Digitized by Google

A3

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDITAE

VOLVMEN IV

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MCMII

INSCRIPTIONES ARGOLIDIS

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

MAXIMILIANVS FRAENKEL

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MCMII

PRAEFATIO.

Academia Regia cum mense Februario anni MDCCCXCV mandato me honoravit, ut Peloponnesi inscriptiones Graecas novo Corpore colligerem, postulavit ut ipse provinciam meam paulatim permigrans lapides superstites requirerem, idque quam maxime postulavit mihi gratum et acceptum. Quo enim magis titulorum existimator magnam partem, in amissis scilicet et latentibus, necessario pendet ab aliorum oculis, quorum et facultas et fides valde diversae, eo vehementius oportet impellamur, ut quantum fieri possit dubitationes de servatis certe conemur eximere lapidibus. Ad quod accedit quod persaepe ad res cognoscendas summi momenti regionum est cognitio et quod melius de titulorum desideratorum exemplis editis iudicabit, cui collatis multis multorum apographis cum lapidibus quae vitia committi soleant in animo versabitur. Praeterea cum inscriptiones multas forte repertas constet in Graecia latere, multas ab incolis, ut lapides in suum usum convertant, deleri (cuius rei triste exemplum attuli ad titulum n. 694), quicumque terram nobis sacram explorat sperare potest se impetraturum et vel servaturum esse inscriptionum adhuc ignotarum memoriam.

Prompto igitur animo, postquam totius operis materiam publici iuris factam quam celerrime collectam in schedis descripsi, iter ingressus, die IX. mensis Martii anni MDCCCXCVI Athenis adveni, ubi necessaria erant praeparanda. Comitem sociumque expeditionis Peloponnesiacae adiungere mihi contigit Carolvm Fredrichivm Stettinensem, qui laborum participem se praebuit excepto tempore quo interfuit itineri annuo ab instituto Germanico in insulas suscepto, quique investigatis lapidibus, paratis schedis meis, consilio in lectionibus difficilioribus dato, ectypis chartaceis quam perfectissime expressis, praeterea ipse si munera reliqua otium ei reliquerunt titulos describens gravissima praestitit officia et multo plura quam ut singillatim afferri potuerint. Petendum etiam mihi erat praesidium summorum magistratuum Graecorum, e quibus Panagiotes Cavvadias cum alia humanissime mihi suppeditavit tum in sacro Epidaurio, quod primum adeundum esse duxi, ut domicilium concessit conclave unici aedificii ibi exstructi, quod praeter id continebat »museum«, libereque uti permisit monumentis quae ab eo detecta simul monumenta gloriae eius facta sunt. Quod referendum mihi erat, Epidauri postea non plane ex eius voluntate rem actam esse (cf. lemma n. 1492 et in addendis n. 925), id gratiam quam mecum rei epigraphicae sectatores cuncti viro debent egregio, deminuere nullo modo potest.

Epidauri tanta erat inscriptionum copia quarum maior pars inedita, ut inde a die XV. mensis Martii usque ad III. Maii, cum plane exhaustus finem facere coactus sum, omnia conficere non possem. Non aegre qui materia hic commode proposita utentur comperient, quantis aerumnis comparanda fuerit. Cubiculi particeps per dies fere triginta erat antiquitatum epistates Koromandos, qui tussibus horribilibus cruciatus quietem cuiusque noctis turbabat. Accessit tempestatis summa iniquitas: post pulchros dies quattuordecim non remittebat intermixtis imbribus assiduis frigus in Graecia hoc anni tempore ut dicebant inauditum; accidit ut tota Aesculapii vallis nive esset contecta; in cubiculo insolide constructo thermometrum Celsianum excedere non solebat gradus novem, perpaucis diebus ascendit ad duodecim; id erat refugium, in quod portandi erant et rigidis manibus describendi lapides mobiles, si sub divo ubi longe plurimae iacebant inscriptiones opus fieri nequibat. Neque iucundum erat expedire lapides in museo quod dicebatur collocatos, ubi aut apertis porta ligneisque fenestrarum vitro non instructarum luminaribus laborandum erat vento, aut clausis caligine, semper frigore. His conditionibus descripti tum sunt sive collati tituli plus quingenti quinquaginta, inter quos sunt permagni et multi propter lapidem adhibitum mollem tam male habiti, ut vix distinguantur fissurae a litterarum umbris: aequus igitur quisque indulgentiam non recusabit, si non semper vires suffecerint ad omnia bene administranda. Quo plura toleranda erant adversa, eo gratiore animo me renovare iuvat laetam memoriam societatis Christiani Blinkenbergii Havniensis, qua Epidauri per complures dies delectatus sum; is strenuis viribus lapides mihi infirmo ferens sive movens omnique alio modo quo fieri poterat, praesertim diebus quibus aberat Fredrich, me adiuvans in perpetuum me devinxit. Neque silentio praeterire fas est benevolentiam et prompta officia antiquitatum Epidauriarum custodis, qui cum suis praeter epistatam unicus erat huius solitudinis incola.

Iam eiusdem anni auctumno in Graeciam reverti, ut investigationem continuarem, in qua iterum Fredrichii auxilio fructus sum. Incepimus ab Aegina, ubi mihi commorato a mensis Septembris die XII. usque ad XXI. quantum profuerit locorum hominumque cognitione Pelecanvs ludi publici magister, quem ut comitari me posset per complures dies ab officiis liberavit demarchus honestissimus Emmanvel, quantum apographis liberaliter traditis et consiliis Iriotis scholae rector, vir in Germaniae universitatibus instructus et de epigraphia Aeginetica peculiari libello edito optime meritus: id grate praedicare meum iam erat in dissertatione »*Epigraphisches aus Aegina*« inserta actis academicis maioribus anni MDCCCXCVII, qua via mihi munienda erat ad lapides digerendos; originis enim memoria olim collocatorum in museo, quod toti renatae Graeciae commune Aeginae constitutum erat, magnam partem obscurata erat et corrupta.

Ab Aegina petivi Pityonesum et Cecryphaliam insulas, tum Calauriam et Methanam, a die Septembris XXV. usque ad II. Octobris laborem praebebat Troezen, deinde usque ad VI. Hermione, usque ad XXII. Argi et loci vicini, tum usque ad XXVI. iterum moratus sum in sacro Epidaurio et Epidauri in urbe, unde per Phliunta profectus Corinthum sedes adii Cleonarum, Sicyonis, Cenchrearum, Crommyonis. Primo Novembris die Athenas redii, ubi museum usque ad diem XX. perscrutatus exscripsi quos ad me pertinentes inveni titulos, quod quidem in parte soli rei epigraphicae dicata, cuius thesauri enormes adhuc carent ordine et catalogo, casui est obnoxium. In itinere auctumnali tam insolito laborandum erat calore quam antea frigore; cum quantis insuper molestiis et angustiis coniuncta sit longior peregrinatio in Graeciam interiorem instituta, peritus nemo ignorat.

Principale Corporum nostrorum officium non positum esse duco in titulorum restitutione et explicatione, sed maxime nil praetermittere studendum esse, quin documenta epigraphica quam plenissime collecta et quam accuratissime constituta ad virorum doctorum praebeantur usum. Quod ut quantum possim assequerer, petendum mihi erat multorum auxilium, atque certabant quasi nationum variarum viri, ut monstrarent, in scientiarum liberalium campo nihil valere terrarum fines neque in eo regnare aemulationem et ambitionem, sed humanitatem et doctrinae communis commodum. Nominandi prae reliquis mihi sunt Graeci: praeter Cavvadiam, quem grato iam laudavi animo, Stais sculptorum musei Atheniensis operum praefectus, qui mihi permisit ut inventaria egregie instituta perlegerem et quae ibi reperissem inscriptionibus ornata ex libidine adirem; eo et Cavvadia auctoribus factum est ut museum epigraphicum, quamquam eius praefectus Leonardus aberat, ad liberum mihi pateret usum; Tsuntas res Mycenaeas eas quas eo absente clausas cernere non potueram postea delineandas praebuit; humanissime Skias inscriptiones mihi indicavit. Richardson lapides ab Americanis in Heraeo Argivo repertos ad describendum mihi concessit et cum Ioanne Williams-Whitio egregio professore Cantabriensi auctor fuit, ut eorum quos postea Corinthi et Cleonis invenerant notitiam mihi transmitterent Powell et Dickerman. De nostratibus Athenis consistentibus numquam defecit Wolters, ubicumque consiliis utilissimis sive intercessione prodesse poterat; Wilhelmo, qui ab Academia officium adiutoris operum epigraphicorum in se receperat, praecipue debetur inchoatum apographum difficilis fragmenti Troezenii n. 823 *A*; eius successor De Prott promptissimo officio et titulos in museo investigatos diligentissime exscripsit et numquam recusavit coniecturas meas ex apographis suis factas in lapidibus examinare et sic corrigere sive meum opus sive suum. Nemeam, ubi ipse nihil profeci, meo rogatu, postquam comperi quo loco collocati essent tituli reperti, iter suscepit.

Summa gratia extollenda mihi est Francogallorum insignis humanitas. Beneficio Ivlii de Chantepie bibliothecae Sorbonnianae illustrissimi praefecti factum est, ut Berolini uti possem ectypis a Le Basio olim factis de lapidibus, quorum pars haud exigua nunc desideratur; delectum fecit Holleavx. Exempla lapidum Troezene a se repertorum, antequam ipse ea publicavit, rara comitate misit Legrand intercedente Havssovlliero, cui praeterea debeo titulorum Parisiis asservatorum optatissimam notitiam. Fougères quod auctore Homollio suppeditavit ectypa titulorum quos Mantineae effoderat, hoc loco praeterire non possum, quamquam ad hoc volumen nondum erant adhibenda.

E museorum praefectis laudandi praeter Graecos sunt Mvrray Londinensis, Collignon Parisinus, Kieseritzky Petropolitanus. Blinkenberg semper paratus mihi erat subsidium petenti e schedis suis Epidauriis. Quam optime meritus est Fvrtwaengler et eo auctore adiutor in effossionibus Aegineticis Thiersch, quod gravia eorum inventa huic volumini adnectere adhuc potui. Diaria olim scripta in itinere Graeco, quod iuvenes una susceperant, mihi permiserunt Conze et Michaelis, e quibus sicut e Welckeri et Rossii diariis in accademia nostra asservatis haud mediocrem percepi fructum. Franciscvs Boll Monacensis quod magnum officium praestiterit, exposui ad titulum n. 679. Neque permulti, quorum humanitatem ne longus essem satis habendum mihi erat rettulisse ad singulas inscriptiones, credant quaeso me gratiae eis debitae aliquid detraxisse.

Honoris causa ultimo loco nomino virum venerabilem, rerum Academiae epigraphicarum Graecarum moderatorem Adolfvm Kirchoffivm, qui ex praeceptore amicus factus per triginta fere annos benevolentia numquam cessante me prosecutus est cuiusque auspiciis hoc perfecisse gaudio mihi est et honori.

Scribebam Berolini Mense Februario
Anni MDCCCCII.

Maximilianvs Fraenkel.

CONSPECTVS EORVM QVAE HOC VOLVMINE CONTINENTVR.

PARS PRIMA.

AEGINA.

1. DECRETA.

1 Stela marmorea, cum vestigiis cymatii in summa parte, a. 1,33. l. 0,51. cr. 0,13. Fuisse in museo Aeginae olim constituto testis est Ross et huius musei index a Campane anno 1832 confectus (editus apud Cavvadiam, Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου. Ἐν Ἀθήναις 1) p. 32 n. 344: »Μαρμάρου μεγάλη πλάκα τετράγωνος φέρουσα ψῆφον. Ἀγαθῇ τύχῃ ... Αἰγ(ίνης)«. Nunc Athenis in museo publico. Reperta a Mustoxyde, ut ait Pittakis, »τὸ 1830 εἰς τὴν Αἴγιναν οὐ μακρὰν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης«, ut Expeditio Moreotica, »près du lazareth, qui occupe l'emplacement de l'ancien port«.

Rossii extat apographum in diario anni 1835. Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1839 n. 343. Ter edidit Le Bas: adhibens apographa tria Trézelii Virleti Quineti *Expédition de Morée* III 60 et *Explication d'une inscription Grecque de l'île d'Égine* (Paris 1842); ex apographo multo meliore *Voyage archéol.* II 1688. E Pittakis schedis et ex Expeditione Boeckh, C. I. G. II add. 2139*b*. Rangabé, *Antiquités Helléniques* 2, 688. (Hicks, *Manual of Greek historical inscriptions* n. 169.) — Cf. M. H. E. Meyer, Encyclopaedia Halensis III 16 p. 401. 411; Fränkel, *Inschriften von Pergamon* I p. 169. — *Exscripsi* et confeci ectypum.

[*Exemplum vide pag. 2.*]

Var. lect. Uncis inclusae sunt litterae eae quae sive in Le Basii *Voyage* sive a Rossio datae nunc certe non incolumes conspiciuntur in lapide, cuius partes nonnullae valde sunt detritae et Rossio teste iam anno 1835 »*sehr unleserlich*«; hic illic indicabo vestigia quae vidi litterarum, quas plenas exhibet Le Bas. Satis habeo referre lectiones Le Basii, cuius apographum longe praestantissimum, et potiores Rossii Rangabeique, missis reliquorum erroribus. Vs. 14 ΤΕΤΑΕΙ..ΤΕ...ΟΝΟΝ Le B., ΤΕΤΑΕ ΑΙΓΥΚ....ΟΜΟΝ Rang., ΤΑΕΙ.........ΟΝΟΝ Ross. In fine ΠΡΟ (quae certe in lapide fuerunt) ΔΙΑ Trézel || vs. 15 ΜΟΥΣ.Μ.ΚΑΙ Le B. || vs. 16 nunc modo ΔΗΓ ΓΙ || vs. 17 ΙΣΗΝΠΑΡ..Ν...ΑΙΟ..ΤΑ ΤΩΝ Le B., ΙΣΗΥΠΑΡ......ΙΟΣ.ΕΙΑΤΩΝ Ross, ΙΣΗΥΠΑΡ....... Η...ΑΤΩΝ Rang., ΙΣΗΥ Virlet Quinet Pitt. || vs. 19 ΑΥΡ....ΝΕΝ ΕΝΧΘ Le B. Idem sine Ρ Ross || vs. 21 post ΑΝΑΣ omittit Τ Le B. || vs. 23 ΒΟΥΛΗΘΕΝΤΟΣΑΙΤΙΟΣ Rang. || vs. 24 ΚΟΙΝΗΙ.Α......ΔΙΑ Le B. || vs. 26 extr. nunc modo ΚΑΤΑΤΙ || vs. 27 de littera quarta nunc superest Γ, de septima ¯ || vs. 29 ΜΕΤΑ ΤΑΡΡΗΣΙΑΣ (μετὰ παῤῥησίας) Rang. || vs. 30 ΜΕΝΩΜΤΩΙΤΟ Ross || vs. 31 extr. nunc cernitur ΕΙΣ ΤΑ ...Β.ΞΙ || vs. 32 extr. ΦΘΑΙΜΕΙ..... Le B., sed inter Α et Ε, quae clara sunt, spatium est quattuor fere litterarum || vs. 35 Ρ..ΤΑ. ΣΤΗΣ Le B., ab initio ΡΑΤΑΓΑ........Ν....ΟΡΙΣΠΑΡΑ Rang., ..ΡΑΤΑΓ.............ΝΤΑ..ΟΝΤΑΙΣΤΗΣ Ross || vs. 36 in. ΑΝΩ ΣΑΧΡΥΣ Rang. || vs. 42 extr. ΛΕΙΟΝΤΩ ΑΤΗΓΩΝ Rang. || vs. 43 ΠΟΛ....ΙΤΗ.Δ...ΙΟΥΚΑΙΓΡΑΥ Le B., sed inter ΚΑΙ et ΑΥ in lapide spatium quattuor fere litterarum || vs. 49 in. Α omittit Le B. || vs. 51 in. ΝΑ omittit Le B.

Ἀγαθῆι Τύχηι· δεδ[όχθ]αι [τ]ῆι βουλῆι καὶ [τ]ῶι δ[ή]μωι· τοῦ δήμου πάντα μὲν τοῖς ἀπεσταλμένοις ἐπὶ τ[ὴ]ν [πόλιν πεπειθαρχηκότος τε καί, ἐφ' ὅσον ἦν δυνατόν, κατηκ[ολουθηκότος ταῖς ἑκάστων αὐτῶν βουλήσεσιν, κατασταθέντος δὲ καὶ Κλέωνος τῶν τοῦ βασιλέως Ἀττάλο[υ] φιλαδέλφου σωματοφυ[λ]άκων καὶ μείναντος ἔτ[η] δεκαὲξ καὶ ἐν τούτοις ἀπόδε[ιξι]ν πεποιημένου τ[ῆς] π[ραγματικῆς καὶ τῆς κατὰ τὸν βίον εὐταξίας, ἴσως δὲ καὶ δικαίως προτετηρημένου πᾶσιν μετὰ τῆς πάσης καθαρει[ότητος, οὐδὲν ἐφελκο[μέ]νου τῶν ἀδικούντων οὐδ' ἀπ' ὀρθῆς, [κ]α[ὶ] μετ' ἐξουσίας, θέλ[οντ]ας πράττειν, ἀλλὰ τὰ μὲν πλεῖστα [πειρωμένου συλλύειν, τοὺς δὲ μ[ὴ] συλλυομένους ἀναπέμπον[τας ἐπὶ τὰ καλῶς καὶ δικαίως νενομοθετημένα ἡμῖν ὑπὸ τ[ῶ]ν βασιλέων κατά τε τὰ εἰ[ς ......]αιον κε[χ]ρηματισμένα π[ράγματα καὶ τοὺς νόμους, [ὅπως] καὶ τῶν ἀσθενεστάτων [πρὸς τὸν δυνατώτατον [καὶ] τῶν δημοτικωτάτων πρὸς τὸν εὐπο[ρώτατον ἢ ἴση ὑπάρ[χη δικα]ιο[δ]ο[σί]α, τῶν τε ἀ[π]ενεχθεισ[ῶν ἐν τούτοις τοῖς [ἔτεσι] δικῶ[ν τὰ]ς μὲν πλεί[σ]τας εἰς σύλ[λυσιν ἀγηγοχό[ς], τὰς δὲ ἐπ' α]ὐ[τὸν ἀ]νενεχθείσας διεξηγη[γοχὼς ὥστε καὶ [μάλ]α [το]ὺς τὰς δίκας ἔχοντας εὐδοκεῖν, τ[ήν τε ἄλλην ἀναστ[ροφὴν πε]ποιη[μέ]νος εὐσχημόνως καὶ ἀ[ξίως τοῦ τε βασιλέως καὶ τῆ[ς] πόλεως, καθὸ μὲν εἰς τὸ δυν[ατὸν οὐθενὶ βουληθεὶς παραί[τι]ος γίνεσθαι, [ἀ]γαθοῦ δὲ κατ[ά] τε δίκαιον καὶ κοινῆ καὶ [ἰ]δία[ι ἑκά]στωι, καθηκολουθηκ[ὼς ᾗ ἔχοντες οἱ βασιλεῖς [ὑ]μῶν [δια]τελοῦσιν πρὸς τὴν πό[λιν προαιρέσει εὐαπάντ[ητο]ς γινόμενος τοῖς τε κατὰ τή[ν πόλιν καὶ τοῖς παραγινο[μένο]ις παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τοῖ[ς ξ]ένοις τοῖς παρεπιδ[ημοῦσι]· δι' ἃ καὶ πλεονάκ[ι]ς ὁ δῆμο[ς ἠξ]ίου τοὺς βασιλεῖς μετὰ πρεσβειῶν, ὡς μέγιστον αὐτῶ[ι χαριουμένων τῶι [δήμωι], ἐὰν ἐπιχωρήσωσιν μέν[ειν] αὐτὸ[ν ἐ]πὶ τῆς πόλεως· διά τε δὴ ταῦτα καὶ διὰ τὸ εἰς τὰ τοῦ βασιλέως πράγματα [καλῶς] καὶ δικαίως ἀνεστράφθαι, [ὥσπ]ε[ρ] καὶ [ἐ]ν τοῖς ἄλλοις π[ᾶσιν, μετὰ] καλοκἀγαθίας καὶ δικαιοσ[ύν]ης· δεδόχθ[αι τῆι] βουλῆι καὶ τῶι δ[ή]μωι ἐπαινέσαι Κλέω[να Στρ]ατάγο[υ] Π[εργ]α[μην]όν, [τὸν προστ]ά[την] τῆς πόλεως, καὶ τ[ιμῆσαι χ]ρ]υσ[ῶι] σ[τεφάνωι καὶ] εἰκόνι χαλκῆι ἀρετῆς ἕνεκεν [καὶ εὐ]νοίας, ἣν ἔχ[ων δι]ατελ[εῖ καὶ εἰς] τὸν βασιλέα Εὐμένη καὶ τ[ὸν βα]σιλέα Ἀττ[αλο]ν [φ]ιλάδε[λφον] καὶ τὴν βασιλισ[σα]ν Στρατο[νίκη]ν καὶ Ἄτ[τ]αλο[ν υἱὸν] βα[σιλέω]ς Ε[ὐμ]ένου καὶ τὸ[ν] δ[ῆμ]ον τ[ὸν Αἰγιν]ητῶν καὶ ἀναγ[ορεύειν ταῦτα] Ἀτταλείων κα[ὶ] Εὐμεν[είων καὶ Νικηφορίων Θυ[μελικῶν] ἀ]γῶνι κ]αὶ Διονυσί[ω]ν τρ[α]γ(ω)ιδοῖς [καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ἑ[κάστοτε εἶ]να[ι τῶν ἐν ἀρ]χεῖ ὄντω[ν] στρατηγῶν. [εἶναι δὲ αὐτὸν καὶ πολί[την καὶ] ἐ[κγόνους α]ὐτοῦ καὶ [ἐγγρ]άψασθαι φυλῆς καὶ δήμου, οὗ ἂν [βούλη]ται, ὑπάρ[χει]ν δὲ αὐ[τ]ῶι καὶ σίτη[σ]ιν ἐν πρυτανείωι διὰ βίου. τὸν δὲ γραμμα[τέα τ]οῦ δήμου ἀναγράψαι ἐς σ[τ]ήλην, ἣν σταθῆναι ἐν τῶι Ἀτταλείωι, τὸ δὲ γενόμενον ἀνάλ[ωμα] ε[ἴς] τε τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὴν ἀνάθεσιν [μ]ερίσαι τὸν ταμίαν, τῆς [δὲ] ἀναθέσεως τὴν ἐπιμέλεια[ν] ποιήσασθ[αι] τοὺς στρατηγούς, ἵ[ν]α τούτων συντελουμένων [φ]ανερὸς ἦι ὁ δῆμος καταξίως τιμ[ῶ]ν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύ[ν]αμ[ιν] τοὺς ἀξίως μὲν τοῦ βασιλέως, κα]λῶς δὲ καὶ δικαίως προσφερομένους ἑαυτῶι. ἀναπέμψαι δὲ [τόδε τὸ ψή]φισμα τοὺς στρατηγοὺς πρὸς τὸν βασιλέα, ἵνα μετὰ τῆς ἐκείν[ο]υ γνώμης συντελῆται τὰ ἐψηφισμένα.

Ἡ βουλή, || ὁ δῆμος |
Κλέωνα | Στρατάγου | Περγαμηνόν.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙΔΕΣ ΚΤΙΕΙΒ[Ο]ΥΛΕΙΚΑΙΙΩΙΔΠΜΣ[Ι]//////////
ΤΟΥΔΗΜΟΥΠΑΣΙΝΜΕΝΤΟΙΣΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΙΣΕΠΙΤΙ[Ν//////
ΛΙΝΠΕΠΕΙΘΑΡΧΗΚΟΤΟΣΤΕΚΑΙΕΦΟΣΟΝΗΝΔΥΝΑΤΟΝΚΑ[Τ]Η[Κ]//////
ΛΟΥΘΗΚΟΤΟΣΤΑΙΣΕΚΑΣΤΩΝΑΥΤΩΝΒΟΥΛΗΣΕΣΙΝΚΑ[Τ]Α[Χ]//////
ΘΕΝΤΟΣΔΕΚΑΙΚΛΕΩΝΟΣΤΩΝΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΑΤΤΑ Ι[Ο]//////
ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥΣΩΜΑΤΟΦΥ ΑΚΩΝΚΑΙΜΕΙΝΑΝΤΟΣ[ΕΤ//////
ΚΑΕΞΚΑΙΕΝΤΟΥΤΟ[Ι]Σ]ΑΠΟΛΙΞ ΝΠΕΠΟΙΗΜΕΝΟΥΤΙ [Π]//////
ΜΑΤΙΚΗΣΚΑΙΤΗΣΚΑΤΑΤΟΝΒΙΟΝΕΥ[Τ]ΑΞΙΑΣΙΣΩΣΤΕΚΑΙ//////////
ΠΡΟΣΕΝΗΝΕΓΜΕΝΟΥΠΑΣΙΝΜΕΤΑΤΗΣΠΑΣΗΣΚΑΘΑΡΕΙ//////
ΤΟΣΟΥΘΕΝΕΦΕΛΚΟ Ν[Ο]ΥΤΩΙ[Ν]ΙΔΙΩΤΙΚΩΝΟΥΔΑΠΟΡΘΗΣ[ΑΙ]
ΜΕΤΕΞΟΥΣΙΑΣΘΕ/[Ι] ΟΣΠΡ/[ΑΤ]ΤΕΙΝΑΛΛΑΤΑΜΕΝΠΛΕΙΣΤ//////
ΡΩΜΕΝΟΥΣΥΛΛΥΕΙΝΤΟΙΣΟΙΚ[Ι Σ] /ΑΛΥΟΜΕΝΟΥΣΑΝΑΠΕΝΠΟΝ/////
ΕΠΙΤΑΚΑΛΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΝΕΝΟΜΟΘΕΤ[Η]ΜΕΝΑΗΜΙΝΥΠΟΤΩ///
ΣΙΛΕΩΝΚΑΤΑΤΕΤΑΕΙΣ ΟΜΟΝΚΕ/ΡΗΜΑΤΙΣΜΕΝΑΠ////
ΤΑΓΜΑΤΑΚΑΙΤΟΥΣ[Ν]Ο[Μ]Ο[Υ]Σ ΙΟΞΚΑΙΤΩΙΑΣΘΕΝΕΣΤΑΤΩΙ////
ΤΟΝΔΥΝΑΤΩΤΑΤ[ΟΝ Τ]ΩΙΔΗ[ΜΟΤ]ΙΚΩΤΑΤΩΙΠΡΟΣΤΟΝΕΥΠΟΙ////
ΤΑΤΟΝΗΙΣΗΥΠΑΡ ΙΙΟΣΟΣ ΑΤΩΝΤΕΑΓΕΝΕΝΧΘΕΙΣ////
ΕΝΤΟΥΤΟΙΣΤΟΙΣ ΔΙΚ[Ω] ΙΣΜΕΝΠΛΞΙΞΤΑΣΕΙΣΣΥ/////////
ΣΙΝΑΓΗΓΟΧΩ ΛΥ ΝΕΝΕΓΧΘΕΙΣΑΣΔΙΕΞΑΓ[Ν]////
ΧΩΣΩΣΤΕΚΑΙ [Α] Υ[Σ]ΤΑΣΔΙΚΑΣΕ[Χ]ΟΝΤΑΣΕΥΔΟΚΕΙΝΤ/////
ΤΕΛΙΛΗΝΑΝΑΣΤ ΠΟΙ[Η] ΝΟΣΕΥΣΧΗΜΟΝΩΣΚΑΙΑΣ/////
ΩΣΤΟΥΤΕ[Β]ΑΣΙΛΕΩ[ΣΚ]ΑΙΤ[Η Π]ΟΛΕΩΣΚΑΙΟΥΜΕΝΕΙΣΤΟΔΥ[Ν]
ΤΟΝΟΥΘΕΝΙΒΟΥΛΗΘΕΙΣΠΑΡΑΙ ΟΣΓΙΝΕΣΘΑΙ,ΓΑΟΟΥΔΕΚΑΤ//////
ΔΙΚΑΙΟΝΚΑΙΚΟΙΝΗΡΑΙ Σ[ΙΑ] [Α]ΣΤΩΙ[Κ]ΑΤΗΚΟΛΟΥΘΗΚ//////
ΗΕΧΟΝΤΕΣΟΙΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΩΝ ΑΤΕΛΟΥΣΙΝΠΡΟΣΤΗΝΠΟ////
ΠΡΟΑΙΡΕΣΕΙΕΥΑΠΑΝΤ ΣΓΙ[ΝΟ]ΜΕ[Ν]ΟΣΤΟΙΣΤΕΚΑ[Τ]ΑΤ[Η]////
ΙΝ[Κ]Α[ΙΤ]ΟΙΣΠΑΡΑΓΙΝΟ [Ι]ΣΠΑΡΑΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΚΑΙΤΟ
ΕΝΩΝΤΟΙΣΠΑΡΕΠΙΔΗ Δ[Ι]ΑΚΑΙΠΛΕΙΟΝΑΚ//ΣΟΔΗΜΟ//////
ΙΟΥΤΟΥΣΒΑΣΙΛΕΙΣΜΕΤ[Α]Π[Ρ]ΕΣΒΕΙΑΣΩΣΜΕΓΙΣΤΟΝΑΥΤΩ////
ΧΑΡΙΟΥΜΕΝΩΝΤΩΙ [ΕΑΝ]ΕΠΙΧΩΡΗΣΩΣΙΝΜΕΝ[Ν] ΑΥΤΟ//
ΤΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΣ[Ι]ΑΤΕΔΗΤΑΥΤΑΚΑΙΔΙΑΤΟΕΙΞΤ[ΑΤΟΥ]Β[ΑΣΙ]
ΛΕΩΣΠΡΑΓΜΑΤ[Α ΚΑΙ]ΔΙΚΑΙΩΣΑ[Ν]ΕΣΤΡ[Α]ΦΘΑ[Ι] Ε/////
ΝΤΟΙΣΑ/ΛΟ[ΙΣΠ] ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΟΙ/ΣΚΑΙΔΙΚΑΙΟ[Σ]///
ΙΣΡΑΔΕΔ[Ο]ΧΘΑΙ ΒΟΥΛ[ΗΙΚΑΙΤ]ΩΙΔΗΜΩ[ΙΕ]ΠΑΙΝΕΣΑΙΚΛΕΩ////
ΣΤΑΤΑΓ[Ο]Γ Α[Ι] ΟΝΙ ΤΑ ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΚΑΙ[Τ///
Μ[Η]ΣΑΙΧΡΥΣ Σ [ΕΙΚ]ΟΝΙΧΑΛΚΗΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕ[Ν////
ΝΟΙΑΣΗ[Ν]Ξ ΑΤΕΛΕ ΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑΕΥΜ[Ε]ΝΗΚΑΙΤ////
ΣΙΛΕΑΑΤΤ [Ν ΙΑ]ΛΔ[Ε ΚΑ]Ι Τ[Η]ΝΒΑΣΙΛΙΣ ΝΣΤΡΑΤΟ////
ΝΚΑΙΑΤΤΑΛΟ [Β Α] ΣΓ ΕΝΟΥΚΑΙΤΟ//// ΟΝΤ////////
ΗΤΩΝΚΑΙΑ[ΝΑ] ΑΤΤΑΛΕΙ[Ω]ΝΚ/ ΛΥΜΕΝ///
ΩΝΚΑΙΝΙΚΗΦΟΡΙΩ[ΝΟΥ] Α[Ι] ΑΙΔΙΟΝΥΣΙ ΝΤΡΑΤΟΛ[Ο]Ι[Σ]////
ΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΕ Ι]Ν/[Ι ΧΕΙΟΝΤΩ [Σ]ΤΡΑΤΗΓΩΝ///
ΚΑΙΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΠΟΛΙ ΓΙ ΥΤΟΥΚΑΙ ΑΥΑΣΘΑΙ
Φ]ΥΛΗΣΚΑΙΔΗΜΟΥΘΙ/[ΑΝ] ΤΑΙΥΠΑ[Ρ]ΧΓΙΝΔΕΑΙ ΣΙΚΑΣΙΤΗ
ΝΕΝΠΡΥΤΑΝΕΙΩΙΔΙΑΒΙΟΙΤΟΝ]ΔΕΓΡΑΜΜΑ ΟΥΔΗΜΟΥΛ[Ν]ΑΓΡΑΨΑΙ
ΤΗΛΗΝΗΝΣΤΑΘΗΝΑΙΕΝΤΩΙΑΤΤΑΛΕΙΩΙΤΟΔΕΓΙΝΟΜΕΝΟΝΑΝΑΛ///
ΞΕΤΕΤΗΝΑΝΑΓΡΑΦΗΝΚΑΙΤΗΝ[Α]ΝΑΘΕΣΙΝ ΕΡΙΞΑΙ ΝΤΑΜΙΑΝΤΗΣ
ΑΝΑΘΕΣΕΩΣΤΗΝΕΠ[Ι]ΜΕΛΕΙΑ ΠΟΙΗΣΑ[ΣΘ ΤΟ]ΥΣΣΤΡΑΤΗ[Γ]ΟΥΣΙ
ΑΤΟΥΤΩΝΣΥΝΤΕΛΟΥΜΕΝΩΝ Α[ΝΕ]ΡΟΣΗΙΟΔ[Η]ΜΟΣΚΑΤΑΞΙΩΣΤΙΜΙ///
ΩΝΚΑΤΑΤΗΝΕΑΥΤΟΥΔΥΝΑ[Μ] ΤΟΥΣΑΞ[Ι]ΩΣΜΕΝΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩ[Σ
ΛΩΣΔΕΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣΕΑΥΤΩΙΑΝΑΠΕΜΨΑΙΔ[Ε
ΦΙΣΜΑΤΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣΠΡΟΣΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑΙΝΑΜΕΤΑΤΗΣΕ
[Κ]ΕΙΝΟΥΓΝΩΜΗΣΣΥΝΤΕΛΗΤΑΙΤΑΕΨΗΦΙΣΜΕΝΑ

vacat

ΗΒΟΥΛΗ
ΟΔΗΜΟΣ
ΚΛΕΩΝΑ
ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ
ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΝ

vacat

Ad supplendas lacunas monendum est, valde inaequabilem esse scripturam.

Aeginam insulam inde ab anno fere 210 a. Chr. n. in ditione regum Pergamenorum fuisse constat (Polyb. 22, 11; cf. titulos Pergamenos n. 47 et 49). Regnante Eumene praefectum Aeginae fuisse Hicesium quendam Ephesium novimus e titulo Megarensi C. I. G. Sept. I, 15; Cleo noster postea munere functus est, cum non solum sub Eumene sed sub eius etiam successore Attalo secundo insulae praeesset (vs. 37 sq.): hi igitur sunt reges, qui vs. 25 et 29 designantur. Cleo cum Aeginae sit moratus annos sedecim (vs. 6 sq.) mortuusque rex Eumenes anno 159 a. Chr. n., eius praefecturae apparet antiquissimos esse fines annos 174 et 158, recentissimos 160 et 144, ut titulus noster necessario inter annos 168 et 144 sit exaratus. Vulgari eum esse dialecto conceptum, sed recentiorem n. 2 Dorica, non est quod miremur, nam populiscitum nostrum ad regem, ut probaretur, erat mittendum (vs. 51 sq.), conformatus igitur est sermo ad eius consuetudinem, nam reges Pergamenos κοινῇ semper adhibuisse constat e titulis eorum.

Haud recte Boeckh periisse censuit praescripta in alio lapide exarata. Vs. 6—9 supplevit Boeckh. Vs. 7. 8 »πραγματικὴ est *ars negotiorum gerendorum*« idem. Equidem πρ. ut adiectivum coniunxerim cum εὐταξίας: »*exemplum moderationis et in re publica gerenda et in vita privata*«. — Vs. 10 κ]ᾶ[ν debetur Dielesio: »*neque recedere volens a recta via, etiam cum licebat*«. — Vs. 11 extr. supplevit Rangabé. — Vs. 14 persaepe lapidem contemplatus mox OMON mox ONON mihi visus sum cernere, sed M denique verisimilius esse duxi; item se inter M et N fluctuasse confessus est Adolfus Wilhelm, qui a me rogatus locum »*ich weiß nicht wie oft*« se inspexisse scribit. Ad verba κατὰ τὰ προστάγματα καὶ τοὺς νόμους cf. papyrum Parisianum apud Grenfell, *Revenue laws* p. 177 vs. 6 sq. κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ διαγράμματα καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ διορθώματα. — Vs. 15 ὅπως supplevi vestigia servata secutus. — Vs. 17 dimidium prius, in quo valde differunt priores, recte me et legisse et supplevisse pro certo habeo. — Vs. 18. 19 supplevit Boeckh, nisi quod scripsit ἐνεγχθείσας, quod ad spatium replendum non sufficit. Inde a verbo ἐγγυοχέως aberratum est a constructione, cum in vicem genetivi participiorum iam semper usurpetur nominativus. — Vs. 20 supplevi. — Vs. 21 supplevit Boeckh, vs. 23. 29 ἀξ[ίου, vs. 30 δᾶμος idem. — Vs. 32 καλῶς Hicks; sub fine ὥσπερ καί, vs. 33 π[ᾶσαν μετά, vs. 35 τὸν προσ]τά[ταν mea sunt. — Vs. 36—39 supplementa fere sunt Boeckhii. — Vs. 40 scripsi ἀνα[γορεύειν ταῦτα] spatii rationem habens. Praesentis erat infinitivus adhibendus, quia haud semel modo Cleonis honores pronuntiandos esse concludere licet e verbis vs. 43 τῶν ἐν ἀ[ρ]χεῖ ὄντω[ν, quae recte constituit Hicks; ἐ[κάστοτε] meum est. Nicephoria Aeginetica instituta erant in imitationem Pergamenorum, de quibus exposui ad Inscriptiones Pergamenas n. 167. In ΤΡΑΓΟΔΟΙΣ (vs. 41) erravit lapicida. — Vs. 43 ἐκ[γόνους α]ὐτοῦ supplevi. — Vs. 44—50 supplevit Boeckh. Ἀττάλειον (vs. 46) est delubrum Attalo primo dicatum, qui cum Aeginam in ditionem Pergamenorum redegisset, hic ut κτίστης cultus esse credendus est. Aliud Ἀττάλειον in titulo Tei oppidi C. I. G. 3069. — Vs. 51 καλ]ῶς ego.

---

2 »Aeginae in ecclesia B. Virginis dicta Βιδλου« Fourmont; e cuius schedis edd. Carolus (Odofredus) Müller, Liber Aegineticorum 136, et Boeckh, C. I. G. 2140. (Franz, Elementa epigr. Graec. p. 236 n. 92.) Le Bas, *Explication d'une inscr. Grecque d'Égine* p. 71 (non vidi) et *Voyage archéol.* II 1689. (Bechtel, *Dialektinschr.* 3417.)

Α Π Ο Λ Ι Σ Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Ν Η Ρ Α

ΑΠΟΣΥΝΕΔΡΩΝΚΑΙΤΟΥΔΑΜΟΥΕ
ΤΩΝΠΟΛΙΤΑΝΔΙΟΔΩΡΟΣΗΡΑΚΛ
ΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣ
ΤΑΡΤΟΝ . . . Ε . ΗΚΟΣΤΟΝΕΤΟΣΤ[Ι
ΜΕΛΕΙΑΝ . . ΠΟΙΗΤΑΙΤΑΣΑΡΧΑΣ[Α
ΕΓΧΕΙΡΙΣ . . . . . . ΑΥΤΩΙΥΠΟΤΟΥ
ΠΙΣΤΙΟΣ . . . . ΣΙΤΩΝΙΚΟΥΚΑΤ
Ι]ΕΝΟΥΕΙΣ . . . . ΤΗΡΑΣΟΡΤΟΝ
. ΟΛΕΜΟΝ[Ε] . . . . . ΠΕΙΡΑΤΑΝΕΠΕΙ
Κ[Α Κ]ΑΤΑΤΡΕΧ . . . . . [Ν]ΤΑΝΧΩΡΑΝΑΜ
ΔΕΙΑΣΟΥΣ[ΑΣΔ ΙΕΙΣΕΟΙΛ]
[ΑΡ . ΧΩΝΙΚΑΝΟΝΣ Ι Ρ]
[ΤΟΝ]ΧΡΟΝΟΝ[ΤΟΥΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΔΕ]
[ΠΟΝΩΝΠΟΤΙΤΟΝΔΑΛ]
. . ΔΥΝΟΝΟ[ΥΔ]ΕΒΛ[ΑΒΑΛΟΥΔΕ . . Λ]
. . ΞΑΛΛ[ΑΠΕΡ ΙΔΕΙΣΤΟΥ Μ]
. . . ΜΦΕΡΟΝΤΟΙΣΠΟΛ [ΠΟΥ]
. . . ΣΟΥΘΕΝΕΝΛΕΙΠΩ[Ν ΤΩΙΒΙ]
. . . . ΠΟ[ΤΙΦΕΡΕΤΑΙΦΙΛ ΝΩΙΩΠΩΣ]
. . Δ]ΑΜ[ΟΣΦΑΝΕΙΡΟΣ ΟΙΣΕ]
. . . ΗΜΩΝ[ΤΟΥΣΑΓ ΑΡ/Σ]
. . . . Ν . . . .
. . . Κ[ΑΤΑΞΙΟΣΤ ΟΧΘΑΙ]
. . . ΣΚΑΙΤΩΙΔΑ[ΣΑΙΔΙ]
. . . ΚΛΕΙΔΑΕ . . . .
. . . ΑΙΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΙ . . . . . Ο
. . . ΦΑΝΩ[ΣΑΙΑΥΤΟΥ ΣΩΙ]
. . . ΡΥΣΩΝΕΚΑΤΟΝΤΟΔΕΓΕ[ΝΟ]
. . . . ΔΟΤΩΟΤΑΜΙ . . ΚΑΙΑ
. . . ΣΤΕΦΑΝΟΝΕΙΝ[Τ] . ΤΟΙΣΔΙΟ
. . [Ο]ΕΙΟΙΣΚΑΙΘΩΜΑ . . Σ . [ΙΘ]ΕΣΘ
. . . ΕΑΠΟΛΛΩΝΙ . . ΤΑΙΡΩΜΑ
. . ΜΕΛΗΤΑΣΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝ
. . ΗΣΕΤΑΙΤΟΔΕΤΟΨΑΦΙΣ
. . . ΤΑΙΕΙΣΤΟΝΕΠΙΦΑΝΕΙΣΤΑ
. . . ΟΛΙΟΣΠΑΡΑΤΟΑΠΟΛΛΩΝ
. . . ΝΟΝΑΝΑΛΩΜΑΔΟΤΩΟΤΑ

Ἀ πόλις Διόδωρον Ἡρα[κλείδα.

Ἀπὸ συνέδρων καὶ τοῦ δάμου· ἐ[πεὶ ὑπὸ
τῶν πολιτᾶν Διόδωρος Ἡρακλ[είδα
κατασταθεὶς ἀγορανόμος [τὸ τέ-
ταρτον [καὶ] ἑ[ξ]ηκοστὸν ἔτος τ[ὰν ἐπι-
μέλειαν [πε]ποίηται τᾶς ἀρχᾶς [ἀξίως τᾶς
ἐγχειρισ[θείσας] αὐτῶι ὑπὸ τοῦ [δάμου
πίστιος, [τοῦ μὲν] σιτωνικοῦ κατ[απεπλευκο-
μένου εἰσ[φέρων σ]τατῆρας ορ´, τὸν [δὲ ὕστατον
π]όλεμον [τῶν τῶ]ν πειρατᾶν ἐπιθ[εμένων
καὶ] κατατρεχ[όντω]ν τὰν χώραν, ἅ[μα δὲ ἐν-
δείας οὔσας δ[ιὰ τὰν] εἰσ[φ]ο[ρ]ὰ[ν μεγίστας(?)
π]αρ[έ]χων ἱκανὸν σ]ῖτον πα[ρ]ὰ πάντα
τὸν χρόνον το[ῖ]ς δεομένοις, [ἀ]ε[ὶ] δὲ φι-
λο]πονῶν ποτὶ τὸν δᾶ[μον οὐδένα
κίν]δυνον οὐδὲ βλάβα[ν] οὐδε[μί]α[ν ἀρνούμε-
νος], ἀλλὰ περ[ὶ πλ]είστου [ποιού]μ[ενος τὸ
συ]μφέρον τοῖς πολ[ίταις, σ]που[δᾶς καὶ εὐ-
νοία]ς οὐθὲν ἐλλείπων [ἐν] τῶι βί[ωι ἅπαντι
πᾶσι] ποτιφέρεται φιλ[α]ν[θρ]ώπως· [ὅπως οὖν
ὁ] δᾶμος φανερὸς [ἦι πᾶσι τ]οῖς [ἐ]ν τᾶι πό-
λι] τῶν τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδ]ρας [τιμᾶν ἐπι-
στάμε]ν[ος καὶ χάριτας αὐτοῖς ἀποδιδόντω
καὶ] καταξί[ω]ς τ[ᾶς ἀρετᾶς· δεδ]όχθαι [τοῖς συνέ-
δροι]ς καὶ τῶι δά[μωι ἐπαινέ]σαι Δ[ιόδωρον Ἡ-
ρα]κλείδα ἐπί [τε τᾶι ἀρετᾶι καὶ τᾶι εὐνοί-
αι], ἃι ἔχων διατελ[εῖ] ποτὶ τ]ὸ[ν δᾶμον, καὶ
στε]φανῶσαι αὐτὸ[ν χρυ]σῶι [στεφάνωι ἀ-
πὸ χ]ρυσῶν ἑκατόν, τὸ δὲ γενό[μενον ἀνά-
λωμα] δότω ὁ ταμί[ας]. καὶ ἀ[ναγορεύεσθαι
τὸν] στέφανον ἐν τ[ε] τοῖς Διο[νυσίοις καὶ Αἰ-
ακ]είοις καὶ [Ῥ]ωμαί[οι]ς [καὶ] θ[ύ]εσθ[αι ὑπὲρ αὐτοῦ τῶι
τ]ε Ἀπόλλωνι [καὶ] τᾶι Ῥώμα[ι. τοὺς δὲ ἐπι-
μελητὰς στάλαν λιθίν[αν ποήσασθαι, ἐν ἃι γρα-
φ]ήσεται τόδε τὸ ψάφισ[μα καὶ ἀνασταθή-
σε]ται εἰς τὸν ἐπιφανέστα[τον τόπον τᾶς
π]όλιος, παρὰ τὸ Ἀπολλών[ιον. τὸ δὲ γενό-
με]νον ἀνάλωμα δότω ὁ ταμίας.

Exemplum repraesentavi Le Basii, cui inserui uncis circumdatas litteras, quas solus praebet Fourmont, nisi quod ex hoc vs. 7 extr., ubi dat ΥΙΟ ΤΟΥ, correxi apertum Le Basii errorem ΥΠΟΥΤΟΥ. — Vs. 9 extr. ΟΙΟΝΟ Fourm. — Vs. 10 de littera uncis inclusa Є Le Bas habet ⊦, porro ΤΕΡΑΤΑΝ et vs. 11 sub fine plenius ΑΝ Fourmont, cuius omnes referre discrepantias non opus.

Aetatem tituli Romanam arguunt celebrata Ῥωμαῖα (quae vs. 32 certa ratione restituit Bechtel) et Romae deae cultus (vs. 33). Sed non admodum recentem esse titulum monstrat dialectus Dorica, ac certe cum vs. 10 sq. piratas verum bellum intulisse dicantur insulae, haec scita esse credendum est, antequam Pompeius hanc pestem coerceret. Praebet quidem titulus accuratam aetatis suae notam, cum vs. 4. 5 honoratus anno sexagesimo quarto munere suo functus esse perhibeatur, sed cuiusnam epochae? Incipere eam ab Achaia in ditionem Romanam redacta, anno 146 a. Chr. n., censuit Boeckh, manifesto utcunque de hac aera iudicas errore, nam Aegina usque ad annum 133 regum erat Pergamenorum, neque cum Foucartio (ad Le Bas II 116a) ullo modo cogitare licet recepisse Aeginetas aeram, quae nihil ad eos attineret. Mihi quidem certum videtur, ab ipso anno 133 Aeginae computatos esse annos, Diodorum igitur magistratum gessisse anno 69 a. Chr. n.: hoc ipso anno (Ol. 177, 3) Athenodorum piratam Delum insulam Aeginae propinquam invasisse, incolas in servitutem abduxisse, sacra foedavisse traditur a Phlegonte ap. Photium cod. 97.

Latitudinem versuum paullo inaequaliorem apparet fuisse. Editorum priorum Le Basii uti exemplo soli contigit Bechtelio, a quo in quibus recesserim indicabo; e Fourmontii apographo vel Boeckhio restitutio satis procedere non potuit. — Vs. 1 extr. ἐτίμασαν addit Bechtel secutus Boeckhium, quod tamen latitudinem scripturae excedit. Neque recte cum praecedentibus coniungunt vs. 2 ἀπὸ συνέδρων κτλ., quae intelligenda sunt: »decretum quod sequitur a synedris et a populo est scitum«. Porro quod scribunt ἐ[πειδὴ nimis longum videtur. — Vs. 8 [ὅλου] Bechtel pro [τοῦ μέν]. — Vs. 9. 10 π]ατέρας [ἑκα]τὸν (ττ. ὀγδοήκοντα Müller) [εἰς τὸν | π]όλεμον [καὶ τῶν] πειρατᾶν ἐπα[γόντων Bechtel, de verbis primis ipse dubitans. — Vs. 12 extr. εἰσ[φ]ο[ρ]ὰ[ν τὰν προτέραν Bechtel cum Boeckhio, qui substantivum quidem perbene agnoverat, sed τ. πρ. nimis longum. — Vs. 13 ὑπ]άρχων mire scribit Bechtel, π]αρ[έ]χων iam Müller. — Vs. 16 sq. ἐ[ξεττάσα[ντο]ς Bechtel. — Vs. 19 sq. [ἐν] τῶι βί[ωι τοῖς δεομένοις; sed ἅπαντι, quod iam praebet Müller, deesse non potest (similiter dictum τῇ τοῦ βίου παντὸς ἀρετῇ in titulo Laconico *Bull. Hell.* 9, 514) et valde displicent verba τοῖς δ. iterata e vs. 14. — Vs. 21 φαντ(ι)ρός sicut vs. 31 ε(ἰ)ν, vs. 36 ἐπιφανί(ε)στατον scribit Bechtel, ubi tradita »in corruptissimo titulo« iam reiecit Ahrens, Dial. II 190, sed posteriora duo nunc confirmata sunt exemplo Le Basiano, cui fides non abroganda esset, etiamsi quod putat Bechtel manifestum esset eum versum vigesimum septimum non ipsum legisse, sed sine indicatione sumpsisse a Fourmontio, quae tamen suspicio valde infirma. — Vs. 22—24 paullo aliter conformavi. — Vs. 26 inserui τε. — Vs. 31 sq. Mülleri Αἰ[ακ]είοις recepi cum Bechtelio (cf. Scholia ad Pindar. Ol. 7, 156, alia). Ac certe aptissimum est ad spatium. — Vs. 32 [καὶ θύ]σθ[αι σωτήρια τῶι, vs. 34. 35 λαθῆ[ν δόμεν, ἐν ᾧ ἀνα]γρ., vs. 35. 36 καὶ σταθήσεται Bechtel. — Versuum ultimorum mutavi divisiones.

3 Le Bas, *Voyage archéologique* II 1746.

```
. . . . . . . .
ΛΟΙϹΠ . . . . .
ΛϹ . Τ . . ΔΕΠ . . . . .
ΦΟΡΟΙ . . Τ . . . .
ΛΛΙ .   ΑΙ . . .

ΝΙΚΟΥΚΥΘΗ
Ν . ΑΜΟΝΔΙ
ΠΟϹ   ΑΙϹΝΕΦΑ
ΥΠΑΡΧΟΙΑΝΑ
ΑΛΛΟΝ
ϹΥ
Χ
ΚΛΛΑΒ
ΙΙΑΧΙΕΙ
ΙΚΙΑ
Ν
```

Vs. 1 ἐν δὲ καὶ ἄλ]λοις(?). — Vs. 3. 4 fere --- τ[οῖς] δὲ π[αραγινομέ]νοις τῶν πολιτῶν σύμ]φορο[ν ἑαυ]τ[ὸν παρέσχε. — Vs. 6—8 fuisse videtur tale quid: δεδόχθαι ἐπαινέσαι τὸν δεῖνα --]ίκου Κυθή[ριον ἀρετᾶς ἕνεκεν ἃς ἔχων εἰς τὸ]ν [δ]ᾶμον δι[ατελεῖ --- κ]αὶ στ[ε]φα[νῶσαι. — Vs. 9 ὑπάρχοι ἀνα-. — Vs. 10 ἄλλον. — Vs. 13 κ[αὶ] λαβ]εῖν(?). — Vs. 15 καὶ εἶμεν αὐτῷ γᾶς καὶ οἰκία[ς ἔγκτησιν.

4 Fragmentum stelae marmoreae, cuius inferior pars insigniter latior erat superiore; ad dextram servatus est margo. A. 0,20. l. 0,22. cr. 0,055 Nunc in museo Atheniensi; Aeginae et in museo fuisse et repertum esse testis est Campanis (apud Cavvadiam, Γλυπτά I p. 32) n. 347: »Θλαστικὸν μαρμάρου ὀλόγραφον (τοῖς ἀλειφομένοις [cf. tituli versus quartum et octavum] κλ. Αἰγ[ίνης]«.

E schedis Virleti *Expédition de Morée* III p. 61 n. 15; inde Boeckh, C. I. G. II add. 2140 a[3] et Le Bas, *Voyage archéol.* II 1694, ille quidem praetervidens titulum iam a se exhibitum esse e schedis Pittakis, qui tribuit Sipnho, C. I. G. II 2423 b. — *Exscripsi* ex ectypo, quod debeo Adolfo Wilhelmo; postea apographum a se confectum misit Prott.

[*Exemplum vide pag.* 5.]

Var. lect. Priorum pravas lectiones praetermitto; Pittakis fortasse paullo pleniorem vidit titulum, cum recte det vs. 3 ΕΙΝΕΚ, vs. 9 extr. ΤΑ, vs. 13 in. ΓΥΜΝΑΣΙ. — Ad vs. 4 extr. adnotat Prott, parvam mediam lineolam sibi videri fortuitam esse, ut Є voluerit lapicida; mihi potius per errorem scriptum esse videtur Є. — Ad versus decimi initium haec adnotat Prott: »*Vor* Є *Rest einer senkrechten Hasta, die kaum etwas Anderes als Iota gewesen sein kann*«, ad versum quartum decimum: »*Vor* Α *wahrscheinlich* Κ; *dann eine etwas schräge Hasta, die kaum Iota gewesen sein kann*«; mihi utroque loco videtur fuisse Ν.

Titulus incipiente primo p. Chr. n. saeculo vix videtur recentior. Supplementa posui, quae argumenta certe patefaciant, in paucis praeeunte Boeckhio. — Vs. 6 in quem sensum adhibitum sit ἐπηλάγχυνεν, quod fuisse in lapide certum duco, non patet.

- - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - ἱ]μ τοῦ γυμνα-
σίου - - - - - - - - - - - - σ]πουδὴν ε[ὔ]νουν
- - - - - - - - - - - - κ]αὶ [τ]οῖς ἀλειφομένοι(ς)
- - - - - - - - - - - ἀπαρ]χὴν ἐθυσίασεν τῷ τε Ἑρ-
μῆι - - - - - καὶ - - ἐσπ]λάγχνευσεν, πάντας δὲ
- - - - - - - - ἐθ]οίνησε τοὺς ἀλειφομένους καὶ
παρέχων ἀφειδῶς π]άντα τοῖς ἀλειφομένοις παρ' ὅλ-
ον τὸν ἐνιαυτὸν καὶ π]ροσεπιφέρων τὰ προσενλείποντ[α
τὴν μεγαλομέρειαν φαν]ερὰν ποεῖ, βουλόμενος ἐ[πι-
δεικνύειν τὴν ἑαυτοῦ] εὔνοιάν τε καὶ ἐκτεν[ῆ
φιλανθρωπίαν πλήθει εὐεργ]εσιῶν, καὶ μὴ εὑρισκομέ-
νου μηδενὸς βουλομένου γυμνασι]αρχῆσαι τὸν ἐπὶ
τοῦ δεῖνος ἐνιαυτὸν ἐπέστη ἑκὼν] καὶ τῆς τε τοῦ γυμνα-
σίου εὐκοσμίας καὶ τῆς θε]ραπείας τῶν ἀλει-
φομένων σπουδαίως ἐπεμελήθ]η, παρασχὼν τό τε
ἔλαιον - - - - - - -]α τῆς ἑορτῆς τῆι
- - - - - - - - - - - - - ἐγενήθη ἡ α.-
- - - - - - - - - - - - - ως δὲ κ[αὶ

5 Le Bas, *Voyage archéologique* II 1745.

ΑΙ ΣΙΟΧΟΥΙ
ΤΟΤΡΙΚΛΕΙΝΟΝ
ΜΕΝΟΝΟΙΚΟΝ
ΣΕΙ ΛΟΝ
ΟΔΟΜΗΘ
ΜΟ.ΝΤ..Ο
ΚΑΙΤΩ Γ
ΙΛΛ ΑΙ
ΘΟΥΠΟΛ
ΓΡΑΜΜΕΙ
ΟΡΕ

Vs. 1 Γνη- vel Στη]σιόχου(?). — Vs. 2. 3 supplementa addo exempli gratia: κατεσκευάσα]το τρίκλεινον [ἀγάλμασι κεκοσμη]μένον οἶκον, cf. Pollux 1, 79 (μέρη δ' οἰκίας) οἶκος τρίκλινος, πεντάκλινος ἢ δεκάκλινος. — Vs. 5 ᾠκ- vel οἰκ]οδομηθ-. — Vs. 7 καὶ τῷ. — Vs. 8 ἀλ[λ]ά(?). — Vs. 10 γε]γραμμέ[νον. — Vs. 11 ἀναγ]ορε[ύειν(?).

Videtur esse de decreto honorario, fortasse thiasi alicuius.

2. DEDICATIONES.

6 Tabula lapidis cani, iacens in ascensu montis Ὄρος vocati prope aediculam ruinosam τοῦ ἁγίου Ἀρχαγγέλου (i. e. Sancti Michaelis) e lapidibus antiquis aedificatam, de qua conferas Bursian, *Geographie von Griechenland* 2, 84 sq. Titulus scriptus est in margine super planitiem non laevigatam elato; margo superior instructus est canaliculo. A. 0,68—0,70. L. 1,31. cr. 0,46.

E schedis Fourmonti Osann, Sylloge II 66. Stackelberg, *Apollotempel zu Bassae* p. 107. Boeckh, C. I. G. II 2138 (usus Gellii apographo et in Addendis p. 1110 Prokeschii). Mustoxydes, Ἰόνιος Ἀνθολογία I (1834) p. 51. Leake, *Transactions of the R. society of Litterature* II (1834) p. 380. *Expédition de Morée* III tab. 46 n. 4. Rangabé, *Antiquités Helléniques* I (1842) n. 33 e schedis Prokeschii. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1675, tab. 6 n. 5. About, *Archives des missions scientifiques* III 553. R. Schöne, Hermae vol. 5 (1871) p. 308 e schedis Rossii. (Cf. G. Hirschfeld, ibid. 469 et *Archäol. Zeitung* 30 (1872) p. 19, tab. 60, 4.) Röhl, Inscr. antiq. 352 (usus Gustavi Koertei schedis; iterat Röhl, Imagines p. 79 n. 2). Loewy, *Inschriften griech. Bildh.* 448 ex apographo Ioannis Schmidtii, quem confer *Athen. Mitth.* 6 (1881) p. 360. (Cauer, Delectus² n. 65. Bechtel, *Dialektinschr.* 3408.) Cf. Roscher, Lexicon mythol. I 127, 1. Fick, *Götting. gel. Anz.* 1883 p. 124. *Exscripsi* et confeci ectypum. Imaginem repraesento ad decimam partem verae magnitudinis redactam.

[*Exemplum vide pag. 6.*]

Aliorum sententiis respectis, quae in lapide ipse observaverim simpliciter exponam. Tabulam nostram texisse aram testis est canaliculus, ut id quod se fecisse confitetur Hablio nil nisi ipsa ara esse possit. Ante K nihil unquam scriptum erat; quae reliquiae litterarum hic videri esse possunt, meras esse laesiones elucet e comparatione locorum aliorum, in quibus, quamquam multo magis adesi sunt, scriptura, quae valde erat profunda,

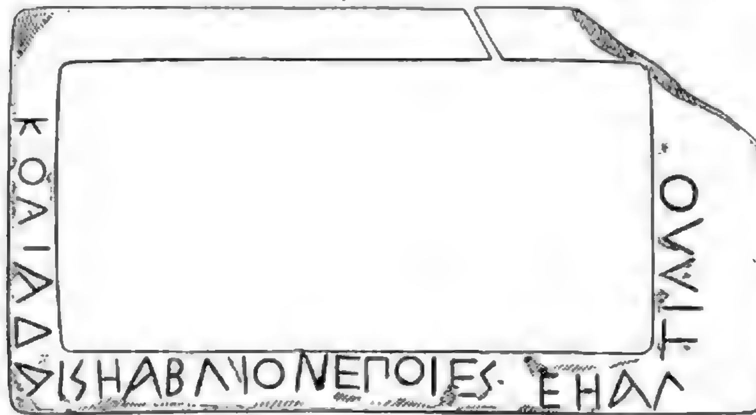

Καλλιάδας Ἀβλίων ἐποίησε Ἀλτίλλου.

tamen remansit clara. In vocabulo Ἀβλίων Lambda est certum; linea, quae cernitur ad sinistram litterae quintae quaeque litterae Ypsilon procreat speciem (V), mihi videbatur fortuita esse. Post ΕΠΟΙΕΣ spatium satis magnum erat vacuum, quia manifesto lapis iam cum inscribebatur hoc loco profunde erat adesus. Ultimae vocis litterae certae omnes, nisi quod ambigi potest inter -ίλλου et -ίμου; sed cum spatium interiectum esse inter duo Λ sit certissimum, non est credendum, My voluisse lapicidam. Neque post ΤΙΛΛΟ neque in margine summo deprehenditur vestigium scripturae.

---

7 Columna iacens eodem loco quo n. 6, quam muro aediculae τοῦ ἁγίου ἀναργύρου inaedificatam anno 1832 reperit G. Finlay. Supra est foramen quadratum, cui inmissa erat basis donarii. L. 1,52; diam. 0,53—0,67.

Leake, *Transact. of the R. society of Litt.* II (1834) p. 380 e Finlayi et Wordsworthi apographis. Mustoxydis, Ἰόνιος Ἀνθολογία I (1834) p. 48. Welcker, Museum Rhenanum 1834 p. 304. Wordsworth, *Athens and Attica* (1836) p. 272. *Expédition de Morée* III tab. 46 n. 5 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2138*d*, usus litteris Prokeschii; ex eiusdem apographo Rangabé, *Antiquités Helléniques* I n. 34. About, *Archives des missions scientifiques* 3 (1854) p. 554. Le Bas, *Voyage archéol.* II tab. VI n. 6. Röhl, Inscr. antiq. 354 et Imagines p. 60 n. 3, usus apographo Gustavi Koertei. Loewy, *Inschr. griech. Bildh.* 410 ex apographo Ioannis Schmidtii. Cf. G. Hirschfeld, *Archäol. Zeitung* 30 (1872) p. 20; I. Schmidt, *Athen. Mitth.* 6 (1881) p. 360 n. 70. (Kaibel, Epigrammata 761. Cauer, Delectus[2] 66. Bechtel, *Dialektinschr.* 3409. Cougny, Anth. Pal. III 1, 64. E. Hoffmann, Sylloge epigr. 315. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 122. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1138.) *Contuli* lapidem et confeci ectypum. Imaginem repraesento ad quintam decimam partem verae magnitudinis redactam.

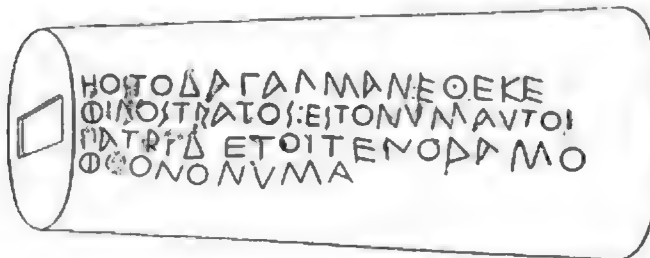

Prokesch Boeckhio quintum indicaverat versum ΕΠΟΙΕΣΕ, qui neque extat neque extabat, quamquam Schmidt litteras in lapide sibi non conspicuas cernere credidit in ectypo.

Ὃς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε, | Φιλόστρατός ἐστ' ὄνυμ' αὐτῶι· | πατρὶ δὲ τωι τήνου Δαμο|φῶν ὄνυμα.

---

8 Fragmentum lapidis pori infra incolume, repertum Aeginae, a Bludoff legato Russiae a. 1865 donatum societati archaeologicae Atheniensi, e cuius inventario (n. 200) excripsi: in hoc adiectum est a Cumanude: »Πρβλ. ἐν ἄλλο τεμάχιο ἐπιγραφῆς τοιαύτης παρὰ τῷ *Ross in Archäol. Aufsätze* I σελ. 243 [i. e. titulus noster n. 9]«; sed non esse eiusdem lapidis litterarum altitudine monstratur longe diversa. Nostrum enim in museo Atheniensi invenit Prott, qui misit ectypum. A. 0,10. l. 0,17. cr. 0,118. Litterae exhibentes coloris rubri residua a. 0,03.

E spatio ad sinistram vacuo verisimile est nos tenere initium tituli. Οἰν- fuerit de nomine dedicantis.

9 Fragmentum lapidis pori, repertum in ruinis templi Minervae, ubi exscripsit Ross, qui edidit *Kunstblatt* 1837 p. 321 = *Archäol. Aufsätze* I p. 243, adnotans litteras aequare longitudinem digiti. (Röhl, Inscr. antiq. 367, usus diario Rossii, in quo et ipse vidi. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 129, V.)

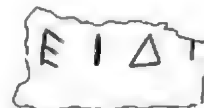

Lectio incerta. »Μ]ειδί[ας], [Φ]ειδι[ππος sim.« Röhl.

10 Ara parva, supra et infra cymatio ornata; latus superius paullulum cavatum. A. 0,10. l. 0,06. cr. 0,07. Aeginae in domo quadam. *Exscripsi.*

Ἥρων
Περ(γ)ά[μ]ωι.

Non video quomodo versum alterum interpretari velis, nisi unam litteram per lapicidae neglegentiam omissam esse censeas. Aetati dominationis Pergamenae conveniunt litterarum formae, atque tunc temporis Pergamum heroa, de quo exposui ad inscriptionem Pergamenam n. 289, Aeginae cultum esse consentaneum est, praesertim cum Pyrrhi filius, Achillis creditus sit nepos, origo igitur eius ducta sit ab Aeaco, Aeginae nymphae filio, quem in insula cultum esse constat, vide supra ad n. 2 vs. 31 sq. Aram nostram aut in Aeaci aut in Attali regis delubro (vide n. 1 vs. 46) putaverim collocatam fuisse.

---

11 Le Bas, *Voyage archéologique* II 1683.

ΔΙΙΚΑΙΑΘΗΝΑΙ
ΤΕΜΙΔΙ ΝΙΚΕΤΟΥ

Διὶ καὶ Ἀθηνᾶι [καὶ
Ἀρ]τέμιδι Νικ[ή]του
[χαριστήριον].

Restitutionem proposui.

---

12 Ara parva rotunda marmorea, ornata sertis. a. 0,16. diam. 0,11—0,13. Athenis in museo publico.

Heydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* n. 761. Sybel, *Skulpturen zu Athen* n. 3712.

ΔΩΡΟΝ

Δῶρον scilicet »deo oblatum«, ut e. g. C. I. Att. II 1571*b* (p. 351); *Bull. de corr. Hell.* 21 (1897) p. 130 n. 15, p. 132 n. 17, p. 134 n. 23. Omissum est nomen eius qui dedicavit adicere in ara quae praeter id perfecta apud marmorarium prostiterat.

---

13 Aeginae in prima carceris (olim orphanotrophei) area. Basis quadrata marmoris alba, cum foramine magno rotundo ad inmittendam statuae plinthidem. A. 0,78. l. 0,72. cr. 0,78.

Campanis p. 11 n. 2. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 25 e schedis Trézelii. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140*a* 9. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1709.) *Contuli.*

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΟΥ
ΦΟΙΝΙΣΣΑ ΕΡΙΤΙΜΟΥ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

Var. lect. Vs. 1 in. Κ Trézel; Χ recte Le Bas, sed non eum vidisse lapidem arguit Alpha litterae forma Α, quam retinet.

Χαρίκλεια Ἀριστοκλείδου,
Φοίνισσα Ἐριτίμου,
Καλλίμαχος Καλλιμάχου.

---

3. TITVLI HONORARII.

14 Basis quadrata marmoris caerulei, a. 0,86. l. 0,52. cr. 0,47. Aeginae in domo Βαρβία, ubi reperta est. In latere superiore vestigia statuae.

Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης (Πρόγραμμα τοῦ ἐν Αἰγίνῃ ἑλληνικοῦ σχολείου 1892—1893) p. 16. (Wolters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, p. 335.) *Exscripsi.*

ΟΔΗΜΟΣ
ΓΑΙΩΙΝΩΡΒΑΝΩΙ
ΦΛΑΚΚΩΙ
ΤΩΙΕΑΥΤΟΥΠΑΤΡΩΝΙ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΙ//ΕΤΗΙ

Ὁ δῆμος
Γαΐωι Νωρβανῶι
Φλάκκωι,
τῶι ἑαυτοῦ πάτρωνι
καὶ εὐεργέτηι.

Vix dubium est quin honoratus sit C. Norbanus Flaccus is, qui consul a. u. 716 aliquanto post pugnam Actiacam Asiae praefuit (cf. Prosopographia imp. Romani II p. 415 n. 435; Waddington, *Fastes* n. 50): Aeginae moratus esse aut proficiscens in provinciam suam aut ex ea decedens est credendus.

---

15 *Expédition de Morée* III p. 61 n. 18 e schedis Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140*a* 4.) Le Bas, *Voyage archéologique* II 1700*a*.

ΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΛ̄ΑΥΡΗΛΙΟΝΒΗ
-ΟΥΣΙΑΣΤΟΔ̄ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΤΟΒ̄Υ
\ΔΡΙΑΝΟΥΥΙΩΝΟΝΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡ

Varia lectio Virleti: vs. 1 deest Λ̄ || vs. 2 extr. ΤΟΚ, omissa littera ultima Υ || vs. 3 extr. ΠΑΓ.

Αὐτοκράτ]ορα Καίσαρα Λ(ούκιον) Αὐρήλιον Βῆ]ρον Σεβαστὸν Ἀρμενιακὸν δημαρχικῆς ἐξ]ουσίας τὸ δ', αὐτοκράτορα τὸ β', ὕπατον τὸ β', θεοῦ Ἀντωνείνου υἱόν, θεοῦ Ἁ]δριανοῦ υἱωνόν, θεοῦ Τραϊανοῦ Παρ[θικοῦ ἔκγονον ...

E Le Basii exemplari corrigi potuit restitutio Boeckhii. — Annus tituli est 164 p. Chr. n.

16 Le Bas, *Voyage archéologique* II 1700.

	- - - - - - - - -
ϽΝϹ	θεοῦ Ἀντωνίνου υἱωνὸ]ν, [θε-
ΟΝΟΝΘΕϹ	οῦ Ἀδριανοῦ ἔγγ]ονον, θεο[ῦ
ΡΟΥΑΑΓ	Τραϊανοῦ καὶ θεοῦ Νέ]ρουα ἀ[πό-
ΗΜΟϹ	γονον, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δ]ῆμος.

Sic haec restituenda esse videntur e spatii ratione, ut designetur imperator Commodus.

---

17 Aeginae in portu, ubi inserviebat ad naves adligandas, a. 0,30. l. 0,70. *Expédition de Morée* III p. 61 n. 17 e schedis Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140 *a* 3. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1701.)

ΑΥΤΟΚΡΑΓΟΡΑΚΑΙ
ΣΑΡΑΜΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝϹΕΒΑϹΤΟΝ
ΔϹΕΠΤΙΥΙΟΥΙΟΥΝΡΟΥ⸓
ΠΘΒΤ

Αὐτοκράτορα Καί-
σαρα Μ(ᾶρκον) Αὐρήλιον
Ἀντωνῖνον Σεβαστὸν
θεοῦ] Σεπτι[μ]ίου υἱόν, θ[εο]ῦ [Ἀν-
[τωνίνου υἱωνόν κτλ.

Vs. 4. 5 »non intelligo. Vs. 4 conicias Σεπτι[μ]ίου [υἱὸ]ν, ut titulus referatur ad Caracallam: sed videtur potius aliud inesse« (Boeckh). Mihi quidem certa videtur restitutio; vs. 4 Virlet, cuius non hic solus titulus arguit socordiam, pro ΥΙΟΝΘΕΟΥ praebens ΙΟΥΝΡΟΥ ordinem tantum turbavit litterarum, lecto pro Ε, quod in lapide detrito facile fieri potuit, Ρ et iuxta Θ omisso Ο.

---

18. 19 Tabula marmorea in partes duas fracta, a. 0,18. l. 0,62. cr. 0,55. Reperta dicitur a. 1829 in templo Veneris, nunc est in carceris Aeginetici (olim orphanotrophei) area altera. In parte antica titulus n. 18, in latere sinistro n. 19.

N. 18 *Expédition de Morée* III p. 61 n. 13 ex apographo Trézelii, C. Lenormanti, Virleti. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1695.

N. 19 *Expédition de Morée* III p. 61 n. 14 bis repraesentatus, ex apographo et Lenormanti et Virleti. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1702.

Titulus n. 19 *a*, qui deest in opere de Expeditione Moreotica, e schedis Pittakis editus est a Boeckhio, C. I. G. II add. 2140 *a* 5 (ubi e schedis iisdem et ex Expeditione etiam n. 18 et 19) et a Le Basio, *Voyage archéol.* II 1693. *Exscripsi n. 18 et 19.*

18 ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΝΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΥΙΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

19 ΤΟΝΜΕΓΙϹΤΟΝΚΑΙΘΕΙΩΤΑΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΜ
ΙΟΥΛΙΟΝΙΙ///////////////Ε///ΙΕΥΤΥΧΗϹΕΒΑϹΤΟΝ
ΗΙΕΡΑ ΠΟΛΙϹ ΑΙΓΕΙΝ ΩΝ

19 *a* ΗΙΕΡΑΠΟΛΙΣΑΙΓΕΝΗΤΩΝ

Var. lect. N. 19 vs. 1 ΘΕΙΟ priores, sed Ω vitiose scriptum in lapide ‖ vs. 2 ΙΟΥΛΙΟΝΦ............ϹΕΒΗΕΥΤ etc. Le Bas, ΙΟΥΛΟΠ... Virlet, ΙΟΥΜΟ... Lenorm. ‖ vs. 3 ΑΙΓΕΙΝΕΩΝ Le Bas, ΑΙΓΕΙΝΗΤΩΝ Pitt. et Lenorm., ΑΙΓΟΝΙΤΩΝ Virlet.

18 Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
Νεικόστρατον Ἐπαφροδείτου
υἱόν, ἀρετῆς ἕνεκεν.

19 Τὸν μέγιστον καὶ θει(ό)τατον αὐτοκράτορα Μ(ᾶρκον)
Ἰούλιον [Φ]ί[λιππον εὐσ]ε[βῆ], εὐτυχῆ, Σεβαστὸν
ἡ ἱερὰ πόλις Αἰγειν[ητ]ῶν.

19 *a* Ἡ ἱερὰ πόλις Αἰγε[ι]νητῶν

Nicostrati statua (n. 18) postea imperatoris Philippi personam (n. 19) agere iussa est. Titulus n. 19 *a*, cum a Le Basio e Corpore inscriptionum cum petitum esse appareat, solius Pittakis nititur fide, atque multo verisimilius est hominem neglegentissimum tituli n. 19 versum tertium casu quodam in schedis suis iteratum pro tertio titulo vendidisse, quam litteras, quae in latere lapidis dextro collocatae sint, et a Gallis et a me esse praetermissas.

N. 19 versum alterum supplevit Boeckh, recte sine dubio, nam quamquam de littera Φ, quam post editam Boeckhii restitutionem cernere totam sibi visus est Le Bas, ex hoc testimonio minime constat, tamen in verbum Φίλιππον optime quadrant et vestigia et spatium, atque eiusdem imperatoris nomen sicut in titulo nostro consulto erasum praebent tituli Latini, vide Dessau, Inscr. Lat. selectae I 505. 508. 509. — Vs. 3 Le Basii lectio Αἰγινέων, quod in lapide non fuisse certo monstrat lacunae spatium non uni sed duabus litteris aptum, timeo ne profecta sit a Stephano Byzantio s. v. Αἴγινα· ὁ πολίτης Αἰγινεύς, ὡς Στράβων, quae verba pendent e prava lectione apud Strabonem p. 398 *C* Αἰγινεῖς pro Αἰγιαλεῖς; cf. notam Meinekii ad Steph.

20—23 Fragmenta quattuor, in loco sub nosocomio sito, qui *Vardia* dicitur, in muris.

N. 20—23 Le Bas, *Revue archéol.* 1844 p. 103; n. 20—22 idem, *Voyage archéol.* II 1698.

20	21	22
ΛΙΩΙΙΚΑΙ	ΝΠΑΝΤΑ	ΧΙΕΡΕΑ
ΘΕΤΗΝ Τ	ΙΑΒΙΟΥΤΟ	ΕΒΑϹ
ΝΤΙΠΑΤΡΟΝ	ΑΙ⁻ΡΟΦ	
ΛΙΚΑΙΙΟΒΑΙ		23
ΙΥΕ		ΡΙϹ

Var. lect. N. 20 vs. 1 ΛΙΩΙϹΛΛΙ *Revue.*

20 Vs. 1 - σ]ίω[ν] (sive ἐκ τῶν ἰδ]ίω[ν]) καὶ; vs. 2 ἀγωνο]θέτην; vs. 3 Ἀ]ντίπατρον.
21 Vs. 1 - ν πάντα; vs. 2 δ]ιὰ βίου τό; vs. 3 κ]αὶ [π]ροφ[ασιν οὐδεμίαν(?).
22 ἀρ]χιερέα | [Σ]εβαστ[ῶν.

Quot lapidum haec sint fragmenta, diiudicari nequit. N. 21 fuisse etiam potest decretum; n. 23 plane ambiguum.

---

24 Basis magna marmoris albi, a. 1,27. l. 0,31. cr. 0,36, supra et infra cymatio ornata. Aeginae, in area altera carceris. *Exscripsi.*

Δ ΣΑΙΓΕΙΝ////
//////////////////////////////
Ε//////////////////////////////
//////////////////////////////
Ψ Β

Ὁ] δ[ῆμος] Αἰγειν[η-
[τῶν - - - - -
- - - - - - -
- - - - - - -
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

Quin eundem titulum exhibeat Le Bas, *Voyage archéol.* II 1692, vix est dubitandum»

.....Α..ϹΑΙΓΕΙΔ
Ε....Ω
Δ
Ψ Β

---

25 Le Bas, *Voyage archéologique* II 1691.

ΚΑΙΟΔΗΜΟϹ — Ἡ βουλὴ] καὶ ὁ δῆμος.

26 Lapis inaedificatus turri a Venetis prope portum exstructae. Infra tituli antiqui reliquias inscriptio a. MDCXCIII insculpta.
Chandler, *Travels in Greece* cap. IV p. 15. (Müller, Liber Aegineticorum 195. Boeckh, C. I. G. II 2141. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1690.)

Ο ΔΗΜΟΣ — Ὁ δῆμος.

---

27 Aeginae in demarchio. Tabulae marmoreae fragmenta duo contigua, quorum margo superior et inferior servatus, a. 0,44. l. 0,44. cr. 0,005. Litterae versuum primi et secundi a. 0,06, tertii 0,07—0,03. *Exscripsi.*

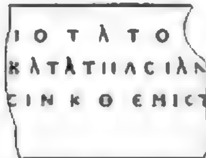

δυνα(?)]μεταπο-
κατὰ τὴ(ν) Ἀσίαν
ἔτε]σιν κ' (?) Θεμιστ- (s. Θεμιττ-).

Monendum est quater pro Λ scriptum esse λ, verisimiliter igitur in versu secundo II pro H est sumendum. Rationem tituli litteris permagnis eleganter exarati non perspicio, sed videtur esse honorarius. Aeginae eum repertum esse non constat.

28 Repertum Aeginae in litore, sub fine fossae a »templo Veneris« ductae. A. 0,40. l. 0,68.

Expédition de Morée III p. 61 n. 16 ex apographo Trézelli et Virleti. Inde et e schedis Pittakis Boeckh, C. I. G. II add. 2143*f*. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1687.

ΗΛΙΟCΔΙΟΝΥCΙΟC	Αὐρ[ήλιος Διονύσιος
ΠΑΤΗΡ	πατήρ.
\ΙΟCΔΙΟΝΥCΙΟC	Αὐρή]λιος Διονύσιος
ΔΗΜΟΘΟΙΝΗCΑC	δημοθοινήσας.

Var. lect. Vs. 1 in. ΙΛΙΟC *Expéd.* Pitt., unde vs. 1 et 3 Α]ἴλιος scripsit Boeckh.

Subscriptum id erat statuis patri et filio coniunctim positis, illi certe ideo, quod pecuniam ad largitionem filio dederat.

---

4. TITVLI CLERVCHORVM ATTICORVM.

(Cf. etiam n. 67. 72.)

29 Aeginae in museo stela marmorea reperta in portu satis longe ante a. 1893. Locus modo tituli diligentius levigatus. A. 0,66. l. 0,225. cr. 0,17. Litterae a. 0,015—0,02.

Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης p. 8 n. 4. Ectypum et delineationem debeo Prottio. Repraesento imaginem ad quintam partem verae magnitudinis redactam.

[Ἅ]ορος
τεμένους
Ἀθηναίας.

30 Stela marmorea, a. 1,10. l. 0,23. cr. 0,175. Litterae a. 0,035 (Θ: 0,015). Reperta est a. 1888 recta in solo, sustenta lapidibus rudibus, eodem loco, ubi antiquitus collocata erat, Ἀσώματον dicto, qui in itinere ad Minervae templum situs ab urbe dimidiam fere horam abest. Nunc in demarchio.

Δελτίον ἀρχαιολογικόν 1888, 36. (S. Reinach, *Revue archéol.* 1888, XI, 361; id., *Chroniques d'Orient* 1883—1890 p. 448. Harrison, *Journal of Hellenic studies* 9, 1889, 132.) Wolters, *Athen. Mitth.* 14, 1889, 115. Cf. Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης p. 8 adn. 8. *Exscripsi* et ectypum confeci. Repraesento ad quintam partem verae magnitudinis redactam.

Ὅρος
τεμένους
Ἀθηναίας.

Vs. 1 ϝορος dat Δελτ.

31 Tabula marmoris Pentelici inaedificata Aeginae aediculae S. Athanasii, quae a Minervae templo eunti ad urbem quartam fere horae partem abest. Altitudo lapidis 1,6, inscriptionis 0,11, litterarum 0,04. In inferiore lapidis parte titulus extat novicius, referens de aediculae, quae vetustissima est, constructione mutata.

Expédition de Morée III p. 59 n. 8. (Boeckh, C. I. G. II add. 2138c.) Wordsworth, *Athens and Attica* alterius editionis p. 327. Ross, *Kunstblatt* 1837 p. 321 = *Archäol. Aufsätze* I p. 244. Le Bas, *Revue archéol.* 1844, p. 100; id., *Voyage archéol.* II 1676, tab. VI n. 8. Kirchhoff, C. I. A. I 528 ex apographis Rossii et Schoellii, IV p. 123 ex apographo Lollingii, quod repraesentamus.

Ὅρος
τ[εμένους
Ἀθηναίας.

Var. lect. Vs. 1 HOPOΣ Le Bas, *Voyage*; litteram ultimam plenam Σ dat Ross. || vs. 3 AΘANAIAS Le Bas, *Revue*.

32 Stela Aeginae in ecclesia τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, quae in Παλαιᾷ χώρᾳ in collis Δραγονέρα dicti ascensu ad orientem spectante sita est, supra portam. A. 1,0. l. 0,235. cr. 0,175; litterarum altitudo fere 0,025.

Boeckh, C. I. G. I 526 e Fourmonti schedis (inde Kirchhoff, C. I. A. I 528. Wolters, *Athen. Mitth.* 14, 1889, 115.) Le Bas, *Revue archéol.* 1844, 101 sq. ex ipsius apographo, sed *Voyage archéol.* II 1677, tab. VI n. 7 idem e Corpore inscriptionum repraesentavisse titulum est credendus. Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης p. 9 n. 5. — Ectypum debeo insigni Iriotis liberalitati. Repraesento ad quintam partem magnitudinis redactam.

Η Ο Ρ Ο	Ὅρο[ς]
ΤΕΜΕΝΟΣ	τεμένεος
ΑΘΕΝΑΙΕΣ	Ἀθηναίης.

Var. lect. Vs. 3 extr. ΑΣ Le Bas, *Revue* falso.

Fourmont titulum extare adscripsit »circa fines Athenarum in ecclesia Sancti Χαραλαμπου̃«, in quo de urbe tantum erratum esse vel Woltersium fugit. Verum iam ante Iriotem indicaverat Le Bas. Iam apparet non recte probavisse Kirchhoffium coniecturam Rossii eundem esse titulum n. 32 atque n. 31.

Quattuor termini n. 29—32 cum neque in verbo τεμένους neque in nomine deae dialectum praebeant Doricam, sed, si unum excipis titulum n. 32, eam adhibeant nominis divini formam quae Atheniensium erat propria, certo — quod de n. 31 statuit Kirchhoff — omnes sunt positi, cum cleruchi Athenienses tenebant insulam, inter Ol. 87, 4 et 93, 4. Tituli autem n. 32 lapicida putandus est Ionicae fuisse originis. De Sigma litterae forma, quae est in n. 29, adnotavi ad n. 33—38.

---

33 Stela marmoris albi, cuius modo inscripta pars levigata est, a. 1,075. l. 0,225. cr. 0,22. Reperta est non multo ante a. 1893 in regione insulae Μετόχια dicta in puteo fundi, cuius possessor est Spyridon Moractis, ibique a. 1896 servabatur; nunc in museum est transportata (v. ephemerida Atheniensem Ἄστυ, 1898 m. Aug. d. XIII).

Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης p. 5 n. 1. *Exscripsi.*

ΗΟΡΟΣ	Ὅρος
ΤΕΜΕΝΟΣ	τεμένους
ΑΠΟΛΛΩΝ	Ἀπόλλων-
ΟΣΠΟΣΕΙ	ος, Ποσει-
ΔΩΝΟΣ	δῶνος.

Lapidem intuenti manifestum est, versus ultimos tres, quorum litterae reliquis sunt minores, postea additos esse.

---

34 Fragmentum stelae e marmore albo, teste Iriote aequalis atque n. 33 laboris, a. 0,55. l. 0,235. cr. 0,195. Inaedificatum in angulo septentrionali aediculae τῶν Ἀσωμάτων sitae in regione Μαραθῶνα dicta.

Wordsworth, *Athens and Attica* 1836 p. 273. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1680, tab. VI n. 10. Iriotis l. l. p. 5 n. 2.

Η Ο Ρ Ο Σ	Ὅρος
Τ Ε Μ Ε Ν Ο Σ	τεμένους
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ	Ἀπόλλωνος,
Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω Ν Ο Σ	Ποσειδῶνος.

Cum litteram Sigma diversis exaratam esse formis diserte testetur Iriotis, hic quoque nomina deorum postea sunt addita. Wordsworth quamquam quater exhibet formam Σ, certe eundem reddidisse titulum est putandus, extare enim eum dicit »in the church of St. Michael«, is autem archangelus vocatur ὁ ἅγιος ἀσώματος (cf. Bursian, *Geographie von Griechenland* 2, 84 sq.). Lapis teste Iriote nunc est laesus; in versus primi initio dat Ͱ, in versu quarto extr. intra uncos ponit ος.

---

35 Fragmentum stelae e marmore albo, a. 0,75. l. 0,26. cr. 0,17. Le Basio teste a. 1844 inserviebat ad limen portae; nunc iacet in propatulo ecclesiae ruinosae τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, quam etiam Παναγία Φορίτισσα vocant incolae, in regione Πλάστρα, quae in Παλαιᾶς χώρας parte septentrionali sita est.

Boeckh, C. I. G. I 527 ex schedis Fourmonti, qui »Athenis in limine ecclesiae B. Virginis Ἀγίας« esse dixit, et Gellii, qui Aeginae recte tribuit. (Inde Le Bas, *Voyage archéol.* I, *Attique* 269. Kirchhoff ad C. I. A. I 528.) Le Bas, *Revue archéol.* 1844 p. 102. Iriotis l. l. p. 6 n. 3.

Η Ο Ρ Ο Σ	Ὅρος
Τ Ε Μ Ε Ν Ο	τεμένου[ς]
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν	Ἀπόλλων-
Ο Π Ο Σ	ο[ς], Ποσ[ει]-
Δ Ω Ν Ο Σ	δῶνος.

Titulum detritum esse testatur Iriotis, cuius exemplari inserui, quae priores plura exhibent, nisi quod in versu altero extr. ΟΣ Fourm., qui recentiorem litterae Sigma formam dat etiam vs. 1 extr. Et hic vs. 3—5 aperte postea additi.

---

36 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1681, tab. VI n. 12.

	[Ὅρος
	[τεμένους
Α Π Ο Λ Λ	Ἀπόλλ[ων-
Ο Π Ο Σ	ο[ς], Ποσ[ει-
Δ Ω Ν Ο Σ	δῶνος.

Congruit in versuum distributione cum n. 33, a quo tamen titulo necessario hic est diversus, cum Le Basii aetate ne pars quidem illius, postea in puteo reperti, visibilis fuisse sit credenda.

---

37 Marmor caeruleum, Aeginae insertum supra portam ecclesiae episcopalis.

Le Bas *Revue archéol.* 1844, 102; id. *Voyage archéol.* II 1679, tab. VI n. 9.

Η Ο Ρ Ο Σ	Ὅρος
Ι Ε Μ Ε Ν Ο Σ	τ]εμένους.

---

38 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1681, tab. VI n. 11.

Η Ο Ρ Ο Σ	Ὅρος
Τ Ε Μ Ε Ν Ο	τεμένου[ς].

Termini n. 33—38 cum sicut praecedentes n. 29—32 formam adhibeant Atticam τεμένους, et ipsi inter Ol. 87, 4 et 93, 4 positi sunt a cleruchis. Lapides n. 37 et 38 crediderim ad idem pertinuisse delubrum Apollinis et Neptuni commune atque n. 33—36, sed illos casu quodam praetermissos esse, cum in reliquis adderentur nomina deorum. Notatu digna est forma litterae Sigma vetusta Ϟ, quam deprehendis in n. 29 et in seriei alterius versibus duobus prioribus qui quidem servati sunt omnibus, cum in alio monumento Attico publico id Sigma post Ol. 82, 2 non iam occurrat (cf. Kirchhoff, *Studien*[4] 94). Tantum vero rationi palaeographicae erit tribuendum, ut statim post occupatam insulam instituisse terminationem sacrorum Athenienses sumamus.

39 Pars inferior tabulae marmoreae reperta in templi Minervae pronao, nunc Monaci in glyptotheca. A. 0,495. l. 0,24; infra spatium vacuum centimetrorum 22,5.

Wagner, *Bericht über die Aeginetischen Bildwerke* 1817 p. 77 cum Schellingii interpretatione Germanica. Carolus (Odofr.) Müller, Liber Aegineticorum 1817 p. 160 e schedis Thierschii. Cockerell, *The temple of Jupiter Panhellenius* 1860 p. 21; e schedis Cockerelli dudum ediderat Walpole, *Travels* 1820 p. 570 n. 36. Boeckh, C. I. G. II 2139, adhibens praeter schedas Creuzeri Thierschii Spengelii formam gypseam. *Expédition de Morée* III tab. 54 n. 13. (Franz, Elementa epigr. Graec. p. 162 n. 57.) Brunn, *Beschreibung der Glyptothek* ed. 4 p. 99 n. 76. (Hicks, *Manual of historical Greek inscriptions* n. 60.) *Contuli* musei Regii formam gypseam (Friederichs-Wolters n. 87).

ΙΙΙΑΛΥ
ΣΕΙΙΙΣΙΔΗΡΙΑΕΞΟΠΗΣΙΙΙΙ
ΚΑΡΚΙΝΩΙΙΞΥΛΙΝΑΤΑ
ΔΕΕΞΑΛΕΙΠΤΡΟΝΙΚΙΒ
ΩΤΟΙΙΙΚΡΙΑΠΕΡΙΤΟΕ
ΔΟΣΕΝΤΕΛΗΘΡΟΝΟΣΙ
ΔΙΦΡΟΣΙΒΑΘΡΑΙΙΙΘΡΟΝ
ΟΣΜΙΚΡΟΣΙΚΛΙΝΗΣΜΙ
ΚΡΑΙΒΑΘΡΟΝΑΝΑΚΛΙΣ
ΙΝΕΧΟΝΙΚΙΒΩΤΙΑΜΙΚ
ΡΑΙΙΙΒΑΘΡΟΝΥΠΟΚΡΑΤ
ΗΡΙΟΝΙΚΙΒΩΤΙΟΝΠΛΑ
ΤΥΙΕΝΤΩΙΑΜΦΙΠΟΛΕΙ
ΩΙΤΑΔΕΧΑΛΚΙΟΝΘΕΡΜ
ΑΝΤΗΡΙΟΝΙΧΕΡΟΝΙΠΤ
ΡΟΝΙΦΙΑΛΑΙΙΠΕΛΕΚΥΣΙ
ΜΟΧΛΟΣΙΜΑΧΑΙΡΙΑΙΙΙ
ΚΛΙΝΑΙΙ vac. ΧΑΛΚΙΟΝΕΓ
ΛΟΤΗΡΙΟΝΙΑΡΥΣΤΙΧΟ
ΣΙΗΘΜΟΣΙ

vacat

- - - - - - - - - - I, ἀλύση II, σιδήρια ἐξ ὀπῆς IIII, καρκίνω II. Ξύλινα τάδε· ἐξάλειπτρον I, κιβωτοὶ II, ἰκρία περὶ τὸ ἕδος ἐντελῆ, θρόνος I, δίφρος I, βάθρα III, θρόνος μικρὸς I, κλίνη σμικρὰ I, βάθρον ἀνάκλισιν ἔχον I, κιβώτια μικ(ρ)ὰ III, βάθρον ὑποκρατήριον I, κιβώτιον πλατὺ I. Ἐν τῶι ἀμφιπολείωι τάδε· χαλκίον θερμαντήριον I, χειρόνιπτρον I, φιάλαι II, πέλεκυς I, μοχλὸς I, μαχαίρια III, κλῖναι II, χαλκίον ἐγλουτήριον I, ἀρύστιχος I, ἡθμὸς I.

Indicem hunc supellectilis in templo Minervae collocatae et ipsum pertinere ad curam sacrorum, quam cleruchos Atticos in se recepisse testes nobis iam fuere tituli n. 29—38, docet dialectus. Scriptum igitur esse titulum constat ante Ol. 93, 4, quamquam orthographia — exceptis modo vs. 2 in. ΣΕ, vs. 15 ΧΕΡ, vs. 19 ΛΟΤ — iam est vulgaris. Ad quam rem explicandam Boeckhius sacerdotes Atticos aliquamdiu post pugnam ad Aegospotamos commissam in insula remansisse et Euclidis demum anno tradidisse templi supellectilem statuit, sed hac coniectura minime sane veri simili non opus esse una monstrat prytanum in ipsa Attica dedicatio C. I. A. I 338, Ol. 93, 1 litteris vulgaribus scripta.

Ratio tituli ea erat, ut primum enumerarentur res in ipso templo asservatae secundum materiem divisae: e qua parte tenemus indicis rerum ferrearum finem et lignearum totum. Tum vs. 13—20 enumeratur supellex in ἀμφιπολείῳ collocata, quod vocabulum alias ut videtur non occurrens Schelling lepide vertit »*in der Sacristei*«.

Vs. 1. 2 scripsi ἀλύση, quamquam Blass (Kühner, *Ausführl. Gramm.* I p. 441 adn. 4) controversiam de terminatione dualis substantivorum in ει et ῃ desinentium, de qua non sibi constent grammaticorum et codicum testimonia, dicit »inscriptionibus« — sed nostrum solam afferre potest — disceptatam esse pro ει, qua de re relegat ad Meisterhansium, *Grammatik d. Inschr.* p. 108, qui (adn. 993) η loco nostro legi posse negat, quia litteratura sit Ionica — singulari sane errore, nam Attica est scriptura, in qua Ε et ει designare potest et η. — Vs. 2 σιδήρια ἐξ ὀπῆς »clathros fenestrae« interpretatur Boeckh, addens »dictum est ἐξ ὀπῆς, quod quattuor haec ferramenta dempta ex fenestra erant, cuius illa clathros constituebant«. — Vs. 8—10 inconstantiam in scriptura μικρός et σμικρός notat Boeckh. — Vs. 9 »βάθρον ἀνάκλισιν ἔχον est gradus s. sellula humilis cum ligno postico ad reclinandum« (Boeckh); Müller aequat vocabula κλισμός, δίφρος ἀνάκλιτος, ἀνακλιντήριον. — Vs. 14 sq. χαλκία θερμαντήρια adnotat Boeckh recurrere in traditione Attica C. I. G. 161 (= C. I. A. II 689), ubi verba eadem laudat e Pollucis onomastico 10, 66. — Vs. 19. 20 »ἀρύστιχος et ἡθμός ad craterem pertinent, crater ipse haud dubie in templi aereis vasis recensitus erat; basis eius lignea habetur vs. 11« (Boeckh).

5. SEPVLCRALIA.

De origine lapidum sepulcralium eorum, qui olim in museo novae Graeciae communi a. 1829 Aeginae constituto congregati erant, disputavi dissertatione »*Epigraphisches aus Aegina*« inserta actis academiae Regiae anni 1897, maxime adiutus indice, quem a Leontio Campane, eius musei primo antistite, a. 1832 absolutum publici iuris fecit P. Cavvadias in praefatione catalogi musei Atheniensis (Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου I 1890—1892). Sed pars haud exigua remanet monumentorum musei olim Aeginetici, quae ubi reperta sint vel hodie nescimus: horum titulos, cum aptior eis in thesauris academicis locus tribui posse non videatur, huc inserui, sed ne fallatur lector cruce (†) ante numerum notatos.

A. INSTRVMENTA SEPVLCRORVM EMPTORVM.

40 In ostio sepulcri e terra saxosa excavati (vide de sepulcris Aegineticis Iriotem p. 10 sq.) in regione Μεσαγρῷ prope aediculam τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος. In litteris coloris rubri vestigia servata sunt.

Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης p. 11. (Wolters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, 335.)

ΑΡΙΣΤΟΠΕΙΘΗΣ
ΕΥΗΘΙΔΑΕΠΡΙΑΤΟ
ΠΑΡΜΝΑΣΙΤΕΛΕΟ

Ἀριστοπείθης
Εὐηθίδα ἐπρίατο
πὰρ Μνασιτέλεο[ς].

41 In sepulcro regionis eius, quae a pulchra ecclesia *τῶν Ἁγίων Θεοδώρων* appellatur *Ὄμορφη* (s. *Εὐμόρφη*) *Ἐκκλησία* (cf. Iriotis p. 12), rubro colore adpictus est titulus partetibus duobus: postico (quinque passus lato) initium, dextro s. septentrionali (lato passus septem et dimidium) reliqua inde a verbo *καί*. »*Les lettres sont grandes de deux pouces, très-belles et très-régulières et indiquent les premières Olympiades après Euclide.*«
Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 2013. (Bechtel, *Dialektinschr.* 3419.)

ΠΑΡΚΛΕΟΔΙΚΟΥΤΟΥΑΓΕΜΑΧΟΥ|ΚΑΙΜΕΛΑΙΝΙΔΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣΕΠΡΙΑΤΟ

Πὰρ Κλεοδίκου τοῦ Ἀγεμάχου καὶ Μελαινίδος Ἡρακλείδας ἐπρίατο.

B. TITVLI SEPVLCRALES PVBLICI

42 Stela marmoris albi aetomate instructa, inmissa muro antico aediculae *τῆς Παναγίας Ἐλεούσης*, sitae in regione dicta *Κοντές*. A. 0,61. l. 0,21. Versus duo ultimi inscripti sunt coronae oleariae.

Le Bas, *Revue archéol.* 1844 p. 99; idem, *Voyage archéol.* II 1705. Io. Schmidt, *Athen. Mitth.* 6, 1881, 360. Iriotis, *Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης* p. 15.

ΜΟΜΜΙΟΣ
ΘΕΟΞΕΝΟΥ
ΧΑΙΡΕ
ΑΡΙΣΤΩΔΙ
ΚΑΙΟΓΕΝΟΥ
ΧΑΙ ΡΕ
In corona:
ΗΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ

Μόμμιος
Θεοξένου,
χαῖρε.
Ἀριστὼ Δι-
καιογένου,
χαῖρε.

Ἡ βουλὴ
καὶ ὁ δῆμος.

Var. lect. Vs. 3. 4 ΑΡΙΣΤΩΝ|ΚΛΕΟΓΕΝΟΥ Le Bas, *Voyage*, quamquam verum dederat in editione priore.

43 Campanis p. 21 n. 171: *Ἀνάγλυφον ὄχι καλὸν μάρμαρον μεγάλον, ἔχον ἐπιγραφήν· «Δημῶναξ Πύρρου χαῖρε». Ἐλήφθη ἐκ τῆς οἰκίας τῆς κυρίας Βαρθελεμῆ Ἀθηνᾶς -- τὴν 4. Φεβρουαρίου* 1831. — Le Bas, *Voyage archéol.* II 1706 sic exhibet:

ΔΗΜΟΝΑΞ
ΠΥΡΡΟΥ
ΧΑΙΡΕ
In tribus coronis:
ΗΒΟΥΛΗ | ΛΟ..... | ΜΗ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ | | ΦΙΛΟΙ
| | ΑΙ

Aeginae in demarchio vidi tabulae marmoreae partem inferiorem (a. 0,75. l. 0,46. cr. 0,10), in qua in area cavata repraesentatur vir stans, sinistra tenens volumen; ad sinistram ei adstat parvus puer, dextram ad pectus promovens, demissa sinistra tenens vas olearium; ad dextram est herma. Infra coronae tres, in quibus tituli:

ΗΒΟΥΛΗ | ΟΙ | ΟΙ ΓΥΜ
ΚΑΙΟΔΗΜΟC | \ ΤΑΙ | ΑCΙѠ ΟΙΑC
| | ΑΙ

Quin idem sit hic lapis, magis quidem nunc mutilatus, atque exhibent Campanis et Le Bas non dubito, ut legendum sit:

Δημῶναξ
Πύρρου·
χαῖρε.

Ἡ βουλὴ
καὶ ὁ δῆμος.

Οἱ ---
θ]ια[σῶ]ται.

Οἱ [ἐκ] γυμ[ν]-
ασίο[υ] θιασ[ῶ-
τ]αι.

In servatis quamvis multum a meis differre videatur Le Bas, tamen proclives eius sunt in lapide detritissimo errores: in corona secunda quod dat ΛΟ, revera erat ΑC; in tertia ΜΗ dedit pro ΜΝ et ΦΙΛΟΙ pro ΟΙΑCΓ.

44 Stela marmorea olim Aeginae in museo, nunc Athenis. Supra mutila; inferior pars (m. 0,12) ad inmittendum impolita. A. 1,03. l. in inferiore parte 0,435, in superiore 0,425. cr. 0,065.

Campanis p. 21 n. 175. Apographum Rossii extat in diario anni 1837. Le Bas, *Voyage archéol.* I 390 (inter Atticas) et II 1707. Heydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* n. 164. Sybel, *Skulpturen zu Athen* n. 3622. (Bechtel, *Dialektinschr.* 3423.) *Exscripsi* ex ectypo, quod debeo Adolfo Wilhelmo, postea apographum a se confectum misit Prott.

Ε Υ Α Μ ΕΡΟΣ
ΑΓΝΟΘΕΜΙΔΟΣ
ΧΑΙΡΕ

In corona:
ΗΒΟΥΛΗ

In altera corona:
ΟΘΙΑ
ΣΟΣ
ΟΦΑΙΝΣ
ΜΑΧΟΥ

Εὐάμερος
Ἀγνοθέμιδος·
χαῖρε.

Ἡ βουλή.

Ὁ θία-
σος
ὁ Φαιν(ε)-
μάχου.

Lapicidae error facilior erat e ΦΑΙΝΕ quam e ΦΑΙΝΟ. Epsilon falso dat Ross.

45 Campanis p. 22 n. 176. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1697.

In corona:
ΗΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΟ
ΔΗΜΟC

In altera corona:
ΟΙΕΚΤΟΥ
ΓΥΜΝΑCΙΟΥ

ΜΕΝΙΠΠΟΝ
ΘΕΟ

Ἡ βουλὴ
καὶ ὁ
δῆμος

Οἱ ἐκ τοῦ
γυμνασίου

Μένιππον
Θεο--

Huc posui et hunc titulum et n. 46 propter similitudinem cum n. 42—44. Sed sepulcrales eos esse non plane constat.

46 Fragmentum stelae, supra et infra fractae, a. 0,28. l. 0,42. cr. 0,10. Titulus uterque circumdatus est corona laurea. Repertum Aeginae in aedicula christiana prope portum Periboli, nunc Athenis in museo publico.

Le Bas, *Expédition de Morée* III p. 61 n. 12 e schedis Trézelii. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140*a*.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 1696. *Exscripsit Fredrich; contuli.*

a	*b*
In corona laurea:	*In corona laurea:*
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙ	ΟΙΕΚΤΟΥΓΥΜ
ΟΔΗΜΟΣΣΤΕ	ΑΣΙΟΥ
ΦΑΝΙΦΡΑΣΙ	ΣΤΕΦΑΝΙΦΡΑ
ΣΘΕΝΗΝ	ΣΙΘΕΝΗΝ

a	*b*
Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος στε- φανοῖ Φρασι- σθένην.	Οἱ ἐκ τοῦ γυμ- (ν)ασίου στεφανοῖ Φρα- σι(σ)θένην.

Tris in titulo *b* peccavit lapicida: iterans vs. 3 ex *a* singularem στεφανοῖ, omittens vs. 2 in. litteram N (falso a Le Basio exhibitam) et vs. 4 Σ. Cf. quae adnotavi ad n. 45.

C. TITVLI SEPVLCRALES PRIVATI.

a. TITVLI METRICI.

47 Lapidis oblongi fusci, fracti in partes duas, quattuor lateribus valde profunde insculptus est titulus. A. 0,15. l. 0,58. cr. 0,11. Repertus est prope ecclesiam τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος in cella sepulcri; a. 1896 erat in urbis Aeginae taberna quadam vinaria. *Exscripsi* et confeci ectypa. Imaginem repraesento ad decimam verae magnitudinis partem redactam.

De ordine versuum per se non constat, nam licet manifesto sit mortui nomen id quod caret articulo, Hermaeus, et a latere *a* et a *b* incipere potest inscriptio, ut cum a latere *b* et dextrorsum et sinistrorsum liceat procedere, triplex data sit facultas legendi: 1) Σᾶμα τόδε | Ἑρμαίου | τοῦ Κυδωνίκου | τοῦ Ἀγγίτα. 2) Ἑρμαίου | σᾶμα τόδε | τοῦ Ἀγγίτα | τοῦ Κυδωνίκου. 3) Ἑρμαίου | τοῦ Κυδωνίκου | τοῦ Ἀγγίτα | σᾶμα τόδε. Tamen rectam esse apparet constitutionem eam quam primo loco posui; casui enim tribuere nolis, quod sic efficitur hexameter dactylicus (nisi quod Κυδωνίκου versui inseri non poterat nisi correpta syllaba tertia), sicut metrice concepti sunt tituli Aeginetici reliqui, in quibus occurrit σᾶμα τόδε: n. 48 et 49.

Ingeniosam coniecturam benigne mecum communicavit Adolfus Kirchhoff: scribendum esse Κυδωνικοῦ, quod adiectivum derivatum a Cydonia Cretae urbe (cf. Theocrit. 7, 12), postquam capta sit ab Aeginetis Ol. 65, 2 = anno 519 a. Chr. n. (Herodot. 3, 59), ut cognomen sit usurpatum. Quam sententiam quamvis speciosam quominus certam credam me impedit, quod talis cognominis adhibiti a Graecis exemplum mihi quidem non est notum. Patris fuisse nomen potius credi potest Κυδωνικός, si paullo post annum 519 is natus et infans mortuus est Hermaeus, sed verisimilius duco titulum sexto saeculo non esse recentiorem.

Invertit lapicida litteras Epsilon (vs. 1. 2) et Kappa (bis vs. 3); ad interpungendum adhibuit lineam cum punctis duobus coniunctam vs. 1 et, quod insolitum, inter articulum eiusque substantivum vs. 4.

48 Lapis canus (»delischer Granitstein« Ross, non marmor, ut ait Röhl), cuius latus scriptum paullisper concavum; olim Aeginae, nunc in museo Atheniensi. A. 0,33. l. 0,45. cr. 0,09. Litterae tinctae erant colore rubro.

Rossii apographum extat in diario anni 1835. *Expédition de Morée* III p. 69 n. 3. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140*a* 6.) Rangabé, *Antiquités Helléniques* I, 4. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1714. Röhl, Inscr. antiq. 356 et Imagines inscriptionum p. 80 n. 4. (Bechtel, *Dialektinschr.* 3411. Cauer, Delectus[2] n. 67, 2. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 124.) *Contuli* et confeci ectypum. Repraesento redactum ad decimam partem verae magnitudinis.

Ἐγδήλου τόδε | σᾶμα.

»Initium hexametri dactylici« (Boeckh).

49 Tabula e poro exhibens formam trianguli, cuius in lateribus duobus scriptus est titulus. Reperta a. 1854.

Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. n. 2649 e Logotiadis et Kentistis apographis. (Röhl, Inscr. antiq. 362. Kaibel, Epigr. Graeca 188. Bechtel, *Dialekt-inschr.* 3414. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 127 c. E. Hoffmann, Sylloge epigr. Graec. 67.)

ΤΟΔΕΣΑΜΑΤΟΚΥΠΡΙΟ
Μ Ι ΜΟΔ ΙΟ Τ
Ε ΠΕΘΕΚΕ
ΓΛΑΥΚΙΤΑ
ΤΟΣΑΛΑ
ΙΜΟΣΜΕ

Γλαυκίτα | τόδε σᾶμα τοῦ Κυπρίου | τοῦ Σαλα[μινί]ου.
Διότ|ιμός με ἐπέθηκε.

Emendavit Bücheler apud Kaibelium. — Vix recte metro medelam quaerens τὸ Κυπρίου scripsit Bechtel.

---

50 Athenis in museo. A. 0,31. l. 0,53. cr. 0,07. Versus singuli inter lineas.

Kirchhoff, *Monatsber. d. Akad.* 1873, 265 ex ectypo; ex eodem Röhl, Inscr. antiq. 368 (et Imagines inscr. p. 80 n. 9) indolem scripturae acute incisae et bene servatae non accurate reddens. (Kaibel, Epigr. Graeca 22. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 128. E. Hoffmann, Sylloge epigr. Graec. 66.) Cfr. Fick, *Götting. gel. Anz.* 1883 p. 123. *Contuli* et confeci ectypum. Repraesento imaginem ad quintam partem verae magnitudinis redactam.

+ΑΙΡΕΤΕΟΙΠΑΡΙΟ
ΝΤΕΣΕΓΟΔΕΑΝΤΙΣΤΑ
ΤΕΣΗΥΟΣΑΤΑΡΒΟΚΕΙΜΑΙ
ΤΕΙΔΕΘΑΝΟΝΠΑΤΡΙΔΑ
ΓΕΝΠΡΟΛΙΠΟΝ ΑΝΤΙΣΤΑΤΕΣ
ΑΘΕΝΑΙΟΣ

Χαίρετε οἱ παριό|ντες· ἐγὼ δὲ Ἀντιστά|της υἱὸς Ἀτάρβου
κεῖμαι | τεῖδε θανών, πατρίδα | γῆν προλιπών.
Ἀντιστάτης | Ἀθηναῖος.

Suspicatur Kirchhoff, praescriptum fuisse lapicidae Χαίρετέ μοι κτλ. — Vs. 3 Η a se omissum postea inculcavit lapidarius.

---

51 Stela sepulcralis Petropoli in museo *Ermitage* dicto. In area pilis inclusa sub arcu repraesentatur herma viri imberbis, iuxta quam vir stans, infra amictus dextra tollit globum, demissa laeva tenet aliquid, ut videtur volumen. Ad alterum hermae latus sedet puer nudus, tenens strigilem et discum. Tituli litterae parvae sunt, sed profunde incisae.

Stephani, *Bulletin hist. de l'académie de St. Pétersbourg* 9, 273 = *Mélanges gréco-romains* 1, 193. (C. Keil, Philologus 9, 1854, 173. Kaibel, Epigr. Graeca 112. Cougny, Anthol. Pal. III 2 n. 327 p. 144.) Latyschew, *Athen. Mitth.* 10, 1885, 113 (cuius exemplar itero).

ΑΝΤΙΟΧΗΘΕΜΙΣΩΝΟΣΑΕΘΛΟΦΟΡΟΝΚΟΝΙΣΗΔΕ
ΚΕΥΘΕΙΔΩΔΕΧΕΤΗΠΑΙΔΑΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΑ
ΟΣΒΟΥΛΑΝΚΑΙΘΑΡΣΟΣΕΧΩΝΙΣΟΜΩΝΥΜΩΙΑΝΔΡΙ
ΩΝΗΣΚΕΙΤΗΝΜΟΙΡΩΝΟΥΠΡΟΦΥΓΩΝΔΥΝΑΜΙΝ

Ἀντιοχῇ Θεμίσωνος ἀεθλοφόρον κόνις ἥδε
κεύθει δωδεχέτη παῖδα Θεμιστοκλέα,
ὃς βουλὰν καὶ θάρσος ἔχων ἰσ' ὁμωνύμωι ἀνδρὶ
θνήσκει τὴν Μοιρῶν οὐ προφυγὼν δύναμιν.

Var. lect. Vs. 3 Stephani Iota mutum omittit, quod clarum esse testatur Latyschew.

Vocis q. e. ἴσος aspirationis (vs. 2) alia exempla congessit G. Meyer, *Griech. Grammatik*[2] p. 327.

---

† **52** Fuisse in museo Aeginetico testis est Rossius, e cuius diario habeo. Tum Athenis erat in Theseo.

Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 614. (Kaibel, Epigr. Graec. 124.) Dittenberger, C. I. A. III 1329 ex apographis Rossii, Velseni, Michaelis.

ΘΕΜΙΣΩΝ·ΠΟΣΙΛΛΗΣ
ΚΑΙΚΛΥΤΟΥ·ΠΑΙΣ
ΠΑΜΜΕΝΟΥΣ

Θεμίσων Ποσίλλης | καὶ κλυτοῦ παῖς | Παμμένους.

Pittakis cum referat: μετακομισθὲν ἐκ τοῦ Πειραιῶς, lapidem in eis apparet fuisse, qui, cum e museo Aeginetico Athenas transportandi erant, remanebant in portu; cf. *Epigraphisches aus Aegina* p. 11.

53 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1704. (Kaibel, Epigr. Graeca 271. Cougny, Anthol. Pal. III 2 p. 175 n. 509.)

ΟΥΚΕΤΙΚΗΡΟΚΟΧΥΤΟΙϹΙΚΑΤΟΥΡΕΑΤΕΡΠΟΜΕΑΥΛΟΙϹ
ΠΗΚΤΙΔΟϹΟΥΤΑΝΤΡΟΙϹΟΥΔΕΝΔΡΕϹΙΝΥΥΙΠΕΤΗΛΟΙϹ
ΗΧΩΔΟΥΦΙΛΕΩΟΥΤΕΡΠΟΜΕΑΓΡΟΝΟΜΟΙϹΙΝ

ΑΝΔΡΟϹΔΕΙΘΥΔΙΚΟΥΠΟΘΕΩΝΠΕΡΙΚΑΛΛΕΑΕΡΓΑ
ΑΜΠΕΛΙΟΥϹΚΙΡΤΩΚΑΙΤΕΡΠΟΜΑΙΕΝΘΑΚΕΜΟΥϹΑΙ
ΕϹϹΕΤΑϹΙΤΕΡΠΟΜΕΚΑΙΠΛΑΤΑΝΟΙϹΚΑΙΥΔΑΤΙΟ...

Οὐκέτι κηρο(πο)χυτοῖσι κατ' οὔρεα τέρπομαι αὐλοῖς
πηκτίδος, οὔτ' ἄντροις, οὐ δένδρεσιν ὑψιπετήλοις,
ἠχῶ δ' οὐ φιλέω, οὐ τέρπομαι ἀγρονόμοισιν·
ἀνδρὸς δ' εἰθυδίκου ποθέων περικαλλέα ἔργα
Ἀμπελίου σκιρτῶ καὶ τέρπομαι, ἔνθα κε Μοῦσαι
ἔσσεται τερπομε[ν]αι πλατάνοισ[ι] καὶ ὑδατίο[ισι].

Verba constituit Kaibel, qui adnotat »epigramma recentissimum videtur pastor quidam iuvenis in Ampelii senioris amici mortem scripsisse«.

---

54 »Prope Aeginam urbem, non longe a molis aquariis versus septentrionem, in area domus privatae« (Welcker). Postea erat Athenis in turre Andronici, nunc verisimiliter latet in museo.

Welcker, Museum Rhenanum 1845 p. 265 n. 43 e schedis Ulrichsii litteris minusculis. (Kirchhoff, C. I. G. IV 9302.) Kaibel, *Bullettino d. inst.* 1873, 249 maiusculis »quantum quidem legi poterat«. (Kaibel, Epigr. Graec. 421. Cougny, Anthol. Pal. III 2 p. 212 n. 721.)

† ΤΥΤΘΟΝΙϹ.........ΟΤΟΥ
ΦΩΤΟϹ ΛΙ
ΚΑΙϹΦΕ...ΓΙΝΤΟΚΕΩΝ
ΠΑΥΙ ΠΑ//ΑΙΙΠΙΗΝ
ΑΛΛΕΜΠΗϹΨΥΧΗΜΕΓΑ
ΓΗΘΕϹ / ΥΑΛΥΓΡΑ
ΚΑΙΓΟΕΡΑϹΠΑΓΙΔΑϹ
ΠΡ//ΥΦΥΓΟΝΑΜΠΛΑΚΙΗϹ †

ΕΤΕΛΕΙΩΘΗΗΔΟΥΛΗΤΟΥΘΥ
Ι...ΛΗΚΙΑ//ΡΙΚΙΑΜΑΠΡΗΑΙ·
ΙΝΔΒΟΥϹΑΕ ΤϹ /////Ϛ

† Τυτθὸν γειναμένη Βιότου | φωτὸς ἐνθάδε κεῖται |
καὶ σφετέρων τοκέων | πάντα περιφρονέων.
ἀλλ' ἔμπης, ψυχή, μέγα || γήθεο· δῶκεν ἀλεγρά |
καὶ γοερὰς παγίδας | προὔφυγον ἀμπλακίης. †

Ἐτελειώθη ἡ δούλη τοῦ θεοῦ
Μαρία ἡ καὶ Πατρικία μ(ηνὸς) Ἀπρι(λίου) ι',
ἰνδ(ικτιῶνος) β', οὖσα ἐτῶν ις'.

Exemplo Kaibelii adposui transscriptionem, quam dedit Welcker, duobus quos indicabo locis emendatam.

»Aetas tituli et indictionum usu et versuum indole definitur, qui quidem tales sunt, quales post saeculum p. Chr. n. sextum in Graecia procudi non potuerunt. Pertinet igitur ad saecula quintum sextumve.« Kirchhoff, qui idem correxit in versu sexto Welckeri lectionem γῆθε, ὦ. — Vs. 11 ultimo loco Welcker edidit ἐτῶν ττ', qui numeri sensu cassi auxilio apographi Kaibelii (qui ipse eos quidem in Sylloge sua iterat) certa ratione emendari poterant. Sedecim annorum erat mortua; altero loco quod in lapide erat Ι sumptum est pro Τ.

---

b. TITVLI SERMONIS PEDESTRIS QVARTO SAECVLO ANTIQVIORES.

55. 56 Ex Logiotatidis apographis Gerhardo missis Kirchhoff, *Studien*[4] p. 101. (Röhl, Inscr. antiq. 351, qui »in parietibus sepulcri subterranei« fuisse titulos adnotat, ut videtur e Logiotatidis schedis. Idem, Imagines inscr. p. 79 n. 1. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 119).

55	56
ΤΑΚΡΑΤΕΣ	ΕΥΝΥΜΑΡΟΣ
ΦΕΙΡΝΟ	ΝΑΗΑΙΟΦ
Μ[ε]νεκράτ[ες, Φεύγχ[ε.	Εὐ[ρ]ύμ[α]χος, Φεῖ[ν]ι[χς.

Lectio est Kirchhoffii.

57. 58 Sepulcrum saxo inmissum, inter carcerem (olim orphanotropheum) situm et molam vento motam, a carcere ad orientem versus, clausum est lapidibus duobus, quorum n. 57 (a. 1,14. l. 1,77. cr. 0,25) titulum continet in latere angusto; lateri ipsi inscripto adiacebat n. 58 (a. 0,55. l. 1,60. cr. 0,25), cuius titulus erat in latere inferiore. Lapides patet vetustiores ad sepulcrum, quod a. 1878 effossum erat, adhibitos esse.

Ex apographis Gustavi Koertei et Loeschckii Röhl, Inscr. antiq. 363. Ipsis *Koertei* schedis uti potui.

57 ΑΡΓΕΙΟ — Ἀργείο.

58 ΕΠΑΙΝΕΤΟ — Ἐπαινέτο.

---

59 In ostio sepulcri ἐν Μεσοκάμπῳ, prope aediculam τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.
Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης p. 11. (Wolters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, 335.)

ΑΔΙΣ — Ἀρισ[τ--

60 In sepulcro sito in vico Φάρτοδεν nomen mortui bis (vel compluries?) scriptum et in area et ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ τοιχίου.
Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης p. 11. (Wolters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, 335.)

ΤΕΛΕΣΤΑ — Τελέστα.

61 Le Bas, *Voyage archéol.* 1703, tab. IV n. 1.

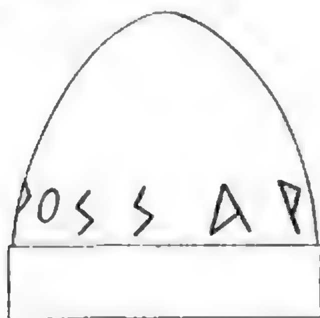

Π Ρ Ο Σ Σ Α Ρ Ι Δ Ο Ν

Προσσαριδᾶν.

Sepulcrale fuisse monumentum videtur e delineatione Le Basii, quam iterandam curavi.

---

62 Lapis repertus in horto Tzapsi. A. 0,61. l. 1,16; litterae altae esse dicuntur 0,16 (non necessario per errorem pro 0,016; cf. magnitudinem litterarum n. 65. 66).

Expédition de Morée III p. 59 n. 4 ex apographo Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140 *a* 7. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1713. Röhl, Inscr. antiq. 357. Cauer, Delectus² n. 67, 1. Bechtel, *Dialektinschr.* 3412. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 125.)

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Λ Α Ι Δ Α — Ἀριστολαΐδα.

Formas litterarum exhibet A et Σ *Exped.*

---

63 »Aeginae in sepulcro subterraneo; exscripsit Logiotatidis et cum Gerhardo communicavit«.

Röhl, Inscr. antiq. 358. (Cauer, Delectus² n. 67, 3. Bechtel, *Dialektinschr.* 3413. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 125 *b*.)

Σ Ο Μ Ε Δ Ε Ο Σ — Σωμέδεος
Ε Μ Ι — εἰμί.

---

64 Repertum in sepulcro. Litterae altae 0,02.

Rangabé, *Antiquités Helléniques* 2, 368. (Röhl, Inscr. antiq. 353. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 121.)

Θ Ε Ο Ι Ε — Θεο . ι - -
Θ Ε Ρ Ο Ν Ο Σ — Θήρωνος.

---

65 In pariete sepulcri reperti a. 1899 in vico *Stu Serumbusi* ab urbe ad septentriones sito. Litterae permagnae, altae circa 0,15. Apographa miserunt *Iriotis* et *Prott.*

Α Ρ Χ Ε Σ Τ Ρ Α Τ Ο | Σ — Ἀρχέστρατο|ς.

66 Lapis porus repertus inter sepulcra in regione eadem in qua n. 65. A. 0,90. l. superne 0,35; infra 0,32. Litterae altae 0,10. Apographa miserunt *Iriotis* et *Prott*, quem conferas *Athen. Mitth.* 24, 1899, 258 adn. 2.

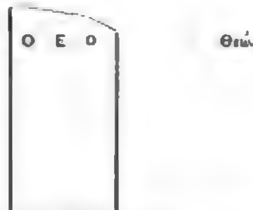

Θεώ.

Incolumem esse titulum diserte testatur Prott, qui legere vult Θεοῦ, quod, cum constare scripserit non fuisse aram, quomodo intellegendum sit non video. Manifesto lapis indicabat sepulcrum mulieris, cuius nomen Θεώ etiam C. I. A. II 1788.

---

67 Aeginae in museo fragmentum lapidis pori circumdati margine millimetros septem elato. A. 0,18. l. 0,16. cr. 0,09. *Exscripsit Prott.*

Γλαυκ(?)]ίτης.

Quin sepulcrale fuerit vix dubitandum. — Propter terminationem ης tribuendum est clerucho Attico; de Σ adnotavi ad n. 33—38.

---

68 Titulus insculptus parieti sepulcri prope τὸν Ἅγιον Τρύφωνα. A se exscriptum Aeginae benigne mihi dedit Iriotis.

Θ Ε Ρ — Θήρ[ων s. Θήρ[ωνος.

---

69 Titulus insculptus parietibus duobus contiguis sepulcri prope τὸν Ἅγιον Τρύφωνα: parieti orientali litteras primas tres, septentrionali reliquas. A se exscriptum mihi dedit Iriotis.

Σ Ο Ν Ο | Ρ Ε Θ — Θήρωνος.

---

70 In porta sepulcri.

Expédition de Morée III p. 62 n. 21. (Boeckh, C. I. G. II add. 2143 *q*. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1712. Röhl, Inscr. antiq. 364. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* n. 123, III.)

Ε Υ Τ Υ Χ Ο — Εὐτύχου.

---

† **71** Lapis porus in museo Atheniensi, a. 0,30. l. 0,39; litterae altae 0,10.

Schoenwaelder, *Erinnerungen aus Griechenland* (Brigae 1838) p. 152. *Expédition de Morée* III p. 59 n. 5 e schedis Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140 *a* 10.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 1715. Röhl, Inscr. antiq. 361 et Imagines inscr. p. 80 n. 8. (Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 127 *b*.) Cf. C. Keil, Analecta epigr. et onomatol. 165. *Contuli lapidem.* Repraesento ex ectypo ad decimam verae magnitudinis partem redactum.

Χοῖρ-
ος.

Aeginae in museo anno 1836 vidit Schoenwaelder.

72 Tabula marmoris Penteleci in museo Atheniensi.

Campanis p. 32 n. 346. Mustoxydis, Ἡ Αἰγιναία 1831 p. 189 n. 10. Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 144 n. 207 e schedis Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 3.) Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 275. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1934. Rangabé, *Antiquités Helléniques* 1535. Kumanudis, Ἀττικῆς ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι 754. Koehler, C. I. A. II 2275 (cuius exemplar itero).

Η Γ Η Σ Ι Γ Γ Ο Σ	Ἡγήσιππος
Κ Η Φ Ι Σ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ	Κηφισοδώρου
Λ Α Μ Γ Τ Ρ Ε Υ Σ	Λαμπτρεύς.

Aeginae inventum esse lapidem ait Campanis, Salamine Mustoxydis, quorum testium in universum maiore fide dignum se praestabat prior. Titulus, si — quod igitur multo verisimilius duco — est Aegineticus, designat sepulcrum cleruchi Attici, ut anno 405 a. Ch. n. sit vetustior. — Lapis cum e museo olim Aeginetico a. 1837 Athenas transportandus erat, obrutus est in Piraeo ibique a. 1839 denuo repertus. Cf. *Epigraphisches aus Aegina* p. 15 n. 12 et *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 158 n. 12.

73 Fragmentum lapidis pori.

Campanis p. 11 n. 4. *Expédition de Morée* III p. 59 n. 7. (Boeckh, C. I. G. II add. ad 2140*a* 10.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 1743. (Röhl, Inscr. antiq. 366. Bechtel, *Dialektinschr.* 3415. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* n. 129, IV.)

Δ Α Μ Ο	Δαμο - -

Α dat *Exped.*

c. TITVLI SERMONIS PEDESTRIS RECENTIORES.

† **74** Athenis in museo; confiscatum erat Aeginae a. 1834. Stela ornata aetomate et acroteriis, a. 0,57. l. 0,29. Repraesentatur mulier sedens aetatis provectae, ante quam stat parva puella.

Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1003. Pervanoglu, *Grabsteine* p. 29 n. 5. Le Bas, *Voyage archéol.* 1947. Kekulé, *Theseion* 221. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 564.

Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Ε Α	Ἀγαθόκλεα
Α Ν Τ Ι Π Α Τ Ρ Ο Υ	Ἀντιπάτρου
Ι Ε Ρ Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ι Χ Ρ Η Σ Τ Η	Ἱεροπολεῖτι χρηστή·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

75 Anaglyphum.

Memorat Campanis p. 32 n. 339. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 43 ex Pittakis schedis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1991.

Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Η Σ	Ἀγαθοκλῆς
Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Ε Ο Σ	Ἀγαθοκλέος·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

Var. lect. Vs. 2 prius Α omittit Le Bas. ‖ extr. ΕΟΥΣ Pitt.

76 Anno 1829 repertum in sepulcro.

Boeckh, C. I. G. II add. 2143*b* e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1711. (Bechtel, *Dialektinschr.* 3420.)

Α Ι Γ Ι Ω Ν	Αἴγιων.
Φ Ι Λ Α Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ Η Α C	Φίλα Ἐπικρατήας.

Αἴγι(ο)ν φίλα Ἐπικρ. suspicatus est Boeckh; sed subintellegendum fuerit ἀπελεύθερος, quam vocem docuit Mommsen (Ephem. epigr. 7, 451) omitti solere in titulis Romanis Graece redditis, in quibus non se continere hunc usum monstrabo ad dedicationes Aesculapio oblatas in sedilibus stadii Epidaurii.

† **77** Olim Aeginae in museo. Anaglyphum marmoris albi, a. 0,40. l. 0,195. Teste Virletio repraesentatur infans manu tenens aliquid, quod petens assultat canis parvulus.

Expédition de Morée III p. 41 n. 66 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 182 n. 263 ex apographo Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 45 ex schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 2028.)

Α Μ Μ Ω Ν Α Ε Ο Ν	Ἄμμων [Α]ἴσ[ω]ν
Χ Ρ Η Σ Τ Η Χ Α Ι Ρ Ε	χρηστ(έ)· χαῖρε.

Var. lect. Vs. 1 in. ΑΜ omittit Pitt. ‖ extr. ΑΓΟΝ Pitt. ΑΕΟΝ Virlet.

Restitui. Nimis a traditis videtur recedere, quod vs. 1 probante Boeckhio coniecit Le Bas: Ἀμμων[ίδ]ης.

78 Tabula lapidis pori, l. 0,75.

Campanis p. 14 n. 75. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 31 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2143*c* e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1735.)

Λ Π Λ Τ Η	Ἀπάτη
Ε Π Ι Κ Τ Η	Ἐπικτή-
C Ι Δ Ο C	σιδος,
Ε Τ Ω Ν Π	ἐτῶν π'.

Var. lect. Vs. 3 τιδος Camp., ΕΙΔΟC Pitt., CΙΛΟC Virl.

† **79** Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 49 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1993.)

Α Π Ε Λ Λ Η Σ	Ἀπελλῆς
Α Ρ Ι Σ Τ Α Ρ Χ Ο Υ	Ἀριστάρχου.

† **80** Aeginae in demarchio. Pars inferior anaglyphi: sedens mulier manum porrigit viro stanti. A. 0,29. l. 0,29. cr. 0,06. *Exscripsi.*

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Α	Ἀπολλωνία
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ	Ἀπολλωνίου.

Sine dubio eundem titulum inter Rhenaeos exhibet Le Bas, *Voyage archéol.* II 1994, licet primum det versum ΑΠΟΛΛΩΝΙΕ.

† **81** Anaglyphum: infans sedens.

Expédition de Morée III p. 40 n. 61 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 180 n. 258 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 51 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1995.)

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Β Ο Υ Λ Ε	Ἀριστόβουλε
Χ Ρ Η Σ Τ Ε	χρηστέ·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

82 In sepulcro a. 1829 reperto.

Boeckh, C. I. G. II add. 2143*d* e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1749.)

ΑΡΙϹ ϹΠΛΗϹΑϹΚΝΟΟΛ
...ΙΦΙϹΚΝ..ϹΑΤΗ
ΝΙΚΟΛΑΟϹϹΙΛΑΙΟΥ
ΜΥϹΟϹ
ΧΡΙϹΩ

Ἀρισ[τοκ]λῆς Ἀ[θη]νο[φ]ά[ν]ους,
- - - - - - - - - -,
Νικόλαος [Φ]ιλαίου
- - -
- - -

Vs. 1 nomen prius restituit Boeckh, patris ego. — Vs. 3 Σιλαίου Boeckh, qui ad vs. 4. 5 »fortasse recentius adscripta sunt; vide ne fuerit: Μῦσος Χρηστῷ«.

83 Lapis marmoris Hymettii insertus pavimento aediculae Sancti Nicolai, a. 0,65. l. 0,26.

About, *Archives des missions scientifiques* 3. 1856, p. 548.

ΑΡΙϹΤΟΝΟΗ
ΠΟϹΕΙΔΩΝΙΟΥ
ΔΙΟΓΕΝΟΥϹΓΥΝΗ
ΑΦΡΟΔΙϹΙΑ
ΥΦΡΟΥΓΥΝΗ
ΧΑΙΡΕΤΕ

Ἀριστονόη
Ποσιδωνίου
Διογένους γυνή,
Ἀφροδισία
Εὐφρ[ί]ου γυνή·
χαίρετε.

Vs. 5 restitui nomen; cf. *Dialektinschr.* 4866, 11.

† **84** Anaglyphum.

Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 52 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1996.

ΑΡΚΑΔΙΕ
ΛΕΟΝΤΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Ἀρκάδι
Λέοντος·
χαῖρε.

Var. lect. Vs. 2 ΩΝ Pitt., ΟΝ Le Bas, fortasse non ex alio apographo, sed e coniectura.

† **85** Aeginae in demarchio. Pars inferior anaglyphi marmorei, a. 0,55. l. 0,47. cr. 0,11: mulier sedens manum porrigit mulieri stanti; ad sinistram serva parva, manum laevam tollens; ad dextram parva figura muliebris, dextra gestans flabellum.

Expédition de Morée III p. 39 n. 49 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 174 n. 246 ex apographis Virleti et Caroli Lenormantii. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 53 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 2030.) *Exscripsi.*

ΑΡΣΙΝΟΗΗΦΑΙΣΤΙΟΥ *vacat*
ΜΗΤΗΡΔΕΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ
ΧΡΗΣΤΗ ΧΑΙΡΕ

Ἀρσινόη Ἡφαιστίου,
μήτηρ δὲ Πολεμάρχου·
χρηστή, χαῖρε.

86 Athenis in museo. Stela marmoris caerulei, a. 1,30. l. 0,46. Anaglypho ornata est, quod inter et anthemium inscriptio est conlocata interpositis rosis duabus. Repraesentatur mulier sedens, quae manum porrigit viro barbato; inter duas has figuras stat mulier altera in habitu lugentis.

Kumanudis, Ἀττικῆς ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι 2644, qui Salaminium esse dicit lapidem. Köhler, C. I. A. II 3521. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 96. Cavvadias, Γλυπτά I n. 759, Aeginae repertum esse testatus. *Exscripsi.*

ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΧΡΗΣΤΗ Ἀρτεμισία χρηστή.

87 Athenis in museo. Frustum anaglyphi marmorei, a. 0,58. l. 0,725: sub epistylio, quod acroteriis ornatum est, superest viri caput et collum.

Campanis p. 15 n. 83. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 32. Boeckh, C. I. G. add. II 2322*b* 55 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1977. Heydemann, *Antike Marmorbildwerke* n. 100. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 3546. *Exscripsit Prott* ex imagine photographica.

ΑϹΙΑΤΙΚΟϹΝΕΙΚΗΦΑ ΗΡΑΚΩΝΕΙΚΗΦΑ

Var. lect. Initio ΔΑϹΙ Pitt. *Expéd.* Le Bas, Ἀσιατικὸς iam Campanis. — Nomen mulieris (omittunt Pitt. Campan.) ΙΡΕΚΤϽ *Expéd.*, ϹΡΕΚΤϽ Le Bas; Heydem., Syb. sicut Prott.

Ἀσιατικὸς Νεικηφᾶ. Ἡρακῶ Νεικηφᾶ.

De origine tituli Aeginetica v. »*Epigraphisches aus Aegina*« p. 23 n. 51.

† **88** *Expédition de Morée* III p. 40 n. 63 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 181 n. 260 e schedis Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 56. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1999.)

ΑΥΛΟϹ Αὖλος.

† **89** Olim Aeginae in museo, nunc Athenis. Stela marmoris albi exhibens formam aediculae ordinis Corinthiaci cum aetomate et acroteriis; indicata sunt epistylium et triglyphi. Repraesentatur iuvenis sedens in saxo, cui innititur dextra; ante eum ad dextram stat puer nudus. A. 1,06. l. 0,48.

Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1002. Gerhard, *Annali d. inst.* 1837, 124 adn. 2. Pervanoglu, *Grabsteine* p. 71 n. 5. Stephani, *Ausruhender Herakles* p. 25 n. 4. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2000. Kekulè, *Theseion* 329. Sybel, *Skulpturen zu Athen* n. 465.

ΛΕΥΚΙΕΑΥΦΙΔΙΕ
ΔΑΜΑΧΡΗΣΤΕΚΑΙ
ΑΛΥΠΕ ΧΑΙΡΕ

Λεύκιε Αὐφίδιε
Δᾶμα χρηστὲ καὶ
ἄλυπε· χαῖρε.

90 Athenis in museo. Stela marmoris albi, a. 1,03. l. 0,54. Pilae duae sustinent aetoma cum acroteriis. Repraesentati sunt vir et mulier stantes, in margine inferiore equus currens. In epistylio titulus.

Campanis p. 15 n. 84. *Expédition de Morée* III p. 41 n. 68 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 183 n. 266 ex apographis Virleti et Quineti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 57 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1978. Pervanoglu, *Grabsteine* p. 22 n. 8. Kekulé, *Theseion* 305. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 532.

a — *b*

ΑΦΘΟΝΗΤΟΣ ΣΩΤΗΡΙΣ
ΣΩΤΗΡΙΩΝΟΣ ΦΙΛΟΥΜΕΝΗΣ

Ἀφθόνητος — Σωτηρὶς
Σωτηρίωνος. — Φιλουμένης.

De origine tituli Aeginetica v. *Epigraphisches aus Aegina* p. 29 n. 52. In *b* ad Φιλουμένης subintellege ἀπελευθέρα: v. supra ad n. 76.

91 Hauniae in museo. Stela marmoris caerulei, infra mutila, cum alto acroterio rotundo nudo, cui ut videtur adpingenda erant ornamenta. A. 0,55. l. infra 0,25, supra 0,225. cr. 0,05. Titulus est supra anaglyphum, quo repraesentatur mulier sedens manum porrigens viro stanti.

Ussing, *Graeske og Latinske Indskrifter i Kjöbenhavn*, 1854, p. 8 n. 7. Blinkenberg in musei Hauniensis succincto catalogi fasc. 3 (1896) n. 154. Mihi *exscripsit Blinkenberg.*

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΧΡΗΣΤ Ἀφροδισία χρηστ(ή)?

Verbum ultimum cum foedatum sit noviciis ductibus incertum esse nuntiat Blinkenberg, certe non fuisse χ[αῖρε neque post Τ fuisse scripturam.

92 Sepulcri siti in regione dicta Φωτάδος parieti, qui est inter septentriones et occasum solis, adpicti sunt colore nigro tituli.
Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης p. 13. *Exscripsi.*

ΛΦΡΕΛΙCΙΘC

Unum nomen Ἀφροδίσιος et Irioti contigit enucleare et mihi; reliquias, quas et supra et infra hoc nomen extantes dubitans enotavi in caligine loci subterranei, in quo satis diu morari vetuit aer, praestat omittere. In margine tabularum, quae tegebant arcas, Iriotis testatur fuisse litteras colore rubro scriptas optimae aetatis, e quibus tamen discernere modo potuerit Epsilon et Delta.

93 Aeginae in museo. Anaglyphum marmoris albi, infra mutilum, fractum in partes tres, inventum teste Pelecano, investigatore antiquitatum insulae suae patriae impigerrimo, in loco qui et Κάμβος et Ἅγιος Διονύσιος audit, ab urbe ad septentriones. De repraesentatione servatum est caput mulieris spectans ad dextram, positum sub arcu pilis fulto, supra quem titulus in epistylio et aetoma. A. 0,38. l. 0,38. *Delineavit Prott* et misit ectypum.

Ἀφροδισ[ί]α· χαῖρε.

÷ **94** Aeginae in demarchio. Stela cum aetomate, a. 0,64. l. 0,33. cr. 0,06. Sub arcu repraesentatur sedens mulier, quae stanti viro manum porrigit.
Expédition de Morée III p. 41 n. 69 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 184 n. 266 e schedis Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 60. Le Bas, *Voyage archéol.* 2033.) *Exscripsi.*

ΒΙΤΟΛΑΑΛΥΠΕΚΑΙ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Var. lect. ΒΙΤΟΔΙΑΛ Virl.

Βιτόλα ἄλυπε καὶ
χρηστὴ χαῖρε.

95 Aeginae in demarchio. Dextra anaglyphi pars: mulier stans amicta. Supra est cymatium duplex, in quo titulus. A. 0,73. l. 0,31. cr. 0,12.
Idem certe monumentum notat Campanis p. 14 n. 81 «ἀνάγλυφον βεβλαμμένον, χωρὶς κεφαλῆς· ἔχον ἐπιγραφὴν Δαμάτριος Δαματρίου», ut a sinistra tum et incolumis videatur fuisse titulus et servata figura viri praeter caput. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1747. *Exscripsi.*

ΜΑΤΡΙΟΣ..ΛΑΥ
ΜΑΤΡΙΟΥ..ΕΥΛ

Δα]μάτριος Ανι]δίκα
Δα]ματρίου. Εὐλ[αίου(?).

De origine lapidis Aeginetica cf. *Epigraphisches aus Aegina* p. 5 adn. 4. Restitui titulum alterum.

96 In tabula, quae tegebat ostium sepulcri ἐν Λαμπίρῃ siti.
Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης p. 11. (Wolters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, 335.)

ΔΑΜΟΚΛ.Σ Δαμοκλ[ῆ]ς.

97 Parieti sepulcri prope aediculam τῶν Ἁγίων Θεοδώρων colore nigro adpictus titulus.
Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης p. 15. (Wolters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, 335.)

ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΗΣ Δαμοστράτης.

98 Stela marmorea cum aetomate et acroterio in museo Atheniensi. A. 0,71. l. supra 0,23; infra 0,24. (aetoma l. 0,245.)
Campanis p. 19 n. 142. Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 62 e schedis Pittakis et Rossii. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1980. Sybel, *Skulpturen zu Athen* n. 3578. — *Exscripsit Prott* ex imagine photographica.

a	ΔΑΜΩ	Δαμὼ
	ΔΙΟΓΕΝΟΥ	Διογένου·
	ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.
b	ΤΑΡΟΥΤΙ	Ταραντῖ-
	ΝΕΤΑΡΟΥ	νε Ταραν-
	ΤΙΝΟΥ	τίνου·
	ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

99 Aeginae in demarchio. Pars superior stelae cum aetomate, a. 0,30. l. 0,24. cr. 0,05. Reperta a. 1831.
Campanis p. 20 n. 153. Boeckh, C. I. G. II add. 2143 *e* e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1738. *Exscripsi.*

ΔΑΜΩΝΚΡΗΣ Δάμων Κρής.

Tertii fere a. Chr. n. saeculi.

100 Stela marmorea cum aetomate, reperta Aeginae, nunc Lugduni Batavorum in museo antiquitatum, a. 0,48. l. 0,29. In area inter pilas duas excavata repraesentatur vir iuvenis stans, vestitus himatio, quod pectus et bracchium dextrum nudum relinquit. Dextra, quae demissa est, tenet aliquid — ut videtur avem — ad quod subsilit canis. Titulus in regula supra signum.
Ianssen, Musei Lugduno-Batavi inscriptiones Graecae et Latinae, 1842, p. 37; tab. 6, 4. *Exscripsi.*

ΔΗΜΕΑΣ Δημέας.

Videtur esse ineuntis saeculi a. Chr. n. quarti.

101—105 Parietibus sepulcri prope aediculam τῶν Ἁγίων Θεοδώρων siti adpicti sunt tituli quinque: n. 101 colore rubro; n. 102 supra n. 101 colore nigro recentiore aetate adiectus; in alio pariete n. 103 et colore nigro pictus n. 104; in pariete contrario item colore nigro n. 105.
Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης p. 14. (Wolters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, 335.)

101	ΔΙΕ..ΕΟΣ	Διε[ύχ]εος
	ΤΙΛΟΝΙΔ.	Χιλωνίδ[α.
102	.ΠΠΟΝΙΚΗ.	Ἱ]ππονίκ[α.
103	Δ.....ΠΕΛΛΑΙΟΣ	Δ.... Πελλαῖος
	ΑΜΥΝΤΟ.	Ἀμύντο[υ.
104	ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ	Ἑρμογένης.
105	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ	Ἀπολλώνιος.

Supplementa mea sunt.

106 Athenis in museo. Frustum anaglyphi marmorei, a. 0,61. l. 0,54. Sub aetomate cum acroteriis servatum est caput adolescentis.

Campanis apud Cavvadiam, Γλυπτά I p. 21 n. 168, qui testatur Aegineticum esse. Kumanudis, *Ἀττικῆς ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι* 2769. Heydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* 154. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 3614. Dittenberger, C. I. A. III 3092 ex apographo Ulr. Koehleri.

ΔΙΟΔΟΤΟΣ) ΧΑΙΡΕ — Διόδοτος (Διοδότου)· χαῖρε.

107 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1748.

	[Ὁ δεῖνα
	[κατεσκευάσατο
ΙΙΔΙΟΙΚΗϹΙΝ	τὴν] διοίκησιν
ΟΚΛЄΙΑΔЄΛϕШ	Δι(?)[ο]κλεῖ ἀδελφῷ.

Sic fere haec refingenda.

108—111 In sepulcro prope τὸν Ἅγιον Θεόδωρον effosso a. 1896, quod tres continet areas, colore atro picti sunt tituli: n. 108 in parietis qui portam continet parte intranti dextra, litterae a. 0,03—0,04; n. 109 in pariete dextro, litterae a. 0,05—0,08; n. 110 in pariete eodem, litterae a. 0,03—0,08; n. 111 in pariete postico. *Delineavi.*

108

ΔΙΟΝΥϹⲰϹ
ЄΤΩΝ ЄΞΗΚΟΝΤΑ
ΠЄΝΤЄ

109

ΑΓΑΛΛΟΜЄΝΗЄΤΩΝ
ЄΖΗΚΟΝΤΑΠЄΝΤЄ

110

ΑΝΤΙΓΟ
ΝΟϹЄΤЄΛЄΥ
ΤΗϹЄϹΤ ЄΞ-
ΚΟΝΤΑΠЄΤ

111

ΝЄ
ЄΠΙΓΟΝΗЄΤΩΝ ΚΟΝΤΑΠЄΝΤЄ
Є

108
Διονυσᾶς
ἐτῶν ἑξήκοντα
πέντε.

109
Ἀγαλλομένη ἐτῶν
ἑξήκοντα πέντε.

110
Ἀντίγο-
νος ἐτελεύ-
τησε ἐτ[ῶν] ἑξ[ή]-
κοντα πέ(ν)τε.

111
νε΄.
Ἐπιγόνη ἐτῶν [πεντή]κοντα πέντε.
ν]ε΄.

Miro sane casu sepultorum tres eadem mortui sunt aetate.

112 Aeginae in demarchio. Pars superior stelae marmoreae cum aetomate. A. 0,25. l. 0,17. cr. 0,07.

Campanis p. 19 n. 143. Boeckh, C. I. G. II add. 2143*g* ex apographo Rossii. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1733. *Exscripsi.*

ΔΥΛΥΠΟΡΙΣ	Αὐλύπορις
ΠΑΤΑΧΑΙΡΕ	Πατᾶ· χαῖρε.

113 Campanis p. 19 n. 136: *Εἶνε τῆς Αἰγίνης. Τμῆμα μαρμάρου μὲ ἐπιγραφήν: «ἐπὶ Κ....» ἄνωθεν γλυφαὶ ἀρχιτεκτονικαί.* — Idem certe titulus apud Le Basium, *Voyage archéol.* II 1740:

ΕΠΙΚΤ	Ἐπίκτ[ητε s. Ἐπικτ[ᾶ·
Χ /	χ]αῖρε.

114 »Ad litus, in caverna subterranea«, intellege: in sepulcro.

Boeckh, C. I. G. II 2142 e schedis Villoisoni. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1731. Bechtel, *Dialektinschr.* 3422.) Cf. C. Keil, Anal. epigr. et onomatol. 160.

ΕΡΑΤΩΛΑΚΡΕΙΔΑ	Ἐρατὼ Λακρείδα(?).
ΘΥΓΑΤΗΡΝΕΑ	θυγάτηρ νέα.

Λακ(λ)είδα conicit Keil, Λακρ[ατ]είδα Bechtel.

† **115** Boeckh, C. I. G. II add. 2193*i* ex apographo Rossii. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1721.

ΕΥΡΥΒΙΟΤΟΣ	Εὐρυβίοτος
ΤΕΙΣΙΔΟΣ	Τεισίδος.

Var. lect. Vs. 1 ΕΥΡΥΒΟΤΟ< Ross.

† **116** Anaglyphum.

Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 4 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1927.)

ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ	Ἡλιόδωρος
ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ	Μοσχίωνος
ΑΘΗΝΑΙΕ	Ἀθηναῖε·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

Per errorem nominativus iuxta vocativum positus.

117 »*Stèle à fronton à la porte de la Παναγία Γαϊτανάκι*«.

Le Bas, *Revue archéol.* 1844, 112 et *Voyage archéol.* II 1710.

ΘΕΟΔΟΤΗ	Θεοδότη
ΔΗΜΗΤΡΙΟ	Δημητρίο[υ],
ΘΕΟΦΙΛΟΣ	Θεόφιλος
ΜΗΝΟΔΩΡΟ	Μηνοδώρο[υ]·
5 ΧΑΙΡΕΤΕ	5 χαίρετε.

118 Stela aetomate instructa.

Campanis p. 14 n. 74. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 29 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 70 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1983.)

ΘΕΟΦΙΛΟΣ	Θεόφιλος
ΕΥΚΛΕΟΥΣ	Εὐκλέους,
ΕΥΚΛΗΣ	Εὐκλῆς
ΕΥΚΛΕΟΥΣ	Εὐκλέους,
ΑΠΟΛΛΩΝΙΣ	Ἀπολλωνίς·
ΧΑΙΡΕΤΕ	χαίρετε.

Var. lect. Campanis verba sunt: «*Τιμάχιον μαρμάρου μὲ ἐπιγραφὴν Θεόφιλος κλπ.*», unde suspicio fit, vs. 1 in lapide esse ΘΕΟ.

---

† **119** Aeginae in demarchio. Stela formam aediculae exhibens, a. 0,90. l. 0,37. cr. 0,10. Repraesentatur vir stans, ad cuius dextram servus. Infra est titulus. *Exscripsit Fredrich.*

ΠΟ	Ἰκ]κο - - -
	- - - - - -
ΑΣΚΑΛ Ω Τ	Ἀσκαλ[ε]ῶτ[α
ΡΗΣΤΕΧΑΙ	χ]ρηστέ· χαῖ[ρε.

Ethnicon aut Ascalonis Palaestinae urbis indicatum est nobis ignotum aut urbis ignotae.

---

† **120** Aeginae in museo, nunc Athenis (n. 1258). Stela marmoris albi cum aetomate et acroteriis, a. 0,82. l. infra 0,405, supra 0,365. Figurae quattuor: ad sinistram stat puella, laeva manu arculam ferens, dextra flabellum; sequitur mulier sedens, quae manum porrigit viro imberbi; ad dextram stat parvus puer. Titulus sub anaglypho in dextra stelae parte.

Expédition de Morée III p. 36 n. 32 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 162 n. 229 ex apographo Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 30 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1959. Kekulé, *Theseion* 267. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 552. *Exscripsit Prott.*

vacat ΑΥΛΕΚΑΙΚΕΛΙ
vacat ΚΟΙΝΤΟΡΩΜΑΙΕ
vacat ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Var. lect. Vs. 2 in altero O inscriptum exhibet Y solus Le Bas, *Voyage archéol.*, sed nullum in lapide hic incolumi vestigium esse diserte testatur Prott (haud semel apographis coniecturas inseruit Le Bas).

Αὖλε Καικίλ(ι)
Κοίντο(υ) Ῥωμαῖε,
χρηστέ· χαῖρε.

Vs. 1 extr. Epsilon omissum fuisse adnotat Prott.

---

† **121** «In anaglypho, quod repraesentat virum sedentem ac mulierem stantem.»

Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 73 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1976.)

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΗ ΝΩΑΕ
ΜΑΠΟΛΙ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Καλλιστράτη - - - -
Ἱερ]απολῖ[τι
χρηστή· χαῖρε.

Vs. 2 conieci ethnicon.

---

† **122** Aeginae in demarchio. Pars inferior stelae marmoreae; a. 0,44. l. 0,41. cr. 0,11. Repraesentatur mulier sedens, manum porrigens viro adstanti.

Expédition de Morée III p. 33 n. 13 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 147 n. 210 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 17 e duplicibus schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1945. *Exscripsi.*

a	*b*
ΚΑΛΛΙΦΑΝΤΗ	ΞΙΛΙΙΛΟΚΛΗ
ΚΛΕΟΜΑΧΟΥΔ	ΟΔΟΤΟΥ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡ	ΔΗΛΙΕΧΡΗΣΤΙ
	ΛΑΙΡΕ

Var. lect. *b* vs. 1 (initium valde est deletum) ΩΙΑΘΙΑΗ et ΩΤΑΘΙΑΗ Pitt.; ΩΙΑΟΙΛΗ Virl., quod in transcriptione Le Bas correxit in Φιλοκλῆ, quam coniecturam alteri suo inseruit exemplari. — *b* vs. 4 omittit Pitt. — Litterae contra exemplar meum sine uncis positae *a* prioribus adhuc visae sunt.

a	*b*
Καλλιφάντη	. . . . . . οκλῆ
Κλεομάχου Δηλία·	Θεοδότου
χρηστή, χαῖρε.	Δήλιε· χρηστέ,
	χαῖρε.

De vocativo in -οκλῆ laudat Boeckh Choeroboscum ap. Bekkerum Anecd. 1190, neque desunt huius anomaliae exempla in huius voluminis inscriptionibus aliis.

---

† **123** Boeckh, C. I. G. II add. 2143*k* ex apographo Rossii. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1725.

ΤΙΤΕΚΑΣΤΡΙΚΙΕ	Τίτε Καστρίκιε
ΘΡΑΣΩΝ	Θράσων
ΑΛΥΠΕΧΡΗΣΤΕ	ἄλυπε, χρηστέ·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

---

124 Aeginae in demarchio. Stela cum aetomate, a. 0,50. l. 0,30. cr. 0,05.

Campanis p. 14 n. 73. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 28 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 74 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2128. *Exscripsi.*

ΚΕΡΔΩΝ	Κέρδων
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ	Ἀλεξάνδρου·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

---

125 Columella cum basi.

Campanis p. 11 n. 9. Mustoxydis, Ἡ *Αἰγιναία* 1831 p. 109 n. 27. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1664. C. I. A. II 2842 ex apographo Velseni.

ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ	Κηφισόδωρος
ΠΟΛΥΑΡΧΟΥ	Πολυάρχου
Α ΑΙΟΣ	Ἀ[χ]αιός.

Aeginae reperta teste Campane, a Salamine oriundam esse ait Mustoxydis: eandem discrepantiam deprehendimus de n. 72, ubi vide. Cf. *Epigraphisches aus Aegina* p. 15 n. 19 et *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 158, 19.

---

126 Aeginae in museo, stela marmoris rubra instructa aetomate et acroteriis, infra fracta. A. 0,81. l. 0,35—0,38. Reperta est in insula. *Delineavit Prott* et misit ectypum.

ΚΛΕΙΣΤΑΙΝΕΤΗ	Κλειστανίτη
ΑΓΑΘΑΜΕΡΟΥ	Ἀγαθαμέρου·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

In versus primi littera prima conspicuae sunt lineae, quae non fortuitae esse nequeunt: si adsumis litteram alteram Lambda, species fere est, quasi in K inscriptum sit M. E quibus cum iusta vox non evadat, de Kappa non est dubitandum; certe nullo modo legi potest, quod exspectes: Πλειστανίτη.

127 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1726. (Bechtel, *Dialektinschr.* 3425.)

Κ Ο Ξ Ι Ο C	Κόξιος (?)
Α Ι Π Ο Λ Ο Υ	Αἰπόλου
Μ Ν Α Μ Ε Ι Ο Ν	μνημεῖον.

128 Stela marmoris Pentilici, supra ornata palma (quae instaurata est), immissa basi in qua titulus. Anaglypho repraesentatur vir mensae accumbens et mulier sedens ad pedes eius, adstante ad alterum latus infante. A. 0,80.

Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 185 n. 268. (Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 76.) F. Lenormant, *Description d'antiquités . . . de feu M. A. Raifé,* Parisiis 1867, p. 81 n. 600. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2040. (Fränkel, *Athen. Mitth.* 22, 1897, p. 349.)

Κ Υ Δ Ι Λ Λ Α Μ Ν Α Σ Ι	Κυδίλλα Μνασι-
Κ Υ Δ Ο Υ Χ Ρ Η Σ Τ Η	κύδου χρηστή·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

Ludovicus Dupré pictor lapidem a. 1820 apportavit e Graecia, ut quidem Lenormant refert Aegina, ut Le Bas Rhenea. Quorum illud fide multo dignius; monstravi enim in universum iusto leviorem fuisse Le Basium in tribuendo titulos sepulcrales Rheneae, ad quod accedit, quod in catalogo antiquitatum Raifei p. 125 n. 961 perhibetur, urnam plumbeam repertam esse Aeginae in eodem sepulcro, cui lapis noster impositus esset.

† **129** Aeginae in demarchio. Stela marmorea in superiore et inferiore parte mutila, a. 0,37. l. 0,28. cr. 0,075. Repraesentatur iuvenis sedens, qui solo himatio vestitus sinistra sellae innititur, dextra tenet aliquid quod fractum est.

Expédition de Morée III p. 31 n. 1 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 139 n. 198 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 77 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2011. *Exscripsi.*

Λ Ι Κ Ι Ν Ο Σ Η Ρ Α///	Λίκινος Ἡρα[ίου]·
Χ Α Ι Ρ Ε//	χαῖρε.

Var. lect. ΑΙΚΚΝΟCΗΡΑΙC Virl.; falso ΑΙΚ Pitt., ΑΙΚΙΝΝ Le Bas.

† **130** Athenis in museo (n. 1273). Anaglyphum marmoreum, sub quo titulus, a dextra et in summa parte fractum, a. 0,66. l. 0,57. Repraesentatur mulier sedens, iuxta quam stat parva puella; dextram porrigit mulieri stanti.

Expédition de Morée III p. 34 n. 14 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 147 n. 211 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 29 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1957.) Pervanoglu, *Grabsteine* p. 65 n. 55. Heydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* 498. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 564. *Exscripsit Prott* et misit ectypum.

Μ Α Α Ρ Ο Ν /////	Μααρων - -
Ν Α Ξ Ι Α /////	Ναξία - -

Vs. 2 sub fine cernitur etiam *ν*, quod num fortuitum sit, incertum est; certe quod lectum est, non fuisse adnotat Prott.

† **131** Aeginae in demarchio lapis a. 0,43. l. 0,39. cr. 0,21. In area cavata repraesentatur vir vestitus stans. Infra est titulus. *Exscripsi.*

ΑΡΚΟCΠΑΡΟΥ	Μᾶ]ρκος Πάρου.

132 Stela cum aetomate reperta a. 1830 in litore haud procul a loco Κολόνα dicto, ubi templum Veneris fuisse dicunt.

Boeckh, C. I. G. II add. 2143 *l* e schedis Pittakis, qui ipse edidit Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1856 n. 1911. (Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 2471. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1732.)

Μ Α Χ Α Λ Ι Α	Μαχαλία
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ	Διονυσίου·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

Μα[τ]χαλία suspicatur Boeckh.

133 In columna exsculpta est amphora et supra eam, si fides imagini, aquila. Titulus in summa columnae parte conlocatus est supra cymatium.

E schedis Fourmonti Caylus, *Recueil d'antiquités* VI p. 196, tab. 60, 3. (Car. Müller, Liber Aegineticorum 188 adn. *e*. Boeckh, C. I. G. II 2143.)

Μ Ε Λ Η Σ . . . Δ Ρ Ο Σ . . . . /

Π Λ Λ Η Ν C Υ Σ Φ Λ Μ Ο

Μέλης [Ἀν]δρο[Σωσίδ]α(?).

Π[α]λληνε[ὺ]ς Φαιο - - - -

Μελάν[αν]δρος | Π[α]λλην[ε]ὺς Φαιο[κλέους Müller, sumens Π. esse demoticum Atticum, quod non prorsus se repudiare dicit Boeckh. At ut taceam de patris nomine mire postposito, plane neglexerunt et Boeckh et Müller vestigia scripturae sub fine versus prioris indicata. Lapis erat mortuorum duorum; Μέλης est C. I. A. II 3946. 3998, fuisse non minus potest Μελάν[αν]δρος [Κλέ]α (sive brevis genetivus alius in *α* desinens). Ultimum nomen emendari posse Φα[ν]ο - - adnotavit Boeckh.

134 Cippus aediculae formam exhibens insertus erat muro domus Canaris.

Expédition de Morée III p. 62 n. 26 e schedis Virleti et Trézelii. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140 *a* 8.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 1723.

Μ Ε Ν Ε Μ Α Χ Ο Σ	Μενέμαχος
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ	Διονυσίου·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

Var. lect. Vs. 3 Α Le Bas, sed incertum num viderit titulum.

135 In sepulcro dimidium fere horae ab urbe ad septentrionem. Festinanter *descripsit Prott.*

Ζ Ω C Ι Μ Ν Η	Ζῶσι. Μν[ήμη] s. Μν[τ]-
Є Τ Ω Ν Λ	ἐτῶν λ',
Ν Ι ΚΟΚΡΑΤCΙΑΣ	Νικοκράτεια Σ - -

† **136** Olim Aeginae in museo, nunc Athenis (n. 1322). Stela marmoris albi cum aetomate et acroteriis. A. 0,82. l. supra 0,31, infra 0,40. Repraesentantur figurae quinque: ad sinistram sedet mulier tenens infantem; in scabello adstat puer maior; sequitur vir stans et mulier sedens altera, iuxta quam servula.

Expédition de Morée III p. 36 n. 34 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* III p. 163 n. 231 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 32 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1961. Pervanoglu, *Grabsteine* p. 49 n. 6. Kekulé, *Theseion* 256. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 553. *Exscripsit Prott*

a b

Μ Υ Ρ Σ Ι Ν Η Ε Τ Ο Σ Α Β Ε Ι Π Υ Ρ

////Η Ι Α Δ Ε Κ Μ Ο Υ Ρ Ο Υ Α Π Α Μ Ι Σ

///Ω Μ Α Ι Α Α Δ Ε Λ Σ Α Χ Ρ Η Σ Τ Η

> Η Δ Ε Κ Ο Ι Ν Τ Ο Υ Χ Α Ι Ρ Ε

Λ Υ Φ Ι Δ Ι Ο Υ Κ Α Σ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ

/ Ρ Η Σ Τ Η Χ Α Ι Ρ Ε

Var. lect. Vs. 1 in. ΜΥΡΣ (sic etiam Pitt.) omittit Kek. .ΥΡΣΕΙΝΗΕΤΟ Le Bas, ΥΡΣΙΝΗC.ΤΟ Virl. || vs. 5 in. . . ΛΙΟΥ Kek. ΦΙΔΙΟΥ Virl. ΑΧΑΙΔΙΟΥ Pitt. . . ΗΔΙΟΥ Le Bas.

a	*b*
Μυρσίνη Ευο-	Σαβεί(νη) Πύρ-
. νία Δέκμου	ρου Ἀπάμισ-
Ῥωσκία, ἀδελ-	σα, χρηστή·
φὴ δὲ Κοΐντου	χαῖρε.
5 Αὐφιδίου Κασιοδώρου,	
χ]ρηστή· χαῖρε.	

a vs. 1. 2 fortasse inest error lapicidae pro Ἐν(ε)|[ρ]νία, quod nomen mihi suppeditavit Dessau.

b vs. 1 Σαβει potius non plene scriptum quam nomen barbarum.

137 Aeginae in museo herma, cuius caput desideratur, e marmore Pentelico facta. A. 0,48. l. 0,29. cr. 0,18. *Delineavit* Prott et misit ectypum.

Παιδὶ ἥρωι
Ν]εικομήδη[ς
ν]εώτερος
ἀ]νέθηκε.

Adnotat Prott, initio versus primi deesse unam modo litteram sive maxime Iota et litteram alteram; cum lapidem contemplatus sit pro certo se habuisse primo loco servatum esse Lambda, sed in ectypo sibi videri fuisse Alpha, de quo equidem non dubito. Nomen pueri in altero lapide scriptum fuisse potest, sed fortasse numinis appellatio erat παῖς ἥρως (sicut ἥρως ἰατρός), ut inter dedicationes collocandus esset titulus. — Vs. 2 extr. fuisse ΗΣ sequitur e spatio (Prott).

138 Aeginae in museo stela marmorea aetomate instructa, reperta in θέσει Ῥουέρφη ἐκκλησίας (Ἅγιος Θεόδωρος), ab urbe ad orientem. Deest angulus inferior sinister. A. 0,86. l. infra 0,39, supra 0,365. Titulus *a* litteras exhibet tenues, eleganter exaratas; *b* crassas, indiligenter insculptas, ut postea additus esse appareat. *Exscripsit Prott* et misit ectypum.

a	Ν Η Ν Η	Νήνη
	Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ	Ἀπολλωνίου·
	Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.
b	Μ Η Ν Ο Δ Ο	Μηνοδό-
	Τ Η Μ Ε Ν Ο Ι Τ Ο Υ	τη Μενοίτου·
	Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

139 Stela marmorea, supra cymatio ornata. A. 0,37. l. (in summa parte) 0,12. cr. 0,06. *Exscripsi* in domo quadam privata; nunc in museum est transportata.

Ν Η Σ Ι Α Σ	Νησίας,
Σ Α Ρ C Α Σ	Σαρ[έ]ας·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαίρε-
Τ Ε	τε.

† **140** Aeginae in demarchio. Stelae marmoreae aetoma, a dextra mutilum, infra quod titulus. A. 0,23. l. 0,48. cr. 0,13. *Exscripsi.*

ΝΙΚΑΓΟΡΑΓΛΥΚΕΡΑΛ⁻Π///

Νικαγόρ[α], Γλυκέρα, Λ[α]π[τώας(?)].

Prima ultimi nominis littera etiam Δ fuisse potest.

† **141** Anaglyphum: viro sedenti adstat infans.

Expédition de Morée III p. 33 n. 16 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 148 n. 213 ex apographis Caroli Lenormantii et Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 37 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1969.

Ν Ι Κ Α Ν Ω Ρ Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ	Νικάνωρ Φιλοστράτου
Ζ Μ Υ Ρ Ν Α Ι Ε Χ Ρ Η Σ Τ Ε	Ζμυρναῖε χρηστέ·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

142 Boeckh, C. I. G. II add. 2143*m* e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1718.

Ν Ι Κ Ω Ν Ο Σ — Νίκωνος.

† **143** Olim Aeginae, nunc Athenis in museo (n. 1171). Anaglyphum marmoreum infra mutilum, instructum aetomate, in quo patera, et acroteriis, quorum dextrum deest. Repraesentatur vir barbatus iuxta mulierem. A. 0,59. l. 0,635. Titulus in epistylio supra anaglyphum.

Rossii apographum est in diario anni 1837. *Expédition de Morée* III p. 39 n. 48 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 173 n. 245 e schedis Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 85.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 1984. Pervanoglu, *Grabsteine* p. 24 n. 15. Heydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* 477. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 488. *Exscripsit Prott* et misit ectypum.

ΟΝΗCΑCΕΒΑΦΡΔΙΤΟΥ ΑΦΡΟΔΩΖΩΠΥΡΟ///

Omicron litterae Delta inscriptum, cuius vestigia vel in ectypo agnosci possunt, priorum solus dat Le Bas.

Ὀνησᾶς Ἐ(π)αφροδίτου. Ἀφροδὼ Ζωπύρο[υ.

144 Campanis p. 11 n. 3: Ἐκ τῆς Αἰγίνης· Μέρος ἀναγλύφου διατηρούμενον αἱ ἐπιγραφή: «Πόπλιος Οὔηρος».

Titulum in editis non inveni; cave ne putes indicasse Campanem epitaphium musei olim Aeginetici, quod e Le Basio, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 181 n. 261 petivit Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 81 (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1934): Πόπλιος Ἀσινιος | Νίγερ· χαῖρε. Nam id dicitur fuisse «au-dessous d'un grand sujet de beau style». Confer etiam *Epigraphisches aus Aegina* p. 28 n. 90. Conieceris in lapide nostro fuisse Πόπλιος Οὐήρ[ι]ος sive Πόπλιος *nomen gentilicium* Οὐ[ή]ρος.

† **145** Aeginae in demarchio. Stela marmorea cum aetomate, a. 0,61. l. 0,49. cr. 0,07. Sub arcu repraesentatus est eques, ad sinistram arbor cui circumvolvitur anguis, adstat puer.

Expédition de Morée III p. 39 n. 50 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 171 n. 247 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 86 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2017. *Exscripsi.*

ΓΑΙΕΟΦΕΛΛΙΕΠΕ	Γάιε Ὀφέλλιε Πε-
ΚΛΙΟΥΥΙΕΧΡΗΣ	κλίου υἱὲ χρησ-
ΤΕΧΑΙΡΕ	τέ· χαῖρε.

Aeginam in museum Campanis (p. 28 n. 264) refert Mycono ex insula adportatum fuisse *ἀνάγλυφον μὲ ἐπιγραφήν, στρατιώτου ἱππέως, τάφος Γαΐου φιλέλληνος*, quibus verbis si noster designatur titulus, quod minime incredibile, non recte a nobis est receptus. Cf. *Epigraphisches aus Aegina* p. 29 n. 95.

† **146** Athenis in museo. Stela marmoris albi, a. 0,75. l. 0,45. Columnae duae ordinis Corinthiaci sustinent aetoma cum acroteriis; indicati sunt triglyphi cum quattuor metopis. Figurae repraesentatae sunt tres: ad sinistram vir imberbis sedens; mulier dextram tenens adolescentis stantis, qui sinistra capiti hermae virilis innititur.

Expédition de Morée III p. 39 n. 51 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 175 n. 248 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 88 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1985; *Monuments figurés* tab. 116. Pervanoglu, *Grabsteine* p. 58 n. 16. Kekulé, *Theseion* 253. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 455.

ΙΕ ΛΕΥΚΙΕ	- - - - ιε,	Λεύκιε
ΙΕ ΠΑΚΩΝΙΕ	- - - υ]ἱέ,	Πακώνιε
ΠΟΠΛΙΟΥΥΙΕ		Ποπλίου υἱέ·
ΧΑΙΡΕΤΕ		χαίρετε.

Vs. 2 supplevit Kekulé.

† **147** Anaglyphum.

Expédition de Morée III p. 40 n. 58 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 178 n. 255 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 89 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2018.

ΓΑΜΦΙΛΕ	Πάμφιλε
ΧΡΗΣΤΕΚΑΙ	χρηστὲ καὶ
ΑΛΥΓΕΧΑΙΡΕ	ἄλυπε· χαῖρε.

148. 149 Tituli insculpti parietibus duobus sepulcri siti prope aediculam τῶν Ἁγίων Θεοδώρων.

Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης p. 14. (Wolters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, 335.)

148	ΠΙΤΥΑΣ	Πιτύας.
149	ΣΩΦΡΩ.	Σώφρω[ν].
	ΜΥΡΤΙΣ	Μύρτις.

† **150** Stela marmoris albi.

Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 2010. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1722.

ΓΡΟΞΕΝΟΣ	Πρόξενος
ΚΑΛΛΙΓΙΤΟΙ	Καλλιγείτου.

Var. lect. Vs. 1 Π et Σ Le Bas. ‖ vs. 2 extr. ΟΛ Rang.
»*Lettres des derniers temps macédoniens*« Rangabé.

151 Aeginae in demarchio. Pars superior stelae aetomate instructae. A. 0,40. l. 0,33. cr. 0,06.

Campanis p. 24 n. 209. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1730. *Exscripsi.*

ΠΡΩΤΟΜΑΧΟC	Πρωτόμαχος
ΠΡΩΤΟΜΑΧΟΥ	Πρωτομάχου·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

152 Cippus, quem possidet Michaelis Listis.

A. Engel, *Bull. de corr. Hell.* 6, 1882, 444.

//// ΡΟΔΟΚΛΕΑ	Ῥοδόκλεα
//// ΑΠΟΛΛΟΘ ////	Ἀπολλοθ[έ-
//// ΜΙΔΟΣΧΑΙΡΕ	μ]ιδος· χαῖρε.

† **153** Aeginae in demarchio. Stela exhibens formam aediculae aetomate instructae, alta (praeter partem rudem, quae solo inmissa erat, centimetrorum novem) 1,0. l. 0,44. Repraesentati sunt vir et mulier iungentes dextras, ab utraque parte adstat parva figura.

Expédition de Morée III p. 39 n. 55 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 177 n. 252 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 90 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2020. *Exscripsi.*

ΠΟΠΛΙΕΣΗΙΕΔΕΚΜΟΥ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Πόπλιε Σήιε Δέκμου
χρηστέ· χαῖρε.

Cf. *Epigraphisches aus Aegina* p. 28 n. 90.

154 Aeginae in demarchio. Pars superior stelae cum aetomate, a. 0,32. l. 0,21. cr. 0,06.

Campanis p. 13 n. 71. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 22 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 72 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1727. Bechtel, *Dialektinschr.* 3426.) *Exscripsi.*

ΣΙΒΟΙΤΗΣ	Σιβοίτης
ΔΑΙΜΕΝΟΥ	Δαϊμένου·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

155—157 In sepulcro e vivo saxo cavato erant colore atro sive viridi adpicti tituli: super introitum testudinatum n. 155, in pariete dextro n. 156, in pariete meridionali n. 157. Apertum esse sepulcrum refert Pittakis ab Anglo quodam a. 1818.

N. 155 et 156: *Expédition de Morée* III p. 62 n. 20 e schedis Virleti. N. 155 et 157: Boeckh, C. I. G. II add. 2143*p* e schedis Pittakis. N. 156: Boeckh, C. I. G. II 2140*b* e schedis Prokeschii. N. 156 et 157: Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 2012. N. 155—157: Ross, *Archaeol. Aufsätze* I 46 e schedis Schauberti. Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1839 n. 231. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1708. (Cauer, Delectus[2] n. 70. Bechtel, *Dialektinschr.* 3418.) Cf. Ahrens, De dialectis II 344 sq.

155 ΣΚΥΘΙΝΟΥ

156 ΜΗΑΝΟΙΓΕ
ΟΥΓΑΡΜΗΣΥΝΕΙΚΗ
ΤΟΙΑΛΛΟΝΤΙΝΑ
ΚΑΤΘΕΝΤΙΕΣΤΑΥΤΑΝ
ΤΑΝΣΟΡΟΝΑΙΔΕΜΗΑΥΤΑΥΤΟΝ
ΑΙΤΙΑΣΗ

157 ΘΕΟΓΕΝΙC

Var. lect. N. 156 vs. 2 in. ΜΝΗ Le Bas. || vs. 4 ΜΗ.ΥΑΥΤΟΝ Prok., ΜΗΑΥΤΑΥΤΟΝ Le Bas, ΜΗΑΥ ΑΥΤΟΝ Rang. || N. 157 repraesentavi exemplum Schauberti. ΘΕΟΓΕΝΙ Rang., ΘΕΟΓΕΝΙϹ Le Bas.

155 Σωσιθέου.

156 Μὴ ἄνοιγε·
οὐ γὰρ μὴ συνοίσῃ
τοι ἄλλων τινὰ
κατθέντι ἐς ταύταν
τὰν σορόν· αἰ δὲ μή, αὐταυτὸν
αἰτιασῇ.

157 Θεογενίς.

Optimae aetatis, quarti fere a. Chr. n. saeculi videntur n. 155. 156, multo recentior n. 157.

N. 156 vs. 2 *συνοίσῃ*: »i. e. *proderit*, quocum commodissime comparabis Hesychii glossam *συνοίσει, συμφέρει*« Ahrens. — Vs. 6 de futuro *αἰτιασῇ* vide Ahrens, de dialectis II 305 et quae adnotavi ad n. 177.

---

158 In sepulcro pictus erat titulus colore fusco.

Boeckh, C. I. G. II add. 2143*n* e schedis Pittakis, qui ipse edidit Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1877. (Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 2472. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1719.)

ΣΜΙΚΩΝΟΣ — Σμίκωνος.

Formas litterarum ΣΜ edidit Le Bas, num ex alio apographo valde dubito.

---

† **159** Aeginae in demarchio. Stela in aediculae formam redacta. A. 1,16. l. 0,50. cr. 0,14.

Expédition de Morée III p. 32 n. 6 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 142 n. 203 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 16 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1944.) *Exscripsi.*

a	b
ΣΟΦΟΚΛΕΑΑΛ	ΔΡΕ
ΑΝΤΙΟΧΟΥΑ	ΞΑΝ
ΔΑΡΔΑΝΕΙΤΙ	ΔΡΟΥ
ΧΑΙΡΕ	ΑΘΗΝΑΙΕ
	ΧΑΙΡΕ

Var. lect. Pittakis omitto vitia. Virlet falso titulos *a* et *b* dat maiore intervallo diremptos; vs. 1 post alterum Α omittit Λ || vs. 2 extr. ΝΔ || vs. 3 ΔΑΡΔΑΝΕΙΤΙ Α (spatium litterarum undecim) ΔΙΥ Υ.

a	b
Σοφόκλεα	Ἀλ[έξαν]δρε
Ἀντιόχου	Ἀ[λε]ξάν-
Δαρδανεῖτι·	δρου
χαῖρε.	Ἀθηναῖε·
	χαῖρε.

---

† **160** Athenis in museo (n. 1313). Stela marmoris albi. a. 0,70. l. infra 0,455, supra 0,375. Pilae duae sustinent arcum, supra quem aetoma cum acroteriis. Repraesentata est navis, e qua eminent capita duo et corpus dimidium viri, qui navem videtur propellere. Titulus, qui est sub repraesentatione, utrinque in pilas transgreditur.

Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1014. Stephani, *Ausruhender Herakles* p. 25 n. 2; tab. 6, 2. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1963 et *Monuments figurés* 117, 1. Pervanoglu, *Grabsteine* p. 70 n. 3. Kekulé, *Theseion* 265. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 563. *Exscripsit Prott.*

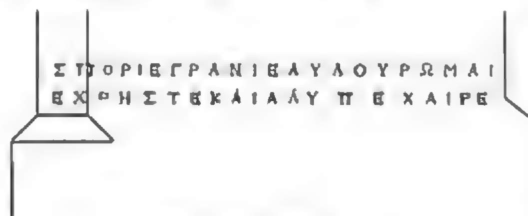

Σπόρι Γράνιε Αὔλου Ῥωμαῖ-
ε χρηστὲ καὶ ἄλυπε· χαῖρε.

Πόπλιος Γράνιος est in titulo Atheniensi C. I. A. III 3235.

Vs. 2 prius Rho exaratum est Ρ; ad insculpendam partem inferiorem deerat spatium, excipit enim angulus pilae (Prott).

---

† **161** Athenis in museo. Anaglyphum marmoreum, a. 0,47. l. 0,38. Mulier sedens, pone quam stat puella, dextram porrigit viro stanti.

Expédition de Morée III p. 40 n. 57 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 178 n. 254 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 50 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 2031.) Heydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* 476. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 497.

ΤΕΡΤΙΑΑΥΦΙΔΙΑ	Τερτία Αὐφιδία
ΑΡΙΣΤΙΟΝΧΡΗΣΤΗ	Ἀρίστιον χρηστή·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

---

162 Aeginae in demarchio. Stela marmorea cum aetomate, quod flore ornatum est; supra inscriptionem est ramus. A. 0,75. l. 0,19. cr. 0,07.

Campanis p. 13 n. 72. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 24 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 11 e schedis Pittakis et Rossii. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1739. Bechtel, *Dialektinschr.* 3427.) *Exscripsi.*

ΤΙΜΑΡΙΕ	Τιμαρίσ-
ΤΑΑΚΑ Ν	τα Ἀκαν-
ΘΙΑΧΑΙΡΕ	θία· χαῖρε.

Var. lect. Vs. 1 extr. ΙΕ Virlet; correctum est in lapide Σ ex Ε. || vs. 2 Ρ pro Κ Ross.

---

† **163** Anaglyphum in aedicula Corinthia: vir more Romano vestitus; arbor serpente circumvoluta et infans.

Expédition de Morée III p. 37 n. 36 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 166 n. 233 ex apographis C. Lenormanti et Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 94.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 2023.

ΓΝΑΙΕΤΟΥΤΩΡΙΕΓΝΑΙΟΥΥΙΕ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Var. lect. Eadem plane, quae ex duobus apographis sagaciter concinnaverat Boeckh, dat Le Bas, cuius exemplum repraesento, quamvis incertus sim utrum testi tertio nitatur an soli Boeckhii ingenio.

Γναῖε Τουτώριε Γναίου υἱέ,
χρηστέ· χαῖρε.

† **164** Athenis in museo (n. 1263). Anaglyphum marmoreum cum aetomate, a. 0,77. l. 0,44. Sub arcu pilis duabus fulto sedet mulier, cui adstat vir lugens. Titulus sub anaglypho.

Expédition de Morée III p. 33 n. 15 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 148 n. 212 e schedis Virleti. Boeckh. C. I. G. II add. 2322*b* 19 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1948. Heydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* 75. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 568. *Exscripsit Prott* et misit ectypum.

ΦΙΛΟΥΜΕΝΗΑΠΟΛ
ΛΟΔΩΡΟΥΚΑΛΧΗΔΟ
ΝΙΑΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Φιλουμενὴ Ἀπολ-
λοδώρου Καλχηδο-
νία χρηστή· χαῖρε.

† **165** Aeginae in demarchio. Pars inferior rudis anaglyphi, a. 0,35. l. 0,42. cr. 0,10. Inter figuras duas sedentes stat nudus adolescens, dextra cantharum tenens.

Expédition de Morée III p. 36 n. 33 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 162 n. 230 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 31 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1960. *Exscripsi.*

a | *b*

ΑΥΛΟϹ ΦΛ ΟΥΕΙ·//// ωΛ // ω ΝΑΥΛΟΥ
ΔΕΚ Μ Ο Υ ΡΩΜΑΙ ΧΡΗΤΕ ΧΑΙΡΕ
ΧΡΗΤΕ ΧΑΡΕ

Varia lectio potior. a vs. 1 ΟΥΕΙΟ. Virl. ΟΥΕΚ Pitt. ΟΥΒΙΕ Le Bas || *b* vs. 1 ΩΥΛΟΩΝ.ΩΥΛΕ Virl. ΑΥ.Μ^ΝΑΥΛΟΟ Pitt. ΑΜΥΜΩΝΑΥΛΟΥ Le Bas.

a | *b*

Αὖλος Φλ(άουιος) Οὐε-- | ---ων Αὔλου·
Δέκμου Ῥωμαῖ(ος)· | χρη(σ)τέ, χαῖρε.
χρη(σ)τέ, χα(ῖ)ρε.

Patet orthographiam χρητέ, cum bis occurrat in nostro itemque n. 171 *b*, duxisse ex appellatione. De ΧΑΡΕ v. ad n. 195.

† **166** Athenis in museo (n. 1168). Stela marmoris albi cum aetomate et acroteriis (quorum alterum deest), a. 0,72. l. supra 0,305, infra 0,335. Repraesentatae sunt prava arte figurae quattuor: in saxo sedet vir nudus, manu laeva innixus remo, dextram porrigens mulieri stanti; iuxta virum stat parvus puer; ad dextram pone mulierem parva figura feminina. Titulus sub anaglypho.

Expédition de Morée III p. 41 n. 70 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 184 n. 267 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 96 e schedis Pittakis duplicibus. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1988; *Monuments figurés* tab. 114 fig. 2. Stephani, Tituli Graeci IV p. 24 et *Ausruhender Herakles* p. 25 n. 3. (C. Keil, *Jahn's Jahrbücher* Suppl. 1856 p. 372.) Pervanoglu, *Grabsteine* p. 58 n. 19; p. 71 n. 4. Kekulé, *Theseion* 295. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 483. *Exscripsit Prott* et misit ectypum.

ΦΡΟΙ ΙΕ ΔΙΟΝΥϹΙΟΥ — Φρό[νιμ]ε Διονυσίου
ΧΡΗϹ ΤΕ ΧΑΙΡΕ — χρηστὲ χαῖρε.
ΘΕΟΔΟΣΙΑ ΡΥ ΤΙΑ — Θεοδοσία [Βη]ρυτία
Χ ΡΗΣΤΗ ΧΑΙ ΙΕ — χρηστὴ χαῖ[ρ]ε.

Var. lect. Vs. 1 ΦΡΟΝΙΜΕ, vs. 3 extr. ΑΜΟΥΤΙΑ Le Bas *Voyage*, quibus lectionibus plenioribus nihil est tribuendum, nam lacunas, quae hodie sunt, iam indicant editiones tituli primae et, quamque in aliis inter se differunt, utraque Pittakis scheda.

Vs. 1 supplevit Le Bas, vs. 3 C. Keil.

† **167** Anaglyphum: »mulier sedens et vir stans, qui mulieri manum iungit«.

Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 99 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2024.

.....ΝΙΜ... — Φρό]νιμ[ε
ΜΕΙΚΩΝΙΕ — Μεικώνιε
ΧΡΗΣΤΕ — χρηστέ·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

Supplevi. Μεικώνιε per itacismum videtur esse pro ethnico Μυκώνιε.

168 Athenis in museo (n. 1325). Stela marmorea cum aetomate, a. 0,88. l. 0,58. Anaglypho repraesentantur intra pilas duas vir barbatus, manu laeva tenens volumen, et mulier, iuxta quam in terra est scrinium et in pila stilus. Titulus in epistylio supra anaglyphum.

Campanis p. 31 n. 335. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 23 ex apographo Lenormanti et Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2143 *o* e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1964.) Pervanoglu, *Grabsteine* p. 24 n. 19. Heydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* 494. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 444. *Exscripsit Prott.*

ϲΟΞΕΝΟΥ ϹΑΤΟΡΝΕΙΛΑΓΥΝΗΑΥΤΟΥ
ΜΑΙΑ

Var. lect. Cum lectionem ubique certam esse testetur Prott, mitto priorum errores. Campanis ad sinistram minus truncum lapidem vidit, exhibet enim Θεοξένου Σατορνῖλα, ac re vera non posse legi Πρ]οξένου diserte adnotat Prott.

Θ]εοξένου. Σατορνεῖλα γυνὴ αὐτοῦ,
μαῖα.

Vs. 2 Ῥω]μαία Boeckh, sed lapis teste Prottio hoc loco incolumis.

† **169** Aeginae in demarchio. Angulus dexter inferior anaglyphi marmorei: reliquiae figurae sedentis, ante quam stans. A. 0,22. l. 0,17. cr. 0,07.

Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 8 e schedis Pittakis duplicibus. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1933.) *Exscripsi.*

ΞΕΝΩΝΟΣ ΒΗ — --- Ξένωνος Βη-
ΡΗΣΤΕΧΑΙ ΡΕ — ρύτια χ]ρηστὴ χαῖρε.

Utriusque versus litterae duae ultimae hodie non extant. — Ethnicon proposui quod est n. 166; Βη[ταιοῦ Boeckh.

† **170** Aeginae in demarchio. Stela marmorea, supra fracta, a. 0,69. l. 0,55. cr. 0,14. Inter columnas duas repraesentatur vir sedens, figurae stanti porrigens manum; ad laevam sellae siren, ad dextram parva figura, quae videtur esse mulier lugens. In parte inferiore tituli, qui manifesto scripti sunt diversis manibus, ut dexter postea additus esse videatur.

Le Bas, *Voyage archéol.* II 1990. *Exscripsi.*

a | *b* | *a* | *b*

//////////////// ΡΕ ΗΣΥ ////// — ....ρε — Ἡσυ[χία
// ΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΛΛΑΙΚ ///// — Δη]μητρίου — Καλλικ[ράτους
ΣΤΕ ΧΡΗΣΤΗ — χρη]στέ· — χρηστή·
ΧΑΙΡΕ ΧΑΙΡΕ — χαῖρε — χαῖρε.

Varia lectio Le Basii: Vs. 1 extr. ΣΥΝ (revera Ν fuisse conspicuum, apographo in ceteris pravo non credendum) || vs. 2 extr. ΚΑΛΛΑΤΙ || vs. 3 in. ΧΡΗΣ || vs. 4 omissum alterum χαῖρε.

Supplevi.

† **171** Aeginae in demarchio. Cippus cum aetomate, a. 1,10. l. 0,40. cr. 0,11. In aedicula arcu coronata repraesentatur mulier sedens, quae manum porrigit viro stanti.

Le Bas, *Voyage archéol.* II 1968. *Exscripsi.*

a | *b*

////////////////////////////// ΙΕ
//////////////////////////////////////
//////////////// ϹΙΔΩΝΙΕ
////// Ε ////////// ΧΡΗΤΕ
5 ΧΑΙΡΕ ΧΑΙΡΕ

------ | -----ιε
------ | nomen patris
------ | Σιδώνιε
------ | χρη(σ)τέ·
5 χαῖρε. | χαῖρε.

Vs. 4 de χρητέ cf. ad n. 165.

† **172** Aeginae in demarchio. Angulus inferior dexter stelae redactae in formam aediculae; de figuris servatus est unus tantum pes. A. 0,27. l. 0,20. cr. 0,10. Infra est titulus. *Exscripsi.*

ΩΝΟΣ	- - - - - ωνος·
ΤΕ	χαίρε]τε.

† **173** Aeginae in demarchio. In aedicula repraesentatur iuvenis stans, ad cuius laevam arbor circumvoluta angue et parvus servus. A. 1,02. l. 0,58. cr. 0,20. Infra est titulus. *Exscripsi.*

//////////////////////	- - - - - -
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ	χρηστέ· χαῖρε.

174. 175 Sepulcri prope τὸν Ἅγιον Θεόδωρον a. 1896 effossi parietibus omnibus adpicti sunt tituli, qui tamen praeter duos in parietibus contiguis scriptos legi non poterant. *Exscripsit Fredrich.*

174	ΣΟΡΟΣ	Σορός.
175	ΣΕ‾ Ν	- - - η]ς ἐ[τῶν - - (?) - - -

Titulus n. 174 integer est.

6. VARIA ET INCERTA.

176 »*Aegina, Museum. Gefunden in der τοποθεσία Μαρεττάς, etwa 10 Minuten nördlich vom Meere noch in dem Gebiete der heutigen Stadt, in einem Brunnen. Granit, noch 1,11 m. breit; Inschriftfläche (Vorderfläche) 0,20 hoch; 0,16 dick. Ziemlich vierkantig geschnitten; doch gehen die Flächen ziemlich allmählich in einander über, nur in der mittleren Einschnürung treffen sie etwa rechtwinklig auf einander. Diese mittlere Einschnürung ist 0,02 unter die übrige Oberfläche vertieft. Rechts Bruch; links wohl nur etwas bestossen.*« Sic *Prott*, qui misit delineationem et ectypum; alterum apographum benigne mihi misit Iriotis. Repraesento latus inscriptum ad partem octavam verae magnitudinis redactum, lapidem superne delineatum ad vigesimam quintam.

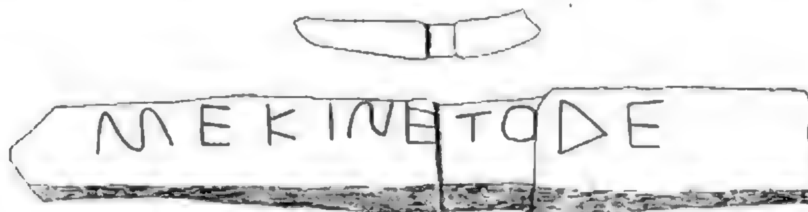

Μὴ κίνει τόδε.

Initium sic fere delineavit Prott ᴧΜ, sed adnotans »*ob das Zeichen vor My als Buchstabe aufzufassen ist, ist mir sehr zweifelhaft*«. Mihi ex ectypo non dubium videtur, quin fortuitae sint lineae ante Μ, neque eas indicat Iriotis, testis gravissimus.

Sepulcrale esse potest, sed id minime certum; cf. I. G. Ins. 3, 451, cuius tituli me commonefecit Kirchhoff.

177 Lapis indiligenter caesus, iacens inter saxa rudia permulta in rupe devio montis vocati Ὄρος, ad septentrionem versus haud procul a cacumine. A. 0,88. l. 1,0.

Röhl, Inscr. antiq. 360 e Gustavi Koertei apographo. (Röhl, Imagines inscr. Graec. 1894 p. 60 n. 7. Cauer, Delectus [2] n. 69. Bechtel, *Dialektinschr.* 3416. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 127*a*. E. Hoffmann, Sylloge epigr. Graec. 410.) Cf. Comparetti, *Rivista di filologia* 11, 1883, p. 553. *Exscripsi*; ectypum in loco incommodissimo conficere non contigit nisi a dextra parte truncum, in versu primo duabus, in versibus altero et tertio tribus litteris. Repraesento ad decimam partem verae magnitudinis redactum.

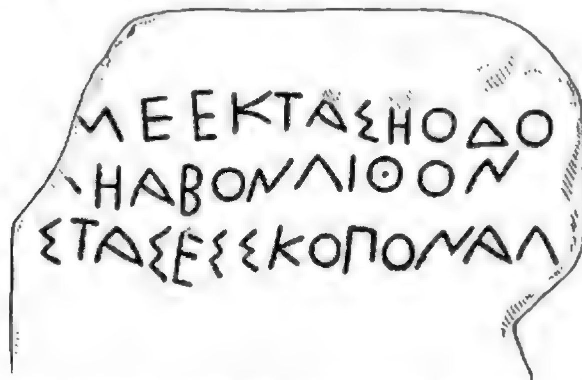

Μὴ ἐκ τᾶς ὁδῶ | λαβὼν λίθον | στάσης σκοπόν, ἀλ[λὰ τόδε.

Koertei apographum, quod liberaliter mihi transmisit auctor, cum meo plane congruit, nisi quod primi et secundi versus litteras primas Μ et Λ dat integras, ut inde ab anno 1878 magis mutilatus esse lapis appareat.

Et recta lectio et interpretatio uni debetur Comparettio, qui a sinistra incolumem esse scripturam verissime intellexit. Lapis noster a magistratibus in loco, quo incolae tela sive saxa solebant emittere, est collocatus, ne pergerent e via munita petere saxa, quae pro scopo essent. Mutandum esse existimavi Comparettii supplementum ἀλ[λ' ἐμέ, nam restituendus erit tetrametrus catalecticus. Versum primum et alterum secundum dipodias dividere voluit lapicida et reliqua uni mandare versui.

Notandum est Iota non adscriptum terminationi verbi στάσης in titulo quinti saeculi, ut hanc litteram non solum in tertia coniunctivi persona a Doriensibus vetusta iam aetate neglectam esse appareat (cf. Ahrens, de dialectis 2, 293 sq.). Eodem spectat futurum αἰτιατῇ scriptum sine Iota in titulo Aeginetico n. 156 vs. 6.

4*

178 »Nota laterculi, qui repertus esse dicitur Aeginae. Obiter vidit et properans exscripsit Koehler« Röhl, Inscr. antiq. p. 162 n. 555 *a*.

Πρώτων ἐ[ργ]ά[σ]α[τ]ο [Δ]ῶτα.

Praeter nomen prius nihil retinendum erat de lectione Roehlii. — De lateribus Aeginae coctis testis est Stephanus Byz. s. v. Αἴγινα: Αἰγιναῖος δὲ ὁ ἔπακτος ἢ κέραμος ἢ ὄβελος ἢ ἄλλο τι σκεῦος ἀπὸ Αἰγίνης.

179 Gemma olim in possessione Schauberti architecti, exhibens scarabei formam, in qua repraesentatus est delphinus et ut videtur arcus.
Kekulé, *Bullettino d. Inst.* 1868 p. 69 ex extypo.

ΘΕΡΣΙΟΣ
ΕΜΙΣΑΜΑ
ΜΕΜΕΑΝ
ΟΙΓΕ

Θέρσιος
εἰμὶ σᾶμα·
μή με ἄν-
οιγε.

180 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1742. (Röhl, Inscr. antiq. 365. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* n. 129 III.)

ΙΑΝ

181. 182 Tesserae plumbeae Gottingae in museo archaeologico, olim in possessione domini de Gemmingen, qui tesseras suas »*bei den Ausgrabungen im Jupitertempel auf Aegina und im Apollotempel zu Bassae*« se collegisse notavit, ut fortasse non recte huc collocaverim.

181 Cum signo delphini. — Benndorf, *Beiträge zur Kenntniss des attischen Theaters* (*Zeitschr. für die österr. Gymnasien* 26, 1875) p. 74 n. 11. Hubo, *Originalwerke ... der Georg-August-Universität* p. 50 n. 250.

ΔΙ

ΑΙ Benndorf, non recte teste Carolo Dilthelo.

182 Cum signo leonis. — Benndorf, ibidem n. 1. Hubo, ibidem n. 293.

ΔΙΟ

Tesserae hae, si Aegineticae sunt, referri possunt ad Διο[νύσια] memorata n. 2 vs. 31.

183—185 Substructionis templi quod dicitur Veneris lapidibus permagnis, qui adhibiti sunt ad aedificandum aggerem portus (cf. About, *Archives des missions scientifiques* 3, 544), inscripta erant nomina, ut refert Pittakis omnibus, ut Wordsworth compluribus. Cum testis Graeci verba sint ἦν ἐγχαραγμένον, Angli *inscribed with letters of red chalk*, ambigimus utrum pictae fuerint litterae an sculptae; fortasse sculptae litterae colore rubro erant inductae.

183 Wordsworth, *Athens and Attica* p. 265. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1716.)

184 Wordsworth, ibidem. Boeckh, C. I. G. II add. 2143 *b* e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1717. Bechtel, *Dialektinschr.* 3421.)

185 Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. n. 1876.

183	ΠΡΟΟΘΥΜΙΟΣ	Προθύμιος.
184	ΕΥΦΑΜΙΔΗΣ	Εὐφαμίδης.
185	ΑΜΙΑΔΑΣ	Ἀμιάδας.

Var. lect. N. 184 init. ΕΥΟ Pitt.

Inscripserunt nomina sua operarii. Lapides hos Wordsworth fuisse perhibet in infima templi substructione itaque tribuendos eos esse eidem tempori, quo aedificatum sit templum. Sed titulus n. 185, si recte indicatae sunt formae litterae Alpha, necessario est satis recens neque magis remotae aetatis esse potest terminatio nominis in -ας n. 184.

186 In area orphanotrophei (nunc carceris) repertum est sepulcrum, in cuius introitu colore nigro in saxo neglegenter picti erant satyrus captans nympham saltantem et sub eos luctatores duo, supra quorum capita adpicti erant tituli.

E Schauberti schedis Ross, *Archäol. Aufsätze* I 46 sq., tab. III; ex iisdem Welcker, *Bullettino d. Inst.* 1843 p. 57.

ΗΜΗΤΗΡ ΑΠΥΡΟΣ

Recte videtur coniecisse Ross titulos referendos esse ad nympham et satyrum et legendos: Δημήτηρ. [Σ]ά[τ]υρος.

187 Olim Aeginae prope officinam typographicam.
Expédition de Morée III p. 61 n. 19 e schedis Virleti (inde Boeckh, C. I. G. II add. 2140 *a* 12). Le Bas, *Voyage archéol.* II 1741.

ΟΛΥΝΠΙΟΙCΘΕΟΙCΜΗΤΕΠΑΡΑΙ. ΑΧΘΟΝΙΟΙCΘΕΟΙC
ΓΕΝΟΥCΜΑΡΚΟΥΑΥΡΗΛΙΟΥΜΥΣΤΙΚΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ

Var. lect. Cave ne credas Virletium, hominem socordissimum, quattuor vidisse versus: quae enim praescripsit CΕΣΕΙΠ, subscripsit ΕΩΝΙΟΥ sunt utriusque versus litterae ultimae sex, prioris quidem pessime lectae, quas desecuit, verisimiliter quia chartae suae latitudo non suffecit. Quod versus alterius initium dat ΟΔΤΕΝ, monstrat a sinistra tum minus mutilum fuisse lapidem; revera erat sine dubio ΟΥΓΕΝ. — Vs. 1 ΠΟΙC Le Bas |, vs. 2 ΜΥCΤΙΑΟΥ Virlet.

Μήτε παρὰ] Ὀλυμπίοις θεοῖς, μήτε παρὰ [κατα]χθονίοις θεοῖς
φυλὼ ἔστω τ[ο]ῦ] γένους Μάρκου Αὐρηλίου Μυστικοῦ Μαραθωνίου.

Supplevi. Cum demotico tantum Attico indicetur devoti origo, lapis ex Attica transvectus esse videtur.

188 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1753.

Α.	- - -	
ΗΤΩ	- - -	
ΚΗΡΡΟ	- - -	
ΟΙΚ Ω	οἴκῳ	
ΜΙΧΑΗΛ	Μιχαὴλ	Mentio fit ecclesiae hodie
ΤΟΥΑΡ	τοῦ ἀρ-	ruinosae S. Michaelis (τοῦ
ΧΑΓΓΕ	χαγγέ-	ἁγίου ἀσωμάτου), de qua v.
ΛΕΛΟΥ†	(λο)λου. †	lemma n. 6.

189 Campania in indice musei olim Aeginetici p. 11 n. 6: »Ἐκ τῆς Αἰγίνης ... Μέρος πέτρας μικρᾶς ἐγκεχαραγμένης: Χρῆττος«.

Fuisse videtur: Χρηστός s. Χρῆστος.

190 »In Aegina insula prope portum in pavimento musiva arte pictus« Kirchhoff, C. I. G. IV 9894 e schedis Rossii.

////ΘΕΟΔΩΡΟΥΝΕΩΡ ΦΡΟΝΤΙΖΟΝΤ-Ι//////////////////////ΘΕΟΔΟΥΤΙ-ΙC
CΥΝΑΓ·ΕШΟΥCΩΘΗΕΥΛΟΓΙΑΠΑCΙΝ//////////////////////ΧΕΙΥΜΕΝΟΙC

ΘΕΟΔΩΡΟCΑΡΧΙCΥΝΙ//////////////////ΡΟΝΤΙCΑCΕΤ//ΗΤΕCCΕΡΑ//////////
ΕΧΘΕШΕΛΙΩΝΤΗΝCΥΝΑΓ//////////////////////ΟΙΚΟΔΟШΗCΑΠΡΟCΟΔΕΥC·
ΧΡΥCΙΝΙ//ΡΕ·ΚΑΙΕΚΤΩΝΤΟΥΘ̅Ε̅ΔΩΡΕΩΝ ΧΡΥCΙΝΟΙΡ̅Ϲ̅//////////

Θεοδώρου νεω(τέ)ρ(ου) φροντίζοντ(ος) [ἐκ τῆς πρ]ο[σ]όδου τῆς
συναγ(ωγῆς) ἐμουσώθη. Εὐλογία πᾶσιν [τοῖς εἰσ]ε[ρ]χ[ο]μένοις.

Θεόδωρος ἀρχισυν[άγωγος φ]ροντίσας ἔτη τέσσερα [ἐθεμελίωσεν]
ἐχ θεμελίων τὴν συναγ[ωγὴν ὠ]κοδόμησα. Προσοδεύ[θ]η[σαν]
χρύσιν[οι] ρε καὶ ἐκ τῶν τοῦ θε(οῦ) δωρεῶν χρύσινοι ρϛ.

A Kirchhoffio recessi in hisce: scripsit vs. 1 νεω[κ](όρου?) φροντίζοντ(ος) [ἐκ --- καὶ προσ]όδου τῆς; vs. 2 interpunctionem non ponit post ἐμουσώθη, tum [τοῖς προσ]χ[η]μένοις; vs. 3 extr. addidi participium; vs. 4 οἰκοδόμησα (quod non replet spatium).

Vs. 1. 2: »*Cura Theodori iunioris* (distinguitur ab archisynagogo vs. 3) *e synagogae reditu haec musiva arte sunt inscripta. Benedictio sit intrantibus omnibus.*« Vs. 3—5 sic explicat Kirchhoff: »Theodorus quidam archisynagogus synagogam ex stipe collecta (ἐκ τῶν τοῦ θεοῦ δωρεῶν) et pecuniis, quae e templi bonis redierant (προσοδεύθησαν), sese testatur aedificasse a fundamentis.«

191 Lamina plumbea, quae reperta dicitur Aeginae aliquot decennia ante a. 1862, tum erat Athenis apud Paparregopulum, consulem Russicum. In latere antico (*A*) repraesentatur Abraxas anguipes, instructus capite galli, quod tamen caret crista, sinistra gerens clipeum, dextra flagrum.
Rhusopulos, Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς, περίοδος Β', 1, 1862, p. 302 n. 377.

Latus *A*: Supra figuram Abraxae

ΑΒΡΑCΑΣ	Ἀβρασάξ.
In clipeo Abraxae ΙΑϽ	Ἰάω.

Latus *B*:

ΜΙΧΑΗΛ	Μιχαὴλ
ΓΑΒΡΙΗΛ	Γαβρί[η]λ
ΟΥΡΙΗΛ	Οὐριὴλ
ΡΑΦΑΗΛ	Ῥαφαὴλ
ΑΠΑΝΑΗΛ	Ἀ[ν]ανάηλ
ΠΡΟCΟ.ΑΙΗΛ	Προσο[ρ]α[ί]ηλ
ΥΜCΑΗ	Ὑ[αβ]σαὴλ.

A vs. 1 ultima in nomine daemonis littera, quae Σ est edita, certe erat Xi formae huiusce: Σ, quae litterae Sigma persimilis (cum quo in exscribendo confundi solet) etiam occurrit in titulis ex Heraeo Argivo n. 539 et in Epidauriis n. 1010. 1074.

B Inscriptiones plane congruentes sunt in lamina musei Carlsruhensis (Baudissin, *Studien zur semit. Religionsgeschichte* 1 p. 190 n. 9), quae tamen, cum in ea Προσοραιὴλ duos occupet versus, a nostra certe est diversa, et in gemma apud Bellermannium, *Versuch über die Gemmen mit dem Abraxasbilde* 2 (1818) p. 29 n. 16, in qua etiam, sicut in lamina nostra, imago Abraxae gallinacei crista non est instructa. De nominum versuum 5—7 significatione cf. Baudissin l. l.

PARS SECVNDA.

PITYONESVS ET CECRYPHALIA INSVLAE.

Angistri vulgo creditur esse antiquorum *Κεκρυφάλεια*, *Kyra Πιτυόνησος* (v. Bursian, *Geographie von Griechenland* II 77), quae denominatio probata est magna Henrici Kieperti auctoritate vel in novissimis eius Formis orbis antiqui, tab. XII. Sed contrarium statuit Leake (*Travels in the Morea* II 455): cum Angistri tecta sit pinis silvestribus — easque vel nunc abundantes vidi in insula — ad eam aptum esse nomen Πιτυόνησος, atque Plinium (h. n. 4, 19, 57) profectum ab Epidauro *Cecryphalos* referre ante *Pityonesos*. Quam sententiam bene videtur confirmavisse Jamot (*Bull. de corr. Hell.* 13, 185) e dicto Stephani Byzantii Cecryphaliam esse promunturium: is enim error sane de insula terrae continenti propiore verisimilior est quam de remotiore.

192 »In insula cui nunc nomen *Angistri*, in lapide. Gerhardo misit Logiotatides« Röhl, Inscr. antiq. 369.

ΙΟΔΕΔΦΕΑΕΘΕΤΑΔ

Τ]ῷ Δε[λ]φίῳ ἐθῖκα[ν.

Sic fere facillimis correcturis erit restituendum; multo violentius Röhl: [-- τ]ἀνδ[ρ]φα[ὼ] ἀ[ν]εθῖκα[ν. Cf. titulos duos Delphicos *Bull. de corr. Hell.* 6, 1882, p. 445 et 20, 1896, p. 582: Τοὶ Χαροπίνου παῖδες ἀνέθεκαν τοῦ Πυθίου; infra n. 564. 1205.

193 *Angistri*, in domo quam possidet Ἰωάννης Οἰκονόμος lapis mollis, a. 0,34. l. 0,32. Litterae valde corrosae.
Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 187, n. 2. *Exscripsi.*

ΗΑΛΛΑΤ
ΑΡΑ О.
ΣΙΜ

De lectione minime sum certus, cum in pessima luce viderim lapidem collocatum in cubiculo, in quo tunc iacebant mulier aegrota et infans. Ante notata in versibus 1 et 3 nihil scriptum fuisse mihi visum est. Vs. 1 fortasse ἄλλα. — Jamotii hoc est exemplum:

ΗΑΛΛΑΤΟ
ΑΡΑ ΟΙ
ΜΙΑΗ

194 *Kyra.* Marmor album, quod inmissum muro interiori aediculae dictae Ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου reperit Jamot; equidem m. Septembri 1896 frustra quaesivi in parietibus, qui, quamquam plane deserta est insula, nuper nova calce illiti esse visi sunt.
Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 186.

ΘΟΙΘΡΟΥΡΟΙΜΑΙ..

Τ]αὶ φρουραί μ' ἀ[ν]έθεν --

Ad definiendum titulum maxime facit orthographia OV, e qua certum est eum posuisse neque Aeginetas, quos putat Jamot, neque Athenienses, de quibus cogitat. Sed quadrat ad Corinthios: hos ante pugnam ad Cecryphaliam commissam Ol. 80, 3, cum Aeginetarum erant socii (Thucyd. 1, 105), praesidium collocasse in insula testis est titulus noster. Mutandum nobis erat spiritus signum, quod quam dubium fuerit ipsi Jamotio, eius monstrant verba: »*l'estampage laisse deviner avant l'O le signe archaïque de l'aspiration* Θ«. Redacta erat dedicatio in versum dactylicum.

PARS TERTIA.

CORINTHIA.

I. CROMMYON.

195 In vico deserto *Kineta*, qui est inter Ἁγίους Θεοδώρους (Crommyonem) et saxa Scironia, supra portam ecclesiae stela instructa aetomate, in quo rosa, et acroteriis, l. 0,38. *Crommyone* asportata esse potest.
Ross, Inscr. Graec. ined. I 66. C. Keil ex apographo Welckeri Museum Rhenanum 14, 1859, p. 508. Göttling, *Gesammelte Abhandlungen* 1, 125. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 86. Cf. Usener, *Götternamen* 307 adnot. 18. *Exscripsit Fredrich; vidi.*

ΑΙΠΟΛΛΩΝΙΑ
ΔΙΟΝΥϹΙΟΥ
ΓΥΝΗΧΑΙΡΕ
vacat

Var. lect. Vs. 1 in. ΑΠ Göttling.

Αἰπολλωνία
Διονυσίου
γυνή· χαῖρε.

Titulus ultimae aetatis, lectio certa. Αἰπολλωνία orthographia mihi quidem pendere videtur e sola litterae Alpha appellatione corrupta, sicut in patriae nostrae regionibus quibusdam ä pronunciant pro α. Certe contrarium vitium atque in titulo nostro habes n. 165: α scriptum pro αι.

---

196 In vico Ἅγιοι Θεόδωροι in muro antico aediculae τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου tabula nunc calce illita, teste Rossio marmoris Pentelici. A. 0,38. l. 0,90.
Ross, *Archäol. Zeitung* 2, 1844, 296. Welcker, Museum Rhenanum 3, 264, p. 42. Göttling, *Gesammelte Abhandlungen* 1, 125. F. Lenormant, *Revue archéol.* 1864, 1, p. 282. Le Bas, *Voyage archéol.* II 85. (Kaibel, Epigr. Graeca 463. Cougny, Anthol. Pal. III 2 p. 161 n. 428.) *Exscripsi.*

ΛΟϹΤΡΑΤΑΒΕΒΗΚΑΠΗΓΑϹΕΙϹΕΜΑϹ
ΕΙΠΟΥϹΑΔΕϹΜΟΝΩΦΥϹΙϹϹΥΝΕΙΧΕΜΕ
ΕΠΙΤΟΙϹΔΕΚΑΓΑΡ ΤΕϹϹΑΡ'ΕΚΠΛΗϹΑϹΕΤΗ
ΠΕΜΠΤΩΤΟϹΩΜΑΚΑΤΑΛΕΛΟΙΠΑΠΑΡΘΕΝΟϹ
ΑΠΑΙϹΑΝΥΜΦΟϹΗΙΘΕΟϹΟΤΩ ΔΕΡΩϹ
ΖΩΗϹΕΝΕϹΤΙΝΑΦΘΟΝΩϹΓΗΡΑϹΚΕΤΩ

Φι]λοστράτα βέβακα πηγὰς εἰς ἐμάς,
λ]είπουσα δεσμόν, ᾧ φύσις συνεῖχέ με·
ἐπὶ τοῖσ(ι) δέκα γὰρ τέσσαρ' ἐκπλήσασ' ἔτη
πέμπτῳ τὸ σῶμα καταλέλοιπα παρθένος,
ἄπαις, ἄνυμφος, ἤθεος· ὅτῳ δ' ἔρως
ζωῆς ἔνεστιν, ἀφθόνως γηρασκέτω.

Vs. 3 τοῖσ(ι) emendavit Heimsoeth apud Welckerum. Apostrophus scripta est vs. 3 in τέσσαρ', omissa in ἐκπλήσασ'.

II. ISTHMVS.

197 Stela sepulcralis cum aetomate et acroteriis in museo Atheniensi, reperta a. 1883. A. 0,76. l. 0,48. cr. 0,07. In area cavata repraesentatur vir nudus armatus, supra mortuum humi iacentem irruens ad sinistram. Titulus in aetomatis regula ita est scriptus, ut ductuum pars eius fines superet.

Monceaux, *Gazette archéol.* 9, 1884, p. 360. Loewy, *Athen. Mitth.* 11, 1886, p. 160 tab. 5. Cavvadias, *Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου* I n. 751. *Exscripsi.*

Ἀλκίας Φωκεύς.

Quarto tribuerim saeculo.

198—200 Reperti sunt in fine orientali sepulcreti haud procul a ludorum Isthmiacorum loco lapides marmorei aequales tres, tegentes sepulcra. In parte superiore et inferiore ornati sunt cymatiis; tituli in partibus lateralibus. A. 0,30. l. 1,50. cr. 0,80. Monceaux eos sine dubio tulisse dicit statuas equestres. In unius parte superiore cerni foramina ad affigendum signum.

Monceaux, *Gazette archéol.* 10, 1885, p. 412.

198	ΠΟΛ.ΣΤΡΑΤΟΥ	Πολ[υ]στράτου.
199	ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΣ	Ἀρισταγόρας.
200	ΠΑΝΤΑΚΑΡΙΔΑ	Παντα[χ]αρίδα.

N. 199 cum secundum editoris descriptionem nomini feminini non sit locus, titulus recedens a reliquis exhibere credendus est casum nominativum.

N. 200 emendavi. Πανταχαρίδας formatum sicut Ἀττυχαρίδες in lamina Styriensi n. 372, 52 Röhl.

201 Lapis longus, cuius latera duo obliqua. Pars superior margine est instructa centimetros duos eminente, in quo titulus.

Monceaux, *Gazette archéol.* 9, 1884, p. 361.

ΤΕΙΣΑΝ...ΧΟΣ — Τεισάν[δρι]χος,
ΕΥΤΥΧΟΣ — Εὔτυχος,
ΕΥΚΛΙΑΔΑΣ — Εὐκλί(α)δας
ΠΟΣΕΙΔΑΝΙ — Ποτειδᾶνι.

Restitui. Vs. 3 videtur erravisse aut lapidarius (fortasse bis scripserat Δ) aut editor.

202 Magna statua Neptuni, reperta, ut fertur, Corinthi aliquot ante 1764 annos et asportata Romam. Titulus in capite delphini, qui est ad pedes dei.

Winckelmann, *Geschichte der Kunst des Alterthums* II p. 333 editionis primae. (Zeune ad Christii *Abhandl. über die Litteratur u. Kunstw.* 246. Boeckh, C. I. G. I 1105. Overbeck, *Griech. Kunstmythologie* 3 p. 292 n. 18.)

Π.ΛΙΚΙΝΙΟΣ — Π(όπλιος) Λικίνιος
ΠΡΕΙΣΚΟΣ — Πρεῖσκος
ΙΕΡΕΥΣ... — ἱερεὺς ----

In delubro Neptuni Isthmiaco collocatum fuisse hoc donarium, veri est simillimum. De titulo conferas, quae adnotavimus ad sequentem.

203 Olim in *Isthmo*, nunc Veronae in museo lapidario (n. 73). Stela infra fracta, a. 1,24. l. 0,63.

Spon, Itin. T. III, pars III p. 225. Misc. erud. antiq. X, 111 p. 363. Wheler, Itin. p. 438. (Muratori, T. I p. CXXXVII.) Maffeius, Museum Veronense p. XXXIX. (Boeckh, C. I. G. I 1104.) Cf. Curtius, *Peloponnesos* 1, 544. *Exscripsi.*

ΘΕΟΙΣ ΠΑΤΡΙΟΙΣ
ΚΑΙΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ
ΠΛΙΚΙΝΙΟΣΠΥΛΙΜΠΡΕΙΣΚΟΣ
ΙΟΥΟΥΕΝΤΙΑΝΟΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣΔΙΑ
ΒΙΟΥΤΑΣΚΑΤΑΛΥΣΕΙΣΤΟΙΣΑΠΟΤΗΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣΕΠΙΤΑΙΣΘΜΙΑΠΑΡΑΓΕΙΝΟ
ΜΕΝΟΙΣΑΘΛΗΤΑΙΣΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ
ΟΑΥΤΟΣΚΑΙΠΟΠΑΛΑΙΜΟΝΙΟΝΣΥΝΤΟΙΣ
ΠΡΟΣΚΟΣΜΗΜΑΣΙΝ ΚΑΙΤΟΕΝΑΓΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΑΙΤΗΝΙΕΡΑΝΕΙΣΟΔΟΝΚΑΙΤΟΥΣΤΩΝ
ΠΑΤΡΙΩΝΘΕΩΝΒΩΜΟΥΣΣΥΝΤΩΠΕΡΙ
ΒΟΛΩΚΑΙΠΡΟΝΑΩΚΑΙΤΟΥΣΕΝΚΡΙΤΗΡΙ
ΟΥΣΟΙΚΟΥΣ ΚΑΙΤΟΥΗΛΙΟΥΤΟΝΝΑΟΝΚΑΙΤΟ
ΕΝΑΥΤΩΑΓΑΛΜΑΚΑΙΤΟΝΠΕΡΙΒΟΛΟΝ ΤΟΝΤΕ
ΠΕΡΙΒΟΛΟΝΤΗΣΙΕΡΑΣΝΑΠΗΣΚΑΙΤΟΥΣΕΝΑΥΤΗ
ΝΑΟΥΣ ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΚΑΙΚΟΡΗΣΚΑΙΔΙΟΝΥΣΟΥ
ΚΑΙΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΣΥΝΤΟΙΣΕΝΑΥΤΟΙΣΑΓΑ[illegible]
ΜΑΣΙΝΚΑΙΠΡΟΣΚΟΣΜΗΜΑΣΙΝΚΑΙΠΡΟΝΑ[illegible]
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΕΠΟΙΗΣΕΝ ΚΑΙΤΟΥΣΝΑΣ[illegible]
ΤΗΣΕΥΣΤΗΡΙΑΣΚΑΙΤΗΣΚΟΡΗΣ ΚΑΙΤΟΠΛ[illegible]
ΤΩΝΕΙΟΝΚΑΙΤΑΣΑΝΑΒΑΣΕΙΣΚΑΙΤΑΑΝΑΛΗΜ
ΜΑΤΑΥΠΟΣΕΙΣΜΩΝΚΑΙΠΑΛΑΙΟΤΗΤΟΣΔΙΑ
ΛΕΛΥΜΕΝ ΑΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕΝΞ ΟΑΥΤΟΣΚΑΙ
ΤΗΝΣΤΟΑΝ ΤΗΝΠΡΟΣΤΩΣΤΑΔΙΩΣΥΝ
ΤΟΙΣΚΕΚΑΜΑΡΩΜΕΝΟΙΣΟΙΚΟΙΣΚΑΙΠΡΟΣ
ΚΟΣΜΗΜΑΣΙΝ ΥΠΕΡΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΥΠΟΣΧΕΣΙΣΠΛΙΚΙΝΙΟΥΠΡΕΙΣΚΟΥ
ΕΑΝΜΟΙΠΩΛΗΣΗΤΕΤΗΣΛΕ[illegible]ΗΣΡΗΓΛΙΑ
[illegible]ΠΟ[illegible]

Var. lect. Priores vs. 17 extr. plenius ΑΓΑΛ ‖ vs. 18 ΝΑΟΙϹ ‖ vs. 19 ΝΑ ΟΥϹ ‖ vs. 20 ΠΛΟΥ ‖ vs. 28. 29 solus habet Maffeius, vs. 29 praebens ΛΕΓΟΥΜΕΝΗϹ, falso ut arguit spatium.

Θεοῖς πατρίοις
καὶ τῇ πατρίδι.
Π(όπλιος) Λικίνιος Π(οπλίου) υ(ἱὸς) Αἰμ(ιλίᾳ) Πρεῖσκος
Ἰουουεντιανός, ἀρχιερεὺς διὰ
βίου, τὰς καταλύσεις τοῖς ἀπὸ τῆς
οἰκουμένης ἐπὶ τὰ Ἴσθμια παραγεινο-
μένοις ἀθληταῖς κατεσκεύασεν.
ὁ αὐτὸς καὶ τὸ Παλαιμόνιον σὺν τοῖς
προσκοσμήμασιν καὶ τὸ ἐναγιστήριον
καὶ τὴν ἱερὰν εἴσοδον καὶ τοὺς τῶν
πατρίων θεῶν βωμοὺς σὺν τῷ περι-
βόλῳ καὶ προνάῳ καὶ τοὺς ἐνκριτηρί-
ους οἴκους καὶ τοῦ Ἡλίου τὸν ναὸν καὶ τὸ
ἐν αὐτῷ ἄγαλμα καὶ τὸν περίβολον τόν τε
περίβολον τῆς ἱερᾶς νάπης καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ
ναοὺς Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου
καὶ Ἀρτέμιδος σὺν τοῖς ἐν αὐτοῖς ἀγάλ-
μασιν καὶ προσκοσμήμασιν καὶ προναίοις
ἐκ τῶν ἰδίων ἐποίησεν καὶ τοὺς ναοὺς
τῆς Εὐετηρίας καὶ τῆς Κόρης καὶ τὸ Πλου-
τώνιον καὶ τὰς ἀναβάσεις καὶ τὰ ἀναλήμ-
ματα ὑπὸ σεισμῶν καὶ παλαιότητος δια-
λελυμένα ἐπεσκεύασεν. ὁ αὐτὸς καὶ
τὴν στοὰν τὴν πρὸς τῷ σταδίῳ σὺν
τοῖς κεκαμαρωμένοις οἴκοις καὶ προσ-
κοσμήμασιν ὑπὲρ ἀγορανομίας
ἀνέθηκεν.
Ὑπέσχετο Π(οπλίου) Λικινίου Πρείσκου·
ἐάν μοι πωλήσητε τῆς λεγ(ομ)ένης ῥηγλα-
- - - - - - σο - - - - - -

P. Licinium Priscum Iuventianum Neptuni fuisse sacerdotem monstrat huius dei dedicata ab eo imago n. 202 — ubi quidem alterum deest cognomen, sicut in nostri vs. 28 —, neque dubitabimus quin eiusdem dei pontifex maximus perpetuus postea factus sit.

Vs. 5 »καταλύσεις sunt *deversoria*: cf. Perizon. ad Aelian. V. H. IV, 9. nos ad Pind. Explicatt. p. 201« (Boeckh). — Vs. 8 Palaemonium in Isthmo erat τοῦ περιβόλου ἐντός sc. Neptuni (Paus. 2, 2, 1), quod ipsum περίβολον, cuius muri hodie etiam extant rudera (cf. Monceaux, *Gazette archéol.* 9, 274 sq.), designatum esse putandum est vs. 11 sq. atque vs. 12 eiusdem dei πρόναος, quem memorat Pausanias 2, 1, 7. — Vs. 12 »Ἐγκριτήριοι οἶκοι sunt cubicula, ubi athletae probantur et iudicatur de admittendis illis« (Boeckh). Iudices luctatorum ἐνκριταί audiunt in titulo apud Heberdeium et Wilhelmum, *Reisen in Kilikien* p. 30 n. 68. — Vs. 15 τὸ περίβολον τῆς ἱερᾶς νάπης: murus qui totum ludorum locum cingebat. — Vs. 20 Εὐετηρία pro Cereris cognomine sumendum est cum Usenero, *Götternamen* 369. — Vs. 21 ἀναβάσεις puto esse scalas ducentes ad templa in loco edito collocata; ἀναλήμματα recte interpretatur Boeckh »muros substructos«; cf. ἀνάλημμα a Cnidiis Apollini Delphico dicatum, *Bull. de corr. Hell.* 20, 1896, p. 636. — Vs. 23. Novum enuntiatum incipiens ab ὁ αὐτὸς καί, sicut id vs. 8 distinguitur versu novo, a praecedentibus diremptum est interpunctione ⁝ et spatio vacuo. — Vs. 24 sq. »de stadio v. Paus. II, 1, 7. Οἶκοι κεκαμαρωμένοι *cubicula fornicata*« (Boeckh). — Vs. 26 ὑπὲρ ἀγορανομίας i. e. ad significandam gratiam pro aedilitate Licinio a populo commissa, ut porticum et cubicula eum destinavisse appareat ciborum venditoribus, qui cum ludi celebrabantur confluebant.

Vs. 28 sqq. pollicetur Licinius se insuper aliquid praestiturum esse, si quid populus ei vendiderit, sive potius certos reditus publicos locaverit. Vix enim recte putavit Boeckh, pollicitationem aedilis propositam esse privatis, »qui ipsi certam quandam mercem vendituri essent«. — Vs. 29. Post ΙΛ nulla erat littera. ΡΗΓΛΙΛ: χρυσοῦ ῥηγλίου est in edicti Diocletiani fragmento Elateensi vs. 36 (n. 30 Mommsen, C. I. G. Sept. III 118). Aperte ῥήγλιον deminutivum est vocis ῥῆγλα, qua redditur Latinum *regula* (cf. Paris, *Bull. de corr. Hell.* 9, 238. Mommsen, *Hermes* 25, 26 adnot. 4). Sed loco nostro pluralis ῥῆγλα stetisse nequit, cum requiratur genetivus vocis femininae, ut derivatum aliquod fuisse dixeris, qualia formata esse monstrat ῥηγλιάζειν, quod ex Epiphanio III 281 *A* affert Sophocles in lexico interpretatus: »*regula aequare modo (frumentum)*«.

---

204 Tabula marmorea marginata, ad quam adhibita est aedificii antiquioris pars denticulis instructa. Reperta est a. 1893 prope murum, qui aetate Byzantina ad claudendam portam meridionalem delubri Neptuni exstructus est. Iacet sub divo Neo-Corinthi ante demarchium. A. 0,64. l. 0,96. cr. 0,26.

Monceaux, *Gazette archéol.* 9, 1884, 277. Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893, p. 123 n. 13. *Exscripsi.*

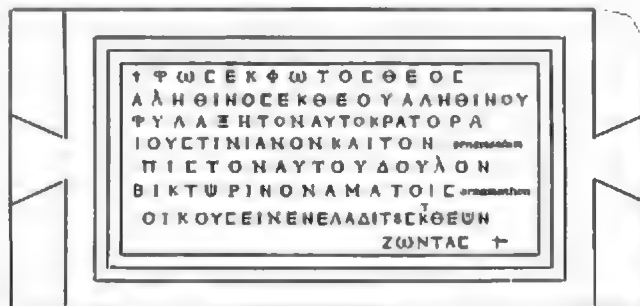

Var. lect. Skias, qui properantem se exscripsisse confitetur, per errorem ut versum nonum e tertio iterat ΦΥΛΑΞΗ.

† Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς
ἀληθινὸς ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ,
φυλάξῃ τὸν αὐτοκράτορα
Ἰουστινιανὸν καὶ τὸν
πιστὸν αὐτοῦ δοῦλον
Βικτωρῖνον ἅμα τοῖς
οἰκοῦσιν ἐν Ἑλ(λ)άδι τοὺς κ(α)τ(ὰ) Θε(ό)ν
ζῶντας. †

Titulus noster exscriptus extat in relatione, quam invenis in Chronici Paschalis editione Bonnensi II p. 254: »Ἐν ἔτει ͵ϛϡκγ' [1415], ἰνδ. η', Μαρτίου κδ', ἡμέρᾳ Παρασκευῇ Μεγάλῃ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς ὁ μακαρίτης κύριος Μανουὴλ ἐν τῷ λιμένι τῶν Κεγχρεῶν καὶ τῇ η' Ἀπριλίου ἤρξατο ἀνακαθαίρειν καὶ ἀνοικοδομεῖν τὸ Ἑξαμίλιον [id est Isthmi nomen Byzantinum, quo etiam utuntur hodierni], ὅπερ ἐστὶ μῆκος ὀργυιὰς ͵ϛω'. Ἀνέστησε δὲ πύργους ἐπ' αὐτῷ ρνγ'. Εὑρέθησαν δὲ καὶ γράμματα ἐν μαρμάρῳ λαξευτὰ κατὰ τὸ μέρος τὸ ἐν τῇ Ἑλλάδι λέγοντα οὕτως — secuntur tituli verba, nisi quod post Βικτωρῖνον pergitur: καὶ πάντας τοὺς ἐν Ἑλλάδι οἰκοῦντας, τοὺς ἐν Θεῷ ζῶντας«. Eadem narrans Georgius Frantzes (p. 107 sq. ed. Bonn.) sic exhibet tituli finem: καὶ πάντας τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι οἰκοῦντας, τοὺς ἐκ Θεοῦ ζῶντας. Emendare enim studuerunt accusativi et dativi copulationem et haeserunt in falsa orthographia θεῶν.

205 Veronae in museo lapidario n. 29 tabula marmorea marginata, a. 0,60. l. 0,72. Erat Venetiis, asportata ex Peloponneso a Sigismundo Alberghetto.

»Muratorius T. IV p. MDCCCXV. 2 cum lemmate: 'Venetiis ap. Io. Bapt. Alberghettum; misit Apostolus Zenus'. Maffeius Mus. Veron. p. LXVI. 2 indeque Blanchinus Hist. eccl. Part. II p. 333 (cf. Corsini Not. Gr. p. 25); aeri incisum dedit Venturius *Guida al museo di Verona* T. I tab. XI. ad p. 95 n. 29 (cf. p. 101). Ex collect. manuscr. Marinii Vaticana repetiit A. Maius, Scriptorum vett. nov. coll. T. V p. 29 n. 3 litteris minusculis.« (Kirchhoff, C. I. G. IV 8640.) *Exscripsi.*

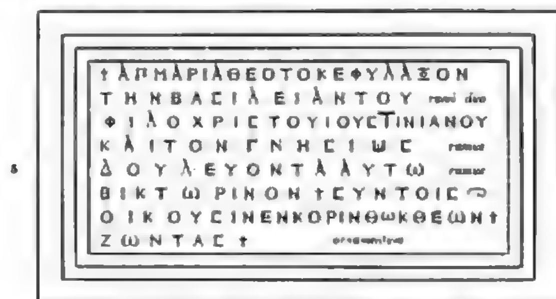

† Ἁγ(ία) Μαρία, Θεοτόκε, φύλαξον
τὴν βασιλείαν τοῦ
φιλοχρίστου Ἰουστινιανοῦ
καὶ τὸν γνησίως
δουλεύοντα αὐτῷ
Βικτωρῖνον σὺν τοῖς
οἰκοῦσιν ἐν Κορίνθῳ κ(ατὰ) Θε(ὸ)ν
ζῶντας. †

Corinthi sive prope Corinthum fuisse arguit vs. 7. Collocavisse Victorinum crediderim hanc sanctae Virginis invocationem iuxta praecedentem Salvatoris; certe seiungere lapides nolui. In nostro etiam falso et Θεὸν scripsit et ζῶντας.

206 *Cenchreae.* Tabula marmorea, inmissa muro antico domus in vico Κεχριαῖς. A. 0,24. l. 0,56.

Foucart in additamentis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 95 *b*. *Exscripsi.*

Λ·ΙΟΥΛΙΟΣ·ΝΕΙΚΟ
CΤΡΑΤΟC·CΑΡΔΙΑΝΟC·
ΠΑΙC·ΠΑΛΑΙCΤΗC·ΑCΙ
ΟΝΕΙΚΗCΕΤΩΝ·ΙΗ·

Λ(ούκιος) Ἰούλιος Νεικό-
στρατος Σαρδιανός,
παῖς παλαιστής, Ἀσι-
ονίκης, ἐτῶν ιη'.

Ἀσιονίκης: »victor ludis dictis κοινὰ τῆς Ἀσίας« (Foucart).

207 *Cenchreae.* Tabula marmorea, inmissa muro antico domus cuiusdam supra portam. A. 0,27. l. 0,28. *Exscripsi.*

ΦΛΑΒΙΟΙΤΡΩΙΛΟΙ
ΦΩΚΑΕΙC·ΑΔΕΛΦΩ
ΚΑΙΑΠΦΥΔΙ·ΒΟΥΚΟΛΑ
ΜΝΕΙΑCΧΑΡΙΝ
ΗΡΩC ΧΡΗCΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Φλάβιοι Τρωίλοι
Φωκαεῖς ἀδελφῷ
καὶ Ἀπφύδι βουκόλα
μνείας χάριν.
ἥρως χρηστέ,
χαῖρε.

Nomen indicare fratris sepulti supervacaneum erat, nam et ipsum audivisse patet Φλάβιος Τρωίλος; nomen fuisse mortuo Ἀδελφός non credo. Ἀπφύς videtur fuisse eius uxor; adscripta erat βουκόλων collegio Bacchico, mulier quae nobis nota sit non prima; in catalogo enim bucolorum Pergamenorum (*Inschriften von Pergamon* 486), restituto a Prottio ex inscriptione postea reperta (*Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 180), est Ἰουλία Σπο - - .

208 »In Isthmo prope *Hexamilia*, ad sinum Saronicum; ed. Turner, Itin. I 233« (Boeckh, C. I. G. 1103). — Hexamilion vicus est a Cenchreis inter septentriones et occasum solis; cf. Bursian, *Geographie von Griechenland* II 21 adnot. 3.

ΕΥΠΑΤΙΝΟΣ
ΚΑΛΛ ΑΤ

Εὐπ[ρ]α[ξ]ῖνος
Καλλ[ικρ]άτ[ους(?).

Vs. 1 paullo violentius Boeckh Εὐπα[λ]ῖνος. — Vs. 2 fuisse etiam potest Καλλ[ιστρ]άτ[ου.

209 *Lechaeon.* Basis marmorea triangularis, a. 0,46. l. 1,0. Neo-Corinthi sub divo ante ephoriae aedificium; vidit Bursian prope portus antiqui aggerem, qui e superstitibus tribus maxime ad meridiem spectat. Supra sunt foramina quattuor, quorum duo profunda.

Expédition de Morée III p. 63 n. 5 ex apographo Quineti (inde Le Bas, *Voyage archéol* II 90). Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854 p. XXXIV (cf. *Geographie von Griechenland* II 18 sq.). *Exscripsi.*

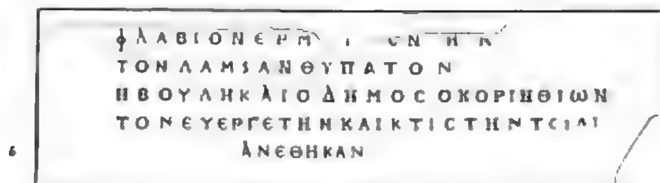

Φλάβιον Ἑρμ[ο]γένην
τὸν λαμ(πρότατον) ἀνθύπατον
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Κορινθίων
τὸν εὐεργέτην καὶ κτίστην τοῦ λ[ιμένος
ἀνέθηκαν.

Var. lect. Quinet, cuius exemplum est pessimum, pleniora vidit vs. 1 extr.: ΙΡΜΑΓΕΝΗΝ et vs. 4 extr.: ΤΟΥΛΙΜΕΝΟΣ (Bursian ΤΟΥΛΙ). — In latere antico exaratum est magnum N, in latere dextro A, quae litterae noviciae mihi sunt visae.

»*Hermogénès est le proconsul d'Achaïe, auquel est adressé le quatorzième discours du sophiste Himerius:* Εἰς τὸν Ἑρμογένην τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀνθύπατον. *On ne sait de lui que ce qu'Himerius dit de son éducation, de ses voyages et de sa vie à la cour de Byzance avant son proconsulat .... Le proconsulat d'Hermogénès doit se placer au milieu du quatrième siècle; l'inscription nous apprend qu'il s'appelait Flavius.*« Waddington ad Le Bas.

III. CORINTHVS.

1. TABVLAE FICTILES PICTAE.

Testae fictiles permultae repertae sunt vere a. 1879 prope Πέντ Σκοῦφα, quod parvum castellum dimidium fere horae ad meridiem versus abest ab Acrocorintho (v. Miliaraki, *Γεωγραφία Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας* p. 119 sq.). Retulit Milchhöfer (*Deutsche Revue* 1882, p. 220), fuisse eas in clivo alvei fere semper sicci, manifesto a loco superiore delatas; nullas inveniri in vicinia aedificiorum antiquorum reliquias; suspensas olim fuisse tabulas — idque quidem in luci Neptuno sacrati arboribus et aris — monstrari foraminibus, quibus sint instructae; verisimiliter nos tenere acervum a sacerdotibus abiectum.

Tabularum in latere altero aut utroque pictae sunt repraesentationes: e diis Neptunus et Amphitrita, raro dii alii et heroes; homines plerique in opificio aliquo occupati: in labore figlino, navigatione, metallis, praeterea armati et equites et pedites. Tabulae multae instructae sunt inscriptionibus, quarum paucae incisae (has in singulis lemmatis notabo), longe plurimae pictae.

Testarum longe maxima pars nunc asservatur in museo Berolinensi, paucae pervenerunt Parisios in museum *Louvre* dictum. Titulos, qui ei innotuerunt, omnes edidit Röhl, Inscriptiones antiquissimae 20, tenens quidem, ut refert Furtwängler (*Beschreibung der Berliner Vasensammlung* p. 48), eius apographa male habitorum circa septuaginta, quod monendum erat ne nimium tribueretur amborum consensui. Ipse Furtwängler tum descriptionem suam testarum Berolinensium edidit (l. l. n. 345—955. 3920—3924). Postea optime meruit Ericus Pernice, fragmenta multa componens *Jahrbuch des archäologischen Instituts* 12, 1897, p. 9 sq. Repraesentatae sunt testae Berolinenses selectae *Antike Denkmäler* vol. I, tab. 7. 8; vol. II, tab. 23. 24. 29. 30. — Titulos Parisinos ediderunt Rayet, *Gazette archéol.* 1880 p. 10 et Collignon, *Monuments Grecs publiés par l'association des études Grecques* II p. 24 sq. (Titulos editos omnes iteravit Wilisch, *Altkorinthische Thonindustrie*, delectum Blass, *Dialektinschr.* 3119. Cauer, Delectus ² 81. Hoffmann, Sylloge epigrammatum 292—297. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* n. 90. Röhl, Imagines inscriptionum p. 69 sq.)

Titulos Berolinenses quam accuratissime potui contuli; imagines, quas vera magnitudine propono, debentur eximiae Gustavi van Geldern arti. In singulis lemmatis satis habebo laudare editiones ex ipsis testulis factas, adhibitis siglis hisce: 1) *A. D.* = *Antike Denkmäler*. 2) Coll. = Collignon. 3) Furtw. = Furtwängler. 4) Pern. = Pernice, *Jahrbuch des archäol. Instituts*. De picturis ea tantum referam, quae ad melius intellegendas inscriptiones videantur facere.

210 N. 412 + 417 Furtw. 20, 47 + 31 Röhl. — Pern. p. 14.

Vs. 1 extr. ΓΣ omittit R.

Φυλοίδας μ' ἀνέθηκε Πο[τειδάϝωνι ϝάνακτι.

Ποτεδάν.

Facili negotio restitui poterat hexameter.

211 N. 476 Furtw. 20, 7 Röhl. — *A. D.* II tab. 24 n. 21. Coniunctum cum n. 454 Furtw. (in quo nihil scriptum) repraesentat Pern. p. 17.

Vs. 2. 3 omittunt F. et R.

Σιμίων μ' ἀνέθηκε Ποτειδάϝων[ι | ϝάν]ακτι.

Ποτεδ[άν.

212 N. 834 Furtw. 20, 108a (p. 171) Röhl. — *A. D.* II tab. 29 n. 23.

Ab initio ΙΑ<<Β R., transscribens ἐπ]εγγ., sed Pi ne ad ipsius quidem quadrat delineationem. — Residuum primum omittit F.

— ἐ]πεγγράφας· τὺ δὲ δὸ[ς χα]ρίετ(τ)αν ἀμοιϝάν.

Ἀμοιϝάν non posse aequari cum ἀμοιβάν certum ducit Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* 48. Sed quis credet δὸς χαρίετταν ἀμοιϝάν aliud esse atque δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν (Odyss. γ 58)? Aut litterarum B et ϝ simili appellatione, de qua testimonium sexto saeculo non recentius praebet Βερθαγέρας in titulo n. 610, ad orthographiam suam inductus est pictor, aut merum commisit lapsum, quales in testis nostris minime sunt rari.

213 N. 946 Furtw. 20, 62 Röhl.

--- τὺ δὲ] δὸς χαρίετ(τ)α[ν ἀφ]ορμάν.

Titulum, quamquam non accurate reddidit, recte legit R., nisi quod initio dat -δος χαρ. (item Furtw.); Ʒ potius credendum est Sigma inversum, sicut fere in fine vocis Λύκα(ι)ος n. 314.

214 N. 453 Furtw. 20, 63 Röhl. — *A. D.* II tab. 30 n. 23.

–⏑⏑–⏑⏑ς· τὺ δὲ δὲς χαρίεσ(σ)αν [ἀμοιβάν (s. ἀφορμάν).

215 N. 950 Furtw. 20, 64 Röhl.

-- ἀνέ]θηκε [Ποτει]δᾶνι ϝ[άνακτι]· τὺ δὲ δὸς χαρίεσσαν ἀμοιβάν (s. ἀφορμάν).

216 N. 844 Furtw. 20, 113 Röhl.

Versum alterum omittit R.
Margo dexter servatus.

-- ἀνέ]θηκε Ποτε[ιδάϝονι (s. Ποτε[ιδᾶνι) ϝάνα]κτι.

In nomine divino ει scriptum erat Β𐌔; cf. ad n. 224.

217 N. 388 Furtw. 20, 12 Röhl.

-- Ποτ]ειδάϝονι ϝάνακτι.

218 Nr. 803 Furtw. 20, 81 Röhl. Titulus incisus.

Vs. 1 omittit R. || vs. 2 de littera ultima ^ dant F. et R., transscribentes Ποτειδᾶν.

Vs. 1 nihil erat praeter ΓΙ; »wohl der misslungene Anfang der Inschrift« (Furtw.).

Ποτ(ει)δα[ϝ]ονι ϝάνακτι --

219 N. 500 Furtw. 20, 8 Röhl.

-ων μ' ἀνέθηκε Ποτειδᾶνι ϝάν[ακτι.
Ἀμφιτ]ρίτα.

220 N. 552 Furtw. 20, 75 Röhl. — *A. D.* II tab. 24 n. 1.

Ποτειδᾶν]ι ϝάνακτι.

221 N. 390 Furtw.; fragmentum quod continet titulum addidit Pern. p. 13.

De titulo referens: »*deutlich ist* ΑΝ« Pern.

-- ϝάν[ακτι.

222 N. 524 + 694 Furtw. 20, 68 (cf. Addenda p. 170) + 61 Röhl. — Fragmenta composita a Pern. p. 22 sq. repraesentata sunt *A. D.* II tab. 29 n. 10.

-- ἀνέθηκε Ποτ(ε)ιδᾶ(ϝ)ο(ν)ι ϝάνα(κ)τι αὐτοπό(ε)μα.

In nomine dei recte monet Kirchhoff, *Alphabet* [4] 103 adnot., pictorem, ut aeque in n. 276, voluisse ει dare Β𐌔 (cf. ad n. 224), sed omisisse Β. Aequo modo diphthongum indicare voluerit in voce ultima; adstipulandum enim videtur Roehlio legenti αὐτοπό(ε)μα, quod sit pro αὐτόποιμα »ab ipso confecta«, quamquam falso ait dubitari posse, an fuerit olim in testa Β. Sed nihil id refert in titulo non uno vitio foedato. Cf. n. 223. 224. Cum diphthongo ΟΒ𐌔 pro οι R. confert ΑΕ pro αι n. 268. 329.

223 *Louvre.* Coll. p. 28 n. 6.

-- Ποτειδᾶ[ϝω]νι ϝάν(ακ)τι αὐτέ[κεσα.

Recte emendavit C.; addidi e n. 222 supplementum vocis ultimae.

224 N. 495 Furtw. 20, 114 Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 1.

Ποτεδάν. Ἀμφιτρίτα.

Ποτειδᾶνι ϝ[άνακτι αὐ]τόκοια.

Supplevi e n. 222. In nomine divino notanda est orthographia ΒΣ, quae aeque adhibetur n. 270—273 (cf. etiam n. 216. 309); adhibere eam voluit pictor, sed per errorem omisit Σ n. 237. 264. 265. 277 (cf. etiam n. 329), omisit Β n. 222. 276. ΕΣ per errorem scriptum n. 231. Cf. Kirchhoff, *Alphabet*[4] p. 103 adnot.

225 N. 667 Furtw. 20, 38 Röhl. — *A. D.* II tab. 30 n. 9.

Pro Ε (quod clarissimum) dant Β et Furtw. et Röhl.

Ἀσωπόδωρος (ἐ)μὲ ἀνέθ[ηκε.

226 N. 392 Furtw. 20, 42 Röhl.

Δόρκων μ' ἀνέθηκ[ε.

Notandum est ante Ο scriptum esse Κ, non Ϙ.

227 N. 630 + 539 Furtw. 20, 27 + 48 Röhl. Pars dextra (n. 539 Furtw.) repraesentata est *A. D.* I tab. 7 n. 21, fragmenta composita apud Pern. p. 23.

Ποτειδάν.

Εὐρυμήδης μ' ἀνέθηκε.

228 *Louvre.* Coll. p. 25 n. 2.

Εὔστρατός μ' ἀ(ν)έθηκε.

229 N. 949 + 468 Furtw. 20, 44 + 17 Röhl. Fragmenta composita cum tertio repraesentata sunt Pern. p. 18 et *A. D.* II tab. 30 n. 31.

Θρασύμα[χός μ' ἀνέθη]κε τῶ(ι) Ποτειδᾶ[νι.

230 N. 373 + 423 + 415 Furtw. 20, 43 + 93 + 80 Röhl. Fragmenta composita repraesentat Pern. p. 12.

Ἴγχων μ' ἀνέθηκε

Ποτ[ειδᾶνι.

231 *Louvre.* Rayet p. 10. (Röhl 20, 43 *a*; p. 170.) — Repraesento exemplum debitum insigni Collignoni benignitati.

Ποτει(ι)δᾶνι.
Ἐχ[ε]ων μ' ἀνέθηκε.

De nominis divini orthographia cf. ad n. 224. Nomen dedicantis recte videtur restituisse Röhl e n. 230.

232 N. 348 Furtw. 20, 49 Röhl. — *A. D.* II tab. 24 n. 3.

Αντιάδας μ [ἀνέθηκε.

233 Fragmentum inferius (n. 784 Furtw. 50, 51 Röhl) repraesentatum est *A. D.* I tab. 8 n. 2, cum altero compositum apud Pern. p. 34.

Ϙέ[ρ]ρις μ' ἀνέ[θηκε.

Nomen turpe supplere commendat Kretschmer (apud Pern.) Ϙέ[π]ρις, cogitans etiam de Ϙόῤῥις, ad quod confert Κοῤῥινάδας (Thespiis: Roehl, Inscr. antiq. 262 = C. I. Sept. I 1793. Aegii: C. I. G. I 1542, restitutum a Kaibelio, *Hermes* 8, 418), quod tamen nomen, cum eius etymologia sit incerta, non aptum esse ait ad analogiam. At occurrit ipsum Κέῤῥις: Mylasae Le Bas-Waddington 394 et C. I. G. II 2694 *a* vs. 6; sine dubio recte restitutum est a Jouberto (*Revue des études Grecques* 7, 267) in carmine Xanthio (ap. Kaibel, Epigr. Graeca 768 vs. 5. Ac sane ex Asia Corinthum immigravisse potest sive is qui dedicavit sive certe eius nomen.

234 N. 611 Furtw. 20, 11 Röhl. — *A. D.* I tab. 8 n. 26.

Extr. K[1] R.
Φλίβων μ' ἀνέθηκε.

235 N. 557 Furtw. 20, 10 Röhl. — *A. D.* I tab. 8 n. 25.

Extr. K[1] R.
Φλίβων μ' ἀνέθηκ(ε).

Per errorem loco ultimo iteratum videtur Kappa; certe non extabat hasta infima necessaria ad Epsilon; num extiterit summa, propter laesionem est incertum.

236 N. 558 + 530 Furtw. 20, 9 + 74 Röhl. Pern. p. 23

Φλί[β]ων μ' ἀνέθηκε Ποτεδᾶ[ν]ι ϝάνακ[τι].

Adnotat F. tabulam nostram et n. 234. 235 manifesto eadem manu et factas esse et inscriptas.

237 Latus anticum (*A*) pictum et inscriptum; latus posticum (*B*) nullam exhibet picturam. N. 908 + 422 Furtw. 20, 110 + 102 Röhl. — Lateris *A* fragmentum laevum (n. 908 Furtw.) repraesentatum est *A. D.* I tab. 7 n. 9, compositum cum altero a Pern. p. 15.

A *B*

In lateris *A* versu priore nihil scriptum erat post Alpha.

In lateris *B* fragmento laevo merus litterarum lusus esse videtur Roehlio (20, 110), quod improbans Furtw. »*oben erkenne ich* .ΠΟΒΜ... *vielleicht* ἐ[πόησ]ε«. In fragmento dextro Furtw. (n. 422) et Röhl omittunt Beta.

A Ποτ(ε)ιδᾶ(νι)
Π[έριλ(λ)ος μ' [ἀνέθηκε.

De nominis divini orthographia v. ad n. 224. Nomen dedicantis restituit R.

B Exordium non legerim πάμ' ἐπ-, sed ποί(ε)μες; recte enim se habet pluralis, nam cum ad dextram seorsum scriptum sit Φλί]βων μ' [ἀνέθηκε (nomen restituendum e n. 234—236), duorum hominum alter dedicavit latus anticum, alter posticum. — Reliqua obscura.

Cf. quae adnotavimus ad n. 302.

238 N. 955 Furtw. 20, 87*a* (p. 171) Röhl.

-- μι ἀνέθ(ε)κε τῶ(ι) Π[οτειδᾶνι.

239 *Louvre.* Coll. p. 24 n. 1.

-ογειτονίδας μ' ἀνέθηκε.

Φιλ]ογ. Coll.; potest etiam fuisse Δεξ]ογ., Τελ]ογ. cet.

240 N. 941 Furtw. 20, 70 Röhl.

Init. ..ΔΑΜ F. .ΔΑΜ R.

--ίδας --ς μ' ἀνέθηκε.

241 N. 701 + 706 Furtw., quae fragmenta cum duobus aliis coniuncta a Pern. p. 31 repraesentata sunt *A. D.* II tab. 30 n. 28. — N. 20, 89 Röhl.

--ς μ' ἀνέ[θηκε.

Ny geminatum est sicut in tabulis Gortyniis; cf. Blass, *Aussprache des Griechischen*[3] p. 127.

242 N. 483 Furtw. 20, 94 Röhl.

Residuum primae litterae omittit R.

--ς μ' ἀνέθηκε.

243 N. 420 Furtw. 20, 87 Röhl.

Litterae ultimae residuum omittunt F. et R.

--ς μ' ἀνέθηκε.

244 *Louvre.* Dragatsas, Παρνασσός 1881, 138. (Röhl 20, 36*a*; p. 170.) Coll. p. 28 n. 6.

Repraesentavi Collignoni exemplum, quod monstrat a Dragatsa datum esse titulum scatentem vitiis: cadunt mirabilia omnia, quae ex eo notavit Kirchhoff, *Geschichte des griech. Alphabets*[4] p. 103.

Μιλωνίδας [ἔ]γραψε κἀνέθηκε.

245 In latere eodem titulus *a* ad dextram pictus, *b* in margine ad laevam picto incisus deorsum versus. — N. 846 Furtw. 20, 1 Röhl. Coll. p. 30. *A. D.* I tab. 8 n. 13. Cf. Pern. p. 37.

a vs. 1 sub fine dimidium litterae Δ et ΑΜ (quae sunt in fragmento contiguo) omittit R.; Μ omissum *A. D.*

a Τιμωνίδας
ἔγραψε Βία.

b -- ἀνέθηκε τῶι Ποτειδᾶνι.

Alteram Timonidae pictoris notam habemus in vasculo reperto Cleonis (O. Jahn, *Archäol. Zeitung* 21, 1863, tab. 174 p. 58).

246 N. 479 + 477 Furtw. 18 + 2 *a* (p. 170) Röhl. — *A. D.* II tab. 24 n. 10.

-- ἀνέθη]κε Ποτεδ[άν.

Ἀμφιτρ[ίτα.

Π]οτειδᾶν.

247 N. 525 Furtw. Non potest non esse Roehlii n. 20, 92 (qui cum alius testae titulo aequari nequit), omisso nomine dei.

-- ἀνέθηκε

Ποτειδᾶ[νι.

248 N. 508 Furtw. 20, 53 Röhl. Fragmentum cum duobus aliis coniunctum repraesentat Pern. p. 21 et *A. D.* II tab. 24 n. 4.

-- ἀνέθηκε.

Ξάνθ[ος.

Ξάνθος nomen equi, cui adscriptum est.

249 In inventario musei Berolinensis n. 155. — Pern. p. 47.

--ος ἀνέθηκ[ε.

- - - - - -

250 N. 376 Furtw. 20, 91 Röhl. Fragmentum editum *A. D.* I tab. 7 n. 6 cum duobus aliis coniunctum repraesentat Pern. p. 13.

-- α.

--ν ἀνέθηκε.

Figura Neptuni, quae sola erat repraesentata, posita est inter titulos duos. Vs. 1 post α spatium vacuum.

251 N. 394 + 421 Furtw. 20, 85 Röhl. — Pern. p. 13.

-- ἀνέθηκε.

252 N. 531 Furtw. 20, 90 Röhl.

-- ἀνέθηκε.

253 N. 944 Furtw. 20, 95 Röhl.

-- ἀ]νέθηκ[ε.

254 Titulus incisus. — N. 954 Furtw. 20, 85 *a* (p. 170) Röhl.

-- ἀ]νέθηκε.

255 Titulus incisus. — N. 947 Furtw. 20, 82 Röhl.

-- ἀνέ]θηκε.

256 N. 948 Furtw. 20, 86 Röhl.

ἀνέ]θηκε.

Residuum primum omittunt F. et R.

257 In inventario musei Berolinensis n. 60. — Pern. p. 43.

-- ἀνέ]θηκε.

258 N. 378 Furtw. 20, 84 Röhl.

ἀνέθ]ηκε.

259 N. 467 Furtw. 20, 88 Röhl.

ἀνέθ]ηκε.

260 In inventario musei Berolinensis n. 15. N. 20, 54 Röhl. — Pern. p. 42.

Ποτειδ]ᾶνι ϑ[εῶι (s. Θ--).

261 N. 952 Furtw. 20, 16*a* (p. 170) Röhl. — Cf. Pern. p. 41.

Τῶ]ι Ποτειδᾶνι τ[ῶι (s. T--).

262 N. 529 Furtw. 20, 22 Röhl.

Πο]τεδᾶνι.

263 N. 403 + 405 + 490 Furtw., quae fragmenta composita a Pern. p. 13 repraesentata sunt *A. D.* II tab. 30 n. 12. — N. 20, 66 Röhl. (Kretschmer, *Athen. Mitth.* 22, 1897, p. 343.)

Ζεύς.

Litteram primam Ι non recte dant et F. et R. Ξ legitimum est signum pro Zeta, occurrit enim quoque in testa n. 264 et in titulis Thereis C. I. G. Ins. III 350—353. Sed n. 248 et 315 habes Ξ pro Xi et in alphabeto n. 333 iuxta posita sunt Ι = ζ et Ξ = ξ. Manifesto aetate antiquissima ea, qua pro Zeta Ξ scribebant Corinthii, pro Xi adhibebant signum aliud, sine dubio XM, receperuntque ab Ionibus Ι = ζ et Ξ = ξ paullo ante aetatem testarum nostrarum, cum in iis Ξ in utrumque usurpetur usum. Vix multum errabimus hanc scripturae mutationem tribuentes ineunti fere saeculo septimo. Cf. etiam quae adnotavimus ad n. 323.

264 N. 496 + 940 Furtw., quae fragmenta cum tertio coniuncta a Pern. p. 20 repraesentata sunt *A. D.* II tab. 79 n. 13. Et Furtw. et Röhl (20, 41) solum dant nomen hominis, quod est in n. 940.

Rho Ρ dat R., non recte.

Ποτε(ι)δάν.
Ζεύς.
Ὀρϑο--

Voluit pictor ΠΟΤΒΣ; v. ad n. 224. De Ξ = ζ vide ad n. 263.

265 N. 765 + 485 Furtw. 20, 56 + 112 Röhl. Pars testae dextra (n. 485) repraesentata est *A. D.* I tab. 24 n. 11, tota apud Pern. p. 20.

Ϝοσ-- (s. Ϝοσι-, Ϝοτ- cet.): initium nominis eius qui dedicavit.

Ἀϑ(α)να[ία]. Ἀνφι(τ)ρίτ(α). Ποτε(ι)δάν.

De orthographia nominis ultimi v. ad n. 224.

266 N. 912 Furtw. 20, 57 Röhl.

Latus *A*: Τᾶι Ἀϑ[αναίαι. — Latus *B*: Πο[τειδάν.

267 N. 911 Furtw. 20, 58 Röhl.

Ἀϑ[αναίαι (s. Ἀϑ[αν-, initium nominis humani).

268 N. 764 Furtw. 20, 4 et 4*a* (p. 170) Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 15.

Repraesentata fere sunt quae narrat Ilias 4, 95 sq.

Σϑ]ένελος. Ἀϑαναία.
Δι[Ϝομήδης.
Τε[ῦκρος]. Πάνδα]ρος.

Ad nominis divini orthographiam αι pro α apte confert Röhl Πε-ραιόϑεν n. 329. Cf. etiam Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 33 sq.

269 In inventario musei Berolinensis n. 118. — Pern. p. 45.

Ποτειδ]ᾶνό[ς] εἰμ[ι

270 N. 953 Furtw. 20, 109*a* (p. 171) Röhl.

Π]οτειδ[ᾶν.

N. 270—277 ει scripserunt (aut certe voluerunt scribere) ΒΙ; cf. ad n. 224.

271 Titulus lateris *A* pictus, lateris *B* incisus. — N. 845 Furtw. 20, 109 Röhl.

A Π]οτει[δᾶν.

B Δαμο - -

272 N. 3921 Furtw. 20, 111 Röhl.

Ποτ]ειδᾶ[ν.

273 N. 945 Furtw. (Roehlio deest.)

Π]οτει[δᾶν.

·ı ΟΤΒ'ı· Furtw.

274 N. 389 Furtw. Videtur 20, 78 Röhl.

Ποτε[ιδ]ᾶν.

Nil nisi ΠΟΤ Β. — Extr. ΔΑΝ F.

275 N. 457 Furtw.

Ποτ]ε(ιδᾶν).

Repraesentatus erat Neptunus, tenens tridentem.

Post Β nullum cernitur litterarum vestigium, ut nomen, in quo ει scribere ΒΙ in animo fuerit, casu quodam pictor imperfectum reliquisse sit credendus.

276 N. 840 Furtw. 20, 79 Röhl.

Π]οτ(ε)ιδᾶ[ν.

Cf. ad n. 222.

277 N. 349 Furtw. — *A. D.* II tab. 29 n. 2. (Roehlio deest.)

Ποτε(ι)δᾶν.

278 N. 464 Furtw. 20, 20 Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 2.

Ποτειδᾶν - - -

279 N. 416 Furtw. 20, 24 Röhl.

Ποτεδᾶν.

280 N. 497 + 527 Furtw. 20, 23 Röhl. — Fragmentum 497 repraesentatum est *A. D.* I tab. 7 n. 13, coniunctum cum altero apud Pern. p. 21.

Ποτεδᾶν.

281 N. 438 + 492 Furtw. 20, 31 Röhl. — Pern. p. 19.

Ποτειδᾶν.

282 Titulus incisus. — N. 612 Furtw. (Roehlio deest.)

Ποτεδᾶν.

Ν omittit F.

283 N. 377 Furtw. 20, 28 Röhl.

Ποτεδᾶν.

284 N. 375 Furtw. 20, 25 Röhl. — *A. D.* II tab. 30 n. 4.

Ποτεδᾶν.

285 N. 698 Furtw. 20, 21 Röhl. — *A. D.* I tab. 8 n. 1.

Ποτειδᾶ(ν).

286 N. 418 Furtw. 20, 30 Röhl.

Ποτειδᾶ[ν.

287 N. 356 Furtw. 20, 26 Röhl.

Ποτειδᾶ[ν.

288 N. 825 Furtw. 20, 29 Röhl.

Ποτει[δᾶν.

289 N. 514 + 515 Furtw. et frustulum tertium (invent. n. 524) cum titulo, quod deest Furtwaenglero. 20, 32 Röhl. — Pern. p. 22.

Πο]τειδᾶν.

290 N. 355 Furtw. 20, 77 Röhl.

Ποτει]δᾶν.

Residuum litterae Delta omittit R.

291 N. 370 Furtw. 20, 76 Röhl. — *A. D.* II tab. 29 n. 11.

Ποτει]δᾶν.

292 N. 809 Furtw.

Π[οτειδᾶν.

293 N. 461 Furtw.

Π[οτειδᾶν.

294 N. 486 Furtw. 20, 2 Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 25.

Ἀφετρί[τα.
Ποτειδᾶν.

Orthographia ΑΦ in nomine deae occurrit etiam n. 295—297; cf. Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 161 sq.

295 N. 828 Furtw. 20, 3 Röhl. — Pern. p. 36.

Ἀφιτρ(ί)ταν
Ϝιό[λας.

In nomine priore ꟙ mero errore scriptum esse pro Σ iure suo verisimile ducit Kirchhoff, *Studien* [4] p. 103 adnot. — Nomen alterum supplevit Röhl.

296 N. 826 Furtw. 20, 107 Röhl.

Ἀφ[ρίτ]ας εἰμί.

Init. ·ΛΦ Furtw. — Röhl e pravo exemplo suo legere non poterat.

297 *Louvre.* Coll. p. 26 n. 3.

Ἀφο(ρ)ίτα εἰμὶ Πο[τειδᾶνος ἄθαυις(?).

«Entre la déesse et Poseidon deux lettres ΘΡ *ou* ΘΒ, *qui appartiennent sans doute au nom du personnage, qui a fait la dédicace»* C.

298 N. 484 Furtw. 20, 71 Röhl.

Ἀ]μφιτρίτ[α.

299 N. 475 Furtw. 20, 72 Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 17.

Ἀμφιτρί[τα.

300 N. 480 Furtw. 20, 73 Röhl. — *A. D.* II tab. 24 n. 9.

Ἀμφιτ]ρίτ[α.

301 N. 487 Furtw. 20, 6 Röhl. — *A. D.* II tab. 29 n. 22.

Mendose exscripsit R.

Π]οτεδάϝωνος ἄθεμα.

302 N. 937 Furtw. 20, 65 Röhl. — Repraesentat Pern. p. 15.

Ἀγαμέ(δης(?).

Illito colore nigro effectus est campus ovatus, cui incisus est titulus adhuc incolumis. De repraesentatione superest »*Rest sehr seltsamer Darstellung von thierischen Wesen*« (Furtw.). Titulus fuerit nomen dedicantis imperfectum. Ἀγαμέ(μνων) legit R.

Ad eandem tabulam pertinuisse putat Pern. n. 237, sed id minime certum reddi potest e picturis atque ad explicandam aequalitatem laboris sufficit coniectura eadem manu fabricatas esse testas duas.

303 N. 882 Furtw. 20, 97 Röhl. — *A. D.* II tab. 29 n. 1.

Αἰσμίλ(ο)ς ---

ΑΣΜΕΤΑΒΓΜ/// R.

Titulus a sinistra incolumis pictus est supra repraesentationem equitis. Ad nomen, quod recte restituisse mihi videor, confer *Αἰσχίνας*.

304 Titulus incisus. — N. 939 Furtw. (Roehlio deest.)

Extr. ΑΔΖ F.

De repraesentatione nihil certi servatum.

Ἀρετάδ[ας.

Nomen quod dedi efficitur, si litterae duae ultimae quasi in versum alterum sunt deflexae.

305 N. 544 Furtw. 20, 37 Röhl.

Ἀρετ-

306 N. 811 Furtw. 20, 55 Röhl. — *A. D.* II tab. 23 n. 12*b*.

Ἀριστόφυλ[ος.

307 In inventario musei Berolinensis n. 18. — Pern. p. 42.

Δαμόφιλο[ς.

308 N. 629 Furtw. 20, 60 Röhl.

Δῆρις.

Sequor transscriptionem Blassii, *Dialektinschr.* 3119*h*, 60; *Δίρις* scribunt R. et F.

309 N. 383 + 419 Furtw. 20, 101 Röhl. — Cf. Pern. p. 13.

Ἐϝθι --

Sub fine Β— F. et R. (qui supplet Ἐϝθι[νος), neque id correxit Pern.

Titulus ad sinistram integer. De orthographia *εϝ* pro *ευ* cf. Blass, *Aussprache des Griechischen*[3] p. 74 et Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 37. Tum manifesto scriptum erat ΒΣ pro *ει*; cf. ad n. 224.

310 N. 842 Furtw. (Roehlio deest.)

»Χλι, *wovon der interessante erste Buchstabe sicher steht, während von den beiden anderen nur die untere Hälfte erhalten ist, wahrscheinlich einst* ΧΕ.« Sic Furtw., a quo Kirchhoff Χ ut litterae Epsilon formam Corinthiam recepit *Alphabet*[4] p. 102 et tab. I. Sed certissimum est in testa fuisse Β, cuius linea directa fractura et laesione in hanc speciem: > est deformata, neque minus constat litteram alteram fuisse F. Est igitur Ἐϝ- pro Εὐ- sicut in titulo proxime praecedente.

311 Titulus incisus. N. 424 + 429 Furtw. 20, 104 Röhl. — Pern. p. 15.

'Ρε-

ΒΔ non recte R.

312 N. 554 Furtw. 20, 52 Röhl.

Ultimum residuum omittit R.

Κάνθαλ[ρος (s. Κανθαλ[ίων sim.) nomen equitis repraesentati.

313 N. 757 + 683 + 829 + 822 Furtw. 20, 69 + 67 Röhl (tertii fragmenti titulus deest Roehlio). — Pern. p. 30, qui idem fragmenta coniuncta repraesentavit et tractavit *Festschrift für Benndorf* p. 75.

Repraesentatur sedens in fornace noctua, supra quam est φώκα, quod verbum refert Pern. ad ipsam noctuam (sicut fornaci *n.* 332 adscriptum est κέραμος), laudans Hesychii glossam φωκίων· ὄρνις ποιός, recte fortasse, quamquam in ΦΟΚΑ initium vocis nos tenere incolume non constat. — Fornace occupatus est vir Λόκρις (Λοκρίς scribunt F. et R.). — In fornacis crepidine stat parva figura viri barbati Λα- utraque manu prehendentis magnum phallum suum erectum; significari censet Pern. daemona quendam figlinis malignum, quales memorentur in epigrammate Homerico 14.

314 Tituli incisi. N. 555 Furtw. 20, 45 Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 23.

Λύσιπ(π)ος.
Ἀχ]ιλ(λ)εύς.

Lysippo nomen inditum ex officio suo: tenet enim lora equi, in quo sedet Achilles.

315 N. 414 Furtw. 20, 40 Röhl.

Ξενϝονδα[ς.

316 *Louvre.* Rayet p. 10. (Röhl 20, 59*a*; p. 170.)

'Ωνύμων.

'Ωνύμων legi cum Bechtelio in Fickii *Personennamen* 225.

317 N. 391 Furtw. 20, 99 Röhl. Titulus ad sinistram integer.

Ϙε--

318 *Louvre.* Rayet p. 10. (Röhl 20, 60*a*; p. 170.) Donner-von Richter, *Annali d. Inst.* 1882, tav. *U*, 1.

Σόρδις.

319 N. 804 Furtw. 20, 59 Röhl. — Cf. Pern. p. 35.

B

A

In latere antico iuxta Neptuni figuram adpictum ια, neque utrimque cernuntur litterae aliae.
In latere postico Στίνων.

320 N. 368 Furtw. 20, 16 Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 28.

Ποτειδάν.
Ποτειδάν.
Φ]ιλο--

Neptuni imagini nomen bis est additum: primo loco pictum, altero incisum.

321 In inventario musei Berolinensis n. 117. — Pern. p. 45.

ΑΚ dat Pern., sed est Χι--, sinistrorsum scriptum.

322 N. 672 + 684 + 770 Furtw. 20, 46 (cf. p. 170) + 39 Röhl. Testae pars superior (cum nomine altero) repraesentata est *A. D.* II tab. 24 n. 9, tota apud Pern. p. 30.

Φύσϙυ[ν.
Ἀ]ρίστιος.

---

323 N. 709 Furtw. 20, 98 Röhl. — Cf. Pern. p. 31.

Titulus a sinistra integer aliter legi nequit nisi Ψο - -, initium nominis humani. Tenemus igitur memorabile sane testimonium, antiquitus Corinthios Psi scripsisse ΦΜ, pro quo ab Ionibus eos recepisse patet Ψ eadem aetate qua Ξ pro Xi (v. ad n. 263); habes enim Ψ = ⏀ in testa n. 245.

---

324 N. 481 Furtw. 20, 36 Röhl. (Kretschmer, *Griech. Vaseninschr.* p. 35.)

- - ροκαμία.

Extr. ΜΕΑ non recte R.

Titulus cuius finis incolumis scriptus est inter Neptuni et Amphitritae figuras. Ἀνδ]ροκ. sive sim.: Kr.

---

325 In inventario musei Berolinensis n. 116. — Pern. p. 45.

- α ϙυλ -

Litteram primam omittit P.
Fortasse - α Ϙυλ[είδας; cf. n. 210.

---

326 Titulus incisus. N. 673 Furtw. 20, 15 Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 16.

- ἐμι(ν) εἰμί.

Init. ΜΑ R.
Subintellege εἰκών; repraesentatur enim vir adorans.

---

327 N. 609 Furtw. 20, 14 Röhl.

- - ντε εἰμί.

Inaccurate reddit R.
Picta est fornax, in cuius crepidine stat vir. Cf. ad n. 326.

---

328 N. 666 + 628 Furtw. 20, 106 + 19 Röhl. — Pern. p. 25.

Var. lect. Sub fine vocis primae ΥΙ omittit R. Alterius fragmenti titulus (628 Furtw.) sic repraesentatus est Röhl 20, 19: ΚΒΠΟΤΕΔΑΝΣ (nil amplius), quod certe cum testa alia aequari non potest. *ϝανα* omittit etiam F.

Testa tantum ad dextram est mutila; pictus est vir, qui dextra tenens ramum procedit ad fornacem. Sub -υλάμου usque ad marginem sinistrum spatium est vacuum, neque ad plura sufficiunt spatia quam ad tale quid: ϙ(?)]υλάμου [εἰμί· ἀν]έθηκε Ποτεδᾶν(ι) ϝάνακτι. »Cylami sum imago [cf. n. 326. 327]: is dedicavit« cet.

---

329 N. 838 Furtw. 20, 5 Röhl.

Πε(ι)ραιόθεν ἵκουσε »i. e. ex portu, cui vulgo nomen Πειραιός seu Πείραιον [Thuk. 8, 10. Xenoph. Hellen. 4, 5, 1]« R. In priore syllaba recte suspicatus esse videtur Cauer (Delectus[2] 81, 4) voluisse pictorem ΒΣ (cf. ad n. 224). De ΑΞ cf. ad n. 222. — Titulus deorsum fortasse erat continuatus.

---

330 N. 942 Furtw. 20, 103 Röhl.

- - ἄνε τόδε Ὀνι(- - -) s. Ὠνι(- - -).

Ad dextram integer est titulus.

Videtur dedicans, de cuius nomine nil nisi exordium fuerit scriptum, profiteri se suspendisse testam, quae re vera foraminibus duobus in summa parte est instructa.

331 N. 565 Furtw. 20, 50 Röhl. — *A. D.* I tab. 8 n. 10. Cf. Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 48 n. 31.

Πυρϝός. Ταχυδρό[μος.

Nomina sunt equorum.

332 N. 482 + 627 + 943 Furtw. 20, 105 + 96 Röhl. — Repraesentavit testam compositam Pern. p. 19.

Κάμενος.

Titulus adscriptus est repraesentationi fornacis.

333 N. 662 Furtw. 20, 13 Röhl. (Kirchhoff, *Alphabet*[4] p. 103.) — *A. D.* II tab. 24 n. 23 et tab. 29 n. 19.

Alphabetum: α β γ δ] ε ϝ ζ˚ ϛ ι κ λ μ ν ο π ξ ϙ ρ σ τ ....

Pro Iota non recte ≢ dat R. Cf. adnotata ad n. 263.

334 N. 938 Furtw. 20, 33 Röhl.

Litteram tertiam ⊟ dat R.

335 N. 830 Furtw. 20, 100 Röhl.

- κρα - in margine scriptum.
- - λος.

336 N. 569 Furtw. (Roehlio deest.)

- - νος.

∴ΛΟΜ Furtw.

337 N. 805 Furtw. 20, 83 Röhl.

ΝΒ///// ΜΝΒΘΝ Röhl, · · ΑΣΒΓ · ΜΜΡ Θ ⊣ · · Furtw.

338 Titulus incisus. Inventarii musei Berolinensis n. 144. Pern. p. 46.

339 N. 951 Furtw. 20, 34 Röhl.

Titulus ad sinistram integer. Supra litteras duas ultimas est ornamentum.

340 N. 900 Furtw. 20, 108 Röhl.

Vs. 2 signum quartum (a sinistra) Ǝ R., septimum ◆ F. et ⊕ R.; extr. ЬM R., post Z nil nisi ·· dat F.

Testa incolumis est; versus prior in media testa, alter in infima. Uterque litteras exhibet sensu cassas.

341 *Louvre.* Coll. p. 29 n. 7.

342 N. 425 Furtw. 20, 35 Röhl.

343 N. 437 Furtw.

- - σσ - -

·· ΜΜ ··· συ ···· F.

344 N. 434 Furtw. (lapsu quodam in catalogo indicat n. 433).

·· ιιΜ ··· σπ ···· F.

345 Frustulum musei Berolinensis, sine numero. L. 0,055. a. 0,04.

2. TITVLI ANTIQVISSIMI RELIQVI.

346 Aryballus fictilis globosus repertus Thebis, in quo picta modo est stella radiorum sex, in museo Berolinensi (invent. n. 3177). Titulus, cum vasculum fabricabatur, adpictus est in parte adversa.

Furtwängler, *Jahrbuch des archäol. Instituts, Anz.*, 1891, p. 116. Wilisch, *Altkorinth. Thonindustrie* p. 158 n. 43.

Κλεῖας.

Titulum insignem litterae Iota forma vetustissima, licet vas iam antiquitus e huius voluminis provincia esset remotum, inter scripturae priscae Corinthiae testimonia nolebam deesse.

347 Calix fictilis fractus, repertus Corinthi, in museo Atheniensi. In parte exteriore striae duae, in quarum superiore repraesentati sunt currus cum armatis et dimicantes, in inferiore saltantes cum cantharis; in fundo vasculi capita mulierum duarum, quibus adpicta sunt nomina.

Sophulis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885 tab. 7 n. 1, p. 263. (Blass, *Dialektinschr.* 3125.) Cf. Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 41 n. 21.

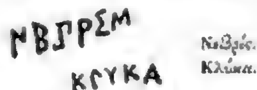

Νεβρίς.
Κλύκα.

Κλυ(τ)ά emendare vult Sophulis, Κ(α)λύκα Blass; sed recte videtur Kretschmer Κλύκα sumere pro Γλύκα, ut Gamma adaequatum sit cum Kappa, quod sequentem incipit syllabam. Manifesto recte indicat editor Graecus pictorem studuisse reddere personarum certarum veras imagines; equidem non dubito quin repraesentatae sint mortuae duae, quibus dedicetur vasculum. Aequo modo nomen adpictum imagini mortuae in vasculo, quod proximo loco exhibemus.

348 Vas fictile repertum Corinthi, teste Dumontio nunc in museo Britannico. Figura humana una modo repraesentata est, eaque in collo vasculi: caput mulieris, iuxta quod adpictus est titulus; tituli reliqui picti sunt in ventre vasculi.

Rhusopulos, *Annali dell' Instituto* 1862 tav. *A*, p. 46. (Dumont et Chaplain, *Céramique de la Grèce propre* I 233. Blass, *Dialektinschr.* 3121. Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 18 n. 8. Wilisch, *Altkorinth. Thonindustrie* p. 157 n. 5.)

Αἰνέτα εἰμί.

Μενίας	Χ]αρικλίδας
Θέρων	Δεξίλας
Μυρμίδας	Ξίϝων
Εὔδιος	Φρύξ.
Α]ὐτανδρίδας	

Αἰνέτα (s. Αἰνήτα), quod genetivum possessoris censuit Rhusopulos, Blass iudicavit secundum n. 347 habendum esse pro nominativo, atque certe multo praestat referre titulum ad ipsam imaginem iuxta quam est scriptus. Nomina reliqua cum Rhusopulo censenda sunt designare donatores vasculi, quod, cum numquam dicat in usu fuisse, credendum est fabricatum esse ad usum sepulcralem.

349 In museo Atheniensi aryballus fictilis globosus coloris subviridis, in quo pictus est flos. In parte aversa titulus.

Torr, *Classical Review* 2, 1888, p. 188 n. 9. Wilisch, *Altkorinth. Thonindustrie* p. 158 n. 41 ex apographo Bothonis Graefii, a quo teneo ipse. (Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 18 n. 5.)

ϘΥΛΛΙΣΜ — Ϙυλ(λ)ί(α)ς.

Litteram paenultimam Α dat Torr.

350 In museo Atheniensi aryballus fictilis globosus coloris flavi, in quo pictus est flos. In parte aversa titulus.

Torr, *Classical Review* 2, 1888, p. 188 n. 8. Wilisch, *Altkorinth. Thonindustrie* p. 158 n. 42 ex apographo Bothonis Graefii, cuius liberalitate teneo ipse. (Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 18 n. 6.)

ΦΙΛΙΛΜ — Φι(δ)ί(α)ς.

Litteram tertiam Δ dat Torr.

351 Patera fictilis colore nigro illita, ornamentis non instructa, in museo Atheniensi, signata »Κορίνθου 2492.« Titulus incisus fundo interiori.

B. Graef apud Wilisch, *Altkorinth. Thonindustrie* p. 158 n. 40. (Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 18 n. 7.) *Exscripsi.*

ΤΙΜΙΒΑΜ — Τιμίας.

352 Parva pyxis, colore nigro illita, quam Corinthi vidit Furtwängler. Titulus cooperculo incisus.

Furtwängler, *Berliner philolog. Wochenschr.* 1888 p. 1483. (Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 18 n. 10.)

Ξ Β Ν Ι Α Δ Α Ξενιάδα.

---

353 In lecytho musei Atheniensis, qui ubi inventus sit nescitur, acu incisus est titulus.

Dumont, *Revue archéol.* 1873, I. 25, p. 325. Collignon, *Catalogue des vases peints du musée .. d'Athènes* p. 60 n. 249; pl. IV n. 9. Ex apographo Peterseni Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 17. (Kirchhoff, *Alphabet*[4] p. 103. Röhl, Inscr. antiq. 23. Blass, *Dialektinschr.* 3155. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 91.) Cf. Loeschcke, *Archäol. Zeitung* 39, 1881, p. 32 adnot. 13. — Repraesento Collignoni exemplum.

Ξ Β Ν Ο Κ Λ Β Ν Μ Β Δ Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Ι

Pro Δ Dumont dat Ρ, sed cum Coll. plane consentit Peters., ut certa credenda sit lectio. (Vasculum cum aderam latebat, neque magis postea Wolters titulum conferre potuit.)

»*Die mit augenfällig ungeübter Hand eingeritzte Inschrift schien mir vor dem Original bedeuten zu sollen:* Ξενοκλῆς μ' ἔδωκέ τοι« Loeschcke. Haec putaverim recta. Ξενοκλῆς Μεδοκρίτοι Kretschmer.

---

354 Anno 1894 in via ferrata prope Corinthum monstravit mihi viator Graecus folium aureum lauri, quod dixit oriundum esse a Corintho; titulum impressum clam modo et festinanter licebat exscribere.

Ι Ο Ν Ι Μ Φ

Folium laureum expectes dedicatum fuisse Apollini, neque video quomodo verisimilius legi possit quam Φ(ο)ίβωι. Eadem est litterae Beta species, quam deprehendimus in vasculo Caeretano (*Monumenti d. Inst.* 1855 tab. 20. C. I. G. II 7379. Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 21 n. 21). Anactorii et Selinunte in coloniis Corinthiacis (Röhl, Inscr. antiq. 329. 515), infra n. 357. Praeterea occurrit Meli.

---

355 Strigilis aenea in museo Britannico. In manubrio expressa est figura valde detrita, quam ut virum saltantem describunt testes oculati; iuxta eam conspicuae sunt reliquiae litterarum (*a*). In ipsa strigile incisus titulus maior (*b*).

A. S. Murray, *Classical Review* 1891 p. 241. (Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 39.) Walters, *Catalogue of the bronzes ... in the British Museum*, 1899, p. 28 n. 254. *Ectypum* stanneum tituli *b* debeo Murrayi v. cl. insigni liberalitati. Imago aequat veram magnitudinem.

ΚΑΛΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΔΙΟΔΟΡΟΥ ΚΟ
ΡΙΝΘΙΟΣ

a ΧΜ legit M., //ΜC W.

b Καλ(λ)ίστρατος
Διοδώρου Κο-
ρίνθιος.

Ubi inventa sit nescitur; scripsit mihi Murray inclinare se propter monumenti speciem et praestantiam ad sententiam fabricatum id esse Corinthi. Secundum litterarum formas recentius putari saeculo quinto ineunte vix potest, qua prisca aetate memorabilis sane est mixtio quam deprehendimus scripturae: e more potissimum Corinthio (v. ad n. 357) terminatio genetivi vs. 2 scripta est ου, sed in eadem voce habes ω Ionicum et in versu primo Lambda Atticum, sive Boeoticum, Chalcidicum. Credendus est is, qui incidit titulum, sive Corinthius erat sive aliunde ortus, imitandi studio compulsus esse ad adhibendum scribendi modum peregrinorum, similiter atque factum est in titulo n. 760. Cf. etiam titulum Megaricum, quem edidi *Athen. Mitth.* 21, 1896, p. 413.

---

356 In femoribus iuvenis nudi aenei, qui repertus Bononiae nunc asservatur in bibliotheca Parisina, a. 0,148, incisus est titulus, versus prior in femore sinistro, alter in dextro.

Malvasia, Marmora Felsinea, 1690, p. 367. Cuperus, *Lettres à Mr. la Croze* IX. Montfaucon, *Ant. expl.* T. II P. 2 p. 272; tab. 158. Paciaudi, Monum. Pelop. II p. 52. Letronne, *Annali d. Inst.* 1834 p. 222; tab. *E.* (Franz, C. I. G. III 6737. Ross, *Neue Jahrb. f. Philol.* 69, 1854, p. 545 adnot. = *Archäol. Aufsätze* 2, 576. Kaibel, Inscr. Siciliae et Italiae 2282. Röhl, Inscr. antiq. 549. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 118.) Babelon et Blanchet, *Catalogue des bronzes antiques de la bibliothèque nationale* p. 45 n. 98 (quod exemplum itero). — Cf. Wilamowitz, *Isyllos* 93.

ΚΑΦΙΣΟΔΟΡΟΣ
ΑΙΣΧΛΑΠΙΟΙ

Καφισόδωρος
Αἰσχλαπιῶι.

Exemplar repraesentavi catalogi Parisini. Titulum non constat Corinthium esse, scriptus etiam fuisse potest Megaris et in utriusque urbis coloniis. Diphthongum αι in nomine divino habemus etiam Epidauri (infra n. 1202); χ pro κ occurrit in titulis Boeoticis: Ἀσχλαπιῶ C. I. G. Sept. I 3191 vs. 3; Ἀσχλαπιίων ibidem 2716 vs. 10; Ἀσχλαπιίχιος e lectione Rangabei ibidem 3175 vs. 40 (ubi Ross Ἀσκλ.).

---

357 Rana aenea in museo Berolinensi.

M. Fränkel, *Jahrbuch des archäol. Instituts* 1, 1886, p. 48. (Blass, *Dialektinschr.* 3159. Michel, *Recueil d'inscriptions Grecques* 1064.) Imago veram magnitudinem aequat.

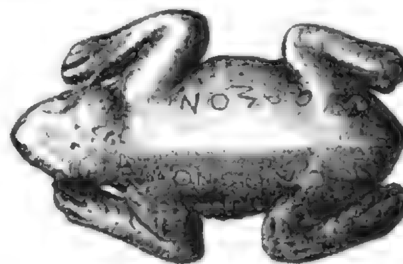

Δᾶμον Ξένου
Βοάτᾳ.

De origine monumenti non constat, nisi quod venditor in Peloponneso repertum esse retulit; Corintho tribui propter terminationem genetivi scriptam ΟΥ, quam orthographiam nunc quidem adhibuisse etiam scimus Sicyonios (cf. infra n. 425) et Phliasios (n. 451), sed hos Beta scripsisse Ν (de quo adnotavimus ad n. 354) adhuc nullo probatur testimonio. Evincere studui l. l. sacram fuisse ranam Apollini, ac certe ipsius Corinthi tyrannus Cypselus Delphis dedicavit palmam aeneam, ad cuius radicem fictae erant ranae (Plutarch., Cur Pythia etc. 399 *F.* Septem sap. conviv. 164 *A*). Apollinis epitheton Βοάτᾳ idem significare atque Βοαθόος nunc credo; cum enim βοή valere possit *auxilium*, βοηθεῖν (v. Usener, *Der Stoff des griech. Epos, Sitzungsber. der Wiener Akad.* 137, 1897, p. 25, qui exemplis a se congestis in epistula mihi scripta addidit Pindar. Nem. 9, 34 παρὰ πεζοβόαις ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις), etiam βοᾶν quondam usurpatum fuerit in sensum τοῦ βοηθεῖν.

358 In museo Atheniensi lapis arenaceus, repertus in agro regionis Μπαρσανά dictae, quae sita haud procul a via Argos ducente dimidium fere horae abest ab Acrocorintho. In laterum omnium parte superiore fascia colore rubro effecta, alta 0,01, supra quam reliqua est pars lapidis prominens, fortasse de aetomate. Ad dextram servatus est margo; inferiorem lapidis partem, quae carebat scriptura, desecuit agricola, qui cum arabat eum invenerat; pars antica aratro est laesa. Litterae, altae fere 0,055 (Omicron 0,035), colore rubro erant illitae.

Lolling, *Athen. Mitth.* 1, 1876 p. 40, cum bona imagine tab. I. Ex ectypo Röhl, Inscr. antiq. 16 (et Imagines inscr. p. 69 n. 1), repraesentans gracilem scripturam mirum quantum deformatam. (G. Curtius, *Studien* 8, 465. Cauer, Delectus [2] n. 71. Blass, *Dialektinschr.* 3114. Kaibel, Epigr. Graeca 463 *a*, p. 527. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 85. Hoffmann, Sylloge epigr. Graec. 49.) Lapidem *contuli* et confeci ectypum. Repraesento ad quintam partem verae magnitudinis redactum.

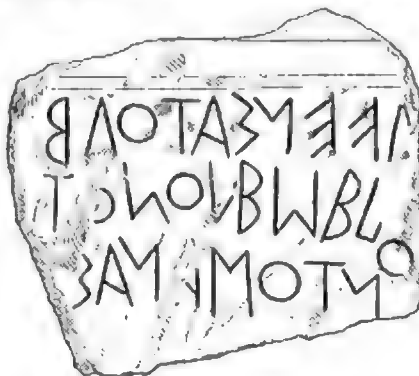

Δ[Ϝενία τόδε [σᾶ]μα], τὸν ὤλεσε π[όντος ἀναι]δής.

Lectionem et supplementum Lollingio suppeditavit Kirchhoff (cf. *Geschichte des griech. Alphabets* [4] p. 101).

3. TITVLI RECENTIORES.

359 Lapis albus, a sinistra tantum mutilus, Corinthi apud sacerdotem Athanasium Sakellarium. A. 0,26. l. 0,17. cr. 0,19.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 121 n. 8. *Exscripsi.*

Τῷ δεῖνι θεῷ ἀν]έθηκεν
ἡ δεῖνα ---]δο(υ), γυν-
ὰ τοῦ δεῖνος, καὶ τοὶ] παῖδες.

Vs. 2 extr. ΓΥΝ Sk.

Tenemus terminationes versuum incolumes. Indicavisse mihi videor modum restitutionis probabilem; divisiones versuum syllabas non respicientes sicut γυν|ὰ invenis Calaureae et Troezene. Tertio saeculo tribuit Skias, fortasse vel est quarti.

360 Speculum aeneum repertum Corinthi in sepulcro, diametros 0,16. Possidebat Θεοφάνης Ῥίγγης, vir spectabilis Corinthius; nunc asservatur Parisiis in museo *Louvre* dicto. Argento inductum est aes, cui acu incisa est repraesentatio: deus barbatus Iovi similis, dextra tenens sceptrum, coronatur a muliere. Utrique figurae adscriptum nomen.

Dumont, *Revue archéol.* 1872 I p. 297 sq. Idem, *Monuments grecs publiés par l'association des études Grecques* 1, 2 (1873) p. 23; pl. 3. Mylonas, Ἀρχαιολ. Ἐφημερὶς 1873 p. 440; tab. 64. Idem, Ἑλληνικὰ κάτοπτρα (Athenis 1876) p. 17 n. 3; tab. Α'.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ
ΛΕΥΚΑΣ

Κόρινθος.
Λευκάς.

Heroa urbis, quem Iovis filium credebant Corinthii (Pausanias 2, 1, 1), coronari a Leucade eorum colonia non fugit Dumontium.

361 Tridens aeneus, oriundus a Corintho, in museo Atheniensi n. 8317. L. 0,37. Titulus in hastili.

Mylonas, *Bull. de corr. Hell.* 2, 1878 p. 541. *Exscripsi.*

ΞΕΝΙΑΔΑΣ·ΔΙΟΔΩΡΟΥ·ΚΟΡΙΝΘΙΟΣ·ΑΝΕΘΗΚΕ

Ξενιάδας Διοδώρου Κορίνθιος ἀνέθηκε.

362 Laminam auream, l. circa 4,5 centimetros, repertam in sepulcro, tenebat a. 1898 Pelopidis, possessor deversorii. Ad sinistram foramine est instructa quo affigatur; litterae punctis effectae sunt. *Descripsit Conze.*

ΟΦΥΣΣΙΑΡ   Φυσσία Ῥ---

Φυσσίας nomen Elei apud Polybium 5, 94, 6 et Dittenberger-Purgold, *Inschriften von Olympia* 175.

363 Corinthi prope portam Teneaticam, inter rudera duorum aedificiorum magnorum »*sur une de leurs frises demi-circulaire*« (fuisse credenda est basis sive exedra).

Pouqueville, *Voyage de la Grèce* IV, 26 (ed. altera IV, 457). (Boeckh, C. I. G. 1102.) Cf. Odofr. Müller, *Dorer* 1, 249.

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ Κ Υ Ν Ν Ε Ι . . .	Ἀπόλλωνος Κυννεί[ου.
. . . Σ Ε Σ ` Τ Ι Α Ρ Υ . Α Ν Ε Θ Η . . .	Πε(?)]σ(?)ς [ἀ](π)ισ(χ)[ύ]ω[ν] ἀνέθη[κε.

Apollinis Cynnei mentionem agnovit Müller. Versum alterum ipse conatus sum emendare.

364 In parte postica labri marmorei e tabula antiqua fabricati, olim Novae Corinthi in domo, quam possidet Θεοφάνης Ῥέντης, nunc in eiusdem praedio sito apud vicum Μαλάστι, ad quod adeundum mihi deerat tempus.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 160 (sine transscriptione). Io. Schmidt, ibid. 6, 1881, p. 353 litteris minusculis; lectiones a Milchhoefero discrepantes e Schmidtii apographo maiusculis adiecit Ulricus Koehler. (Dittenberger, Sylloge [2] 422.)

Φ Λ . Ο Υ Λ Π . Μ Α Κ Α Ρ Ι Ο C Ο Λ Α Μ Α Ν Θ Λ Ε Γ Ε Ι
Φ Ο Β Ο C Κ Α Ι Α Γ Ν Ο Ι Α Τ Ω Ν Δ Ι Κ Α Ζ Ο Μ Ε Ν Ω Ν
Ε Ξ Η Ρ Η C Θ Ω Κ Α Ι Μ Η Τ Ε Ο Ν Ο Μ Ι Ζ Ω Ν Β Α Ρ'
C Θ Α Ι Δ Ε Ε Ι Τ Ο Υ Δ Ι Κ Α C Τ Ο Υ Ο Π Ε Ρ Ο Ι Δ Α C Υ Μ Β Α Ι Ν Ο Ν
Τ Η C Τ Ω Ν Ν Ο Μ Ω Ν Α Π Ο C Τ Ε Ρ Ι C Θ Ω Β Ο Η Θ Ι Α C
Η Τ Ε Ο Β Ο Υ Λ Ο Μ Ε Ν Ο C Κ Ε Χ Ρ Η C Θ Α Ι Δ Ι Α Γ Ν Ο Ι Α Ν
Ο Τ Η C Α Π Ε Ι Ρ Ι Α C Π Ι Ε Ζ Ε Ι C Θ Ω Α Μ Φ Ο Τ Ε Ρ Ω Ν
' Μ Ε Ι Ν Ε C Τ Ι Ν Λ Υ C Ι C Η Τ Ε Τ Ο Υ Δ Ι Κ Α C Τ Ο Υ
Ο Υ Π Ρ Ο Θ Ε Μ Α Τ Ο C Γ Ν Ω Μ Η Η Τ Ε Τ Ο Υ Ν Ο

Var. lect. Vs. 1 puncta post Λ et Π omittit M. || vs. 3 extr. ΒΑΡύνε (sic supplemento inserto maiusculis) M. ΒΑΡ'(*frei?*) Schm. || vs. 4 ΔΚΑCΤΟΥ et ΟΙΔΑCCΥΜ M. (tacet Köhler) || extr. ΝΟΙ M. || vs. 5 extr. ΘΕΙΑC M. || vs. 7 in. ΙΥΤΗC teste Koehlero Schmidt, qui transscribit πα]ύτης (quod quamquam interpretari conatur, sensum non praebet). || vs. 9 in. ΘΥ M.

Φλ(άβιος) Οὐλπ(ιος) Μακάριος ὁ λαμ(πρότατος) ἀνθ(ύπατος) λέγει·
φόβος καὶ ἄγνοια τῶν δικαζομένων
ἐξῃρήσθω καὶ μήτε ὁ νομίζων βαρεῖ-
σθαι, δέει τοῦ δικαστοῦ — ὅπερ οἶδα συμβαῖνον —
τῆς τῶν νόμων ἀποστερείσθω βοηθείας,
μ[ήτε ὁ βουλόμενος κεχρῆσθαι δι' ἄγνοιαν
ὑπ]ὸ τῆς ἀπειρίας πιεζείσθω. ἀμφοτέρων
δ' ὑ[μῶν ἐστιν λύσις ἥ τε τοῦ δικαστοῦ [ἐκ
τ[οῦ προθέματος γνώμη ἥ τε τοῦ νό[μου
- - - - - - - - - - - - -

Quarto p. Chr. n. saeculo recte adsignare videtur Schmidt. — Vs. 2 φόβος sc. τοῦ δικαστοῦ; respondet enim vs. 4 δέει τ. δικ., ante quae verba interpungere debebat Schmidt. — Vs. 3 sq. »neque is, qui se gravatum credit iniuriis, cum timens iudicem adire vereatur iudicia, legum privetur auxilio, neque is, cui uti legibus in animo est, earum prematur inscitia. Utriusque rei remedium vobis est iudicis secundum hoc ipsum edictum conformata voluntas (quippe quae demat timorem) et legis [notitia ab eo tradita]«. — Suppleverunt vs. 6. 7 Milchh., vs. 8. 9 Schmidt, qui falso scribit ἧτε = ἦτε.

365 Corinthi 'prope Iunonis aedem', in basi, in qua figurae venatorum.

Inscriptiones seu Epigrammata Graeca et Lat. reperta per Illyricum a Cyriaco Anconitano p. XVIII n. 125. Muratori, Novus thesaurus veterum inscriptionum T. I p. CDLXXXIX, n. 1: »e schedis meis. Misit quoque e schedis Cyriacis in Bibliotheca Barberina Nob. V. Pompeius Abbas Compagnonius«. (Bonada, Collectio inscriptionum poeticarum T. II p. 531, n. XLV. Boeckh, C. I. G. 1106. Kaibel, Epigr. Graeca 885.) Cf. Liebenam, *Röm. Vereinswesen* 123.

Ι Η Π Ρ Ω Τ Ι Ο Φ Ι Μ Ω Π Ι C Υ Ν Ο Ι
Θ Η Ρ Α Ι Τ Ο Ο C Α Ν Δ Ρ Ε C
Ε Χ Ο Μ Ε Θ Α
Α Ν Θ Ω Ν Χ Α Λ Κ Ε Ι Η Ν Τ Η Ν Δ Ε Ι Κ Ο Ν Α Θ Η Κ Α Μ Ε Ν Α Ν Δ Ρ Ο Σ
Ε Γ Γ Υ C Θ Η Ρ Ε Ι Ω Ν Ι C Τ Α Μ Ε Ν Ο Ι C Τ Ο Μ Α Τ Ω Ν
Ψ Β

Repraesentavi Cyriaci exemplum editum. Muratorii diversitates sunt haecce: vs. 1 in. ΙΗΠΡΟ || vs. 2 in. ΘΗΡΕΥΤΑΙΑΝ || versus tertius additus est versui praecedenti || vs. 4 ΤΗΝΔ'ΙΚ. Tum ΘΗΚΑΝΕΝ || versus sextus omissus (etiam a Boeckhio).

Ἰα[τ]ρῷ Τροφίμῳ πίστεως | θηρεύτα[ι]ς ἄνδρες |
- - - - - - - - - - - - - ε.χόμεθα, |
ἀνθ' ὧν χαλκείην τήνδ' εἰκόνα θήκαμεν ἀνδρός, |
ἐγγὺς θηρείων ἱστάμενοι στομάτων.
[Ψ](ηφίσματι) β(ουλῆς).

Ἰα[τ]ρῷ Kaibelio debetur, qui carmen e distichis non plus duobus constitisse recte haud dubie censuit. θηρεύτα[ι]ς est Boeckhii, qui in versu altero coniecit ε[ὐ]χόμεθα; fortasse erat ε[ἰ]χόμεθα. — »Venatores illi (circenses) certamine vulnerati Trophimo medico, qui eis medicatus erat, gratias referunt« (Kaibel). Collegium venatorum intellegit Liebenam, laudans σύνοδος τῶν κυνηγῶν C. I. G. Sept. I 2850 et οἱ κυνηγοί (Stiris) Ross, Inscr. Graec. ined. I n. 75.

366 *Expédition de Morée* III p. 63 n. 3 ex apographo Virleti. (Le Bas, *Voyage archéologique* II 94.)

Ζ Ω Ι Λ Ο Σ Φ Ι Α	Ζωΐλος Φιλ. - -
Α Ν Δ Ι Ο Ν Ε Ο Ν	- - - πα[τ]ρ[ό]ς Νί[κω]ν[ος
Μ Ι Ο Ι	- - - - - - - - -
Ο Ν Η ‾	- - Θ[εογ]ν[ις -
Ι Ο Γ Ν Η Δ	- - Δ]ιογν[ις -

Tentavi.

367 Titulus incisus lucernae fictili nigrae, quam apud Grammatam Corinthi vidit Milchhöfer (*Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 161).

Μ Υ Ο Σ Ε Ι Μ Ι Μυός εἰμι.

368 Lucerna fictilis in museo Atheniensi n. 3328. Titulus impressus parti inferiori.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 123 n. 12. *Exscripsi.*

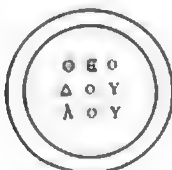

Θεο-
δού-
λου.

369 Lucerna fictilis, in qua repraesentatus est Amor, in museo Atheniensi n. 3226. Titulus parti inferiori impressus. *Exscripsi.*

Χ Ι Ο Χι[ό]-
Ν Η C νης.

Est genetivus, nominativus Χιόνη in epitaphio C. I. A. II 3324. Lucernam eodem genetivo signatam habes infra n. 540.

370—372 In lucernis fictilibus, quae repertae sunt in sepulcris a Corintho sitis inter septentriones et orientem.

Monceaux, *Gazette archéol.* 10, 1885, p. 411.

370 Π Ε Υ C Φ Ο Ρ Ο Υ

Gravius erratum esse videtur in describendo. Coniecerim Π[υρο]φόρου.

371 Λ Ε Ω Ν Α C Λεωνᾶς.

372 In lucernis duabus scriptum est idem nomen:

Λ Ο Υ Κ Ι Ο Υ Λουκίου.

373 Figura figlina in museo Atheniensi n. 4418: mulier vestita tunica et in imo corpore velamento, quod tenet manu sinistra; dextra est sublata. Titulus impressus est parti posticae. *Exscripsi.*

Θ Ε Ο Θεο-
Π Ο Μ πόμ-
Π Ο Υ που.

Subintellegendum potius videtur *ἀνάθεμα* quam *ἔργον*.

374 Fragmentum lateris.

Expédition de Morée III p. 63 n. 1. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* 67.)

Φ Ρ Ο Δ Ι Σ Ι Ἀ[φροδ]ισ[ία].

Refinxit Foucart.

375—383 Acrocorinthi in antro subterraneo Pirenes fontis (qui nunc dicitur Δραγονέρα) pleni sunt parietes inscriptionum, quarum propter aquam et caliginem nisi machinis exstructis minima tantum pars legi potest; notarum tamen numerum haud mediocriter augere contigit Skiae adsumptis operariis, qui summa molestia cereis paulum lucis effecerunt.

375 In magno lapide parietis, qui descendenti est ad sinistram. Altitudo partis scriptae circa 0,45, latitudo circa 0,60.

Inscriptiones seu epigrammata reperta a Cyriaco Anconitano p. XVIII n. 127. E schedis suis Muratori, Novus thesaurus inscr. II p. CMLVI, 6. (Boeckh, C. I. G. 1107.) Ross, Inscr. Graec. ined. I 61 *a*. (Göttling, *Gesammelte Abhandl.* I, 132. C. Keil, Philologus 8, 1853, p. 171 sq.) Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 2644 ex apographo Chrysidis. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 95 *a*.) Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 118 n. 6, Α'. Habeo sicut n. 376 et 377 ex Adolfi Michaelis diario.

Μ Ν Η C Θ Η C Ο Μ
Ε Υ Π Ο Ρ C Τ Ο Υ Υ Ι Ο Υ Κ Α Ι Α Δ Ε
Α Π Ε Λ Λ Α C Ν Η Υ Ι Δ Ο C
Φ Ι Λ Ω Ν Α C Δ Ι Ο Ν Υ C Ι Ο Υ
Μ Α Ρ Μ Α Ρ Α Ρ Ι Ο Ι

Varia lectio potior. Vs. 1 ΕΜΝΗCΘΗCΘΝ Ross, sed ante Μ nihil fuisse diserte testatur Skias. ‖ vs. 2 extr. ΑΔ Ross. ΑΔΕΛΦΟC Cyr. Mur. ‖ vs. 3 Lambda alterum alteri tam vicinum esse ut videatur Μ ait Skias, ac certe dant Μ Michaelis, Μ Ross. — Litteram Alpha semper fere Α dat Ross, sed plane consentiunt Michaelis et Skias.

Μνησθήσομαι
Εὔπορ[ο]ς τοῦ υἱοῦ καὶ ἀδε[λ]φοῦ.
Ἀπελλᾶς Νήφιδος.
Φιλωνᾶς Διονυσίου,
μαρμαράριοι.

Versus tres ultimi non cohaerent cum prioribus; indicant operarios, qui mandante Euporo inciderunt titulum (sic Skias). Vs. 3 Νύ(φ)ιδος emendare vult Skias.

376 In pariete eodem atque n. 375. Altitudo partis scriptae circa 0,40, latitudo circa 0,45.

Ross l. l. 61 *b*. (Göttling l. l. Keil l. l.) Pittakis l. l. 2645 ex apographo Chrysidis. (Le Bas-Foucart l. l.) Skias l. l. n. 6, Β'.

Φ Ι Λ Ω Ν Α C Φιλωνᾶς
Δ Ι Ο Ν Υ C Ι Ο Υ Διονυσίου
Ε Π Α Γ Α Θ Ω ἐπ' ἀγαθῷ
Ε Μ Ν Η C Θ ἐμνήσθ-
Η η.

Var. lect. Vs. 1 extr. ΑC addidit Skias. Versum quintum solus dat Ross. Erat quidem Philonae pater Dionysius (v. n. 375), sed necessario pertinet Διονυσίου ad ἐμνήσθη. — Cf. Plutarch, De curiositate 11: *τί δυσχερὲς ἐν ταῖς περιπάτοις τὰ κατὰ τῶν τοίχων γράμματα τῇ ὄψει παρατρέχειν; … ἐν τούτοις γέγραπται· ἀλλ' ἐμνήσθη ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος ἐπ' ἀγαθῷ.*

377 In pariete, qui descendenti est ad dextram. Lapidis (a. circa 0,40, l. ca. 0,60) parva modo levigata pars, quae continet titulum.

Ross l. l. 61 *c*. (Göttling l. l. Keil l. l.) Pittakis l. l. 2646. (Le Bas-Foucart l. l.) Skias l. l. p. 119, Γ'.

Ε Μ Ν Ἐμν-
Η C Θ Η ήσθη
Ε Υ Π Ο Ρ Ο C Εὔπορος
Τ Ο Υ Α Δ Ε Λ Φ Ο Υ τοῦ ἀδελφοῦ
Ε Π Α Γ Α Θ Ω ἐπ' ἀγαθῷ
Ε Ρ Μ Ι Ο Υ Ἑρμίου.

Var. lect. Vs. 5 in. Ε Ross, Skias. Ε »sic« Michaelis. Tum Θ Ross, Θ Michaelis et Skias.

378 In propyli pila sinistra.

Skias l. l. p. 119, Δ'.

Μ Ν Η C Θ Η C Μνησθή[σομαι
. . . .

379 In inferiore parte eiusdem pilae, in qua n. 378.
Skias l. l. p. 119, Ζ'.

ΦΙΛΩΝΑϹ
ΖΩϹΙΜ
ΝΗΟΡ
Ϲ

Φιλωνὶς
Ζωσίμ[ου ἐμ-
νή(σ)θ(η)
ἐ]π' ἀγαθῷ(?).

«Στ. 3—4 δυσανάγνωστα· ἐν τούτοις ἐφαίνετο ὅτι δὲν κεῖται ἡ λέξις ἐμνήσθη» (Sk.). Tamen id voluisse videtur lapicida, sed omisisse Sigma.

380 In parte inferiore parietis sinistri.
Skias l. l. p. 120, Η'.

ΜΝΗϹΘΗ
ΑΛΕΟΥϹΤΟϹ

In parte eiusdem parietis paulo superiore exarata est sola littera R. Skias cum dicat videri esse Μνησθῇ pro Μνησθείη, integer videtur versus prior. Legendum erit:

Μνησθ(ῶσιν)
Ἀλεοῦ, [ἔ]τος --

381 In capitello pilae mediae.
Skias l. l. p. 120, Θ'.

ΕΜΝΗϹΘΗ

Ἐμνήσθη.

Nihil amplius scriptum esse testatur Sk.

382 In pila dextra sub titulo alio, qui legi non poterat.
Skias l. l. p. 120, Ι'.

ΕΜΝΗϹ
ΘΗΚΙΝΥΡΑϹ
ΤΗϹΘΡΕΥΑ
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑϹ

Ἐμνή-
σθη Κινύρας
τῆς θρεψά[σης
Ἐπιφανείας.

Supplevit Skias versum tertium, in quo litteras post ΤΗϹ dicit esse difficiles lectu, nomen versus alterius sibi videri certum.

383 In capitello pilae sinistrae.
Skias l. l. p. 120, ΙΒ'.

ΦΙΛΙΠΠΟ

Φίλιππο(ς) s. Φιλίππο(υ).

384 Glans plumbea pruni instar conformata, quam Argis vidit Ross «*bei einem Polnischen Reisenden, der von Korinth kam*».
Ross, *Reisen im Peloponnes* 139. (E. Curtius, C. I. G. IV 8530c, laudans praeter Rossium Göttling, *Gesammelte Abhandl.* p. 18. Minicis in Actis Acad. Pontif. XI p. 350. Secchi, *Bullettino* 1844 n. 30.)

ΤΡΩΓ Ε | ΑΛΙΟΝ

Τρωγάλιον.
Ε.

Vertit Secchius «*mangia questo confetto*», acerbo ioco dictum de glande mortifera. «Ε fortasse numerum significat glandium iisdem litteris notatarum» Curtius; equidem crediderim initium esse nominis rei publicae, cuius est missile; cf. Vischer, *Kleine Schriften* 2, 265. — Corinthi repertam esse glandem e verbis Rossii non constat.

385 Tessera ossea rotunda, reperta Corinthi, Athenis in museo n. 3763. Titulus incisus coronae ectypae. *Exscripsi.*

ΝΕΜ
ΕΑ

Νέμ-
εα.

Tessera qua aditus ad Nemea concedebatur.

386 Fragmentum fistulae plumbeae in museo Atheniensi n. 9399, l. 0,97, diametros 0,09. Inventum a Skia a. 1892. Litterae ectypae.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 121 n. 9. *Exscripsi.*

ΚΑϹΙΑΝΟΙ

Κασιανοί i. q. *Cassiani*, nomen puto plumbariorum.

387 Fragmentum calcarium Athenis in museo n. 11328, a. 0,09, l. 0,12. Litterae obiter incisae. *Exscripsi.*

ΝΟΜΟϹ

Νόμος.

388 In amphorae pedis fragmento empto a. 1867 Corinthi circulo impressae litterae pulchrae.
Dumont, *Inscriptions céramiques* p. 423.

† ΕΠΙΓΕΡΑϹΙΜΟΥ

Ἐπὶ Γερασίμου.

Episcopum fuisse Gerasimum censet Dumont.

389 Lapis albus utrimque mutilus, Corinthi apud sacerdotem Athanasium Sakellarium. Pars postica conglobata, in parte inferiore ornamenta. A. 0,10, l. 0,20, cr. 0,13. Litterae 0,075.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 128 n. 25. *Exscripsi.*

ΕΓΑΛ

μ]εγαλο -

«Ἀνῆκεν, ὡς φαίνεται, εἰς μικρὰν ἀψῖδα εἰκονοστασίου ἢ ἄλλης ἐκκλησίας μικρᾶς κόγχης» Sk.

390 Plumbum rotundum diametri 0,01, repertum a Skia a. 1892 et traditum societati archaeologicae Atheniensi, ut nunc credendum sit esse in museo publico.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 128 n. 26.

ΝΙΚ	ΓΙϹΜ
ΙΦΟΡΟ.	ΑΤΟ Λ
ϹΦΡΑ	ΣΧΕΡΝΙ
	ΤΟΥ

Νικ-	γισμ-
η]φόρου	α τοῦ Βλ-
σφρα-	α]χερνί-
	του.

Restitutio debetur Skiae, qui adnotat *B* vs. 3 litterae primae vestigia apta esse et ad Ε et ad Α. — Βλαχέρναι est regio Byzantii: Photius bibl. cod. 79 p. 56, 3 Bkk.

391 Fragmentum pusillum tabulae marmoreae, repertum a. 1892 a Skia.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 127 n. 24.

Ο C Ι	- - - -
Θ Є Ο	Θεο- κ. Θεο-

392 Tabula lapidis calcarii a dextra incolumis. a. 0,20. l. 0,18. cr. 0,08. Vidit editor apud Ἰω. Εὐθύμιον, qui mihi denegavit se aliquid habere vel habuisse.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 127 n. 23.

Ι Є Ι C Α Τ Ο Υ C	- - εισα τοὺς
\ Ν Τ Α C Τ Ο Υ C	π(?)άν]τας τοὺς
amplum spatium vacuum	
Ο C Ι Ο Ν Є Λ Υ ˉ	ἔτεσ ἑαυ[τ - -

Vs. 1 *sic* αὐτοὺς transscripsit Skias, ut aut in maiusculis aut in minusculis error sit commissus.

393 Fragmentum marmoris albi.
Ross, Inscr. Graec. ined. I 63. Habeo e Rossii diario anni 1833.

Γ Ι Ο	- - -
Γ Υ Ι Ο Ι	ἀρ]γυ[ρ]ε[ῖ(?)
Φ Λ Ω Ι	Φλα[ρ.(?)
Ι Ι Κ Ε Ρ Κ Υ Ρ	- Κερκυρ[αι -

SEPVLCRALIA.

394 Tabula, quae in sepulcro reperta esse fertur, inaedificata domui τοῦ Ἀναστασίου Μαρίνη iuxta portam. A. 0,39. l. 0,29; litterae 0,025. Lapis a sinistra videtur esse desectus, fortasse etiam a dextra. Titulus calce illitus itaque difficilis lectu unum tantum continebat versum.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 121 n. 7. *Exscripsi.*

- α φοιτέων.

Confirmare modo potui lectionem Skiae, qui recte videtur adsignare quarto a. Chr. n. saeculo atque intellexit φοιτέων dorice dictum esse pro φοιτάων; cf. Ahrens, De Dialectis 2, 310 sq. Sine dubio titulus metrice erat conceptus.

395 Stela lapidis albi cum aetomate, in quo rudi arte sculptus est delphinus. A. 0,45. l. 0,39. cr. 0,08. Erat in domo τοῦ Σωτηρίου Κόλια, unde raptam esse mihi dixerunt. Titulus in partibus omnibus excepta inferiore sulco profundo est circumdatus, unde constare ait editor lapidem, licet videatur incolumis, decurtatum esse; sed excepisse infra putandus est lapis alter.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 122 n. 11.

Π Α Ι Η Ѡ Ν Ο C Є Τ Α Ι
Ρ Ο Ν Ι Η C Ο Ν Α Γ Η Ρ Α Λ Є Ο Ν
Ш Є Ν Α Λ Λ Є Ш Π Η C Є Τ Α
Ρ Ο Ι Θ Α Π Τ Ο Ν Α Κ Η Χ Η Ш Є
Ν Ο Ι Κ Α Ι Ш Ι Ν Є Χ Є Ι Τ Ο Δ Є
C Η Ш Α Κ Λ Є Ο C Δ Α Ν Α Γ Α Ι
Α Ν Α Χ Α Ι Ѡ Ν Є Ι C Є Τ Ι Ο Γ .

Παιήωνος ἑταῖ[ρον Ἰήσονα γηραλέον | μέν,
ἀλλ' ἥμης ἑταῖ[ροι Θάπτον ἀκηχ(έ)με]]νοι,
καί μιν ἔχει τόδε | σῆμα. κλέος δ' ἀνὰ γαῖ[αν Ἀχαιῶν
εἰσέτι [Θει - -

Vs. 1 Παιήωνος ἑταῖρον interpretandum «Apollinis amicum» ut poeta sive scientiarum cultor fuerit Iason, ad quod bene quadrant verba κλέος δὲ κτλ. Neque inepta videtur suspicio, lapidem nostrum fuisse in sepulcro Iasonis eius de quo Suidas: Ἀργεῖος ἱστορικός, νεώτερος Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως, γραμματικός, ἔγραψε περὶ τῆς Ἑλλάδος βιβλία δ'. Certe ad aetatem eius aptus est dialecti Ionicae in carmine nostro usus. — Vs. 4 ἀκηχέμενος Ilias 5, 364. 18, 29. — Vs. 7 vocem cuius exordium ultimo loco est servatum, conieceris fuisse Θειοτάτου.

396 Le Bas, *Voyage archéologique* II 95.

Η C Ι Ν

Η Τ Ι
Ι Ν
Ο Ι C Ι Ν
Ѡ Ν
Ο Є Ι C
Α . . Ν

Vs. 1 et 4 agnoveris dativos archaicos, ut carminis reliquias teneamus.

397 In domo, quam possidet Ἀναστάσιος Δάφνης, lapis mollis rubescens, a. 0,33. l. 0,23. cr. 0,10. Versus uterque intra lineas. *Exscripsi.*

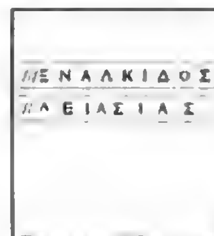

Μ]εναλκίδος
Φ]λειασίας.

398 In aedicula τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου in pavimento stela sepulcralis cum aetomate, in quo repraesentatum est vas, a. 0,51, l. 0,49. Versus duo priores coronis inscripti.

Exscripsit Ross a. 1835, e cuius diario repraesento. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 91 ex apographo Le Basii. Dragatsis, Παρνασσός 5, 1881, p. 341. Monceaux, *Gazette archéol.* 10, 1885, p. 409.

ΔΟΜΕΤΙΑ ΦΙΛΙΠΑ
ΚΑΙΛΟΥΚΙΟΥΔΟΜΕΤΙΟΥ

ΛΟΥΚΙΟΥΥΙΟΣΦΑΛΕΡΝΑ
ΣΑΤΟΡΝΙΛΑΑΠΟΛΛΩΝΙΣ

Var. lect. Vs. 4 ΑΠΟΛΛΩΝΙ unus Monceaux, addens: »*notre lecture est confirmée par de bons estampages*«.

Δομετία Φιλίπ(π)α[ς
καὶ Λουκίου Δομετίου
Λουκίου υἱὸ(ν), Φαλέρνα,
Σατορνίλα Ἀπολλωνίς.

Vs. 3 emendavit Foucart. — Triplex erat mortuae nomen *Domitia Saturnila Apollonis*; nomina parentum, ut solent, sunt interposita.

399 Repertum in sepulcreto Sicyonem versus. Vidit Monceaux Novae Corinthi apud Cydonaeum, mensae publicae praesidem. A. 0,35. l. 0,20; litterae a. 0,025.

Monceaux, *Gazette archéol.* 10, 1885, p. 409.

ΙΑΣΕΒΑΣΤΗ
ΠΥΘΟΚΛΕΟΥΣ
ΥΘΥΓΑΤΗΡ
ΣΤΟΥΑΜΙΝΙΟΥ
ΡΟΣΓΥΝΗ
ΛΑΥΔΙΟΥ
ΣΑΡΧΙΕΡΕΩΣ
ΜΗΤΗΡ
ΤΗΔΙΑΒΙΟΥ
ΑΣΣΕΒΑΣΤΗΣ

[Ἡ δεῖνα
ἀρχιέρει]α Σεβαστῆ[ς,
- - - - - - Πυθοκλέους
- - - ο]υ θυγάτηρ,
- - - - - στου Ἀμινίου
- - ο]ρος γυνή,
- Κ]λαυδίου
- - - ου]ς ἀρχιερέως
- - μήτηρ,
- - τη[ς] διὰ βίου
ἀρχιερεί]ας Σεβαστῆς
[ἀδελφή(?) . .

Restitui quantum potui.

400 Corinthi novae in domo, quam possidet Θεοφάνης Ῥέντης, tabula sepulcralis, a. 0,73. l. 0,34. cr. 0,08. In area cavata repraesentatur vir, cuius dextra involuta est vestimento, sinistra demissa. Supra virum est titulus et supra hunc anaglypho quam minime prominente sculpta navis. *Exscripsi.*

ΜΗΝΟΦΙΛΕΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Μηνόφιλε χρηστὲ χαῖρε.

401 Lapis repertus in sepulcreto sito a Corintho inter septentriones et orientem. A. 0,43. l. 0,37. cr. 0,11.

Monceaux, *Gazette archéol.* 10, 1885, p. 410.

ΝΕΙΚΗΦΟΡΕ
ΜΑΛΧΙΩΝΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Νεικηφόρε
Μαλχίωνος·
χαῖρε.

402 Fragmentum pusillum lapidis calcarii, ab omnibus partibus fractum, repertum a Skia a. 1892.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 127 n. 21.

ΝΕΗ
ΤΗΣΗΜ

»Στ. 1 τὸ πρῶτον πιθανῶς Α, τὸ τελευταῖον πιθανῶς Η« Sk. Fortasse ἀνέθ]ηκε -- | - της ἡμ[έρας.

403 Monceaux, *Gazette archéologique* 10, 1885, p. 408.

ΚΥΜΗΤΗ
ΟΝΔΙΑΦΟ
ΡΩΝΕΛΠΙ
ΔΙΑΝΟΥ
ΚΑΙΘΩΜΑ
ΔΙΑΣ †

Κυμητή[ρι-
ον διαφό-
ρων Ἐλπι-
διανοῦ
καὶ Θωμα-
δίας.

Vs. 2 sq. διαφόρων foret »*praestantium*«; sed fit suspicio in lapide διαφέρων scriptum esse pro διαφέρον, sicut θεών pro θεόν n. 204, 7. 205, 7. Haud enim raro in Christianae aetatis titulis id occurrit, e. g. μνῆμα διαφέρον C. I. G. IV 9138. 9140. 9162. Heberdey et Wilhelm, *Kilikien* p. 37 n. 93; σωματοθήκη διαφέρον ibidem p. 43 n. 102; θήκη διαφέρουσα C. I. G. IV 9139. 9180. 9446. Heberdey et Wilhelm p. 69 n. 151; σορὸς διαφέρον ibidem p. 128 n. 216.

404 Tabula lapidis calcarii, supra incolumis et a dextra usque ad versum tertium. Reperta a Skia a. 1892; cum relatam viderim in inventario societatis archaeologicae Atheniensis n. 4972, nunc latet in museo Atheniensi. A. 0,18. l. 0,15. cr. circa 0,02. Singuli versus intra lineas; litterae profunde incisae et clarae Skia iudice arguunt quartum vel quintum p. Chr. n. saeculum.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 125 n. 17.

ΝΔΙΟΝΥΣΙΟ
ΣΚΑΙΤΩΝ
ΕΚΝΩΝΑΥ
ΕΔΙΟΝΟΙ
ΙΩΑΝ
ΑΠΣ
Τ

Κοιμητήριο]ν Διονυσίου
καὶ . . . . . .]ς καὶ τῶν
ἀμφοτέρων τ]έκνων Αὐ-
ρηλιανοῦ κ]ὲ Διονυσίου
καὶ . . . . . . κ]α(ὶ) Ἰωάννου
καὶ πάντων] ἀπο[γόνων
τῶν τού[των.

Sic fere constituendum videtur. Vs. 1 et 4 extr. suppleverat Skias.

405 Corinthi »inter rudera recentioris urbis«.

Ross, Inscr. Graec. ined. I p. 62.

ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΑΣΚΑΙΑΘΗ
ΝΟΔΩΡΟΥΜΕΜΟ
ΡΙΟΝ

Ἐπ[α]φροδίτας καὶ Ἀθη-
νοδώρου μεμό-
ριον.

»Titulus praeter pessimam litterarum formam insignis monstro vocabuli μεμόριον pro μνημεῖον« (Ross). In titulo Christianae aetatis Delphico *Bull. de corr. Hell.* 23, 1899, p. 273 n. 8 *sepulcrum* significatur vocabulo μ[ε]μόριον.

406 Fragmentum tabulae lapidis calcarii, supra et ad dextram incolume, repertum a Skia a. 1892. A. 0,13. l. 0,16. cr. 0,03. Notatum vidi in inventario societatis archaeologicae n. 4974, ut museo Atheniensi illatum esse constet.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 124 n. 14.

ΜΟΡΙΟ
ΡΤΙ
ΟΝΙΑ

Με]μόριο[ν
Ἐὐ]ρτί[ου
κ(αὶ) Πρ]ονία[ς(?).

Vs. 2 »τὸ πρῶτον γράμμα λίαν δυσδιάγνωστον· φαίνεται ὡς Ρ« Skias. Supplementa propono ad exemplum tituli praecedentis; Προνία foret pro Πρόνοια.

407 Fragmentum tabulae e lapide calcario, a dextra tantum incolume. Repertum a Skia a. 1892 relatum est in inventario societatis archaeologicae Atheniensis n. 4977, ut esse credendum sit in museo. A. 0,13. l. 0,12. cr. 0,015.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 126 n. 19.

. . . . . .	. . . . . .
ЄΠΙΙ	ἐπι-
ЄΧΟΝΤ	ἔχοντ-
ΜΗ Β †	ἐν(ίζα) β' †

Supra versum primo loco exscriptum servata sunt vestigia litterarum.

---

408 Tabula marmorea, a sinistra tantum incolumis, a. 0,16. l. 0,28. Erat in domo Ἀναστασίου Μαρκοῦ, sed mihi abnuit. Litterae omnes optime servatae et clarissimae.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 125 n. 16.

ΝΝΗΙΛΑΟ	Ἰωά]ννη[ς], Λε[όντιος(?),
ШΦΕΛΙΜΟCSΘ	Ὠφέλιμος -----
ΟΙΤΗΝΜΑΚΑΡ	οι τὴν μακαρ[ίαν (s. μακαρ[ίας μνήμης) ---
ΜΑΡΤΙШΙΝ	Μαρτίῳ, ἰν(δικτιῶνος) -
[monogrammata]	

Vs. 1 supplevit Skias nomen prius, post quod sequi ait X vel Λ et O; vs. 5 monogrammata esse clarissima praeter laesum ultimum.

---

409 Tabula marmorea, supra tantum laesa, relata in inventario societatis archaeologicae Atheniensis n. 4973, ut latere videatur in museo. A. 0,17. l. 0,17. cr. 0,03. Versus singuli intra lineas, quae sunt etiam infra, ubi nihil scriptum.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 127 n. 22.

ΑΓΑΘΟ	Ἀγαθοῦ[ς], ἐν μη-
ΝΪΙΟΥΛΙШΚΓ	νὶ Ἰουλίῳ κγ',
ΙΝΔϚ ΓΪΡ	ἰνδ(ικτιῶνος) ϛ'. γ(?) Ἰ(ησοῦς) Χρ(ιστός).

Vs. 1 Ἀγαθοῦς scripsi ut nomen mortui; subintellegendum est *defuncta* sicut e. g. n. 411. — Vs. 3 Ϊ, Iota punctis diaereseos instructum, recte solvisse mihi videor. Γ quid significet nescio; idem fere atque compendium nostrum significare videtur ΓΙ8+ C. I. G. IV 9139; ΧΜΓ est ibid. 9144. 9455.

---

410 Fragmentum tabulae marmoreae, infra tantum incolume, repertum in domo Ἀριστείδου Σουκαλῆ, sed mihi abnuit. A. 0,13. l. 0,16. cr. 0,13.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 122 n. 10.

ΟCΙΗΙ	ὃς [τ]ὴ[ν πορὸν ἀνοίξει,
ΔШCΗΔΙΙ	δώσει δί[κην τῷ φίσκῳ
Τ ΛΑΝ	τ[ά]λαν[τα.
Ꞩ	

Refinxi, nisi quod vs. 2 δί[κην est Skiae, qui adnotat e litteratura non videri recentius tertio p. Chr. n. saeculo.

411 Tabula lapidis calcarii, in summa tantum parte mutila. Reperta a Skia a. 1892 relata est in inventario societatis archaeologicae Atheniensis n. 4971, ut in museo videatur latere. A. 0,19. l. 0,19. cr. 0,04. Litterae profunde incisae et clarae.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 126 n. 18.

	]Κοιμητήριον ἀγοραστ-
ΘЄΝΑΠΟΑ	θὲν ἀπὸ Ἀ[ρ]-
ΤЄΜШΝΟCC	τέμωνος -
ΜΥΛΙΝΑΡЄΝΘ	μυλίνα. Χρ(ιστός). Ἐνθ(άδε)
ΚΙΤЄΦШΤΙΝΗ	κῖτε Φωτινή,
ΜΜΑΙШΚΘΗΜ	μ(ηνὶ) Μαΐῳ κθ', ἐν(ίζα)
ЄΠΖ	ε', (ἰνδικτιῶνος) ζ'.

Supplevi initium. — Vs. 2 ultimam litteram valde deletam fortasse fuisse Α adnotat Sk.; videtur -μυλίνα indicare Artemonis patrem.

---

412 Tabula lapidis calcarii, infra et a sinistra incolumis, a. 0,21. l. 0,22. cr. 0,05. Possidebat Ἰω. Εὐθύμιος, de quo confer lemma n. 392.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 124 n. 15.

	[Ἐνθάδε κατά-
ΚΙΙ	κι[ται --
ΤΑΤΓΥΝΗΙΙ	Τατ(ιανοῦ)? γυνὴ
ΑΝΑCΤΑCΙΑ	Ἀναστασία,
ΑΝΑ ΑCΙCΑΤΗ	ἀνα[στ]α[θ]ῖσα τῇ
ΚΔΑ ΡΙΛΙΟΥЄ	κδ' Ἀ[π]ριλίου, ἐ[ν
ΗΝ ЄΡΑΠЄ Η	ἡ[μ]έρᾳ π[έμπτ]η.
unius versus spatium vacuum	

Τατ(ιανοῦ) vs. 2 dubitanter Skias, reliqua ipse refinxi. Nihil scriptum fuisse affirmat editor in spatiis, quae vacua reliquerit; sed erravisse virum praestantissimum arguit vs. 5, ubi mensis restitutio est certissima. — Vs. 4 ἀναστα(θ)ῖσα est »*quae resurrexit ad veram vitam*«, qua moriendi denominatione alluditur ad nomen defunctae. — Vs. 7 intellege »quinto hebdomadis die«.

---

413 Fragmentum tabulae lapidis calcarii, incolume a dextra et fortasse supra. Repertum a Skia a. 1892 in inventario societatis archaeologicae Atheniensis relatum est n. 4975, ut illatum esse credendum sit museo. A. 0,15. l. 0,11. cr. 0,025.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 126 n. 20.

ЄΚΑΤΑΚ	Ἐνθάδ]ε κατάκ-
CΜΑΚΑ	ιτ]ε μακα-
ΜΝΗΜ	ρίας] μνήμ-
ΙΑΗΚ	ης Ἄνν]α ἡ κ- (s. Κ-)

Vs. 4 »τὸ πρῶτον γράμμα πιθανῶς ἦτο Ν« (Sk.), unde supplevi nomen.

IV. OENOE.

414 In vico *Asprokampo* in muro ecclesiae lapis tofinus.

Ross, *Archäol. Aufsätze* 2, 661; exemplum Rossii ex eius diario repraesentat Röhl, Inscr. antiq. 18. Rangabé, *Antiquités Helléniques* 319 ex apographo Le Basii; ipse Le Bas, *Revue archéol.* 1, 174 et *Voyage archéol.* II 77; tab. IV n. 6. Forchhammer, *Halkyonia* (1857), 14. (Kirchhoff, *Alphabet*[4] p. 88. Blass, *Dialektinschr.* 3116. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 86 *b*.) Cf. Fick, *Göttinger gel. Anz.* 1883 p. 117.

ΔΡΟΠΓΓΟΓΤΟΔΒΜΑΜΑ

Var. lect. Repraesentavi exemplum Forchhammeri; Rossii est:

ΑΡ8ΓΒΡΟΥΓΟΔΒΜΑΜΑ

Le Bas omittit litteras primas quinque; tum ΛΟΡΤΟΔΕΜΑΜΑ dant Rang., ΗΟΣΤΟΔΒΜΑΜΑ Le Bas *Revue* et *Voyage* (in tabula extr. ΜΑ), ad quae Foucart ex ectypo adnotavit signum primum verisimiliter esse Ρ, certe non Η, neque tertium Σ.

Δ̣ραπέλου τόδε σᾶμα.

Δ̣ραπέλου agnovit Fick.

415 Prope *Asprokampo* lapis quadrangulus tofinus.

Ross, *Archäol. Aufsätze* 2, 161; exemplum Rossii ex eius diario repraesentavit Röhl, Inscr. antiq. 16 et Imagines inscr. p. 69 n. 2 (quod itero). Forchhammer, *Halkyonia* 14. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 79 *a* litteris minusculis ex apographo Le Basii. (Cauer, Delectus[2] n. 72. Blass, *Dialektinschr.* 3115. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 86 *a*.)

ΜΑΛΟΤΕΛΚ

Κλεiτόλας.

Var. lect. Ο pro Ο Forchhammer.

416 In muro ecclesiae ruinosae τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου prope *Asprokampo*.

Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 367. (Röhl, Imagines inscr. p. 71 n. 4.)

ΒΥΔΣΚΑΜ

Εὐδίκας.

Potest esse genetivus nominis feminini et nominativus masculini. Β[υ]δίκας(?) editor primus.

417 Prope *Asprokampo* lapis tofinus.

Forchhammer, *Halkyonia* 14. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 78. Röhl, Inscr. antiq. 19 e diario Rossii. (Blass, *Dialektinschr.* 3117. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 86 *c*.)

ΔΑΜΑΜ

Δαμαρ[ι - -

Var. lect. Utrumque Alpha Α dat Ross. — Litteram ultimam omittunt Forchhammer et Le Bas.

418 Prope *Asprokampo* lapis tofinus.

Le Bas, *Voyage archéol.* II 79; tab. IV n. 17. Röhl, Inscr. antiq. 25 e Rossii diario. (Blass, *Dialektinschr.* 3118.)

ΛΑΜΙΜ

Δᾶμις vel Λᾶμις.

Var. lect. ΛΑΜΙΜ Le Bas in tabula; typis sicut Ross. Foucartio in ectypo potius Δ esse visum est quam Λ.

419—423 Fragmenta lapidum tofinorum.

Le Bas, *Voyage archéologique* II 80—84. Röhl, Inscr. antiq. 27 *a*—*e*, n. 420. 421. 423 repraesentans e Rossii diario.

419	420	421	422	423
Ι—ΑΛΛ	ΤΑΡΙΔΟΣ	ΛΟΔ	ΑΜΟΔΟΣ	ΜΑΚΕ.V.

Iteravi exempla Le Basii, quem accurate reddidisse formas litterarum testatur ex ectypis Foucart. Ross: n. 420 ΓΑΠ ΔΟΣ, n. 421 ΛΟΔ, n. 423 ΜΑRR·V, de altero R ipse dubitans.

PARS QVARTA.

SICYONIA.

424 Collum vasis fictilis repertum Caere, circa cuius os incisi sunt tituli. Erat vel est apud Castellanium Romanum.

Braun, *Bullettino d. Inst.* 1865 p. 241. (Kirchhoff, *Alphabet* ed. 3 p. 91, ed. 4 p. 104. Röhl, Inscr. antiq. 22 et Imagines inscr. ed. 1 p. 63, ed. 2 p. 75 n. 2. Klein, *Griech. Vasen mit Meistersignaturen* ² p. 40 n. 5. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 95. Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 51. Blass, *Dialektinschr.* 3164.) Benndorf, *Wiener Vorlegeblätter* 1888, tab. 5 n. 3*d, e* e delineatione Ernesti Eichleri, quod exemplar itero.

a ΕΧΣΕΚΙΑΣΜΕΠΟΕΣΕ

b ΧΡ . . ΝΕΤΟΜΕΔΟΚΕΝΧΑΡΟΠΟΙ

a Ἐξσηκίας μ' ἐποίησε. *b* Ἐπαίνετός μ' ἔδωκεν Χαρόπωι.

Execiam figulum Atheniensem adscribunt fere exeunti saeculo sexto. Possessoris notam Sicyoniam esse, quod primus indicavit Röhl (Imagines ¹ a. 1883), sequitur e litterae Epsilon forma Ⅹ, quae recurrit in inscriptione proxime insequente et in titulis Sicyoniis Olympiae effossis n. 245. 649. 668 Ditt. Quod quidem Ⅹ alio loco adhibitum esse nullum adhuc tenemus testimonium, nam per merum errorem id Corintho tribuisse Furtwänglerum adnotatum est ad n. 310. Ny additum esse verbo e dialecti Atticae imitatione censet Kretschmer.

Cum ad scripturam Peloponnesi non parvi momenti sit *b*, titulos licet reperti sint in Italia inserere volui huic volumini.

425 Lapis quadratus repertus in vico Μουλκι sito a Βασιλικό ad septentriones, quam regionem recte dicit Earle usque ad Demetrium Poliorcetam (cf. Diodor. 20, 102) partem fuisse Sicyonis urbis. L. 0,70. cr. 0,26. litterae 0,02—0,025.

M. L. Earle, *Papers of the American school at Athens* 5, 1892, p. 40. (Röhl, Imagines inscr. p. 76 n. 6.)

ΔΙΟΝ | Δίων
ΚΑΛΛΙ | Καλλι--
ΜΟVΣΟΣ | Μοῦσος
ΑΡΜΟΔΙΟ | Ἁρμόδ[ι]ος
ΧΡΑΣΙΓΓ | Ἐξάκεστ[ος]
ΑΙΣΧΙΝΑ | Αἰσχίνα[ς]
ΑΡΙΣΤΟΚ | Ἀριστοκ[-]

Titulus gravissimus ad rem palaeographicam. Monstrat enim vs. 3 etiam Sicyonios O productum in diphthongum scripsisse OY (cf. ad n. 357) et vs. 5 eandem exhibet litterae Epsilon formam peculiarem, de qua diximus ad titulum proxime praecedentem.

426 Lapis calcarius in theatro Sicyonio inaedificatus substructioni scaenae. A. 0,30. l. 1,52. cr. 0,37. In versu columnae alterius quinto foramina duo, quae cum vitet scriptura, iam antea fuisse constat. Litterae magnae I et K, subscriptae columnae alteri, notae sunt operariorum posteriorum.

Murtry, *Papers of the American school at Athens* 5, 1886—1890, p. 16. *Exscripsi.*

--- ΚΑΤΑΠΡΑΓΜΑΤ . ΑΠΕΡΙΑΥΤΟΝ
--- ΟΝΤΑΕΙΣΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝΕΑ
Ο ΘΗΙΟΤΙΜΝΑΣΘΗΣΕΙΤΑΙΚΑΤΑΞΙ
ΛΟΝ ΩΣΑΥΤΟΥΤΙΜΑΣΑΙΟ . . ΔΑΜΟΣ *vacat*
ΝΩ ΠΡΕΣΒΕΙΣ . ΕΡΑΤΟΚΛΗΣ
Α ΚΤΗΣΙΠΠΟΣ
Ν
Σ
Ν I K
ΑΙ
Ν *vacat*
--
ΙΞΑ
ΞΝ
ΑΥΤΟΝ
ΠΟΤΑΣ
ΛΛΟ

Var. lect. Valde doleo, quod mihi exscribenti titulum exemplum Murtrii, qui vidit pleniorem, non erat in manibus. In columna priore valde detrita Murtry dat: Vs. 1 Ν, 2 Ι, 3 ΝΙΣ, 4 ΒΟΝ, 6 ΦΑ, 7 ΟΝ, 8 ΙΣ, 13 ΕΑ, 14 ΞΝ, 16 ΚΟΤΑΣ, 17 ΛΝΡ, 18 ΘΟ. — In columna altera ante ea quae hodie servata sunt Murtry totum vidit versum, cuius etiam finem incolumem fuisse monstrat exemplum eius ante ipsum lapidem exscriptum, quod intercedente Rufo Richardsonio benigne mihi transmisit:

ΡΟΥΤΙΜΑΣΑΙΩΣΜΕΝΤΟΝ

Col. II:

ξου τιμᾶσαι, ὡς μέντον
κατὰ πράγματ[α τ]ὰ περὶ αὐτὸν
ἔοντα εἰς ἀποκατάστασιν ἐλ-
θεῖν, ὅτι μνασθησεῖται καταξί-
ως αὐτοῦ τιμᾶσαι ὁ δᾶμος.

πρέσβεις· Ἐρατοκλῆς,
Κτήσιππος.

Litteratura titulum adsignat exeunti fere saeculo tertio. Vs. 1 cum μὲν τὸν nullum praebeat sensum, scribendum erat μέντον, de qua voce pro μέντοι adhibita cf. Leop. Cohn, *Hermes* vol. 17, 645. Quod occurrit Sicyone, quadrat fere ad testimonium Heraclidis (apud Eustath. Il. p. 722): ἔστι τὸ εὖ μέντον (Homer. Θ 448) Ἀργείων καὶ Κρητῶν γλώσσης. — Vs. 4 μνασθησεῖται: de huiusmodo futuris cf. Wackernagel, *Kuhn's Zeitschr.* 30, 315. — Contextum sermonis putarim fuisse eum, ut verbis servatis praecesserit tale quid: ἔδοξε --- αἱρεθῆναι πρέσβεις ἀγγελοῦντας αὐτῶι (regi cuidam, fortasse Antigono Dosoni sive Philippo quinto), ὅτι ---· ἃ δὲ παρεκάλεσε ἁμὲ τὸν δεῖνα ‹οδα(?)]ρου τιμᾶσαι κτλ.› «quod autem nos iussit «ri filio decernere honores, ita sane, ut secundum conditionem suam restitutus videatur, (nuntianto) memores nos futuros esse digne ei decernere honores». Iterata erant in responso verba poscentis, ut quam absolutissima appareret voluntas obsequendi.

427 Lapis quadratus marmoris albi, in media parte laesus, a dextra mutilus, in vici *Vasilikó* domo quam possidet Nicolaus Anagnostu inaedificatus scalis. A. 0,51. scriptura l. 0,79. cr. 0,29. litterae a. circa 0,03.

Earle, *Classical Review* 6, 1892, p. 133.

ΒΑΣΙΛΕΑΦΙΛΙΠΠΟΝΒ
ΘΟΙΝΙΑΣΤΕΙΣΙΚΡΑ

Βασιλέα Φίλ(ι)ππον Β[ασιλέως Δαματρίου ὁ δᾶμος.
Θοινίας Τεισικρά[τους ἐποίησε.

Editor cum taceat de Iota omisso in versu priore, nescio an eius omissum sit errore. Recte agnovit regem honoratum, scribens quidem Βασ. Φιλ. Β[ασιλέως Δημητρίου Σικυώνιοι ἀνέθεσαν. — Patrem Thoeniae sculptoris Sicyonium fuisse testis est Plinius 34, 66; ipse Thoenias Sicyonium se profitetur in titulis C. I. G. Sept. I 384. 431 repertis Oropi (ubi pater etiam exercuit artem, ibid. 267); titulus Thoeniae Tanagraeus est ibid. n. 521. Delius apud Loewy, *Inschr. griech. Bildhauer* n. 122. Philippo regi cum Sicyone urbe arta intercedebat coniunctio, quod puer ab Antigono missus erat ad Aratum, qui eum magno et erga se et erga Graecos universos studio repleverat (Plut. Arat. 46). Tituli nostri tempus satis angustis continetur terminis: positus enim est post annum 221, quo rex factus est Philippus, et ante a. 216; tum enim Graecorum erga Philippum amor in acerbissimum se vertit odium: Polyb. 7, 12 καινόν τι οἷον ἔρωτος ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸ τῆς αἱρέσεως εὐεργετικόν ---, ἀπὸ τούτων τῶν κατὰ Μεσσηνίους ἐπιτελεσθέντων (cf. Plut. Arat. 49) ἅπαντα τὴν ἐναντίαν ἔλαβεν διάθεσιν αὐτῷ.

428 Lapis magnus calcarius in theatro Sicyonio inaedificatus substructioni scaenae inversis litteris. A. 0,27. l. 1,10.

Murtry, *Papers of the American school at Athens* 5, 1892, p. 17. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 887.) *Exscripsimus partem ego, partem Fredrich.*

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ ΦΙΛΟΘΑΛΕΟΣ

ΠΑΙΔΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΠΑΛΑΝ	ΙΣΘΜΙΑΑΓΕΝΕΙΟΥΣΚΑΙΑΝΔΡΑΣΠΥΓΜΑΝ
ΛΥΚΑΙΑΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ	ΤΑΙΑΥΤΑΙΙΣΘΜΙΑΔΙ
ΙΣΘΜΙΑΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ	ΝΕΜΕΑΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑΠΥΓΜΑΝ	ΝΕΜΕΑΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ
ΝΕΜΕΑΠΥΓΜΑΝ	ΝΕΜΕΑΠΥΓΜΑΝΚΑΙΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ
ΑΣΚΛΑΠΙΕΙΑΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ	ΤΑΙΑΥΤΑΙΝΕΜΕΑΔΙ
ΝΑΑΠΑΛΑΝΚΑΙΠΥΓΜΑΝ	ΙΣΘΜΙΑΠΥΓΜΑΝ
ΚΑΙΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ	ΠΥΘΟΙΠΥΓΜΑΝ
ΡΙΕΙΑΠΑΛΑΝΚΑΙΠΥ ΑΝ	ΛΥΚΑΙΑ Γ ΑΝΔΙΣ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ	ΙΠΥΓΜΑΝΚΑΙΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ

Vs. 2 in. ΠΑΙΔΑΣ haud recte lineae inseruit M. — Pleniora vidit: Col. I vs. 10 extr. ΠΥΓΜΑΝ, vs. 11. 12 ΚΑΙΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ
ΘΟΙΝΙΑΣΤΕΙΣ.

Καλλίστρατος Φιλοθάλεος.

Παῖδας· Βασίλεια πάλαν	Ἴσθμια ἀγενείους καὶ ἄνδρας πυγμάν
Λύκαια παγκράτιον	τᾶι αὐτᾶι Ἰσθμιάδι
Ἴσθμια παγκράτιον	Νέμεα παγκράτιον
Παναθήναια πυγμάν	Νέμεα παγκράτιον
Νέμεα πυγμάν	Νέμεα πυγμὰν καὶ παγκράτιον
Ἀσκλαπίεια παγκράτιον	τᾶι αὐτᾶι Νεμεάδι
Ναῖα πάλαν καὶ πυγμὰν	Ἴσθμια πυγμάν
καὶ παγκράτιον	Πυθοῖ πυγμάν
Ῥίεια πάλαν καὶ πυγμὰν	Λύκαια [πυ]γ[μ]ὰν δίς
καὶ παγκράτιον	------ κ]αὶ πυγμὰν καὶ παγκράτιον

Θοινίας Τεισ[ικράτους ἐποίησε.

Victorias columnae prioris omnes puerum reportavisse Callistratum monstrat vox παῖδας ante lineam collocata; verba igitur ἀγενείους καὶ ἄνδρας (vs. 2) ad omnes alterius columnae victorias apparet esse referenda.

Col. I vs. 2 Βασίλεια intellegit Murtry ferias Lebadeenses: C. I. G. Sept. I 552. 1711. 2487 cet. — Vs. 3 Λύκαια celebrata in Arcadiae monte Lycaeo: Pindar. Ol. 7, 153. 9, 145. 13. 152; Nem. 10, 87. C. I. G. 1515; plura apud Bursian, *Geographie von Griechenland* 2, 237 adn. — Vs. 5 Παναθήναια: Atheniensia. — Vs. 7 Ἀσκλαπίεια: Epidauria. — Vs. 8 Νέα: τὰ ἐν Ἀιδύμοις C. I. G. 2903. — Vs 10 Ῥίεια intellexit Murtry esse ludos celebratos Neptuno in Rhio promuntorio: Plutarch. Conv. s. sap. 19. — Vs. 12 supplevit Merriam ap. Murtrium. De Thoenia sculptore v. ad n. 427.

Col. II vs. 9 Πυθοῖ. Contra reliquum tituli usum ludi non nomen sed locus indicatur, ne credatur Callistratus vicisse Pythia Sicyone celebrata, de quibus v. Scholia Pind. Nem. 10, 49; 76.

---

429 »Epigramma ad Amphitheatrum [Sicyonium], in marmore aliqua ex parte vetustate diruto«. (Cyr.)

Inscriptiones seu epigrammata reperta a Cyriaco Anconitano p. XVIII n. 129. »E schedis meis et e schedis Barberinis Cyriaci« Muratori, Novus thesaurus inscr. T. II p. DCXLV n. 1«. (Boeckh, C. I. G. 1108.) — Cf. C. Keil, Analecta epigr. et onomatol. 143.

Τ Ω Ν Τ Ε Χ Ν Ι Τ Ω Ν Α Γ Ω Ν Ι Σ Α Ν Τ Ω Ν
Τ Ο Υ Σ Π Ρ Ο Γ Ε Γ Ρ Α Μ Ε Ν Ο Υ Σ | Α Γ Ω Ν Α Σ
Κ Α Τ Α Τ Ο Υ Σ Σ Ι Κ Υ Ω Ν Ω Ν Ν Ο Μ Ο Υ Σ
. . . .
Ε Α Ν | Δ Ε Τ Ι Ε Ν Α Υ Τ Η Α Γ Ω Ν Ι Σ Α Ν Τ Α
. . . .
Ε Κ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ι Α Σ |
Ε Ν Ι Κ Α Ν Α Ν Τ Ι Φ Α Ν Η Σ Δ Α Μ Α Ρ Χ Ο Υ
Α Ν Τ Α Ν Δ Ρ Ο Σ | Σ Υ Ο Γ Ι Μ Ο Υ
Η Λ Ε Ο Σ Π Α Ι Σ Φ Λ Ω Ν Ι Δ Η Σ Π Α Ν Τ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ

Τῶν τεχνιτῶν ἀγωνισάντων
τοὺς προγεγρα[μ]μένους ἀγῶνας
κατὰ τοὺς Σικυων[ί]ων νόμους
- - - - - - - - - -
ἐὰν δέ τι[να](?) ἐν αὐτῇ ἀγωνίσαντα
- - - - - - - - - -
ἐκ Ἀλεξανδρείας
ἐνίκων Ἀντιφάνης Δαμάρχου,
Ἄντανδρος [Ε]ὐ[ωνύ]μου
Ἠλε[ῖ]ος παῖς, Φ[ι]λωνίδης Παντοκλέους.

»Fragmenta haec sunt longioris tituli, quae Cyriacus uno fere tenore scripsit, quum multa intercidissent inter singulas quas servavit partes. Dedi autem versuum dispositionem Muratorianam, quae in hoc titulo certior est, sed interpositis lacunis, quas, in mediis versibus, habet Cyr. Vs. 7 Mur. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΣ. Bis habes participium prorsus insolens ἀγωνίσας.« Sic Boeckh, quem secutus sum, notans quidem lineolis insertis versuum divisiones Cyriaci; monendum est, alteram lacunam indicare etiam Muratorium. In Boeckhii transcriptione nihil erat mutandum, nisi quod vs. 8 dedit ἐνίκ[ω]ν et vs. 9 patris nomen sagaciter restituit Keil.

---

430 Basis fracta. »*Auf dem wüsten Stadtgebiet von Sikyon.*«

E. Curtius, *Kunstblatt* (a Cotta editum) 26, 1845, 166 et *Peloponnesos* 2, 586 adnot. 62. (C. Keil, Mus. Rhen. 14, 515 sq. Loewy, *Inschr. griech. Bildhauer* 270.) Cf. Benndorf, *Götting. gel. Anz.* 1871 p. 605.

Α Θ Ι Ο Σ
Ω Ν Ο Σ
Ω Ν Α Ρ Γ Ε Ι Ο Ι Ε Π Ο Ι Η Σ Α Ν

- - ιάδας
- - ωνος.
Ξενόφιλος καὶ Στράτ]ων Ἀργεῖοι ἐποίησαν.

Nomina artificum non semel in his regionibus occurentium (Paus. 2, 23, 4. Tituli nostri n. 489. 657. 1248) restituta a Curtio si non certa, tamen veri sunt simillima.

---

431 »In moenibus Sicyonis, auctore Cyriaco p. XIX n. 130 (non Corinthi, ut Murat. ait in schedis Cyriaci esse). Ex suis et Cyriaci schedis dedit etiam Murat. T. III p. MDCCXLIX. 5« Boeckh, C. I. G. 1110.

Σ Τ Ο Μ Α Χ Ο Σ Θ Ρ Α Σ Ο Ν Α Κ Ρ Ι Ξ
Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ω Ν
Ξ Ε Ν Ο Φ Α Ο Σ

Var. lect. Vs. 3 ΞΕΝΟΦΟΣ sched. Murator.

Ἀρι]στόμαχος, Θράσ[ω]ν, Ἀκρί[τιος,
- - - - - Ἀσκλαπίων, - - - - -
- - - - - Ξενόφ[ιλ]ος.

Vs. 1 Ἀκρίτιος, quod restitui, nomen est Sicyonii apud Xenophon Hellen. 7, 1, 45. — Vs. 3 Ξενοφάνους dubitanter Boeckh, pro quo posui quod proxime accedit ad tradita.

---

432 Glans plumbea Parisiis in museo *Louvre* dicto, l. 0,031.

Héron de Villefosse et Michon, *Musée du Louvre, acquisitions de l'année 1898* p. 14 n. 245. Mihi *exscripsit Haussoullier.*

Λ Α Β Ε Λαβέ.

---

433 *Vasilikó* in aedificio quodam fundi Georgii Pappadopuli superior pars stelae e poro fabricatae, ornata cymatio, l. 0,54. cr. 0,26. Reliquam stelae partem dixerunt Earleio adhuc extare ubi reperta sit, idque antiquo loco suo: 'κάτω εἰς τὸν κάμπον', ad quam regionem ante Demetrium Poliorcetam (cf. lemma n. 425) pertinebat urbs.

Earle, *Classical Review* 6, 1892, p. 134.

Φίλισκος, - - - -
χ[αίρετε.

Apte affert editor Paus. 2, 7, 2: (Σικυώνιοι) τὸ μὲν σῶμα γῇ κρύπτουσι, λίθου δὲ ἐποικοδομήσαντες κρηπῖδα κίονας ἐφιστᾶσι, καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἐπίθημα ποιοῦσι κατὰ τοὺς ἀετοὺς μάλιστα τοὺς ἐν τοῖς ναοῖς· ἐπίγραμμα δὲ ἄλλο μὲν ἐπιγράφουσιν οὐδέν, τὸ δὲ ὄνομα ἐφ' αὑτοῦ καὶ οὐ πατρόθεν ὑπειπόντες κελεύουσι τὸν νεκρὸν χαίρειν. Quae si quadrant, e versuum dispositione apparet in titulo nostro duos indicatos fuisse mortuos.

---

434 Frustulum pori in vico *Vasilikó* in muro areae Georgii Pappadopuli. Margo extat a sinistra; sub titulo est rosa. Litterae a. 0,03—0,035.

Earle, *Classical Review* 6, 1892, p. 134.

Ἀπολ[λ- - - -
χα[ῖρε.

435 Lapis quadratus calcarius, qui erat pro sacra mensa in aedicula Sancti Nicolai infra *Vasiliki*. A. 0,25. l. 0,68.

Dodwell, *Classical tour* 2, 295. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* IV, 9 = 2. *id.* IV, 436. (Boeckh, C. I. G. 1109.) Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 2648 ex apographo Chrysidis. *Expédition de Morée* III p. 63 n. 4 ex apographo Virleti. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 96.) Ross in diario, cuius exemplum repraesento.

Ρ Ο Λ Υ Κ Ρ Α Τ Ε Ι Α Κ Α Ι
Ρ Ο Λ Υ Κ Ρ Α Τ Ε Ι Α Ν
Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α Θ Ε Ο Ι Σ

Πολυκράτεια καὶ [ὁ δεῖνα
Πολυκράτειαν [τὴν ἑαυτῶν
θυγατέρα θεοῖς [πατρῴοις(?).

Var. lect. Vs. 1 extr. ΑΙ habet solus Pouqueville || vs. 2 extr. ΕΙΝ Virl. || vs. 3 extr. ΘΕΟΥΣ Pouq., ΘΕΟ Dodw. Chrys., ΘΕΟΙ Virl.

Vs. 1 extr. Κα[ικιλίαν Boeckh, quem sequitur Foucart. Sed neque e Rossii apographo titulus credendus est aetatis esse Romanae, neque si quis utriusque linguae gerebat nomina, Graecum anteponitur Romano. Quod Pouqueville ante servata punctis positis aliquid deesse indicat, nihil refert. — Vs. 3 extr. πατρῴοις apte proponit Fouc., quia continuatam esse scripturam significet Pouq., ac certe id non quidem ex hoc constat testimonio, sed verisimile est e dispositione versuum.

436 *Titane.* Lapis prope aediculam τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος a vico Βελβιτσᾶ inter septentriones et orientem solem.

Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 192.

Ο Ι Ι Κ Ο Σ
Ε Υ Κ Α Ι Ρ Ο Υ
Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ω
Τ Ε Ι Τ Α Ν Ι Ω
Χ Α Ρ Ι Σ Τ Η Ρ Ι Ο Ν
Ψ Β

Ζωτ(?)]ικὸς
Εὐκαίρου
Ἀσκληπιῷ
Τειτανίῳ
χαριστήριον.
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

Titulus confirmat sedem Titanae urbis definitam a Rossio, *Reisen im Peloponnes* 51. — Vs. 1 ...ἐρ]ικος editor prior.

437 Tabula marmorea reperta a. 1839 in angustiis faucibus inter *Stimanga* et *Skrapani* vicos, a Stimanga ad occasum solis, prope ecclesiam Sancti Athanasii.

Ross, *Bullettino d. Inst.* 1840 p. 23 et *Reisen im Peloponnes* 44. (Kirchhoff, C. I. G. IV 9301.)

+ Ε Ν Θ Α Δ Ε Κ Ι Τ Ε Α Δ Ε Λ
Φ Ο С Α Γ Α Θ Ο С Τ Ο Ο Ν Ο Μ Α Ν Ι Κ Ο С
Τ Ρ Α Τ Ο С Μ Α Ρ Μ Α Ρ Α Ρ Ι Ο С Δ Ι Α Τ Ο Ν
Φ Ο Β Ο Ν Τ Ο Υ Θ Υ С Ω Φ Ρ Ο Ν Α Β Ι Ο Ν Δ Ι
Α Ξ Α С Η Τ Ι С Τ Ο Υ Δ Ε С Π Ο Τ Ο Υ Χ Υ
Π Ρ Ο С Ε Ρ Χ Ε Τ Α Ι Υ Π Ε Ρ Π Α Τ Ρ Ο С
Κ Α Ι Α Δ Ε Λ Φ Ω Ν С Ω Φ Ρ Ο Ν Α Κ Α Ι
Χ Ρ Ι С Τ Ο Ν Β Ι Ο Ν Π Ο Λ Ι Τ Ε Υ С Α Μ Ε
Ν Ο С Π Ο Λ Υ Π Ο Θ Η Τ Ο С Π Α Ρ Α Π Α Τ Ρ Ο С
Κ Α Ι Α Δ Ε Λ Φ Ω Ν . Η Γ Ο Ρ Α С Θ Η Δ Ε Η Θ Η Κ Η
ΕΝΘΑΚΙΤΕΠΑΡΑΘΕΟΔΩΡΩΜΑΛΙΩΝΟСΧΡΥСΙΝΑ<

Ἐνθάδε κῖτε ἀδελ-
φὸς ἀγαθός, τὸ ὄνομα Νικόσ-
τρατος, μαρμαράριος, διὰ τὸν
φόβον τοῦ θ(εο)ῦ σώφρονα βίον δι-
άξας· ἤ τις, τοῦ δεσπότου Χ(ριστο)ῦ
προσέρχεται, ὑπὲρ πατρὸς
καὶ ἀδελφῶν σώφρονα καὶ
χριστὸν βίον πολιτευσάμε-
νος, πολυπόθητος παρὰ πατρὸς
καὶ ἀδελφῶν. Ἠγοράσθη δὲ ἡ θήκη,
ἔνθα κῖτε, παρὰ Θεοδώρ(ου) Μαλίωνος χρυσί(ων) α' (καὶ ἡμίσεος).

Vs. 5 [εἰ] τις contra apographum suum scripsit Ross, [ὅσ]τις Kirchh., quod exempli vitium non credibile. Interpungendum modo erat post ἤ τις, quod per itacismum est pro εἴ τις. Quod cum genetivo positum sit προσέρχεται, iam plane redolere sermonem hodiernum adnotat Ross. — Recte Kirchhoff videtur titulum quarto p. Chr. n. saeculo non iudicare antiquiorem.

438 *Thyamia.* In montis cui nomen est τὰ Σπιριὰ fastigio meridionali, trecentos circa passus sub cacumine locus est 'ς τὸ Καμάρι dictus, ubi prope aediculam ruinosam Ἁγίας Τριάδος cum multis aliis antiquitatis reliquiis iacebat stela marmoris albi, cuius basis rotunda striis instructa erat Doricis, ut e columna fabricata esse videretur. Titulus difficillimus erat lectu, ut magno studio pauca enucleari possent.

Ross, *Bullettino d. Inst.* 1840 p. 22 et *Reisen im Peloponnes* 42.

. . . . Ν Ι
. . . . Ε . . Χ Ν
. . . . . . Ε Ρ Ο Υ Δ .
. . Α Ν . Θ Ι Ι Σ Ι Ι Λ .
. . . Τ Ο Τ Ε Ι Μ . . .
. . Ν . . Ο Τ Α . . . .
. Η Μ Ω Χ Ι Κ . . . . .
. . . .
. Ν Α Τ . . . .
. . . . Υ Σ Ι Τ Ε Ι . .
Ν Σ . . Ν Ι Ι Τ . Η Ε Ω .
. Ο Υ Μ . . Η . Η Π Ο . . .
Ο Λ Ε Ι Α Σ Ι Ο . . Α Τ Ν
. . . Η Φ . . . . Τ
. . . .

Vs. 3. 4 ὑπ]ὲρ Θυ[αμί]ων dubitanter proposuit Ross, non bene; potius fuerit ὕπε]ρ οὐδ[ενὸς τῶν ἄλλων, ἀν[α]θ[η]σ-. — Vs. 5 [ἐ]π[ώνυ]το τοια[ῦ]τα(?). — Vs. 7 δήμω[ι Σ]ικ[υωνίω]ν Ross. — Vs. 10 λ]υσιτε[λ-. — Vs. 12 sq. ἡ πόλις ἡ τῶν | Φ]λιασί[ων κ]ατ[ὰ καὶ νόμους | καὶ ψ]ηφ[ίσμα]τα (spatii ratione motus paulum mutavi supplementa Rossii).

PARS QVINTA.

PHLIASIA.

439 *a* E schedis Fourmonti cum lemmate, »supra murum monasterii S. Nicolai τοῦ Βουνοῦ prope S. Georgium siti« Boeckh, C. I. G. 21.

b E schedis iisdem »in ecclesia S. Nicolai τοῦ Βουνοῦ« Boeckh, C. I. G. 37.

c In muro ecclesiae τοῦ Ἁγίου Νικολάου, quae est in colle supra vicum Ἅγιος Γεώργιος dictum, fragmentum lapidis arenacei rubescentis utrimque mutilum, a. 0,25. l. 0,73; litterae a. 0,05—0,07, Θ 0,03. Ross, *Reisen im Peloponnes* 31. Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 358*b*. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 97; tab. V n. 11. Ex apographo Velseni Kirchhoff, *Alphabet* ed. 3 p. 98 (idem ed. 4 p. 111). E Kirchhoffii apographo et ectypo a. 1878 confectis Röhl, Inscr. antiq. 28 et Imagines inscr. p. 76, adiectis *a* et *b*. (Blass, *Dialektinschr.* 3176. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 112.) *Contuli.*

a et *b* repraesento iterata e Boeckhio, *c* ex ectypo ad decimam partem verae magnitudinis redactum.

a

ƎΛDΛΙΑΜΑ ϟΙΕΚ
ΙΟΙΟϟ ΙΛΒ ΟΒΙϟΙ

b

ΜΟΦϘΟΒΜΟΤϟΑΤƎΞƎΔ

c

ΙϘ ΦΟΑϟΤΟΥΦΦϘΟΒΤϟ

Lapides hos inter se cohaesisse verissime significavit Ross. Tituli *a* versus duos recte suspicatus esse videtur Röhl non in uno fragmento fuisse scriptos, sed in duobus, quae alterum supra alterum in muro collocata vidisset Fourmont. Inversae igitur censendae sunt litterae versus alterius, quem legeris:

τ]ού[τ]ων (certe = ειν) ἐ[κ]ά[τ]α.

b δέξεται τό[ν] ὄρ[θ]ον s. τοὺς ὄρ[θ]ους (Boeckh).

c π]ότ' ὄρθον ὅτι ἀ ἀφόδ]ους (Röhl).

440 Fragmentum, quod possidet Παναγιώτης Δρίβελος, in vico *Hagios Georgios.* A sinistra fractum, in latere infimo est foramen ad inmittendum lapidem alterum. A. 0,14. l. 0,33. cr. 0,19.

J. B(ilco), *Bull. de corr. Hell.* 6, 1882, p. 444. (Kirchhoff, *Alphabet*[4] p. 111 adnot. Blass, *Dialektinschr.* 3171. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 756.) *Exscripsi.*

ΜΑΤΙΑ Ἀρτάμ[ιτος s. Ἀρτάμ[ιτι.

Saeculi quinti. Certo erat basis, non ut ait editor prior terminus. Fuisse potest de Dianae signo, quod in arce Phliuntis fuisse testatur Pausanias 2, 13, 5, addens ἐφαίνετο ἀρχαῖον εἶναί μοι.

---

441 *Hagios Georgios »à la justice de paix«* lapis magnus non levigatus, quem asportatum esse retulerunt e loco Ἅγιος Νικόλαος dicto. Litterae octo fere centimetrorum.

J. B(ilco), *Bull. de corr. Hell.* 6, 1882, p. 444. (Blass, *Dialektinschr.* 3171.)

ΗΡΑΣ Ἥρας.

Terminum fuisse recte censere videtur editor Gallus. Iunonis delubrum Phliasium memorant Xenophon, Hellen. 7, 2, 1 et 11. Pausanias 2, 13, 3; cf. Ross, *Reisen im Peloponnes* 32.

---

442 »Super montem Polyphingum« Fourmont, e quo Boeckh, C. I. G. 1111. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. T. 5 p. 299, qui repertum esse dicit in monasterio constructo in monte Polyphengo. (Πολυφέγγι vel Πολύφεγγον dictus est collis in angulo planitiae Phliasiae meridionali.) — Cf. C. Keil, Philologus 3, 1848 p. 315.

ΛΣΕΡΣΙΔΙΟΣΜΑΞΙΜΟΥΥΙΟΣΦΛΩΝ
ΚΟΡΙΝΘΟΣΤΗΦΛΙΑΣΙΩΝΠΟΛΕΙΤΗΝ
ΕΞΕΔΙΑΝΕΚΘΕΜΕΛΙΩΣΥΝΤΗΣΕ
ΓΗΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΣΕΚΙΩΝΙΠΩΝ
5 ΑΝΕΘΗΚΕΝ
Ψ Β Β Β

Λ(ούκιος) Σερ[β]ί[λ]ιος Μαξίμου υἱὸς Φλάων
Κορίνθ[ι]ος τῇ Φλιασίων πόλει τὴν
ἐξέδ[ρ]αν ἐκ θεμελίω[ν] σὺν τῇ σ[τ]έ-
γῃ κατασκευάσας ἐκ [τ]ῶν ἰδί[ων
5 ἀνέθηκεν.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Nomen gentilicium in versu primo restituit Keil, reliqua Boeckh.

443 *Hagios Georgios.* Tabula marmorea a sinistra incolumis, quam possidet Γεώργιος Καράλλης. Versus singuli inter lineas. A. 0,61. l. 0,38. cr. 0,07. *Exscripsi.*

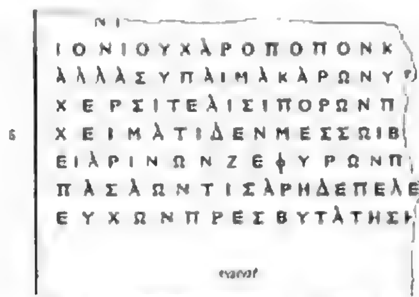

. . ν - - - - - - -
Ἰονίου χερσ(σο)πὸν πόλεον(?)
ἀλλά τ' ὑπαὶ μακάρων ἔ[γ]ρ- s. ἔ[γ]ε-(?)
χερσὶ τεαῖσι πορὼν π-
χείματι δ' ἐν μέσσωι Β-
εἰαρινῶν ζεφύρων π[νοιαί](?)
πασάων τίς ἀρ' ἠδὲ πέλε[ι
εὐχῶν πρεσβυτάτη ση-

Carmen dactylicum dedicatum ut videtur a vel pro viro, qui mare Ionium transivit sive transiturus erat. — Vs. 6 ζέφυροι pluralis nescio an aliunde sit notus.

---

444 *Hagios Georgios.* Gradus scalarum e lapide calcario in domo, quam possidet Constantinos Katzambâs, qui repertum esse dicit »ἀπὸ τὸ ποτάμι« i. e. circa Asopum flumen. Mutilus est supra et a dextra. A. 0,70. l. 0,50. Hastae directae litterarum Κ Γ (hasta sinistra) Ρ Τ Υ infra transeunt versus; litterae versuum 10 sq. reliquis minores.

Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 211 n. 3. (Versus 1—9 Dittenberger, Sylloge² 810.) — *Contuli* vs. 1—9; vs. 10 sq. nunc plane sunt detriti, ut pendeant e solo Widii exemplo.

//////////////////////// Ι Ι Κ Ι
ΚΑΙΟΤΙΑΝΠΟΙΗΣΤΙ
ΕΙΣΣΕΑΥΤΟΝΤΡΕΠΕ
ΤΑΥΤΑΣΟΙΕΥΧΟΜΕΘ
ΕΙΔΕΤΙΕΚΩΝΕΞΑΜ
ΟΥΚΕΜΟΝΕΠΑΡΑΣΑ
ΔΙΚΗΔΕΕΠΙΚΡΕΜΑΤΑ
ΤΙΜΩΡΟΣΑΠΕΛΘΟΝΙ
ΑΠΕΙΘΗΣΝΕΜΕΣΕ

spatium vacuum centim. septem

- - - - - - - - - - - -
ΑΡΙΣΙΟΜ//Ν//////////
ΑΕΙΚΑΥΑΝΤΑΤΟΙ
ΜΕ Ο//ΥΜΩΗΚΑ

- - - - - [τ]ις - -
καὶ ὅτι ἂν ποιῇς τῷ[ιδε],
εἰς σεαυτὸν τρεπέ[σθω].
ταῦτά σοι εὐχόμεθ[α].
εἰ δέ τι ἑκών, ἐξαμ[οιβὴν]
οὐκ ἐμὸν ἐπαρᾶσ[θαι]·
δίκη δὲ ἐπικρέματα[ι] σοι
τιμωρὸς ἀπελθόν[τι] παρ
ἀπειθὴς Νεμέσε[ως].
- - - - - -
Ἀρισ[τ]ομ[έ]ν - -
ἀεὶ κα[ὶ π]αντάρχο[υ]
μ[ε]τ[ὰ θ]υμῷ ἢ κα[ρδία](?)

Var. lect. Vs. 1 vestigia litterarum omittit W. || vs. 2 extr. ΤΟ.

Scripturam affectare antiquitatis remotioris speciem conspicienti lapidem est manifestum atque proditur litterae Xi forma recenti.

Vs. 1 hastae loco primo et ultimo servatae transgrediuntur versum, ut verisimillime fuerit τις, cui certo non sequebatur Iota neque Ny. — Vs. 2 extr. το[ῦτο] Wide, qui restituit vs. 3. 4. — Vs. 5 ἐξαμ[άρτῃς] W., pro quo in coniunctivo iure suo offendens ἐξαμ[αρτάνει] Dittenberger (per errorem dedit ἐξαμαρτ[άνει]); sed id efficeret versus latitudinem tam longe superantem reliquos, ut credi non posset; immo expectemus ἐξαμ[αρτάνοις s. ἐξαμ[αρτάνεις. Proponens ἐξαμ[οιβὴν] sumpsi, ad priora εἰ δὲ κτλ. subintellegendum esse ποιεῖς e ποιῇς. — Vs. 6 restituit W., vs. 7. 8 eius supplementis addidi το et παρ, consulens aequali scripturae longitudini. — Vs. 9 de Νεμέσε[ως αὐτῆς] cogitat W., sed recte id nimis censet longum. Nulla voce opus est post genetivum, versus enim ultimus reliquis paullo brevior fuisse potest (sicut vs. 4, quo finitur enuntiatum). Sensus fuerit: »Fati poena ultrix inexorabilis vel fugienti tibi imminet«. (Aeque iudicavit Dittenberger.) — Vs. 11—13 non transscripsit W., de versu duodecimo adnotans: »*vielleicht ist für* Υ, *das ich freilich auch bei der Revision der Inschrift zusammen mit einem Freund gelesen habe,* Γ *zu lesen, also* παντάρχου«.

---

445 *Hagios Georgios* in domo, cuius possessor Χρηστὸς Παπόπουλος, tabula marmorea in duas partes fracta; a sinistra servatus est margo. A. 0,50. l. 0,37. cr. 0,08. *Exscripsi.*

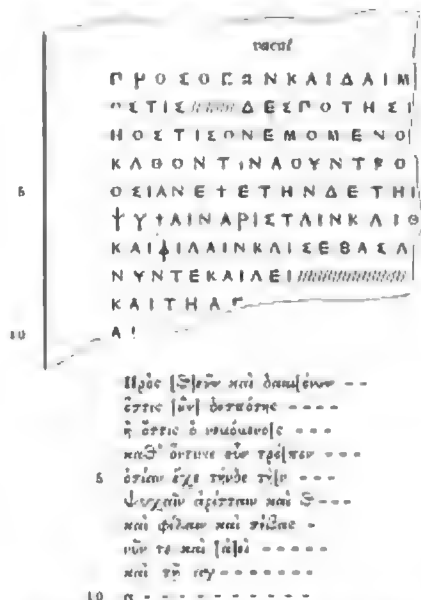

Πρὸς [θ]εῶν καὶ δαιμ[όνων - -
ὅστις [ὢν] δεσπότης - - - -
ἢ ὅστις ὁ νεμόμενο[ς - - -
καθ' ὅντινα οὖν τρό[πον - - -
ὁσίαν ἔχε τήνδε τὴ[ν - - -
ψυχὰν ἀρίσταν καὶ θ- - -
καὶ φίλαιν καὶ σέβας -
νῦν τε καὶ [ἀ]εὶ - - - - -
καὶ τῇ αγ- - - - - - - -
α - - - - - - - - - - -

Litteraturae indoles plane congruit cum titulo praecedente, iisdem litteris ultra versus productis (quod factum esse moneo in hasta ultima versus alterius).

---

446 *Hagios Georgios* »in ecclesia D. Ioannis Prodromi« Fourmont. (Boeckh, C. I. G. 1117.) Cf. C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 84.

ΝΤΑΝΔΙΟΣ	Ἀ]ντάνδ[ι]ος
.Ι.ΧΙΔ - - -	Εὐτυ]χίδ[ας
ΞΙΙ.ΙΡΙ - - - -	Στρ]άτ[ι]ππος
Ι.ΙΚ.Ο.Ι Ν Σ	Ν]ικό[μ]ας
ΚΟΚΙΔΑΤΣ	Νι]κοκ[ρά]τε[ς].

Vs. 1 restituit Keil, reliqua tentavi ipse.

447. 448 In vico Πετρῇ, qui prope antiquam Phliuntis sedem est ad occasum solis, sub divo iacent hermae duo marmorei aequales. N. 447 deest caput. A. 1,57. l. 0,32. cr. 0,24. N. 448 deest facies, sed servatum est occipitium viri bene capillati, ut videatur iuvenis. A. 1,75. l. 0,31. cr. 0,25. *Exscripsi.*

447

ΜΟΡΦΗΝΣΕΚΟΥΝΔΙΛΛΗΣΜΕΜΗΤΡΟΣΕΙΣΟΡΑΣ

448

ΛΟΓΙΣΜΟΣΟΣΤΕΤΑΡΤΟΣΗΓΟΥΜΑΙΓΕΝΟΥΣ

447 Μορφὴν Σεκουνδίλλης με μητρὸς εἰσορᾷς.

448 Λόγισμος· ὃς τέταρτος ἡγεῖται γένους.

Λόγισμος nomen est in nummis Pergamenis. Hermae sine dubio alter iuxta alterum erant collocati, ut Logismi matrem fuisse Secundillam legentes per se intellegerent. »*Quartus gentis princeps*« fortasse inde a gente in civitatem Romanam ascita.

---

449 *Hagios Georgios* in area domus, quam possidet Γεώργιος Βαφόπουλος, herma et supra et infra mutilus; titulus incolumis. A. 0,90. l. 0,29. cr. 0,25. Alpha scriptum sine linea transversa.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 355 n. 12. *Exscripsi.*

ΚΛ ΙΥΛΙΑΝΟΝ
ΕΥ ΡΙΔΗΝ ΚΛ
ΜΙΝΟΥΚΙΑΝΟΥ
Τ ΥΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ
5 ΥΙΟΝΑΥΡΜΕΝΕ
ΔΗΜΟΣΛΥΧΝΕ
ΔΙΟΣΤΟΝΦΙ
ΛΟΝ

Κλ(αύδιον) [Κλα]υ[δ]ιανὸν
Εὐ[πυ]ρίδην Κλ(αυδίου)
Μινουκιανοῦ
τ[ο]ῦ διδασκάλου
5 υἱὸν Αὐρ(ήλιος) Μενέ-
δημος Λυχνί-
διος, τὸν φί-
λον.

Varia lectio editorum Gallicorum, qui paulo pleniorem viderunt lapidem. Vs. 1 ΚΛΚΛΑΥΔΙ. (Omissa est parva linea supra compendium nominis; item vs. 2. 5) || vs. 2 in. ΕΥΜΥΡ »*peut-être faut-il lire* Εὐμυρίδης«. Certum est non fuisse My || vs. 4 ΤΟΥΔΙΔ || vs. 5 ΑΥΡ || vs. 8 ΛΟΝ.

Vs. 6 sq. Λυχνίδιος recte videntur interpretari editores priores: oriundus ex urbe Epirotica, cuius nomen traditum Λυχνιδός et Λυχνιδέε, ethnicum Λυχνίδιος.

---

450 *Hagios Georgios* in ecclesia Iohannis Prodromi. Habeo e diario Rossii.

ΛΕΡΩCΙ

Ambiguum est: μάλ' ἔρωτι; δε]λερῶς, δα]λερῶς, σφα]λερῶς alia. Certe videtur esse de carmine sepulcrali.

---

451 *Hagios Georgios.* Epistylium cum vestigiis guttarum, quod est pro gradu scalarum ducentium in domum, cuius possessor Spiro Tselios. In litteris reliquiae coloris rubri. *Exscripsi et confeci ectypum.*

ΣVΜΑΔΑΣΑΡΧΕΛΟΧΟV

Συμάδας Ἀρχελόχου.

Fuerit vergentis fere saeculi quinti, qua aetate memorabilis est terminatio genetivi scripta ΟV. Epistylium certe erat aediculae sepulcralis.

---

452 *Hagios Georgios*, Μετοχὴ τῆς μονῆς. A. 0,79. l. 0,56. cr. 0,10.

Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 98 ex apographo Le Basii. (Blass, *Dialektinschr.* 3172.) *Exscripsi.*

Μελισθ[έν]ιος
Φιλαρχίδα,
Ἀγαθοκλείας.

Var. lect. Vs. 1 extr. ΘΗΝΟΣ, quod exhibet Le Bas, certum est non scriptum fuisse.

Litteratura pulchra quarto saeculo est tribuenda.

De lapidum sepulcralium Phliasiorum forma peculiari exposuit Ross, *Reisen im Peloponnes* 29 sq. Stelae sunt lapidis arenacei, quarum ima pars ut solo immittatur est rudis. Nomen mortui si solum indicatur, insculptum est fasciae excavatae satis angustae; sin autem perhibetur etiam pater, mortui nomen inscribi solet fasciae editae, patris cavatae. Ad quae genera addendum est tertium, quod repraesentat lapis noster, qui trium est versuum: indicatur enim matris quoque nomen; patris est in fascia cavata. Mortuus fere semper indicatur casu genetivo.

---

453 *Hagios Georgios*, inaedificatum domo, quam possidet Σωτήριος Καραμπόπουλος. A. 0,57. l. 0,31. Versus prior in fascia edita, alter in cavata.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 355 n. 11. *Exscripsi.*

ΙΓΝΩΝ
ΦΟΙΝΙΣΣΑΣ

Ἄγνων
Φοινίσσας.

Prius nomen altero est magis adesum, quod fefellit editores priores, ut diverso tempore exarata esse putarent. — Vs. 1 certum est non fuisse genetivum (v. ad titulum proxime praecedentem); de genetivo nominis feminini vs. 2 cf. supra ad n. 76.

---

454 In vico Κεῦτζι (prope Phliunta, ab hac inter septentriones et orientem solem) in aedicula τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 356 n. 13.

ΑΛΚΑΝΕΤΣ Ἀλκα[ι]νέτ[ου].

Emendavi.

---

455 *Hagios Georgios*, monasterii (Μετοχὴ τῆς μονῆς) scalis immissus. Margo superior servatus; titulus in fascia cavata. A. 0,16. l. nunc 0,16.

Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 105. *Exscripsi* litteras posteriores septem, quae adhuc servatae sunt.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΑ Ἀριστοκλεία[ς].

---

456 *Hagios Georgios* in lapide marmoreo scalis inserto.

Pouqueville, *Voyage de la Grèce* IV, 188 = 2. éd. V, 306. (Boeckh, C. I. G. 1115.)

ΕΥΑΝΚΡΙΤΟΥ

Εὐ[θυ]κρίτου dubitanter Boeckh. Proxime ad tradita accedit Β[(ε)ι(λο)]κρίτου.

457 Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 99 ex apographo Le Basii.

Δ Α Μ Α Ι Ν Ε Τ Ο Υ — Δαμαινέτου.

458 *Hagios Georgios.* Stela infra mutila, adhibita ad sternendam aream fundi, cuius possessor Papaianakis. A. 0,44. l. 0,50. Tituli valde detriti versus duo in eadem fascia cavata. *Exscripsi.*

Δ Ε Τ Ε Υ — Δετε[ῦ
Δ Ε Μ ////////// — Δεμ - -

459 *Hagios Georgios*, in aedicula S. Ioannis Prodromi. Stela; titulus in fascia cavata.

Ross, *Reisen im Peloponnes* 30. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 100.

Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ο Σ — Ἐπικράτεος.

460 *Hagios Georgios.* Stela in area domus, quam possidet Ἰωάννης Δημόπουλος; titulus in fascia cavata. *Exscripsi.*

Ε Υ Χ Η Ρ Ι Δ Α — Εὐχηρίδα.

461 *Hagios Georgios.* Stela; versus prior in fascia edita, alter in cavata. A. 0,54. l. infra 0,45, supra 0,43.

Ross, *Reisen im Peloponnes* 29 sq. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 103 ex apographo Le Basii.

Ζ Ω Π Υ Ρ Ο Υ — Ζωπύρου
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Β Ο Υ Λ Ο Υ — Ἀριστοβούλου.

462 *Hagios Georgios* in domo, quam possidet Ἀθανάσιος Παναγιώτης.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 355 n. 10. — Equidem cum lapis hodie paene totus muro sit occultus, utriusque versus cernere tantum potui litteras duas primas.

Θ Ω Μ Α Ν Τ Α Σ — Θωμάντας
Α Ρ Χ Ι Κ Λ Ε Ι Δ Α — Ἀρχικλείδα.

Θωμάντας non cum editoribus censendus est nominativus, sed more Phliasio genetivus.

463 *Hagios Georgios.* In muro ecclesiae dictae Εἰσόδια τῆς Παναγίας vidit Ross (*Reisen im Peloponnes* 29), qui priorem tituli versum exscripsit in diario, totum Fourmont, e cuius schedis Boeckh. C. I. G. 1113.

Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ι Α ' — Καλλικρατεία[ς
Χ Α Ι Ι Ε Μ Α Μ Ο Υ — Χαι[ρ]ημά[χ]ο[υ].

Vs. 1 extr. vestigium litterae addidi e Rossii diario. Alterum versum dat Boeckhius χαῖ[ρ]ε - -, quod, cum sequantur aliae litterae, veri non simile. Restitui, quae a traditis non longe recedunt.

464 Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 107 ex apographo Le Basii.

Μ Ν Α Σ Α Λ Ι . . — Μνασάλ[κεος (s. Μνασαλκ[ίδα).

Non dubito, quin idem titulus minus bene descriptus sit in diario Rossii, qui eum dicit esse in vici dicti Ἅγιος Γεώργιος domo quadam in stela sepulcrali: ΑΝΑΣΑΛ . .

465 *Hagios Georgios*, in domo, quam possidet Ἀθανάσιος Τσίλλας, stela infra fracta. A. 0,29. l. 0,34. cr. 0,07. Titulus in fascia cavata.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 355 n. 9. *Exscripsi.*

Ν Ι Κ Α Γ Ο Ρ Α Σ — Νικαγόρας.

Litteram ultimam dant C editores priores.

466 *Hagios Georgios.* Stela inaedificata in area domus, quam possidet Ἰωάννης Δημόπουλος, fracta a dextra et infra. Titulus in fascia cavata. A. 0,25. l. 0,24. *Exscripsi.*

Ν Ι Κ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Α — Νικοκρατεία[ς.

467 *Hagios Georgios.* In area domus, quam possidet Κωνσταντῖνος Εὐστράτιος, inaedificata est stela, infra fracta, utrimque dubium utrum incolumis an decisa. A. 0,30. l. 0,36. Titulus in fascia cavata. *Exscripsi.*

Ξ Ε Ν Ε Ι Α — Ξενεία[ς s. - ξενεία[ς.

468 *Hagios Georgios.* Lapis arenaceus, qui est pro gradu scalarum in domo, quam possidet Νικόλας Γεώργας. Titulus in fascia cavata. A. 0,46. l. 0,50. *Exscripsi.*

Π Ρ Α Ξ Ι Τ Ι Μ Α Σ — Πραξιτίμας.

Adsignandum saeculo quarto.

469 *Hagios Georgios.* Stela; versus prior in fascia edita, alter in cavata.

Ross, *Reisen im Peloponnes* 30. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 101 ex apographo Le Basii. Habeo etiam e Rossii diario.

Σ Ω Σ Ι Κ Λ Ε Ο Σ — Σωσικλέος
Ο   Ο Υ — - - - - ου.

Vs. 2 in. Ω Le Bas, Θ edidit Ross, sed Ο est in diario. Extr. ΟΙ Le Bas.

470 Stela sepulcralis notata in Rossii diario.

- - - - - - - - - — - - - - - -
Τ Ι Μ Ο — Τιμο-

471 *Hagios Georgios.* Stela, quae pro gradu est in domo, cuius possessor Βασίλειος Καράζαφος. A. 0,53. l. 0,29. cr. 0,13. Titulus in fascia cavata. *Exscripsi.*

Τ Ι Μ Ο Κ Ρ Ι Τ — Τιμοκρίτα[ς.

472 Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 102 ex apographo Le Basii.

Τ Ι Μ Ω Ν — Τίμων (s. Τίμω[νος, Τιμώ[νακτος, Τιμω[ίδα).

473 Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 106 ex apographo Le Basii.

ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΑ — Ἀφροδεισία·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

474 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1112.

ΗΡΑΚΛΕΑΧΑΙΡΕ

Ἡράκλεα· χαῖρε.

»Ibidem (prope vicum S. Georgii) aliam quoque inscriptionem reperit F., quae paucorum ductuum est ... Quam omitti praestat« Boeckh.

475 Inaedificatum muro ecclesiae Εἰσόδια τῆς Παναγίας vidit Ross, e cuius diario habeo.
Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 104.

ΘΕΩΝ — Θέων·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

476 *Hagios Georgios.* Stela lapidis arenacei cum aetomate, fracta in partes duas, inaedificata ecclesiae Παλαιᾶς Παναγίας. A. 0,33. L. 0,30. *Exscripsi.*

Κ\ΕΩΝ — Κλέων·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

477 »Prope vicum Agio Georgio, in monasterio τῆς Παναγίας« Chandler, Inscr. II, 146 p. 86. (Boeckh, C. I. G. 1114.)

ΛΕΟΝΤΙΣΧΑΙΡΕ

Λεοντίς· χαῖρε.

478 *Hagios Georgios* »prope ecclesiam B. Virginis«.
E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1116. Cf. C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 84.

ΦΡΩΑΤΟΣΥΔΟΣ

»Tria elementa priora restare puto ex Εὐ]φρω-« Keil. Equidem coniecerim Ἐπα]φρ[όδι]τος, Ὕ[λ](λ)ος.

PARS SEXTA.

CLEONAEA.

I. NEMEA.

479 Fragmentum stelae e lapide calcario, ad sinistram incolume, repertum in templo, nunc Athenis in museo. A. 0,16. l. 0,18. cr. 0,12.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 352 n. 4. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3320.) *Exscripsit Prott* et misit ectypum.

vacat
ΑΛΙΑΙΑΙΕ
ΤΕΤΑΡΤ
ΒΩΛΑΣ
ΚΛΑΙΕ

Varia lectio editorum priorum. Omiserunt indicare marginem sinistrum. — Vs. 1 extr. ΙΤ || vs. 4 ΒΑΛΙΕ.

Ἀλιαία ἔ[δοξε τελεία· mensis
τετάρτ[ας· - - - - - - - - - -
Βωλᾶς [ἐπαγγελλομένας (sive sim.)· -
κλαι E[- - - δίων s. είων
. . . .

Tertio a. Chr. n. saeculo non recentior, qua aetate vs. 4 non fuisse potest dativi terminatio contracta de nomine masculino, ut necessario honorata sit mulier. De lectione moneo certum esse Kappa neque, ut adnotat Prott, vix dubium Lambda, mihi quidem ex ectypo videtur cogitari etiam posse de Μ. Ab Ε incipiebat nomen patris.

---

480 Repertum in templo. A. 0,12. l. 0,17. cr. 0,08. Nunc latet.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 353 n. 7. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3317.)

ΟΑΙΔΕΤΟΝ
ΜΝΑΜΟΝΑΣ
ΣΕΠΙΜΕΛΕΣΘΑΙ
ΣΑΓΩΝΣΑΝΣ
ΝΣΕΡΙΦΙΩΝΑΙ
ΑΙΡΗΣΕΡΙΦΙΩΝ

- σ]θαι δὲ τον
ἱαρο(?)]μνάμονας
- ς ἐπιμέλεσθαι
- ς ἀγῶνας
τὰ]ν Σεριφίων α-
ἴαν δέ τις ἀπα(?)](λ)ίαν Σεριφίων.

Videtur decretum esse de privilegiis, quibus in feriis Nemeaeis fruerentur Seriphii: eis necessitudo intercedebat cum Argivis, quippe quorum heros Perseus Seriphi sit educatus. — De ἀγῶνας (vs. 4) non indicare praestat, antequam confirmetur lectio; vs. 6 conatus sum restituere.

481 Fragmentum repertum in templo; nunc latet. A. 0,19. l. 0,17. cr. 0,07.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 353 sq. n. 8. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3318.)

ΑΡΑΞ
ΟΝΣΕΜΒΑΤ
ΑΥΤΕΡΣΙ⋮ΘΘΘΘ⋮(
ΙΑΑΙΤΟΝΝΑΟΝ⋮Κ/
ΒΒΒΒ⋮⋮⋮ΞΞ-ΞΣ⋮ΚΟΡ
ΠΟΞΥΣΥΤΑΝΔΕ
ΒΒΡΟΟΟΟ⋮ΚΗΡΟΥ
--ΗΗΜΙΜΝΑ
ΤΑΛΑΝΤ
\ΟΝΚΑΙ

ἐγ]δαραξ-
τ]ᾶς ἐμβατ[ῆρα-
ἐγκ]αυτῆρι ΘΘΘΘ,
- ί[δ]αι τὸν ναὸν κ-
ΒΒΒΒ⋮⋮⋮ΞΞ-ΞΣ Κερ[ωθίον
ἀ]ποξύσ[ι] τᾶνδε
ΒΒΡΘΘΘΘ, κηροῦ
- η ἡμιμναῖ[ον
ταλαντ-
τὸν ο]ἶκον κ[α]ὶ s. κ[λ]ι-

Titulus, qui continebat rationem de templi exstructione, adsignandus est, quantum e litterarum forma edita iudicetur, saeculo quarto, cum qua aetate convenire videtur species columnarum adhuc superstitum. — Vs. 2 scripsi ἐμβατ[ῆρας (ἐμβάτ[ας priores), nixus loco Pollucis 2, 200: βατὴρ ὁ οὐδός, ἐφ' οὗ βαίνουσι; compositum lexicis quidem est ignotum, sed non minus ὑπεμβατήρ, quod est in titulo Lebadeensi C. I. G. Sept. 1 3073 vs. 8 (cf. Fabricius de architectura Graeca 57). — Vs. 3 ἐγκ]αυτῆ[ρ]ι supplevit Prellwitz. Est a ἐγκαυτήρ pro ἐγκαυτής sicut κρατήρ gen. κρατῆρος in titulo Mycenaeo n. 493; variant ἐγδοτῆρι et ἐγδοτῆρι in ratione Epidauria de aedificanda tholo. — Vs. 5 scripsi Κερ[ωθίον, cui subaudiendum ἀργυρίου sicut in rationibus Epidauriis. Potest quidem Κερ- etiam audivisse vir, cui pecunia est soluta; futilis certe est Prellwitzii coniectura (ἐ)ς Κέρ[ωθον, cui vel obstat interpunctionis signum. — Vs. 6 conieci fuisse casum vocis q. e. ἀπόξυσις «levigatio». Suspicio est graviorem inesse errorem: ἐς ἀ]πόξυσ[ιν]. — Numerorum significatio non dubia: *drachmae* sunt Β centum, Ρ quinquaginta, Ο decem (cf. n. 523. 616. 617), . una; vs. 5 patet sequi *obolos*, quorum unus significetur ⋮; Ξ necessario est semiobolus et Σ pars oboli dimidio minor; idem signum occurrit Epidauri.

482 Repertum in templo; nunc latet. A. 0,07. l. 0,12. cr. 0,09.
Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 352 n. 5. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3321.)

ΠΕΡΟΧΡΗΙΣ
ΣΤΑΠΕΡΑΤΑΙ
ΣΙΤΟΥΛΥΚΙΣ
ΕΚ

Videtur esse de carmine: Vs. 1 περ ὁ χρύσε[ος s. περ ὃ χρῦσ σ—. — Vs. 2 Θαλάσσας ν]ῶτα περᾶται. — Vs. 3 recte ut videtur Prellwitz -ωι τοῦ Λυκί[σκου, quamquam in nomine foret licentia metrica.

483 Repertum in templo; nunc latet. A. 0,17. l. 0,11. cr. 0,09.
Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 353 n. 6. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3321.)

ΚΕ
ΚΥΩΝΗ
ΜΑΧΟΥΚΟ
ΙΤΙΜΑΧΟΥΚ
ΟΠΟΙΓΩΝΟΙΣ
ΠΑΝΑΙΦΙΛ
ΝΙΑΝΑΠ
ΣΦΙΝ
ΣΑΝ

ἀνέθη]κε
Σι]κυὼν η-
Ἀντιμ]άχου κο[υρ-(?)
Ἀν]τιμάχου κ-
ὅπος γυιοῖς(?)
δα]πάναι (s. τρο]πάν, πᾶν, alia ἂι) φιλ-
-ιναν ἀπ-
σφιν vel [νό]σφιν
Θ, ζ(?)]ανόν.

Carmen videtur dedicatorium Antimachi vel Antimachi filii Sicyonii.

484 Lapis insertus parieti ecclesiae prope templum, ab eo ad meridiem versus.
Röhl, *Athen. Mitth.* 1, 1876, p. 229 et Inscr. antiq. 26. (Blass, *Dialektinschr.* 3161.) Cf. Kirchhoff, *Alphabet*[4] p. 98 adnot.

Ἑκάτα]ι vel Ἀρτέμιδ]ι ἐφοδίαι (Röhl).

485 Fragmentum baseos e lapide calcario caeruleo, repertum in aedicula ruinosa prope templum, nunc in vico affini Ἡράκλειον dicto. Imum latus ad excipiendum lapidem alterum est conformatum, latera reliqua (etiam posticum) mutila. A. 0,19. l. 0,30. cr. 0,37. Litterae a. 0,035.
Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 351 n. 3. — *Exscripsit Prott.*

Σικυώ[νιος ἀνέθεν] s. Σικυω[νίων.

486 Lapis calcarius insertus fundamentis aediculae prope templum, ab eo ad meridiem versus. A. 0,62. l. 0,77. Litterae profunde incisae, a. 0,10—0,14. *Exscripsit Prott.*

Τ]ελέστας.

Manifesto ad sinistram excipiebat lapis alter, fortasse etiam ad dextram, adiectum igitur fuisse potest ἀνέθηκε.

487 Lapis calcarius de basi, repertus in aedicula ruinosa prope templum, nunc in vico vicino Ἡράκλειον dicto. A. 0,27. l. 0,50. cr. 0,36. Cum inventus est, ad dextram modo erat fractus, nunc etiam in summa parte est mutilus; litteras nunc (exceptis duorum priorum paucis residuis) deletas uncis inclusi. In imo latere est foramen ad annectendum lapidem alterum.
Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 349 n. 1. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3292. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1065.) *Exscripsit Prott.*

Δ]ὶ Ἀργεῖοι ἀνέθεν·
ἴλαρχος ἐπιλέκτας Φιλ----
ἰλάρχω Πεδάκριτος, Κλεοσ[θένης
ἰλάρχω Φιλέας, Ὀλυμπιάδα[ς
ἰλάρχω Δεξίστρατος, (---).

Supplementa sunt editorum Gallicorum, qui intellexerunt ἐπιλέκτας designare principem collegii. Dedicat respublica Argiva per ilarchos; quod bini referuntur versibus 3—5, credendum est e phylis tribus constitutos esse binos, e phyla quarta unum, sed qui teneret locum praesidis. In versu quinto ilarchi alterius nomen per errorem omissum. — E titulo elucet tunc — ineunte credo saeculo tertio — Nemeam fuisse Argivorum (non Cleonaeorum), quod idem valet in titulum proxime sequentem, qui argumenti videtur paene aequalis; hunc quarto saeculo non dixeris recentiorem.

488 Lapis calcarius de basi, repertus in aedicula ruinosa prope templum, nunc in vico vicino Ἡράκλειον dicto. A. 0,30. l. 0,52. cr. 0,37. Fractus utrimque et in parte postica; in imo latere est foramen ad annectendum lapidem alterum. Scriptura inaequalis; litterae versus primi reliquis sunt maiores.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 350 n. 2. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3319.) *Exscripsit Prott* et misit ectypum non quidem plane sufficiens.

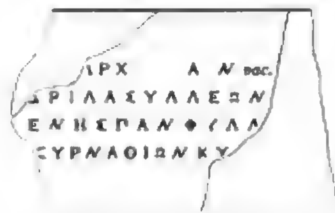

Δὶ Ἀλλ]αχ[ει] ἀν-
έθεν ...βρίλας Ὑλλέων,
........ίνης Παμφυλῶ[ν,
........ε Ὑρναθίων, Κυ...
Δυμάνων].

Varia lectio editorum priorum: Vs. 3 omittunt ΦΥ || vs. 4 in. ΙΥ. In fine omittunt ΚΥ (de prima littera Ι certum, Κ verisimile secundum Prottium).

Supplevi vs. 1. 2. 3. Cf. Stephan. Byz. s. v. Δυμᾶνες· φυλὴ Δωριέων. ἦσαν δὲ τρεῖς, Ὑλλεῖς καὶ Πάμφυλοι καὶ Δυμᾶνες ἐξ Ἡρακλέους. καὶ προστίθησι ἡ Ὑρνηθία, ὡς Ἔφορος α'. Nota Παμφυλῶν, quod est quoque in titulo Argivo n. 598, Παμφύλας n. 517. — Cf. adnotata ad titulum proxime praecedentem.

II. CLEONAE.

489 A Χάνι τῆς Κουρτέσας quartam fere horae partem ad septentriones versus abest locus Βελμετὴ dictus, ubi lapides duo curvati, a. 0,75, iacentes sub divo exhibent titulum.

Collignon, *Bull. de corr. Hell.* 4, 1880, p. 46. Io. Schmidt, *Athen. Mitth.* 6, 1881, p. 355 n. 55. »*Nach Durchreibung Schmidt's*« Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* n. 262. *Exscripsi.*

ΞΕΝΟΦΙΛΟΣΚΑΙΣΤΡΑΤΩΝΑΡΓΕ | ΟΙΕΠΟΙΗΣΑΝ

Ξενόφιλος καὶ Στράτων Ἀργε[ῖ]οι ἐποίησαν.

Secundum litteraturam titulus ineunte primo p. Chr. n. saeculo antiquior haberi non potest; Loewii imago falsam dat litterae Phi formam. Lapides eorundem artificum notis signati n. 657 et 1248 recentiorem etiam perhibent litterarum speciem. Eiusdem familiae fuisse sculptores duos monstrat titulus Epidaurius n. 1148, in quo sculptor Xenophilus Stratonis f.: videtur is filius fuisse Stratonis eius, qui occurrit in nostro. Crediderim fratres fuisse Xenophilum et Stratonem nostros, eorumque patrem audivisse Stratonem.

490 In viculo Γούζα prope Ἅγιος Βασίλειος in domo, quam possidet Michaelis Dellis, basis lapidis calcarii utrimque cymatiis instructa. A. 1,01. l. 0,47. cr. 0,38. *Exscripsi.*

ΚΟΡΝΗΛΙΟΝΒΕΤΟΥΡΙΟΝ
ΘΕΟΦΙΛΟΝΤΟΝΑΞΙΟΛΟΓΩ
ΤΑΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝΑΓΩ
ΝΟΘΕΤΗΝΤΗΣΛΑΜΠΡΟΤΑ
ΤΗΣΚΛΕΩΝΑΙΩΝΠΟΛΕ
ΩΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΠΕΡΙ
ΤΟΥΣΠΟΛΕΙΤΑΣΗΒΟΥ
ΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΚΤΩΝ
ΙΔΙΩΝΑΝΕΣΤΗΣΑΝΥΠΟ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΣΔΟΜΙΤΙΟΝΑΛΕ
ΞΑΝΔΡΟΝΚΑΙΛΗΡΙΟΝΚΛΑΡΟΝ

Ψ *palma* *corona* *palma* Β

Κορνήλιον Βετούριον
Θεόφιλον, τὸν ἀξιολογώ-
τατον στρατηγόν, ἀγω-
νοθέτην τῆς λαμπροτά-
της Κλεωναίων πόλε-
ως καὶ εὐεργέτην περὶ
τοὺς πολείτας, ἡ βου-
λὴ καὶ ὁ δῆμος ἐκ τῶν
ἰδίων ἀνέστησαν ὑπὸ
ἐπιμελητὰς Δομίτιον Ἀλέ-
ξανδρον, Καιλήριον Κλᾶρον.

ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

491 Parva stela reperta eodem fere loco quo n. 489. Versus duo priores in aetomate scripti.

Baumeister, Philologus 9, 1854, p. 182. E Bursiani apographo Rangabé, *Antiquités Helléniques* 2, 2220 *b*; ipse Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854 p. XXXIV. (C. Keil, *Mélanges Gréco-Romains tirés du Bulletin de l'Académie de St. Pétersbourg* 2, 1856, p. 36. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 143*c*. Kaibel, Epigr. Graeca 471. Cougny, Anthol. Pal. III, 2 p. 119 n. 194.)

ΝΟΜΩΝΙΑΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙ
ΧΑΙΡΕ
ΙΚΑΡΙΟΥΜΕΝΠΑΙΔΑΠΟΛΥΣΗΛΩΤΟΝΟΜΗ
ΗΝ ΣΕΝΔΕΛΤΟΙΣΕΞΟΧΑΠΗΝΕΛΟΠΗΝ
ΣΗΝΛ/ΡΕΤΗΝΚΑΙΚΥΔΟΣΥΠΕΡΤΑΤΟΝΟΥΤΙΣΕΠΑ
ΙΣ ΛΙΓΥΡΩΝΑΣΑΙΑΠΟΣΤΟ
ΟΥΝΕΚΑΔΕ ΣΕΝΑΣ‾ΕΝΟΜΩΝ..Ο
ΤΗΚΕΔΟΝΙΣΤΥΓΕΡΗ

Var. lect. Vs. 3 in. .ΗΝ Σ Burs. ‖ vs. 5 in. ΣΩΜΑ/Ρ Burs. (ΣΩΜΑ Ρ Rang.), ΣΗΜΑ.ΡΕΤΗΝ Baum. Tum ΚΑΙ omisit Baum. ‖ vs. 6 ΛΙΓΥΡΟΝ Burs. (Rang.) ‖ vs. 7 litteras ita collocat Baum., quasi a ΟΥΝΕΚΑ versus incipiat. Tum ΑΣΓΕΝ Burs. (Rang.), ΑΣΡΕΝ Baum. Extr. ..Ο omittit Baum. ‖ vs. 8 extr. ΕΡΙ Burs.

Νουμωνία Μεγαλοπολῖ[τι·
χαῖρε.
Ἰκαρίου μὲν παῖδα πολυστήλωτον Ὀδυ[σσεὺς
ἦ[ν]σ' ἐν δέλτοις ἔξοχα Πηνελόπην,
σῆ[μ]α δ' ἀ[ρ]ετὴν καὶ κῦδος ὑπέρτατον οὔτις ἐπι[ρρεῖν
ἰσ[χύει] λιγυρῶν ἆσαι ἀπὸ στο[μάτων.
Σ[ειρῆν] οὕνεκ' ἄδε[ια]· σ' ἔνασ[σ]ε, Νουμω[νία], σ[ὲ πατρὸν
τηκεδόνι στυγερῇ [Ζεὺς ἐν Ὀλύμπου ἕδραις.

Titulus aetatis Romanae, nam Νουμωνία reddere nomen Latinum *Numonia* intellexit Keil, neque quod pro u graece scriptum est O, aetatem arguit antechristianam, cum haec antiquior orthographia retenta sit etiam in aliis nominibus a Νου- incipientibus; cf. Dittenberger, *Hermes* 6, 289 sq. Quod Kaibel ait esse »secundi vel primi a. Chr. n. saeculi«, eum movisse videtur litteratura a Rangabeio exhibita, sed formae ΣΓ, quas dat iuxta recentiores ΑΜ, vel in hanc non quadrant aetatem, ut accuratae esse nequeant.

Vs. 1 scripsi Μεγαλοπολῖ[τι, vocativum ethnici; mire Μεγαλόπολι cognomen esse mortuae censet Keil. — Vs. 3 πολυστήλωτον (pro πολυζ.) non solum utrumque dat apographum, sed diserte etiam testatur Baum. Item Zeta posteriore aetate scribitur pro Sigma (cuius rei permulta congessit exempla G. Meyer, *Griech. Grammatik*[3] p. 302 sq.), ut aequalem tum fuisse constet litterarum duarum appellationem. — Vs. 4 ἦ[ν]ε[σ]' Keil, neque ulla est causa, cur tradita cum Rangabeio et Kaibelio mutemus in ὕμ[ν]ε[σ]'. — Vs. 5 initium supplevit Schneidewin apud Baum., finem Kaibel. — Vs. 6 ἰσ[χύει] debetur Schneidewinio; στο[μάτων iam editores primi. — Vs. 7. 8 supplevi, nihil mutans nisi Γ vel Ρ in Σ. Cum non sit credendum Bursianum ante tradita deesse litteras ex libidine indicavisse, reicienda sunt supplementa a Keilio proposita: οὕνεκα δ[ή σ' ἔδρα[κε γε, Νουμωνία, [ἔξω Ὀλύμπου] | τηκ. στ. [πευσομένη Βιότου vel οὕνεκ' ἀ[ρ'] ε[ἶ]ς ἄδ[η]ν ἐσ[τ]ε, Νουμω[νία, ἤγαγ' Ὀλύμπου] | τηκ. στ. [Ζεὺς φθονέων Κρονίδης. Quae scribit Kaibel: αὐτὸς ἄρ'] οὐκ ἐκάλ[λ]ε[ι]π[εν] [σὺ]ν α[ἴ]ξ[α]ς, Νουμω[νία], Ὀ[λύμπου] | τηκ. στ. [πῆμα μεριμνούσης, ipse a traditis nimis ait recedere, neque elidi potest α nominis Νουμωνία.

PARS SEPTIMA.

ARGIA.

I. MYCENAE.

(De titulorum aetate v. ad n. 496.)

492 Lamina aenea, a. 0,09. l. 0,18, reperta in arce haud longe a cacumine inter septentriones et occasum solis. Nunc Athenis in museo. Ad infigendam laminam inserviebant foramina quattuor.

Insigni Tsuntae liberalitate et licuit Woltersio in usum meum imaginem photographicam faciendam curare et Gillieronio designare monumentum.

Φραἱαρίδας Μυ-
κανέαθεν παρ' Ἀ-
θαναίας ἐς πόλιος
ἰκέτας ἔγεντο
ἐπ' Ἀντίᾳ καὶ Πυρ-
ϝίᾳ. εἶεν δὲ Ἀντί-
ας καὶ Κίθιος καὶ Αἰσ-
χρων.

Titulus sexto ut videtur saeculo adsignandus incolumis est. Interpretor: »Phrahiaridas a Mycenis ex arce a Minerva supplex missus est, cum Antias et Pyrrhias magistratu (sive sacerdotio) functi sunt. (Responsum tulit: expiatores sive arbitri) sunto Antias et Cithius et Aeschro.« Certo Phr. laminam nostram dedicarit in aedem Minervae (quam fuisse in arce Mycenaea nunc primum edocemur), quia bene ei cesserat divinae vocis quam ibi acceperat obtemperatio; in quem locum sacrum missus fuerit, non dicitur. Antias certe idem est, qui vs. 5 et qui vs. 6 sq. nominatur.

Vs. 1 Φραἱαρίδας cum aspero pro Sigma inter vocales (Φρασιαρίδας). — Vs. 2 in Μυκανέαθεν Epsilon errore esse insertum vix quisquam crediderit; statuenda igitur forma nominis urbis Μυκανία sive Μυκανέα. — Vs. 4 notandum ἰκέτας sine aspero scriptum.

493 Lapis rotundus porus, cuius formam repraesentat Kaweravii designatio a Tsunta publicata, quam deminutam iteramus. A. 0,20; summae partis diametros 0,61. Reperta haud profunde sub solo in ruinis recentioribus inter portam leoninam et sepulcrum, quod dicitur Clytaemnestrae, asservatur in museo Atheniensi. In latere superiore foramina quattuor, quorum bina coniuncta sunt perforatione sub superficie facta; alia perforatio, cuius ostium vides in imagine infra litteras ΜΕ, pertinet a peripheria usque ad centrum: qui maior canalis Tsuntae factus esse videtur ea aetate, qua basis ad muros, inter quos iacebat, est adhibita. In fundo tituli reliquiae cernebantur coloris rubri. Lapis, cum ima eius pars sit levigata, alteri erat impositus.

Tsuntas, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1892, p. 67. — *Exscripsi* et confeci ectypum. Tituli imaginem repraesento ad quintam decimam verae magnitudinis partem redactam.

Αἰ μὴ δαμιοργία εἴη, τοὺς ἰαρομνάμονας τ[οὺς ἐς Πε]ρσῆ το(ῖ)σι γονεῦσι κριτῆρας ἦμεν κατ(τ)ὰ ϝεϝρημένα.

Litterarum a Tsunta suppletarum tantum superest, ut certae sint praeter unum Pi, de quo tamen non magis dubitabis. Tenemus finem decreti, cuius initium scriptum erat in lapide, qui supra excipiebat nostrum; sensum bene perspexit Tsuntas: in via, quae a Mycenis ducebat ad Argos, teste Pausania 2, 18, 1 heroum erat Persei, Mycenarum conditoris, in cuius cultu nunc docemur pueros egisse partes et verisimiliter quidem choros ex iis esse constitutos, e quare rixae fieri solerent inter parentes (maxime credo de puerorum admissione).

Αἰ μὴ δαμιοργία εἴη «nisi collegium demiurgorum est coactum». Cf. Etym. M. 265, 44: δαμιοργοὶ δὲ ἐκαλοῦντο παρά τε Ἀργείοις καὶ Θετταλοῖς οἱ περὶ τὰ τέλη. — Ἰαρομν. τοὺς ἐς Περσῆ: «Iaromnamones ex urbanis in Persei sacrum delegati». — κατ(τ)ὰ ϝεϝρημένα = κατὰ τὰ εἰρημένα: «iudicanto secundum leges supra indicatas».

494 Fragmentum vasis fictilis pulchro nigro colore illiti, repertum circa 0,1 m. sub solo in terra, quae tegebat domum iuxta turrem muri, qui est infra arcem inter meridiem et occasum solis. Nunc asservatur in museo Atheniensi, sed latebat a. 1896. Titulus incisus.

Tsuntas, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1887, p. 155. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3314.)

Πενπύλος Tsuntas, quamquam lineas, quas sumit esse Ny male exaratum, magis videri fatetur significare litteras duas, priorem quidem P sive A, alteram Y. At Ypsilon dubiarum litterarum altera esse non potest; id enim effectum foret ligatura tam antiqua aetate inaudita. Non video, cur non sumamus significari Rho et Iota parum bene positum: Περίπυλος.

495 Fragmen vasis fictilis colore nigro illiti, repertum in arce in sede sepulcrorum pedes sex sub solo, nunc in museo Atheniensi. Titulus acu incisus.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 1, 1876, p. 313. Schliemann, *Mykenae* p. 129. (Kirchhoff, *Alphabet* ed. 3 p. 83, ed. 4 p. 97. Röhl, Inscr. antiq. 29. Idem, Imagines inscr. p. 77. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3313.) Furtwängler et Löschcke, *Mykenische Vasen* p. 52. Imaginem photographicam debeo Woltersio.

Legi potest et Τοῦ ἥρωός ἠμ[ι] et Τοῦ ἥρωος. Ἐμ[- - [illegible]. Posterius propter interpunctionem praeferunt Furtwängler et Löschcke, sed consentaneum est articulum non dirimi a substantivo suo, etiamsi interpungitur ante verba reliqua, etiam ante εἰμί: cf. n. 566. Ὁ ἥρως est mortuus aliquis; sine idonea causa significatum esse Agamemnonem censet Furtwängler, *Athen. Mitth.* 21, 1896, p. 9.

496 Ara rotunda lapidis calcarii supra mutila, reperta in parva ecclesia prope vicum Φίχθι, quae dimidium fere horae abest a Mycenis; nunc in museo Atheniensi. A. 0,039. diametros 0,39. ambitus 0,0885. Superiorem partem cingunt taeniae obliquae desinentes in caput arietis, in quibus scripti sunt tituli versus duo, ii quidem detritissimi, reliqui in arae parte ea quae est sub taeniis.

Baumgarten, *Athen. Mitth.* 8, 1883, p. 141. (Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους 1 fig. 39.) — *Exscripsi* et confeci ectypum; imagines photographicas faciendas benigne curavit Wolters. Repraesento lapidem et ex uno loco visum et velut evolutum, utramque imaginem ad quintam verae magnitudinis partem redactam. In forma latiore, ut scripturae connexus agnosci possit, in finibus utrimque singulas litteras contiguas iterandas curavi lineolis interruptis.

Var. lect. Editor prior, qui sollerter negotio suo functus est, in taeniis omnia incerta esse ait; vix tamen dubitandum est de ΜΕΓΑ--ΑΙΔΑ ΦΕΡ--, pro quibus dat non tam diversa: ΜΕΓΑ :ΑΙΔΤΑΣΕΡ. In versu antecedente habet ΟΣΖΤΕΧΤΙΡΛΟΣΤ. Tum in summo arae ipsius versu post ΜΗΝ pro Υ dat parvam lacunam quam sequitur -ς; in versu altero post ΑΤΑ omittit litterae Sigma reliquias.

- - - - κα]τέχ[ε]ι Πλοῦτ[ος - - - - -
- - - - Μεγά]ρας(?) κ]αὶ δὲ Φερ[σε]φ[ό]νη - -
Ἐφεσίη καθῆτο μένυσ[ις]· πρῶτον Ἑκάτη ἄτας Μεγάρας
πᾶσιν, εἶτα δὲ Φερσεφόνη ἀγγέλλει θεοῖς. Ἤδη τάδε πάντα.

Monumentum esse sepulcrale credidit Baumgarten, sed vix est dubitandum de lectione Ἐφεσίη μένυσ[ις], quod interpretatur Diels »dirae e more Ephesiorum« = Ἐφέσια γράμματα (cf. Wyttenbach. ad Plutarch. 85 B, alios). Quod mire in taeniarum flexuris pars tituli est disposita, secundum Dielesium revocandum videtur ad usum sollemnem; refert enim Pausanias Atticista (Eustath. p. 1864, p. 165 fragm. 185 Schwabe): ὅτι ἀσαφῶς καὶ αἰνιγματωδῶς δοκεῖ ἐπὶ ποδῶν καὶ ζώνης καὶ στεφάνης ἐπιγεγράφθαι τῆς Ἀρτέμιδος (Dianae Ephesiae) τὰ τοιαῦτα γράμματα. Arietem decet repraesentari in devotione, quia is immolari solet inferis (cf. Baumgarten p. 144 sq.). Quarto saeculo lapidem adsignat Baumgarten, sed cum Ol. 78, 1 (a. 468 a. Chr. n.) Mycenae ab Argivis sint deletae incolaeque in servitium venditi (Diodor. 11, 65. Strabo p. 377 C. Paus. 7, 25, 6) neque re vera ullum repertum sit vestigium, posteriore quinto et quarto saeculo urbis regionem fuisse habitatam (Tsuntas, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1887, p. 159 sq.), tituli Mycenaei omnes necessario aut vetustiores sunt olympiade septuagesima octava aut tertio sive posteriori tribuendi saeculo (cf. ad n. 497). Ad sententiam suam ductus esse videtur Baumgarten orthographia Ionica, sed restat Ionica dialectus, qua quarto saeculo huius regionis incolae haud magis utebantur quam quinto. Ac certe litterarum formae quam maxime conveniunt cum titulo clarissimo Halicarnassensi circa olympiada octogesimam scripto (Kirchhoff, *Alphabet*[4] p. 4 sq. G. Hirschfeld, *Greek inscr. in the British Museum* IV 1 n. 886). Mihi igitur persuasum est exaratum esse titulum circa annum 470 a. Chr. n., neque mirum diras Ephesias scriptas esse Ionice; adhibuerit ad praeformandam in usum lapicidae scripturam devovens virum Ionicum harum rerum peritum. Exhibet autem sermo colorem quendam poeticum, qualis aptus est argumento.

Mirus est vocis καθῆτο usus, sed lectio est certissima. Tum vix minus certum ΜΕΓΑΡΑΣ (non μετ' ἀρᾶς), ut Μεγάρα fuerit devotae nomen, cuius terminationem Doricam consentaneum erat retineri. Deinde de πα[ι]σίν se cogitasse profitetur Baumg., sed nihil erat inter Α et Σ. Sensus fuerit: »*Primum Hecata omnibus quae sunt Megarae calamitates iniungit* (necessario enim subintellegendum videtur verbum), *tum Proserpina id nuntiat diis* (ut ab intercessione arceantur). — Post θεοῖς interpunctio (quam non dat Baumg.) non quidem est certa, sed verisimilis vel e magno spatio inter Σ et Η interiecto; utique praestat ἤδη τάδε πάντα cum editore priore seiungere a prioribus, ut significet: »*Iam finita est devotio*«.

497 Tabula lapidis calcarii quae, reperta infra arcem paululum sub solo eodem loco quo n. 494, asservatur in museo Atheniensi. A. 0,36. l. 0,36. cr. 0,115. Infra fracta, supra instructa cymatio et aetomatis reliquiis. Versus primi septem vel octo tam detriti, ut difficillime legantur.

Tsuntas, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1887, p. 156. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3315. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 321. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 173. Dittenberger, Sylloge[2] 271.) Cf. Ed. Meyer, Philologus 48, 187 (= *Forschungen zur alten Geschichte* 104). Swoboda, Philologus 48, 762. — *Exscripsi* ex ectypo, postquam Tsuntae exemplar contuli cum lapide.

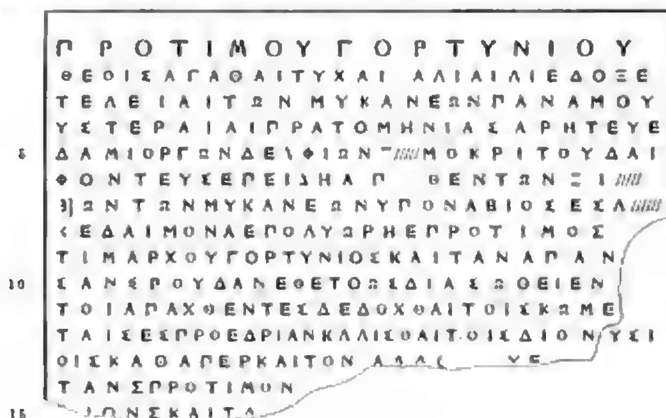

Προτίμου Γορτυνίου.

Θεοί· ἀγαθᾶι τύχαι· ἁλιαίαι ἔδοξε τελείαι τῶν Μυκανέων, Πανάμου ὑστεραίαι πρατομηνίας, ἀρήτευε δαμιοργῶν Δελφίων [Τι]μοκρίτου Δαιφοντεύς· ἐπειδὴ ἀπ[αχ]θέντων [ἐφή]βων τῶν Μυκανέων ὑπὸ Νάβιος ἐς Λ[ακ]εδαίμονα ἐπολυώρηκε Πρότιμος Τιμάρχου Γορτύνιος καὶ τὰν ἅπασαν σπουδὰν ἔθετο ὡς ἀποκατασταθεῖεν τοὶ ἀπαχθέντες· δεδόχθαι τοῖς κωμέταις ἐς προεδρίαν καλεῖσθαι τοὺς Δαιφοντέας, καθάπερ καὶ τὸν[ς] ἄλλο[ν]ς ε]ὐ[εργέ]τας, Πρότιμον [Τιμάρχου αὐτὸν καὶ ἐκγό]νους καὶ τὰ [ἄλλα ὑπάρχειν κτλ.

Varia lectio Tsuntae. Vs. 4 extr. ΑΡΙΣΤΕΥΕ || vs. 6 ΕΡΕ.ΔΗ..ΘΕΝ ΤΩΝΤΤ || vs. 7 in. ϶ΟΝ (equidem ϶ non iam vidi) || vs. 12 litterae ultimae tres lectae a Ts. nunc recenti fractura deletae.

Recedendum erat a Tsunta in versibus 5. 6, ubi dubitanter scripsit ἀπαχ]θέντων [... ἡ]β]ώντων Μυκανέων, dicens quae fuisse videantur sub fine versus sexti ΤΤ sive ΙΙ fortasse significare numeros. ([τῶν | ἡ]βώντων Ditt. contra lapidem.) — Vs. 14 extr. [Τιμάρχου καὶ τὸνς ἐκγό]νους Ts.

Aetatem tituli recte observat Tsuntas circumscribi annis a. Chr. n. 197 et 195, cum »Argos ceteraque oppida, quae in Argivorum agro«, tenebat Nabis, tyrannus Spartanus (Livius 32, 38; 40. Polyb. 18 (17), 17. — Livius 34, 35; 40). Quod vir Gortynius pro Mycenaeis intercesserat, eius cum tyranno necessitudo facile oriri poterat, quia urbes Cretenses is possidebat (Livius 34, 35). Titulus noster et is qui proxime insequitur, ut adnotat Tsuntas, monstrant falso referre Diodorum 11, 65, Mycenas ab Argivis deletas (cf. ad n. 496) semper inhabitatas iacuisse; reconditas fuisse non ante saeculum tertium e rebus inventis concludit Tsuntas. Certe locus renatus, cum audiat κώμα (sc. Argorum), humillimae erat conditionis.

Vs. 4 ἀρήτευε δαμ.: »praesidebat damiorgis«. Vocis ἀρήτευε (ἀϝρήτευε) exempla servata collegi et sensum constitui *Sitzungsber. d. Berl. Akad.* 1898, p. 637 sq. — Vs. 5. 6 Δαιφοντεύς Tsuntas censet designare socium phylae, quae Δαϊφοντὶς sit etiam in Messenia (Le Bas, *Voyage* II 302); hanc addendam esse phylis quattuor Argivorum, nisi discrepavisse velimus Mycenaeas. Quod cum nullo modo credi possit, de phylis autem Argivis constet e titulis n. 487. 488. 517, Δαϊφοντὶς est pars civitatis minor, pagus sive phratria. — Vs. 8 πολυώρηκε: scribendum erat signum aspirationis, quae Mycenis usurpatur pro vulgari Sigma etiam n. 492 vs. 1. — Vs. 11. 12 κωμ[έ]τ]αις priores; κωμήταις Dittenb., provocans ad analogiam φυλέται φυλῆται. — Vs. 13 τὸνς ἄλλονς, sicut n. 498 vs. 5 τόνς: novi igitur Mycenaei antiquas affectabant formas, quas prisci ineunte fere quinto saeculo non iam adhibebant, nam n. 493 est τούς.

---

498 Lapis calcarius utrimque fractus, supra cymatio instructus, in museo Atheniensi. Repertus in summa arce prope regiam, circa 0,50 m. sub solo. A. 0,43. l. 0,37. cr. 0,41.

Tsuntas, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1887, p. 158. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3316. Dareste, Haussoullier, Reinach, *Recueil des inscr. juridiques* II p. 143.) *Exscripsi.*

Varia lectio Tsuntae. Vs. 1 in. ΣΤΕΡΑΙΙΠ sine dubio mero typothetae errore, cum rectum exhibeatur in transscriptione || vs. 3 in. ΙΑΝ, extr. ΔΩΧ || vs. 11 ΤΕΩΣ, sed rectum est et in transscriptione et in citatione p. 159 || vs. 11 extr. ΝΖ.

Θεοί· ὑσ]τεραίαι πρατομηνίας, ἀρήτ[ευε δαμιοργῶν ὁ δεῖνα nomen phylae]ς· Δαμοχάρτου τᾶι κώμαι τ[ῶν Μυκανέων ἐπιδεδωκότος δραχμ]ὰνς πεντακατίανς δεδόχ]θαι .... ἐνδανείζεσθ]αι ὥς κα προαιρῶνται τοὶ κω[μῆται, ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν ταμίαν καὶ τὸν γραφέα τὸνς ἀ[εὶ ἄρχοντας, ὅπως καὶ τοῖς δαμιο]ργοῖς ἐμφανὲς ᾖ, κατεγγ[υᾶσθαι δὲ ...... τὸν ταμίαν καὶ τ]ὸν γραφεῖ· αἰ δὲ μὴ ποιῶντι κα[τὰ τὰ γεγραμμένα, ...ἀποτεισάν]των· αἰ δέ τί κα πίσηται, ἄτιτον α[ὐτὸν ἦμεν, αἰ δὲ .... γ]ίνηται ἀπὸ τῶν τόπων τῶν κε[ιμένων .... ἔρανον, ὡς δεῖ ἄλλως πως ἦμεν ἢ ὥ[ς ....ς Ἀριστέος Δαιφοντεὺς Μυκανεῦ]ς.

Titulus eo qui proxime praecedit vix multo recentior. Ad conformandum initium tenendum est, versum nullum servatis praecessisse; inde a versu quarto e scitis editorum Gallicorum supplementis (praeeuntibus hic illic prioribus) pusilla quidem mutans recepi ea, quae satis certa videntur. In fine scriptum erat nomen aut magistratus aut eius, qui rogationem tulerat. Memorabilis est fluctuatio inter formas dialecticas et vulgares (vs. 4 ὥς — ὥς pro οἷς esse volunt Galli —, vs. 10 ὡς; vs. 7 αἰ, vs. 8 αἰ), quae reducenda erit ad eandem affectationem, quam notavimus ad n. 497 vs. 13. — De ἀρήτευε (vs. 1) adnotavi ad n. 497 vs. 4, de τόνς (vs. 5) ad n. 497 vs. 13, de Δαιφοντεύς (vs. 11) ad n. 497 vs. 5. 6.

499 Basis lapidis calcarii, a. 0,67. l. 0,15. cr. 0,19. In latere summo est foramen ad iungendum donarium; infima lapidis pars est rudis, ut solo inmittatur. Sub altero tituli versu insculpta est linea.

Exscripsi in museo quod dicitur vici Χαρβάτι.

ΔΑΜ
ΠΟΣΕΙΔΑ

Δαμ[ίας
Ποσειδᾶ[νι.

Tertii fere saeculi. Restitui nomen, quod bene quadrat ad spatium.

500 Lamina aenea a. 0,02. l. 0,10, reperta in arce a cacumine paulo remotius inter septentriones et occasum solis, nunc in museo Atheniensi. Sub margine superiore ad dextram est foramen, quo lamina infigatur.

Insigni Tsuntae liberalitate designare in meum usum licuit Gillieronio.

ΣΑΛΑΜΙΔΑΙΤΡΙ
ΠΡΟΝΟΜΟΣΕΥΒΩ
ΛΓΔΑ

Σαλμωίδαι Τρι(--).
Πρόνομος Εὐβω-
λ(ί)δα.

Non video quomodo expediri possit, nisi nomen sumamus incipiens a Τρι- nescio cur non totum esse scriptum.

Σαλμωίδαι potius fuerit nominativus, designans communem dedicantium gentem, quam dativus significans heroa, cui dedicetur.

Versus tertii litteram alteram scriptam esse Γ confirmant et Wolters et Prott.

501 Fragmentum lapidis calcarii ubique fractum. A. 0,26. l. 0,15. cr. 0,11.

Exscripsi in museo quod dicitur vici Χαρβάτι.

ΚΛΕΟΣΘΕΝΙΕ

Κλεοσθένιε· [χαῖρε.

Titulus tertio a. Chr. n. saeculo certe non recentior unius tantum erat versus. Lambda bis scriptum itemque litterae Kappa linea obliqua inferior.

502 In arcis angulo, qui est inter septentriones et occasum solis, fragmentum lapidis calcarii, ut videbatur, stelae sepulcralis.

Belger, *Berliner philologische Wochenschrift* 1897, p. 294.

ΑΛΚΕ

Ἀλκε[τ---, Ἀλκε[μαχ---, alia.

503 Pars superior stelae sepulcralis cum aetomate, in quo duplex voluta, et acroteriis, fracta a sinistra. A. 0,19. l. 0,18. In museo Britannico.

Newton, *Greek inscriptions in the Brit. Mus.* II 140.

ΧΑΙΡΕ

---- χαῖρε.

504 Magna tabula quadrata lapidis calcarii, quam Ross secundum diarium anni 1844 vidit in vetusta ecclesia »*zwischen Kutzopodi und Mykenae*«. Fourmont, e cuius schedis titulum edidit Boeckh C. I. G. 1148, quod ait »inter Kutzopodam et Arbatim« manifesto eundem indicat locum, nam »Arbatim« non dubitabis quin sit pro Χαρβάτι. (De *Kutsopodi* vide infra p. 84.) — Unum et eundem manifesto titulum refert inter Epidaurios Le Bas, *Voyage archéol.* II 156.

Fourmont:

ΑΓΑΘΟΚΛΗΦΕΑ
. . ΑΤΟΣΧΑΙΡΕ

Ross:

ΛΘΟΛΛΗΦΙΑ
ΑΤΕΧΑΙΡΕ

Le Bas:

ΑΘΟΥΛΗΦΙΑ
ΛΤΕΧΑΙΡΕ

Ἀγαθοκλῆ φιλ-
τ[ατε· χαῖρε.

505 »Inter Kutzopodam et Arbasin« Fourmont, e cuius schedis Boeckh, C. I. G. 1155. (Kaibel, Epigr. Graeca 469. Cougny, Anthol. Pal. III 2, p. 158 n. 408.) Locum certo eundem designare vult Fourm. atque tituli proxime praecedentis, cuius vide lemma. Et re vera nostrum inventum esse »*au village de Carvathi*« ait Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. *éd.* vol. 5 p. 196, qui per neglegentiam p. 209 iterum exhibet titulum quasi Argis a se deprehensum.

ΠΗΓΗΧΑΙΡΕ
ΤΙΚΤΟΜΑΙ·ΕΝΠΑΓΑΙΣΚΑΙΟΥΝΟ
ΑΛΟΥΜΑΙ
ΙΟΝΗΣΚΩΠΓΑΣΔΥΣΜ----
5 ΙΣ ΙΣ

Var. lect. Vs. 1 ΠΑΓΗ Pouq. p. 209, ubi cum reliqua plane fere congruentia cum Fourmontianis exhibeat, manifesto ad eius schedas, quas in eadem pagina se contulisse memorat, exemplum suum conformavit. Ipse exscripsisse modo videtur versus 1. 2, quos solos dat p. 196 et in versu quidem altero ΕΝΑΓΑΙΣ.

Πηγή· χαῖρε.
Τίκτομαι ἐν Παγαῖς καὶ [τ]οὔνο[μα | τοῦτο κ]αλεῦμαι,
κα]ὶ [θ]νήτων π[ο]λλοῖς δυσα[---- | --α]ις.

Versum hexametrum restituit Boeckh, nisi quod ΠΑΓΑΙΣ, »etsi res incerta«, ei videbatur appellativum, sed recte Kaibel: »in hoc ipso urbis Megaricae [debebat addere: vel Arcadicae] nomine lusus distichi versatur«. Accepi quoque [τ]οὔνομα a Boeckhio dubitanter propositum; nam etiam in pentametro a Fourmonto sine lacunae indicatione omissum est H. Initium certe pentametri restituit Kaibel, tum proponens δυσ[μενέεσσι ξεν]ὶς vel δύσμ[ορος ἐν προχο]αῖς.

II. HERAEVM.

506 Lamina aenea in museo Atheniensi, a. 0,135. l. 0,155. Supra et infra est incolumis.

Exscripsi et imaginem photographicam faciendam curavi. — Laminam novissimo tempore magis mutilatam esse monstrat plenius apographum, quod debetur Kirchhoffio: descripserat is ex ectypo communicato cum eo a viro iuvene Americano, qui se editurum esse titulum rettulit, quod quantum equidem sciam, non est factum. Pleniores Kirchhoffii lectiones in imagine, quae e tribus duas partes verae magnitudinis exhibet, extra margines collocandas curavi.

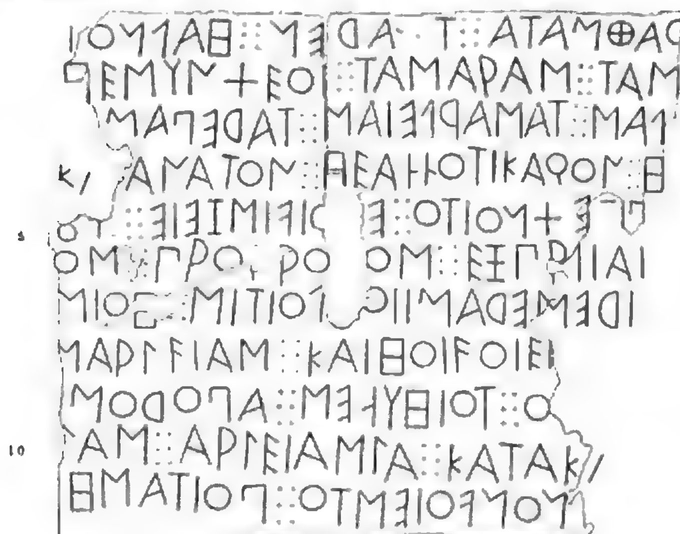

– ρ κ. ο]ἀδῦματα τάδ' ἐν ἱεροῖ (s. ἱεροῖ[ς)
ἢ συνχ[ίοι τὰς ἀρὰς τᾶς
γᾶς τᾶς Ἀργείας, τὰ δὲ πέμ[ατα
κ[αὶ ϑ]άνατον ἢ ἄλλο τι κακὸν ‘–
ἰ]πα(τ)ενχρῆντο, ἰ. οἰϝέτζεια [τ(?)]ε –
ες πρά(τ)ρο[π]ες ἐξπραια[ι – (s. ἐξπραια[τ –)
αὐ]ὶ δὲ μὴ διαιμιο[ρ]γοῖ τις, αἰ μ – (s. π –)
γᾶς τᾶ]ς Ἀργείας καὶ τῶ ϝοι ι – –
– ο τοὶ Ὑλλ(λ)ῆς ἀποδέκ[εν
γᾶς Ἀργείας γα κατὰ κ[α –
τον ϝοι ἔσσω καὶ τὰς ‘–

Vs. 1 ἐν interpunctione diremptum esse a casu suo sequente non mirum; conglutinatur enim cum voce antecedente τάδε, quippe cum vocalis eius finalis efficiat elisionem. — Vs. 2 et 4 ἢ scriptum pro vulgari ἢ. — Vs. 5 ἰ[π(s. ἰ[ν, ἰ[ξ)]οἰϝέτζεια (s. –τζεία) explicent peritiores. τζ usurpabatur et pro vulgari ζ (ut n. 554 vs. 4) et pro σ; vide G. Meyer, *Griech. Grammatik*[3] p. 303. — Vs. 6 πραι– et vs. 7 διαιμιοργοῖ nova sunt exempla iota geminati ante vocales apud Argivos, sicut ἄλιαιε in titulo Argivo Olympiae reperto n. 693 Dittenb. (Roehl, Inscr. antiq. 34), de qua re conferas Prellwitz, *Dialektinschr.* 3261. — Vs. 8 articulum fuisse ante Ἀργείας certum est, quia deest interpunctio, eademque ratione ΓΑ vs. 10 probatur esse particulam (= γε).

507 Fragmentum amphorae vel paterae fictilis permagnae, cuius diametros erat trium fere pedum. Repertum a. 1894 in acervo operum fictilium prope radicem occidentalem collis meridionalis, pone murum sustinentem aedificium, quod ad occasum spectat. Mensurae spatii scripti 0,22 : 0,06; litterae incisae altae 0,03.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 61 n. VI.

\ Μ Β Ε Ρ Α Μ Ε Ι Μ Ι

Τᾶ]ς Ἥρας εἰμί.

508 Acula argentea quam in vicinia Heraei repertam esse rettulit is qui vendidit museo Britannico.

A. S. Murray in relatione de administratione musei Britannici a. 1897 (*Archäol. Jahrbuch, Anzeiger* 1897 p. 196). — *Ectypum* stanneum debeo Murrayio.

Τᾶς Ἥρας.

509 Fragmentum lapidis calcarii in museo Atheniensi, repertum ab aedificio ad occasum solis spectante versus meridiem. A. 0,15. l. 0,13. cr. 0,24. Supra incolume, ubi foramen ad immittendum donarium.

Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 353 n. III. — *Exscripsit Fredrick; contuli.*

–ων ἀν[έϑηκαν.

Incertum num litterae O punctum fuerit inscriptum. — Supplevit Wheeler (qui omisit lineam ultimam).

510 Capitulum Doricum cum summa columnae parte in museo Atheniensi, a. 0,26. l. 0,42. cr. 0,52. Repertum in aedificio, quod ad occasum spectat, prope columnarum interiorum basim tertiam, si a meridie venis. In abaco, cuius ad dextram exacte fere dimidia deest pars, titulus *a*; inter singulas columnae strias binae tituli *b* litterae.

Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 351 n. I. *Exscripsi* et confeci ectypa. Imagines repraesento ad quintam partem verae magnitudinis redactas.

a

b | T I | M O | K F | E Σ | M E | ⊕ E | K E |

Varia lectio Wheeleri in a. Omissae reliquiae versus primi et duae litterae primae versus alterius. — De versus tertii initio: »*it is possible, but not certain, that the letters* TON *should be read before* Γ«.

a - - - - - - - - - - ἐν]
Νεμέαι Τεγέαι τε [- - Κλει-
τορι Πελλάνα[ι τε - - -

b Τιμοκ(λ)ῆς μ' ἔθηκε.

Titulus *a* carminis dactylici continet reliquias. Dedicatum est pro victoriis agonisticis, quorum loca, quae quidem servata sunt, omnia redeunt in Pindari carmine inter Nemea relato decimo, quod celebrat Theaeum Argivum: vicisse enim perhibentur vs. 79 sq. cognati eius materni Thrasycles et Antias Nemeae, Pellenae (Theoxenia s. Heraea, de quibus conferas Pindar. Ol. 7, 159. 9, 148. Nem. 3, 82 cum scholiis; Bursian, *Geographie von Griechenland* 2, 342 adnot.), Clitore, Tegeae (Aleaea). Quam quidem congruentiam casui tribuere possis quamvis miro; fortasse tamen Timocles noster — per errorem pro Lamda ⊦ exaratum est Vau — cognatus erat Thrasyclis et Antiae et dedicaverat pro victoriis eorum. Ad quam coniecturam optime quadrat quod victoriae aliae certo interceptae sunt in tituli, cuius dimidium modo tenemus, versu altero (indicatae quidem esse possunt etiam vs. 1 et 3), referuntur autem apud Pindarum praeterea loca haecce: Argi — ubi re vera victoriam reportatam esse expectes e donario in Heraeo collocato —, Sicyon, Isthmus, Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες, Lycaeus mons. Titulus noster exaratus putandus est ante Ol. 80; cf. Kirchhoffii tabellam priorem.

511 Lapis porus insertus muro inter templum recentius et aedificium, quod ad occasum spectat. Mensurae 1,22 : 0,32.
Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 57 n. XIX.

Κ Λ Ε Ο Μ Α + Ο Σ Κλεόμαχος.

512 Lapis, qui ut inaedificaretur muro prope stoam littera *C* designatam in forma *American Journal* vol. 8 tab. 12, decisus est, ut nunc altus sit pedem unum, digitos undecim et dimidium; longus pedes duos, digitos undecim et dimidium. Litterae altae digitos circa tres. Deest angulus superior sinister.
Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 352 n. II.

D I F O N V Σ I O

Διϝονυσίο.

Litteram quartam transscripsi *ν* propter n. 529 vs. 20. 21, n. 530 vs. 21. Eiusdem litterae punctum verisimillime laesione ortum esse dicit editor.

513 Lapis valde mutilus, repertus in aggere superiore a templo vetustiore ad meridiem. Altus pedem unum digitos tres; mensurae reliquae: pedes duo digiti tres, pedes duo.
Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 356 n. VII.

Α ı ı Α Μ Ι Ἀ[ρι]άμι.

Supplevit Wheeler.

514 Basis lapidis calcarii in museo Atheniensi, reperta inter stoae *C* bases columnarum interiorum. A. 0,085. l. 0,27. cr. 0,28. In medio latere summo foramen.
Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 353 n. V litteris minusculis, imagine repraesentatur ibidem p. 549; cf. 11, 1896, p. 61 adn. *Exscripsit* et ectypum mihi confecit *Fredrich*; *contuli lapidem*. Repraesento ad quartam verae magnitudinis partem redactam.

B Y Γ R I Ⱶ A Σ
A N E ⊙ E T A N

- - - - - - ,
Ὑβρίλας
ἀνέθετα[ν.

Ὑβρίλας nomen occurrere adnotat Wheeler *Bull. de corr. Hell.* 15, 1891, p. 412 vs. 10 et apud Bazin, *Archives des missions scientifiques* 2, 369. — Notanda est litterae Beta forma; similis est n. 554 vs. 2. 6.

515 Basis rotunda lapidis calcarii reperta prope murum septentrionalem aedificii, quod ad occasum spectat. A. 0,41. diametros 0,50. In summo latere foramen quadratum magnum circumdant foramina tria, ut certo impositus fuerit tripus. Litterae altae 0,03—0,035.
Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 58 n. XX.

Δ Ξ Η Η Ι Ⱶ Ⱶ Ο Σ

Δεξίλλος.

Litterae Xi similis est forma in catalogo Cleonaeorum Athenis sepultorum, qui in pugna Tanagraea Ol. 80, 4 occubuerant, C. I. A. I 36. — Geminatae litterae Xi exempla attulit Röhl, Inscr. antiq. 150, quibus addantur *Athen. Mitth.* 21, 1896, p. 249 vs. 9. C. I. G. II 2852 vs. 46. *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 62 vs. 9. 10.

516 Fragmentum lapidis calcarii in museo Atheniensi, a. 0,28. l. 0,20. cr. 0,14. Repertum ab aedificio, quod ad occasum spectat versus meridiem. Margo sinister servatus.
Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 353 n. IV. — *Exscripsit Fredrich*; *contuli.*

K — ∧ I N Θ O Σ ,
Ⱶ Y K I N O Σ A R
A R O M N A M O ı

vacat

Κέ[ρ]κυθος, - - - -,
Λυκῖνος, Ἀρ[- - -, ἱ-
αρομνάμο[νες.

Vs. 1 in. pleniorem lapidem vidit W.: ΚΟΚ.
Indicati fuisse videntur iaromnamones quattuor sicut in titulo proxime sequente.

517 Pars superior stelae cum aetomate e lapide calcario in museo Atheniensi, a. 0,42. l. 0,40. cr. 0,29. Infra titulum excavatus est campus quadriangulus, l. 0,22, in cuius summa parte sunt foramina tria, e quibus ovatum est medium, reliqua duo quadriangula canali coniuncta sunt cum margine, ut fibulis metallicis aliquid munitum fuisse appareat.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1895, p. 42 n. XII. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 861.) — *Exscripsi* et confeci ectypum. Repraesento ad quartam partem verae magnitudinis redactam.

[ἁ] στάλα καὶ ὁ τελαμὼ(ν)
[π]αρὰ [τ]ᾶς [Ἥ]ρας τᾶς Ἀργε-
[ί]ας. ἰαρομνάμονες τοίδε·
Πυρϝαλίων Δυμὰνς ἀϝρέτευε,
[Ἀ]λκαμένης Ὑλλεύς,
[Ἀ]ριστόδαμος Ὑρνάθιος,
Ἀμφίκριτος Παμφύλ-
λ]ας.

Var. lect. Vs. 1 litteram ultimam dat O Richardson, sed certum mihi videbatur inscriptum fuisse crucem, ut hic sicut in versu tertio Omicron plane aequale evadat litterae Theta (vs. 6 extr.), quod vix nequit non tribui lapidarii errori || vs. 2 interpunctionem priorem et sequentis Tau reliquias omittit R. || vs. 4 litteram primam R. dicit fuisse posse et B et Π; equidem certum duco Π, cum in loco, ubi foret ima spiritus linea transversa, incolumis videatur lapis || vs. 7 in. ΑΜΦΙΡ ΟΣ »Ἀμφίκ[ριτ]ος *would be a natural suggestion, but there seem to be reasonable clear traces of an omicron, as well as of the other two letters included in brackets*« R., unde scribit Ἀμφέκ[ριτ]ος, sed quod Omicron esse putat, pars est litterae Rho || vs. 8 in. lineolam ante A omittit R., transscribit igitur Παμφύλ[ας.

Vs. 1 primo loco deletum manifesto est Θ; in fine Ny lapicidae errore est omissum. — Quin τελαμών, qui una cum stela sacrari dicitur Iunoni, id ipsum sit quod stelae immissum fuisse exposuimus in lemmate, non dubitabimus, vix autem aliud immissum fuisse potest atque anaglyphum marmoreum sive aeneum. Et manifesto sic usurpatum reperimus vocem in titulo Bithynio Le Basii n. 1143, ubi rectum sensum non deprehendisse Waddingtonium mireris: ὁ δῆμος ἐτίμησεν Ἀπολλώνιον -- εἰκόνι γραπτῇ τελείῳ ἐν ὅπλῳ καὶ ἄλλῃ γραπτῇ ἐν πίνακι καὶ τελαμῶνι λιθίνῳ; distinguuntur imagines pictae et ectypo expressa. Cum haud pauca extent decreta, in vicinia Ponti Euxini reperta omnia, quae τελαμῶνι inscribi iubentur, patet sensum »*tabula ectypo instructa*« derivatum esse a latiore »*tabula*« (quae vocis significatio facile oriri poterat e principali eius notione: *fascia, lorum*): C. I. G. II 2053 *b*. 2056 (cf. *Athen. Mitth.* 10, 1885, p. 315 n. 4). Latyschew, Inscr. Pont. Eux. I 29. 351. 353. 438 etc. II 17 vs. 31. 25 vs. 20; *Bull. de corr. Hell.* 15, 1891, p. 482 (= *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 416) vs. 14 habes: ὁ τελαμὼν τῶν ἐφήβων »*tabula cum indice epheborum*«. Sed in eadem regione aliter etiam intellectam esse vocem, ut distinxerint eam a stela, testis est titulus C. I. G. II add. 2056 *d*, quem sic supplevit Boeckh: ἀναγράψαι εἰς στήλην λευκοῦ λίθου [κα]ὶ ἀναθ[εῖναι αὐτὴν ἐπὶ τελα]μῶνος, interpretatus pilae (τελαμῶνι) apponendam esse stelam; sed mira est pila ad fulciendam stelam fabricata et scribendum erit μετὰ τελα]μῶνος: »*collocanto stelam cum ectypo*«.

Vs. 4 sq. de phylis Doricis, e quibus iaromnamones singuli sunt constituti, vide quae adnotavimus ad n. 488. Lucramur formam antiquissimam Δυμάνς. — Vs. 4 ἀϝρέτευε; cf. n. 497 vs. 4. — Versuum quarti et sexti extrema in transversum scripta, quia lapicida singula nomina cum versu incipere voluit.

---

518 Fragmentum lapidis calcarii.

Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854 p. XVI. Rangabé, *Ausgrabung beim Tempel der Hera* (Halis 1855) p. 21. Idem, *Antiquités Helléniques* II 361 *b*. (Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 136.)

Ξ Ρ Ο Σ Α Υ Λ Α
Ε F Ο Ι Κ Ι

Var. lect. Vs. 1 in. Π Rang.

Vs. 2 est ἐϝοικ- a οἰκέω (cf. Ahrens, Dial. 2, 207) sive -ι (-π?) ϝοικ- a ϝοικία s. ϝοικίον. Ad quod apte legeris in versu priore μέ]γας αὐλᾶ[ς s. π]ρὸς αὐλα-. Sed possis etiam ἀντί]ρος αὐγᾶ s. π]ρὸς αὐγᾶ[ς, π]ρετανε[ι]α-: horum si quid verum, tenemus carminis reliquias.

519 Fragmentum magnae baseos rotundae e lapide calcario in museo Atheniensi, a. 0,23. l. 0,25. cr. 0,23. Littera prior a. 0,025, altera 0,02. Supra instructum cymatio, infra cymatio tripartito cum maeandro.

Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854 p. XVI. Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 57 n. XVIII. — *Exscripsit Fredrich.*

M O

Μο - -

520 Basis lapidis calcarii, a dextra fracta. Infra cymatium triplex, sub quo ornamentum maeandricum. Litterae magnae et bonae aetatis.

Rangabé, *Ausgrabung beim Tempel der Hera* p. 21. (Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 136.)

Μ Ο
Χ Ε

Nomina erant dedicantis et patris eius.

521 Fragmentum in museo Atheniensi, a. 0,15. l. 0,31. cr. 0,135. Ad sinistram servatus margo.

Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 358 n. IX. — *Contuli.*

ΝΚΟ
ΓΥΡΙΩΙΑΙΔΕΙΙΣΚΑΤΩΝΠΡΙΑΜΕΝ
ΝΤΙΤΥΓΧΑΝΟΝΤΑΣΠΩΛΕΝΤΑΠ
ΑΘΜΑΤΟΝΛΙΠΟΝΤΑΕΝΟΧΟΝΑΠ
ΩΝΚΑΙΤΙΣΤΙΕΧΕΙΠΑΜΑΤΩΝΚΛ
ΑΓΩΝΤΙΤΟΙΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΕΣ
ΑΣΣΑΙΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟ
ΛΦΟΝΑΙΔΕΚΑΜΗΕΝ
ΚΑΣΣΑΝΤΙΥΠΕ

Var. lect. Vs. 9 in. omissum ΚΑ.

- - - - - - - - - - - ν Κο[ρινθίων ἀρ-
γυρίου. αἰ δὲ [τ]ὲς κα τῶν πριαμέν[ων - -
. ετι συγχάνοντας πωλὲν τὰ π - - - - -
ττ(?)]αθμὸ τὸν λιπόντα ἔνοχον ἐγ- (s. ἀ[π-) - -
. ον καὶ τίς τι ἔχει πᾶμα τῶν (s. παμάτων) κ[α (s. κ[λ) -
. . ἄγοντι τοὶ ἱαρομνάμονες - - - - - - -
. . δικ]άσσαι κατὰ τὸν νόμο[ν - - - - - -
. . ἔγγρα]φον· αἰ δέ κα μὴ ἐν - - - - - -
. . . . . δι]κάσσαντι ὑπὲ[ρ - - - - - - -

Vs. 3 πωλέν: de infinitivo in -εν desinente vide Ahrens, De dialectis 2, p. 177 n. 7. — Vs. 7 δικ]άσσαι (sic) supplevit Allen apud Wheelerum. — Vs. 8 in. ἀδε]λφόν Wheeler, quod veri valde dissimile mutavi.

522 Fragmentum lapidis calcarii in museo Atheniensi, a. 0,28. l. 0,14. cr. 0,13. Margo sinister servatus. — *Exscripsi.*

Γ
ΤΟΝΣ
ΤΑΣΤ
ΝΣΩ
ΞΕΤΕΛΕ
ΟΣΣΩΝΚΑ
ΨΑΝΤΩΕΝ
ΕΧΟΝΤΑΣ
ΥΠΕΡΤΟΥΤ
ΤΟΥΒΩΜΟΥ
ΜΑΤΑΩΣΔΕ
ΚΑΑΗΡΑΕΧΗΙΛ
ΤΕΥΩΝΟΣΣΑ
ΔΕΤΟΙΠΕΝ

- - - - - - - - -
τοὺς (s. τὸν τ) - - - -
τὰς τ - - - - - - -
ον τα[- - - - - - -
ξι τελε - - - - - - -
όσσων κα [- - - γρα-
ψάντω ἐν - - - - -
ἔχοντας - - - - - -
ὑπὲρ τοῦ τ- (s. τοὺς -) - -
τοῦ βωμοῦ - - - -
ματα ὡς δὲ - - - -
κα ἃ (s. ἁ) Ἥρα ἔχει [- - ἱαρα(?)-
τεύων ὄσσα - - - -
. . δετοὶ (s. δὲ τοὶ) πέν[τε - -

De ὄσσος vs. 6. 13 cf. Ahrens, De dialectis 2, 99.

523 Fragmenta sex, quorum quinque cohaerent, reperta in stoa C, nunc teste Wheelero in museo Atheniensi, ubi non inveni.

Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 355 n. VI (*b* litteris minusculis).

a

ΟΝ
ΡΙΤΟΝ
ΤΑΙΡΡΡΡΡ
ΟΝΑΥΩΝ:ΡΡΡΡΡ
ΙΜΕΤΡΟΝ:ΗΙΤΙΜΑΙΡΘΘΘΘ
ΤΡΟΣ
ΑΔ

b

ανπ

a

- - - - - - - - ον
- - - - - - τ]ρίτον
- - τα ΡΡΡΡΡ
ξύλω]ν αὐτῶν ΡΡΡΡΡ
- μέτρον ἡ(μίπλεθρον), τιμὰ ΡΘΘΘΘ
- τρος
- - αδ

In versu quinto Θ manifesto significat drachmas decem (cf. n. 481) atque si hunc versum et primum respexeris tituli n. 524, non dubitabis quin Ρ drachmas designet quinquaginta sicut in titulis Argivis n. 616. 617. Quod Ρ in nostri versu tertio et quarto quinquies, in n. 524 vs. 3 et n. 553 vs. 2 bis, in n. 525 vel sexies est positum, his locis sumemus non significari nummos, sed plethrum unum indicari nota Ρ, semper fortasse distincta puncto inscripto, quod bis in tituli n. 523 versu quarto tradit Wheeler; certe tituli n. 524 et 525 nisi me fallit memoria non bene sunt servati. Vocem π]λέθρα habes n. 524 atque n. 523 vs. 5 Η recte solvisse mihi videor ἡμίπλεθρον; quadrat ad sequentem mensurae indicationem supplementum quod recepi Wheeleri in versu quarto; certe quod ξ]ύλα ὧν coniecit Allen interpretatus de hostiis, vocem supervacaneam αὐτά additam esse veri quam minime est simile. Graviter denique confirmari videtur explicatio mea titulo n. 553, ubi vide.

524 Frustulum lapidis calcarii in museo Atheniensi. A. 0,07. L. 0,08. — *Exscripsi.*

vacat
ΑΙΡΘΘΘΙ
ΛΕΘΡΑ
ΡΡ

τιμ]ὰ ΡΘΘΘ:|:
- - π]λέθρα
- - ΡΡ

Vide quae adnotavimus ad titulum proxime praecedentem, e quo etiam supplevi τιμ]ά. Vs. 1 in fine indicatae sunt drachmae singulae; cf. n. 481.

525 Frustulum in museo Atheniensi, a. 0,09. l. 0,10. — *Exscripsi.*

vacat
ΤΡΠΡΡΡ
ΤΟΟΝ
vacat

Vide quae adnotavimus ad n. 523.

526 Fragmentum lapidis calcarii in museo Atheniensi. Margo sinister servatus. A. 0,12. l. 0,16. cr. 0,10.

Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 356 n. VIII. — *Exscripsi.*

ϽΛΚΑΜΝΑΙ *vac.* ΔΔΙΙ=ΙΙ
ΤΟΝΟΛΚΑΜΝΑ *vac.* Α
ΔΗΣ ΠΟΤΗΡΙΑΚ Ϲ
ΦΙΑΛΑΑΕΠΙ Δ Ι Α
ΑΡΓΥΡΕΟΝΟΛΚΑΜ
ΕΠΑΝΘΕΜΑΤΑ ΛΕΙΟ
ΦΙΑΛΑΝΟΛΚΑΝΔΡΑ
ΦΙΑΛΑΝΟΛΚΑ ΔΡΑΧ
ΦΙΑΛΑ ΚΑΔΡΑΧ

ὁλκὰ μναῖ ΔΔΙΙ=ΙΙ
τον, ὁλκὰ μνᾶ, σ-
δες, ποτήρια Κ[υ]β[ί]σια(?)
φιάλα ἁ Ἐπιδά[τ]α
ἀργύρεον, ὁλκὰ μ[νᾶ]
ἐπανθέματα· λεο-
φιάλαν ὁλκὰν δρα[χμὰς -
φιάλαν ὁλκὰ δραχ]μὰς -
φιάλα[ν ὁλ]κὰ δραχ]μὰς -

Varia lectio Wheeleri. Vs. 1 in. omisit Ͻ || vs. 3 extr. ΡΙΑΙ Ϲ (moneo litterae, quae est post Κ, certam esse tantum hastam rectam) || vs. 4 ΛΑΛΕ..ΔΩ.Α || vs. 8 extr. ΔΡΛ || vs. 9 nil nisi ΥΛΑ.

Catalogus rerum in aedem Iunonis sacratarum. — Vs. 1 Wh. significari censet minas viginti duas, drachmas viginti, obolos duos. Quod si verum est (ut videtur), drachmarum et obolorum notae adhibitae n. 481. 524. 616. 617 erant mutatae, ac certe tituli nostri litteratura recentiorem arguit aetatem, tertium scilicet saeculum. — Vs. 4 Ἐπιδά[τ]α: cf. Paus. 2, 27, 6 (Epidauri) ἔστι δὲ ἱερὸν θεῶν οὓς Ἐπιδώτας ὀνομάζουσι; Iuppiter audiebat Ἐπιδώτας apud Mantineenses (Paus. 8, 9, 2) et teste Hesychio apud Lacedaemonios (cf. etiam Paus. 3, 17, 9). — Vs. 6 ἐπανθέματα cum ante lineam incipiat, manifesto est superscriptio: »res insuper dedicatae«, quae tum mutata ratione indicantur casu accusativo.

527 Fragmentum lapidis calcarii in museo Atheniensi, a. 0,40. l. 0,19. cr. 0,085.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 51 n. XIV. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

[*Exemplum vide in latere altero.*]

Varia lectio Richardsoni (omissiones non noto). Vs. 4 in. ΑΦΙ || vs. 7 primam litteram R. dat Α et re vera est ambiguum utrum Δ an Α exaraverit lapicida || vs. 20 ΟΦΕΙΑ || vs. 22 ΑΡΗΙΜ...ΑΜΥ || vs. 23 in. vidit plenius ΝΑ.

ΝΑΣΜΙΛΙ
ΝΟΣΔΥΜΑΝΟΣ
Α ΑΡΧΕΜΑΧΟΣΑΡΧΕ
Α ΦΙΛΕΙΑΔΑ..ΑΣ.ΦΙΛ
ΝΑΡΙΣΤΟΠΟΛΙΣΝΑΥΠΛΙΑΔ
Α ΛΑΚΩΛΥΙ ΑΡΙΣΤΟΛ
ΔΑΙΡΙΣ
ΑΤΗ ΑΡΚΕΙΑ
ΙΣ Μ
ΓΡΑΤ ΥΣ
ΑΦΑΗΣΕΣ Λ
Κ Ω ΣΤΡΑΤ
ΑΡΙΤΑ ΑΡΙ
ΛΥΚΙΣ Α
ΑΓΑΘΩΝ
ΚΛΗΓΟΡΑΠ
ΧΙΠΠΑΠΑΙ
ΚΛΕΙΔΑΟΚΛ.Ο
ΠΠΟΣΚΛΕΟ
ΟΝΟΦΕΛΑΙ ΑΤΙΔΑΙ
ΝΗΣΚΛΕΟ ΛΙΔΑ
ΝΑΥΠΕΡΝΙΚΩ Α Μ Υ
vacat
ΙΑΡΑΧΝΑΣ *vacat*

- - - - νας Μ[ι]δ[ε]ί[α(?)
- - ωνος Δυμᾶνος
- - - α, Ἀρχέμαχο[ς] Ἀρχε[μάχου
- α Φιλαία, Δα[μί]ας [Σ]ωφρο[νου
- ν, Ἀριστοπολὶς Ναυπλία, Δ - -
- α, Λακὼ Α(?)υ.. Ἀριστολ[α -
- - Δαρὶς - - - - - -
- - - άτη[ς] Ἀρκε[ία(?)
- - - - ις - μ - - - - - -
- - - - στ]ρατ - - - - [ε]ὺς
- - - αφάης Ἐ - - - - -
- - Σωστρατ - - - - -
- - Χ]αρίτα Ἀρ[ιστ -
- - Λύκις Ἀ -
- - Ἀγάθων - -
- - Κληγόρα Π -
- - Ἀρ]χίππα Πα -
- - - κλείδας, Ὀκλ.ο -
- - ι]ππος Κλεο - -
- - - ον, Ὀφέλα[ς] Ἀ[ξ]ιπό[λιος
- - - νης Κλεο[λ]αίδα
- - - ν, Ὑπέρνικο[ς] Ἀμύ[ντου
- - - ν Ἀράχνας.

Vs. 2 indicata est phyla, vs. 5 urbs patria. — Vs. 20 recte mihi finxisse videor nomen patris, cf. Ἀξίπολις C. I. A. II 482 vs. 116.

528 Fragmentum a. 0,07. l. 0,18. cr. circa 0,08. Nunc a dextra parvum frustulum est defractum.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 53 n. XV

ΚΕΙ
ΚΙΟΝΑΡΙ.....ΙΜΑΧ
ΦΙΛΩΝΙΔΑΝΦΙ.....Ο
ΠΙΣΤΑΝΑΝΘΙΠ
ΡΥΣΙΠΠΟΝΣΟ

\- - - - - - - - κε-
Φυλ]άκιον Ἀρι[στὼ Συμ(?)]μάχου
Φιλωνίδαν Φι[λ - - -
Πίστων Ἀνθεσ[τος
Χ]ρύσιππον Σω-
\- - - - -

Veri non dissimile censet Richardson eiusdem tituli esse atque n. 527, sed obstare videtur, quod in nostro perhibentur nomina casu accusativo. Conieceris fuisse catalogum manu missorum (cf. n. 529). Vs. 2 Φυλ]άκιον et Ἀρι[στώ, vs. 5 Χ]ρύσιππον recepi a Richardsonio.

529 Repertum in aedificio quod ad occasum spectat, nunc in museo Atheniensi. A. 0,36. l. 0,23. cr. 0,12. Margo sinister servatus.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 49 n. XIII. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

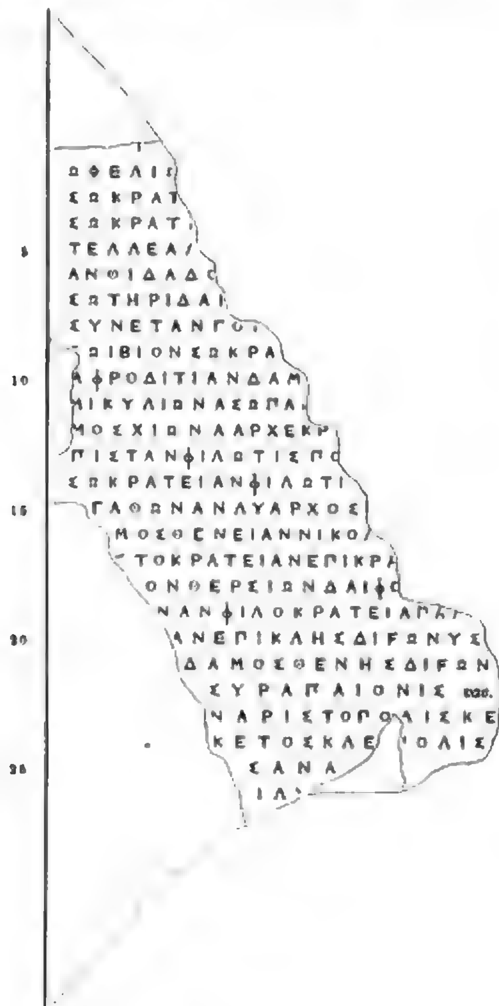

\- - - - -
Ὠφελίω[να
Σωκρατ-
Σωκρατ- -
Τελλέα - -
Ἀνθίδα Δα-
Σωτηρίδα - -
Συνέταν Γο[ργ- -
Σ]ώιβιον Σωκρά[τ-
Ἀφροδιτίαν Δαμ-
Μικυλίωνα Σωπα[τρ-
Μοσχίωνα Ἀρχεκρ[ατ-
Πίσταν Φιλωτίς Πο- -
Σωκράτειαν Φιλωτί[ς Πο- -
Ἀ]γάθωνα Ναύαρχος
Δα]μοσθένειαν Νικο[μ- -
Ἀρισ]τοκράτειαν Ἐπικρα[τ-
. . . . ων Θερσίων Δαίφο[ντεύς
. . . . . ταν Φιλοκράτεια Πα[λ-
. . . . . . αν Ἐπικλῆς Διφωνυ[- -
. . . . . . Δαμοσθένης Διφων[υ- -
\- - Σύρα Παιονίς
. . . . ν Ἀριστόπολις Κε-
. . . . . Ἀλ- s. Ἀρ]κετος Κλε[όπ]ολις
. . . . ς Ἀνα- -
. . . . Ἰλ[υρι-

Titulus saeculi tertii parte priore vix recentior.

Vs. 15 in tertio Alpha et vs. 16 in priore Epsilon lineae mediae a lapicida sunt omissae. — Intellexit Richardson esse catalogum manu missorum, post quorum nomina casu accusativo posita referantur nominativo patroni. Quid significaverint nomina, quorum initia tertio loco servata sunt in versibus 13. 18—21, dubium; cum autem probabiliter restituisse mihi videar Δαίφο[ντεύς (de quo vide ad n. 497 vs. 5. 6), singulis patronis addita fuerit pagi sive phratriae designatio. Certe nomen heroicum Δαίφοντας gessisse hominem veri non nimis est simile. Peculiarem fuisse rationem versus 21 monstrat spatium vacuum relictum ante et post Σύρα Παιονίς, quae licet nominativo sint posita magis redolent servae appellationem quam patronae. Et sane inde ab hoc versu mutata fuerit tituli ratio; habes enim in versu 24 una positos nominativos duos. Vs. 26 conieci fuisse ethnicum sicut vs. 22, Ἰλύριος s. Ἰλυρία.

530 Fragmentum lapidis calcarii in museo Atheniensi, fractum a dextra et infra, supra laesum; servatus est margo sinister. A. 0,33. l. 0,23. cr. 0,11. Sedes versus primi haud dubie iam, cum inscribebatur, detrita erat.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 54 n. XVI. — *Exscripsi et confeci ectypum.*

Varia lectio Richardsonii. Vs. 3 in. ΤΕΟΣ; in fine omissum ΙΣΤΙΑ ||; vs. 8 in. . Ε (pro . ͞Ε). Tum ad ΠΩΛΑ adnotat: »*the reading may be* πωδηθίες, *as the second letter looks like an omicron changed to an omega or vice versa, and the next letter is a possible delta*«; mihi quidem certum videtur Ω et valde veri dissimile Δ, quae littera in reliquo titulo minor exarata est quam Α.

'Ιαρο]μνάμονες Ἥρας αἱ ἐ[πὶ τοῦ δεῖνος,
Ἀ]ριστοκράτης Τιμαγόρου, [ὁ δεῖνα ....
τ]εος, Τιμωνίδας Ἱππιαί[ου ἀνεγράψαντο τοὺς ἐγ-
γυεύσαντας εἰς αὐτοὺς [ἀπελευθέρων τῶνδε·
Ἀρχεσίδα Ἑρμογένης γαι, Με- - - - -
Λαφαΐβου Ἀνδρικὸς γαι, Φαιν[ας - - - -
σίας γαι, Φαινίας Δαμοίτα[ς (s. -τα[δας) - -
γαι]ι, Αἰσχρῖνος Πωλαθέες - - - - - -
Ἀρχιδος (s. Ἀρχίδας) [γ]αι Ἀντικίστρα - - - - -
τος Ναυπλία αα, Ἀρισ[τ- - - - - -
ντας Ὑάδαι Φιλιστὼ γαι, Κ- - - - -
εύας γαι, Κλεοκράτεος - - - - - -
Φιλονίκας Σμυρείδα[ι - - - - - -
γ[α]ι, Θεοδοτίας Ῥωμαία - - - - -
Ἀγαθῖνος ἐν Ἄργει Ν- - - - - -
ξένας Κερκάδαι Θεο- - - - - - -
μεκλῆς Ἀριστὼ γαι, Σο- - - - - -
Φιλιστίων γαι, Θεοφάν[ευς - - - - -
Κ]ρατύλας Λυκόφρ[ων - - - - - -
κ]ράτεος Ναυπλία - - - - - - - -
... Διονυσίου Κ- - - - - - - -
...είας Διόδ[ωρος - - - - - -

Vs. 1 sq. ἐγ]γυεύσαντας (vs. 3 sq.) recte supplevit Richardson, de verbo relegans ad titulum Delphicum apud Wescher-Foucart n. 139; reliqua praescriptorum supplementa exempli gratia posui, ut argumentum tituli cognoscatur. ἐγγυεύσαντας εἰς αὐτοὺς intellege »qui se spondere professi sunt coram hieromnemonibus«, et spoponderant quidem manu mittendi pretium liberatos deae esse soluturos. Hieromnemones videntur fuisse quattuor sicut in titulo n. 517 itemque primo loco indicatus fuerit eorum antistes. Catalogi ratio ea est, ut manu missi nomen indicatum casu genetivo (pendente ut videtur ab ἐγγυεύσαντας, quod cum hoc casu positum quoque est in titulo Delphico) sequatur nomen sponsoris, cui additur sigla γαι, quae quid sibi velit nescio (quod fortasse conieceris eam esse pro ἀπελευθεριάσας, moneo Pl legi non posse). Vs. 10 altera est sigla non minus obscura AA. Sigla semper, ubi satis servatus est lapis, sequitur sponsoris nominativum, excepto versu nono, ubi collocata est inter manumissi genetivum et mulieris spondentis nominativum. Tria occurrunt pluralia, omnia ut videtur posita inter genetivum et nominativum: vs. 8 Πωλαθέες, vs. 11 Ὑάδαι, vs. 16 Κερκάδαι, quibus recte supplendo addidit R. vs. 13 Σμυρείδα[ι; his putaverim designari sodalicia, quae spoponderint vice eius cuius nomen sequitur, manumissoris scilicet: Delphis certe constat sodalicia consuluisse manumissis (cf. E. Curtius, *Gesammelte Abh.* 2, 403). Πωλαθέες Diels interpretatus »*nutritores equorum*« derivat a voce nobis non tradita πωλαθός, quae aeque formata sit a πῶλος atque ψάμαθος, ὄρμαθος a ψάμμος, ὅρμος. Ὑάδες designaverit »*nutritores suum*«; cf. phylam Sicyoniam a Clisthene vocatam Ὑᾶται (Herodot. 5, 68). Κερκάδαι sunt »*textores*«, Σμυρείδαι »*qui smyride utuntur*«, ad acuendum credo instrumenta metallica vel ad poliendum. Alia huiusmodi collegia hominum, qui quaestum faciunt Argis floruisse testantur tituli n. 581. 607. 608. — Vs. 10 Ναυπλία, vs. 14 Ῥωμαία nomina censenda mulierum, non ethnica.

531 Ex Heraei ruinis transportatum erat in vicum Χώνικα. Titulus incolumis.

Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854 p. XVI typis vulgaribus. (Foucart, Additamenta ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 111*a*. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3302. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 136.)

ΑΔΜΑΤΑΣ Ἀδμάτας.

Titulum intellexit Foucart fuisse sub statua Admetae, Eurysthei filiae, Iunonis Argivae sacerdotis (Syncell. I p. 324 Dind. ex Hellanico = Müller, Fragm. hist. IV 633), quae teste tabula clarissima in villa Albani collocata (Jahn, *Bilderchroniken* tab. V. Kaibel, Inscr. Ital. 1293 *D*) in munere fuisse credebatur, cum Hercules inter deos receptus est. Adfert Foucart Pausaniam 2, 17, 3: ἀνδριάντας τε ἐστῶσι πρὸ τῆς ἐσόδου (Heraei) καὶ γυναικῶν, αἳ γεγόνασιν ἱέρειαι τῆς Ἥρας.

532 Fragmentum in museo Atheniensi, supra incolume; in latere summo foramina duo. Repertum supra aedificii occidentalis murum ad orientem spectantem. A. 0,18. l. 0,23. cr. 0,30.

Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 359 n. X. — *Contuli.*

-α Φιλιστίδα
-ο κόσμιος
[ἐκ]τευε τεὸς α-
-ης Φιλιστ[ιδ-
ἀδ]ελφὲς
αιε -
- - -

Fortasse erat dedicatio iambica, et videtur quidem collocavisse frater imaginem Philistidis sororis, quae fuerit Iunonis sacerdos. Vs. 3 -ο]υ ἔτεος Wh., sed ante Y residuum est litterae Ny.

533 Fragmentum in museo Atheniensi; margo dexter servatus. A. 0,23. l. 0,11. cr. 0,15.

Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 359 n. XI. — *Exscripsi.*

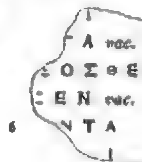

- - - - - - -
- - - - - - -
- - - - - Κλ]εοσθε-
ν - - - - ἀνέστησ]εν
- - - - - -α]ντα
- - - - -

Var. lect. Vs. 5 ΠΑ sive ΙΤΑ Wh.

534 Fragmentum in museo Atheniensi. A. 0,15. l. 0,23. cr. 0,14. Litterae a. 0,03. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

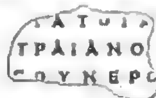

Αὐτοκρ]άτο[ρ]α [Καίσαρα Νέρ-
ουαν] Τραιανὸ[ν Σεβασ-
τόν, θε]οῦ Νέρο[υα υἱὸν κτλ.

535 Fragmenta duo eiusdem tabulae marmoreae; litterae altae circa 0,07. *a* a. 0,26. l. 0,16. cr. 0,07. *b* a. 0,25. l. 0,22. cr. 0,07. Nunc in museo Atheniensi.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 57 n. XVII. — *Exscripsi.*

a

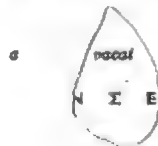

b

a -ο]ν Σε[βαστόν.
b Ἀδρ]ια[νοῦ(?), Τρα]ϊα[νοῦ(?)
-- αὐτοκρά]τορο[ς --

536 Fragmentum marmoreum in museo Atheniensi. A. 0,20. l. 0,14. cr. 0,14. Litterae 0,03. — *Exscripsit Fredrich.*

- - -
ς'
-ν ἀπὸ
-ων τ-
- - - -

537 Fragmentum lapidis calcarii ab omnibus partibus mutilum, in museo Atheniensi. A. 0,14. l. 0,13. cr. 0,10. — *Exscripsi.*

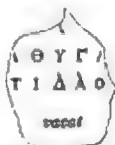

[- - - - - - - - - - - γυναῖκα
- - - - - α], θυγ[ατέρα δὲ
- - - - κρα]τίδα, ὁ - - - - -

---

538 «Στῇ Κονικῇ ἐν Κλαρίᾳ» e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1149. — Voce Κονικῇ (et Κονικῇ n. 539) quin Fourmont designare voluerit vicum Χώνικα prope Heraeum situm non est dubium; quadrat additamentum ἐν Κλαρίᾳ, quod explicare quidem non possum, sed sic denominare Fourmontum viciniam Argorum urbis patet e lemmate eius στῇ Πλατανίτῃ ἐν Κλαρίᾳ adiecto ad titulum n. 589, qui hodie etiam extat in vico *Platanití.*

. . Ο Σ Α Ν Τ Ω Ν Ι Ο Σ . . .
. . Ο Σ Μ Ο Σ

Praenomen desinens in]ος Ἀντώνιος
- - - - - -ος Μοσ[χίων s. Κ]όσμος(?)

539 Anaglyphum marmoreum marginatum, inmissum muro meridionali ecclesiae vici Μέρμπακας, a. 1,01. l. 0,79. Repraesentatur mulier inter viros duos. Titulus in margine superiore.

E schedis Fourmonti (cum lemmate στῇ Κονικῇ ἐν Κλαρίᾳ; cf. lemma nostrum n. 538) Boeckh, C. I. G. 1151. E schedis Quineti *Expédition de Morée* 2, p. 96 n. 4 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 187 n. 57. Ross, Inscr. Graec. ined. I 18. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 134. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 114 n. 7.) — *Exscripsit Fredrich.*

Ε Υ Π Ο Ρ Ο Σ   Ε Υ Π Ρ Α Ξ Ι Σ Ζ Η Α Ν Τ Ε Ρ Ω Σ
Α Ν Τ Ε Ρ Ω Τ Ο Σ

Var. lect. Vs. 1 ΣΗ Ross, ΞΗ Fourm., ΞΡ Quinet || vs. 2 in. ΑΛΙΞΕ ΒΑΤΟΣ Fourm.

Εὔπορος   Εὐπρᾶξις ζῆ. Ἀντέρως.
Ἀντέρωτος.

Xi formam eam exhibet singularem, de qua dictum est ad n. 191. Ante Eupraxim, quae lapidem posuit, mortui erant eius coniux Euporus et amborum filius Anteros.

---

540 In fundo lucernae fictilis.

Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854, p. XVI.

Χ Ι Ο Ν Η Σ   Χιόνης.

Cf. n. 369.

541—551 *Lateres cocti.*

541. 542 Tegula magna in museo Atheniensi n. 10736, a. 0,99. l. 0,48, in qua campi signati duo, quorum altitudo est 0,025, latitudo 0,17. Anno 1874 reperta a Schliemanno in vico Χώνικα. — *Exscripsi.*

541 Σ Ω Κ Λ Η Σ Α Ρ Χ Ι Τ Ε Κ Τ Ω Ν

542 Δ Α Μ Ο Ι Ο Ι Η Ρ Α Σ

541 Σωκλῆς ἀρχιτέκτων.   542 Δαμόσιοι Ἥρας.

Praeterea lateres signati titulo n. 541 extant in museo Atheniensi novem magis minusve integri, quorum octo reperti sunt in compluribus Heraei locis, ut cuius aedificii fuerint non constet (cf. Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 341 et 11, 1896, p. 59 n. I), unum invenit Stamatakis in ruderibus sepulcrorum posteriore aetate constructorum in sede tholi siti ab Heraeo inter septentriones et occasum (v. *Athen. Mitth.* 3, 1878, p. 279. 286). Frustulum exempli decimi repertum in Heraei porticu ad occasum spectante extat Argis in museo (Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 59 adn. 1). — Laterum aliorum signatorum titulo n. 542 fragmenta duo sunt in museo Atheniensi (Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 342; 11, 1896, p. 59 n. II).

In n. 542 legendum est δαμόσιοι, cum manifesto pro Sigma vocis δημόσιοι e more Argivorum noto usurpetur spiritus. Subaudiri ad adiectivum potest κέραμοι sive καλυπτῆρες.

---

543 In museo Atheniensi. Campi signati altitudo 0,015.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 59 n. II. — *Exscripsit Fredrich.*

Μ Ο Ι Ο Ι   Δα]μόσιοι.

Cf. n. 542. In nostro, cum campus signatus ad dextram incolumis sit, aut deerat Ἥρας aut antepositum erat.

---

544 In museo Atheniensi reliquiae exemplorum quattuor, repertae in colle meridionali, ab aedificio, quod ad occasum spectat, inter meridiem et orientem. Altitudo campi signati 0,025.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 349. — *Exscripsit Fredrich.*

Ε Π Ι Π Ο Λ Υ Γ Ν Ω   Ἐπὶ Πολυγνώ(του).

---

545 In museo Atheniensi. Repertum in aedificio, quod ad occasum spectat. Campi signati altitudo 0,04.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 348. — *Exscripsit Fredrich.*

Ε Π Ι Ν Ι Κ Ο
Α Σ   Ἐπὶ Νικο - -
Ἀ[σ - - - - -

---

546 Exempla duo, quorum alterius titulus teste editore incolumis. Campi signati altitudo 0,05; latitudo 0,10; litterae altae 0,02.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 350. 11, 1896, p. 60 n. III.

Ε Π Ι Κ Ο Ρ
Μ Α Κ Ι Α

Legendum erit: Ἐπὶ Κορ(νηλίου) | Μακία.

---

547 In museo Atheniensi. Litterae altae 0,01.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 349. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

Ἐπὶ - -]ίλου
- - - - α -

548 Exempla duo in museo Atheniensi, quorum tituli eodem loco fracti sunt. Altitudo campi signati 0,025; litterarum 0,01—0,02.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 60 n. IV. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

ΥΟΡΙΒΔ

Ἐπὶ - - -]δείρου s. Δείρου.

549 In museo Atheniensi. Campi signati altitudo 0,05.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 350. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

ΥΟΙΔΥΑΛΚ
ΔΘΟϽϽΟΘΛΚ
ΑΛΕϽΥΟΥ

Κλαυδίου
Κλ(ε)οστ - -
. νους στλα (s. νου στλα).

Var. lect. Vs. 2 ΔΕ ϽϽΟΕΛΚ || vs. 3 in. ΟΥ R.

Versus alter gravibus erroribus videtur foedatus: debebatne exprimi Κλεοστθίρνους? In fine fortasse ἴλα(σμα) »constructio«, ut dicitur ἐλαίνων τεῖχος sim.?

550 In museo Atheniensi exempla duo. Campi signati altitudo 0,03.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 350; 11, 1896, p. 60 n. V. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

ΚΛΟΙϹϹΘΕΝΗϹ

Κλοισσθένης.

Per itacismum pro Κλεισθένης.

551 Exempla duo permagna, alterum Athenis in museo, alterum Argis. Compendii altitudo 0,076.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 59 adn. 1. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

Ꞅ

Significari potest τ κ γ, vix τ λ (Ͱ) ε. R. omittens lineam transversam superiorem ait esse κ λ.

III. KVTSOPODI.

Κουτσοπόδι vicus principalis est demi hodierni Μυκηνῶν; ab antiquis Mycenis et ab Heraeo inter orientem et meridiem, ab Argis ad septentriones aeque fere abest circa kilometros quinque, ut ab unoquoque horum locorum lapides huc transportari potuerint. Mihi incolae inscriptiones ibi extare negaverunt. In vicinia Fourmont vidit n. 504 et 505.

552 »Prope Kutzopodam«. E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 19. (Röhl, Inscr. antiq. 40 et Imagines inscr. p. 68 n. 13. Cauer, Delectus[2] n. 53. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3269. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 76 c.)

Τ . . . . ΙΛ . . Ι . . . . . . Τ . .
Α . . . ΙΛ . . . ΙΙ . . . . Λ . . . Α . . . .
. . . ΙΙΙ . Σ . . . ΙΙΙΛ . . . . ΣΑΝ . ΤΙ . . .
. . . . ΙΣ . . . ΙΣ . . . . ΑR . . ΤΙ
. . . ΝΥΜΑΧΟΣ ͰΥΣΙΜΑΧΟΣ ͰΥΚΟΦRΟΝ
. . . . . ΚΕΠΙΛΕΝΕΣ ΟΧΙΓΟΝ
ΕΓ . . ͰΙΜΑΧΟΣ ΚΛΘΣΤΡΑΤΟΣΛΥΤΙΜΘΙRΑ
. . . ΤΕΣΠΕΡΑFΟΙΚΟΙ . . . . ΑΝΘΙΝΘ
. . ΣΕΘΣΠΑΝΘΑͰΕΣΣΠΚͰΕΙDΑΣͰΕΥΚΙR
ΕΣ ΘΘΕͰΙΘΝ ΚΑͰͰΙΣΤΡΑΤΘΣΒΑΤΕΒΙΚR
Ν ΚΑΝΘΙΑΣ ΚͰΕΘΝ
ΑΤΕΣ ΙΘRΑΙΣ ΠΙΚΤΕΑΣ
ΑΥͰͰ

- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - Ἀρ[ίσ]τι[ππος,
- - - Ν[α]ύμαχος, Λυσίμαχος, Λυκόφρων
- - - Ἐπιγένης, Ὀχίπ(π)ων, - - - -
- Π[ο]λ[ύ]μαχος, Κλ[ε]όστρατος, Ἀ[ο]τιμαίρα[ς,
- - της. πε[δ]άϝοικοι· - - - - Ἀνθωσ[ς
- - στος, Πανθ[ά]λης, Σ[ω]κλείδας, Λεύκ[ιππος
- της, Ὠ[φ]ελίων, Καλλίστρατος, Ἀ[γ]ηικρ[άτης
- ν, Κανθίας, Κλέων
- άτης, [Ἀ]γέραστ[ος, Ἐ]πικτίας
- - - Ἀ]γυλλ[ος

Boeckhio debentur lectiones, quarum non indico auctorem. Vs. 4 restituit Röhl, vs. 5 nomen primum ego, vs. 6 Ὀχίπ(π)ων Prellwitz (Ὀχί[μ]ων Röhl), vs. 7 scripsi Π[ο]λ[ύ]μαχος (Röhl - πη[ος Κα]λλίμαχος). Vs. 8 πεδάϝοικοι aequare μέτοικοι intellexit Boeckh; Ἀνθωσ[ς] dedit Röhl, idem vs. 9 Λεύκ[ιππος, vs. 10 Ἀγηικράτης, vs. 12 [Ἀ]γέραστ[ος (e titulo Hermionico n. 679 vs. 36), vs. 13 Ἀ]γυλλ[ος.

553 »Κουτζοπόδη super puteum« Fourmont, e quo Boeckh, C. I. G. 18. (Röhl, Inscr. antiq. 39 et Imagines inscr. p. 67 n. 10. Cauer, Delectus[2] n. 52. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3268. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 76 b.) Cf. Fick, *Gött. gel. Anz.* 1883, 118. B. Keil, *Hermes* 29, 263.

ΕΓΡΙΑΝΤΘ ⋮ ΤΘΥFΙΚΑ . . . .
ΓΓDΙΙ ⋮ ΤΙΑΑ ⋮ ΒΒΒΒΒ . . . .
ΑFR ⋮ ΚΥͰΑΒΘΣ ⋮ ΒΥΑΡ . . .
ΓΘΙΡΕ ⋮ ΑͰΚΙΤΘΙΡΑΣ ⋮ Ι . . .
Γ ⋮ RΛΙΕΥΣ ⋮ ΙΛͰΥΚR . . . .
ΘΦΕͰͰΘΚͰΕΙDΑΣ ⋮ FͰΕ . . .
DΑΜΘΙΤΑDΑΙ ⋮ ΒΑRΙΣΤ . . .
. . Ε . . ΝΥΣΙ . . . ΒΡ . Γ . . .
. . . . . ⋮ ΚΙ . . . . . .

Ἐ]πρίαντο τοῦ[ν] ϝίκα[τι - -
ΓΓΔΙΙ, τι[μ]ά ΒΒΒΒΒ - -,
ἀϝρ(ήτευε) Κύλαβς Ὑ[λεύς, -
τ[οῖ]δ]ε· Ἀλκιτ[θ]ο[ί]δ]ας - - - -
Γ· Ἀγεύς, [Πο]λυκρ[άτης,
Ὀφελλοκλείδας, Κλε - - - -
Δαμοιτάδας. (ημίπλεθρον)· Ἀριστ - -
Δι[ϝ[ω]νύσι[ος], [Α - - - - -
- - -, Κι - - - - - - -

Vs. 1. 2 ante ϝικα[τ–, quod dubitanter dedit Boeckh, fuisse articulum constat, cum desit interpunctio; sed emendandum est τῶ[ν], nam ου orthographia non quadrat ad regionem. Crediderim fuisse genetivum partitivum, e. g. Ἐπρίατο τῶν ϝίκα[τι ἀγρῶν πλέθρα --] ΓΓΔΙΙ. Numeri enim, cum sequatur τ[ω]ά (quod debetur Keilio) cum nummorum notis, non significare possunt pecuniam, ut confirmetur notae Γ explicatio ad titulum n. 523 data; ⊢ΙΙ fuerint pro mensuris plethro uno minoribus. — Vs. 3 ἀϝε(ίτειω) recte agnovisse mihi videor (cf. ad n. 497 vs. 4), itemque phylae designationem Ὑλεύς sive Ὑλλεύς, sed quod ultimo loco traditur potius erat de Ε quam ⊢. Κύλωνς recte scripsit Röhl. Apparet tenere nos indicem rerum venditarum a magistratuum s. sacerdotum collegio. — Vs. 4 τοίδε manifesto recte Boeckh, quod est subiectum verbi ἐπρίαντο. Tum Ἀλκιτ[ϑ]ίδας Fick (Ἀλκιτείδας Boeckh). — Vs. 5 Γ praescriptum videtur, ut significetur viros qui sequuntur plethra emisse singula. Aequalis modi designatio fuisse censenda est in fine versus tertii, ad quam pertinuerit τοίδε (cf. etiam infra ad vs. 7). — Tum Ἀγεύς ego, Πο[λυ]κρ[άτης probabiliter Röhl. — Vs. 6. 7 »apertum est Ὀφελλοκλείδας: sequebatur nomen a Κλι... incipiens; qui duo homines videntur gentilicia denominatione Δαμιστάδαι dici« (Boeckh). — Tum post Θ interpunctionem Fourmont putandus est omisisse; nota, de cuius solutione cf. n. 523 vs. 5, aequo modo fuerit praescripta atque Γ vs. 5. — Vs. 8 supplevi; pro F facillimo errore exscripsit Fourmont Ε, nisi forte erat Δι]ι[ν]ύτι[ος, de quo conferas ad n. 614.

IV. ARGI.

1. DECRETA.

554 Lamina aenea olim Romae in collectione comitis Michaelis de Tyskiewicz, nunc Rotomagi in collectione Dutuit. A. 0,077—0,078. L. 0,25.
Fröhner, *Revue archéol.* 1891, 2, p. 51; tab. 19. Robert, *Monumenti antichi dei Lincei* I (1891), 593. Fröhner, *Collection Tyskiewicz* p. 79; tab. 23, 4. Idem, *Collection Tyskiewicz, vente* (1898), p. 57 n. 162; tab. 20 (quod exemplum repraesento in paulisper minorem modum redactum). (Th. Reinach, *Revue des études Grecques* 4, 171; cf. 5, 357. Blass, *Neue Jahrbücher für Philologie* 43, 1891, p. 559. Peppmüller, *Wochenschrift für Philologie* 1891, p. 860. Meister, *Berliner philolog. Wochenschrift* 1892, p. 258 f. Idem, *Indogermanische Forschungen* 1, 1892, *Anz.* p. 200. Röhl, Imagines inscr. p. 67 n. 8. Wilamowitz, *Euripides Herakles* [2] p. 103. Danielsson, Acta philologica Suecana I, 1896, p. 28. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 583.)

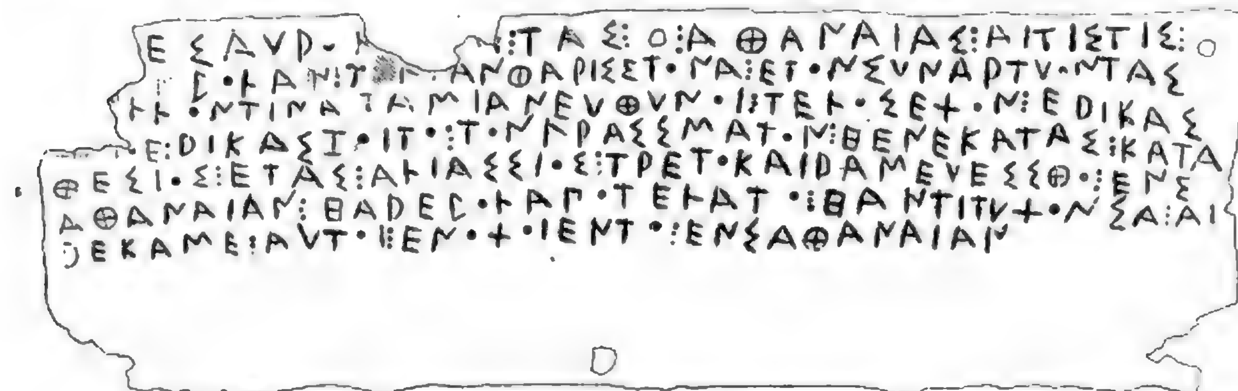

Θ]ησαυρῶν [τῶν] τᾶς Ἀθαναίας αἴ τις (τις) ἢ τὰ]ν βωλὰν τ[ὰν] ἀμφ' Ἀρίστωνα ἢ τό(ς) συναρτύοντας ἢ ἄ]λλον τινὰ ταμιᾶν εὐθύνοι τέλος ἔχων, ἢ δικάζοι] ἢ δικάζοιτο τῶν χρημάτων, ἕνεκα τᾶς καταθέσιος ἢ τᾶς ἁλιάσσιος· τρείτω καὶ δαμευέσθω ἐς Ἀθαναίαν. ἁ δὲ βωλὰ ποτελάτω ἀντιτυχόντα· αἰ δέ κα μή, αὐτοὶ ἔνοχοι ἔντω ἐς Ἀθαναίαν.

Lamina possessori priori Hermionae reperta esse dicta est, quod, ut solent mentitos esse eos qui clam vendiderunt, patet e litteraturae indole neque fugit editores primos, qui propter litterae Lambda formam Argis titulum assignaverunt. Nunc quidem Mycenis quoque id Lambda in usu fuisse novimus e titulis n. 492. 494, quorum alter ibidem fuisse etiam testatur templum Minervae, sed cum et in titulo Argivo n. 514 litterae Beta species occurrat aequalis atque in nostri versibus 2. 6 et eadem orthographia optativi cum σζ in Argivi n. 506 versu 5 atque in nostri versu 4, probabilior videtur tituli origo Argiva quam Mycenaea.

Argumentum tituli bene perspexit Robert: in administrandis Minervae opibus aberratum erat ab ordine, de qua re δόγμα decernitur ita, ut eius delicti persecutio proposita poena severissima vetetur. Ut quomodo ducam intellegenda esse verba quam brevissime patefaciam, interpretationem continuam praemitto adnotationi, in qua nomina uncis inclusa sunt eorum, qui sententias singulas aut primi pronuntiaverunt aut probaverunt.

»Si quis magistratus propter Minervae opum administrationem punit sive senatum, cui praefuerat Aristo, sive eos qui in numero ἀρτυνῶν fuerant, sive quaestorum aliquem, aut si quis iudex sedet sive iudicium postulat propter has opes consumptas, sive de earum pensione, sive quia aliquis contioni (de eis consumendis habitae) interfuerit: fugito et confiscantor bona eius in aerarium Minervae. Exigito autem ea senatus qui tum fungetur: quod si minus fecerit, senatores rationem reddunto Minervae.«

Vs. 1 ante Θ]ησαυρ[ῶν articulum recte omittit Fröhner; deest enim spatium, scripturae initium paulum distabat a margine. Tum inter τᾶς

et Ἀθαναίας respicit scriptura foramen, quo lamina infigebatur, interpunctio ex supervacuo bis est posita. — Sub fine alterum τις soli dittographiae debetur (Rein.[1], Blass, Danielss.). Sunt qui τέττις sumant pro »quisquis« (Rob., sententia mutata Rein.[2], Wilam.); sunt alii qui αἴτιττις putent esse nomen substantivum: »postulatio« (Fröhner[1], Meister): hi quidem

vs. 2 in. supplent κατὰ]ν, quod vel refellit spatii ratio, ut certum videatur Roberti supplementum ἢ τὰ]ν. Tum τ[ὸνς] ἀνφ' Fröhner[1], Meister; τ[ὰν] cum plerisque etiam Fröhner[2], τ[ῶν] Fröhner[3]. — Ad τὸν(ς) συναρτύοντας apte laudant foedus inter Athenas Argos Mantineam Elidem a. 420 a. Chr. n. ictum apud Thucyd. 5, 47, 11: ὀμνύντων - - ἐν Ἄργει δὲ ἡ βουλὴ καὶ οἱ ὀγδοήκοντα καὶ οἱ (sic Duker pro αἱ) ἀρτῦναι, e quo loco tamen origo tituli Argiva firmari non potest, cum eandem designationem adhibuerint etiam Epidaurii, hi quidem de senatoribus: Plut. Quaest. Graec. I (p. 271 F), ubi ἄρτυνοι, quod aut corruptum est aut duae extiterunt formae; - ας enim terminationem tuetur Herodian. I 56, 2. II 653, 33 Lenz.

Vs. 3 in. ἢ ἄ]λλον supplevit Rob.; ἄλλον recte censent abundare Wilam., Danielss. — τέλος ἔχων »magistratus« cf. Thuc. in foedere iam laudato (Blass, alii) et titulum Olympicum n. 2 Dittenb., vs. 3 (Danielss.). Opponitur multa, quam (sicut Athenis) imponebant magistratus, actioni iudiciali.

Vs. 4 ἢ δικάσ]|ζων Robert, qui parvum vestigium (»una traccia«) litterae N et se animadvertisse dicit et Halbherrium. Dicere voluerit Robert se vidisse lineolam, quam de Ny esse crederet; re vera in imagine photographa conspicua quidem est umbra lineae directae, sed ad Ny non apta, ut iure suo Fröhner inspecta tabula per litteras mihi videatur indicasse: »das N am Anfang der 4. Zeile ist entschieden falsch«. Recte cum O. de Friesen apud Danielss. scripsisse mihi videor δικάσ[ζοι]· — δικασ]|τὰς Blass, ἰδίκας (i. e. ἐ(δ)δίκας). | [αἰ δ]ὲ Fröhner[1], Meister.

γράσσματα a γράω »comedo« Fröhn.[1]; ergo sunt »res consumtae« (Meist.) sive »res defraudatae« (Peppm. conferens τρώκτης). Reinach legere voluit γδασσμάτων = δασσμάτων (»tribut«, »impot«: Dareste); τῶν (ν) δασσμάτων Blass (aequat διαμεράσματα: e. g. decumae in thesauro depositae). Plerique γράσσματα sumunt esse pro γράμματα: Fröhn.[2] et Danielss. nisi Platonis legg. XII 946 D γραμμάτων κατάθεσις interpretantur »iudicii promulgatio«, Wilam. »rogationum (apud populum per litteras) latio«. At γράσμα quomodo a γράφω potuerit formari, nemo adhuc probabiliter monstravit et iure suo dubitanter de hac etymologia iudicat Kretschmer (*Griech. Vaseninschriften* 236), cum recusat analogiam formae Ἀγασίσμων, quam posuit Robert.

Vs. 5 ἐ(τ)τᾶς ἀλιάσσιος Fröhn.[1], Meist., Rein., Mich. (»*dès sa sortie de la séance judiciaire*« Fr., »*er soll aus der Versammlung fliehen*« M., »*qu'il soit exilé du corps des citoyens*« R.). ἀλίασσις »iudicium« interpretantur Blass, Danielss., Fröhn.[3]; Wilam. putat idem esse quod Atheniensibus ἐπιψήφισις; Robert contrarium quaerens vocis q. e. κατάθεσις definit »*ritiro*« o »*ripresa*« et e consilio Dittenbergeri cohaerere crediderit cum λιάζω (videntur conicere ἀ(λ)λίασσις esse pro ἀναλίασσις). Equidem quin recte iudicent non dubito qui ἀλίασσις sumant pro voce Attica q. e. ἡλίασις (de psilosi cf. Wachsmuth, *Die Stadt Athen* II 1, 361 adn. 1), ut significet »*praesentia in* ἀλίᾳ (vel ἀλιαίᾳ)«, quae vox Doriensibus quidem designat contionem populi.

τρεῖτω i. e. φευγέτω, cf. Herod. 7, 231. Plut. Agesil. 30 (Rob. alii); »*er muss sich ducken*« Wilam.

δαμευέσθω ἐνς Ἀθαναίαν »*confiscator*« (pro: confiscantor bona eius) in aerarium Minervae« plerique; Meister: »coram Minerva profitetor« sc. κατάθεσιν (quod sit »testimonium suum«); Wilam.: »venditor in templum Minervae«.

Vs. 6 κατελάτω »*exigito*« (Fröhn., Rob., Blass, Danielss.); apte laudat Fröhn.[2] titulum Tegeaticum *Dialektinschr.* 1222 vs. 23: ὀφλέτω ἕκαστος πεντήκοντα δραχμάς· ἐπελασάσθων δὲ οἱ ἀλιασταί. — »persequitor« interpretatur Rein., »in locum se conferto« Meister, »adducito« (in templum) Wilam.

ἀντιτυχόντα i. q. ἁ ἀντιτυχόντα Dittenberger apud Rob.: »*senatus qui fungitur*«, laudans C. I. G. Sept. 3080 et 3085.

555 Lapis calcarius mutilus, Argis olim in horto demarchiae, tum teste Cophiniota in domo medici Π. Κούζη. A. 0,2. l. 0,16.

Ex apographo et ectypo Luedersii Kirchhoff, *Alphabet*[4] p. 84 et Röhl, Inscr. Graec. antiq. 38. (Cauer, Delectus[2] n. 51. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 79. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3272.) Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 117.

γ]ροφο -
- νιστε -
θ]ιαν τὸν (s. τὸν)
- ανς τὰνς τ -
δικαιο(?)]ῖνι ὀφλήσει
ὀνιεγ - s. ἀπε(ι)γ]ορευόντω[ν (s. - ορεύοντο[ς, - ορεύοντ το)
τ]ῶν ἄλλων (s. τὸν ἄλλον)
του τὸ ἡμ[ετ(ν) (s. τοῦ ἡμ[ίσεος)
- - εντ -

Var. lect. Pro versu primo ΛΟΟ Cophin., cuius reliquam discrepantiam afferre supersedeo. Litteras primas tres, quae in ectypo non apparuerunt, Lüders adnotavit certo non pertinere ad nostram inscriptionem, quod iure suo non respexerunt Kirchhoff et Röhl.

In legendo secutus fere sum Roehlium, nisi quod vs. 6 is ἀγ]ορεύοντο[ς s. - όντω[ν. Videntur indici multae eis, qui peccaverunt contra leges feriarum, Nemeorum credo.

556 Boeckh. C. I. G. 1118 e Fourmonto: »Argis in horto quodam«. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. vol. 5 p. 205: marmor immissum puteo. — Cf. Wilhelm, *Anzeiger d. philos.-histor. Classe d. Wiener Akad.* 1897 Nr. XXVI.

Ν Ο Υ Φ Υ Γ . .
. . . . Ε Χ Ο Υ Σ Ι Ν Τ Η Σ Κ Ο Ι Ν Η Σ
. . . . Ω Ν Σ Α Τ Ρ Α Π Ω Ν Η Κ Ο Ν Τ Ι Δ Ι Ο Τ Λ Ο Ι Ι
. . . . . Α Ν Τ Ε Σ Π Ρ Ο Σ Α Λ Λ Η Λ Ο Υ Σ Δ Ι Α Λ Ε Λ Υ Ν Τ Α Ι Τ Λ Α . . .
. Ο Ι Ν Η Ν Ε Ι Ρ Η Ν Η Ν Ο Π Ω Σ Α Ρ Α Λ Λ Α Γ Ε Ν Τ Ε Σ Τ Ο Υ Π
Μ Ο Υ Τ Α Σ Π Ο Λ Ε Ι Σ Ε Κ Α Σ Τ Ο Ι Τ Α Σ Α Υ Τ Ω Ν Ω Σ Μ Ε Γ Ι
Σ Π Ο Ι Ω Σ Ι Ν Κ Α Ι Χ Ρ Η Σ Ι Μ Ο Ι Μ Ε Ν Ω Σ Ι Ν Τ Ο Ι Σ Φ Ι Λ Ο
Α Σ Ι Λ Ε Ι Δ Ε Ο Υ Δ Ε Ν Α Π Ο Λ Ε Μ Ο Ν Ο Ι Δ Α Ι Σ Ι Ν Ο Ν Τ Α Π Ρ . . .
' Ν Ε Σ Υ Χ Ι Α Ν Ε Χ Η Ι Κ Α Ι Μ Η Σ Υ Ν Β Α Λ Λ Η Ι Τ Ο Υ Σ Ε . . . .
. Η Γ Ε Γ Ε Ν Η Μ Ε Ν Η Ν Η Μ Ι Ν Ε Ι Ρ Η Ν Η Ν Ε Π Ι Χ Ε Ι Ρ Η
Ε Μ Ι Α Ι Μ Η Δ Ε Μ Η Χ Α Ν Η Ι Ι Ξ Ο Μ Ε Ν Κ Α Ι Η Μ Ε Ι Σ . . . .
. Ι Ι Λ Ε Α Ε Α Ν Δ Ε Π Ο Λ Ε Μ Η Ι Π Ρ Ο Σ Τ Ι Ν Α Σ Τ Ω Ν
Λ Α Τ Α Τ Ι Σ Ι Π Α Ρ Ε Χ Η Ι Ε Π Ι Δ Ι Α Λ Υ Σ Ε Ι Τ Η Σ Ε Ι Ρ Η . . . .
. . Ε Ν Α Ν Τ Ι Ο Ν Τ Ο Ι Σ Ε Λ Λ Η Σ Ι Ν Τ Ο Ι Σ Τ Η Ν Δ Ε . . . .
. . Η Α Λ Λ Ο Σ Τ Ι Σ Τ Ω Ν Ε Κ Τ Η Σ Ε Κ Ε Ν Ο Υ Χ Ω Ρ . . . .
. . . Σ Α Ξ Ι Ω Σ Τ Η Σ Τ Ε Ν Υ Ν Γ Ε Γ Ε Ν Η Μ Ε Ν Η Σ Ε . . . .
. . . . Τ Ο Ι Σ Δ Ι Κ Α Σ Τ Α Ι Σ Τ Ο Ι Σ Α Π Ο Τ Ω Ν . . . .
. . . . Χ Ω Ρ Α Σ Α Σ Α Μ Φ Ι Λ Λ Ε Γ Ο Ν Τ . . . .
. . . . Ν Ε Ρ Ι Τ Ο Υ Τ Ο Ι Σ Δ Ι Η Ν . . . .
. . . . Α Ν Τ Α Σ . . . .

Repraesentavi exemplum Fourmonti; Pouquevillii tam miserum est ut sine detrimento id praeteriverit Boeckh. Id unum memorandum, inter versus 16 et 17 eum indicare spatium vacuum.

\- - - - - - - - - - - - - - - νου φυγ..
.... τοῖς μετ]έχουσιν τῆς κοινῆς [εἰρ-
ήνης παρὰ τ]ῶν σατραπῶν ἥκοντι, δι' ὃ τὰ οἰ[κεῖα
συμβ]άντες πρὸς ἀλλήλους διαλέλυνται [κ]α[τ]ὰ
κ]οινὴν εἰρήνην· ὅπως ἀπαλλαγέντες τοῦ π[ολέ-
μου τὰς πόλεις ἕκαστοι τὰς αὑτῶν ὡς μεγ[ίστα-
ς ποιῶσιν καὶ χρήσιμοι μένωσι τοῖς φίλο[ις,
β]ασιλεῖ δὲ οὐδένα πόλεμον [φ]ι[λοῦ]σιν ὄντα· [ἐὰ-
ν [ἡ]συχίαν ἔχῃ καὶ μὴ συνβάλλῃ τοὺς [Ἕ]λληνα-
ς τ]ὴ[ν] (γ)εγενημένην ἡμῖν εἰρήνην ἐπιχειρῶ[ν
καταλύ]ειν μηδὲ μηχανῇ, [ἕ]ξομεν καὶ ἡμεῖς [ἐς β-
ασ]ιλέα· ἐὰν δὲ πολεμῇ πρός τινας τῶν[δε ἢ πρά-
γμ]ατά τινι παρέχῃ ἐπὶ διαλύσει τῆς εἰρή[νη-
ς] ἐναντίον τοῖς Ἕλλησιν τοῖς τήνδε [ποιήσασ-
ιν], ἢ ἄλλος τις τῶν ἐκ τῆς ἐκεί[ν]ου χώρ[ας, ...
.....ς ἀξίως τῆς τε νῦν γεγενημένης ε[ἰρήνης
.... τοῖς δικασταῖς τοῖς ἀπὸ τῶν [πόλεων
\- - - χώρας ἃς ἀμφιλλέγοντ[αι - - - -
\- - - ν ἐπὶ τούτοις, δι' ἣν - - - - - - -
\- - - - - αντας - - - - - - - - -

Titulum, qui στοιχηδὸν esset scriptus, continuisse responsum civitatium Graecarum legato satraparum redditum intellexit Wilhelm, sed restitutionem non proposuit. Meam igitur dedi; singuli versus erant litterarum triginta sex.

Titulus cum conceptus sit sermone Attico, patet inter civitates consociatas partes primarias egisse Athenas. Crediderim agi de foedere Ol. 101, 2 (a. 375 a. Chr. n.) icto, de quo Diodorus 15, 38, 1: Ἀρταξέρξης -- κρίνας ἐξέπεμψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τοὺς παρακαλέσοντας τὰς πόλεις κοινὴν εἰρήνην (cf. tituli vs. 2. 5) συνθέσθαι. τῶν δὲ Ἑλλήνων ἁπάντων προσδεξαμένων -- συνέθεντο πάντες τὴν εἰρήνην --. μόνων δὲ Θηβαίων οὐ προσδεξαμένων κτλ. Repugnat quidem titulo, quod Diodorus pacem ictam esse ait suadente rege Persarum, at de hac re scriptori fidem iam abrogavit Schäfer (Demosth. I 51 sq.), ac sane de rege conciliante tacet Xenophon, Hist. Graec. 6, 2, 1.

Vs. 2 sq. »[Declarant legato] misso ad communis pacis participes, cur idonea stipulati (τὰ οἰκεῖα συμβάντες) eam inierint, nempe ut urbes suas cet.« — Vs. 8 e οὐδένα constat, in ΟΙΔΑΙΣΙΝ non latere coniunctivum (οἴ[ονται] igitur non recte Boeckh); recte emendavisse mihi videor in ΦΙΛΟΥΣΙΝ. — Vs. 9 συμβάλλειν cum eodem sensu atque apud Xenoph. Cyrop. 6, 1, 32: »*alium alius inimicum reddere*«. — Vs. 10 alterum Gamma omissum lapicidae errore. — Vs. 18 recte se habet orthographia ἀμφιλλέγονται; geminatum quoque est huius verbi Lambda in arbitrio Megarensi infra n. 926 vs. 3 et in foedere civitatium Cretensium *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 292 vs. 10.

557 »Argis in ecclesia D. Ioannis τοῦ Προδρόμου« (ubi frustra quaesivi) e schedis Fourmonti Boeckh. C. I. G. I 1119. (Wilhelm, *Arch.-epigr. Mitth. aus Österr.* 20, 1897, p. 88 n. 18.)

. . . . . .) Ε Ο Ι C . . . .
. . . Δ Ο Ξ Ε Τ Ε Λ Ε Ι Μ Ε . . .
. . . . Μ Η Α Ι Π Π Ε Υ Ε Σ Θ Α Ι . . .
. . . . . Ν Ε Υ Ε Σ Θ Α Ι Μ Η Δ . . . .
. . . . . Ι Ε Ρ Γ Α Σ Τ Η Ρ Ι Ο Ν Α Ι . . .
. . . . Ν Μ Η Δ Ε Κ Ο Π Ρ Ο Ν Ε Σ . . .
. . . . Η Δ Ε Κ Ο Ρ Χ Ο Ρ Ε Τ Ρ Α Ν Ρ . . .
. . . . Α Μ Φ Ι Τ Ο Τ Ο Υ Λ Υ Κ Ε Ι . . . .
. . . . Α Γ Ο Ι Κ Ρ Ι Τ Ω . . . . . .

Θεοῖς.
Ἁλιαίαι ἔ]δοξε τελεί[αι]· ἐ[ν τῶι τοῦ Λυκείου
τεμένει] μη[δ'] ἱπ[π]εύεσθαι, [μηδὲ --
.......νεύεσθαι, μηδ[ὲ ----
.... ἐργαστήριον κ ----
........ν, μηδὲ κόπρων ἐπ[άγειν
......, μ]ηδὲ κόρχορ[ον ἢ] ἑτ[έ]ραν [βοτάναν
.... ἀμφὶ τὸ τοῦ Λυκεί[ου ----
Στρατ]αγοὶ Κρίτω[ν - - -

Rationem tituli perspexit Wilhelm, qui vs. 2 restituit ἁλιαίαι — τελείαι, vs. 3 ἱπ[π]εύεσθαι, laudans nobilissimum titulum C. I. A. vol. IV p. 138, II vs. 15. ἐ[ν τῶι τοῦ Λυκείου τεμ. addidi nixus versu octavo; cf. Pausan. 2, 19, 3 Ἀργείοις δὲ τῶν ἐν τῇ πόλει τὸ ἐπιφανέστατόν ἐστιν Ἀπόλλωνος ἱερὸν Λυκίου et n. 559 extr. 658. — Vs. 5 interdicitur ne officina exstruatur in sacro (Wilh.). — Vs. 6 ἐπ[άγειν Boeckh. — Vs. 7 restitutionem proposui: excluduntur a sacri finibus herbae viles. — Vs. 9 subscriptum probabiliter restituit Wilh.

558 In museo Argivo lapis calcarius ad dextram et infra fractus, a. 0,59. l. 0,55. cr. 0,49.

Conze et Michaelis, *Annali d. Inst.* 1861, p. 17. Foucart, *Revue archéol.* 1870/1871 II p. 107 litteris minusculis; maiusculis in Additamentis ad Le Bas Voyage archéol. II 116 a. (Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 108. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1011). Cf. Foucart, De collegiis scenicorum artificum (Paris. 1873), p. 23 sq. Poland, De collegiis artificum Dionysiacorum (programma gymnas. Wettiniani Dresd. a. 1895) p. 13. — *Contulit Fredrich*; ego passim.

ΕΠΕΙΔΗΖΗΝΩΝΕΚΑΤΟΔΩΡΟ
ΚΕΙΜΕΝΟΣΤΑΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΕΙΝΟΙ
ΤΩΝΕΞΙΣΘΜΟΥΚΑΙΝΕΜΕΑΣΤΗΣΕΝΑΡΓ
ΞΕΙΣΠΕΠΟΙΗΜΕΝΟΣΤΗΣΕΑΥΤΟΥΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΤΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΥΑΡΧΑΣΠΑΣΑΣΠΕΠΟΙΗΤΑΙΚΑΛΩΣΚΑΙΣΥΝΦΕΡΟΝΤΩ
ΓΜΑΣΙΝΕΝΠΑΣΙΝΑΝΑΣΤΡΕΦΟΜΕΝΟΣΑΞΙΩΣΤΗΣΕΚΠΑΙΔΟΣΑΥΤΩΙ/
ΣΤΑΘΕΙΣΔΕΚΑΙΤΑΜΙΑΣΥΠΟΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΕΙΣΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝΚΑΙΤΡΙΑ
ΠΟΛΛΑΤΟΝΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΔΙΑΦΟΡΩΝΑΠΟΣΤΑΤΟΥΝΤΑΤΩΝΚΕΦΑΛΑΙΩΝ
ΕΦΗΛΚΩΜΕΝΟΥΣΕΞΕΤΩΝΚΑΙΠΛΕΙΟΝΩΝΕΝΕΦΑΝΙΣΕΝΤΕΤΩΙΠΑΗ
ΡΑΚΛΗΘΕΙΣΥΠΟΤΩΝΤΕΧΝΙΤΩΝΕΠΟΙΗΣΑΤΟΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΤΗΣΑΝ
ΣΤΡΕΦΟΜΕΝΟΣΚΑΛΩΣΚΑΙΣΥΝΦΕΡΟΝΤΩΣΤΟΙΣΚΟΙΝΟΙΣΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΓ
ΠΡΑΧΘΕΝΤΩΝΥΠΑΥΤΟΥΔΙΑΦΟΡΩΝΕΠΕΤΕΛΕΣΕΝΚΑΤΑΜΗΝΑΤΟΙΣΤΕ
ΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΤΑΣΚΑΤΑΤΟΥΣΝΟΜΟΥΣΘΥΣΙΑΣΔΙΕΛΕΓΗΔΕΜΕΤΑΠΡΟ
ΩΘΗΑΓΑΛΜΑΔΙΟΝΥΣΟΥΤΗΙΣΥΝΟΔΟΙΑΚΡ///ΛΙΘΟΝΧΡΥΣΟΕΙΜΟΝΕΞΑΠΕ
ΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΕΔΩΚΕΝΤΑΔΙΑΦΟΡΑΕΚΤΩΝΑΝΑΠ ΤΩΝΥΠΑΥΤΟΥΔ
ΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΚΑΤΑΣΚΕΥΩΘΗΝΑΙΠ Σ Σ ΝΕΝΤΩΙΤΕΜΕΝΕΙ
ΚΑΙΠΑΡΑΚΛΗΘΕΙΣΥΠΟΤΩΝΤΕΧΝΙΤΩΝΠ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΤΟ
ΣΑΤΟΤΑΣΕΓΔΟΣΕΙΣΤ ΕΡΓΩΝΠΑΣΑΣ ΕΡΑΜΕΤΑΠΑΣΑΣ
ΘΩΝΕΠΙΤΗΝΣΥΝ Α ΝΕΠΙ
ΣΚΕΥΩΘΩΣΙΤΗΙΣΥΝ ΚΑΙΤΡΙΠ ΒΑΚ
ΣΕΙΣΛΥΣΙΤΕΛΩΣΕΝΠΑΣΙΤΟΥΤΟΙΣΑΝΑ ΝΟΣΑΞΙ ΕΝΤΟ
ιΣΑΥΤΟΥΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΑΝΕΓ ΝΚΑΙΤΩΝ ΕΦ ΝΤ
ΥΝΟΔΟΥΚΑΙΠΑΡΑΣΕΣΙΩΠΗΜ Ν ΣΕ ΥΠΕ
ΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΚΑΤΑΣΚΕΥΩΘΗΝΑΙΒΑΘΡΟΝ ΕΙΚΟΝΙΙ
ΒΑΣΙΛΕΩΣΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣΚΑΙΤΗΣΑΝΑΘΕΣΕΩΣΤΗΣΕΙΚΟΝΟΣΑΛ ΙΣΔΕΚΑΙΤΙ///
ΝΟΥΣΔΙΕΛΕΓΗΔΕΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΚΑΤΑΣΚΕΥΩΘΗΝΑΙΤΟΠΟΝΤΩΙΘΕΩΙΚΑΙΥΕΠΡΟΥΡΙ
ΥΠΕΡΤΟΥΟΡΩΦΩΘΗΝΑΙΤΟΝΤΟΠΟΝΕΝΩΙΕΣΤΑΙΘ Ε Ε Ω ΝΑΠΛ
ΔΙΑΦΟΡΩΝΟΠΩΣΟΥΝΚΑΙΟΙΤΕΧΝΙΤΑΙΦΑΙΝΩΝΤΑΙ Σ Ε Ν ΑΞΙΑΙΣΤ
ΚΑΙΤΙΜΑΣΚΑΙΠΟΛΛΟΥΣΕΧΩΣΙΝΤΩΝΟΜΟΙΩΝΖΗΛΩΤΑΣ ΗΙΑΓΑΘΗΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΣ
ΧΝΙΤΑΙΣΤΟΙΣΕΞΙΣΘΜΟΥΚΑΙΝΕΜΕΑΣΤΗΣΕΝΑΡΓΕΙΣΥΝΟΔΟΥΕΠΑΙ ΣΑΙΖΗΝΩΝΑΕΚΑ
ΕΥΝΟΙΑΙΤΕΚΑΙΦΙΛΑΓΑΘΙΑΙΠΕΡΙΤΑΚΟΙΝΑΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΠΡΑΓΜΑΤΑΙΚΑΙ .ΝΩΣΑΙΑΥΤ
ΩΙΠΑΤΡΙΟΝΗΜΙΝΕΣΤΙΝΕΝΤΗΙΤΟΥΘΕΟΥΗΜΕΡΑΙΣΤΗΣΑΙΔΕΑΥΤΟΥΚΑΙ ΟΝΑΧΑΛΚΗ
ΓΡΑΦΗΝΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΠΕΡΙΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΤΕΧΝΙΤΩΝΤΩΝΕ ΙΣΘΜΟΥΚΑΙΝΕΜΕ
ΕΚΑΤΟΔΩΡΟΥΑΡΓΕΙΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΤΗΣΕΙΣ ΔΟΝ
ΝΑΔΟΤΩΤΩΙΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΙΤΗΣΕΙΚΟΝΟΣΕΠΙΣΤΑΤΗΙΞΕΝΩΝΟ ΙΕ
ΦΑΝΟΥΠΟΙΗΣΑΣΘΩΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΚΑΙΟΙΑΡΧΟΝΤΕΣ Κ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΠΟΙΕΙΣΘΩΣΑΝΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΕΝΤΗΤΟΥΘΕΟΥΗ
ΔΕΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΟΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΕ////////////////
ΜΕΙΟΙΣΕΝΤΩΙΑΓΩΝΙΤΩΙΓΥΜΝΙΚΩΙΑΝΑΚΗΡΥΧΘΗΤΟΚΗΡΥΓΜ
ΤΩΝΕΞΙΣΘΜΟΥΚΑΙΝΕΜΕΑΣΤΗΣΕΝΑΡΓΕΙΣΥΝΟΔΟΥΣΤΕ
ΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΗΣΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕ
ΜΕΝΕΙΤΥΧΗΤΗΙΑΓΑΘΕΙΑΝΑΓΡΑΨΑΤΩΔΕΚΑΙΟΚΑΤ
ΕΙΣΤΟΒΑΘΡΟΝΤΗΣΕΙΚΟΝΟΣ

vacat

Var. lect. Conzei et Michaelis exemplum moneo valde lacunosum esse, ut de variis Foucarti lectionibus eorum destituti simus testimonio, ubi in sequentibus non adfertur. Vs. 6 extr. / omittit Fouc. || vs. 8 in. ΠΟΛΛΑΤΩΝ Fouc., ΤΟΝ recte C.-M. || vs. 9 in. ΕΦ.ΛΚΟ C.-M., Fouc. || vs. 14 extr. ΑΝΕ Fouc. || vs. 15 ΑΝΑΤ C.-M. || vs. 18 ΕΡ.ΩΝ Fouc. || vs. 21 extr. Ο, vs. 22 in. ι, vs. 24 extr. ΙΙ omittit Fouc. || vs. 25 extr. ΕΙΚΟΝΟΣ..ΣΔΕΚΑΤ Fouc. || vs. 27 extr. Λ omittit Fouc. || vs. 28 extr. ΑΞΙΑΣΤ Fouc. || vs. 35 in. ΝΑ.ΟΤΩ Fouc., ΝΑ..ΤΟ C.-M. || vs. 39 in. ΝΕ..ΙΟΙΣ Fouc., ...ΙΟΙΣ C.-M. || vs. 42 extr. ΔΕΟΚΑΤΑΣΤ Fouc., ΔΕΚΑ-- C.-M.

Ἐπειδὴ Ζήνων Ἑκατοδώρο[υ] Ἀργεῖος ἐν παντὶ καιρῶι διατελεῖ εὐσεβῶς μὲν διακείμενος τὰ πρὸς τοὺς θεούς, ε[ὐνοϊ]κῶς δὲ πρὸς τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐξ Ἰσθμοῦ καὶ Νεμέας τῆς ἐν Ἄργ[ει] συνόδου, καὶ ἐν πᾶσι πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποδείξεις πεποιημένος τῆς ἑαυτοῦ καλοκἀγαθίας τὰς [ἐπιμελείας τὰς κατὰ τὰς μεγίστας τῆς συνόδου ἀρχὰς πάσας πεποίηται καλῶς καὶ συμφερόντω[ς] τοῖς κοινοῖς τῆς συνόδου πράγμασιν, ἐν πᾶσιν ἀναστρεφόμενος ἀξίως τῆς ἐκ παιδὸς αὐτῶι ὑ[ποδειχθείσης πίστεως, κατασταθεὶς δὲ καὶ ταμίας ὑπὸ τῆς συνόδου εἰς τὸ δεύτερον καὶ τρια[κοστὸν ἔτος καὶ ἀπέφηνε πολλὰ τῶν τῆς συνόδου διαφέρων ἀποστατοῦντα τῶν κεφαλαίων [καὶ πάντας τοὺς τούτων τι ἐφηλκυσμένους ἐξ ἐτῶν καὶ πλειόνων ἐνεφάνισέν τε τῶι πλή[θει τῶν τεχνιτῶν καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν ἐποιήσατο τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἀν[απράξεως, ἐν ἅπασιν ἀναστρεφόμενος καλῶς καὶ συμφερόντως τοῖς κοινοῖς τῆς συνόδου [πράγμασι, καὶ ἐκ τῶν ἀναπραχθέντων ὑπ' αὐτοῦ διαφόρων ἐπετέλεσεν κατὰ μῆνα τοῖς τε[χνίταις ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς συνόδου τὰς κατὰ τοὺς νόμους θυσίας, διελέγη δὲ μετὰ προ[θυμίας ὅπως κατασκευασθῆι ἄγαλμα Διονύσου τᾶι συνόδωι ἀκρ[ό]λιθον, χρυσόκαλον, ἐξαπο[ρούσης δὲ τῆς οὐσίας τῆς συνόδου ἔδωκεν τὰ διάφορα ἐκ τῶν ἀναπ[ραχθέν]των ὑπ' αὐτοῦ, δ[ιελέγη δὲ μετὰ σπουδῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ κατασκευασθῆναι π[ρὸ]ς .... τ[ὸ]ν ἐν τῶι ταμιείω[ι - - - - - - - -], καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν π[οιήσασθαι] ἐπιμέλειαν το[ύτων πάντων, ἐπο[ιή]σατο τὰς ἐγδόσεις τ[ῶν] ἔργων πάσας [τὰς εἰς τὰ ἱ]ερὰ μετὰ πάσας [σπουδῆς, αἴτιος πολλῶν ἀγα]θῶν ἐπὶ τὴν σύν[οδον γενόμενος - - - - - - - - -]α ....ν, ἐπὶ [δὲ τούτοις διελέγη, ὅπως ἐπι]σκευασθῶντι τᾶι συν[όδωι - - - - - - - - - - -] καὶ τρίπ[οδες] Βακ[χεῖοι, ἐποιήσατο δὲ τὰς ἐγδό]σεις λυσιτελῶς, ἐν πᾶσι τούτοις ἀνα[στρεφόμε]νος ἀξί[ως τῆς] ἐν το[ῖς μεγίστοις καιροῖς οἰκεί]ας αὐτοῦ καλοκἀγαθίας, ἀνεγ[κλήτως αἴτιος ὢ]ν καὶ τῶ[ν δ]ὲ φ[ανερῶ]ν τῶ[ν εὐεργετημάτων ὑπὲρ τῆς σ]υνόδου καὶ παρατετευχη[μέν]ων πολλῶν, ἃ ἐπετέλε]σε [καλῶς] ὑπὲ[ρ τῆς συνόδου, ἐποιήσατο δὲ τ]ὴν ἐπιμέλειαν καὶ ὑπὲρ τοῦ κατασκευασθῆναι βάθρον [τᾶι] εἰκόνι [ἡμῶν τοῦ εὐεργέτου βασιλέως Νικομήδους καὶ τῆς ἀναθέσεως τῆς εἰκόνος, [ἄ]λ[λη]ς δὲ καὶ τιμιωτέρας ἐντὸς τοῦ τεμένευς, διελέγη δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ κατασκευασθῆναι τόπον τῶι θεῶι καὶ ὑπερθυρω[θῆναι τὴν εἴσοδον καὶ ὑπὲρ τοῦ ὀροφωθῆναι τὸν τόπον, ἐν ὧι ἔσται θ[υσία] τῶι θε[ῶι] ἐ[κ τ]ῶ[ν] ἀ[ναπ[ρ]α]χθέντων ὑπ' αὐτοῦ διαφόρων· ὅπως οὖν καὶ οἱ τεχνῖται φαίνωνται [χάρι]τ[ας ἀπον]έ[μο]ν[τες] ἀξίας τ[οῖ]ς εὐεργέταις ἔπαινον καὶ τιμὰς καὶ πολλοὺς ἔχωσιν τῶν ὁμοίων ζηλωτάς· [τύχαι τ]ᾶι ἀγαθᾶι· δεδόχθαι τοῖς [περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις τοῖς ἐξ Ἰσθμοῦ καὶ Νεμέας τῆς ἐν Ἄργει συνόδου ἐπαιν[έσ]αι Ζήνωνα Ἑκα[τοδώρου Ἀργεῖον ἐπὶ τῆι εὐνοίαι τε καὶ φιλαγαθίαι περὶ τὰ κοινὰ τῆς συνόδου πράγματα καὶ [στεφα]νῶσαι αὐτ[ὸν χρυσῶι στεφάνωι, ὧι πάτριον ἡμῖν ἐστιν, ἐν τῆι τοῦ θεοῦ ἡμέραι, στῆσαι δὲ αὐτοῦ καὶ [εἰκ]όνα χαλκῆ[ν] ἔχουσαν τήνδε τὴν ἐπιγραφήν· «Τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν [ἐξ] Ἰσθμοῦ καὶ Νεμ[έας τῆς ἐν Ἄργει συνόδου Ζήνωνα Ἑκατοδώρου Ἀργεῖον ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς [τὴν σύνο]δον». [τὸ δὲ γενόμενον ἀνάλωμα εἰς τὴν εἰκόνα [δ]ότω τῶι κατασταθέντι τῆς εἰκόνος ἐπιστάτηι Ξένων ὁ [ταμίας, τὴν] δὲ [ἐπιμέ]λε[ιαν εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ στεφάνου ποιησάσθω ὁ γραμματεὺς Ἀριστοκλῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες [οἵ τε νῦν] κ[αὶ οἱ ἀεὶ κατασταθέντες καὶ ὁ ἀεὶ γραμματεὺς ποιείσθωσαν τὴν ἐπιμέλειαν ἐν τῆ τοῦ θεοῦ ἡ[μ]έραι ὅπως ἀναγορεύηται τὸ ψήφισμα τόδε, ποιείσθω δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὁ κατασταθεὶς γραμματεὺς κ[- - - - - - - - - - - - - -], ὅπως ἐν τοῖς πρώτοις Νεμείοις ἐν τῶι ἀγῶνι τῶι γυμνικῶι ἀνακηρυχθῆ τὸ κήρυγμ[α] τόδε· «Τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐξ Ἰσθμοῦ καὶ Νεμέας τῆς ἐν Ἄργει συνόδου στε[φανοῖ] χρυσῶι στεφάνωι Ζήνωνα Ἑκατοδώρου Ἀργεῖον ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας, ἣς ἔχων διατελεῖ ε[ἰ]ς τὴν σύνοδον καὶ ἵστησιν αὐτοῦ εἰκόνα χαλκῆν ἐν τῶι τεμένει, τύχαι τᾶι ἀγαθᾶι». ἀναγραψάτω δὲ καὶ ὁ καταστ[α]θεὶς τῆς εἰκόνος ἐπιστάτης τὸ τῆς συνόδου ψήφισμα τόδε εἰς τὸ βάθρον τῆς εἰκόνος.

Ad definiendam tituli aetatem facit quod vs. 25 statua erecta esse dicitur regis Nicomedis, e cuius nominis regibus cum primus, qui defunctus est anno 278 a. Chr. n., eximatur litteraturae indole, ambigendum modo est inter Nicomedem alterum (a. 174—91 a. Chr. n.) et tertium (a. 90—74). Quod Zeno noster vs. 7 aerario artificum praefuisse fertur anno trigesimo secundo, id Foucart computatum esse censet inde ab Achaia provincia Romana constituta a. 146 a. Chr. n., ut munere functus sit Zeno anno 115, titulus positus verisimiliter anno 114. Ac quamquam Foucarti de aerae Achaicae usu sententiam (cf. eum ad titulum nostrum et ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 298) iure suo coercuit Kästner (De aeris, dissert. Lips. 1890, p. 66 sq.), cum quadret et litteratura et aetas Nicomedis alterius, Argivos certe ab anno 146 inchoavisse aeram probabile est ducendum.

Optime de titulo meritus est Foucart, qui exposuit (et post eum Poland; nunc conferendus est Colin, *Bull. de corr. Hell.* 23, 38 sq.) floruisse in ipsa Graecia magnum artificum corpus (sicut Teium in Asia): *τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐξ Ἰσθμοῦ καὶ Νεμέας*, cui sodalicia complura in singulis urbibus consistentia erant adscripta; synodum Argivam noster testatur lapis. In parte inferiore multo is est angustius scriptus et, sicut monuit Foucart, e versibus quorum restitutio est certa (5. 9. 29. 30; adde 39. 40) constat, versus 2—23 continuisse litteras fere 65—70, reliquos litteras fere 74—83.

Indicabo supplementa ea in quibus a Foucarto (quem plane sequitur Michel) recedendum esse censui. — Vs. 2 δὲ τὰ πρός Fouc. — Vs. 4 *τὰς [δὲ λειτουργίας ἐπιτελέσας καὶ τὰς τῆς*, vs. 6 *αὐτῶι [ὑπαρχούσης εὐνοίας* Fouc. — Vs. 7 extr. pro *ἐπεσκεύασατο* scripsi *καὶ ἀπέφηνε*, quia de pecuniis exactis versu demum agitur decimo. — Vs. 8. 9 *πολλοὺς δὲ ὀφείλοντας* Fouc., sed *ἐφέλκεσθαι* significat »*avertere*« (cf. e. g. supra n. 1 vs. 10), non »*remorari solutionem*«, ut interpretatur Fouc., quem sequitur Ziebarth (*Vereinswesen* 177); obiectum suum igitur necessario additum erat ad *ἐφηλκυσμένους*. Quod scripsit Fouc. *ἐφ[ε]λκ[ο]μένους*, id exemplo meo refutatur; ac sane opus est praeterito, non praesente. Docemur igitur *ἐφελκύειν* dictum esse cum eodem sensu atque *ἐφέλκειν*. — Vs. 14 extr. supplevi. Nota orthographiam *συνόδοι*. — Vs. 15 extr. *ὑπ' αὐτοῦ δ[ιαφόρων* (quod verbum moleste iteratur), *διελέγη δὲ* Fouc. — Vs. 16. 20. 24 nota formas *κατασ-*, *ἐπισκευάσ-*. — Vs. 18 in fine si recte exscriptum est *πάσας*, statuendum irrepsisse dorismum. — Vs. 20 supplevi verba post Βακ[χεῖοι. — Vs. 21. 22 *ἀξί[ως τῆς] ἐν τ[ούτοις ἀποδεδειγμένη]ς αὐτοῦ* Fouc.; tum nimis brevia *ἀνέγ[κλητος ὢ]ν*, post quae reliqua supplevi. — Vs. 23 *παρατετευχη[μέ]ν[α πολλά* Fouc., tum pro *καλῶς* dat *Ζήνων*. — Vs. 24, 25, 28 supplementa e mutatis lectionibus mutanda erant. Vs. 24 sq. intellege: »curavit ut non solum Nicomedis statua iam parata, quae basi erat instruenda, collocaretur, sed nova etiam eaque sumptuosior«. — Vs. 31. 40 *δάφνης στεφάνωι* Fouc., sed laurus patrium praemium certe non erat cultoribus Bacchi, ut melius scriberetur *θαλλοῦ*, sed e versu 35 sq. patere videtur, sumptuosiorem fuisse coronam. *ὧι πάτριον κτλ.* intellege »ponderis eius quod nobis sollemne est«. — Vs. 33 *Νεμέ[ας στεφανοῖ δάφνηι Ζήνωνα*, vs. 35 extr. *τῆς ποιήσεως τοῦ στε-*, vs. 36 extr. *οἵ τε ἐνεστηκότες καὶ οἱ ἀεὶ αἱρούμενοι καὶ ὁ* Fouc. — Vs. 37 addidi *πρώτοις*. — Vs. 41 pro *ἵστησιν* Fouc. dat *ἵστητι*.

559 Stela lapidis cani supra fracta, sub titulo spatium vacuum centimetrorum viginti. A. 0,41. l. 0,31. cr. 0,12; litterae altae 0,009. Argis repertam esse rettulit agricola, qui Naupliae vendiderat possessori deversorii τῶν Μυκηνῶν; is mihi dixit lapidem aut furto esse abreptum aut aedificando consumptum.

Nobodzadski, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 57. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3288. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 79.)

Ι Ι Τ Α Ν Π ∪
Ε Υ Χ Ρ Η Σ Τ Ο Ν Α
Χ Ο Μ Ε Ν Ο Σ Ο Μ Ο Ι Ω Σ Δ Ε Κ
Τ Ο Ι Σ Χ Ρ Ε Ι Α Ν Ε Χ Ο Υ Σ Ι Κ Α
Α Υ Τ Ο Ν Κ Α Ι Ε Γ Γ Ο Ν Ο Υ Σ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν
Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν Τ Α Σ Π Ο Λ Ι Ο Σ Α Μ Ω Ν
_ Ι Μ Ε Ν Δ Ε Α Υ Τ Ω Ι Κ Α Ι Τ Α Α Λ Λ Α Φ Ι Λ.
Θ Ρ Ω Π Α Ο Σ Α Κ Α Ι Τ Ο Ι Σ Α Λ Λ Ο Ι Σ Π Ρ Ο Ξ Ε
Ο Ι Σ Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ι Σ Τ Α Σ Π Ο Λ Ι Ο Σ Ι
Π Α Ρ Χ Ε Ι Α Ν Α Ι Ρ Α Υ Α Ι Δ Ε Τ Ο Υ Α Φ Ι Σ Μ
Ε Ι Σ Σ Τ Α Λ Α Ν Λ Ι Θ Ι Ν Α Ν Κ Α Ι Α Ν Α Θ Ε
Ε Ν Ε Ι Σ Τ Ο Ι Ε Ρ Ο Ν Τ Ο Υ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο
Ο Υ Λ Υ Κ Ε Ι Ο Υ

[ἐπαινέσαι ------- διότι]
διατελεῖ ποτ]ὶ τὰν πό[λιν εὔ-
νοον τε καὶ] εὔχρηστον α[ὑτὸν
παρε]χόμενος, ὁμοίως δὲ κ[αὶ
ἰδίαι] τοῖς χρείαν ἔχουσι, κα[ὶ εἶ-
μεν] αὐτὸν καὶ ἐγγόνους πρόξενο[ν
καὶ] εὐεργέταν τᾶς πόλιος ἁμῶν,
ε]ἶμεν δὲ αὐτῶι καὶ τὰ ἄλλα φιλ[άν-
θρωπα, ἃ καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ-
ν]οις καὶ εὐεργέταις τᾶς πόλιος [ὑ-
πάρχει· ἀνα[γ]ράψαι δὲ τὸ ψάφισμ[α
εἰς στάλαν λιθίναν καὶ ἀναθέ-
μ]εν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνο[ς
τ]οῦ Λυκείου.

Titulum expedivit fere editor primus, nisi quod versuum trium priorum constitutio vel propter spatia erat mutanda et quod vs. 11. 12 scripsit ἀναθ[εῖ]μεν, quod correxit Prellwitz. — De versu 12 sq. v. adnotata ad n. 557.

560 Argis in ecclesia τῆς Παναγίας (ubi hodie nihil extat).

Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 116. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3287.)

Λ . . . . . .
Χ Ι . . .
Υ . Π Ω . . . Ο Υ Ν Κ Ο Ρ Ε Λ Ι Κ . Ι Ο . . Η Ρ . . .
Ι : Π Ε Ι Δ Α Ν . . . . Δ Ε Λ . Τ Ο Ι Ν Κ Α Ι
Ν Ο Ν . . . . . Ρ . . . . Α Τ Ε Λ Ε Ι Α Ν Κ Α Ι
/ Λ Ι Α Ν . . Ι Ε . Ι Ν Ω Α Κ . . Ο Ι Κ Α Ι . Ι Ϲ . .
Ι Κ Α Ι Κ Α Τ Α Γ Α Ν Κ Α Ι Κ Α Τ Α Θ Α Λ Α Σ . . . .
Ϲ Κ Α Ι Π . Ο Σ . . . Α . . Α Τ Ο Ι . . Γ . . . .
\ Ο . . . . . Ο Λ Ι Ο Σ Τ Ι Ο . Ι Τ Ι Η
Ο Τ Α . Α . Α Α Ι
Ρ Κ Α Ι Τ Ο Ι . . Λ Α Ο Ι Ε Π Ο Ι Ε
Ο Κ Η Υ Λ Τ Ο Α
Ρ Ο Π Α
Ι Ι Ν Ι Δ

- - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - εἶμεν] δὲ α[ὐ]τοῖ[ς] καὶ
ἐκγ]όν[οις π]ρ[οεδρίαν], ἀτέλειαν καὶ
ἀσυ]λίαν [κα]ὶ ἐ[ν πολέμω]ι καὶ [ἐν εἰρά-
ναι] καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασ[σαν, εἶ-
μεν δὲ] καὶ π[ρ]ο[ξένους] α[ὐ]το[ὺς - - - -
- - - - - - - τᾶς π]όλιος - - -
- - - - - - - - - - τὰ [ἄ]λ[λ]α [πάντα
- - - - ἅπε]ρ καὶ τοῖ[ς ἄ]λ[λ]οι[ς] π[ρ]ο[ξ]έ[νοις,
ἐν δὲ - - - ἀναγραφοῦνται τὸν ἱερ]ομν[ά]μ[ον]α τό[δε
- - - - - - - - - - - - - - -

Eis quae e pessimo apographo scite enucleavit Foucart addidi quae in versu sexto sequuntur post ἀσυλίαν, ubi ΝΩΑΚ..ΟΙ sunt pro ΠΟΛΕΜΩΙ, praeterea quae transscripta sunt de versibus 8. 9. 12.

2. DEDICATIONES.

561 Argis in ecclesia S. Demetrii. Versus singuli inter lineas duplices.

E schedis Fourmonti Rose, Inscr. Graec. vetustiss. tab. XI, 1; p. 81 et Boeckh, C. I. G. 17, cf. praef. p. XXVII. Bis exscripsit titulum Ross: in diariis annorum 1833 et 1844; exemplum prius edidit Inscr. Graec. ined. I, 1834, 55. Vidi etiam exemplar Welckeri, de quo rettulit C. Keil, Mus. Rhen. 1859, p. 511. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 108; tab. VI 15. Röhl, Inscr. antiq. 37 exhibet e Franzii schedis varietatem lectionis quam ex Odofredi Muelleri apographo ille enotaverat (idem, Imagines inscr. p. 67 n. 4). (Franz, Elementa epigr. p. 70 n. 28; cf. p. 380. Kaibel, Epigr. Graeca 936. Cauer, Delectus [2] 50. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3267. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 78. Cougny, Anthol. Pal. III 1, 30. E. Hoffmann, Sylloge epigr. Graec. 373. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 279.) Cf. Godofr. Hermann, *Von Herrn Boeckh's Behandlung* cet. 56. 155 sq. Idem, Opuscula 7, 174. Odofr. Müller, *Göttinger gel. Anz.* 1836, p. 1152. Welcker, Mus. Rhen. 1850, p. 619. Philetas, Πανδώρα 1861, p. 594. Comparetti, *Rivista di filologia* 11, 1883, p. 544. Fick, *Götting. gel. Anz.* 1883, p. 117. — *Exscripsi* et designandum curavi ad quartam partem verae magnitudinis redactum e Le Basii ectypo, quo Berolini uti potui insigni liberalitate Iulii de Chantepie bibliothecae universitatis Parisinae antistitis. Lapidem ipsum non inveni.

[*Exemplum vide pag. 91.*]

Varia lectio potior. Vs. 1 prioris Α reliquias omittunt cuncti. Tum ?, pro quo priores dant Θ sive Ο, in ectypo Le Basii recte agnovit Fouc. || vs. 2 inter Ξ et Α interpunctionem ⁝ exhibet Ross 1844. Extr. ϯΥΙϜΟ Fourm., ϜΥϯϜΘ Ross 1833, ϯΥΙ.ϜΘ Ross 1844, ϜΥΙϜΘ Welck., ⊣ΥϜΘ Müll., ϯΥΚϜΘ Le Bas, e quibus litteram primam in ectypo sibi potius videri ϯ, de quarto se cernere modo Ι adnotavit Fouc. || vs. 3 punctum in primo Ο dant Welck. Le Bas, in altero Le Bas, in tertio Ross 1844; omittunt reliqui. In fine V Fourm., Μ Le Bas || vs. 5 pro interpunctione Le Bas recte ⁝, Ross 1833 dat ., Ross 1844 et Müll. spatium vacuum, Welck. -. In fine litterae Sigma vestigia, quae certo deprehendisse mihi videor, omittunt cuncti || vs. 6 in. ΤΑ Welck. || vs. 7 in. ΤΡΙΣ Welck. Le Bas, ϒΡΙΣ Fourm., ΔΙΣ Ross et 1833 et 1844.

– ⏑⏑ – ⏑⏑ ϝαν]άϙοιν ἀνέθηκε [ϝε͂ο]ν τε
Αἰσχύλο[ς] | Θίοπος· τοῖς δα[μ]ιοσίοις ἐν ἀέθλο[ι]ς
τετράκι τε στάδιον νίκη κα[ὶ | τ]ρὶς τὸν ὁπλίτα[ν].

Non recte supra incolumem esse lapidem testari creditus est Ross: is enim in exemplo edito pro margine superiore non directam dat lineam, sed flexuosam; ac certe si directus esset margo, lapis muro inaedificatus decisus esse posset. At monendum est, Rossium in neutro diariorum indicavisse hunc marginem, ut e memoria designatus sit credendus. Equidem dedi margines, quales ex ectypo cognoscantur; supra versum, quem numeravi ut primum, apparent vestigia litterarum verisimillima. Infra versum septimum nihil erat scriptum.

Versus singuli erant litterarum tredecim, nisi quod ultimus, ne propter unam litteram inflectatur in versum novum, continebat quattuordecim; in versu quinto ut par est numerata est interpunctio. Quam rem manifestam quod unus ex testibus observavit laudi dandum est Welckero; is enim exemplo suo in diario adscripsit: »*streng στοιχηδόν* [sic] (*Buchstabe unter Buchstaben*)«, quod testimonium a Carolo Keilio editum non respectum esse a viris doctis iuste mireris.

In versu primo ἀν]άϙοιν — debebat ϝαν. — Roehlii, cuius reliqua supplementa iure suo repudiavit Comparetti, confirmatur litterae Alpha vestigiis satis certis, quae ante ϙ deprehendisse mihi videor. Ac sane Dioscuros Argivos audivisse Ἄνακας testantur Paus. 2, 22, 6 et tituli n. 564. 566 (hic item a victore agonistico dedicatus); cultos eos esse cum uxoribus et filiis docet Paus. 2, 22, 5, unde supplementum proposui ϝε͂ο]ν τε. Manifesto dictum erat: imagines dedicavit Dioscurorum.

In versu altero ἔ]ργα primus dedit Boeckh, quem fere omnes sunt secuti, non recte, nam legi non potest Ἰσχύλλο–, quod foret ϝισχ. In fine versus periisse patet litteram unam, ut iam disceptata sit controversia de casu nominis et huius et in versu tertio sequentis: Θίο↓ audiebat dedicantis pater, ut iam statuerat Müller, qui etiam verba reliqua bene expedivit, postquam metrum agnovit Hermann, δα[μ]ιοσίοις Seidler (apud Hermannum). Lectionem in versu tertio, quem quamquam congruunt Ross et Le Bas coniecturis vexavit Kaibel, moneo certissimam esse. — De στάδιον = στάδιον et de νίκη = ἐνίκασε cf. Ahrens, De dial. 2, 109. 195. Et in stadio et ἄνδρας ὁπλιτευόντας (Paus. 2, 15, 3) vincere poterat Aeschylus Nemeae.

562 »Argis iuxta D. Basilii.«

E schedis Fourmonti Boeckh. C. I. G. 1159.

– – – Α Π – – – –
– – Ι – – – – – \ Α – – –
Ι . . \ Ι Δ Ι C Α Ι . . . Η Ν Ε Ι Ι – –
Λ – – – – –
Κ Υ Δ Η Ν – – – Ι Ω Ν Α Ν . . . Ι .
Ο Υ . . . \ . . Η Μ Ι Ν
Δ Ο Υ Λ Ο C Υ Ν Η . Ν . Υ . . Δ . . \ Ε Ν
Θ Ε Ρ Ι Ν Η

»Fragmentum carminis« Boeckh, qui verba non attigit, ac certe non multum est dispiciendum. Vs. 5 -κύδην videtur exitus nominis proprii. — Vs. 6 ἡμῖν. — Vs. 7 δουλοσύνη. — Vs. 8 Θερινή, nisi emendandum est ἐλευ]θερί(αν). — Videtur esse de dedicatione.

563 Argis in ecclesiae S. Demetrii muro meridionali, l. 0,54, a. plus quam 0,34. In versu altero litterae inter duo Sigma consulto erasae.

Expédition de Morée II p. 97 n. 6 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, p. 193 n. 53 e schedis Trézelii et Quineti. Ross, Inscr. Graec. ined. I 54. Welcker (in cuius diario vidi), Mus. Rhen. 1, 1842, p. 213. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 113. (Kaibel, Epigr. Graeca 814. Cougny, Anthol. Pal. III 1, p. 36 n. 236. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 315.) Cf. Osann, Comment. de gemma scalpta Christiana, Gissae 1843, p. 16. C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 510. Kaibel, *Hermes* 29, 1894, p. 84 adn. 1.) — *Contuli* lapidem (in quo tamen versus 4 et 5 nunc paene toti tecti) et ectypum Le Basii.

spatium vacuum
Ε Ρ Μ Η Σ Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ Ε Ι Μ
Κ Α Ι Μ Ε Σ ////////////////// Σ
Ε Σ Τ Η Σ Ε Λ Ε Ν Χ Ο Ν Τ Ω
Δ Ι Κ Α Ι Ω Ν Κ Α Ι Α Δ Ι Κ Ω
Λ Κ

Ἑρμῆς δίκαιος εἰμ[ὶ] | καί με Σ – ⏑ ς |
ἔστησ' ἔλεγχον τῶ[ν] | δικαίων καὶ ἀδίκω[ν].
λκ.

Var. lect. Vs. 2 utrumque Σ omittunt Ross Welck. ‖ vs. 3 ΕΓΧ Ross ‖ vs. 5 omittunt Quinet Ross Welck., ΛΚ Le Bas, *Voyage*, ΟΚ Tréz.

In indice lectionum Gryphiswaldensium hiemis 1892/93 p. VI sq. monstravit Marx, secundum Graecorum fidem, cuius testimonium praebet Rudentis prologus vs. 15, malefacta hominum in tabulis exscripta ad Iovem deferri; scribendi munere fungi Mercurium in fabula Aesopica 152 Halm (= Babr. 129). Unde perspexit Kaibel (*Hermes*) explicari vexatum titulum nostrum, et sane vel cum verbis eius congruit Ps. Lucian. Philopatris 13: ἔστιν ἐν οὐρανῷ βλέπων δικαίους τε κἀδίκους καὶ ἐν βιβλίοις τὰς πράξεις ἀπογραφόμενος κτλ. — Subscriptae litterae ΛΚ quid sibi velint nescio.

564 Parva basis aenea in museo Berolinensi, in qua servati sunt pedes statuae, quorum laevus alteri praepositus est. Titulus in quattuor baseos partibus.

Fränkel, *Archäol. Zeitung* 40, 1882, p. 383. (Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 72. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3262. Röhl, Imagines inscr. p. 66 n. 1.) Imago veram magnitudinem aequat.

Τῶν ϝανάκοιν τοὶ Νιφάχα ἀνέθεν.

Monumentum viro cuidam docto Naupliae monstratum est una cum Argivo eisdem deis dedicatum n. 566, ut et ipsum oriundum esse ab Argis sit credendum. Hic floruisse τῶν ϝανάκων cultum dictum est ad n. 561, de nominibus dedicantium omissis ad n. 192. Dedicaverunt imaginem patris, ad cuius nomen conferenda glossa Hesychii νίφεν· μέγα.

565 Statua aenea iuvenis nudi, qui brachiis corpori appressis pedem sinistrum paululum dextro anteponit, a. 0,131. Olim in museo Naniano, tum Parisiis in collectione Pourtalès-Gorgier, nunc in museo Petropolitano. Titulus in tribus baseos partibus.

Maffei, Verona illustrata III 261 (editionis primae, 1732). Zanetti, *Due antichissime Greche iscrizioni* (Venet. 1755) p. XXIII. Corsini, *Spiegazione di due antichissime iscrizioni Greche* (Roma 1756). Passeri, *Osservazioni sopra l' avorio fossile* etc. (Venet. 1759) p. XXIV. Paciaudius, Monumenta Peloponnesia T. 2 p. 51. Winckelmann, *Geschichte der Kunst des Alterthums* I cap. 1, § 9 (p. 8 ed. primae, 1764). Lanzi, *Saggio di lingua Etrusca* T. 1, tab. 1 n. V; p. 103. *Collezione ... nel museo Naniano* n. 29 et n. 276. Panofka, *Antiques du cabinet Pourtalès* (1834) tab. XIII; p. 42. Dubois, *Description des antiques ... de Pourtalès-Gorgier* p. 103 n. 529. (Boeckh, C. I. G. 6. Franz, Elementa epigr. p. 67 n. 25. Kirchhoff, *Alphabet*[4], 28. Röhl, Inscr. antiq. 31; Imagines inscr. p. 66 n. 3.) — *Ectypum et designationem* debeo liberalitati Kieseritzkyi. Imago reddit veram magnitudinem.

ΓΟ⊦ΥΚΡΑΤΕΜ ΑΝΕ⊕ΕΚΕ

Πολυκράτης ἀνέθηκε.

---

566 Rota aenea in museo Britannico, diametros 0,10. Oriunda esse fertur e vicinia Argorum.

Newton, *Greek inscriptions in the British Museum* II 138. Röhl, Inscr. antiq. 43*a*, p. 173, et Imagines inscr. p. 68 n. 14 ex apographo Purgoldi. Walters, *Catalogue of the bronzes in the British Museum* p. 28 n. 253. (Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 82*a*. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3274.) Cf. Baunack, *Leipziger Studien* 1, 175. Meister, *Jahrbücher für Philologie* 125, 1882, p. 522. W. Schulze, Quaest. epic. p. 60 adn. 1. Hoffmann, *Bezzenberger's Beiträge* 14, 272. Blass-Kühner, *Ausführliche Grammatik* 1, 395. Gust. Meyer, *Griech. Grammatik*[3] 481. — *Vidi*. Repraesento imaginem a *Prottio* Londini designatam, quae reddit veram magnitudinem.

Τοῖ ϝανάκοι ἠμί. Εὔδ[ικο]ς ἀνέθηκε.

De *ϝανάκοιν* cultu Argivo vide ad n. 561. De ΤΟΙϜΑΝΑΚΟΙ adstipulandum est eis qui ponunt genetivi dualis breviorem formam desinentem in οι pro οιν. — Ad Εὐδ[αμο]ς vel Εὐδ[άμα]ς, quae proponit Walters, cum priores nominis litterae satis longe inter se distent, vix sufficit spatium, ergo ut verisimilius scripsi Εὐδ[ικο]ς. Dedicatum est pro victoria curruli, reportata credo cum Newtonio Nemeae; comparat rotam votivam apud Carapanum, *Dodone* tab. 26, 1.

---

567 In museo Berolinensi anaglyphum lapidis calcarii, repertum Argis anno 1843. A. 0,63. l. 0,29. cr. 0,11. Repraesentatur Diana, sinistra ferens arcum, dextra falcem, pharetram clausam in tergo. Titulus ad utramque capitis partem; litterae altae circa 0,016.

Le Bas, *Revue archéol.* II, 1845—1846, 2 p. 691; tab. XLIV. Idem, *Voyage archéol.* II n. 109; *Monuments figurés* pl. 102 n. 1. Kirchhoff, *Alphabet* ed. 3 p. 87; ed. 4 p. 100. Röhl, Inscr. antiq. 45 et Imagines inscr. p. 68 n. 15. *Beschreibung der antiken Skulpturen zu Berlin* (1891) n. 682. (Cauer, Delectus[2] n. 56. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3276. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 84. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 115.) — *Designandum curavi e lapide* ad paulo plus quam dimidium redactum.

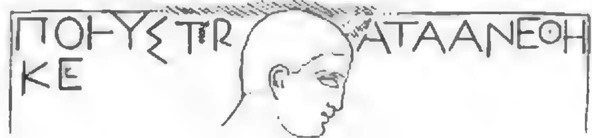

Πολυστράτα ἀνέθηκε.

Kirchhoff titulum post bellum Peloponnesiacum scriptum esse censuit; antiquiori aetati, recte ut mihi quidem videtur, monumentum assignant auctor catalogi Berolinensis et Furtwängler, *Meisterwerke* 415, qui intra annos fere 440 et 430 a. Chr. n. confectum id esse putat. Ac certe non est, cur negemus hac iam aetate irrepere potuisse litteram Ionicam H; cf. n. 355. 760.

---

568 Athenis in museo (Γλυπτά n. 1509) anaglyphum lapidis calcarii cani, infra fractum. A. 0,26. l. 0,31. cr. 0,06. Repraesentatur ad dextram deus barbatus iacens in lecto, dextra sublata tenens rhytum, sinistra pateram. Ante lectum mensa tripes cum placentis, inter quas πυραμίδες. Ad sinistram ante lectum sedet dea, manu sinistra tenens pateram continentem ut videtur placentas, quarum unam dextra protendit magnae serpenti. Caput et dei et deae humili modio est instructum. Titulus supra anaglyphum.

Δελτίον ἀρχαιολογικόν 1890, p. 74 n. 15. — *Exscripsit Prott* et misit ectypum.

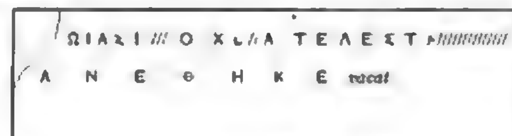

Θε]ῶι Ἀσ[τυ]όχε[ι]α Τελέστα ἀνέθηκε.

Restitui. Et litteratura et Woltersio iudice anaglyphum prodit saeculi quarti dimidium alterum. Initio desunt litterae non plus duae, ut cum Ἥρ]ωι sine articulo fuisse credi nequeat, non dubitandum sit de supplemento Θε]ῶι: dedicatum est deo mortuorum, iuxta quem sedens repraesentata est Θεά, sicut in anaglypho aequali Eleusinio Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, tab. 3, in quo quidem praeter Θεῶι et eius appellatio est inscripta: Θεᾶι (cf. Prott, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 258 sq.).

Incertum est utrum nominis muliebris terminatio scripta fuerit εα an εια, ad quod cum etiam prius Iota solito propius ad litteras vicinas accedat, sufficit spatium.

569 Argis in radice arcis ad orientem spectante murus constructus est e lapidibus polygoniis calcariis, in quorum uno repraesentatae sunt anaglypho minime edito mulieres tres sedentes, subter quas titulus. a. 0,17. l. 0,40.

Dodwell, *Classical tour* 2, 217 (inde Boeckh, C. I. G. 1160). *Expédition de Morée* II tab. 60 fig. 7. Bis exscriptum vidi a Rossio: in diariis a. 1833 et 1844. E Welckeri diario (in quo vidi) C. Keil, Mus. Rhen. 1859, p. 514. Göttling, *Gesammelte Abhandlungen* 1, 89 adn. 2. Bursian, *Berichte der sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften* 1860, p. 211. Conze et Michaelis (in quorum diariis vidi), *Annali d. Inst.* 1861, p. 16. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 127. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 157 n. 2. Io. Schmidt, ibid. 6, 1881, p. 357 n. 56. I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 396 n. 11. (Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 92.) — *Exscripsi* et ectypum confeci.

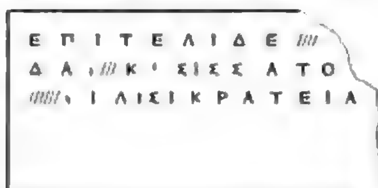

Ἐπιτελίδε[σσι
Δα[μο]κὶς ἔσσατο
κα]ὶ Λ[υ]σικράτεια.

Varia lectio potior. In versu primo congruunt fere testes, nisi quod in fine Sigma addunt Burs. Mich. Schmidt, — Le Bas. Potest sane hic fuisse Σ, sed lineae nunc conspicuae mihi quidem fortuitae visae sunt. — Vs. 2 ante ΙΣΣΑΤΟ, in quo consentiunt fere omnes, ΔΑ-Α-Σ Dodw., ΔΑΙΚ.Σ Ross 1833, ΛΑ..Σ.Σ Ross 1844, ΔΑ..ΚΙΣ Burs., ΔΑΙ.ΚΟΣ Conze, ΔΑΙΚΙΣ Mich., ΔΑ.Ι.Σ Milchh., ΔΑ..Κ.Σ Baun. (Schmidt eadem quae ego) || vs. 3 in. a me vix discrepans .ΙΛΥΣΙ Schmidt, -ΥΣΙ Welck., .ΔΤΙΣΙ Ross 1833, .ΙΛ.ΣΙ Ross 1844, ...ΛΥΣΙ Burs., .ΛΙΣΙ Conze, .ΙΛΙΣΙ Mich., ΛΙΣΙ Milchh., .ΜΛΙΣΙ Baun.

Votivum esse apparet et hunc titulum et eum qui proxime insequitur, neque prima vox, quae in utroque eadem est (differente tantum casu) vix aliud potest significare atque numen. Habemus igitur trinitatem dearum Argivarum, quae Ἐπιτελίδες dictae quarum rerum fuerint »confectrices« est incertum. Cum colantur a mulieribus, proclivis est coniectura eas confecisse partus; sed cum n. 571 et 574 trinitati quoque dearum fatalium, a nostra quidem diversae, dedicetur a mulieribus, Ἐπιτελίδες fortasse conficiebant Fati erga homines voluntatem, ut fuerint Parcae vel Parcarum similes; cf. Θέμιδες Sicyonias Paus. 2, 31, 5.

570 Eiusdem muri, in quo est n. 569, alii lapidi magno insculpta est stela a. 0,50. l. 0,29, aetomate et infra cymatio instructa, in qua iterum repraesentatae sunt mulieres sedentes tres. Titulus supra anaglyphum.

Dodwell, *Classical tour* 2, 217 (inde Boeckh, C. I. G. 1161). *Expédition de Morée* II tab. 60 fig. 6. Ross in diario a. 1833. E Welckeri diario (in quo vidi) C. Keil, Mus. Rhen. 1859, p. 513. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 128. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 157 n. 3. Io. Schmidt, ibidem 6, 1881, p. 357 n. 57. (Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 93.) — *Exscripsi* et ectypum confeci.

Ε Π Ι Τ Ε Λ Ι Δ Ω Ν Τ Α
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ Α
////// Τ ////// Ε Ι //////

Ἐπιτελίδων. Τα[ῖ]
Διονυσίου α-
- - - - - - -

Var. lect. Vs. 1 ΑΔΩΜΠΑΝ Dodw., --ΑΔΩΝΤΑ Welck., ...ΛΙΔΩ ΝΕΑ Ross, Σ.ΤΙΛ.ΩΝΤΑ Le Bas, ///\\//ΔΟΝΤΑ Schm. Mecum consentit Milchh., nisi quod pro Ω dat Ο et in fine addit Ι, et re vera utrum post Α modo sit margo editus, an cum eo fere coalitum Iota diiudicari nequit || vs. 2 nil nisi Σ Ο Α Dodw., ΣΤΟΚΑ Ross, ΚΟ.ΝΥ .ΟΚΑ Le Bas. Eadem atque ego Milchh. et Schm., sed omissis in fine ΥΑ || vs. 3 omittunt cuncti.

Cf. quae adnotavimus ad titulum proxime praecedentem. Nomina dedicantium omissa fuisse videntur sicut in n. 191 et in exemplis ibi allatis.

571 Anaglyphum lapidis calcarii in museo Argivo, olim supra portam ecclesiae Sanctae Barbarae in vico *Laluka*, qui quartam fere horae partem a Sancto Ioanne (cf. lemma n. 574) abest ad orientem versus. Repraesentantur Furiae tres, manibus tenentes angues. Titulus tenuiter incisus regulae supra anaglyphum. A. 0,36. l. 0,34. cr. 0,10.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 153 n. 500; tab. X, 2. I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 394 n. 1 litteris minusculis. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3279. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 105 n. 499; fig. 23.) — *Exscripsi.*

Λ Λ Ι Σ Κ Α Ι //////////////
Α Γ Η Ι Π Π Α Α Ν Ε Θ Ε Ν

Λαΐς, Κα......,
Ἀγήππα ἀνέθεν.

Vs. 1 ///ΑΙ-- (»Λαΐς?«) Milchh., ...αις καὶ | Ἀγ. Baun. (mire initium supplens Ὀν]αίς), sed sub fine versus prioris aliquid periisse monstrat vel scripturae dispositio.

572 Argis in area ante museum magnum epistylium lapidis calcarii a sinistra fractum. A. 0,29. l. 1,04. cr. 0,30. — *Exscripsi.*

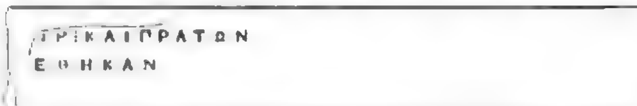

- - - - - - ηρ καὶ Πράτων
ἀν]έθηκαν.

Fuerit quarti a. Chr. n. saeculi vel incipientis tertii.

573 Argis in porticu domus, quam possidebat ὁ στρατηγὸς Τσώκρη, anaglyphum lapidis calcarii repraesentans mulierem manibus ambabus tenentem coronam, ad quam dextram porrigit puer, laeva apprehendens pallium suum. Titulus in regula supra anaglyphum. A. 2,2. l. 0,70.

Expédition de Morée II 107; tab. 61, 1. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 110. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 157 n. 4. (Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 113.) — *Exscripsi.*

////////////// Ι Σ *vacat* Λ Α Ι Κ

- - - ις Λαικ[ρατ- -

Var. lect. Σ ΑΑΙΚ *Exp.*, Σ..ΛΛΑΙΣ Le Bas.

574 Stela cum aetomate mutila a sinistra et infra, reperta prope ecclesiam Sancti Ioannis, quae dimidium fere horae abest ab Argis ad orientem versus, nunc Argis in museo. Anaglypho repraesentatae erant mulieres tres (Furiae), quarum duae incolumes, manibus tenentes angues; infra eas in campo separato sculpta erat mulier (dedicans), cuius servatum est caput. Titulus in epistylio supra anaglyphum. A. 0,37. l. 0,29. cr. 0,07.

Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 193 n. 3. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 152 n. 498; tab. X 1. (Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 105 n. 492; fig. 22.) — *Contuli.*

Κ Α Α Ν Ε Θ Η Κ Ε

-δί]κα (s. -νί]κα) ἀνέθηκε.

Initium ΙΚ dat Martha, ut lapidem aliquanto pleniorem vidisse credendus sit.

575 Anaglyphum lapidis calcarii Argis in museo, olim in muro ecclesiae S. Ioannis, de qua v. lemma n. 574. Repraesentatae sunt Furiae tres, quarum unaquaeque manu sinistra tenet anguem, dextra florem, et eas adorantes vir et mulier. Titulus est supra anaglyphum. A. 0,41. l. 0,25. cr. 0,10.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 152 n. 499; tab. IX. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3280. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 105 n. 498; fig. 22.) — *Exscripsi.*

_ Y K P A T E I A	Ε]ὐκράτεια
E Y M E N I Σ I N	Εὐμενίσιν
E Y X A N	εὐχάν.

Vs. 1 ..I ꟷA IEIA Milchh.

576 In epistylio.

Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 111 ex apographo Landroni. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3281.) Cf. Usener, *Stoff des griech. Epos* 51.

Θ E N T Ω I Θ H P A N I -- ἀνέ]θεν τῶι Θήρωνι.

Θηρῶνι scribunt Fouc. (qui supplevit verbum) et Prellw., Θήρωνι Usener, qui aequat nomen fluvii Cretensis Θήρων, prope quem Iovis et Iunonis nuptias habitas esse refert Diodor. 5, 72.

577 Parva ara marmorea (alii basim esse non recte dicunt), supra et infra cymatiis ornata, a. 0,20. l. 0,12. cr. 0,11.

Foucart in explicationibus ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 109 a. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1894, p. 148 n. 508 litteris minusculis. (Cauer, Delectus [2] n. 57. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3283. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 106 n. 507.) — *Exscripsi.*

Γ P Ω T I Ω N	Πρωτίων
A P T A M I	Ἀρτάμι.

578 »Argis in domo Iosephi.«

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1144. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3284.)

. . E Σ T A Σ A N E Θ H X E Τελ]έστας ἀνέθη[κ]ε.

Restituit Boeckh, nomen quidem dubitanter; Ὀρ]έστας Prellwitz.

579 Lapis quadratus Argis in domo, quam possidet N. Βαρίλας. A. 0,40. l. 0,33. cr. 0,12. — *Exscripsi.*

Γ E P O N T Ω N	Γερόντων
T Ω N A Π O	τῶν ἀπὸ
Δ A N A O Y	Δαναοῦ.

Γέροντες intellige socios gerusiae, quod institutum frequens in Asia non plane deest in Graecia (v. catalogum Menadieri, Ephesii p. 59 adnot. 200, cui addenda est Andania e titulo de mysteriis vs. 47). Dedicant γερόντων ei, qui originem suum deducunt a Danao, sicut Timocrates n. 590 a Perseo et Dioscuris.

580 »Argis in D. Nicolai« (ubi nihil repperi).

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1142. (Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 81.)

Δ E Ξ I Σ T P A T O Σ A P X I Γ Γ . .
A Γ O Λ Λ Ω N I ˋ Δ E K A T . . .

Δεξίστρατος, Ἀρχίππ[ου]
Ἀπολλωνί[ου] δεκάτ[αν].

Δεξ. Ἀρχίππ[ου] | Ἀπόλλωνι Boeckh, ac sane fortuita fuisse potest linea ˋ, sed cum superesse possit de Y, retinere malui traditum; vix fuerit de A, ut tertio loco indicata sit mulier Ἀπολλωνί[α]. Tum [τῷ] δεκατ[ηφόρῳ] dubitanter Boeckh.

581 »Argis in domo Iosephi« e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1134. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3297. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 128.) Cf. Liebenam, *Röm. Vereinswesen* p. 185.

O I Σ T I A T O A H A Σ T A I M A P K Ω I A N T Ω N I Ω I
A N A Ξ I Ω N O Σ Y I E I A P I Σ T O K P A T E I K T I Σ T A
H P Ω I

Οἱ Σ(πα)τοληασταὶ Μάρκωι Ἀντωνίωι
Ἀναξίωνος υἱεῖ Ἀριστοκράτει κτίστᾳ,
ἥρωι.

Emendavit versum primum Boeckh, addens »Σπατοληασταί, a σπάτος (δέρμα, σκύτος), quod Boeoticum dicitur, et verbo λεαίνω s. λεώω --. Sic erunt βυρσοδέψαι«. Male »epulones« interpretari vult Liebenam. Coriariorum collegium Romana demum aetate constitutum esse monstrat nomen conditoris, quem ut heroa colunt (cf. Rohde, *Psyche* 647 adnot. 2). De similibus sodaliciis Argivis cf. n. 530. 581. 607. 608.

582 Argis in domo, cuius possessor erat ὁ στρατηγὸς Δημήτριος Τσώκρη, parva ara rotunda cava, sertis et taeniis ornata. A. 0,12. diametros 0,14. — *Exscripsi.*

Φ I Λ Ω N Λ N E Θ H K E A Δ Ω
N I Δ I
E Y
X H N

Φίλων ἀνέθηκε Ἀδώνιδι | εὐχήν.

Cf. Paus. 2, 20, 6 καὶ Διὸς ἐστιν ἐνταῦθα ἱερὸν Σωτῆρος. παριοῦσιν ἐστὶν οἴκημα, ἔνθα τὸν Ἄδωνιν αἱ γυναῖκες Ἀργείων ὀδύρονται.

3. TITVLI HONORARII.

583 Argis in museo basis lapidis calcarii fusci, nunc in partes duas fracta, quae cum incolumis anno 1840 reperta est, posita erat in lapide quadrato marmoris albi, quem fulciebat lapis flavus, et tecta tabula marmoris albi exhibente statuae vestigia. A. 0,17. l. pars laeva 0,41, dextra 0,35. cr. 0,33.

Γ. Χρυσοβέργη, *Δοκίμιον περὶ τῆς ἐν Ἄργει Νικοκρεοντείου ἐπιγραφῆς* (Naupliae 1840); inde Ross, *Archäol. Zeitung* 2, 1844, p. 346 (= *Archäol. Aufsätze* 2, 662), qui postea titulum ipse vidit et exscripsit in diario anni 1844. Welcker, Mus. Rhen. 1848, p. 101. Le Bas, *Voyage archéol.* II 122 cum commentario Waddingtonii. (Kaibel, Epigr. Graeca 846. Hicks, *Manual of Greek historical inscr.* 233. Cougny, Anthol. Pal. III 1, p. 13 n. 96. E. Hoffmann, Sylloge epigr. 358. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 306. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1265.) Cf. Bergk, *Archäol. Zeitung* 17, 1859, p. 60. — *Exscripsi et confeci ectypa.*

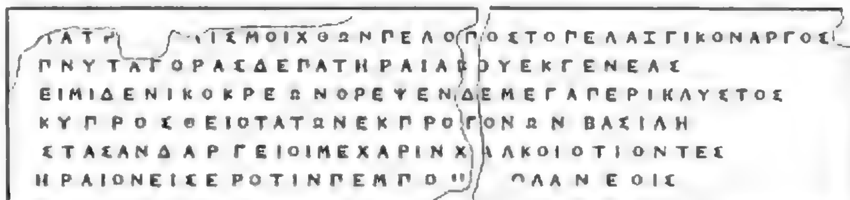

Μ]ατρ[όπολ]ίς μοι χθὼν Πέλοπος τὸ Πελαζγικὸν Ἄργος,
Πνυταγόρας δὲ πατὴρ Αἰακοῦ ἐκ γενεᾶς·
εἰμὶ δὲ Νικοκρέων, θρέψεν δέ με γᾶ περίκλυστος
Κύπρος θειοτάτων ἐκ προγόνων βασιλῆ,
στᾶσαν δ' Ἀργεῖοί με χάριν χαλκοῖο τίοντες,
Ἥραι ὃν εἰς ἔροτιν πέμπο[ν ἀε]θλα νέοις.

Versus singuli collocati sunt inter lineas; scriptura est pulcherrima neque ulla littera dubia. Litteras in exemplo meo inter fragmentorum margines positas, nunc quidem deletas, vidi in ectypo a Le Basio confecto. Supplementa sunt Rossii. In interpretatione post egregia Rossii et Waddingtonii commentaria brevem esse licet. Erexerant Argivi statuam Nicocreontis, regis Salaminis Cypriae, quem titulus Pnytagorae filium fuisse confirmat (cf. Engel, *Kypros* 1, 354); rex iam erat anno 331 a. Chr. n. (Plut. Alex. 29); a Ptolemaeo anno 312 Cypro toti praefectus est ut στρατηγός (Diod. 19, 79), quam dignitatem cum a. 307 alium tenere videamus (Diod. 20, 47, 3), ante hunc annum mortuus esse credendus est. Reges Salaminis originem duxisse ab Aeaco (vs. 2) testatur Isocrat. Euagor. 14 sq. Versu primo Peloponnesum dici Aeacidarum terram patriam, quia Aegina, Aeaci mater, Asopi fluvii filia fuerit, statuit Ross, obloquente Waddingtonio, qui ipsius Nicocreontis matrem Argivam fuisse e titulo elucere contendit, cum Asopus flumen Sicyonium sit, non Argivum. Quod licet verum sit (cf. Paus. 2, 25, 2) atque Phliunte Aeginam a Iove raptam esse dixerint (Diod. 4, 72, 5; cf. Paus. 5, 22, 6. 10, 13, 6), tamen stat Rossii sententia, nam τὸ Ἄργος hic, ut cum Strabone loquar (371 C), τὴν Πελοπόννησον λέγει et revera appositum est ad χθὼν Πέλοπος; significatio autem vocis q. e. ματρόπολις vel in prosa oratione non circumscripta est urbis patriae notione, cf. Thucyd. 1, 107 et 3, 92: Δωριῆς ἡ μητρόπολις τῶν Λακεδαιμονίων. Causam honoris iam detexit Ross, ut Kaibelium a vero rursus aberravisse mireris: Argis in certamine Heraeorum s. Hecatombaeorum praemium victorum erat clypeus aeneus, ut τὴν ἐξ Ἄργους ἀσπίδα vicisse dicerentur (cf. n. 591 vs. 6 sq. Boeckh ad Pind. Ol. 7, 83); ad hos clypeos fabricandos Nicocreon haud semel (πέμπον) materiam miserat e clarissimis insulae suae metallis. — Orthographiae ζ pro σ sicut in Πελαζγικόν (vs. 1) exempla congessit G. Meyer, *Griech. Grammatik*[3] p. 302 sq.

584 Fragmentum Argis muro inaedificatum exscripsit a. 1868 Foucart: Le Bas, *Voyage archéol.* II 126 a.

ΑΤΟΡΑΤΙΤΟΝ
ΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΣΠΑΣΙΑΝΟΥΥΙΟΝ
ΗΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΓΥΜΝΑ
ΗΣΑΣΥΠΕΡΛΕΙΤΑΣ

Αὐτοκρ]άτορα Τίτον
Καίσ]αρα Σεβαστοῦ
Οὐε]σπασιανοῦ υἱόν
. . . . . ης Ἀλεξάνδρου γυμνα-
σιαρχ]ήσας, ὑπὲρ λειτᾶς.

Supplementa sunt Foucarti. Titulus positus est vivo etiam Vespasiano, i. e. ante mensem Iunium anni 79 p. Chr. n., et postquam imperator acclamatus est Titus, quod evenit auctumno anni 70 (cf. Prosopogr. Imp. Rom. II p. 79); »interdum Titus vivo quoque patre Imperatoris praenomine ornatus invenitur« (Wilmanns, Exempla inscr. n. 918). — ὑπὲρ λειτᾶς est »ex voto« (Fouc.).

585 »Argis in via, in marmore.«
E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1140.

. . Ι Ι
. . Η Δ Α Μ Ο - - -
. . . Δ Α Μ Ο Σ Θ Ε - -
. Γ Ε Ι Ο Ν · Α Ρ Ε Τ Α -
Ε Ν Ε Κ Ε Ν - -

Ἁ] π[όλις ἐτίμα-
σε] Δαμο[σθένε-
α] Δαμοσθέ[νεος
Ἀρ]γεῖον ἀρετᾶ[ς
ἕνεκεν.

Sic haec fuerint refingenda. Ἀργεῖος dici poterat honoratus etiam in urbe sua patria, vide n. 611.

586 Argis in ecclesiae Sancti Demetrii muro ad orientem spectante lapis marmoreus, a. 0,40. l. 0,62.

Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 117 ex apographo Landroni. — *Exscripsit Fredrich.*

ΟΟΙ·ΥΙΟΝΡΗΓΛΟΝΙ
ΕΙΑΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ
ΩΣΚΑΙΜΕΓΑΛΟΦΥΧΩΣΟΥ
ΟΝΤΑΗΡ ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
ΣΚΑΙΕΔΩΚΑΜΕΝΤΑΣΠΕΡ
ΤΕΙΜΑΣΚΑΙΧΡΥΣΟΦΟΡΙΑΝ
ΟΥΚΑΙΜΟΝΩΚΑΙΠΡΩ‾ΩΙ
ΙΙΑΡΙΑΝΤΑΣ

........................δου υἱὸν Ῥηγλον, [ἀ-
.....................ειον, ἀγωνοθετήσαντα
Σεβάστεια δικαί]ως καὶ μεγαλοψύχως οὐ
μόνον, ἀλλὰ καὶ δ]όντα Ἥρ[ᾳ] ἐκ τῶν ἰδίων
δραχμὰς χιλίας(?)], ᾧ καὶ ἐδώκαμεν τὰς
Περσέος καὶ Ἡρακλέος] τειμὰς καὶ χρυσοφορίαν
μετὰ πορφύρας διὰ βί]ου καὶ μόνῳ καὶ πρώ[τ]ῳ
καὶ ἀνεστήσαμεν ἀν]δριάντας.

Scite restituit Foucart, corrigens Landroni vitia.

---

587 In muro meridionali ecclesiae Sancti Demetrii, a. 0,71. l. 0,66. Infra et supra cymatia.

Pouqueville, *Voyage de la Grèce* IV 163 (2. *éd.* vol. 5 p. 208); inde et e Fourmonti schedis Boeckh, C. I. G. 1126. *Expédition de Morée* II 94 ex apographis Trézelii et Quineti. Lectiones e Welckeri diario (in quo ipse vidit) dat C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, 510. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 118. — *Exscripsi*; inspexi etiam Le Basii ectypum.

ΕΝΟΥΣΥΙΟΝΚΛΕΟΓΕΝΗ
ΕΙΩΝΚΑΙΝΕΜΕΙΩΝ
ΚΑΙΤΗΣΠΕΡΙΤΟΥΣ
Σ *vac.* ΟΙΕΛΛΑΝΟΔΙΚΑΙ
ΓΑΙΟΣΔΑΜΟΣΘΕ
ΠΟΛΛΩΝΙΟΥΜΑΡΚΟΣ
Λ *vac.* ΔΕΚΟΥΜΙΟΣΞΑΝΘΟΣ
ΕΙΚΙΑΣΣΕΡΑΠΙΩΝΟΣ
ΟΣ *vac.* ΕΡΜΑΙΟΣΚΑΛΛΙ
Σ *vac.* ΣΩΣΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟ
vacat unius versus spatium
ΦΥΡΑΣ *vacat*

Var. lect. Vs. 2 in. ΕΡΩΝ Welcker falsa specie deceptus || vs. 10 in. ΟΣ Le Bas, *Voyage* non recte, ut vel ipsius monstrat ectypum (iteratum est in eius exemplo edito versus praecedentis exordium).

...................]ένους υἱὸν Κλεογένη
ἀγωνοθέτην Σεβαστ]είων καὶ Νεμείων,
μεγαλοψυχίας ἕνεκα] καὶ τῆς περὶ τοὺς
Ἕλληνας(?) δικαιοσύνη]ς οἱ ἑλλανοδίκαι
..................., Γάιος Δαμοσθέ-
νης .... Ἀ]πολλωνίου, Μᾶρκος
...................]. Λ(ούκιος) Δεκούμιος Ξάνθος
nomen patris, praenomen et gentile N]εικίας Σεραπίωνος,
...................]ος, Ἑρμαῖος Καλλί-
ου, ...]ς, Σῶσος Νικηφόρο[υ],
χρυσοφοροῦν μετὰ πορ]φύρας.

»Hellanodicas intellige Nemeorum --; numero videntur duodecim esse, quum Olympiae hac aetate decem fuerint (Paus. V 9, 4 sq. coll. Schol. Pind. Olymp. III 22 nostr. ed.)«. Sic Boeckh, sed manifesto decem erant sicut Olympiae. — Vs. 3 ἀρετῆς ἕνεκα Boeckh et Le Bas, quod spatii causa mutavit Foucart. — Vs. 6 insolite postpositum fuisse videtur nomini Graeco (Δαμοσθένης) gentilicium Romanum. — Vs. 10 scripsi Καλλί]|ου, nomen brevissimum, quia genetivo nominis ultius totum spatium expleri nequibat; sequebatur igitur hellanodica nonus cum patris genetivo in -ς desinente. — Exitum tituli ᾧ καὶ ἐψηφίσαντο πρώτῳ καὶ μόνῳ | χρυσοφορεῖν μετὰ πο]ρφύρας scribit Fouc., πρώτῳ καὶ μόνῳ etiam omitti posse dicens, ut spatium efficiatur duodecimo hellanodicae nomini, fuisse enim censet enumeratos aut decem aut duodecim. Sed spatium interiectum inter versum decimum et undecimum caret scriptura, itaque aliter haec erant constituenda.

---

588 »Argis in lapide prope forum.«

Boeckh, C. I. G. 1133 e schedis Fourmonti. »*Près d'une mosquée*« Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. *éd.* vol. 5 p. 208.

ΝΕΙΚΗΙΔΙΟΙ..ΟΛΛΑΙΝΑΔΙ
ΝΑΑΙΝΤΩΝ...ΚΛΑΝΔΡΩΝ
ΤΩΝΤΑΦΟΝΙΝΑΔΙΚΑCΑΝ
ΤΩΝΧΕΙΛΙΑΡΧΩΝ·ΠΛΑΤΥ
CΗΜΟΝΛΕΠΩΝΟC·Δ·ΦΛΑ
CΧΙΑCΤΑΜΙΑΝΚΑΙΑΝΤΙCΤΡΑ
ΤΗΓΟΝΕΠΑΡΧΕΙΑCΑΧΑΙΑC
ΕΠΙΤΩΝΥΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ
ΤΗCCΥΓΚΛΗΤΟΥ·ΚΑΝΔΙΔΑ
ΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟC·ΜΑΥΡΗ
ΛΙΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΑΥΓΟΥCΤΟΥ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΑΓΟΡΑΝΟΜΟΝ
ΚΟΥΡΟΥΛΛΙΟΝ·CΤΡΑΤΗΓΟΝ
ΡΩΜΑΙΩΝΔΙΚΑΙΟCΥΝΗCΕΝΕ
ΚΕΝΚΑΙΑΓΝΟΤΗΤΟCΤΟΝ
ΕΑΥΤΗCΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
Ψ Β

[Ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀργείων Τιβέριον]
[Κλαύδιον Τιβερίου Φροντείνου υἱόν, Κυρείνᾳ Φροντεῖνον]
Νεικ[ήρατ]ο[ν, π]ό[ταλ]ιν Ἀδ[ριά-
να[λ]ιν, τῶν [δέ]κα ἀνδρῶν
τῶν τὰ φονι[κ]ὰ δικαζόν-
των, χειλίαρχ[ο]ν πλατύ-
σημον λε[γε]ῶνος δ' Φλα-
ου]ίας, ταμίαν καὶ ἀντιστρά-
τηγον ἐπαρχείας Ἀχαΐας,
ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων
τῆς συγκλήτου, κανδίδα-
τον αὐτοκράτορος Μ(άρκου) Αὐρη-
λίου Ἀντωνείνου Αὐγούστου
Γερμανικοῦ, ἀγορανόμον
κουρούλλιον, στρατηγὸν
Ῥωμαίων, δικαιοσύνης ἕνε-
κεν καὶ ἁγνότητος τὸν
ἑαυτῆς εὐεργέτην.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Repraesentavi exemplar Fourmonti, quod alteri multo praestat. Restituit Boeckh e titulo eiusdem viri Spartano C. I. G. 1327, ubi eadem redeunt verba. Praeterea Frontino lapis positus est Abellinas C. I. L. X 1122, »e quo titulo« ait Boeckh »patet *Decemviros stlitibus iudicandis* Graece redditos esse τοὺς δέκα ἄνδρας τοὺς τὰ φονικὰ δικάζοντας: igitur illi decemviri, quod mirum, horum titulorum aetate iudicia de caede exercuerunt«, sed id Mommsen, *Röm. Staatsrecht* II 1, 591 adnot. 1 tribuit mero errori Graeculi, qui titulum nostrum concepit. De viro v. Prosopogr. imp. Rom. I p. 373 n. 698. »Χειλίαρχος πλατύσημος (vs. 4 sq.) est *tribunus laticlavius* ---. Ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων τῆς συγκλήτου (vs. 8 sq.), *ab actis Senatus* ---. Κανδίδατος Αὐτοκράτορος (vs. 10), *Candidatus Principis* sive *Quaestor Principis* [de quo cf. nunc Mommsen, *Röm. Staatsrecht* II 517 sq.]«. Haec Boeckh. — Dubitavit vir summus, utrum imperator versu 10 sq. memoratus Marcus Aurelius sit an Caracalla; nunc, cum Frontinus anno 164 Lucio Vero dedicaverit titulum C. I. L. III 495, certum est nostrum positum esse regnante Marco Aurelio i. e. ante 180, et post 172, quo anno ei Germanico nomen datum est.

589 In vico *Flatanià* prope Argos alto in ecclesiae Panagiae muro antico, a. 0,81. l. 0,51.

E schedis Fourmonti Sainte-Croix, *Des anciens gouvernements fédératifs* (a. 1799) 132 et Boeckh, C. I. G. 1121. Admodum imperfecte exscripsit Ross in diario a. 1833. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 119. — Lapis hodie valde adesus est et museo tectus, ut pauca tantum conferre potuerim; repraesento exemplum Le Basii uncis inclusis litteris quas solus vidit Fourmont.

Π Ο [Λ] Ι [Σ Η] . . Ν Α [Ρ Ι Ε Ι . Ν]
ΧΕΝΟΥΝΕΥΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΡΧΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΑΓΡΑΜ
ΜΑΤΕΥΣΑΝΤΑΤΑΜΙΕΥΣΑΝ
ΤΑΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑΠΡΩ
ΤΟΝΠΥΘΙΩΝΜΕΤΑΤΟΑΝΑΣΩ
ΣΑΙΑΥΤΟΝΤΟΔΙΚΑΙΟΝΤΗΣΑΜ
ΦΙΚΤΥΟΝΕΙΑΣΤΗΠΑΤΡΙΔΙΚΑΙ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝΗΡΑΙΩΝΚΑΙ
ΝΕΜΕΙΩΝΑΠΟΔΕΙΧΘΕΝΤΑ
ΑΡΕΤΗΣΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑ
ΗΜΗΤΗΡΚΑΛΛΙΣΤΙΟΝΕΚΤΩΝ
ΙΔΙΩΝΥΠΕΡΤΗΝΠΟΛΙΝ

Ἡ] πόλις ἡ [τῶ]ν Ἀρ[γ]εί[ω]ν
Ἀρ[χ]ῖνον Εὐκράτους
ἀρχεφηβεύσαντα, γραμ-
ματεύσαντα, ταμιεύσαν-
τα, ἀγωνοθετήσαντα πρῶ-
τον Πυθίων μετὰ τὸ ἀνασῶ-
σαι αὐτὸν τὸ δίκαιον τῆς ἀμ-
φικτυονείας τῇ πατρίδι, καὶ
ἀγωνοθέτην Ἡραίων καὶ
Νεμείων ἀποδειχθέντα,
ἀρετῆς καὶ εὐνοίας ἕνεκα.
Ἡ μήτηρ Καλλίστιον ἐκ τῶν
ἰδίων ὑπὲρ τὴν πόλιν.

Vs. 3 ἀρχέφηβος (et synonymum ἐφήβαρχος) non designat magistratum, sed principem epheborum (Foucart). — Vs. 5 sq. »Pythiorum agonothetae sunt Amphictyones Delphici s. Pylaei; igitur Amphictyones, quorum hic mentio fit, non alii sunt quam Pythii ... Ius Amphictyoniae Pausaniae aetate erat Argivis ita, ut cum Sicyoniis, Corinthiis, Megarensibus unius calculi participes essent. De hac re certiores nos facit Pausan. X. 8, 3. ... Et fortasse hoc ex Augusti instituto post Actiacam victoriam derivandum est« (Boeckh). — Vs. 12 sq. curam et sumptum statuae decretae ab urbe in se recepit mater; cf. n. 612.

590 Veronae in museo lapidario n. 63 lapis, cuius margines omnes laesi, a. 0,72. l. 0,40. »Inscriptio a. 1688 Argis reperta ad arcem, in ambitu putei a Turcis constructi. Inde ablatam Venetias, posthac Antonius Mocenicus Maffeio donavit, qui Museo Veronensi intulit. Hic edidit Veron. illustr. T. I p. LX, unde petiit Muratorius T. II p. DLXI. 2. Iteravit Maffeius Mus. Veron. p. XLIII. Eadem extat in schedis Spanhemianis, quas contuli« Boeckh, C. I. G. 1124. (Franz, Elementa epigr. Graec. p. 292 n. 133. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3290.) — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝΑΡΓ
ΩΝΤΣΤΑΤΙΛΙΟΝΛΑΜ
ΠΡΙΟΥΥΟΝΤΙΜΟΚΡΑΤΗ
ΜΕΜΜΙΑΝΟΝΠΕΡΣΕΟΣΚΑ
ΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝΑΠΟΓΟΝΟΝ
ΤΟΝΕΛΛΑΔΑΡ//ΝΚΑΙΑΡΧΙ
ΕΡΕΑΔΙΑΒΙΟΥΤΩΝΕΛΛΑΝΩΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑΤΩΝΑΧΑΙ
ΩΝ//// ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΝΗΡΑ//
ΩΝΚΑΙΝΕΜ/////ΩΝΚΑΙΣΕΒΑ
ΣΤΕΙΩΝΚΑΙΝ//ΜΕΙΩΝΚΑΙΑΝ
ΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝ/////ΓΕΙΚΑΙΑ/////
ΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΜΑΝΤΙΝΕΙ/////
ΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΕΙΩΝΕΝΕΠΙ
ΔΑΥΡΩΚΑΙΑΜΦΙΚΤΥΟΝΑΚΑΙ
ΕΛΛΑΔΑΡΧΑΝΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΙ
ΚΑΙΠΑΝΕΛΛΗΝΑΚΑΙΕΛΛΗΝΟ
ΤΑΜΙΑΝΚΑΙΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝ///
ΚΑΙΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑΤΡΙΣΚΑΙΤΑ
ΜΙΕΥΣΑΝΤΑΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝ
ΤΑΥΠΕΡΤΕΤΑΣΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΚΑΙΤΩΝΕΛΛΑΝΩΝΠΡΟΣΤΕ
ΤΑΝΣΥΝΚΛΗΤΟΝΚΑΙΠΡΟΣΒΑ
ΣΙΛΕΑΣ///ΑΙΤΑΑΛΛΑΚΑΙΛΟΓΟ
ΓΟΙΣΚΑΙΕΡΓΟΙΣΠΟΛΕΙΤΕΥΣ
ΜΕΝΟΝΑΡΙΣΤΑΚΑΙΦΙΛΟΤΕΙ
ΤΑΤΑΑΡΕΤΑΣΕΝΕ

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἀργεί-
ων Τ(ίτον) Στατίλιον Λαμ-
πρίου υἱὸν Τιμοκράτη
Μεμμιανόν, Περσέος καὶ
Διοσκούρων ἀπόγονον,
τὸν ἑλλαδάρχαν καὶ ἀρχι-
ερέα διὰ βίου τῶν Ἑλλάνων,
στραταγήσαντα τῶν Ἀχαι-
ῶν [γ'], ἀγωνοθέταν Ἡραί-
ων καὶ Νεμείων καὶ Σεβα-
στείων καὶ Νεμείων καὶ Ἀν-
τινοείων ἐν Ἄργει καὶ Ἀν-
τινοείων ἐν Μαντινείᾳ
καὶ Ἀσκλαπιείων ἐν Ἐπι-
δαύρῳ, καὶ ἀμφικτύονα καὶ
ἑλλαδάρχαν ἀμφικτυόνων
καὶ Πανέλληνα καὶ ἑλλανο-
ταμίαν καὶ ἀγορανομήσαντα
καὶ στραταγήσαντα τρὶς καὶ τα-
μιεύσαντα καὶ πρεσβεύσαν-
τα ὑπέρ τε τᾶς πατρίδος
καὶ τῶν Ἑλλάνων πρός τε
τὰν σύγκλητον καὶ πρὸς βα-
σιλέας καὶ τὰ ἄλλα καὶ λό(γο)-
γοις καὶ ἔργοις πολιτευσά-
μενον ἄριστα καὶ φιλοτειμό-
τατα, ἀρετᾶς ἕνεκα.

Var. lect. Lapidem manifesto melius servatum viderunt priores, sed pleniores eorum lectiones, cum nusquam dubia sit redintegratio, satis habeo indicare omissis in transscriptione uncis, praeter quod vs. 9 in. ΩΝΤ dat Maff., pro Τ (quod in Γ emendavit Boeckh) lacunam schedae Spanh.; post Ν rasura cernitur antiqua.

Honoratum esse conieci filium T. Statilii Lampriae Memmiani, cui ab Epidauriis positus est n. 1447 (ubi conferas itemque stemma familiae ad n. 934/935 adiectum). Scriptus fuerit titulus regnante Hadriano; Spanhemio quidem iudice adsignandus est aetati Marci Aurelii et Lucii Veri, qui sint βασιλεῖς vs. 23/24 indicati. Sed compluries Romam missus esse potest Timocrates ad imperatores diversos; si designantur certi tum una regnantes, exspectes τοὺς βασιλέας.

Vs. 4 sq. Περσέος καὶ Διοσκούρων: in titulo n. 940 vs. 6 gentis eiusdem maiores dicti sunt Perseus et Phoroneus.

Eorum quae ad titulum nostrum egregie commentatus est Boeckh, maximam partem repetimus. »Mirum, quod Timocrates primum Ἑλλαδάρχας καὶ ἀρχιερεὺς τῶν Ἑλλήνων et rursum Ἑλλαδάρχας Ἀμφικτυόνων, primum στρατηγήσας τῶν Ἀχαιῶν τρίς, mox iterum στρατηγήσας τρίς, et primum Ἑλληνοταμίας, mox ταμιεύσας dicitur. Sed ταμιεύσας vocatur ut quaestor Argivorum, Ἑλληνοταμίας ut Quaestor Panhellenum (quorum sedes Athenis): et nota formas Πανέλλην et Ἑλληνοταμίας retento H, quum tamen Ἕλλανες dictum sit; nempe illa nomina ab Atheniensibus profecta sunt. Porro Ἑλλαδάρχας τῶν Ἑλλάνων ad idem concilium referri videtur ad quod n. 1318 [cf. Marquardt, Ephem. epigr. I 207]. Ἑλλαδάρχας τῶν Ἀμφικτυόνων ad Pythios Amphictyones. Postremo στρατηγήσας τῶν Ἀχαιῶν pertinet ad foedus Achaeorum, alterum autem στρατηγήσας ad praeturam Argivam. Superest, ut paucis moneam de ludorum ratione. Fuit enim Statilius ἀγωνοθέτας Ἡραίων, Νεμείων, Σεβαστείων, Νεμείων, Ἀντινοείων ἐν Ἄργει, Ἀντινοείων ἐν Μαντινείᾳ, Ἀσκλαπιείων ἐν Ἐπιδαύρῳ. Ubi primum notabis ἀγωνοθέταν dici, non ἀγωνοθετήσαντα: unde conicio illos ludos uno quadriennio actos esse, et in hoc quadriennium eum esse agonothetam constitutum, ita ut *etiam tum* omnium horum ludorum non fuisset, sed esset agonotheta. Ex his ludis Asclepiea Epidauria notissima sunt ... Antinoea Mantineae penteterica sunt; de quibus vide Paus. VIII, 9, 4. Eidem Antinoo Argis quoque ludos celebrari hic docet titulus; ceteri etiam quattuor ludi Argivi sunt, Heraeorum, Augustales, Nemeorum utrumque. Heraea s. Hecatombaea sunt ea, ex quibus reportatur ἡ ἐξ Ἄργευς ἀσπίς [cf. ad n. 583] ... Nemea ipsa hoc loco bis posita sunt; intellige priorem et posteriorem penteridis trieteridem, ac cf. Corsin. Diss. agon. III, 16. Et nota haec Nemea Argis esse acta (Paus. II, 24, 2). Igitur tum quinque ludos singulis penteteridibus celebrabant Argivi; Iuliani Imp. aetate supererant quattuor, Nemeaei duplices et duo alii (Iulian. Epist. p. Argiv. coll. Corsin. l. c.), haud dubie Heraeorum et Augustales, abolitis Antinoeis.«

591 Argis in area ante museum magna stela lapidis calcarii; in latere superiore foramina duo. A. 1,18. L. 0,69. cr. 0,38. Versuum singulorum fines satis diverse distant a margine.
Lüders, *Bullettino d. Inst.* 1873, 142. — *Exscripsi.*

```
 I                     Λ ΕΙΩΝ
ΙΝΟΔΥΣΣΗΟΣ        Υ  ΗΚΕΩΝΜ//
ΟΥΛΠΙΟΝΔΙΟΔΩΡΟΥΥΙΟΝΗΛΙΟΔΩ
ΡΟΝΤΟΝΙΔΙΟΝΠΟΛΕΙΤΗΝΝΕΙΚΗΣΑΝ
ΤΑΝΕΜΕΙΑ·Δ·ΟΛΥΜΠΙΑΓ·ΠΥΘΙΑ·ΙΣΘΜΙ
Α·ΞΑΚΤΙΑ·Β·ΝΕΑΝΠΟΛΙΝ·Β·ΤΗΝΕΞΑΡ
ΓΟΥΣΑΣΠΙΔΑ·Γ·ΚΟΙΝΟΝΑΣΙΑΣ·Β·ΟΥΡ//
ΝΙΑ·Δ·ΚΑΙΤΟΥΣΚΑΤΕΠΑΡΧΕΙΑΝΑΓΩ
ΝΑΣΟΣΟΥΣΟΥΔΕΙΣΤΩΝΠΡΟΑΥ
ΤΟΥΚΙΘΑΡΩΔΩΝ·ΥΠΟΦΩΝΑΣΚΟΝ
Μ·ΟΥΛΠΙΟΝΘΕΟΔΩΡΟΝΤΟΝΙ
ΔΙΟΝΑΔΕΛΦΟΝ          vacat

          vacat
```

Ἡ πόλις ἡ τῶν - - - -[λ]λείων
.ν Ὀδ[υ]σσέως(?) ..... φι.κείων Μ(ᾶρκον)
Οὔλπιον Διοδώρου υἱὸν Ἡλιόδω-
ρον, τὸν ἴδιον πολείτην, νεικήσαν-
τα Νέμεια δ', Ὀλύμπια γ', Πύθια, Ἴσθμι-
α [ε'], Ἄκτια β', Νέαν Πόλιν β', τὴν ἐξ Ἄρ-
γους ἀσπίδα γ', κοινὸν Ἀσίας β', Οὐρά-
νια δ' καὶ τοὺς κατ' ἐπαρχείαν ἀγῶ-
νας, ὅσους οὐδεὶς τῶν πρὸ αὐ-
τοῦ κιθαρῳδῶν, ὑπὸ φωνασκὸν
Μ(ᾶρκον) Οὔλπιον Θεόδωρον, τὸν ἴ-
διον ἀδελφόν.

Var. lect. Versus duos primos sic exhibet Lüders:

//////////////ΓΕΙΩΝ
ΗΠΟΛΙΣΗΘ//Σ......ΚΕΩΝΣΜ

quae transscribit Ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀρ[γ]είων | ἡ πόλις ἡ Θ.Σ ......κίων 5 M. |; vs. 6 in. A⁼.

Vs. 1. 2 expedire non possum. Apparet tamen M. Ulpium Heliodorum citharistam honorari non ab Argivis, sed Argis ab urbe sua patria: itaque primo loco relatae sunt victoriae Nemeae in feriis Argivis reportatae. — Vs. 6 in. post A servata est litterae Epsilon hasta inferior et linea transversa supra litteram, quae numerum indicat. Post magna certamina Panhellenica memorantur vs. 6 ludi Neapoli habiti, sine dubio Σεβαστά, in quibus citharistas certavisse testis est titulus Olympicus n. 56 (Dittenb.) vs. 54 sq.; tum ἡ ἐξ Ἄργευς ἀσπίς (cf. ad n. 583); κοινὸν Ἀσίας Pergami, denique Οὐράνια Spartae celebrata.

592 »Argis in coemeterio ecclesiae D. Georgii« (ubi nihil reperi). E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1127.

```
. . . . . ΑΣΕΝ - - - -
. . . . . ΙΗΝΙΔΟΣ - -
. . . . . . . . ΠΑΝ - - -
. . . . ΕΝΟ . . . Ο - -
. . ΙΕΡΟ . . . ΑΝ - - -
. .  ΞΑΣΕΝΕΔΕΙ - - -
. .  ΝΕΜΕΙΩΝ - - - -
. . .  ΟΝΑΣ  - - - -
```

Ἁ πόλις ἐτίμ]ασεν [τὸν
δεῖνα Μ]ηνιδος - - -
- - - - παν - - - - -
- γενόμ]ενο[ν - - - -
- - ἱερο[θύτ]αν(?), [ἀγω-
νοθέταν δ]ὶς ἐν Ἐ[λ]ε[υσῖνι,
Ἡραίων(?)], Νεμείων - -
- - - - - - - - -

Tentavi. — Vs. 3 »Πανέλληνος fortasse mentio« (Boeckh). — Vs. 5 conici etiam potest ἱερο[φάν]ταν e n. 606 vs. 3.

593 Argis in museo tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim, a. 0,28. l. 0,61. cr. 0,63.

Expédition de Morée II p. 105 n. 10 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3 p. 228 n. 63 ex apographo Quineti. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 114 ex apographo Landroni. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 155 n. 515. I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 395 n. 8 litteris minusculis. (Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 110 n. 516 et p. 322.) — *Exscripsi.*

ΚΛΙ ΔΙΑΝ ΟΛΥΜ ΠΙΑΝ
ΘΞΥΠΟϹΧΕϹΕωϹΤΟΥΡΑΤΡΟϹ
ΚΛΑΥΔΙΟΥΤΥΧΙΚΟΥΤΟΒΑ
ΛΑΝΕΙΟΝΚΑΤΑϹΚΕΥΑϹΙ
ϹΑΝΤ ΗΕΑΥΘΗϹΠΑΤΡΙΔΙ
Ψ ΗΦΙϹΜΑΤΙΒΟΥΧΗϹ

Varia lectio potior. Vs. 1 ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΑ (nihil amplius) Quinet et Landron, .ΛΑ.ΔΙ.....ΙΑΝ Milchh., Κλαυδία Κ..α....ίαν Baun.

Κλ[αυ]δίαν Ὀλυ[μπ]ίαν,
(ἐ)ξ ὑποσχέσεως τοῦ πατρὸς
Κλαυδίου Τυχικοῦ τὸ βα-
λανεῖον κατασκευάσα-
σαν τῇ ἑαυ[τ]ῆς πατρίδι,
ψηφίσματι βουλῆς.

Versus primi lectio quamvis difficilis certa tamen mihi videbatur. Vs. 2 in. Θ per errorem pro Є exaratum est. — Promissum patris, cum mortuus erat, solverat filia.

594 Parva basis quadrata, reperta Argis a. 1839 ducentos circa passus a theatro ad orientem versus.

Ross, *Bullettino d. Inst.* 1840, p. 106 = *Archäol. Aufsätze* 2, 666. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 125a.) — Habeo ex Rossii diario.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΙΒΟΥ
ΛΗΣΣΠΕΝΔΟΝΤΑΙ
ΖΩΠΥΡΟΥΤΟΝ
ΙΣΑΓΩΓΕΑΑΡΕ
ΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Var. lect. Apographum auctoris ignoti teste Foucarto vs. 2 extr. omittit ι et vs. 5 dat ἕνεκα.

Ψηφίσματι βου-
λῆς Σπένδοντα
Ζωπύρου τὸν
ἰσαγωγέα ἀρε-
τῆς ἕνεκεν.

Urbes complures, in quibus occurrunt εἰσαγωγεῖς, quod munus est civile sive sacerdotale, enumerat Foucart.

595 Argis olim in muro ecclesiae Sancti Nicolai, nunc in museo lapis calcarius, in duas partes fractus, a. 0,82. l. 0,45. cr. 0,18. Ad dextram est margo editus.

Pouqueville, *Voyage de la Grèce* IV 161 (2. *éd.* V 205); hinc et e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1129. Leake, *Travels in the Morea* n. 68. *Expédition de Morée* II p. 95 n. 2 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, p. 181 n. 55 ex apographo Trézelii. C. Keil, Mus. Rhen. 1859, p. 512 e diario Welckeri. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 125. Cf. I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 395 n. 7. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3291. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 111 n. 524.) — *Exscripsit Fredrich; contuli* lapidem et Le Basii ectypum.

ΑΒΟΥΛΑΚΑΙ
ΟΔΑΜΟΣΤΩΝ
ΑΡΓΕΙΩΝΤΙΒ
ΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΡ
ΟΝΦΛΑΟΥΙΑ
ΝΟΝΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΚΑ

vacat

Ἁ βουλὰ καὶ
ὁ δᾶμος τῶν
Ἀργείων Τιβ(έριον)
Κλαύδιον Κᾶρ-
ον Φλαουια-
νὸν ἀρετᾶς
ἕνεκα.

Var. lect. Vs. 4 extr. ΟΝΓ.. Pouq., ΟΝΓΑΙ Welcker, ΟΝΚΑΙ Fourm. Leake Le Bas, ΟΜ.ΑΙ Tréz. ‖ vs. 5 ΦΑΛΕΡΙΑ Le Bas.

Vs. 4. 5 Κᾶρον, quod coniectura quidem est assecutus, Foucart videre poterat in ectypo Le Basii.

596 »Argis super muro quodam«. E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1128. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3294.)

ΣΙΑ.ΑΣΠΟΛΙΟ...
ΩΣΑΕ.Τ.ΚΑΙΦΙΛΟ
ΜΕΓΙΣΤΕΣΠΑΡΑΣΧ
ΩΣΟΥΔΕΙΣΤΩΝΠΡΟΑ
ΟΥΓΕΝΟΜΕΝΟΝΛΕΚΑΙΧΙ
ΑΡΧΟΝΕΝΙΣΠΑΝΙΑΛΕΓΙΩ
ΝΟΣΕΒΔΟΜΑΣΑΦΥΛΑΤ
ΩΝΥΛΛΕΩΝΤΟΝΕΚΠΡΟ
ΓΩΝΩΝΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΟΥ
ΔΑΜΟΥΑΡΙΣΤΑΠΟΛΕΙ
ΤΕΥΟΜΕΝΟΥΝ

. . . .
[πράσσοντα εἰς τὰ βέλτι-
στ[α τ]ᾶς πόλιο[ς εὐνό-
ως αὐ[τ]ᾶ[ι], καὶ φιλο[τιμίας
μεγίστ[α]ς παρασχ]όντα
ὡς οὐδεὶς τῶν πρὸ α[ὐτ-
οῦ, γενόμενον [δ]ὲ καὶ χ[ιλί-
αρχον ἐν Ἱσπανίᾳ λεγεῶ-
νος ἑβδόμας, ἁ φυλὰ τ-
ῶν Ὑλλέων τὸν ἐκ προ-
γ[ό]νων εὐεργέταν τοῦ
δάμου ἄριστα πολι-
τευόμενον.

Initium restitui usque ad αὐ[τ]ᾶ[ι], reliqua Boeckh.

597 »Argis, ad fontem, quem struxit Imperatoris Turcici soror. Titulus hic est, qui Villoisonum iterum Argos vocavit (Prolegg. Hom. p. XLIX): ex cuius schedis manuscriptis a nobis editur« Boeckh, C. I. G. 1122. — Ter edidit Le Bas: ex apographo Trézelii (»*sur une pierre encastrée dans le mur méridional de la fontaine au milieu de la caserne d'Argos*«) *Expédition de Morée* II p. 96 n. 5 et *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, p. 189 n. 58; melius *Voyage archéol.* II 120. (Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 320.) — *Contuli Le Basii ectypum.*

Ο Ν Η Σ Ι Φ Ο Ρ Ο Ν Ο
Ν Η Σ Ι Φ Ο Ρ Ο Υ Α Γ Ω Ν
Θ Ε Τ Η Σ Α Ν Τ Α Η Ρ Α Ι Α Κ Α Ι ı
Μ Ε Ι Α Σ Ε Μ Ν Ω Σ Κ Α Ι Δ Ι Κ Α Ι
Ω Σ Κ Α Ι Μ Ε Γ Α Λ Ο Υ Υ Χ Ω Σ Ε Σ
Τ Ι Α Σ Α Ν Τ Α Τ Ε Π Α Ν Δ Η Μ Ε Ι Π Α Ν
Τ Ε Σ Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ο Υ Σ Κ Α Θ Ε Κ Α
Σ Τ Ο Ν Α Γ Ω Ν Α Ε Π Ι Η Μ Ε Ρ Α Σ
Δ Υ Ω Κ Α Ι Δ Ο Ν Τ Α Ε Π Ι Δ Ι Σ
Τ Ο Ι Σ Μ Ε Ν Π Ο Λ Ε Ι Τ Α Ι Σ Κ Α
Τ Α Ν Δ Ρ Α Δ Η Ν Δ Τ Ο Ι Σ Δ Ε
Λ Ο Ι Π Ο Ι Σ Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ο Ι Σ Α Ν
Δ Η Ν Β Τ Ο Τ Ε Ε Λ Α Ι Ο Ν Θ Ε Ν Τ
Ε Ν Π Α Ν Τ Ι Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Ω
Κ Α Ι Β Α Λ Α Ν Ε Ι Ω Α Δ Ε Ω Σ
Α Π Ο Π Ρ Ω Ι Α Σ Α Χ Ρ Ι Η Λ Ι Ο Υ
Δ Υ Σ Ε Ω Σ Π Α Ν Τ Ι Ε Λ Ε Υ
Θ Ε Ρ Ω Κ Α Ι Δ Ο Υ Λ Ω Ε Κ Τ Ω Ν Ι
Δ Ι Ω Ν Η Φ Υ Λ Η Τ Ω Ν ı ı
Λ

Ὀνησίφορον Ὀ-
νησιφόρου ἀγωνο-
θετήσαντα Ἡραῖα καὶ [Νέ-
μεια σεμνῶς καὶ δικαί-
ως καὶ μεγαλοψύχως ἑσ-
τιάσαντά τε πανδημεὶ πάν-
τ(α)ς ἐλευθέρους καθ' ἕκα-
στον ἀγῶνα ἐπὶ ἡμέρας
δύο καὶ δόντα ἐπὶ δὶς
τοῖς μὲν πολείταις κα-
τ' ἄνδρα δην(άρια) δ', τοῖς δὲ
λοιποῖς ἐλευθέροις ἀν[ὰ
δην(άρια) β', τό τε ἔλαιον θέντ[α
ἐν παντὶ γυμνασίῳ
καὶ βαλανείῳ ἀδεῶς
ἀπὸ πρωίας ἄχρι ἡλίου
δύσεως παντὶ ἐλευ-
θέρῳ καὶ δούλῳ ἐκ τῶν ἰ-
δίων ἡ φυλὴ τῶν Π[αμφυ-
λ]ῶν.

Litterae angustae aetatis valde recentis. — Vs. 19 sub fine Π/, vs. 20 Λ.Ι dat Le Bas. Repraesentavi modo quae ipse vidi in eius ectypo, in quo Foucart quidem vs. 19 insuper vel partem litterae My, vs. 20 ΛΑΝ sibi visus est cernere.

598 Argis in domo Leonidae Zographi, in qua mihi negaverunt adhuc extare titulos, exscripsit Foucart a. 1868.

Foucart in additamentis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 116*b*. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3292. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 321.)

Α Φ Υ Λ Α Τ Ω Ν Π Α Μ
Φ Υ Λ Α Ν Κ Λ Α Ι Ν Ε
Τ Α Ν Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Υ
Δ Ι Α Τ Α Σ Ε Κ Π Ρ Ο Γ Ο
Ν Ω Ν Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν
Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Σ Ι Α Σ Α
Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α

Ἁ φυλὰ τῶν Παμ-
φυλῶν Κλαινί-
ταν Ἱερωνύμου
διὰ τὰς ἐκ προγό-
νων εἰς αὐτὰν
εὐεργεσίας, ἀ-
ρετᾶς ἕνεκα.

599 »Argis in ecclesia S. Paraskeues.«

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1132. (Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 320.)

Σ Ε Ξ Τ Ο Ν Π Ο Ш Π Η Ι Ο Ν Σ Ε Ξ Τ . .
Υ Ι Ο Ν Ш Α Ρ Κ Ι Α Ν Ο Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ . .
Τ Ε Ο Σ Γ Ε Ι Ο Ν Ο Ν Ι Ο Ι Ε Κ Π Ρ Ο Γ Ο
Ν Ω Ν Ρ Υ Ο . Π Λ Κ Υ Λ Α Ρ Α Ι . . Π . . .

Σέξτον Πομπ[ή]ιον Σέξτ[ου
υἱὸν Μαρκιανόν, Ἀριστοκ[ρά-
τεος [ἔγγ]ονον, [τ]ὸ[ν] ἐκ προγό-
νων [ε]ὐ[εργέταν], ἁ [φ]υλὰ [τῶν] Π[αμφυλῶν.

Refinxit Boeckh. Cf. n. 600.

600 Argis »prope D. Petri« se vidisse refert Fourmont (Boeckh, C. I. G. 1131), in ruinis ecclesiae vocatae Μητρόπολις Welcker, e cuius diario habeo (cf. C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 510). Le Bas, *Voyage archéol.* II 126. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3295. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 320.)

Σ Ε Ξ Τ Ο Ν Π Ο Μ Π Η Ι Ο Ν Σ Ε Ξ Τ Ο Υ
Υ Ι Ο Ν Μ Α Ρ Κ Ι Α Ν Ο Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ο Σ
Ε Γ Γ Ο Ν Ο Ν Τ Ο Ν Ε Κ Π Ρ Ο Γ Ο Ν Ω Ν Ε Υ
Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν Τ Α Σ Π Ο Λ Ι Ο Σ Α Φ Υ Λ Α Τ Ω [Ν
Ι Ν] Α Θ Ι Ω [Ν

Σέξτον Πομπήιον Σέξτου
υἱὸν Μαρκιανόν, Ἀριστοκράτεος
ἔγγονον, τὸν ἐκ προγόνων εὐ-
εργέταν τᾶς πόλιος, ἁ φυλὰ τῶν
Ὑρ]ναθίων.

Exemplo Le Basii (cuius ectypum vidi) uncis inclusa inserui, quae pleniora praebet Fourm.; in fine versus tertii de N in ectypo cernitur linea prima I. — Vs. 2 extr. ΤΕΟΥ Welcker.

Idem vir ab alia phyla honoratur n. 599.

601 »Argis in domo Iosephi«.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1130. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3296. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 320.) Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. vol. 5 p. 205.

Α Φ Υ Λ Α Τ Ω Ν Υ Ρ
Ν Α Θ Ι Ω Ν Ш Π Ο Ш
Π Η Ι Ω Ν . Χ Κ Ρ Ε Ι
Ν Ο Ν Τ Ο Ν Ε Κ Π Ρ Ο
Γ Ω Ν Ω Ν Ε Υ Ε Ρ Γ Ε
Τ Α Ν

Ἁ φυλὰ τῶν Ὑρ-
ναθίων Μ(ᾶρκον) Πομ-
πή[ι]ο[ν] Χ[α]ρεῖ-
νον, τὸν ἐκ προ-
γ[ό]νων εὐεργέ-
ταν.

Repraesentavi exemplum Fourmonti, quod praestat alteri. Emendavit Boeckh.

602 Argis olim in area domus cuiusdam (Ross), tum in ruinis ecclesiae Sancti Petri (Bursian et Baumeister), nunc in area ante museum lapis calcarius, a. 0,86. l. 0,53. cr. 0,40.

Ross, *Intelligenzblatt zur allgem. Litteraturzeitung* 1844, p. 654 (est in diario anni 1844). Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854 p. 34. Baumeister, Philologus 9, 1854, p. 181. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 121. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 111 n. 521 et p. 331. Cf. C. Keil, *Jahrbücher für Philologie* Suppl. II 369. — *Contulit Fredrich.*

ΙΒ·ΚΛΑΥΔΙΟΝ ΦΛΑΒΙΟΥΤΕΡΤΙΟΥΥΙΟ//
ΙΕΡΤΙΟΝΦΛΑΒΙΑΝΟΝΑΡΞΑΝΤΑΦΙΛΟΤΕΙ
ΜΩΣΚΑΙΘΕΝΤΑΕΛΑΙΟΝΠΡΩΤΟΝΕΝΤΑΙ//
ΘΕΑΙΣΤΟΥΚΥΡΙΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟ
ΡΟΣΝΕΡΒΑΤΡΑΙΑ ΝΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
ΔΑΚΙΚΟΥ·ΠΑΡΘΙΚΟΥΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕ
ΤΗΣΑΝΤΑΣΕΒΑΣΤΕΙΩΝΚΑΙΝΕΜΕΙ
ΩΝΔΙΚΑΙΩΣΚΑΙΜΕΓΑΛΟΨΥΧΩΣ
ΕΝΤΕΔΙΑΝΟΜΑΙΣΚΑΙΔΗΜΟΘΟΙΝΙ
ΑΙΣ·ΚΑΙΘΕΝΤΑΣ//////ΙΟΝΚΑΤΑΠΑΝΓΥ
ΜΝΑΣΙΟΝΚΑΙΒΑ///ΑΝΕΙΟΝΠΑΝ
ΑΝΕΠΙΚΩΛΥΤΩΣΑΠΟΑΝΑΤΟΛΗΣ
ΗΛΙΟΥΜΕΧΡΙΔ ΥΣΕΟΣΚΑΙΘΥΣΑΝ
ΤΑΤΩΔΙΙΤΩ ΝΕΜΕΙΩΕΚΑΤΟΜ
ΒΗΝΗΦΥΛ ΗΤΩΝΥΡΝΑΘΙΩΝ
ΤΟΝΙΔΙΟΝΠΡΟΣΤΑΤΗΝ

Τι[β(έριον)] Κλαύδιον Φλαβίου Τερτίου υἱὸ[ν
Τ]έρτιον Φλαβιανόν, ἄρξαντα φιλοτεί-
μως καὶ θέντα ἔλαιον πρῶτον ἐν ταῖ[ς
θέαις τοῦ κυρίου αὐτοκράτο-
ρος Νέρβα Τραϊανοῦ Καίσαρος
ἀρίστου Σεβαστοῦ Γερμανικο[ῦ
Δακικοῦ Παρθικοῦ καὶ ἀγωνοθε-
τήσαντα Σεβαστείων καὶ Νεμεί-
ων δικαίως καὶ μεγαλοψύχως,
ἔν τε διανομαῖς καὶ δημοθοινί-
αις καὶ θέντα ἔ[λαι]ον κατὰ πᾶν γυ-
μνάσιον καὶ βα[λ]ανεῖον πᾶν
ἀνεπικωλύτως ἀπὸ ἀνατολῆς
ἡλίου μέχρι δύσεος καὶ θύσαν-
τα τῷ Διὶ τῷ Νεμείῳ ἑκατόμ-
βην, ἡ φυλὴ τῶν Ὑρναθίων
τὸν ἴδιον προστάτην.

In versibus 4. 5. 14. 15. 16 vacua spatia relicta sunt in lapide, quia iam vitiosus erat, cum inscribebatur.

---

603 »Argis in domo Iosephi, in fragmine columnae«. E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1138.

ΟΥ
ΣΘΕΝΟΥΣ
ΕΚΠΡΟΓ.
ΝΩΝΠΡΟΣΤΑΤΑΝΚΑΙΕΕΤΤΕ

\- - - - - -
. . . σθένεος,
τὸν] ἐκ προγ[ό-
νων προστάταν καὶ εὐ[ε]ρ[γ]έ[ταν.

Refinxit Boeckh. Honoratus fuerit phylae προστάτας; cf. n. 602, vs. 16 sq.

---

604 »In muro ecclesiae D. Basilii« Fourmont, e cuius schedis Boeckh, C. I. G. 1137. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 124. (*Expédition de Morée* II p. 200. Henzen-Orelli n. 5295. Mommsen, C. I. L. I 596. III 532; cf. n. 7265. Wilmanns, Exempla inscr. Lat. 1103. Dessau, Inscr. Lat. selectae I 868.) Cf. Cavedoni, *Monatsberichte der Berl. Akad.* 1846, p. 271 et *Bullettino d. Inst.* 1846, p. 185.

Q·MAARCIVM·Q
ITALICEI·QVEI·NEGOTIAI
ΚΟΙΝΤΟΝΜΑΑΡΚΙΟ
ΤΟΥΥΙΟΝΡΗΓΑΙΤΑΛ

Q. Maarcium Q. [f. Regem
Italicei quei negotia[ntur Argeis.
Κόιντον Μαάρκιο[ν Κοΐν-
του υἱὸν Ῥῆγα Ἰταλ[οὶ οἱ
[ἐν Ἄργει πραγματευόμενοι].

Restituit Le Bas (in Expeditione Mor.). Titulum esse Qu. Marcii Regis consulis a. u. 686 monstravit Mommsen: honoratum eum esse ab Argivis anno sequente (67 a. Chr. n.), cum proconsul Ciliciae in provinciam suam sit profectus.

---

605 Erat Argis in ruinis turris prope ecclesiam metropolitanam.

Leake, *Travels in the Morea* III n. 66. (C. Keil, Analecta epigr. et onomat. 80. Foucart in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 124 a.)

ΠΡΑΓΜΑΤΕΥ
ΑΡΓΕΙ
ΛΕΞΙΜΑΧΟΥ
ΗΣΑΝΤΑ

Ἰταλοὶ κ. Ῥωμαῖοι οἱ] πραγματευ-
όμενοι ἐν] Ἄργει
\- - - - - Ἀ]λεξιμάχου
ἀγορανομ]ήσαντα.

Vs. 1—3 supplevit Keil, vs. 4 Foucart.

606 Argis in area ante museum lapis calcarius, a. 0,71. l. 0,40. cr. 0,28. Antea erat in ecclesia Turcica, ubi in diario anni 1833 prima verba descripsit Ross.

«Ex collectaneis Ez. Spanhemii in bibliotheca regia Berolinensi asservatis» Boeckh, C. I. G. 1123. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3293. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 319.) — *Exscripsit Fredrich*; contuli.

```
ΤΙΒ·Κ]ΛΑΥΔΙΟΝΔΙΟΔΟΤΟΥ
ΥΙΟ]ΝΔΙΟΔΟΤΟΝΑΓΟΡΑΝΟΜΗϹΑΝΤΑ
Κ]ΑΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥϹΑΝΤΑΚΑΙΙΕΡΟΦΑΝΤΗ//
Σ]ΑΝΤΑΚΑΙΑΓωΝΟΘΕΤΗϹΑΝΤΑϹΕΒΑ
ϹΤΕΙΑΚΑΙΝΕΜΕΙΑΔΙΚΑΙωϹΚΑΙΜΕΓ[ΑΛΟ
ΨΥΧωϹωϹΥΠΕΡΒΑΛΕΙΝΤΟΥϹΠΡΟΑ]ΥΤΟΥ
ΠΑΝΤΑϹΚΑΙΜΟΝΟΝΚΑΙΠΡωΤΟ[Ν
ΘΕΝΤΑΕΛΑΙΟΝΕΝΤΕΓΥΜΝΑϹΙΟΙϹΚΑ[Ι
ΒΑΛΑΝΕΙΟΙϹΔΟΥΛΟΙϹΤΕΚΑΙΕΛΕΥΘΕ
ΡΟΙϹΑΠΑΝΑΤΟΛΑϹΑΛΙΟΥΑΧΡΙΔΥϹΕ[ω]Ϲ
ΘΥϹΑΝΤΑΤΕΚΑΙΤωΔΙΙΤωΝΕΜΕΙωΕ[ΚΑ
ΤΟΝΒΑΝΠΡωΤΟΝΚΑΙΜΟΝΟΝΡωΜ
ΟΙΟΙΕΝΑΡΓΕΙΚΑΤΟΙ//ΟΥΝΤ////ΟΝΕ
ΡΟΓ//ωΝΕΥΕΡΓΕΤΑΝΚΑΙΕΚΠΑΠ[ΠωΝΑ
ΓωΝΟΘΕΤΑΝωΚΑΙΕΨΑΦΙϹΑΝΤΟ[ΤΑϹΠΕΡ
ϹΕΟϹΚΑΙΗΡΑΚΛΕΟϹΤΕΙΜ[Α]ϹΚΑΙΧΡ[ΥϹΟΦΟ
ΡΙΑΝΜΕΤΑΠΟΡΦΥΡΑϹΔΙΑΒΙΟΥ
```

vacat

Τιβ(έριον) Κλαύδιον Διοδότου
υἱὸν Διόδοτον, ἀγορανομήσαντα
καὶ γραμματεύσαντα, καὶ ἱεροφαντή-
σαντα καὶ ἀγωνοθετήσαντα Σεβά-
στεια καὶ Νέμεια δικαίως καὶ μεγαλο-
ψύχως, ὡς ὑπερβαλεῖν τοὺς πρὸ αὐτοῦ
πάντας, καὶ μόνον καὶ πρῶτον
θέντα ἔλαιον ἔν τε γυμνασίοις καὶ
βαλανείοις δούλοις καὶ ἐλευθέ-
ροις ἀπ' ἀνατολᾶς ἁλίου ἄχρι δύσεως
θύσαντά τε καὶ τῷ Διὶ τῷ Νεμείῳ ἑκα-
τόνβαν πρῶτον καὶ μόνον, Ῥωμ[αῖ]-
οι οἱ ἐν Ἄργει κατο[ι]κοῦντ[ες τ]ὸν ἐ[πιτ]-
ρόπων εὐεργέταν καὶ ἐκ πάππων ἀ-
γωνοθέταν, ᾧ καὶ ἐψαφίσαντο τὰς Περ-
σέος καὶ Ἡρακλέος τειμὰς καὶ χρυσοφο-
ρίαν μετὰ πορφύρας διὰ βίου.

Titulum quamvis et interpolationibus et omissionibus foedatum maleque divisum exhibeant Spanhemii schedae, nonnulla nunc deleta recte e lapide tum pleniore descripta erant, quae supra dedi uncis distincta.

Vs. 13. 14 non video, quid aliud suppleri possit atque τ]ὸν ἐ[πιτ]ρόπων εὐεργ., pro quibus schedae Spanhemii dant τὸν ἐκ προγόνων εὐεργ., verbis quae praecunt vel foedius interpolatis. ἐπίτροποι, i. e. procuratores, hic designarit *correctores* in provinciam Achaiam praeter proconsules delegatos; vide Mommsen, *Röm. Geschichte* 5, 256 sq.

607 «Prope ecclesiam S. Paraskeues.»

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1136. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3298. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 129.)

ΟΙΛΕΕΙΤΑΙ
Λ·ΚΟΡΝΗΛΙΟΝΙΝΓΕΝΟΥ

Οἱ Λειῖται
Λ(ούκιον) Κορνήλιον Ἰνγένου[ον].

Supplevit Boeckh. — Λειῖται videtur derivatum esse a λεῖος, ut forma principalis fuerit λειΐτης (evanescente scilicet diphthongi Iota ante Iota suffixi), quod ex itacismo mutatum est in λειΐτης. Habemus igitur praeter collegia Argiva occurrentia n. 530. 581. 608 aliud: «levigantium»; levigaverint quidem ligna s. lapides.

608 «Argis in muro ecclesiae S. Paraskeues.»

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1135. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3298. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 128.)

ΟΙΔΕΦΙΔΑΣΤΑΙ
ΔΑΜΟΣΤΑΤΟΝ
ΣΩΣΟΥΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΑΣΕΙΣΑΥΤΟΝ

Οἱ Δεφιδασταὶ
Δαμόστ[ρ]ατο[ν]
Σώσου ἀρετᾶς
ἕνεκα καὶ εὐνοίας
τᾶς εἰς αὐτό[ν].

Restituit Boeckh, adnotans ad Δεφιδασταί: «nescio qui sint; nec fortasse incorruptum nomen». Videntur *fullones*; de collegiis Argivis similibus cf. quae adnotavimus ad n. 607.

609 «Argis in domo quadam» e Fourmonti schedis Boeckh, C. I. G. 1125.

```
Ι...Κ.ΛΟΙΙ.ΑΙΡΟΝΤΟΝ
ΙΔ..ΟΝΘΡΕΨΑΝΤΑ
ΠΟΝΠΗΙΟΣΚΛΕΟΣΘΕ
ΝΗΣΑΝΕΣΤΗΣ.Ν.
ΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝΤΑ
ΦΙΛΟΤΕΙΜΟΣΚΑΙΕΝ
ΞΩΣΚΑΙΕΙΤΩΝΩΣΑΝ
ΤΑΚΑΙΓΡΟΦΕΙΣΑΝΤΑ
ΚΑΙΑΛΛΑΣΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
ΚΑΙΦΙΛΟΤΕΙΜΙΑΣΜΕ
ΓΑΛΑΣΥΠΟΣΤΑΝΤΑ
ΤΗΠΟΛΕΙΚΑΙΚΛΗΘΕΝ
ΤΑΕΠΙΠΑΣΑΝΑΡΧΗΝ
ΚΑΙΕΠΙΤΗΤΕΛΕΥΤΗ
ΕΙΜΙ.ΕΝΤΑΤΑΙΣ
ΜΕΓΙΣΤΑΙΣΤΕΙΜΑΙΣ
Ψ          Β
```

- - - - - αιρον, τὸν
ἀδ[ε]λφὸν θρέψαντα,
Πονπήιος Κλεοσθέ-
νης ἀνέστη[σ]ε[ν],
ἀγορανομήσαντα
φιλοτειμ[ω]ς καὶ ε[ὐδό]-
ξως καὶ [σ]ιτων[ή]σαν-
τα καὶ γροφι[ύ]σαντα
καὶ ἄλλας ὑπηρεσίας
καὶ φιλοτειμίας με-
γάλας ὑποστάντα
τῇ πόλει καὶ κληθέν-
τα ἐπὶ πᾶσαν ἀρχὴν
καὶ ἐπὶ τῇ τελευτῇ
[τ]ειμ[η]θ[έ]ντα ταῖς
μεγίσταις τειμαῖς.
Ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

Refinxit Boeckh, ad vs. 8 adnotans: «γροφιύσαντα est γραφεύσαντα, γραμματεύσαντα». — Nota honoratum esse mortuum.

610 •Argis in muro horti.• E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1139.

Ψ̄ B̄
T̄. CTATEIΛI
ONMAPKIC
CONAIΛIA
NON
ΣTATEIΛIA
NOKΛEIA

Ψ(αφίσματι) β(ουλᾶς).
Τ(ίτον) Στατείλι-
ον Μαρκίο[υ
υ]ἱὸν Αἰλια-
νὸν
Στατειλία
Φι]λόκλεια(?).

Refinxit Boeckh.

611 Lapis fractus ad dextram, a Foucarto a. 1868 exscriptus Argis in domo Leonidae Zographi (cf. lemma n. 598).

Foucart, *Bulletin de l'école Française d'Athènes* 1, 1868, p. 4 n. 4 et in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 112*a*. (G. Hirschfeld, Tituli statuar. add. n. 3. Löwy, *Inschriften griech. Bildhauer* n. 239. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3300. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 280.)

. . ΣΙΜΑΧΑΠΟΛ
. . ΓΕΙΑΑΡΙΣΤΙΩΙ
ΑΡΓΕΙΟΝΤΟΝΑΝΔ
ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΡΙΩΙΗΡΑ
ΤΡΙΣΣΩΤΗΡΙΑΤΡΙΣ

ΔΙΟΔΩΡΟΣΕΡΜΑΤΤΙΟΥΑΘΗΝΑΙΟ

Πατ- s. Λυ]σιμάχα Πολ[υ.........
Ἀρ]γεία Ἀριστίω[νος τοῦ δεῖνος
Ἀργεῖον, τὸν ἄνδ[ρα, ἅρματι
πολεμιστηρίωι Ἡραῖ[α .....
τρίς, Σωτήρια τρὶς [νικάσαντα.

Διόδωρος Ἑρματτίου Ἀθηναῖο[ς ἐποίησε.

A Πολυ- (vs. 1) incipiebat nomen patris. — Foucart, quem sequuntur reliqui, νικάσαντα in fine versus tertii collocat omisso ἅρματι, quod tamen deesse vix potest. De ἅρματι πολεμιστηρίωι cf. Boeckh, *Kleine Schriften* 6, 400. Soteria sunt Delphica, instituta anno 279 a. Chr. n. (Fouc.). Idem fortasse sculptor Διόδωρος Ἀθηναῖος in titulo Arcadico, *Athen. Mitth.* 3, 178.

612 Argis in ecclesiae Sancti Constantini (olim moschese) muro ad orientem spectante, supra fractum. A. 0,66. l. 0,51.

Ross, Inscr. Graec. ined. I n. 57. (C. Keil, Analecta epigr. et onomat. 79. Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 1230. Foucart in additamentis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 112*b*. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3299.) — *Contuli.*

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟ ////// ΑΡΓΕΙΑΤΟΝΕΑ
ΤΑΣΣΥΜΒΙΟΝΥΠΕΡΤΑΝΠΟΛΙΝ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ

Varia lectio Rossii. Vs. 2 extr. plenius ΕΑΥ || vs. 3 ΒΙΟΝΩ'ΕΡ.

[Τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος ἡ δεῖνα
Καλλικράτο[υς] Ἀργεία τὸν ἑαυ-
τᾶς σύμβιον ὑπὲρ τὰν πόλιν
ἀρετᾶς ἕνεκα.

In versu tertio coniecerat Foucart, quod est in lapide; cf. ad n. 589 vs. 13.

613 Argis in museo basis lapidis calcarii; margo superior, qui sicut inferior cymatio instructus erat, est laesus. A. 0,66. l. 0,58. cr. 0,47. In latere summo excavatio rotunda. Erasa est inscriptio alia, ad quam pertinebat titulus artificis item erasus.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 155 n. 514. I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 394 n. 4. (Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 110 n. 517.) — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

ΦΙΛΟΥΣΑΝΕΥΚΡΑ
ΤΟΥΣ ⁀ ΡΟΥΦΟΣ
ͻ ΑΝΗΡ ͻ ΑΝΕΣΤΗΣΕ

vacat

Φιλοῦσαν Εὐκρά-
τους Ῥοῦφος
ἀνὴρ ἀνέστησε.

Quod vs. 3 est ante ἀνήρ vix sumi potest pro O (ὁ); aut fuerit interpunctio (sicut est post vocem) aut fortuitum.

4. CATALOGI.

614 Argis in fundamentis turris (secundum Fourmontum occidentalis, sec. Gellium meridionalis, sec. Rossium orientalis) Larissae.

Gell, *Itinerary of Greece, Argolis* tab. VII; p. 68. Dodwell, *Classical tour* 2, 221. (Rose, Inscr. Graec. vet. tab. X; p. 79.) Boeckh, C. I. G. 2 usus exemplo Fourmonti. (Franz, Elementa epigr. Graec. p. 59 n. 22.) Rossii exemplum e diario a. 1833 edidit Röhl, Inscr. antiq. 30 et Imagines inscr. p. 66 n. 2. (Cauer, Delectus[2] n. 48. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3260. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 45.) — Itero exemplum Rossii.

ΙΕΜΜ . . . ΑΙ . . V
ΟΤΡΑΜΜ
Ο·ΛΜΟΜ
ΚΑΙΜ⊗ΕΝΕΛΑΜΒΟΧΕΔΑ
ΚΑΙΙΓΟΜΕΔΟΝ
ΚΑΙΧΑΡΟΝΒΟΑΡΧΕΜΙΛΑ
ΚΑΙΑΔΡΑΜΤΟΜ
ΚΑΙΒΟΡΘΑΜΟΡΑΜ
ΚΑΙΚΙΒΤΟΜΒΟΜΙΝΤΟΝΟ
ΚΑΙΑΡΙΜΤΟΜΑΧΟΜ
ΚΑΙΙΧΟΜΒΑΜ

Var. lect. Vs. 1 nil nisi ΜΙΝ Gell, ΙΕΜΝ Fourm. Dodw. Tum post lacunam ΝΙΙΟΡ.Ο. Dodw. || vs. 2 pro Ρ habet ↑ Gell. In fine Α addunt Gell Dodw. || vs. 3 in. ΠΟΤ Fourm. Tum ΜΟΝ Gell, ΜΟΜ Dodw. (•ut fere Fourm.•) || vs. 4 litteras post ΑΜ omittit Fourm., ΒΥ ΓΑΜΙΟ Gell, ΒΟΥΝΑΜΙΙ Dodw. Puncta, quae utrimque iuxta Χ sunt in Rossii diario, atramento postea sunt addita, ut vix aliquid iis sit tribuendum || vs. 6 pro Χ dant Λ Fourm. Dodw., ⌒ Gell. Tum ΟΝ cum Rossio Gell, ΟΜ Fourm., ΟΜ Dodw. || vs. 8 pro Β reliquorum Ρ Gell, tum pro Ν, quod cum Rossio praebet Dodw. (Ν Fourm.), Ν Gell || vs. 9 pro ΚΙ (sic etiam Gell) ΚΓ Fourm., ΚΡ Dodw. Tum ΒΟΜ cum Rossio Fourm. Dodw., Μ Gell || vs. 10 pro ΙΑΡΙΜ, cum quo fere consentit Gellii ΙΑΓΚΜ, habent ΙΔΕΜ Fourm. Dodw. || vs. 11 ΚΑΝΝ:ΙΟΜΡΑΜ Gell, ΚΑΙΝ ΟΜ ΡΑΜ Dodw. itemque fere Fourm.

- - - - - - -
- - - - Β(?)]ότρυς Μα- vel Σα-
Πε[τ]ραῖος
καὶ Σθενίλας ὁ Ὑπατίου
καὶ Ἱπ(π)ομέδων

καὶ Θάρων ὁ Ἀρχεσίλα
καὶ Ἄδραστος
καὶ Βερθαγόρας
καὶ Κ[λ]εῖτος ὁ Σίντωνος
καὶ Ἀριστόμαχος
καὶ Ναυ[ί]δας.

Ad aestimandas lectiones praemitto Boeckhii haecce: »non dubito Dodwellum Fourmonti usum esse apographo, qui et in eadem pagina et alibi Fourmontianas se chartas inspexisse prodat«.

Vs. 1 conieceris Δ[αμο[φόνιος; de ϝ conferas titulum antiquissimum Amorginum cum Lambda Argivo *Bull. de corr. Hell.* 6, 1882, p. 187, de Ny geminato Robert-Preller, *Griech. Mythologie* 664 adn. 1. — Tum δαμ]ιοργ[γ]ός Röhl, quod foret δαμιοϝεργός. — Vs. 2 -ου [γ]ραμμα[τεύς Röhl, sed testes omnes consentiunt in T, quod a Gamma Λ valde distat. — Vs. 4 in fine manifesto pleniorem quam Ross lapidem viderunt Gell et Dodwell, quorum lectiones cum inter se concinant, recte videtur Boeckh transscripsisse Ὑπατίου (ὁ Μνασι- Röhl). — Vs. 6 Θάρων recte Boeckh (Röhl Χάρων), nam Θ efficiunt lectiones coniunctae Gellii et Rossii neque ab eo abhorret reliquorum Λ. Tum Ἀρ[κ]εσίλα Boeckh. — Vs. 8 formam litterae Beta in lapide fuisse ⵎ suspicati sunt et Robert et Wheeler, cum ediderunt titulos n. 554 et 514. — Vs. 9 lectio est Boeckhii, qui adnotat: »*Minton* an *Sinton*: hoc praetuli, utpote quod a verbo σίνεσθαι possit derivari, unde σίντης et σίντωρ, quum prioris vocis Graecum etymon nullum videam«. Paulo confidentius Prellwitz: »*auf dem Stein steht* Μίντωνος«. — Vs. 11 sequor Roehlium (Ναύδας Boeckh).

615 »Argis in templo D. Basilii« (ubi nihil reperi).

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 14. (Röhl, Inscr. antiq. 35 et Imagines inscr. p. 66 n. 5. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 76 a. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3265.) Cf. Fick, *Göttinger gel. Anz.* 1883, p. 117.

Λ . . . . ΛΥΡΙΑΙ
. . . . ΕΘΝΠΕΔΑϜΘϜΘΘΙ
. . Α . . . ΡΟϟΠΕΡΙΚΗΕ . .
. . ΙΚΡΑΤΕϟΔΑΜΟΤ·ΚΕ·
. ΑΘΟΝ
. . ΥΤΟΝ

\- - - - - - - - - - - -
. . . . ίων πεδάϝο[ικ]οι
. . α[νδ]ρος Περικλέ[ος (s. -κλε[ίτου)
. . κράτης Δαμοτ[έλ]ε[ος
Λ]ά[θ]ων
Κλύ]των.

Vs. 2 »-ίων exitus nominis proprii est, ut Κλέων. Deinde sequitur ... πεδάϝοικοι [-ϝοι recte Röhl], hoc est μέτοικοι« Boeckh, qui idem restituit vs. 3. — Vs. 4 genetivum restituit Röhl, idem versum sextum; versus quinti nomen ego, pro quo Β]άθων Röhl, Σ]άθων Fick. Sed Theta foret ⊗; manifesto eundem commisit Fourm. parvum errorem atque in versu altero.

616 Tabula lapidis calcarii in museo Argivo, infra fracta. A. 0,41. L. 0,47. cr. 0,09.

Vidit Fourmont »Argis in ecclesia Beatae Virginis«, qui exscripsit versus tantum quattuor priores eosque lacunosos (unde Boeckh, C. I. G. 1145). Ex apographo Quineti »*sur le toit d'une église d'Argos*« Le Bas, *Expédition de Morée* 2, 101 et *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 268 n. 61 (inde Rangabé, *Antiquités Helléniques* 2, 959). Göttling, *Gesammelte Abhandlungen* 1, 42, qui se vidisse refert prope puteum non longe a foro distantem. Apographum prioribus multo melius reperi in diario Rossii. — *Exscripsi* et contuli ectypum; edidi et commentario instruxi *Sitzungsber. der Berl. Akad.* 1898, p. 635. (Exemplum meum iteravit et titulum tractavit R. Weil, *Zeitschrift für Numismatik* 22, 13.)

ΝΤΟΥΑΓΩΝΟΣΚΑΤΑΔΙΚΑΙΛΕΟΝ
ΥΘΙΑΡΟΥΧΧΑΛΕΙΟΣΧΡΘΑΝΑΙ
ΛΕ Ν ΛΙΑΑΣ *vac.* ΚΑΤΑΔΙΚΑΙΚΑ
Τ[Ο]Κ[Ο]ΙΝΟΝΤΩΝΑΡΚΑΔΩΝΙΑΘ *vac.*
ΩΝΑΙΑΓΝΙΚΑΙΛΑΣ *vac.* ΑΓΟΛ
ΝΙΑΘΤΙΧΧΡΑΡΧΙΤΕΛΗΣ
Ω Ν]ΑΡΚΑΔΩΝΙΑΘΤΙΧΧΡΑΝΔΡΟΘ
Ο]ΚΟΙΝ[ΟΝ]ΤΩΙ ΑΡΚΑΔΩΝΙΑΘ ΤΙΜΑ
Λ[Ε]ΟΝΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΑΡΚΑΔΩΙ
ΑΝΑΜΩΝΚΛΕΩΝΑΙΑΓ ΟΙΚΙΣ *vac.*
Τ]ΙΜΦΑΛΙΩΝΙΑΘΤΙΧΘΘΘΘΧΡΘΕΡΣ
Α . .]ΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΑΡΚΑΔΩΝΙΑΘ
ΡΕ]ΣΤΑΔΑΣΚΛΕΩΝΑΙ *vac.* ΤΟΚΟΙΝΟΝ
Ν]ΑΗΤΙΧΓΞΞΘΧΡΘΕΡΣΙΔΑΜΟ
Α]ΣΤΩΝ ΣΤΥΜΦΑΛΙΩΝ
ΘΘΘΘΡΟ : : : ΞΞΧΡΡΟΛΥΜ
ΕΙΘΙΟΣΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΑΡΚΑΔΩΝ
ΧΧΡΜΕΝΑΙΑΙΔΑΣΚΛΕΩΝΑΙ
ΩΝΑΡ ΛΕΤΙΘΘΘΟΟΟ
ΑΡΟΛΙΣΤΩΝΣΤΥ

In exemplo repraesentato uncis inclusae sunt litterae a Rossio visae nunc evanidae; sub fine extra marginem collocavi, quae praebet Quinet vel Rossii aetate iam deleta, quatenus fide sunt digna. Versus enim 16 et 17 sic perhibet Quinet:

16 ΧΡΓΟΛΥΜ ΣΚΙΟΙΟΣΤΟ
17 ΚΟΝΟΝ ΤΩΝΑΡΚΑΔΩΝ

Quae sine dubio ita effecta sunt, ut initium versus septimi decimi i. e. ΕΙΘΙΟΣΤΟ male exscriptum additum sit per neglegentiam versui sexto decimo. In fine versus duodevicesimi post ΑΙ sine lacuna adiectum est ΑΡΚΑΔΩΝ, quod in lapide non fuisse patet vel e spatii ratione; interpolatum fuerit e versu undevicesimo.

Varias lectiones enumero Rossii; reliquorum referre errores operae non est pretium. Vs. 1 in. ΚΤΟΥ.ΤΩΝΟΣ (Göttling recte ΑΓΩΝΟΣ; antea nihil) || vs. 2 in. ..ΥΝΙΑΙΣΥΚΧ || vs. 3 in. ΑΝ...ΑΙΛΑΣ..ΚΑ || vs. 5 in. omissum Ω. Tum Ρ pro F || vs. 6 in. ΧΙΑΘ || vs. 7 extr. ΡΟΙ || vs. 8 extr. omissum Λ/ || vs. 10 in. plenius ΡΜΝΑΜ || vs. 14 plenius ΗΤΙΧΒΘΘΘΧΡ || vs. 16 in. FFFΡΟ || vs. 17 in. deest Ε || vs. 18 post prius Α Ross quoque vidit Λ.

Ἐ]κ τοῦ ἀγῶνος καταδίκαι· Λεοv[τᾶς ...
ο]ν Θ, ἱα[ρ]οῦ] ΧΧ. Ἀλεῖος χρ(υσοί) Θ· Ἀνα[κοε(?), Κλεωνα-
ί]· ἀϝ(ρήτευε) Ν[ικ]ύλας. Καταδίκαι κα[ὶ ....
....· Τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων ἱα(ρὸν) Θ, [τι(μὰ) ....
....· Κλε]ωναί· ἀϝ(ρήτευε) Νικύλας. Ἁ πόλ[ις τῶν
Στυμφαλίω]ν ἱα(ρὸν) Θ, τι(μὰ) Χ χρ(υσοί)· Ἀρχιτέλης. [Τὸ κοι-
νὸν τ]ῶν Ἀρκάδων ἱα(ρὸν) Θ, τι(μὰ) Χ χρ(υσοί)· Ἀνδρέα[ς,
.... (nomen viri). Τ]ὸ κοινὸν τῶ[ν] Ἀρκάδων ἱα(ρὸν) Θ, τιμὰ [Χ
... χρ(υσοί)· Κ]λεωναί. Τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδω[ν
ἱα(ρὸν) Η, τι(μὰ) Χ χ]ρ(υσοί)· Μνάσων, Κλεωναί· ἀϝ(ρήτευε) Οἰκος.
Ἁ πόλις (τῶν) Σ[τ[υ]μφαλίων ἱα(ρὸν) Θ, τι(μὰ) ΧΘΘΘΘ χρ(υσοί)· Θερσ-
ίδαμος, ...]λ[ᾶς]. Τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων ἱα(ρὸν) Θ,
τι(μὰ) .... χρ(υσοί)· Ὀ]ρεστάδας, Κλεωναί. Τὸ κοινὸν
τῶν Ἀρκάδω]ν ἱα(ρὸν) Θ, [τ]ι(μὰ) Χ[Θ]Θ[Θ]Θ χρ(υσοί)· Θερσίδαμο-
ς, ... (nomen viri). Ἁ πό]λις τῶν Στυμφαλίων [ἱα(ρὸν) Θ,
τι(μὰ) ΧΧΧ.]ΘΘΘΘΓΟ::::ΞΞ χρ(υσοί)· Πολεμ.....
...., Δε - s. Εὐ]ξίθεος. Τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων
ἱα(ρὸν) Θ, τι(μὰ) Χ]Χ χρ(υσοί)· Μναλ[κί]δας, Κλεωναί. [Τὸ
κοινὸν τ]ῶν Ἀρ[κάδων ἱ]α(ρὸν) [Θ], τι(μὰ) ΘΘΘΟΟΟ....
- - - - - - - - - - - - - - Ἁ πόλις τῶν Στυ[μφα-
λίων -

Dissertatione citata evincere studui tenere nos indicem restituendarum pecuniarum, quae ab Arcadibus Olympiae raptae erant, cum Ol. 103, 4—104, 2 (a. 365—363 a. Chr. n.) sacrum lucum in potestate sua tenuerant et una cum Pisatis ludos celebraverant. Hic satis habeo referre, sententia mea Cleonaeos arbitros de pecuniis exigendis electos esse ab Arcadibus et ab antistibus templi Olympici; vs. 5 et 10 indicati sunt viri, sub quorum praesidio (ΑF) iudicaverant Cleonaei. Viri reliqui quorum nomina occurrunt fuerint magistratus Olympici, qui aestimaverant rerum raptarum pretia (Τιμάς); ubi Cleonarum mentione non facta hominum nomina referuntur (vs. 6. 7 sq. 11 sq. 16 sq.), Arcades sponte summam postulatam ut iustam agnoverant, ut non opus esset arbitri actione. Stymphalus urbs particeps quidem erat rapinarum, sed cum titulus exarabatur foederi Arcadico non adscripta; ratum igitur esse videtur de pecuniis restituendis non ante annum 362 (cf. Niese, *Hermes* 34, 521. 544).

Iam accedo ad explicanda compendia scripturae. De ΤΙ = τιμά iam est dictum; ΧΡ sumpsi significare χρυσοῖ, qua voce designentur stateres Aeginetici; constat autem e metallo rapto percussos esse a Pisatis nummos aureos pretii Aeginetici (vide E. Curtius, *Zeitschrift für Numismatik* 2, 274 sq. R. Weil, ibidem 22, 9 sq.). ΙΑ fuerit ἱαρόν i. e. *dedicatio* (quo nomine multa adicienda erat unicuique pensioni). ΑF haud dubie est ἀϝρήτευε (cf. n. 497. 498. 517. 553. 923. Le Bas, *Voyage archéol.* III 1), quam vocem significare *praesidet* manifestum est e testimoniis; ortam esse ἀϝρητεύω viri docti complures per litteras mihi indicaverunt ex ἀναϝρητεύω, mutationem praepositionis in ἀ vario modo explicantes. Equidem iis adstipulor qui ἀϝρήτευε scriptum esse censent pro ἀϝϝρήτευε (cum augmento syllabico dorico ᾱ), in quod transierit ἀϝϝρ. apocopa ortum ex ἀναϝρ.: analogia accurata est ἀϝορέω ex ἀναϝορέω; cf. G. Curtius, *Etymologie* p. 566. Principalis igitur vocis significatio est *pronuntiat* (scilicet scita collegii).

Diversum a reliqui tituli ratione est initium, quod praescripto instructum est peculiari. Leontas et Aleus fuerint duces militum, qui per se mala perpetraverant; ἱαροῦ (vs. 2) interpretandum videtur »propter sacrum laesum« (scilicet imposita multa), -ον antecedens superfuerit de alterius peccati designatione. Ἀνα- videtur magistratus Eleus, qui fungebatur pro accusatore.

De notarum numeralium significatione confer ad n. 481.

Dubitanter coniecit Weil titulum non referendum esse ad rapinas Olympiae ab Arcadibus commissas, sed Nemeae: fortasse enim eum esse recentiorem Olympiade 104, cum ante Persas ab Alexandro Magno devictos nummi aurei non multi influxerint in Graeciam. Equidem ubi primum in lapidem incidi, agi de Nemeis credidi, quae sententia obvia est de titulo Argis reperto, sed statim eam dereliqueram, cum credibile non duxissem saeculo quarto — de aetate posteriore propter litteraturam cogitari nequit — sicut Olympiae etiam Nemeae laesis ludis Arcades permagna contraxisse debita eiusque rei plane intercidisse memoriam. Neque putandum est pecunias debitas solvendas fuisse auro; sic autem eas potuisse computari vix negari potest, cum de nummis aureis tum Olympiae effectis constet ex ipsius Weilii sententia.

Vs. 3. 4 conieci supplendum esse κα[ὶ ὁμολογίαι. — Vs. 11 pro τῶν deest spatium, sed omissum fuerit per errorem. — Vs. 16 in. numeri deleti fortasse potius non quattuor sunt, sed quinque, quorum ultimus aut Χ erat aut Θ; occurrit enim Θ quinquies positum n. 553 vs. 2.

617 Argis in museo tabula lapidis calcarii reperta a. 1854 prope ecclesiam S. Panagiae. Supra et infra servatus est margo. A. 0,46. l. 0,45. cr. 0,15.

Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854, p. 16. Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 2346. Foucart in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 116 a. (Dittenberger, *Hermes* 7, 62. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3286.) Cf. Mommsen, *Röm. Münzwesen* 66 adnot. 210. — *Exscripsimus partem superiorem ego, inferiorem Fredrich.*

[*Exemplum vide pag. 106.*]

Var. lect. Lapis nunc multo magis detritus est quam testium priorum aetate, praesertim in parte inferiore, ubi ad dextram vix quidquam agnosci potest. Quae aliorum nituntur fide, uncis curavi includenda, quod omisi si alii viderunt litteram plenam, ego modo partem, sed quae lectionem firmet. — Vs. 1 in numeris punctum ultimum omittit Burs. In fine Α dat Rang. || vs. 3 ΤΑΙ.:.·Ξ Fouc., ΤΑΙΣ::Ξ Rang., ΤΑΙΣ:·Ξ Burs. In fine Fouc. sicut ego, nisi quod omittit Λ; Burs. et Rang.: ΑΙΑΝ.Ο || vs. 4 in. Α, vs. 5 in. Ε dat Rang. || vs. 7 post Σ omittunt Α, pro quo Γ Rang. || vs. 8 in. omittunt Ι. In medio versu Ε addidi e Fouc. et Κ e Burs., de qua littera ipse vidi ʼ || vs. 9 in. ......Σ.ΓΑΛΛΡΟΑΣ Burs., Σ..Θ<ΛΛ Rang.; Fouc. quae ego, praeter quod omittit ʼ. In fine Μʼ Rang. || vs. 10 in. ....ΘΑΛ Burs., ...ΘΘΑΛ Rang. Tum ΕΓ dat Rang. (Ε etiam Fouc.), sub fine Ν Rang. et Fouc., post quod cernere mihi visus sum Γ, quod omittunt priores. — Inde a versu undecimo uncis inclusa habet Fouc. (partim cum aliis), nisi testem alium nomino. Reliquorum discrepantias affero modo eas, quae ullius momenti esse videntur. — Vs. 11 in medio versu duo esse Κ diserte testatur Burs.; habet quoque Rang. || vs. 13 extr. ΝΣΙΙΙ...ΕΙΩ Burs., ΑΝΣΗΗ..ΕΙΣ Rang. || vs. 14 in. ΙΟΙ e Burs. et Rang. (hic ΟΙΟΙ). In reliquis consentiunt omnes, nisi quod Fouc. unum modo dat Θ || vs. 16 extr. ΝΣΕΙΗΙ Rang., ΝΣLΙΘ Burs. || vs. 16 extr. ΘΑΛΕΞΑΝΔΙ Rang. Cum Foucarto congruit Burs. || vs. 18 Θ e Rang. et Burs. || vs. 20 Α omittunt Burs. Fouc., ΚΑΣΟ dat Rang. || vs. 22 extr. ΑΛΕ e Rang., sub quibus litteris idem vs. 23 dat ΑΝΙΑ.

Θ Αἰγιναίους. Ἡρακλεῶται ::· Αἰγιν[αίους.
Ὑ]κκαταιεῖς ΘΟΘ::· Αἰγιναίους. Ἐξ Ἐχίνο[ν
Αἰγιναίους. Ὠρεῖται [Θ(?)]::·Ξ Αἰγιναίους
Παγ]ασαῖοι Θ Ἀλεξανδρείους. Φεραῖοι ΘΘ::·
Ἀλεξ[ανδρείους. Φαρσάλιοι Θ::: Αἰγιναίο[υς.
--ί]ους. Λαρισαῖοι Θ Αἰγιναίους. Ξέναρχ]ος
Ἀ]λεξανδρείους. Ἄτραξ [Θ(?)]Ο Αἰγιναίο[υς
--ίοις Θ Αἰγιναίω[ς]. Ἐκ Κυρίου Γ Ἀλεξ[ανδρείους.
---------λλίθας Θ [Αἰγι]ναίους. Μ--
----- Ἀλεξανδρείω[ς]. Ἐγ Γονφῶν Γ--
ΓΘ Ἀλεξανδρείους. [Ἐ]κκ Πελ[ί]νν[ας] ΓΘ Ἀλ[εξανδρείους.

Αἰγιναίανς. Φαλαννεῖς Γ Ἀλεξανδρείαν[ς.
-- ίανς ἐξ Ὀυολίο[υ] Θ Ἀλεξανδρείανς. [Γον(?)]νεῖς
--- νοι .. ἐξ Ἀσ... ΘΘ Ἀλεξανδρε[ία]ν[ς.
Ἐξ --]γεᾶν ΘΘΘ:: Αἰγιναίανς. Ε--
Ἀλ]εξανδρείανς. Ἐξ Ἐδέσσας ΘΘΘ Αἰγινα[ίανς.
Ἀταλα]νταῖοι - Ἀλεξανδρείανς. Εὐρωπαῖο[ι -

Ἀλεξανδρ]είανς. - - - - Θ - -
Ἀλεξανδρ]είανς. - - -
- - ίανς. Κα[σσανδρεῖς
Φι]λιππεῖς ΘΘ - -
ΘΘΘ - - - - - - - - - Ἀλε[ξανδρείανς.
ΘΘΘ - -

Θ Α Ι Γ Ι Ν Α Ι Α Ν Σ Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Ω Τ Α Ι :: · Α Ι Γ Ι Ν [Α]
Π Α Τ Α Ι Ε Ι Σ Θ Θ Θ :: · Α Ι Γ Ι Ν Α Ι Α Ν Σ Ε Ξ Ε Χ Ι Ν C
Α Ι Γ Ι Ν Α Ι Α Ν Σ Ɔ Ρ Ε Ι Τ Α Ι ///// : · = Α Ι Γ Ι Ν Α Ι Α Ν Σ Λ
Α]Σ Α Ι Ο Ι Θ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ι Α Ν Σ Φ Ε Ρ Α Ι Ο Ι Θ Θ :: ·
Ε]Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ι Α Ν Σ Φ Α Ρ Σ Α Λ Ι Ο Ι Θ ::: Α Ι Γ Ι Ν Α Ι Α
Α Ν Σ Λ Α Ρ Ι Σ Α Ι Ο Ι Θ Α Ι Γ Ι Ν Α Ι Α Ν Σ Ξ Ε Ν Α Ρ Χ
\ Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ι Α Ν Σ Α Τ Ρ Α Ξ ///// Θ vac. Α Ι Γ Ι Ν Α Ι Α
Ι Ε Ι Σ Θ Α Ι Γ Ι Ν Α Ι Α Ν [Ε Κ] Κ Ι Ε Ρ Ι Ο Υ vac. Γ vac. Α Λ Ε Ξ
Σ (Λ Λ Ι Θ Α Σ Θ Ν Α Ι Α Ν Σ Μ
Λ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ι Α [Ν Ε Γ] Γ Ο Ν Φ Ω [Ν] Γ
Γ] Θ [Α Λ Ε Ξ] Ν Δ Ρ Ε Ι Α Ν Σ [Κ Κ] Π Ε Λ Ν [Ν] Σ Ρ Θ Λ ,
Α Ι] Γ Ι [Ν Α Ι Α Ν Σ Φ Α Λ Α Ν Ν Ε Ι Σ Γ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ι Α Ν]
Ν Σ Ε Ξ Ɔ Μ Ο Λ Ι Ο [Θ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ι Α Ν Σ Ν Ε Ι Σ]
Ι Ο Ι] . . Ε Ξ [Α] Σ [. . . Θ Θ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε . . Ν]
Γ Ε Α Ν Θ Θ Θ [:: Α Ι Γ Ι Ν Α Ι Α Ν Σ Ε]
Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ι [Α Ν Σ Ε Ξ Ε Δ Ε Σ Σ Α Σ Θ Θ Θ Α Ι Γ Ι Ν Α]
[Ν] Τ Α Ι Ο Ι [. . . . Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ι Α Ν Σ Ε Υ Ρ Ω Π Α Ι Ο]
Ε] Ι Α Ν [Σ Θ]
Ε Ι Α Ν Σ
Α Ν Σ Κ Λ
Λ] Ι [Π Π] Ε Ι Σ Θ Θ
Θ Θ Θ [Α Λ Ε]
Θ Θ Θ

Catalogus stipium missarum et a privatis et ab urbibus, quae, excepta Oreo (vs. 3), omnes Thessaliae et Macedoniae, referuntur ex ordine geographico; incipit enim Thessalia meridionalis, sequuntur regiones Penei et fluminum in eum influentium, denique Macedonia (Foucart). Accusativos adiectivorum in -ανς desinentes agnoverunt Waddington (apud Fouc.) et Dittenberger, hic quidem probans, subintellegi posse modo δραχμάνς, non μνᾶς. Titulum Alexandro Magno recentiorem esse patet e drachmis Alexandriis memoratis, sed non multo recentiorem esse monstrat litteratura, atque monet Mommsen inde a regno Alexandri constituto regnavisse etiam eius nummos sola excepta Aegypto, titulum igitur nostrum fortasse recentissimum esse testimonium de nummorum Aegineticorum usu. Drachmam significare ., decem drachmas Θ, quinquaginta Γ primus docuit Dittenberger; = (vs. 3) nunc constat significare obolos duos (cf. n. 481).

Vs. 1 Ἡρακλεῶται esse τῆς Τραχινίας intellexerunt editores. — Vs. 2 suppleverunt Burs. Rang. Ethnicum novum; fortasse corrigendum e titulo quod traditur apud Steph. Byz. Ὑπατεύς. Ἐξ cum nomine urbis (est etiam vs. 8. 10. 11. 13. 14. 16) indicat stipes in singulis urbibus a pluribus collatas. — Vs. 4 supplevit Burs. — Vs. 7 Ἄτραξ recte videtur Burs. sumpsisse pro viro (ut vs. 6 Ξέναρχος, vs. 9 -λλίθας), non pro urbe, quae designaretur Ἀτράγιοι. — Vs. 8 in. Πειρασ]ιεῖς Burs., fortasse recte. — Vs. 9 extr. Μ[ητροπολῖται Fouc. — Vs. 11 restituerunt Burs. Rang. — Vs. 12 Φαλαννεῖς forma ethnici nova. — Vs. 13 Γον]νεῖς Fouc. — Vs. 15. Fortasse Ἐξ Αἰ]γεᾶν de Αἰγαί, quam urbem auctores quidam ab Edessa distinguunt (Fouc.). — Vs. 17 restituit Burs., vs. 20 Fouc.

---

618 »Argis prope D. Petri« e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1120. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3278.) Cf. C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 77.

I	II
. . . . . Ο Μ Π Ι Δ Α Σ Λ Α Π Ο Μ	Π Ι Κ Α Λ Λ Ι Α Κ Μ Ο Σ Τ Ι . . . Ι Τ Ο Υ
. . . . Ε Α Σ Α Λ Ι Κ Ε Ο Σ	Ε Υ Κ Ρ Ι Τ Ο Σ Κ Υ Λ Λ Ι Α
. . Λ Ε Σ Τ Α Σ Τ Ε Λ Ε Ι Π Π Ο Υ	Α Ι Σ Χ Ι Ν Α Σ Κ Ρ Η Θ Ε Ο Σ
. . Σ Υ Α Κ Ε Α Σ Τ Ε Λ Ε Ι Π Π Ο Υ	Λ Δ Ο Ρ Κ Ω Ν Ο Σ
. . Μ Ο Σ Θ Ε Ν Η Σ Α Λ Κ Ε Ο Σ	Θ Ρ Α Υ Λ Λ Ο Σ Κ Α Τ Α Τ Α Ν Ν Ι Κ Ε Ο Σ
. . \ Α Δ Ο Σ Ξ Η Ν Ο Κ Λ Ε Ο Σ	Α Γ Η Ρ Δ Α Μ Ο Σ Κ Ρ Ι Θ Ε Α
. . . Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Ε Υ Δ Α Μ Ο Υ	Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Γ Α Ψ Ι Α
. . . Ι Ω Ν Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ	Τ Ε Λ Ε Ι Π Π Ο Σ Κ Α Τ Α Τ Α Ν Α Ρ . . .
. . . . Ο Σ Λ Υ Σ Ι Π Π Ο Υ	Κ Υ Μ Ι Α Σ Κ Α Τ Α Τ Α Ν Ι Υ Α
Κ Α Τ Α Τ Α Ν	Τ Ε Λ Ε . . . . .

I	II
Λαπ]ουπίδας Λαπουπί[δα]	Καλλί[δα]μος Τ[ιμαγή]του
. . . έας Ἀλκαίος	Εὔκριτος Κυλλία
Τε]λέστας Τελείππου	Αἰσχίνας Κρηθέος

......ίας Τελείππου	– – – α Δόρκωνος
Δα]μοσθένης Ἄλκετε	Θρασύλλος κατὰ τὰν Νικίος
Κάλ]αδος Ξ[ε]νοκλέος	Ἀγη[σ]ίδαμος Κριθία
...κράτης Εὐδάμου	Ἐπικράτης [Π]α[ι]σία.
...ίων Αἰσχύλου	Τελέιππος κατὰ τὰν Ἀρ-
....ες Αντίππου	Κυ[λλ]ίας κατὰ τὰν – –
κατὰ τὰν – –	Τελέ[ιππος(?) – –

Col. I vs. 1 restituit Prellw. — Vs. 3 supplevit Boeckh, Τελείππου (etiam vs. 4, II vs. 8; Θρασύλλος II vs. 5) recte scripsit Prellw. — Vs. 5 supplevit Keil. — Vs. 6 nomen prius supplevit Keil, alterum emendavit Boeckh.

Col. II vs. 2 nomen prius emendavit Boeckh, alterum probabiliter supplevit Prellw. — Vs. 6 Ἀγη[σ]ίδ. Prellw., Ἀγη[σι]δ. Boeckh. — Vs. 7 emendavisse mihi videor a traditis vix recedens. — Vs. 9 emendavit Boeckh.

---

619 Ross, Mus. Rhen. 8, 1851, p. 128 n. 20 = *Archäol. Aufsätze* 2, 659 (sine transscriptione).

Λ Α Α L Δ Λ	Λα[κ]εδ[αίμων
Μ Ο Θ Ш Ν Η	Μοθώνη
Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Α Π Ε Ν	Ἐπίδαυρα παν-
Τ Ρ Υ Ζ Η Ν	Τρυζήν
Ε Ρ Μ Ι Ο Ν Η	Ἑρμιόνη
Π Α Τ Ρ Α Ι	Πάτραι
Η Λ Ι C	Ἦλις
Μ Α Ν Τ Ι Ν Ι Α	Μαντίνια
Ζ Α Κ Υ Ν Θ Ο C	Ζάκυνθος
Λ Ε Υ Κ Τ Ο Ν	Λ[εῦκτ[ρ]ον
Κ Ο Ρ Ш Ν Η Α Ρ Κ	Κορώνη Ἀρκ-
Λ Λ Λ Η Ν	Κεφα[λ]λην[ία.

Adnotavit Ross ad versum tertium, vel sua aetate urbem ab incolis dictam esse τὰ Ἐπίδαυρα. — Vs. 11 fortasse ΑΡΚ lapicidae vel Rossii errore non recte collocatum pertinebat ad versum praecedentem, ut Λεῦκτρον, quod recte restituisse mihi videor, Ἀρκ(αδικόν) distinguatur ab urbibus homonymis.

---

5. SEPVLCRALIA.

620 Argis exscripsit Fourmont in ecclesia Sancti Nicolai, in cuius loco postea aedificata est aedes Sancti Petri (cf. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 81), ubi lapidem se vidisse refert Le Bas. Nunc in ecclesia S. Petri plane nova nihil reperi.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1152. Le Bas, *Voyage archéol.* II 132; correctiones ex ectypo adiecit Foucart in commentario. (Kaibel, Epigr. Graeca 465. Cougny, Anthol. Pal. III 2 p. 137 n. 286. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 81.) — *Exscripsi* e Le Basii ectypo.

Ν|ΕΑΣΒΑΙΝΟΥΣΑΝΕΣΕΛΠΙΔΑΣΑΡΤΙΤΑΘ · ΙΑΤΑΚΑ Ε ..ΣΔΕΡΚΟΜΕΝ
ΟΙΡΑΘΟΗΜΑΡΨΑΣΑΠΑΡΑΝΕΡΟΣΗΡΠΑΣΕΚΟΛΠ/ωΝ ΟΙΑΤΙΣΕΙΟΘΟΡΟΣ ΔΙΨΑΣΕ/Ι
ΜΥΡΝΑΝΤΑΝΦΙΛΟΤΕΚΝΟΝΕΠΑΝΔΡΙΔΕΠΑΙΔΑΛΕΛΟΙΠΑ ΟΚΤΑΕΤΙΝΘΝΗΣΚΩΔΗ
ΑΝΑΜΟΣΥΝΟΝΠΡΟΛΙΠΟΥΣΑΠΟΣΙΚΑΤΑΔΩΜΑΘΥΓΑΤΡΑ ΜΑΙΝΙΩΥΨΙΣΤΟΥΔΗΡΙΟΝΑ
ΝΟΑΔΕΓΑΡΜΕΣΥΝΕΥΝΟΣΕΘΗΚΑΠΟΛΛΟΝΙΟΣΚΑΙ ΤΟΥΤΟΜΟΥΕΝΝΟΥΣΟΙΣΔΩΡΟΝ/
ΠΑΚΕΝΟΥΣΑΝΑΜΕΜΠΤΟΝΑΦΟΥΣΕΒΑΣΕΙΧΟΝΑΝΑΚΤΟΣ ΖΟΣΑΚΑΙΕΝΦΘΙΜΕΝΟΙΣΤΟΥΤΟΓΕΔΑΣ
ΤΟΙΝΥΝΟΥΤΥΝ ΝΚΑΤ ΑΣΜΑΚΑΡΩΝΔΕΛΕΛΟΝΧΑ ΧΩΡΟΝΚΑΙΤΑΘΕΩΝΔΩΜΑΤΑΧΡΥΣΟΠΑΓΙ///

Μ ΑΙΝΙΑΤΙΤΟΥ Σ ΜΥΡΝΑ Χ ΗΣΤΗ ΧΑΙΡΕ

Varia lectio potior. Vs. 1 in. Ν recepi e Fourmonto || vs. 2 in. ΛΟΙΡ Le Bas. Tum ΚΟΛΠ.Ν Le B., ΚΟΛΓωΝ Fourm. Extr. Ε/Ι/ Le Bas (nihil post Ε Fourm.) || vs. 3 in. ΣΜ Le B. — In fine ΔΙΙ Le B., solum Δ Fourm. || vs. 5 falso ΝΟΥΣΣΟΙΣ Le B. et in transscriptione Foucart. Sub fine plenius ΔΩΡΟΝ Fourm. Le B., post quod Fourm. omittit / || vs. 6 extr. ΤΟ..ΕΛΛΥ.. Fourm. || vs. 7 ultimum residuum Ι omittit Le B. (ΧΡΥΧΟΓ... Fourm.)

Ἄρτι] νέας βαίνουσαν ἐς ἐλπίδας, ἄρτι τὰ θεῖα
τείματα Καρ[ν]ε[ία]ις δερκομένη[ν θυσίαις |
Μ]οῖρα σοῦ μάρψασα παρ' ἀνέρος ἥρπασε κόλπ[ω]ν,
οἷά τις εἰοθόρος ἀρπάς ἀ[χ]λ[ύ]ονα δάκνει, |
Σ]μύρναν τὰν φιλότεκνον. ἐπ' ἀνδρὶ δὲ παῖδα λέλοιπα
ὀκταέτιν, θνήσκω δὴ – – – – – – –, |
μ]ονογένειον προλιποῦσα πόσι κατὰ δῶμα θύγατρα
Μαινίω· ὑψίστου δ' ἠρίον ἄγχι Διός. ||
Ἐ]νθάδε γάρ με σύνευνος ἔθηκ' Ἀπολλώνιος καὶ
τοῦτό μου ἐν νούσοις δῶρον ἀ[νέ]θηκε θεός. |
ἤρπ]ακεν οὖσαν ἄμεμπτον, ἀφ' οὗ σέβας εἶχον ἄνακτος
ζ(ῶ)σα, καὶ ἐν φθιμένοις τοῦτό γ' ἐδάσ[σατό μοι. |
τ]οίνυν οὐ τύ[μβο]ν κατ[ὰ γ]ᾶς, μακάρων δὲ λέλονχα
χῶρον καὶ τὰ θεῶν δώματα χρυσοπαγ[ῆ]. |

Μαινία Τίτου Σμύρνα χρηστὴ· χαῖρε.

Vs. 1 supplevit Boeckh. — Vs. 2 *Καρνείαις* et *Θυσίαις* debentur Wilamowitzio; ab initio *στέμμ]ατα* scribit Kaibel, interpretatus: »modo ad novas erigebatur spes, modo sacras (Iovis scilicet, cf. vs. 8) infulas videbat sibi propositas, quas Carneis adsumptura fuit«. Sed tenuisse mortuam sacerdotium Iovis, non speravisse modo testatur vs. 11, neque inaugurabatur Iovis sacerdotium die Apollinis. Ac nimis longum est *στέμματα*, nam post *Θεῖα* certo spatium litterarum fere duarum erat vacuum sicut post reliquas versuum clausulas. Scripsi igitur *σάματα*, hunc inesse sensum credens »modo in novam spem eram ingressa, post Iovis sacerdotium me nacturam esse etiam Apollinis, modo in sacrificio Carneorum fausta videbantur de electione mea omina«. — Vs. 4 *ἴχνια φιλεῖ* Boeckh, addens: »*φιλεῖ* incertum est«. *ἴχ*. egregie confirmatum est pleniore Le Basii lectione, vocem alteram mutavi. — Vs. 8 supplevit Kaibel: »*sepulcrum mihi est prope Iovem Maximum*«. — Vs. 9 vir audiebat *Maenius Apollonius*. Orthographia *Ἀπελλώνιος* nomen conformatum esse ad metrum monet Foucart; prima syllaba ut longa est adhibita. — Vs. 10 extr. *ἀ[ρι]στεῖον ἔχω* dubitanter Boeckh, *ἀ[πέτυχον ἐγὼ* Kaib. Supplevi ita, ut sequentia lucerentur subiectum: »*deus mihi aegrotae (somniis) ut praemium praedixit hunc sepulcri locum*«. — Vs. 11 supplevit Fouc., vs. 12 ego. — Vs. 13. 14 *τ]είνων* Kaibel, reliqua supplevit Foucart.

---

621 Argis anaglyphum lapidis calcarii, inmissum olim muro ecclesiae Sancti Basilii sive metropolitanae, nunc muro Sanctae Panagiae. A. 1,05. l. 0,40. cr. 0,15. Repraesentatur vir (mortuus), qui caput manui innixus stat iuxta aram; suspiciens in eum ex adverso stat puer, qui arae aliquid imponit. Titulus sub anaglypho in eodem campo scriptus est.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1141. Leake, *Travels in the Morea* n. 65. (Godofr. Hermann, Opuscula 4, 324, laudans editionem Welckeri in Diurnis scholasticis a. 1830 parte II n. 86. J. Fröhlich, *Neue Jahrbücher für Philologie und Pädagogik* Suppl. 5, 1837, p. 328.) *Expédition de Morée* II p. 95 n. 3 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 184 n. 56 ex apographo Quineti. (C. Keil, Analecta epigr. et onomatol. 8 sq. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 131. Kaibel, Epigr. Graeca 466.) Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 158 n. 6 solum dat initium. (Cougny, Anthol. Pal. III 2 p. 97 n. 29 et p. 150 n. 362. Cophiniotis, *Ἱστορία τοῦ Ἄργους* I p. 113 n. 3.) — *Exscripsi et ectypum confeci.* Imaginem repraesento ad tertiam verae magnitudinis partem redactam.

ΗΣΟΡΙΝΗΗΝΕΕΛΘΟΝΤΑ ΠΟΓΕΙΔΕΚΕΚΕΥΘ
ΑΡΓΕΙΩΝΘΥΜΟΝΑΦΕΝΤΑΠΟΛΕΙ

Var. lect. Vs. 1 --ΣΟΡΗΝΗΝΣΕΛΟΟΝ·Α·ΠΩΙΔΕΚΕΚΓΥΟ Fourm., ΗΣΟΡΙΝΗΝΤΕΛΘΟΝΤΑ ΠΟΡ..ΔΕΚΕΚΕΥΟ Leake, ¯ΟΡΙΝΗΝΤΕΔΩΟΝ..ΤΟΠ Ο Τ...ΕΝΕΚΕΥΟ Quin., ΤΟΡΙΝ.ΝΤΕΛΘΟΝΤΟ ΠΟΓΕΙΧΕΚΕΚΕΥΟ Le Bas *Voyage*, ΣΟΕΝΗΔΕΕΛΟΟΝΤ Milchh.

Μεσσήν(?)]ιος, Ὀρινησί, ἐλθόν[τ]α [ἄ]πο [τ]εῖδε κέκευθ[εν
γαῖα σ' ἐν] Ἀργείων θυμὸν ἀφέντα πόλει.

Lapis, e quo speciosa elicuit Hermann quique vel Pyrrhi regis sepulcrum texisse creditus est (Fröhlich), altero p. Chr. n. saeculo certe non est antiquior. Lectio licet non in omnibus partibus sit facilis, tamen mihi scalis adhibitis saepius compluribus diebus contemplato lapidem tandem ne una quidem littera e servatis incerta est visa. Conamina priorum enumerare supersedeo, sed silentio praeterire non possum Carolum Keilium et hic probavisse acumen suum plane admirabile et sobrietatem: abstinendum enim tunc quidem esse intellexit a restitutione initii, sed verum quod nunc patet argumentum rectissime agnovit: »ego ab initio nomen defuncti cum terra, ex qua venisset, scriptum fuisse puto«. *Μεσσήν]ιος* posui exempli gratia; in versu altero *ἐν* deesse non potest, conferendus est Kaibelii n. 414 *ἐν Φαρέαι γαίᾳ θυμὸν ἀποφθίμενος*.

---

622 »Argis in muro ecclesiae D. Basilii« e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1156 (hodie in ecclesiae muris calce illitis nihil reperiri potest). (Kaibel, Epigr. Graeca 467. Cougny, Anthol. Pal. III 2 p. 138 n. 290.)

. . . ϽΥΦΙ.ΛΙΑΚΕΚ..ᴗΕΤΡΙ..
..ΣΤΩΛΥΚΑΒΑΝΤΙΩΝΟ..
..ΩΔΕΙΝΩΝΦΟΡΤΟΝΑΕΙ
..ΜΕΝΗΝΠΩΛΛΑΝΦΑΛ
..ΙΠΟΥΣΑΝΑΤΕΧΘΕΑ
.ΒΥΑΜΗΤΡΙΜΗΤΕΡΑ
..ΝΜΗΠΩΠΙΚΡΟΣ
...ΛΑΒΨΑΙΔΗΣ

Κ]ούφ[η γα]ῖα κέκ[ευθ]ε τρι[α]κο]στῷ λυκάβαντι
ο[ὐ]δ[ὲν | ἔτ'] ὠδείνων φόρτον ἀει[ρο]μένην
Πώλλαν, [πο]λ[λὰ || λ]ιποῦσαν ἀ[π]εχθέα | [δάκρ]υα μητρί,
μητέρα | [τὴ]ν μήπω πικρὸς | [ἔμ]α[ρ]ψ' Ἀίδης.

Vs. 1 Κ]ούφ[η Wilamowitz, *γα]ῖα κέκ[υθ]ε* Kaibel; vs. 2 *ο[ὐ]δ[ὲν ἔτ']*, quae incerta, idem, interpretatus »onus nondum maturum«; intellexit enim e versu ultimo, gravidam abreptam esse Pollam; reliqua restituit Boeckh.

623 Repertum anno fere 1869.

Argis in demarchio exscripsit *Carolus Curtius*, cuius apographum, e quo titulum dedit Kaibel, Epigr. Graeca 464, ipsius Curtii benevolentia repraesentare hic licet.

ΑΧΡΗΣΤΗ
ΥΠΕΘΠΛΟΙΣΙΜΕΤΑΡ
ΚΤΗΚΑΛΛΙΚΟΜΩΝΑΝΘΟΣ
ΠΡΟΛΙΠΟΙΣΑΦΑΟΣ *vacat*
ΝΑΝΤΙΔΕΘΑΛΛΠΩΡΑΝ
ΛΕΤΙΠΑΙΔΑΦΙΛΟΝΛΙΠΟ
ΠΙΟΝΕ ΓΓ ΙΟΝ
ΤΟΣ

Superscriptum erat *Ἄντη*, genetivus nominis patris desinens in *α*, *χρηστή·* [*χαῖρε*. Sequitur carmen, cuius certe sensum universum assecutus est Kaibel restituens:

Ἤθεον, ο]ὐ πέπλοισι μετάρ|[σιος –⏑⏑–⏑
Ἄντη, καλλικόμων ἄνθος | [ἀπ' Ἰναχιδᾶν,
ἀελίου] προλιποῖσα φάος || [τάφον ἐνθάδ' ὑπῆλθε]ν,
ἀντὶ δὲ θαλπωρᾶν | [θῆκα γονεῦσι γόους]·
οὐδ'] ἔτι παῖδα φίλον λιπὼ|[ν πόσει –⏑⏑–⏑
- - - - - - - - - - - - - - -

Nomen recurrit in titulo, qui proxime sequitur.

624 Fragmenta duo, quorum apographa debeo *Caroli Curtii* liberalitati. *a* repertum anno fere 1869, ad sinistram et supra servatum. Versuum duorum priorum litterae colore rubro erant imbutae; versus tertius et quartus litterarum sunt multo minorum et, ut visum Curtio, alia manu scripti. *b* infra servatum, fortasse de eodem lapide esse atque *a* dicit Curtius.

a ΥΠΕΡΒΟΛΗΚΥΡΙ
ΛΚΤΗ ΧΑΙΡΕ
ΑΡΟΣΒ
ΗΤΙ

b ΗΙ
ΜΟΙΠΑ
ΟΣΣΟΣΑΚΑΧΕΙ
ΣΙΟΣ
vacat

a vs. 1. 2 Ὑπερβόλη κυρί[α,
Ἄκτη· χαίρετ[ε.

a vs. 3 π]άρος, e qua voce cum pateat subscriptum fuisse carmen, revera eiusdem lapidis erit fragmentum *b*; hic enim non minus clare apparent carminis sepulcralis rudera vs. 3: ὅσσος s. τ]όσσος ἀκαχί[μενος. — De κυρί[α cf. n. 625. Nomen Ἄκτη etiam in titulo, qui proxime praecedit.

625 »Argis ad puteum« e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1158.

ΚΥΡΙΕΤΙΒΕΡΙΕΧΑΙΡΕΖΗ
ΤΗϹΑΥΤΗϹΠΑΤΡΗϹΚΛΥ
ΤΩΝΑΥΤΩΓ_ΥΝΩ
ΤΟϹΕΓΩΤΙΒΕΡΙΟ
ΑΠΦΩΔΗΙΘΕΟΙΔ

Κύριε Τιβέριε, χαῖρε, ζή[σας ἔτη --

Τῆς αὐτῆς πάτρης, κλυ[τῆς nomen patriae ---,
τῶν αὐτῶν [ξ]ενίων - - - - - - - - - -
πισ]τὸς ἐγὼ Τιβερίο[υ φίλος nomen amici ---
ἄμφω δ' [ἠ]ίθεοι δ- - - - - - - - - -

Videntur iuvenes duo amici ex eadem terra patria Argos venisse ibique mortuus esse alter, cui nomen Tiberius, et ab altero sepultus. Supplementa proposita in versibus 2—4 mea sunt. κύριε vs. 1 honoris causa additum ut e. g. *Bull. de corr. Hell.* 23, 1899, p. 342 n. 4 τῇ κυρίᾳ καὶ ἀδελφῇ; cf. *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 485 n. 3.

626 In domo quadam prope murum polygonum magna stela, in cuius parte superiore sub rosis duabus est titulus *a*, quem excipit anaglyphum: vir iuvenis amictus exomide, sinistra tenens baculum, dextram porrigit puero, quem inter et virum est mensa humilis. Subscriptum est carmen *b*, cuius nil nisi initia versuum legere poterat editor.

Bursian, *Archäol. Zeitung* 13 (1855), *Anz.* p. 57*. (*a*: Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 136 *b*. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 115 n. 11.)

a	ΤΡΥΦΟΝΧΑΙΡΕ	Τρῦφον· χαῖρε.
b	ΗΙΘΕΟΣΓ	Ἤιθεος
	ΤΗΔΕΤΕΥ	τῆδ' ἔτευ[ξε
	ΟΥΠ	οὔπ[ω
	ΕΙΚΟΣΗΝ	εἰκὸς ἦν(?).

a Τρῦφον vocativus quamquam recte habere se potest, tamen vix certa est lectio.

b videntur fuisse versus trochaici.

627 »Argis in vineis; e schedis Fourmonti. Ex iisdem editum in Wolfii Analect. litt. Fasc. I p. 97 et inde in Ἑρμῇ λογίῳ 1817 p. 103 atque in Iacobs. Anthol. Pal. T. III p. 967« Boeckh, C. I. G. 1157. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. *éd.* vol. 5 p. 209. (Kaibel, Epigr. Graeca 470. Cougny, Anthol. Pal. III 2, p. 150 n. 407.)

ΕΝΘΑΔΕϹΩϹΙ
ΠΑΤΡΑΚΕΙΜΑΙ
ΕΠΙϹΗΜΑΠΤΩ
ΔΕ ΜΟΙΡΗϹ
ΑΝΒΡΟϹΙΗϹΕ
ΚΤΕΛΕϹΑ
ΜΙΤΟΝ

Var. lect. In sex modo versus divisum exhibet Pouq., e versu quarto ΔΕ adiungens versui praecedenti, ΜΟΙΡΗΣ sequenti. — Vs. 6 ΤΕΑ Fourm. (Vs. 3 ΜΑΠ uterque.)

Ἐνθάδε Σωσι|πάτρα κεῖμαι | ἐπὶ σήμα[τι] τῷ]δε,
Μοίρης || ἀμβροσίης ἐ|κτελέσα[σα] | μίτον.

Restituit Boeckh.

628 Argis in museo tabula marmorea, a. 0,25. l. 0,48. cr. 0,03. Versus singuli inter lineas.
Martha, *Bull. de corr. Hell.* 2, 1878, p. 319. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 110 n. 515 litteris minusculis. — *Contuli et partim exscripsi.*

†ΟΤΗϹΑΡΙϹΤΗϹΕΝΒΙΩΖΩΗϹΤΥΧΩΝ
ΤΟΥϹΤΑΘΜΟΥΔΕΤΟΥΠΡΟϹΚΑΙΡΟΥΤΩΝ
ΒΡΟΤΩΝΕΥΡΕΘΙϹΟΥΤΟϹΑΛΗΘΩϹΤΟΝΒΙΟΝ
ΕΥΚΤΕΝΩϹΑΕΙΔΙΑΓΩΝΙΩΑΝΝΗϹΤΟΥΝΟΜΑ
ΕΧΡΗϹΑΤΟΤΩΒΙΩΜΟΚΤΩΒΡΙΩΚΗΙΝΔϚΗΤΙϹ
ΘΕΛΗϹΕΙΑΝΥΞΕΤΟΜΝΗΜΑΤΟΥΤΟΑΝΕΥΤΗϹΑΥΤ
ΓΑΜΩΡΕΑϹΗΤΟΥΤΟΥΑΝΕΨΙΟΥΘΕΟΔΩΡΟΕΧΕ
ΤΗΝΜΕΡΙΔΑΤΟΥΙΟΥΔΑΤΟΥΠΡΟΔΟΤΟΥΑΜΗΝ†

Var. lect. Vs. 5 ἰνδικτιῶνος στ' Coph. || vs. 7 in. ΓΑΜ, tum ΤΤΟΥ Martha, omissis superscriptis Ε et Ο.

† Ὁ τῆς ἀρίστης ἐν βίῳ ζωῆς τυχών,
τοῦ σταθμοῦ δὲ τοῦ προσκαίρου τῶν
βροτῶν, εὑρεθίς, οὗτος ἀληθῶς τὸν βίον
εὐ'κτενῶς ἀεὶ διάγων, Ἰωάννης τοὔνομα,
ἐχρήσατο τῷ βίῳ. Μη(νὶ) Ὀκτωβρίῳ κη', ἰνδ(ικτιῶνος) ς'. Ἢ τις
θελήσει ἀνῦξε(ιν) τὸ μνῆμα τοῦτο ἄνευ τῆς αὐτ[οῦ
γαμε(τῆς) Ὡρίας ἢ τοῦ τούτου ἀνεψιοῦ Θεοδώρου, ἔχ[ει
τὴν μερίδα τοῦ Ἰούδα τοῦ προδότου. Ἀμήν. †

Versus primus iustus est senarius; sermo reliquus metricum quendam perhibet colorem. εὑρεθίς (vs. 3) ad τυχών sumendum, τοῦ σταθμοῦ δὲ κτλ. pro appositione: »*qui dum vivit inventus est nactus esse optimam vitam, quae quidem temporaria modo mortalium est statio*«. — Vs. 4 videtur esse εὐ'κτενῶς pro εὐ ἐκτενῶς. — Vs. 5 ad diei designationem subintellege ἀπέθανε (ut e. g. n. 411); ἢ τις scriptum pro εἴ τις (Martha), vs. 7 Ὡρίας pro Ὡραίας.

629 Stela lapidis calcarii non ornata.

Exscripsit Ross in diario a. 1844, edidit *Intelligenzblatt zur Allgem. Litteraturzeitung* 1844, p. 654 (= *Archäol. Aufsätze* 2, 666). Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 129. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3306.) — *Exscripsi* ex ectypo Le Basii.

Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Ο Σ	Ἀρίστωνος,
Μ Ε Λ Ι Σ Σ Ι Δ Ο Σ	Μελισσίδος,
Ε Υ Π Α Σ Τ Ο Υ	Εὐπάστου.

Litterae optimae quarti saeculi. Contra Foucartum moneo, vs. 3 prius Y, quod dat Ross, vel hodie cerni posse in ectypo Le Basii.

630 Magnus cippus, aetate Fourmonti et Leakii in muro turris prope ecclesiam S. Basilii vel metropolitanam; Ross vidit inaedificatum ante introitum ad aream ecclesiae Παναγίας Θεοτόκου.

a b c: e schedis Fourmonti Caylus, *Recueil d'antiquités* VI 3 tab. 60, p. 195 et Boeckh, C. I. G. 1154. — *a* et *b*: Leake, *Travels in the Morea* III n. 67. — *a*: Le Bas, *Voyage archéol.* II 130 (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3305). — *b*: Le Bas, *Voyage archéol.* II 138.

a Ν Ι Κ Ο Π Ο Λ Ι Ο Σ

b Κ Λ Ε Ω Ν Ι Σ Χ Α Ι Ρ Ε

c Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ///Η Χ Α Ι Ρ Ε

a Νικοπόλιος.

b Κλεωνίς· χαῖρε.

c Ἀριστοκ[λ]ῆ· χαῖρε.

Repraesentavi exemplum Rossii, nisi quod tituli *c* initium et minus plenum et minus bene quam Fourm. sic exhibet: ΙΙΣΙΤ////Κ////ΗΧ, e quibus tamen emendari potuit lectio Fourmonti ΚΡΗΙΧ.

Manifestum est titulum *a* reliquis esse multo antiquiorem. Singuli tituli circumscripti fuisse videntur lineis incisis, secundum Cayli imaginem etiam *c*. — De vocativo -κλῆ cf. ad n. 122.

631 *Prigela* (prope Argos) tabula lapidis calcarii ab omnibus partibus laesa, inmissa sedi lapideae ante ecclesiam (ubi frustra quaesivi). Anaglypho repraesentatur magnus cantharus, e quo super eum se erigens bibere videtur serpens. L. 0,40.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 158. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3304. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 114 n. 4.)

Η Ρ Υ Σ Η Μ	Σᾶμα] Ἡρο[ῦ]ς ἠμ[ὶ
- Ο Υ Λ Υ Κ Ο Φ Ρ Ο Ν	τ]οῦ Λυκόφρον[ος.

Bonae aetatis esse ait Milchh., qui recte videtur censere sepulcrale. In supplemento ab eo proposito: τοῦ] ἥ[ρω]ς ἠμί, exemplo repugnat ω.

632 Ex *Rossii* diario anni 1844. In area domus cuiusdem fragmentum stelae, in qua repraesentatur canis, supra quem titulus.

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Σ Α Ν

Αἰσχύλος Ἀν-- (nomen patris).

Videtur repraesentatus esse mortui canis amatus ut custos sepulcri. Vix enim praetuleris legere Αἰσχ. ἀν[έθηκε.

633 Argis in domo, quam possidet Νικόλαος Βαρίλας, tabula, in qua supra titulum est regula elata. A. 0,31. l. 0,41. cr. 0,08. — *Exscripsi.*

Ν Ι Κ Ο Ξ Ε Ν Ε	Νικόξενε·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

634 Argis in museo fragmentum lapidis calcarii, quod teste Milchhoefero olim iacebat ducentos fere passus a theatro ad orientem versus. Supra servatus est margo excavatus. A. 0,51. l. 0,74. cr. 0,30.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 156, *e.* (Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 110 n. 520.) — *Exscripsi.*

L · H I L V R I A *vacat*

Ο Π Λ Ι Ο Υ Ι Λ Υ Ρ Ι · ——

vacat

Var. lect. Milchh. graviter errans sic exhibet: vs. 1 /////ΙΗΙΙ . . ΚΙΑ//// || vs. 2 extr. ΟΥ:ΑΥΡΙ ηλίου.

Titulum bilinguem, qui fortasse alterius a. Chr. n. saeculi, certe non recentior mihi visus est saeculo a. Chr. n. ultimo, sic (nomen primum exempli gratia) mihi restituit Mommsen:

Marcia P(ublii)] l(iberta) Hilaria.

Μαρκία Π]οπλίου Ἱλαρί[α.

De patrono Graece mero genetivo nominis designato cf. supra ad n. 76 et infra ad n. 1219/1245. Monstrat restitutio, minimam lapidis latitudinem fuisse circa m. 1,50; fuerit igitur epistylium aediculae sepulcralis, non ut visum est Milchhoefero basis.

635 In latere angustiore lapidis, qui teste Welckero verisimiliter est e sepulcro repertо in domo quadam prope ecclesiam Ἁγία Κυριακή.

Habeo e diario Welckeri, e quo edidit C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 515. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3311.)

Α Μ Α Τ Η Ρ Α Ν	Ἁ μάτηρ Ἀν[δρομάχα(?)
Π Ρ Ο Κ Λ Ε Ι Δ	Προκλείδ[αν τοῦ δεῖνος.

Sic fere refingendum duxerim.

636 »Argis in ecclesia S. Paraskeues« (ubi frustra quaesivi) Boeckh, C. I. G. 1150 e schedis Fourmonti.

Ε Υ Κ Λ Ε Ι Δ Α . . .	Εὐκλείδα --,
Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η	Σωκράτη --·
Χ Ι . . Σ Η / . . Ε	χ[ρη]σ[τέ, χαῖρ]ε.
. . Ι - - - -	

Refinxit Boeckh. »Σωκράτη videtur vocativus esse ut Μενεκράτη [n. 637].«

637 »Argis in vineis« e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1153.

Σ Ω Ν Χ Α Ι Ρ Ε	--σων· χαῖρε.
Μ Ε Ν Ε Κ Ρ Α Τ Η Χ Ρ Η Σ Τ Ε	Μενεκράτη χρηστέ·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

638 Stela sepulcralis in officina coriarii.
Ross, *Archäol. Aufsätze* 2, 665. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 130 *a.* Prellwitz, *Dialektinschr.* 3307.)

ΕΡΑΤΕΙΑΣ — Ἐρατείας.

---

639 Argis in museo anaglyphum marmoreum, a dextra fractum: sedens mulier dextram admovet capiti, sinistra tenet lorum arculae. Titulus in regula supra anaglyphum. A. 0,79. l. 0,39. cr. 0,16.
Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 154 n. 504. I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 394 n. 2. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 106 n. 503. — *Exscripsi.*

ΧΑΡΙΚΩΧ — Χαρικώ· χ[αῖρε.

Baun. cernere sibi visus est Λ, quod supersit e versu superiore (»*obere Randzeile*«).
Titulum crediderim multo recentiorem esse anaglypho, quod quarto fere a. Chr. n. tribuas saeculo.

---

640 In eodem lapide atque n. 620, sed in alio latere et litteris aliter directis.
E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1152 ut huius tituli versus 9. 10. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 133.

ΕΥΚΡΑΤΙΣ . ΥΣΤΡΑ — Εὐκρατὶς [Ε]ὐστρά[του·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

Var. lect. Vs. 1 in. ΕΥ omittit Le Bas. Tum ΤΕΟΣ Fourm., ΣΥΣ Le Bas || vs. 2 ‘ . . ΑΙΧΙΑΙΙ - - - Fourm.

Patris nomen restituit Foucart. Nomen prius fortasse scribendum Εὐκράτ[ι]ς.

---

641 *Merbaka* in ecclesiae muro septentrionali stela sepulcralis cum aetomate, in qua repraesentantur vir et mulier stantes. Titulus in regula sub aetomate. A. 1,01. l. 0,56.
Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 135 ex apographo Landroni. — *Exscripsi.*
(Lapidum pulchrae ecclesiae Merbacensi inaedificatorum duos oriundos esse e regione Heraei constat testimonio Fourmonti (n. 538. 539), unum ipsius tituli verbis ex Argis (C. I. L. I 595). De nostro, de n. 647, de n. 657 non constat: hos inserui Argivis.)

ΜΑΡΚΟΣΑΝΤΑΛΙΝΙΟΣ — Μᾶρκος Ἀνταλῖνος
ΣΙΛΑΞΙΜΟΣ *vacat* — Σιλ[άσ]ιμος.

Titulum sic exhibet Landron: ΜΑΝΙΟΣΑΝΕΛΛΙΝΙΟΣ
. . . . . ΝΟΣ
Mihi lectio versus prioris certa visa est, alterius difficilis quidem sed vix dubia.

---

642 Argis in museo stela olim inmissa scalis Ἁγίου Κωνσταντίνου, in duas fracta partes, supra et a sinistra mutila. A. 0,85. l. 0,31. cr. 0,15.
Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 154 n. 507. I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 395 n. 6. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 110 n. 516. Cf. Io. Schmidt, *Athen. Mitth.* 6, 1881, p. 357 n. 59. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3303.) — *Exscripsit Fredrich.*

ΡΤΙΑΤΙΑΣΗ — - - - ρτία Ση . . . .
ΑΡΧΑΓΕΤΙΣ — ἀρχαγέτις.

scapulum *clavis*

Recte videtur coniecisse Milchh., lapidem designasse sepulcrum sacerdotis.

---

643 In domo, quam possidebat ὁ στρατηγὸς Τσώκρη, tabula marginata marmorea, in qua anaglypho repraesentatur mulier stans, quae tamquam orans porrigit dextram, et vir armatus cum equo. Titulus in margine inferiore. A. 0,57. l. 0,60.
Ex apographo suo Foucart in explicationibus ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 137 *a* litteris minusculis. (Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 116 n. 13.) — *Exscripsi.*

ΠΥΘΟΔΙΚΗΤΑΛΑΟΥ

Πυθοδίκη Ταλάου· [χαῖρε.

Supplementum e spatio veri videtur simillimum, ut notabilis sit mortuae repraesentatae gestus.

---

644 In ecclesia S. Panagiae. — Le Bas, *Voyage archéol.* II 140.

ΑΥΤΙΩ . . ΛΑ . . . — Αὐ[ξ]ι[θία] Λα - -
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ — χρηστή· χαῖρε.

Tentavi.

---

645 In vico *Plataniti* prope Argos sito ante ecclesiam Panagiae magna tabula lapidis calcarii cum margine elato. Infra fracta. A. 0,80. l. 1,53. cr. 0,29.
Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 158 n. 11. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 115 n. 8. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΧΡΗ Α — Ἀπολλωνὶ χρη[στ]ὰ
ΚΑΙΑΛΥΠΕΧΑΙΡΕ — καὶ ἄλυπε· χαῖρε.
ΑΠΟΛΛΩΝΙΧΑΙΡΕ — Ἀπολλωνί· χαῖρε.

Videntur sepultae esse feminae duae, mater et filia.

---

646 Argis in museo anaglyphum aetomate et acroteriis instructum: puella sedens, in cuius gremio magna avis, quam dextra tangit, cum laevam ad eius rostrum admovet. Adstat serva, dextra tenens lorum arculae. Titulus sub aetomate. A. 0,36. l. 0,25. t. 0,07.
Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 154 n. 505. I. Baunack, Philologus 48, 1898, p. 394 n. 4. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 106 n. 504. — *Contuli.*

ΠΩΛΛΑ — Πώλλα·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

---

647 »*Église de Merbaka. Sur une grande stèle à pilastres.*« Ex apographo Landroni Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 139. — Haud dubie is est lapis, quem incolae mihi rettulerunt furto abreptum esse ex ecclesiae muro ad orientem spectante, ubi apparent vestigia lapidis olim inmissi.

ΜΑΙΝΙΑΑΒΡΑΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Μανία Ἄβρα χρηστή· χαῖρε.

Μανία nomen etiam n. 620. Ἄβρα = *Aura* affert Benseler in nominum lexico e Plutarcho, Cic. 26. — De origine lapidis cf. quae adnotavi in lemmate n. 641.

648 Anaglyphum rudissimae artis inmissum muro: vir chlamyde et thorace inductus equitat versus aram, iuxta quam prorumpit aper; adstat palma circumvoluta serpente.

Bursian, *Archäol. Zeitung* 13 (1855) *Anz.* p. 58*. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 136a. Cophiniotis, *Ἱστορία τοῦ Ἄργους* I p. 115 n. 12.)

ΑΤΕΙΜΗΤΕΗΡΩΝ
ΧΡΗϹΤΕΧΑΙΡΕ

Ἀτείμητε Ἥρω[ς
χρηστέ· χαῖρε.

Vs. 1 scripserunt ἥρων, singularem esse formam vocativi rati de voce q. e. ἥρως.

649 Marmor longum repertum in eadem regione ubi n. 583.

Ross, *Archäol. Aufsätze* 2, 665. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 137. — *Exscripsi ex ectypo* Le Basii parum claro — lapis manifesto erat valde detritus — quantum potui.

Α. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗϹ
ΔΙΟϹϹΕΒΑΖΕΙΟΥΤΟΜΝΗΜΑ
ΕΥΑϹΕΝΖΩΝΠΑΠΟΛΛΩΝΙΔΙΩΝΧΑΙΡΕ
ΙΟΝ ΖΗϹΑϹΗΛΙΚΙΑ//ΕΤΕϹΙΤΡΙΑΝΤΑΔΥΩΠΟΛΕΙΤΑΡ
ΡΑΨΩΔΕΧΑΙΡΕΖΗϹΑϹΕΤΗΛ

Var. lect. Vs. 1 in. ΑΙΙΑΠ R., Α.ΛΠ Le B. || vs. 2 in. ΙΡΟϹϹΕΒ R. || vs. 3 in. Ε omittit Le B. Tum et Π, quod satis certum videtur in ectypo, et ΧΑΙΡΕ omittit R. De hac voce video in ectypo Λ/, post quae vestigia detritus videtur lapis || vs. 4 in. ΙΟΝ omittit R. Tum ΚΙ/.ΕΤ Le B. Equidem de priore versus parte in ectypo agnovi haecce: ΙΟΝ....ϹΑϹ ΗΑΙ..Α.ΕΤ || vs. 5 in. ΛΙΑΥΩΔΕ Le B., ΡΑΥϹΕΔΕ R. De sequentibus ΖΗ et Λ non agnovi.

Α[ὐλ.] Ἀπολλωνίδης,
ἱερεὺς] Διὸς Σεβαζείου, τὸ μνῆμα
κατεσκ]εύασεν ζῶν. Πο. Ἀπολλωνίδ(η, Δ)ίων· χαίρε[τε.
– – ων, ζήσασ(α) ἡλικία[ς] ἔτεσι τριάντα δύω. Πολείταρ[χ]ι
– – – α ῥαψῳδέ, χαῖρε, ζήσας ἔτη λ'.

Vs. 3 Ἀπολλωνίδ(ο)ν, χαῖρε scribere vult C. Keil (sed obstat praenomen), Ἀπολλωνιδίων, χαῖρε Fouc. Conieci lapicidam, qui scribere vellet nomina duo, aberravisse de Δ priore ad alterum. — Vs. 4 cum videatur constare de terminatione ον, scripsi ζήσασ(α). Tum notanda forma neo-graeca τριάντα. — Sub fine scripsi Πολείταρ[χ]ι, Fouc. Πολείτα. — Vs. 5 vix dubium ῥαψῳδέ.

650 Argis in museo stela lapidis calcarii rubescentis. A. 0,65. l. 0,27. cr. 0,15.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 156, *f.* I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 395 n. 5. Cophiniotis, *Ἱστορία τοῦ Ἄργους* I p. 111 n. 521. — *Exscripsit Fredrich.*

ΛΕΩΝΑ
ΧΑΙΡΕ

Λεωνᾶ·
χαῖρε.

651 In ecclesia Panagiae ea — sunt duae —, quae est in ascensu arcis, exscripsit Ross in diario a. 1833 et edidit Inscr. Graec. ined. I 56. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 136. — *Exscripsi* ex ectypo Le Basii. (Lapidem frustra quaesiveram.)

ΥΤΥΧΕ
ΧΑΙΡΕ
ΧΑΙΡΕΚΕϹΥ

Ε]ὔτυχε·
χαῖρε.
Χαῖρε καὶ σύ.

Colloquium esse inter viatorem et mortuum intellexit Ross.

652 Cophiniotis, *Ἱστορία τοῦ Ἄργους* I p. 117 n. 22.

«Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἰατροῦ Π. Κούζη ὑπάρχει ἐπιτύμβιος πλὰξ ἄνευ ἀναγλύφου μετὰ ἀετώματος, κάτωθεν τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ἐπιγραφή

Τρίανθος.»

653 Le Bas, *Voyage archéol.* II 141 ex apographo Landroni. (Kirchhoff, C. I. G. IV 9300.)

ΕΥΠΟΡΑΔΙ
ΩΝΕΙΡΗΝΗ
ϹΟΙΚΟΙΝΤΕ

Εὐ[μ]ο[ί]ρ[ει], Δί-
ων· εἰρήνη
σοι, Κόϊντε.

Restituit Kirchhoff, addens: «Primi versus verba si recte correximus, epitaphium habebimus sepulcri, quod dici solet, bisomi, Dionis et Quinti».

6. VARIA ET INCERTA.

654 Sub statua (Fauvel) sive protoma (Prossalendi) marmorea, cum aliis monumentis effossa Argis prope theatrum a. 1810 a Veli Pascha, Moreae praefecto, qui ea vendidit Friderico domino North, comiti Guilford.

Fauvel in Millini *Magasin encyclopédique* a. XVI (1811), 2, p. 141 (inde Dodwell, *Classical tour* 2, 217 et Boeckh, C. I. G. 1146). Memorat Stella Doria Prossalendi, *Giornale dell' Italiana letteratura* (Padovae 1811) t. 28 p. 88. (Welcker, *Kleine Schriften* 3, 485. Raoul-Rochette, *Lettre à Mr. Schorn* p. 234 n. 75. Brunn, *Griech. Künstler* 1, 558. Löwy, *Inschr. griech. Bildhauer* 436.)

ΑΤΤΑΛΟΣΑΝΔΡΑΓΑΘΟΥ

Ἄτταλος Ἀνδραγάθου.

Fauvel unum testatur verbum Ἄτταλος; Pross. refert sculptum esse »*il nome di Attalo d'Andragato, celebre scultore Ateniese*«, in quibus ethnici designationem recte iam suspicatus est Welcker fluxisse e Pausania 2, 19, 3: Ἀργείοις -- ἐστὶν Ἀπόλλωνος ἱερὸν Λυκίου. τὸ μὲν οὖν ἄγαλμα τὸ ἐφ' ἡμῶν Ἀττάλου ποίημα ἦν Ἀθηναίου. Prossalendio non nuntiatum esse — ipse enim non vidit monumentum — in titulo fuisse ἐποίησε sive tale quid, inde est manifestum, quod ambigit, utrum imago confecta sit ab Attalo quodam an eum repraesentet. Titulus igitur certo non indicabat artificem sed eum, cuius imago expressa erat.

---

655 Lapis quadratus marmoreus a Veli Pascha inventus in eadem effossione atque n. 654 itemque venditus Friderico domino North.

Apographum ignoti sibi missum Stella Doria Prossalendi tradidit Mauromatio Corcyraeo, e cuius lectione litteris minusculis ille edidit *Giornale dell' Italiana letteratura* (Padovae 1811) t. 28 p. 90. 93. (Boeckh, C. I. G. 1147. Welcker, Specimen epigr. I 18. Kaibel, Epigr. Graeca 1109.)

Φθέγγεται, ἠρεμέει, γελάει μόνον· καὶ τάχα δώσει
τῷδε λίθῳ ψυχάν. μορφᾶ τόσον δύναται.

Exhibui titulum qualem eum scripsit Boeckh; Mauromatius priora usque ad μόνον interrogative acceperat et diviserat τὸν δέ, ad quod Boeckh: »ferri nequit. Malim τῷδε«. Sed sic quoque sensu cassa sunt verba laborantque gravissimis vitiis metricis; breviter igitur rem expedivit Kaibel: »mihi ... ab homine recentissimo eodemque imperitissimo fictum videtur«. Sed de effossione, in qua inventus esse perhibetur lapis, constat etiam e relatione Fauvelii (cf. lemma praecedens) et diserte venditus esse refertur, ut necessario si fictus esset titulus, adulteratus esset non in charta sed in lapide, idque in Peloponneso anno 1810, quod nemo est qui credere possit. Non igitur abicienda est inscriptio sed emendanda, in quo negotio si tenes, in exemplo edito non disiuncta esse servata a suppletis, lucrandum mihi videtur carmen non inlepidum:

Φθέγγεται, ἠρεμέει, γελάει. μ[ί]μ[ε]ι καὶ τάχα δώσει
τα[ι]δε λίθωι ψυχὰν Μο[ῖ]ρα· τόσον δύναται.

Laudatum erat sub statua, varium videri longius intuenti eius habitum (ut re vera fieri potest in bonis imaginibus): »*nunc loquitur, nunc quieta auscultat, nunc ridet; si expectaveris, vita eam praeditum iri videbis a Parca: tanta enim eius est potestas*«. Vs. 1 cum id quod erat in lapide: ΜΕΝΕ lectum esset μόνο, falso supplemento vox est effecta. — Vs. 2 descriptum erat ΜΟ ΡΑ s. ΜΟΙΙΑ.

656 Argis in area ante museum basis lapidis calcarii; in summo latere profunda excavatio paene aequat baseos latitudinem. A. 0,26. l. 0,56. cr. 0,56. — *Exscripsi.*

ΥΠΕΡΜΗΣΤΡΑ

Ὑπερμήστρα.

Basis tulit signum filiae Danai. Nomen item sine Ny scriptum est in patera vitrea musei Coloniae Agrippinae (vide Kamp, *Archäol. Zeitung* 34, 1876, p. 203); de Κλυταιμήστρα cf. Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* 166 sq.

---

657 *Merbaka* in pulchrae ecclesiae muro septentrionali tabula marmorea, a. 0,82. l. 0,73. Cf. lemma n. 641.

Exscripsit Ross in diario a. 1833, edidit Inscr. ined. I 58. Rangabé, *Antiquités Helléniques* 2, 1231. E schedis Welckeri C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 515. Le Bas, *Voyage archéol.* II 112, cuius exemplo correctiones ex ectypo addidit Foucart. (Löwy, *Inschriften griech. Bildhauer* 261.) — *Exscripsi.*

ΞΕΝΟΦΙΛΟΣΚΑΙΣΤΡΑΤΩΝ
ΑΡΓΕΙΟΙΕΠΟΙΗΣΑΝ

Ξενόφιλος καὶ Στράτων
Ἀργεῖοι ἐποίησαν.

De aetate tituli cf. quae adnotavimus ad n. 489. In Rossii exemplo edito moneo formas litterarum parum accurate esse redditas, melius in diario.

Statuas Aesculapii et Hygieae factas a sculptoribus nostris, quae Argis essent in fano dei, in summo honore fuisse testis est Pausanias 2, 23, 4.

---

658 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1143.

ΤΥΧΑ
....ΑΙΝΟΥΚΑΙΦΙΛΑΙΝΙΣΕΥΣ
...ΘΕΝΕΛΑΙΠΙΤΟΥΣ---
...ΑΠΟΛΛΩΝΙΤΟΙ--
.ΝΙΤ ΔΥΚΕ --
ΕΣΠΟΙΟΥΝΤ --
ΕΑΥΤ ---

Ἀγαθᾶ[ι] τύχα.
Ὁ δεῖνα --]μένου καὶ Φιλαινὶς Εὐ[θ--
-- οἴκο]θεν ἔλαπ[ον] τοὺς -----
--- Ἀπόλλωνι τοῖ [Λυκείοι ---
Ἀπόλλω]νι τ[οῖ Λ]υκε[ίοι -----
---- ἐπποιοῦντ]ες ------
--- ἑαυτ- --------

Recte dicit Boeckh aliquid legari Apollini; certo quidem a coniugibus, itaque vs. 3 scripsi ἔλαπ[ον]. Boeckh dubitanter dedit ἔλιπε. — Vs. 2 de οἴκοθεν, quod conieci, cf. ad n. 672. — Vs. 4 et 5 restitui; de Apolline Lycio Argis culto vide quae adnotavi ad n. 557. Dativum τοῖ retinui propter n. 558 vs. 14 συνόδοι.

659 Argis in domo, quam possidebat ὁ στρατηγὸς Δημήτριος Τσάκρ., basis rotunda lapidis calcarii, fracta ad dextram et infra, ubi tamen servatus est tituli finis. A: 0,54. diametros 0,27. — *Exscripsi.*

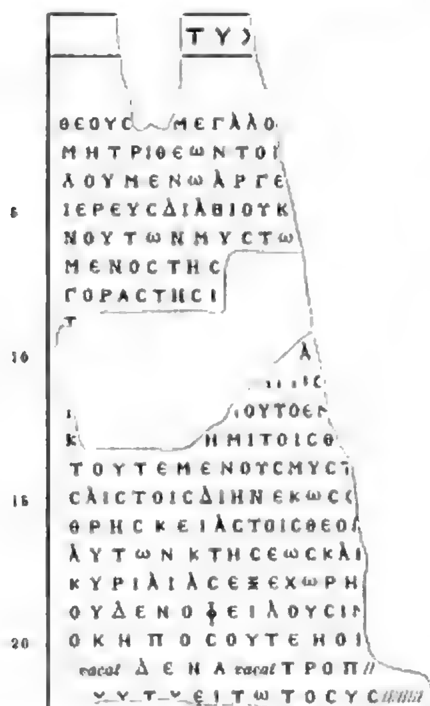

Τύχ[η τῇ ἀγαθῇ.

Θεοὺς μεγάλο[υς μαρτύρομαι(?) - - -
Μητρὶ Θεῶν τὸ [- - - - ἐν τῷ κα-(?)
λουμένῳ Ἀργε[ίοις - - - - - - - -
ἱερεὺς διὰ βίου κ[ατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ κοι-(?)
νοῦ τῶν μυστῶ[ν - - - - - -
μενος τῆς [- - - - - - - ἀ-
γορᾶς τῆς - - - - - - - - -
τ- - - - - - - - - - - -
- - - - - α - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - -
- - - τ]οῦτο ἐν - - - - - - -
καὶ ἐφί(?)]ημι τοῖς θ[εοῖς (θ]ιασώταις)(?)
τοῦ τεμένους μυστ- - - - - -
σαις τοῖς διηνεκῶς - - - - - -
θρησκείας τοῖς θεο[ῖς - - - -
αὐτῶν κτήσεως καὶ - - - - -
κύριαι ἃς ἐξεχώρη[σα - - - - -
οὐδὲν ὀφείλουσιν [- - - - οὔτε
ὁ κῆπος οὔτε ἡ οἰ]κία - - κατ' οὐ-
δένα τρόπ[ον.
Εὐτυ[χ]είτω τὸ σύσ[τημα(?).

Instrumentum quo fundus, cuius partes erant hortus et domus (vs. 20), donatur thiaso mystarum (vs. 6. 14), qui praeter magnam Matrem (vs. 2), ut videtur, alia etiam venerabatur numina (vs. 16). Sacerdotio perpetuo fungebatur donator (vs. 5). Vs. 22 τὸ σύστημα videtur significare thiasum.

660 «Fragment copié par M. Trézel sur une pierre encastrée dans l'un des murs intérieurs de la caserne à Argos.» *Expédition de Morée* II p. 105 n. 9 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, p. 227 n. 62.

ΡΠΟΥΣΤΟΙΣ
ΩΣΔΕΟΣ ΟΣΔ
ΟL ΕΩΛΗΣ Α
ΗΣΤΕΝΟΙΤΟΙΑΡΗ
5 ΛΑΣΠΑΜΦΥΔ

κακοῦ[ρ(γ)]ους τοὺς (vel το[ὺ]ς)
ως δίος [τ]άπ[α(?)
- ο ἐ[ξ]ώλης
- ης [γ]ένοιτο ἱαρ[ε - (s. [π]αρ' ἡ(μῶ)
5 φυ]λᾶς Πανφυ[λῶν.

Restitui quantum potui. Vix dubium, quin fuerit devotio.

661 Fragmentum lateris. — Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 115.

ΕΠΙΑΓΟΡΑ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑ

Ἐπὶ ἀγορα[νόμου]
Ἀριστοκρά[τευς.

Supplevit Foucart. Idem nomen eponymi (munere non indicato) in ansis amphorarum Rhodiarum: Inscr. Graec. ins. I 1097; Inscr. Pergamen. 918. 919.

662 Argis in muro domus cuiusdam. Marginum, quos obiter indicat Ross, sinister ut videtur erat incolumis.

Ross in diario anni 1833.

Μ / Υ ΝΕ
ΩΤΑΠΡΟΒΑΤΑΜΗ
ΝΟΙΦΛΕΙΤΩΠΕΝΤΗ
ΣΟΝΤΩΔΕ.ΤΟ.ΙΑ
5 ΡΑΙΣΩΝΚΑΙΤΟΙ
ΞΕΝΙΚΑΙΘ...ΤΙΩ

- - - - - - - -
- ω τὰ πρόβατα μη -
- ν ὀ(φ)λείτω πεντή[κοντα δραχμὰς
διαπρα]ξόντω δὲ περ[ὶ δ]α[μιοργοί(?)
5 χ]ραίζων καὶ τοι - -
- ξενικ[ῶ]ι Θ . . . τιω.

663 Argis in museo tabula marmorea; margo servatus ad sinistram et supra. A. 0,16. l. 0,23. cr. 0,03. — *Exscripsi.*

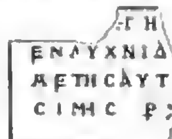

- - η τ(ν, γ)η - -
εν Λυχνίδ[ιος μετὰ γυ-
ναικὸς αὐτ[οῦ Ὀνη-
σίμης. ΡΧ

Restitui ut votivum; fortasse tamen erat sepulcrale: τῆς γυ]ναικὸς αὐτ[οῦ.

V. LERNA.

664 Argis in museo anaglyphum marginatum marmoreum: pone aram stat Ceres, dextra tenens sceptrum; ante aram duae parvae puellae, mulier, vir. A. 0,45. l. 0,54. cr. 0,10. Supra anaglyphum titulus *a*; tituli *b* nomina figuris subscripta.

Bursian, *Archäol. Zeitung* 13 (1855), *Anz.* p. 57*. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 152 n. 496. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 104; figura 20 dat imaginem anaglyphi. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 142. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3323.) Cf. Osann, *Archäol. Zeitung* 13 (1855), p. 142 sq. — *Exscripsi.*

a ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΑΝΕΘΗΚΕ

b ΜΥΣΙΟΣΧΡΥΣΑΝΘΙΣ ΔΑΜΑΤΗΡ

a Ἀριστόδαμος ἀνέθηκε.

b Μύσιος. Χρυσανθίς. Δαμάτηρ.

Monumenti interpretatio debetur Osanno: Prope Lernam Pluto cum rapta Proserpina ad inferos ferebatur descendisse (Paus. 2, 36, 7); Cereri, cum filiam quaerens Argos venisset, hospitium praebuit Mysius (Paus. 2, 35, 4. 7, 27, 9) indeque regionem urbis Mysiam vocabant Argivi, in qua Cereris Mysiae aedem exstruxerunt (Paus. 2, 18, 3); de raptu filiae matri rettulit Chrysanthis (Paus. 1, 14, 2). Parvae figurae muliebres secundum Foucartum repraesentant mysteriis initiatas, secundum Osannum Chrysanthidis filias.

665 Argis in museo basis (Milchhöfer non recte: ara) rotunda lapidis calcarii; in summo latere foramen ad inserendam fibulam et excavatio haud profunda. Diametros 0,29.

Bursian, *Archäol. Zeitung* 13 (1855), *Anz.* p. 57*. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 152 n. 497. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 142 *a*.) I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 396 n. 10. — *Exscripsit Fredrich.*

ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ
ΑΝΕΘΗΚΕ

Ἀριστόδαμος
ἀνέθηκε.

Ab eodem viro dedicatum esse hunc lapidem et proxime praecedentem arguit aequalitas scripturae.

666 Basis inventa in vico Μύλοι, quae est sedes Lernae. In summo latere foramina tria vel quattuor. A. 0,91. l. 0,35. cr. 0,31. — Frustra quaesivi; lapides antiquos consumptos esse ad viam ferream exstruendam mihi rettulerunt incolae.

Conze et Michaelis, *Annali d. Inst.* 1861, p. 21. (Foucart in commentario ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 142 *b*. Kaibel, Epigr. Graeca 821, cui exemplum suum cum emendationibus ex ectypo petitis descripserat Michaelis. Cougny, Anthol. Pal. III 1, p. 43 n. 279. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 303.) — Repraesento *Michaelis exemplum* e diario eius accurate iteratum, nisi quod insertae sunt versuum 5. 7. 15 emendationes, quas postea ex ectypo suo (hodie desiderato) ediderat vir clarissimus in Annalibus: exemplum sic effectum lapidem reddit quam bene hodie fieri potest.

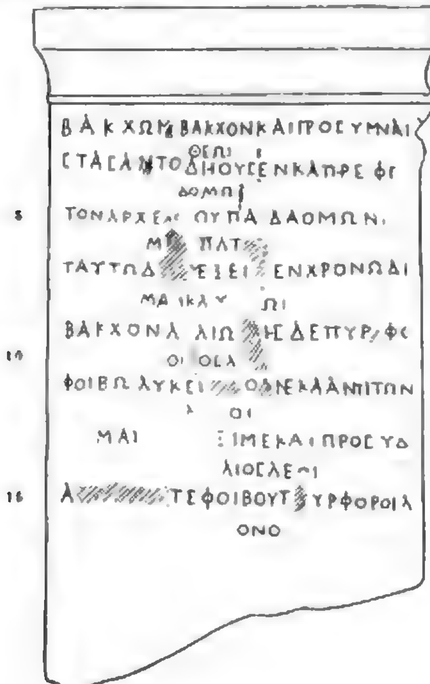

Enoto exempli sui editi locos ex ectypo a Michaele mutatos; in diario est: Vs. 5 extr. ΔΑΝΩΝ. — Vs. 7 ΥΕΞΙ///ΕΝ. — Vs. 15 in. Λ ΤΕ ΟΙΒ.

Βάκχῳ μ[ε] Βάκχον καὶ προσυμναί[ᾳ] | θεῶι |
στήσαντο Δηοῦς ἐν κατηρεφ[εῖ] | δόμω[ι], ||
τὸν Ἀρχε[λά]ου πα[ῖ]δα ἐ[π]ώ[ν]υ[μ]ον πατ[ρί]. |
ταὐτῷ δ[έ] μ' ἐξ[ῆρε] ἐν χρόνῳ δ[ά]μα[ρ] κλυ[τ]ῆς |
Βάκχον Λ[υ]καίν[α γ]ῆς δὲ πυρφό[ρ]ο[ς] θεᾶ[ς] |
Φοίβῳ Λυκεί[ῳ θ'] — ο[ὔ]ποτ' ἄκαιτον λ[έγ]ει — |
δά[μα]ρ με τίμᾳ καὶ προσυ[μ]ναίος θε[ᾶς] ||
α[ὐτοῦ] τε Φοίβου [π]υρφόροι λ[υ]κοκτ]όνο[υ].

Foucart et Dittenberger Archelaum nostrum eundem esse censuerunt atque eum, qui Athenis aram dedicavit Rheae et Attidi (C. I. A. III 172. Kaibel, Epigr. Graeca 812), idque ut evicit Henzen haud ita multum ante annum 387 p. Chr. n. Ac certe donator Atticus dicitur θύσιον μυστικὸν εὖ δαίσαν, ἐν Λέρνῃ δ' ἔλαχεν μυστικοὺς δαΐδας. Sed recte monet Kaibel saepe in gentibus et nomina permansisse et sacra ministeria, ut in dubio res sit relinquenda. Archelaus noster pater sive avus credi potest alterius, qui revera dicitur προγόνοις ἱερόφιλλος; tertio autem saeculo titulus vix videtur antiquior.

Archelai signa posita esse Kaibel uno tempore (ταὐτῷ ἐν χρόνῳ vs. 4) censet duo, sed verissime Michaelis per litteras mihi indicavit fuisse tria: de primo agitur vs. 1—3, de altero vs. 4. 5; in medio versu quinto introduci imaginem novam prodit particula δέ.

Supplementa versuum trium priorum sunt Michaelis. — Vs. 1 Βάκχῳ καὶ προσυμναίᾳ θεῶι i. e. Baccho et Cereri, quibus communia mysteria Lernaei celebravisse traduntur: Pausanias 2, 37, 1 sq. ἱερὰ δὲ τοῦ ἄλσους ἀγάλματα ἔστι μὲν Δήμητρος Προσύμνης, ἔστι δὲ Διονύσου — —. καταστήσασθαι δὲ τῶν Λερναίων τὴν τελετὴν Φιλάμμωνά φασι. τὰ μὲν οὖν λεγόμενα ἐπὶ τοῖς δρωμένοις κτλ. Orelli Inscr. 2361 *sacratae apud Laernam deo Libero et Cereri et Corae.* Cf. etiam C. I. A. III 718 (Kaibel, Epigr. 866). — Βάκχον = *mystam Bacchicum*; cf. Schol. Aristoph. Eq. 408 et titulos *Brit. Mus.* III 786 (Cnidus); *Monatsber. der Berl. Akad.* 1874. p. 1 (Cyzicus); *Archäol.-epigr. Mitth.* 11, p. 48 n. 60 (Tomi). Erravit Rohde, *Psyche* p. 648 adnot. 1 (editionis alterius 2 p. 360), putans Βάκχον designare mortuum, qui cum deo sit aequatus.

Vs. 2 ad στήσαντο subiectum »qui praesunt aedi« omitti poterat, quia non licebat aliis.

Vs. 4 ταύτῃ δ[ὲ] με, ξεῖ[νε], ἐν χρόνῳ ἐ[ξῆ]κ[ε] κλε[ιτ]ῶι Kaibel, dicens: »supplementa omnia certa«. Sed valde displicent με et ὅμως simul posita et multo verisimilius est introduci novum subiectum. ἐξαίρειν μνῆμα est apud Pausaniam 6. 21. 9; Ɛ ex ectypo tantum petitum corrigere licet in H. ΔΙ sumpsi facillimo errore exscriptum esse pro Δ/ probante ipso Michaele, qui marginem dextrum mihi scripsit fuisse detritissimum.

Vs. 5. 6 restituit Michaelis, supplementum quidem palmare λ[άχ]οι per litteras mihi indicans. Pertinet parenthesis ad vocem sequentem δάμαρ; usurpatum in bonam partem ἀντίων non est offensioni. Apollinem Lycium (de cuius cultu Argivo cf. ad n. 557) patet Lernae participem fuisse sacrorum Cereris Liberique. Cum Cerere ut solet Lernae cultam esse Proserpinam (vs. 5 Θεαῖς) patet e mytho ad n. 664 relato et e dedicatione Latina laudata ad nostri versum primum.

Vs. 7 mutavi δά]μα[ρ τίθ]ει με Kaibelii, qui reliqua expedivit, cum malum sit imperfectum.

Vs. 8 αὐτοῦ est Buecheleri (apud Kaibelium), λυκοκτόνου Michaelis.

667 Argis in museo pars superior stelae sepulcralis: in aedicula, cuius aetoma rosa ornatur, superest caput parvi pueri eximia arte expressum, supra quod titulus. A. 0,37. l. 0,40. cr. 0,10.

Bursian, *Archäol. Zeitung* 13 (1855), *Anz.* p. 57*. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 128*b*.) I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 396 n. 9. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 106 n. 502. — *Exscripsi.*

Κ Η Φ Ι Ϲ Ο Δ Ο Τ Ο Ϲ

Κηφισόδοτος.

ΚΕΦ Burs. — Lernae inventam esse stelam testatur nota, quam affixam ei vidit Baun.

VI. TIRYNS.

668 Tabula lapidis calcarii fusci infra fracta, in museo Atheniensi, quae cum Woltersio a. 1889 monstrabatur, prope Tiryntha reperta esse dicta est. A. 0,26. l. 0,31. cr. 0,045—0,055. Sub titulo est repraesentatio, rudi arte incisa: mulieribus tribus, quarum unaquaeque sinistra tenet florem, dextra anguem (sicut *Athen. Mitth.* 4, 1879, tab. 9), adversa est femina, quae manu paulum sublata aliquid videtur tenere; ante eam infans Eumenidibus porrigens aliquid, fortasse bestiam.

Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1889, p. 67. — *Exscripsit Prott* et misit ectypum.

Κ Α Λ Λ Ε Ω Ν Ε Υ Μ Ε Ν Ι Ϲ Ι Ν

Κάλλεον Εὐμενίσ[ιν].

Litteratura tertio a. Chr. n. saeculo videtur adsignanda. In ultimo Epsilon lineae directae pars superior non erat exarata.

VII. NAVPLIA ET DASCALIO INSVLA.

669 Stela marmorea aetomate instructa, infra fracta, reperta in vico Κατσίγκρι prope Naupliam sito, quam Athenis in Varvacio (n. 4845) investigavit Fredrich. Anaglypho rudis artis repraesentatus est Iuppiter, qui ad dextram versus progrediens, manum laevam porrigit, dextra tollit fulmen. Titulus supra brachium sinistrum. A. 0,16. l. 0,23. cr. 0,03.

Cophiniotis, Ἀθηνᾶ 2, 1890, p. 695 et Καιροί 1890 n. 476. (Wolters, *Athen. Mitth.* 15, 1890, p. 233.) — *Exscripsit Fredrich.*

Δ Ι Ο Σ	Διὸς
Κ Ρ Α Τ Α Ι	Κραται-
Β Α Τ Α	βάτα.

Ad epiclesim commonefacit editor prior verborum κραταίβολος, κραταιγύαλος, al.

670 Naupliae »in claustro Meskitae« (i. e. germanice *Moschee*) Fourmont, e quo Boeckh, C. I. G. 1162. »*Sur un piédestal*« Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. vol. 5 p. 227.

Ο Υ Ε Σ Π Α Σ Ι Α Ν Ο Υ
Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ο Σ

Οὐεσπασιανοῦ
αὐτοκράτορος.

Sigma praeter primum Ϲ dat Pouq.

671 Naupliae in basi marmorea.

Dodwell, *Classical tour* 2, 249. (Boeckh, C. I. G. 1162.) Leake, *Travels in the Morea* n. 69. *Expédition de Morée* 2, p. 153 n. 1 ex apographo Quineti.

Η Β Ο Υ Λ Η Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ Φ Α Ν Α Κ Τ Η Ν
Ι Ε Ρ Ε Α Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Α Ρ Ε Τ Η Σ
Ε Ν Ε Κ Ε Ν

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Φανάκτην,
ἱερέα γενόμενον Καίσαρος, ἀρετῆς
ἕνεκεν.

Var. lect. Vs. 1 extr. ΤΗΝΟΣ solus Quinet, cui fides non habenda.

672 Naupliae »prope balneum publicum« Fourmont, e quo Boeckh, C. I. G. 1164. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. vol. 5 p. 226.

ΥΡΡΟΥΦΟΝΡΟΥΦΟΥ
ΓΟΝΑΓΟΝΟΘΕΤΗΝΙ
ΚΑΙΤΑCΠΟΛΕΙΤΕΙΑCΟΙΚ
ΘΕΝΕΝΑCΔΩCΕΚΤΕΛΕCΑΝ
ΤΑΥΠΕΡΤΕΑΥΤΟΥΚΑΙΤΩΝ
ΤΕΚΝΩΝΑΥΤΟΥΤΕΙΜΗC
ΕΝΕΚΕΝΚΑΙΤΗCΠΕΡΙΤΗΝ
ΠΑΤΡΙΔΑΝΕΥΝΟΙΑC
Ψ Β

Praenomen Α]ὐρ(ήλιον) Ῥοῦφον Ῥούφου,
τὸ τρίτ]ον ἀγωνοθέτην, [τὸν
καὶ τὰς πολειτείας οἴκο-
θεν ἐν[δόξ]ως ἐκτελέσαν-
τα ὑπέρ τε αὐτοῦ καὶ τῶν
τέκνων αὐτοῦ, τειμῆς
ἕνεκεν καὶ τῆς περὶ τὴν
πατρίδα εὐνοίας.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Vs. 4 in vitiis, quae correxit Boeckh, conspirant testes; Pouquevillium Fourmonti schedas inspexisse adnotatum est ad n. 505. — Vs. 8 Υ omittit Fourm.

De viro cf. ad n. 680. — Vs. 2 in. υἱ]όν Boeckh, quod vel spatio non convenit. — Vs. 3 οἴκοθεν (etiam n. 658. 716. 720) = *sua sponte*.

673 Naupliae prope puteum ecclesiae Turcicae.
E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1165. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. vol. 5 p. 227.

ΟΛΙCΤΩΝΕΡΜΙΟ
ΛΟΧΟΝΠΑΤ
ΣΑΝΤΑΛΥ
ΑΣΚΑΠΕ
ΑΤΑΕΝΜΕ
ΔΑΙΑΠΑΙ

Var. lect. Vs. 3 in. C pro Σ Pouq. || Vs. 5 in. ΑΓΑ id.

Ἡ π]όλις τῶν Ἑρμιο[νέων ἐτίμησε
.....λοχον Πατ[ρο.... Ναυπλιέα,
νική]σαντα Λύ[καια ἐν Ἀρκαδίᾳ
καὶ] Ἀσκ[λ]ηπεῖ[α ἐν Ἐπιδαύρῳ καὶ
....α τὰ(?) ἐν Με[γάροις καὶ ..... ἐν
Ποτι]δαίᾳ πα[γκράτιον - - - - -

Sic fere haec fuerint refingenda. — Vs. 5 in. fortasse Ἡρ]α[ῖ]α ἐν Μ., cf. C. I. G. Sept. I 48.

674 Magnus lapis calcarius, qui tenebat postis inferioris locum in porta ducente a Nauplia urbe in portum.
E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1166. Leake, *Travels in the Morea* n. 70. *Expédition de Morée* 2, p. 158 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, p. 236 n. 267 (id., *Voyage archéol.* II 143) e schedis Trézelii. E Welckeri diario (in quo ipse vidi) C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 517.

ΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝΚΛΑΥΔΙΩΝΒΑΛΕΝΤΩΝ
CΧΟΛΑCΤΙΚΟCΑΜΑΤΟΙCΦΙΛΤΑΤΟΙC
ΚΑΤΑCΙCΜΟΥCΚΑΙΤΟΥCΘΑΛΑΤΤΙΟ
ΑCΑΜΕΝΟCΤΗΝΒΑCΙΛΙΚΗΝΚΑΙΤΑ
ΝCΥΝΟΙΑCΕΝΕΚΑΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑCΗ

Var. lect. Vs. 1 extr. ΤΩΝ Fourm., ΩΝ omittit Leake, Ν omittit Tréz., ΤΙ Welck. || vs. 2 extr. C, vs. 3 in. ΚΑ, vs. 4 in. Α, vs. 4 extr. Α, vs. 5 extr. Η: solus Fourm. || vs. 3 extr. ΤΙΟ Welck., ΤΙΑ Fourm. Tréz., ΤΙ Leake || vs. 5 totum omittit Leake, litteras ante ΕΝ Fourm. — in. ΝCΥ ΝΟΙΑC Tréz., ΝΟΙΑC Welck.

Ἐπὶ Καισάρων Αὐ]τοκρατόρων Κλαυδίων Βαλέντων
praenomen, nomen] σχολαστικός, ἅμα τοῖς φιλτάτοις
φοιτηταῖς αὐτοῦ] κατὰ σεισμοὺς καὶ τοὺς θαλαττίο[υς
κατακλυσμοὺς κατεσ]κευάσαμενος τὴν βασιλικὴν καὶ τὰ
..............., ὧ]ν εὐνοίας ἕνεκα καὶ καλοκαγαθίας ἡ
[πόλις ἀνέστησε.

Supplevi exempli causa. Vs. 1 in Κλαυδίων consentiunt testes omnes: est error pro Φλαβίων; imperatores esse Valentinianum (I) et Valentem intellexit Boeckh, qui vs. 2 scripsit Σχολαστικός. — Vs. 3 κατά temporale: paraverat honoratus refugia.

675 In parva insula Δασκαλειό dicta, in ecclesia Παναγίας.
Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 198 n. 25.

CΩΤΗΡΙ
ΚΑΙΚΤΙC
ΤΗΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝ.Ο
ΛΥΜΠΙΩ

Σωτῆρι
καὶ κτίσ-
τῃ αὐτο-
κράτορι
Ἀδριαν[ῷ] Ὀ-
λυμπίῳ.

VIII. THYREATIS.

676 Anaglyphum marmoreum, olim Aeginae in museo, nunc Athenis, oriundum e monasterio dicto ἡ Λουκοῦ (cf. Ross, *Reisen im Peloponnes* 169 sq.). Repraesentantur iuxta arborem statua deae fulta alta columna et in basi humili, quae signata est titulo *a*, figura muliebris, tenens calathum floribus refertum; ad dextram sedet mulier, in cuius sella scriptus est titulus *c*. Sub ramis arboris supra mediam fere repraesentationem titulus *b*.

Campanis apud Cavvadiam, Γλυπτά I p. 22 n. 278. *Expédition de Morée* III pl. 90 fig. 2. Gerhard, *Annali d. Inst.* 1829 tav. *C* n. 1, p. 132. Le Bas, *Voyage archéol.*, *Monuments figurés* tab. 98 *bis*. (Bötticher, *Baumcultus* tab. 48.) Kekulé, *Theseion* n. 284. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 348. — *Exscripsi* ex ectypo gypseo musei Berolinensis (Friederichs-Wolters n. 1847).

a	*b*	*c*
Ε Υ Θ Η	Τ Ε Λ Ϝ Τ Η	Ε Π Ι
Ν Ι Α		Κ Τ Η
		C Ι C

c vs. 1 ΕΠΕ solus Kekulé.

Εὐθη-	Τελετή.	Ἐπί-
νία.		κτη-
		σις.

677 Fragmentum marmoreum in ecclesia monasterii Λουκοῦ. Litterae magnae et pulchrae.

Leake, *Travels in the Morea* II 491.

Ω Κ Α

678 In monasterio Λουκοῦ cippus.

Leake, *Travels in the Morea* II 491. *Expédition de Morée* et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, p. 167 n. 52 ex apographo Trézelii. Kirchhoff, C. I. G. IV 9296 usus apographo exempli, quod est in schedis Fourmonti.

Ζ Η C Ι C
Μ Α Ρ Κ Ι Α Ν Η

Ζῆσις,
Μαρκιανή.

PARS OCTAVA.

HERMIONIA.

I. HERMIONE.

1. DECRETA. EPISTVLAE MAGISTRATVVM ROMANORVM.

679 Lapis, qui, ut exemplo a Gorio edito superscriptum est, erat »In Sicilia«.

Io. Baptistae Donii inscriptiones antiquae nunc primum editae ab Antonio Francisco Gorio, Florentiae 1739, p. 137. (Muratori, Novus thesaurus inscr. II p. DCVII. Castello, Siciliae inscriptionum nova collectio, Panormi 1769, p. 83. Io. Frid. Ebert, De Cerere Chthonia diss. I, Regiomonti 1826. Rose, Inscr. p. 287. Boeckh, C. I. G. 1193. Dittenberger, Sylloge [1] 389. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3386. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 179.) — Exemplum tituli continetur schedis a Petro Victorio collectis et servatis codice bibliothecae Regiae Monacensis Lat. 743 (cod. Victor. 27), fol. 103, de quo notitiam inaccuratam Ziebarth tradidit Dittenbergero, qui iterum edidit titulum Sylloge [2] 654. Mihi apographum e codice confecit uberrimeque de singulis rettulit *Franciscus Boll*, codicum Monacensium antistes, itaque et me et omnes, qui hoc volumine utentur, summopere sibi devinxit.

[*Exemplum vide in latere altero.*]

Exemplo edito subscripsit Gorius »Ex vetustis Schedis«, adnotavit: »Insignem hanc inscriptionem inter schedas doctissimi Petri Victorii observavi, quas mecum communicavit ... Franciscus Eques Victorius«; in praefatione enim sua p. XX refert: »nonnullas (inscriptiones Donianis) adiunxi a me diligenter exscriptas ex schedis autographis doctissimi Petri Victorii, quas mecum communicavit Franciscus Victorius eiusdem Petri Victorii adnepos«. Sed falso ait Dittenberger exscriptum a Victorio titulum haberi in codice Monacensi, teste enim Bollio aliam manifesto prodit manum: codex, ut Bollii utar verbis, continet »*eine Sammlung von Abschriften von den verschiedensten Händen und in Formaten von Sedez bis Folio; der Rückentitel bezeichnet ihn ganz richtig als* 'Inscrip. antiqv. ad Petr. Victor.'«.

Exemplum Monacense scriptum est litteris minusculis, quibus maiuscula pauca immiscuit auctor, manifesto ea quae non intellexit; divisa sunt vocabula lacunaeque indicatae. Priusquam expono de singulis lectionibus iam monere utile duco, mea quidem sententia e vitiorum communitate (v. adnotationem ad vs. 13. 17. 19. 36) certum esse codicis exemplum et Gorianum fluxisse ex uno et eodem exemplo, quod litteris maiusculis e lapide descriptum olim extabat in schedis Victorianis, sed nunc desideratur: huic necessario adscriptum erat in Sicilia fuisse lapidem, quod cum nusquam referatur in codice nostro, confirmat fontem alium habuisse Gorium. Is quidem exemplum a se editum et neglegentia inquinavit et interpolationibus; exemplum principale quantum fieri potest restituere sum conatus.

Margines et in summa parte fracturam indicat G. — Vs. 1 et 2 in. *και συμπομπευειν και αγειν* | *βουν* cod. In quibus perperam G. ΠΑΥΕΙΝ,

//////////////////////////////
ΚΑΙΣΥΜΠΟΜΠΕΥΕΙΝΚΑΙΑΓΕΙΝ
ΒΟΥΝΟΠΩΣΦΑΝΕΡΑΗΔΙΟΤΙΤΑΝ
ΤΕΣΥΓΓΕΝΕΙΑΝΚΑΙΦΙΛΙΑΝΟΒΛΕΙ
ΕΠΙΠΛΕΙΟΝΠΡΟΑΓΕΙΝ . ΕΔΟΞΕΤΑ
ΠΟΛΕΙΑΠΟΚΡΙΘΗΜΕΝΤΟΙΣΠΡΕΣΒΕΥ
ΤΑΙΣΔΙΟΤΙΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΡΜΙΟΝΕΩΝ
ΑΝΑΝΕΟΥΤΑΙΤΕΤΑΝΣΥΓΓΕΝΕΙΑΝΚΑΙ
ΦΙΛΙΑΝΤΑΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΝΤΑΠΟΛΕΙΠΟΤ
ΤΑΝΠΟΛΙΝΤΩΝΑΣΙΝΑΙΩΝΚΑΙΕΠΙ
ΠΛΕΙΟΝ ΠΡΟΑΞ ΚΑΙΔΙΟΤΙΑΠΟΔΕΧΕ
ΑΠΟΛΙΣΦΙΛΟΦΡΟΝΩΣΤΑΝΤΕΘΥ
ΣΙΑΝΑΝΜΕΛΛΕΙΑΓΕΙΝΑΠΟΛΙΣΤΩΝ
ΑΣΙΝΑΙΩΝΚΑΙΔΑΜΑΤΡΙΚΑΙΧΘΟΝΙΑΙ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΑΙΔΕΚΑΙΘΕΑΡΟΔΟΚΟΝΟΣ
ΤΙΣΥΠΟΔΕΞΕΙ Σ ΡΑΓΙΝΟΜΕ
ΝΟΥΣΣΥΝΘΥΤΑΣΕΠΙΤΑΝΘΥΣΙΑΝ
ΤΩΝΧΘΟΝΕΙΩΝ ΕΔΕΚΑΙ
ΤΟΥΣΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΕΠΙΤΕΤΑΙΕΝ
ΔΑΜΙΑΙΚΑΙΤΕΑΝΑΣΤΡΟΦΑ ΕΠΟ
ΗΝΤΑΙΑΞΙΩΣΕΚΑΤΕ ΠΟΛΙΩΝ
ΔΟΜΕΝΔΕΚΑΙΞΕΝΙΑΤΟΙΣΠΡΕΣΒΕΥ
ΤΑΙΣΑΠΕΛΛ ΤΑΜΕΓΙΣΤΑΕΚ
ΤΩΝΝΟΜΩΝΤΟΥΣΔΕΝΟΜΟΓΡΑΦΟΥΣ
ΤΑΣΤΑΘΕΝΤΑΣΚΑΤΑ Ω
ΡΙΣΑΙΤΟΥΤΟΔΟΓΜΑΕΙΣΤΟΥΣ
ΔΑΜΙΟΥΡΓΟΥΣΤΟΥΣΕΠΙΛΛΙΔΛΕ
ΓΔΟΜΕΝΣΤΑΛΑΝΚΑΙΑΝΑΓΡΑ
ΔΟΓΜΑΚΑΙΑΝΑΘΕΜΕΝΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΑΣ
ΔΑΜΑΤΡΟΣΤΑΣΧΘΟΝΙΑΣΟΠΩΣΥ
ΠΟΜΝΑΜΑΗΕΚΑΤΕΡΑΙΣΤΑΙΣΠΟΛΕ
ΣΙΝΕΙΣΑΠΑΝΤΑΤΟΝΧΡΟΝΟΝ . ΚΑΛΕ
ΣΑΙΔΕΚΑΙΤΟΥΣΑΡΧΟΝΤΑΣΕΠΙΤΑΝ
ΚΟΙΝΑΝΕΣΤΙΑΝΤΟΥΣΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣ
ΟΣΑΣΚΑΑΜΕΡΑΣΕΠΙΔΑΜΩΝΤΙΤΟ
ΔΕΑΝΑΛΩΜΑΔΟΤΩΕΙΣΤΑΥΤΑΑΠΕ
ΛΕΙΣΟΤΑΜΙΑΣΘΕΑΡΟΔΟΚΟΣΑΓΟΡΑΙ
ΣΟΣΠΡΑΞΙΑ

omittit alterum καί. ΒΥΟΝ: quae vitia omnia mera calami s. typothetae neglegentia irrepsisse arguit versio Latina a Gorio adiecta: »*et in pompam ire et agere bovem*« ‖ vs. 2 extr. οΒΛΕΙ cod., ΩΦΛΕΙ G. Hanc etiam diversitatem caveas ne ad fontem diversum revoces: exemplo suo ineptam coniecturam inculcavit G., qua sensum credidit effici; vertit enim: »*quare cognationem amicitiamque debeat amplius promovere*« (legi voluit ὠφλεῖ(ν)) ‖ vs. 4 extr. τα cod. (ΤΑ G.) Dubium est, num in lapide perierit Iota mutum an scriptum non fuerit; cf. ad vs. 8 ‖ vs. 5 ἀποκριθημεν cod. ‖ vs. 7 ανανεουται in codice prima manu correctum ex ανανεωται ‖ vs. 8 τα cod. Cum Iota mutum dativi adscriptum sit vs. 13. 18. 19 et a Gorio et in codice (cf. etiam adnotata ad vs. 4), apparet non sibi constitisse titulum.— Extr. ποτ in codice prima manu correctum ex προτ, nisi quod τ atramento aliquid differente itaque fortasse manu altera est scriptum ‖ vs. 10 προαξε (falso προαξε Ziel.), littera ε deleta traducta linea, quae idem exhibet atramentum atque τ correctum in fine versus octavi. Sequitur parva lacuna, quam coniectura explevisse credendus est G., dans ΠΡΟΑΞΕΤΑΙ: id enim versum efficit litterarum triginta, cum versus praecedens litteras contineat viginti quinque, sequens viginti sex ‖ vs. 11 in. pro parva lacuna codicis ΤΑΙ G., e coniectura puta. — Tum ΦΙΛΟΦΡΟΝΟΣ G. per neglegentiam, cum vertat »*benigne*«. ωσ recte cod. ‖ vs. 13 in vitiosis ΚΑΙ — ΚΑΙ congruunt cod. et G. ‖ vs. 14 κατασταται cod., tum θεαροδοκονοσ ut unum vocabulum scriptum ‖ vs. 15 in. τισ recte cod., ΤΑΣ G. — Tum cod. υποδειξ (sed Iota littera traducta deleto) et post lacunam ραγινομ. Gori cum exhibeat ΥΠΟΔΕΞΕΙΣΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕ, manifestum est in fonte fuisse quae posui, in quibus neglexit lacunam priorem, alteram addens ΠΑ recte replevit ‖ vs. 17 sic cod.: των χθονιων *maior lacuna* εδε και. Gori etiam post των indicat lacunam, sed sine ea longitudo scripturae (litterarum 25) optime quadrat ad versum praecedentem et ad sequentem, qui uterque est litterarum 24. Manifesto Gori, qui lacunose vertit (puncta eius sunt) »*constituere et ...... accedentes simul sacerdotes ad sacrificium ..... Inferorum*«, spatium comparare studuit vocabulo, de quo penderet genetivus perperam ab eo intellectus. — Tum in vitio ΕΔΕ (pro ΙΔΕ) cum codice congruit G. ‖ vs. 18 τᾳ (ΤΑΙ G.) cod., sed subscriptum Iota consulto confusum ‖ vs. 19 τεΑΝαστροφα *lacuna quattuor fere litterarum* ενα cod. In vitio τε congruit G., qui neglexit lacunam ‖ vs. 20 ΕΚΑΤΕΡΩΝΠΟΛ G., lacunam post εκατε, quam indicat cod., per coniecturam non sufficienter et contra dialectum replens. Tum in codice πολιων correctum e πολεων ‖ vs. 21 in. δομεν $\overset{\delta\epsilon}{\wedge}$ και prima manu cod. ‖ vs. 24 post lacunam quinque fere litterarum τασταθεντας κατα ω cod.; extrema recte supplens ΤΑΧΩ G. (vertit »*concedere*«) ‖ vs. 25 in. in codice ριται in scribendo correctum ex ρισαι: »*schwerlich ist die Correctur umgekehrt gemeint*« (Boll). Tum δογματοσ in codice correctum ex δογματα. — Usque ad marginem scripturam ducit G., sed in codice versus, qui necessario erat mutilus, brevior est quam reliqui omnes ‖ vs. 26 in. lacunam quinque fere litterarum, quam indicat cod., neglexit G.— extr. ΕΠΙΛΑΙΔΑΕ cod., pro Ε littera ultima dat Ι G. ‖ vs. 27 in. ΓΔομΕΝΣΤΑΛΑΥ cod. — extr. αναγρα cod., ΨΑΙ e coniectura inseruit G. ‖ vs. 34 ΚΑ litteris maiusculis cod. (pro numeris sumpsit G. vertens »*dies XXI*«). Tum επιδαμωντι cod. ‖ vs. 36 λασ cod., in vitio congruens cum G. ‖ vs. 37 in. ΣΟΣ maiusculis cod.

\- - - - - - - - -
καὶ συμπομπεύειν καὶ ἄγειν
βοῦν, ὅπως φανερὰ ᾖ διότι τάν
τε συγγένειαν καὶ φιλίαν θ[έ]λει
ἐπὶ πλεῖον προάγειν· ἔδοξε τᾷ
πόλει ἀποκριθῆμεν τοῖς πρεσβευ-
ταῖς, διότι ἁ πόλις τῶν Ἑρμιονέων
ἀνανεοῦταί τε τὰν συγγένειαν καὶ
φιλίαν τὰν ὑπάρχουσαν τᾷ πόλει ποτ-
τὰν πόλιν τῶν Ἀσιναίων καὶ ἐπὶ
πλεῖον προάξ[ει] καὶ διότι ἀποδέχε-
ται] ἁ πόλις φιλοφρόνως τάν τε θυ-
σίαν, ἃν μέλλει ἄγειν ἁ πόλις τῶν
Ἀσιναίων [τ]ᾷ Δάματρι [τ]ᾷ Χθονίᾳ.
καταστᾶται δὲ καὶ θεαροδόκον ὅσ-
τις ὑποδέξε[ται] τοὺ[ς] [πα]ραγινομέ-
νους θυσοῦντας ἐπὶ τὰν θυσίαν
τῶν Χθονίων· [ἐπαινέσαι] δὲ καὶ
τοὺς πρεσβευτὰς ἐπί τε τᾷ ἐν-
δαμίᾳ καὶ τ[ᾷ] ἀναστροφᾷ[ι ᾇ π]επό-
νται ἀξίως ἑκατέ[ραν τᾶν] πολίων.
δόμεν δὲ καὶ ξένια τοῖς πρεσβευ-
ταῖς Ἀπολλ[ᾶν τὸν ταμ](ίαν τὰ μ)έγιστα ἐκ
τῶν νόμων. τοὺς δὲ νομογράφους
τοὺς νῦν κα]τασταθέντας κατα[χ]ω-
ρίξαι τοῦτο (τὸ) δόγμα εἰς τοὺς [νόμους.
τοὺς δὲ] δαμιουργοὺς τοὺς ἐπὶ Ἀπίδα ἐ-
γδόμεν στάλαν καὶ ἀναγρά[ψαι] τὸ
δόγμα καὶ ἀναθῆμεν εἰς τὸ ἱερὸν τᾶς
Δάματρος τᾶς Χθονίας, ὅπως ὑ-
πόμναμα ᾖ ἀμφοτέραις ταῖς πόλε-
σιν εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον. καλέ-
σαι δὲ καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐπὶ τὰν
κοινὰν ἑστίαν τοὺς πρεσβευτάς,
ὅπως κα ἁμέρας ἐπιδαμῶντι. τὸ
δὲ ἀνάλωμα δότω εἰς ταῦτα Ἀπο-
λ[λᾶ]ς ὁ ταμίας. Θεαροδόκος· Ἀγόραι-
τος Πραξία.

Quod Boeckh censuit aliter dispositos fuisse versus, id nunc refutatum est exempli Monacensis et Goriani consensu. — Titulum ex inconstantia in scribendo Iota mutum (vide var. lect. ad vs. 8) dixeris esse vergentis tertii sive alterius a. Chr. n. saeculi.

»Hermionenses et Asinaei quum ab initio Dryopes fuerint, veterem cognationem et amicitiam renovare cum Hermionensibus student Asinaei communione sacrorum Cereris Chthoniae Hermionensium, de quibus locus classicus Pausaniae II, 35 [v. titulos n. 683. 684]. ... Asinaei non Argolidis intelligendi, ex qua dudum pulsi erant, sed Messeniae, in quam concesserant (vide Müller, *Dor.* T. I p. 155): quippe quum expulsis Dryopibus Asine Argolidis non, ut Hermione, separata ab Argivorum republica fuerit, de Asine Argolica nunc cogitari non potest. Initium vero huius decreti factum est ab iis, quae Asinaei proposuerant: tum additur Hermionensium responsum« (Boeckh).

Vs. 13 emendavit Wesseling ad Hierocl. Synecd. p. 647. — Vs. 22 supplementum, quod posuit Boeckh, non dubium, sed cum versum efficiat litterarum 31 reliquis omnibus longiorem, crediderim lapidarium, postquam exaraverit prius ΤΑΜ, aberravisse ad alterum itaque omissum fuisse ΙΑΝΤΑΜ. Quod si factum est, versus continebat tantas litteras (25) atque sequens; praecedens est litterarum 26. — Vs. 24 inserui νῦν, ut melius repleatur versus. — Vs. 25 »τό[δε] τὸ δόγμα« de industria scripsi, non τοῦτο [τὸ] δόγμα« Boeckh; hoc praetuli cum Dittenbergero, qui etiam supplevit extrema. Sed si inseritur alterum ΤΟ, versus evadit litterarum triginta, quem numerum extraordinarium concedendum quidem est fuisse in versu sequente (fortasse tamen initio, ubi mutavi Dittenbergeri καὶ τούς, deerat δέ, cum aberratum esset ad δ vocis proximae), sed cum ΤΟ in utroque exemplo semel modo sit positum, verisimilius est omissum id fuisse in lapide.

---

680 Fragmentum tabulae marmoreae in solo ante domum, quam possidet Μιχαὴλ Κυπραίου. A. 0.22. l. 0.23. cr. 0.06. — *Exscripsi.*

ΣΤ
ΥΜΕΙΝ
ΤΟΥΠΡΩ
ΔΡΩΝΑΞΙΟΛΟΓ
ΟΙΣΟΤΙΚΑΙΕΝΧΡ
ΤΑΤΗΝΕΥΧΗΝΚΑΙΜΕ
ΜΟΥΠΑΣΗΣΚΑΤΕΛΙΠΟΝ
ΤΑΑΡΙΣΤΩΑΥΡ·ΡΟΥΦΩΚΙ
ΣΘΑΙΚΑΙΔΙΑΦΥΛΑΣΣΕΣΘΑΙ
ΣΟΝΤΩΝΥΜΕΙΝΖΗΛΩΣΕΙΝΚΑΙ
ΙΕΓΜΑΣΙΝΕΚΤΩΝΗΜΕΤΕΡΩΝΥΠ
ΡΑΤΩΥΠΑΤΟΙΣΚΑΙΠΡΟΤΕΘΗΝΑΙΕΚΙ

- - στ - -
- α ὑμῶν
τοῦ πρώτ[ου
ἀν]δρῶν ἀξιολόγ[ων
- εως, ὅτι καὶ ἐν χρ -
κ]ατὰ τὴν εὐχὴν καὶ με -
- μου πάσης κατὰ λίαν
τῷ κατα πάν]τα ἀρίστῳ Αὐρ(ηλίῳ) Ῥούφῳ κε -
- ε]σθαι καὶ διαφυλάσσεσθαι
σπου]δάζοντων ὑμῶν ζηλοῦσιν καὶ
(τ)[ά(?)]γματιν ἐκ τῶν ἡμετέρων ὑπο[μνηματισμῶν(?)
- ράτω ὑπάτοις καὶ προτεθῆναι ἐκ -

Epistola imperatoris. — Vs. 8 Αὐρ. Ῥοῦφος: vir ut videtur idem n. 720, fortasse etiam n. 672.

681 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1236.

ΛLΥΜΑΩ . . . .
ΒΕΡΝΑΣ.ΟΠΡΩΙ . . . . .
ΙΚΑΙΩΝΠΟΛΕΙΚΥ
ΡΞΕΤΑΙΔΕΤΟΝΦΙΛΟ
ΞΑΝΔΙΚΟΥ

κέβλευμα, ᾧ
κυβερνᾶς [τ]ὸ πρῶ[τον
δ]ικαίων πόλει κυ - -
ἄ]ρξεται δὲ τὸν φιλο -
Ξανδικοῦ.

Vs. 5 »Xanthici s. Xandici mensis Macedonici nomen« Boeckh, qui supplevit versuum 2. 3. 4 exordia. Videtur edictum epistolarium.

2. DEDICATIONES.

682 Boeckh, C. I. G. 1212 e schedis Fourmonti, e quibus quattuor versus postremos iam ediderat Jacobs, Anthol. Pal. III p. 968. (Kaibel, Epigr. Graeca 926. Cougny, Anthol. Pal. III 1, p. 47 n. 291.)

ΤΑΚΛΗΣΜΑΝΕΘΗΚΕΝΑΔΕΛΦΕΟΣΕΙΜΙΔΕΚΕΙΝ
ΚΛΕΗΣΠΛΕΙΣΤΩΝΑΝΤΙΤΥΧΩΝΑΕΘΛΩΝ
ΙΚ-ΤΕΒΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΑΣ ΝΓΙ-
ΑΡΑΡΕΙΡΗΝΗΝΚΑΣΤΑΛΙΑΝΤΕΛ ΒΟΝΑ
ΣΟΙΔΕΟΛΥΜΠΟΣΩΣΕΤΥΜΑΣ
ΣΓ.Ε.ΟΥΡΟΕΓΓΟΜΕΝΟΣΣΤΟΜΑΤΟΣ
ΔΟΥΛΟΥ..ΝΤΙΣΑΓΙΟΜΗΣΕΙΕΝ
ΓΗ ΓΑΓΟΜΕΝΣΤΕΦΑΝΟΥΣ
ΔΟΣΤΕΚΑΙΕΓΚΥΚΛΙΟΙΣΟΙΧΟΡΟΙΣΙΝ
ΛΟΣΤΑΥΤΑΚΑΤΑΓΡΑΦΕΤΑΙ
Γ.Ο.ΙΜΕΤ.ΑΝ...Ρ.ΔΕΣΤΕΦΑΝΟΣΕΝ
Ι...ΙΝΟΣ..\.ΩΙΠΡΩΤΑΙΒΙΣ.ΕΓΕΝΟΜΕΝ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΜΟΥΣΑΙΣΕΛΙΙ..ΝΙΣΙΚΑΙΔΙΟΝΥΣΟΥ
ΑΔΜΕΙΩΙΤΡΙΤΑΤΗΝΚΥΔΟΣΕΜΟΙΣΓΕΝΕΤΑΙΣ
Α ΙΑΣΙΛΕΙΣΔΩΡΟΙΣΙΝΕΤΙΜΗΣΑΝΤΟΝΑΟΙΔΟΝ
ΙΟΝΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥΘΕΟΙΣΦΙΛΟΝΕΡΜΙΟΝΗ

Παν]τακλῆς μ' ἀνέθηκεν· ἀδελφεός εἰμι δ' ἐκείν[ου
Πυθο]κλῆς πλείστων ἀντιτυχὼν ἀέθλων·
αὐλῳδοῦ(?) ν]ίκ[ας] τ[ρε]ῖς καὶ δέκα, τὰς Ν[εμέῃ τε
καὶ π]αρὰ [Π]ειρήνην Κασταλίαν τ' ἔλ[α]βον,
ἀλλὰς με καὶ Ζεὺ[ς οἶδε[ν] Ὀλύμπ[ι]ος, ὡς ἐτίμας [τοι
τρεῖς ἀπὸ Θε]σ[π]ε[σί]ου [φθ]εγγόμενος στόματος·
ἄπαντα δ' ἄλλων φῦλ' οὔ[κ ἄ]ν τις ἀ[ρ]ι[θ]μήσειεν,
οὓς ἀν' Ἀχαιΐδα] γῆ[ν ἠ]γαγόμ[ην] στεφάνους.
ἀλλ' ὅσα ῥαψῳ(?)]δός τε καὶ ἐγ κυκλίοισι χοροῖσιν,
ὅσσα τε κωμῳδ]ός(?), ταῦτα καταγράφεται·
- ∪∪- με [π]αν[ήγυ]ρ[ις] ἐστεφάν[ω]σεν,
- ∪∪- μεῖ πρῶτ' ἀ[ρ]ε[τῆς] γέ[γ]ο[ν]εν,
χὠ] στέφανος Μούσαις Ἑλι[κω]νίσι καὶ Διονύσ[ῳ
Κ]αδμείῳ, τρίτατ' ἦν κῦδος ἐμοῖς γενέταις.
κ]αὶ [β]ασιλεῖς δώροισιν ἐτίμησαν τὸν ἀοιδὸν
υ]ἱὸν Ἀριστάρχου θεοῖς φίλον Ἑρμιονῆ.

Boeckhio debentur supplementa, quorum in sequentibus non indicabo auctorem, inclusis et dedicantis et honorati nominibus, quae confirmata sunt catalogo victorum in Soteriis Delphicis anni 271 a. Chr. n. apud Wescher-Foucart n. 4 (= *Dialektinschr.* 2564) vs. 30 sq.: χοροὶ ἀνδρῶν· Πυθοκλῆς Ἀριστάρχου Ἑρμιονεύς, Παντακλῆς Ἀρ[ιστάρχ]ου Ἑρμιονεύς. Qui tamen viri non iidem esse credi possunt atque nostri, sed eorum maiores; stat enim sententia Boeckhii: »titulus aetatis est Imperatorum, nam lyrica quoque poesis, ut scenica, apud Graecos tum neutiquam a ludis publicis exulabat«. Lucramur igitur testimonium memorabile, quam diu in familiis permanserint et nomina et occupationes.

Ratio tituli cognosci potest e versibus 9. 10 a Boeckhio in universum certe recte restitutis: ab iis enim incipit novum victoriarum genus, nam καταγράφεται non censebimus cum Boeckhio »ad subscriptum olim catalogum pertinere«, sed interpretabimur »iam sequuntur«. Ergo versibus praecedentibus 3—8 certum et definitum refertur genus victoriarum idque, ut non dubitabimus, principale, e quibus singillatim versibus 3—6 enumerantur eae, quae in feriis Panhellenicis erant reportatae, tum versibus 7. 8 summatim agitur de reliquis. Ut vocabulum, quod comprehenderet versuum 3—8 victorias, vs. 3 in. conieci αὐλῳδοῦ, ubi καὶ γάρ τοι ν]ίκα[ς Boeckh, ἑλλαδικὰ ν]ίκα[ς vel sim. Wilamowitz apud Kaibel. — Vs. 1 Π. μ' ἀν. ἀδελφεός· εἰμὶ δὲ κεῖν[ος Boeckh, quod bene mutavit Kaib. — Vs. 3 extr. supplevit Wilam. — Vs. 5 in. ipse tentavi; τὰς δ' ἄλλας Ζεὺ[ς οἶδεν B., alia Kaib. et Wilam. In fine τοι Kaib. — Vs. 6 in. egregiae Boeckhii restitutioni praefixi τρεῖς. — Vs. 7 οὔ[κ ἄ]ν τις ἀρ. sunt Boeckhii, reliqua debentur Wilamowitzio. — Vs. 9 in. ἀλλ' ὁπόσ' αὐλῳ]δός Boeckh, quod mutavi propter versum tertium. »Ad ὁπόσα etc. mente intelligo ἤγαγον, neutro liberius occupato ad στεφάνους« Boeckh. — Vs. 11 με πανηγ. Wilam. — Vs. 12 restituere conatus sum. — Vs. 13 in. χὠ Kaib., ὁ dubitanter Boeckh. — Vs. 14 τριτάτην Boeckh, adnotans: »absolutum est, *tertio*. Corona est decus primum Musis, dein Baccho, tertio parentibus«. Quae interpretatio stat, etiamsi cum Kaibelio scribimus τρίτατ' ἦν. — Vs. 15 βασιλεῖς *»Imperatores Romani«*.

683 In fundamentis muri Venetici reperit Foucart et solvendum curavit. E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1195. Foucart in supplemento ad Le Basii *Voyage archéol.* II 159*a*. (Kirchhoff, *Alphabet* ed. 3 p. 151, ed. 4 p. 160. Röhl, Inscr. antiq. 47 et Imagines inscr. p. 35 n. 6. Löwy, *Inschr. griech. Bildhauer* 45. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 287. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3382. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1066.)

Α Λ Ε Χ Ι Α Σ Λ Υ Ο Ν Ο Σ Α Ν Ε Θ Ε
Τ Α Ι Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι ⁝ Τ Α Ι Χ Θ Ο Ν Ι Α
Η Ε Ρ Μ Ι Ο Ν Ε Υ Σ
Κ Ρ Ε Σ Ι Λ Α Σ Ε Π Ο Ι Ε Σ Κ Υ Δ Ο Ν Ι Α Τ

Vs. 1 extr. ΕΙ Fourm., cuius vitia mittenda.

Ἀλεξίας Λύωνος ἀνέθη[κε
τᾶι Δάματρι τᾶι (Χ)θονία[ι
Ἑρμιονεύς.
Κρησίλας ἐποίησε Κυδωνιάτ[ας.

Recte iudicat Kirchhoff, per errorem exaratum esse in versu altero Χ, quod et in nostri et in tituli n. 684 versu primo significaret Xi, cum pro Chi recte traditum esset Ψ n. 684 vs. 2.

De Cerere Chthonia vide ad n. 679.

---

684 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1194. (Kirchhoff, *Alphabet* ed. 3 p. 150, ed. 4 p. 160. Röhl, Inscr. antiq. 48 et Imagines inscr. p. 35 n. 7. Cauer, Delectus[2] n. 59. Löwy, *Inschr. griech. Bildhauer* 51. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 288. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3383. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 271.)

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Ε Ν Ε Σ Α Χ Ε Θ . Ε Α Λ Ε Χ Ι Α
Τ Α Ι Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι Τ Α Ι Ψ Θ Ο Ν Ι Α Ι
Ε Ρ Μ Ι Ο Ν Ε Υ Σ
Η Ο Ρ Ο Θ Ε Ο Σ Ε F Ρ Λ Α Σ Α Τ Ο Α Ρ Λ Ε Ι Ο Σ

Ἀριστομένης ἀ[ν]έθ[ηκ]ε Ἀλεξία
τᾶι Δάματρι τᾶι Χθονίαι
Ἑρμιονεύς.
Δ]ωρόθεος ἐϝ[ε]ργάσατο Ἀργεῖος.

Restituit Boeckh, qui dubitanter vs. 4 scripsit ε[ἰ]ργάσατο. Inter quod et ἐργάσατο et ἐϝεργάσατο haesitat Ahrens, De dial. 2, 44 adn. 6; ultimum praefert Kirchhoff, qui Alexian verisimillime coniecit esse eundem, qui dedicavit titulum praecedentem.

---

685 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1196. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3389.)

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α Ν Η Σ ⁝ Ε Υ Μ Α Ρ
Ι Χ Ο Σ Α · Ι Σ Χ Ι Ο Ν Α Ι Τ Α Ι Δ
Α Μ Α Τ Ρ Ι ⁝ Ε Ρ Μ Ι Ο Ν Ε Ι Σ

Ἀριστοφάνης, Εὐμάρ-
ιχος [Α]ἰσχίωνι τᾶι Δα-
μάτρι, Ἑρμιονεῖς.

Αἰσχίωνος ut genetivum dubitanter scripsit Boeckh, quod correxit Prellwitz. — Verisimiliter imaginem patris dedicaverunt filii.

---

686 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1199. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3390.)

Ι ⁝ Κ Λ Υ Μ Ε Ν Ω Ι . Κ Ο Ρ Α Ι ⁝ Α Ν Ι

--- Δάματρ]ι, Κλυμένωι, Κόραι ἀν[έθηκε.

Supplevit Boeckh. Eadem numinum trinitas n. 687—691; Clymeni aedem Pausanias 2, 35, 9 sq. Hermionae fuisse refert adversus Cereris Chthoniae templum, quod condidisset (2, 35, 4). Cf. etiam 2, 35, 10.

687 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1197. *Fragmentum a* et ego denuo *exscripsi* (immissum est muro domus, quam possidet Ἰωάννης Βασίλης) et Foucart (in explicationibus ad Le Bas, *Voyage archéol.* II p. 76), qui etiam vidit fragmentum *b* item inaedificatum domui, quod recte a Fourmonto ait exscriptum esse. (Brunn, *Geschichte der griech. Künstler* 1, 419. Löwy, *Inschr. griech. Bildhauer* 263. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3392. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 271.)

a *b*

Α Π Ο Λ Ι Σ Τ Ω Ν Ε Ρ Μ Ι Ο Ν Ε
Ω Ν Ν Ι Κ Ι Ν Α Ν Δ Ρ Ω Ν Ι Δ Α Δ Α Μ Α
Τ Ρ Ι Κ Λ Υ Μ Ε Ν Ω Ι Κ Ο Ρ Α Ι
Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Π Ο Ρ Ο Υ Α Ρ Γ Ε Ι Ο Σ Ε Π Ο Ι Η Σ Ε

Ἁ πόλις τῶν Ἑρμιονέ-
ων Νίκω Ἀνδρωνίδα Δάμα-
τρι, Κλυμένωι, Κόραι.
Θεόδωρος Πόρου Ἀργεῖος ἐποίησε.

Videtur esse fere primi a. Chr. n. saeculi. Cf. n. 721.

---

688 In muro domus, quam possidet Νικόλαος Μηδώνης, fragmentum undique mutilum. A. 0,14. l. 0,22.

Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 195 n. 24. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3391.) — *Exscripsi.*

Ι Ι Π Α Χ Ο
Λ Λ Ι Ν Ο Υ Υ Ι
Μ Α Τ Ρ Ι Κ Λ Υ Μ

[Ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνος
Καλλίμαχο[ν, αὐτᾶς καὶ
Κ]αλλίνου υἱ[όν, ἀνέθηκε
Δά]ματρι, Κλυ[μένωι, Κόραι.

Exordia versuum pleniora vidit Jamot: Vs. 1 ΚΑΛΛΙΜΑ, vs. 2 ΚΑΛΛ, vs. 3 ΛΜ.

Priores scribunt: Καλλίμαχο[ς] | Καλλίνου υἱὸς | Δ]ά[μ]ατρι, Κλυμένωι. Cf. n. 693.

---

689 In domo quadam prope ecclesiam Ταξιαρχῶν incolumem viderunt priores, nunc muro domus eius regionis immissa tantum est pars dextra. a. 0,40. l. 0,22. cr. 0,22.

Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854, p. XXX. Baumeister, Philologus 9, 1854, p. 180. Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 10. Foucart in explicationibus ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159*b*. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3395.) Cf. C. Keil, *Jahrbücher für Philologie und Pädagogik* Suppl. 2, 1856/57, p. 385. — *Exscripsi partem dextram.*

Σ Ω Δ Α Μ Ο Σ Ε Ρ Μ Ι Α Τ Ο Ν Α Υ
Τ Ο Υ Α Δ Ε Λ Φ Ο Ν Ε Ρ Μ Ι Α Ν Δ Α
Μ Α Τ Ρ Ι Κ Λ Υ Μ Ε Ν Ω Ι Κ Ο Ρ Α Ι

vacat

Σώδαμος Ἑρμία τὸν αὑ-
τοῦ ἀδελφὸν Ἑρμίαν Δά-
ματρι, Κλυμένωι, Κόραι.

690 Basis marmorea, quae erat in area domus cuiusdam. A. 0,61. l. 0,82. cr. 0,17.

Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854, p. XXXIII. Baumeister, Philologus 9, 1854, p. 179. Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 10. Idem, Philologus 19, 1863, p. 167. Foucart in commentario ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159c. (Löwy, *Inschr. griech. Bildhauer* 474.) Cf. Oxann, Philologus 9, p. 564. C. Keil, *Jahrbücher für Philologie und Pädagogik* Suppl. 2, 1856/57, p. 353. — Repraesento exemplum Conzei e diario eius.

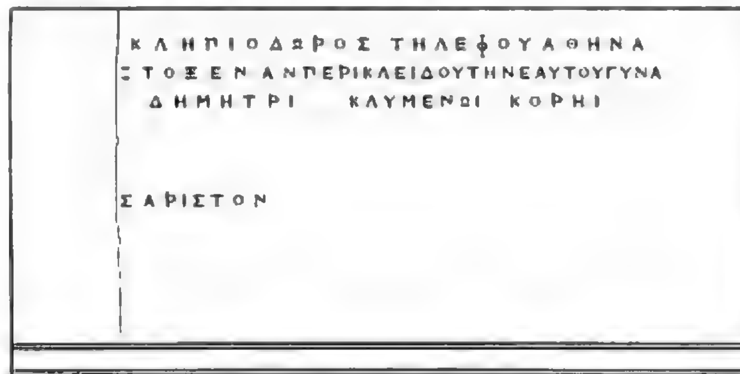

Lapidem in latere scripto utrimque olim se scalpro vexavisse Conzeio confessus est possessor, vs. 4 ante Σ fuisse ΑΡΓΑΙΟ.

Ἀσ]κληπιόδωρος Τηλέφου Ἀθηνα[ῖος
Ἀρι]στοξέναν Περικλείδου, τὰν ἑαυτοῦ γυνα[ῖκα,
Δάματρι, Κλυμένωι, Κόρηι.
Ἀργεῖος Ἀριστοκλ[έ-
]ους ἐπόει.

Vs. 1. 2 restituit Bursian. Versum quartum, in quo post Ν scripturam non fuisse et Conze affirmat et Foucart, finem esse tituli alterius, cuius initium steterit in lapide altero conicit Foucart, sed e Conzei designatione patet etiam ad sinistram basim fuisse integram. Artificis notam subiectam fuisse iam censuit Bursian; eam casu quodam non esse finitam sumpsit Keil, quod veri valde dissimile iure tuo dixeris. Mihi persuasum est, etiam in versu sequente aliquot litteras esse derasas, cuius rei memoriam post multos annos excidisse possessori non mirum. Poterant sane non recte divisae esse syllabae, sed fugere facile poterat testes evanuisse sub fine versus quarti Iota.

691 Inaedificatum muro domus, quam possidet Ἰωάννης Ἀ. Φίτσας. A. 0,18. l. 0,19. — *Exscripsi.*

ΔΙΟΝ
ΑΥΤΟ
ΔΙΟΝΥ
ΚΛΥΜΕ

Διον[ύσιος τοῦ δεῖνος τὸν
αὑτο[ῦ καὶ τῆς δεῖνος υἱὸν
Διονύ[σιον ἀνέθηκε Δάματρι,
Κλυμέ[νωι, Κόρηι.

Supplevi exempli gratia.

692 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1198. (Prellwitz, *Dialekt-inschr.* 3396.) Cf. O. Müller, *Dorer* I, 399.

ΞΕΝΟΤΙΜΟΣΠΟΛΥΚΛΕΟΣ
ΔΑΜΑΤΡΙΧΘΟΝΙΑΙΔΙΙΑΡΓΙΛΑΠΙΩΙ

Ξενότιμος Πολυκλέος
Δάματρι Χθονίαι, Δὶ Ἀ[πα]λλωνι.

Restituit Müller.

693 Domui inaedificatum (l. 0,36) vidit Conze, qui edidit *Annali d. Inst.* 1861, p. 9. — Habeo ex eius diario.

ΛΛΙΝΟΥΚΑΛΛΙΣΤΩΚ
ΝΑΡΙΣΤΩΝΥΜΑΝ

Καλλίμαχος Κα]λλίνου, Καλλιστὼ Κ[(nomen patris) τὰν
θυγατέρα αὐτᾶ]ν Ἀριστωνύμαν [nomina numinum.

Supplevi, prioris dedicantium nomen, quod certe aptissimum ad spatium, sumens e titulo n. 688, in quo occurrere videtur vir eiusdem familiae. Antiquiorem quidem altero dixeris titulum nostrum, tertii fere a. Chr. n. saeculi.

694 Lapis rubescens de basi rotunda, quam deprehendebam luci modo redditam in loco prope mare aedificiorum antiquorum fundamentis pleno, quae fossis lege arte ductis destruxerunt aliquot viri, ut venderent lapides. In summo latere vestigia statuae. A. 0,21. l. 0,41. cr. 0,63. — *Exscripsi.*

ΔΑΜΑΡΕ
ΛΙΓΕΙΑΞΕΝΩ
ΤΟΝΑΥΤΑΣΥΙΟΝΚ
ΜΕΓΑΚΛΕΟΣΔΑΜΑΡΕ
ΑΝΕΘΗΚΕ ΘΕΟΙΣ

Δαμαρέ[τα
Ἀρ]γεία Ξένω[νος
τὸν αὐτᾶς υἱὸν κ[αὶ
Μεγακλέος Δαμαρέ[τον
ἀνέθηκε θεοῖς.

Alterius fere a. Chr. n. saeculi.

695 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1233.

- - ΚΛΕΛ - -
- - ΤΟΙ ΦΡΟ - -
- - ΤΟΠΡΟΔΟ' -
- - ΕΡΓΑΣΑΜ - - -
- - - ΤΑΙΑΦΙΟΔ

- - κλε[α -
τοὶ φρο[υροὶ
- αυ]το πρόδο[μον
ἐργασάμε[νοι -
τᾶι Ἀφ[ρ]οδ[ίται.

«De Veneris cultu apud Hermionenses vide Paus. 2, 34, 11» Boeckh, qui vs. 2 scripsit τὸ [Ἀ]φρο[δίσιον vel sim., vs. 3 τὸ πρόδο[μον.

696 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1231.

ΝΟΚΚΡΑΤΗΣ
ΑΝ

Μν]ᾶς Ἀντιφοκράτης
ἀ[νέ]θηκε.

Restitutionem proposui.

---

697 E schedis Fourmonti Caylus, *Recueil d'antiquités* T. VI p. 111; tab. 60, 1 (cf. p. 194) et Boeckh, C. I. G. 1202. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. *éd.* vol. V p. 260 n. 4. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3497.)

ΛΑΡΧΙΡΡΟΣ ΘΕΑΡΙΣ ΘΕΑΡΙΔΑΣ
ΚΑΛΛΙΣΤΩΕΥΑΝΔΡΟΥ
ΑΝΕΘΗΚΕ

Ἀρχίππος. Θεαρίς. Θεαρίδας.
Καλλιστὼ Εὐάνδρου
ἀνέθηκε.

Nomina versus primi subscripta erant imaginibus, quas dedicavit Callisto. Ergo fuerat basis neque accurata est Fourmonti designatio, in qua versus alter et tertius repraesentantur inscripti capitello pilae s. columnae, versus primus abaco superposito, supra quem alter abacus. Aram fuisse dicit Pouqueville. — Primo loco Λ habet etiam Pouq., sed vide variam lectionem ad n. 505; Fourmontum rimis fortuitis crediderim deceptum esse.

---

698 In lapide, in cuius alio latere est n. 716. — E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1203.

ΚΚΑΙΚΙΛΙΟΣ·Κ·ΥΙΟΣΣΩΤΗΡΙ
ΧΟΣ.ΟΔΟ.Δ.
ΚΑΙ·Κ·ΡΤΟΣΤΟΞΑΡΧΗΣΑΣ
ΕΚΤΩΝΙΔΙ
ΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

Κ(όιντος) Καικίλιος Κ(οΐντου) υἱὸς Σωτήρι-
χος, ὅ[λ]ο[ν] δ'
καὶ κ' [ἔ]τος τοξαρχήσας,
ἐκ τῶν ἰδί-
ων ἀνέθηκεν.

Vs. 3 ἔτος bene emendavit Boeckh; si ὅλον recte scripsi, toxarchae Hermionici in partem modo anni constitui solebant. Aeram computatam esse credidit Boeckh ab anno 146 a. Chr. n., ut titulus exaratus esset a. 123; sed, ut taceam de forma litterae Xi, quam non recte redditam esse dixeris, multo eum recentiorem esse probat praenomen Romanum per compendium scriptum. Melius conicias, numeratum esse inde ab Hadriani praesentia.

---

699 Lapis inaedificatus parieti in taberna, quam tenet Κωνσταντῖνος Παπαμιχαήλ. A. 0,39. l. 0,26.

E schedis Mustoxydis Boeckh, C. I. G. 1554. Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 11. (Foucart in explicationibus ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159 *d*.) — *Exscripsi.*

❦ ΑΥ̃ΡΑΜΑΡΑΝ
ΤΟϹΚΑΙΙΟ̄ΥΛ
ΙΩΤΑΠΗΤΗΝ
ΕΑΥΤΩΝΘΥ
ΓΑΤΕΡΑΙΩ̄ΤΑ
ΠΗΝΘΕΑΕΙ
ΛΕΙΘΥΙΑΑΝϹ
ϹΤΗϹΑΝ ❦

Αὐρ(ήλιος) Ἀμάραν-
τος καὶ Ἰουλ(ία)
Ἰωτάπη τὴν
ἑαυτῶν θυ-
γατέρα Ἰωτά-
πην θεᾷ Εἰ-
λειθυίᾳ ἀνέ-
στησαν.

Ἀναθήματα δίδοται κλέπτειν τῇ Εἰλειθυίᾳ: Pausanias 2, 35, 11, disserens de deae aede, quae erat Hermionae.

---

700 Lapis semirotundus in muro ecclesiae Ταξιαρχῶν calce illitus igiturque perdifficilis lectu. A. 0,86. l. 0,85. — *Exscripsi.*

ΗΕΛΙΩΚΑϹΙΛΗϹΘΕΩΥΠΕΡΗΟΝΙΒΩΜΟΝ
ϹΗΚΩΠΑΡΜΗΤΡΟϹΕΙϹΑΤΟΑΘΑΝΑΤΩΝ

Ἠελίῳ Κασίλης θεῷ Ὑπερίονι βωμὸν
σηκῷ πὰρ Μητρὸς εἵσατο ἀθανάτων.

Hexameter pessimus. Κασίλης in hunc usurpatum numerum: - - -; θεῷ per synizesin legendum.

Solem cultum esse Hermionae testatur Pausanias 2, 34, 10.

---

3. TITVLI HONORARII.

701 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1213.

.ΑΙΣΑΡΑ.ΘΕΟΝ.ΘΕΟ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
ΔΑΚΙΚΟΝΔΙΑΕΜΒΑΤΗΡΙΟΝ
ΗΠΟΛΙΣ
- - - - - - - -

Κ[αίσαρα θεὸν θεο[ῦ]
Σεβαστὸν Γερμανικὸν
Δακικόν, Δία Ἐμβατήριον,
ἡ πόλις.

Fragmentum tituli in honorem *Traiani*. Boeckh, qui vs. 1 extr. scripsit θεο[ῦ υἱόν, quod nimis longum.

---

702 In basi musei olim Naniani, alta palm. Rom. 3, 8, tituli erant tres: praeter nostrum n. 721 et 722, editi Paciaudi, Monumenta Peloponnesia I p. 100 et *Collezione di tutte le antichità . . . nel museo Nani* n. 34. Nostrum etiam exhibet Maffei, Museum Veronense p. CCCLXXIII n. 6 (Boeckh, C. I. G. 1214).

ϹΑΒΕΙΝΑΝϹΕΒΑϹΤΗΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟϹΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΚΑΙϹΑΡΟϹϹΕΒΑϹ
ΤΟΥ ΗΠΟΛΙϹΗΤΩΝ
ΕΡΜΙΟΝΕΩΝ

Σαβεῖναν Σεβαστήν,
Αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ
Ἁδριανοῦ Καίσαρος Σεβασ-
τοῦ [γυναῖκα], ἡ πόλις ἡ τῶν
Ἑρμιονέων.

Vs. 4 inserui γυναῖκα, quod subintellegi posse non recte putavit Boeckh. — Vide adnotata ad n. 722.

703 In domo Georgii Nicolai solo immissa tabula marmorea, quae ad dextram videtur decisa, in reliquis partibus est fracta. A. 0,15. l. 0,46. Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 9 (habui etiam e diario Conzei). — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

```
.../N·K/////////YΚΙΛΛΑΝΒΗΡΟΥΚ.
ΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟCΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΕΓΓΟΝΟΥC
//ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟC///////////////
```

[Ἡ πόλις τῶν Ἑρμιονέων
Ἀννίαν Φαυστεῖ]ν[α]ν κ[αὶ Λο]υκίλλαν, Βήρου Καί[-
σαρος θυγατέρας, α]ὐτοκράτορος Ἀντωνείνου ἐγγόνους,
\- - - - - - ἐπιμεληθέντος - - -

Adnotat Conze fuisse tantum versus tres, sed extat vestigium versus antecedentis.

Restitui. Honorati sunt liberi M. Aurelii postea imperatoris, qui inde ab anno 138 usque ad a. 161 audiebat M. Aelius Aurelius Verus Caesar; vide Prosopogr. Imp. Rom. I p. 72 et de eius liberis p. 78. Ante Lucillam praecessisse in titulo consentaneum est sororem maiorem neque tum fuisse prolem minorem, unde constat titulum esse positum mox post a. 148 et loco priore indicatam Annam Galeriam Aureliam Faustinam natam a. 146.

704 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1216. (Franz, Elementa epigr. Graeca p. 299 n. 139.)

```
ΙΟΥΛΙΑΝΔΟΤΙΝ..ΑΝ..CΕΒΑ
CΤΗΝΜΗΤΕΡΑCΤΡΑΤΟΠΕ
ΔΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΟCΚΑΙ
CΑΡΟCΑ.CΕΠΤΙΜΙΟΥCΕΥ
ΗΡΟΥΠΕΡΤΗΝΑΚΟCΑΝΕ
ΚΙΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑΚΑΙΑΥ
ΤΟΥΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙCΑΡΟC
ΜΑΥΡΗΛΙΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΚΑΙΑ.CΕΠΤΙΜΙΟΥ
ΚΑΙCΑΡΟCCΕΒΑCΤΩΝΜΗ
ΤΕΡΑΗΠΟΛΙCΗΤΩΝ
ΕΡΜΙΟΝΕΩΝΤΗΝΔΕC
ΠΟΙΝΑΝ
```

Ἰουλίαν Δό[μ]ναν Σεβα-
στήν, μητέρα στρατοπέ-
δων, Αὐτοκράτ[ο]ρος Καί-
σαρος Λ(ουκίου) Σεπτιμίου Σε-
ουήρου Περτ[ί]νακος ἀνει-
κ[ή]του γυναῖκα καὶ Αὐ-
τοκράτορος Καίσαρος
Μ(άρκου) Αὐρηλίου Ἀντωνίνου
κ(αὶ) Λ(ουκίου) Σεπτιμίου
Καίσαρος Σεβαστῶν μη-
τέρα, ἡ πόλις ἡ τῶν
Ἑρμιονέων τὴν δέσ-
ποιναν.

Restituit Boeckh, adnotans in versus primi lacunis videri fuisse ornamenta. Constat titulum exaratum esse vivente Septimio Severo, i. e. ante a. 211, et si legitime Geta audiat Καῖσαρ Σεβαστός, non ante a. 209, quibus nominibus quidem in titulis provincialibus iam antea donatur (cf. Prosopogr. Imp. Rom. III p. 207).

705 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1217.

```
....ΜΟΝ.ΕΙΑΙΗΑΙ/
...ΙΑCΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑ
\ΚΑΙCΑΡΟCΑCΕΠΤΙ
CΕΥΗΡΟΥΠυΡΤΙ
ΑΝΟΙΚΗΤΟΥΥΙ
ΠΟΛΙΟ ΝΤΩΝ
ΟΝΕΩ ΤΟΝΑΥ
ΙΠΟΝ
```

Λ(ούκιον) Σεπτί[μ(ι)ο]ν [Γ]έ[τ]α[ν Κ]αί[σα-
ρα Σεβ]αστόν, Αὐτοκρά[το-
ρος] Καίσαρος Λ(ουκίου) Σεπτι[μί-
ου] Σεουήρου Π[ε]ρτί[να-
κος] ἀν[ε]ικήτου υἱ[όν,
ἡ] πόλι[ς ἡ] τῶν [Ἑρ-
μ]ιονέω[ν] τὸν αὐ[τῆς
[εὐεργέτην.

Ambigit Boeckh, utrum initio ΜΟΝ supersit de Σεπτί[μ(ι)]ον an de Ἀντωνεῖ]νον, sed id nomen (cf. verba Boeckhii exscripta ad n. 707) Getae non tribuere videntur tituli. Lapidis aetas iisdem continetur finibus atque praecedentis: uno et eodem tempore positae fuerint statuae matris et filii.

706 In muro domus, quam possidet Κωνσταντῖνος Παπαχρῆ., lapis marmoreus, a. 0,30. l. 0,21.

Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854 p. XXXIII, dicens se vidisse Argis (cf. adnotata ad n. 713), cum adnotatione Henzeni. Baumeister, Philologus 9, 1854, p. 180 n. 3. Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 11. Cf. C. Keil, *Jahrbücher für Philologie und Pädagogik* Suppl. 2, 1856/57, p. 366. — *Exscripsi.*

```
Ο ΙΓΑΓΙΟ
ΛΥΡΗΛΙ(
ΕΥCΕΒΟ
ΡΑΙΟΥΛΙΑ
ΤΗΝΚΑCΤ
ΛΙCΗΤΩΝ
ΔΕC
```

Var. lect. Vs. 1 ΟΙΜΙΟ Burs., ΟΙΑΙΟ Baum. Conze || vs. 2 Ρ Burs. || vs. 4 extr. Α Conze || vs. 7 ΔΕCΙ Burs. Baum., ΔΕΣ Conze.

[Ἐπὶ στρατηγοῦ
\- - - - - - -,
\- - - - - -, - Ἰ]-
ο[υ]λία[ν cognomen· Αὐτοκρ(άτορος) Μ(άρκου)]
Αὐρηλίο[υ Ἀντωνείνου
εὐσεβο[ῦς Σεβαστοῦ μητέ-
ρα Ἰουλία[ν Δόμναν Σεβασ-
τήν, κάστ[ρων μητέρα, ἡ πό-
λις ἡ τῶν [Ἑρμιονέων τὴν
δέσ]ποιναν.

Vs. 4 sq. memoratam esse Iuliam Domnam iam intellexit Henzen; Keil restituit verba, quae tamen paulum erant mutanda; initium addidi nixus titulo n. 713. Exaratus est titulus ante a. 217, quo mortua est Iulia, et, cum solius Caracallae dicta sit mater, post Getam interfectum a. 212.

707 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1215.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙϹΑ
ΟΝϹΕΒΗΡΟΝΑΝΤΩΝ
ΤΑΝΝΙΚΟΝΑΡΑΒΙΚΟΝΑΔΙ/ЬΙ
ΕΥϹΕΒΗΜΕΓΙϹΤΟΝΗΠ
ΤΩΝΕΡΜΙΟΝΕΩΝΤΟΝΑΝΕ

Αὐτοκράτορα Καίσα[ρα Μ(ᾶρκον) Αὐρήλι-
ον Σεβῆρον Ἀντων[εῖνον Βρετ-
τανικὸν Ἀραβικὸν Ἀδ[ια]β[ηνικὸν
εὐσεβῆ μέγιστον ἡ π[όλις ἡ
τῶν Ἑρμιονέων τὸν ἀνε[ίκητον.

Ad Septimium Severum rettulit Boeckh, initium constituens Αυτοκρ. Καίσα[ρα Λ. Σεπτίμι]ον Σεβῆρον, ad quae probanda haecce affert sane speciosa: »Septimius Severus nunc pro *Pertinace*, quod nomen ipse aboleri voluit (Spartian. c. 7), *Antoninus* vocatur, qui quidem in Marci familiam transire voluerit (ibid. c. 10), filios quoque Antoninos vocaverit, et Antonini nomen omnibus deinceps quasi Augusti Imperatoribus adscribendum putaverit (ibid. c. 19 et vit. Get. c. 2): qui etiam Commodum inter divos rettulerit«. Sed addit ipse: »in ceteris Hermionensibus titulis [n. 704. 705] Pertinacis nomen habetur«. — Titulum esse Caracallae me docuit Dessau, relegans ad Prosopographiam Imp. Rom. III p. 204, ubi congessit testimonia eum post patris mortem appellatum esse Severum Antoninum vel M. Aurelium Severum Antoninum; satis habeo laudare titulos Boeoticos C. I. G. Sept. I 2239. 2500.

Positus est lapis post a. 211, quo mortuus est Septimius Severus, et, cum Caracalla non dictus sit Germanicus, verisimiliter ante a. 213.

708 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1218. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. vol. 5 p. 250 n. 5.

ΤΟΝΜΕΓΙϹΤΟΝΚΑΙΘΕΙΟΤΑΤΟΝΑΥ
ΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙϹΑΡΑΜΑΥΡϹΕΒΗΡΟΝ
- - - - - ΗΠΟΛΙϹΗΕΡΜΙΟΝΕΩΝ
- - - - - - - - - - - - - -
ΤΟΝΑΝΕΙΚΗΤΟΝ

Pouq. versus duos priores, ut solet, aliter dividit et versum tertium ita collocat in medio tamquam si incolumis sit; item lacunam (sive potius spatium vacuum) inter vs. 4 et 5 non indicat.

Τὸν μέγιστον καὶ θειότατον Αὐ-
τοκράτορα Καίσαρα Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Σεβῆρον
Ἀλέ[ξανδρον] ἡ πόλις ἡ Ἑρμιονέων
τὸν ἀνείκητον.

Restituit Boeckh. »Vs. 4 nihil videtur scriptum fuisse«.

709 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1219.

ꟽΕΓΙϹΤΟΝΚΑΙϹ
ΤΟΝΚΥΡΙΟΝΗꟽΕ
ΤΗΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑ
ΡΑΛΔΟꟽΙΤΙΟϹ
ΙΛΙΑΝΟΝϹΕΒΑϹ
ΗΛΑꟽΠΡΟΤΑΤΗΠΟ
ΕΡΜΙΟΝΕΩΝ

Τὸ]ν μέγιστον Καίσ[αρα
Σεβαστ]όν, κύριον ἡμε[τέ-
ρον ἀεί]ποτε, Αὐτοκρά[το-
ρα Καίσα]ρα Λ(ούκιον) Δομίτιο[ν
Αὐρη]λιανὸν Σεβαστ[ὸν
ἡ λαμπροτάτη πό]λις
τῶν] Ἑρμιονέων.

Boeckh mirum dicit titulum et haesitat, an e duobus sit conflatus. Sed si facili emendatione vs. 4 scribis Δομίτιο[ν], legitima evadit imperatoris Aureliani designatio. Vs. 4 spatii causa inserui Καίσαρα, quod sicut Σεβαστόν bis positum fuisse credendum est. Initio, ubi lacunam indicat Boeckh, nihil deest.

710 Fragmentum olim in domo, cuius possessor Kostis Petrolakas, in qua nuper denuo aedificata nunc non extat. Litterae magnae.
Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 197 n. 21.

ΕΡΜΙΟΝΕ

Ἁ πόλις] Ἑρμιονέ[ων
- - - - - - -

711 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1234.

ΑΠΟ - - -
..ΙΚΕΤΑΝΚΑΜΚΟΙΙ

Ἁ πό[λις τῶν Ἑρμιονέων
Δερ]κέταν Κα[λλι]κί[νου.

Restitutionem proposui.

712 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1232.

ΑΡΙΣΤΙΣΑΝΕΙϹ
ΑΝΕΚΤΟΝ
ΚΑΙΑΡΙΣΤΙΣΓΕΡΥΛΛΟΥ
....ΚΙΤΟΝ ΚΑΙ

Ἄριστις Ἀνε[ικ]ήτου
τοῦ] Ἀνε[ι]κ[ή]το[υ
καὶ Ἄριστις Γερύλλου
Ἀνεί]κ[η]τον καὶ [Γέρυλλον,
[τοὺς πατέρας αὐτῶν.

Restitutionem proposui. Videntur honoravisse fratrum duorum filii patres.

713 *a* Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854, p. XXXIII.
b Lapis marmoreus utrimque decisus, qui pro gradu est in scalis exterioribus domus, quam possidet Χεῖρα Λαζάρου Δρίτσα. A. 0,27. l. 0,20. Edd. Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 9. Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 197 n. 22. — *Exscripsi.*

a	b
. . . .	
..ΟΔΗΜΟϹ..	ΙΙΙΟΝ
..ΝΤΟΝΕΥ..	ϹΡΓΕΤΗ
.. ΕΠΙ ..	ϹΤΡΑΤΗΓ
..ΥΜΑΥΡϹΩ..	ΚΡΑΤΟΥ
..ΟΥΛΙΚΙΝ..	ΝΙΑΝΟΥ
..D.....	Ↄ
. . . .	

Var. lect. *b* vs. 1 omittit Jamot. Ante ea, quae notavi, ЄΙ vidit Conze, qui omittit vs. 6.

Ὁ δῆμος Ἑ[ρμι]ον[έων
- - - - ν, τὸν εὐεργέτη[ν αὐτοῦ.
Ἐπὶ στρατηγ[ῶν·
- - - - ο]υ, Μ(άρκου) Αὐρ(ηλίου) Σωκράτου, ...
- - - - ου Λακωνικοῦ.
β(ουλῆς)] ψ(ηφίσματι).

Bursian fragmentum *a* se vidisse refert **Argis**, eodem errore atque in titulo n. 706, quem una cum nostro edidit, nam quin recte composuerim *a* et *b* nemo dubitabit.

---

714 In muro antico ecclesiae Ἁγίου Νικολάου, sinistrorsum a porta. A. 0,75, l. 0,53, cr. 0,41.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1226. Ross, Mus. Rhen. 8, 1853, p. 128 n. 18 (= *Archäol. Aufsätze* 2, 658 n. 18) inde a versu octavo. Correctiones lectionis Fourmontianae dant Foucart in commentario ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 76 et Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 200. — *Contulit Fredrich.*

ω
ΑΥΤΟΥΚΑΙ
ΑΥΤΟΥΝЄΙΚΟΔ
ΧΑΡΙΞЄΝΟΥΚΑΙΥ
ΘΥΓΑΤЄΡΟCΑΥΤΟΥЄ
ΡΑCΤΑCΠЄΡΙΤΗΝΘЄΟΝ
ΤΟΥΡΓΙΑCΚΑΙΤΑCΛΛΛΑCΑ
ΧΑCΚΑΙΛΙΤΟΥΡΓΙΛCЄΠΙΤЄ
ΛЄCΑΝΤΑЄΠΙΦΑΝΩCΗΠΟ
ΛΙCΤΟΝΑΡΙCΤΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΑΝЄCΤΗCЄΝ ΤΟΑΝΑΛΩΜΑ
ΠΟΙΗCΑΜЄΝΩΝΤΩΝΤЄ
ΚΝΩΝΑΥΤΟΥ
Ψ Β

[- - - - - - - - ὑπὲρ
. . ω[. . . . . , τῆς γυναικὸς
αὐτοῦ, καὶ [ὑπὲρ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ Νεικοδ[ήμου (κ. [ώρου) καὶ
Χαριξένου καὶ ὑ[πὲρ τῆς
θυγατέρος αὐτοῦ Ἑ[ρμοδώ-
ρας τὰς περὶ τὴν θεὸν [λει-
τουργίας καὶ τὰς ἄλλας ἀ[ρ-
χὰς καὶ λειτουργίας ἐπιτε-
λέσαντα ἐπιφανῶς, ἡ πό-
λις τὸν ἀριστοπολίτην
ἀνέστησεν, τὸ ἀνάλωμα
ποιησαμένων τῶν τέ-
κνων αὐτοῦ.
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς)

Vs. 6. 7 supplevit Boeckh, reliqua ego. Vs. 6 ἡ θεός fuerit Ceres Chthonia.

---

715 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1220. Cf. C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 28.

ЄΡΜΑΙΧΟΝΛΟΥΚΙΟΥ
ΤΟΝΙЄΡЄΑΤΟΥΚΛΥΜЄΝΟΥ
ΑΠΟΠΡΟΓΟΝΩΝЄΝΔΟΞΟΝ
ΛΟΥΚΙΑΤΡΟΠΟΥΗΓΥΝΗ
3 Ψ Β 5

Ἑρμαί[ο]χον Λουκίου,
τὸν ἱερέα τοῦ Κλυμένου,
ἀπὸ προγόνων ἔνδοξον,
Λουκία Τρόπου ἡ γυνή.
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

Licet, ut monet Keil, Ἑρμαΐχος sit nomen Boeoticum, tamen recte Boeckhius credendus est restituisse nomen tritum. — In versu quinto, ante Ψ et post Β, fuisse videntur ornamenta.

---

716 In eodem lapide, in quo n. 698. — E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1223.

ΥΡΧΑΡΙΞЄΝΟΝ
ΑΡΙΞЄΝΟΥΤΟΥΚЄΛ
ΟΥΥΙΟΝΙЄΡЄΑΘЄΟΥ
ΟCЄΙΔΩΝΟCΚΑΙΠΑ
ΡΑΤΗCΠΟΛЄΩCΠΑ
ΝΠΟΛΙΤЄΙΑΝЄΠΙ
ΑΝΩCЄΚΤЄΛЄCΑΝ
ΑΟΙΚΟΘЄΝΤΗΠΟ
ЄΙΥΠЄΡΤЄΑΥΤΟΥ
ΝΤΩΝΤЄΚΝΩΝΑΥ
ΟΥΠΡΟCΤΑΝΤΑΤЄCΠΟΥ
ΔΑΙΩCΚΑΙΠΙCΤΩC
ЄΝΠΑCΙΝΤΟΙCΧΡΙΩΔЄ
ΙΝΤΗCΠΑΤΡΙΔΟCΥΠЄ
ΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥШΝΗШΙ
ΤЄΚΝΑΤΟΝΙΔΙΟΝΠ
ΡΑΑΝЄCΤΙCΑΝ

Α[ὐρ(ήλιον) Χαρίξενον [Αὐρ(ηλίου)
Χ]αριξένου τοῦ Καλ[ά-
δ]ου υἱόν, ἱερέα θεοῦ
Π[οσειδῶνος καὶ πα-
τέ[ρα τῆς πόλεως, πᾶ-
σα]ν πολιτείαν ἐπι-
φ[ανῶς ἐκτελέσαν-
τ]α οἴκοθεν τῇ πό-
λ]ει ὑπέρ τε αὐτοῦ
καὶ] τῶν τέκνων αὐ-
τ]οῦ, προστάντα τε σπου-
δαίως καὶ πιστῶς
ἐν πᾶσιν τοῖς χρειώδε-
σ]ιν τῆς πατρίδος, ὑπὲ[ρ
π]ολυχρονίου αὐτο[ῦ
τὰ] τέκνα τὸν ἴδιον π[α-
τέ]ρα ἀνέστ[η]σαν.

Vs. 1 extr. spatii causa Αὐρ. addidi restitutioni Boeckhii, qui adnotat: »De cultu Neptuni Hermionae vide Paus. II. 34, 10. Χρειώδεσιν [vs. 13/14] pro χρειώδεσι«. — De οἴκοθεν (vs. 8) cf. n. 672.

717 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1221.

Λ Ι . Λ Υ Ρ C Α Ρ Τ Ο Ν Ε Μ Ο Ν Λ Ι Κ Ι Ν Ν Ι Α Ν Ο Υ
Τ Ο Ν Ι Ε Ρ Ε Α Α Ρ Ε Ω C Ε Ν Ο Ι Α Λ Ι
Ο Υ Π Α C Α Ν Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Ι Α Ι Ι Π Ο
Λ Ε Ι Τ Ε Υ C Α Μ Ε Ν Ο Ν Κ Α Ι Λ Γ Ω
Ν Ο Θ Ε Θ Η C Α Ν Τ Α Ε Π Ι Ξ Ι Ω C
Τ Ο Υ Γ Ε Ν Ο Υ C Α Υ Τ Ο Υ Υ ~ -
Π Ε Ρ Α Ι Ω Ν Ι Ο Υ Μ Η Μ Ν Η C
Α Ν Ε Ε Τ Η C Ε Ν Α Υ Ρ Τ Ε Ι . Μ Α Ρ Ε
Τ Η Τ Ο Ν Ι Δ Ι Ο Ν Α Ν Δ Ρ Α
Ψ Β

Μ(ᾶρκον) Α]ὐρ(ήλιον) Σα[τορ]νε[ῖ]νον Λικιννιανοῦ,
τὸν ἱερῆα Ἄρεως Ἐνυαλί-
ου, πᾶσαν πολιτεία[ν] πο-
λιτευσάμενον καὶ ἀγω-
νοθε[τ]ήσαντα ἐπ[α]ξίως
τοῦ γένους αὐτοῦ, ὑ-
πὲρ αἰωνίου μ[νήμ]ης
ἀνέ[σ]τησεν Αὐρ(ηλία) Τειμαρέ-
τη τὸν ἴδιον ἄνδρα.
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

Vs. 1 pro eo, quod Boeckh dubitanter coniecerat: [Χ]αρτέν[ο]μον, certa emendatione restitui Σατορνεῖνον; transposita erat a Fourmonto littera Ρ. — Vs. 2 ἱερῆα Ἄρεως: cf. Paus. 2, 35, 9: (Hermionae) παρὰ μὲν δὴ τοῦτον (τὸν Κλύμενον) ἔστιν ἄλλος ναὸς καὶ ἄγαλμα Ἄρεως.

718 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1222. Pouqueville, *Voyage de la Grèce 2. éd.* vol. 5 p. 260 n. 4: *«sur un marbre»*.

Μ Α Υ Ρ Σ Ω Τ Η Ρ Α Ν Τ Ο Ν
Ι Ε Ρ Ε Α Τ Ο Υ Σ Ω Τ Η Ρ Ο Σ
Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ο Υ Μ Α Υ Ρ Ο
Σ Ω Τ Η Ρ Α Σ Τ Ο Ν Π Α Τ Ε Ρ Α
Ψ Β

Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Σωτηρᾶν, τὸν
ἱερῆα τοῦ Σωτῆρος
Ἀσκληπιοῦ, Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος)
Σωτηρᾶς τὸν πατέρα.
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

O, quod habet Fourm. vs. 3 extr., Pouq. dat initio versus sequentis. Credendum est fuisse folium.

719 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1224.

Μ Α Υ Ρ Ε Π Α Φ Ρ . .
Ε Υ Τ Υ Χ Ο Υ Τ . . .
Θ Ε Τ Η Ν Τ Ο
Λ Ο Ι Π Α C Π Ο
Α Π Α C Α C Ε Ν Δ
Τ Ε Λ Ε C Α Ν Τ Α Τ
Κ Ε Ν Κ Α Ι Τ Η C Π Ο
Ί Α Τ Ρ Ι Δ Α Ε Υ Ν Ο
Ψ Β

Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Ἐπαφρ[όδειτον]
Εὐτύχου, τ[ὸν ἀγωνο-]
θέτην τὸ [numerus καὶ τὰς]
λοιπὰς πο[λιτείας]
ἁπάσας ἐνδ[όξως ἐκ-]
τελέσαντα τ[ῇ] πόλει,
[φιλανθρωπίας ἕνε-]
κεν καὶ τῆς π[ρὸς τὴν]
πατρίδα εὐνο[ίας].
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

Boeckhii supplementa spatii causa mutanda erant in versu altero et sexto, post quem non dubito quin unum versum transsiluerit Fourmont.

720 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1225.

Μ Α Υ Ρ . . . Υ Φ Ο Ν Ι Ο Υ Φ Ο Υ
. Π . Π Α Ν Π Ο Λ Ε Ι Τ Ι Α Ν
. . . . Ε Ν Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Υ
. . . . Ε
. . . . Ε Ν Ο Ν Α Υ Ρ Η Λ Ι
. . Θ Ε Ρ Ι Σ Τ Ο Ν Α Ν Δ Ρ Α
Ψ Β

Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) [Ῥο]ῦφον [Ῥ]ούφου,
π[ᾶσ]αν πολιτείαν [οἴ-
κοθ]εν πολιτευ[σά-
μενον, - - - -
. . . . μ]ενον, Αὐρηλί[α
Ἐλευ]θερὶς τὸν ἄνδρα.
ψ(ηφίσματι) [β(ουλῆς)].

Boeckhii restitutioni addidi vs. 2. 3 οἴκοθ]εν; cf. n. 672. 716. Vs. 5 γε-νόμ]ενον sive participium aliud. — De viro cf. ad n. 680.

721 Vide lemma n. 702. — (Boeckh, C. I. G. 1205. Prellwitz, *Dialekt-inschr.* 3394.)

Κ Λ Ε Ο Φ Α Ν Τ Α Ο Λ Υ Μ Π Ι Ο
Δ Ω Ρ Ο Υ Τ Α Ν Α Υ Τ Α Σ Μ Α
Τ Ε Ρ Α Ο Λ Υ Μ Π Ι Α Δ Α Ν Ι Κ Ι
Ο Σ

Κλεοφάντα Ὀλυμπιο-
δώρου τὰν αὐτᾶς μα-
τέρα Ὀλυμπιάδα Νίκι-
ος.

Confer quae adnotata sunt ad titulum proxime sequentem. Eiusdem familiae sunt, qui occurrunt in titulo Epidaurio n. 1147. «Νίκιος est Νίκιδος ex dorismo» (Boeckh); cf. n. 687 Νίκω.

722 Vide lemma n. 702. (Boeckh, C. I. G. 1204.)

\- - - - - - - - - - - - - - - - - Ν
\- - - - - - - - - - - - - - - - - -
Ο Ν Α Ρ Ι Σ Τ Α Ι Ν Ο Σ
Κ Α Ι Τ Ε Ι Μ Α Ρ Χ Ο Σ Ο Ι Τ Ε Ι Μ Α Ρ Χ Ο
Υ Κ Α Ι Α Ρ Ι Σ Τ Α Ι Ν Ο Σ Α Ρ Ι Σ Τ Α Ι Ν Ο Υ
Ε Ρ Μ Ι Ο Ν Ε Ι Σ Ε Κ Τ Ω Ν Ι Δ Ο Ν Α Ν Ε
Θ Η Κ Α Ν

[Τὸν δεῖνα - -
\- - - - - -
\- - - α(?)ν Ἀρίσταινος
καὶ Τείμαρχος οἱ Τειμάρχου
καὶ Ἀρίσταινος Ἀρισταίνου
Ἑρμιονεῖς ἐκ τῶν ἰδ[ίω]ν ἀνέ-
θηκαν.

Non est dubitandum, quin mulieris sit titulus, nam cum tituli duo reliqui n. 702. 721, qui in eadem erant basi, honorent feminas, statuam unam patet paulatim tres egisse partes. Conieceris fratres duos, quorum alter sibi adiunxisset filium suum, dedicavisse imaginem matris. Servatis proxime praecesserit tale quid: τάν τε ματέρα καὶ πατρὸς ματέρα αὐτῶ]ν.

723 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1227. Cf. C. Keil, Analecta epigr. et onomatol. 144.

Υ Ρ Ν Α Ι Α Ν Λ Ε Ο Ν Τ Ι Δ Α Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ . .
Ρ Ι Π Γ Η Τ Ο Υ Κ Α Ι Α Ρ Χ Ι Α Τ Ρ Ο Υ Κ Α Ι Α
Ρ Α C Τ Η C Ι C Ο Χ Ρ Υ C Ο Υ Γ Υ Ν Α Ι Κ Α Δ
Ш Ν Η Ш Η C Ε Ν Ε Κ Α Ν Ш Η Τ Η Ρ
Ψ Β

Σμ]υρναίαν, Λεοντίδα θυγατέρ[α τοῦ
πε]ρι[η]γητοῦ καὶ ἀρχιάτρου, καὶ Ἀ[λεξάν-
δ]ρας τῆς Ἰσοχρύσου, γυναῖκα δ[ὲ τοῦ δεῖ-
νος], μνήμης ἕνεκα [ἡ] μήτηρ.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Rationem tituli perspexisse et restituisse mihi videor, postquam exordia versuum 1. 2 supplevit Boeckh et nomen proprium esse Ἰσοχρύσου intellexit Keil.

724 In muro novicio, qui est prope τὸν Ἅγιον Νικόλαον, basis infra fracta. A. 0,61. l. 0,53. cr. 0,37.

Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 198 n. 23. — *Contulit Fredrich.*

Α Ν Τ Ι Γ Ο Ν Ο C Α Ν
Τ Ι Γ Ο Ν Ο Υ Τ Ε Ι Μ Α Ρ
Χ Η Ν Τ Ε Ι Μ Α Ρ Χ Ο Υ
Τ Η Ν Ι Δ Ι Α Ν Γ Υ Ν Α Ι Κ Α
Α Ρ Ε Τ Η C Κ Α Ι C Ω Φ Ρ Ο
C Υ Ν Η C Ε Ν Ε Κ Ε Ν
Ψ̄ Β̄

Ἀντίγονος Ἀν-
τιγόνου Τειμάρ-
χην Τειμάρχου,
τὴν ἰδίαν γυναῖκα,
ἀρετῆς καὶ σωφρο-
σύνης ἕνεκεν.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

725 Basis, supra et infra cymatiis instructa, quam solvendam curavi e muro Venetico prope τὸν Ἅγιον Νικόλαον. A. 1,0. l. 0,50. cr. 0,40. — *Exscripsi.*

Η Π Ο Λ Ι C Η Τ Ω Ν Ε Ρ Μ Ι Ο
Ν Ε Ω Ν Δ Λ Φ Ν Η Ν Κ Λ Λ
Λ Ι C Θ Ε Ν Ο Υ C Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Λ
Α Π Ο Π Ρ Ο Γ Ο Ν Ω Ν Α Ρ Χ Ι Ε
Ρ Η Ο C Α Ρ Ε Τ Η C Ε Ν Ε Κ Ε Ν ΤΗΝ
Η Ρ Ω Ι Δ Α
Β

Ἡ πόλις ἡ τῶν Ἑρμιο-
νέων Δάφνην Καλ-
λισθένους θυγατέρα,
ἀπὸ προγόνων ἀρχιε-
ρῆος, ἀρετῆς ἕνεκεν τὴν
ἡρωΐδα.
Ψ(ηφίσματι)] Β(ουλῆς).

Honorata est mortua.

726 Basis marmorea, supra cymatio instructa, infra fracta, sub divo iuxta murum novicium, qui est prope τὸν Ἅγιον Νικόλαον. A. 0,71. l. 0,47. cr. 0,52.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1228. Lapidem contulit Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 199 sq. — *Exscripsi.*

Λ Ο Υ Κ Ι Α Ν Θ Υ Γ Α Τ Ε
Ρ Α Α Υ Ρ Η Λ Ι Ω Ν Σ Ω ornamentum
Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ Κ Α Ι Λ Ο Υ
Κ Ι Α Σ · Γ Υ Ν Α Ι Κ Α Ε ~
Π Ι Κ Τ Η Τ Ο Υ Τ Ο Υ Λ Ο Υ
Κ Ι Ο Υ Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε
Κ Ε Ν Κ Α Ι Σ Ω Φ Ρ Ο Σ Υ
Ν Η Σ Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Ι Α Ν Τ Ι
Γ Ο Ν Ο Σ Κ Α Ι Ν Ε Ι Κ Η
Τ Η Ν Ι Δ Ι Α Ν Α Δ Ε Λ . .

Λουκίαν, θυγατέ-
ρα Αὐρηλίου Σω-
στράτου καὶ Λου-
κίας, γυναῖκα Ἐ-
πικτήτου τοῦ Λου-
κίου, ἀρετῆς ἕνε-
κεν καὶ σωφροσύ-
νης Αὐρήλιοι Ἀντί-
γονος καὶ Νείκη
τὴν ἰδίαν ἀ[δελφήν].

Vs. 10 vocem ultimam ΑΦΓ dat Fourm. (Boeckh: ἀνέστησαν s. ἀνέθηκαν); nihil de loci lectione adnotat Jamot. Quod posui, est certissimum, praesertim cum e debili lineae directae prominentis vestigio constet de littera Phi.

4. CATALOGI.

727 Lapis marmoreus immissus furno in domo, quam possidet Γεώργιος Οἰκονόμος, infra tantum mutilus, a. 0,26. l. 0,14. In latere latiore, in quo titulus *A*, lineis incisis formati sunt campi quadrati; scriptum tamen non est intra eos sed ubi conveniunt lineae, ut titulus perdifficilis sit lectu; titulus *B* est in latere angustiore. In *A* versus septimi litterae multo sunt reliquis maiores; in *B* scriptura versuum 1—6 longe excedit mensuram inferiorum, quae exigua est.

Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 194 sq. n. 19. 20. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3387. 3388. *B*: Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 863.) — *Exscripsi*; apographum lateris *A* ante lapidem inchoatum tempore deficiente perfeci ex ectypo.

A

Ο Ε Α Ρ Ο Δ Ο Κ Ο Ι
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Σ Ι Ο Υ Τ Ρ Ο Ι Ξ Α Ν Ι Ο Σ
Δ Α Μ Ο Κ Λ Η Σ Ο Σ Α Ρ Γ Ε Ι Ο Σ
Λ Σ Ι Λ Α Σ Κ Λ Ε Α Ρ Ι Σ Τ Ο Υ Φ Λ Ε Ι Α Σ Ι Ο Σ
Ο Λ Υ Μ Ι Α Δ Α Σ Ο Υ Φ Λ Ε Ι Α Σ Ι Ο Σ
Ν Ι Κ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ο Υ Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ι Ο Σ
Ο Ε Ι Σ Ι Α Σ Ι Ε Ρ Μ Ν Ο Σ Π Ε Λ Λ Ν
Α Ρ Ι Σ Τ Ι Ω Ν Ε Ρ Μ Κ Λ Ε Ο Σ Α Ι Γ Ι Ν Α Τ Α Σ
Κ Ο Σ Ξ Ε Ν Υ Τ Α Α Ι Γ Ι Ε Υ Σ
Ο Σ Λ Λ Ι Κ Ο Υ Α Ι Γ Ι Ε Υ Σ
Κ Δ Υ Μ Α Ι Ο Σ
Ι Ι Δ Ι Κ Λ Α /
Ο Λ Υ Μ Π Ο Σ Λ Ο Υ Σ Ι Ο Σ

B

Θ Ε Α Ρ Ο Δ Ο Κ ////
Χ Α Ι Ρ Η Μ Ω Ν
Ε Υ Α Ι Ν Ε Τ Ο Υ
Μ Ε Α Ν Ι Ο ////
Α Υ Τ Ο Σ Κ Α Ι
Ε Κ Γ Ο Ν Ο Ι
ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΣΑΡΙΣΤ///
ΓΕΙΤΟΝΟΣΤΕΓΕΑΤ/ //
ΑΛΕΞΙΑΔΑΣΑΝ//////
ΤΙΜΟΥ ΑΓΗΣΑ//////
—Ρ Σ ///////

Varia lectio Jamoti. Litteras omissas non indico nisi quae alicuius momenti sunt. — *A* vs. 2 pro Ξ dat Ζ || vs. 4 ....ΣΙΑ..ΙΑΣ..ΙΣΤ || vs. 5 in. ..ΥΜ..ΑΔΟΣ || vs. 7 in. ΘΕ..ΙΑΣ; tum omnia post ΟΣ omissa || vs. 10 in. ......ΣΗΛΙ || vs. 12 nil nisi ΛΑ || vs. 13 omittit ΜΠ, tum ΛΟΙΟΣ...ΟΥΣΣΙΟΣ. — *B* vs. 9 ΑΛΕ...ΑΣΑΝ || vs. 10 extr. Υ.Α .ΗΣ || vs. 11 omissus.

A

Θεαροδόκοι·
Διόνυσος ....ίου Τροιζάνιος
Δαμοκλῆ[ς] Σ[οφ]ο[κλέο]ς Ἀργεῖος
Δαμ]ατίλας Κλεαρίστου Φλειάσιος
Ὀλυμ[πι]άδας .....ου Φλειάσιος
Νικόστρατος Νικάνδρου Κορίνθιος
Θε[ρ]σίας Μίκωνο[ς] Πε[λ]λάν[ιος]
Ἀριστέων Ἑρμ[ο]κλέος Αἰγινάτας
.....κος Ξενύτα Αἰγιεύς
.......ος Ἀλίκου Αἰγιεύς
...... κ.............. Δ..αιος
Ἐπ]ίδικος - - - - - -
Ὀλύμπ[ιος .....]ου [Θε]λ[π]ούσ[σ]ιος

B

Θεαροδόκ[οι]·
Χαιρήμων
Εὐαινέτου
Με[σσ]άνιος
αὐτὸς καὶ
ἔκγονοι,
Ἀριστόξενος Ἀριστ[ο-
γείτονος Τεγεάτ[ας,
Ἀλεξιάδας Ἀν[δρο-
τίμου, Ἀγήσα[ρχος
- - - - -

Tituli *A* litteras Jamot dicit indicare aetatem Macedonicam; equidem certum duco scripturam στοιχηδὸν ordinatam quarti esse saeculi. *B* videtur paulo recentior.

A vs. 2 notatu dignum est hac aetate diphthongum (est certa) in prima syllaba vocis Τροιζάνιος scriptam iam esse in vicinia Troezenis. Iasi quarto saeculo *Bull. de corr. Hell.* 5, 1881, n. 494 (= Dittenberger, Sylloge[2] n. 96) vs. 29 eadem occurrit orthographia, quam exhibere codices quoque Herodoti est notum. — Vs. 5 et 7 nomina prima recte coniecerat Prellwitz, qui vs. 13 cum Jamotio scribit Θ[ελφ]ού[σσ]ιος. Supplementa reliqua mea.

B praeter versum decimum (ubi ad Ἀγήσα[νδρος] defecerit spatium) supplevit Jamot.

728 Stela marmorea, quae est pro gradu in domo, quam possidet Νικόλαος Νικολάου. Incolumis est, infra spatium vacuum. Versus singuli inter lineas. A. 1,0. l. 0,33. cr. 0,15.

Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 8. Foucart in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159 *e*. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3399.) — *Contuli.*

ΓΛΑΥΚΙΑΣΚΑΛΛΩΝΟΣ
ΛΕΩΝΣΩΚΡΑΤΕΟΣ
ΘΕΥΠΟΜΠΟΣΘΕΟΚΛΕΟΣ
ΘΕΑΡΗΣΘΕΑΡΙ∇ΑΣ
ΠΟΛΛΙΣΑΝΘΕΜΙΩΝΟΣ
ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣΛΑΚΡΑΤΗΟΣ
ΕΡΜΩΝΕΡΜΑΙΟΥ
ΦΙΛΟΜΗΛΟΣ
ΕΡΜΑΙΟΣΕΡΜΩΝΟΣ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣΞΕΝΩΝΟΣ
ΠΥΘΟΔΩΡΟΣΑΙΣΧΕΝΟΥ
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ
ΔΑΜΑΣΙΑΣΔΑΜΩΝΟΥΣ
ΛΥΣΙΑΣ
ΚΡΑΤΗΣΜΕΝΕΚΛΕΟΣ
ΑΓΑΟΩΝ
ΜΕΝΕΔΑΜΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΣ
ΑΓΑΟΩΝ
ΠΥΘΟΔΩΡΟΣΑΙΣΧΙΝΟΥ
ΠΥΘΟΔΩΡΟΣΑΙΣΧΕΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΑΓΑΘΩΝ
ΝΙΚΩΝ
ΑΓΑΘΩΝ
ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΓΑΘΩΝ
ΑΝΔΡΟΚΛΙΣ
ΕΥΚΛΕΙΑΝΙΚΩΝΟΥΣ
ΝΙΚΑΡΕΤΑ
ΑΘΗΝΑΙΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΕΡΩΤΙΣ
ΞΕΝΩ
ΣΩΦΡΟΝΑ
ΝΙΚΩ
ΛΥΣΙΚΡΑΤΙΣ
ΜΕΝΕΙΑ

Γλαυκίας Κάλλωνος
Λέων Σωκράτεος
Θεύπομπος Θεοκλέος
Θεάρης Θεαρίδας
Πόλλις Ἀνθεμίωνος
Τιμόστρατος Λακράτεος
Ἕρμων Ἑρμαίου
Φιλόμηλος
Ἑρμαῖος Ἕρμωνος
Μενεκράτης Ξένωνος
Πυθόδωρος Αἰσχίνου
Ἀρίσταρχος
Δαμασίας Δαμώνους
Λυσίας
Κράτης Μενεκλέος
Ἀγά(θ)ων
Μενέδαμος
Σωτηρίων
Ἀπολλωνίδας
Ἀγά(θ)ων
Πυθόδωρος Αἰσχίνου
Πυθόδωρος Αἰσχίνου
Διονύσιος
Ἀγάθων
Νίκων
Ἀγάθων
Τιμόστρατος
Ἀγάθων
Ἀνδροκλίς
Εὔκλεια Νικώνους
Νικαρέτα
Ἀθηναΐς Ἀθηνοδώρου
Ἐρωτίς
Ξενώ
Σωφρόνα
Νικώ
Λυσικρατίς
Μένεια.

Enumerati sunt usque ad versum duodetricesimum viri, tum mulieres. Probabiliter Boeckhii explicationem catalogorum Hermionicorum recentiorum (cf. ad n. 730) in nostrum propagavit Foucart: fuerint nomina initiatorum mysteriis Cereris. Sed vix recte eos, quorum patres non indicati sunt, servos s. libertos esse coniecit Foucart; crediderim eos deesse patres, qui non ipsi initiati erant.

Vs. 3 genetivi initium ΘΕΥ dat Fouc., ΘΕΟ Conze; re vera correctum est Ο ex Ε, ut in nominibus duobus diversae partis prioris adhibitae sint formae, sicut vs. 11. 22 est Αἰσχένου, vs. 21 Αἰσχίνου. — Vs. 4 Delta inversum recte dat Conze. Theares Hermionensis teste Pausania 10, 9, 10 interfuit pugnae ad Aegospotamos commissae, neque obstare videtur lit-

teratura ne idem sit noster. Θεαρίδας Prellw. dubitanter ait esse genetivum (a nominativo masculino Θεαρίδα); sed non video, cur non cum Foucarto censeamus patris designationem esse patronymicam (n. 697 quidem Hermionae nomen est Θεαρίδας); relatos enim esse homines quoque originis peregrinae eosque indicatos in modum eorum patrium docent Λακράτεος vs. 6, Φιλέωπλος vs. 8, Ἀθηναῖς Ἀθηνοδώρου vs. 32; Δαμάνους vs. 12, Νικάνους vs. 30 (iuxta Ἀνθεμίωνος vs. 5, Σίωνος vs. 10). — Vs. 16. 20 exaratum erat Ο, non Θ. — Vs. 22 extr. ΟΥ correctum ex Λ.

729 Tabula marmorea, inmissa muro domus, cuius possessor Ἰωάννης Νικόλαος. Ad dextram servatus est margo, partes reliquae decisae. Conspicua sunt vestigia quadraturae. A. 0,29. L. 0,41.

Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 75 n. 1. (Cauer, Delectus[2] n. 60. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3398.) — *Exscripsi.*

	ΔΟΙΕ
vacat	*vacat*
ΣΩΣΟΣΜΕΝΗΤΙΩ	ΣΧΥΡΟΣΕΥΘΥΜΗΔΕΟΣ
ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ	ΒΑΡΙΣ ΜΑΡΓΩ
ΠΑΣΙΜΗΛΟΣΣΩΣΩ	ΠΕΙΣΙΝΟΣΚΛΕΩΝΟΣ
ΟΡΥΑΣΜΕΛΑΝΔΡΥΟΣ	ΜΑΡΓΟΣΑΚΕΣΤΟΡΟΣ
ΘΑΡΣΥΤΑΣΦΙΛΗΤΑΔΑ	ΕΜΠΥΛΟΣΒΩ ΑΓΟΡΑ
ΚΡΥΤΩΝΔΙΟΠΕΙΘΕΟΣ	ΣΩΣΙΒΙΟΣΜ ΛΑΩ
ΣΩΣΙΩΝΑΡΙΣΤΩΝΟΣ	ΣΩΣΟΣ ΑΧΑΙΩ
ΠΑΡΜΕΝΙΤΑΣΛΑΧΑΡΕΟΣ	ΑΝΤΙΟΧΟΣΑΔΑΜΑ
ΘΑΡΣΙΑΣΑΣΤΩΧΩ	ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣΑΙΝΕΤΩ
ΕΤΕΟΚΛΟΣΥΠΕΡΑΝΟΡΟΣ	ΑΝΑΝΘΟΣΤΡΕΥΘΩ
ΠΑΡΘΕΜΙΔΑΣΣΩΣΩ	ΘΕΑΡΙΩΝΠΕΙΣΙΝΩ
ΕΥΦΡΩΝΑΓΑΘΟΛΑ	ΦΩΚΥΛΟΣΚΛΗΣΙΠΠΩ
ΑΠΤΑ ΛΙΟΣΕΥΘΥΜΙΔΑ	ΚΙΤΟΣΑΣΠΑΣΙΩ
ΛΙΒΥΣΣΗΡΑΜΒΩ	ΦΙΛΟΞΕΝΟΣΑΝΔΡΟΚΛΕΟΣ
ΑΡΙΣ ΟΜ ΧΟΣΣΗΡΑΜΒΩ	ΚΑΡΑΙΟΣΑΛΚΙΜΕΝΕΟΣ
ΕΥΘΥΜΟΣΒΩΛΑΓΟΡΑ	ΕΠΙΚΥΔΗΣΔΑΜΟΚΡΙΤΩ
ΠΑΣΙΝΟΜΟΣΤΡΕΥΘΩ	ΓΗΡΙΩΝΣΤΙΧΩ
ΞΕΝΟΔΟΚΟΣΣΩΣΙΩΝΟΣ	ΣΩΣΙΩΝΣΤΙΧΩ
ΑΣΤΥΑΝΑΞΣΤΡΑΤΩΝΟΣ	ΣΩΤΑΔΑΣΣΩΤΑΔΑ
ΣΩΣΟΣΠΑΣΙΜΗΛΟΥ	ΤΙΜΑΝΩΡΠΑΣΩΝΟΣ
ΕΠΙΝΙΚΟΣΛΑΧΑΡΕΟΣ	ΑΜΦΙΜΗΔΗΣΠΑΣΙΚΑΛΛΑ
ΣΗΡΑ ΟΣΓ	

Var. lect. Vs. 1 omittit Martha.

- - - - - - - - - - - - ἀποδε]δωκό-	
[τες - - - -	
Σῶσος Μενητίω	Σχῦρος Εὐθυμήδεος
Ἀριστώνυμος Ἀρίστωνος	Βάρις Μάργω
Πασίμηλος Σώσω	Πείσινος Κλέωνος
Ὀρύας Μελάνδρυος	Μάργος Ἀκέστορος
Θαρσύτας Φιλητάδα	Ἔμπυλος Βω[λ]αγόρα
Κρύτων Διοπείθεος	Σωσίβιος Μ[έλ]λω
Σωσίων Ἀρίστωνος	Σῶσος Ἀχαιῶ
Παρμενίτας Λαχάρεος	Ἀντίοχος Ἀδάμα
Θαρσίας Ἀστύχω	Ἀρίστιππος Αἰνέτω
Ἐτέοκλος Ὑπεράνορος	Ἄνανθος Τρεύθω
Παρθεμίδας Σώσω	Θεαρίων Πεισίνω
Εὔφρων Ἀγαθόλα	Φώκυλος Κλησίππω
Ἀπτά[λ]ιος Εὐθυμίδα	Κίτος Ἀσπασίω
Λίβυς Σηράμβω	Φιλόξενος Ἀνδροκλέος
Ἀρισ[τ]όμ[α]χος Σηράμβω	Καραιὸς Ἀλκιμένεος
Εὔθυμος Βωλαγόρα	Ἐπικύδης Δαμοκρίτω
Πασίνομος Τρεύθω	Γηρίων Στίχω
Ξενόδοκος Σωσίωνος	Σωσίων Στίχω
Ἀστυάναξ Στράτωνος	Σωτάδας Σωτάδα
Σῶσος Πασιμήλου	Τιμάνωρ Πάσωνος
Ἐπίνικος Λαχάρεος	Ἀμφιμ[ή]δης Πασικάλλα.
Σήρα[μβ]ος - -	

Tertii a. Chr. n. saeculi. — Pauca quibus opus est nominum supplementa posuit Martha, qui catalogum initiatorum esse censet, quod veri valde dissimile reddit praescripti vestigium ab eo omissum: relati fuerint homines, qui pensionem aliquam solverunt; vs. 1 post δωι, in quo etiam My plane certum esse moneo, nihil scriptum erat. — Genetivi a nominativo -ος praeter unum Πασιμήλου (vs. 21) omnes desinunt in ω, quod cum in titulis vetustioribus n. 727. 728 iam sit derelictum, ad eandem antiquitatis affectationem est reducendum, quam eadem fere aetate viguisse Mycenis adnotavimus ad n. 497 vs. 13. Eodem videtur spectare forma prisca vs. 11 Ἐτέοκλος (cf. Usener, *Sintfluthsagen* 53), cum n. 727 A vs. 3 sit Δαμοκλῆς, vs. 8 Ἑρμοκλίος; n. 728 vs. 15 Μνασικλίος.

730 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1207.

I

ΜΗΝΟΑΙΙ...Ν.......ΟΣ
ΟΝΕΣΙΚΡΑΤΙΣΚΛΕΙΩΠΑΤΡΑΣ
ΛΕΟΝΤΙΣΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ
ΒΕΛΤΙΣΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ
ΑΝΑΞΑΝΔΡΟΣΠΑΣΙΠΑΤΟΣ
Χ ΛΟΣΚΛΙΝΑΓΟΡΟΥ
ΙΕΡΟΚΛΕΙΣΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡ
ΠΑΤΩΝΙΠΕΚ ΙΔΙΚΑΣ
ΠΥΧΝΩΝΜΥΡΤΑΣ
ΡΟΔΑΝΑΙΟΝΑΡ
ΚΑΚΟΓΓΙΚΤΟΣΚΑΔ.ΟΥ
Α Ι ΙΙ Σ
ΣΩΣΙΣΤΑΤΟΣΣΟ..ΟΝΟΥ

II

ΕΡΜΙΟΝΑΜ....ΛΛ-
ΑΣΙ.ΔΗΣΕ....ΟΣ..
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΟΝΑΓΟΝΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΔΑ.Ο.ΜΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΣΥΡΤΟΝΙΚΟΥ
ΔΙΟΝΥΣ....Α....
Φ....Ι....Κ...ΟΡΟΥ

III

- - - - - - - - - -
ΠΡΟΜΙΟ...ΕΥ..
ΔΡΟΚΥΛΟΣΚΛΙΝ....
ΑΓΑΘΟΝΚΛΙΝΑΓΟΡΟΥ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΚΛΙΝΑΓΟΡΟΥ
ΑΣΙΑΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΑΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ
ΔΡΩΜΩΝΜΕΓΑΚΛΕΟΣ
ΝΙΚΩΝΥΝΟΡΚΑΛΛΙΠΠ
ΙΑΛ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΙ...Ο.Α.Ο

IV

ΞΥΔΩΝΟΝΑΣΙΜΟΥ
ΞΩΠΥΡΕΙΝΑΔΑΜΟΚΛΕΑΣ
ΠΡΩΤΟΣΔΙΟΓΕΝΕΟΣ
ΟΥΔΕΡΜΟΣΚΛΕΟΚΡΑΤΙΝΟΥ
ΘΕΟΞΕΝΑΣΩΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΡΑΤΕΑΦΙΛΟΧΑΡΤΙΟΣ
ΝΟΥΜΗΙΧΙΙΟΣΜΝΑΝΙΟΝΟΣ

V

ΝΙΚΟΚΛΕΑ
ΣΩΤΗΡΙΩΝΟΣ
ΕΡΜΙΑΣ
ΔΙΟΓΕΝΕΟΣ
ΝΙΚΙΑΣ ΟΣ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΙ
ΛΕΟΝΤΙΣ
ΕΥΚΡΑΤΕΑΣ

I

Μηνό[δοτος] Ν- - - - ος
Ὀν[α]σικρατὶς Κλεοπάτρας
Λεοντὶς Κλεοπάτρας
Βελτὶς Κλεοπάτρας
Ἀνάξανδρος Πασι[κλέ]ος
Χ[οιρί]λος (s. Χ[αρί]λος) Κλινηγόρου
Ἱεροκλ[ῆ]ς Ὀλυμπιοδώρ[ου]
Πατ[ρ]ών[ος] Κ[λε]οδίκας
Πυ[θί]ων Μύρτας
Ῥοδάν[θ]ιον Ἀρ- -
Κα[ί]κο[σθένη]ς Κα[λα]οῦ
- - - - - - - -
Σωσίστ[ρ]ατος Σ[ωφρ]ον[ί]ου.

II

Ἑρμιόνα Μ- -
Ἀσ[ά]δης Ε- -
Ἀπολλώνιος Ὀνά[σω]νος
Ἀπολλόδωρος [Α]σ[κ]λ[ά]π[ι]ου(?)
Ἀπολλώνιος Συρτονίκου (?)
Διονυσ- - - -
Φ- - - - - - - όρου.

III

- - - - - -
Πρόμιο[ς - - - -
Δρ[ώπ]υλος Κλιν[αγόρ]ου
Ἀγάθων Κλιναγόρου
Εὐφροσύν[α] Κλιναγόρου
Ἀσία Ἀλεξάνδρου
Φιλοκράτεα Ἀπολλωνίας
Δρ[ό]μων Μεγακλέος
Νικάν[ω]ρ Καλλίππ[ου]
- - - - - - -
Ἀπολλώνιος - - - -

IV

Κ]ύδων Ὀνασίμου
Ζ]ωπυρεῖνα Δαμοκλέας
Πρῶτος Διογένεος
Ὀ[νάσι]μος Κλεοκρατίνου
Θεοξένα Σωκρατίας
Κράτεα Φιλο[κρά]τ[ε]ος
Νουμ[ήν]ιος Μνά[μ]ονος.

V

Νικόκλεα | Σωτηρίωνος
Ἑρμίας | Διογένεος
Νικίας | Δαμοκράτ[ε]ος
Λεοντὶς | Εὐκρατέας.

»Est catalogus nominum muliebrium et virilium cum nominibus partim patrum partim matrum. Fortasse sunt nomina initiatorum mysteriis Cereris, et eorum, qui eos adduxerant, parentum.« Sic Boeckh, quae explicatio item valere videtur in n. 728, 731—735. Emendationes s. supplementa ea, quorum non indicabo auctorem, sunt Boeckhii.

Col. I vs. 1 restitui Μηνό[δοτος]: ΑΙΙ est ΔΟ. — Vs. 2 Κλεο-, secundum vs. 3. 4 non credendum est fuisse in lapide. — Vs. 6 Χ[οιρί]λος Boeckh, Χ[αρί]λος C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 68. — Vs. 7 Ἱεροκλέ[η]ς(?) Boeckh. — Vs. 8 Πατ[ρ]ών[ος meum est: ΠΕ est ΟΣ. — Vs. 9. 10. 11 restituere conatus sum, item vs. 13 genetivum.

Col. II vs. 4 restitui genetivum. — Vs. 5 »fortasse Ε]ὐ[φρ]ον[ί]κου« C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 85.

Col. III vs. 3 conieci Δρ[ώπ]υλος; cf. supra n. 414; C. I. A. I 432 Δ 12. — Vs. 10 erat fortasse Ὑλαῖος cf. n. 732 II 28.

Col. IV vs. 4 nomen prius perbene restituit C. Keil, Philologus 4, 1849, p. 736: ΟΝΑΣΙΜΟΣ e ΟΥΔΕΡΜΟΣ. Tum Boeckh Κλεοκρατί[δ]ου; sed traditum tuitus est C. Keil, Philologus 2, 1847, p. 467, ac certe Κλεοκρατῖνος est n. 732 IV 17. — Vs. 7 restitui genetivum; magis a traditis distat Boeckhii Μνα[σ]ί[ω]νος.

Col. V vs. 6 terminatio -ος superscripta.

731 Lapis quadratus inaedificatus inversis litteris fundamento ecclesiae S. Nicolai, a. 0,86. l. 1,14. Margines servati, infra spatium vacuum. Scriptura curva et prava.

Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 76 n. 2. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3401.) — Lapidem postquam a terra et saxis liberavimus (quod item fecit Martha) coniunctis viribus legimus Fredrich et ego.

I	II	III
ΔΗΜΩΑΠ ΛΩΝΙΔΟΥ	ΑΜΜΙΑΔΙΝΙΑΤΑΛΑΝΩΚΑΙ	ΝΙΚΑΣΙΟΝΘΕΟΝΟΣΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΝΦΑΙΝΑΓΟΡΟΥ	ΖΩΤΙΧΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΑΣ	ΝΙΚΙΑΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥ
ΗΜΕΡΩΔΕΞΙΟΥ	ΝΙΚΗΦΟΡΟΣΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΑΣ	ΠΥΡΩΝΔΕΞΙΟ Υ
ΕΥΤΥΧΗ//////////	ΣΩΤΗΡΙΩΝΔΑΜΟΚΛΕΑΣ	ΚΕΡΔΩΝΔΕΞΙΟΥ
ΑΡΧΩΝΚΛΕΟΜΗΔΗΟΣ	ΣΩΣΩΣΩΠΑΤΡΑΣ	ΩΦΕΛΙΩΝΕΡΜΑΙΟΥ
ΝΥΣΑΣΩΚΡΑΤΕΟΣ	ΧΑΡΙΤΩΤΛΗΠΟΛΕΜΟΥ	ΕΥΜΕΝΗΣΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ
ΔΙΟΔΩΡΑΘΕΥΝΟΣΤΟΥ	ΣΙΝΔΗΣ	ΕΠΙΚΤΗΣΙΣΣΩΣΙΔΑΜΟΥ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΣΩΤΗΡΙΩΝΟΣ	ΖΕΥΞΙΛΑΣ	ΘΑΙΣΗΡΑΚΛΙΔΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΑΓΑΘΟΚΛΕΙΑΣ	ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ	ΝΙΚΟΒΟΥΛΑΑΓΟΥΣ
ΑΜΜΙ·ΑΣΩΣΙΚΡΑΤΕΟΣ	ΖΕΥΞΙΛΑΣ	ΤΡΥΦΑΙΝΑΑΡΧΕΙΝΟΥ
ΕΤΟΥΣΕΚΤΟΥΚΑΙΝΟΣΩ		ΖΕΥΞΑΓΟΡΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Τ^ΠΥΡΙΩΝΕΥΚΛΙΔΑ	*vacat*	ΦΙΛΟΔΑΜΟΣΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ
ΑΜΜΙΑΣΤΡΑΤΩΝΟΣ	//////////////	ΦΙΛΙΑΠΡΑΞΙΔΑΜΟΥ
ΛΥΚΙΝΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ	ΦΙΛΙΠΠΟΥ	ΝΙΚΑΙΟΣΑΡΙΣΤΟΔΑΜ
//ΟΣΜΟΣΔΕΞΙΟ Υ	ΣΥΜΦΟΡΟΝ	ΣΥΡΙΑΣΩΚΛΕ
ΦΙΛΟΞΕΝΑΠΑΤΡΩΝΟΣ	ΚΛΕΟΜΗΔΕΟΣ	ΟΥΣ
ΕΙΣΙΩΝΚΑΙΝΑΓΟΡΟΥ	ΤΟΥΜΝΑΣΙΚΛΕΟΣ	
ΦΑΕΝΙΚΗΣΚΛΙΝΑΓΟΡΟΥ	ΔΙΟΔΩΡΟΣΕΤΕΟΚΛΕΟΣ	
	ΑΦΡΟΔΙΤΑΣ ΔΟΥΣ	
	..ΛΑΣΙΝΟΣ	
	ΚΑΙΛΑΜΑΓΑ	
	vacat	

Marthae enumerare vitia et omissiones supersedeo.

I	II	III
Δαμὼ Ἀπ[ολ]λωνίδου	Ἀμμία, Δινία, Τλ[α]νὼ καὶ	Νικάσιον Θεονόστου
Διονύσιον Φαιναγόρου	Ζώτιχος Ἀφροδισίας	Νικίας Μηνοφίλου
Ἡμερὼ Δεξίου	Νικηφόρος Καλλιστράτας	Πύρων Δεξίου
Εὐτύχη - -	Σωτηρίων Δαμοκλέας	Κέρδων Δεξίου
Ἄρχων Κλεομήδεος	Σωσὼ Σωπάτρας	Ὠφελίων Ἑρμαίου
Νύσα Σωκράτεος	Χαριτὼ Τληπολέμου	Εὐμένης Κλεοπάτρας
Διοδώρα Θευνόστου	Σίνδης	Ἐπίκτησις Σωσιδάμου
Μένανδρος Σωτηρίωνος	Ζευξίλας	Θαΐς Ἡρακλίδα
Ἀπολλωνία Ἀγαθοκλείας	Ἀφροδίσιος	Νικοβούλα Ἀγεῦς
Ἀμμία Σωσικράτεος.	Ζευξίλας	Τρύφαινα Ἀρχεΐνου
Ἔτους ἕκτου· Κλινοσώ		Ζευξαγόρα Δημητρίου
Ζωπυρίων Εὐκλίδα		Φιλόδαμος Κλεοπάτρας
Ἀμμία Στράτωνος	- - - -	Φιλία Πραξιδάμου
Λυκῖνος Ἀπολλωνίας	Φιλίππου,	Νίκαιος Ἀριστοδάμ[ου]
Κ[όσ]μος Δεξίου	Σύμφορον	Συρία Σωκλέ-
Φιλοξένα Πάτρωνος	Κλεομήδεος	ους.
Εἰσίων Κλιναγόρου	τοῦ Μνασικλέος,	
Φαενίκης Κλιναγόρου.	Διόδωρος Ἐτεοκλέος,	
	Ἀφροδίτα Σ[ωσι]δους,	
	Με(?)λασῖνος	
	καὶ Λαμάγα.	

De argumento cf. ad n. 730.

Col. I vs. 11 moneo in nomine certum esse Lambda (καὶ - - Martha). — Vs. 18 utrum ΦΑΕ an ΦΑΙ dubium.

Col. II versus ultimi paene certa est lectio.

732 In tabula marmorea inmissa solo aediculae S. Nicolai scriptae sunt columnae II—V. Ad dextram et infra servatus est margo principalis, decisus ad sinistram, ut nunc desideretur col. I, quam coniunctam cum reliquis vidit Fourmont, iam separatam Pouqueville. Diversis temporibus et diversis manibus valde indiligenter et confuse contortis versibus exarata est scriptura. A. 1,05. l. 0,82.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1211. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. vol. V p. 258 n. 1; p. 259 n. 2. Col. II—V: Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 79 n. 3. (Cauer, Delectus [2] n. 61; cf. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3402 d.) — *Exscripsi* col. II—V.

I

ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΛΕΟΦΑΝΤΑΣ
ΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΝΔΡΟΚΛΕΟΣ
ΕΛΕΝΑ ΘΕΟ
ΚΕΡΔΟΝ
ΔΩΡΟΥ
ΕΡΜΑΙΟΥ
ΣΩΠΙΡΙΟΝ
ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ
ΞΕ Ν Ω ΝΑΡΙΣΤΟΛΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΑΡΧΙΠΠΑΣ
ΔΑΜΑΤΡΙΑ
ΣΑΜΒΑΤΕΙΣΑΛΕ
ΞΑΝΔΡΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΑΡΙΣΣΤΟΚΛΕ

II III IV V

ΥΣΙΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΕΥΤΥΧΙΣ /// ΑΜΑΣ
ΚΛΕΟΜΙΔΕΟΣ ΚΛΕΙΤ/ΓΟΡΟΥ ΜΕΛΑΝΕΙΟΥ ΑΜΦΙ
ΑΡΙΣ ΟΝ ΔΑΜΟΚΛΕΑΣ ΔΑΜΑΤΡΙΟΣ ΚΛΕΟΣ
ΣΑΦΙΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ Μ ΥΣΙΟΣ ΔΑ ΛΤΡΙ
ΖΩΠΥΡΟΣ ΣΙΜΙΑ ΣΩΣΑΡΕΤΑ Σ ΤΗΡ
ΚΑΛΛΙΑΣ ΕΥΠΛΟΥΣ ΟΣ
ΑΙΙΣΤΓΚΛΕΟ ΟΝΑΣΙΜΟΥ ΣΩΚΡΑΤΕΟΣ
ΦΙΛΑΟΣ (Σ supra) ΖΩΠΥΡΙΩΝ
ΔΑΜΩΝΟΣ ΣΩΤΙΔΩ ΦΙΛΙΠΠΛ·
ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΥΤΥΧΑ ΝΑΣ
ΑΜΜΙΑ Α ΤΙΣΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟ·ΩΡΟΥ ΙΕΡΟΚΛΕΑ ΣΩΤΗΡΙΩΝΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΤΙΣΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΔΑΜΑΡΕΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΣΑΓΑΠΑΤΙΔΟΣΦΙΛΩΝ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΖΩΠΥΡΟΣ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ
ΣΩΣ ΕΟΣΑΓΑΠΑΤΙΔΟΣΛΙΒΥΣΔΑΜΟΝΙΚΟΥ
ΣΩΣΘΕΝΕΟΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΑΙΣΣΙΑΣ
ΣΩΤΗΡΙΩΝ ΘΕΟΚΛΕΙΔΑΠΕΙΣΙΔΙΚΑΚΑΛΛΩΝ
ΦΙΛΟΚΛΕΟΣ ΖΩΠΥΡΑΝΙΚΑΡΕΤΑΣΟΝΑΣΙΜΟΣΣΩΤΗΡΙΩΝ
ΣΩΣΤΡΑΤΟ ΣΑΦΡΟΔΙΣ ΖΩΠΥΡΟ////
vacat ΜΕΓΑΛΛΑΣ ΙΑΞΕΝΩΝΟΣ
ΟΝΑΣΙΜΟΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣΣ *vacat* ΑΡΑΠΙΑ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ
ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ ΣΩΤΗΡΙΩΝ ΨΑΜΑΘΑΟΜΙΑΙ/
ΕΡΑΤΟΚΛΕΑΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΣ ΑΙΚΛΕΟΚΡΑΤΙΝ
ΕΡΜΙΑΣΚΑΛΛΙΣΣΘΕ ΔΑΜΟΚΡΑΤΙΣ
Ζ ΝΩΝ ΞΕΝΩ Ν ΝΕΟΣ ΝΙΚΩΚΑΛΛΙΠΠΙΑ//
ΕΥΞΕΝΟΥ ΟΣ
ΔΑΜΑΤΡΙΑ ΘΕΟΓΕΝΕΟΣ
ΛΩΡΙΣΧΑΡΙΤΟΥΣ ΣΩΣΙΠΠΟΣ ΠΕΙΣΙΔΙΚΑΣ
ΩΠΥΡΑΚΑΛΛΙΣΣΤΡΑΤΑΣ 21 ΟΝΑΣΙΚΡΑΤΙΣ ΑΓΛΟΩΝ
ΝΟΥΜΗΝΙ
··Λ ΝΗΡΑΚΛΙΔΑ ΑΤΤΑΛΟΣ ΣΩΦΡΟΝΟΣ
ΕΥΟΔΟΣΗΡΑΚΛΙΔΑ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΣΩΣΙΔΑ
ΛΑΙΟΣΗΡΑΚΛΙΔΑ ΚΕΡΔΩΝΣΩΔΑΜΟΥ
ΚΕΡΔΩΝΗΡΑΚΛΙΔΑ
ΘΕΓ ΛΟΣΗΡΑΚΛΙΔΑ *vacat*
vacat

Varia lectio potior. Primos columnarum omnium versus, quos paene ait evanuisse, omisit Martha, cuius consensui cum Fourmonto vix multum tribuendum. De Pouquevillii fide v. adnotata ad n. 505.

Col. I vs. 3 in. ΔΗΜ Pouq. || vs. 6 ΚΕΔΡΟΝ Fourm., ΚΕΡΔΟΝ Pouq. || vs. 13 ΠΠ Pouq., ΓΓ Fourm. || vs. 17 ΑΡΙΣΤ Pouq. (sed vide Sigma geminatum etiam col. II vs. 25).

Col. II vs. 1 in. Δ ut servatum dant Fourm. Pouq., item vs. 3 ΣΤΟΝ || vs. 4 ΣΑΦΙΟΥΣ Fourm. || vs. 22 in. ΖΗΝ Fourm. Pouq. Martha || vs. 26 nomen prius ΝΑΣΙΟΝ Fourm., ΜΑΣΙΟΝ Pouq., ΝΑΣΙΩΝ (Μ)νασίων) M. || vs. 28 nomen prius ΙΔΑΙΟΝ Fourm. Pouq., ΙΝΑΧΟΣ M. || vs. 30 nomen prius ..ΕΠΙ.L Fourm., ΕΠ..L Pouq., ---ΟΣ M.

Col. III vs. 10 ΕΥΤΥΧΥΔΑΣ Fourm. Pouq.; idem nisi quod ΧΙΔ M. || vs. 17 ΙΕΓΙΑΣ Fourm. Pouq., ΙΠΠΙΑΣ M. || vs. 18 initium nominis alterius dant ΠΟΣ Fourm. Pouq., finem ΚΑΣ iidem et M.

Col. IV vs. 4 ΜΝΗΣΙΟΣ Fourm. (omittit M.) || vs. 7 ΣΩΤΗΔΩΝΑΣ Fourm. rectius quam Martha, qui interpolavit: ΣΩΤΗΡΙΔΙΩΝΑΣ (ΝΑΣ terminatio genetivi pertinet ad nomen columnae sequentis Φιλίππα) vs. 15 ΑΡΑΠΙΔ Martha (quod falso transscribit Σαραπιδ-, Sigma enim non erat in lapide). In fine adnotavi deesse posse unam litteram || vs. 17 extr. ΤΙΝΣ M. || vs. 24 ΑΚΕΡΔΟΝ Fourm. Pouq., idem nisi quod ΔΩΝ M.

Col. V vs. 1 ΔΑΜΑΣ plenius dant Fourm. Pouq. || vs. 6 ..ΛΙΠΠΑΙ recte Fourm., ΦΙΛΙΠΠΙΔ M.

I

Σωσίστρατος | [Κ]λεοφάντας
Δημήτριος | [Ἀ]νδροκλέος ||
Ἑλένα Θεο[δώ]ρου |
Κέρδ[ω]ν | Ἑρμαίου |
Ζ[ωπ]υ[ρ]ί[ω]ν || Κλεοπάτρας |
Ξένων Ἀριστόλας |
Διονύσιος | Ἀρχίππας |

Δαματρία ||
Σπαιθατε[ύ]ς(?) Ἀλεξάνδρου
Ἀπολλώνιος | Ἀριστοκλέ[ος |

II

Δ[ιον]υσία | Κλεομ[ή]δεος |
Ἄριστον | Σώφρος ||
Ζώπυρος |
Καλλίας | Ἀ[ρ]ιστοκλέο[ς |
Φίλιππος |
Ἀφροδιτί[α ||
Ἀμμία | Ἀσκληπιοδώρου |
Ἀπολλώνιος | Δαμαρέτου |
Εὐτίδαμος || Σωσθένεος |
Σωτηρίων | Φιλοκλέος |
Ὀνάσιμος | Ἀριστοκλέος ||
Καλλικλῆς | Ἐρατοκλέας |
Ζώπυρ | Εὐξένου |
Δωρίς Χαριτοῦς ||
Ζ]ωπύρα Καλλιστράτου |
Γυμ]νάσιον Ἡρακλίδα |
Εὔοδος Ἡρακλίδα |
Ὑ]λαῖος Ἡρακλίδα |
Κέρδων Ἡρακλίδα ||
Θε[στυ]λὸς Ἡρακλίδα |

III

Γυμνάσιον | Κλεαγ[α]γόρου | Δαμοκλέας |
Ἀφροδιτία || Σιμία
Εὔπλους | Ὀνασίμου |
Ζωπυρίνα | Δάμωνος |
Εὐτύχα | Τιμοκράτεος |
Ἱερόκλεα | Τιμοκράτεος ||
Σωτηρὶς Ἀγαπατίδος ||
Ἀρτεμισία | Σωσ[θέν]εος |
Ζώπυρος | Ἀγαπατίδος |
Εὐφροσύνα | Θεοκλείδα |
Ἰσ[ε]ιὰς | Πεισιδίκα(ς) |
Ζωπύρα Νικαρέτας ||
Σώστρατος | Μεγάλλας |
Ἀφροδισ[ία Ξένωνος |
Σωφρόνιος Ἐ- (s. Σ-) |
Σωτηρίων | Ἀφροδισίας ||
Ἑρμίας Καλλισθέ[νεος | Ξένωνος |
Δαματρία Θεογένεος |
Σώσιππος Πεισιδίκας |

IV

Εὐτυχὶς | Μελανθίου |
Δαμάτριος | Μ[ε]νύτιος ||
Σωταρίτα | Σωκράτεος |
Σωτοῦ | Σωτηρίωνος |
Φίλων || Ἀγαθοκλέος |
Αἶθος Δαμονίκου |
Κάλλων |
Ὀνάσιμος, Σωτηρίων |
Ζώπυρο[ς ||
Ἀρτεμία | (s. Ἀρτεμία[ς, ut mater fortasse sit Zopyri)
Ψαμάθα Ὀμολ[ί]ας |
Κλεοκρατίνα[ς |

V

Δαμῶς | Ἀμφικλέος. |
Δα[μ]ατρ[ίο]υ | Σ[ω]τηρ[ίος |
Φιλίππα . . . |νος.

Col. II vs. 26 supplevit Boeckh (cf. var. lect.), vs. 28. 30 ego.
Col. III vs. 3 Δαμοκλέας: indicata est Gymnasii avia, quia initiata erat; item col. III vs. 26 avus Xenon. — Vs. 17. 18 Ἰσειὰς (pro Ἰσιὰς) Πεισιδίκα(ς) aequalem exhibent scripturam diversamque a vicina, ut una postea addita sint. In fine vocis ulterioris omisi fortasse Sigma.

733 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1208. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3400.) Cf. C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 85.

ΕΥΞΙΔΑΜΟΣ
ΠΑΡΕΣΣΙΑΙΑΝΕ
ΕΥΡΥΒΑΤΟΣΑΡΙ
ΑΡΧΙΛΛΟΣΑΜ
ΛΥΣΩΝΑΓΛΩΦ
ΘΕΑΡΗΣΑΓΗΣΙΑ
ΞΕΥΞΙΑΣΞΕΝΟΣ
ΔΑΜΟΦΙΛΟΣΕΘ
ΛΙΝΟΣΑΡΙΣ

Εὐξίδαμος
Παρ[ρη]σία [Η]ανε-(?)
Εὐρύβατος Ἀρ[ιστ-
Ἄρχιλλος Ἀμ-
Λύσων Ἀγλωφ-
Θεάρης Ἀγησία(?)
Ζευξίας Ξενοσ[τράτου(?)
Δαμόφιλος Ἐθ-
Εὐπο[λ]ῖνος Ἀρισ[τ-

Vs. 1 »Ζ[ευ]ξίδαμος(?)« Boeckh, fortasse recte. — Vs. 2 tentavi. — Vs. 6 praeter Ἀγησία (Boeckh) fuisse potest Ἀγησιά[νακτος (Prellw.). — Vs. 7 Ξενοσ[τράτου Prellw., Ξέν[ι]ος Boeckh, fortasse recte. — Vs. 9 restituit Keil.

734 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1209. Cf. C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 43. 90; idem, Philologus 4, 1849, p. 736.

ΣΘΕΝ.ΟΣΘΕΟΠΟΜΠΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΣ . . . . . .
ΠΟΛΥΞΕΝΟΥ
ΠΙΣΤΑΔΙΟΝΥΣΙΑΣ
ΡΚΛΕΙΔΑΣ
. . ΥΚΡΑΤΗΣ
. . . . ΣΝΙ.Ι. . .
. ΞΑΝΔΡΟΣ
. ΡΑΤΟΝΙΚΑΣΠΟΡΟΥ
ΑΡΚΙΠΠΑΣ
ΡΟΔΑΕΥΠΑΝΤΟΝΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟ.Π.ΟΝ

Σθέν[ι]ος Θεοπόμπου
Δίκαιος - -
Πολυξένου(?)
Πίστα Διονυσίας
Ἡ[ρ[α]κλείδας
Να]υκράτης
- - - -
Ἀλέ (vel Ἀνά)]ξανδρος
Π (vel Στ)]ρατονίκα Σπόρου
Ἀρ[χ]ίππα Σ-
Ῥόδα Εὐπά[λ]ονος
Ἀθήναιο[ς - -

Vs. 1 supplevit Keil. — Vs. 3 suspicor Πολύξενο[ς. — Vs. 5 restitui (Εὐ]κλείδας Boeckh); item vs. 6. — Vs. 8 duo nomina proposuit Boeckh, qui vs. 9 scripsit Π- vel Στ]ρατονίκας Πόρου. — Vs. 10 emendavit Keil, conferens n. 732 I 13; item vs. 11, laudans Ἐυπάλων (C. I. G. 2121), alia.

735 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1210. Cf. C. Keil, Analecta epigr. et onomatol. 144.

. Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ι Σ Ο Ι Κ Ι Ο Σ
Α Ν Δ Ρ Ο Κ Λ Η Σ Ν Ι Κ Ι Δ Ο Σ
Τ Ι Μ Ε Ι Α Σ Ι Μ Ο Υ
Ε Λ Ε Υ Ο Κ Λ Ε

Κ]αλλικρατὶς Οἴκιος
Ἀνδροκλῆς Νίκιδος
Τιμ[α]ὶα Σίμου
. . . . εα Εὐξ[υ]κ[λ]ί[ος.

Vs. 3 emendavi; Τίμεια dubitans Boeckh. — Vs. 4 restituit Keil.

5. SEPVLCRALIA.

736 Lapis ad sinistram fractus.
Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854 p. XXXIII. Baumeister, Philologus 9, 1854, p. 160. Lapidem contulit Foucart, qui litteris minusculis edidit in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159 *f.* (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3403.) Cf. Osann, Philologus 9, 1854, p. 564. C. Keil, *Jahrbücher für Philologie und Pädagogik* Suppl. 2, 1856/57, p. 367.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Ε Ν Ε Ο Σ Α Ρ Γ Ε Ο Σ

Ὁ δεῖνα] Ἀριστομένεος Ἀργίος.

Litteras esse bonae aetatis, unum modo fuisse versum adnotat Foucart. Ἀργίος esse pro Ἀργεῖος monuit Keil; cf. Ahrens, De dial. 2, 188. 566.

737 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1206. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3404.)

. Γ Α Θ Ο Κ Λ Η Σ Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Ε Ο Σ

Ἀ]γαθοκλῆς Ἀγαθοκλέος.

738 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1230.

Κ Α Λ Λ Ι Κ Α Θ Α Ν Ι Ω

Καλλι[ς] Ἀθανί[ου.

Restitui.

739 Stela marmorea cum aetomate in horto demarchi, cuius nomen Ἄγγελος Παπᾶ Βασιλέου, sito extra urbem in via, quae Cranidium ducit. A. 0,77. l. 0,26. cr. 0,10. — *Exscripsi.*

Ν Ι Κ Α Ρ Ι Σ Τ Α
Χ Α Ι Ρ Ε

Νικαρίστα·
χαῖρε.

740 Aeginae in demarchio anaglyphum rudissimae artis: sub arcu sedens mulier, cui ad dextram adstat infans. A. 0,75. l. 0,37. cr. 0,08.
Campanis apud Cavvadiam, Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου I p. 24 n. 214. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2048 inter Rhenaeos. — *Exscripsi.*

Ϲ Ω Κ Ρ Α Τ Ε Α Χ Α Ι Ρ Ε

Σωκράτεα· χαῖρε.

6. VARIA ET INCERTA.

741 Lapis, qui erat pro gradu in ecclesia Ἅγιος Ταξιάρχης (ubi non inveni).
Foucart in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159 *i.* (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3384.)

Η Ν Δ Δ Δ Ρ Ρ Ρ Ρ Ι Ι Ι
Ν Α Ν Δ Ρ Ο Η Η Ν Δ Ρ Ρ Ρ Ι Ι Ι
Δ Α Η Ν Δ Δ Δ Ρ Ρ Ρ Ρ Ι Ι Ι
Η Δ Δ Δ Δ Ρ Ρ Ι Ι Ι · Φ Ι Λ Ω Ν Δ Ε Δ
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ Σ Ω Σ /
Ν Ι Κ Α Ρ Ι Σ Τ Α

- - - - - ΗΝΔΔΔΡΡΡΡΙΙΙ
- - Με(?)]νάνδρου ΗΗΝΔΡΡΡΙΙΙ
- - - - δα ΗΝΔΔΔΡΡΡΡΙΙΙ
ΗΔΔΔΔΡΡΙΙΙ. Φίλων δεδ - -
Ἡρακλείδας Σωσά[νδρου - - -
Νικαρίστα - - - - - - - -

Lapidem fuisse detritissimum testatur Foucart, litteras exiguas. Ex orthographia tribueris ineunti saeculo quarto. Notarum numeralium significatio clara: drachma una Ρ; drachmae decem Δ; drachmae quinquaginta, si perfecta est lectio, Ν (suspicor enim evanidam fuisse lineolam transversam de nota Ρ); drachmae centum Η; obolus Ι.

742 Lapis fuscus, inmissus muro domus, ab omnibus partibus fractus. A. 0,30. l. 0,19.

Baumeister, Philologus 9, 1854, p. 180. Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854, p. 33 (e Bursiani apographo Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 2347). Exemplum olim exscriptum a *Conzeio* habeo e diario eius. Foucart in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159 *h*. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3385.) Cf. Osann, Philologus 9, 1854, p. 564.

Τ Α Ι Σ Ε Σ Τ Α Ν Α Γ Κ Α Θ
:Σ Ω Δ Α Μ Ω Ι Σ Υ Γ Γ Ρ Ο Φ Ο Υ
Ͱ ΙΙΙ: Μ Ι Σ Θ Ω Τ Ο Ι Σ: Ͱ Ͱ ΙΙΙ: Σ Κ Υ Τ Α
Ο Σ Λ[ΙΘ]Ω Ν: Μ Ε Λ Α Ν Θ Ι Ω Ι: Ͱ ΙΙΙ - Τ
Α Ν Δ Ρ Ο Τ Ε Λ Ε Ι Ε Σ Α Ρ Γ Ο Σ: Γ: Α Σ
-[:]Ε Φ Ο Δ Ι Α Λ Υ Σ Ι Θ Ε Ω Ι Ε Σ Μ Ε Γ Α Ρ
Γ: Π Ρ Α Ξ Ι Τ Ε Λ Ε Ι[:]Ε Φ Ο Δ Ι Α Ε Σ Ε
Σ Τ Ε Ρ Ο Υ: Ι: Ζ Ε Υ Γ Ω Χ°Ω Ι Λ Ε Ο Ν
Ο Σ Τ Α Τ Α Ι Σ: Α Α Α Ͱ Ͱ - Ζ Ε Υ Γ Ω >
Ι Σ Θ Ω Τ Ο Ι Σ: Α Ͱ: Μ Ι Σ Θ Ω Τ Ο Ι Σ: Α
Ξ Σ Σ Ι Κ Υ Ω Ν Α: Γ: Ε Φ Ο Δ Ι Α Δ Α Μ Ο Φ
Μ Ω Ι Δ Ι Α Κ Α Λ Ι Σ Ι Ο Σ: Ͱ ΙΙΙ: Μ Ε Ν Ω Ν
[Ε] Σ Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ο Ν: Α Α Ͱ Ͱ Ͱ: Γ Ο Ρ Γ Ι Α Ι Ε Φ Ο Δ
Π Ω Ρ Ω Ν Α Π Ο Λ Ι Μ Ε Ν Ο Σ: Α Α Α Α Ͱ Ͱ Ͱ Ι: Β
Γ Α Σ Λ Ι Θ Ω Ν Υ Π Ε Ρ Τ Ο Υ Π Α Ι Δ Ο Σ: Γ Ͱ: Α
Ε Ι Α Ν Δ Ρ Ο Τ Ε Λ Ε Ι Α Γ Ω Γ Α Σ: Ͱ Ͱ: Α Γ Α Θ Ω Ν Ι
Ι: Σ Ι Μ Υ Λ Ω Ι Ε Π Ι Κ Ρ Α Ν Ω Ν Α Γ Κ Ο Μ Ι Δ Α Σ
[Ι] Ι: Λ Υ Σ Ι Κ Υ Δ Ε Ι Ε Π Ι Κ Ρ Α Ν Ω Ν Α Γ Κ Ο Μ
Α Π Ι Ε Σ Α Ρ Γ Ο Σ: Π Ο Ι Τ Ω Σ Ε Π
Λ Λ Ω Ν Ι Δ Α Ι Υ Θ Α Ρ Α Ν Α
Ͱ Ͱ Ͱ Ͱ ΙΙ: Γ
[Ι] Α Σ

- - -ταις ἐς τὰν ἀγκάθα[ξιν
- - Σωδάμωι συγγρόφου
- - ͰΙΙΙ. μισθωτοῖς ͰͰΙΙΙ. σκυτα[λώτιος
- - ος λίθων Μελανθίωι ͰΙΙΙ-. τ-
ἐφόδι]α Ἀνδροτέλει ἐς Ἄργος Γ. Ἀτ-
- - -. ἐφόδια Λυσιθέωι ἐς Μέγαρ[α
- - Γ. Πραξιτέλει ἐφόδια ἐς Ε- -
- - ὑστέρου Ι. ζευγάρχωι Λεον-
- - οττάταις ΑΑΑͰͰ-. ζευγάρχ[ωι
- μ]ισθωτοῖς ΑͰ. μισθωτοῖς Α
- ἐ]ς Σικυῶνα Γ. ἐφόδια Δαμοφ-
- μωι διακαλίσιος ͰΙΙΙ. Μένων[ι
ἐς Κόρινθον ΑΑͰͰͰ. Γοργίαι ἐφόδ[ια
ἀγωγᾶς] πώρων ἀπὸ λιμένος ΑΑΑΑͰͰͰΙ. Β-
ἀγω]γᾶς λίθων ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ΓͰ. Ἀ[γαθωνι(?)
- - ει Ἀνδροτέλει ἀγωγᾶς ͰͰ. Ἀγαθωνι
- - Ι. Σιμύλωι ἐπικράνων ἀγκο[μιδᾶς
- - ΙΙ. Λυσικύδει ἐπικράνων ἀγκομ[ιδᾶς
- - - απι ἐς Ἄργος ποὶ τὰς ἐγ (s. επ) - - -
- - Κα (vel Ἀπο)λλωνίδαι ὑθαρᾶν - - -
- - - Ͱ]ͰͰͰΙΙ. - - - - - - -
- - - ιας - - - - - - -

Repraesentavi exemplum Conzei, cum quo paene congruit Foucart: quae uncis inclusa sunt, plura habet Fouc., qui tamen omittit vs. 2 in. :, vs. 3 extr. Α (habent quoque Baum. Burs.), vs. 5 extr. Σ, vs. 8 in. ʼ, vs. 9 extr. >, vs. 10 in. Ꮑ, vs. 11 in. Ξ, vs. 19 in. ^, vs. 20 extr. ^, vs. 21 in. ʼ, extr. Γ.

Supplementa sunt priorum; vs. 1 ἐργά]ταις proposuit Fouc., vs. 3 σκυταλ[ώτιος (= ῥαβδώτιος) Prellw.; vs. 7 ἐς Ἐ[πίδαυρον dubitanter Fouc.; vs. 9 πρ]οστάταις (vix recte) Schneidewin apud Baum.

Notarum numeralium significatio est: drachma una Ͱ, drachmae quinque Γ, decem Α — notanda igitur diversitas a titulo praecedente, qui paulo videtur vetustior —; obolus Ι, pars oboli -.

Vs. 2 ἁ σύγγροφος »pactio cum redemptore«, cf. Br. Keil, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 52. — Vs. 12 διακάλισις, secundum Keilium (ibid. p. 425) »tegimenta lignea, in quibus lapides caesi erant transportati«. — Vs. 20 ὑθαρᾶν quid sit ignoratur.

743 Lapis ad dextram fractus in ecclesia S. Panagiae.

Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159 *g*. (Kaibel, Epigr. Graeca p. XXIII n. 1046 *a*. Cougny, Anthol. Pal. III 3, p. 309 n. 115.)

Τ Ο Ν Π Α Ρ Θ Ε Ν Ω Ν Α Τ Ο Ν Δ Ε Τ Ε
Π Ο Ρ Ω Ν Θ Ε Η Ϲ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ο Ϲ Ι Ε Ρ Ε Ι Α Ι Ϲ
Ε Π Ι Ϲ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Υ Τ Ο Υ Ν Ε Ο Υ Π Α

Τὸν παρθενῶνα τόνδ' ἔτε[υξε - ⏑ -,
πορὼν θεῆς Δήμητρος ἱερείαις [στέγος,
ἐπὶ στρατηγοῦ τοῦ νέου Πα- ⏑ -

Vs. 1 supplevit Foucart. — Vs. 2 extr. στέγος meum est, pro quo ἕδος Foucart, χάριν Wilamowitz ap. Kaibel.

Foucarto iudice litterae arguunt alterum vel tertium p. Chr. n. saeculum. Cereris sacerdotes, ut adnotat idem, e nostro titulo concludendum est fuisse virgines; γρᾶας eas fuisse testatur Pausanias 2, 35, 7 sq.

744 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1236.

. . Υ Β Λ Ι Α Ϲ Κ Ε Π Τ Ι Α Ν Η
. . Ι Ϲ Α Ν Α Λ Ω Ι Ш Α Ϲ Ι Ν
. . Ξ Ε Λ Ρ Α Ϲ Ϲ Υ Ν Τ
. . . Ι Τ Η Ν Ε Γ Ι

Πο]υβλία Σκεπτιανὴ [- - - ἰδί-
ο]ις ἀναλώ(ι)μασιν [- - - τὰς
ἐ]ξέ[δ]ρας σὺν τ[ῷ (s. τ[ῇ, τ[οῖς, τ[αῖς) - -
κα]ὶ τὴν - - - ἐ[π]ι- -

Vs. 1—3 supplevit Boeckh; divisionem versuum mutavi.

745 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1229. (Brunn, *Geschichte der griech. Künstler* I 419. Löwy, *Inschr. griech. Bildhauer* 141. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 272.)

Φ Ι Λ Ε Α Σ Κ Α Ι Ζ Ε Υ Ξ Ι Π Π Ο Σ — Φιλέας καὶ Ζεύξιππος
Φ Ι Λ Ε Λ Ε Π Ο Ι Η Σ Α Ν — Φιλέ[α] ἐποίησαν.

II. DIDYMI.

746 Basis rotunda inaedificata aediculae Hagiae Marinae prope vicum dictum Δίδυμοι.
Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 12. Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 156 *d.* (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3407.)

ΦΑΝΤΑ	Φάντα,
ΑΡΙΣΤΟΜΗΔΑ	Ἀριστομήδα
ΔΑΜΑΤΡΙ	Δάματρι
ΔΕΚΑΤΑΝ	δεκάταν.

Cf. Paus. 2, 36, 3: *χωρίον δὲ ἕτερον ὃ Διδύμους ὀνομάζουσι σταδίοις εἴκοσιν αὐτόθεν* (i. e. Βολεῶν) *ἀφέστηκεν. ἐνταῦθα ἔστι μὲν ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἔστι δὲ Ποσειδῶνος, ἐπὶ δὲ αὐτοῖς Δήμητρος.*

III. ILEI.

747 Fragmentum stelae cr. 0,11, repertum in loco 'ς τὰ Ἴλια dicto, de quo vide Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 7. Superest pars lateris angustioris, in quo titulus *A*, cum frustulis laterum contiguorum, in quibus *B* et *C*.
Martha, *Bull. de corr. Hell.* 2, 1878, p. 320 sine transscriptione. (*A*: Prellwitz, *Dialektinschr.* 3381.)

B	*A*	*C*
	ΟΣ	ΦΡΟ
	ΗΣΙΛΑ	ΕΧΕΧ
	ΑΓΗΣΙΚΛΗΣ	ΑΙΣ
ΔΑΣ	ΑΓΙΑ	ΘΕΟ
ΕΟΣ	ΣΩΣΘΕΝΗΣ	ΤΙΜ
	ΣΩΤΕΛΙΔΑ	ΔΙΟ
	ΝΙΦΟΚΛΗΣ	ΜΟ
	ΑΙΣΧΙΝΑ	Ε
	ΛΑΧΑΡ	Ι
	ΑΓΙ	

B	*A*	*C*
- - δας | - - εος.	........ος | ...ησίλα,	Φρο[ν- | Ἐχε-
	Ἀγησικλῆς | Ἀγία,	Αἰσ[χ- | Θεο-
	Σωσθένης | Σωτελίδα,	Τιμ- | Διο-
	Ν[ικ]οκλῆς | Αἰσχίνα,	Μο- | Ε-
	Λαχαρ- | - - - -	- - - - -

Litteras esse bonae aetatis et *στοιχηδόν* incisas testatur Martha, ut falso eum appareat Theta reddidisse Θ. Verisimile est locum, ubi inventus est lapis, sedem esse vici antiqui Εἰλεοί, in quo aedes erat Cereris et Proserpinae (Paus. 2, 34, 6). Probabiliter igitur coniecit Martha, tenere nos catalogum initiatorum sicut Hermionicos n. 728. 731 sqq.

A vs. 2 Ἑρμ]ησίλα Prellw., ac certe ex η in Ἀγησικλῆς (vs. 3) concludendum est inter relatos fuisse homines originis peregrinae; cf. ad n. 728. — Vs. 7 emendavi. — Vs. 9 Λαχάρ[ης s. Λάχαρ[τος Prellw.
C vs. 2 in lapide esse credendum est aut Ἐχελ- (Ἐχέλ[αος sim.) aut Ἐχεκ- (Ἐχεκ]λῆς, Ἐχεκ[ράτης).

PARS NONA.

TROEZENIA.

I. TROEZEN.

1. DECRETA. EDICTVM PROCONSVLARE.

748 Stela marmorea reperta Damalae in fundamento Hagii Georgii nunc adservatur apud paredrum Antonium Struchelim. In superiore parte excavata est area, in qua anaglypho repraesentatur vir, cui adstant dei Troezenii: ad dextram eum coronans Neptunus, ad sinistram Minerva. A. 0,79. l. 0,30. cr. 0,08.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 103 n. XXIV. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 176. Dittenberger, Sylloge[2] 473.) — *Exscripsi.*

ΕΔΟΞΕΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙ
ΕΠΕΙΔΗΕΧΙΛΑΟΣΦΙΛΩΝΙΔΟΥΠΛΑ
ΤΑΙΕΥΣΑΦΙΚΟΜΕΝΟΣΕΣΤΡΟΙΖΑΝΑ
ΠΕΡΙΤΕΤΑΝΣΩΤΗΡΙΑΝΤΑΣΧΩΡΑΣ
ΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣΕΣΤΙΚΑΙΟΣΣΑΕΔΕΙΙ
ΟΟΔΑΜΟΣΟΤΡΟΙΖΑΝΙΩΝΥΠΗΡΕΤΗ
ΚΕΠΑΝΤΑΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙ
ΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΑΙΝΗΣΑΙΕΧΙΛΑΟΝΦΙΛ
ΩΝΙΔΟΥΠΛΑΤΑΙΗΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΑΣΕΣΤΟΝΔΑΜΟΝΤ
ΟΝΤΡΟΙΖΑΝΙΩΝΕΙΜΕΝΔΕΑΥΤΩΙ
ΚΑΙΓΕΝΕΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑΝΚΑΙΠΟΛΙ
ΤΕΙΑΝΑΓΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΨΑΦΙΣ
ΜΑΕΝΣΤΑΛΑΙΛΙΘΙΝΑΙΚΑΙΣΤΑΣΑΙ
ΕΝΤΩΙΙΑΡΩΙΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥ
ΘΕΑΡΙΟΥΟΠΩΣΚΑΙΤΟΙΑΛΛΟΙΥΠΗ
ΡΕΤΩΝΤΙΕΙΔΟΤΕΣΟΤΙΔΥΝΑΤΑΙΟΔ
ΑΜΟΣΟΤΩΝΤΡΟΙΖΑΝΙΩΝΤΑΣΧΑΡ//
ΤΑΣΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝΤΟΙΣΕΥΠΟΙΟΥ//
ΙΝΑΥΤΟΝΕΙΜΕΝΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΦΥ
ΛΑΣΑΣΚΑΛΑΧΗΤΟΝΔΕΔΕΚΑΔΗΕ
ΠΙΚΛΑΡΩΣΑΙΗΔΗΦΙΛΗΣΙΟΣΕΙΠΕ
ΑΧΕΦΥΛΑΣΣΧΕΛΙΑΔΑΣ

Ἔδο[ξ]ε τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι·
ἐπειδὴ Ἐχίλαος Φιλωνίδου Πλα-
ταιεὺς ἀφικόμενος ἐς Τροζᾶνα
περί τε τὰν σωτηρίαν τᾶς χώρας
ἀνήρ ἀγαθός ἐστι, καὶ ὅσσα ἐδεῖ[τ-
ο ὁ δᾶμος ὁ Τροζανίων ὑπηρέτη-
κε πάντα· δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι καὶ
τῶι δάμωι ἐπαινῆσαι Ἐχίλαον Φιλ-
ωνίδου Πλαταιῆ ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ εὐνοίας τᾶς ἐς τὸν δᾶμον τ-
ὸν Τροζανίων, εἶμεν δὲ αὐτῶι
καὶ γένει εὐεργεσίαν καὶ πολι-
τείαν. ἀγγράψαι δὲ τόδε τὸ ψάφισ-
μα ἐν στάλαι λιθίναι καὶ στᾶσαι
ἐν τῶι ἱαρῶι τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ
Θεαρίου, ὅπως καὶ τοὶ ἄλλοι ὑπη-
ρετῶντι, εἰδότες ὅτι δύναται ὁ δ-
ᾶμος ὁ τῶν Τροζανίων τὰς χάρ[ι-
τας ἀποδιδόμεν τοῖς εὖ ποιοῦ[ντ-
ι] αὐτόν. εἶμεν δὲ αὐτὸν καὶ φυ-
λᾶς ἇς κα λάχῃ, τὸν δὲ δεκαδῆ ἐ-
πικλαρῶσαι ἤδη. Φιλήσιος εἶπε.
[ἔλ]αχε φυλᾶς Σχελιάδας.

Varia lectio Legrandi. Vs. 4 ΤΗΣ || vs. 6 non recte dat formam noviciam Π || vs. 18 omittit ΤΩΝ.

Secundum litterarum indicia titulus exaratus esse credendus est ante medium saeculum quartum, neque incertum duco eum esse anni 369 (Ol. 102, 4), cum Epaminondas ἐπὶ Τροιζῆνα καὶ Ἐπίδαυρον πορευθεὶς τὴν μὲν χώραν ἐδῄωσε, τῶν δὲ πόλεων οὐκ ἐδυνήθη κρατῆσαι διὰ τὸ φρουρὰς ἔχειν ἀξιολόγους (Diodor. 15, 69). Virum Plataeensem Troezenios contra Thebanos adiuvisse consentaneum est, atque civitas ei non meri honoris causa est data, egebat enim patria, quippe quae a. 374 funditus a Thebanis esset deleta (Paus. 1, 9, 8).

Vs. 12 εὐεργεσίαν: dignitatem εὐεργέτου. — Vs. 14 sq. cf. Paus. 2, 31, 6 τὸ δὲ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Θεαρίου κατασκευάσαι μὲν (Troezene) Πιτθέα ἔφασαν, ἔστι δὲ ὧν οἶδα παλαιότατον. — Vs. 23 Σχελιάδας vult Br. Keil, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 29 sq.; lectio est certa.

749 Fragmentum de laeva parte stelae marmoreae cymatiis et aetomate instructae, repertum «*dans un mur de mauvaise époque, qui traverse l'édifice antique voisin du rocher taillé*», nunc in domo, quam possidet Stavros Tsamados, olim praefectus classis. A. 0,26. l. 0,20. cr. 0,07.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 95 n. XI. — *Exscripsi*; postea Legrandii liberalitate licuit conferre ectypum ab eo a. 1890 confectum.

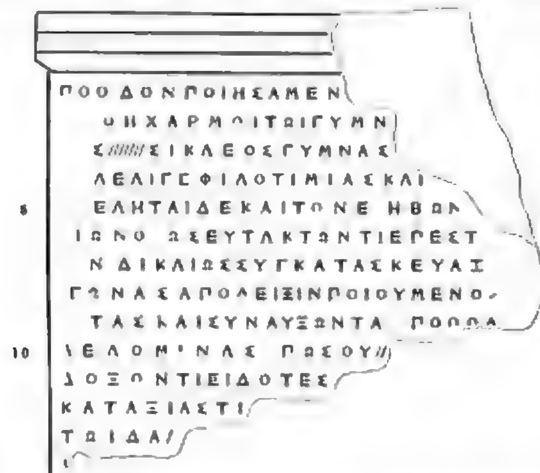

Varia lectio Legrandii. Vs. 3 in. ΣΤΗΣΙ, sed certe in eius ectypo non plura conspicua quam a. 1896 vidi in lapide, ut non credenda sit forma a dialecto abhorrens. — Vs. 7 extr. ΑΣ et vs. 8 in. ΤΟΝΑΣ quae edidit Legr. correxit per litteras.

Πόθ[ο]δον ποιησαμέν[ου ...., ὅπως τιμά]θῆ Χάρμωι τῶι γυμν[ασιάρχωι, ἔδοξε· Χάρμος] Σ[τα]σικλέος γυμνασ[ιαρχήσας οὐδὲν κατὰ πάντ]α ἐλ[ι]π[ε] φιλοτιμίας καὶ [εὐεργεσίας, ἐπιμεμ]έληται δὲ καὶ τ[ῶ]ν [ἐφ]ήβων, [ὁμοίως δὲ καὶ τῶν νέ]ων ὅ[π]ως εὐτακτῶντι, ἐπεστ[άτηκε δὲ καὶ αὐτῶ]ν δικαίως, συγκατασκευάξ[ων τε τὰ εἰς τοὺς ἀγῶνας ἀπόδειξιν ποιούμενο[ς φιλοδοξίας καὶ ἀρε]τᾶς καὶ συναύξων τὰ[ς] ποθό[δους τὰς αὐτῶι παραδ]ε[δ]ομ[έ]νας· [ὅ]πως οὖ[ν καὶ τοὶ ἄλλοι πάντες φιλοδοξ[ῶ]ντι, εἰδότες [ὅτι ὁ δᾶμος τοῖς ἀγαθοῖς τὰς καταξίας τιμὰς ἀποδίδωτι· ἔδοξε τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δά[μωι κτλ.

Videtur saeculi quarti, saeculo tertio certe non est recentior. Restitutio fere est mea.

---

750 Damalae apud paredrum fragmenta duo contigua de laeva parte stelae marmoreae, quorum coniunctorum altitudo 0,54; latitudo maxima circa 0,25; cr. 0,13. Litterae exiguae et maximam partem nunc difficiles lectu.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 104 n. XXV. — *Exscripsi.*

[*Exemplum vide in latere altero.*]

Varia lectio potior. Cohaerere fragmenta fugit Legrandium, cuius lectiones, cum lapidem nunc (sicut alii multi apud paredrum depositi) male habitum aliquanto minus evanidum viderit, hic illic sunt respiciendae. — Vs. 4 extr. ΘΕΥΤΑΙΠΡΟ.ΑΤΑ || vs. 7 ΘΟΑΘΟΗΣΑΝΤΑ || vs. 8 extr. ΣΩΜΑΤΩΝΟΠ (nihil amplius). Anno 1899, ut per litteras mihi nuntiavit, legit ΤΩΝΑΠ.Υ || vs. 9 extr. ΛΥΣΙ || vs. 10 ΣΥΝΑΧΘΕΣΟΑΙΔΙΑΤΑΝ. 1899 correxit ΘΕΣΘΗ || vs. 11 extr. ΑΥΤΩ, cui 1899 addidit ΙΚΑ || vs. 12 extr. ΠΑΣΑΣΕΝ || vs. 14 extr. ΠΑΡ.ΤΡΕ || vs. 15 desunt residua ante ΑΝ || vs. 20 extr. ΠΑΡΑΓΙΝΟ || vs. 22 ΣΥΜΦΕΡΟ || vs. 24 extr. ΕΠΟΙΗ || vs. 25 in. ΑΘΕΝ || vs. 27 in. ΑΝΑΝ, extr. ΔΑΜΟΣΟΦ[ατελῶν] || vs. 28 ΑΙΝ..ΑΥΣΑΝΟΣ || vs. 33 in. Λ.ΙΑΙ, extr. ΤΑΙΑΛΑΙ «sic» || vs. 38 indico lectionem anni 1899: ΩΝΤΑ.ΣΕ..ΙΤΩ || vs. 42 ΣΑΙΑΥΤΟΥΣ (nil amplius) || vs. 43 errores a. 1890 commissos correxit 1899.

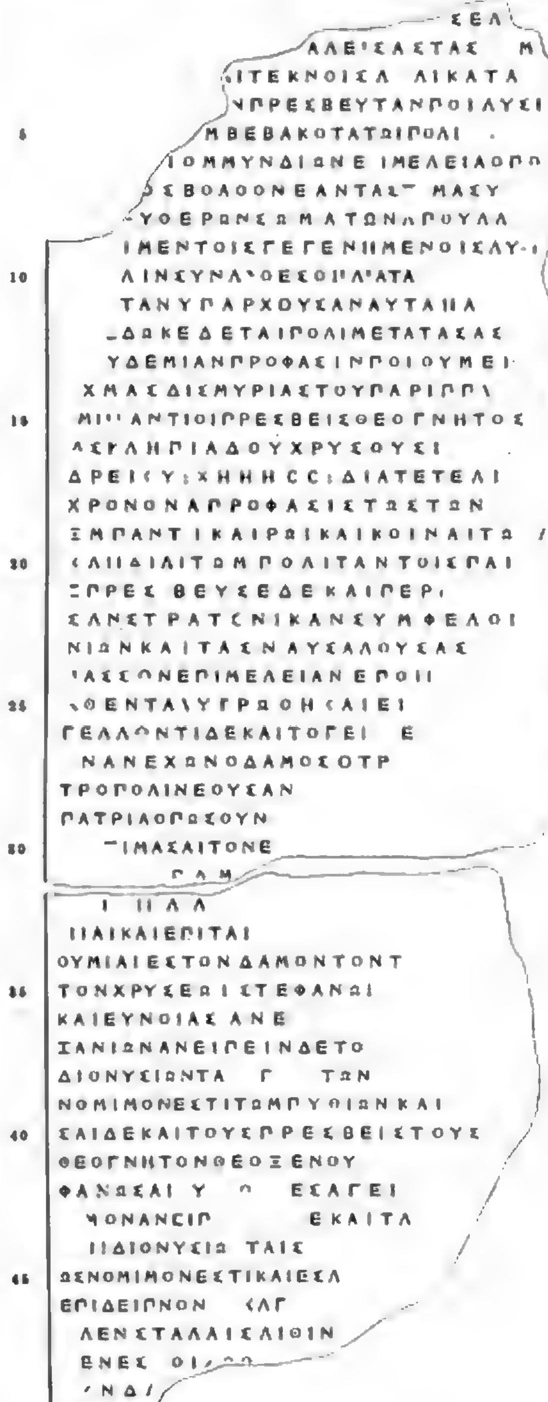

- - - - - - Σελ[ευκ- - - - - - - - - - ... ἀποστ]αλείσας τὰς ..μ[- - - - - - - - γυναιξὶ καὶ] τέκνοις ἀ[λλ]αι(?) κατὰ [- - - - - ἀποσταλμένω]ν πρεσβευτᾶν ποὶ Ἀντί[οχον - - - - - ... συ]μβεβακότων τῶι πολ[εμίωι - - - - - - - ..τ]ων Μυνδίων ἐ[π]ιμέλεια, ὅπω[ς - - - - - - -

. . ες βοηθέον, ἐὰν τὰς [τι]μὰς ὑ[π(?) - - - - - -
ἐλε]υθέρων σωμάτων [ἀ]πὸ Ὑλλ[ίων - - - - - -
. . . ιὼν τοῖς γεγεν[η]μένοις Λυ[σ]ι[μαχ - - - ἵνα μὴ
πάλ]ιν συνε[χ]θεσθ[ῆ] διὰ τὰ[ν - - - - - - - -
. . τὰν ὑπάρχουσαν αὐτῶι [κ]α- - - - - - - -
δί]δωκε δὲ τᾶι πόλι μετὰ [π]άσας(?) - - - - - - -
ο]ὐδεμίαν πρόφασιν ποιούμε[νος - - - - - δρα-
χμὰς δεκαμνάιος τοῦ πὰρ Ἱππάρχου - - - - - -
. . π]αντὶ οἱ πρέσβεις Θεόγνητος [Θεοξένου, ...
Ἀ]σκληπιάδου χρυσοῦς [. . . . . καὶ ἀργυρίου Ἀλεξαν-
δρείου ΧΗΗΗΗCC, διατετέλ[εκε δὲ . . . . . . τὸν πάντα
χρόνον ἀπροφασίστως τῶν - - - - - - - - -
ἐν παντὶ καιρῶι καὶ κοινᾶι τῶ]ι δ[ά]μωι τῶι Τροζανίων
κ]αὶ ἰδίαι τῶι πολιτᾶν τοῖς παραγινο[μένοις πὰρ αὐτόν.
ἐ]πρέσβευσε δὲ καὶ περὶ [. . . . . ποὶ βασίλισ-
σαν Στρατονίκαν συμφερό[ντως τῶι δάμωι τῶι Τροζα-
νίων καὶ τὰς ναῦς (τὰς) ἁλούσας [ἔλυσε, κατελθὼν δὲ ἐς Ἁλικαρ-
ν]ασσὸν ἐπιμέλειαν ἐποιή[σατο ὅπως τά τε σώματα τὰ ἀπα-
χ]θέντα [λ]υ[τ]ρωθῆ καὶ τ[- - - - - - - - - - - ἀγ-
γέλλ[ω]ντι δὲ καὶ τὸ γε[γενημένον(?) - - - - - - μέρι-
μ]ναν ἔχον ὁ δᾶμος ὁ Τρ[οζανίων, ἀμῶν τὰν πατρίδα μα-
τρόπολιν ἐοῦσαν [. . . . . κατὰ τὰ
πάτρια· ὅπως οὖν [καὶ τοὶ ἄλλοι εἰδῶντι, ὅτι ἐπίσταται ἁ πό-
λις τ]ιμᾶσθαι τὸν ἐ[ς αὐτὰν ἀγαθόν· ἔδοξε τῶι δάμωι ἐπαινῆσαι
- - - - - - - - - - - - - - - - - -
[- - - - - - - - - - - - - - - - ἐπὶ τᾶι φιλοτι-
μ]ίαι καὶ ἐπὶ τᾶι ἀλ(λ)αι [ἐν παντὶ καιρῶι ἀποδειχθείσαι προ-
θυμίαι ἐς τὸν δᾶμον τὸν Τ[ροζανίων καὶ στεφανῶσαι αὐ-
τὸν χρυσέωι στεφάνωι [. . . . . ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ εὐνοίας ἂν ἔ[χων διατελεῖ ποὶ τὸν δᾶμον τὸν Τρο-
ζανίων, ἀνειπεῖν δὲ τό[ν στέφανον - - - - - - - -
Διονυσίων τοῖ[ς - - - - - - - - - - - - - - -, ὡς
νόμιμόν ἐστι τοῖς Πυθίοις καὶ [- - - - - ἐπαινῆ-
σαι δὲ καὶ τοὺς πρέσβεις τοὺς [ποὶ βασιλέα Λυσίμαχον
Θεόγνητον Θεοξένου [καὶ . . . . Ἀσκληπιάδου καὶ στε-
φανῶσαι αὐτούς, ἐπάγγε[ιν δὲ - - - - - - - - -
. μεν, ἀνειπ[εῖν δ]ὲ καὶ τὰ[ς τιμὰς ταύτας - - - - - -
. . . . Διονυσίο[ι]ς τοῖς - - - - - - - - - - - - - -,
ὡς νόμιμόν ἐστι καὶ ἐπά[γειν - - - - - - - - - - -
ἐπὶ δεῖπνον [. . . . . ἀναγράψαι τόδε τὸ ψάφισ-
μ]α ἐν στάλαις λιθί[ναις - - - - - καὶ ἀναστᾶσαι τὰν
μ]ὲν ἐς [τ]ὸ ἱ[ερὸν τοῦ - - - - - - - -, τὰν δὲ - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

Praeter legatos a Troezeniis ad Lysimachum missis honoratur vir, quem e vs. 19 sq. constat extraneum fuisse, neque dubitari potest quin oriundus fuerit ab Halicarnasso, Troezeniorum colonia (vs. 23 sq. 27 sq.). Ad aetatem tituli definiendam maxime facit vs. 22, ubi habes βασίλισσαν Στρατονίκαν, iuxta autem Lysimachum (vs. 4. 9) indicata esse potest sola Demetrii Poliorcetae filia, quae regina facta est anno 300 a. Chr. n., cum nupsit Seleuco Nicatori, cuius nomen re vera restitui potuit vs. 1. Prope Halicarnassum capti erant et viri Troezenii (vs. 8. 24 sq.) et naves (vs. 23), idque ut constat a Lysimacho: id evenisse putarim a. 287, cum Demetrius, contra quem Seleucus cum Lysimacho et Ptolemaeo foedus inierat, classem in Asiam duxisset, ut urbes Lydiae et Cariae, quae parebant Lysimacho, in suam ditionem redigeret (Plutarch. Demetr. 46). De Cariae urbibus praeter Halicarnassum memoratur Myndus (vs. 6). In Demetrii partibus cum tota fere Peloponneso tunc Troezena fuisse constat (cf. Plut. Demetr. 39. Droysen, *Hellenismus* II 2, 184).

Vs. 8 ἀ]πὸ Ὑλλ[ίων. Cf. Steph. Byz. s. v. Ὑλλεῖς· ἔστιν Ὕλλος καὶ φυλὴ . . . Τροιζηνίων. ὁ φυλέτης Ὑλλεύς. — Vs. 17 C designat drachmam unam, cf. n. 823. — Vs. 21 suppleri nullo modo potest περὶ [- - - ποὶ βασιλέα Δημήτριον καὶ βασίλισ]σαν, plane enim constat de latitudine scripturae; cf. imprimis vs. 19. 36. — Vs. 22 adoptavi lectionem Legrandii; adnotavi quidem ante lapidem, συμφερ- si fuisset, rem parum bene successisse lapicidae. — Vs. 39 Πυθίων: crediderim celebratorum Troezene.

751 Fragmentum stelae marmoreae, supra cymatio instructae, mutilum ad sinistram et infra, olim Damalae in aedicula ruinosa quae est in fundo, quem possidet Dimitri Paschos, nunc apud paredrum.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 109 n. XXVII. — *Exscripsi.*

ΜΕΝΟΥΑΡΙΣΤΟ
ΛΕΟΣΟΠΩΣΠΡΟ
ΣΠΟΛΙΟΣΘΕΟ
ΘΗΙΛΙΣΙΕΔΟΞΕ
ΣΚΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙ
ΦΙΛΟΝΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΑΙΕΥΝΟΙΑΙΑΙΣΧΕΙ
ΟΙΔΙΑΝΚΑΙΤΩΝ
ΧΟΥΣΙΝ
ΠΡΟΞΕ

Errores exempli sui editi Legrand, cum a. 1899 denuo inspexit lapidem, ipse correxit, ut nunc plane congruamus.

Πόθοδον πεποιη[μένου Ἀριστο-
κλέος τοῦ Ἀριστοκ]λέος ὅπως προ-
ξενία δοθῆ ὑπὸ τᾶ]ς πόλιος Θεο-
φίλωι Θεοφίλου Ἀ]θη[ν]αίωι· ἔδοξε
ταῖς συναρχίαι]ς καὶ τᾶι βουλᾶι
ἐπαινῆσαι Θε]όφιλον Θεοφίλου
Ἀθηναῖον ἐπὶ τ]ᾶι εὐνοίαι ἃι ἔχει
καὶ κοινᾶι καὶ κα]θ' ἰδίαν καὶ τῶν
πολιτᾶν τοῖς χρείαν ἔ]χουσιν
αὐτοῦ, εἶμεν δὲ αὐτῶι καὶ] προξε-
[νίαν κτλ.

Fuerit tertii saeculi, ut eiusdem fere videatur aetatis atque indice Koehlero Theophilus Theophili f., qui occurrit C. I. A. II 949 (alius ineunte saeculo altero ibid. n. 983, col. III vs. 135). — Vs. 7 alterum Epsilon sine linea media erat exaratum. — Vs. 8 nota ἴδιος (cf. G. Curtius, *Griech. Etymologie* 688). — Vs. 9 sq. fuisse etiam potest τοῖς παραγινο]μένοις | [αὐτοῦ, εἶμεν κτλ.

752 Stela supra fracta, quam immissam ecclesiae sepulcreti (Hagii Nicolai) inveni anno 1896, sed paene tectam et tam incommode collocatam, ut summo labore perpauca legi possent. Legrandii, cui a. 1899 lapidem e muro solvere contigit, insigni humanitati debeo apographum et ectypum idque quidem tam imperfecte expressum, ut vel nunc exempli longe maior pars pendeat e sola *Legrandii* lectione. A. 0,45. l. 0,44. cr. 0,11.

[*Exemplum vide pag. 142.*]

Foedus, quod tenemus, e litterarum indicio letum fuerit circa saeculi a. Chr. n. alterius initium. Rapinas et hominum (vs. 8 sq.) et rerum (vs. 11), factas in irruptionibus (vs. 6), non passos esse, sed commisisse Troezenios, sequi videtur e verbis ὑπὸ τᾶς πόλιος vs. 5/6. 11. 13 positis nomine urbis non indicato. Quin vicina fuerit Troezeni urbs hostilis dubium vix videtur; eam fuisse Hermionam verisimillimum duco e titulo n. 791, quem exaratum esse eodem fere tempore arguit litteratura. Ac sane quadrant in aetatem indicatam et conditio Peloponnesi turbata, quae patet e titulo nostro, et civitatium Graecarum querelae ad Romanos delatae, quas testatur titulus alter.

Vs. 5. 7. 11. 12. 13 ῥυτιάζω: τ pro σ inter vocales a Doriensibus dictum e. g. etiam in Ἀρταμίτιον, Ποτειδάν. — Vs. 7 ἐκ τῶν Θυννείων: locatum erat a re publica ius piscandi thynnos, sicut Athenis; cf. Boeckh, *Staatshaushalt*³ 1, 268 adnot. Ad finem versus adnotat Legr. »*il est douteux, s'il y ait une autre lettre*«. Certe uni tantum litterae sufficit spatium. — Vs. 8 in. στασιων: lectio certa. — Vs. 18 suspicor Ποτειδᾶνος; in ectypo locus non expressus.

ΩΣΔΕΔ
ΞΡΙΤΑΣΕΙ
ΝΕΙΔΕΤΑΓΓΕΝΟΜΕΝΑΝ
ΕΙΔΣΔΙΚΑΣΑΙΤΟΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΕΙΜΕΝΙΔΙΩΤΑΣΧΙΛΙ/>ΔΡΑ ΙΔΕ
ΜΥΡΙΑΣΚΑΙΑΔΙΚΑΑΤΕΛΗΣΕΣΤΩ:ΠΕΡΙΔΕΤΩΝΕΡΡΥΤΙΑΣΜΕΝΩΝΥΠΟΤΑΣΠΟ
ΛΙΟΣΗΑΓΜΕΝΩΝΑΠΟΤΑΣΧΩΡΑΣΕΝΤΑΙΣΑΝΕΠΙΒΑΣΙΑΙΣΑΠΟΤΑΓΚΟΙΝΑΙ
ΠΟΘΟΔΩΝΤΑΝΕΚΤΩΝΘΥΝΝΕΙΩΝΕΠΙΛΥΘΗΜΕΝΤΟΥΣΕΡΡΥΤΙΑΣΜΕΝΟΥΣ
ΣΤΑΣΙΑΝΟΚΑΦΕΡΗΙΟΛΟΓΟΣΟΤΑΜΙΑΦΙΛΟΚΛΕΟΣΚΑΙΤΟΙΣΣΩΜΑΣΙΝΤΟΙΣ
ΑΠΟΠΡΑΧΘΕΙΣΙΝΥΠΟΤΩΜΠΟΛΕΜΑΡΧΩΝΑΡΤΕΜΙΔΩΡΩΙΠΥΡΡΩΙΘΕΟ
ΔΟΤΩΙΕΚΑΣΤΩΙΔΡΑΧΜΑΣΔΙΑΚΟΣΙΑΣΑΝΤΡΟΖΑΝΙΟΙΝΟΜΙΖΟΝΤΙΚΑΙΤΑ
ΧΩΡΙΑΚΑΙΤΑΣΟΙΚΙΑΣΟΣΣΑΕΣΤΙΕΡΡΥΤΙΑΣΜΕΝΑΥΠΟΤΑΣΠΟΛΙΟΣΑΠΟΔΟ
ΜΕΝΤΟΙΣΕΡΡΥΤΙΑΣΜΕΝΟΙΣΕΠΙΛΥΣΑΝΤΑΣΑΠΟΤΑΓΚΟΙΝΑΝΠΟΘΟΔΩΝΤΟΙΣ
ΠΕΠΕΜΜΕΝΟΙΣΤΙΤΩΝΕΡΡΥΤΙΑΣΜΕΝΩΝΥΠΟΤΑΣΠΟΛΙΟΣ ΤΑΣΔΕΠΙΓΑΜΙΑΣ
ΚΑΙΤΑΣΕΓΚΤΑΣΕΙΣΥΠΑΡΧΕΙΝΕΚΑΤΕΡΟΙΣΠΟΤΑΛΛΑΛΟΥΣΕΙΣΑΠΑΝΤΑΤΟΙ
ΩΣΔΕΤΑΣΥΜΦΩΝΗΘΕΝΤΑΚΥΡΙΑΗΙΑΠΟΣΤΕΙΛΑΝΤΩΠΡΕΣΒΕΙΑ
ΕΡΟΙΕΙΣΑΘΑΝΑΣΚΑΙΑΞΙΟΥΝΤΩΔΟΜΕΝΑΥΤΟΙΣΑΝΔΡΑΣΤΡΕΙΣΟΙΤΙΝΕΣΠΑ
ΕΝΟΜΕΝΟΙΤΑΓΕΓΟΝΟΤΑΛΥΤΟΙΣΟΜΟΛΟΓΑΕΠΙΚΡΙΝΑΝΤΕΣΑΝΑ'' ΙΣΟΥΝΤΑ
ΛΑΙΣΕΙΣΤΑΙΕΡΑΤΟΤΕΕΓΚΑΛΑΥΡΕΙΑΙΤΟΥΠΟΣΕΙΔΑΝΟΣΚΑΙΤΟΕΝΕΠΙ
ΔΑΥΡΩΙΤΟΥΑΣ ΛΑΠΙΟΥΚΑΙΤΟΕΝΑΘΑΝΑΙΣΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙΤΑΣΑΘΑΝΑΣΟΠΩΣ
ΔΕΚΑΙΤΟΛΟΙΠΟΝΕΝΝΟΜΩΣΕ ΠΟΛΕΙΣΑΜΦΟΤΕΡΑΙΣ ΕΝΠ/

sequuntur versuum decem lacerae reliquiae

ως δεδ- -
πε]ρὶ τᾶς εἰ[ράνας - - - - - - - - - - - - - - - - - -
ναι δὲ τᾶγ γενομένων - - - - - - - - - - - - - - - - -
εἰ δὲ δικάσαιτο, ἀποτεισάτω εἰ μὲν ἰδιώτας χιλί[ας] δραχ[μάς, ε]ἰ δ[ὲ] ἄρχων
μυρίας, καὶ ἁ δίκα ἀτελὴς ἔστω. περὶ δὲ τῶν ἐρρυτιασμένων ὑπὸ τᾶς πό-
λιος ἢ ἀγμένων ἀπὸ τᾶς χώρας ἐν ταῖς ἀνεπιβασίαις· ἀπὸ τᾶγ κοινᾶ[ν
ποθόδων τᾶν ἐκ τῶν Θυννείων ἐπιλυθῆμεν τοὺς ἐρρυτιασμένους
στασιαν ὅ κα φέρῃ ὁ λόγος ὁ ταμία Φιλοκλέος, καὶ τοῖς σώμασιν τοῖς
ἀποπραχθεῖσιν ὑπὸ τῶμ πολεμάρχων Ἀρτεμιδώρωι, Πύρρωι, Θεο-
δότωι ἑκάστωι δραχμὰς διακοσίας ἃν Τροζάνιοι νομίζοντι, καὶ τὰ
χωρία καὶ τὰς οἰκίας, ὅσσα ἐστὶ ἐρρυτιασμένα ὑπὸ τᾶς πόλιος, ἀποδό-
μεν τοῖς ἐρρυτιασμένοις, ἐπιλύσαντας ἀπὸ τᾶγ κοινᾶν ποθόδων τοῖς
πεπεμμένοις τι τῶν ἐρρυτιασμένων ὑπὸ τᾶς πόλιος. τὰς δὲ ἐπιγαμίας
καὶ τὰς ἐγκτάσεις ὑπάρχειν ἑκατέροις ποτ' ἀλλάλους εἰς ἅπαντα τὸ[ν
χρόνον. ὅπ]ως δὲ τὰ συμφωνηθέντα κύρια ἦι, ἀποστειλάντω πρεσβεία[ν ἑ-
κάτ]εροι εἰς Ἀθάνας καὶ ἀξιούντω δόμεν αὐτοῖς ἄνδρας τρεῖς, οἵτινες πα-
ραγ]ενόμενοι τὰ γεγονότα αὐτοῖς ὁμόλογα ἐπικρίναντες ἀνα[θη]σοῦντα[ι
ἐν στά]λαις εἰς τὰ ἱερά· τό τε ἐγ Καλαυρείαι τοῦ Ποσειδᾶνος καὶ τὸ ἐν Ἐπι-
δαύρωι τοῦ Ἀσ[κ]λαπιοῦ καὶ τὸ ἐν Ἀθάναις ἐν ἀκροπόλει τᾶς Ἀθάνας. ὅπως
δὲ καὶ τὸ λοιπὸν ἐννόμως ἑ[κάτεραι αἱ] πόλεις ἀμφοτέραις [μ]ὲν π[α- - - -

753 In aedificio, cuius forma repraesentata est *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897 tab. 13, anno 1899 parvum fragmentum male servatum invenit *Legrand*, qui apographum suum benigne mihi misit. Litteras, quas incertas habet Legrand, notavi subductis lineis.

ΥΝΙΚΟΛΑΙΔΑ ΩΣΣΤΕΦ' ΙΙ
ΚΑΙΟΥΠΟΡΤΑ
ΤΑΙΣΣΥΝΑΡΧΙΑΙΣΚΑΤΟ
ΝΑΣΙΑΡΧΟΝΦΙΛΟΞΕΝΟΝΠΟΛΥ
ΦΙΣΤΑΚ'Σ ΠΟ/
ΙΟΣΠΟΛ ΕΟΣΤΑΝΠΑ
ΤΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝΑΥΤΟΣΤΕΕΥΤΑ
ΚΑΙΤ ΣΑ 'ΑΡΝΟΑΤΑΣΑΝΑΓΚΑΣΙ
ΙΛΞΙΩΣΤΟΥΤΕΓΥΜΝΑΣΙ
ΛΕ ΚΑΛΩΣΚΑΙΔΙΚ

Πόθοδον ποιησαμένου - - - ο]υ Νικολαΐδα, [ὅπ]ως στεφ[αν-
ωθῆι Φιλόξενος Πολυξένου(?) ὑπὸ τῶν συναρχιᾶν] καὶ ὑπὸ [τοῦ
δάμου - - - - - - - ἔδοξε] ταῖς συναρχίαις κα[ὶ] τ[ῶι
δάμωι ἐπαινῆσαι καὶ στεφανῶσαι τὸν γυμ]νασίαρχον Φιλόξενον Πολυ-
ξένου(?), διότι - - - - - - τὰ μέγ(?)[ιστα [ε]ἰς [τὰν] πόλ-
ιν - - - - - - - - - - - - - - - - -] τὰν πᾶ-
σαν - - - - - - - - - - - -] τὸ γυμνάσιον, αὐτός τε εὖ τὰ
καθήκοντα ἐπετέλεσε - - -] καὶ τ[ὰ]ς ......τας ἀνάγκας
- - - - - - - - - - - - ἀξίως τοῦ τε γυμνασί-
ου καὶ τᾶς πόλιος - - - - - - - -] καλῶς καὶ δικ-
]αίως - - - - - -

754 *»Fragment du bas d'un décret, avec trois couronnes au dessous; quelques lettres seulement sont lisibles.«* Repertum in ruinis aediculae Hagii Nicolai sitae in fundo, cuius possessor Dimitri Paschos. (Lapides huic aediculae olim inmissi ei, qui non soluti paredro traditi sunt ab inventore Legrandio, praeter unum a. 1896 denuo erant obruti.)

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 110 n. XXIX. — *Exscripsi ex ectypo* Legrandii.

- - - - - - -
- - - - - - -
Οἱ] ἐ[κ](κ) το[ῦ γυ-
μνασίου
τοῦ Ἱππολυ-
τ[εί]ου.

Varia lectio Legrandi. Versuum duorum primorum residua non indicata || vs. 3 ΕΙΚΤΟΥ || vs. 4 in. Μ omissum in exemplo edito Legr. agnovit a. 1899 atque conspicuum est in ectypo || vs. 6 omissum.

Duae erant scripturae inferioris partes interiecto spatio vacuo.

Si contuleris titulos Aegineticos n. 43. 45. 46, vix dubitabis, quin decreto (de quo nihil reliquum praeter umbras litterarum) subscripta fuerint collegia honorantia tria. Memorabile est gymnasium denominatum ab Hippolyto Troezeniorum heroe. Titulus videtur fere saeculi tertii a. Chr. n. exeuntis.

755 Fragmentum stelae marmoreae, cuius margo dexter est servatus (non recte Legrand: *»incomplet de tous les côtés«*), olim in aedicula ruinosa sita in fundo, quam possidet Dimitri Paschos, nunc apud paredrum.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 110 n. XXVIII. — *Exscripsit Fredrich*; contuli.

- - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - χρείας
τὰς μεγίστας παρέχεται τῶι δάμωι τῶ]ι Τροζανίων·
ἔδοξε ταῖς συναρχίαις καὶ τῶι δάμω]ι· ἐπαινῆσαι
τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος καὶ στ]εφανῶσαι χρυσέωι
στεφάνωι ἀπὸ δραχμῶν ἑκατ]όν, εἶμεν δὲ καὶ αὐτῶι
καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτοῦ] καὶ γᾶς ἔγκτησιν καὶ
οἰκίας παρεπιδαμοῦντι ἐν τῶ]ι δάμωι τῶι Τροζα[νί-
ων. τὸ δὲ δόγμα τόδε τοὺς ταμί]ας ἀνθέμεν ἐν σ[τά-
λαι γεγραμμένον ἐν τῶι ἱερῶι το]ῦ Ἀπόλλωνος τ[οῦ
Θεαρίου. .... εἶπ]ε.

Sic haec refingi possunt. Titulus fuerit tertii a. Chr. n. saeculi. — Vs. 5 Epsilon exaratum erat sine linea directa.

756 Stela marmorea, fracta infra et ad sinistram, reperta prope aediculam Hagii Iannis, nunc apud paredrum. Versus tres primos scripti sunt in cymatiis. A. 0,20. l. 0,19. cr. 0,06.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 107 n. XXVI. — *Exscripsit Fredrich*; contuli.

Θ]εοί.
Τροζ]ανίων πρόξε[νοι
καὶ] εὐεργέτ[αι.
Πύθο]δον ποησαμένου Δορκύλου τοῦ Δα[μο-
στρά]του, ὅπως δοθῆ προξενία ὑπὸ τᾶς πό-
λιος Ἀ[ν]δροκλεῖ καὶ Μένωνι τοῖς Μενεδά-
μου Πο]λυρρ(η)νίοις· ἀγαθᾶι τύχαι· δεδόχ-
θαι ταῖς σ]υναρχίαις καὶ τῶι δάμωι ἐπαινέ-
σαι Ἀνδρο]κλῆ καὶ Μένωνα τοὺς Μενεδάμου
Πολυρρην]ίους ἐπί τε τᾶι εὐνοίαι καὶ καλοκἀγα-
θίαι ἃς ἔχοντ]ες διατελοῦντι εἴς τε τὰ[ν
πόλιν τὰν ἁμὰν] καὶ τῶν πολιτᾶν τοῖς
χρείαν τινὰ ἔχου]σιν αὐτῶν καὶ τοὺς ἁλόν-
τας τῶν ἁμετέρων] πολιτᾶν ἐν τῶι πολέ-
μωι ὃν ἦσαν ......]ιοι ποτὶ Κρηταεῖς ἐ-
λύτρωσαν τριῶν ταλάν(?)]των. εἶμεν δὲ αὐ-
τοὺς καὶ προξένους κα]ὶ εὐεργέτας τᾶ[ς
πόλιος, αὐτοὺς καὶ ἐκγόν]ους αὐτῶν, ὑπά-
ρχειν δὲ αὐτοῖς κατὰ τὰν πόλ(?)]ιν ἀσφάλεια[ν
καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου κ]αὶ εἰράνα[ς
καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτη]σιν κα[ὶ
- - - - - - - - - - - -

In bello contra Cretenses gesto capti erant cives Troezenii (vs. 13 sq.), id factum esse potest, ut intellexit Legrand, cum Nabis tyrannus et urbes Argivas possidebat et Cretenses (cf. adnotata ad n. 497); facile enim tum Troezenii ad defendendam Cretam deduci esse possunt. Certe ad eam aetatem quadrat litteratura.

757 Athenis in museo stela lapidis albi, ante multos annos reperta Damalae in agro. A. 0,90. l. 0,58. cr. 0,10. Scriptura in lateribus duobus collocata valde est detrita, maxime in latere antico (*A*), in cuius parte laeva paene nihil conspicuum; in summa parte utrumque latus laesum, maxime posticum (*B*). Imus lapis reliquo angustior est et ut terrae immittatur rudis. In latere postico in media scriptura foramina quadrata duo, ut lapidem ad alium usum conformatum esse appareat.

Mylonas, *Bull. de corr. Hell.* 10, 1886, tab. X; p. 136 et 335. (I. Baunack, *Studien auf dem Gebiete des Griechischen* etc. I 1, 163. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3364.) — *Contulit* et uberrime de singulis rettulit *Prott.*

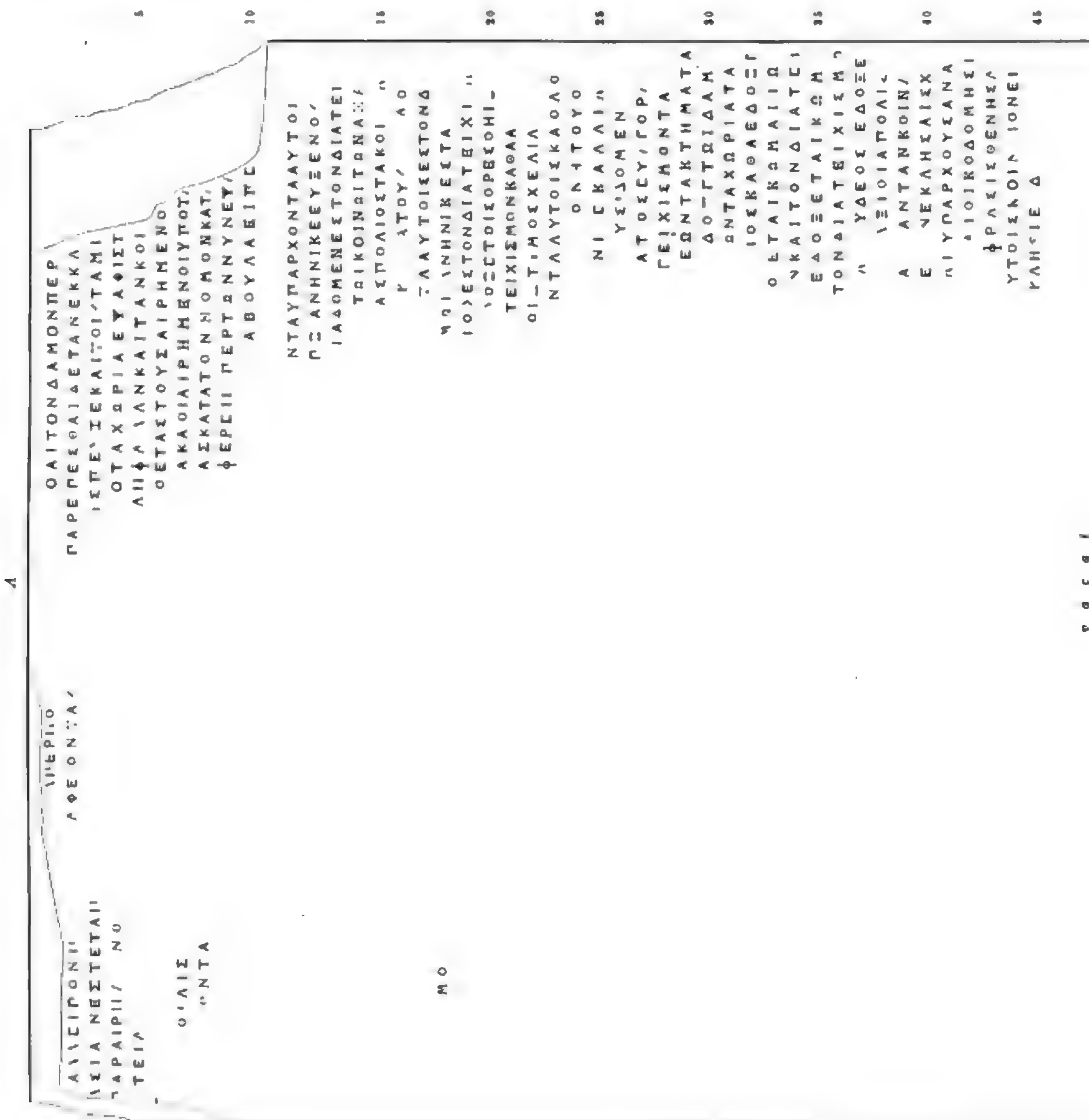

B

Var. lect. Additamenta, quibus Prottio contigit Mylonae lectionem quamvis sollertem amplificare, non enumero; reliquarum Mylonae discrepantiarum eas tantum affero, quae alicuius momenti esse videntur.

A vs. 1 e delineatione Mylonae videntur in fine deesse litterae fere 9, sed re vera desunt circa 12 | vs. 3 sub fine ΕΥΤΕ. Littera ante Τ, quod et Tau fuisse potest et Zeta, erat aut Υ aut Χ || vs. 5 post magnam lacunam Μ Φ, sed veri multo similius erat ΝΦ. Extr. ΤΑΝΣΩ || vs. 14 extr. ΤΩΝΑΧΑ. Litterae Chi et sequentis Alpha nil nisi umbras superesse ait Prott || vs. 22 ΧΕΔΙΑ. Post Ε certum esse Lambda testatur Prott, ultimo loco fuisse aut Α aut Λ, non Δ || vs. 24 ΟΣΕΝΤΟ || vs. 29 ΕΝΤΑΚ.

B vs. 1 extr. ΚΑΙΤΟΥΑΙ Myl., quod contra ipsam imaginem transscribit κα[τὰ] τὸ [ψ]ά[φισμα. Non Υ fuisse censet Prott, deinde fortasse ται || vs. 6 ΤΟΚΟΙΠΟΙΣ || vs. 7 extr. ΛΙΣ || vs. 8 in. Κ addidit Prott (ut cadat Mylonae supplementum πατρώ[ταις) || vs. 9 in. ΤΟΝΤ || vs. 12 extr. ΤΙΑΣΤΑΚ ΝΤΑ || vs. 14 in. ΚΑΙ. Kappa non fuisse diserte adnotat Prott. Sub fine ΡΕΡΙΑ....ΚΑ || vs. 16 extr. Ρ ΑΟΙ || vs. 19 in. ΠΛ Σ || vs. 24 in. ΦΙΛΩ. Delta multo verisimilius iudice Prottio || vs. 26 in. ΑΝΤΑ || vs. 27 in. ΣΚΑ.....ΡΙΣ..ΟΥ. Tum ΜΕΝΤΑ ΤΑ || vs. 28 ΑΦΙΟ. Utrum Alpha sit an Lambda incertum esse ait Prott. — In fine ΓΝΙΙ, quod supplet Γν[ίσιππος || vs. 29 ΝΙΚ. ΝΙΚ. — Tum ΑΞΟΣ; Prottio videtur scripsisse lapicida ΟΥ, quod conatus esset corrigere in ΟΣ || vs. 31 in. ΤΟΙΣΕΔΟ. Prottio multo verisimilius est aut Λ aut Α quam Δ || vs. 32 extr. pro Ο dat ΣΟΣ Myl. vs. 33 post διοικοδο- testatur Prott certo non secutum esse Μ (Ν Myl.), sed Ο s. Δ, quod antiquitus inceptum esset corrigi || vs. 35 ΜΦΟΥ certum esse testatur Prott (certe voluit lapicida quod dat Myl. ΟΤ) || vs. 36 extr. ΤΡΑΞΟΣΚΑΑ || vs. 37 ΑΡΙΣΤΩΝΑΤΑΝ || vs. 40 ΟΝΥ....ΔΕΟΥ || vs. 41 in. ΑΙΜΑΧ; ΑΙ certum esse testatur Prott || vs. 42 ΕΙΑΙ, tum nihil usque ad ΑΝΗ.

A

- - - - - - - - περὶ [τ]ο[ῦ .... ψαφίσασ]θαι τὸν δᾶμον περ[ὶ ....
.α... εἶπον [ποεῖν τὰ συ]μφέ[ρ]οντα .... χαρίσασθαι τὰν ἐκκλ[ησίαν ......
.ατιαν ἔς τε τὰ[ν - - - - - - - - ἐ]πικυ(ρ)ε καὶ τοὺ[ς] ταμί[ας ....
παραμο[νεί]νο - - - - - - - - - - τὰ χωρία ἐψαφισσ[α ....
..τα - - - - - - - - - - - - - τ[ὰ]ν φα[μ]αν καὶ τὰν κοι[νὰν συντρίαν
- - - - - - - - - - - - - - νομο(?)]θέτας τοὺς αἱρημένο[υς ....
- - - - - - - - - - - - - - οἱ καὶ οἱ αἱρημένοι ὑπὸ τ[ᾶς πόλι-
ος - - - - - - - - - - - - - -]ας κατὰ τὸν νόμον κατ[ὰ ......
- - - - - - - - - - - - - εἰσ]φέρε[ν ὑ]πὲρ τῶν νῦν ἐψ[αφισ-
μένων - - - - - - - - - - - - καθάπερ] ἁ βουλὰ εἶπε.

Ἔδοξε τοῖς - - - - - - - - - - - - δόμε]ν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖ[ς πάν-
τα - - - - καθὰ - - - - - - - εἶ]π[ε· ἀνήνικε Εὔξενο[ς ...
- -. Ἔδοξε τοῖς - - - - - - - τὰ κοινὰ [τὰ δόμεν ἐς τὸν διατει[χισ-
μὸν καὶ ἐς τὰν σωτηρίαν τᾶς πόλιος, καθὰ ἔδοξε] τῶι κοινῶι τῶν Ἀ[χ]α[ιῶν·
ἀνήνικε - -. Ἔδοξε τοῖς - δόμεν ἐς τὰν σωτηρίαν τ[ᾶς πόλιος τὰ κοι[νεῖ]α [τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῖς πάντα - - - - - -· ἀνήνικε - - Νικ[ασι]μένου[ς. Ἔδ]ο[ξε
τοῖς - - - - δόμεν - - - - - - τὰ ὑπάρχον]τα αὐτοῖς ἐς τὸ[ν] δ[ια-
τειχισ]μὸ[ν καὶ τὰν σωτηρίαν τᾶς πόλιος, καθὰ ἔδοξε τῶι δά]μωι· [ἀ]νήνικε Στα.....
- -. Ἔδοξε τοῖς - - δόμεν κατὰ τὸ ψάφισμα τᾶς πόλ]ιος ἐς τὸν διατειχ[ισ]μ[ὸν
- - - - - - - - - - - - - -· ἀνήνικε - - -. Ἔδ]ο[ξ]ε τοῖς Ὀρεσθηί[δαις
- - - - - - - - - - - - - δόμεν ἐς τὸν δια]τειχισμὸν καθὰ ἁ [πόλις
ἀξιοῖ - - - - - - - - - - - -· ἀνήνικε - -]τιμος Χελία .....
Ἔδοξε τοῖς - - - - - - - - δόμεν τᾶι πόλει τὰ ὑπάρχο]ντα αὐτοῖς καθὰ ὁ [δᾶ-
μος ἀξιοῖ· ἀνήνικε - - -. Ἔδοξε - - - - - - - - - Θε]ο[γ]νήτου, Ὀ...
- -ω[ο]ς Καλλία ..
- - - - - - - - - - - - - - - - - - -. Ἔδοξε τοῖς -ε]ῦτι δόμεν ...
- - - - - - - - - - - - - - -· ἀνήνικε - -ατ[ι]ος (s. -ατος) Εὐ[α]γγέ[λ]α.
Ἔδοξε - - - - - - - - - - - - - - δόμεν ἐς τὸν δια]τειχισμὸν τᾶ[ς πό-
λιος -]ίων τὰ κτήματα
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - καθὰ ἔ]δο[ξε] τῶι δάμ[ωι·
ἀνήνικε - - -. Ἔδοξε - - - - - - - - - - - - -]μν τὰ χωρία τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῖς ἐς τὰν σωτηρίαν καὶ ἐς τὸν διατειχισμὸν τᾶς πόλ]ιος καθὰ ἔδο[ξε
τῶι κοινῶι τῶν Ἀχαιῶν· ἀνήνικε - - - - - - -. Ἔδ]ο[ξ]ε τῶι κώμαι [τ]ῶ[ν
- - - δόμεν - - - - - - - - - - - - ἐς τὰν σωτηρία]ν καὶ τὸν διατε[ι-
χισμὸν τᾶς πόλιος καθὰ ἔδοξε τῶι δάμωι· ἀνήνικε - -.] Ἔδοξε τᾶι κώμ[αι
τῶν - - - - - - - - - - δόμεν ἐς τὰν σωτηρίαν καὶ ἐς] τὸν διατειχισμό-
ν τᾶς πόλιος - - - - - - - - - -· ἀνήνικε - - Ν[ικ[ων]ίδεος. Ἔδοξε
- - - δόμεν - - - - - - - - - - - - - καθὰ ἀ]ξιοῖ ἁ πόλις· [ἀν-
ήνικε - -. Ἔδοξε τοῖς - - - - - - - - - - - - - -]α..αν τὰν κοινά[ν
δόμεν - - - - - - - - - - - - - - - -· ἀνήνικε] [Με]νεκλῆς Λιτχ..
- -. Ἔδοξε τοῖς - - - - - - - - - τὰν οὐσίαν τὰν] ὑπάρχουσαν αὐ[τ-
τοῖς πᾶσαν δόμεν - - - - - - - - - - - - - - ἐς τὰν] διοικοδόμησ[ιν
- - - - - - - - - - - - - - - - - - -· ἀνήνικε] Φρασισθένης Μ.
- -. Ἔδοξε τοῖς - - - - - - - - τὸ ὑπάρχον α]ὐτοῖς κοι[νε]ῖον ε..
- - - - - - - - - - - - - - -· ἀνήνικε - - -]κλῆς [τοῦ δεῖνος.

B

- - - - - - - - - - - - τᾶι δάμ]ωι καὶ τοῦ α- - - - - - - - - - - -
Ἔδοξε τοῖς .... δ]όμεν τᾶι πόλει τὰ κοινεῖα πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς ἐς τὰν
σωτηρίαν καὶ τὸν δ]ιατει[χι]σμὸν κατὰ τὸ ψάφισμα τοῦ δ[ά]μο[υ· ἀνήνικε ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος.
Ἔδοξε τοῖς ....] δόμεν [τ]ὰ κοι[ν]εῖα [τ]ὰ ὑπάρχο]ντ[α] αὐτοῖς πάντα [τᾶι πόλει

ἐς τὰν σωτηρίαν καὶ τὸν δ[ιατειχισμὸν κατὰ [τ]ὸ ψ[ά]φισμα τοῦ δάμου· ἀπ[έγρ]αψε Τιμίας Λ[υτί]ου. Ἔδοξε τοῖς πατριώτα[ις τοῖς πε[ρ]ὶ Πο[λύμ]νασσον δόμεν τὸ χωρ[ίο]ν (τ)ὸ [π]οὶ τοῖς μνά[μασιν] αὐτ[ῶν ἐς τὰν σωτηρίαν καὶ ἐ]ς τὸν διατειχισμὸν καθὰ ἔδοξε τῶι δάμ[ωι]· ἀνήνικε Ἀγλαοκρά[της Κ]λει[σθένεος(?). Ἔδοξε τοῖς θυά]σταις Σωκράτει, Εὐρυτίδαι, Καλλίαι, Νικολ[α]ί[δ]αι, Ἀσκλαπιοδώρ[ωι, ε (vel Ε)........................ἐοντο[ν ὄντ]α αὐτοῖς ἐν τῶι κοινῶι ἐς τὸν διατε[ι]χι[σ]μὸν τᾶς πόλιο[ς ἐ]πὶ σω[τηρί]αν καθὰ ἔδοξε τ]ῶι δάμωι· ἀνήνικε Ἀσκλαπιόδωρος Ἀσκλαπι[ά]δα. Ἔδοξε [τ]οῖς τ[ε]λεσταῖ[ς τᾶς Μεγάλας Ματρὸ]ς δόμεν τὰν οἰκίαν ἐς τὸν διατειχισμὸν [τ]ᾶς πόλιος καθὰ ἔδ[οξ]ε [τ]ῶι δά[μωι· ἀνήνι]κε Φιλόνικος Πραξία. Ἔδ[ο]ξε τοῖς πατριώταις τοῖς Γεραιστιασταῖς [δόμε]ν τὰ ὑπάρχοντ]α εἰς τὰν σωτηρίαν καὶ τὸν διατειχισμὸν τᾶς πόλιος· ἀνήνικε Ἀλκάδη[ς ....]του. Οἱ θυάστ]αι τᾶς Ἀφροδίτας τᾶς ἐν Βάσσαις διδοντι τὸ χωρίον τὸ [π]οὶ τῶι ἱερῶι, οἱ περὶ Λ[ύτ]ωνα .. .., τᾶι πόλει ἐς τὸν [δ]ιατειχ[ισ]μόν· ἀνήνικε Λῦσις Ἀριστοκλ[έ]ος. Οἱ πατριῶται ο[ἱ περ]ὶ [Αἰ]σχιμ[ένορα(?) δί]δοντι τὸ [χω]ρίον τὸ ὑπάρχ[ο]ν αὐτοῖς ἐς τὸν διατειχισμὸ[ν] τᾶι πόλει· ἀνή[νικε Ἥ]ρ[ων] Χο.... Ἔδοξ]ε τοῖς πατριώταις τοῖς π[ερ]ὶ [τ]ὸν Πραξιτέλη καὶ Ἀγησικλέα ...... δ[όμεν τὰ] χωρ[ία τὰ ὑπ]άρχοντα αὐτοῖ[ς κ]οινᾶι εἰς τὸν διατειχισμὸν τᾶς πόλιος [κ]αθὰ ὁ [δ]ᾶμος ἀ[ξιοῖ· ἀνήνι]κε Ν[ικετίδα]ς Θεοπόμπου. Ἔδοξε [τ]οῖς Κηπεῖδαις δόμεν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς [πάντα ἐς τὸν διατ]ειχισμὸν καθὰ ὁ δᾶμος ἀξιοῖ· ἀνήνικε Λαφάης Νικάρχου. Ἔδοξε τοῖς πατ[ριώταις τοῖς ἐγκτ]ημένοις Ἀρκάσι δόμεν τὰν γᾶν τὰν ἔσσαν αὐτοῖς κοινὰν ἐς τὸν διατειχ]ισμὸν τᾶς πόλ]ι[ος· ἀ]νήνικε Πάντις Καλλιμαχίδας, Νίκα[νδρ]ος Πεισικράτεος. [Ἔ]δοξε τοῖς Πα[.......... δόμ]ε[ν τ]ὰ κοινὰ τὰ [ὑπ]άρχοντα αὐτοῖς ἐς [τ]ὸν διατειχισμὸν τᾶς [π]όλιος καθὰ ὁ [δᾶμος ἀξιοῖ· ἀνήνι]κε Φιλωνί[δα]ς Νε[ολο]δάμου. Ἔδοξε τοῖς Σκυλλαιεῦσι δόμεν τ[ὰ κ]οινὰ τὰ ὑ[πάρχοντα αὐτοῖς ἐς τ]ὸν διατ[ειχισ]μὸν τ[ᾶς] πόλιος καθὰ [ἀξ]ιοῖ ὁ δᾶμος· ἀνήνικε Χα[ρ]τικλείδας [τοῦ δεῖνος. Ἔδοξε τοῖς πατ]ριώτα[ις (τοῖς) περὶ Λ]υσίμ[α]χον τὰ χωρία τὰ ἐν Ἀλθέπαι δόμεν ἐς τὰ[ν] σωτηρία[ν τᾶς πόλιος· ἀνήνικε Ξι(?)]ος Κ[άρ]ο[υ. Ἔδοξ]ε τοῖς θυάσταις τοῖς περὶ Λύκ[ω]να δόμεν τὰ [ἱε]ρὰ τὰ κοινὰ ἐς τὰν σωτηρίαν τᾶς πό]λιος· [ἀ]ν[ή]νικε Λ[ύκω]ν Ἀ]λφιοδώρου. Ἔδοξε τοῖς πατρι[ώτ]αις τοῖς περὶ Γνίφ[ωνα δόμεν τὰν οἰκίαν τᾶι πό]λ[ε]ι [ἐς τὰν σωτηρίαν· ἀν]ήνικ[ε] Γνίφ[ω]ν Νικοκλέο(ς). Ἔδοξε [τ]ῶν [Ἀ]μ(φ)ικλο[ν] το[ῖς ....un δόμ[εν τὰ ὄντα αὐτ]οῖς τᾶι [π]ό[λ]ει [ἐς] τὸν διατειχ[ι]σμόν· ἀνή[νικ]ε Τρί[τυ]λ[λος .....]. Ἔδοξ[ε] τοῖς Ελ.........οις τὰ ἱερὰ δόμ[ε]ν τὰ αὐτῶν [ἐ]ς τὰν σωτ[η]ρίαν τᾶς πόλιο[ς καθὰ] ὁ [δᾶμος ἀ]ξιοῖ· ἀνήνικε ......]ας Εὐξένου. Ἔδο[ξ]ε τοῖς Πανταίδαις τοῖς [πε]ρὶ Ποίμαρχον κ[α]ὶ Α....ο.. .τ....... τὰ κοινὰ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς δόμεν ἐς τὸν διοικοδό[μα]σ[ιν] κ[αὶ σωτη]ρία[ν τ]ᾶς πό[λιος κ[α]θὰ] ἀξιοῖ ἁ πόλ[ις]· ἀνήνικε [Ἀρίσ]ταρχος Ἀριστο[ν]ίκου. Ἔδ[ο]ξε τ[ο]ῖς πατρ[ιώτα]ις τ[οῖς περ[ὶ .... καὶ Ἀ]μφιο(τ)έρων [τ]ὰ κτήματα τὰ κοινὰ [τ]ὰ ὑπάρχοντα αὐ[τ]ο[ῖ]ς δόμεν ἐς τὸν δ]ιατειχισμὸν καὶ τὰν σ]ωτηρίαν [τ]ᾶς πόλιος καθὰ ἀξιοῖ ἁ [π]όλις· ἀνήνι[κ]ε [Μ]νασ[ί]στρατος Καλ(λ)ι[στ]ρά[του. Ἔδοξε τοῖς πα]τριώταις τοῖς περὶ Ἀρίστωνα τὸν Κοιῶ, Φρουράδαν Ἀρι[στ]αίχμου, Δα.. .... δόμεν τ]ὰν ο[ὐσί]αν τὰν ὑπάρχουσ[α]ν αὐτοῖς κοινὰν ἐς τὸν δια[τειχισ]μόν· ἀνή[νικε .... Ἔδο]ξε τοῖς θυάσταις τοῖς περὶ Σῶνο[ν καὶ] Εὔβουλον δόμ[ε]ν [τὰ ὑπ]άρχοντ[α αὐτ]οῖ[ς ἐς τὰν σωτηρίαν] τᾶς πόλιος καθ[ὰ ἀ]ξιοῖ ἁ πόλις· ἀν[ήνι]κε Αἶθις Ὀνασ[ικλ]έος. Ἔδοξ[ε τοῖς] π[ατριώταις τ]οῖς Αἰμαχίοις δόμεν ἐς τὸν διατειχ[ισ]μὸν καὶ τὰν σωτηρίαν τᾶς πόλ[ιος ....] σ....ε (vel ξ)μαν (vel κ).τ (vel γ)κε· [ἀ]νήνικαν ἀδελφ[ο]ὶ Κλεινίδα[ς] Κλεισθένεος, Κλε- - - - - - - - - - -.

In tituli gravissimi latere antico (inde a versu undecimo) et in toto latere postico referuntur decreta patriotarum, vicorum (κῶμαι *A* vs. 33. 35; cf. etiam *B* vs. 24), thiasorum (*B* vs. 10 sq. 14), fortasse etiam gentium (*B* vs. 19. 32) de omnibus suis profundendis pro patria servanda et munienda. Quae decreta icta esse dicuntur e populi scito sive postulatione (καθὰ ἔδοξε τᾶι πόλει, κατὰ τὸ ψάφισμα τοῦ δάμου, καθὰ ἁ πόλις ἀξιοῖ), *A* vs. 14, ubi de supplemento dubitari nequit, e decreto foederis Achaeorum, item *A* vs. 33 (de supplemento v. infra). Acta haec esse putat Mylonas, antequam Cleomenes victis Achaeis anno 225 a. Chr. n. Troezena occupavisset, quod probari ab editoribus posterioribus mireris, nam tantum abest, ut tum contentione ea heroica, de qua relatum est titulo nostro, usi sint Troezenii, ut vix eos restitisse appareat e verbis Plutarchi, Cleomenes 19: ὁ δὲ Κλεομένης ἐκ τοῦ Ἄργους ἐπελθὼν καὶ προσαγαγόμενος Τροιζηνίους, Ἐπιδαυρίους, Ἑρμιονέας ἧκεν εἰς Κόρινθον. Accedit quod litteraturae indoles manifesto non est saeculi tertii sed alterius; eadem fere est atque tituli Epidaurii n. 894 (cf. praeterea quae adnotavi ad *B* vs. 24. 27 et 28). En lege testimonium Polybii 39, 8 de ultimo studio, ad quod anno 146 a. Chr. n. urbes foederis Achaici stimulare contigit Diaeo praetori: ἔγραφε ταῖς πόλεσι πάσαις --, ἐπαγγελίας ποιεῖσθαι συνηνάγκαζε καὶ κατ' ἰδίαν εἰσφέρειν τοὺς εὐπόρους, οὐ μόνον τοὺς ἄνδρας ἀλλὰ καὶ τὰς γυναῖκας ---. οἱ μὲν ἄνδρες εἰσφέρειν ἠναγκάζοντο παρὰ τὴν αὑτῶν προαίρεσιν ὅ τι ποτ᾽ ἔχειν δόξειαν, αἱ δὲ γυναῖκες ἀφαιρούμεναι σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἰδίων τέκνων τὸν κόσμον. His verbis plane respondet titulus: continet ἐπαγγελίας, professiones collationum, quas secundum decretum urbis incitatae a foederis praesidibus sibi imposuerunt collegia Troezenia.

A

Vs. 1—10 continebant decretum populi, quo collegia possessiones suas patriae immolare iubebantur. — In versu tertio nescio quomodo ΙΣΠΕΥΤΕ expediri possit, nisi sumamus Σ scriptum fuisse pro Sigma, de quarum litterarum confusione cf. Blass, *Aussprache des Griechischen* 119. — Vs. 12 ἀνήνικε, quod post unumquodque decretum redit sequente nomine proprio, interpretare: »*tradidit urbi bona concessa*«. — Vs. 13 (et alias) τὰ κοινὰ (vs. 44 τὸ κοινόν) = communia collegii bona. — Vs. 33 paene certa est restitutio τᾶι κοινᾶι τῶν Ἀχαιῶν (cf. vs. 14), nam si scriptum fuisset τῶι δάμωι, nomina duo posita ante ἀνήνικε fuissent plus triginta litterarum; singuli enim versus lateris *A* erant plus sexaginta litterarum. — Vs. 42 (et *B* vs. 33) ἐς τὰν διοικοδόμησιν »*ad munimenta*«. Apte laudat Baunack Diodor. 13, 58 (Σελινούντιοι) κατὰ τὰς εἰσβολὰς τῶν στενωπῶν ἀθρόοι συνίσταντο καὶ τὰς μὲν ὁδοὺς διοικοδομοῦντες ἐπεχείρησαν, τοὺς δὲ πολεμίους ἐπὶ πολὺν χρόνον ἠμύνοντο. Substantivum διοικοδόμησις novum.

B

Vs. 5 extr. Λ[υσθαί]ου Myl. — Vs. 6 (τ)ὸ ποὶ errorem lapicidae agnovit Prott. Valet Mylonae explicatio: ipsum sepulcretum sibi proprium donavit phratria. — Vs. 7 extr. supplevi nomina. — Vs. 8 θυά]σταις supplevit Prott e versibus 27 et 39. Vocabulum apparet non esse nomen collegii, sed appellativum, manifesto derivatum a θυάζω, ut interpretandum sit »mystae« s. »thiasotae«. — Vs. 9 inter thiasi bona communia erant sodalium certorum possessiones peculiares: cogitari potest collegium eis oppigneravisse partem fundi communis pro pecunia mutua. — Vs. 11 supplevit Myl. — Vs. 12 Γεραιστιασταῖς legendum esse intellexit Prott: nomen ductum est a Neptuni epiclesi Troezenia Γεραίστιος, de qua vide Preller-Robert, *Mythologie* 578 adn. 2. — Vs. 13. 18 nota εἰς his solis locis adhibitum pro ἐς. — Vs. 14 θυάσ]ται probabiliter Prott; item agnovit Λ[ύτ]ωνα. Omisit lapicida collocare οἱ περὶ Λυτ., ubi debebat: post Βάσσαις, quo errore mox cognito falso loco inseruit verba. — Vs. 15 extr. ante Μ satis certum est Χ teste Prottio; supplevi igitur nomen ad spatium aptum. — Vs. 16 conieci Ἥ]-

ε[ων. — Vs. 17 mireris et mulierem praefuisse phratriae et taceri nomen eius; vidua esse et fungi quasi vice virorum duorum quibus alteri post alterum nupserit videtur Mylonae. — Vs. 18/19 Ν[ι]κοτί]λης restituit Prott. — Vs. 20 sub fine post Y videtur Prottio esse punctum non fortuitum. Fuerit interpunctio. — Vs. 20/21 conieci ἐπτ[ε]υ]μένος (cf. Inscr. Pergamen. 249, 18). — Vs. 22 Καλλιμαχίδαις notanda designatio patris patronymica (cf. vs. 42). Post ΠΑ spatium modo est litterarum quattuordecim s. quindecim, ut πα[τρώντας τοῖς -- non fuisse appareat. — Vs. 24 Φιδωνίδας pro Φειδωνίδας arguit haec scripta non esse ante saeculum alterum; cf. ad vs. 27. 28. Tum supplevi Νι[κο]δώρου. — Σκυλλαιεῖς incolae promunturii Troezenii Σκύλλαιον dicti. — Vs. 26 aut τοῖς aut περί omissum erat a lapicida. — ἐν Ἀλθέφαις regio, ut vidit Myl., denominata a Neptuni filio, rege Troezeniorum, qui Ἄλθηπος audit apud Paus. 2, 30, 5. — Vs. 27 Χῖ[ος sive nomen aliud perbreve. Tum recte agnovisse mihi videor Κάρου (Rho litterarum omnium verisimillimam esse rogatus confirmavit Prott), nomine autem Romano ante saeculum a. Chr. n. alterum Graecos usos esse non credibile. Neque vix antea dicebant Ἀ]λφειοδώρου, quod restitui vs. 28, pro Ἀλφειοδώρου; vide Blass, *Aussprache des Griechischen* 58. — Vs. 29 Ἀ]μ(φ)ιων scripsi; lineam post My utrimque eminere testatur Prott, sicut fieri solet in Phi, sed omissum esse circulum. — Vs. 30 conieci Τρίτυλλος. — Vs. 36 restitui utrumque nomen proprium, vs. 40 Ὀνο[μακ]λέος. — Vs. 42 ἐθελοντάνοι recte indicavit Myl. idem esse atque ταμίας. — Κλεισθίνεος patronymicum esse (cf. vs. 22) intellexit Baunack.

758 Damalae olim in fundamento Hagii Georgii, nunc apud paredrum fragmentum tabulae marmoreae, cuius margo superior servatus. A. 0,65. l. 0,30. cr. 0,07.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 110 n. XXX. — *Exscripsit Fredrich.*

ΥΧΗΙ
ΓΕΥΜΕΝΟϹ·ΕΙϹΙΩΝΤΕΙΜΟΘΕΟ
ΙΝΠΑΤΡΙΔΑΑΕΙΚΑΘΕΚΑϹΤΗΝ
ΑΙΝΕΤΟΕΝΑΝΧΟϹΤΕΤΩΝΟΔΩ
ΚΤΑΙΑΝΕΠΙΔΗΜΙΑΝΤΟΥΜΕΓΙ
ΟϹΚΑΙΑΝΑΛΩΜΑΤΟϹΔΕΟΜΕΝΩΝ
ΑΝΟΔΟϹΕΠΙΠΛΕΙϹΤΟΝΟϹΟΝΒΑ
ΕΚΤΟΥΙΔΙΟΥΑΝΑΛΩΜΑΤΟϹΚΑΤ
ΑΤΑϹΚΑΙΠΟΡΕΥϹΙΜΑϹΟΧΗΜΑϹΙΝ
ΕΑΡΧΟΥϹΙΝΚΑΙΤΑΙϹϹΥΝΕΔΡΗΑΙϹ
ΑΙΤΟΝΑΝΔΡΑΚΑΙΤΟΥΤΩΤΩΨΗΦ
ΟΤΕΙΜΙΑΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΑΛΛΩΝΠΟΛΕ
ΕΙΜΑϹΑΠΟΔΟΘΗΝΑΙΑΥΤΩΑΙΡΕΘΕΝΤ
ΝΤΩΝΤΟΥΤΩΤΕΑΥΤΩΚΑΙΠΑϹΙΤ
ΕΝΤΕΤΑΙϹΤΕΙΜΑΙϹΑΥΤΟΥΚΑΙΤΗΝ
ΑΙΑΙΡΕΘΗϹΑΝΥΠΟΤΩΝΑΡΧΟΝΤΩΝ
ΑΥΔΙΑΝΟϹ·ΑΠΕΛΛΗϹϹΩϹΙΒΙΟΥ·ΘΕΟ
ϹΥΓΕΙΝΟΥ·ΔΙΟΓΝΗΤΟϹΑΠΟΛΛΩΝΙΔ
ΜΗΝΑΡΙϹΤΟΒΟΥΛΟϹΑΡΙϹΤΟΒΟΥΛΟ
ΠΟΙΟΥϹΑΗΠΟΛΙϹΗΜΩΝΟΥΜΟΝΟΝ
ΑΥΤΗΝΕΠΑΙΝΟΥϹΑΚΑΙΤΕΙΜΩϹΑ
ΑΙΟΥϹΚΑΙΦΙΛΟΤΕΙΜΟΥϹΑΝΔΡΑϹΘ
ΝΕΚΑΤΩΝΑΛΛΩΝΑΠΑΝΤΩΝΩϹΑ
ΑΙΜΕΓΙϹΤΑΗΑΝΑΛΩϹΟΝΤΟϹΕΙϹΤ
ϹΠΟΥΔΗΝϹΠΟΥΔΑϹΟΝΤΟϹΥΠΕΡ
ΝΑΠΟΛΑΥϹΑΙΜΕΓΙϹΤΗΝΗΔΟΝΗ
ΑΥΤΑΤΕΙΜΗΚΑΙΜΟΝΗΚΑΙΤΕΚ
ΚΑΤΑΔΙΑΔΟΧΗΝΤΩΓΕΝΕΙΚΑΡ
ΔΗΚΑΙΕΙϹΙΩΝΙΤΕΙΜΟΘΕΟΥΤΑϹΥ
ΟΥϹΑΤΩΝΠΟΛΕΙΤΕΥΜΑΤΩΝ
ΜΗΘΗΦΑΝΑΡΟΝΕΡΓΩΠΟΙΗϹ
ΝΕΤΑΙΤΩΝΕΥΠΟΙΟΥΝΤΩΝ
ΝΑΛΩΜΑΤΩΝΚΑΙΡΟΝΤΗ
ΕΡΙΑΥΤΗΝϹΠΟΥΔΗϹΑΛ
ΤΕΥΠΟΙΟΥϹΑΤΟΥϹΕΙϹ
ΘΟΥΜΟΝΟΝΕΠΑΙΝ
ΚΑΙΓΡΑΜΜΑ

Ἀγαθῆι τ[ύχηι.
Καλῶς πεπολει]τευμένος Εἰσίων Τιμοθέ[ου καὶ
προθύμως εἰς τὴ]ν πατρίδα ἀεὶ καθ᾽ ἑκάστην [χρεί-
αν καὶ πάλαι ἐφ]αίνετο ἔνοχός τε, τῶν ὁδῶ[ν σπου-
δῆς κατὰ τὴν ε]ὐκταίαν ἐπιδημίαν τοῦ μεγί[στου
αὐτοκράτορ]ος καὶ ἀναλώματος δεομένω[ν, τὰς
κατὰ τὴν χώρ]αν ὁδὸς ἐπὶ πλεῖστον ὅσον β[ατὰς
οὐκέτι οὔσας] ἐκ τοῦ ἰδίου ἀναλώματος κατε[σκευ-
άσας λειοτ]άτας καὶ πορευσίμας ὀχήμασιν· [διὸ
ἔδοξε τοῖς τ[ε ἄρχουσιν καὶ ταῖς συνεδρίαις [καὶ
ἐπαινεθῆν]αι τὸν ἄνδρα καὶ τούτῳ τῷ ψηφ[ίσμα-
τι διὰ τοῦτ]ο τείμια καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων πολ[ιτευ-
μάτων ἅμα τ]ειμὰς ἀποδοθῆναι αὐτῷ, αἱρεθέ[ντων τῶν
αὐτὰς δηλού]ντων τούτῳ τε αὐτῷ καὶ πᾶσι τ[οῖς ἄλ-
λοις, προπέμψ]αι τε ταῖς τειμαῖς αὐτοῦ καὶ τὴν δ[ὲ τὴν
ἀναγραφήν. κ]αὶ αἱρέθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχόντων [καὶ
συνεδρίων Κλ]αυδιανός, Ἀπελλῆς Σωσιβίου, Θεο....
...., ...ς Ὑγείνου, Διόγνητος Ἀπολλωνίδ[ου, ..
...., Φιλοποί]μην, Ἀριστόβουλος Ἀριστοβούλο[υ.
Δήλη ἐστὶν οὖ]ν ποιοῦσα ἡ πόλις ἡμῶν οὐ μόνον [ἄλ-
λους ἀλλὰ καὶ] αὐτήν, ἐπαινοῦσα καὶ τιμῶσα [καὶ
τούς τε δικ]αίους καὶ φιλοτείμους ἄνδρας· ἕ[καστος
γὰρ τούτων ἔχαιρε τῶν ἄλλων ἁπάντων, ὡς ἂ[ν τοῦ
πλεῖστα κ]αὶ μέγιστα ἢ ἀναλώσαντος εἰς τ[ὴν πα-
τρίδα ἢ καὶ] σπουδὴν σπουδάσαντος ὑπὲρ [τῶν
πολιτῶ]ν ἀπολ[α]ῦσαι μεγίστην ἡδονὴ[ν εἰδό-
τος τῇ διὰ τ[αῦτα τειμῇ καὶ μόνῃ καὶ τέκ[νοις
αὐτοῦ καὶ] κατὰ διαδοχὴν τῷ γένει κα[ρπὸν φε-
ρούσῃ. ἐπειδὴ καὶ Εἰσίωνι Τιμοθέου τὰς ὑ[περτά-
τας ὀφειλ]ουσα τῶν πολιτευμάτω[ν χάρι-
τας ἐνεθυ]μήθη φανερὸν ἔργῳ ποιῆ[σαι ὅτι
οὐ λανθ]άνεται τῶν εὖ ποιούντων [κατὰ
τὸν τῶν ἀ]ναλωμάτων καιρὸν τῆ[ς τε δειχ-
θείσης π]ερὶ αὐτὴν σπουδῆς, ἀλλ[ὰ τιμᾶν ἐπί-
σταται ἀν]τευποιοῦσα τοὺς εἰς [αὐτὴν καλοὺς
κἀγαθούς], οὐ μόνον ἐπαιν[οῦσα αὐτοὺς ἐν
τοῖς λόγοις] καὶ γράμμα[σιν, ἀλλὰ καὶ --

Var. lect. Extra marginem posui, quae lecta a Legrandio nunc perierunt. — Vs. 2 in. Legrand ϹΕΥ, porro ΘΕΙΜΟ vs. 21 in. ΑΥΤΗϹ vs. 29 extr. ΤΑϹΤ.

Sententias certe restituisse mihi videor decreti hoc nomine memorabilis, quod manifesto viri creantur ad comparandam declamationem laudativam (vs. 13 sq.), quae lapidi inscribatur (vs. 20 sq.).

Vs. 5 sq. τοῦ αὐτοκράτορος, Hadriani scilicet. — Vs. 7 τὰς ὁδὸς vide Ahrens, De dial. 2, 172. — Vs. 16 αἱρέθησαν sine augmento; cf. Ahrens 299. — Vs. 31 φανερόν. De α a Doriensibus pro ε posito vide Ahrens 113 sq. — Vs. 32 Ny correctum ex Alpha.

759 Fragmentum marmoreum repertum in aedicula Hagiae Sotirae, nunc in area proedri. In latere averso sculpta est rosa, ut lapis aut ante aut post titulum incisum aliter adhibitus esse videatur. A. 0,12. l. 0,11. cr. 0,04.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 97 n. XV. — *Exscripsi.*

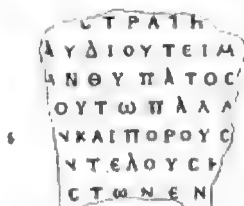

Ἐπὶ] στρατη[γῶν
Κλ]αυδίου Τιμ-
ανθύπατος
οὕτω παλαι[ι-
-ν καὶ πόρους
συ]ντελοῦντα[ς (s. -τῇ)
μεγί(?)]στων (s. -ς τῶν) ἐν

Varia lectio Legrandii. Vs. 2 extr. ΙΑ || vs. 7 in. omittit C.
Promulgatum videtur a magistratu urbano edictum proconsulis.

2. DEDICATIONES.

760 Stela reperta in ecclesia ruinosa Palaeo-Episcopi, nunc in domo, quam prope Damalam possidet Stauros Tsamados, olim classi praefectus. A. 0,58. l. 0,31. cr. 0,29.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 86. (I. Baunack, *Indogermanische Forschungen* 4, 1894, p. 188 sq. Röhl, Imagines inscr.[3] p. 35 n. 5. Danielsson, *Eranos*, acta philol. Suecana 2, 1897, 23. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 841. Dittenberger, Sylloge[2] 792.) Cf. Dragumis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893, p. 100. — *Exscripsi* et confeci ectypum. Imago reddit quartam verae magnitudinis partem.

Legrand, cui a. 1899 denuo lapidem contigit examinare, insigni liberalitate mihi per litteras rettulit de curis suis secundis, quas gaudeo lectionem effecisse cum mea plane fere congruentem, ut iam firmiore fundamento uti possint lectores, quam qui coniecturis et explicationibus antea titulum tentaverunt. — Vs. 7 in. edidit Legrand >Ω, transscribens quidem ad hanc lectionem non aptum ζων. Revera ante Ω cernitur fere >, sed mihi videbantur laesiones fortuitae, quales oriri consentaneum est in lapide molli; Legrand autem 1899: »*je crois voir maintenant* Ι«. — Vs. 8 in. edidit Ⲁ; 1899: »*je crois voir* Ⱶ«. — Vs. 8 extr. edidit ΛΛΙΩΣ, supplens ad Sigma lineas haud dubie casu ortas in loco detrito; 1899: »*il faut renoncer à lire un mot finissant en* Σ«. — Vs. 9 extr. edidit ΕΡΙΛΛΙ; 1899: »*la dernière lettre était* Ε«, quod certissimum.

Εὐθυμίδας
ἀνέθηκε,
ἅ κα πεᾶν
ποὶ τὸν θεὸν
ἰεῖ(ι) λευσάμε-
νος δαῖτας χρή-
ιζ[ων.
Θυσίαν
Ἡρακλεῖ, Ἀλῶ[ι
ἰδόντα [ἐ]παινῆ
εἰκόν.

Secundum litteraturam titulus recentior saeculo ineunte quinto esse non potest, ut litterae Η et Ω adhibitae explicari cum Legrandio, cui adstipulatur Dittenberger, nequeant e scriptura Ionica vixdum recepta. Neque maiore iure conici possit a serioris aetatis lapidario speciem antiquitatis esse affectatam, nam ne dicam eo consilio vitandas fuisse litteras Ionicas non vel falsis locis inculcandas, lapidem contemplato litterae non valde profunde quidem insculptae talis suspicionis ansam non praebent. Putandus igitur est lapicida notitiam quidem habuisse orthographiae Pari, Thasi, Siphni adhibitae eamque, ut captant homines peregrina, imitari studuisse (cf. titulum n. 355), sed non semper bene rem confecisse. Debebat enim pro ΘεΟν vs. 4 scribere ΘεΩν, pro ἈλῶΩι vs. 8 ἈλίΟι, pro εἰΩνόν vs. 10 εἰΟνόν. Vs. 6 δαΘεναι scripsit e more Ionico, vs. 3 Η et vs. 8 Θ adhibuit ut spiritum (in finibus versuum 6 et 9 incertum utrum Ε fuerit an Θ).

Euthymidas postquam oraculum quoddam adiit lapidi inscribenda curavit et interrogationem suam (vs. 1—7) et responsum (vs. 7—10). Parum accurate pro aoristo vs. 6.7 posuit praesens χρήζων. Quod quaesitus est sermo et colore quodam poetico imbutus (δαῆναι, Θυσάμεν), non dedecet argumentum; oraculum in metri similitudinem est conformatum.

Vs. 4 pro ⊕ primum lineam directam videtur exaravisse lapicida et tum correxisse. — Vs. 5 ΙΩΙΕΙ lectio certa. — Vs. 7 nihil scriptum erat post ΕΝ atque quae coniecerunt Danielss. Θυσάμεν[ον], Dittenb. Θυσάμεν[ος] patet vel repugnare spatio. — Vs. 8 de Hercule apud Troezenios cf. Paus. 2, 31, 10. 2, 32, 4. — Ἀλῶ[ι (pro quo ἥρῳ mira est Baunackii coniectura) assecutum esse divinando magnae laudi dandum est Dittenbergero — consensum fere tulerat Dragumis inventum λαοῖς —, sed ne credas ab eo pendere lectionem meam, refero lineae transversae certa vestigia in prima vocis littera me vidisse et in lapide et in ectypo; multo quidem minus certum esse Iota, sed id non monitum ex ectypo designavisse Maximilianum Lübkeium, virum in hoc negotio probatissimum linguaeque Graecae plane ignarum. Possis quidem ἁλίου (Ω = ου) »in sole« sive

»interdiu«, qui genetivus non minus recte se haberet quam αἰθρίας, γαλήνης et vel in pedestri oratione apud Thucydidem 3, 23 ἀπηλιώτου; sed cum teste Pausania 2, 31, 5 inde a quinti saeculi initiis Solem coluerint Troezenii (Ἡλίου δὲ Ἐλευθερίου καὶ σφόδρα ἐοικότι λόγῳ δοκοῦσί μοι ποιῆσαι βωμὸν ἐκφυγόντες δουλείαν ἀπὸ Ξέρξου τε καὶ Περσῶν), de Ἀλίῳ vix est dubitandum. Psilosis est legitima: vide Alcman. Papyr. Col. II 7 ὑπ' ἅλιον, C. I. G. Sept. III 880 (Corcyra) ὑπ' ἀλίῳ (quae exempla deprompsi e Blass-Kühner, *Ausführliche Grammatik* I 110); Atticum est ἥλιος, vide Wachsmuth, *Die Stadt Athen* 2, 361. In asyndeto non est offensio; persaepe dedicationes Epidauri in urbe Troezeniis vicina oblatae sunt Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῷ. — Vs. 9 in fine recte restituisse mihi videor ἐ]πιαλῆ e glossa Hesychii ἐπιαλές· τερπνόν, ut sensus sit »si videris avem faustam«. Potuerit ἐπιαλής derivari a ἐπιάλλω (sicut ἐπισφαλής a ἐπισφάλλω), ut proprie sit »missum« sc. a diis. Recte se habet accusativi terminatio contracta; cf. Ἀνδροκλῆ n. 756 vs. 9.

761 Damalae in area paredri fragmentum lapidis calcarii de summa parte stelae cymatio instructae, repertum teste Legrandio anno 1890 in medio ascensu arcis in aggere (»*terrasse*«) prope locum templi plane deleti. In parte antica titulus *A*, in latere ad dextram contiguo *B*, uno tempore exarati. A. 0,18. l. 0,20. cr. nunc 0,10. — *Exscripsi.*

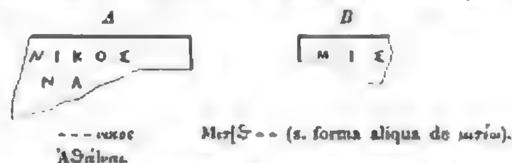

- - - νικος Μισ[θ - - (s. forma aliqua de μισθόω).
Ἀθά]ναι.

Videbatur mihi quinti a. Chr. n. saeculi. *B* fuerit carmen. — De Minerva praeter Neptunum Troezeniis numine principali vide Paus. 2, 30, 6; eius imagine signati sunt haud pauci urbis nummi, cf. *Greek coins in the Brit. Mus.*, *Pelop.* 165 sq.

762 Lapis marmoreus extractus e ruinis Ἁγίας Σωτείρας. A. 0,20. l. circa 0,70. Apographum et ectypum misit Legrand.

- - ω]ν Νική[του.

Saeculi quarti.

763 Basis quadrata, quae olim erat pro mensa sacra in aedicula Hagii Georgii, ante quam nunc iacet. A. 0,46. l. 0,64. cr. 0,43.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 93 n. V. — *Exscripsi.*

ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΑ	Ἀριστονίκα
ΤΕΛΛΙΑ	Τελλία
ΑΡΤΑΜΙΤΙ	Ἀρτάμιτι.

Saeculi quarti. — Duo Dianae templa Troezenia novimus e Pausania: 2, 31 in. ἐν τῇ ἀγορᾷ ναὸς καὶ ἀγάλματα Ἀρτέμιδός ἐστι Σωτείρας et 2, 31, 4 πλησίον δὲ τοῦ θεάτρου Λυκείας ναὸν Ἀρτέμιδος ἐποίησεν Ἱππόλυτος.

764 Basis marmorea in muro antico ecclesiae Hagii Iannis, a porta ad dextram. A. 0,25. l. 0,87.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 94 n. X. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1072.) — *Exscripsi.*

ΤΟΙΑΥΤΟΙΔΑΜΙΟΡΓΟΙΚΑΙΠΡΥΤΑΝΙΕΣΤΑΙΗΡΩΣΣΑΙΜΕΑΝΕΘΗΚΑΝ
ΑΝΔΡΟΒΙΟΣΝΙΚΙΟΣ ΠΑΤΡΩΝΠΑΤΡΟΚΛΕΟΣ
ΣΑΜΑΓΟΡΑΣΣΑΜΟΥ ΔΕΡΙΑΣΣΤΟΜΑ
ΤΙΜΟΚΛΗΣΞΕΝΟΦΩΝΟΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ
5 ΠΑΣΙΧΑΡΗΣΠΑΓΧΑΡΙΝΟΥ ΕΥΔΙΚΟ.ΣΘΕΣΣΑΛΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΔΙΚΟΣΕΠΑΙΝΕΤΟΥ ΔΑΜΟΤΕΛΗΣΠΑΤΡΕΑ
ΑΓΗΣΙΚΡΑΤΗΣΜΝΑΣΙΑ ΑΙΝΗΣΙΔΑ ΑΙΝΕΑ
ΦΙΛΩΝΙΔΑΣΛΥΚΕΑ ΠΑΤΡ ΛΙ

Varia lectio Legrandii. Vs. 1 ΗΡΩΙΣΣΑΙ || vs. 6 ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ || vs. 7 col. II in. ΑΙΝΕΣ. Omnes hos errores ipse correxit Legr., cum a. 1899 lapidem denuo inspexit.

Τοὶ αὐτοὶ δαμιοργοὶ καὶ πρυτάνιες ταῖ ἡρώσσαι με ἀνέθηκαν.
Ἀνδρόβιος Νικίος — Πάτρων Πατροκλέος
Σαμαγόρας Σάμου — Δερίας Στόμα
Τιμοκλῆς Ξενοφῶνος — Τιμοκράτης Ἀριστοκράτεος
5 Πασιχάρης Παγχαρίνου — Εὔδικος Θεσσαλοῦ
Ἀριστόδικος Ἐπαινέτου — Δαμοτέλης Πατρέα
Ἀγησικράτης Μνασία — Αἰνησίδα[μος] Αἰνέα
Φιλωνίδας Λυκέα — Πατρ[οκ]λ[ῆς τοῦ δεῖνος.

Saeculi quarti. Versus ei, qui continent catalogum nominum (2 sq.), inter se στοιχηδόν sunt ordinati, nisi quod in columna altera versus quartus (Τιμοκρ.) urgente spatio paulo angustius est scriptus. Ἡρώσσαι, in quo notabile est omissum Iota mutum, editor prior recte videtur interpretari »*Phaedrae*«. Τοὶ αὐτοὶ κτλ. (vs. 1) indicat collocatum fuisse donarium iuxta alterum, quod homines iidem alii dedicavissent numini, dixeris Hippolyto, de cuius cultu Troezene vigente vide Paus. 2, 32, 1. Cf. n. 873.

765 »*Sur une grande base, déterrée près de Hagios Iannis.*« Litterae a. 0,03.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 93 n. IX. — *Exscripsi ex ectypo* comiter misso a Legrandio.

ΓΙΧΑΣΑΓΑ — Τύ]χας ἀγα[θᾶς.

Quarti a. Chr. n. saeculi. Initium ΕΥΧ ediderat Legr., de qua lectione nunc valde se dubitare mihi scripsit, enotasse se ante lapidem ΓΥΧ, fortasse fuisse ΤΥΧ, quod equidem certum duco. Manifesto est ara, cui numen, ut persaepe Epidauri, inscriptum est casu genetivo.

766 Basis anno 1899 effossa a Legrandio in horto quodam infra turrem antiquam in dextra rivi molarum ripa. Conformata erat in speciem graduum trium, quorum summo continenti titulum imposita erat statua, ut monstratur magna excavatione, qua superne est instructus. Summus gradus a. 0,35. l. 0,76. cr. 0,69; graduum duorum reliquorum pone eum repertorum mensurae sunt: alterius altitudo 0,27, longitudo 0,90, crassitudo 0,85; alterius altitudo incerta, longitudo 1,06, crassitudo 1,01.

Benigne Legrand mihi misit apographum et ectypum, e quo designata est imago ad quintam verae magnitudinis partem redacta.

Ἀλέξ(?)]ανδρος Κλέα
ἱ]αρεὺς γενόμενος
Ἀπόλλωνι.
Κηφισόδοτος Πραξιτέλεος ἐποίησε.

Pulchra litteratura certa ratione tribui potest vergenti quarto a. Chr. n. saeculo, ut sculptorem constet fuisse clarissimi Praxitelis filium. De statuae habitu Legrand diserte adnotat nihil elucere e lapidis latere summo. Tam venuste disposita est scriptura, ut certum sit deesse initio litteras quinque; proposui nomen tritissimum, fuisse quidem possunt etiam Ἀγήσανδρος, Ἀνάξανδρος, alia. Manifesto dedicans sacerdos erat ipsius Apollinis, quem Troezene in summo honore fuisse testatur Pausanias 2, 31, 6. 2, 32, 2.

767 Parisiis in museo *Louvre* dicto stela lapidis duri, superne fracta, ornata anaglypho paulum elato artis mediocris: miles dextram clipeo imponens stat ante deam corona indutam; inter eos est anguis. Titulus supra anaglyphum scriptus est litteris valde diductis. A. 0,62. l. (in anaglyphi parte inferiore) 0,24. cr. 0,12. Reperta dicitur »*Magoula, Argolide*«, quod referre non possum nisi in colles dictos Μικρὰ et Μεγάλη Μαγούλα sitos in planitie Troezenia; cf. Miliarakis, Γεωγραφία Ἀργολίδος p. 195.

Héron de Villefosse et Michon, *Musée du Louvre: acquisitions de l'année 1898*, p. 3 n. 19. Mihi *descripsit Haussoullier* et misit ectypum.

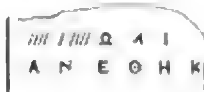

[Ὁ δεῖνα Ἀπο-
λ]λω[ν]ί[ου
ἀνέθηκ[ε.

Verisimiliter restituit Haussoullier.

768 Fragmentum repertum a. 1899 a Legrandio eodem loco quo n. 761. L. 0,25. cr. 0,07. — Legrandio debeo apographum et ectypum, e quo *exscripsi*.

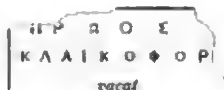

Ἥ]ρωος
Κλαικοφόρ[ου.

Ara fuisse credenda est; de genetivo nominis divini cf. n. 765. Tribuenda est tertio a. Chr. n. saeculo. Eadem fere aetate heroi eidem dedicata est ara Epidauria n. 1300; ὁ Κλαικοφόρος audit in titulo Messenio *Athen. Mitth.* 16, 1891, p. 353, qui teste Wilhelmo circa initia saeculi tertii est exaratus. De nomine cf. Usener, *Götternamen* p. 265.

769 Lapis quadratus, qui tegebat basim, ad dextram fractus, olim in ecclesia S. Georgii, nunc apud paredrum. In latere summo est foramen ad inmittendum donarium. A. 0,07. l. 0,26. cr. 0,23.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 99 n. 23. — *Exscripsi.*

Φρούραρχος Κυρρα[ῖος τοῦ δεῖνος Μακεδὼν
καὶ φρου[ροὶ ἀνέθεν.

Φρουροί Troezene adfuisse non credendi sunt post annum 243 a. Chr. n., quo foederi Achaico urbs accessit, ut hoc anno titulus antiquior sit habendus. Circa mortem Alexandri Magni in urbibus Peloponnesi collocata fuisse praesidia Macedonica et eieci coepta anno 323 edocti sumus titulo C. I. A. II 4, 2 n. 231 *b* vs. 45 sq.; imposita ea esse post regis Agidis stragem et mortem a. 330 haud improbabiliter coniecit Kaerst, Mus. Rhen. 52, 1897, p. 597. Sed titulus noster tertio potius saeculo est tribuendus quam quarto, et revera a. 279 denuo praesidium Macedonicum tenuit Troezena, quod tum Cleonymus Spartanus eiecit (Frontin. 3, 6, 7. Polyaen. 2, 29). Neque abhinc usque ad annum 243 Troezena a praesidio Macedonico liberam fuisse certi sumus, ut accuratius aetatem tituli definire nequeamus.

770 »*Base ronde*« in aedicula ruinosa, cuius possessor Dimitri Paschos. Litterae a. fere 0,03; Rho 0,04.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 93 n. VI. — *Exscripsi ex ectypo* a Legrandio comiter misso.

Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ο Σ

Ἀρτάμιτος.

Tertii saeculi. Non dubito quin fuerit ara; de genetivo cf. n. 765.

771 Fragmentum baseos e lapide nigro, inaedificatum muro ecclesiae ruinosae Palaeo-Episcopi. Incolume infra et ad sinistram; particula servata est marginis superioris; in summo latere erat excavatio quadrata. A. 0,22. l. 0,39.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 90 n. IV. — *Exscripsi.*

Τ Ι
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε
Τ Ω Ι Α Ι Σ Κ Λ Α Γ

Τι - - - - - - -
ἀνέθηκε - - - -
τῶι Αἰσκλαπ[ιῶι].

Aesculapii sacrum Troezenium testatur titulus Epidaurius n. 951 vs. 10 sq.; statuam (quam quidem Troezenii dixerunt Hippolyti esse) Pausanias 2, 32, 4; in nummis urbis deus repraesentatur stans iuxta aram (Mionnet, Suppl. 4, p. 268 n. 196). Cf. etiam n. 772. — De diphthongo in nomine divino cf. ad n. 356.

772 Basis marmorea in ruinis ecclesiae Palaeo-Episcopi. Fracta in partes duas; in latere summo foramina complura. A. 0,33. l. 0,905. cr. 0,905.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 90 n. III. Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 213. — *Exscripsi.*

Ι Ι Λ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ | Α Θ Α Ν Α Δ Α Ε Υ Τ Υ Χ Ι Σ Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Τ Α Ν Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ | Α Δ Α Μ Ο Σ Θ Ε Ν Ε Ι Α Ν Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ω Ι Υ Γ Ι Ε Ι Α Ι

spatium centimetrorum sedecim

ΑΚΕΣΤΩΡΑΙΣΧΡΩΝΟ | ΣΤΟΡΩΝΑΠΕΛΛΙΩΝΟΣΑΡΓΕΙΟΙΕΠΟΙΗΣΑΝ

Var. lect. Titulum artificis omittit Legrand. — Versus primi initium plenius dant priores: ΑΠΟΛΛ.

Ἀπολλόδωρος Ἀθανάδα, Εὐτυχὶς Ἀπολλοδώρου
τὰν θυγατέρα Δαμοσθένειαν Ἀσκλαπιῶι, Ὑγιείαι.

Ἀκέστωρ Αἰσχρωνος, Τόρων Ἀπελλίωνος Ἀργεῖοι ἐποίησαν.

Tertii a. Chr. n. saeculi. Cf. n. 1145. 1481. De cultu Aesculapii Troezenio vide ad titulum praecedentem.

773 In area aedificii, cuius forma designata est *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897, tab. XIII, tabula lapidea l. 0,75. cr. 0,20. In summo latere sculpta sunt ellipsis et circulus, in quo foramina quattuor continentia metallum, ut vas sive aliud donarium impositum fuisse appareat. In margine titulus difficilis lectu.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897, p. 548. — *Exscripsi* ex ectypo, adiutus eiusdem viri docti apographo accuratiore a. 1899 confecto, quod utrumque eximiae eius liberalitati debeo.

Σ
Σ Ω Σ Ι Α Σ Θ Ε Ω Ρ Ι Δ Ο Σ Ι Α [ ] Ν Α

Σωσίας Θεώριδος. Ἀ[θά]ναι.

Est fere tertii a. Chr. n. saeculi. Supplevi nomen deae. Linea directa, quam ante paenultimum Alpha indicavit Legr., non plane mihi videtur certa; sin erat, fuisse crediderim pro interpunctione.

774 Damalae in ruinis Hagiae Sotirae basis in speciem graduum duorum redacta. In latere summo excavatio quadrata. A. 0,21. l. 0,57. cr. 0,51.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 120 n. XXXIV. — *Exscripsi.*

Γ L
Ο Μ Η /
Ν Ο Σ Ω Ρ Υ Ρ Ι Ω Ν Ι Π Α Ν Τ Α Κ Λ
Ι Α Λ Λ Ι Π Π Ο Υ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α Μ Ω Ι Ε Υ Ρ Υ Τ Ι
Υ Λ Λ Ω Ν Ο Σ Κ Λ Ε Ι Τ Ε Α Ι Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ι Ο Υ
Ι Σ Α Ν Δ Ω Ρ Ο Υ

Μ Ν Α Μ Ο Ν Ε Σ Π Ε Ρ Ι Θ Ι Α Ι *vacat* Φ Ι Λ Ο Ξ ////
Ε Λ Ι Δ Α Σ Τ Ε Λ Λ Ι Α Ι Σ Κ Α Μ Α Ν Δ Ρ Ω Ι Ν Ι Κ Ι Α Ι
Ι Κ Ο Σ Μ Ν Α Σ Ι Θ Α Ν Ε Ι Τ Ρ Ι Τ Υ Λ Λ Ω Ι Ι Ω Π Υ Ρ Ω //
Ω Ν Γ Λ Α Υ Κ Ι Α Ι Ω Φ Ε Λ Ι Ω Ν Ι
Γ Ε Ι Ρ Ο Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Ε Ν Ο Ν Τ Ι Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ω Ι
Θ Ε Ο Π Ο Μ Π Ο Σ Δ Ι / Κ Ο Ν Ο Σ Λ Λ Ρ Ρ Ι Α Σ

Var. lect. Quae in Legrandii exemplo edito differunt a meis paene omnia, ut per litteras mihi nuntiavit, lapide anno 1899 denuo examinato ipse correxit; haec igitur enumerare supersedeo. Restant fere: omissa vs. 5 in. alterum Λ, vs. 6 in. Αι et Ν, vs. 10 in. ι (de Kappa); vs. 10 extr. post ΝΙ spatium indicatum est litterarum fere quinque, tum Τ (non recte; erat post ΝΙ spatium vacuum usque ad marginem).

- - - - - - - - - - -	- - - - - - - - - - -
- - - - - Φιλ]ουκλ[ου	- - - - - - - - - - -
- - - - - - νος	Ζ[ωπυρίωνι Πανταλ[έες
- - - - - - - Κ]αλλίππου	Ἀριστοδάμωι Εὐρυτί[δα
Σιλα[ρ . . . . .]ωνος	Κλειτέαι Θεμιστίου.
Ἰπα[ίαι Με (s. Μη)]μ[ο]δώρου	

Ἱερο]μνάμονες·	Περιθ[ίαι, Ἀγ(?)]ίαι,	Φιλοξ[ίναι,
Εὐτ(?)]ελίδας,	Τελλίαι, Σκαμάνδρωι,	Νικίαι,
Εὔν]ικος,	Μνασιφάνει, Τριτύλλωι,	Ζωπύρω[ι.
. . κων.	Γλαυκίαι, Ὠφελίωνι,	
Μάγειρος·	Ἀριστομήδοντι, Νικάνδρωι,	
Θεόπομπος. Διάκονος· Λα[μ]πρίας.		

Tertii fere saeculi. Dedicatio est ut videtur collegii alicuius, cuius magistratus in columna prima gradus alterius sunt enumerati, vix quoque in gradus prioris columna priore, cum hic indicati sint patres, qui desunt loco altero. Cum praeter magistratus viri reliqui casu dativo sint relati, videtur dedicatum esse collegii sodalibus mortuis.

775 Tabula marmoris albi, quae erat pro mensa sacra in aedicula ruinosa sita ab Episcopi ad occasum versus supra aediculam aeque ruinosam sanctorum Apostolorum. In versibus singulis variat litterarum altitudo, quae fere est vs. 1. 3: 0,028; vs. 2: 0,015; vs. 4: 0,020.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 93 n. VII. — *Exscripsi ex ectypo* Legrandii.

Α Ρ Χ Ε Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ	Ἀρχέστρατος
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α Μ Ο Υ	Ἀριστοδάμου
Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι	Ἀρτάμιτι
Σ Ω Τ Ι Ρ Α Ι	Σωτ[ε]ίραι.

Adscripserim vergenti tertio a. Chr. n. saeculo. — Ἄρταμις Σώτειρα: cf. adnotationem ad n. 763.

776 In aedificio sito prope id, in quo repertus est titulus n. 773 (formam vide *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897, p. 544), fragmenta marmorea parvae paterae s. pelvis. In margine titulus.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897, p. 549.

//// Ρ Η //// Τ Η Ρ ////

777 »*Fragment de colonne*«, intellege basim rotundam, in aedicula ruinosa, cuius possessor Dimitri Paschos.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 93 n. VIII.

Φ Α Υ Ϲ Τ Ο Ϲ ?	Φαῦστος (Φαύστου)
ꟷ Τ Η Ι Π Α Τ Ρ Ι Δ Ι	τῇ πατρίδι.

Cf. n. 798.

778 Parva basis supra et infra cymatiis ornata, reperta a Legrandio anno 1899 in horto sito subter ecclesiam Hagii Iannis. Servata est radix partis rotundae impositae lateri summo. — Legrand comiter transmisit apographum et ectypum, e quo *exscripsi*.

Μ Ε Ν Α Ν Δ Ρ Ο Ϲ	Μένανδρος
Ε Υ Χ Η Ν Τ Η < Ι	εὐχὴν τῇ [φ]ι-
Λ Α Ν Θ Ρ Ω Π Ω	λανθρώπῳ
Τ Υ Χ Η	Τύχῃ.

779 Basis marmorea utrimque fracta in muro meridionali ecclesiae Hagii Iannis. A. 0,17. l. 0,31.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 99 n. XXI. — *Exscripsi.*

ΤΟΚΡΑΤΟΡΟϹ
ΙΟΥΚΑΙϹΑΡΟϹΑΥϹΙ
ϹΙΔΗΜΟΥΔΙΑΤΑΞΑΜΕ
ΑΝΕΘΗΚΑΝ

Ἀγαθῇ τύχῃ. αὐ]τοκράτορος - - - - - -
Σεβαστ]οῦ Καίσαρος Λυσί[δαμος καὶ - -
. . . Λ]υσιδήμου διαταξαμέ[νου τοῦ πατρὸς
ἀνέθηκαν.

Vs. 2 in. certum est Tau propter magnum intervallum lineae servatae (Λ non recte dat Legrand). Restituisse mihi videor argumentum tituli: manifesto dedicant fratres duo, quorum alter videtur gessisse nomen patris. διαταξαμένου intellege: »*iubente per testamentum*«.

780 In regione prope Damalam, quae dicitur Psipha (in via ducente Phanarium), fragmentum stelae inmissum muro.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 627 n. 11.

Η Φ Ο Ρ Ο Ϲ	Νικ[ήφορος
Ο Υ Ι Δ Ι Ο Υ	ἐκ τ]οῦ ἰδίου.

Vs. 1 supplevit Legrand. — Potius erat dedicatio quam titulus honorarius.

781 Columna marmorea, olim prope ecclesiam Palaeo-Episcopi, nunc in ipsis ecclesiae ruinis. A. 2,95. diametros 0,35.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1184. Dodwell, *Classical tour* II 270. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. *éd.* vol. 5 p. 251. — *Exscripsi.*

Ϲ Υ Τ Υ Χ Ο Ϲ Ε Ρ	Εὔτυχος Ἑρ-
Μ Ο Υ Χ Ϲ Υ Ν	μοῦ σὺν
Τ Ω Υ Ι Ω Ε Ι Ϲ Ι Ω	τῷ υἱῷ Εἰσίω-
Ν Ι Α Ν Ε Θ Η	νι ἀνέθη-
Κ Ε Ν	κεν.

782 Basis lapidis nigri in ruinis ecclesiae Ἁγίας Σωτείρας. A. 0,30. l. 0,66. cr. 0,58. In latere averso scriptus est titulus n. 787.

Baumeister, Philologus 9, 1854, p. 182. Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1855 p. XXXIV. Foucart in additamentis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 158a ex ipsius collatione. (Kaestner, De aeris p. 73.) Cf. C. Keil, *Jahrbücher für Philologie und Pädagogik* Suppl. II, 1856/57, p. 369. — *Exscripsi.*

ΑΓΑ///// ΤΥΧΗΙ
ΑΓΑCΙΚΛΕΙΔΑC ΑΓΑCΙΚΛΕΙΔΑ
ΟΑΡΧΙΑΤΡΟC ΤΗCΠΟΛΕΩC
ΑΓΟΡΑΝΟΜΩΝΤΟΖΘΕΤΟC
Ψ ΤΟΝΘΕΟΝ ΤΗΠΟΛΕΙ Β

Ἀγα[θῆι] τύχηι·
Ἀγασικλείδας Ἀγασικλείδα,
ὁ ἀρχίατρος τῆς πόλεως,
ἀγορανομῶν τὸ (ξ)ϑ' ἔτος,
τὸν θεὸν τῇ πόλει.
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

Var. lect. Vs. 1 de voce prima solum A praebet Foucart, Bursian et Baumeister nihil.

Certa est lectio vs. 4 ζϑ', quod erratum potius est pro ξϑ' quam, ut voluit Keil, pro ζε'. Aera secundum scripturae indolem cum Kaestnero a pugna Actiaca deduci nullo modo potest; optime potest ab Hadriani itinere Peloponnesiaco, ut titulus sit anni 192 p. Chr. n. Ὁ θεός a medico dedicatus credendus est Aesculapius; cf. n. 771.

783 In scapo hermae marmoreae, qui est pro gradu Damalae in area paredri, duo sunt tituli alter sub altero a diversis manibus incisi. Repertus in ruderibus aediculae ruinosae sitae infra turrem antiquam. Scriptura pravissima et valde detrita. A. 1,0. l. 0,35. cr. 0,21. — *Exscripsi.*

A

ΥΠΟΙΙΥΠΕΝΟCΕΡΜΑC
ΙΙΑΙC
ΛΙΑΑΝΙ
ΙΙΚΥΔΑΙΝΗΙ
ΙΝΗΠΙΟΦΡΗΝΚΑΙΝΕΙΛ
ΙΝΓΕΝΕΗCΦΕΤΕΡΗΘΗΚΕΝΑΙΙ
ΑΛΛCΘΕΝΕΥCΙCΑCΑΕΙΝΠΙΕΙCΙΑ
ΟΥΙΙΙΕΤΗCΝΗCΑΙΕ ΝΕΙΙ ΔΟ

vacat

B

ΕΡΜΕΙ
ΝΙ ΟΛΥΜΠ
ΛΑΙ ΤΟΥΤΟΝ ΟΙ
ΟΙΙΙΑΠΟΤΑCΠΙΟΥ ΤΙΟΙ
ΕΘΗΑΝΑCΘΛΟΝΚΑΙΓΕΙΝΙΑΕΥΚΑ
ΕCΤΙΚΑΛ'ΑΥΤΟCΔΟΓΜΑΔΕΙΚΝΥ
ΛΥΚΩΝΜΕΝΕΚΟΙΟΥCΤΟΙCΦΙΛCΠΑΩΝ
Ψ Δ

A

πολύτρ]οπο[ς(?) ε]ὔξεινε Ἑρμᾶς
- - - - - - - - - πίοις κ. πίαις
- - - εὐχ]ὰν
- - - κυδαίνω[ν
- - νηπιόφρων καὶ νεῖκ(?)
ἐ]ν γονεῇ σφετέρῃ θῆκεν(?) ἀ-
ἀλλ' ἴθεν εὐ(?) - - - - -
- - - - - - - - - -

B

Ἑρμεῖ - - - - - - -
- - - - - - - Ὀλυμπ-
- - - τοῦτον - - - - -
- - ἀπὸ τῆς - - - - - -
ἔθη[κ]εν ἄεθλον καὶ . . . . . . εὔκλει(?)-
ἔστ[η]κε [δ]' αὐτὸς δόγμα δεικνύ[ων]
. υ . ων μέτα κό[ρ]ους το[ὺ]ς(?) φιλ[ό]πλων

ψ(ηφίσματι) δ(ήμου).

In Mercurium condita sunt carmina duo. — *B* vs. 6 certa est apostrophus.

784 In ruinis Hagiae Sotirae basis marmorea rotunda, fracta in partes duas, a. 0,30, diametros 1,26. Deest marginis fere tertia pars. In latere summo excavatio est sexangula (cui olim immissus erat ὁ ἄμβων). — *Exscripsi.*

ΙΩΑΝΝΗC///ΑΝΑΓΝΩCΤΗCΥΠΕΙ ΚΑΙΤΟΥΠΑΙΔΙΟΥΑΥΤΟΥ
ΑΛΛΙΕΡΓΗΕΕΝΤΟΝΑΒΒ ΝΑΕΙCΔΟΞΑΝΚΑΙΕΠΑΙΝΟΝ . . ΑΡΧΑΝΓΕΛΟΥΜΙΧΑΗΛ

Ἰωάννης [ὁ] ἀναγνώστης ὑπὲ[ρ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ] καὶ τοῦ παιδίου αὐτοῦ
κ[α]λλιέργη(σ)εν τὸν ἄββ[ω]να εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον [τοῦ] ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

ἄββωνα scriptum pro ἄμβωνα, sicut aetate multo antiquiore ξυββάλλεσθαι C. I. A. II, 1 n. 52c (p. 400) vs. 11.

785 Tabula marmorea, a. 0,75, reperta a. 1890 in ruinis ecclesiae sitae in arce (*Castro*) a *Legrandio*, cui debeo apographum.

- - - - κατεσκευάσατ]ο εἰς δόξαν τῆς Ἁγίας καὶ
- - - - - - -

3. TITVLI HONORARII.

786 In arce (*Castro*) in muro ecclesiae principalis.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 99 n. XIX.

ΡΧΟΣΑΜΥΝΩΝΠΑΤΡΙΔΙΓΑΙΗΙ
ΗΣΣΤΗΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Τοῖος ἐὼν Μνήσα]ρχος ἀμύνων πατρίδι γαίηι
κυδαλίμοις· Στρατοκλ]ῆς στῆσ' ἀρετῆς ἕνεκεν.

Supplementa posui exempli gratia.

787 In basi eadem qua n. 782.
«Edidit Chandler, Inscr. II, 135. p. 80. atque inde Brunck, Lectt. p. 287., Annal. ed. Lips. T. IV. p. 193. (cf. Iacobs, Animadv. T. III. P. II. p. 76.), Iacobs. Anthol. Palat. Append. Epigr. n. 299. Ex Cockerelli schedis dedit deinde Walpol. Trav. p. 565, qui non recte Epidauri ponit. Fourmontus habet inter Hermionenses titulos» Boeckh, C. I. G. 1187. — Cf. Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 6. (Kaibel, Epigr. Graeca 916.) — *Exscripsi.*

ΙΙΘΕΙΔΑΙΘΕΟΔΩΡΟΝΕΠΕΙΠΟΛΙΝΗΕΞΗϹΕ
ΠΕΥΚΑΛΙΜΟΙϹΑΓΑΝΗϹΜΗΔΕϹΙΠΡΟϹΤΑϹΙΗϹ
ΝΑΙΜΗΝΚΑΙΚΤΕΑΤΕϹϹΙΝΕΠΕΙΛΙΠΕΠΑϹΙΝΕΜΕϹΘΑΙ
ΑΡΓΥΡΟΝΕϹΓΕΝΕΗΝΠΑϹΑΝΕΠΕϹϹΟΜΕΝΗΝ

Var. lect. Vs. 1 in. ΠΙΤ servatum viderunt priores || vs. 4 extr. ΝΩΝ Cockerell et Conze.

Πιτθεΐδαι Θεόδωρον· ἐπεὶ πόλιν ἠέξησε
πευκαλίμοις ἀγανῆς μήδεσι προστασίης,
καὶ μὴν καὶ κτεάτεσσιν, ἐπεὶ λίπε πᾶσι νέμεσθαι
ἄργυρον ἐς γενεὴν πᾶσαν ἐπεσσομένην.

«Theodorum intellige Achaeorum ducem, cuius laudes celebrat etiam n. 373 [= C. I. A. III 636]» (Boeckh). «Sub imperatore Theodosio I a. Chr. 380 Gothis Thessaliam et Epirum vastantibus honores meruit» (Chandler). «Pitthidae sunt Troezenii a Pelopis filio. Vs. 3: *quippe quum pecuniam reliquerit omnibus distribuendam* [usuram sc., recte Kaibel] *in omnia saecula*» (Boeckh).

788 Lapis quadratus, qui antiquitus tegebat basim, olim pro sacra mensa in ecclesia Ἁγίας Σωτείρας, nunc in eiusdem ecclesiae ruinis. A. 0,27. l. 0,75. cr. 0,75.
Inter Hermionicos in schedis Fourmonti, e quibus edidit Boeckh, C. I. G. 1201. Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 193 n. 18. (Dittenberger, Sylloge [2] 231. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3363. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1266.) — *Exscripsi* et ectypum confeci.

ΑΡΑΤΟΝΚΛΕΙΝΙΑΣΙΚΥΩΝΙΟΝ
ΟΔΑΜΟΣΑΝΕΘΗΚΕ

Ἄρατον Κλεινία Σικυώνιον
ὁ δᾶμος ἀνέθηκε.

Nomen clarissimi praetoris Achaeorum e Fourmonti ΑΡΤΟΝ recte restituerat Dittenberger. Statuam Arato erexerunt Troezenii sine dubio circa annum 243, quo recepti sunt in foedus Archaeorum (Paus. 2, 8, 5. Plutarch. Arat. 24).

789 Basis marmorea ad dextram fracta, in ruinis aediculae Hagiae Sotirae. A. 0,28. l. 0,28. cr. 0,55.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 97 n. XVI. — *Exscripsi.*

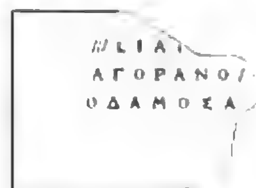

Θ]εοφ[ί]λ[αν τοῦ δεῖνος
ἀγορανομ[ήσασαν
ὁ δᾶμος ἀ[νέθηκε.

Videtur alterius fere a. Chr. n. saeculi. Erant tres modo versus; in versu primo moneo certum esse prius Iota, neque video, quod aliud nomen fuisse possit praeter restitutum a Boeckhio in titulo Theraeo C. I. G. 2463*b* (= C. I. Ins. 2, 733).

790 Basis marmorea, supra et infra cymatiis ornata, in ruinis ecclesiae Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς. A. 0,77. diametros 0,56.
Chandler, Inscr. II p. 80 n. 134. Inde et e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1183. Ex apographo Ravoisei *Expédition de Morée* II p. 172 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* III, 1837, p. 233 n. 65. Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 6. Le Bas, *Voyage archéol.* II 157. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3364.) — *Exscripsi.*

ΟΙΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙ
ΒΙΤΟΝΘΕΥΔΩΡΟΥ
ΤΟΥΚΑΛΛΙΠΠΟΥ
ΤΟΥΑΥΤΩΝ
ΕΥΕΡΓΕΤΑ

Οἱ ἀλειφόμενοι
Βίτον Θευδώρου
τοῦ Καλλίππου
τὸν αὐτῶν
εὐεργέτα.

Var. lect. Vs. 2 nil nisi ΘΕΟΕΥΔΩΙΟ Fourm., ΘΕΥΔΩΡΟΝ Chandl., ΑΟΡΟΥ Rav., Τ[ὸν] ΘΕΥΔΩΡΟΝ Conze, ΙΟΝΘΕΥΔΩΡΟΝ Le Bas.

In fine moneo certum esse Y | vs. 5 extr. TAN Le Bas, sed N nec est nec erat in lapide.

Vs. 2 Τ]ίτου Foucart (in Le Bas, *Voyage*), sed deprehendisse mihi videor vestigia litterae Beta; vs. 3 in. Τί]του idem, sed nihil erat ante TOY. Videntur ephebi honorare condiscipulum, cuius avus Callippus fuerit gymnasiarchus.

---

791 Lapis caeruleus repertus anno 1899 a Legrandio in ruinis ecclesiae Ἁγίας Σωτείρας; in summo latere foramina. A. (*ab*) 0,60. l. (*kl*) 1,10. cr. 0,19. In latere *ac* titulus *A* magnis litteris scriptus; in latere *ab* titulus *B*.

Delineationem lapidis, quam repraesento, et apographum titulorum benigne mihi misit Legrand, addens tituli *b* ectypum non quidem bonum, ut pauca modo conferre potuerim, sed paulo plenius cernere mihi visus sum vocabulum primum, de quo O...Π..ON Legrand.

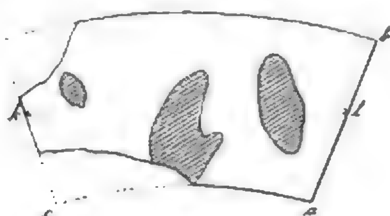

A ·ΝΟΜ *vacat*

B
Ο· ιΠΠΟΝΕΧ ΟΝΑ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΝΑΠΟΛΙ ΑΝΕΘΗ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝΤΑΚΑΙΠΡΕ
ΣΑΝΤΑΕΙΣΡΩΜΑΝΥΠΕΡΦ
ΣΥΜΜΑΧΙΑΣΚΑΙΥΠΕΡΤΑΣ
ΠΟΘΕΡΜΙΟΝΕΙΣ ΕΠΤΑΚΙ

A In latere antico scriptum esse expectas nomen honorati cum nomine patris, ut suspicio sit esse in lapide vel certe fuisse terminationem genetivi -νο[υ.

B Γ]έ[ργ]ιππον [- - - ν]ονα
εὐεργέταν ἁ πόλι[ς] ἀνέθ[ηκε
ἀγορανομήσαντα καὶ πρ[εσβεύ-
σαντα εἰς Ῥώμαν ὑπὲρ φ[ιλίας καὶ
συμμαχίας καὶ ὑπὲρ τᾶς [εἰράνας
ποθ' Ἑρμιονεῖς ἑπτάκι[ς.

De titulo vide quae adnotata sunt ad n. 752.

792 Basis marmorea, supra et infra cymatio instructa, inmissa muro ecclesiae ruinosae Palaeo-Episcopi. A. 0,80. l. 0,46. cr. 0,28.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 96 n. XIII. — *Exscripsi.*

ΟΙΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙ
ΑΡΙΣΤΩΝΟΣΤΟΥ
ΑΝΤΙΣΘΕΝΕΟΣ
ΤΟΥΑΥΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤ
vacat

Οἱ ἀλειφόμενοι
Ἀρίστωνος τοῦ
Ἀντισθένεος
τοῦ αὐτῶν εὐεργέτ[α.

Vs. 3 extr. quod ediderat Legr. ΕΩΣ, ipse correxit per litteras.

---

793 Basis marmorea, supra et infra cymatiis ornata, olim in aedicula S. Ioannis, nunc est pro mensa sacra in aedicula Sancti Georgii. A. 0,83. l. 0,67. cr. 0,48. Singuli versus inter lineas. In latere postico titulus alter consulto erasus.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1185. Chandler, Inscr. II p. 81 n. 136. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 158 ex apographo Le Basii. — *Contuli.*

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ·ΜΑΥ
ΡΗΛΙΟΝΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΣΕ
ΒΑΣΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΛΣΕΠΤΙΜΙΟΥ
ΣΕΒΗΡΟΥΠΕΡΤΙΝΑΚΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΥΙΟΝΗΠΟΛΙΣ
ΤΟΝΑΝΕΙΚΗΤΟΝ
ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥΤΗΣΠΟΛΕ
ΟΣ ΓΕΛΛΙΟΥΤΟΥΑΦΡΟΔΕΙ
ΣΙΟΥ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ(ᾶρκον) Αὐ-
ρήλιον Ἀντωνεῖνον Σε-
βαστόν, αὐτοκράτορος
Καίσαρος Λ(ουκίου) Σεπτιμίου
Σεβήρου Περτίνακος
Σεβαστοῦ υἱόν, ἡ πόλις
τὸν ἀνείκητον·
ἐπὶ στρατηγοῦ τῆς πόλε-
ος Γελλίου τοῦ Ἀφροδει-
σίου.

«Statua Caracallae Augusto, vivo patre, posita» (Boeckh), inter annos 198, quo in societatem regni receptus est Caracalla, et 211, quo mortuus est Septimius Severus. (Fouc.)

---

794 Basis marmorea, supra cymatio instructa, in ruinis Hagiae Sotirae. A. 0,82. l. 0,60. cr. 0,51. Titulus erasus est, sed legi potest.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 99 n. XX. — *Exscripsi.*

ΤΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝΚΑΙΘΕΙΟΤΑΤΟΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΜΑΡΚΟΝ
ΑΥΡΗΛΙΟΝΚΑΡΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΗΠΟ
ΛΙΣΤΟΝΑΝΕΙΚΗΤΟΝ

Τὸν μέγιστον καὶ θειότατον
αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον
Αὐρήλιον Κᾶρον Σεβαστὸν ἡ πό-
λις τὸν ἀνείκητον.

795 Basis marmorea, supra et infra cymatio instructa, olim pro mensa sacra Hagiae Sotirae, nunc in eiusdem ecclesiae ruinis inversis litteris in profundo iacens. A. 0,73. l. 0,49. cr. 0,44. Titulus scriptus duabus manibus, quarum altera incipit a versu sexto.

Chandler, Inscr. II n. 137. Inde et e Fourmonti schedis Boeckh, C. I. G. 1186. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. vol. 5 p. 251. De lectione sua rettulerunt Foucart in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II p. 73 et Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 199. — *Contuli.*

ΓΝ·ΚΟΡΝΗΛΙΟΝΤΙΒΕΡΙΟΥΥΙΟΝ
ΦΛΒΙΛΠΟΥΛΧΡΟΝΧΕΙΛΙΑΡΧΟΝ
ΛΕΓ·Δ·CΚΥΘΙΚΗCΔΥΑΝΔΡΩΝΑΝΤΙ
CΤΡΑΤΗΓΟΝΕΝΚΟΡΙΝΘΩΕΥΘΗΝΙΑC
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝ
ΚΑΙCΑΡΗΩΝΝΕΡΟΥΑΝΗΩΝΤΡΑΙ
ΑΝΗΩΝΣΕΒΑΣΤΗΩΝΓΕΡΜΑ
ΝΙΚΗΩΝΔΑΚΗΩΝΚΑΙΙCΘΜΙ
ΩΝΚΑΙΚΑΙCΑΡΗΩΝΚΑΙΑΓΩΝΟ
ΘΕΤΗΝCΕΒΑCΤΕΙΩΝΚΑΙΑCΚΛΗ
ΠΕΙΩΝΚΑΙCΤΡΑΤΗΓΟΝ ΚΑΙ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤΩΝΑΧΑΙΩΝΚΑΙ
ΑΡΧΙΕΡΕΑΚΑΙΕΠΙΤΡΟΠΟΝΚΑΙ
CΑΡΟCΓΝ̄ΚΟΡΝΗΛΙΟCΦΙΛΙCΚΟC
ΤΟΝΑΥΤΟΥΦΙΛΟΝ Ψ·Β

Γν(αῖον) Κορνήλιον Τιβερίου υἱὸν
Φαβίᾳ Πούλχρον, χειλίαρχον
λεγ(εῶνος) δ' Σκυθικῆς, δυ' ἀνδρῶν ἀντι-
στράτηγον ἐν Κορίνθῳ, εὐθηνίας
ἐπιμελητήν, ἀγωνοθέτην
Καισαρήων Νερουανήων Τραι-
ανήων Σεβαστήων Γερμα-
νικήων Δακήων καὶ Ἰσθμί-
ων καὶ Καισαρήων καὶ ἀγωνο-
θέτην Σεβαστείων καὶ Ἀσκλη-
πείων καὶ στρατηγὸν καὶ
γραμματέα τῶν Ἀχαιῶν καὶ
ἀρχιερέα καὶ ἐπίτροπον Καί-
σαρος, Γν(αῖος) Κορνήλιος Φιλίσκος
τὸν αὐτοῦ φίλον. ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

Var. lect. Vs. 3 ΔΚΑΝΔ Chandl. || vs. 11 ΚΑΙ omittunt Chandl. Fourm.

Vs. 2 δυ' ἀνδρῶν Klebs, Prosopogr. imp. Rom. I p. 461 n. 1164 recte videtur interpretari de duoviris, qui praeerant coloniae Corintho et suo iure contendit contra Boeckhium, non reipublicae Romanae propraetorem fuisse Pulchrum, quippe qui fuisset ordinis equestris: post tribunatum legionis ad procurationem imperatoriam (vs. 13) eum pervenisse, reliqua autem eius munera esse municipalia vel provincialia. Sed quod vir doctus δυ' ἀνδρῶν ἀντιστράτηγον ἐν Κορίνθῳ interpretatur »praefectus duovirum Corinthi«, nescio quomodo id intellegi velit; certe ἀντιστράτηγος valere non potest »praefectus«. Coniecerim a colonia constitutos esse duovirorum adiutores, qui in imitationem reipublicae Romanae dicerentur quidem ἀντιστράτηγοι, sed δυ' ἀνδρῶν, quo additamento distinguerentur a propraetoribus imperii. — Vs. 4 εὐθηνίας ἐπιμελητής »anonae curator in Achaia« (Boeckh). — Vs. 5—8 ἀγωνοθέτην Καισαρήων - - Δακήων. Cum pro simplici Τραιανήων plena imperatoris nomina sint indicata, certum duco regnante Traiano positum esse titulum, idque quidem post annum 103, quo Dacicus est appellatus, et ante a. 114, quo assumpsit cognomen Optimi. — Vs. 9 Καισαρήων, vs. 10 Σεβαστείων ludos puto esse in honorem Caesaris dictatoris et Augusti primi. — Vs. 10 Asclepiea Boeckh ait esse Epidauria, sed possunt esse Troezenia, vide titulum n. 771. »Mira differentia formarum Καισαρήων Νερουανήων etc. et deinde Σεβαστείων Ἀσκληπείων« (Boeckh).

796 Basis magna olim in aedicula ruinosa Hagii Nicolai, cuius possessor Dimitri Paschos.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 98 n. XVII.

ΑΓΑΘΗΙ
ΜΑΥΡΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΝΤΟΝΦΙΛΟCΟΦΟΝ
ΗΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝΠΟΛΙCΤΕΙΜΗ
ΘΕΝΤΑΛΟΓΙCΤΕΑΥΠΟΤΗCΒΑCΙΛΕΙΑC
ΕΙCΔΕΚΑΕΤΙΑΝ
ΨΒΔ

Ἀγαθῆι [τύχηι·
Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Ὀλυμπιόδωρον τὸν φιλόσοφον
ἡ λαμπροτάτη Τροιζηνίων πόλις, τειμη-
θέντα λογιστείᾳ ὑπὸ τῆς βασιλείας
εἰς δεκαετίαν.
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς), δ(ήμου).

Litterarum formas editas benigne per litteras mihi correxit Legrand. ὑπὸ τῆς βασιλείας »ab imperio« rhetorice dictum pro »ab imperatore«. Noti sunt »*logistae* (sic etiam in titulis Romanis) *dati ab imperatore*« oppidis Graecis, vide Mommsen, *Staatsrecht*[3] II p. 1033. Menadier, Ephesii p. 87 adn. 177.

797 Basis marmorea in ruinis Hagiae Sotirae, quae aetate Byzantina in capitellum est conformata igiturque supra aliquid decisum, sed latitudo non diminuta. A. 0,56. l. 0,53. cr. 0,28.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 98 n. XVIII. — *Exscripsi* lapidem; postea contuli ectypum, quod a. 1890 a se confectum comiter mihi misit Legrand.

ΖΗΝΙΩΝΕΙΝΑ
ΗΡΑ ΛΕΩΝΟΣΤΟΝ
ΕΚΠ ΓΟΝΩΝΕΥΕΡ
ΓΕΤ ΕΡΕΑΦΥ
ΤΑΛΜ ΣΕΙΔΩΝΟC
ΑΡΕΤ ΝΕΚΕΝΑΦΗ
ΡΩCΕΝ

[Ἡ πόλις τῶν Τροι-
ζηνίων Εἰνά]λιον
Ἡ[ρα]κ[λ]έωνος, τὸν
ἐκ π[ρο]γόνων εὐερ-
γέτ[ην καὶ ἱ]ερέα Φυ-
ταλ[μίου Πο]σειδῶνος
ἀρετ[ῆς ἕ]νεκεν ἀφι-
ρωσεν.

Varia lectio Legrandi. Vs. 1 extr. deest Α || vs. 2 ΓΩΝΟΣ (nihil antea) || vs. 6 in. ΑΡΕΤΗCΕΝ, sed in ectypo non plura conspicua quam exscripsi a. 1896 || vs. 7 ΡΩΙC.

< exaratum inter versum tertium et quartum quid sibi velit nescio.

Pertinere ἐκ προγόνων etiam ad ἱερέα monstrat nomen honorati Εἰνάλιος, quae est ipsius Neptuni, cuius sacerdos factus est, epiclesis, vide titulum Trallianum *Bull. de corr. Hell.* 5, 1881, p. 340. — Ad vs. 4 sq. cf. Paus. 2, 32, 8 ἔστι δὲ ἔξω τείχους (Τροιζῆνος) καὶ Ποσειδῶνος ἱερὸν Φυταλμίου.

798 Basis anno 1899 effossa a Legrandio in horto sito subter viam ducentem a vico Damala ad molas, inter ecclesiam Sancti Georgii et turrem antiquam. In latere summo vestigia duo, in imo latere duo foramina ad muniendum lapidem alterum. A. 0,68. l. 0,775. cr. 0,135. Litterae altae 0,03, Phi 0,055. — Legrandio debeo apographum et ectypum, e quo *exscripsi*.

ΦΑΥCΤΟΝΦΑΥCΤΟΥΗΔΕΛΥΚΑCΦΙΛΟΝΥΙΑΝΕΘΗΚΕ
ΠΙΤΘΗΟCΘΡΕΠΤΕΙΡΑΠΟΛΙCΤΡΟΙΖΗΝΠΕΡΙCΑΜΟC

Ψ ⊙ Β

Φαῦστον Φαύστου ἠδὲ Λύκας φίλον υἱ' ἀνέθηκε
Πιτθῆος θρέπτειρα πόλις Τροιζὴν περίσημος.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Vir honoratus dedicavit n. 777.

799 Basis quadrata in ruinis aediculae, cuius possessor Dimitri Paschos, a. 0,39. l. 0,49. cr. 0,48. Ut lapis conformaretur ad basim columnae (cuius ima pars servata), exordium tituli deletum est.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 97 n. XIV. — *Exscripsi.*

ΑΙΕΡΕΩCΤΥΧΗCC///
ΒΑCΤΗCΑΡΕΤΗCΕΝΕ
ΚΕΝΚΑΙCΩΦΡΟCΥΝΗC
ΑΦΗΡΩΙCΕΝ

[Ἡ πόλις τὸν δεῖνα, υἱὸν
Ἑρ]μᾶ ἱερέως Τύχης Σ[ε-
βαστῆς, ἀρετῆς ἕνε-
κεν καὶ σωφροσύνης
ἀφηρώϊσεν.

Varia lectio Legrandii. Vs. 1 in. ϽC∖ΙΙΕ, quod transscribit ...*θία ἱερ.* || vs. 2 in. ΕΒ.

Fuerit alterius p. Chr. n. saeculi. Τύχης Σεβαστῆς vix »Fortunae augustae«, sed »Fortunae uxoris imperatoriae«.

4. SEPVLCRALIA.

800 Ad dextram viae publicae ducentis a Γαλατᾶ versus Δαμαλᾶς proxime pone hortum ultimum in pede olivae anno 1899 reperta est a Legrandio columna e lapide durissimo fabricata, a. 2,15. diametros 1,03. Fissa est ad altitudinem, praeter id paene incolumis. In latere superiore est locus depressus a. 0,26. l. 0,47. Tituli longitudo est 1,85; litterarum altitudo circa 0,04. Parvum fragmentum solutum continens litteras |ϽC|, cum effodebatur, operariorum aliquis attulit Legrandio, qui manifesto recte collocandum id esse indicavit in versu altero.

Quod recto loco insertum monumentum inter pauca insigne tenent lectores, debent rarae humanitati Legrandii, qui antequam ederet ipse vel id mihi concessit, mittens apographum accuratissimum et ectypum, e quo conficiendam curavi imaginem octava verae magnitudinis parte paulo minorem, nisi quod fragmentum solutum redditum est e sola Legrandii delineatione et suo loco insertum.

ΕΧΣΕΤΕΛΕΣΑ
ΣΑΜΑΧΕΑΝΒΑΡΕΑΣΤΕΝΑΧΟΝΤΕΣϜΕΡΓΟΝΑΝΤΑΓ ΘΟΝΚΕΠΑΜΕΡΟΝ
ΠΡΑΧΣΙΤΕΛΕΙΤΟΔΕΜΝΑΜΑϜΙΣΟΝΠΟΙϜΕΣΕΘΑΝΟ ΟΥΤΟΔΕΤΑΙΡΟΙ

Πραξιτέλει τόδε μνᾶμα Ƒίσων ποίƑησε θανό[ντι·
τ]οῦτο δ' ἑταῖροι | σᾶμα χέαν, Βα[ρ]έα στενάχοντες,
Ƒέργον ἀντ' ἀγ[α]θῶν, κἠπάμερον | ἐξετέλεσ(σ)αν.

Probat ectypum, quod adnotat Legrand, in inscribendo puncto litterae O non sibi constare titulum, sed certum id est, ubi designatum est. Alphabetum congruit cum Hermionico, ut recte appareat statuisse Kirchhoffium (*Alphabet*[4] p. 97), oppida Argolidos maritima scripturam adhibuisse ab Argiva diversam.

Tituli et nostri et eius qui proxime sequitur sermo priscam exhibent simplicitatem, qualis par est aetati remotissimae. — κἠπάμερον ἐξετέλεσσαν intellege fere: »neque id quidem (ut humana omnia) diuturnum confectum esse credi potest«. De psilosi vocis q. e. ἀμέρα vide Blass-Kühner, *Ausführliche Grammatik* I p. 109.

801 In campo prope Damalam pila laterum octo e lapide molli, a rivo dicto γεφυραῖον ῥεῦμα ad occasum, eodem ut videtur loco, quo antiquitus erat collocata. Totam metiri non potui, excedit altitudo metros tres. Latera singula lata fere 0,27. Titulus scriptus est in lateribus duobus, interiecto latere vacuo. Inscriptionis pars inferior, quippe quae solo tecta fuerit, melius est servata quam superior, quae in latere altero plane est illegibilis.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 84. (Cf. Herwerden, ibid. p. 627. Dragumis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893, p. 100. Baunack, *Indogermanische Forschungen* 4, 1894, p. 187.) — *Exscripsi* et confeci ectypum. Repraesento imaginem ad decimam partem verae magnitudinis redactam.

ΔΑΜΟΤΙΜΟΙ:ΤΟΔΕϚΑΜΑ·ΦΙΛΑϜΕΡϜΑϚΑΤΟΜΑΤΕΡΑΜ

ΟΤ ΝΟΜΞΓΞϟΙΟΡΑΓΞΜΙΝΞϟΞΔΙΑΠΛΑΓ ΚΟ:ΑΜΦΙ

ΚΑΙΤΡΙΠΟϟΒΟΝΘΕΒΑϟϟΙΘΕΟΝΕΝΙΚΕ

ΙΔΙΑΠΛΞΔΞΚΞΘΞΓΞ:ϟΞΘΑΓΑΜΞ

Varia lectio Legrandii. Interpunctiones, quas indicavi, praeter duas in versu quarto omissae, sed posita est in fine versus alterius (fortasse recte). — Vs. 3 extr. ΚΕΙ || vs. 4 in. ----ΕΜΑΓΑΘΕΣ.

Δαμοτίμωι τόδε σᾶμα φίλα Ϝεργάσ(σ)ατο μά[τ]ηρ
Ἀμφιδίκα· οὐ γὰρ παῖδες ἐνὶ μεγάροις ἐγένοντο.
καὶ τρίπος, ὃν Θέβασσι θέων ἐνικε[ν], ὅδ' ἐστι·
τὸν μὲν πα[ῖ]δ[α] ἐπ' ἀπαθῆς, ἐπέθηκε δὲ παιδί.

Sexto saeculo non est recentior. — Vs. 3 Θέβασσι orthographice modo differre potest a Θήβασι; fortasse geminatio litterae Sigma, quae haud semel occurrit ante consonantes (vide Dittenberger, Sylloge[2] p. 782), mero errori tribuenda. — ἐνικε = ἤνεγκε recte Herw. Finem versus supplevit Kirchhoff (ἤνικε ποδέσσι Herw.). — Vs. 4 supplevi (--- μα]θεῖν' ἀγαθῆς Legr., quem sequitur Baun.; formae Ionicae plane inauditae in titulo huius aetatis Troezenio; recte dubitavit Herw.). — Initium versus valde est adesum; certa sunt haecce: signi, quod primo loco dedi, linea obliqua altera, A, E, linea directa, quam de Tau esse sumpsi. Incerta est littera ante Tau, quo loco diiudicari nequit, quae lineae fortuito sint ortae, quae consulto; verisimile tamen duco fuisse Sigma formae eius, quae (praeter diversam) bis recurrit in versu tertio, semel in altero. Post Tau omnia certa.

802 Damalae in area paredri tabula marmorea, fracta supra et ad dextram, ornata anaglypho: ad dextram sedet mulier, ante quam stant mulier altera et parva serva tenens arculam. Reperta est prope Hagium Georgium. Titulo prave et curve scripto partimque difficili lectu anaglyphum multo est antiquius; est bonae aetatis neque quadrat ad argumentum tituli. A. 0,71. l. 0,46. cr. 0,07. — *Exscripsi* et confeci ectypum.

ΕΠΤΑΕΤΗΝΑΙΔΑΣΜΕΣΥΝΑΡΠΑΣΕ
ΚΑΙΔΥΟΜΗΝΩΝ· *vac.* ΓΥΤΕ//ΩΛΕΝ
ΙΣΦΘΙΜΕΝΩΝΧΩΡΟΥΣΚΑ ||·
ΒΑΣΚΑΣΥΝΑΣΕΝΕΚΑ· *vacat*
5 ΟΥΤΕΓΟΝΝΗΑΣΘΡΕΨΑΝΤΑ.Μ.
ΒΑΙΔΩ ΑΝΙΔΕΙΝΓΕΡΑΡΟΥ///

Ἑπταέτην Ἀίδας με συνάρπασε | καὶ δύο μηνῶν,
ο]ὔτ' ἔ[τ]' οὐδέ[ν] |
ἐς φθιμένων χώρους κ[ατῆκε(?)],
βασκανίας ἕνεκα.
5 οὔτε γονῆας θρέψαντά[ς] μ' [ἐν ἥ-
βαι δε[ῖξ]αι ἀνδρῶν γεραρούς.

Carmen conflare erat in animo, sed recte cessit solus hexameter primus, post quem est interpunctio (quae eadem fuisse videtur in versu quarto) et spatium vacuum. — Vs. 4 βάσκανος haud raro Ἅιδης increpatur in carminibus serae aetatis sepulcralibus: *Journal of Hellenic studies* 19, 1899, p. 301 n. 232: ἀπὸ ἀνδρὸς ἐοῦ τάφος ἥρπασε, βάσκανος Ἅιδης. Kaibel, Epigrammata 345. 381. 496. — Vs. 6 littera prima male est formata, sed certum videtur Beta.

803 Tabula lapidea male laevigata, l. 0,60. cr. 0,11, nunc pro gradu in scalis ad introitum domus cuiusdam in vico Damala. Inventa prope ecclesiam Hagiae Sotirae ut unum e quattuor lateribus alvei (»*d'une espèce de cuve*«) continentis ossa et fragmenta tegularum. In margine titulus male habitus, cuius litterae altae circa 0,07.

Debeo Legrandio apographum et *ectypum*, e quo exhibeo ad decimam magnitudinis partem redactam.

ΕΥΚΡΙΑΣ

Τ[ευκρίας.

Quinto attribuendum est saeculo. Censendus est positus esse nominis genetivus, sicut in titulis Troezeniis antiquioribus fere omnibus; sepulta igitur erat mulier. Initio recte supplevisse mihi videor T; patet enim ex ectypo ad sinistram non integrum esse lapidem.

804 Damalae apud paredrum fragmentum marmoreum; ad sinistram servatus margo. A. 0,13. l. 0,13. cr. 0,05. — *Exscripsi.*

Sepulcrale potius est quam votivum (Στ- - | Δάμ[ατρι).

805 Olim in ecclesia ruinosa sita supra fauces γεφυραίου ῥεύματος, nunc in area paredri. Sub titulo excavatum est triangulum. A. 0,53. l. 0,34. cr. 0,08.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 626 n. 2. — *Exscripsi.*

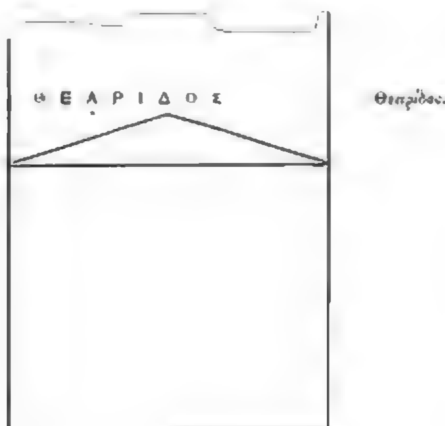

Ineunte quarto a. Chr. n. saeculo non est recentior.

806 Stela lapidis rubescentis, olim in ecclesia ruinosa sita supra fauces γεφυραίου ῥεύματος, nunc in area paredri. A. 0,59. l. 0,31. cr. 0,09.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 626 n. 4. — *Exscripsi.*

Ͻ Ν Α Σ Ι Μ Ο Υ — Ὀνασίμου.

807 Stela lapidis calcarii cum aetomate, olim in ecclesia Hagiae Irenae prope Damalam, nunc in area paredri. A. 0,69. l. 0,30. cr. 0,07.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 627 n. 6. — *Exscripsi.*

Τ Ι Μ Ε Ι Ο Υ — Τιμείου.

808 Damalae apud paredrum cippus supra semicircularis, infra fractus. A. 0,30. l. 0,19. cr. 0,12. — *Exscripsi.*

809 Stela a. 0,15. l. 0,10.
Stais, Δελτίον ἀρχαιολογικόν 1889, p. 165 n. 2. Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 627 n. 8.

Ξ Α Ν Θ Ι Π Π Α Σ — Ξανθίππας.

«Γράμματα ἑλληνικῶν χρόνων» Stais, qui Ξ non habet, ut id non servatum videatur.

810 «Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ὑποκυάνου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη τὸ 1852 εἰς τὴν Τροιζῆνα.»
Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. n. 2058.

Μ Ε Ν Ε Κ Ρ Α Τ Ε Σ	Μενέκρατες·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

811 Stela marmoris albi cum aetomate, a. 0,40.
Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 6. (Foucart in additamentis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 158 *b*. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3365.)

Ε Υ Α Μ Ε Ρ Ε	Εὐάμερε·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

812 Stela fracta.
Stais, Δελτίον ἀρχαιολογικόν 1889, p. 166 n. 3. Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 627 n. 10.

Ε Υ Β Ο Υ Λ Ο Υ — Εὐβούλου.

ΕΥΒ(ΟΥ)ΛΟΥ Stais, ut non integer videatur titulus.

813 In ecclesia Hagii Athanasii sita in media via ad arcem.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 626 n. 5.

Λ Α Ι	- λα - -
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.
Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Τ Ε	Ἐπαφρόδειτε·
Χ Λ Ι Ρ Ε	χαῖρε.
5 Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ε Χ Α Ι Ρ Ε	5 Δημήτριε· χαῖρε.

814 Cippus exhibens formam coni, olim in ecclesia Hagiae Sotirae, nunc apud paredrum. A. 0,48. Prava scriptura arguit aetatem valde recentem.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 626 n. 1. — *Exscripsi.*

Α Γ Α Θ Ο	Ἀγαθό-
Κ Λ Ε Α	κλεα.

815 In area paredri. Stela cum aetomate e lapide calcario infra fracta; supra deest angulus dexter. In latere scripto rosae duae, quarum rationem habuit lapidarius exarans alterum χαῖρε: titulus igitur secundo loco positus altero paulo recentior. A. 0,85. l. 0,54. cr. 0,12.
Stais, Δελτίον ἀρχαιολογικόν 1889, p. 165 n. 1. Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 627 n. 3. — *Exscripsi.*

Τ Ι Μ Α Γ Α Θ Ε	Τιμάγαθε·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.
Κ Λ Ε Α Γ Ο Ρ Α	Κλεαγόρα·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

816 Ante domum, quam possidet Κωνσταντῖνος Κολάκς, stela anaglypho instructa: vir togatus stat protendens dextram, sinistra tenens togam. Supra anaglyphum titulus *A*, sub anaglypho *B*. A. 1,25. l. 0,45. cr. 0,11.
Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 192 n. 17. — *Exscripsi.*

A ΙΧ Α Ι Ρ Ε — - - - - χαῖρε.

B Σ Ω Σ Ι Κ Ρ Α Τ Η Α — Σωσικράτηα·
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.
Α Σ Κ Λ Η Π Ι Α Δ Η — Ἀσκληπιάδη·
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

817 Stela cum aetomate reperta in loco dicto *Karamichali*, nunc in area paredri. A. 0,53. l. 0,35. cr. 0,05.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 627 n. 7. — *Exscripsi.*

Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ε — Νίκανδρε·
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

818 Stela cymatiis ornata reperta in horto, cuius possessor Zotos, ibique conservata. Apographum liberaliter mihi misit *Legrand.*

Α Ν Θ Η Δ Ω — Ἀνθηδώ·
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

819 Stela in domo quadam vici Damalae, a. 0,52. latitudo sursum minuta est 0,36—0,38. cr. 0,07. In media stela pars oblonga cavata, a. 0,21. l. 0,31, nullum exhibet ornamenti vestigium. Insigni humanitati mihi delineavit *Legrand.*

ΔΗΜΑΣΙ — Δήμασι·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

ΦΙΛΟΚΑΛΟΝ — Φιλόκαλον·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

820 Fragmentum tabulae ornatae anaglypho, de quo superest caput. Anno 1899 repertum est in ruinis Hagiae Sotirae a Legrandio, qui apographum misit et ectypum, e quo *exscripsi.*

Δ Α Φ Ν Η Χ Α Ι Ρ Ε
Ι Ι Ι *caput* Χ Α Ι Ρ Ε

Δάφνη· χαῖρε.
- - - - χαῖρε.

821 Olim in ecclesia ruinosa sita supra fauces γεφυραίου ῥύακος, nunc in area paredri. Titulus *B* inter lineas collocatus altero recentior. A. 0,61. l. 0,28. cr. 0,10.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 626 n. 3. — *Exscripsi.*

A Δ Ι Ο Ν Υ C Ι Ε — Διονύσιε
Χ Ρ Η C Τ Ε — χρηστέ·
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

B Κ Α C Ι Α Χ Ρ Η C Τ
Η Χ Α Ι Ρ Ε — Κασία χρηστή· χαῖρε.

822 Damalae apud paredrum cippus instructus aetomate, in quo repraesentatur clipeus sive patera; sub aetomate titulus est in regula, sub qua servatum est caput. A. 0,37. l. 0,28. cr. 0,12. — *Exscripsi.*

Ι Φ Ρ Α C

Ἐπα]φρᾶς Σ - - (sive O - -)

5. VARIA ET INCERTA.

823 Fragmenta duo eiusdem stelae marmoreae. — *A* repertum a. 1847, nunc Athenis in museo, integrum ad dextram et superne. A. 0,80. l. 0,50. cr. 0,08 (in margine 0,11). *B* repertum in ruinis Hagiae Sotirae, nunc Damalae apud paredrum, integrum ad sinistram. A. 0,52. l. 0,37. cr. 0,08.

A Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 2581. Rangabé, *Antiquités Helléniques* 785. (Bursian, Mus. Rhen. 11, 1857, p. 321.) Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 157 *a*. (Cauer, Delectus[2] n. 62. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3362.) Ex Eustratiadis apographo litteris minusculis Mylonas, *Bull. de corr. Hell.* 18, 1894, p. 137. Cf. Choisy, *Études épigraphiques sur l'architecture Grecque* 224. — *Exscripsit Wilhelm*, cuius exemplum, quod ipse professus est imperfectum esse, emendavit *Prott.*

B Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 114 n. XXXII, intellegens coniungendum esse cum *A*. Cf. Dragumis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 17, 1893, p. 102. — *Exscripsi.*

A

Π . . ΜΟΝΩΙ:ΥΚΛΛ
. ΟΠΟΛΥΚΩΝΟΣ:ΡΧΠΙΙ333CCCCI
ΙΠΡΕΙΑ/ ΙΠ/ΤΟ ΟΙΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣ:ΧΧ ΘΘΘ
. Ω . Ι . :::ΔΕΡΜΑΤΟΣCCCC-ΙΟ:ΓΛΣ ΑΠΟΤΩΝΤ
Ν – Μ Ι:ΙΙΙΤΟΙΣΠΟΤΑΜΟΙΣΥΠΕΡΑΜΕΡΙΑΝ
ΠΑΡΔΑΜΟΦΑΝΕΟΣΕΞΤ ΙΙΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΑΝΤΑΣΕΝ
ΤΟΝΕ–ΜΓΓΑΡΩΝΛΙΘΩΝΠΑΡΔΙΩΝΟΣ:Π:ΕΠΙΤ
ΛΕΠΙΤΙΜΑΛΕΠΙΤΑΙΤΟΜΑΙΤΟΥΣΤΥΛΟΒΑΤΑΠΑΡ
ΑΝ, ΥΝΤΑΙΣΠΥΛΑΙΣΙΠΑΡΕΚΕΣΘΕΝΕΟΣ333ΠC:ΞΥ
ΙΠΙΔΟΣΠΑΡΠΕΙΟΑΝΔΡΟΥ ΡCCC– *vacat*
Χ Ι >CCCC ΞΞΙΟΟ *vacat*
Π Ι ΓΙ ΤΟΝΟΝΣΦΟΔΙΟΝΚΑΙΝΑΥΣΘΛΟΝΦΙΛΙΣΚ
Ν ΙΑ ΙΓΑΦΙΚΟ/ ΣΝΟΙ ΕΦΟΔΙΟΝ 333ΡΟΥΜΑΤΟΣ
Ο ΙΙ Ι ΣΙΑΝΟΔΟΝΤΑΝΕΥΘΕΙΑΝΤΩΝΑΠ
33 –ΠΙΚΑΓΙΔΟΣΤ ΜΠΑΙΔΩΝΤΑΝΔΙΟΝ
ΛΓ Ι –Ι, –Ι ΤΜΩΤΑΙ ΞΑΜΩΙ:ΡΞ Τ:ΧΩΡΙΟΥΠΑ
ΦΑΛ ΡΙΩ: CCC:ΧΩΡΙΟΥΦΑΛΑΚΡΙΩΙ:ΠΧ:ΚΑΠΟΥΥΠΕ
ΡΤΟΝ,ΘΟΝΠΕΙΟΑΝΔΡΩΙ:Π3ΡCCΞ:ΤΟΙΧΟΥΕΡΓΑΣΙΑΣΑΠ
ΤΗ ΥΤΟΙΧΟΥΕΡΓΑΣΙΑΣΤΟΥΕΝΤΑΙΕΠΙΚΑΠΙΔΙΤΑΙΣ
ΛΓ ΟΝΑΙ ΙΙ Ι Λ ΔΑΜΟΦΑΝΕΙ:Π3333:ΕΣΕΡΜΙΟ
ΛΙΘΙΝΟΝ ΟΙΧΩΝΤΩΜΠΑΡΤΟΝΑΓΥΗΕΣΤΕΠΟΙΤΑΦΑΛΑΚΡ
ΤΟΥΕΠΑΡΙΣΤΕΡΑΤΟΙΧΟΥΤΟΥΛΙΘΙΝΟΥΕΚΕΣΘΕΝΕΙ:ΠΘΧ
ΟΦΑ ΕΙ:ΗΘ33>CCC:ΠΛΙΝΘΩΝ ΥΡΙΑΝΟΑΚΑΣΚΑΙΑΠΟΣΤ
ΡΧΙΛΙΑΝΟ ΚΑΣΚΑΙΑΠΟΣΤΕΓΑΣΣΙΟΣΛΙΜΝΑΙΩΙ:ΡCC
ΝΑ, ?. ΑΠΟΣΤΕΓΑΣΣΙΟΣΤΩΝΤΟΙΧΩΝΤΩΝΛΙΘΙΝΩΝΠΡ
ΣΕΚΕΣΘΕΝΕΙ:CCCΤΟΥΡΟΟΥΤΟΥΕΠΙΤΑΝΙΜΑΣΣΙΑΝΠΑΝΤ
ΤΕΛΩΙΕΣΚΟΡΗ ΘΟΝΠΟΙΤΟΝΝΑΥΚΛΑΡΟΝ ΕΞ CC ΙΚΞΜΕΓ
ΙΣΟΔΟΥΑΠΟΤΟΥΑΓΥΕΟΣΕΣΤΕΠΟΙΤΟΙΑΡΟΝΕΡΓΑΣΙΑΣΔΑΜ
ΡCCC:ΓΛΑ ΓΟ ΕΣΤΑΝΟΔΟΝΤΑΝΠΑΡΤΑΣΕΠΙΚΑΠΙΔΑΣ
ΑΛΑΙΑΝΟΔΟΝΑΣΥΝΕΧΩΘΗΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΟΣΕΚΕΣΘΕΝΕΙ:ΘC
ΑΜΟ ΑΝΕΙ:Π333ΡCCCΞ:ΥΠΕΡΤΩΜΦΑΛΑΚΡΙΟΥΤΑΝΟΔΟΝΕ
ΟΝΘΕΡΣΑΝΔΡΟΥ/ ΡΙΤΩΝΙ3CCCΙΟΟΟΔΟΥΕΡΓΑΣΙΑΣΕΚΚΙΟ
Ω ΩΡΙΟΝΤΩΜΠΥΘΟΔΩΡΟΥΩΙΟΙΛΙΘΟΙΕΤΜΗΘΕΝΘΕΟΔΩΡ
ΟΙC ΡΓΑΤΟΝΤΟΤΑΝΟΔΟΝΕΣΣΙΤΟΝΕΛΛΩΤΙΩΙ:333:ΟΔΟΥΕΡ
Ν:CCC :ΟΔΟΥΕΡΓΑΣΙΑΣΑΠΟΥΙΦΑΣΘΕΣΣΑΛΙΩΝΙ:CCΞΞΙ:ΥΠΟΔ
ΣΘΕΙ =Ι:ΘΠ ΙΙΠCCC:ΧΟΕΥΣΑΝΤΙΤΑΥΠΕΡΤΑΣΥΠΟΔΟΜΑΣΚΛ

ΝΑΣΕΠΕΞΟΡΥΥΘΕΙΣΑΣΥΠΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΝΤΙΤΑΘΕΜΕΛΙΑΕΚΕ
ΛΠΟΤΩΝΘΕΟΓΝΗΤΟΥΠΑΡΤΟΘΕΡΣΑΝΔΡΟΥΕΡΓΑΣΙΑΣΕΚΕΣΘΕΝΒΙ
ΣΤΟΙΣΠΑΡΤΑΝΟΔΟΝΤΙΜΑ: ЗΡC:ΙΙΙ:ΤΟΙΧΩΝΑΙΘΙΝΩΝΑΠΟΟΡΙ
ΞΤΟΝΤΩΝΤΟΙΧΩΝΤΩΝΑΙΘΙΝΩΝΕΡΓΑΣΙΑΣΦΙΛΩΝΙ:ΡЗЗΡΞΞΙΟΟΟ
ΤΟΥΝΑΟΥΟΡΥΞΙΟΣΕΚΕΣΘΕΝΕΙ:ΘΘΘΘЗΡΞ:ΑΥΛΩΝΕΡΜΑΣΣΙΟΣ
ΛΙΔΟΣΕΣΤΟΣΑΥΛΟΣΤΙΜΑΚΛΕΙΣΘΕΝΕΙ:CCC:ΑΥΛΩΝΩΜΠΟΤΕΔΕΙΟ
ΚΤΟΥΔΑΠΕΔΟΥΚΑΤΩΘΕΩΙΚΟΔΟΜΗΘΗΚΑΙΤΑΣΠΥΛΙΔΟΣΠΕΡΙΟ
ΑΝΑΠΟΣΤΟΜΩΣΙΟΣΠΕΝΤΕΕΚΕΣΘΕΝΕΙ:ЗЗЗЗCCCC:ΑΠΟΦΟΡΗΣΙ
ΓΟΕΜΠΡΟΣΘΕΤΟΥΝΑΟΥΜΕΛΑΝΘΙΩΙ:Ρ З:ΤΟΥΔΕΟΠΙΣΘΕΤΟΥΝΑ
ΙCCCC:ΤΑΣΙΩΡΥΑΣΤΑΣΥΠΕΡΤΟΥΝΑΟΥΠΑΡΤΑΜΟΝΤΙΚΑΙΤΑΓΓΑΝ
ΑΝΜΕΛΑΝΘΙΩΙ:ΘΡΡCCΞ ΣΚΑΠΕΤΟΥΥΠΟΤΑΝΙΩΡΥΑΝΟΡΥΞΙΟΣ
ΤΩΡΥΑΣΩΣΤΟΥΔΩΡΕΠΙΤΟΝΝΑΟΝΜΗΡΕΗΙ:ΜΕΛΑΝΘΙΩΙ:ЗЗЗЗ
ΘΝΕΚΕΣΘΕΝΕΙ:ΡC:ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣΤΑΙΣΥΓΓΡΟΦΟΙΣΜΕΝΕΚΡ
ΙΟΙΕΝΕΦΟΔΙΟΝΚΑΙΝΑΥΣΘΛΟΝΔΑΜΟΦΑΝΤΩΙ:З:ΣΚΑΠΕ
ΕΙΟΝΑΟΣΜΕΛΑΝΘΙΩΙ:ΘΘΘΡЗЗЗΡCC:ΕΠΟΡΥΞΙΟΣΤ
ΕΡΜΑΙΩΙ:ΡΡCCΞΞΟ:ΕΡΓΩΝΑΙΣΤΟΜΑΣΤΟΥΣΤΡΩΜΑ
ΑΙΩΝΔΙΑΚΑΤΙΩΝΕΞΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΔΙΩΝΙΘΕΟΔΟ
ΑΙΟΙΕΚΑΤΟΝΤΕΤΑΡΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕΚΑΙ
ΜΕΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΤΡΙΣΕΠΙ
ΓΡΙΑΚΑΤΙΩΝΕΝΕΝΗΚΟ
ΩΝΙ:ΡЗЗЗΡCC
ΝΙΡΗΘЗ
ΛΙ ΑΙ

ΕΙΣ *B*

ΣΘΕΙΙ
ЗЗЗΡC
ΓΚΩΣΙΟΣ
ΑΛΛΟΥΜΙΝΩ
ΠΟΙΤΑΙΔΥΤΑΙΔ
ΚΤΩΤΙΜΑΕΥΞΕΝ
ΙΚΟΔΟΜΗΣΙΟΣΕΚΕ
ΟΣΓΑΣΩΣΟΡΘΟΝΤΟΔΑΓ
ΟΥΑΠΟΦΟΡΗΣΙΟΣ ΑΣΔΑΜ
ΑΠΟΦΟΡΗΣΑΝΤΙΕΣΤΑΝΟΔΟ
ΕΡΜΑΙΩΙΡЗCCCΞ:ΣΚΑΙΕ ΩΝ
ΤΟΙΣΕΞΕΝΙΚΟΥΣΙΚΑΙΑΝΥΙΤΑΜΟΥΣΙ
Ο ΠΟΙΤΟΣΛΑΤΟΜΟΥΣΠΕΜΦΘΕΝΤΙΩΣ
ΣΤΩΙΣΤΡΩΜΑΤΙΚΑΙΟΜ ΙΞΙΟΣΤΟΥΧ
Ε ΔΟΥΕΠΕΙΜΑΛΑΚΟΝΚΑΤΕΦΑΝΗΤΟΧΩ
ΟΝЗЗCCCC:ΤΟΜΑΣΤΟΥΣΤΡΩΜΑΤΟΣΛΙΘΩ
ΡЗЗCCΞ=ΟΟ:ΤΟΥΤΩΝΕΝΤΩΙΝΑΩΙΕΡΜΑΔ
ΠΙΣΤΑΤΑΙΣΤΟΙΣΑΜΦΙΚΑΛΛΙΠΠΟΝΕΚΑΤΟ
ΤΑΕΝΝΕΑΠΟΙΤΩΙΝΑΩΙΑΜΑΞΗΑΣΕΚΚΙΘ
ЗЗΡCCCC-ΟΟ:ΕΞΟΙΝ ΑΣΛΙΘΩΝΕΘΔΕΜΗΡ
ΓΑΠΕΔΩΝΤΡΙΑΚΑΤΙΩΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΞΔ
ΝΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΕΞΔΑΜΟΚΛΑΕΙΘΕΣΣΑΛΙΩΙ
ΜΜΙΣΘΟΝΦΕΡΕΝΧΕΡΡΙΑΙ:ЗЗCC:ΟΔΟΥΕΝΤΑΙΥ
ΑΣΑΝΤΙΠΛΑΚΙΕΚΕΣΘΕΝΕΙ:Θ ЗЗЗЗC:ΣΤΟΙΒΑΣ
CΞ:ΕΡΓΩΝΑΙΣΘΕΣΙΟΣΤΟΥΣΤΡΩΜΑΤΟΣΕΦΟ
ΞΚΑΤΟΝΤΕΤΑΡΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕΔΑΜΟΤΕΛΕΙ
ΑΝΕΤΟΘΕΟΔΩΡΩΙCCCCΞ:ΕΛΑΙΑΝΕΝΤΑΙΑ
ΟΜΙΑΝΤΙΜΑΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ:CCC-ΙΟΟΟΤΕΙΣ
ΡΩΙ:CCC:ΑΦΟΜΟΙΩΣΙΟΣΤΟΥΧΩΡΙΟΥΩΤΟΙΛΙΘ
ΘΑΝΑΣΑΠΟΔΑΜΟΥΣΙΤΑΣΚΡΗΠΙΔΑΣΩΣΕΓΔ
ΑΝΑΞΙΔΑΜΙΔΑΙ:ΡΡCΞ=:ΕΡΓΩΝΑΙΣΤΟΜΑΣ
ΑΝΤΙΘΕΜΑΤΑΤΑΙΠΕΡΙΦΑΝΕΙΚΑΙΤΑΙΠΡΑΤ
ΑΝΔΙΑΚΑΤΙΩΝΤΕΤΑΡΑΚΟΝΤΑΛΑΤΟΜΟΙΣ
ΤΙΘΕΜΑΤΑΤΑΙΚΡΗΠΙΔΙΛΙΘΩΝΤΟΜΑΣΚΑΙΑ
ΤΩΙΧΧΧΘΘΘЗCC:ΕΣΚΟΡΙΝΘΟΝΑΠΟΔΑΜΗ
ΑΝΑΞΙΔΑΜΙΔΑΙΡΡC==ΕΡΓΩΝΑΙΣΤΩΓΚ
ΕΚΚΟΡΙΝΘΟΥΚΑΙΜΕΓΑΡΩΝΑΠΕΛΛΕΑΚ
ΙΟΝ:ΘΡЗЗЗΡCCCCΞΞΙ:ΑΝΑΙΡΕΣΙΟΣΤ
ΙΕΓΑΡΩΝΑΙΘΩΝΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑ:ЗЗЗ
ΓΦΟ

Var. lect. *A* vs. 1 nil nisi ΜΟΝΩΝ Fouc., *μωνων* Eustr. — Repraesento lectionem Wilhelmi; ΠΑΡΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΩΝ, quod coniectura eram assecutus, monitus in lapide cerni posse affirmavit Prott (inserere nolui, quia cum exemplo Wilhelmi non plane conveniunt spatia). — Tum »*möglich ist* ΕΥΚΑ, *aber sicher nur* Λ« Prott || vs. 2 ante ΠΟ addit Ο Prott; *πὰρ Λύ[κ]ωνος* Eustr., ΑΥ.ΩΝΟΣ: ΡΧΡΗ333CCCC Fouc. In numeris consentiunt Wilh. et Prott, is quidem adnotans incertum esse, utrum signum quartum fuerit Θ an Ρ || vs. 3 ante ΚΑΛ dat nil nisi Λ---Γ-- Fouc., *τὰγ* Eustr. Lectionem Wilhelmi fere confirmat Prott. — In fine ΘΘ omittit Fouc. || vs. 4 »*vor* ΔΕΡ *alles unsicher*« Prott. Tum ΟΣ:CCCC-Ι:Χ.Α.ΑΠΟ Fouc. Quae repraesento Wilhelmi sunt, nisi quod in numeris ante Ι dat Γ, pro quo e Foucartii et Prottii consensu recepi -, et quod omittit ΛΣ, quae addidit Prott, in signo priore consentiens cum Fouc. || vs. 5 ΝΕΝΤΟΙΣ (antea nihil), tum ΜΟΙΣΕΣΠΡΑΜ Fouc. || vs. 6 in. ΠΑΡ omittit Fouc. Tum ΟΣΕ.ΤΑΝ idem || vs. 7 in. Μ...Α.ΩΝ Fouc. (antea nihil). — »*Unsicher, ob ἐγ oder ἐκ Μεγάρων*« Prott. — Tum ΑΙΟΩΜ Wilh., ΩΝ Fouc. Prott (»*sicher*«) || vs. 8 in. ΙΕΠΙ Wilh., ΜΑΕΠΙ Eustr. Fouc., \ΕΠΙ Prott. — In fine ΠΑΡΑ Fouc. || vs. 9 ante ΠΑΡ omnia omittit Fouc. Initio ΑΝΑΥΝ Wilh.; tertio loco superesse residuum pusillum, quod possit esse de Σ, testatur Prott. — Extr. ΟΣ:333: ΠΟΙΞΥ Fouc. || vs. 10 in. ΙΠΙ omittit Fouc., e quibus ΠΙ addidit Wilh.; Iota, quod clarum esse ait (non Η), Prott. — Tum: post Υ Fouc. || vs. 11 Χ..Χ.CCCC.....ΙΟΟ....... Eustr. Nil nisi CCCC......ΟΟ Fouc., quibus > addidit Prott, reliqua Wilh. || vs. 12 in. ante Φ nihil Fouc. ΓΙ, alterum Ο, C sunt Prottii, qui a me monitus tum agnoscere sibi visus est ΤΕΚΤΟΝΟΝ (sic) || vs. 13 ΦΟΔ....3333.ΘΥ Fouc. (antea nihil). Lectioni Wilhelmi ΑΦΙΚΟ/ ΕΝΟ addidit Prott || vs. 14 ante ΑΝΟ nihil Fouc., ΣΙ debetur Prottio || vs. 15 nihil ante ΙΔΩΝ Fouc. Prius 3, Κ, Ο addidit Prott || vs. 16 ΔΑΜ......ΧΩΡ Fouc. (antea nihil). *ωκτα* cum Wilhelmo Eustr., qui tum Ε[ὐ]δάμω. »(?) ΩΤΑΠΞ (*sicher*: Ξ *oder* Ε) ΑΜΩΙ: ΡΞΞ: ΧΩΡ« Prott. In numeris Ξ etiam Eustr., pro quo Ξ Wilh. || vs. 17 in. plenius ΦΑΛΑΚΡΙΩΙ: Fouc. Eustr. — Tum ΓCC:ΠΟΡΙΟΥ Fouc. et, nisi quod dat .CCC, Eustr. — Deinde Γ3..ΑΠ Fouc., ΓC:Κατ Eustr., Γ/// :ΚΑΠ Wilh. »*Was dem Pi eingeschrieben war, ist nicht zu erkennen.* 3 *höchst wahrscheinlich, dann noch gerade Raum für ein zweites* 3« Prott || vs. 18 nihil ante ΕΙ Fouc. In numeris consentiunt Eustr. Prott Wilh. (nisi quod is de signo altero tantum *ι*), Γ33CC: Fouc. || vs. 19 nihil ante ΤΟΙ Fouc. »*Zu Anfang sehe ich* ΞΗ, *das* Υ *erkenne ich nicht*« Prott. — Tum ΕΠΙ.ΑΜΙΔΙ Fouc.; cum Wilhelmo consentit Eustr. || vs. 20 nihil ante ΔΑΜ Fouc. »Λ, *noch mehr* Ͱ, *unsicher. Vor* ΟΝΑ *vielleicht* Σ« Prott || vs. 21 in. ΔΙΟΡΘ.....ΤΩΜ Fouc., qui in fine omittit Ρ || vs. 22 in. Τ omittit Fouc. — extr. :ΡΗ Fouc. :ΘΘC... Eustr. Wilhelmi lectionem confirmat Prott || vs. 23 in. Α.ΕΙ:ΡΘ333CCC: Fouc. *Δαμοφάνει* ΡΡ3 etc. Eustr. Repraesento lectionem Prottii || vs. 24 in. quae sunt ante ΚΑ, lectioni Wilhelmi addidit Prott congruentia cum Fouc., nisi quod is primam litteram pleniorem dat Ν et tum ΟΑΚ. Eustr. convenit cum Fouc., nisi quod initio pro Ν is addidit *κν* || vs. 25 in. quae sunt ante ΑΠ debentur Wilhelmo, nisi quod initio dat ΝΑ:ΙΙ, quod emendavit Prott, addens »*wohl Λαμ*[*πάνι*] *mit einer Zahl*« || vs. 26 litteram primam Ι dat Wilh., Σ Fouc. Eustr. Prott. — Tum ΓCCC:ΤΟΥ.ΟΟΥ Fouc., Ρ ante Ο addidit Prott »*ziemlich sicher*« [cf. vs. 18] || vs. 27 ΚΟΡΙΓΟΟΝ Fouc., »*durchaus nicht nötig*« Prott. — extr. ΟΝ.ΕΞΓCC-ΙΕΣΜΕΓ Fouc. »*Nach* Ξ *eine zerstörte Stelle, die auf* Γ *schliessen lässt. Nach* Ι *scheint* Κ — pro quo spatium vacuum relinquit Wilh. — *verhauen, oben ist keine horizontale Hasta*« Prott || vs. 28 in. ΑΣ Fouc. Eustr. || vs. 29 in. CCC:.ΑΝ Fouc., ΡCCC:*γᾶν* Eustr., cum quo in numeris consentiunt Wilh. Prott; tum Ι\Ν Wilh., »*γᾶν so gut wie sicher*« Prott || vs. 30 in. ΓΑΛ Fouc. || vs. 31 in. ΑΜΟΦΑΝΕΙ:Γ333ΓCCCΞΥΓ Fouc., *Δαμοφάνει*:Γ333ΓCCCΙΞ:*ὑπ* Eustr. — De signo ante primum C Wilh. dat ', »*ziemlich deutlich* Γ« Prott. Pro tertio C Wilh. dat Ι, non recte teste Prottio || vs. 32 in. ΩΝ Fouc. Eustr., ΟΝ Wilh., »*deutlich* ΟΝ« Prott. — Tum Υ....ΙΩΝΙ:ΓC Fouc., *Χαρίωνι* ΓC Eustr. Post ΝΙ (pro Ι lacunam dat Prott) locum vacuum habet Wilh., 3 Prott. — In fine a me quaesitus Prott: »*wenn* ΚΙΟ *nötig ist, muss der Punkt in* Ο *mit Farbe angegeben gewesen sein*« || vs. 33 in. ΩΓΧΩΡΙΩΝ Fouc., *τᾶγ χωρίων* Eustr. || vs. 34 in. ƆΙC addita a Wilhelmo confirmat Prott. Tum ΕΙΡΓΑ.ΟΝΤΟ Fouc., quorum reliquias omissas fere a Wilh. agnovit Prott || vs. 35 in. CCC Fouc., :CCC... Eustr., Ι:C..C Wilh., Ν:CCC Prott. — Tum versus finem :CC..Ι: Fouc. Quod dedi Wilh. Eustr. || vs. 36 in. ΘΕΝΕΙ:.ΘΓ3CCC: Fouc., Ἐπι[σθέ]νει ([pro] e manifesto typothetae errore) :ΓΗ.ΘΠ3CC: Eustr. Numerorum lectionem repraesento Prottianam || vs. 37 in. ΝΑΣΥΓ solus Wilh. || vs. 39 in. Σ add. Wilh. Tum de numeris modo C Fouc., Ρ Eustr. || vs. 40 in. ΕΤΟΝ Fouc. Eustr. — Tum Γ333Γ Fouc., Γ33Ρ Eustr. || vs. 41 in. ΤΟΥ Fouc. Eustr. — Tum ΘΘΘΘ333: Fouc. Cum Wilhelmo congruit Eustr. || vs. 42 in. Λ omittit Fouc. || vs. 45 in. ΤΟ Fouc. Eustr. — Tum ΘΓ3 Fouc., ΓΓ3 Eustr., Γ˥3 Wilh., Γ˴3 Prott || vs. 46 in. CCCC Fouc., ΡCCCC Eustr. || vs. 47 Θ.ΓCCCΞ: Fouc., ΘΓΓCCΞ: Eustr. || vs. 49 ΓΡΟΦΟΙΜ solus Fouc. || vs. 50 in. Ι add. Wilh. || vs. 51 in. ΔΕΙ Fouc. Eustr. — Tum ΘΘΘΓ Fouc. De Wilhelmi Ρ Prott: »*es scheint so, ist aber nicht ganz sicher*« || vs. 52 ΓΓC Fouc., ΓΓC Eustr. || vs. 53 extr. ΔΩ Fouc. || vs. 54 in. .ΝΕΚ Fouc. Eustr. In fine post ΚΑΙ Prottio visum est fuisse Ρ vel Β || vs. 55 in. primum residuum (omittit Fouc.) ' dat Wilh., »*unsicher, ob* Ι *oder* \« Prott || vs. 57 ΝΙ:Γ3333Γ Fouc., Γ333ΡCCC Eustr. || vs. 58 nil nisi ΝΙ:Γ Fouc., *ιι* ΓΗΗ Eustr. || vs. 59 ΙΑΚΛΙ Fouc. Eustr.

B enoto quae pleniora vidit Legrand et e reliquis eius varietatibus potiores. — Vs. 37 nunc desideratur || vs. 38 ΣΘΕΝ || vs. 41 extr. omittit Ω (1899 ut per litteras mihi nuntiavit cernere sibi visus est Ο) || vs. 46 extr. ΤΑΣΔΑΜ || vs. 50 in. omittit C || vs. 51 ΟΜΑΛΙ || vs. 54 in. omittit Ρ || vs. 58 in. ΡΑΠ || vs. 64 in. ΜΝΕ. In fine ΤΑΙΔ \⁻ || vs. 68 ΡΡ || vs. 75 pro 3 ter posito edidit 3333, sed a. 1899 ipse errorem correxit.

\- - - - - - - - - - - - λάμματα] πὰρ ἱαρομναμόνων· [Ε]ὐκλ-
\- - - - - - - - - - - - -τρ]ίτο(υ) Λύκωνος· ΡΧΠ[Η(?)]3333CCCΙ
\- - - - - - - - - - - - - - - Καλλικράτεος· ΧΧΘΘΘ
\- - - - - - - - - - - δέρματος· CCCC-ΙΟ, γᾶς ἀπὸ τῶν τ-
\- - ἱπποφορήτιος - - - - - -] ἐν τοῖς πετάυροις ὑπερπυργίων
\- - - - - - - - - - πὰρ Δαμοφάνεος ἐς τ[ὰν] ἀνοικοδομίαν τᾶς ἐν
\- - - - - - - - - - - τ[ᾶ]ν ἐ[γ] Μ[ε]γάρων λίθων πὰρ Δίωνος· Γ, ἐπιτ-
ακέ - - - - - - -, - -α] ἐπιτιμ[ά] ἐνὶ τᾶι τομᾶι τοῦ στυλοβάτα πὰρ
\- - - - - - - - - - -ων [τ]ῶν ταῖς κοπλάτι πὰρ Ἐπισθένεος 333ΓC, ξύ-
λων - - - - - - -ξ]ενίδος πὰρ Πεισάνδρου ΡCCC-
κεφάλαιον λαμμάτων - -]Χ..3CCCC==ΙΟΟ(Ο?).
δαπάναι· - - - - - - - - - τιμ]τάν(ω)ν ἐφόδιον καὶ ναῦσθλον Φιλίσκ-
ωι - - - - - - - - - -] ἀφικο[μ]ένο[ς] ἐφόδιον· 333Ρ, Θύωντος
\- - - - - - - - - - - - - ἐς [τ]ὰν ὁδὸν τὰν εὐθεῖαν τὰν ἀπ-
\- - - - - - - - - - - - 33[..., ἐ]πικα[π]έδος τ[ῶ]ι παίδων τᾶν Διον-
υσ-- ἀπάττει(?) - - - - - - - - - - -]άων· ΡΞΞ, χωρίου Πα-
ντ--, κάπου(?)] Φαλ[ακ]ρίω[ι] .CCC, χωρίου Φαλακρίωι· Γ3[3], κάπου ὑπέ-
ρ τὸν ῥόον τᾶι δεῦι -, -- ὑπὲ]ρ τὸν [ῥ]όον Πεισάνδρωι· Γ3ΡCCΞ, τοίχου ἐργατίας ἀπ-
\- - - - - - - - - - - - -], τοίχου ἐργατίας τοῦ ἐν τᾶι ἐπικαπίδι τᾶς
\- - - - - - - - - - - - - - - - -] Δαμοφάνει Γ3333, ἐς Ἑρμιόνα ἐφόδιον(?) - - - τῶν] λισθί[ω]ν [τ]οί[χ]ων τῶν πὰρ τὸν Ἀγυιᾶ ἔστε ποὶ τὰ Φαλακρ-

ίου - - - - - - - -] τοῦ ἐπ' ἀριστερὰ τοίχου τοῦ λιθίνου Ἐπεσθένει· ΓΙΙΘΧ,
- - - - - - Δαμ]οφά[ν]ει· ΡΘ3333CC, πλίνθων [μ]υρίαν ὀλκᾶς καὶ ἀποστ-
εγάσσιος - - - -, πλίνθων] χιλίαν ἐ[λ]κᾶς καὶ ἀποστεγάσσιος Λαμπαίωι· ΡCC,
- - - - - - - - Λαμ]π[αίωι· - -], ἀποστεγάσσιος τῶν τοίχων τῶν λιθίνων Πρ-
- - - - - - - - -ς Ἐπεσθένει· CCC, τοῦ ῥόου τοῦ ἐπὶ τὰν ἱμασσίαν Παντ-
- - - - - - - - Τέλωι ἐς Κόρι[ν]θον ποὶ τὸν ναύ[κ]λαρον ἐξ· [Ρ]CC-I, (ἐ)ς Μέγ-
αρα ἐφόδιον(?) - - - τ]ᾶς ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀγυι[ο]ς ἔστε ποὶ τὸ ἱαρὸν ἐργασίας Δαμ-
οφάνει - - - - - - -] ΡCCC, γᾶν .... ἐς τὰν ὁδὸν τὰν πὰρ τὰς ἐπιπασίδας
- - - - - - - - - - ἔστε ποὶ τὰν π]αλαιὰν ὁδὸν ἃ συνεχώθη ἐποικοδομήσιος Ἐπεσθένει· ΘC,
- - - - - - - - - - - - - Δ]αμο[φ]άνει· [Γ(?)]3333ΡCCC☰, ὑπὲρ τῶν Φαλακρίου τὰν ὁδὸν ε-
- - - - - - - ἔστε ποὶ τὸ χωρί(?)]ον Θερσάνδρου [Χα]ρίτωνι· 3CCCIOO, ὁδοῦ ἐργασίας ἐκ Κι-
θαιρῶνος(?) - - - - - τ]ὰ[ν χ]ωρ[ί]ων τῶν Πυθοδώρου, ὧν οἱ λίθοι ἔτμαθεν, Θεοδώρ-
ωι - - - - - - - -]ει, ο[ἳ εἰ]ργ[άζ]οντο τὰν ὁδόν, ἐς σῖτον Ἑλλατίαι· 333, ὁδοῦ ἐρ-
γασίας - - - - -]ν· CCC..., ὁδοῦ ἐργασίας ἀπὸ Ψίφας Θεσσαλίωνι· CC☰☰I, ὑποδ-
ομᾶς - - - - - Ἐπε]σθέ[νε]ι· Θ[ΘΘΘ]ΓCCC, χοεύσαντι τὰ ὑπὲρ τᾶς ὑποδομᾶς Κλ-
εισ[θένει - - - - - - - - - -]μας ἐπεξορυχθείσας ὑποικοδομήσαντι τὰ θεμέλια Ἐπε-
σθένε[ι - - - - - - - ἀ]πὸ τῶν Θεογνήτου πὰρ τὸ Θερσάνδρου ἐργασίας Ἐπεσθένει·
333ΡC, - - - - - - -ς τοῖς πὰρ τὰν ὁδὸν τιμά· [.]3ΡCIII, τοίχων λιθίνων ἀποθρι-
γκώσιος [- - ἔστε ποὶ τὸν σκάπ(?)]ετον τῶν τοίχων τῶν λιθίνων ἐργασίας Φίλωνι· Ρ33Ρ1000,
ἄλλου Μασ[- - - - ἔμπροσθε(?)] τοῦ ναοῦ ὀρύξιος Ἐπεσθένει· ΘΘΘΘ3Ρ☰, πυλᾶν ἁρμόσσιος
ποὶ τᾶι δύται Δ[αμο- - -, πυα]λίδος ἐς τὸς πυλὸς τιμὰ Κλεισθένει· CCC, πυλᾶν ἃμ ποτίδει ὀ-
κτὼ τιμὰ Εὐξεν[- - - - ἐ]κ τοῦ δαπέδου κάτωθε ὑποδομήθη καὶ τᾶς πυαλίδος περιο-
ικοδομήσιος Ἐπεσ(θ)έ[νει - - -]ων ἀποστεγώσιος πέντε Ἐπεσθένει· 3333CCCC, ἀποφορήσι-
ος γᾶς, ὡς ὀρθὸν τὸ δά[πεδον - - τ]ὸ ἔμπροσθε τοῦ ναοῦ, Μελανθίωι· Ρ[3]3, τοῦ δὲ ὄπισθε τοῦ να-
οῦ ἀποφορήσιος [γ]ᾶς Δαμ[ο- - - Ρ]CCCC, τὰς ζωρύας τὰς ὑπὲρ τοῦ [ν]αοῦ περταμόντι καὶ τὰν γᾶν
ἀποφορήσαντι ἐς τὰν ὁδὸν [- - - -]ων Μελανθίωι· ΘΘΡCC☰, σκαπέτου ὑπὸ τᾶν ζωρυᾶν ὀρύξιος
Ἑρμαίωι· Ρ3CCC☰, σκα[π]έ[τ]ων [τῶν ποὶ(?) τὰς] ζωρύας, ὡς τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὸν ναὸν μὴ ῥέη, Μελανθίωι· 3333..
τοῖς ἐξενικοῦσι καὶ ἀμφε[τ]αμοῦσι ......ον Ἐπεσθένει· ΡC, λευκώματος ταῖς (σ)υγγραφαῖς Μενεκρά[τε-
ι]· C, ποὶ τὸς λατόμους πεμφθέντι, ὡς ......οιεν, ἐφόδιον καὶ ναῦσθλον Δαμοφάντωι· 3, σκαπε[τώσι-
ο]ς τῶι στρώματι καὶ ὁμ[αλ]ίξιος τοῦ χ[όου οὗ δ]εῖ ὁ ναὸς Μελανθίωι· ΘΘΘΡ333ΡCC, ἐπορύξιος τ[οῦ δαπ-
έδου, ἐπεὶ μαλακὸν κατεφάνη τὸ χω[ρίον]. Ἑρμαίωι· ΓΡCC☰☰O, ἐργώναις τομᾶς τοῦ στρώμα[τος ἐφόδι-
ον· 33CCCC, τομᾶς τοῦ στρώματος λίθω[ν χι]λίων διακατίων ἑξήκοντα ἑπτὰ Δίωνι, Θεοδ[ώρωι .....
Ρ33CC☰OO, τούτων ἐν τῶι ναῶι Ἑρμοδ[ίωνι χί]λιοι ἑκατὸν τεταράκοντα πέντε καὶ [.............. ἐ-
πιστάταις τοῖς ἀμφὶ Κάλλιππον ἑκατὸ[ν ....τα(?)]μὸν πεντήκοντα τρῖς Ἐπα[............πεν-
τα ἐννέα ποὶ τῶι ναῶι ἁμαξήας ἐκ Κιθαι[ρῶνος λίθων] τριακατίων ἐνενήκο[ντα ....
33ΡCCC-OO, ἐξ Οἰνέας λίθων ἑβδομήκοντα ....]οντι· Γ(s. Ρ)333ΡCC - - - - -
γωνίδων τριακατίων πεντήκοντα ἐξ Δα[μονάδει, Θεσσαλίω]νι· [Ρ]ΘΘ3[- - - - - - - κατίω-
ν ὀγδοήκοντα ἐξ Δαμονάδει, Θεσσαλίω[νι - - - - - - τρ]ιακα[τίων - - - - - -ω-
ι μισθὸν φέρειν Χερρίαι· 33CC, ὁδοῦ ἐν τᾶι Ψ[ίφαι - - - - - - - - - -
ἄγαντι πλάκα(ς) Ἐπεσθένει· Θ3333C, στοιβᾶς - - - - - - - - - - - -
C☰, ἐργώναις θέσιος τοῦ στρώματος ἐφό[διον - - - - - - - - - - -
ἑκατὸν τεταράκοντα πέντε Δαμοτίλει [- - - - - - - - - - - - ἐπί-(?)
α]νετο Θεοδώρωι· CCCC☰, Πλινῶν ἐν τᾶι λ[ατομίαι - - - - - - - - - ἐς τὰν λα-
τ]ομίαν τιμὰ Τελεσικράτει· CCC-IOOO, Τεισ[άνδρωι (s. -[σανδρῶν])· - - - - - -, Θεοδ-
ώρωι· CCC, ἀφομαλίσιος τοῦ χωρίου ὅπαι λίθο[ι - - - - - - - - - - - ἐς Ἀ-
θάνας ἀποδαμοῦσι, τὰς κρηπῖδας ὡς ἐγδο[ίεν - - - - - - - - - - - -
Ἀναξιδαμίδαι· ΡΡC☰☰, ἐργώναις τομᾶς - - - - - - - - - - - - - -
ἀντιθέματα τᾶι περιφανεῖ καὶ τᾶι κρηπῖ[δι - - - - - - - - - - - - - -
ων διακατίων τεταράκοντα λατόμοις [- - - - - - - - - - - - ἐς ἀν-
τιθέματα τᾶι κρηπῖδι λίθων τομᾶς καὶ ἀ[γωγᾶς - - - - - - - - - -
των· XXXΘΘΘ3CC, ἐς Κόρινθον ἀποδαμή[σαντι - - - - - - - - - - -
Ἀναξιδαμίδαι· ΡΡC☰☰, ἐργώναις τὰν κ- - - - - - - - - - - - -
, ἐκ Κορίνθου καὶ Μεγάρων Ἀπολλίᾳ κ[- - - - - - - - - - - - προνά-
κιον· ΘΡ333ΡCCCC☰☰I, ἀναιρέσιος τῶ[ν - - - - - - - - - - - - τῶν
ἐκ Μ]εγάρων λίθων πεντηκοστά· 333 - - - - - - - - - - - -
- - - - - ἐφό[διον - - - - - - - - - - - -

B ad dextram fragmenti *A* ita collocat Legrand, ut primus illius versus, de quo superest ΕΙΣ, continuet huius versum trigesimum sextum. Sed cum *A* ad dextram exhibeat spatium vacuum, *B* quamvis exiguum ad sinistram, patet id ad sinistram excipere alterum inde a versu trigesimo septimo neque nos tenere lapidum duorum, quorum alter iuxta alterum positus fuerit, partes, sed stelae unius, latae centimetros plus 87, fragmenta duo. In versibus 52. 53. 56. 58 ultro se praebet restitutio sermonis continui, qua in unoquoque aequaliter repleantur lacunae, ad quem modulum tum suppleri etiam poterant vs. 48. 51. 54. Licet igitur constare videatur de latitudine scripturae, tamen quam maxime est optandum, ut de hac re lapides ipsi comparati examinari possint: utinam antiquitatum Graecarum antistites merita sua de scientia nostra augeant, curantes fragmentum *B* transportandum Athenas!

Aetas tituli est quartum a. Chr. n. saeculum. Divisiones versuum rationem non habentes syllabarum, e quibus maxime mireris de οἰκοδομήσιος (vs. 43/44), vel posteriore aetate occurrunt in Calauriae vicinae titulo n. 841 (e. g. vs. 23/24 εἰκόνων). — Ratio redditur de constructione templi; cf. vs. 45/46. 51 ναός; vs. 28 ἱαρόν.

Pecuniae significantur notis hisce:

Drachmae 5000 = Ρ
1000 = X
500 = ΓΙΙ, Ρ

Drachmae 100 = Θ
50 = Ͱ, Ͱ, Ͱ, Ͱ (? v. Foucarti lectionem vs. 31)
10 = Ξ. Idem significare videtur X, de quo semel adhibito vs. 22 videtur constare.
5 = Γ
1 = C.

Obolum designat –, obolos duo =, tres ≡, quattuor ==, quinque ≡=.
Partes oboli. I constat maioris potestatis esse quam O, ponitur enim ante hoc signum vs. 11. 32. 40. 65, neque cum vs. 39 occurrat III, designare potest semiobolum; fuerit igitur quarta oboli pars. Itaque certo dixeris O (vs. 40. 65 est OOO) esse partem oboli octavam, sed obstare videtur vs. 11 OO, post quae diserte adnotat Prott sequi spatium vacuum. Sed non video quomodo rem expedias, nisi statuas lapicidam hic per errorem aut supra iustum addidisse alterum O, aut omisisse tertium. — 1, de quo vs. 16 constare videtur e Wilhelmi et Prottii consensu, vix aliud fuerit atque semiobolus.

Versibus 1—10 patet relatas fuisse pecunias acceptas, atque cum in finibus et versus decimi et undecimi relicta sint spatia vacua, constat vs. 11 indicatam fuisse totam acceptorum summam. — Vs. 6 videtur redemptor Damophanes (cf. vs. 20. 23. 31) contulisse stipem (vix quidem voluntariam, sed pactione potius impositam), nam ἐς non quadrat ad ἐπιτιμάν s. ὑπεραμερίαν, quorum quidem verborum alterum supplendum est ad τῶν κτλ. vs. 7. — Vs. 9 et 43 (unde supplevi vs. 42) πυελίς = πυελίς »*Reservoir*« (Burs.). — Vs. 13 Θύματος. Sacrificatum est, ut constructio bene procederet. — Vs. 15. 19. 29 Ἐπικαπίς firmare potest emendationem νύμφας Κηπίδας apud Aristaenet. I 3, ubi κοπίδας codex, quod in Καλιάδας mutavit Hercher. Ἐπικαπίς designare videtur fundum apud hortos situm, fundum hortolarium; analogiam derivationis praebent ἐπιγωνίς, ἐπιρρυγχίς. Fundus talis emptus erat ad templum construendum et nunc conformatur in novum usum. In versu 15 ἐπικαπίδος pendebat ab altero genetivo, e. g. ἀφαιρέσιος. — Vs. 16/17 ad supplementum Πα[ιτ- cf. vs. 26; ad vs. 18 ῥ]όον item cf. vs. 26. — Vs. 19/20 e versibus 15. 16 credideris fuisse ταῖς | [ποτὶ ταῖς τοῦ δεῖνος, sed iuste mireris servas construxisse parietem. — Vs. 21 πὰρ τὸν Ἀγυῆ »apud Apollinis Agyiei statuam« (Burs.); quam ut solet stetisse in via testatur vs. 28. — Vs. 23/24. 25 ἀπεστεγάστιος »*l'action de couvrir (de tuiles)*« Fouc. — Vs. 26 ἱμαντία. C. I. A. II 2, 834*b* vs. 64 (p. 518) est ἱμάντες, quod Choisy l. l. p. 218 vertit »*coliges*« s. »*lattes*«, ut ἱμαντία fuerit »*constructio ex asseribus facta*«. Vix recte Fouc. ἱμαντία censebat »*une forme locale du mot αἱμασσία, une haie, un mur de clôture*«. — Vs. 32 ὑπὲρ τῶν Φαλακρίου (cf. vs. 17. 21 sq.) subintellege χωρίων s. sim. — Vs. 32/33 Κ[Θαιρῶνος supplevi e versu 56. — Vs. 35 Ψίφα. Laudat Burs. Θάλασσαν τὴν Ψιφαίαν apud Paus. 2, 32, 10. Vel hodie Ψίφα denominatur regio mari adfinis, a Damala inter septentriones et occasum solis; cf. Miliarakis, Γεωγραφία Ἀργολίδος p. 211. — Vs. 35/36 ὑποδομά »*substructio*«. — Vs. 36 χοινῶν = χόννυσι (Fouc.). — Vs. 38 ἀπὸ τῶν κτλ.: praecesserit χωρίων, cf. ad vs. 32. — Vs. 39/40 ἀποθριγκώσιος (»*Bekrönung durch den Sims*«) coniectura iam assecutus erat Burs. — Vs. 40 σκάπα]τος Fouc. — Vs. 41 αὐλῶν ἱμάσσιος »*für Legung von Wasserröhren*« Burs. — Vs. 42 δῶτα occurrit etiam in Cabirii Thebani titulo C. I. G. Sept. I 2477, e quo concludendum est vocem significare »*aedicula*«. — τὸς αὐλός; cf. supra ad n. 758 vs. 7. -ος iuxta -ους vs. 50: τὸς λατόμους. — Vs. 46. 47. 48 ζωρύα compositum e ζω- et ῥυά = ῥοή (Burs.): »*aqua viva*«. — Vs. 49 ὁ συγγραφος: cf. ad n. 742 vs. 2. — Vs. 50 -ιοιεν est terminatio optativi (-οι ἐν Fouc. Legr.). — Vs. 50/51 ausus sum fingere vocem σκαπίτωσις. — Vs. 51 τοῦ χ]όου οὗ δ]εῖ, quod proposui, et ad spatium et ad sensum videtur aptum. Cf. vs. 36 χοούντωνσι. — Vs. 55 videtur fuisse ταμίου (dorice pro ταμιῶν). — Vs. 56 Κιθα[ιρῶνος Legr. — Vs. 64 ἐλαιᾶν: relata erat merces pro oleis caesis. — Vs. 66 verba ὦτοι λίθοι videntur explicari posse glossa Hesychii ὦτα τὰ μὴ στρογγύλα. Opponuntur enim apud Theophrast. Hist. plant. 5, 5, 6 τῶν δὲ ξύλων (adhibitorum ab architectis) τὰ μὲν σχιστά, τὰ δὲ πελεκητά, τὰ δὲ στρογγύλα – – –· στρογγύλα δὲ δῆλον ὅτι τὰ ὅλως ἄθραυστα. Patet igitur ὦτοι λίθοι esse »*lapides caesi*«. — Vs. 67 ad supplementum ἐγδοῖ[εν »*ut locarent*« moneo certum esse O; videtur positus esse optativus, quia vice praeteriti fungitur ἀποδωμοῦντι, ut re vera ἀποδαμώσαντι positum est vs. 72. — Vs. 68 ἀντιθέματα. Idem vocabulum C. I. A. I 321 vs. 7 (et passim), ubi Kirchhoff secutus Ricardum Schoenium vix recte transscripsit ἀντιθήματα. Bene interpretatus est Schoene »*Verkleidungssteine*« (quod recepit Choisy l. l. p. 101: »*pierres faisant contreparements*«).

824 Fragmentum marmoreum in aedicula ruinosa, cuius possessor Dimitri Paschos. A. 0,19. l. 0,19. Ex ectypo utrimque videtur pars marginis servata.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 120 n. XXXV. — *Exscripsi ex ectypo Legrandi.*

ΠΑ ΙΞΕ Ν////////// *vacat*
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣΦΡΑΣΙΣΘΕΝΕΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΙΟ ΣΑΘΑΝΑΔΑ
ΚΑΡΥΞΘΕΟΔΩΡΟΣΚΛΕΙΤΑΝΔΡΟΥ
ΔΙΑΚΟΝΟΣΧΛΙΔΩΝ
ΠΑΙΔΕΣΞΕΝΟΛΑΙΔΑΣΝΙΚΟΣΤΡΑΙ///
ΣΩΓΕΝΗΣΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΣΑΤΥΡΟΣ
vacat

Π]α[σι]ξεν[ο-(?)
Γραμματεῖς·
Μενεκράτης Φρασισθένεος,
Ἀπολλόδω[ρ]ος Ἀθανάδα.
Κᾶρυξ· Θεόδωρος Κλειτάνδρου.
Διάκονος· Χλίδων.
Παῖδες· Ξενολαΐδας Νικοστρά[τ]ο[υ],
Σωγένης Νικοστράτου,
Σάτυρος.

Saeculi a. Chr. n. tertii. Manifesto tenemus finem catalogi collegii alicuius. Παῖδες (vs. 7) fuerint filii thiasotarum et ipsi inter sodales admissi, quales occurrunt in catalogo Augustalium Pergamenorum (*Inschriften von Pergamon* 374) quique in constitutione Iobacchorum Atheniensium (*Athen. Mitth.* 19, 1894, p. 251) vs. 65 audiunt ἱεροὶ παῖδες.

825 Lapis inventus Damalae in acropoli. A. 0,17. l. 0,18. cr. 0,10.
A. N. Meletopulos, Παρνασσός 7, 1883, p. 79.

. . . .		. . . .	
Ν	ΧΟΡΑΤΙΩΝ	-ν	Χορα(γ)ίων
ΗΣ	ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ	-ης	Καλλίμαχος
ΩΝ	ΑΡΧΙΚΡΑΤΗΣ	-ων	Ἀρχικράτης
ΕΙΔΑΣ	ΠΡΑΞΙΔΑΜΑΣ	-είδας	Πραξιδάμας
Σ	ΑΡΧ[ΕΛΑΣ]	-ς	Ἀρχ-
ΔΑΣ	ΑΡΙΣΤ[Ο]ΛΑΣ	-δας	Ἀριστ[ό]λας
ΕΙΔΑΣ	ΠΡΟΝΟΟΣ	-είδας	Πρόνοος
Σ	ΛΑΚΡΑΤΗΣ	-ς	Λακράτης
	ΤΙ.		Τι. . . . . . .

Vs. 1 emendavi. — Vs. 5 nisi forte vestigia exstiterunt litterarum ab editore suppletarum, fuisse possunt nomina alia multa.

826—834 In aedificio sito ad sinistram eunti a domo dicta *Kokkinia* ad ecclesiam ruinosam Episcopi, cuius forma designata est *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897, tab. XII, sunt tigna transversa a. 0,34. l. 0,82. cr. 0,28, in quorum summo latere scissurae a. 0,08. l. 0,76. cr. 0,10; inmissae videntur fuisse stelae. Pars tignorum fert titulos.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897, p. 547. — Anno 1899 Legrand, cum denuo hos lapides examinavisset, comiter mihi transmisit editorum apographa sua emendatiora (sed tituli cruce (†) notati tum non iam exstiterunt), addidit ineditos, quorum eos praetermitto, de quibus una tantum littera est indicata.

826	Α Ι Ϡ Λ ‿ Χ Ο	Δ]αίτα[ς(?) Χο - s. Χω -
827	Α Γ Ε	Αγε - -
828	Χ Ϝ///	Χη -
829	Χ Α Ρ Ι	Χαρι - -
† 830	Ν Ι Κ Ι Α ‿	Νικίας
831	Π Ο / Υ Κ Κ Ι Τ Ι Μ Ο	Πολυκ - Κιτιμο -
† 832	/// Ν Ϝ Ι Σ	
† 833	/// Ο Τ	
† 834	Υ Ɜ	

Residuum litterae ultimae in n. 830 sic dedi, ut est in Legrandii epistola; edita est, sine dubio per errorem, forma novicia Σ.

835 Fragmenta tria tabulae marmoreae apud paredrum, *A* et *C* olim in aedicula ruinosa, cuius possessor Dimitri Paschos; ubi inventum sit *B*, deest testimonium. — *A* a. 0,19. l. 0,14. cr. 0,07. *B* a. 0,21. l. 0,14. cr. 0,07. *C* ad sinistram aetate recentiore decisum, ad dextram et infra servatus est margo editus.

A et *C*: Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 119 n. XXXIII. — *Exscripsi A B C.*

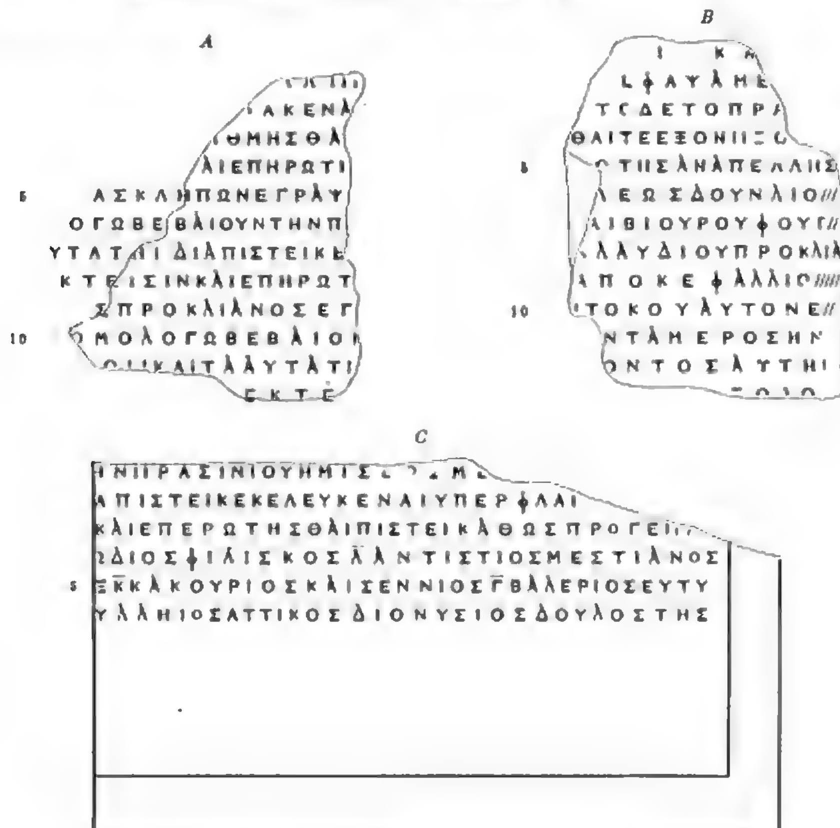

Var. lect. *A* petulanter decurtatum esse in mala paredri custodia monstrant litterae hodie non extantes, quas visas a Legrandio extra marginem posui. Vs. 10 extr. Ο\ Legr., sed certe non erat Υ. — *C* vs. 1 a. 1899, ut mihi per litteras nuntiavit, descripsit Legr. ΗΜΙΣΕ ∠ΜΕ || vs. 5 in. omissum Ξ. extr. dedit ΕΥΓ, quod a. 1899 ipse correxit.

A

Ἀσ]κλήπ[ων
παρ]ακαλεσ[ε
ἐρ]ωτηθῆνα[ι
κ]αὶ ἐπερωτ[ηθῆναι πίστει
καθὼς] Ἀσκλήπων ἔγραψ[ε
ὁμολ]ογῶ βεβαιοῦν τὴν π[ίστιν
τὰ α]ὐτὰ τῇ ἰδίᾳ πίστει κε[κελευκέναι ὑπὲρ - -
ἐ]πιστεῖλαι καὶ ἐπερωτ[ηθῆναι πίστει
καθὼ]ς Προκλιανὸς ἔγ[ρα]ψε
ὁμολογῶ βεβαιο(ῦ)[ν τὴν πίστιν
-ον s. -κον] καὶ τὰ αὐτὰ τῇ ἰδίᾳ πίστει κεκελευ-
κέναι ὑπὲρ
- - - - ἐπιστ[εῖλαι.

B

- - - κι - -
ἐφαψ(?)αμε[ν - -
τόδε τὸ πρᾶ[ξιν
- σ]θαί τε ἐξὸν
ἐπηρ]ώτησεν Ἀπελλῆς
ἀδ]εῶς δοῦναι
Ν (s. Μ)]ακβίου Ῥούφου
Κ]λαυδίου Προκλια[νοῦ
ἀπὸ κεφαλ[α]ίο[υ
τόκου αὐτῶν ε -
- ντα μέρος πυ -
- οντος αὐτο[ῦ
- - - -

C

- - - τ]ὴν πρᾶσιν [τ]οῦ ἡμίσ[ε]ως με - - - - - - - - - - -
- - - καὶ τὰ αὐτὰ τῇ ἰδί[ᾳ πίστει κεκελευκέναι ὑπὲρ Φλα[βι . . . . . .

- - - - - καὶ ἐπηρωτῆσθαι πίστει καθὼς προγέ[γρα-
πται - - - Κλ]αύδιος Φίλιππος, Λ(ούκιος) Ἀντίστιος Μεττιανός
- - - ξ]. Κ(όιντος) Κανούριος Καπίτωνος, Γ(άιος) Βαλέριος Εὐτυ-
χ - - Ἀππο? (s. Κανε?)]υλλήιος Ἀττικός, Διονύσιος δοῦλος τῆς
- - - - - - - - - - -

A supplementa versuum 1. 2 mea sunt, reliqua Legrandii. Pactum tenemus emptionis. In singulis intellegendis consilio suo me adiuvit Alfredus Pernice v. cl. — Vs. 3 ἠριθμῆσθαι »numeratam esse pecuniam«. — Vs. 4. 8 ἐπηρωτῆσθαι πίστει »fide rogatum esse«. — Vs. 6. 10 ὁμολογῶ βεβαιοῦν τὴν πίστιν »spondeo fidem firmare«: hoc inusitatum est secundum Pernicium. — Vs. 7. 11 *C* 2 τὰ αὐτὰ τῇ ἰδίᾳ πίστει κεκελευκέναι ὑπὲρ »eadem fide sua esse iussisse« i. e. de hac re fideiussores factos esse pro ... — Vs. 8. 12 ἔκτεισιν »solutionem«. — *B* vs. 2 ἐφαψαμέ[ν - »postquam cepit (s. apprehendit) possessionem«. — Vs. 7 ἀδ]εῶς δοῦναι »incolume (sine fraude) dare«.

836 Damalae apud paredrum fragmenta quattuor contigua tabulae marmoreae reperta in arce (*Castro*), a. (*a* + *b*) 0,49. cr. 0,11.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 112 n. XXXI. (Blümner, Philologus 53, 1894, p. 334.) Cf. Dragumis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893, p. 101. Perdrizet, *Bull. de corr. Hell.* 22, 1898, p. 403. — *Exscripsi.*

a *b*

ΙΚΑΙΙ✱Μ·ΚΑΝΝΑ
ΑΧΚΔ·ϹΑΠΩΝΟϹΕ
ΝΟΥ λ Α✱Ρ ΑΦϹΝΙΤΡ
ϹΤΟΥ λ Α✱ϹΝ·ΦΥΛΛ
✱Ξ·ΝΑΡΔΟΥΤΕΠ
ΑϹΙΑϹ λ Α✱ΡΚΕ ΒΔ
ΗϹ λ Α✱ΡΟΕ·Π ΤΡΟ
✱Ρ·ϹΤΥΡΑΚϹ . . . Λ
Υ λ Α✱Ϲ·ΘΥΜ Ο
Β·ΚΡΟΚΟΥΚΙ
Π ΜΑϹΤΙΧΗϹ
Α✱ΚΔ·ΑΨΙΝ
ΤΗΡΙΑϹϹΧΙϹ
ΗϹ λ Α✱Λ·Ϲ
ϹΡΝ·ΑΡϹΕΝ
ϹΟϹ λ Α✱Κ· *c*
ΟΠΑΝΑΚΟϹ λ ΙΛΙ
ϹΠΡΩΤΕΙΟΥΛΑ✱ *d*
ΜΥΡΟΒΑΛΑΝΟΥ
ϹΟΕ·ΒΑΛΑΝΙΝΗϹΜ
Α✱Φ·ΑΜΩΜΙΔΟϹ
ΔΙΧΘΑϹΠΡΩΤΕΙΑ
ΤΗϹ λ Α✱ Φ ΟΛΙ
Π·ΡΟΔΙΝΟΥ Β λ Α
✱Λ·ΚΥΠΡΙ ΟΥ
ΛΕΟΥΠΑΡΟΙΚΟΥ
ΕΛΕΟΥΛΙΑΡΔΙΝϹ
λ Α✱ΡΟΕ Γ
ΕΝΗϹ λ Α
ΥΡΝΗϹ
ΔΟϹ λ ΑΚ
ΚΟΥΠΡϹ

Fragmenta *c d* cohaesisse cum *a b*, quod quamvis commissurae accurate connecti possint fugit Legrandium, ex apographo intellexit Homolle. Titulus apud paredrum non minus quam alii eius curae commissi amplius laesus est: litteras a solo Legrandio traditas extra marginem posui.

Varia lectio Legrandii. Non enoto errores ab ipso Legrandio, ut per litteras mihi nuntiavit, a. 1899 lapide denuo examinato ita correctos, ut novae eius lectiones congruant cum meis. — Vs. 3 ✱Ι || vs. 11 in. ϽΜ (1899: »*le* Ͻ *est douteux*«) || vs. 13 in. ΓΗΡ, extr. ΙΟ (vera divinaverat Blümner) || vs. 17 extr. omissa ΛΛΙ || vs. 20 in. omissum Ϲ || vs. 23 in. ΓΗϹ || vs. 27 extr. plenius ΥΓΛ.

η'] καὶ ι' ✱ μ'. κανν[άβεως
α' ✱ κδ'. σάπωνος ε -
- νου λ. α' ✱ ρ'. ἀφ(ρ)ονίτρ[ου
- στου λ. α' ✱ σν'. φύλλ[ου
✱ ξ'. νάρδου π (s. τ) επ - (πεπλατυμένου(?) Blümner)
ξυλοκ]ασίας λ. α' ✱ ρκε'. βδ[έλλης
βδέλλ]ης λ. α' ✱ ροε'. π[ε]τροσ[ελίνου
✱ ρ'. στύρακος [. .] λ.
- ο]υ λ. α' ✱ σ'. θύμο[υ(?)
β' κρόκου Κι[λικίου
π' μαστίχης
α' ✱ κδ'. ἀψιν[θίου
στυπ]τηρίας σχισ[τῆς
- ης λ. α' ✱ λ'
. ρν'. ἀρσεν[ικοῦ
- τος λ. α' ✱ κ'
ὀπ]οπάνακος λ. α'
- ς πρωτείου λ. α' ✱
μυροβαλάνου
- ς οε'. βαλανίνης μ -
α' ✱ φ'. ἀμωμίδος
δεχθῆς πρωτεία[ς
σπαθ]ῆς λ. α' ✱ -. φολιάτου
π'. ῥοδίνου β' λ. α'
✱ λ'. κυπρί[ν]ου
ἐ]λαίου παροικοῦ
ἐλαίου (ν)αρδίνο[υ
λ. α' ✱ ρ'. ἐ[λαίο]υ γλ[αυκίνου
ζιγγιβέρεως ἠρτυμ]ένης λ. α'
ζμ]ύρνης [στακτῆς
ζμύρνης Τρωγλοδυτι]κῆς λ. α' ✱ -
- κου πρω[τείου.

Fragmentum edicti Diocletiani de pretiis. Intellexit Blümner, frustula nostra eadem continuisse atque fragmentum Geronthiense, cui numerum XXXII assignavit Mommsen, indeque redintegravit versus nostros 6. 7; non recte dedit vs. 24 βα[λάνου. Postea Perdrizetio e fragmento Delphico

pleniores constituere contigit versus nostros 22—25, e quibus non iteravi nisi ea, quae partes vocabulorum servatas in versu nostro 23 supplent; versus 28—31 ipse supplevi e Delphici versibus 17. 18. 21. 22. Idem quod in nostri versu 27, habes in Delphico vs. 15: ἐλαίου — haec melior orthographia semper in hoc est adhibita — σαρδίνου; in nostro igitur per errorem pro N scriptum est Al (λι[ν]αρδίνου proposuerat Homolle).

837 Le Bas, *Voyage archéol.* II 159. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3367.)

ΗΓΕ.ΡΕΟΝΤΟ
ΤΟ.ΙΟΔΟΙΟ

Si recte haec sunt exscripta, superesse possunt de carmine dactylico: vs. 1 ἦγε [Κ]ρέοντο[ς (ut honoratus sit dux Creontis cuiusdam filius); vs. 2 ὁδοῖο. Sed inesse possunt valde diversa, e. g. de decreto vs. 1 πα]ρεόντος, vs. 2 πρόσ]οδοι.

838 Parvum fragmentum tofinum repertum in muro eodem quo n. 749. Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 96 n. XII.

\ΛΟΕ

II. CALAVRIA.

839 Olim Pori supra portam ecclesiae Ἁγίας Παρασκευῆς, tum Aeginae in museo, nunc Athenis pars superior stelae marmoris caerulei. a. 0,29. l. 0,30. cr. 0,55.

Boeckh, *Annali d. Inst.* 1829, p. 155 (*Kleine Schriften* 6, 385). Campanis apud Cavvadiam, Γλυπτά I p. 23 n. 207. Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1840 n. 395. Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 740. Stephani, *Mélanges gréco-romains* I p. 18 sq. (Dittenberger, Sylloge² 487. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3378. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 177.) Cf. Wilamowitz, *Göttinger Nachrichten* 1896, p. 162. — Wilhelm delineavit lapidem et misit ectypum, e quo *exscripsi*.

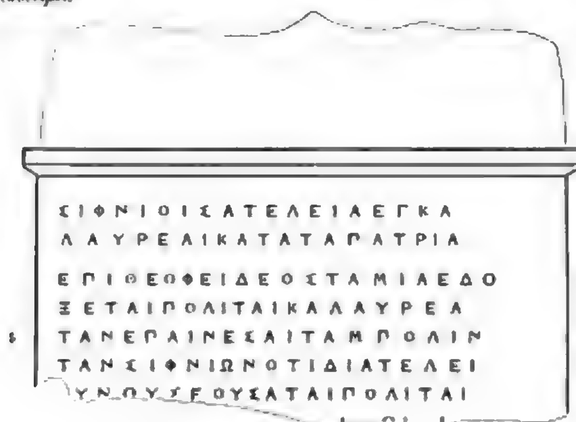

Σιφνίοις ἀτέλεια ἐγ Καλαυρέαι κατὰ τὰ πάτρια.

Ἐπὶ Θεοφείδεος ταμία ἔδοξε τᾶι πόλι τᾶι Καλαυρεατᾶν ἐπαινέσαι τὰμ πόλιν τὰν Σιφνίων ὅτι διατελεῖ ε]ὔνους ἐοῦσα τᾶι πόλι τᾶι [Καλαυρεατᾶν - - - -

Quarti saeculi.

840 Olim Pori, nunc Aeginae ante carcerem lapis curvatus; supra et infra sunt vestigia cymatii, in summo latere foramina quattuor. Supra scripturam spatium vacuum centrimetrorum 28, infra centimetrorum ca. 37. Scriptura valde inaequalis. A. 0,89. l. 0,53. cr. 0,57.

Ex apographo Virleti *Expédition de Morée* III p. 49 n. 3 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5, 1839, n. 286. (Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 821 b.) Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 1754. (C. Keil, Philologus Suppl. II, 1863, p. 622. Cauer, Delectus² n. 19. Schulin, *Das griechische Testament*, Basil. 1882, p. 43. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3380. Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 289. Dareste, Haussoullier, Reinach: *Recueil des inscriptions juridiques Grecques* II 102; cf. p. 113 sq. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1344.) Cf. C. Keil, Mus. Rhen. 18, p. 264. W. Schulze, *Kuhn's Zeitschrift* 33, p. 130 adnot. 1. Wilamowitz, *Göttinger Nachrichten* 1896, p. 162. — *Exscripsi*.

[*Exemplum vide pag. 170.*]

Quae exemplo meo uncis inclusa inserui, pleniora dat Le Bas (*Voyage*), cuius lectiones varias enumerabo; e pessimo Virleti apographo satis habeo afferre ea, quae alicuius momenti sunt. Vs. 3 in. ΠΕΡ.ΥΕΘΥΣ (verum restituerat Keil). In fine omissum Iota et positum in initio versus sequentis || vs. 5 extr. omissum Σ || vs. 7 in. ...Θ..ΝΕΣ.ΑΜΕΝΟΥΣ Le Bas, ΟΩΝΟΝΕΣΣ...ΜΕΝΟΤΣ Virl. (verum restituerat C. Keil) || vs. 9 extr. ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΙ Le Bas. ΑΡΙΤΕΜΙΤΙΩΡ Virl., unde verum restituerat Ahrens, De dial. II p. 555 || vs. 10 in. omissum ΜΙΙ || vs. 12 ΤΑΣΔΕ || vs. 13 in. ΠΟΙΕΙΝΕΝΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΩΙΚΑΙ: foeda interpolatio || vs. 14 ΚΑΙΕΠΙΦΑΝΟΥΝ (verum restituerat Keil et eius ignarus Wilam. || vs. 15/16 ΚΑΤΟΜΟΣΑΙΤ|..ΝΟΡΘ Le Bas, Π.ΤΟΜΟΣΛΙΕΙ|.ΑΝ Virl. (e quo ἦ μάν restituerat C. Keil, quod recte in εἶ μάν emendavit Schulze.)

ϑΕ[Ο]ΙΤΥΧΑΙΑΓΛΘΑΙΕΠΙΤΟΙΣΔΕΑΝΕΘΗΚΕΛΙΑΣΙΓΡΑΤΙΣ
ΙΣΙΑΙΤΩΙΠΟΣΕΙΔΑΝΙΑΡΓΥΡΙΟΥΔΡΑΧΜΑΣΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣΥ
ΙΕΡΤΕ\ΥΣΑΥΤΑΣΚΑΙΤΟΥΑΝΔΡΟΣΣΩΦΑΝΕΟΣΚΑΙΤΟΥΥ////
Ο[Υ]Σ ΩΣΙΦΑΝΕΟΣ ΑΙΤΑΝΘΥΓΑΤΕΡΩΝΝΙΚΑΓΟΡΑΣΚΑΙΑΡΙΣ
ΤΟ ΛΕΙΑΣΩΣΤΕΘΥΕΙΝΤΩΙΠΟ-ΕΙΔΑΝΙΑΠΟ[Τ]ΟΥΔΙΑΦΟΡΟΥΣ
ΙΕΡΕΙΟΝΤΕΛΕΙΟΝΚΑΙΤΩΙΔΙΙΤΩΙΣΩΤΗΡΙΙΕΡΕΙΟΝΤΕΛΕΙΟΝ
ΒΩ ΟΝΕΣΣΑΜΕΝΟΥΣ ΠΑΡΑΤΑΝΕΙΚΟΝΑΤΟΥΑΝΔΡΟΣΑΥ
ΤΑΣΣΩΦΑΝΕΟ[Σ]ΚΑΙΤΟΛΟΙΠΟΝΤΟΥΔΙΑΦΟΡΟΥΚΑΤΑΧΡΗ·
ΘΑΙ ΘΥΕΙΝΔΕΔΙΑΤΡΙΩΝΕΤΕΩΝΕΝΤΩΙΑΡΤΕΜΙΤ[ΙΩΙ]
ΜΗΝΙΕΒΔΟΜΑΙΙΣΤΑΜΕΝΟΥΤΟΥΣΔΕΕΠΙΜΕΛΗΤΑΣ[Τ]
ΣΑΙΡΕΘΕΝΤΑΣΤΑΤΕΛΟΙΠΑΕΠΙΜΕΛΕΙΣΘΑΙΩΣΟΤ[ΙΧΑ]
ΡΙΕΣΤΑΤΑΚΑΙ[Ο]ΚΑΚΑΘΥΣΙΑΗΙΤΑΣΤΕΕΙΚΟΝΑΣΚΑΘΑΡ[ΑΣ]
ΠΟΙΕΙΝΤΑΣΕΠΙΤΑΣΕΞΕΔΡΑΣΚΑΙΤΑΝΕΝΤΩΙΝΑΩΙΤΑ[ΝΑ]
ΓΑΣ[ΙΓΡΑ]ΤΙΟΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΟΥΝΩΣΟΤΙΧΑΡΙΕΣΤΑΤΑΚΑΙΕΠΕΙ
//ΑΤΟΝΛΟΓΟΝΑΠΟΔΩΝΤΙΤΟΥΑΝΑΛΩΜΑΤΟΣΠΟΤΟΜΟΣΑΙΕΙ
ΜΑΝΟΡΘΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΕΠΙΜΕΜΕΛΗΣΘΑΙ

Θεοί. Τύχαι ἀγαθᾶι. Ἐπὶ τοῖσδε ἀνέθηκε Ἀ[γ]ασιγράτις Τι]σία(ι) τῶι Ποσειδᾶνι ἀργυρίου δραχμὰς τριακοσίας ὑπέρ τε [α]ὑτᾶς καὶ τοῦ ἀνδρὸς Σωφάνεος καὶ τοῦ υἱοῦ Σωσιφάνεος [κ]αὶ τᾶν θυγατέρων Νικαγόρας καὶ Ἀριστο[κ]λείας· ὥστε θύειν τῶι Πο[σ]ειδᾶνι ἀπὸ τοῦ διαφόρου(ς) ἱερεῖον τέλειον καὶ τῶι Διὶ τῶι Σωτῆρι ἱερεῖον τέλειον, βω[μ]ὸν ὠνησαμένους παρὰ τὰν εἰκόνα τοῦ ἀνδρὸς αὐτᾶς Σωφάνεος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ διαφόρου καταχρῆσθαι. θύειν δὲ διὰ τριῶν ἐτέων ἐν τῶι Ἀρτεμιτίωι μ[η]νὶ ἑβδόμαι ἱσταμένου. τοὺς δὲ ἐπιμελητὰς τ[οὺ]ς αἱρεθέντας τά τε λοιπὰ ἐπιμελεῖσθαι ὡς ὅτι χαριέστατα καὶ ὅκα κα ἁ θυσία ἦι, τάς τε εἰκόνας καθαρὰς ποιεῖν τὰς [ἐ]πὶ τᾶς ἐξέδρας καὶ τὰν ἐν τῶι ναῶι τὰν Ἀγα[σ]ιγράτιος καὶ στεφανοῦν ὡς ὅτι χαριέστατα. καὶ ἐπεί κ[α] τὸν λόγον ἀποδῶντι τοῦ ἀναλώματος, ποτομόσαι εἰ μὰν ὀρθῶς καὶ δικαίως ἐπιμεμελῆσθαι.

Titulum dixeris esse fere vergentis tertii a. Chr. n. saeculi.

Vs. 1 nomen emendavit Ἀγασί(κ)ρατις Keil, quem sequuntur posteriores; sed alterum Gamma et loco nostro clarissime est servatum et in versu 14 id exscripsit Le Bas, ut ne erratum quidem esse possit a lapidario. — Vs. 5 ἀπὸ τοῦ διαφόρου intellege: »ex usura drachmarum trecentarum«. — Vs. 8 sq. καὶ τὸ λοιπὸν κτλ. »quod restat usurarum, ex arbitrio liceat impendere«. — Vs. 12 sq. τάς τε εἰκόνας .. τὰς ἐπὶ τᾶς ἐξέδρας. Lapidem nostrum superesse de exedra monstrat eius forma atque impositas ei fuisse statuas arguunt foramina, quae sunt in summo latere. — Vs. 15 ποτομόσαι cf. n. 841 vs. 30.

Recte videntur conicere Dareste et eius socii, e testamento in lapide nostro ea modo esse descripta quae pertinuissent ad donationem Neptuno factam, ut omissum etiam esse possit indicare consensisse Agasigratis tutorem.

841 Stela marmoris caerulei, quae basi inmissa reperta est a. 1894 in sacro Neptuni in porticu, quae littera *C* signata est in forma *Athen. Mitth.* 20, 1895, tab. VII. Nunc asservatur Pori in schola. A. 0,38. l. 0,315. cr. 0,08.

Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 287 n. 2. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* n. 178. Dittenberger, Sylloge[2] 578.) — *Exscripsi vs. 1—25; reliqua contuli.*

[*Exemplum vide pag. 171.*]

Varia lectio Widii. Versuum 1. 2 reliquiae omissae || vs. 3 extr. omissum Ͱ || vs. 4 extr. ΕΙΑΣ || vs. 9 omissum ^ (quod certum est fuisse Delta, cum collocatum sit supra lineam) || vs. 21 omissum ΤΑΝ || vs. 24 omissum prius ΤΑΝ.

τ[- - - - - - - - - - καὶ τᾶν θυγατέρων (s. τῶν υἱῶν?) ν Ἀ[ρ]ισ[τ- - καὶ - - - - - - - - τῶι Ποτειδᾶν[ι - - - - - - - - - - - - - - α Εὐκλεί[α - - - - - - - - - - τοὺς ἐγγ-(?) αίους ἀφ' ὧν κα[τὰ - - - - - - - - - καὶ Νικαγόρα Σωσ- - - - - - - - - - ις, Λαοδίκα, Διονυσία [- - - - - - - - - καὶ εἴ τινές κα ἀφῆ ἐλε[υ]θέρας Ἀγασικλῆς ἢ Νικαγόρα, μετεῖμεν Δαμ[ω - - - - - τοῦ Θεαρίχου.

Ἐπὶ ταμία Σωφάνεος τοῦ Πολυ[- - -, μηνὸς Γεραιστίου, ἔδοξε τοῖς πολί[ταις περὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χωρίου οὗ ἀνέθη[καν Ἀγασικλῆς καὶ Νικαγόρα τῶι Ποτειδᾶνι· ἐ[πιμελητὰς καταστᾶσαι δύο οἵτινες τό τε ἀργύριον ἐκδανειοῦντι κατὰ δραχμὰς τριάκοντα ἐπ' ἐγγύοις ἢ ὑποθήκαις ἀρεστοῖς τοῖς ἐπιμεληταῖς καὶ τὸ χωρίον ἐκδωσοῦντι διετίας μετὰ τᾶς ἐκκλησίας κατὰ συγγραφάν, καὶ πράξαντες τὸ διάφορον τοῦ ἀργυρίου καὶ τὰν δοτίναν τὰν ἐκ τοῦ χωρίου θυσοῦντι Ποτειδᾶνι ἱερεῖον τέλειον καὶ τῶι Διὶ τῶι Σωτῆρι ἱερεῖον τέλειον, βωμὸν ἱστάμενοι πρὸ τῶν εἰκόνων αὐτῶν τῶν ποὶ [τ]ῶι [β]ουλευτηρίωι· τὰν δὲ θυσίαν ποησοῦντι, καθὼς ἐν τᾶι στάλαι γέγραπται, κατ' ἐνιαυτόν, καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιμελησοῦνται ὡς ὅτι χαριέστατα καὶ εὐθύνους εἰσποιοῦντι τᾶι πράται ἁμέραι ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς καὶ λόγον ἀποδωσοῦντι τοῖς αἱρεθεῖσιν εὐθύνοις τᾶι ἐπεχὲς ἁμέραι καὶ ποτομοσοῦντι τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, εἰ μὰν μηθὲν νοσφίζεσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν σπονδᾶν αἱρείσθωσαν τοὺς ἐπιμελητὰς τὸν ἐπεχὲς ἐνιαυτὸν τᾶι πράται ἁμέραι.

Eiusdem fere aetatis atque titulus is qui proxime praecedit, cum quo non solum argumenti similitudine coniungitur, sed nominum etiam quadam aequalitate: redit nomen Nicagora et eadem sunt compositionis elementa in illius Ἀγασιγράτις, Ἀριστόκλεια, in nostri Ἀγασικλῆς, Ἀρισ[τ- (vs. 2, ubi de hac lectione vix dubitandum esse notavi ante lapidem). Itaque ab unius et eiusdem familiae sociis factae esse duae hae donationes sunt putandae. De verborum divisione in titulo adhibita cf. ad n. 823, p. 165. — Versus 1—8 (quos non transscripsit Wide) restant de ipso donationis instrumento. — Vs. 3 vix dubium est, quin legendum sit ἀφ' ὧν

et descripti fuerint fundi donati (cf. vs. 13. 18) fines; irrepsit igitur forma Attica (ἀφέωκα perfectum a ἀφέωμι sibi finxit Wide p. 291); vs. 7 relata sunt nomina manumissarum, quas e reditu donationis beneficium accepturas esse statutum erat; includuntur (vs. 8) qui futuro tempore praesente certo viro mittentur. — Vs. 12 Widii supplemento spatii replendi causa inserui περί. — Vs. 18/19. 21 δαπάνα significat pretium a fundi conductoribus solvendum, διάφορον vs. 20 usuram pecuniae donatae, sicut n. 840 vs. 5. — Vs. 25 ἐν τᾶι στάλαι in donationis instrumento exarato in lapidis nostri capite (sic recte Wide), ut appareat titulum etiam nostrum sic fere incepisse: Ἐπὶ τοῖσδε ἀνέθηκαν Ἀγασικλῆς καὶ Νικαγόρα ὑπέρ τε αὐτῶν καὶ - - - τῶι Ποτειδᾶνι. — Vs. 29/30 τᾶι ἐπεχὲς ἁμέραι, vs. 32/33 τὸν ἐπ. ἐνιαυτόν cf. B. Keil, *Hermes* 31, 509.

---

842 Fragmentum marmoreum, ad dextram incolume, repertum a. 1894 in sacro Neptuni, nunc Pori in schola. Incisae sunt lineae, quae tamen secant medios versus. A. 0,17, l. 0,15, cr. 0,05.

Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 295 n. 5 (sine transscriptione). — Cf. Wilamowitz, *Göttinger Nachrichten* 1896, p. 169. — *Exscripsi.*

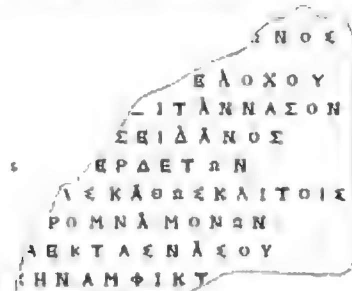

- - - ωνος

Ἡγ(s. Μνα)]ελόχου
-ι τὰν νᾶσον
Πο]τειδᾶνος
ὑπ]ὲρ δὲ τῶν
-ας, καθὼς καὶ τοῖς
ἱε]ρομναμόνων
-α ἐκ τᾶς νάσου
κὴν Ἀμφικτ]ύοσι.

Varia lectio Widii. Vs. 3 omissum residuum primum (verisimilius est fuisse E quam Σ) || vs. 6 in. ΙΣ.

Reliquiae decreti, quod altero a. Chr. n. saeculo antiquius haberi non potest. Edocemur igitur hac aetate etiam extitisse amphictyoniam Calaureaticam (vide Strabon. VIII 374), de qua cf. E. Curtius, *Gesammelte Abhandlungen* 1, 211 et Wilamowitz l. l. Versus ultimi constitutionem recepi a Wilamowitzio.

843 Basis lapidis calcarii caerulei utrimque mutila, reperta ante porticum *F* formae *Athen. Mitth.* 20, 1895, tab. IX. A. 0,75. l. 0,54.
Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 296 n. 8.

ΤΡΑΤΟΣΣΩΦ
ΠΟΣΕΙΔΑΝΙ

Σώσ]τρατος Σωφ--
Ποσειδᾶνι.

Supplevi nomen prius; alterum coniecit Wide fuisse Σωφ[άνεος sicut n. 840 vs. 3. 8, ut haec dedicatio ab eadem familia sit profecta atque n. 840. 841: fortasse recte.

---

844 Lapis calcarius caeruleus utrimque fractus, immissus muro in fundo, quem possident fratres Kriesis, sito prope sinum *Vajonia* dictum. A. ca. 0,25. l. ca. 0,40.
Expédition de Morée III p. 48 n. 1 ex apographo Virleti. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1755.) Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 293 n. 3.

ΝΙΚΑΓΟΡΑ ΤΑΝΘΥΓΑΤΕ
ΤΙΔΑ ΑΦΡΟΔΙΤΑΙ

Varia lectio Virleti. Vs. 1 extr. ΤΑΝΟΥΡΖ || vs. 2 extr. ΤΑΛ.

--- καὶ] Νικαγόρα τὰν θυγατέ[ρα
---τίδα Ἀφροδίται.

Nicagora nomen etiam n. 840 vs. 4. 841 vs. 14; nostra certe eiusdem est gentis. Nomen filiae vs. 2 supplevit Ἀγασικρά]τιδα Wide, sed n. 840 vs. 13/14 genetivus est Ἀγασιγράτιος ut huius nominis accusativum expectandum sit fuisse Ἀγασίγρατιν.

---

845 Basis lapidis calcarii caerulei reperta ante porticum *F* formae *Athen. Mitth.* 20, 1895, tab. IX. A. 0,63. l. 0,51.
Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 296 n. 7.

ΕΥΑΝΩΡΕ...ΧΑΡ.ΟΣ
ΠΟΣΕΙΔΑΝΙ

Εὐάνωρ Ἐ[πι]χάρ[ε]ος
Ποσειδᾶνι.

Supplevi.

---

846 Basis marmoris caerulei, cymatiis instructa. Incolumis reperta est in ruinis templi Neptuni, prope quas nunc iacet infra fracta. In summo latere foramina duo. A. 0,70. l. 0,58. cr. 0,55.
Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 294 n. 4. — *Exscripsi.*

ΛΓΑΣΙΚΛΗΣΩΣΙΦΑΝΕΟΣΑΠΟΛΙΣ
ΑΝΕΘΗΚΕ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ
ΤΑΣΕΙΣΑΥΤΑΝ

Ἀγασικλῆ Σωσιφάνεος ἁ πόλις
ἀνέθηκε
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας
τᾶς εἰς αὑτάν.

Aetatis satis recentis, scriptura indiligens. In versu primo prius O linea transversa est instructum. — Agasicles nomen n. 841 vs. 13/14; Sosiphanes n. 840 vs. 4: eandem tenemus familiam atque n. 840. 841. 844 et fortasse n. 843.

847 Tabula marmorea reperta iuxta statuam Aesculapii in aedificio *G* formae *Athen. Mitth.* 20, 1895, tab. 9), nunc Pori in schola. A. 0,09. l. 0,29. cr. 0,02.
Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 284 et 295 n. 6. — *Exscripsit Fredrich.*

ΚΛ ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ
ΤΟΝ ΘΕΟΝ ?

Κλ(αύδιος) Ῥητορικὸς
τὸν θεόν.

---

848 Olim Pori, nunc Aeginae ante carcerem (orphanotrophium) marmor, cuius latus anticum utrimque laesum. A. 0,80. l. 0,58. cr. 0,94. Pars litterarum apicibus permagnis instructa; spatia valde inaequalia.
Ex scholiis Cyriaci ad Strabonem a Langermanno acceptum titulum edidit Reinesius Synt. Inscr. Cl. III n. 67 p. 336. atque ex lapide Chandler. Inscr. II, 131. p. 80. Postremo ex Strabonis Ms. Eton., cui in ora adscripti ex Cyriaci scholiis sunt [M. R. James, *Catalogue of Manuscripts in Eton College*, Cantabrigiae 1895, p. 67 sq.], dedit quattuor priores versus Falconer. ad Strab. T. I. p. 542. Boeckh, C. I. G. 1188. (Carol. [Odofr.] Müller, Liber Aegineticorum p. 38). *Expédition de Morée* III p. 48 n. 2 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5, p. 214 n. 285 ex apographo Virleti. (Franz, Elementa epigr. Graec. p. 218 n. 82.) Rangabé, *Antiquités Helléniques* 2, 1182. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1756. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3379. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1270.) Cf. Wilamowitz, *Göttinger Nachrichten* 1896, p. 160 adnot. 3. — *Exscripsi.*

Η ΕΥΜΕ[ΝΕΑ
ΒΑΣΙ]ΛΕΟΣ ΑΤΤΑΛ[ΟΥ
ΑΠΟ]ΛΙΣΑΤΩΝΚΑΛΑΥΡΕ[ΑΤΑΝ
ΑΝ]ΕΘΗΚΕΑΡΕΤΑΣΕΝΕ[ΚΕΝ
[ΚΑ]ΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΤΑΣΕΙΣ [ΤΕ
ΟΝΘΕΟΝΚ[Α]ΙΑΥ [ΤΑΝ
ΚΑΙ] ΤΟΥ Σ ΑΛΛΟ[Υ]ΣΕΛΛΑ[ΝΑΣ

vacat

Βασιλ]ῆ Εὐμένη
βασιλέος Ἀττάλου
ἁ πόλις τῶν Καλαυρεατᾶν
ἀνέθηκε ἀρετᾶς ἕνεκεν
καὶ εὐεργεσίας εἴς τε
τ]ὸν θεὸν καὶ αὑτὰν
καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλλανας.

Exemplo meo quae uncis inclusa inserui, tradita sunt a Cyriaco, qui quidem vs. 1 exhibet ΕΥΜΕΝΕΙΑ.
Eumenem alterum Pergami regem honoratum esse a Calaureatis consentaneum, quippe qui Aeginae vicinae imperaverit.

---

849 Pori in muro ecclesiae Hagii Spyridii.
Chandler, Inscr. II p. 80 n. 133. (Boeckh, C. I. G. 1190.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 1757. — Repraesento exemplum Rossii e diario anni 1840.

ΚΑΙΛΙΩΝΙΟΥΔΙΑΜΟΝΗϹΤ
ΥΤΩΝΑΗΤΤΗΤΩΝΑΥ
ϹϹΤΡΑΤΗΓΙΟϹΟϹΩϹΤΡ
? ΘΕΡΙΑΤΗϹϹΕΒΑϹΤΗϹΘΕ
ΑΞΙΑϹΕΙϹΕΥΚΟϹΜΙΑΝΜΕ
ΟΝΤΙΚΟϹΜΩΕΚΘΕΜΕΛΙΩΝΑ

Var. lect. Vs. 4 in. (ubi signum interrogationis posuit Ross) \IЄ Chandl., <IЄ Le Bas.

Ὑπὲρ σωτηρίας] καὶ αἰωνίου διαμονῆς τ[οῦ
βίου καὶ ὄλβο(?)]ν τῶν ἀηττήτων αὐ[τοκρατό-
ρων ......]ος Στρατήγιος ὁ Συντρ[όφου
τὰ ....]έρια τῆς σεβαστῆς θε[ᾶς
nomen deae ἐξ ἀπ]αξίας εἰς εὐκοσμίαν με[τα-
κομισθέντα πρὸς τῷ ἐκ]εῖ κόσμῳ ἐκ θεμελίων ἀ[νήγειρε.

Supplementis Chandleri restitutionem initii addidit Boeckh; equidem vs. l. 2 proposui τ[οῦ -- ὄλβο]ν. Vs. 5. 6 Chandleri μετὰ τῷ πρὶν]ὄντι, recepit Boeckh, adnotans quidem »pro μετά debebat σύν esse«, neque ad spatium id est aptum; ergo mutavi.

850 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1758.

ΑΡΧΙΡΡΟΥ	Ἀρχίππου
ΘΩΓ ΟΥ	Θω[γί]ου
ΦΙΛΙΣΚΟΥ	Φιλίσκου
ΕΛΑΙΕΥ	Ἐλαι(ο)υ[σίου(?)
ΘΩ	Θω-
ΟΙ	Οι-
ΑΛΕΞ.ΟΥ	Ἀλεξ[ί]ου
ΦΙΛΙ...Υ	Φιλί[ππο]υ.

Transscripsi.

851 Chandler, Inscr. II p. 80 n. 132. (Boeckh, C. I. G. 1189.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 1759.

ΕΛΕΝΟΣΕΥΤΥΧΟΥΜΙΛΗΣΙΟΣ

Ἕλενος Εὐτύχου Μιλήσιος.

852 Aeginae in demarchio tabula a. 0,47. l. 0,25. cr. 0,05.

Campanis apud Cavvadiam, Γλυπτὰ I p. 24 n. 208 testatur originem. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1728 inter Aegineticos. (Bechtel, *Dialekt-inschr.* 3421.) — *Exscripsi.*

ΔΑΜΑΓΟΡΙ	Δαμαγορί·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

Titulus incolumis est (falso igitur Bechtel Δαμαγορί[ς).

III. METHANA.

853 Stela a. 0,75. l. 0,56. cr. 0,45. In ima parte consulto deleta esse videtur scriptura, cuius utrimque pauca relicta sunt vestigia. Spatia valde inaequalia.

Rohrer, instituti nostri Atheniensis photographus, misit imaginem photographicam admodum parvam et ectypum plerumque non satis clarum, e quibus quae summo labore *exscripsi* fortasse e lapide poterunt emendari.

[*Exemplum vide pag. 174.*]

\- -
\- - - - - - - - - - - - - - Ἀγλ]αοφάμου - - - - - -, Ἀλεξά[νδρου
τοῦ ....φ]ά[ν]ους, Με[- - - - - - - - - - - τ]ο[ῦ] Εὐ[φ]ό[ρου, ...δώρα τ[οῦ
......, Ἀπολλοδώρ[ου τοῦ - - -, -]θωνος τ]οῦ Ἀ[ρ]ιστο[δάμ]ου, Φιλ[ο]πο[ίμ]ε[νος τ]οῦ Εὐ[θίου(?),
Ἀριστο]κράτεος τοῦ Ἀρ[ιστοκράτ]ους, Ἐλπ[ίου τοῦ] Πραξιδάμα, Ἀσκλ[α]πι[ά]δα τοῦ Ἀσκλαπι[ά]δα,
......ου τοῦ Τιμοθ[έου, Δ]αματρ[ί]ου [τοῦ Περικ]λέος, Σωτικλείδα Ἱππάρχου,
......ου [Α]ἰνεσιστράτου, [Ἐπ]ιφαντί[δα] τοῦ [Περι]φάντου, Ἀπολλωνίου τοῦ Τιμαίου, Ἑ[ρ]μαί[ου
τοῦ .....]ου, Π[ρα]τίων[ος] τ[οῦ] Ἑρμο[γέ]νεος, Ἱέ[ρων]ος τοῦ Σωδάμου, Ποσιδωνίου το[ῦ Π]αρμε[ε-
νίσ]ν, Ἀλεξ(ῦ) τοῦ Δολί[χου, Εὐ[σ[θ]ένεος τοῦ Κλ[ε]ισθέν]εος, Σω[σ]άνδρου τοῦ Διονυσίου, [Δ]αμοσ[ί-
δο]υ Ὀνασ[τορ]ίδα, Ἀφθο[νή]του τοῦ Μενάνδρου καὶ [ἐμφ]ανιζόντων ὑπὲρ Λευκίου Λικινί[ου] Ἀ[ν-
τέ]ρω[τος καὶ τῆ]ς εὐσχή[μ]ονος αὐτοῦ ἀναστ[ρο]φῆς. Ἀγαθῆ τύχῃ·
Ἐπε]δὴ Λ[εύκιος Λι]κίνιος Ἀντέ[ρ]ως Κορίνθιος ἐπι[δη]μήσας εἰς τὰν πόλιν [ἁ]μῶν πεποίηται
ἐπ]ιδη[μίαν] ε[ὐσχ]ήμο[ν]α καὶ κόσ[μ]ιον, ἔν τε τοῖς λοι[πο]ῖς πᾶσιν παρέσχηται αὐτὸν εὔχρηστον [τ]ο[ῖς
πολίταις τοῖς [ἀ]εὶ χ[ρ]ήαν ἔχουσ[ιν] αὐτοῦ κ[α]ί τε, ἐ[ν] ᾧ [ἐ]στι Κορίνθῳ, τούς τε ἀεὶ ἄρχοντας [κ]αὶ
τοὺς παρεπιδαμοῦντας πάντας τῶν πολιτᾶν ὑποδεχόμενός τε φιλοφρόνως [κ]α[ὶ
τὸ καθῆκον [π]οιῶν πᾶσιν π[α]ρακλητεύων τε, ὡς πρέπον ἐστί, τοῖς αὐτοῦ χρήαν ἔχουσι·
π]ερὶ οὖν τού[των π]άντων δεδόχ[θ]αι [τᾷ] βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ ἐπαινέσαι Λεύκιον Λι[κ]ίνι-
ον Ἀντέρωτα ἐπ[ί] τε τᾷ εὐσχημοσύνᾳ κοσμίᾳ α[ὐ]τοῦ ἐπιδαμίᾳ εἰς τὰν πόλιν ἁμῶν, ἐφ' [ἇ]ς
παρέχεται[ι] καὶ παρέσχηται τοῖ[ς] πολίταις [ἅπα]ν εὔχρηστον πᾶσι. εἶμεν τε αὐτὸν πρόξ[ε-
νον [τ]ᾶς π[ό]λιος ἁμῶν, ἔχειν τε αὐτ[ὸν] καὶ γᾶς ἔ[γκτ]ησιν ἐν Μεθάνοις, εἶναί τε αὐτῷ καὶ ἐπιν[ο-
μίαν ὧν ἔχει [βοσκ]ημάτων, καὶ ὅσα ἐστὶ φιλ[άν]θρωπα καὶ τοῖς λοιποῖς προξένοις καὶ
εὐεργέταις [τ]ᾶς πόλιος ἁμῶν, τὰ αὐτὰ εἶμε[ν] καὶ Λευκίῳ Λικινίῳ Ἀντέρωτι, ὅπως
καὶ ἁ ἁμετέ[ρα] πόλις ἐ(μφαίνηται) τιμῶσα τοὺς ἀ[γ]αθοὺς τῶν ἀνδρῶν τοὺς ἀεὶ ὄντας εἰς
αὐτὰν ἀξί[ως αὐ]τῆ. Αἱ συναρχίαι πᾶσαι κ[αὶ] οἱ ἐκλησιασταὶ εἶπαν.
Ἔτους β' καὶ λ'.
Ἔδοξε τᾷ [β]ο[υλ]ᾷ [καὶ τ]ῷ δάμῳ· ἐπεὶ Λεύκιος Λ[ικίνι]ος Ἀντέρως ἐγγενόμενος ἐν τᾷ π[ό-
λι ἁμῶν π]εποίηται εὐ]σχήμονα καὶ πιστὸ[ν κ]α[ὶ κόσμιον τ]ὰν ἐπιδαμίαν, ἁμῶν τε τῷ(?)

... π]άντα [- - - - - ἀ]ξίως οὐκ ἀλλότριος [...... δι]ατηρῶν τὰν ἐκ τᾶς πατρίδ[ος αὐτο[ῦ] Κορίνθ[ου ἀρετὰν δ]ιὰ π[ε]ι[ρ]ᾶν· περὶ δὲ τ[ούτων] δεδόχθαι τᾶ [β]ουλᾶ κα[ὶ] τ[ῷ] δάμ[ῳ

- - - - - - - - - - - - - Λ[ούκιον Λι]κίννιον Ἀντέρωτα ....

. ἐπαινέσ[α]ι - - - - - - - - - - - - - - - δ[ὲ] πάτρ(?) - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

ΙΥΤΕ ΤΩΝ Δ Υ

ΛΟΦΑΜΟΥΛΙΑ ΛΛΣΞΑ

ΛΙΑΝΟΥΣΜΟ Μ ΙΙΛ ΜΑ ΙΟΕΥΙΟΙ Λ ΩΡΑΤ

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡ ΜΕ ΙΙΟΩΝ ΟΥΛΙΙΣΤΟΛ ΙΟΥΦΙΛΟΠΟΙ ΕΙΙ ΓΟΥΣ

ΚΡΑΤΕΟΣΤΟΥΑΡΙ ΟΣΕΛΠ ΠΡΑΞΙΔΑΜΑΑΣΚΛΑΠΙΛΑΤΟΥΑΣΚΛΑΠΙΛΑ

ΟΥΤΟΥΤΙΜΟΘ ΑΜΑΤΡΟΥΙ ΙΙΛΕΘ ΣΣΩΣΙΚΛΕΙΔΑΠΟΙΜ ΑΡΧΟΥ

ΟΥΛΙΝΕΣΤΡΑΤΟΥ ΦΑΝΤΙΑΑΤΟΥ ΦΑΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΤΙΜΑΙΟΥΕΙΜΑΙ

ΟΥΠΡΩΤΙΩΝ Τ ΕΡΜΟΙ ΝΕΟΣΙΑ ΙΟΣΤΟΥΣΩΔΑΜΟΥΠΟΣΙΔΩΝΙΟΥΤΟ ΙΑΡΜ

ΥΑΞΟΤΤΥΟΛΙ ΣΕΝΕΟΣΤΟΥΚΛΙ ΞΟΣΣΩ ΑΝΔΡΟΥΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΜΩΝ

ΥΟΝΑ ΙΑΛΑΦΟΟΝΙΤΟΥΤΟΥΜΕΝΑΝΔΡΟΥΚΑΙ ΑΝΙΖΟΝΤΩΝΥΠΕΡΛΕΥΚΙΟΥΛΙΚΙΝΝΙΟ ΑΝ

ΡΩ ΙΙΣΕΥΣΧΗΜΟΝΟΣΑΥΤΟΥΑΝΑΣ ΟΦΗΣ ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ

Γ ΔΗΛ ΚΙΝΝΙΟΣΑΝΤΕ ΩΣΚΟΡΙΝΘΙΟΣΕΠΙ ΜΗΣΑΣΕΙΣΤΗΝΠΟΛΙΝΗΜ Ω ΝΠΕΠΟΙΗΤΑΙ

ΙΔΗΑ Ε ΗΜΟΙΑΚΑΙΚΟΣ ΛΙΟΝΕΝΤΕΤΟΙΣΛΟΙΙ ΣΠΑΣΙΝΠΑΡΕΣΧΗΤΑΙΑΥΤΟΝΕΥΧΡΗΣΤΟΝ Ο

ΠΟΛΙΤΑ ΙΣ ΕΙΧΙΗΑΝΕΧΘΥΣ ΑΥΤΟΥΚ ΙΤΕΕΝ ΟΙΚΙΚΟΡΙΝΘΩΤΟΥΣΤΕΛΕΙΑΡΧΟΝΤΑΣ ΑΙ

ΤΟΥΣΠΑΡΕΠΙΔΑΜΟΥΝΤΑΣΠΑΝΤΑΣΤΩΝΠΟΛΙΤΑΝΥΠΟΔΕΧΟΜΕΝΟΣΤΕΦΙΛΟΦΡΟΝΩΣΙΑ

ΤΟΚΛΘΗΚΟΝΓΟΩΝΠΑΣΙΝΠΑΡΑΚΛΗΤΕΥΩΝΤΕΩΣΠΡΕΠΟΝΕΣΤΙΤΟΙΣΑΥΤΟΥΧΡΗΑΝΕΧΟΥΣΙ

ΕΡΙΟΥΝΤΟΥ Ν ΤΑΝΤΩΝΔΕΔΟΧ ΑΙΙΑΒΟΥΛΑΚΑΙΤΩΔΑΜΩ ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΛΕΥΚΙΟΝΛΙΙΙΝΝ

ΟΝΑΝΤΕΡΩΤΑΕΠ ΤΕΤΑΕΥΣΧΗΜΟΝΙΑΙΚΟΣΜΙΩΑ ΤΟΥΕΠΙΔΑΜΙΑΕΙΣΤΑΝΠΟΛΙΝΑΜΩΝΕΦΑΣ

ΠΑΡΕΧΕΤΑΚΑΙΠΑΡΕΣΧΗΤΑΙΤΟΙ ΤΟΛΙΤΑΙΣΑΤ ΝΕΥΧΡΗΣΤΟΝΠΑΣΙΕΙΜΕΝΤΕΑΥΤΟΝΠΡΟΞΙ

ΝΟΝ ΛΣΠ ΛΙΟΣΑΜΩΝΕΧΙΝΤΕΑΥΤ ΚΑΙΓΑΣΕΝΙ ΗΣΙΝΕΜΜΕΘΑΝΑΙΣΙΝΑΙΤΕΑΥΤΩΚΑΙΕΠΙΝ

ΜΙΑΝΩΝΕΧΙΡ ΗΜΑΤΩΝΚΑΙΟΣΑΕΣΤΙΦΙΛ ΘΡΩΠΑΚΑΙΤΟΙΣΛΟΙΠΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙ

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΑΣΠΟΛΙΟΣΑΜΩΝΤΑΑΥΤΑΕΙΜΕΙΙΚΑΙΛΕΥΚΙΩΛΙΚΝΝΙΩΑΝΤΕΡΩΤΙ ΟΠΩΣ

ΚΑΙΑΑΜΕΤ ΡΑΠΟΛΙΣ ΕΤΙΜΩΣΑΤΟΥΣΑ ΑΘΟΥΣΤΩΝΑΝΔΡΩΝΤΟΥΣΑΕΙΟΝΤΑΣΕΙΣ

ΑΥΤΑΝΑΞΙ ΓΙΑΙΣΥΝΑΡΧΙΑΙΠΑΣΑΙΚ ΟΙΞΚΛΗΣΙΑΣΤΑΙΕΙΠΑΝ

ΕΤΟΥΣ Β ΚΑΙΛ

ΕΔΟΞΕΤΑΡ ΑΙ ΩΔΑΜΩ ΕΠΙΔΗΛΕΥΚΙΟΣΛ ΙΟΣΑΝΤΕΡΩΣΕΓΓΑΗΣΑΣΕΝΤΑΠ

ΛΙΑΜΩΝΠΙ Ι ΣΧΗΜΟΝΑΚΑΙΠΙΣΤΑ Α ΑΝΕΠΙΔΑΜΙΑΝΑΜΩΝΤΕΤΩ

Κ ΙΑΝΤΑ ΞΙΑ ΣΟΥΚΑΛΛΟΤΡΙΟΣΓΓ ΑΤΗΡΩΝΤΑΝΕΚΤΑΣΠΑΤΡΙΔ

ΑΥΤΟ ΚΟΡΙΝΘ ΑΓ ΝΕΑΝ *vac.* ΠΕΡΙΟΥΝΤ ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΡΟΥΛΑΚΑ Τ ΔΑΜ

ΕΝΙΚΛΕΓ ΛΑ ΕΠΩΝΛ ΚΙΝ ΙΟΝΑΝΤΕΡΩΤΑΩΝΓΑΙΟΙ

ΑΜΕΤΕ ΣΙΤ ΙΟΥ Α ΕΙΠΑΣΑΝ ΕΙΑ

ΑΣΤΑΙ *vacat*

vacat ΠΕ *vacat*

Σ Ω ΙΑΣ

ΙΟΣ ΙΜΑ

Λ

Nomina relata versibus 2—10, cum sequatur *καὶ ἐμφανιζόντων*, praecesserit initio tituli tale quid: Ἔδοξε· *εὐεργχουμένων εἰς ἐκκλησίαν*. Cum praeter nomen honorati ne unum quidem deprehendamus Romanum, titulum apparet satis esse antiquum neque obstare videtur scriptura, quin annus trigesimus secundus (vs. 25) numeratus sit a pugna Actiaca, quod quidem spondere non est in animo. Omicron interdum Θ scriptum.

Vs. 13 *κόσμον*. Lectio certa (etiam terminationis), neque minus vs. 18. — Vs. 14 *ἐν ᾧ ὤικει Κορίνθῳ* »*cum habitabat Corinthi*«. Dativi localis in serae aetatis oratione pedestri exemplum affert Blass, *Grammatik des neutestamentlichen Griechisch* p. 117 adnot. 1; fortasse tamen praecedens in titulo *ἐν* causa erat, cur alterum *ἐν* ante *Κορίνθῳ* errore omitteretur. *τοὺς ἄρχοντας*: magistratus sive ad proconsulem sive ad concilium provinciale Corinthum delegatos. — Vs. 18 *ἐπί τε τῷ κτλ.* »*propter praesentiam eius in urbe nostra decoram decentiam*«. *εὐσχημονία* desideratur in lexicis. — Vs. 23 *ε* post *πόλις* non potest non esse initium vocis per errorem non continuatae. Praeter id quod posui fuisse etiam possunt *ἐμφανίσηται*, *ἐμφανὴς ᾖ*, alia. — Vs. 26 *ἐγγαιῶντας* = *ἐνδημοῦντας*; lectio certa. In titulo Olympico 335 (Dittenb.) in sensum eundem usurpatum est *ἐγγαιοῦντες*, sed cum ibid. n. 938 non id aptum sit ad spatium, sed nostrum *ἐγ[γ]α[ιοῦ]ντες*, loco priore Rho mero lapidarii errore insertum videtur. — Vs. 27 moneo in fine lectionem esse certam, nisi quod pro Τ fuisse potest Π.

854 Lapis marmoreus, supra cymatio ornatus, marginis particulae etiam utrimque servatae. A. 0,95. l. 0,62. cr. 0,51. Iacet in extremo litoris margine, manifesto adhuc eodem loco, de quo ineunte saeculo undevicesimo questus est Dodwell. Litterae valde adesae.

Dodwell, *A classical tour* II 282. (Boeckh, C. I. G. 1191. Letronne, *Recherches* 463.) Quasi a se exscriptum dedit F. Lenormant, Mus. Rhen. 2. 1866, p. 395 n. 346. (Foucart in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159 *k*. Dittenberger, Sylloge[1] 232.) Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 190 n. 16. (Strack, *Dynastie der Ptolemäer* p. 250 n. 92.) — *Exscripsi* et confeci ectypum, summa molestia, cum lapidem mari inundatum incolae me adiuvantes in locum satis siccum amovere non potuissent; alterum non melius ectypum debeo Rohrero, instituti nostri Atheniensis photographo.

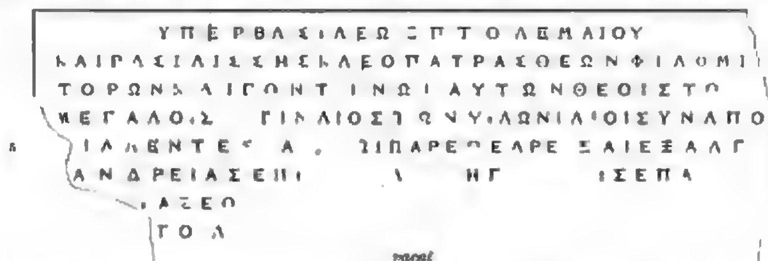

Var. lect. Operae pretium est referre de exemplo Lenormantii, ut pateat falsarium impudentem non contentum fuisse fingere lapides non extantes, sed interpolando etiam simulavisse se legisse extantem. In versu primo praemittere ei placuit Ἀγαθῇ τύχῃ; tum Letronnii supplementum (vide infra) pro lectione sua vendens vera iterat usque ad *θεοῖς μεγάλοις*, post quae commenta sua adnectens pergit *εὐεργέταις, ἡ πόλις ἡ Μεθαναίων, | ἐπιμεληθέντων τῆς ἀναστάσεως Ὀππίου τοῦ Μεστίου καὶ Εὐκλέους τοῦ Μεστίου*. — Vs. 3 Dodw. praeter ΤΟΡΩΝΚΑΙΤΟ nil nisi ΘΕΟΙΣ; interposita divinaverat Letronne. ΑΥΤΩΝ addidit Jam., reliqua ego; in fine *το[ῖς]* non plane certum, sed commendatur vel spatio. — Vs. 4 ΜΕΓΑΛΟΙΣΕΥΕΡΓΕΤΟΙΣ..ΝΟΛΙΟΝ..ΟΣΥΝ..ΠΟ Dodw. Jamot post verbum primum: ..ΓΙ.ΑΙΟΣ; reliqua cum meis congruunt, nisi quod hic illic litteras pleniores sibi cernere est visus. — Vs. 5 in. Jamot omittit Ι, tum plenius ΕΦΕΔΡΕΥΣ. (Dodwell de versibus 5 sq. nihil fere habet.) — Vs. 6 .ΑΝΔΡΕΙΑΣΕΠΙΠ..ΣΙΟΙ(?)ΗΓΥΜ..ΕΣΕΠΑ Jam. — Vs. 7 mecum congruit Jamot, nisi quod dat ΕΩ. — Vs. 8 reliquias omittit Jamot.

Ὑπὲρ βασιλέως Πτολεμαίου
καὶ [β]ασιλίσσης Κλεοπάτρας θεῶν φιλομ[η]-
τόρων κ[α]ὶ [τῶ]ν τ[έκ]νω[ν] αὐτῶν θεοῖς το[ῖς]
μεγάλοις [Τ]ι[μ]αῖος [τ]ῶν [φ]ίλων [κ]αὶ οἱ συναπο-
σταλέντες α[ὐτ]ῶι παρε[φ]ε[δ]ρε[ύ]σαι ἐξ Ἀλ[ε]-
ξ]ανδρείας ἐ[π]ὶ - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - -

Titulus pertinet ad Ptolemaeum sextum Philometorem, natum a. 186, eiusque sororem et uxorem Cleopatram, quae primum edidit partum ante annum 162 (cf. Strack l. l. p. 198 n. 24); certe liberi eorum complures extitisse nequeunt vix multo ante hunc annum, inter quem fere et a. 146, quo mortuus est Philometor, positus igitur est titulus. Edocemur tum praesidium Aegyptium tenuisse Methanam, neque vix dubia est coniectura Hilleri, quin urbs tum audiverit Ἀρσινόη ἡ ἐν Πελοποννήσῳ: hic enim milites Aegyptios constitutos fuisse testis est titulus Theriacus n. 466, et is, quem ad aetatem Ptolemaei quarti non recte rettulit Hiller, exaratus regnante Philometore, cf. Strack, *Archiv für Papyrusforschung* 1, 206 sq. P. Meyer, *Heerwesen der Ptolemäer* p. 61 adnot. 206.

»Methanae fuit templum Isidis (Paus. II 34, 1), quocum coniunctum hunc titulum fuisse coniicio« (Boeckh). *Θεοὶ οἱ μεγάλοι* intellegendi sunt Isis et Serapis; cf. titulum proxime sequentem. — Vs. 4 *τῶν φίλων* intellege *τοῦ βασιλέως*.

855 Basis quadrata incolumis. A. 0,70. l. 0,70. cr. 0,50.

Ectypum et imaginem photographicam misit Rohrer, e quibus *exscripsi*.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ
ΞΕΝΟΦΑΝΤΑΤΙΜΑΣΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΝΤΟΝΥΙΟΝ
ΣΑΡΑΠΙ ΙΣΙ

Καλλίμαχος Ἀριστοδάμου,
Ξενοφάντα Τιμασικράτεος
Ἀριστόδαμον τὸν υἱὸν
Σαράπι, Ἴσι.

De deis Aegyptiis Methanae cultis confer quae adnotavimus ad titulum proxime praecedentem, a cuius aetate noster e litteraturae indicio vix multo differt.

856 Megalochorio in domo, quam possidet Δημήτριος Βελόγκας, lapis marmoreus quadratus, cuius pars superior ornata est ramis lauri duobus decussatis, repertus »*εἰς ἓν λιθοσωρίβολον κείμενον ὑπὸ τὸ φρούριον τῶν Μεθάνων*«.

Steph. A. Kumanudis, Ἀθήναιον 8, 1879, p. 531 litteris minusculis. Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 189 n. 15.

ΑΓΑΘΗ
ΤΥΧΗ
ΑΥΡΗΛΙΟCCΟΙ
ΤΡΟΦΙΜΟCΗΡΑ
ΚΛΕΙCΔΙΟC
ЄΤЄΥΞΑΝΗΟΝ
ЄΥCЄΒЄΙΑC
ЄΙΝЄΚЄΝ

Ἀγαθῇ
Τύχῃ.
Αὐρήλιός σοι | Τρόφιμος, Ἡρά|-
κλειε Διός, |
ἔτευξα ναὸν | εὐσεβείας | εἵνε-
κεν.

Senariorum posterior laedit canona Porsonianum. Herculem Methanae cultum esse testis est Pausanias 2, 34, 1.

857 In litore infra Megalochorio basis lapidis calcarii; in imo latere foramina ad inserendas fibulas, in latere summo vestigia duo itemque foramina duo fibularum. Singuli versus 1—3 inter lineas; versus quarti litterae minores. A. 0,20. l. 1,03. cr. 0,80. — *Exscripsi.*

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ· Μ·ΑΥΡΗΛΙΟΝΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΣΑΡΜΑΤΙΚΟΝΜΕΓΙΣ
ΤΟΝ·ΑΝΕΙΚΗΤΟΝ·ΗΠΟΛΙΣ·
ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥΤΩΝ//ΧΑΙΩΝ·ΚΑΙΕΠΙΜΕΛΗΤΟ· Π ΛΙΚΙΝΝΙΟΥΕ///ΟΓΕΝΟΥΣ

Αὐτοκράτορα Μᾶρκον Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον
Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικὸν Σαρματικὸν μέγισ-
τον ἀνείκητον ἡ πόλις.
Ἐπὶ στρατηγοῦ τῶν [Ἀ]χαιῶν κ[α]ὶ ἐπιμελητο[ῦ] Π(οπλίου) Λικιννίου Ἑ[ρμ]ογένους.

Aetas tituli continetur anno 175, quo Sarmaticus appellatus est Marcus Aurelius, et 180, quo mortuus est. Fuerit anni 176, quo in Graecia moratus est imperator. Vs. 4 *στρατηγοῦ τῶν Ἀχαιῶν* intellege praesidem provinciae Achaiae; is enim in titulo Olympico 382 (Dittenb.) audit *στρατηγὸς καὶ ἑλλαδάρχης.*

---

858 In ecclesia dilapsa infra Megalochorio tabula marmorea, quae tegebat basim; in latere summo foramina quinque rotunda. A. 0,23. l. 0,70. cr. 0,69.

Dodwell, *A classical tour* II 283. (Boeckh, C. I. G. 1192.) — *Exscripsi.*

ΔΙΟΝΥΣΙΟΝΠΑΘΑΝΠΟΛΕΙΤΕΙΑΝΠΟΛΕ
ΤΕΥΣΑΜΕΝΟΝΓΕΝΟΜΕΝΟΝΔΕΠΑΝΕΛΛΗΝΑ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣΤΟΝΘΕΙΟΝΚΑΤΑΤΗΝΒΟΥΛΗΣΙΝ
ΤΟΥΠΑΤΡΟΣΤΟΝΡΗΤΟΡΑ

Varia lectio Dodwellii. Vs. 1 ΙΟΝΑΓΑΘΑΝ, extr. ΠΟΛΙΤ || vs. 2 in. deest Τ, extr. ΕΜΗΝΑ (recte emendaverat Boeckh).

Διονύσιον Πάθαν πολειτείαν πολε[ι]-
τευσάμενον, γενόμενον δὲ Πανέλληνα,
Ἑρμογένης τὸν θεῖον κατὰ τὴν βούλησιν
τοῦ πατρὸς τὸν ῥήτορα.

πολειτείαν πολειτ. intellege: «*qui civitatem* (Methanae urbis) *nactus erat*»; nempe barbarae originis erat Dionysius et principale eius nomen Pathas, ad quod postea assumpsit nomen Graecum. — *Πανέλληνα*: «in concilium provinciale delegatum»; cf. Mommsen, *Röm. Geschichte* 5, 243.

859—870 Megalochorio in area domus, cuius possessor *Χρῆστος Μπίτζης*, stelae sunt sepulcrales, ex eodem lapide molli rubescente fabricatae omnes, repertae teste Jamotio in campo vici ad occasum sito prope litus. (Absente possessore non omnes reperi.)

859 Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 188 n. 3.

ΑΡΙ.Τ — *Ἀρι[σ]τ-*

---

860 Aetomate instructa, infra pars centimetrorum 23 non laevigata, quae solo inmissa erat. A. 0,55. l. 0,24. cr. 0,15.

Jamot, ibid. n. 4. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3371.) — *Exscripsi.*

ΠΥΘΟΚ — *Πυθοκ-*
ΛΕΟΣ — *λέος.*

Saeculi quinti.

---

861 Supra cymatio ornata. A. 0,63. l. 0,31. cr. 0,10.

Jamot, ibid. n. 6. (Prellwitz, ibid. n. 3373.) — *Exscripsi.*

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ

Ἀριστοκράτεος.

Quarti saeculi, fortasse vel quinti.

862 Inmissa pavimento. Angulus sinister superior deest. A. 0,65. l. 0,34

Jamot, ibid. n. 5. (Prellwitz, ibid. n. 3372.) — *Exscripsi.*

ΞΕΝΕΚΡΑΤΕΟΣ — *Ξενεκράτεος.*

---

863 Cymatio ornata, inmissa limini portae. A. 0,48. l. 0,28.

Jamot, ibid. n. 7. — *Exscripsi.*

ΕΥΑΓΟΡΑΣ — *Εὐαγόρας.*

Alterum Alpha Α dat Jamot, non recte.

---

864 Inmissa limini, cymatio ornata, valde fastigata. A. 0,79. l. 0,30. cr. 0,11.

Jamot, ibid. n. 8. — *Exscripsi.*

ΦΙΛΟΞΕ ΟΣ — *Φιλόξε[ν]ος.*

ΦΙΛΟΞΕΝ (nil amplius) Jamot.

---

865 Jamot, ibid. n. 9.

ΣΩΤΗΡ — *Σωτήρ[ιχ]-*
Ε — *ε*
ΧΑΙΡΕ — *χαῖρε.*

866 Jamot, ibid. n. 10.

. . . .	- - - -
. . . .	- - - -
Μ Α Ι Ω Τ Η Σ	Μαιώτης·
. . . .	]χαῖρε.

Μαιώτης recte iudicat Jamot esse ethnicum.

867 Jamot, ibid. n. 11.

Α Φ Ρ Ο Δ Ι Σ Ι Α Σ Ἀφροδισίας.

868 Cymatio ornata. A. 0,64. l. 0,28. cr. 0,11.
Jamot, ibid. n. 12. (Prellwitz, ibid. n. 3374.) — *Exscripsi.*

Φ Ι Λ Α C Φίλας.

869 Jamot, ibid. n. 13. (Prellwitz, ibid. n. 3375.)

C Ο Τ Α Δ Α	Σ(ω)τάδα·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

870 Jamot, ibid. n. 14.

Θ Ε Ο Μ Ν . C Τ Ο Υ Θεομ[ν]ήστου.

871 Stela lapidis calcarii cymatio instructa, in litore infra Megalochorio. A. 0,63. l. 0,29. cr. 0,11. — *Exscripsi.*

Α Ρ Τ Ε Μ Α	Ἀρτεμᾶ·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

PARS DECIMA.

EPIDAVRIA.

I. EPIDAVRVS VRBS.

(De titulis n. 896. 899. 900. 903—905 mihi non constat, nonne reperti sint in vico, qui hodie audit Νέα Ἐπίδαυρος sive Πιάδα, reliquorum omnium origo est Παλαιὰ Ἐπίδαυρος.)

872 In area domus, quam possidet Dimitrios (ab arce ad occasum), ara rotunda lapidis calcarii, a. 0,64. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

ΠΥΘΕΑΣ ΤΙΜΑΙΝΕΤΟΣ
ΤΟΙ ΦΡΟΥΡΟΙ ΛΥΚΕΙΩΙ

Πυθέας, Τιμαίνετος,
τοὶ φρουροί, Λυκείωι.

Est quarti saeculi. De praesidiis Macedonicis, quae hac aetate tenebant Peloponnesum, adnotatum est ad n. 769.

873 In fundo, cuius possessor Ἰωάννης Σίνος, ara parva rotunda e marmore pravo, a. 0,25. diametros 0,14. — *Exscripsi.*

ΟΙΑΥΤΟΙ
ΔΕΚΑΙΤΟΝ
ΒΩΜΟΝ

Οἱ αὐτοὶ
δὲ καὶ τὸν
βωμόν.

Integer est titulus; ergo quinam dedicavissent indicatum erat in altero donario prope nostrum collocato. Similis est dedicatio Troezenia n. 764. Cf. etiam titulos Delios *Bull. de corr. Hell.* 23, 1899, p. 60.

---

874 In area Dimitrii tabula quadrata supra fracta, quae tegebat basim. A. 0,25. l. 0,80. cr. 0,69. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

ΤΟΝΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝΑΝΑΘΕΝ
ΛΕΙΣ ΓΟΥΣΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΑΓΩ
ΝΑΣΔΗΝΑΡΙΑΜΥΡΙΑΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙΔΡΑΧΜΑΣ
ΠΕΝΤΑΚΙΣΧΕΙΛΙΑΣ ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ

\- - - - - - - - - - - - - - - -
........τ]ο[ν] Ἐπιδαύριον, ἀναθέν-
τα] εἰς [τ]οὺς τῶν Σεβαστῶν ἀγῶ-
νας δηνάρια μύρια καὶ τῇ πόλει δραχμὰς
πεντακισχειλίας, ἀρετῆς ἕνεκα.

---

875 In horto Dimitrii tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim. A. 0,22. l. 0,70. cr. 0,60. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

ΠΙΔΑΥΡΙΑ
... ΗΣΑΣΑΝΤΟΥΔΡΑΙΣ
ΓΙΟΝΚΑΙΤΗΝΚΡΗΝΗΝΚΑΙΥ
ΠΕΡΤΟΥΑΝΔΡΟΣΜΗΝΟΦΙ
ΛΟΥΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

\- - - - - - - - - - - -
τὴν δεῖνα Ἐπ]ιδαυρία[ν κατασ-
κευ]άσασαν τὸ ὑδρα[γ]ώ-
γιον καὶ τὴν κρήνην καὶ ὑ-
πὲρ τοῦ ἀνδρὸς Μηνοφί-
λου, ἀρετῆς ἕνεκεν.

Καὶ ὑπὲρ κτλ.: «construenda curavit mariti quoque nomine».

876—893 In arce est murus novicius applicatus colli, constructus e magnis lapidibus calcariis antiquis, quorum haud pauci in latere aperto exhibent inscriptiones; lapides aequales sparsi iacent in arce, in quibus titulum qui legi possit solum deprehendi n. 890. Erant fortasse gradus stadii; de theatro esse nequeunt, quia nusquam conspicitur curvatura.

Tituli singuli per complures lapides erant scripti; ne falso componantur, praeter lapidum altitudinem indicabo, quae fere in unoquoque sit litterarum altitudo et distantia. Quam maxime est optandum, ut muro dirempto omnes eius inscriptiones detegantur.

876 A. 0,34. Litterae a. 0,05; distant 0,15.

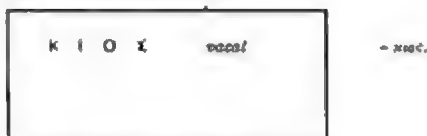

- κιος.

877 A. 0,39. Litterae a. 0,06; in versu primo distant 0,18, versus 2. 3 multo angustius scripti.

- οιφιο -
- ις Λαδαμίδα
- ας Ἐπικράτεος.

878 A. 0,41. Litterae a. 0,05; distant 0,13.

Δα (s. Τι)]μόκριτος Τε - -

879 A. 0,36. Litterae a. 0,04.

880 A. 0,37. Litterae a. 0,05; distant 0,27.

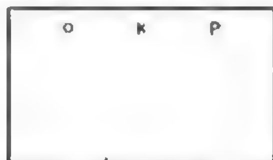

- οκρ]ιτος s. - οκρ[άτης.

881 A. 0,37. Litterae a. 0,07; distant 0,20.

Ἰφ[ι -

882 A. 0,36. Litterae a. 0,04; distant 0,29.

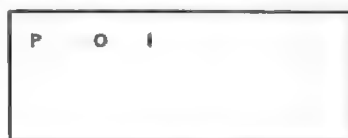

- ροι.

883 A. 0,37. Litterae a. 0,04; distant 0,25.

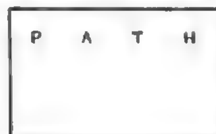

- κ]ράτη[ς.

884 A. 0,375. Litterae a. 0,08; distant 0,135.

- κράτης.

885 Litterae a. 0,04; distant 0,11.

Ἐπὶ Ἐφ -

886 A. 0,37. Litterae a. 0,06; distant 0,13.

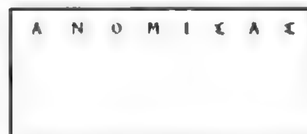

Λ]ανομὶς(?) Ἀσ -

887 Litterae versus prioris a. 0,04; distant 0,49. Versus alter anguste scriptus.

- ιο -
Ἀστυλαΐδα.

888 A. 0,42. Litterae a. 0,42; distant 0,25.

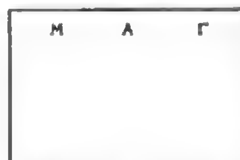

Δα (s. Τι)]μαγ[όρας vel Δα (s. Τι)]μάγ[ητος.

889 A. 0,38. Litterae a. 0,05; distant 0,18.

Φιλο- s. -φιλε[ς.

890 A. 0,36. Litterae a. 0,04; distant 0,17.

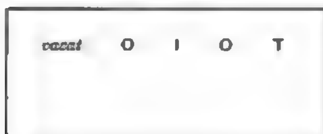

Οἱ 'Οτ- (s. Οἰοτ-).

891 A. 0,37. Litterae a. 0,06; distant 0,22—0,27.

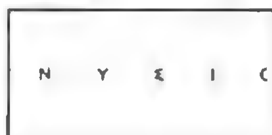

Διο]νυσιο-

892 A. 0,35. Litterae a. 0,05; distant 0,17.

Δι-

893 Nescio an his titulis addendus sit alius, de quo haec est relatio Ioannis Baunackii (Philologus 48, 1889, p. 397): »*Auf Nisi bei Palaeo-Epidauros, der Halbinsel, welche die Burg von Epidauros trug, sah ich an der Südbucht einen Stein zwischen vier anderen unbeschriebenen eingemauert. — — Die Zeichen sind aus leidlich guter Zeit. Z. 1 liess sich aus den wenigen Resten nichts errathen. Z. 2 hat* Δα]μοσθένης, *Z. 3* Τ]η-λεφάνης.«

Horum titulorum quos vidi paene cunctos adsignaverim saeculo quarto neque ullum tertio saeculo crediderim recentiorem. Si vera est coniectura lapides superesse de stadio (v. lemma), proclive est suspicari titulos sicut n. 1219—1245 esse manumissorum et supplendum n. 882 ἀνελεί-θε]ρος. N. 885 vix dubitandum est, quin indicatus fuerit magistratus eponymus.

894 Stela lapidis calcarii in puteo fundi, quem possidet Ἰωάννης Ξένος. Conspicua sunt vestigia aetomatis. A. 1,46. l. 0,58. cr. 0,13. — *Exscripsi.*

ΟΙΔΕΑΠΕΘΑΝΟΝΕΝΤΑΙΠΑΡΑΤΑΞΕΙΕΠΙΤΟΥΙΣ
ΘΜΟΥ

ΔΥΜΑΝΕΣ		
ΠΟΛΥΚΛΗΣΓΟΡΓΑΣΟΥ	ΔΕΙΝΙΑΣΑΛΕΞΑΡΧΟΥ	ΟΝΑΣΙΜΟΣΘΕΥΩΔΩΡΟΥ
ΠΥΘΟΔΩΡΟΣΛΑΧΑΡΕΟΣ	ΦΙΛΟΔΑΜΟΣΑΡΙΣΤΟΓΕΝΕΟΣ	ΛΑΦΙΡΑΔΑΣΕΥΠΟΛΕΜΟΥ
Ο Σ Ι Α Σ Λ Α ΚΡΙΟΣ	ΑΧΑΙΟΣΑΣΚΛΑΠΩΝΟΣ	ΚΡΑΤΙΝΟΣΚΡΑΤΗΣΙΝΙΟΥ
ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣΒΑΘΥΚΛΕΟΣ	ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΞΕΝΟΤΙΜΟΥ	ΟΝΑΣΙΜΟΣΟΝΑΣΙΜΟΥ
ΤΙΜΑΓΑΘΟΣΤΙΜΟΣΘΕΝΕΟΣ	ΚΕΡΔΩΝΝΙΚΟΜΗΔΗΟΣ	ΕΥΜΑΙΟΣΦΙΛΩΝΟΣ
ΝΙΚΟΚΛΗΣΝΙΚΟΚΛΕΟΣ	ΔΑΜΟΧΑΡΗΣΦΟΙΝΙΚΙΔΟΥ	ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΛΥΣΙΜΑΧΟ//
ΥΣΜΙΝΑΤΑΙ	ΤΙΜΩΝΕΥΘΥΔΑΜΟΥ	ΦΙΛΕΙΟΣΠΑΓΚΛΕΟΣ
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΑΙΝΗΣΙΔΑΜΟΥ	ΑΝΔΡΙΚΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ	ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΣΟΛΥΜΠΙΑΔ
ΚΑΛΛΗΝΜΝΑΣΙΑ	ΙΩΠΥΡΟΣΦΙΛΙΠΠΟΥ	ΠΥΡΒΑΛΙΩΝΔΑΜΑΙΝΕΤΟ
ΦΑΥΛΛΟΣΚΑΛΛΙΣΘΕΝΕΟΣ	ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣΣΩΣΙΑ	ΔΑΜΑΤΡΙΟΣΟΝΑΣΙΜΟΥ
Σ ΩΠΟΛΙΣΣΩ ΚΛΕΟΣ	ΘΕΟ/ΩΡΟΣΑΡΣΙΝΙΔΑ	ΚΑΙΔΙΚΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΤΙΜΟΚΛ_ΙΔΑΣΔΑΜΕΑ	ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ	ΝΙΚΑΙΟΣΚΑΛΛΙΠΠΟΥ
ΑΛΚΙΦΡΩΝΑΛΚΙΜΕΝΕΟΣ	ΚΟΣΜΟΣΚΟΣΜΟΥ	ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΝΙΚΟΚΡΑΤΕΟ
ΣΘΕΝΕΙΔΑΣΔΑΜΑΙΝΕΤΟΥ	ΦΙΛΩΝΤΙΜΑΡΧΟΥ	
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΘΕΟΦΙΛΟΥ	ΑΝΔΡΙΚΟΣΑΝΔΡΙΚΟΥ	
ΣΘΕΝΕΙΔΑ ΣΤΑΡΧΟΥ	ΑΝΔΡΕΑΣΝΙΚΟΚΡΑΤΕΟΣ	
ΦΙΛΙΣΤΙΔΑΣΕΥΚΡΑΤΙΝΟΣ	ΚΤΗΣΩΝΚΤΗΣ ΩΝΟΣ	
ΝΙΚΑΣΙΛΑΣΙΑΡΩΝΟΣ	ΚΛΕΩΝΝΙΚΑΝΔΡΟΥ	
ΙΑΡΩΝΚΑΛΛΗΝΟΣ	Α ΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΔΩΡΟΘΕΟΥ	
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΞΩΙΛΟΥ	ΟΝΑΣΙΩΝΟΝΑΣΙΩΝΟΣ	
ΠΑΤΡΟΚΛΕΙΔΑΣΣΩΣΤΡΑΤΟΥ	ΑΣΚΛΑΠΙΑΔΑΣΑΣΚΛΑΠΙΑΔ/////	
ΛΕΚΑΤΙΟΙ	ΕΥΚΡΑΤΗΣΕΥΚΡΑΤΕΟΣ	
ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΕΙΔΑ	ΞΕΝΩΝΣΩΤΗΡΙΔΑ	
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΔΑΜΟΥ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ	ΥΣΜΙΝΑΤΑΣ
ΝΙΚΟΜΑΧΟΣΣΩΚΡΑΤΙΔΑ	ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΣΩΤΗΡΙΔΑ	ΣΩΣΑΝΔΡΟΣΝΙΚΟΛΟΧΟ
ΑΡΙΣΤΟΜΗΔΗΣΛΥΣΜΑΧΟΥ	ΣΩΚΡΑΤΗΣΔΑΜΟΚΡΙΤΟΥ	
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ	ΚΤΗΣΙΚΛΗΣΝΙΚΙΑ	
ΜΕΝΕΚΛΗΣΜΕΝΕΚΛΕΟΣ	ΞΩΠΥΡΟΣΝΟΥΙΟΥ	
ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣΙΑΡΟΚΛΕΟΣ	ΤΙΜΑΣΟΣΤΙΜΑΣΙΩΝΟΣ	

ΤΙΜΑΡΧΟΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ ΝΙΚΙΑΣ ΝΙΚΙΑ
ΑΝΤΙΚΡΑΤΗΣΚΛΕΙΣΘΕΝΕΟΣ ΕΡΠΑΣΙΩΝΑΡΙΣΤΟΓΕΝΕΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΧΑΡΙΠΠΟΣΑΓΗΣΙΑ ΝΙΚΟΚΛΗΣΟΝΑΣΙΚΛΕΟΣ
ΓΟΡΓΙΩΝΘΕΟΧΑΡΕΟΣ ΠΑΙΩΝΙΟΣΟΝΑΣΙΚΛΕΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΒΙΟΣΑΓΙΑΔΑ ΚΕΦΑΛΩΝΠΡΑΞΙΑ
ΘΕΥΔΩΡΟΣΕΧΕΤΙΜΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΩΦΕΛΙΩΝΟΣ
ΜΑΤΡΙΟΣΔΑΜΟΛΑ ΑΠΕΛΛΗΣΕΥΑΛΚΟΥ
ΣΠΟΝΚΛΕΙΣΘΕΝΕΟΣ ΦΙΛΟΚΛΗΣΦΙΛΩΝΟΣ
ΑΜΑΓΗΤΟΣΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΥΠΟΡΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΦΙΛΟΚΛΗΣΤΙΜΑΙΝΕΤΟΥ ΣΤΡΑ.ΤΩΝΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΙΑΡΩΝΙΑΡΩΝΥΜΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ
ΘΙΟΚΛΕΙΔΑΣΔΑΜΟΚΛΕΟΣ ΣΓΤΑΣΑΡΙΣΤΑΝΑΚΤΟΣ
ΛΥΣΕΑΣΔΑΜΟΦΙΛΟΥ ΣΙΜΟΣΝΙΚΗΡΑΤΟΥ
ΥΛΛΕΙΣ ΣΩΤΗΡΙΧΟΣΠΟΛΥΚΡΑΤΕΟΣ
ΛΑΔΑΜΙΔΑΣΑΡΙΣΤΟΦΑΝΤΟΥ ΤΙΜΟΞΕΝΟΣΤΙΜΩΝΟΣ
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣΣΩΚΛΕΟΣ ΣΩΣΑΣΣΩΣΑ
ΛΑΚΛΗΣΣΩΣΙΦΑΝΕΟΣ ΖΩΠΥΡΟΣΣΩΤΗΡΙΩΝΟΣ
ΔΑΜΟΚΛΕΙΔΑΣΝΙΚΟΜΕΝΕΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΓΑΛΑΤΑ
ΝΙΚΑΣΙΠΠΟΣΝΙΚΑΣΙΠΠΟΥ ΑΣΚΛΑΠΙΑΔΑΣΑΣΑΣΚΛΑΠΙΑΔΑ
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣΔΙΟΔΩΡΟΥ ΔΕΞΙΚΡΑΤΗΣΔΕΞΙΛΑ
ΛΑΚΡΙΤΟΣΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΩΤΗΡΙΔΑΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ ΑΓΑΘΩΝΤΗΡΕΟΣ
ΔΑΜΟΚΛΗΣΚΑΛΛΙΜΕΝΕΟΣ ΟΝΑΣΙΜΟΣΤΗΡΕΟΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΕΥΚΡΑΤΗΣΣΩΣΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΣΙΠΠΩΝΟΣ ΑΣΚΛΑΠΙΑΔΑΣΙΙΛΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΑΧΑΙΟ ΚΑΙΣΥΝΟΙΚΟΙ ΣΩΤΩΝΣΩΣΤΡΑΤΟΥ
-ΩΣΙΚΡΑΤΗΣΣΩΣΙΚΡΑΤΕΟΣ ΑΓΑΘΩΝΔΙΟΦΑΝΤΕΟΣ
ΠΡΑΞΙΩΝΠΡΑΞΙΩΝΟΣ ΑΝΔ///ΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΣΩΣΙΑ ΣΩΤΗΡΙΔΑΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣΣΩΣΑ ΣΩΣΟΣΦΙΛΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΝΙΚΙΑΣ ΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΒΡΟΜΙΟΣΒΡΟΜΙΟΥ
ΔΑΜΟΚΛΗΣΦΙΛΟΚΡΑΤΕΟΣ ΒΟΤΡΥΣΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΑΝΔΡΙΑΣΑΡΙΣΤΟΠΑΜΟΝΟΣ ΕΥΝΟΥΣΕΥΝΟΟΥ
ΠΟΛΥΚΛΗΣΑΡΙΣΤΟΠΑΜΟΝΟΣ ΝΙΚΩΝΝΙΚΩΝΟΣ
ΣΩΤΕΛΗΣΣΩΚΡΑΤΕΟΣ ΝΙΚΩΝΝΙΚΟΔΡΟΜΟΥ
ΠΡΑΞΙΑΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΟΦΕΛΩΝΟΣ
ΑΛΗΑΣΑΜΗΣΣΤΡΑΤΟΥ ΕΥΤΥΧΙΔΑΣΠΑΠΑ
ΟΝΑΣΙΜΟΣΠΡΩΤΟΜΑΧΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΑΡΜΕΝΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣΕΡΜΩΝΟΣ ΔΑΜΑΤΡΙΟΣΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ
ΔΙΩΝΝΙΚΑΤΑ ΧΡΗΣΙΜΟΣΧΡΗΣΙΜΟΥ
ΜΑΤΡΟΧΑΡΗΣΠΥΘΟΚΡΙΤΟΥ ΟΝΑΣΙΜΟΣΟΝΑΣΙΜΟΥ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΝΙΚΑΝΟΡΟΣ ΣΩΣΙΒΙΟΣΠΑΣΙΓΕΝΕΟΣ
ΕΥΑΜΕΡΟΣΔΑΜΑΤΡΙΟΥ ΩΦΕΛΙΩΝΔΑΜΩΝΟΣ

vacat

Οἵδε ἀπέθανον ἐν τᾶι παρατάξει ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ·

Δυμᾶνες·
Πολυκλῆς Γοργώπου
Πυθόδωρος Λαχάρεος
Ὀσίας Λάκριος
Πολυκράτης Βαθυκλέος
Τιμάγαθος Τιμοσθένεος
Νικοκλῆς Νικοκλέος
Ὑπαιεᾶται·
Μνασίφιλος Αἰνησιδάμου
Κα(λ)λὴν Μνασία
Φ[ά]υλλος Καλλισθένεος
Σώπολις Σωκλέος

Δαμίας Ἀλεξάρχου
Φιλόδαμος Ἀριστογένεος
Ἀχαιὸς Ἀσκλάπωνος
Ἀφροδίσιος Ξενοτίμου
Κέρδων Νικομήδεος
Δαμοχάρης Φοινικίδου
Τίμων Εὐθυδάμου
Ἀνδρικὸς Μενάνδρου
Ζώπυρος Φιλίππου
Σωσικράτης Σωσία
Θεό[δ]ωρος Ἀρτεμίδα

Ὀνάσιμος Θευ(υ)δώρου
Λαφυράδας Εὐπολέμου
Κρατῖνος Κρατησινίου
Ὀνάσιμος Ὀνασίμου
Εὔιππος Φίλωνος
Καλλικράτης Λυσιμάχο[υ]
Φίλειος Παγκλέος
Ὀλυμπιάδας Ὀλυμπιάδ(α)
Πυριβαλίων Δαμαινέτο(υ)
Δαμάτριος Ὀνασίμου
Κλίδικος Διονυσίου

Τιμοκλ[ε]ίδας Δαμία
Ἀλκίφρων Ἀλκαίνεος
Σθενείδας Δαμαινέτου
Ἀριστοκράτης Θεοφίλου
Σθενείδας [Ἀρισ]τάρχου
Φιλιστίδας Εὐχαρίτωνος
Νικασίλας Ἰάρωνος
Ἰάρων Καλλίνεος
Μηνόφιλος [Ζ]ωΐλου
Πατροκλείδας Σωστράτου
Λεκάτεοι·
Σωσικράτης Ἀριστείδα
Διονύσιος Εὐδάμου
Νικόμαχος Σωκρατίδα
Ἀριστομήδης Λυσ(ι)μάχου
Ἀριστόδαμος Ἀριστοδάμου
Μενεκλῆ(ς) Μενεκλέος
Λυσικράτης Ἱεροκλέος
Τίμαρχος Ἀριστοκράτεος
Ἀντικράτης Κλεισθένεος
Ἀ[ρ]ιστοκράτης Ἀριστοκλέος
Χάριππος Ἀγησία
Γοργίων Θεοχάρεος
Ἀριστόβιος Ἀγιάδα
Θεόδωρος Ἐχετίμου
Δα[μ]άτριος Δαμόλα
..στ(ω)ν Κλεισθένεος
Δ[αμ]άγητος Νικοστράτου
Φιλοκλῆς Τιμαινέτου
Ἰάρων Ἰαρωνύμου
Θεοκλείδας Δαμοκλέος
Λυσίας Δαμοφίλου
Ὑλλεῖς·
Λαδαμίδας Ἀριστοφάντου
Λυσίστρατος Σωκλέος
Ἀπελλῆς Σωσιφάνεος
Δαμοκλείδας Νικομένεος
Νικάσιππος Νικασίππου
Ἀρίσταρχος Διοδώρου
Λάκριτος Διοδώρου
Καλλικράτης Ἀριστάνδρου
Δαμοκλῆς Καλλιμένεος
Σωκράτης Νικάνδρου
Διόδωρος Ἵππωνος
Ἀχαιο[ί] καὶ σύνοικοι·
Σ[ω]σικράτης Σωσικράτεος
Πραξίων Πραξίωνος
Νικόστρατος Σωτία
Σωκράτης Σωτᾶ
Νικίας [Ν]ικοστράτου
Δαμοκλῆς Φιλοκράτεος
Ἀνδρίας Ἀριστοπάμονος
Πολυκλῆς Ἀριστοπάμονος
Σωτίλης Σωκράτεος
Πραξίας Διονυσίου
Ἀλέας Ἀνιστράτου
Ὀνάσιμος Πρωτομάχου
Ἀθηναγόρας Ἕρμωνος
Δίων Νικάτα
Ματροχάρης Πυθοκρίτου
Νικόστρατος Νικάνορος
Εὐάμερος Δαματρίου

Ἡρακλείδας Ἀλεξάνδρου
Κόσμος Κόσμου
Φίλων Τιμάρχου
Ἀνδρικὸς Ἀνδρικοῦ
Ἀνδρέας Νικοκράτεος
Κτήσων Κτήσωνος
Κλέων Νικ[ά]νδρου
Ἀπολλόδωρος Δωροθέου
Ὀνασίων Ὀνασίωνος
Ἀσκλαπιάδας Ἀσκλαπιάδ[α
Εὐκράτη(ς) Εὐκράτεος
Ξένων Σωτηρίδα
Διονύσιος Ἀλεξάνδρου
Σωσίστρατος Σωτηρίδα
Σωκράτης Δαμοκρίτου
Κτησικλῆς Νικία
Ζώπυρος Νουμίου
Τίμαιος Τιμασίωνος
Νικίας Νικία
Ἐργατίων Ἀριστογένεος
Διονύσιος Ἀρτεμιδώρου
Νικοκλῆς Ὀνασικλέος
Παιώνιος Ὀνασικλέος
Κεφάλων Πραξία
Διονύσιος Ὠφελίωνος
Ἀπελλῆς Εὐάλκου
Φιλοκλῆς Φίλωνος
Εὔπορος Ἀπολλοδώρου
Στράτων Στράτωνος
Ἀριστοτέλης Ἀριστοκλέος
Σώτας Ἀριστάνακτος
Σῶσος Νικεράτου
Σωτέριχος Πολυκράτεος
Τελέξενος Τίμωνος
Σωτᾶς Σωτᾶ
Ζώπυρος Σωτηρίωνος
Ἀπολλόδωρος Γαλάτα
Ἀσκλαπιάδας Ἀσκλαπιάδα
Δεξικράτης Δεξίλα
Σωτηρίδας Ἀριστοκράτεος
Ἀγέξων Τήρεος
Ὀνήσιμος Τήρεος
Εὐκράτης Σωσικράτεος
Ἀσκλαπιάδας [Φ]ιλοκράτεος
Ζήνων Σωστράτου
Ἀγάθων Διοφάντεος
Ἀνδ[ρ]ων Δημητρίου
Σωτηρίδας Ἀριστοκράτεος
Σῶτος Φιλοκράτεος
Βρόμιος Βρομίου
Βότρυς Δαμοκράτεος
Εὔνους Εὐνόου
Νίκων Νίκωνος
Νίκων Νικοδρόμου
Ἀλέξανδρος Ὠφελίωνος
Εὐτυχίδας Παπᾶ
Ἀρίστων Ἀρμενίου
Δαμάτριος Ἀνδρονίκου
Χρήσιμος Χρησίμου
Ὀνάσιμος Ὀνασίμου
Σωσίβιος Πανηγύρεος
Ὠφελίων Δάμωνος

Νίκαιος Καλλίππου
Ἀριστοκράτης Νικοκράτεο(ς)

Ὑσμινάται·
Σώσανδρος Νικολόχο[υ.

Pugnam anni 146 a. Chr. n., qua in ditionem Romanam redacti sunt Graeci, hoc modo designat Polybius 3, 32, 2: ἡ Ἀχαιῶν καὶ Ῥωμαίων περὶ τὸν Ἰσθμὸν παράταξις, quae ultima verba recurrunt fere in tituli nostri praescriptione, ut manifesto Epidauriorum caesorum in hac ipsa pugna teneamus catalogum. Sane memorabile est ut nobilis contentionis documentum, unius oppidi haud magni tot viros tum occubuisse: sunt enim centum quinquaginta sex. Relati sunt secundum phylas quattuor; ultimo loco sequuntur Ἀχαιοὶ καὶ σύνοικοι: e quibus Ἀχαιοί certo sunt oppidorum aliorum foederi Achaico addictorum cives, qui tunc degebant Epidauri; σύνοικοι quod referuntur, id reducendum est ad Diaei praetoris, qui summa urbium contra Romanos excitaverat studia (cf. quae adnotavimus ad n. 757), edictum: ἔγραψε ταῖς πόλεσι πάσαις, τῶν οἰκογενῶν καὶ παρατρέφων τοὺς

ἀκμάζοντας ταῖς ἡλικίαις εἰς μυρίους καὶ δισχιλίους ἐλευθεροῦν καὶ καθοπλίσαντας πέμπειν εἰς τὴν Κόρινθον (Polyb. 39, 8, 3; cf. Paus. 7, 15, 7).

In foedere Achaico communem valuisse civitatem est creditum (Gilbert, *Staatsalterthümer* 2, 122), sed cum in titulo nostro Achaei cum inquilinis (vs. 59 σύνοικοι idem quod μέτοικοι, cf. titulum Delphicum *Bull. de corr. Hell.* 5, 1881, p. 404) componantur neque in phylas urbanas recepti sint, manifesto civibus Epidauriis non erant adscripti.

Col. I vs. 12 ΚΑΛΛΗΝ error lapicidae est; cf. col. I vs. 22. Omisit lapicida vs. 29 Iota, vs. 31 Sigma; item erravisse credendus est vs. 41 et fortasse etiam vs. 63 voluit Σωσία, ut sicut col. I vs. 53, 54. 66, 67. col. II vs. 36, 37. 55, 56 frater post fratrem sit relatus; Σωσᾶς quidem rectum est nomen, cf. col. II vs. 49.

Col. II vs. 31 Νόβιος = *Novius*. — Vs. 69 in patris nomine fortasse omissum Iota: Ὀφελίων est C. I. G. Sept. I 2677.

Col. III vs. 10 extr. Alpha, vs. 11 extr. Ypsilon, vs. 15 extr. Sigma omissa propter angustias spatii. — Vs. 16. 17 infra scripturam continuam additum est Hysminatae nomen, quod per errorem recto loco erat omissum.

---

895 In muro domus, cuius possessor Γεώργιος Ἀγραφιώτης, lapis calcarius, a. 0,23. l. 0,54. — *Exscripsit Fredrich.*

ΕΠΙΚΡΑΤΗ — Ἐπικράτη·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

Vocativus desinens in -κράτη occurrit quoque n. 636. 637.

896 Stela valde mutila cum aetomate, in quo rosa. Sub arcu columnis fulto repraesentata est mulier, cui adstant vir et mulier consertis manibus. A. 1,0. l. 0,54.
Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 197 n. 8.

ΣΩΤΗΡΙΩΝΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Σωτηρίων Ἐπαφροδίτου·
χαῖρε.

897 In domo, quam possidet Σταῦρος Φελμίγγας, stela marmorea, in qua repraesentatur vir imberbis loricatus, tenens dextra equum, qui praeterea tenetur a parvo servo stante in parte altera. A. 1,23. l. 0,73. cr. 0,11. Titulus supra anaglyphum. — *Exscripsit Fredrich.*

ΤΙΜΟΚΛΗ ΧΑΙΡΕ — Τιμοκλῆ· χαῖρε.

De vocativo in η desinente cf. ad n. 122.

898 Lapis quadratus insertus domui, l. 0,30.
Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 12. (Foucart ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 155*b*.) Habeo e Conzei itinerario.

ϹⲰΤΗΡΙⲰΝ — Σωτηρίων
ЄΥΚΡΑΤЄΑϹ — Εὐκρατέας.

Aut nothus erat mortuus aut ad Εὐκρατέας subintellegendum ἀπελεύθερος, cf. ad n. 1219—1245.

899 Stela marmorea mutila aetomate instructa, a. 0,80. l. 0,36.
Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 198 n. 10. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3358.)

ΡΙΛΩϹΧΑΙΡЄ — Χα]ρίλως· χαῖρε.
ЄΡΜΕΙΟΝ — Ἕρμειον·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.
ΠΡΑΤΟΝΙΚΕ — Πρατόνικε·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

Nomen primum, quod restitui, contractum fuerit e Χαρίλαος.

900 »Epithauro prope puteum; Chandler, *Inscr.* II p. 81 n. 138.« (Boeckh. C. I. G. 1181.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑΧΑΙΡΕ

Ἀλεξάνδρεα· χαῖρε.

901 In domo, quam possidet Σταῦρος Φελμίγγας, stela supra fracta. Repraesentatur mulier sedens, quae dextram protendit mulieri stanti; haec sinistra tenet pannum. A. 0,95. l. 0,52. cr. 0,14. Titulus sub anaglypho. — *Exscripsit Fredrich.*

ΔΑΜΑΡΕΤΑ — Δαμαρέτα·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

902 In domo, quam possidet Σταῦρος Φελμίγγας, stela cum aetomate, in quo patera; sub titulo repraesentatur in aedicula mulier stans, quae utraque manu tenet facem. A. 1,72. l. 0,56. cr. 0,10. — *Exscripsit Fredrich.*

ΕΥΑΡΕΤΑΧΑΙΡΕ — Εὐαρέτα· χαῖρε.

Sacerdos fuerat mortua.

903 Fragmentum stelae non ornatae. A. 0,85. l. 0,28. »*Les premières lettres du nom manquent.*«
Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 197 n. 9.

ΚΤΗϹΙ — Ἐπί]κτησι·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

Supplevi.

904 In aetomate stelae prope ecclesiam Epidauri.
Ross, Mus. Rhen. 8, 1853, p. 128 = *Archäol. Aufsätze* 2, p. 659 n. 19 cum adnotatione Caroli Keilii. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 155*a*. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3357.) — Habeo e diario *Rossii* anni 1833.

ΛΑΥΔΙΚΑ — Λαυδίκα·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

905 »*Epidauros in einer Treppe*« Ross in diario.

...ΚΛΕΙΤΑΔΑΜΑΓΟΡ..

-κλείτα Δαμαγό[ρα.

II. LIGVRIO ET VICINIA.

(*Ligurio* Curtius et Bursian sedem occupare credunt antiquae Lessae, sed vide Miliarakis, Γεωγραφία Ἀργολίδος p. 89.)

906 *Ligurio* in puteo prope ecclesiam Ἁγίας Ἰωάννης tabula marmoris caerulei, a. 0,17. l. 1,20. cr. 0,36.

Blinkenberg, *Nordisk Tidskr. f. filol.* III, 3, p. 167 n. 22 litteris minusculis. — *Exscripsit Wolters; contuli.*

ΟΙΑΡΗΣΑΙ·Α⊥ – ////////////////
ΑΡΧΑΓΕΤΑΙ

Θιάρης Ἀ[ν]α[ξ]ιδώρου Ἀπόλλωνι
ἀρχαγέται.

Vs. 1 nil nisi Θιάρης Α . α Blinkenb.

Videtur fere saeculi tertii ineuntis. Supplevi. Idem fortasse Thiares dedicat Apollini n. 973; de Apolline archegeta vide Preller-Robert 257.

907 »Ara« (e Rossii designatione, quae est in diario, etiam basis haberi potest), cuius diametros pedes quinque, in aedicula prope *Ligurio*.

Ross, *Intelligenzblatt der Allgem. Litteratur-Zeitung* 1838, p. 329 n. 8. — Repraesento e Rossii diario.

ΣΩΤ ΛΕΙΑ
ΔΕΚΑΤΑΝ
ΑΝΕΘΗΚΕ

Σωτ[ίλ]εια
δεκάταν
ἀνέθηκε.

Restitutionem petivi e Benseleri onomastico; Σωτ[άδ]εια dubitanter proposuit Ross.

908 Tabula marmorea, cuius summae partis fragmentum cymatio ornatum (a. 0,27. l. 0,30. cr. 0,08) nunc est in museo Asclepiei Epidaurii; lapidem pleniorem viderunt priores in ecclesia vici *Ligurio*.

Ex apographo anonymi *Expédition de Morée* II p. 168 n. 6 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 250 n. 74. Ross, *Intelligenzblatt der Allgem. Litteratur-Zeitung* 1838, p. 329 n. 9 (Rossii exemplum exscriptum m. Decembri a. 1833 habeo e diario eius). C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 520 e schedis Welckeri et Mustoxydis. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 154.) — *Exscripsi fragmentum servatum, cuius margines curavi indicandos.*

Α ΙΚΟΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣΜΕΓΙΣΤΟΣΔΗΜΑΡΧΙ
ΠΟΤΑΠΑΤΗΡΠΑΤΡΙΔΟΣΛΕΓΕΙΚΑ
ΠΡΟΣΗΛΘΟΝΜΟΙΔΗΛΟΥΝΤΕ
ΥΑ [Λ]ΛΩΝΟΣΤΑΑΠΟ
ΥΠ

Var. lect. Vs. 1 in. ΑΝΙ *Expéd.*, -ΝΙ Ross || vs. 2 in. ΠΟΙΑΠ *Expéd.*, ΠΟΤΑ Mustox., ΝΤΩΡΙΑΠΑΤ Welcker (inde inseruit exemplo suo Le Bas, *Voyage*, non ut putat Fouc. e coniectura). Ross plane eadem quae ego || vs. 2 extr. ΚΑ *Expéd.*, ΚΑΙ Ross || vs. 4. 5 dedi ex *Expéd.*, nisi quod in versu quarto habet Α pro Λ (quod nunc evanidum uncis inclusi). ΥΑ (et versus quinti reliquias) omittit Ross; tum dat ΛΟΝ.

Τιβ(έριος) Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμ]α[ν]ικὸς ἀρχιερεὺς μέγιστος δημαρχικῆς
ἐξουσίας τὸ ε' (s. ς'), αὐτοκράτωρ τὸ ια' (s. ιβ'), ὕπατος ἀ]πο(δεδειγμένος) τὸ δ', πατὴρ πατρίδος λέγει· Κ - -
- - - - - - - - - - - - - - προσῆλθόν μοι δηλοῦντε[ς . . . . .
- - - - - - - - - - - - - - το]ῦ Ἀ[πό]λλωνος τὰ ἀπὸ . . . .
- - - - - - - - - - - - - - - - ὑπ- - - - - - -

Recte ad imperatorem Claudium rettulisse videtur Keil, fuerit igitur anni 45 vel 46 p. Chr. n. Legati Κ - - et socii missi erant ad imperatorem, ut de sacro Apollinis aliquid peterent.

909 Olim *Ligurio* in ecclesia Panagiae, nunc in museo Asclepiei Epidaurii stela lapidis calcarii, a. 0,67. l. 0,32. cr. 0,08. — *Exscripsi.*

ΑΠΑΔΑ	Ἀγιάδα
ΛΑΜΕΔΩΝ	Λαμέδων·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.
ΚΛΕΙΦΑΝΤΙΣ	Κλειφαντίς
ΑΓΙΑΔΑΧΑΙΡΕ	Ἀγιάδα· χαῖρε.

In versu primo Iota et Gamma se attingunt, ut videatur Pi valde latum.

Ἀγιάδα nomen patris in versu primo insolenter nomini mortui est praepositum, postpositum in versu quinto.

910 Cippus repertus a. 1888, a. 0,31. l. 0,45. cr. 0,11.

Baunack, *Aus Epidauros* 21 litteris minusculis. (Blinkenberg, *Nordisk Tidskr. f. filol.* n. s., 10, p. 277 n. XXX.)

Νικαστώ·
χαῖρε.

911 Lapis fractus in duas partes, inaedificatus domui vici Καρνίζη, infra quem repertus est. A. 1,56. l. 0,30. cr. 0,23. Litterae altae 0,06.

Condacis, Ἀθήναιον 8, 1879, p. 372. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3361.) In ephemeride Atheniensi Τηλέγραφος n. 1267, 15 Φεβρ. 1880 expressus est titulus «κατὰ τὴν Ἀνεξαρτησίαν Ναυπλίου» (huius editionis notitiam debeo Woltersio).

Ἀθην.	Τηλεγρ.
ΟΡΟC	ΟΡΟΣ
ΑCΚΛΑ	ΑΣΚΛΑ
ΓΙΟΥ	ΠΙΟΥ

Ὅρος
Ἀσκλα-
πιοῦ.

912 In viculo *Koroni*, sito non longe a Ligurio ad meridiem versus, lapis calcarius inversis litteris inaedificatus domui. Supra margo servatus. A. 0,27. l. 0,56. — *Exscripsi.*

a	*b*
ΥΙΟΝ	ΓΜΕΜΜΙΟ
ΟΝΙΕΡΕΑ	ΠΜΕΜΜΙ
Ι ΣΙΝ	ΤΟΥΠΡΕΣ
	ΣΓΡΑΣΤ

a

Π(όπλιον) Μέμμιον Γαΐου] υἱὸν
Ῥῆγλον, γενόμενο]ν ἱερέα
nomen dei, σὺν τοῖς παι]σὶν
[ἀνέστασε ὁ δᾶμος.

b

Γ(άιον) Μέμμιο[ν Ῥῆγλον
Π(οπλίου) Μεμμί[ου Ῥήγλου
τοῦ πρεσ[βευτοῦ
Σ[εβα]στ[οῦ.

Titulus *b* manifesto est C. Memmii Reguli, de quo vide Prosopogr. Imp. Rom. II p. 364 n. 341. Eius pater Publius legatus pro praetore Achaiae praefuit inde ab anno 35 usque ad regni Claudii initia (cf. adnotationem ad n. 934. 935): tum positus esse putandus est titulus. — Mirum foret, si una cum sacerdote aliquo Graeco honoratus esset filius summi magistratus Romani, itaque titulum *a* referendum esse conieci ad ipsum Publium, cui honoris causa aliquod detulissent sacerdotium, fortasse cum propter valitudinem moratus esset in sacro Epidaurio (e quo translatus esse potest lapis). Si recte supplevi titulum *a*, ad dextram excipiebant tituli alii sive certe unus.

III. ASCLEPIEVM EPIDAVRIVM.

PRAEMONENDA.

I. Vere anni 1896 cum maiorem lapidum Epidauriorum partem exscripsi, omnes in quibus inscriptiones animadverterant effossionum praefecti praeter paucos nuper detectos inveni numeris adpictis laudabiliter signatos, ita quidem ut segregatim numerati essent lapides in museo quod dicitur collocati et sub divo iacentes. Quos numeros cum futurae editioni meae, ut unusquisque lapis cum ea facilius comparari posset, inserere statim officii mei duxissem diligenter enotavi, sed auctumno eiusdem anni reversus eos vidi interea in unam seriem coactos esse, ut Fredrichii auxilio in schedis meis essent corrigendi. Quo in labore quam facile vitia potuerint irrepere, aequos quisque ultro concedet; sin igitur revera deprehendantur in numeris, quos singulis lemmatis praefixi, veniam spero me impetraturum esse.

II. Ceterum ad lemmata moneo, titulos quos in annorum 1883. 1884. 1885 Ἐφημερίδι ἀρχαιολογικῇ ediderat vir, inter cuius praeclara de scientia nostra amplificanda merita vel excellit sacri Epidaurii effossio, P. Cavvadias, iteratos esse omnes lapidibus non examinatis a Ioanne Baunackio in libro «*Studien auf dem Gebiete des Griechischen und der arischen Sprachen*» I, 1 (Lipsiae 1886), quam editionem ad singulos titulos laudare potui supersedere, cum eodem ordine et iisdem numeris continuis signati in ea referantur atque adhibuit Cavvadias, ut, si cui eam adire in animo sit, ei monito a me hoc loco liceat nullo negotio. — In magno Cavvadiae opere *Fouilles d'Épidaure*, cuius adhuc unica pars in lucem prodiit anno 1886, tituli exceptis paucis redditi sunt litteris minusculis. — Formam luci sacri, quoad effossus erat annis 1881—1886, invenis in eiusdem operis tabula prima; perfectiorem, continuatam scilicet usque ad annum 1898, in investigatoris Epidauri indefessi libro novissimo inscripto: Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ (Ἀθήνησιν 1900).

III. Ineditum relinquere coactus sum numerum haud exiguum stelarum permagnarum, in quibus propter temporis iniurias aut praeter sparsas litteras vix quidquam legi potest aut ad quas utcumque expediendas plus fortasse opus erit temporis, quam mihi ad totam Epidaurum erat concessum. Quae stelae omnes fere videntur esse quarti saeculi et continere rationes aedificiorum, ut imbuamur admiratione, quanta studia et sumptus una aetate ad exornandum sacrum sint impensa. Dignissimus sane contentionis campus in his inscriptionibus quantum fieri possit enucleandis offertur viris aptis et strenuis, qui ut ad eum laborem incitentur subicio horum lapidum indicem additis numeris, quibus signati sunt (cf. supra I).

1. n. 187. A. 1,67. l. 0,81. cr. 0,19.
2. n. 188. A. 1,82. l. 0,88. cr. 0,18.
3. n. 473. A. 1,97. l. 0,90. cr. 0,19.
4. n. 474. A. 2,15. l. 0,92. cr. 0,20.
5. n. 475. Fracta supra et infra. A. 1,06. l. 0,87. cr. 0,20.
6. n. 614. Mutila supra et infra. A. 0,70. l. 0,75. cr. 0,16.
7. n. 625. A. 1,88. l. 0,91. cr. 0,18.
8. n. 628. Fracta supra et ad sinistram. A. 1,08. l. 0,54. cr. 0,17.
9. (numero non signata). A. 2,0. l. 0,89. cr. 0,15.

IV. Cum haud pauci lapides Epidaurii contineant anni numerati designationem, investigandum est de numerationis initio. Constat e titulo n. 932 anno 125 a. Chr. n. incipere aeram quandam Epidauri usitatam, cuius quidem praeter hunc unum titulum nullum deprehendimus vestigium. Reliqui autem tituli hoc modo signati e litteratura ad unum omnes tribuendi sunt aetati imperatorum, qua valuisse aeram computatam inde ab imperatoris Hadriani prima in Peloponneso praesentia, i. e. ab anno p. Chr. n. 124 (cf. titulum n. 1406), diserte indicant tituli n. 1051. 1052. 1056 et 1533, e quo titulo (oriundo ab Apollinis Maleatae delubro) vides

hanc computationem non restrictam fuisse ad usum Graecorum, sed vel adhibitam esse ab imperatore de rebus eorum decernente. Quae quidem Marci Aurelii epistula scripta est anno aerae quadragesimo, p. Chr. n. 163; sed habemus lapides annorum numeris multo maioribus signatos, ultimus enim qui occurrit annus est ducentesimus tricesimus secundus, qui si ab Hadriani itinere computatur est p. Chr. n. 355 (n. 1008). Quaerendum igitur est, num inde ab uno et eodem anno hi lapides computati sint omnes, quod equidem vix dubium duco: certe si praeter hanc aeram valuisset altera, ea incepisset ab anno quodam eiusdem fere aetatis, quod quam veri sit dissimile nemo est quin concedat. Affirmare enim possum eas aetatis notas, quas e litteraturae indiciis apographis meis adieci, antequam ullam concepissem sententiam de aerae initio, omnes ad id quadrare, quam igitur aeram iudicandum est perdiu valuisse.

V. Lapides Epidaurii permulti instructi sunt symbolis circulo circumdatis (in lapidibus duobus insuper invenitur symbolum alterum extra circulum collocatum; vide sub n. 44. 45 p. 190), quibus additi sunt numeri. In quam rem gravius inquirere testes oculati priores reliquerunt Christiano Blinkenbergio, qui haec symbola et per se notabilia et interdum ad cognoscendas inscriptiones gravissima lingua gallica tractavit in censura magni Cavvadiae de effossionibus libri inserta annalibus dictis *Nordisk Tidsskrift for filologi*, seriei tertiae vol. III p. 174 sq., uberius nova collecta materia retractavit *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 379 sq. Solent quidem symbola poni infra titulum, ubi cum interdum defuerit spatium sive incommodum sit visum, reperiuntur etiam collocata supra titulum vel in latere lapidis contiguo vel ipsi titulo insculpta (vide infra imaginem n. 21 p. 188); numeri paene semper (exceptionem vide infra n. 956) pone (sive supra sive iuxta sive infra) symbola sunt sculpti. Ut ex exemplis lector symbolorum numerorumque collocationem animo possit concipere, conferat quaeso repraesentationes lapidum n. 1041. 1052. 1309. 1344 locis suis oblatas. Praeterea ut ad cognoscendam numerorum speciem oculis paulo uberiora subicerentur specimina, in catalogo hic exhibito addendos eos curavi symbolorum imaginibus n. 1. 4. 12. 27. 45.

Rectissime de symbolorum natura ex uno sibi noto (catalogi subiecti n. 18, p. 188) iam iudicaverat Welcker: indicant possessionem certi dei signis ei propriis; apte laudat Blinkenberg aequalis usus antiquiora exempla ab Ernesto Curtio, *Gesammelte Abhandlungen* 2, 82 congesta. Manifestum rei documentum praebet lapis n. 1310 instructus circulo (infra et p. 189 sub n. 39 et ad ipsum titulum repraesentato), in quo symboli vice appellatio numinis casu genetivo est iterata. Adhibita sunt pro symbolis aut deorum singulorum insignia consueta, ut arcus sagittaque Dianae, sistrum Isidis, cornu copiae Fortunae, aut figurae e punctis et lineis ex arbitrio fictae.

Cum nec in symbolorum sculptura nec in numerorum adiectorum specie ullam deprehendas graviorem differentiam (cf. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 25, 1900, p. 380), fortasse uno tempore, certe una aetate insculpta esse censenda sunt omnia, idque quidem factum esse dixeris circa annum p. Chr. n. 306: tum enim exaratus est titulus n. 1005 inter eos recentissimus, in quibus simul reperitur et symbolum et anni numerati designatio. Certe ara n. 1008 oblata anno Christi 355 symbolo non iam est notata.

Apparet genus lapidum hoc modo signandorum a sacri antistitibus quam acutissime fuisse circumscribendum, neque consulto certe in genere ad hunc usum selecto exceptiones esse factas. Instructas esse symbolis ait Blinkenberg (*Athen. Mitth.* 25, 1900, p. 381) aras et e donariorum basibus eas, quae sub divo essent collocatae. In qua re manifestum duco erravisse virum praestantissimum: desunt enim symbola in pelvibus dedicatis omnibus (n. 957 sq.), desunt in hominum imaginibus, quae diis erant oblatae (n. 1099 sq.), desunt in votivis hieromnemonum (n. 978 sq.), inter quorum generum donaria sunt non pauca, quae antiquis locis suis reperta sub divo fuisse constat, singillatim affero Thrasymedis opus n. 1172, quod in stadio erat collocatum. Ad unum omnes lapides symbolis ornati erant arae, neque opponi potest, quod interdum summum latus exhibet vestigia rei agglutinatae; non enim solum ab initio imponi aliquid poterat aris (cf. Reisch in Wissowae Encyclopaedia I, 1677), sed etiam, ut ipsum non fugit Blinkenbergium, statuarum bases non paucae in aras sunt transformatae: huius rei exempla satis habeo afferre lapides n. 1480, cui postea additus est titulus n. 1331, et n. 1482, de cuius posteriore usu testatur n. 1036.

Eo consilio signatas esse dicas aras, ut et magistratus, quibus diebus certis praestitutis eae cum inventariis erant conferendae, et sacerdotes immolaturi supersedere possent nomina deorum investigare in titulis, e quibus illa aetate saepe iam corrosis non semper facile erui potuissent, praesertim cum variis locis, inscriptionum initio, in fine, in mediis titulis, posita essent. Fortasse colore symbola, ut clariora fierent, erant tincta.

Iam inquiramus in numeros circulis adiectos. Pendere numerationem e collocatione lapidum observavit Blinkenberg (*Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 177 sq.), cuius rei certissima attulit testimonia aras litteris ξη', ξϑ', ο', οα' + αβ' (numeri duo sunt in eodem lapide), ογ' signatas, quae antiquis locis suis alia iuxta aliam sunt repertae: n. 1084 (Ἄρτεμις Σικελία), n. 1093 (Αἶνος), n. 1077 (Ἀπόλλων), n. 1283 (Ἐπίδαυρος et deus ignotus), n. 1088 (Ζεὺς Σωτήρ). Addendi sunt lapides n. 1041 (Σάραπις) et n. 1033 (Ἶσις), eodem loco reperti et signati alter λϑ', alter μ'; n. 1270 (Ἀφροδίτα Οὐρανία) et n. 1162 (Ἀθαναία Ἐργάνα), qui alter iuxta alterum positi notati erant numeris πα' et αβ'. Sed bis numeri occurrunt permulti, immo ternis lapidibus insculpti sunt numeri hice:

ια': n. 1260 (Ἀσκληπιὸς Εὔκολος), n. 1270 (Ἀφροδίτα Οὐρανία), n. 1300 (Ἥρως Κλαϊκοφόρος).

ογ': n. 995 (Πάντες καὶ Πᾶσαι, n. 1329 (Ὑγίεια), n. 1330 (Ὑγεία).

πα': n. 1014 (Ἀπόλλων Ἐκατοβελέτης), n. 1085 (Δημήτηρ, sed per errorem insculptum est Aesculapii symbolum), n. 1309 (Μαχάων).[1]

Cum summus quem deprehendimus numerus sit ϙη' (n. 1087), coniecit Blinkenberg, incerta causa motos sacerdotes noluisse transgredi numerum centum, sed inde ab eo inchoatam esse novam seriem. Ad quam explicationem optime quadrat, quod numerus bis positus, qui servatus est, summus revera proxime accedit ad centum: ϙζ' (n. 1086 Ἀσκληπιὸς Ζεὺς Τέλειος, n. 1298 Ἥρα)[2] et quod tertia series non excedit numerum satis exiguum viginti unum (unde perspicuum est aras non minus ducentas et viginti unam fuisse in sacro luco). Iam patet numerationem sic institutam, ut numerus unusquisque bis, numeri nonnulli vel ter recurrerent, non suffecisse ad reperiendam certam aram in inventario ideoque additum esse symbolum, quia in hoc negotio insuper semper respiciendum esset numen.

Catalogum iam subicio symbolorum emendatiorem et pleniorem quam Blinkenbergii vel posteriorem. Symbola omnia (praeter unum n. 19) ex ectypis sunt repraesentata, idque quidem ad quintam partem verae magnitudinis redacta; sub singulis lapides quos signant sunt laudati adiectis numeris simul insculptis. Si in lapidibus compluribus idem occurrit symbolum, reddendum curavi clarissimum, quod indicabo typis crassioribus.

1

Ἀγαθή n. 997, ξζ'.

2

Ἀγαθὸς Θεός n. 1059, πϑ'.

3

Ἄγγελος n. 1161, πα'.

(Ἀζοσία v. Μνία, n. 38.)

---

[1] Fortasse ter recurrit etiam πζ', qui numerus habetur n. 1037 (Πάνθειος), n. 1046 (Τύχη Ἀφθιτος) et praeterea fuisse potest n. 1095 (Ποτειδῶν).

[2] In priore lapide non plane certum annon fuerit αζ'; item in n. 1312 (Πάν), quamquam verisimilius πϑ', qui numerus est in n. 1059 (Ἀγαθὸς Θεός), fuisse potest etiam πε'. Sed non multum id refert, non enim longe a numero centum distat πβ', quae est nota lapidum n. 1046 (Τύχη Ἀφθιτος) et n. 1195 (Ἄρτεμις Ὀρθία).

4

(De symbolo v. ad n. 6.)

Ἀθάνα Ἀρχαγέτις n. 1071, ξγ'.

5

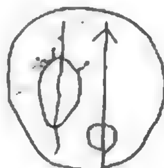

(De symbolo v. ad n. 6.)

Ἀθαναία Ἐργάνα n. 1162, ιβ'.

6

Ἀθηνᾶ Καλλίεργος n. 1072, λη'.

Insignia Minervae n. 4—6 hastam et scutum putat Blinkenberg. Sed instrumenta bellica male apta esse dixeris Ἐργάνᾳ et Καλλιέργῳ neque satis quadrant ad hastam imagines in symbolis n. 5. 6, ad scutum in n. 5. Proficiscendum est a n. 5, ubi ad dextram mihi persuasum est repraesentatum esse fusum, in cuius summa parte vides uncum (τὸ ἄγκιστρον Plato Reipubl. IX, 616 *C*), in parte inferiore verticillum; ad sinistram est colus cum filo. (Cf. Blümner, *Technologie* 1, 109 sq.) In symbolis n. 4 (quod non satis clarum aliter explicare nolis) et n. 6 ad sinistram est fusus, colus ad dextram.

(Ἀθηνᾶ Ὀξυδίρκα v. n. 40.)

(Ἄμμων v. n. 26.)

7

(Ἄνακες.) Ἀσκληπιὸς καὶ οἱ ἐν τῷ Ἀνακείῳ θεοί n. 1028.

Significatos esse trium stelarum symbolo Dioscuros cum uxoribus filiisque, non respecto Aesculapio, exposui ad titulum n. 1028.

8

(Hasta et pileus.)

(Ἄνακες.) Θεοὶ σωτῆρες n. 1096, ξγ'.

(Ἀντίνοος v. n. 32.)

9

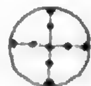

Ἀπόλλων n. **1005** (lapis instructus etiam Aesculapii symbolo n. 14, dedicatus enim est Ἀπόλλωνι καὶ Ἀσκληπιῷ συγγενέσιν), πε'. 1079, ιδ'.

10

Ἀπόλλων n. 1076. 1077, ο'. 1176.

Ἀπόλλων Ἐκατηβελέτης n. 1014 (servatum est circuli dimidium, sed symbolum plane deletum), κα'. 1015, ϛ'.

Ἀπόλλων Μαλεάτας n. **956**, γ'.

Ἀπόλλων Μαλεάτας n. 1079, ιδ'.

Ἀπόλλων Ὑπαταῖος n. 1170, ιζ'.

(Apollinis symbolum a n. 9 et 10 plane diversum fortasse erat n. 53.)

11

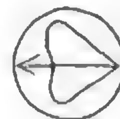

(Arcus cum sagitta.)

Ἄρτεμις n. 1187, μϛ'.

Ἄρτεμις n. 1188, ιζ'.

Ἄρτεμις Ἐνοδία n. 1191 (circuli symbolum non conspicuum), ιγ' s. ιε'.

Ἄρτεμις Ἐφεσία n. 1193, κδ'.

Ἄρτεμις Ὀρθία n. 1195 (symbolum ad sinistram mutilum), κβ'. 1196 (servata modo est pars circuli).

Ἄρτεμις Παμφυλαία n. **1082**, ξδ'.

Ἄρτεμις Προθυραία n. 1197, β'.

Ἄρτεμις Σαρωνία n. 1198, ξβ'.

Ἄρτεμις Σκεπελῖτις n. 1084, ξη'.

Ἄρτεμις Σωτείρη n. 1200. 1286, ιζ'.

12

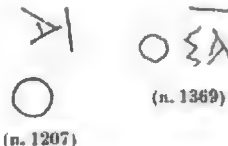

(Merus circulus symbolo non instructus.)

(n. 1369)

(n. 1207)

Ἀσκλαπιός n. 1207, κ'.

Lapis n. 1369, ξα', nullas exhibet tituli reliquias.

13

(De symbolo v. ad n. 16.)

Ἀσκλαπιός n. 1176.

14

(De symbolo v. ad n. 16.)

Ἀσκληπιός n. **1005** (cf. supra sub n. 9), πε'.

Ἀσκληπιὸς Ἐπήκοος n. 1012.

Idem symbolum in lapide, qui Epidauri signatus numero 454 inscriptionem non exhibet.

15

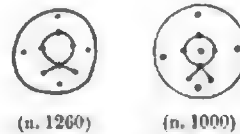

(De symbolis v. ad n. 16.)

(n. 1260) (n. 1000)

Ἀσκληπιός n. 1052, π' (infra cum titulo loco suo repraesentatus est totus lapis simul Epionae dedicatus).

Ἀσκληπιός n. 1066, πγ'. 1253, ϙ'. 1267, ιε'. 1268, ιγ'.

Ἀσκληπιὸς Εὔκολος n. **1260**, κα'.

Ἀσκληπιὸς Ζεύς n. 1022, ϙϛ'.

Ἀσκληπιὸς Περγαμηνός n. 1262.

Ἀσκληπιὸς Σωτήρ n. 1286, ιζ'. 1024 (symbolum deletum), ξε'.

Ζεὺς Ἀσκληπιὸς Σωτήρ n. 1000, ιθ'.

Numerus punctorum in circulo exteriore incertus est: n. 1029. 1030 (Ἀσκληπιός); in priore conspicuus numerus ϛ'.

16

Recte ut videtur in symbolis n. 13—16 repraesentatam esse coronam censet Blinkenberg, laudans Aristid. or. 47, 44 Keil (= I p. 456 Dind.): ὡς ἐν Περγάμῳ ἐδόκουν στέφανον πέμπειν τῷ θεῷ τῶν μακρῶν, εἶοί (sic Wilamowitz pro οἵ) εἶτα οὓς ἰδίᾳ τῷ Ἀσκληπιῷ κομίζουσιν. — Aesculapii symbolum per errorem adhibitum est n. 1085, v. infra n. 21.

Ἀσκληπιὸς Κλυτόμητις n. 1023, ξς'.

Σωτὴρ Ἀσκληπιός n. **956**, γ'.

(Ἀσκληπιὸς Ζεὺς Τέλειος v. n. 25.)

17

Ἀσκληπιοῦ παῖδες n. 999, ς'.

(Αὐξησία v. n. 37.)

18

Triangulum ad dextram symboli prioris, cuius vestigia debilia quidem sed ut credo certa nec Welcker animadvertit (cf. infra ad titulum n. 1269) nec Blinkenberg, delineavi e lapide et vel agnosci potest in ectypo; praeterea confirmatum est symbolo n. 19, quod ab uno notatum Fredrichio ex eius delineatione obiter facta repraesentare mihi licuit. Stare quidem vel nunc videtur quod Welcker praeter forcipem repraesentatum esse censuit malleum; triangulum enim dixeris non partem esse rei ad sinistram collocatae, sed instrumentum fabrile tertium, normam scilicet, quae interpretatio commendatur etiam directione trianguli in duobus lapidibus diversa; in n. 19 basis trianguli sive lapicidae neglegentia cum mallei manubrio fuerit confusa sive Fredrichio non conspicua.

Ἅφαιστος n. 1269, λς'.

19

(Cf. ad n. 18.)

Ἥφαιστος n. 1067, μς'.

20

(Caelum astris ornatum.)

Ἀφροδίτα Οὐρανία n. 1270, κε'.

21

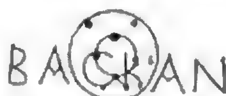

(Δαμάτηρ.) Lapis cum titulo n. 1085, Cereri dedicatus, per errorem instructus est Aesculapii circulo, qui secat litteras versus tertii; v. quae adnotavi ad titulum. Numerus est κα'.

22

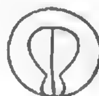

Δαμάτηρ Καρποφόρος s. Θεσμοφόρος? Id numen conieci fuisse in lapide admodum difficili lectu n. 1275, in quo numerus λβ'.

23

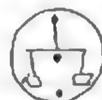

(Libra.)

Δικαιοσύνη n. 1060, μα'.

(Διόσκουροι v. n. 7 et 8.)

(Δώδεκα θεοί v. n. 43.)

24

(Rami duo. Apti erant ad Misericordiae symbolum rami, quippe quos manu tenere solerent supplices. — Cf. n. 36.)

Ἔλεος n. 1282, θ'.

(Ἐπίδαυρος v. Ἥρως, n. 32.)

25

(Ramus olivae s. quercus. Variat numerus linearum obliquarum.)

Ζεύς n. 1001, λδ'. 1002, μη'.

Ζεὺς Βουλαίτης n. 1286, κζ'.

Ζεὺς Κάσιος n. **1287**, λα'.

Ζεὺς Κτήσιος n. 1288, μη' (circulus non conspicuus).

Ζεὺς Ξένιος n. 1087, ϙη'.

Ζεὺς Σκώτης n. 1088, σγ'.

Ζεὺς Σωτήρ n. 1293, ζ'. Cf. circulum n. 27.

Ζεὺς Φίλιος n. 1296, κθ'.

Ἀσκληπιὸς Ζεὺς Τέλειος n. 1086, ϙζ'.

(Ζεὺς Ἀσκληπιὸς Σωτήρ et Ἀσκληπιὸς Ζεύς cf. Ἀσκληπιός, n. 15.)

26

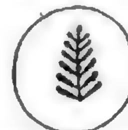

(Non recte a Blinkenbergio ramum creditum esse *iacentem*, sequitur e directione numerorum adscriptorum.)

(Ζεύς.) Ἄμμων n. 1164, λη'.

27

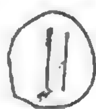

(n. 1291)

(n. 1089)

Ζεὺς Σωτήρ n. **1291**, ς'. (Lapis n. 1293 eidem Iovi Salvatori dicatus mira discrepantia symbolum exhibet Iovis consuetum n. 25.)

Ζεὺς Σωτήρ n. 1294. (De symbolo nihil servatum, ut incertum sit, num fuerit n. 25. 26, an n. 27.)

Ζεὺς Μειλίχιος n. **1089**. (Epiclesis non certa; v. adnotata ad titulum.)

28

(n. 1001)

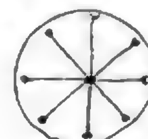

(n. 1297)

(Sol effundens radios; vix recte potius repraesentatam esse rotam censet Blinkenberg.)

Ἥλιος n. 1001, λδ'. 1002, μη'.

Ἥλιος n. 1297, ξς'.

29

Ἠπιόνη n. 1052, π΄. (Infra loco suo repraesentabitur totus lapis.)

30

Ἥρα n. 1298, ϙζ΄.

31

(Symbolum non clarum. Blinkenberg punctis effectam esse credit clavam, qui modus repraesentandi vix credibilis. Mihi visus est arcus.)
Ἡρακλῆς n. 1091, μη΄.

32

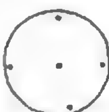

(Symbolum heroum commune.)

Ἀντάνωρ n. 1165, λι΄.
Ἐπίδαυρος n. 1283, σα΄.
Ἥρως Κλαικοφόρος n. 1300, κε΄.
Λίνος Σωτὴρ n. **1093**, ξϛ΄.
Οἰκλῆς n. 1094, ξ΄.
Τελεσφόρος n. 1320, νβ΄ (cf. circulum n. 49).
Ignoti: n. 1339, πη΄. 1340, κβ΄. — Praeterea lapides tres, in quibus nihil conspicuum nisi circulus cum symbolo.

33

(Symbolum heroidum commune.)

Ἡρῶσσαι n. **1301**, ε΄.
Ὑγίεια n. 994.
Πανάκεια n. 1055, λγ΄. (Ad deam eandem rettuli n. 1314, in quo symbolum deletum, superest numerus λδ΄.)

(Ἥφαιστος v. Ἄφαιστος, n. 19.)

(Θεοὶ Σωτῆρες v. Ἄνακες, n. 8.)

34

(Sistrum.)

Ἶσις n. 1033, α΄.

(Κλαικοφόρος v. n. 32.)

(Κρόνος, n. 1305. Circulus deletus et numerus, qui erat ι΄; v. lemma.)

(Λίνος v. n. 32.)

35

(Symbolum non certum.)

Μαχάων n. 1309, κα΄.

36

Μάτηρ n. 1307, κϑ΄.
Μήτηρ θεῶν n. **1308**, ι΄.
Aequalis fere est symboli species atque n. 24, sed significatio necessario diversa. Repraesentati fuerint pini Cybelae sacrae, vide Preller-Robert, *Griech. Mythologie* 1, 647.

37

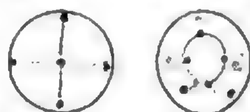

(Vide quae adnotavimus ad n. 38.)

Μνία καὶ Αὐξησία n. 1010.

38

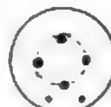

Μνία καὶ Ἀζοσία n. 1062, μ΄.
Quod n. 37 duo exhibet symbola, n. 38 unum modo, id fortasse tribuendum est neglegentiae lapicidae alterius. In definiendo symbolo lapidum amborum communi proficiscendum est a n. 38, quippe quod multo melius sit servatum: simile quidem est symbolis Aesculapii n. 13—16, sed non aequum (ut ait Blinkenberg); desunt enim puncta in circulo exteriore praeter infima duo neque haec cum circulo interiore coniuncta sunt lineis obliquis.

39

(Dearum nomen vice symboli iteratum.)

Μοῦσαι n. 1310, numerus videtur α΄.
(Certae Musae fuisse potest n. 53.)

(Ὑγίεια v. n. 33.)

40

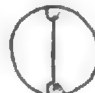

Ὀξυδέρκα n. 1074, λγ΄. (Deam puta esse Minervam, vide quae adnotavi ad titulum.)

41

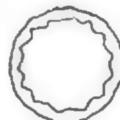

Οὐρανία n. 1079, οδ΄.

42

(Pedum et syrinx.)

Πάν n. **1312**, κϑ΄ (potius quam κι΄). 1313 (circuli dimidium sinistrum servatum cum pedo), ϑ΄.

(Πανάκεια v. n. 33.)

43

(Quod symbolum constat e punctis duodecim, manifesto respicit deorum duodecim conventum.)

Πάντες ἀστραπαῖοι n. **1001**, λδ'. 1002, ιη'.

Πάντες καὶ Πᾶσαι n. 995, ργ'.

Πάνθεοι n. 1037, πζ'. 1038, ιβ'.

Δυωκαίδεκα θεοί n. 1280 (symbolum ita paulum variatum, ut in centro additus sit circulus minor).

Idem symbolum in n. 1302, ?α', designatione numinis non servata.

44

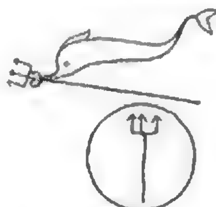

(Circulus cum tridente; supra additum esse in n. 1063 delphinum cum tridente animadvertit Blinkenberg, cuius insigni benignitati debeo ectypum.)

Ποσειδῶν n. 1070 (solum signum inferius).

Ποσειδῶν n. 1095 (solum signum inferius), numeri incerti, videntur πζ'.

Ποσειδῶν Ἀσφάλειος n. **1063**, μβ'.

45

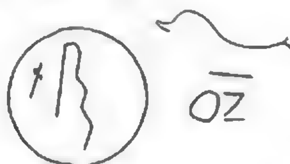

(In circulo flagellum, ad cuius sinistram linea, quae si consulto incisa est — id enim quamvis profunda sit et acuta non constat — credenda est repraesentare stimulum. Designationem delphini liberaliter mihi misit Blinkenberg, qui eum obiter incisum agnovit.)

Ποσειδῶν Ἵππιος n. 1009, οζ'.

46

Πρόνοια n. 1318, δ'. (Repraesentavimus circulum lapidis inferiorem; cf. lemma n. 992.)

47

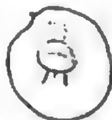

(Symbolum non plane clarum, solem repraesentari coniecit Blinkenberg. Imago supra posita ex ectypo est delineata, ea quae adiecta est titulo n. 1041 reddit delineationem meam e lapide factam, cum qua fere congruit Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 21, 1899, p. 389.)

Σάραπις n. 1041, λθ'.

(*Σωτῆρες* v. n. 8).

48

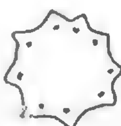

(Figura circulo consueto non circumdata esse videtur, fortasse ut facilius distingueretur a symbolo n. 41.)

Σωτηρία n. 1319, ιθ'.

49

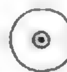

Τελεσφόρος n. 1029, ε'. 1030. **1322**, ξα'.

Designatio numinis deleta in lapide n. 1325, in quo idem est circulus et numerus λα'.

(Telesphori lapis symbolo heroum communi signatus est n. 1320, κβ'; v. supra sub n. 32.)

50

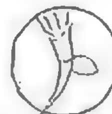

(Cornu copiae.)

Τύχη Ἄφθιτος n. 1046, πζ'.

Τύχα Νίκασις n. 1326.

Idem symbolum est in lapide n. 1051, in quo designatio numinis deleta; numerus adscriptus πβ'.

51

(Recte videtur explicavisse Blinkenberg ut serpentem, quae bibit e patera.)

Ὑγίεια n. 1030. 1329 ργ'. 1331 (serpens repens ad sinistram versus est repraesentata), πη'.

Ὑγεία n. 1029, ε'. 1330 (pars circuli servata, de symbolo nihil conspicuum), ργ'.

52

Ὕπνος n. 1335, πε'. 1336, να'.

53

(Lyra?)

Deus non indicatus n. 1344. Dixeris fuisse Apollinem s. certam Musam (cf. adnotata ad titulum).

54

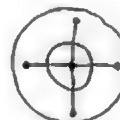

Deus plane incertus n. 1098, ξβ'.

55

Deus plane incertus n. 1283, οβ'.

1. DECRETA.

913 N. 87. Stela marmorea, supra et infra fracta, a. 0,24. l. 0,13. cr. 0,13.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 16. — *Exscripsi* et confeci ectypum. Imaginem repraesento ad tertiam partem verae magnitudinis redactam.

[Ἔδοξε - - τᾶι δεῖνι εἶμεν
[- - - - κ-
αὶ] ἀσυλί[α-
ν Καλλιφ-
άνεος θυ-
γατρί, Μ-
νάσωνο-
ς γυναι-
ί], αὐτᾶι κ-
αὶ] γένει.

Varia lectio Cavvadiae. Vs. 1. 2 Μν]ασύλ[α(ι)] Καλλιφ–.
Memorabile est quod tam prisca aetate, circa medium quintum saeculum, mulieri decernuntur privilegia.

---

914 Stela lapidis calcarii, reperta a. 1898 in muro novicio a templo Aesculapii ad meridiem versus, supra et infra mutila. A. 0,67. l. 0,51. cr. 0,17. In latere angustiore inscriptio altera: «ἐν αὐτῇ πρόκειται περὶ ἀποδόσεως χρημάτων τοῖς Ἐλαφατιεῦσι ὑπὸ τῶν Ἐπιδαυρίων».
Cavvadias, *Bull. de corr. Hell.* 22, 1898, p. 599 et Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 186 litteris minusculis. Idem, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1899, p. 1 cum imagine phototypica (tab. 1), e qua exscripsi. (Meister, *Berichte d. Gesellsch. d. Wissensch. zu Leipzig* 1899, p. 150. Dittenberger, Sylloge [2] 938.)

```
        Μ   Γ
Α˥ΟΛΛΟ   ˍΙΑ    ˥
ΑΙΚΑΛΑΙΔΑΤΑΙΛΑΤΟΙΚΑ
ΙΤΑRΤΑΜΙΤΙΑΛΛΑΝΦΕRΝ
ΑΝΤΟΙΘΙΟΙΚRΙΘΑΝΜΕΔΙ
ΜΜΝΟΝΣΓΥRΟΝΗΕΜΙΔΙΜΜ
ΝΟΝΟΙΝΟΥΗΕΜΙΤΕΙΑΝΚΑ
ΙΤΟΣΣΚΕΛΟΣΤΟΥΒΟΟΣΤΟ
ΥΓRΑΤΟΥΤΟΔΑΤΕRΟΝΣΚΕ
ΛΟΣΤΟΙΙΑRΟΜΜΝΑΜΟΝΕΣ
ΦΕRΟΣΘΟΤΟΥΔΕΥΤΕRΟΥΒ
ΟΟΣΤΟΙΣΑΟΙΔΟΙΣΔΟΝΤΟ
ΤΟΣΚΕΛΟΣΤΟΔΑΤΕRΟΝΣΚ
ΕΛΟΣΤΟΙΣΦRΟΥRΟΙΣΔΟΝ
ΤΟΚΑΙΤΕΝΔΟΣΘΙΔΙΑ

ΤΟΙΑΣΣΚΛΑΠΙΟΙΘΥΕΝΒΟ
ΝΕRΣΕΝΑΚΑΙΒΟΜΟΝΑΟΙΣ
ΒΟΝΕRΣΕΝΑΚΑΙΒΟΜΟΝΑΑ
ΙΣΒΟΝΘΕΛΕΙΑΝΕΓΙΤΟΥΒ
ΟΜΟΥΤΟΥΑΣΚΛΑΠΙΟΥΘΥΕ
ΝΤΑΥΤΑΚΑΙΚΑΛΑΙΔΑΑΝΘ
ΕΝΤΟΤΟΙΑΣΚΛΑΠΙΟΙΦΕR
ΝΑΝΚRΙΘΑΝΜΕΔΙΜΜΝΟΝΣ
ΓΥRΟΝΗΕΜΙΔΙΜΜΝΟΝΟΙΝ
ΟΥΗΕΜΙΤΕΙΑΝΣΚΕΛΟΣΤΟ
ΠRΑΤΟΥΒΟΟΣΓΑRΘΕΝΤΟΤ
    ΘΙΟΙΤΟΔΑΤΕRΟΝΤΟΙ.
     ΜΝΑΜΟΝΕΣΦ RΟΣΘΟΤ
      ΥΤΕRΟΤΟΙΣΑΟΙΔΟΙ
         ˥ΟΑΛ–ΓΡΟ.ΤΟ –
```

\- - - - - - - - - - - -
[Τῶι Ἀπόλλωνι θύεν - - -
\- - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - -
..........ς. [ἐ]π[ὶ] τοῦ βωμοῦ(?)
Ἀπόλλω[νος τ]ε[λέντα] θ[ύεν κ-
αὶ καλαΐδα τᾶι Λατοῖ κα-
ὶ Ἀρτάμιτι ἄλλαν, φερ-
ὲν τῶι θεῶι κριθᾶν μέδι-
μμνον, πυρῶν ἡμιδιμμ-
νον, οἴνου ἡμίτειαν κα-
ὶ τὸ σκέλος τοῦ βοὸς το-
ῦ πράτου, τὸ δ' ἅτερον σκέ-
λος τοὶ ἱαρομμνάμονες
φερόσθω· τοῦ δευτέρου β-
οὸς τοῖς ἀοιδοῖς δόντω
τὸ σκέλος, τὸ δ' ἅτερον σκ-
έλος τοῖς φρουροῖς δόν-
τω καὶ τἐνδοσθίδια.

Τῶι Ἀσσκλαπιῶι θύεν βοῦ-
ν ἔρσενα καὶ ὁμονάοις
βοῦν ἔρσενα καὶ ὁμονάα-
ις βοῦν θήλειαν· ἐπὶ τοῦ β-
ωμοῦ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ θύε-
ν ταῦτα καὶ καλαΐδα. ἀνθ-
έντω τῶι Ἀσκλαπιῶι φερ-
νάν· κριθᾶν μέδιμμνον, π-
υρῶν ἡμιδίμμνον, οἴν-
ου ἡμίτειαν. σκέλος τοῦ
πράτου βοὸς παρθέντω τ-
ῶι] θεῶι, τὸ δ' ἅτερον τοὶ ἱ-
αρο]μνάμονες φ[ε]ρόσθω· τ-
οῦ δε]υτέρου τοῖς ἀοιδοῖ-
ς δόντω, τ]ὸ [δ' ἅτε]ρο[ν] το[ῖς
[φρουροῖς δόντω καὶ τἐν-
[δοσθίδια.

Cum in scriptura *στοιχηδόν* exarata deprehendamus orthographiam Ionicam in terminatione genetivorum *ευ* (exceptis vs. 25 *τό*, vs. 29 *δευτέρο*) et in voce *φρουρεῖς* vs. 14, titulus antiquior anno fere 410 credi vix potest. Supplementa sunt Cavvadiae, sed quod ante servata scribit [*Τῶι Ἀπόλλωνι θύεν βοῦν ἔρσενα καὶ ὁμονίαις βοῦν ἔρσενα, ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ*] | *Ἀπολλ.*, non quadrant vestigia in versu primo servata, e quibus de O certe dubitari nequit. Tenere nos conicit Cavv. legem de sacrificiis faciendis in feriis quinquennalibus Asclepieorum (Schol. Pind. Nem. 3, 145).

Vs. 3. 21 *κάλλαις* (sic) Cavv. censet designare barbam gallorum, verisimilius tamen a parte translatam esse denominationem ad totum animal, ut vs. 3 significetur gallina, vs. 21 gallus. Sed idem esse *καλαΐς* atque *κάλλαιον* neque probari potest neque est verisimile. Gallum significari censet quoque Meist., utroque loco gallinam Dittenb., ille quidem vocem derivans ab adiectivo *κίλλαβος*, quod sit »sonorus« (cf. *Dialektinschr.* III 2, 1 p. 144), de quo ipso adiectivo dubitat Dittenb. Certo designatur animal; quale, fortasse explicatum erat glossa Hesychii corrupta: *Καλλαΐς· γένος ὀρνέων*. — Vs. 6. 24 *σπυρῶν* formam Doricam pro *πυρῶν* agnovit Meist. — Vs. 6/7. 24 *ἡμιδίμμνον* forma ut videtur nova pro ea quae cum libris tradita est tum titulis *ἡμίδιμνον*: Paton et Hicks, *Inscr. of Cos* n. 39 vs. 11. C. I. G. Sic. 423, III vs. 28. 644 vs. 6; infra n. 932 vs. 38. 943 vs. 8. — Vs. 7. 25 *ἡμίτεια* = *ἡμίσεια*; de Tau pro vulgari Sigma apud Dorienses adhibito cf. ad n. 752, Creticum *ἥμιτος* affert Meist. Subintellegenda est designatio moduli: cf. *οἴνου τετάρτην Λακωνικήν* Herodot. 6, 57. — Vs. 15 *ἐνδοσθίδια*; in libris vox scribitur *ἐντοσθίδια*.

915 Fragmentum lapidis calcarii; margo sinister servatus. A. 0,26. l. 0,37. cr. 0,10. — *Exscripsi.*

ΙΙΩ
ΑΚΡΙΩΝΙΑ Α
ΤΓ ΑΤΓΛΣΙΑΝΓΑ
ΑΝΚΑΙΕ\ΠΟΛΕΜΩΙΚ/
ΙΝΓΙΡΑΝΑΙΚΑΙΑΥΤΩΙ
ΚΑΙΙΙΙΓΟΝΟΙΣΚΑΙΚΑΤΑ
ΓΑΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑ-ΣΑΝ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣΒΟΥΛΑΣ
ΑΙΣ ΙΝΑΣΝΑΥΦΕΙΣ

vacat

[.... ἔδοξε τᾶι βουλᾶι
καὶ τ]ῶ[ι δάμωι εἶμεν Φα-
λ]ακρίωνι [...........-
τ[ει] ἀτ[έ]λειαν [καὶ ἀσυλί-
αν καὶ ἐ[μ] πολέμωι κ[αὶ
ἐ]ν [ε]ἰράναι καὶ αὐτῶι
κ[α]ὶ [ἐκ]γόνοις καὶ κατὰ
γᾶν καὶ κατὰ θάλα[σ]σαν.
κατάλογος βουλᾶς·
[Α]ἰσ[χ]ίνας, Ναυφεύς.

Scriptura *στοιχηδόν* disposita est quarti saeculi. — Vs. 3 deest nomen patris et ethnici initium. — Vs. 8. 9 *κατάλογος βουλᾶς* ..., *Ναυφεύς* cf. ad n. 925.

916 N. 132. Stela cum aetomate; tituli versus primus in margine paulisper prominente. A. 0,73. l. 0,34. cr. 0,08.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 273. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 174.) — *Exscripsi.*

ΗΓΗΣΙΣΤΡΑΤΟΥ

ΕΔΟΞΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΩΙ
ΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΗΓΗΣΙ
ΣΤΡΑΤΟΝΕΚΑΤΑΙΟΥΚΑΡΔΙ
ΑΝΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΤΑΣ
ΠΟΛΙΟΣΤΑΣΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΚΑΙΘΕΑΡΟΔΟΚΟΝΤΟΥΑΣ
ΚΛΑΠΙΟΥΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙ
ΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΜΕΝΑΥ
ΤΟΙΣΑΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥ
ΛΙΑΝΚΑΙΕΜΠΟΛΕΜΩΙΚΑΙ
ΕΝΕΙΡΑΝΑΙΚΑΙΚΑΤΑ
ΓΑΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣΒΟΥΛΑΣΑΡΙ
ΤΙΩΝΕΡΙΛΑΙΣ

Ἡγησιστράτου.

Ἔδοξε βουλᾶι καὶ δάμωι
τῶν Ἐπιδαυρίων· Ἡγησί-
στρατον Ἑκαταίου Καρδι-
ανὸν πρόξενον εἶμεν τᾶς
πόλιος τᾶς Ἐπιδαυρίων
καὶ θεαροδόκον τοῦ Ἀσ-
κλαπιοῦ, καὶ αὐτὸν καὶ
ἐκγόνους, καὶ εἶμεν αὐ-
τοῖς ἀτέλειαν καὶ ἀσυ-
λίαν καὶ ἐμ πολέμωι καὶ
ἐν εἰράναι καὶ κατὰ
γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν.
κατάλογος βουλᾶς· Ἀρι-
σ]τίων, Ἐριλαΐς.

Scriptura *στοιχηδόν* disposita, saeculi quarti. — Vs. 14 sq. *κατάλογος βουλᾶς* ... *Ἐριλαΐς*: v. ad n. 925.

917 N. 20. Stela marmorea, aetomate instructa, infra fracta. A. 0,35. l. 0,33. cr. 0,07.

Inde a versu octavo Baunack, *Aus Epidauros* 10 litteris minusculis. Integrum Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 233. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 276 n. 28; cf. eundem ibid. III 3, p. 157 sq. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 175. Dittenberger, Sylloge² 466.) — *Exscripsi.*

ΘΕΟΣΤΥΧΑΑΓΑΘΑΕΔΟΞΕΤΟΙΣ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙΣΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΥ
-ΙΝΑΠΟΙΚΟΙΣΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΕΟΥΣΙΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΑΤΕ
\ΕΙΑΝΕΙΜΕΝΠΑΝΤΩΝΚΑΙΑΣΥ
ΛΙΑΝΚΑΙΕΝΙΡΑΝΑΙΚΑΙΕΝΠΟ
ΛΕΜΩΙΚΑΙΚΑΤΑΓΑΝΚΑΙΚΑΤΑ
ΘΑΛΑΣΣΑΝΚΑΙΤΑΙΑΡ ΙΙΑΤΑ
-ΩΝΑΣΤΥΠΑΛ ΞΩΝΠΕΝΙΠΕΣ
ΙΣΥΝΤΑΙΤ ΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΠΑΙΚΑΙΘΥΕΝΤΟΙΣΘΕΟΙ
ΕΝΕΘΙ

Var. lect. Versum 5 totum et vs. 6 in. omisit Cavv., quod correxit Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 220 adnot. 3 ‖ vs. 11 sq. Baun. perperam: *καὶ θ[ύ]εν τοῖς θ[ε]ο[ῖς | τῶν Ἀ]σ[τυ]π[αλαιέων.*

Θεός· τύχα ἀγαθά. Ἔδοξε τοῖς
Ἐπιδαυρίοις· Ἀστυπαλαιεῦ-
σ]ιν, ἀποίκοις Ἐπιδαυρίων
ἐοῦσιν καὶ εὐεργέταις, ἀτέ-
λ]ειαν εἶμεν πάντων καὶ ἀσυ-
λίαν καὶ ἐν (ε)ἰράναι καὶ ἐν πο-
λέμωι καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ
θάλασσαν, καὶ τὰ ἀνχ[ώ]ματα (τὰ)

τ]ῶν Ἀστυπαλ[αι]έων πέμψαν-
τα]ι σὺν ταῖ τ[ῶν] Ἐπιδαυρίων
πομ]πᾶι καὶ θύεν τοῖς θεοῖ[ς
τοῖς] ἐν Ἐπι[δαύρωι - -

Titulus *στοιχηδόν* dispositus quarti est saeculi. — Vs. 3. Scymnus 551 quod Astypalaeenses Megarensium dicit colonos, aut errat aut, quod verisimilius, et Megaris et Epidauro cives in insulam erant deducti. Certe Aesculapii cultus, qui Astypalaeae florebat (v. Inscr. Ins. III 167. 186. 187) originem duxit ab Epidauro. — Vs. 6 *ἱράναι* recte videtur censere Cavv. scriptum esse per errorem. Nam occurrit quidem *ἱρ.* in Boeotia, Arcadia, Creta (G. Meyer, *Griech. Grammatik*[3] 98), sed in titulis Epidauriis reliquis est *εἰράνα*. — Vs. 8—10 supplevit Baun., nisi quod sumpsi in fine versus octavi lapidarium omisisse iterare TA. Quod coniecit Dittenb. *τὰ ἱα[ρεῖ]α τά* repugnat lapidi. — Vs. 12 supplevit Blinkenberg (*βοῦν*(?) *ἐν Ἐπιδαύρωι* Cavvadias).

---

918 N. 130. Stela instructa aetomate, sub quo expressus est anaglypho equus alatus (quem quidem exhiberi ut symbolum Lampsaci urbis intellexit Perdrizet). A. 1,07. l. infra 0,37, supra 0,33. cr. 0,09.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 274. Symbolum repraesentat Perdrizet, *Bull. de corr. Hell.* 20, 1896, p. 553, addens versus duos primos ex ectypo lectos. — *Exscripsi.*

Ε Δ Ο Ξ Ε Β Ο Υ Λ Α Ι Κ Λ Ι Λ Α / ? Ι
Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν Θ Ε Ο Φ Α Ν Τ Ο Ν
Λ Ι Μ Π Ρ Ο Υ Λ Α Μ / Α Κ Η Ν Ο Ν Γ Ρ Ο
Ξ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Μ Ι Ν Κ   Ι Ε   Ι Ρ Γ Ε
Γ Α Ν Τ Α   Ι'   Σ Τ Α Σ Ι Ι' Ι Δ Α Υ
Ρ Ι Ϡ Ν Ι Α Ι Ο Ε Α Ρ Ο Δ Ο Ι   Ν Ι Ο Υ
Λ Σ Ι Λ Α Π Ι Ο Υ Κ Α Ι Α Ι Ι Ο   Α
L   Γ Ο Ν Ο Υ Σ Κ Α Ι Ε Ι Μ Ε Ν Λ Υ Τ Ο
Τ Ε Λ Ε Ι Α Ν Ι Α Ι Α   Υ Λ Ι Α
Ε Ι Π Ο Λ Ε Ι Ω Ι Κ Α Ι Γ Ν Ε Ι Ρ Α
Ν Α Ι Κ Α Ι Κ Α Τ Α Γ Α Ν Κ Α Ι Κ Α Τ Α
Ϡ Α Λ Α   Α Ν Κ Α Ι Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ι Α Ν
Ε Ν Τ Ο Ι   Α Γ Ω Σ Ι Τ Ο Ι Σ Δ Α Μ Ο
Ι Ο Ι Σ Κ Α Τ Α Λ Ο Γ Ο Σ Β Ο Υ   Λ Σ
Ε

Var. lect. Cavv. ut anaglypho suprascriptum exhibet Θεόφαντος Λαμψακηνὸς, quod certus sum non extitisse: in lapide valde detrito hoc loco fissurae fallacem praebent speciem; quod O visum Cavvadiae, est foramen fortuitum ‖ vs. 2 extr. ΘΕΟΓΝΗΤΟΝ Homolle ap. Perdr. ex ectypo ‖ vs. 3 in. Ἀλμυροῦ Cavv., de quo iure suo dubitavit Perdr.

Ἔδοξε βουλᾶι καὶ [δάμ]ωι
Ἐπιδαυρίων· Θεόφαντον
Λ[ά]μπρου Λαμ[ψ]ακηνὸν [π]ρό-
ξενον εἶμ[ε]ν κ[α]ὶ ε[ὐε]ργέ-
τ]αν τᾶ[ς πόλιο]ς τᾶς [Ἐ]πιδαυ-
ρί[ω]ν [κ]αὶ θεαροδό[κο]ν [τ]οῦ
Ἀσ[κ]λαπιοῦ, καὶ α[ὐτ]ὸ[ν κ]α[ὶ
ἐ[κ]γόνους, καὶ εἶμεν αὐ[τ]ο-
ῖς ἀ]τέλειαν [κ]αὶ ἀ[σ]υλία[ν
καὶ] ἐ[ν] πολέμωι καὶ [ἐ]ν εἰρά-
ναι καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ
θ]άλα[σσ]αν καὶ προεδρίαν
ἐν τοῖ[ς] ἀγῶσι τοῖς δαμο-
σ]ίοις. κατάλογος βου[λ]ᾶς·
.ε--, - - -

Titulus *στοιχηδόν* scriptus quarti est saeculi. Supplementa sunt Cavvadiae. — Vs. 14 *κατάλογος βουλᾶς*: v. ad n. 925.

---

919 N. 256. Fragmentum tabulae marmoreae; ad dextram servatus margo. A. 0,38. l. 0,28. cr. 0,05.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 275. — *Exscripsi.*

Λ Α Ι Κ Ι Δ Α Μ Ω
Ω Ν Ι   Ϡ Ξ Ε Ι Ο Ν
Ε Ρ   Ε Τ Α Ν Τ Λ
Α Ι Θ Ε Α Ρ Ο Δ Ο Κ
Λ Π Ν Α Σ Ι Μ Ε Ν
Ο Κ Υ Π Ρ Ο Υ *vac.*
Ξ   Γ Ο Ν Ο Υ Σ Κ Α Ι
Ο Ι Σ Α Τ   Λ Ε Ι Α Ν
Α Ν Κ Α Ι   Μ Π Ο Λ Ε
Ξ . Ρ Α Ν   Ι Κ Α Ι Κ Α
Κ Α Τ Α Θ   Λ Α Σ Σ Α Ν
Ι Β Ο Υ Λ Α Σ *vacat*
Ϻ Ε Λ Κ Ι Δ Ω Ν
vacat

Ἔδοξε βου]λᾶι κ[α]ὶ δάμω-
ι Ἐπιδαυρί]ων [πρ]όξε[ν]ον [ε-
ἶμεν καὶ εὐ]ερ[γ]έταν [τ]ᾶ[ς
πόλιος κ]αὶ θεαροδόκ[ον Ἀ-
σκλαπιοῦ Φ(?)]ώνακ Σαμιν-
.... ἀπ]ὸ Κύπρου,
αὐτὸν καὶ] ἐ[κ]γόνους, καὶ
εἶμεν αὐτ]οῖς ἀτ[έ]λειαν
καὶ ἀσυλί]αν καὶ [ἐ]μ πολέ-
μωι καὶ ἐν] ε[ἰ]ράν[α]ι καὶ κα-
τὰ γᾶν καὶ] κατὰ θάλατταν.
κατάλογος] βουλᾶς·
........, Μελκιδῶν.

Quarti saeculi. Scriptura *στοιχηδόν* disposita, a quo ordine tamen paulisper aberratum est in versu quarto. Supplementa sunt Cavvadiae, nisi quod in versu sexto scribit - - - Φιλ(?)]οκύπρου, ut praeter honorati patrem indicatus sit avus; sed nullo modo omitti poterat thearodoci patria. Constat igitur post nomen patris, de quo dixeris deesse perpauca: Σαμίν[ιος] s. Σαμίν[α], secutum esse ethnicum vici Cyprii. Vs. 13 in. periit nomen catalogi; cf. ad n. 925.

---

920 N. 115. Pars superior stelae aetomate instructae e lapide calcario. In ipsa stela supra titulum anaglypho eximiae artis sculptum est caput mulieris circumdatum delphinis tribus. A. 0,47. l. 0,31. cr. 0,07.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 276. Perdrizet, *Bull. de corr. Hell.* 20. 1896, p. 555. — *Exscripsi.*

Ε Β Ο Υ Λ Α Ι Ι
Ι Ω Ν

Ἔδοξ[ε βουλᾶι [καὶ δάμωι
Ἐπιδαυρ]ίων [τὸν δεῖνα
[- - - - - πρόξενον κτλ.

Quarti saeculi; scriptura *στοιχηδόν* erat disposita. Intellexit Perdrizet anaglypho repraesentatum esse insigne patriae eius qui honoratus esset, sed quod constare censet eum fuisse Syracusanum, fallitur; occurrit enim similis repraesentatio in nummis Lai, Neapolis, Tarenti.

921 Frustulum marmoreum; ad sinistram servatus margo. A. 0,085. l. 0,10. — *Exscripsit Fredrich.*

[εἶμεν αὐτοῖς ἀτέλει-
αν [καὶ ἀσυλίαν καὶ κα-
τὰ γᾶν [καὶ κατὰ θάλασσ-
αν καὶ ἐ[μ πολέμωι καὶ
ἐ[ν εἰρ[ήναι - - - - -

922 N. 116. Fragmentum stelae e lapide calcario. Ad sinistram servatus margo. A. 0,32. l. 0,31. cr. 0,09. — *Exscripsi.*

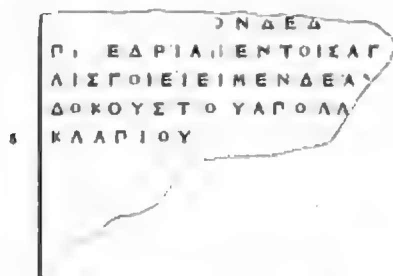

- - - - ον, δεδ[όσθαι δὲ αὐτοῖς
π[ρο]εδρία[ν] ἐν τοῖς ἀγ[ῶσιν οὓς ἁ πό-
λις [π]οιεῖ, εἶμεν δὲ α[ὐτοὺς θεαρο-
δόκους τοῦ Ἀπόλλ[ωνος καὶ τοῦ Ἀσ-
κλαπιοῦ.

923 N. 172. Fragmentum lapidis calcarii, supra servatus margo. Versus primus superscriptus in regula prominente, litteras exhibens reliquis duplo maiores.

J. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 60 n. 1. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

Varia lectio Baunackii. Omissa: totus versus primus, vs. 2 extr. Ʌ, vs. 3 in. Α || vs. 4 extr. ΛΗ; litteram ultimam fuisse My vel nunc constat, ut hoc loco pleniorem invenisse lapidem videatur Baun. || vs. 5 nil nisi ΝΟ.

Μενεκλῆς Μεν]εκλέ[ος.
Ἁλιαίαι ἔδοξε τελείαι τῶν ....ι] Εἰάρων ἀρή(τευε) δ[αμι-
οργῶν· ὑστεραίαι πρατομηνί]ας· γρο(φεύς) Λυσι- - - - - -
- - - - εἶμεν Μ[ενεκλῆ Μ[ενεκλέος - - - - - - - -
- - - - - πρόξε]νον - - - - - - - - - - - -

Quamquam in versu primo media litterae Ε linea apice est instructa, titulus videtur esse quarti saeculi, tertio certe non est recentior. Amplam fuisse scripturae latitudinem sequitur e nomine honorati diductis litteris superscripto; decretum nos tenere urbis Argivae monstrat vox ἀρήτευε (cf. adnotata ad n. 497): restitutionem igitur proposui ad exemplum titulorum n. 497. 498. — Vs. 2 cum ante Iota desit interpunctio, - - ι Ἰάρων legi nequit; erat Εἰάρων s. -ειάρων. — Vs. 4 nomina recte supplevit Baun.

924 Fragmenta septem eiusdem tabulae e lapide calcario. *A* et *B*, in quibus servatus margo laevus — minima quidem particula in *B* — ita componi possunt, ut exemplum meum indicat. In *F* et *G* infra servatum est spatium vacuum, in *G* quidem tam amplum ut id certe constet esse de fine.

A (n. 152) a. 0,20. l. 0,11. cr. 0,140. *B* (n. 511) l. 0,15. cr. 0,142. *C* (n. 151) a. 0,11. l. 0,29. cr. 0,142. *D* (n. 150) a. 0,20. l. 0,15. cr. 0,142. *E* (n. 523) a. 0,045. l. 0,05. cr. 0,07. *F* (n. 155) a. 0,11. l. 0,22. cr. 0,142. *G* (n. 168) a. 0,17. l. 0,15. cr. 0,07.

F et *G* non animadvertens de eodem titulo esse edidit Baunack, Philologus 54, 1895, p. 61 n. 6 et p. 24. — *F* et *G exscripsit Fredrich, reliqua ego*

A

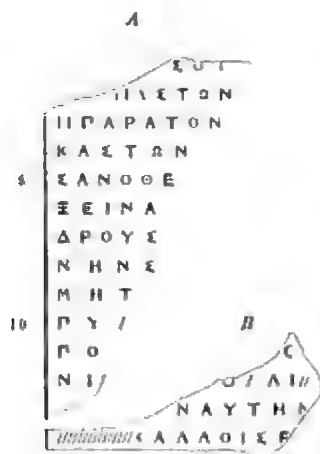

D

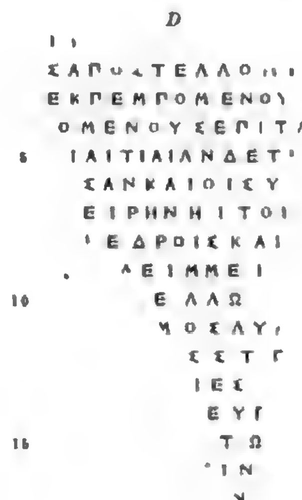

C

ΑΣΝ
ΞΕΙΝΕ
Γ ΗΣΘΑΙΤ
ΙΝ ΗΕΙΣΑΓ
ΙΠΕΙ ΘΩΜΕΝ
ΙΠΟΓΡΑΦΕΣΘΩ
Σ — ΥΠΕΥΘΥΝΟΥΣ
ΓΦΑΣΔΙΔΟΤΩΚΑΤΑ
Ν Τ Α Σ Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο Υ Σ
Ν Τ Η Ι Π Ρ Ω Τ Η Ι Ε
Π ΡΟΕΔΡΕΥΕΙΝ
ΚΑΤΑ

E

ΩΕΔΟ
ΣΥΝΕ
ΩΝ
Ι Ι

G

ΟΜΕΝ
ΩΝΡΑΣΙ
ΣΣΥΝΕΔΡΟΥΣ
ΥΟΕΚΑΣΤΗΣΤ
ΝΝΟΣΗΣΑΣΕΞ
ΝΤΕΤΑΓΜΕΝΗΝ
ΤΟΝΙΠΠΕΑΗΜΙΜ
ΝΔΕΚΑΔΡΑΧΜ
ΡΟΝΟΣΤΗΣΣΤΡΑ
vacat

F

ΤΟΝΤΟ
ΣΔΡΟΙΑΝΜΗΤΕ
ΙΡΟΣΤΕΙΛΗΙΤΗΝΔΥ
ΕΤΩΕΚΑΣΤΗΣΗΜΕΡΑΣ
ΓΙΚΟΣΙΔΡΑΧΜΑΣ — ΚΑΤΑ
ΡΑΧΜΑΣΕΩΣΑΝ
vacat

Varia lectio Baunackii. *F* vs. 2 in. omissum ι. || vs. 3 ΤΕΙΔΗΙ || vs. 5 ΧΑΤΑ. — *G* vs. 3 extr. ΡΑΣΙ supplet ῥάσ[ματα, sed non erat My || vs. 10 in. omittens ? supplet μ]όνος.

A + B

. . . . . το- - - - - - -
. . . ίας τῶν [- - - - -
[η] παρὰ τὸν - - - - - ἐ-
πάντων - - - - - -
σιν ἔθε[ν - - - - πρά(?)-
ξειν τε[- - - - - - συνέ-
δρους - - - - - - -
ιων, τ- - - - - - -
αὐτ[ε - - - - - - -
πι[λ- - - - - - -
πο- - - - - - -
ν- - - - - - - -
. . τῆ]ν αὐτὴν - - - -
τοῖ]ς ἄλλοις ε- - - -

D

- - - - - - - - -
- τοὺ]ς ἀποστελλο[μένους
τοὺς] ἐκπεμπομένου[ς
- - ομένους ἐπὶ τὰ[ς s. ταῖ]ς
- - ι αἰτίαι, ἂν δέ τι
- - σαν καὶ οἱ σύ[νεδροι
ἐν] εἰρήνηι τοῖ[ς
συν]έδροις καὶ
. λε]λοιπυί[ν-
ἀποστ]έλλω[νται
- - - - - - -

C

- - - - - - ας ν-
- - - - - - ζειν ε-
- - - - - - - ἐστ]ῆσθαι (s. ἠ]γῆσθαι, ἡμαρτ]ῆσθαι)
- - - - - - ε]ιν ἢ εἰσάγ[ειν
- - - - - - - πειθομέ[νους
- - - - - ἀ]πογραφέσθω
- - - - ς· ὑπευθύνους
ἀπο(?)γρα]φὰς διδότω κατὰ
αἱρεθέ]ντας προέδρους
ἐ]ν τῆι πρώτηι ἐ[κκλησίαι (s. ἕ[δραι)
προεδρεύειν - - - -
κ]ατὰ [τ- - - - -

E

δεδο-
συν[εδρ-
- - ων
- - -

F + G

F -
- - - - - - - - - - - - - - - ειεν - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - ων ῥᾶσ]τα - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - τοὺ]ς συνέδρους - - - - - -
- - - - - ε τὸν το[- - - - - - - - δ]ύο ἑκάστης τ[ῆς ἡμέρας . . . .
. . . . . οἱ σύν]εδροι, ἂν μήτε - - - - - - - ν νοσήσας ἐξ - - - - - -
G ἂν μὴ] ἀποστείλωι τὴν δύ[ναμιν τὴν] τεταγμένην - - - - - - - -,
ἀποτιν]έτω ἑκάστης ἡμέρας [κατὰ] τὸν ἱππέα ἡμιμ[ναῖον, κατὰ δὲ ὁ-
πλίτην ε]ἴκοσι δραχμάς, κατὰ [δὲ ψιλὸ]ν δέκα δραχμ[άς, κατὰ δὲ ξένον
πέντε(?) δ]ραχμάς, ἕως ἂν [ἐξέλθηι ὁ χ]ρόνος τῆς στρα[τείας.

Tenemus reliquias foederis icti quarto vel tertio a. Chr. n. saeculo inter respublicas, in quarum numero fuisse Athenas probatur dialecto Attica.

A vs. 2 in. moneo certum esse Iota. — In *C* vs. 7, *F* vs. 5 linea directa est pro interpunctione. — *D* pars fuisse videtur eiusdem pactionis atque *F. G*, in qua actum erat de militibus a singulis civitatibus mittendis.

D vs. 5, *F* vs. 2 ἂν pro ἐάν, cf. Meisterhans, *Grammatik der att. Inschr.*[3] 213, 38. *F* et *G* quin alterum iuxta alterum collocatum fuerit, e restitutione vix videbitur dubium.

925 N. 292. Stela lapidis calcarii. Scriptura manibus compluribus est exarata; pars eius στοιχηδόν disposita. Post versum 63 παραγραφή est insculpta; versus singuli ultimi (inde a vs. 64) inter lineas scripti. A. 1,59. l. 0,775. cr. 0,195.

Exemplum meum tituli perdifficilis lectu exscriptum e lapide magnopere amplificavi ex ectypo; in itinere altero complures locos denuo inspexi.

Praecedunt versus fere tredecim, qui legi nequeunt.

ΝΟΣΑΠΕΛ ΑΙΟΥΤΕΤΑΡΤΑΙΤΕΛΕΙΑΙΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΣΙ ΓΙ
ΟΣΕΠΙΚΡΑΤΕΟΣΕΔΟΞΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΩΙ Ι ΥΡΙΩΝΠΙ
ΕΡΓΕΤΑ Τ ΟΛΙΟΣΙΩ ΕΡΙΛ ΙΩΝΚΑΙΘ ΑΡ ΛΟΚ ΙΟΥΑΠΟΛΛΩΝ Α
ΠΙΟΥΑΙΗΣΑΡΧΟΝΑΡΙ ΙΟΜΕ ΞΥ ΥΜΙΙΟΝ Λ
ΕΥΣΦΑΛΛΣΑ Ν Ν ΛΛΟ Ι
ΝΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΛΑΜΑΤΡΙΟΝΜ////////////////// *vacat*

ΜΗΝΟΣΑΠΕΛΛΑΙΟΥΤΕΤΑΡΤΑΙΤΕΛ ΑΙ ΠΙΚΑΤ ΟΥΛΑΣΣ ΛΕΓΕΙΣΑΝΔΡΟΥ
ΚΡΙΟΣΕΔΟΞΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΩΙΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙ Ν ΞΕΝΟΥΣΕΙΜΕΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΑΣ
ΠΟΛΙΟΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΚΑΙΘΕΑΡΟΔΟΚΟΥΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΙΤΟΥΑΣΚΛΑΠΙΟΥ
ΠΟΝΕΡΑΣΙΠΠΟΥΑΙΓΙΗΑΛΚΙΜΑΧΟΝΑΛΚΙΜΑΧΟΥΑΙΓΙΝ *vacat*

ΜΗΝΟΣΑΠΕΛΛΑΙΟΥΤΕΤΑΡΤΑΙΤΕΛΕΙΑΙΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΚΟΛΩΝΑΙΑ
Τ ΛΓΔΟΞΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΩΙΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ ΞΝΚΑΙΕ
ΙΟ ΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΚΑΙΘΕΑ ΛΩΝ ΙΛΑΡ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣΓΕΡΩ ΙΟΝΟΠΩΝΑΠΟΛΙΑΤΕΓΕΑΤΑΝΑ ΟΥΑ
ΣΙΟΔΗΜΟΝΑΘΗΝΑΙΟΥΑΛΕΞΑΝΔ ΑΓΝΙΝΑΝΔΡ – ΤΑΥΧΟΡΙΟΝ
ΠΡΟΞΕΝΟΙΑΡΙΣΤΕΥΣΑ ΝΙΚΙΙΠΟ Α ΙΣΤΩΝΧ
ΑΙΧΑΓΟΡΙΔΑΛΙΓΙΕΥΣΣ ΑΝΙ ΑΣΙ Υ ΞΕΙ ΑΓΟΡΑΣΙΣΟΥΚΝΟΣΙΟΣΕ
ΑΥΤΟΙΣΚΑΙΕΝΓΟΝΟΙΣΑΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΑΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝΚΑΙΕΝ
ΠΟΛΕΜΩΙΚΑΙΕΝΕΙΡ ΝΑΙ ΑΙΑΥΤΟΙΣΚΑΙΧΡΗΜΑΣΙ *vacat*

ΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΜΗΝΟΣΑ ΕΛΛΑΙΟΥΕΠ ΣΤΕ Γ ΙΑΛΙΔΟΣΙΑΞΙΛ ΙΑΠΙΛΑΝΕΟΣ
ΑΛ ΙΙ Ο ΟΣΕΔΟΞΕΡΟΥΛΑΙΚ Ι ΔΑΜ Τ Ν ΟΞΕΙΟ ΣΕΙΜΕΝΚ ΘΕ ΔΟΚΟΙ
ΤΟΥ Α ΕΑΤΑΚΑ ΟΥΑΣΚΛΑΠΙΟΥ ΛΙΝΑ ΟΝΣΥ ΛΞΙΔΑΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΝ Α ΓΑ
ΕΙΜΕΝ ΑΥΤΟΙΣΚΑΙ ΟΝΟΣΑ ΕΛΕΙΑ ΛΣΥΛΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΑΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝΙ Ε
ΚΑΙΕΝΕΙΡΑΝΑΙ ΑΙΑΥΤΟΙΣΚΑΙ ΝΑΣΙ *vacat*

ΜΗΝΟΣΑΠΕΛΛΑΙΟΥΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΤΑΣΤΕΛΕΙΑΣΝΙΚΟΛΙΔΟΣΘΙΟΦΑΝΕΥ ΙΑΡΟΚΛΕΥΣΘΕΑ
ΚΟΙΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟ ΚΑΙΤΟΥΑΣΚΛΑΠΙΟΥ ΑΙΠΡΟΞΕΝΟΙΤΑΣΠΟΛΙΟ ΑΝ ΑΞΙΔΑΜΟΣΕΥ ΑΤΟΥΛΕΓΑ
ΠΟΛΙΤΑ ΘΕΟΚΤΑΣΑΡΙΣΙΑΙΝΟΥΗΡΑΕΥΣ ΟΞΕΝΟΣΣΩΤΑΔΑΣΚΙΗΣ *vacat*

ΜΗΝΟΣΑΠΕΛΛΑΙΟΥΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΤΑΣΤΕΛΕΙΑΣΙΣΑΡΝΙΑΣΘΙΟΤΕΛΕΥΣΑΞΙΟΧΟΥΣΙ
ΤΕΛΕΙΑΙΕΔΟΞΕΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΕΥΒΟΥΛΟΝΕΥΑΝΔΡΟΥΚΝΩΣΙΟΝ

ΜΗΝΟΣΑΠΕΛΛΑΙΟΥΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΤΑΣΤΕΛΕΙΑΣΙΣΑ ΑΣΘΙΟΤΕΛΕΥΣΑΞΙΟΧΟΥΙ
ΤΕΛΕΙΑΙΕΔΟΞΕΠΡΟΞΕΝΟΝ ΜΕΝΤΑ ΟΛΙΟΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ ΑΣΙ ΠΟΝΕΥΟ
ΠΟΛΙΤΑΝ *vacat*

ΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΕΠΙΤΑΣΤΕΛΕΙΑΣΥΠΕΡΘΕΝΞΕΝΟΚΛΕΥΣΦΙΛΙΣΤΙΔΑΜΗΝΟΣΑΠΕΛΛΑΙΟΥ
ΠΡΟΞΕΝΟΥΣΕΙΜΕΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΦΟΡΣΥΑΣΛΑΓΟΡΙΔΑΟΡΧΟΜΕΝΙΟΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΙ
ΑΓΩΝΙΠΠΟΥΗΡΑΙΕΥΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΦΙΛΟΚΛΕΥΣ ΚΑΛΑΥΡΕΑΤΑΣ *vacat*

ΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΕΠΙΤΑΣΤΕΛΕΙΑΣΜΙ ΙΑΔΟΣΑΡΙΣΤΟΛΑΚΑΙΔΑΜΟΚΛΕΥΣΚΑΙΑΡΙΣΤΟΛΑΜΟΥ
ΜΗΝΟΣΑΙ ΛΛΑΙΟΥΤΕ ΑΡΤΑΙL ΛΟΞΕΓ ΟΞ ΟΥΣΕΙΜΕΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΚΑΙΘΕΑΡΟΔΟΚΟΥΣΤΟΥΑΠΟΛΛ ΝΟ Κ
ΑΣΚΛΑΠΙΟΥΛΥΞΙΒΙΟΝΟΕΥ ΩΡΟΥΛΛΕΙΟΝΤΙΜΙΑΝΑΟ ΝΙΣΝΟΣΚΛΕΙΤΟΡΙΟΝ *vacat*

ΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΕΠΙΤΑΣΤΕΛΕΙΑΣΑΠ ΠΑΓΑΣΙΝΑ Α ΤΑΡΧΟΥΞΕΝΟΔΟΚΟΥΤΣ ΙΔ
Ο ΕΔΟΞΕΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΘΕΑΡΟΔΟΚΟΝΕΙ ΟΣ ΓΟΡΓΙΠΠΟΝΤΥ ΧΑΝΙΔΑΦΕΝΕΑΤΑΝ *vacat*
ΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΟΥΒΟΥΛΑΣΕΠΙΤΑ ΤΕΛΕΙΑΣ ΙΙΝΟΙ ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΙΙ
ΠΕΛΛΑΙ Ν *vacat*

ΜΗΝΟΣΑΠΕΛΛΑΙΟΥΚΑΤΑΠΟΛΙΝΤΕΤΑΡΤΑΙΤΕΛΕΙΑΙΕ ΟΥΛΑΣΕΠΙΤΑΣΤΕΛΕΙΑΣ
ΜΑΝΩΝΘΟΥΝΟΙΑΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥΚΑΛΛΙΔΑΜΟΥΕΔ ΜΕΝΤΑΣΓ Λ ΑΡΟ
ΔΟΚΟΥΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΙΙΟΥΑΣΚΛΑΠΙΟΥΙ ΟΙΑ ΤΟ ΟΝ
ΚΑΙΣΙΙΥΛΟΝΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥΑΡΙΣΙΟΝ *vacat*

ΜΗΝΟΣΑΓΕΛΛΑ Ο ΠΙΚΑΙΑΛΟ Ν3Ο
ΕΙΜΕΝ Κ Ο ΚΟΥΣΙΟΥΑΠ
ΑΣΥΛΙΑ
Π ΟΞΕΝΟΝΕΠΙ Ε ΤΛΛ
ΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΙ Υ/ΑΣΕΠΙΤΑΣΤΕΛ ΙΑΣΝΑ ΙΙΙΙΟΣΛ
ΔΟΚΟΥΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΙΤΟΥΑ /ΛΑΠΙΟΥ Ξ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΥΜΕΣΣΑ ΟΝΦΑΝ Τ/ ΝΑΝΤΙΙΙ/ ΛΛΕΞΙΛΛΑΕ *vacat*

ΜΗΝΟ ΑΠ ΛΛΙΟΥΤΕΤΑΡΤΑΙΤΕΛΕΙΑΙΕΠΙ ΑΤΑΛΟ ΛΣ ΑΤΙΟΣΑ
ΝΟΥΣΕΙΜΕΝΚΑΙΘΕΑΙΟΔΟΚΟ ΤΟΥΑΠΟ ΛΩΝΟ Λ ΤΟ ΑΠΙΟΥ/ ΗΝΟΝΓ
ΜΟΝΙΟΝΦΙΛ ΝΑΣ ΤΑΙΡΙΧΟΥ ΞΣΣΑΝ ΟΝΠΑΛΑΙ Α ΩΝΟΞ ΟΝ ΑΡΧΙΔΑΝΑΛΞΙΛΛ
ΠΕΙΝΑΙ ΙΑ ΙΔΙ ΟΝ Α/ ΟΥ *vacat*
ΙΗΝΟ ΑΠΕΛΛΑΙΟΥΤΕΤΑΙΤΑ ΔΩΝΙΛΕΛ ΣΤΡΑΤΟΥΕΛ ΕΠ ΟΞΕΝΙ
ΕΙΜΕΝΚΑΣΣΑΝΔΡΩΙΑΙ ΑΙ ΟΜ ΠΙ ΝΕ ΑΛ ΛΙΤΑΙΔΙ ΝΥΣ
ΡΩΙΦΙΛΟΔΑΜΟΥΑΡΙΣΤΟΜΑ ΩΙΣΟ ΟΙΣΛΟΙΠΟΙ ΡΟΞΕΝΟΙΣ *vacat*
ΜΗΝΟΣΑΠΕΛΛΑΙΟΥΤΕΤΑΡΤΑΙ ΙΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣ ΞΙΑΤΙΟΣΑΡΙΣΤΟΚ ΛΤΕΟΣΛΥΣΕΑΕΔΟΞΕΠΡΟΞΕ
ΝΟΥΣΕΙΜΕΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΙΑΡΙΣΤΩΝΑΛΙΙΣΤΟΚΡΑΓΕΟΣ ΙΗΦΙΛΙΠΠΟΥΤΕ ΓΣΛΤΑ Ν ΚΑΓΑ ΝΑΡΙΣΤΟ
ΔΕΟΣΦΕΝΕΑΤΑΝ *vacat*

ΜΗΝ ΣΑΠΕΛΛΑΙΟΥΕΠΙΚΑ ΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΕΠΙΤΑΣΤΕ Δ ΝΩΜΙΑΤΙΑ ΣΕΙΜΑΡΧΟΥΣΜ Ν ΤΟΣΛΥΣΙΦΑΝΕΟΣΑΙ ΙΣΤΟΚΡΑΤΕΥΣ
ΕΤΑΙΒΟΥΛΑΙΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΕΥΚΛΕΙΔΑΝΤ/ΝΠΟΤΑΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜ ΑΙΞΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟ/ ΟΣ ΝΕΙ ΔΑΥΡΙΟ
ΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΕΙΜΕΝΔΕ Α Υ Τ Ι Α Σ Υ Λ Ε Ι Α Ν ΚΑΙ ΑΤΑΓΑΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝΚΑΙΤΑΛΟ Ι Π Α Ο Σ Α ΚΑΙΤΟΙΣ
ΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ *vacat*

vacant 30 fere centimetri

Μη]νὸς Ἀπελ[λ]αίου τετάρται τελείαι· ἐπὶ καταλόγου βουλᾶς, Σε[λεγε]ῖ[ς, - - - ...ος Ἐπικράτεος· ἔδοξε βουλᾶι καὶ δάμωι [τῶν Ἐπιδα]υρίων· π[ροξένους εἶμεν καὶ εὐεργέτα[ς] τ[ᾶς π]όλιος [τ]ῶ[ν] Ἐπι[δαυρ]ίων καὶ θ[ε]αρ[οδ]όκ[ους τ]οῦ Ἀπόλλω[νος κ]α[ὶ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ Ἀ[γά]ταρχον Ἀρ[ιστ]ομέ[ν]ευ[ς Δ]υμ[α]ῖον, - - - - - - -, - - - - - - - ...ιος Φαλαστα[ρ]ῆ[ιο]ν, - - - - - - - - - - - - - - - - - νου· πρόξενον [Δ]αμάτριον Μ- - - - - - -

Μηνὸς Ἀπελλαίου τετάρται τελ[εί]αι· [ἐ]πὶ κατ[αλόγου β]ουλᾶς, Σ[ε]λεγεῖς, Ἀνδρου, - κριος· ἔδοξε βουλᾶι καὶ δάμωι τῶν Ἐπιδαυρί[ω]ν· [προ]ξένους εἶμεν καὶ εὐεργέτας τᾶς πόλιος τῶν Ἐπιδαυρίων καὶ θεαροδόκους τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ [Ἐράτιππον Ἐρατίππου Αἰγιῆ, Ἀλκίμαχον Ἀλκιμάχου Αἰγιν[άταν.

Μηνὸς Ἀπελλαίου τετάρται τελείαι· ἐπὶ καταλόγου βουλᾶς, Κολωνεία, - - -, - - τ[ρ α. ε]ύα· [ἔ]δοξε βουλᾶι καὶ δάμωι τῶν Ἐπιδαυρίων· [προξένους εἶμε]ν καὶ ε[ὐεργέτας τᾶς πό]λιο[ς] τῶν Ἐπιδαυρίων καὶ θεα[ροδόκους τοῦ Ἀπόλ]λων[ος καὶ τοῦ Ἀσκ]λαπ[ιοῦ - - - Ξενοφάντος Γερά[ν]ιον, Ὄπωπα Πελίκ Τεγεάταν, Α- - - - - - -ου Ἀ[- -, Ἀρ]ι[σ]τ[ό]δαμον Ἀθηναίου Ἀλεξανδρ[έα], Ἄ[γ]ων Ἀιδρ[ο......] Ταυχόριον. Πρόξενοι· Ἀριστεὺς Α- - -, - - - Νικί[π]που, Ἀ[ρ]ίστων Χ- - -, - - - Ἀ[ρ]χαγορίδα Αἰγιεύς, Ε[ὐ]αν[τίδ]ας - - - ς, Ξε[ν]αγόρας Ἴσου Κνώσιος· εἶ[μεν δὲ αὐτοῖς καὶ ἐγγόνοις ἀτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ ἐν πολέμωι καὶ ἐν εἰρ[ά]ναι [κ]αὶ αὐτοῖς καὶ χρ[ή]μασι.

Ἐπὶ καταλόγου βουλᾶς· μηνὸς Ἀπελλαίου· ἐπ[ὶ τᾶ]ς τε[λ]είας· Ἐρ]ιλαΐδας· [Τ]αξιά[ρχου, Ἐ]λπινίκεος, Ἀλ[κ]ί[φρ]ο[ν]ος· ἔδοξε [β]ουλᾶι κ[α]ὶ δάμ[ωι] τ[ῶ]ν [Ἐπιδαυρίων· πρ]οξέ[ν]ο[υ]ς εἶμεν κ[αὶ] θε[αρο]δόκο[υς τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ [Μ]α[λ]εάτα κα[ὶ τ]οῦ Ἀσκλαπιοῦ [Τ]ιμοκ[ρ]ον Συ[να]ξίδα Λακεδαιμόνιον, - - - - - - - - -, εἶμεν [δὲ] αὐτοῖς καὶ [ἐγ]γόνο[ι]ς ἀ[τ]έλεια[ν καὶ] ἀσυλίαν καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν [καὶ] ἐ[ν πολέμωι καὶ ἐν εἰράναι [κ]αὶ αὐτοῖς καὶ [χρήμ]ασι.

Μ[η]νὸς Ἀπελλαίου· ἐπὶ καταλόγου βουλᾶς· τᾶς τελείας· Νικολίδος· Θεοφάνει[ς], Ἱαροκλεῦς· Θεα[ρόδο]κοι τοῦ Ἀπόλλωνο[ς] καὶ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ [κ]αὶ πρόξενοι τᾶς πόλιο[ς] Ἀναξίδαμος Εὐ[στρ]άτου Μεγα[λο]πολίτα[ς], Θεοκτᾶς Ἀρισ[τ]αίνου Ἡραιεύς· [πρ]ό[ξ]ενος Σωτάδας Κ[ρ]ής.

Μηνὸς Ἀπελλαίου· ἐπὶ καταλόγου βουλᾶς· τᾶς [τ]ελείας· Ἱσαρυνῖς· Θιοτίλευς, Ἀξιόχου· ἐ]πὶ τᾶι τελείαι· ἔδοξε· πρόξενον εἶμεν τᾶς πόλιος τῶν Ἐπιδαυρίων Εὔβουλον Εὐάνδρου Κνώσιον.

Μηνὸς Ἀπελλαίου· ἐπὶ καταλόγου βουλᾶς· τᾶς τελείας· Ἱσα[ρυν]ᾶς· Θιοτίλευς, Ἀξιόχου· [ἐπὶ τᾶι τελείαι· ἔδοξε· πρόξενον [εἶ]μεν τᾶ[ς π]όλιος τῶν Ἐπιδαυρίων [Ἐρ]άτι[π]πον Εὐθ[ία Μεγαλοπολίταν.

Ἐπὶ καταλόγου βουλᾶς· ἐπὶ τᾶς τελείας· (Οἰταίας) ὕπερθεν· Ξενοκλεῦς, Φιλιστίδα· μηνὸς Ἀπελλαίου· [ἔδοξε· προξένους εἶμεν τᾶς πόλιος τῶν Ἐπιδαυρίων Θορτύας Λαγορίδα Ὀρχομένιος, Ἀ[ρ]ιστοκρά[της Ἀγωνίππου Ἡραιεύς, Μένανδρος Φιλοκλεῦς Καλπυρεάτας.

Ἐπὶ καταλόγου βουλᾶς· ἐπὶ τᾶς τελείας· Με[λ]ε]μίδος· Ἀριστόλα καὶ Δαμοκλεῦς καὶ Ἀριστο[δά]μου· μηνὸς Ἀ[πε]λλαίου τε[τ]άρται· ἔδοξε· [πρ]οξ[έν]ους εἶμεν τᾶς πόλιος καὶ θεαροδόκους τοῦ Ἀπόλλ[ω]νο[ς] κ[αὶ] τοῦ Ἀσκλαπιοῦ [Α]ὐξίβιον Θευ[δ]ώρου Ἀλεῖον, Τιμίαν Ἀθ[α]νίωνος Κλειτόριον.

Ἐπὶ καταλόγου βουλᾶς· ἐπὶ τᾶς τελείας· Ἀπ[ελλαίου]· Πυγατίνα[ς]· Ἀ[ρισ]τάρχου, Ξενοδόκου, Τι- - ..ο.· ἔδοξε· πρόξενον καὶ θεαροδόκον εἶ[μεν Ἀπόλλων]ος Γόργιππον Τυχανίδα Φενεάταν.

Ἐπὶ καταλόγου βουλᾶς· ἐπὶ τᾶ[ς] τελείας· - - - - - - Πυθι[....· ἔδοξε· πρόξενον εἶμεν - - Παλλαΐ[ο]ν.

Μηνὸς Ἀπελλαίου· κατὰ πόλιν· τετάρται τελείαι· ἐ[πὶ καταλόγου β]ουλᾶς· ἐπὶ τᾶς τελείας· [Δυμάνων, Βουνείας· Διονυσοδώρου, Καλλιδάμου· ἔ]δ[οξε· προξένους εἶ]μεν τᾶς [πό]λ[ιος καὶ θε]αροδόκους τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ [τ]οῦ Ἀσκλαπιοῦ - - - - - - - - - - - - - - - - καὶ Σί[μ]υλον Νικοστράτου Ἀ[ργ]εῖον.

Μηνὸς Ἀ[π]ελλα[ί]ο[υ ἐ]πὶ καταλό[γο]υ βο[υλᾶς· - - - - - - - - - -· ἔδοξε· προξένους εἶμεν κ[αὶ] θ[εαροδό]κους [τ]οῦ Ἀπ[όλλωνος καὶ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ - - - - - -, εἶμεν δὲ αὐτοῖς ἀτέλειαν καὶ] ἀσυλία[ν -· π[ρ]όξενον Ἐπι[γ]έ[νη] Ταλ- - - - -

Ἐπὶ καταλόγου [βο]υ[λ]ᾶς· ἐπὶ τᾶς τελ[ε]ίας· Ναυ[φειδος· μην]ὸς [Ἀπελλαίου· ἔδοξε· προξένους εἶμεν καὶ θεαροδόκους τοῦ Ἀπόλλ[ω]νος καὶ τοῦ Ἀ[σ]κλαπιοῦ - - - - - - - - - - - - - - - Σωτηρίχου Μεσσά[νι]ον, Φάντ[α]ν Ἀν[τ]ι[πάτρου - - - -, - - - - -] Ἀλεξία Ἀλεξανδρέα.

Μηνὸ[ς] Ἀπ[ελ]λαίου τετάρται τελείαι· ἐπὶ [κ]αταλό[γου βουλ]ᾶς· - - - - -άτιος, [- - -· ἔδοξε· προξένους [ε]ἶμ[ε]ν καὶ θεα[ρ]οδόκο[υς] τοῦ Ἀπό[λ]λωνο[ς κ]α[ὶ] το[ῦ Ἀσκλ]απιοῦ - - - - - -κνόν, [- - - - Λακεδαιμόνιον, Φίλ[ω]να Σ[ω]ταιρόχου [Με]σσάν[ι]ον, Π[αλα]ί[φ]α[τον - - -ωνος - -, - - - ον, ...αρχίδαν Ἀλεξία Π[ερι]ναῖ[ον], Α...δε[ι]ον [Κ]α]λλι- - - - - - - - - - -

Μ[η]νὸ[ς] Ἀπελλαίου τετά[ρ]τα[ι] τελείαι· ἐπὶ καταλόγου βουλᾶς· Κυ]δωνία, [Ἐ]λ[ατισ]τρά[τ]ου· ἔδ[οξε]· π[ρ]οξενί[αν εἶμεν Κασσάνδρωι [- - - - - - - -, - - - - - - - Μ]ε[γ]αλ[οπο]λίται, Δι[ο]νυσ[οδώ]ρωι Φιλοδάμου, Ἀριστομά[χ]ωι Σο[- - - - καὶ εἶμεν αὐτοῖς ὅσα τ]οῖς λοιποῖ[ς π]ροξένοις.

Μηνὸς Ἀπελλαίου τετάρτ[αι τελεία]ι· ἐπὶ καταλόγου βουλᾶς· - - -άτιος, Ἀριστοκ[ρ]άτεος Λυσία· ἔδοξε· προξένους εἶμεν τᾶς πόλιος τῶν Ἐπιδαυρίω[ν] Ἀρίστωνα Ἀ[ρ]ιστοκρά[τ]εος, - -η Φιλίππου Τεγεάταν, Κλ[ε]ώ[δα]ν Ἀριστο[μήδεος Φενεάταν.

Μηνὸ]ς [Ἀ]πελλαίου· ἐπὶ κα[τ]αλό[γ]ων βουλᾶς· ἐ[π]ὶ τᾶς τελ[είας]· Δ[αμά]ρων, Μελτιά[δο]ς· Ἑ[ρμ]άρχου Μ[έ]ν[η]τος, Ἀντιφάνεος Ἀ[ρ]ιστοκρ[ά]τευς. ἔδοξ]ε τᾶι βουλᾶι τῶν Ἐπιδαυρίων· Εὐκλείδαν Τυνκέταν πρόξενον εἶμ[εν κ]αὶ [ε]ὐεργέταν τᾶς πό[λι]ος [τᾶ]ς Ἐ[πι]δαυρί[ων καὶ α]ὐτὸν καὶ ἐκγόνους, εἶμεν δὲ αὐτ[ο]ῖς ἀσφάλειαν καὶ [κ]ατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ τὰ λοιπά, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλ]οις προξένοις.

Titulus gravissimus secundum litteraturam tribuendus est tertio a. Chr. n. saeculo. Edocemur constitutum fuisse, ut quarto mensis Apellaei die quotannis contio haberetur, in qua proxeni et thearodoci crearentur; in ea lapidis parte, quae legi potest, relata sunt decreta annorum minimum quattuordecim. Diversa enim catalogorum nomina in praescriptis decretorum singulorum indicantur, nisi quod eodem die constat scita esse decreta ea, quorum alterum versus 28. 29 alterum versus 30—32 continent, et idem videtur de decretis vs. 1—6 et 7—10, quod si verum est, in praescripto prioris post Σελευκεῦς supplendum Ἄνδρων, --|κρι]ος: indicatum esset nomen patris catalogi alterius in decreto priore, omissum in altero. Decretorum eorum, quae parum bene servata sunt, iudicari non potest de vs. 41. 42 et de 54—57; decretum vs. 46—50 eiusdem diei atque praecedens sive insequens esse non potest, cum discrepet in praescriptis enuntiatorum ordo. In decreto ultimo vs. 64—67 omnino quidem non indicati sunt catalogi, sed id alio tempore exaratum esse atque praecedentia manifestum est scripturae discrepantia.

Iam accuratius conemur investigare de praescriptis, quae non plane inter se consentiunt. Verbis Ἀπελλαίου τετάρται additur τελείαι vs. 1. 7. 11. 43. 54. 61; interpretandum igitur »Apellaei die quarto, qui est legitimus (horum decretorum)«. Ubi omisso τετάρται dictum est τᾶς τελείας (vs. 25. 28. 30), intellegendum est ἁμέρας; ubi tamen ἐπὶ τᾶς τελείας (vs. 20. 33. 36. 39. 41. 51. 64), supplendum non ἁμέρας, sed ἁλιαίας (cf. n. 479. 497), diversas enim esse notiones monstratur praescriptis tribus: vs. 28. 30. 43, in quibus post τᾶς τελείας sive τετάρται τελείαι sequitur ἐπὶ τᾶι τελείαι s. ἐπὶ τᾶς τελείας: in his iusto paulo uberior est sermo: »in contione legitimo die legitimo modo constituta«.

Vs. 43 inter mensem et diem interpositum est κατὰ πόλιν »in urbe (habita est contio)«, ut fortasse consueto more huius diei contiones haberentur in Asclepieo.

De καταλόγοις βουλᾶς vix recte iudicavit B. Keil (*Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 26 sq.). κατάλογος, derivandum a καταλέγειν »recitare«, synonymum fuerit vocis in civitatibus Argivis usitatae ἀρητεύων (v. adnotata ad n. 479. 616): »*is qui pronuntiat scita senatus*«, i. e. »praeses«. Certe non obstat quod κατάλογοι constituuntur complures: pronuntiat princeps nomine collegii. Quod secundum aedificiorum rationes κατάλογος adest pensionibus, id monstrat senatum sicut Athenis praefuisse aerario. Si quaeris de numero catalogorum, in decretis de quibus certo iudicare licet relati sunt duo vs. 7/8. 11/12. 25. 28. 30. 33. 44, tres vs. 36. Fuerint igitur tres etiam vs. 20/21 et 39/40, quamquam de decreto vs. 7 sq., ubi item tria occurrunt nomina, aliam supra protulimus coniecturam. Quod quattuor erant nomina vs. 61 et 64, incertum est utrum in decretis his ultimis quattuor indicentur catalogi, an additis patrum nominibus duo.

In praescriptis praeter ultimum aut casu nominativo aut genetivo relati sunt civium ordines, e quibus constituti sunt catalogi. Qui ordines cum phylae esse nequeant, quippe quae vs. 43 et 64 praeterea additae sint, aequare fere putandi sunt demos Atticos (φρατρίας esse coniecit Keil l. l. p. 31). Edocemur senatus collegia secundum phylas divisa alternis vicibus praefuisse rebus (sicut prytanes Atticos), horum autem collegiorum praesides (καταλόγους) constitutos esse ex ordinibus minoribus, e quibus constaret phyla.

Antiquior thearodocorum catalogus est n. 1504.

Vs. 6. 16 sq. 50 referuntur viri, qui proxeni tantum creantur, non sicut praecedentes simul thearodoci. — Vs. 14 Γερώνος incola Γερωνίας τῆς Ἰαπυγίας (Appian., Bellum Hannib. p. 15 sq.)? — Vs. 15 Ταυχέριον videtur ethnicum urbis Libycae quae in libris audit Ταύχειρα et Τεύχειρα, sive tenemus diversam nominis formam sive erravit lapidarius pro Ταυχέριος, quod testatur Stephanus Byzantius. Legi id in titulo nequit, certum enim est O. — Vs. 27 Σωτάδας Κρής. Aetas certe convenit clari poetae, de quo Suidas: Σωτάδης Κρὴς ἢ Μαρωνείτης. — Vs. 33 Οἰταίας per errorem omissum. Alterum peccatum idem commisit lapidarius, nomina proxenorum vs. 34. 35 indicans casu nominativo pro accusativo. — Vs. 57 in. Π[ερ]ιπολ[ον] vix dubia sunt et lectio et supplementum. Περίπη πόλις glossa est Suidae; apud Stephanum Byzantium s. v. Παρπάρων traditum habes τινὲς δὲ Περιπόλιον τοῦτο καλοῦσιν, ubi coniecturam Lobeckii Παρπαρῶν recepit Meineke. In voce proxime sequente certum videtur propter magnam distantiam T. — Vs. 58 fingere ausus sum Ἐλπίστρατος. De E non dubitandum; tum sequebatur Λ sive A, vix Δ. — Vs. 65 Τυνκέταν ethnicum ignotum, lectio certa.

926 N. 24. Stela marmorea inventa in balneo Romano (O in Cavvadiae forma), ubi ad parietem alvei adhibita erat. Partim conspicuae sunt lineae directae et transversae, inter quas litterae diremptae amplo intervallo accurate alia sub aliam sunt ordinatae, nisi quod supra et infra versus 41 litteram paenultimam Δ in versibus contiguis non est littera sed intervallum. Et finium singulorum definitiones et hominum nomina usque ad versum 85 pleraque unius litterae (vs. 68 primo loco litterarum trium) spatio vacuo relicto inter se separata sunt. A. 1,43. l. 0,69. cr. 0,18.

Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1887, p. 9; cf. p. 55. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 234. De collatione sua rettulit Baunack, Philologus 48, p. 391. 54, p. 44. (Bechtel, *Dialektinschr.* 3025. J. Baunack, *Studien* I p. 221. Dareste, Haussoullier, Th. Reinach, *Recueil des inscriptions juridiques* p. 342 praeter nomina arbitrorum vs. 32 sq. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 20. Dittenberger, Sylloge [2] 452.) Cf. Sonne, De arbitris externis, Gotting. 1888, p. 30 sq. Wyse, *Classical Review* 1893, p. 17. — *Exscripsi* ex ectypo, postquam contuli lapidem.

[*Exemplum vide pag. 200. 201.*]

Var. lect. Litterae haud paucae certissimae omissae sunt a Stae, quarum partem modo notavit Baun.: harum infra referam tantum eas, quae ad constitutionem verborum alicuius momenti sunt. Cavv. cum iteret multos Stais errores, non totum lapidem denuo contulisse videtur. Bechtel unde cognoverit litteras alias correctas esse, alias postea additas nescio; moneo omnia eodem tempore esse scripta neque quidquam correctum. — Vs. 4 in ΣΕΛΛΑΝΥΟΣ ultimam litteram omittit Stais (Cavv.), qui supplet Σελλανύο[υ]; Σ potius esse visum est Baunackio (certum est) || vs. 9 in. N, quod hodie non extat, dat Stais (Cavv.) || vs. 36 in. ante K quattuor litteras deesse indicat Stais (Cavv.), tum omnibus versus litteris falso collocatis || vs. 38 in. .....ΑΣΙΩΝΟΣ Stais (Cavv.) || vs. 40 ΠΥΡΙΑΔΑΣ Stais (Cavv.), Πυρίδης Baun. || vs. 41 in. .....Σ Stais (Cavv.), ...ε.ς recte Baun. || vs. 42 in. Σ..Ε.ΤΥΛΟΥ Stais (Σ hodie non extat), σ...στύλου Cavv., ...σ[τ]ύλου Baun. || vs. 47 Σαμίων Baun. linea fortuita deceptus || vs. 49 in. ΞΙΟΝΟΣ Stais (Cavv.), correxit Baun. || vs. 51 in. ΕΝΑΣΙ Stais (Cavv.), corr. Baun. || vs. 55 in. ΚΙΠΠΙ Stais (Cavv.), Λε[υ]|κιππίδωρος Baun. || vs. 57 ΕΥΔΙΛΑΣ, quod fuisse certum duco, Stais, Κυδίλας »le K est clair« Cavv. »K aus E corrigiert« Becht. »*Da ich die obere Querhasta, die zu E gehören würde, bestimmt nicht finden kann, entscheide ich mich vor dem Steine für Bechtel's Vermuthung* Κυδίλας« Baun. || vs. 59 ΠΟΥΛΙΑΣ Stais Baun., Πουλίας, quod suspicatus erat Becht., recte Cavv.; nulla lapidis littera clarior || vs. 63 ΘΟΓΝΕΙΤΟΣ Stais (Cavv.), corr. Baun. || vs. 64 ΗΡΟΔΩ omittunt Stais (Cavv.) Baun. || vs. 65 Ἀναξίων recte Baun., ΑΝΔΕΙΩΝ Stais (Cavv.), »Ἀνδ(ρ)ίων: P aus E corrigiert« Becht. Tum ΕΥΦΡ omittit Stais (Cavv.) || vs. 68 ΔΥΟΝ Stais, Δυο Cavv. Sub fine ΔΙC ΚΡ omittit Stais (Cavv.) || vs. 69 in. ΠΑΣΙ omittit Stais (Cavv.), recte quidem has litteras supplens (corr. Baunack) || vs. 70 ΓΕΙΩΝΔΙΩΝΟΣ Stais Baun., »Γεί(τ)ων: T nachgetragen« Becht., Γε.ων Cavv.: »*la lettre qui manque semble être un* I *ou un* P, *à en juger d'après quelques traces.*« Mihi vix dubium videtur P || vs. 75 sub fine ΑΙ..ΡΙΩΝ Stais. Αἰσχρίων pro certo vendit Baun. Αἰγρίων Cavv., recte addens »*lecture certaine*« || vs. 78 ΚΛΕΟΔΕΙΜΟΥ Stais (Cavv.), Κλεοδάμου Baun., unius litterae locum vacuum relictum esse confirmans. Lectio certa || vs. 83 versus finem ΑΓ omittit Stais (Cavv.); clare extare recte adnotat Baun. || vs. 84 in. ΜΑΤΡΕΑ Stais (Cavv.), correxit Baun. Tum ΑΓΑΣΙΛΛΑΣ Stais (Cavv.), tacente Baunackio || vs. 87 in. ΠΟ...ΔΑΣ Stais, Πε[λλιά]δας Cavv., Πολλιδας (per errorem exaratum) recte Baun. || vs. 88 in. .....ΝΩΝ (Ξέ[νων]) Stais (Cavv.), ..ρωνι Baun. Tum ΣΑΝΙΩΝ Stais (Cavv.), corr. Baun. || vs. 89 versus finem ΧΑΡΕΟΣ, vs. 90 ΘΕΟΓΝΕΙΤΟΣ, vs. 91 ΕΥΘΥΜΑΧΟΥ, vs. 93 ΑΡΤΕΜΙ, tum ΚΛΕΟΣ Stais: corr. Baun.

ΠΙΣΤΡΑΤΑΓ ΑΧΑΙΩΝΑΙΓΙΑΛΕΥΣΕΝΔΕΠΙΔΑΥΡΩΙΕΠΙΑΡΕΥΣ
ΥΑΣΚΛΑΠΙΟ ΟΝΥΣΙΟΥΚΑΤΑΤΑΔΕΕΚΡΙΝΑΝΤΟΙΜΕΓΑΡΕΙΣΤΟΙΣ
ΙΔΑΥΡΙΟΙΣΚΑΙΚΟΡΙΝΘΙΟΙΣΠΕΡΙΤΑΣΧΩΡΑΣΑΣΑΜΦΕΛΛΕΓΟΝΚΑΙ
ΡΙΤΟΥΣΕΛΛΑΝΥΟΣΚΑΙΤΟΥΣΠΙΡΑΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝΑΙΝΟΝΤΟΝΤΩΝΑ
ΩΝΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝΑΠΟΣΤΕΙΛΑΝΤΕΣΑΝΔΡΑΣΕΚΑΤΟΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ
ΛΚΑΙΕΠΕΛΘΟΝΤΩΝΕΠΑΥΤΑΝΤΑΝΧΩΡΑΝΤΩΝΔΙΚΑΣΤΑΝΚΑΙΚΡΙΝΑΝ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΕΙΜΕΝΤΑΝΧΩΡΑΝΑΝΤΙΛΕΓΟΝΤΩΝΔΕΤΩΝΚΟΡΙΝΘΙ
ΩΙΤΕΡΜΟΝΙΣΜΩΙΠΑΛΙΝΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝΤΟΙΜΕΓΑΡΕΙΣΤΟΥΣΤΕΡΜΟ
N] ΟΥΝΤΑΣΕΚΤΩΝΑΥΤΩΝΔΙΚΑΣΤΑΝΑΝΔΡΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΚΑΙΕΝΑΚΑ
ΙΝΑΙΝΟΝΤΟΝΤΩΝΑΧΑΙΩΝΟΥΤΟΙΔΕΕΠΕΛΘΟΝΤΕΣΕΠΙΤΑΝΧΩΡΑΝ
ΕΤΕΡΜΟΝΙΞΑΝΚΑΤΑΤΑΔΕ ΑΠΟΤΑΣΚΟΡΥΦΑΣΤΟΥΚΟΡΔΥΛΕΙΟΥΕΠΙ
ΑΝΚΟΡΥΦΑΝΤΟΥΑΛΙΕΙΟΥ ΑΠΟΤΟΥΑΛΙΕΙΟΥΕΠΙΤΑΝΚΟΡΥΦΑΝΤΟΥ
ΕΡΑΥΝΙΟΥ ΑΠΟΤΟΥΚΕΡΑΥΝΙΟΥΕΠΙΤΑΝΚΟΡΥΦΑΝΤΟΥΚΟΡΝΙΑΤΑ
ΑΠΟΤΑΣΚΟΡΥΦΑΣΤΟΥΚΟΡΝΙΑΤΑΕΠΙΤΑΝΟΔΟΝΕΠΙΤΟΝΡΑΧΙΝΤΟΝΤΟΥ
ΚΟΡΝΙΑΤΑΑΠΟΤΟΥΡΑΧΙΟΣΤΟΥΚΟΡΝΙΑΤΑΕΠΙΤΟΝΡΑΧΙΝΤΟΝΕΠΙΤΑΙ
ΣΑΝΕΙΑΙΣΥΠΕΡΤΑΝΣΚΟΛΛΕΙΑΝ ΑΠΟΤΟΥΡΑΧΙΟΣΤΟΥΥΠΕΡΤΑΝΣΚΟΛ
ΛΕΙΑΝ ΟΤΑΣΑΝΕΙΑΣΕΠΙΤΟΝΚΟΡΥΦΟΝΤΟΝΥΠΕΡΤΑΣΟΔΟΥΤΑΣΑΜΑ
ΞΙΤΟ ΣΚΑΤΑΓΟΥΣΑΣΕΠΙΤΟΣΠΙΡΑΙΟΝ ΑΠΟΤΟΥΚΟΡΥΦΟΥΤΟΥΥΠΕ
ΡΤΑΣ Δ ΥΤΑΣΑΜΑΞΙΤΟΥΕΠΙΤΟΝΚΟΡΥΦΟΝΤΟΝΕΠΙΤΟΥΦΑΓΑΣ ΑΠΟ
ΤΟΥΚΟΡ ΦΟΥΤΟΥΕΠΙΤΟΥΦΑΓΑΣΕΠΙΤΟΝΚΟΡΥΦΟΝΤΟΝΕΠΙΤΟΥΑΙΓΙ
ΠΥΡΑΣ ΑΠΟΤΟΥΚΟΡΥΦΟΥΤΟΥΕΠΙΤΑΣΑΙΓΙΠΥΡΑΣΕΠΙΤΟΝΚΟΡΥΦΟΝ
ΤΟΝΤ ΡΑΙΑΣ ΑΠΟΤΟΥΑΡΑΙΑΣΕΠΙΤΟΝΚΟΡΥΦΟΝΤΟΝΥΠΟΤΑΙΠΕΤΡ
ΑΙ ΑΠΟΤΟΥΥΠΟΤΑΙΠΕΤΡΑΙΕΠΙΤΟΝΚΟΡΥΦΟΝΤΟΝΕΠΙΤΟΥΣΧΟΙΝΟΥΝ
ΤΟΣ ΑΠΟΤΟΥΚΟΡΥΦΟΥΤΟΥΥΠΕΡΤΟΥΣΧΟΙΝΟΥΝΤΟΣΕΠΙΤΟΝΚΟΡΥΦΟ
ΤΟΝΚΑΙΛΤΑΝΕΥΟΡΓΑΝ ΑΠΟΤΟΥΚΟΡΥΦΟΥΤΟΥΥΠΕΡΤΑΣΕΥΟΡΓΑΣΕ
ΤΟΝΡΑΧ ΤΟΝΥΠΕΡΤΑΣΣΥΚΟΥΣΙΑΣ ΑΠΟΤΟΥΡΑΧΙΟΣΤΟΥΥΠΕΡΤΑΣ
ΣΥΚΟΥ ΙΑΣΕΠΙΤΟΝΚΟΡΥΦΟΝΤΟΝΥΠΕΡΤΑΣΠΕΛΛΕΡΙΤΙΟΣ ΑΠΟΤΟΥ
ΟΡΥΦΟΥΤΟΥΥΠΕΡΤΑΣΠΕΛΛΕΡΙΤΙΟΣΕΠΙΤΟΝΚΟΡΥΦΟΝΤΟΝΤΟΥΠΑΝ
ΥΑΠΟΤΟΥΠΑΝΙΟΥΕΠΙΤΟΝΡΑΧΙΝΤΟΝΥΠΕΡΤΟΥΟΛΚΟΥ ΑΠΟΤΟΥΡΑ
ΣΤΟΥΥΠΕΡΤΟΥΟΛΚΟΥΕΠΙΤΟΝΡΑΧΙΝΤΟΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΠΟ
ΡΑΧΙΟΣΤΟΥΥΠΕΡΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΕΠΙΤΟΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝ ΔΙΚΑΣ
ΟΙΚΡΙΝΑΝΤΕΣΤΟΙΔΕ ΥΛΛΕΩΝ ΦΙΛΟΜΗΛΟΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΑΡΙ
ΛΗΣΜΑΤΡΙΟΣ ΧΑΡΙΛΛΟΣΜΝΑΣΙΘΕΟΥ ΜΑΤΡΕΑΣΞΑΝΘΕΥΣΕΞΑ
ΣΚΑΛΛΙΑ ΤΙΜΕΑΣΠΟΛΥΧΑΡΕΟΣ ΞΕΝΟΔΟΚΟΣΕΥΚΛΕΙΔΑΠΑΣΙΑ
ΑΛΛΙΑ ΧΑΙΡΙΣΠΟΤΑΜΩΝΟΣ ΞΕΝΙΑΔΑΣΙΠΠΩΝΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ
ΚΡΙΤΟΥ ΠΟΛΛΙΑΔΑΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΡΙΝΩΝΦΙΛΩΝΟΣΑΓΑΘΩΝΔΙΟ
ΔΩΡΟΥΤΗΛΕΦΑΝΗΣΤΕΛΕΣΙΑ ΜΑΤΡΟΔΩΡΟΣΠΥΘΟΤΙΜΟΥ ΕΥΑΡ
ΣΠΑΣΙΩΝΟΣ ΑΙΓΙΡΩΝΕΥΚΛΕΙΩΝΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΚΛΕΟΜΑΧΟ
ΣΤΟΦΑΝΗΣΕΥΚΛΕΙΔΑ ΘΕΔΩΡΟΣΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΥ ΚΑΛΛΙΑΣΠΑΣΙ
Σ ΠΑΣΙΩΝΚΑΛΛΙΦΩΝΤΟΣ ΠΥΡΙΔΑΣΛΥΣΩΝΟΣΠΑΓΧΑΡΗΣΠΟΥΛΥ
Ε Σ ΙΣΧΕΑΣΠΑΣΙΩΝΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΑΣΚΛΑΠΩΝΟΣΔΙΟΚΛΕΙΔΑ
Σ] ΤΕ ΤΥΛΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣΙΜΥΛΟΥ ΛΥΣΗΝΑΝΔΡΙΑ ΑΠΕΛΛΕΑΣΘΕ
ΞΙΤΟΥ ΔΙΟΓΕΙΤΟΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΠΥΘΟΔΩΡΟΣΑΣΩΠΙΟΥΚΑΛΛΙΝΟΣ
ΡΟΚΛΕΥΣ ΗΡΑΚΩΝΔΑΜΕΑ ΑΝΔΡΟΚΛΕΙΔΑΣΔΕΞΙΚΡΑΤΕΟΣΑΜΦΙΚΛΗ
ΣΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑ ΘΕΔΩΡΟΣΑΜΦΙΝΙΚΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΚΙΚΚΩΝΟΣ ΞΕΝΩΝ
ΑΛΚΑΝΔΡΟΥ ΕΥΓΕΙΤΩΝΘΕΣΣΑΛΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΛΗΣΞΕΥΞΙΔΩΡΟΥ ΤΙ
ΜΕΑΣΠΑΣΙΩΝΟΣ ΣΑΝΙΩΝΦΙΛΛΕΑ ΔΕΞΙΛΑΣΗΡΟΔΩΡΟΥΜΝΑΣΙΩΝΜΑ
ΤΡΕΑ ΣΩΝΑΥΤΑΣΚΑΛΛΙΑ ΚΑΛΛΙΤΩΝΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΦΙΛΩΝΙΔΑΣΑΝΑ

ΞΙΩΝΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΝΙΚΩΝΟΣ ΠΑΜΦΥΛΟΙ ΕΥΠΑΛΙΝΟΣΑΝΑΞΙΛΑ
ΛΥΣΩΝΘΕΟΞΕΝΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΠΥΘΩΝΟΣ ΔΙΟΚΛΕΙΔΑΣΕΥΑΓΟΡΑ
ΕΡΑΣΙΦΡΩΝΣΙΜΥΛΟΥ ΦΙΛΩΝΔΑΜΩΝΟΣΕΥΑΝΔΡΟΣΕΥΜΗΔΙΩΝΟΣΔΑΜΕ
ΑΣΚΛΑΛΙΩΝΟΣ ΜΕΛΙΣΣΙΩΝΑΝΤΙΧΑΡΕΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙ
ΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΣΣΙΛΑΝΟΥ ΣΙΛΑΝΙΩΝΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟ
ΚΑΛΛΙΚΛΕΙΔΑ ΔΙΟΓΕΝΗΣΘΟΚΡΙΝΕΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΜΙΚΙΩΝΟΣΛΕΙ
ΚΙΠΠΙΔΩΡΟΣΗΡΟΔΩΡΟΥ ΘΟΚΛΕΙΔΑΣΦΙΛΟΤΙΜΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΣΑ
ΝΑΞΙΩΝΟΣ ΠΟΥΛΥΧΑΡΗΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΛΑΠΙΧΟΣΑΥΤΕΑΕΥΓΕΙΤΟΣ
ΔΑΜΑΙΝΕΤΟΥ ΞΩΠΥΡΟΣΠΙΣΤΟΥ ΕΥΔΙΛΑΣΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥΚΑΛΛΙΓΕΙ
ΤΟΣΠΥΘΟΔΩΡΟΥ ΚΛΕΟΝΙΚΟΣΠΡΑΞΙΩΝΟΣ ΘΕΓΕΙΤΟΣΔΙΩΝΟΣ ΦΙΛΙ
ΣΤΙΔΑΣΜΑΤΡΕΑ ΠΟΥΛΥΑΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΚΛΕΙΜΗΛΟΣΑΡΙΣΤΕΟΣ
ΘΕΔΩΡΟΣΠΥΘΙΩΝΟΣ ΠΥΡΡΟΣΑΥΤΟΧΑΡΕΟΣ ΑΥΤΕΑΣΕΥΦΡΟΝΙΟΥΑΡΙ
ΣΤΕΑΣΑΓΑΣΙΛΑΟΥ ΜΕΛΙΣΣΙΩΝΕΥΘΥΜΑΧΟΥ ΕΥΦΡΟΝΙΟΣΚΑΛΛΙΓΕΙ
ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΣΗΡΟΓΕΙΤΟΥ ΠΟΥΛΥΧΑΡΗΣΦΙΛΟΞΕΝΟΥ ΚΑΛΛΙ
ΩΝΜΑΤΡΟΔΩΡΟΥ ΘΟΓΝΗΤΟΣΑΜΦΙΚΡΑΤΕΟΣ ΔΙΟΚΛΕΙΔΑΣΘΟΚΡΙΝΕΟ‹
ΘΟΚΡΙΝΗΣΔΙΟΓΕΝΕΟΣ ΠΑΝΕΑΣΝΙΚΩΝΟΣ ΠΑΣΙΝΟΣΗΡΟΔΩΡΟΥ ΚΑΛ
ΛΙΓΕΙΤΟΣΕΡΜΩΝΟΣ ΑΝΑΞΙΩΝΗΡΟΤΙΜΟΥ ΣΩΤΕΛΗΣΕΥΙΡΟΝΙΟΥΠΑ
ΣΙΑΔΑΣΣΙΛΑΝΙΩΝΟΣ ΑΜΦΙΑΣΕΥΓΕΙΤΙΩΝΟΣ ΕΥΑΞΟΣΕΥΑΡΧΙΔΑΠΥ
ΘΕΑΣΕΚΑΛΛΟΥ ΚΑΛΛΙΑΣΠΟΛΥΞΙΔΑ ΔΥΜΑΝΕΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΙΟΚΛ
ΕΙΔΑ ΑΜΦΙΑΣΦΙΛΩΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΡΟΜΑΘΙΔΑ ΔΙ..ΙΝΗΣ
ΠΑΣΙΣΤΑΙΝΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΣΙΠΠΩΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΠΡΟΜΑΘΙΔΑ
ΙΠΠΩΝΑΛΦΙΝΟΥ ΠΕΡΩΝΔΙΩΝΟΣ ΔΕΞΙΚΡΑΤΗΣΔΩΡΟΥ ΗΡΟΔΩΡΟΣΔΑ
ΜΟΧΑΡΕΟΣ ΑΠΟ//ΔΩΡΟΣΑΜΦΙΚΛΕΟΣ ΤΕΛΕΣΙΑΣΠΡΑΞΙΩΝΟΣ ΠΥ
ΘΟΔΩΡΟΣΠΥΘΩΝ(ΝΙΚΩΝΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΚΛΕΟΝΦΙΛ. ΙΜΟΣ
ΔΙΟΓΕΝΕΟΣ ΣΙΜΥΛΟΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΑΜΦΙΚΛΕΟΣΑΠΟΛ
ΛΟΔΩΡΟΣΠΥΘΟΔΩΡΟΥ ΔΙΟΓΕΙΤΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΥΤΥΧΗΣΑΡ.ΕΛΘΙΟ
ΔΩΡΟΥ ΔΙΟΔΩΡΟΣΑΝΤΑΓΟΡΟΥ ΗΡΙΩΝΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΑΙΓΙΡΙΩΝΜΙ
ΚΙΩΝΟΣ ΔΑΜΑΤΡΙΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΠΥΘΟΔΩΡΟΣΔΙΟΚΛΟΥ ΚΑΛΛΙ
ΝΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΥΜΗΤΙΩΝΕΠΙΧΑΡΕΟΣ ΑΡΙΣΤΩΝΠΑΣΙΩΝΟΣ ΚΑΛΛΙ
ΓΕΙΤΟΣΚΛΕΟΔΑΡΜΟΥ ΕΥΘΥΜΙΔΑΣΘΟΚΛΕΙΔΑ ΝΙΚΟΔΑΜΟΣΠΑΜΦΙΛΟΥ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΠΥΘΟΚΡΙΤΟΥ ΝΙΚΩΝΜΑΝΤΩΝΟΣ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣΚΡΑΤΩ
ΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΚΑΛ ΤΓΛΕΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΣΕΥΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΦΡΟ
ΝΙΟΣΦΙΛΩΝΟΣ ΑΡΙΣΤ ΡΙΣΤΙΩΝΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡ(
ΔΙΟΔΩΡΟΣΘΕΑΓΕΝΕΟΣ ΜΑΤΡΕΑΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΜΝΑΣΙΩ
ΝΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΗΡΑΚΩΝΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΛΗΣΑΓΛΩΤΕΛΕΟΣ ΘΡΑΣΩΝ
ΓΑΤΡΕΑ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΠΑ.ΙΑΔΑ ΑΓΑΣΙΛΑ(ΣΕΥΓΕΙΤΟΥ ΝΙΚΩΝΠ/
ΣΙΑΔΑ ΛΕΥΚΩΝΔΙΟΤΙΜΟΥ ΤΕΡΜΑΣΤΗΡΕΣΤΩΝΑΥΤΩΝΔΙΚΑΣΤΑΝ
.ΙΛΟΜΗΛΟΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΜΑΤΡΙΟΣΞΕΝΙΑΔΑΣΙΠΠΩΝΟΣ
ΠΟΛΛΙΔΑΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΜΑΤΡΟΔΩΡΟΣΠΥΘΟΤΙΜΟΥΚΑΛΛΙΑΣΠΑΣΙ.
ΝΟΣΕΡΜΩΝΑΛΚΑΝΔΡΟΥΚΑΛΛΙΤΕΛΗΣΞΕΥΞΙΔΩΡΟΥΣΑΜΙΩΝΦΙΛΛΕΑ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΝΙΚΩΝΟΣΘΕΓΕΙΤΟΣΔΙΩΝΟΣΠΥΡΡΟΣΑΥΤΟΧΑΡΕΥΣΔΑΜΕ
ΑΣΙΑΛΛΙΩΝΟΣΑΥΤΕΑΣΕΥΦΡΟΝΙΟΥΘΕΟΓΝΗΤΟΣΑΜΦΙΚΡΑΤΕΟΣΜΕΛΙΣ
ΣΙΩΝΕΥΘΥΜΙΧΟΥΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΣΠΥΘΟΔΩΡΟΥΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΣΕΡΜΩΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΑΣΑΓΑΣΙΛΑΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΣΚΑΛΛΙΚΛΕΙΔΑΚΑΛΛΙΑΣΠ(ΛΥΞΙ
ΔΑΑΡΤΑΡΙΔΩΡΟΣΑΝΦΙΚΛΕΥΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΚΑΛΛΙΤΕΛΕΟΣΝΙΚΩΝΜΑΝ
ΤΩΝΟΣΝΙΚΟΔΑΜΟΣΠΑΜΦΙΛΟΥΛΕΥΚΩΝΔΙΟΤΙΜΟΥΚΑΛΛΙΝΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΙΟΓΕΙΤΟΣΟLΟΔΩΡΟΥΠΥΘΟΔΩΡΟΣΔΙΟΚΛΟΥΔΙΟΔΩΡΟΣΑΝΤΑΓΟΡΟΥ
ΙΟΔΩΡΟΣΔΑΜΟΧΑΡΕΟΣ

Ἐ[πὶ στραταγ]οῦ τῶν] Ἀχαιῶν Αἰγιαλεῦς, ἐν δ' Ἐπιδαύρωι ἐπ' ἱαρεῦς το]ῦ Ἀσκλαπι[οῦ Δ]ιονυσίου· Κατὰ τάδε ἔκριναν τοὶ Μεγαρεῖς τοὺς Ἐπ]ιδαυρίους καὶ Κορινθίους περὶ τᾶς χώρας ἇς ἀμφέλλεγον, καὶ περ]ὶ τοῦ Σελλανύος καὶ τοῦ Σπιραίου, κατὰ τὸν αἶνον τὸν τῶν Ἀχαιῶ]ν δικαστήριον ἀποστείλαντες ἄνδρας ἑκατὸν πεντήκοντ[α ἕνα]. καὶ ἐπελθόντων ἐπ' αὐτὰν τὰν χώραν τῶν δικαστᾶν καὶ κρινάντων] Ἐπιδαυρίων εἶμεν τὰν χώραν, ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Κορινθίων τῶ]ν τερμονισμῶ, πάλιν ἀπέστειλαν τοὶ Μεγαρεῖς τοὺς τερματ[ίξ]ου[ν]τας ἐκ τῶν αὐτῶν δικαστᾶν ἄνδρας τριάκοντα καὶ ἕνα κατὰ τ]ὸν αἶνον τὸν τῶν Ἀχαιῶν. οὗτοι δὲ ἐπελθόντες ἐπὶ τὰν χώραν ἐτερμάνιξαν κατὰ τάδε· Ἀπὸ τᾶς κορυφᾶς τοῦ Κορδυλείου ἐπὶ τ]ὰν κορυφὰν τοῦ Ἀλιείου. ἀπὸ τοῦ Ἀλιείου ἐπὶ τὰν κορυφὰν τοῦ Κ]εραυνίου. ἀπὸ τοῦ Κεραυνίου ἐπὶ τὰν κορυφὰν τοῦ Κορνιάτα. ἀπὸ τᾶς κορυφᾶς τοῦ Κορνιάτα ἐπὶ τὰν ὁδὸν ἐπὶ τὸν ῥάχιν τὸν τοῦ Κορνιάτα. ἀπὸ τοῦ ῥάχιος τοῦ Κορνιάτα ἐπὶ τὸν ῥάχιν τὸν ἐπὶ τᾶς Ἀντίας ὑπὲρ τᾶν Σκολλείαν. ἀπὸ τοῦ ῥάχιος τοῦ ὑπὲρ τᾶν Σκολλείαν [ὑ]πὸ τᾶς Ἀντίας ἐπὶ τὰν κορυφὰν τὰν ὑπὲρ τᾶς ὁδοῦ τᾶς ἁμαξιτο[ῦ τᾶ]ς καταγούσας ἐπὶ τὸ Σπίραιον. ἀπὸ τοῦ κορυφοῦ τοῦ ὑπὲρ τᾶς [ὁ]δοῦ τᾶς ἁμαξιτοῦ ἐπὶ τὸν κορυφὸν τὸν ἐπὶ τοῦ Φάγας. ἀπὸ τοῦ κορ[υ]φοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ Φάγας ἐπὶ τὸν κορυφὸν τὸν ἐπὶ τοῦ Αἰγιπύρας. ἀπὸ τοῦ κορυφοῦ τοῦ ἐπὶ τᾶς Αἰγιπύρας ἐπὶ τὸν κορυφὸν τὸν τ[οῦ Ἀ]ρπαίας. ἀπὸ τοῦ Ἀρπαίας ἐπὶ τὸν κορυφὸν τὸν ὑπὸ τᾶι Πέτραι. ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τᾶι Πέτραι ἐπὶ τὸν κορυφὸν τὸν ἐπὶ τοῦ Σχοινοῦντος. ἀ[π]ὸ τοῦ κορυφοῦ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Σχοινοῦντος ἐπὶ τὸν κορυφὸ[ν] τὸν κα[τ]ὰ τὰν Εὐόργαν. ἀπὸ τοῦ κορυφοῦ τοῦ ὑπὲρ τᾶς Εὐόργας ἐ[πὶ] τὸν ῥάχ[ιν] τὸν ὑπὲρ τᾶς Συκουσίας. ἀπὸ τοῦ ῥάχιος τοῦ ὑπὲρ τᾶς Συκουσίας ἐπὶ τὸν κορυφὸν τὸν ὑπὲρ τᾶς Πελλερίτιος. ἀπὸ τοῦ κ]ορυφοῦ τοῦ ὑπὲρ τᾶς Πελλερίτιος ἐπὶ τὸν κορυφὸν τὸν τοῦ Πανίο]υ. ἀπὸ τοῦ Πανίου ἐπὶ τὸν ῥάχιν τὸν ὑπὲρ τοῦ ὁλκοῦ. ἀπὸ τοῦ ῥάχιο]ς τοῦ ὑπὲρ τοῦ ὁλκοῦ ἐπὶ τὸν ῥάχιν τὸν (ὑπὲρ) τοῦ Ἀπ[ολλ]ωνίου. ἀπὸ τοῦ] ῥάχιος τοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἀπολλωνίου ἐπὶ τὸ Ἀπολλώνιον. Δικασταὶ τ[οὶ] κρίναντες τοίδε· Ὑλλέων· Φιλόκαλος Ἡρακλείτου, Ἀριστοκ[λῆς Μάτριος, Χάριλλος Μνασιθέου, Ματρίας Ξάνθευς, Ἐξαγόρα]ς Καλλία, Τιμίας Πολυχάρεος, Ξενό[δ]οκος Εὐκλείδα, Πασιάδας Κ[αλλία, Χαῖρις Ποτάμωνος, Ξενιάδας Ἵπ(π)ωνος, Ἀπολλόδωρος ...κράτου, Πολλιάδας Ἀπολλοδώρου, Ῥάων Φίλωνος, Ἀγάθων Διονυσο[δώρου, Τηλεφάνης Τελεσία, Ματρόδωρος Πυθοτίμου, Εὐαρχίδα[ς] Πασίωνος, Αἰγίρων Εὐκλείωνος, Ἡράκλειτος Κλεομάχο[υ], Ἀρ[ι]στοφάνης Εὐκλείδα, Θίδωρος Καλλιγείτου, Καλλίας Πασίωνο[ς], Πασίων Καλλιφῶντος, Πυρίδας Αὔτωνος, Πασιχάρης Πουλυχάρ[ε]ο[ς], Ἰσχίας Πασίωνος, Ἡράκλειτος Ἀσκλάπωνος, Διοκλείδας [Ἐτ]εοκύλου, Διονύσιος Σμικύλου, Αὔτων Ἀνδρία, Ἀπολλίας Θεογ[ε]ίτου, Διόγειτος Ἡρακλείτου, Πυθόδωρος Ἀγασίου, Καλλῖνος Η[ρ]ακλεῦς, Ἡρίων Δαμία, Ἀνδροκλείδας Δεξικράτεος, Ἀμφικλῆς Ἀπολλωνίδα, Θίδωρος Ἀμφινίκου, Ἀρίστων Κίκωνος, Ξένων Ἀλκάνδρου, Εὐγείτων Θετταλοῦ, Καλλιτέλης Ζευξιδώρου, Τιμίας Πασίκιος, Σανίων Φιλλία, Δεξίλας Ἡροδώρου, Μνασίων Ματρέα, Σωσιύτας Καλλία, Καλλίτων Ἀντιφίλου, Φιλωνίδας Ἀναξίωνος, Ἡράκλειτος Νίκωνος. Πάμφυλοι· Εὐπολῖνος Ἀναξίλα, Αὔτων Θεοξένου, Ἀπολλόδωρος Πύθωνος, Διοκλείδας Εὐαγόρα, Ἐρατίφρων Σμίλου, Φίλων Δάμωνος, Εὔανδρος Εὐανδίωνος, Δαμίας Καλλίωνος, Μελαντίων Ἀντιχάρεος, Διονυσόδωρος Διονυσίου, Ἀπολλωνίδας Σιλανοῦ, Σιλανίων Δαμοστράτου, Διονύσιο[ς] Καλλικλείδα, Δαγέτης Θεοκρίνεος, Ἡράκλειτος Μικίωνος, Ἀσ[κλα]πιόδωρος Ἡροδώρου, Θοκλείδας Φιλοτίμου, Ἀπολλωνίδας Ἀναξίωνος, Πολυχάρης Ἀπολλοδώρου, Λάμαχος Αὐτία, Εὔγειτος Δαμαινέτου, Ζώπυρος Πίττου, Εὐδίλας Ἀριστομάχου, Καλλίγειτος Πυθοδώρου, Κλεόνικος Πραξίωνος, Θέογειτος Δίωνος, Φιλιστίδας Ματρία, Πουλύας Ἀπολλοδώρου, Κλεόμβλος Ἀριστίος, Θίδωρος Πυθίωνος, Πύρρος Αὐτοχάρεος, Αὐτίας Εὐφρονίου, Ἀριστέας Ἀγησίλλου, Μελιττίων Εὐθυμάχου, Εὐφρόνιος Καλλιγείτου, Καλλίγειτος Ἡραγείτου, Πουλυχάρης Φιλοξένου, Καλλίων Ματροδώρου, Θόγνητος Ἀμφικράτεος, Διοκλείδας Θεοκρίνεος, Θεοκρίνης Διογείτου, Πασίας Νίκωνος, Πασῖνος Ἡροδώρου, Καλλίγειτος Ἑρμῶνος, Ἀναξίων Ἡγετίμου, Σωτέλης Εὐ[φ]ρονίου, Πασιάδας Σιλανίωνος, Ἀμφίας Εὐγειτίωνος, Εὔαξος Εὐαρχίδα, Πυθέας Ἐπιάλου, Καλλίας Πολυξίδα. Δυμᾶνες· Ἀπολλώνιος Διοκλείδα, Ἀμφίας Φίλωνος, Διονύσιος Προμαθίδα, Δεινοκράτης Πλειστάνου, Ἀπολλωνίδας Ἵππωνος, Διονυσόδωρος Προμαθίδα, Ἵππων Ἀλφίνου, Πύρων Δίωνος, Δεξικράτης Δώρου, Ἡρόδωρος Δαμοχάρεος, Ἀπο[λλ]όδωρος Ἀμφικλέος, Τελεσίας Πραξίωνος, Πυθόδωρος Πύθωνο[ς], Νίκων Ἀπολλοδώρου, Κλέων Φίλ[ω]νος, Σ[ῖ]μος Διογείτου, Σι[μ]ύλος Ἡρακλείτου, Ἀρτεμίδωρος Ἀμφικλέος, Ἀπολλόδωρος Πυθοδώρου, Διόγειτος Θεοδώρου, Εὐτύχης Ἀ(ρ)χελοιοδώρου, Διόδωρος Ἀνταγόρου, Ἥρων Ἀπολλοδώρου, Αἰσχρίων Μενίωνος, Δαμάτριος Ἀπολλοδώρου, Πυθόδωρος Διόκλεος, Καλλῖνος Θεοδώρου, Εὐρυτίων Ἐπιχάρεος, Ἀρίστων Πασίωνος, Καλλίγειτος Κλεοδρόμου, Εὐθυμίδας Θοκλείδα, Νικόδαμος Παμφίλου, Θεόδωρος Πυ[θ]οκρίτου, Νίκων Μάντωνος, Καλλίστρατος Κράτωνος, Διονύσιος Καλ[λι]τ[έ]λεος, Ἀπολλωνίδας Εὐφρονίου, Εὐφρόνιος Φίλωνος, Ἀριστ[ί]ων Ἀρ[ι]στίωνος, Ἡράκλειτος Ἀπολλοδώρο[υ], Διόδωρος Θεογένεος, Ματρίας Ἡρακλείτου, Διονύσιος Μνασίωνος, Ἡράκλειτος Ἥρωνος, Καλλιτέλης Ἀγλωτέλεος, Θράσων Πατρέα, Ἀπολλόδωρος Πασιάδα, Ἀγάθυλλος Εὐγείτου, Νίκων Π[α]σιάδα, Λεύκων Διοτίμου. Τερμαστῆρες τῶν αὐτῶν δικαστᾶν· Φ]ιλόκαλος Ἡρακλείτου, Ἀριστοκλῆς Μάτριος, Ξενιάδας Ἵππωνος, Πολλι(ά)δας Ἀπολλοδώρου, Ματρόδωρος Πυθοτίμου, Καλλίας Πασίωνος, (Ξέν)ων Ἀλκάνδρου, Καλλιτέλης Ζευξιδώρου, Σα(ν)ίων Φιλλία, Ἡράκλειτος Νίκωνος, Θέογειτος Δίωνος, Πύρρος Αὐτοχάρε(ο)ς, Δαμίας [Κ]αλλίωνος, Αὐτίας Εὐφρονίου, Θ(ε)όγνητος Ἀμφικράτεος, Μελιττίων Εὐθυμ(ά)χου, Καλλίγειτος Πυθοδώρου, Καλλίγειτος Ἑρμῶνος, Ἀριστέας Ἀγησίλλου, Διονύσιος Καλλικλείδα, Καλλίας Πολυξίδα, Ἀρτ(ε)μίδωρος Ἀμφικλέ(ο)ς, Διονύσιος Καλλιτέλεος, Νίκων Μάντωνος, Νικόδαμος Παμφίλου, Λεύκων Διοτίμου, Καλλῖνος Θεοδώρου, Δ]ιόγειτος Θεοδώρου, Πυθόδωρος Διόκλεος, Διόδωρος Ἀνταγόρου, Ἡρ]όδωρος Δαμοχάρεος.

Aetatem tituli, quam in universum iam agnoverat Stais, accuratius definivit Sonne: acta enim haec sunt, cum et Corinthum et Epidaurum et Megara tunc foederis Achaici participes fuisse appareat, post annum 242 a. Chr. n. et ante annum 223, quo recesserant Megarenses; cum autem unoquoque annorum inde a 234 usque ad 223 alium noverimus foederi praefuisse praetorem atque Aegialeum, qui munere functus est anno tituli, eius aetas circumscripta est annis 242 et 235. Titulus tam recens alius, qui *στοιχηδόν* scriptus sit, mihi quidem non est notus, sed plane quadrat ad hanc aetatem litteratura, licet enim valde varia sit litterarum species, occurrunt formae, praesertim Pi et My, quae vetustiores esse nullo modo possunt. (Litterae My formae recentiores, quae inveniuntur iuxta M, typis non omnes poterant reddi.)

Hominum nomina complura redire in titulo Megarico C. I. G. Sept. I 42 non fugit Staem, de qua re iterare fere iuvat accuratam Dittenbergeri adnotationem: »Redeunt Ἡράκλειτος Ἀσκλάπωνος vs. 41, Τιμίας Πολυχάρεος vs. 34, Ζώπυρος Πίττου vs. 57, ... Πασίας Νίκωνος vs. 64. Deinde illic [in nostro] vs. 81 Ἡράκλειτος Ἀπολλοδώρου est, hic [in Megarico] vs. 30 Ἀπολλόδωρος Ἡρακλείτου, pater sine dubio cum filio. Etiam quod illic coniunctim commemorantur Ἀπολλωνίδας Εὐφρονίου, Εὐφρόνιος Φίλωνος vs. 80, hic vero Φίλων Ἀπολλωνίδα est vs. 15, arctissimam inter hos tres homines necessitudinem indicare videtur. Quod pleraque patrum nomina, quae hic legimus, etiam illic inveniuntur, ei rei in universum quidem propterea non multum tribuendum est, quia pleraque ex eis, velut Ἀπολλόδωρος, Ἡράκλειτος, Ἵππων, Καλλίας admodum volgaria sunt. Sed quod hic Διόδωρος Μάτριος, illic vs. 32 Ἀριστοκλῆς Μάτριος, hic Τερψίων, Τιμόξενος, Εὔδαμος Ματροδώρου, illic vs. 63 Καλλίας Ματροδώρου, hic Διοκλείδας Πασίωνος, illic vs. 37. 39. 46 Εὐαρ....ς, Καλλίας, Τιμίας Πασίωνος sunt, hos fratres [sive certe cognatos] esse si non certum at valde probabile est«.

Locorum, quae memorantur vs. 4 sq., nota sunt pauca. Vs. 4. 18 τὸ Σπίραιον: inter Epidaurum et Cenchreas Σπείραιον situm esse refert Ptolemaeus 3, 16, 12; *Spiraeum promunturium* Plinius n. h. 4, 12, 57. Titulo nostro confirmatur quod coniecit Odofredus Müller, apud Thucydidem 8, 10 pro ἐς Πείραιον legendum esse ἐς Σπίραιον, nisi quod is Σπείραιον scripsit sequens Ptolemaeum (Wyse). — Vs. 13 nescio an montem nostrum Κεραύνιον designarit vanus auctor libri de fluviis 18, 12: Μετὰ τὴν τοῦ Ἰλίου πόρθησιν Διομήδης, εἰς Ἄργος ὑποστρέψας, εἰς τὸν Κεραύνιον ἀνέβη λόφον. Tum ad τοῦ Κορνιάτα cf. n. 952 vs. 29 περὶ Κόρνους. — Vs. 22. 23 ἁ Πέτρα: vicum fuisse Corinthium testatur Herodot. 5, 92β; cf. Bursian, *Geographie von Griechenland* II 12 adn. 2. Quod additur articulus, id redit vs. 23. 24 τοῦ Σχοινοῦντος, in nomine noti portus a Cenchreis ad septentriones versus siti. — Vs. 29. 30 ὁ ὁλκός certe locus, in quo ὁ δίολκος; cf. Thucyd. 3, 15.

Supplendi negotium optime expedivit Stais, cuius omnia sunt praeter perpauca ea quorum auctores indicabo.

Vs. 3 ἀμφίλλεγον: De Lambda geminato cf. ad n. 556 vs. 18. — Vs. 4 et 9. 10 κατὰ τὸν αἶνον τὸν τῶν Ἀχαιῶν. Cf. μήτε κατὰ ψάφισμα μήτε κατ' αἶνον in decreto Delphico *Bull. de corr. Hell.* 5, 158 (= Dittenberger, Sylloge [2] 306) vs. 20, ad quem locum editor Haussoullier laudat Etymol. M. 36, 16 s. v. αἴνεσις: — — αἶνος, γνώμη — — καὶ ἡ χειροτονία καὶ ψήφισμα. Foederis Achaici civitatibus de litibus inter se ortis legatos alii ad aliam mittere non licebat, sed deferendae res erant ad synedrium (Paus. 7, 12, 5; cf. Sonne, De arbitris 40). — Vs. 19. 20 τοῦ Φάγας, vs. 22 τοῦ Ἀρχίας genetivos masculinos esse censet Bechtel, quod, quamquam opponit Blass (Kühner, *Griech. Grammatik* I 372 adnot.) multos occurrere in titulo genetivos in α, non video quomodo aliter explicari possit. Vs. 20. 21 iuxta τοῦ Αἰγυπτίωνος habes τᾶς Αἰγ. — Vs. 30 ὑπέρ per errorem omissum (Bechtel). — Vs. 34 Ἐξα|[γόρα]ς Stais, Ἐξα|[ρχία]ς Bechtel. Illud praetuli, cum in iudicum catalogo versus divisi sint secundum syllabas, de quo more deflexum quidem est vs. 44. 67; sed loco priore aut addendum versui erat Σ, ad quod deest spatium, aut translocandum ΚΑΗ, quod cum effecisset versum reliquis omnibus breviorem (praeter vs. 85, ubi spatium est pro interpunctione), consentaneum est lapicidam noluisse. Restat igitur una tantum exceptio. — Vs. 35 Ἵπ(π)ωνος recte Bechtel; cf. vs. 86 et praeterea vs. 69 et 70. — Vs. 38 in. Εὐαρί[χίδα]ς supplevit Baun. — Vs. 41 in. Πουλυ|[χάρεο]ς supplevit Bechtel. Idem nomen eodem fere tempore Megaris redit C. I. G. Sept. I 28. — Vs. 42 restitui Ἐ]τεοτύλου; certum enim est ante E praecessisse aut T aut Γ. Ita fuerit formatum a nomine composito ex Ἐτεο- et ex alia voce a littera Tau incipiente — e. g. Ἐτεότιμος —, ut servata vocabuli posterioris littera prima additum sit suffixum -ύλος. — Vs. 54/55 Λευκιππίδαμος pro Λευκιππελίδαμος (Bechtel). — Vs. 48 Καλλι(φ)ῶν emendat Dittenb., recte fortasse. — Vs. 59 Πουλύας nomen etiam C. I. G. Sept. I 42 vs. 7. — Vs. 74 Ἀ(ρ)χελοιοδώρου recte Bechtel; cf. titulum Megaricum C. I. G. Sept. I 137 Ζώπυρος Ἀχελοιοδώρου. — Vs. 76. 95 de nomine Δίοκλες vide Usener, *Sintfluthsagen* 53. — Vs. 88 scriptum est Ἕρμων Ἀλκάνδρου, vs. 45 Ξένων Ἀλκ.; quin loco nostro sit erratum non dubitabimus, cum nomina vs. 86 sq. denuo relata scateant vitiis: manifesto lapidarium taedebat iterationis. Sic etiam Θεόγνητος vs. 90, cum vs. 63 sit Θόγνητος, errori tribuendum; cf. Θοκλείδας vs. 55. 78, Θοκρίνης vs. 54. 63. 64, Θοκλῆς C. I. G. Sept. I 40.

927 Fragmenta quattuor stelae eiusdem e lapide calcario, superne margine prominente instructae. In latere scripto incisae sunt lineae directae et transversae, sed campi sic formati parum accurate in litteris collocandis sunt respecti. *A* (n. 137) de margine superiore, a. 0,15. l. 0,18. cr. 0,15. *B* (n. 165), margo sinister servatus. A. 0,21. l. 0,11. cr. 0,12. *C* (n. 153) a. 0,15. l. 0,24. cr. 0,175. *D* (n. 197) a. 0,26. l. 0,10.

A et *D* edidit Baunack, Philologus 54, 1895, p. 61 n. 2; *C* (de eodem lapide esse non animadvertens) ibid. p. 62 n. 8. — *Exscripsi A. D, Fredrich B. C, quae contuli.*

A

ΙΝΑΝΚΑΙΣ
ΚΑΤΕΡΩΝΤ
ΟΚΛΗΣΠΟΛΥΣΤΙΣ
ΙΟΥ ΗΓΕΛΟΧΟΣ
ΝΤΕΣΕΚΚΛΕ
ΩΝΕΓΜΕΝΕ
ΣΤΡΑΤΟΥΣΤ

C

ΣΔΙΑΜΙ
ΓΕΝΟΜΕΝΗΝΠΕΙ
ΣΥΝΛΥΣΕΙΠΕΡΙΗΣΠΡΟ
ΟΝΕΩΝΤΗΝΠΟΛΙΝΤΩ
ΑΚΑΙΑΓΡΙΟΥΣΑΙΜΕΝ
ΟΙΝ ΗΝΕΡΜΙΟΝΙ
ΟΥΣΟΡΟΥ
ΙΑΑΝ

B

Ι
ΘΕ
ΕΠΙΛ
ΚΛΗΜΑ
ΤΩΝΠΡΟΣ
vacat
ΚΑΤΑΤΑΔΕ
ΠΑΡΕΚΑΤΕ
ΔΙΟΠΕΙΘΕ
ΚΑΡΠΩΝ
ΣΩΣΙΠΠ
ΑΝΘΕ

D

ΝΤ
ΑΣΔ
ΑΠΟΤΑ
ΡΑΝΕΩΣ
ΑΠΟΤΙΝ
ΘΥΘΕΙΤΑΙΣΤ
ΝΟΜΑΝΤΑ
ΛΛΑΛΩΝΙ
ΛΙΓΩΝΠΟΙ
vacat

Varia lectio Baunackii. *A* vs. 1 in. deest I, extr. deest Σ || vs. 3 extr. ΣΤΡ || vs. 4 in. ΑΙΟΥ, ut plenior tum lapis videatur fuisse || vs. 7 nil nisi ΤΟΥΣ. — *C* omissa vs. 2 in. Γ (»*vielleicht* Ξ]ενομένη»), extr. ΠΕΙ, vs. 3 extr. Ο, vs. 5 in. Λ, vs. 6 litterae primae quattuor, versus octavi reliquiae || vs. 7 in. ΟΝΣ. — *D* vs. 1 pro ΝΤ dat Π || vs. 2 ΑΕΔ || vs. 4 in. omittit — || vs. 9 extr. omittit I.

A

- - - - - - ἄκρ]ωνοι καὶ δ[ι-
ομολογησάντων ἑ]κατέρων τ[ῶν πόλεων
- - - - -]οκλῆς Πολύστιδ[ος
- - - - - -αίου, Ἡγέλοχος
- - -, ἀποσταλέν(?)]τες ἐκ Κλε[ωνῶν
- - - - - -]ων, ἐγ μὲν Ἑ[ρμιόνος
- - - - - -στ]ράτου, Στ- - -

B

- - - - - - - - - - - - - - -
Θε- - - - - - - - - - - - -
ἐπὶ [- - - - - - - - - - - ἐν-
κλήμα[τα - - - - - - - - - - - -
τῶν πρὸς - - - - - - - - - - - -

Κατὰ τάδε [ἔκριναν - - πρεσβευτᾶν ἀποσταλέντων
παρ' ἑκατέ[ρων τῶν πόλεων - - - - - -
Διοπείθε[ος - - - - - - - - - - -
Κάρπων[ος - - - - - - - - - - -
Σωσίππ[ου - - - - - - - - - - -
ἀνθε[ος - - - - - - - - - - - -

C

- - - - - - - - - - δαμ - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - γενομένην περ[ὶ - - - - - - - - -
- - - - - - - - συνλύσαι, περὶ ἇς προ[γέγραπται
ἁ πόλις τῶν Ἑρμι]ονέων τὰν πόλιν τ[ῶν Κλεωναίων
- - - -α καὶ ἀγρίους λιμεν- - - - - - -
- - - - κ]οινὰν Ἑρμιονέ[ων καὶ Κλεωναίων
- - - - τ]οὺς ὅρου[ς - - - - - - - - - - -
- - - ἀποστα]λέντ[ες(?) - - - - - - - -

D

- - - - - - ντ-
- - - - τ]άνδε -
- - - - ἀποτά[σσειν(?)
- - ἐπί(?)]ραν ἕως
- - - - ἀποτω-
ἀκολ]ουθεῖ ταῖς π-
νομαῖς τὰ
ἀλλάλων
αἰγῶν ποί[μνια.

Reliquias tenemus arbitrii pronuntiati, ut e litteratura aestimandum, saeculo a. Chr. n. altero. Litigaverunt Cleonae (*A* vs. 5) et Hermiona (*A* vs. 6. *B* vs. 4. 6) de regione ad mare sita (*C* vs. 5 λιμεν-), in qua erant agri pascui (*D* vs. 7. 9). Fragmentum *A* esse de summa lapidis parte patet e margine servato, *D* de infima e spatio vacuo, quod est infra scripturam. In priore lapidis parte collocatum erat *B*, nam manifesto vs. 6 post spatium vacuum incepit novum prooemium praemissum ipsi arbitrio; de quo praeter *D* superesse crediderim *B*.

Arbitrorum munere functi sunt Athenienses sive urbs alia, quae τὴν κοινὴν linguam iam receperat. Quod formas Doricas deprehendimus *D* vs. 7. 8, sumemus arbitros attulisse ipsa verba sibi probata, quibus altera urbium disceptantium in defendenda re sua usa esset. Similiter in arbitrio Pergameno (Inscr. Pergam. n. 250 *C* vs. 50 sq. »κατὰ λέξιν« insertus est locus e regia Antiochi epistula.

Supplementa mea sunt, nisi quod *A* vs. 2 ἱ[μετέρων et vs. 5 ἀποσταλέ]ντες dedit Baunack. — *A* vs. 4 post Υ unius litterae spatium est vacuum. — *C* vs. 2 sub fine certum est Γ.

928 Nr. 48. Angulus sinister superior stelae marmoreae cymatio ornatae. Scriptura valde detrita igiturque difficilis lectu. A. 0,24. l. 0,25. cr. 0,12. — *Exscripsi.*

ΙΓΡΑΜΜΑΤΕΟΣΤΟΙΣΑΧ
ΙΓΟΥΔΕΔΙΟΦΑΝΣΙΟΣΜΗ
ΔΑΥΡΙΟΙΑΓΟΝΤΙΕΠΙΙΕΡΕ
ΝΙΑΛΙΑΛΕΙΕΝΙΟΣΑΣΚΛ
ΤΟΥΠΡΕΣ ΣΥΤΑΠΑΡΑΤΟ
ΕΙΙΤΑΙΠΟΛΕΙΤΩΝΕΠΙΔΑ
ΑΔΟΥΠΕΡΓΑΜΗΝΟΝΙΕΡ
ΠΕΡΓΑΜΟΙΙΙΡ ΕΝΟΝΕ
ΚΑΙΘΕΑΡΟΔΟΚΟΝΤΟΥΔΙΟ
ΟΥΔΙΑΤΑΝΑΦ ΔΡΥΣΙΝ
.ΟΥΟΙΠΡΟΓΟΝΟΙΑΠΟΤ
ΑΥΤΩΙΓΑΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕ
ΑΝΚΑΙΑΤΕΛΕΙΑΝΩΝΑΝ
ΙΚΑΙΤΑΑΛΛΑΦΙΛΑ
ΓΝΟΙΣΚΑΙ

Ἐπ]ὶ γραμματέος τοῖς Ἀχ[αιοῖς ...., στρα-
ταγ]οῦ δὲ Διοφάνεος, μη[νὶ ....· ὡς δὲ Ἐπι-
δαύριοι ἄγοντι, ἐπὶ ἱερέ[ος ......, ... μη-
νί, ἁλια[ί]α (ἐ[ν]) ἐν [τ]ῶι Ἀσκλ[απιείωι· ἔδοξεν περὶ
τοῦ πρεσ[β]ευτᾶ παρὰ το[ῦ] βασιλέος Εὐμένεος
ἐ[ν] τᾶι πόλει τῶν Ἐπιδα[υρίων· Ἀρχίαν Ἀσκλαπι-
άδου Περγαμηνόν, ἱερ[ατεύοντα Ἀσκλαπιοῦ
Περγαμοῖ, [π]ρ[όξ]ενον εἶμεν τῶν Ἐπιδαυρίων
καὶ θεαροδόκον τοῦ Διο[νύσου καὶ τοῦ Ἀσκλαπι-
οῦ διὰ τὰν ἀφ[ί]δρυσιν [τοῦ θεοῦ, ἂν ἐποίησαν αὐ-
τ]οῦ οἱ πρόγονοι ἀπὸ τ[ᾶς πόλιος ἁμῶν, καὶ εἶμεν
αὐτῶι γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ προεδρί-
αν καὶ ἀτέλειαν [ὧ]ν ἂν [εἰσάγηι καὶ ἐξάγηι
πάντων] καὶ τὰ ἄλλα φιλά[νθρωπα πάντα, ὅσα καὶ
τοῖς λοιποῖς προξέ]νοις καὶ - - - - - - - -

Titulum constat exaratum esse priore saeculi alterius dimidio; Diophanes enim, qui eponymi munere fungitur, a. 191 praefuit Achaeorum auxiliis Pergamum missis (Polyb. 21, 9. Inscr. Pergam. n. 64) neque eius mentio fit post a. 169 (Polyb. 29, 8). Teste Pausania 2, 26, 8 Aesculapii cultus Pergamenus deductus erat ex Epidauro ab Archia quodam, a quo oriundum fuisse honoratum nostrum cognosci potest e versu undecimo. Quin sacerdos fuerit (vide vs. 7) eiusdem dei dubitari nequit; sed genti hereditarium Aesculapii sacerdotium tum nondum fuisse tributum, quod factum esse novimus e titulo Pergameno n. 251, inde sequi videtur quod in nostri versu septimo ad supplementum ἱερ[έα διὰ γένους Ἀσκλαπιοῦ non sufficit spatium. Ac re vera titulum Pergamenum posteriori adsignaverim aetati. Cum honorati nostri pater nomen gesserit desinens in -άδης (vs. 7 in.), usitatum autem in gente fuerit Ἀσκλαπιάδας (v. Inscr. Pergam. n. 190. 251), de supplemento constat; vs. 6 inserens Ἀρχίαν, nomen archegetae ut par est teste titulo Pergameno n. 190 in gente servatum, accuratissime exples spatium.

Vs. 2 Διοφάνεος: lectio certa. Cf. de hac orthographia G. Meyer, *Griech. Grammatik*² p. 221 sq. — Versum quartum expedire nequeo nisi sumens lapicidam per errorem bis exaravisse ΕΝ. — Vs. 8 Περγαμοῖ: lectio certa. — Vs. 9 supplementum τοῦ Διὸ[ς non expleret spatium. Constat certe Bacchum quoque Pergami inter principales deos esse habitum.

929 N. 603. Fragmentum marmoreum; ad sinistram servatus margo. A. 0,14. l. 0,21. cr. 0,09. — *Exscripsi.*

ΩΝΓΕΝΙΔ
ΛΕΓΟΜΕΝΑΣ
ΜΕΝΑΠΟΤΑΣΑΓ
ΤΟΜΠΟΤΑΜΟΝ
ΛΕΙΜΕΝΑΠΟ

- - - - - - - ἀμφι-(?)
λεγομένας - - - - - - - -
μὰν ἀπὸ τᾶς πυ[- - - ποί(?)
τὸμ ποταμὸν - - - - - - -
α εἶμεν ἀπὸ - - - - - - - -

Superesse videtur de arbitrio, quo definiuntur agrorum termini.

930 N. 254. Angulus sinister superior stelae aetomate et cymatio instructae, a. 0,16. l. 0,16. cr. 0,07.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 277. — *Exscripsi.*

Ο Ε

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΕ
ΝΟΣΤΕΤΑΡΤΟ
ΠΙΙΕΡΓ Ο

Θε[οί]. Ἀγαθᾶι τύχαι.
Ἐπὶ γραμματέ[ος τοῖς Ἀχαιοῖς - - - - - - -, μη-
νὸς τετάρτο[υ - - -· ὡς δὲ Ἐπιδαύριοι ἄγοντι
ἐ]πὶ ἱερ[έ]ο[ς - - - - - - - - - - - -

931 N. 284. Frustulum lapidis calcarii, ad sinistram margo servatus. L. 0,12. cr. 0,10. — *Exscripsi.*

ΕΙΚΟΝΑΕΝΕΠΙΔ
ΛΕΑΤΑΚΑΙΤΟΥΑΣ
ΕΠΙΓΡΑΦΑΝΕΧΟ
ΙΤΙΜΟΚΡΑ

[- - - - - - - - - - - - στᾶσαι δὲ αὐτοῦ καὶ
εἰκόνα ἐν Ἐπιδ[αύρωι ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Μα-
λεάτα καὶ τοῦ Ἀσ[κλαπιοῦ ἱερῶι καὶ τάνδε τὰν
ἐπιγραφὰν ἔχο[υσαν· Ἁ πόλις ἀνέστασε . . . . . .
. . η Τιμοκρά[τεος - - - - - - - -

Vs. 1. 2 Asclepii nomen legitimum erat: Ἀπόλλωνος Μαλεάτα καὶ Ἀσκλαπιοῦ ἱερόν; cf. adnotata ad n. 932 vs. 51 sq.

932 N. 98. Stela marmorea, a. 0,86. l. 0,38. cr. 0,11. Litterae parvae, confertae et inaequales, ut in priore parte, ubi insuper lapis admodum detritus, titulus aut omnino legi non possit aut summo negotio.

Exscripsi in priore parte adiutus a Blinkenbergio, qui partem posteriorem (inde a versu quadragesimo) litteris minusculis iam ediderat *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 169 n. 32.

[*Exemplum vide pag. 206.*]

Varia lectio Blinkenbergii. Vs. 40 δὲ καὶ . . . . . . ήσας καὶ (certus sum de lectione mea neque fuisse potest aoristus) || vs. 42 διακείμενος [τάν(?)]. Videtur post ΤΑ incepisse lapidarius iterare Α, sed animadvertens errorem suum litteram semiperfectam reliquisse || vs. 43/44 μεγαλομερὴς πεισθείσας δὲ καί || vs. 46. 47 addidi ΠΙΟΝΣ || vs. 55 χρυσῶ (sine iota).

Vs. 4 εὐ]νόως εἰς πάντα[ς τ]οὺς π[ολίτας]. — Vs. 5 αι τᾶ[ς] πόλ[ιος.

καὶ τᾶς πόλιος [ἐ]πιστ[αμένας - - - - - - - -
γε]γεν[η]μένου [τ]ῶ[ν δ]εινῶν - - - - - - - -
π[ερι]ί[σ]τατο καὶ τὰν α- - - - - - - - -, Εὐά[ν-
θης ἐπεδέ[ξ]ατο ἀγορανομῆ[σ]αι τὸ τέταρτον καὶ [ἑ]ξη[κο-
στὸν ἔτος καὶ ἀναστραφ[εὶς] καλῶς - - - -
των ποτὶ - - - - - - - - - - - - -, παρα[σκευ-
ὰν δὲ ἀπο[στε]ίλαντος εἰς τὰν π[ό]λιν αὐτῶ ἐκεῖ[σε ται-
ν]ὶ Μ[άρκ]ου Ἀντωνίου τοῦ ἐπὶ [πάν]των στραταγοῦ, ἕως [Εὐ-
ά[ν]θης διετέλεσε πολλῶν πᾶσιν, εὐνοί[ως συνθ[εὶ]ς [καὶ περ]ὶ
τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτᾶν [ε]ὐλα[β]εστ[ά]τ[ας] φυλα[χ]θε[ί-
σας, δι' ὃ καὶ γενηθείσας ὀλοσχερεστέρας ἐν τᾶι πόλει
σπάνιος σίτου τα[- - - - - κ]αὶ ἄ[σ]ου ἀσ[φ]αλ[ὲ]ς [τὸ
ἀγοράζειν τὸν σεῖτον ὄντα (l. ὂν τὰ) - - - - - - -
ους καὶ πωλου[μέ]νου τοῦ μεδίμνου το[ῦ] πυρο[ῦ] δραχμᾶν δ[έ-
κα] ἀπ- - - - - - - - - - - - - δραχμᾶν πέντ[ε] τε
κα[ὶ] δρα[χμᾶν] τεσσάρων, [ἐπ'] ἐνιαυτ[ὸν] μεν[ό]ντων στρατ[ιω-
τᾶ]ν, [- - - - ἐν] τε [τ]ᾶι [τ]ῶ[ν Ἀφα[ια[σ]ίων θυσίαι . . .
- - - - - - - - - - - - κατα- - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - παι[- - - τ]ε καὶ τῶν ἄλ[λων
- - - - - - - - - - - - - - - δεῖ[π]νον, ἐπέδωκ[ε
δ]ὲ [κα]ὶ π[υ]ρῶν [τε] πυ[ρ]ῶν ἡμίδιμνον ἐ[πὶ] τε τ[ᾶ]ι Διονυσίων
ἀγωνοθε[σ]ίας, ὑπά[ρχ]ων ἀτελὴς καὶ οὐ [κ]ατεσταμένος ἀ-
γωνοθέτας, ἀγορανομῶν δὲ καὶ φ[ι]λοδ[ό]ξ[ω]ς, καὶ ταῦτα
ἐπετέλεσε καὶ τὰν μεγίσταν ὑπέμεινε δαπάναν, εὐσε-
βῶς διακείμενος τ[ὰ] ποτὶ τοὺς θεούς. ἐπελθούσας δὲ καὶ
τᾶς τῶν Σωτηρίω[ν] θυσίας ἐφάνη καὶ ἐν ταύται μεγαλομε-
ρής, πεισθείσας δὲ καὶ τᾶς [ἁμ]ετέρας πόλιος στρατιώτας Εὐ[άν-
θης, καὶ ἐν τούτοις διὰ τᾶν [π]οτὶ τοὺς ἀγουμένους ἐντεύξεων
προνοούμενος καὶ φροντίζων ἐν πᾶσιν τᾶς πόλεος, [ἐ]πελθ[ό]ν-
τας ἐποίησεν παρεθῆμεν· ἐφ' οἷς καὶ πᾶσιν [ἔ]δοξε καὶ τοῖς [ἄρ-
χουσιν καὶ τοῖς συνέδροις· ἐπαινέσαι Εὐάνθη Κώνωνος [Ἐ-
πιδαύριον ἐφ' ἇι πεποίηται φιλαγαθίαι εἰς τὰν πόλιν καὶ δε-
δόσθαι αὐτῶι τιμάς, στεφανῶσαι δὲ αὐτὸν κα[ὶ χρυ]σῷ στε-
φάνῳ, στᾶσαι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα χαλκέαν ἐν τῶι ἱερῷ
τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Μαλεάτα καὶ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ καὶ ἀν[αγ]ο-
ρεῦσαι τὸν στέφανον ἐν τῶι ἀγῶνι τῶν Ἀπολλωνεί[ων
κα]ὶ Ἀσκλαπιείων καθ' ἑκάσταν πανάγυριν, διότι· «Στεφ[α]νοῖ

ΝΟΩΣΕΙΣΠΑΝΤΑ ΣΥΣΠ
ΑΙΤΑ ΠΟΛΙΟ

ΤΕ Α Λ Ι
ΚΑΙΤΑΣΠΟΛΙΟΣ ΞΠΙΣΤ
ΈΝΙΜΕΝΟΥ Ω ΥΝΑΤ
ΠΞ Ι_ΤΑΣΙΝΚΑΙΤΑΝΑ ΕΙ ΕΥΑ
ΘΗΣΕΠΕΔΕ-ΑΤΟΑΓΟΡΑΝΟΜΗ ΑΙΤΟΤΕΤΑΡΤΟΝΚΑΙΓΝΕΝΙ
ΚΟΣΤΟΝΕΤΟΣΚΑΙΑΝΕΣΤΡΑ
ΤΑΝΠΟΤΙ Ι Α ΙΙΕΙ ΑΝΠΑΡΑ
ΑΝΔΕΑΠΟ, ΙΕΙΛΑΝΤΟΣΕΙΣΤΑΝΠ ΛΙΝΑΜΩΝΙΚΑΝ
ΜΙΜ / Ι ΙΟΥΑΝΤΩΝΙΟΥΤΟΥΣΠΙΙ ΙΤΩΝΣΤΡΑΤΑΓΟΥΟΜΩΣ
ΑΙΘΗΣΔΙΕΤΕΛΕΣΕΠΩ Λ Ω ΝΠΑΣΙΝΩΣΑΥΤΟΞ ΝΟ Σ Ι Ι
ΤΟΠΛΗΘΟΣΤΩΝΣΤΡΑΤΙΩΤΑΝ ΥΛΛΙΣΤ Τ ΦΙΛΑ ΛΟ
ΑΣΔΙΟΚΑΙΓΕΝΗΘΕΙΣΑΣΟΛΟΣΧΕΡΕΣΤΕΡΑΣΕΝΤΑΙΠΟΛΕΙ
ΣΠΑΝΙΟΣΣΙΤΟΥΤΩΙΙ ΛΙΟ Ϲ/ΛΞΟΛΛΓΣ
ΑΓ Ο Ρ ΑΞ Ε Ι Ν Τ Ο Ν ΣΕΙΤΟΝΟΝΤΑΙΙ
ΟΥΣΚΑΙΠΩΛΟΥ ΝΟΥΤΟΥΜΕΔΙΜΝΟΥΤΟΥΓΥΡΟΥΔΡΑΧΜΑΝΔ
Ι ΛΠ ΙΙ Π ΔΡΑΧΜΑΝΠΕΝΤ ΤΕ
ΚΑ ΔΡΑ ΑΝΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΝΙΑΥΤ ΜΕΙΝ ΝΤΩΝΣΤΡΑΤ
Ν ΤΕΙΑΙ Ω Ο ΙΣΙΙΩΝΘΥΣΙΑΙ
ΚΑΤΑ Α ΑΧΑ Ξ Ι ΜΑ
ΟΣΑ ΠΑΝ ΓΕΚΑΙΤΩΝΑΛ
ΟΜ ΣΙΝΕ ΔΕΙΙΙΝΟΝΕΠΕΔΩΚ
Ε ΛΙΠΑΞΙΝ ΞΠΥΙΩΝΗΜΕΔΙΜΝΟΝΕ ΤΕΤ ΝΔΙΟΝΥΣΙΩΝ
ΑΓΩΝ ΟΕ / ΠΑΙΧΩΝΑΤΕΛΗΣΚΑΙΟΥΙΑΤΕΣΤΑΜΕΝΟΣΑ
ΓΩΝΟΘΕΤΑΣΑΓΟΡΑΝΟΜΩΝΔΕΚΑΙ ΛΟΔ Ξ ΣΚΑΙΤΑΥΤΑ
ΕΠΕΤΕΛΕΣΕΚΑΙΤΑΝΜΕΓΙΣΤΑΝΥΠΕΜΕΙΝΕΔΑΠΑΝΑΝΕΥΣΕ
ΒΩΣΔΙΑΚΕΙΜΕΝΟΣΤ/, ΠΟΤΙΤΟΥΣΘΕΟΥΣΕΠΕΛΘΟΥΣΑΣΔΕΚΑΙ
ΤΑΣΤΩΝΣΩΤΗΡΙΩΡΟΥΣΙΑΣΕΦΑΝΗΚΑΙΕΝ ΤΑΥΤΑΙΜΕΓΑΛΟΜΕ
ΡΗΣΑΙΤΗΘΕΙΣΑΣΔΕΚΑΙΤΑΣ ΥΕΤΕΡΑΣΠΟΛΙΟΣΣΤΡΑΤΙΩΤΑΣΕΥ
ΘΗΣΚΑΙΕΝΤΟΥΤΟΙΣΔΙΑΤΑΝ ΟΤΙΤΟΥΣΑΓΟΥΜΕΝΟΥΣΕΚΤΕΝΕΙΑΝ
ΠΡΟΝΟΟΥΜΕΝΟΣΚΑΙΦΡΟΝΤΙΖΩΝΕΝΠΑΣΙΤΑΣΠΟΛΙΟΣ ΠΙΟΥ
ΣΑΣΕΠΟΙΗΣΕΝΠΑΡΕΘΗΜΕΝΕΦΟΙΣΚΑΙΠΑΣΙΝΞΔΟΞΕΚ ΑΙΤΟΙΣ
ΧΟΥΣΙΝΚΑΙΤΟΙΣΣΥΝΕΔΡΟΙΣΕΠΑΙΝΕΣΑΙΕΥΑΝΘΗΕΥΝΟΜΟΥ
ΠΙΔΑΥΡΙΟΝΕΦΑΙΠΕΠΟΗΤΑΙΦΙΛΑΓΑΘΙΑΙΕΙΣΤΑΝΠΟΛΙΝΚΑΙΔΕ
ΔΟΣΘΑΙΑΥΤΩΙΤΙΜΑΣΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΔΕΑΥΤΟΝΚΑ ΣΩΣΤΕ
ΦΑΝΩΙΣΤΑΣΑΙΔΕΑΥΤΟΥΚΑΙΕΙΚΟΝΑΧΑΛΚΕΑΝΕΝΤΩΙΕΡΩ
ΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΜΑΛΕΑΤΑΚΑΙΤΟΥΑΣΚΛΑΠΙΟΥΚΑΙΑΝ Ο
ΡΕΥΣΑΙΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΕΝΤΩΙΑΓΩΝ ΙΤΩΝΑΠΟΛΛΩΝΙΕΙ Ι
ΙΑΣΚΛΑΠΙΕΙΩΝΚΑΘΕΚΑΣΤΑΝΠΑΝΑΓΥΡΙΝΔΙΟΤΙΣΤΕΦ ΝΟΙ
ΠΟΛΙΣΑΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΕΤΑΣΕΝΕ
ΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΑΣΕΧΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΑΥΤΑΝΤΑΣΔΕΑΝΑ
ΓΟΡΕΥΣΙΟΣΤΟΥΣΤΕΦΑΝΟΥΤΑΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΠΟΙΕΙΣΘΑΙ
ΤΟΥΣΑΕΙΑΝΤΙΤΥΝΧΑΝΟΝΤΑΣΔΑΜΙΟΥΡΓΟΥΣΚΑΙΤΟΝΑΓΩΝΟ
ΕΤΑΝΚΑΙΤΟΥΣΕΛΛΑΝΟΔΙΚΑΣΚΑΛΕΙΣΘΑΙΔΕΚΑΙΕΙΣΠΡΟΕΔΡΙ
ΝΕΥΑΝΘΗΕΥΝΟΜΟΥΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΑΥΤΟΥΚΑΙΕΝΤΑΙΠΑΝΑ
ΥΡΕΙΤΩΝΑΠΟΛΛΩΝΙΕΙΩΝΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΕΙΩΝΚΑΙΟΙΔΑΜΙΟΡ
ΓΟΙΔΙΔΟΝΤΩΤΩΑΓΩΝΟΘΕΤΑΕΝΤΑΙΑ Π ΟΓΡΑΦΑΙ ΜΕΤΑΤΩΝΑΛ
ΛΩΝΩΝΑΝΔΟΞΗΚΑΛΕΙΣΘΑΙΕΙΣΠΡΟΕΔΡΙΑΝΜΕΤΑΤΟΑΝΑ
ΚΛΗΘΗΜΕΝΤΟΥΣΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΩΝΡΩΜΑΙΩΝΕΙΜΕ ΔΕΑΥ
ΤΩΙΚΑΙΠΡΟΠΟΜΠΕΙΑΝΕΝΤΟΙΣΑΠΟΛΛΩΝΙΕΙΟΙΣΚΑΙΑ ΑΠΙ
ΕΙΟΙΣΚΑΙΕΓΓΟΝΟΙΣΑΥΤΟΥΚΑΙΠΟΜΠΕΥΕΤΩ ΚΑΙ ΕΥΑΝΘΕΟΣ
ΒΟΥΣΣΤΕΦΑΝΟΥΣΘΩΔΕΚΑΙΕΝΤΟΙΣΕΠΙΠΟΛΙΟΣΘΕΩΡΙΚΟΙΣΔΙΟΝΥ
ΣΙΟΙΣΚΑΙΜΕΤΑΤΟΓΕΝΕΣΘΑΙΤΑΣΣΠΟΝΔΑΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝ Ο ΕΝ
ΤΟΥΣΕΥΕΡΓΕΤΑΣΚΑΡΥΞΑΤΩΟΚΑΡΥΞΔΙΟΤΙΑΠΟΛΙΣΑΤΩ ΠΙ
ΔΑΥΡΙΩΝΣΤΕΦΑΝΟΙΕΥΑΝΘΗΕΥΝΟΜΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝΧΡΥΣΩ
ΣΤΕΦ/ΝΩΙΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΑΣΕΧΩ
ΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΑΥΤΑΝΕΙΜΕΝΔΕΕΥΑΝΘΗΕΥΝΟΜΟΥΕΠΙΔΑΥ
ΡΙΟΝΚΑΙΛΝΕΙΣΦΟΡΟΝΚΑΙΑΤΕΛΗΚΑΙΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΤΟΝΚΑΙ
ΕΓΓΟΝΟΥΣΑΥΤΟΥΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΕΙΣΣΤΑΛΑΝΤΟΥ Ο
ΤΟΣΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΠΑΡΑΤΑΝΕΙΚΟΝΑΑΥΤΟΥ

ἁ] πόλις ἁ τῶν Ἐπιδαυρίων (Εὐάνθη Εὐνόμου Ἐπιδαύριον) χρυσέωι στεφάνωι ἀρετᾶς ἕνε-
κε]ν καὶ εὐνοίας ἇς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν.» τᾶς δὲ ἀνα-
γορεύσιος τοῦ στεφάνου τὰν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι
τοὺς ἀεὶ ἀντιτυγχάνοντας δαμιουργοὺς καὶ τὸν ἀγωνο-
θ]έταν καὶ τοὺς ἑλλανοδίκας. καλεῖσθαι δὲ καὶ εἰς προεδρί-
α]ν Εὐάνθη Εὐνόμου καὶ ἐγγόνους αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς πανα-
γ]ύρεσι τῶν Ἀπολλωνιείων καὶ Ἀσκ[λ]απιείων καὶ οἱ δαμιορ-
γοὶ διδόντω τῷ ἀγωνοθέτᾳ ἐν τᾶι ἀπογραφᾶι μετὰ τῶν ἄλ-
λων, ὧν ἂν δόξῃ καλεῖσθαι εἰς προεδρίαν μετὰ τὸ ἀνα-
κληθῆμεν τοὺς εὐεργέτας τῶν Ῥωμαίων. ἦμε[ν] δὲ αὐ-
τῶι καὶ προπομπεύειν ἐν τοῖς Ἀπολλωνιείοις καὶ Ἀ[σκλ]απι-
είοις καὶ ἐγγόνοις αὐτοῦ, καὶ πομπευέτω καὶ Εὐάνθεος
βοῦς. στεφανούσθω δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ πόλιος Ξεναρκείοις Διονυ-
σίοις, καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τὰς σπονδὰς καὶ στεφαν[ω]θ[ῆμ]εν
τοὺς εὐεργέτας καὶ καρυξάτω ὁ κᾶρυξ, διότι· «Ἁ πόλις ἁ τῶ[ν Ἐ]πι-
δαυρίων στεφανοῖ Εὐάνθη Εὐνόμου Ἐπιδαύριον χρυσέῳ
στεφ[ά]νωι ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ καλοκἀγαθίας ἇς ἔχω[ν
διατελεῖ εἰς αὐτάν.» ἦμεν δὲ Εὐάνθη Εὐνόμου Ἐπιδα[ύ-
ριον καὶ ἀνείσφορον καὶ ἀτελῆ καὶ ἀλειτούργητον καὶ
ἐγγόνους αὐτοῦ. ἀναγράψαι δὲ εἰς στάλαν τοῦ [δόγμα-
τ]ος τὸ ἀντίγραφον παρὰ τὰν εἰκόνα αὐτοῦ.

Definitio aetatis, quam dederat Blinkenberg, egregie confirmata est lectione pleniore: aedilem enim fuisse Euanthem anno pugnae Actiacae a. Chr. n. 31, quo Marci Antonii exercitus Graeciam summis aerumnis affecit (cf. Hertzberg, *Griechenland unter den Römern* I, 483), nunc patet e versu 25. Edocemur tunc praesidio Romano occupatam esse etiam Epidaurum (vs. 33). Cum annus dicatur nonagesimus quartus (vs. 21 sq.), aeram quandam Epidauri usitatam patet incepisse ab anno a. Chr. n. centesimo vigesimo quinto (cf. supra p. 185, IV).

Vir honoratus, cui positus etiam est n. 1429, oriundus erat a familia, quae per multa florebat genera; eius stemma delineare conatus sum ad n. 1124—1130.

Vs. 26 συ]νθ[εί]ς aptum ad vestigia et ad sensum: »*componens beneficia circumspectissime excogitata*«. — Vs. 27 certum est in πλῆθος H. — Vs. 24/26 παρα[σκευ]άν: quae necessaria ad bellum, incluso frumento. — Vs. 31 sq. constabat tritici modius drachmis decem, sed Euanthes eum vendidit drachmis quinque vel quattuor. Pretium illud illustrat calamitatem, qua tunc pressa est Graecia; in titulo Ephesio, qui videtur tertii vel alterius a. Chr. n. saeculi, *Greek Inscriptions in the Brit. Mus.* III 2 n. 455, tritici pretium drachmarum sex ut insolite magnum perhibetur; Pergami aetate Eumenis prioris triticus constabat drachmis quattuor (Inscr. Pergamen. 13, 3); cf. etiam Boeckh, *Staatshaushalt.* [3] I 118 sq. — Vs. 38 ἀνάδωρος: cf. ad n. 914 vs. 6/7. — Vs. 39 sq. »*licet ut immunis non constitutus esset agonotheta eodemque anno iam agoranomi munus in se recepisset, negotia quoque agonothesiae perfecit*«. — Vs. 46/47 [ἱ]κε-[θ]ύ[σας: impetravit Euanthes a ducibus Romanis, ut conquisitionem militum urbi condonarent soluta pecunia, cuius quidem partem pependit ipse. — Vs. 51 sq. ἐν τῶι ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Μαλεάτα καὶ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ: ex hoc loco et ex aliis non paucis est manifestum, sacrum Epidaurium semper commune fuisse Apollinis et Aesculapii (cf. ad n. 951 vs. 2), quam rem testantur etiam nummi Epidaurii saeculi quarti vel tertii, quorum latus anticum exhibet caput Apollinis, posticum Aesculapii statuam ex auro et ebore a Thrasymede factam (*Greek coins in the Brit. Mus., Peloponnesus* p. 156 n. 7; tab. 29 fig. 14). Eodem spectat sollemnis feriarum designatio Ἀπολλωνιεῖα (nota terminationem -ειεα) καὶ Ἀσκλαπιεῖα (vs. 53. 61. 65), quae eaedem in titulis permultis extraneis et a scriptoribus simpliciter Ἀσκλαπιεῖα dicuntur; cf. de iis Plat. Ion. init. Schol. Pind. Nem. 3. 145. Pausan. 2, 26, 7. Br. Keil, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 77 sq. Cavvadias (Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 218 sq.) distinguit ferias duas: prisca Ἀσκλαπιεῖα penteterica et Ἀπολλωνιεῖα καὶ Ἀσκλαπιεῖα annua, quae condita sint primo p. Chr. n. tempore, de qua aetate certe eum erravisse noster probat titulus; praeterea confer quae adnotavi ad n. 1431. — Vs. 55 manifesto aberrans de Ἐπιδαυρίων ad Ἐπιδαύριον verba omisit lapidarius. — Vs. 59 ἑλλανοδίκαι: arbitri in feriis Ἀσκλαπιείων. — Vs. 62 διδόντω κτλ. »*tradunto nomen eius inscriptum in catalogo eorum qui ad προεδρίαν incitandi sunt post benefactores Romanos*«. — Vs. 66 sq. πομπευέτω κτλ. Videtur imperatum fuisse civibus ditissimis ut ad sacrificium feriarum publicum conferrent bovem. — Vs. 74. 75 δόγμα]|τος restitutio certa e vestigiis servatis; ψαφίσμα]|τος Blinkenberg.

933 N. 83. Fragmentum lapidis calcarii ubique fracti, sed servatum esse primum tituli versum, monstrant reliquiae cymatii. A. 0,17. l. 0,28. cr. 0,12.

Baunack, Philologus 54, 1895, p. 63 n. 11. *Exscripsi.*

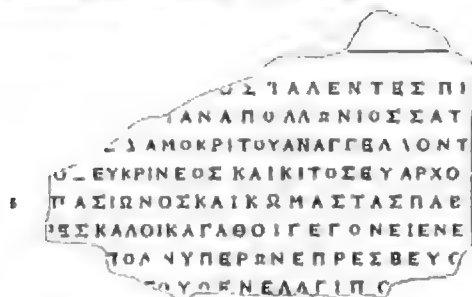

Θεοί· Ἐπεὶ οἱ ἀπ]οσ[τ]αλέντες π[ρεσβευταὶ
εἰς ....]αν Ἀπολλώνιος Σατ[ύρου καὶ
.......ς] Δαμοκρίτου ἀναγγέλ[λ]οντ[ι, ὅτι ...
...ο[ς] Εὐκρίνεος καὶ Κίτος Εὐάρχο[υ καὶ ...
... Πασίωνος καὶ Κωμάστας Πα........
ἄνδρ]ες καλοὶ κἀγαθοὶ γεγόνειεν ἐ[ν πᾶσιν εἰς
ἁμῶν τὰν] πόλιν ὑπὲρ ὧν ἐπρέσβευο[ν, εὐνοίας
καὶ σπουδᾶς] οὐ[θ]ὲν ἐλλείπο[ντες - - - -

In octo tituli versibus unaquaeque fere littera est clarissima. Baunack dicens »*einiges aus sieben Zeilen lesbar*« e singulis versibus 1—4. 6. 7 singula vel bina dat vocabula.

Vs. 5 extr. ambiguum utrum fuerit B an P.

934. 935 N. 8. Basis quadrangula lapidis calcarii, supra et infra cymatiis instructa. Angulus superior sinister deletus. A. 0,71. l. 0,73. cr. 0,43. Titulo n. 935 superscriptus est n. 934 litteris magnis (ca. 0,03) et tam late diductis, ut huius latitudo eadem sit atque alterius, qui litteris parvis (in versibus quidem duobus primis maiores sunt quam in reliquis) et confertis iisdem valde inaequalibus exaratus et valde evanidus est itaque admodum difficilis lectu, praesertim cum in museo quod dicitur incommodissime fuerit collocatus.

934 Baunack, *Aus Epidauros* 16. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 274 n. 25. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 203. — *Exscripsi.*
935 Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 204. — *Exscripsi* quoad potui e lapide, exemplum emendavi ex ectypo.

934
Α Χ Α Ι Ο Ι Κ Α Ι Β Ο Ι Ω Τ Ο Ι Κ Α Ι
Φ Ω Κ Ε Ι Σ Κ Α Ι Ε Υ Β Ο Ε Ι Σ Κ Α Ι
Λ Ο Κ Ρ Ο Ι Κ Α Ι Δ Ω Ρ Ι Ε Ι Σ Τ Ι Τ Ο Ν
Σ Τ Α Τ Ε Ι Λ Ι Ο Ν Τ Ε Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η
Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Α Α Υ Τ Ω Ν Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο Ν
Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α

935
ΕΠΕΙΔΗΤΙΤΟΣΣΤΑΤΕΙΛΙΟΣΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣΑΝΗΡΑΞΙΟΛΟΓΟΣ
ΚΑΙΤΟΥΠΡΩΤΟΥΤΑΓΜΑΤΟΣΑΠΑΝΤΙΤΩΙΠΡΟΓΕΙ ΝΩΣΕΜΝΩΣ
ΚΑΙΘΑΥΜΑΣΤΩΣΒΙΩΙΚΑΛΛΙΣΤΟΝΠΟΛΕΙΤΕΥΜΑΙ ΘΕΙΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΜΕΤΑΤΟΤΗΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΗΜΕΙΝΑΠΟΔΟΘΗΝΑΙΜ Γ
ΧΡΟΝΟΙΣΕΠΙΠΟΝΩΤΑΤΩΝΑΜΑΚΑΙΣΦΑΛΕΡΩΤΑΤΩΝΚΑΙΡΩΝΠΟΝΟ ΑΙΘΕΡ/
ΤΗΕΝΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΣΜΕΙΖΟΝΑΣΕΝΟΣΔΕΝΙΑΥΤ ΥΠΛ ΝΑΣΔΙΩΝ ΟΛΛΑ ΚΑ
ΛΩΣΔΙΕΘΗΚΕΝΗΜΑΣΚΑΙΤΑΤΗΣΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣΕΤΙΠΛΑΝΩΜΕΝΑ<Λ ΑΣΤΗ Α Λ Α
ΠΑΝΤΑΤΑΥΤΑ ΕΔΟΞΕΤΩΙΠΑΝΑΧΑΙΚΩΙΣΥΝΕΔΡΙΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΟΝΑΝΔΡΑΚΑΙΑΝΑΣΤΗΣΑΙ
ΑΥΤΟΥΧΑΛΚΑΣΕΙΚΟΝΑΣΕΝΤΕΤΟΙΣΠΑΝΗ /ΡΙΣΤΗΡΙΟΙΣΤΩΝΠ/
ΕΝΕΙΚΑΙΕΝΕΠΙΔΑΥΡΩΙΕΝΤΩΙΤΟΥΑΣΚΛΗΠΙΟΥΙΕΡΩΙΕΠΙΓΡΑ
ΚΕΙΣΚΑΙΕΥΒΟΕΙΣΚΑΙΛΟΚΡΟΙΚΑΙΔΩΡΙΕΙΣΤΙΤΟΝΣΤΑΤΕΙΛΙΟΝΤΕΙΜΟΚΡΑΤΗ.
ΟΜΕΝΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ

Var. lect. 934 Clarissimum est, ut solus Baunack vitia commiserit: vs. 4 extr. Τειμοκράτ[ους, vs. 5 γραμματέα μ τὸν γενόμενον, totum versum sextum omisit.

935 *Varia lectio Cavvadiae.* Vs. 2 προ[γ]ε[γενη]μένωι, quorum non vidi με et deest Iota mutum || vs. 3 extr. κάλλιστον πολειτ[ευσάμενος καὶ αἱρε-θεὶς], addidi: vs. 4 extr. Μ Γ; vs. 5 litteras post καιρῶν; vs. 6 post ΠΛ; vs. 7 post πλανώμενα, quas quamvis adesas certo enucleavisse mihi videor || vs. 8 ἐπαινέσαι αὐ[τὸν καὶ] στῆσαι || vs. 9 extr. ἔν τε τοῖς καθ' ἡμ[ᾶς] συν - - ω - - - - -.

934
Ἀχαιοὶ καὶ Βοιωτοὶ καὶ
Φωκεῖς καὶ Εὐβοεῖς καὶ
Λοκροὶ καὶ Δωριεῖς Τίτον
Στατείλιον Τιμοκράτη,
γραμματέα αὐτῶν γενόμενον,
ἀρετῆς ἕνεκα.

935
Ἐπειδὴ Τίτος Στατείλιος Τιμοκράτης ἀνὴρ ἀξιόλογος
καὶ τοῦ πρώτου τάγματος ἅπαντι τῶι προγε[γενημέ]νωι σεμνῶς
καὶ θαυμαστῶς βίωι κάλλιστον πολείτευμα [ἐπολειτεύσατο καὶ αἱρε]θεὶς
γραμματεὺς μετὰ τὸ τὴν ἐλευθερίαν ἡμεῖν ἀποδοθῆναι μ[ε]γ[αλο]ψύχως ἐν
χρόνοις ἐπιπονωτάτοις ἅμα καὶ σφαλερωτάτων καιρῶν πόνο[υς τε κ]αὶ θερ[απείας ὑπέσ-
τη ἑνὸς μὲν ἀνδρὸς μείζονας, ἑνὸς δ' ἐνιαυτ[ο]ῦ πλ[είο]νας, δι' ὧν [π]ο[λ]λα[χῶς καὶ] κα-
λῶς διέθηκεν ἡμᾶς καὶ τὰ τῆς ἐλευθερίας ἔτι πλανώμενα [κ]ατεστή[σ]α[το· δι]ὰ
πάντα ταῦτα ἔδοξε τῶι Παναχαϊκῶι συνεδρίωι ἐπαινέσαι τὸν ἄνδρα καὶ ἀναστῆσαι
αὐτοῦ χαλκᾶς εἰκόνας ἔν τε τοῖς πανη[γ]υριστηρίοις τῶν Π[αναχ]αιῶν ἐν τῶι τοῦ δῖος θεοῦ
τεμ]ένει καὶ ἐν Ἐπιδαύρωι ἐν τῶι τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱερῶι, ἐπιγρα[φὴν ἐχούσας «Ἀχαιοὶ καὶ Βοιωτοὶ
καὶ Φω]κεῖς καὶ Εὐβοεῖς καὶ Λοκροὶ καὶ Δωριεῖς Τίτον Στατείλιον Τειμοκράτη, [γραμματέα
αὐτῶν γεν]όμενον, ἀρετῆς ἕνεκα.»

Tituli n. 935 versum quartum rettulit Cavvadias ad libertatem Graeciae a. 67 p. Chr. n. a Nerone pronuntiatam, quae tamen sententia refutari videtur titulo n. 1139. Nam cum libertatis concessione memorata in titulo nostro verisimillime connectendus est eximius honor trium statuarum positarum P. Memmio Regulo Achaeorum nomine a Tito Statilio Timocrate nostro et eius fratre; Memmius autem iam a. 61 est mortuus (vide Prosopogr. Imp. Rom. II p. 364 n. 342). Administrationem Achaiae recepit a. 35, Romam mense Septembri anni 38 iam redierat; cum autem foedus magnum, cuius scriba honoratur titulo nostro, iam viguisse a. 37 p. Chr. n. testetur titulus Acraephiensis C. I. G. Sept. I 2711 vs. 22 sq. (nisi quod Dorienses hic non referuntur: Ἀχαιῶν καὶ Βοιωτῶν καὶ Λοκρῶν καὶ Φωκέων καὶ Εὐβοέων τὸ κοινόν), manifesto ipsa concessio huius foederis condendi in titulo nostro vs. 4 dicta est τὴν ἐλευθερίαν ἀποδοθῆναι eademque erat causa, cur n. 1139 ab Achaeis honoraretur Memmius, ut iam appareat anno aut 35 aut 36 et ictum esse id foedus et scriptum titulum nostrum et n. 1139.

In titulo Acraephiensi modo laudato confoederati audiunt Πανέλληνες (vs. 10. 61. 67. 101 sq.), sicut in nostro Παναχαιοί; l. l. n. 2712, 39 sq. Ἀχαιοὶ καὶ Πανέλληνες. Cum foederis conventus (in nostro vs. 8 τὸ Παναχαϊκὸν συνέδριον) haberetur Argis (l. l. n. 2711 vs. 102. 2712 vs. 39 sq.), hanc civitatem inter foederatas fuisse patet, unde sequitur, vocem Ἀχαιοί in sociorum appellatione designare totius Peloponnesi incolas (cf. Polyb. 2, 38). Foedera igitur, quorum alterum sociavit civitates Peloponnesi, alterum civitates Graeciae septentrionalis — id initum iam erat circa liberae rei publicae Romanae finem (v. C. I. A. III 568: τὸ κοινὸν Βοιωτῶν, Εὐβοέων, Λοκρῶν, Φωκέων, Δωριέων) — a. 35 aut 36 se coniunxerant in unum magnum foedus, quod totam fere Graeciam amplectebatur.

Ad honorati filium spectant tituli n. 936—940; consentaneum est exteros motos esse morte pueri, cuius pater summo ut videtur foederis magistratu fungeretur; novum enim foedus Achaicum secutum esse credendum est exemplum antiqui, in quo locum fere primum tenebat ὁ γραμματεύς (Polyb. 2, 43; cf. Niese, *Hermes* 35, 56).

N. 935 vs. 2, vs. 3 αἱρεθείς, vs. 6 πλείονας, vs. 7 διά, vs. 10. 11. 12 supplevit Cavvadias, reliqua ego.

Vs. 9 ad vocem lexicis ignotam πανηγυριστήριον cf. titulum Lycosurae repertum, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1896, p. 118 n. 13, vs. 15: ἀναστῆσαι δὲ καὶ εἰκόνας αὐτοῦ χαλκέας ἐν τοῖς κοινοῖς τῆς Ἑλλάδος πανηγυριστηρίοις· Ὀλυμπίασι καὶ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ. — Vs. 10 sq. ἐπιγραφὴν ἐχούσας κτλ. Non solum iussam inscriptionem in basi statuae insculpserunt Epidaurii (n. 934), sed insuper totum decretum (n. 935).

Familia, e qua oriundus erat vir honoratus, inter nobilissimas fuisse testatur multitudo titulorum. In stemmate quod delineare sum conatus moneo haud pauca sola niti litteraturae aestimatione, quam ob rem lector, quaeso, conferat quae ad singulos titulos sunt adnotata.

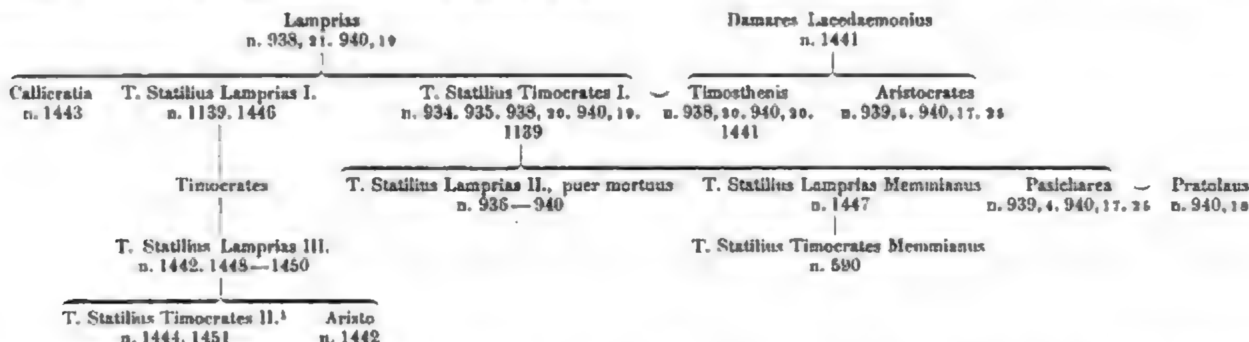

Eiusdem familiae erat Callicles Aristidis f. n. 1445 (honoratur enim cum gentilibus compluribus una et eadem exedra), cuius ut videtur nepotem habemus n. 1452.

[1] Huic affinis erat Tib. Claudius Xenocles, cuius stemma habes n. 1154.

936—938 In eodem lapide, in quo titulus antiquior n. 1100.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 205—207. N. 937 vs. 1—4 et collationem tituli n. 938 dedit Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 157. Cf. Buresch, Mus. Rhen. 49, 1894, p. 452. — *Exscripsi ex ectypis.*

[*Exemplum vide pag. 210.*]

Var. lect. Tam difficilis est lectio, ut sane admiratione sit dignum, quod statim a primo editore paene omnia recte dari poterant. Pauca quae deprehendi vitia, maximam partem iam notata a Blinkenbergio, sunt haec: N. 937 vs. 2 πέμπτη || vs. 3 ἔλεξεν ἐπηλλαχότος pro ἔδοξε μετηλλ. (quae falsa lectio ad hanc induxit interpunctionem: Ἄρειος Πάγος ἐν Ἐλευσεῖνι λόγους ἐποιήσατο. Τειμοσθένης -- ἔλεξεν). — N. 938 vs. 9 extr. θεὰς καὶ || vs. 10 omissum δὲ || vs. 12 πόλεσιν, tum Ἐπιδαύρωι || vs. 14 διανομαστικῆς, tum τῇ || vs. 15 ante Ἐλευσεῖνι omissum ἐν || vs. 16 τῆς || vs. 22 καιρῶι || vs. 23 extr. τιμήν.

936

Ἀθηναίων
ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βου-
λὴ τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ δῆμο[ς]
Τίτον Στατείλιον Στατειλίου
υἱὸν Τειμοκράτους Λαμπρίαν,
ἥρωα.

937

Ἐπὶ Ξενοκλείδου ἄρχοντος καὶ ἱερέως Δρούσου ὑπάτου, μηνὸς
Βοηδρομιῶνος πέμπτῃ ἀπιόντος· Ἄρειος πάγος ἐν Ἐλευσεῖνι· λόγους ἐποιήσατο Τει[μο-
σθένης Κ[α]λλισ[τ]ομάχου Ἀναφλύσ[τ]ιο[ς]· ἔδοξε· μετηλλαχότος ἐν Ἐπιδαύρωι νεανίου διασημοτάτου,
ε]ὐγ[ε]νείαι κ[εχο]ρηγημένου ἐπὶ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος ἀπό τε τῶν παρ᾽ ἡμῖν ἐπιφανεστάτ[ω]ν ἀν-
δ[ρ]ῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλεων καὶ ἡρπασμένου ὑπὸ τοῦ δαίμονος
ἀπὸ [με]γίστων ἐλπίδων ἐν τῆι πρώτηι τοῦ βίου ἡλικίαι· ἑλέσθαι μὲν αἱρετὸν τὴν πορευ[θη-
σο[μ]ένην καὶ παραμυθησομένην τούς τε γονεῖς αὐτοῦ καὶ τὸν πάππον, ἀναθεῖ[ναι
δὲ καὶ ἀνδριάντας αὐτοῦ ἐν τῆι ἀκροπόλει καὶ ἐν τῇ ἐν Ἐλευσεῖνι αὐλῇ παρὰ τοῖς
προγόνοις καὶ ἐν Ἐπιδαύρωι τῷ ἱερῷ ἐν τῶι τεμένει τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τὴν ἐπιγραφὴν
ἔχοντας· «Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακισχιλίων καὶ ὁ δῆμος Τίτον Στα-
τείλιον Στατειλίου υἱὸν Τειμοκράτους Λαμπρίαν, ἥρωα.» τὸν δὲ κήρυ[κ]α Λυσία[δ]ην γρά-
ψα]ι τῇ Ἐπιδαυρίων πόλει καὶ διαπέμψασθαι τὸν ὑπομνηματισμόν, ση[μ]ηνά-
μενον τῇ δημο[σί]αι σφραγεῖδι. κατεστάθη αἱρετὸς Τειμοσθένης Καλλιστομά-
χου Ἀναφλύστιος, Καλλιστόμαχος Καλλιστομάχου Ἀναφλύστιος.

938

Ἐπὶ Ξενοκλείδου ἄρχοντος καὶ ἱερέως Δρούσου ὑπάτου.
Ἐπὶ τῆς Ἐρεχθεῖδος τρίτης πρυτανείας, ἧ Ἀρχίλαος Λυσιμάχου Μαραθώνιος
ἐγραμμάτευεν· Βοηδρομιῶνος ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, ὀγδόῃ καὶ δεκάτῃ τῆς πρυτανείας· ἐκκλη-
σία κυρία ἐν τῷ θεάτρῳ· τῶν προέδρων ἐπεψήφιζε Πλάτων Ἡφαιστιάδης καὶ
συνπρόεδροι· Τειμοσθένης Καλλιστομάχου Ἀναφλύστιος εἶπεν·
ἐπειδὴ συμβέβηκεν Λαμπρίαν Τειμοκράτους ἐν Ἐπιδαύρωι πρὸ ὥρας τελευτῆσαι, ν[ε-
ανίαν κόσμιον καὶ σώφρονα καὶ πάσῃ ἀρετῇ ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ τοῦ βίου κατ᾽ ἀξίαν
τῆς τῶν προγόνων δόξης κεκοσμημένον εὐγενείᾳ τε τῇ Ἀθήνησιν ἀπὸ τῶν

936 ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥ
ΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟ
ΤΙΤΟΝΣΤΑΤΕΙΛΙΟΝΣΤΑΤΕΙΛΙΟΥ
ΥΙΟΝΤΕΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣΛΑΜΠΡΙΑΝ
ΗΡΩΑ

937
ΕΠΙΣΕΚΟΥΝΔΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΚΑΙΙΡΕΩΣΔΡΟΥΣΟΥΥΠΑΤΟΥΜΗΝΟΣ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣΠΕΜΠΤΗΑΠΙΟΝΤΟΣΑΡΕΙΟΣΠΑΓΟΣΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙΛΟΓΟΥΣΕΠΟΙΗΣΑΤΟΤΕΙ
ΣΟΕΝΗΣΚΛΛΙΣΤΟΜΑΧΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΞΕΔΟΞΕΜΕΤΗΛΛΑΧΟΤΟΣΕΝΕΠΙΔΑΥΡΩΙΝΕΑΝΙΟΥΔΙΛΣΗΜΟΤΑΤΟΥ
ΓΥΓΓΝΕΙΛΙΓΙΗΜΕΝΟΥΕΠΙΛΠΑΣΗΣΤΗΣΕΛΛΑΔΟΣΑΠΟΤΕΤΩΝΠΑΡΗΜΙΝΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΝΑΝ
ΔΙΩΝΚΑΙΑΠΟΤΩΝΕΝΔΟΞΟΤΑΤΩΝΕΝΤΗΙΕΛΛΑΔΙΠΟΛΕΩΝΚΑΙΗΡΠΑΣΜΕΝΟΥΥΠΟΤΟΥΔΑΙΜΟΝΟΣ
ΑΠΟΙ ΓΙΣΤΩΝΕΛΠΙΔΩΝΕΝΤΗΙΠΡΩΤΗΙΤΟΥΒΙΟΥΗΛΙΚΙΑΙΕΛΕΣΟΑΙΜΕΝΑΙΡΕΣΙΝΤΗΝΠΟΡΕΥΟ
ΣΟΙ ΕΝΗΝΚΑΙΠΑΡΑΜΥΘΗΣΟΜΕΝΗΝΤΟΥΣΤΕΓΟΝΕΙΣΑΥΤΟΥΚΑΙΤΟΝΠΑΠΠΟΝΑΝΑΘΕΙΝ
ΔΕΚΑΙΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣΑΥΤΟΥΕΝΤΗΙΑΚΡΟΠΟΛΕΙΚΑΙΕΝΤΗΙΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙΑΥΛΗΙΠΑΡΑΤΟΙΣ
ΠΡΟΓΟΝΟΙΣΚΑΙΕΝΕΠΙΔΑΥΡΩΙΤΗΙΙΕΡΑΙΕΝΤΩΙΤΕΜΕΝΕΙΤΟΥΑΣΚΛΗΠΙΟΥΤΗΝΕΠΙΓΡΑΦΗΝ
ΕΧΟΝΤΑΣΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣΤΙΤΟΝΣΤΑ
ΤΕΙΛΙΟΝΣΤΑΤΕΙΛΙΟΥΥΙΟΝΤΕΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣΛΑΜΠΡΙΑΝΗΡΩΑ ΤΟΝΔΕΚΗΡΥΙΑΛΥΣΙΑΗΝΓΡΑ
ΙΤΗΙΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΠΟΛΕΙΚΑΙΔΙΑΠΕΜΨΑΣΘΑΙΤΟΝΥΠΟΜΝΗΜΑΤΙΣΜΟΝΣΗΜΗΝΑ
ΜΕΝΟΝΤΗΙΔΗΜΟ ΑΙΣΦΡΑΓΕΙΔΙ::ΚΑΤΕΣΤΑΘΗΑΙΡΕΣΙΣΤΕΙΜΟΣΘΕΝΗΣΚΑΛΛΙΣΤΟΜΑ
ΧΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣΚΑΛΛΙΣΤΟΜΑΧΟΣΚΑΛΛΙΣΤΟΜΑΧΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ

938
ΕΠΙΣΕΚΟΥΝΔΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΚΑΙΙΕΡΕΩΣΔΡΟΥΣΟΥΥΠΑΤΟΥ
ΕΠΙΤΗΣΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣΤΡΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΗΑΡΧΕΛΑΟΣΛΥΣΙΜΑΧΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣΟΓΔΟΗΙΕΠΙΔΕΚΑΟΓΔΟΗΙΚΑΙΔΕΚΑΤΗΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΕΚΚΛΗ
ΣΙΑΚΥΡΙΑΕΝΤΩΙΘΕΑΤΡΩΙΤΩΝΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΖΕΠΑΛΤΩΝΗΦΙΣΤΙΑΔΗΣΚΑΙ
ΣΥΝΠΡΟΕΔΡΟΙΣΤΕΙΜΟΣΘΕΝΗΣΚΑΛΛΙΣΤΟΜΑΧΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣΕΙΠΕΝ
ΕΠΕΙΔΗΣΥΜΒΕΒΗΚΕΝΛΑΜΠΡΙΑΝΤΕΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣΕΝΕΠΙΔΑΥΡΩΙΠΡΟΩΡΑΣΤΕΛΕΥΤΗΣΑΙΝΕ
ΝΙΑΝΚΟΣΜΙΟΝΚΑΙΣΩΦΡΟΝΑΚΑΙΠΑΣΗΙΑΡΕΤΗΙΕΝΤΗΙΠΡΩΤΗΙΗΛΙΚΙΑΙΤΟΥΒΙΟΥΚΑΤΑΞΙΑΙ
ΤΗΣΤΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝΔΟΞΗΣΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΟΝΕΥΓΕΝΕΙΑΙΤΕΤΗΙΑΘΗΝΗΣΙΝΑΠΟΤΩΝ
ΑΡΧΑΙΩΝΚΑΙΠΡΩΤΩΝΑΝΔΡΩΝΙΕΡΕΩΝΚΑΙΙΕΡΕΙΩΝΤΗΣΠΡΟΣΩΝΥΜΟΥΤΗΣΠΟΛ ΩΣΘΕΟΙΚΑΙ
ΙΕΡΟΦΑΝΤΙΚΩΝΚΑΙΔΑΔΟΥΧΙΚΩΝΟΙΚΩΝΓΝΗΣΙΟΝΥΠΑΡΧΟΝΤΑΟΥΜΟΝΟΝΔΕΤΗΙΑΘΗΝΗΣΙΝ
ΕΥΓΕΝΕΙΑΙΚΑΙΛΑΜΠΡΟΤΗΤΙΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΟΝΑΛΛΑΚΑΙΕΝΤΑΙΣΙΝΔΟ ΤΑΤΑΙΣΙΑΙΕΥΓΕΙΙΕΞΤΑ
ΤΑΙΣΤΗΣΕΛΛΑΔΟΣΠΟΛΕΣΙΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΚΑΙΑΡΓΕΙΚΑΙΤΗΙΙΕΡΑΙΕΠΙΔΑΥΡΩΟΥΔΕΝΟΣΘΙΚΟΙΔΕΥ
ΤΕΡΟΝΓΕΝΟΜΕΝΟΝΠΡΟΣΤΕΤΟΥΤΟΙΣΤΕΤΕΙΜΗΜΕΝΟΝΤΗΙΜΕΓΙΣΤΗΙΚΑΙΠΑΙΑΠΑΣΙΝΑΝΘΡΩ
ΠΟΙΣΔΙΩΝΟΜΑΣΜΕΝΗΙΡΩΜΑΙΩΝΠΟΛΕΙΤΕΙΑΙ::ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΑΝΑΘΕΙ
ΝΑΙΑΥΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΑΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙΚΑΙΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙΕΝΤΗΙΙΕΡΑΙΑΥΛΗΙΤΑΙΝΘΕΛΙΝΟΥΚΑΙ
ΤΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝΑΥΤΟΥΑΝΑΚΕΙΝΤΑΙΚΑΙΕΝΕΠΙΔΑΥΡΩΙΤΗΙΙΕΡΑΙΕΝΤΩΙΤΕΜΕΝΕΙΤΟΥΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΤΗΝΕΠΙΓΡΑΦΗΝΕΧΟΝΤΑΣΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΤΙΤΟΝΣΤΑΤΕΙΛΙΟΝΤΙΤΟΥΣΤΑΤΕΙΛΙΟΥΤΕΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣΥΙΟΝΛΑΜΠΡΙΑΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΕΛΕΣΘΑΙ
ΔΕΚΑΙΠΡΕΣΒΕΙΑΝΤΗΝΔΙΑΚΟΜΙΟΥΣΑΝΕΙΣΕΠΙΔΑΥΡΟΝΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΗΤΙΣΚΑΙΠΑΡΑΜΥ
ΘΗΣΕΤΑΙΑΠΟΤΟΥΤΗΣΠΟΛΕΩΣΟΝΟΜΑΤΟΣΤΟΥΣΓΟΝΕΙΣΑΥΤΟΥΤΕΙΜΟΚΡΑΤΗΝΚΑΙΤΕΙΜΟΣΘΕΝΙΔΑ
ΚΑΙΤΟΝΠΑΠΠΟΝΛΑΜΠΡΙΑΝΙΝΑΤΟΥΤΩΝΠΡΑΤΤΟΜΕΝΩΝΦΑΝΗΤΑΙΦΑΝΕΡΑΠΑΣΙΝΗΑΘΗΝΑΙ
ΩΝΓΝΩΜΗΚΑΙΕΝΜΗΔΕΝΙΚΑΙΡΩΕΝΛΕΙΠΟΥΣΑΠΡΟΣΤΟΥΣΑΓΛΟΟΥΣΚΑΙΕΝΔΟΞΟΥΣΤΩΝΕΝΤΗΙΕΛ
ΛΑΔΙΑΝΔΡΩΝΜΗΔΕΝΤΑΙΣΤΟΙΑΥΤΑΙΣΣΥΜΦΟΙΑΙΣΑΜΕΛΟΥΣΑΑΛΛΑΤΗΝΤΕΔΥΝΑΤΗΝΤΙΜΗΝ
ΤΟΙΣΤΕΤΕΛΕΥΤΗΚΟΣΙΚΑΙΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝΤΟΙΣΖΩΣΙΚΑΙΤΗΙΤΥΧΗΙΟΣΙΠΑΡΕΧΟΜΕΝΗ
ΠΡΕΣΒΕΙΣΕΙΡΕΘΗΣΑΝΤΙΜΟΣΘΕΝΗΣΚΑΛΛΙΣΤΟΜΑΧΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣΚΑΛΛΙΣΤΟΜΑΧΟΣ[illegible]
ΜΑΧΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣΝΕΣΤΩΙΞΩΣΙΜΕΝΟΥΣΦΑΛΗΡΕΥΣ

ἀρχαίων καὶ πρώτων ἀνδρῶν, ἱερέων καὶ ἱερειῶν τῆς προσωνύμου τῆς πόλ[ε]ως θεοῦ καὶ ἱεροφαντικῶν καὶ δᾳδουχικῶν οἴκων γνήσιον ὑπάρχοντα, οὐ μόνον δὲ τῇ Ἀθήνησιν εὐγενείᾳ καὶ λαμπρότητι κεκοσμημένον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς [ἐ]νδο[ξο]τάταις [κ]αὶ εὐγε[ν]ε[σ]τάταις τῆς Ἑλλάδος πόλεσι Λακεδαίμονι καὶ Ἄργει καὶ τῇ ἱερᾷ Ἐπιδαύρῳ οὐδενὸς εἰκό[ν] δεύτερον γενόμενον πρός τε τούτοις τετειμημένον τῇ μεγίστῃ καὶ πα[ρ]ὰ πᾶσιν ἀνθρώποις διωνομασμένῃ Ῥωμαίων πολειτείᾳ· δεδόχθαι [τῇ] βουλῇ καὶ τ[ῷ] δήμῳ· ἀναθεῖναι αὐτοῦ ἀνδριάντα ἐν ἀκροπόλει καὶ ἐν Ἐλευσεῖνι ἐν τῇ ἱερᾷ αὐλῇ ταῖν θεαῖν, οὗ καὶ τῶν προγόνων αὐτοῦ ἀνάκεινται, καὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ ἱερᾷ [ἐ]ν τῷ τεμένει τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τὴν ἐπιγ[ρ]αφὴν ἔχοντας «Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ δ[ῆμ]ος Τίτον Στατείλιον Τίτου Στατειλίου Τειμοκράτους υἱὸν Λαμπρίαν ἀρετῆς ἕνεκ[ε]ν». ἑλέ[σ]θαι δὲ καὶ πρεσβείαν τὴν διακομιοῦσαν εἰς Ἐπίδαυρον τόδε τὸ ψήφισμα, ἥτις καὶ παραμυθήσεται ἀπὸ τοῦ τῆς πόλεως ὀνόματος τοὺς γονεῖς αὐτοῦ Τειμοκ[ρ]άτην καὶ Τειμοσθενίδα καὶ τὸν πάππον Λαμπρίαν, ἵνα τούτων πραττομένων φ[α]ίνηται φανερὰ πᾶσιν ἡ Ἀθηναίων γνώμη καὶ ἐν μηδενὶ καιρῷ ἐνλείπουσα πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ἐνδόξους τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνδρῶν μηδ' ἐν ταῖς τοιαύταις συμφο[ρ]αῖς ἀμελοῦσα, ἀλλὰ τήν τε δυνατὴν τ[ε]ιμὴν τοῖς τετελευτηκόσι [κ]αὶ παραμυθίαν τοῖς ζῶσι καὶ [ἠ]τυχη[κ]όσι παρεχομένη. πρέσβεις αἱ[ρ]έθ[η]σαν [Τε]ιμοσθ[έ]νης Καλλιστομάχου Ἀναφλύστιος, [Κ]αλλιστόμαχος [Καλλιστο]μάχου Ἀναφλύστιος, Νέστω[ρ] Σ]πσ[θ]ένους Φλ[υ]εύς.

In universum constare de titulorum aetate e praescriptis n. 937. 938 non fugit Cavvadiam; archontes enim Attici simul Drusi sacerdotio functi sunt inde ab anno a. Chr. n. 9 usque ad Hadriani aetatem (cf. Dittenberger ad C. I. A. III 1109). Nostrorum eponymum esse C. Carrinam Secundum, qui in munere erat annis p. Chr. n. 66—68, idem censet vir doctus, atque sane, quamquam patrem pueri prima iuventute mortui iam a. 35 sive 36 scribam fuisse foederis Panhellenici exposuimus ad n. 934. 935, id verum esse potest, dummodo gravissimum munus satis iuvenis sit adeptus; sed fatendum est posse etiam Secundum alium nobis ignotum archontis munere aliquot tempus ante homonymum functum esse.

937 »*Vorbeschluss des Areopags* -- ὑπομνηματισμός [vs. 12] *genannt* --, [*enthaltend*] *den später zum Volksbeschluss erhobenen Antrag* -- *offenbar im ersten, ganz flüchtigen* -- *Entwurfe*« (Buresch). — Vs. 2 ἐν Ἐλευσεῖνι. Hic decernitur, quia puer honorandus e gente Κηρύκων erat; v. n. 940 vs. 4/5. Statua quoque Eleusine ei ponitur; v. vs. 8 et n. 938 vs. 15. — Vs. 6. 13 αἵρεσις = n. 938 vs. 19 πρεσβεία (Cavv.). — Vs. 9 καὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ (item n. 938 vs. 16): liberalitatis huius sumptum minimum esse Atheniensibus placuit; rogaverunt enim sacerdotes Epidaurios, ut antiquam statuam sibi cederent (cf. quae adnotata sunt ad n. 1100). In quo parsimoniae cultu socios habuerunt Lacedaemonios (n. 940 vs. 25 sq.; cf. n. 1101). — Vs. 12 de voce q. e. ὑπομνηματισμός adhibita pro decreto Areopagi cf. Dittenberger, Sylloge[2] 593 adnot. 1. — Vs. 14 Καλλιστόμαχος Καλλιστομάχου Ἀναφλύστιος in titulo sepulcrali C. I. A. III 1573.

938 vs. 2 Ἀρχίλλος Λυσιμάχου Μαραθώνιος: cf. Ἀριστόβουλος Ἀρχελλίου Μαραθώνιος C. I. A. III 1823. — Vs. 4 Ἡφαιστιάδης: eadem orthographia C. I. A. III 1284 *A* vs. 27. — Vs. 9 ἀρχαίων »*virorum ex antiquis gentibus ortorum*«. — Vs. 10 γνήσιον necessario significat »*cognatum*«, in quem usum vocem iam ante aevum Byzantinum adhibitam esse adhuc, ut videtur, notum non erat. — Vs. 12 cognatos mortui habitantes Spartae memorat titulus n. 940 vs. 17 sq., viro eiusdem familiae Argivo positus est n. 590. — Vs. 16 τῶν προγόνων αὐτοῦ: intellege ἀνδριάντες, cf. n. 937 vs. 8 sq. παρὰ τοῖς προγόνοις. — Vs. 18 inscriptio insculpenda aliter hic indicatur atque in Areopagi decreto n. 937 vs. 11, cuius quidem praeceptum valuisse monstrat titulus n. 936. Assignanda fuerit culpa lapicidae potius Epidaurio, quam scribae Atheniensi, quod sibi tritissimum ἀρετῆς ἕνεκεν exaravit pro raro ἥρωα.

939. 940 N. 136. In lapide eodem, in quo titulus multo antiquior n. 1101.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 208. 209. Cf. Buresch, Mus. Rhen. 49, 1894, p. 455. — *Exscripsi*, idque n. 940, cum lapis detritissimus in luce parum bona esset collocatus, maximam partem ex ectypo.

[*Exemplum vide pag. 212.*]

N. 940, de quo recte Cavv.: »*il y a des passages* ..., *où il faut deviner plutôt que lire*« lectus erat teste Bureschio unitis Cavvadiae et Lollingii viribus. Quorum virorum lectionem summo labore non mediocriter emendare et amplificare mihi contigit; singula enumerare supersedeo.

939 Ἁ πόλις τῶν Λακεδαιμονίων Τίτον Στατείλιον Λαμπρίαν, υἱὸν μὲν Τειμοκράτους καὶ Τειμοσθενίδος, ἀδελφὸν δὲ Πασιχαρείας, ἀδελφιδοῦν δὲ Ἀριστοκράτους, ἥρωα.

940 - Τίτος [Σ]τατ[ε]ί[λ]ιο[ς Λα]μ[πρ]ίας [ἐ]ν [ἁλικίᾳ] μ[εθεστακ]ὼς, [υ]ἱὸς Τειμο[κρ]άτους καὶ Τειμο[σ]θενίδος, [ε]ἰς [ἃ]ν τᾶς Ἑλλάδος εὐγένε[ι]α[ν] ἐν ταῖς μάλιστα [τῶ]ν διαφέροντ]ι· ἀπὸ μὲν τ[ῶ]ν [Ἀθη]νᾶν τὸ ἐνδοξότατον [Κη]ρύ[κ]ων γένος, ἀφ' οὗ δᾳδουχοῦντι οἱ εὐγενέστατοι - - - - - - - - - - - - - όν[τι]. κ]αὶ δ' [ἐκ]είνου καὶ τῶν Ἀλεῶν συγγέν[ειαν Πρ]οῖτον, ἀπὸ δ[ὲ] Ἐπιδαύρου τὸ Ε[ἰ]ρ[αχ]ι[δ]ᾶν, [ἀ]πὸ [δ]ὲ Ἄργους τὸ Περσέος [κ]αὶ Φορωνέος, ἀ[πὸ] μ[ὲ]ν τᾶς Λα[κεδ]αιμονίας - - - - - - - - - - Ἡρα[κ]λῆς καὶ Λύσανδρος, οὗ παθα[ρὸς] τ[ῶ]ν χρόνων [- - - - - - - - - - - ἐν τοῖς πρ[ώ]τ]ο[ις] τ[ᾶ]ς πόλεος οἴ[κ]οις εἰς τὸ αὐτὸ - - - - - - - ων ἁπάντων ἐναργέστατος [ἦ]ν [Λαμπρ]ί[α]ς, αὐτὸς κάλλει τε σώματος καὶ ταῖς τᾶ[ς ψυ[χ]ᾶ[ς] ἀ[ρε]ταῖς ὑπερβάλλων τὸ τᾶς ἁλικίας μ[έτ]ρον,

939 ΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
ΤΙΤΟΝΣΤΑΤΕΙΛΙΟΝΛΑΜΠΡΙΑΝ
ΥΙΟΝΜΕΝΤΕΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣΚΑΙΤΕΙΜΟ
ΣΘΕΝΙΔΟΣΑΔΕΛΦΟΝΔΕΠΑΣΙ
ΧΑΡΕΙΑΣΑΔΕΛΦΙΔΟΥΝΔΕΑΡΙΣΤΟ
ΚΡΑΤΟΥΣ ΗΡΩΑ

940 ΣΚΑΙ ΓΙΝΟΝ
ΤΑΙ Σ ΤΙΤΟΣ ΤΑΤΓΙΛΙΟ Λ ΜΓ ΙΑΣΙΝ
Μ ΙΟΣΙΙΟΣΤΕΙΜΟΙΙΑΤΟΥΣΚΑΙΤΕΙΜΟΣΘΕΝΙΔΟΣΙΙΣΘΝΤΑΣΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΥΓΕΝΕ ΛΕΝΤΟΙΣΜΑΛΙΣΤΑ ΝΔΙΑΟ Ι ΙΑΠΟΜΕΝΤ Ν ΟΙΙΝ Ω ΝΤΟΕΝΔΟΞΟΤΑΤΟΝΙΗ
Υ ΩΝΓΕΝΟΣΑΦΟΥΔΑΔΟΥΧΟΥΣΕΙΝΟΙΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΟΙΙ ΝΥ ΙΑΙΙΙΟΝΙΙ
ΑΙΔΙΓΙΛΙΝΟΥΚΑΙΤΩΝΛΛΙΩΝΣΥΝΓΕΝ Ι ΟΙΤΟΝΑΠΟΔΙΕΠΙΔΑΥΡΟΥΤΟ Ι Μ Λ Ι Λ Ω Ν Ι Ο Α Λ
ΑΡΓΟΥΣΤΟΠΕΡΣΕΟΣ ΑΙΦΟΡΩΝΕΟΣΛ Μ ΝΤΑΣΛΑΙΙΛΑΙΜΟΝΙΑΣΙΙ Ν ΕΝ
ΗΡΑ ΗΣΚΑΙΛΥΣΑΝΔΡΟΣΟΥΠΙΟΛΙ ΙΩΙΧΡΟΝΩΝΙΙΝ Ν ΩΙΟ
Τ ΣΠΟΛΕΟΣΘΙΙΟΙΣΕΙΣΤΟΑΥΤΟ ΩΝΑΠΑΝΤΩΝΕΝΑΡΓΕΣΤΑΤΟΣΙΙΝ Ι
ΑΥΤΟΣΓΑΛΛΕΙΤΕΣΩΜΑΤΟΣΚΑΙΤΑΙΣΤΑ Υ Λ ΑΙΙΤΑΙΣΥΠΕΡΒΑΛΛΩΝΤΟΤΑΣΛΛΙΚΙΑΣΜΕΙΡΟΝ
ΙΑ ΙΙΑΤΩΓΟΝΘΕΠΙΙΟΙΝΟΝΙΑΝ ΠΑΙΛΑΙΠΩΝ ΤΙΑΙ Ι Ο Π Ι Ν Ο Σ ΝΙ ΙΑΙΑΜΑΙΑΙ ΘΘΙΟ
ΝΑΚΑΙΔ ΞΙΟΤΑΤΙΚΑΙΣΥΝΕΣΕΙΕΝΤΑΙΠΡΟΣ ΜΙΑΙΙ ΙΑΙΑΙ
ΛΑΣΠΑΡΕΣΧΕΤΟΔΙΑΚΑΙΔΥΣΠΑΡΑΜΥ ΤΟΙΣΙ
ΣΥΝΕΙΑΕΙ ΙΣΑΝΥΣ ΝΟΝ
ΑΓΗΜΕΝΩΝΤΑΝΣ ΜΦΟΙΑΝΙΥΝ
ΑΛΛΑΛΟΤΟΣΟΥΚΩΣΙΔΙΟΥΣΑΛΟΛ ΔΙΑΙΑΙΑΙΝΙ ΓΤΩΙΔΑΜΩΙΙΑΤΑΠΡΟΣΩΠΟΝ
ΜΕΝΠΑΡΑΜΥΘΗΣΑΣΘΑΙΤΑΝΤΕΑΔΕΛΦΙΙΟΥ Ε Ε ΑΛΥΤΑΙΟΙΟΣΠΑΣΙ ΑΙΙΙΑΝ ΙΤΟΙ ΟΙΙΝΑΥΤΟΥΑΡΙΣ Ι ΑΤΗ
ΚΑΙΤΟΝΠΑΣΙΧΑΡΕΙΑΣΑΝΔ ΑΠΡΑΤΟΛΑΟΝΑ ΛΟΓΙΝΔΕΣ ΙΩΝΑΓ ΠΙΟΙΣ ΟΜ ΤΙΠΙ ΟΑ Ν
ΦΕΡΕΙΝΤΟΣΥΜΡ ΣΑΝΘΡΩΠΙΝΩΣΔΙΑΛΙΤΟΥΥΑΦΙΣΜΑΤΟΣΤΟΥΣΓΟΝΕΙΣΑΥΤΟΥΛΑΜΠΙΙΑΙ ΑΙΤΕΙ
ΜΟΚΡΑΤΗΚΑΙΤΕΙΜΟΣΘΕΝΙΔΑΛ ΙΙΟΤΑΣΑΦΟΙΤΩΝ ΥΣΙΟΣΚΑΙΑΝΑΓΚΑΣ ΑΘΕΙΝΤΑΣΔΕ
ΚΟΙΝΑΣΑΠΑΝΤΩΝΤΥΧΑΣΚΟΙΝΑΙΣΜΕΤΡΕΙΝΛΥΠΑΙΣ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΔΕΤΟΝΜΕΤΑΛΛΑΧΟΤΑΧΡΥΣΩΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΙΥΠΕΡΒΑΛΛΟΝΤΑΤΟΤΑ ΛΛΙ Ι ΣΜΕΤΡΟΝΤΑΙΤΟΥΒΙΟΥΛΑ ΑΓΑ ΙΙΑΝΑΟ Ι ΙΔΕΑΥΤΟΥΕΝΜΕΝ
ΤΩΙΓΥΜΝΑΣΙΩΙΕΙΚΟΝΑΧΑΛ ΕΑΝΠΕΖΙΚΑΝΕΠΙ Δ ΤΑΣΑΓΟΡΑΣΓ ΑΠΤΑΝΕΠ ΥΣΟΥΕΠΙΓΡΑΦΑΣΞ
ΧΟΥΣΕΣΑΠΟ ΙΣΙΙΤΟΝΣΤΑΤΓΙΛΙΟΝΛΑΠΡΙΑΝΥΙΟΝΜΕΝΤΕΙΜ Α ΙΙΙΙ ΙΜΟΥΓΝΙΑΣΣΑ ΦΟΝ
ΔΕΠΑΣΙΧΑΡΕΙΑΣΑΔΕΛΦΙΔΟΥΝΔΕΑΡΙΣΤΟ Ι Λ ΓΟΥΣΗΡΩΑ ΑΙ ΘΕΙΝΑΙΔΕΑ ΤΟΥ ΑΙΓΙΕΠΙ ΑΥΡΘΕΝΤΟΤΕΜΓ
ΤΟΥΑΣΚΛΑΠΙΟΥΕΙΚΟΝΑΧΑΛΙΕΑΝΠΙΔΓΤΑΣΑΓΟΡΑΣΓΡΑΠΤΑΝΕΠΙΧΡΥΣΟΝΕΠΙΓΡΑΦΑΝΕΧΟΥΣΕΣΙΑΝΑΥ
ΤΑΝ

λαβὼν κ]α[ὶ ἅμ]α τῷ γέν[ει] ἐπι[κ]οιν[ω]νίαν [καλῶν], πα[ρ]α[λ(ι)]πὼν [ὅ τ]ι ἀ[νθρώ]ποι[ς] σ[υ]ν[ε]χ[ε]ῖ, ἅμα [κ]αὶ [σωφρ]οσ]ύνᾳ καὶ δ[ε]ξιότατι καὶ συνέσει ἐν τᾶι πρὸς [- ἐλπίδας(?) πολ]λὰς παρέσχετο, δι' ἃ καὶ δυσπαραμυθήτο- συνεί[δ]ε[ν] ἴσαν ὑπ[ε- ἀγ[η]μέναν τὰν σ[υ]μφο[ρ]ὰν [νῦν [- τοῦ μετ]αλλαχότος οὐχ ὡς ἰδίους, ἀ[λ]λ' ὁ[μοίως - - - - -]ι διὰ [τ]α[ῦτ]α [πά]ν[τα ἔδοξε] τῶι δάμωι· [κ]ατὰ πρόσ[ω]πον μὲν παραμυθήσασθαι τάν τε ἀδελ[φ]ὰ[ν τ]οῦ ([τ]ε) [τ]ε[τε]λευτα[κ]ό[τ]ος Πασι[χ]ά[ρε]ιαν [κα]ὶ τὸ[ν] θ[ε]ῖον αὐτοῦ Ἀριστ[οκρ]άτη καὶ τὸν Πασιχαρείας ἄνδ[ρ]α Πρατόλαον, δ[ιονο]πα[θ]ε[ῖ]ν δεῖ[ν θ]ε[ί]αν ἀ[τρέ]πτ[ω]ι σ[τ]ό[μ]α[τ]ι π[ε]θα[ρχεῦ]ντα καὶ φέρειν τὸ συμ[βεβακ]ὸς ἀνθρωπίνως, διὰ [δὲ] τοῦ [ψ]αφί[σ]ματος τοὺς γονεῖς αὐτοῦ Λαμπ[ρ]ία[ν κ]αὶ Τειμοκράτη καὶ Τειμοσθενίδα α[ἰτῆ]σαι τὰ ἀπ]ὸ τᾶς ἀφθίτου [κελε]ύσιος καὶ Ἀνάγκας [πρᾶος π]αθεῖν, τὰς δὲ κοινὰς ἁπάντων τύχας κοιναῖς μετρεῖν λύπαις. στεφανῶσαι δὲ τὸν μεταλλαχότα χρυσῶι στεφάνωι, ὑπερβάλλοντα τὸ τᾶ[ς] ἀλ[κ]ί[α]ς μέτρον τᾶι τοῦ βίου [κα]λ[οκ]αγα[θ]ί[α]ι, ἀνα[θεῖνα]ι δὲ αὐτοῦ ἐν μὲν τῶι γυμνασίωι εἰκόνα χαλ[κ]έαν πεζικάν, ἐπὶ δ[ὲ] τᾶς ἀγορᾶς γ[ρ]απτὰν ἐπ[ίχρ]υσο[ν], ἐπιγραφὰς [ἐ]χούσας «Ἁ πό[λ]ις [Τ]ίτον Στατ[ε]ίλιον Λα[μ]πρίαν, υἱὸν μὲν Τειμ[οκρ]ά[τους κα]ὶ [Τε]ιμο[σθε]νί[δ]ος, ἀ[δελ]φὸν δὲ Πασιχαρείας, ἀδελφιδοῦν δὲ Ἀριστο[κρ]ά[τ]ους, ἥρωα». ἀ[να]θεῖναι δὲ α[ὐ]τοῦ [κ]αὶ [ἐν] Ἐπι[δ]αύρῳ ἐν τῷ ἱερῷ(ι) τοῦ Ἀσκλαπιοῦ εἰκόνα χαλ[κ]έαν, [ἐ]πὶ δ[ὲ] τᾶς ἀγορᾶς γραπτὰν ἐπίχρυσον, ἐπιγραφὰν ἐχούσας [τ]ὰν αὐτάν.

Cf. titulos n. 936—938.

N. 940. Vs. 4. 5 Ἀθηνῶν, Κορίνθου: certum in utraque voce (non enim dubia videbuntur supplementa) H. Adhibita est vocalis, cum qua urbs et gens ipsae se designabant. — Vs. 6 ΑΛΙΩΝ certum. Halias Argis, cum ante templum Iunonis fuissent sepultae (Pausan. 2, 22, 1), ut heroidas cultas esse constat. Earum cum Proeto necessitudo obscura. — Vs. 7 Περσέος: cf. n. 590 vs. 4. — Vs. 8 Lysandrum et Herculem memorabile est coniunctos praedicari ut gentis maiores; cf. Plut. Lys. 18 πρώτῳ — ἐκείνῳ βωμοὺς αἱ πόλεις ἀνέστησαν ὡς θεῷ καὶ θυσίας ἔθυσαν, εἰς πρῶτον δὲ παιᾶνες ᾔσθησαν κτλ. — Vs. 10 in hoc versu et in aliis non satis uncis distinguit editio prior scite ex umbris debilibus suscitata a suppletis. — Vs. 17 e spatii ratione sequi videtur per errorem in medio versu ΤΕ ter exaratum fuisse. — Vs. 19 Lamprias avus relatus inter parentes. — Vs. 24. 26 ἐχούσας accusativus vulgaris, cf. G. Meyer, *Griech. Grammatik*[2] p. 464. — Vs. 25 in fine ιει est omissum.

941 Fragmenta duo eiusdem tabulae marmoreae. *A* (n. 167): margo ad dextram et superne: hic quidem postea decisa videtur tabula. A. 0,19. l. 0,13. cr. 0,09. *B* (n. 47): margo ad sinistram servatus. A. 0,35. l. 0,16. cr. 0,12. — *Exscripsi A. B.*

A

ΕΔΙΚΑΞΑΙΤΟΑΠΟ
ΑΣΚΑΙΑΔΙΚΑΑΤΕΛ
vacat
ΑΝΠΟ Ε
ΣΤΑΣΙΑΝ
ΠΡΑΧΘΕΙ_ΙΝ
ΚΑΣΤ ΑΙ *vacat*
ΙΤΑΣΟΙΚΙΑ
ΤΙΑΣΜΕΝ
ΝΕΡΡΥΣ
ΞΥΠΑΡΧΕ
ΙΟΝΗΟ
ΙΟΥΝΤ
ΣΟΜ
ΛΙΙ

A

\- - - - - -
\- - ι δικάξαιτο ἀπο-
\- ας καὶ ἁ δίκα ἀτελ[ής.

\- - - - αν πο- -
\- - - - - - στασιαν
\- - - - πραχθεῖ[σ]αν
\- - - - - - ἑ]κάσται
\- - - - τὰς οἰκία[ς
\- - - - αἰ]τίας μὲν
\- - - - - - ν ἐρρυτ[ι-
ασμὲν - - -]ς ὑπάρχε[ι
\- - - - - ιον ἡ (s. ἧ) ο-
\- - - ἐπικριν]όντ[ες - -
\- - - - - - - τοι - -
\- - - - - - - -

B

ΙΙ ΚΑΙΟΙΚΑΤΑΠ
ΤΑΝΚΟΙΝΑΝΧ ΡΑΝ Τ
ΗΑΛΛΟΣΤΙΣΑΠΟΚΟΙΝΟΥ
ΛΕΙΑΠΟΤΕΠΙΑΓΕΙΕΙ
ΜΗΔΙΚΑΞΑΣΑΙΝΗΘΕΝ
ΑΤΕΔΙΚΑΑΤΕΛΗΣ Ο
ΕΙΛΕΠΟΛΙΣΝΥΡ
ΤΑΙΕΚΤΑΣΧΩΡ
ΕΝΤΙΣΕΜΠΡΟΣΘΕ
ΣΑΤΟΕΙΜΕΝΔ ΤΑ
ΕΣΤ ΠΕΙ Τ
ΝΟΝΑΠΟΤΑΣΧΩΡΑ
ΕΚ ΤΩΝ Υ Ε
ΠΟΛΟΓΟΣΟ Λ
Π ΟΝΙ
ΔΡΑΧΜΑΣΑΙ
ΟΣΛΕΣΤΙΓ
ΕΡΙΛΥΣΑΙ
ΣΙΑΣΜΕΝ
ΕΙΑΤΙ

B

. . . . καὶ οἱ κατὰ π[άντα(?)
τ]ὰν κοινὰν χ[ώ]ραν - - - - -
ἢ ἄλλος τις ἀπὸ κοινοῦ [- - - τι-(?)
λειά ποτ' ἐπιάγοι ε- - - -
μὴ δικάξας αἰνῆθεν - - - - - -
ἅ τε δίκα ἀτελὲς - - - - - - -
εἶλε πόλις μυρ[ι- - - - - - -
ται ἐκ τᾶς χ[ώ]ρ[ας - - - - -
εν τις ἔμπροσθε - - - - - - -
σα[τ]ο, εἰ μὲν δ[εῖ]σα[ι(?) - - - -
ες τ[ὰ] πο[ρὶ] τὰ [- - - κοι(?)-
νὸν ἀπὸ τᾶς χώρα[ς - - - - -
ἐκ τῶν ὑ[- - - - - - ὅ κα φέρ-
η] ὁ λόγος ὁ [τ]α[μία - - - - -
π[ρᾶτ]ον - - - - - - -
δραχμὰς - - - - - - - -
ὅτα ἐστὶ - - - - - - - -
ἐπιλυσα- - - - - - - - -
σιας μὲν - - - - - - - -
εια τι- - - - - - - - -

Difficile est casui tribuere quod tot tituli verba recurrunt in Troezenio n. 752: *A* vs. 2 ἁ δίκα ἀτελὲς (in altero vs. 5); vs. 4 στασιαν (vs. 8); vs. 7 τὰς οἰκίας (vs. 11); vs. 9 ἐρρυτ- (ἐρρυτιασμεν- passim); *B* vs. 2. 8 χώρα (vs. 6; vs. 11 χωρία); vs. 17 ἐπιλυσα- (vs. 12 ἐπιλύσαντας; vs. 7 ἐπιλυθῆμεν). *A* vs. 12 supplevi e Troezenii versu decimo septimo (ἐπικρίναντες) et, quod gravius, *B* vs. 14 accurate quadrat ad ea quae sunt in alterius versu septimo. Dixeris nos tenere reliquias inscriptionis n. 752 vs. 18 sq. iussae, sed Athenienses ne in arbitrio quidem pronunciato civitatibus Peloponnesiis credideris usos esse dialecto Dorica. Sed certe ad eandem rem tituli videntur pertinere.

942 N. 285. Frustulum tabulae e lapide calcario; ad dextram margo servatus. A. 0,10. l. 0,11. cr. 0,05. — *Exscripsit Fredrich*; contuli.

ΕΙΘΙΣΜΕ
ΜΕΝΟΣΑΚΡΟ
ΙΤΑΣΤΩΝΣΩ
ΑΕΡΗΣΤΕΚΑΙ
ΚΤΟΥΙΔΙΟΥΒΙΟΥ
ΥΘΟΣ

\- - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - εὐθισμέ-
ν - - - - - - -]μενος ἀκρο-
\- - - - - - - - -αι τᾶς τῶν συ-
μάχων(?) - - - μεγαλο]μερής τε καὶ
\- - - - - - - - ἐ]κ τοῦ ἰδίου βίου
\- - - - - - - - - - - ἀκόλ]ουθος.

De decreto honorario.

943 Fragmenta duo eiusdem tabulae marmoreae. *A* (n. 154) ad sinistram servatus margo. A. 0,22. l. 0,14. cr. 0,12. *Exscripsit* Fredrich; contuli. — *B* (n. 212) a. 0,12. l. 0,07. *Exscripsi.*

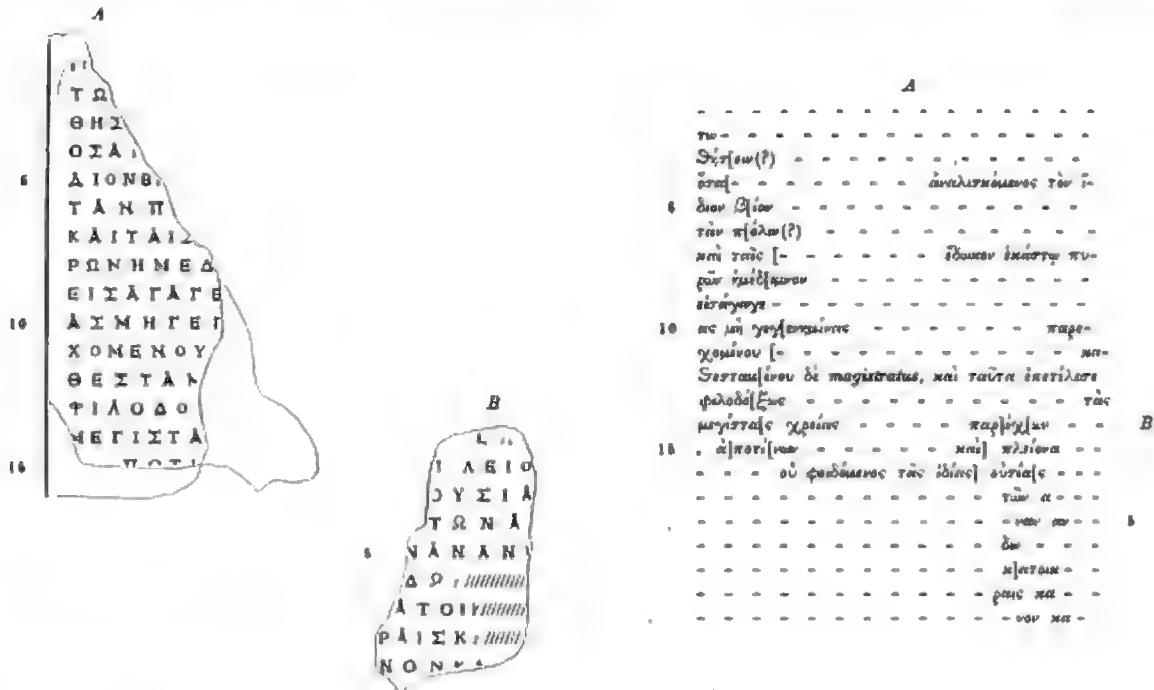

Patet haec superesse de decreto honorario. *A* vs. 8 ἡμιέκτεων cf. supra ad n. 914 vs. 6/7. — Frustulo *B* locum assignavi e coniectura incerta quidem, sed veri non dissimili.

---

944 N. 23. Stela marmorea cum aetomate, infra fracta. A. 0,50. l. 0,46. cr. 0,09.

Stais, Ἀθηνᾶ 1, 1889, p. 289. Baunack, *Aus Epidauros* p. 103, II. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 233. Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidskr. f. filol.* III 3, p. 158. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 48. Wilhelm, *Archäol.-epigr. Mitth.* 20, 1897, p. 51. 62. — *Exscripsi* et confeci ectypum.

ΘΕΟΣ ΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ ΜΗΝΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ ΣΥΝΟΔΟΙΣ ΚΑΘΗΜΕΝΟΥ
ΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΚΑΙΓΙΝΟΜΕΝΟΥΛ Α ΙΣΜΟΥΥΠΟΠΛΕΙΟΝΩΝΟΝΟΤΙΚΑΛΩΣ
ΕΧΟΝΕΣΤΙΚΑΙΔΙΚΑΙΟΝΤΑΙΠΟΛΕΙΕΥΕΡΓΕΤΑΓΕΓΟΝΟΤΟΣΕΙΣΑΥΤΑΝΕ
ΠΟΛΛΟΙΣΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥΠΟΙΟΥΜΕΝΟΥΔΙΑΠΑΝΤΟΣΑΥΤΟΥΔΑΠΑΝΑΣΕΚ
ΤΟΥΙΔΙΟΥΒΙΟΥΚΑΙΠΛΕΙΟΝΑ ΑΜΕΝΣΙΤΟΠΩΛΟΥΝΤΟΣΑΥΤΟΥΠΛΕΙΟΝΑ
ΚΙΣΟΤΑΝΗΝΧΡΕΙΑΒΛΑΠΤΟΝΤΟΣΤΟΝΙΔΙΟΝΒΙΟΝΧΑΡΙΝΤΟΥΠΑΣΙΝΣΥΜΦΕ
ΡΟΝΤΟΣΑΔΕΚΑΙΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΟΣΤΑΙΠΟΛΕΙΤΙΝΑΔΕΚΑΙΕΠΙΣΚΕΥΑ
ΖΟΝΤΟΣΤΩΝΚΟΙΝΩΝΤΟΠΩΝΚΑΙΕΙΣΤΑΥΤΑΔΑΠΑΝΩΝΤΟΣΔΙΑΦΟΡΑΚΑΙ
ΠΛΕΙΟΝΑΕΝΤΕΤΑΙΣΑΡΧΑΙΣΙΣΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΑΝΕΣΤΡΑΜΜΕΝΟΥΠΟ
ΤΙΠΑΝΤΑΣΟΜΟΙΩΣΔΕΚΑΙΕΝΤΑΙΣΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣΜΕΓΑΛΟΨΥΧΩΣΚΑΙ
ΜΕΓΑΛΟΜΕΡΩΣΠΕΠΟΙΗΜΕΝΟΥΤΑΝΔΑΠΑΝΑΝΚΑΙΧΟΡΑΓΙΑΝΠΑΣΑΝΕΝ
ΔΕΤΑΙΣΛΟΙΠΑΙΣΑΙΣΑΠΟΛΙΣΕΣΧΗΚΕΧΡΕΙΑΙΣΑΥΤΟΥΤΕΤΗΡΗΚΟΤΟΣΤΑΣ
ΕΝΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΑΣΥΠΟΤΑΣΠΑΤΡΙΔΟΣΑΥΤΩΙΠΙΣΤΕΙΣΚΑΙΔΙΑΤΑΥΤΑΠΑΝ
ΤΑΒΕΒΛΑΒΟΤΟΣΚΑΙΠΛΕΙΟΝΑΤΟΝΙΔΙΟΝΒΙΟΝ ΕΔΟΞΕΤΟΙΣΑΡΧΟΥΣΙΚΑΙΣΥΝ
ΕΔΡΟΙΣΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΝΞΕΝΟΔΟΚΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝΚΑΙΔΕΔΟ
ΣΘΑΙΑΥΤΩΙΤΙΜΑΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΣΤΑΣΑΙΔΕΚΑΙΕΙ
ΚΟΝΑΑΥΤΟΥΧΑΛΚΕΑΝΕΦΙΠΠΟΝΕΝΤΩΙΕΡΩΙΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΜΑΛΕ
ΤΑΚΑΙΤΟΥΑΣΚΛΑΠΙΟΥΕΝΤΩΙΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΩΙΤΟΠΩΙΕΠΙΓΡΑΦΑΝΕΧΟΥΣΑΝ
ΝΔΕ ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΝΞΕΝΟΔΟΚΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝ
ΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΑΣΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΑΥΤΑΝΚΑΙΑΝΑΓΟΡΕΥΕΙΝ
ΕΦΑΝΟΝΕΝΤΩΙΑΓΩΝΙΤΩΝΑΠΟΛΛΩΝΙΩΝΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΕΙΩΝΚΑΘΕΡΑ
ΝΟΤΙΣΤΕΦΑΝΟΙΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝ ΙΔΑΥΡΙΩΝΑΡΙΣΤΟΒΟΥ
ΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙ
ΣΙΟΣΤΟΥΣΤΕΦΑΝΟΥΤΑΝ

Var. lect. Vs. 1 ΔΕ omittit Stais || vs. 2 post ΝΟΥ: ......ΙΣΜΟΥ Stais, ι....ισμου Baun., ...ισμου Cavv. || vs. 3 ΕΝ Stais || vs. 5 ΠΛΕΙΟΝ ....ΣΙΤΟΠ Stais, πλειονασ...ω σιτοπ. Baun., πλεῖον, ἅ[μ]α μὲν σιτοπ. Cavv. || vs. 8 ΤΟ omittit Stais, τ[ό]πων Baun. Cavv. || vs. 9. 10 post ΜΕΝΟΥ: ..|....ΝΤΑΣ Stais, ..|...αντας Baun., π..]. πάντας Cavv.; cuncti supplentes πρὸς πάντας || vs. 12 in. plenum recte dat unus Cavv.; ΔΕΤΑΙ omittit Stais, ΔΕΤ omittit Baun. Tum ΑΣ et ΧΡΕΙΑΣ Stais || vs. 20 ΕΙΝ omittit Stais (supplens ἀναγορεύ[σαι]) || vs. 22 Α ante ΤΩΝ omittit Stais || vs. 24 ΤΙΟΣ Stais.

Θεός· ἀγαθᾶι Τύχαι· μηνὸς δωδεκάτου· συνόδοις· καθημένου τοῦ συνεδρίου καὶ γινομένου ἐμ[φανι]σμοῦ ὑπὸ πλειόνων, ὅτι καλῶ[ς] ἔχον ἐστὶ καὶ δίκαιον τᾶι πόλει εὐεργέτα γεγονότος εἰς αὐτὰν ἐ[ν] πολλοῖς Ἀριστοβούλου, ποιουμένου διὰ παντὸς αὐτοῦ δαπάνας ἐκ τοῦ ἰδίου βίου καὶ πλείονα[ς], ἃ μὲν σιτοπωλεῦντος αὐτοῦ πλεονάκις ὅταν ἦν χρεία, βλάπτοντος τὸν ἴδιον βίον χάριν τοῦ πᾶσιν συμφέροντος, ἃ δὲ καὶ κατασκευάζοντος τᾶι πόλει, τινὰ δὲ καὶ ἐπισκευάζοντος τῶν κοινῶν τόπων καὶ εἰς ταῦτα δαπανῶντος διάφορα καὶ πλείονα, ἔν τε ταῖς ἀρχαῖς ἴσως καὶ δικαίως ἀνεστραμμένου ποτὶ πάντας, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν ταῖς λειτουργίαις μεγαλοψύχως καὶ μεγαλομερῶς πεποιημένου τὰν δαπάναν καὶ χορηγίαν πᾶσαν, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς αἷς ἁ πόλις ἔσχηκε χρείαις αὐτοῦ τετηρηκότος τὰς ἐγχειριζομένας ὑπὸ τᾶς πατρίδος αὐτῶι πίστεις καὶ διὰ ταῦτα πάντα βεβλαβότος καὶ πλείονα τὸν ἴδιον βίον· ἔδοξε τοῖς ἄρχουσι καὶ συν[έδροις καὶ τῶι δάμωι· ἐπαινέσαι Ἀριστόβουλον Ξενοδόκου Ἐπιδαύριον καὶ δεδόσθαι αὐτῶι τιμὰς καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνωι, στᾶσαι δὲ καὶ εἰκόνα αὐτοῦ χαλκέαν ἔφιππον ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Μαλε[άτα καὶ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ ἐν τῶι ἐπιφανεστάτωι τόπωι ἐπιγραφὰν ἔχουσαν τά]νδε· «Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων Ἀριστόβουλον Ξενοδόκου Ἐπιδαύριον ἀρετ]ᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν» καὶ ἀναγορεύεν τὸν στ]έφανον ἐν τῶι ἀγῶνι τῶν Ἀπολλωνίων καὶ Ἀσκλαπιείων καθ' ἑκάσταν πανάγυρι]ν, ὅτι «Στεφανοῖ ἁ πόλις ἁ τῶν [Ἐπ]ιδαυρίων Ἀριστόβουλον Ξενοδόκου Ἐπιδαύριον χρυσ]ῶι στεφάνωι ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας, ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν», τᾶς δὲ ἀναγορε]ύσιος τοῦ στεφάνου τὰν [ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι - - - - - - - -

Vs. 1 συνόδοις quomodo interpunctionem post vocem non ponentes priores interpretati sint nescio. Cum vs. 14. 15 scita haec esse dicantur a magistratibus et synedris et populo, vs. 1. 2 tamen a solis synedris (καθημένου τοῦ συνεδρίου), certum videtur synedros locum fere tenuisse βουλᾶς civitatium aliarum primosque deliberavisse de honoribus Aristobuli, tum autem decretum eorum ad confirmandum conciliis et magistratuum et populi fuisse transmittendum. συνόδοις igitur inscriptio est quasi epistolaris. Senatores Epidauri vocatos esse ἀρτύνους testis est Plutarchus Quaest. Graec. 1, quae denominatio si valuit aetate tituli, synedrium nostrum erat ἀρτύνων; certe senatus συνέδριον oppositum est συνόδοις et magistratuum et populi. — Vs. 2 supplementum εὐφαμ]ισμοῦ Cavv. probavit Wilhelmo. Debebant εὐφαμισμοῦ, sed ne id quidem aptum est ad sensum (requiritur enim rogandi notio, non approbandi, neque εὐφαμισμός sufficit πλειόνων, sed πάντων) neque quadrant vestigia. Nam altero loco deprehendisse mihi videor litterae Μ umbram; deinde ΜΙΣ veri est multo minus simile quam ΝΙΣ, cum semper fere litterae My linea ultima sit paulum inclinata, ut non recte supplementi a Cavvadiae inventi causa bonam lectionem suam deseruerit Baunack. Certa igitur restitutio, quae ad sensum aptissima: v. supra n. 853 vs. 10, ubi ἐμφανίζειν est »rogationem ferre ad populum«; Hesych. s. v. εἰσαγγελία· ἐμφανισμός, μήνυσις. — Vs. 5 ad πλείονα[ς], quod supplevit Wilh., e praecedentibus intellegendum τοῦ ἰδίου βίου: »impendens vel excedentia opes suas«, mutuum igitur sumpsit. — ἃ μὲν -- ἃ δὲ esse pro τὰ μὲν - τὰ δέ, quod haud ita raro occurrit, intellexit Baunack (in Philologo). — Vs. 19 sq. habemus statuae Aristobulo posito basim, n. 1453. — Vs. 21 sqq. constituit Cavvadias.

945 N. 203. Frustulum marmoreum; margo sinister servatus, a. 0,09. — *Exscripsi.*

ΟΥ
ΡΟΝΤΟΝΙ
ΤΑΠΡΑΤΤΟΝ
ΒΩΣΔΙΟΙΚΙ
ΔΑΝΤΣ

....ου [- - - - - - - - - - καθ' ἕκαστον και-
ρὸν τὸν ἴ[σον(?) - - - - - - - - ἀεὶ τὰ βέλτισ-
τα πράττον[τα - - - - - - - - - - - εὐσε-
βῶς διοική[σαντα - - - - - - - - - - σπου-
δὰν το- - - -

946 Fragmenta tria eiusdem tituli, cuius litterae valde confertae et angustae. *A* (n. 139 *A*) incolume ad dextram et infra, etiamnunc est in eodem lapide, in quo n. 1471 (cuius v. lemma), a quo necessario avulsi sunt *B* et *C*. Cum latitudo lapidis sit 0,69, scripturae servatae in fragmenti *A* versu ultimo 0,37, ante hunc periit dimidia paene scripturae pars. *B* ubique fractum, a. 0,08, l. 0,30. *C* (n. 286) ubique fractum, a. 0,08, l. 0,11. — *Exscripsi omnia.*

[*Exemplum vide pag. 216.*]

Tertii fere p. Chr. n. saeculi. Manifesto agitur de feriis, verisimiliter de Asclepieis, quorum arbitri ἑλλανοδίκαι (cf. *C* vs. 8) audiunt etiam n. 932 vs. 59. *A* vs. 1—5 videtur sermo esse de cibo athletis se exercentibus praebendo (item fortasse *C* vs. 1 σίμματι). — Vs. 6 sq. 10 magni numeri quid significare possint praeter nummos non video; quadrat vs. 10 λαμπρός (nos »blank«). Fuerint huius aetatis pravi denarii aenei (fortasse vs. 7 et 10 δραχμαὶ erant dicti), qui colore in speciem argenti redigebantur (v. Hultsch, *Metrologie* p. 324). — *B* vs. 2 sermo fuerit de sanatione athletarum in exercitationibus vel in ludis laesorum. Vix enim scribendum Ἀκέσει; Telesphorus quidem apud Epidaurios audiebat Acesis teste Pausania 2, 11, 7 et titulo C. I. A. III 171, sed nomen dei hic vix aptum.

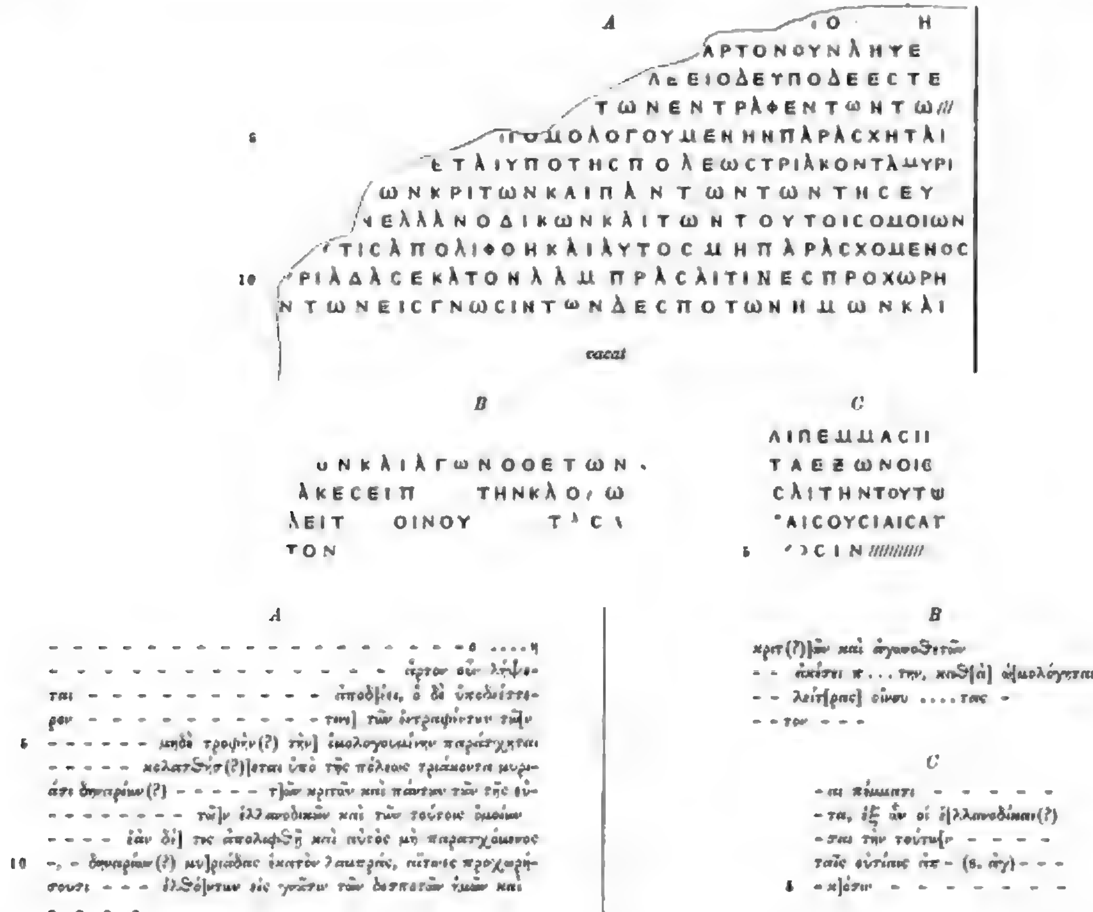

A

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - ο . . . . η
- - - - - - - - - - - - - - - ἄρτον οὐ λήψε-
ται - - - - - - - - - - - - ἀποδ]είει, ὁ δὲ ὑπολείπετε-
ρον - - - - - - - - - - - - τον] τῶν ἐντραφέντων τῶ[ν
- - - - - - - μηδὲ τροφὴν(?) τὴν] ὁμολογουμένην παράσχηται
- - - - - κολασθήσ(?)]εται ὑπὸ τῆς πόλεως τριάκοντα μυρι-
άσι δηναρίων(?) - - - - - τ]ῶν κριτῶν καὶ πάντων τῶν τῆς εὐ-
- - - - - - - - - τῶ]ν ἑλλανοδικῶν καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων
- - - - ἐὰν δὲ] τις ἀπολειφθῇ καὶ αὐτὸς μὴ παρατυχόμενος
-, - δηναρίων(?) μυ]ριάδας ἑκατὸν λαμπράς, αἵτινες προχωρή-
σουσι - - - ἐλθό]ντων εἰς γνῶσιν τῶν δεσποτῶν ἡμῶν καὶ
- - - - -

B

κριτ(?)]ῶν καὶ ἀγωνοθετῶν
- - ἐκέλευσε π . . . την, καθ[ὰ] ὁ[μολόγηται
- - λείτ[ρας] οἴνου . . . . τας -
- - τον - - -

C

- αι πέμπτι - - - - -
- τα, ἐξ ὧν οἱ ἑ]λλανοδίκαι(?)
- ται τὴν τούτω[ν - - - -
ταῖς αὐταῖς ὑπ - (s. ὑγ) - - -
- κ]όσιν - - - - - - -

2. EPISTVLAE IMPERATORVM.

947 N. 193. **Fragmentum marmoreum, ad dextram servatus margo.** A. 0,13. l. 0,24. cr. 0,08.
Baunack, Philologus 54, 1895, p. 62 n. 9. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

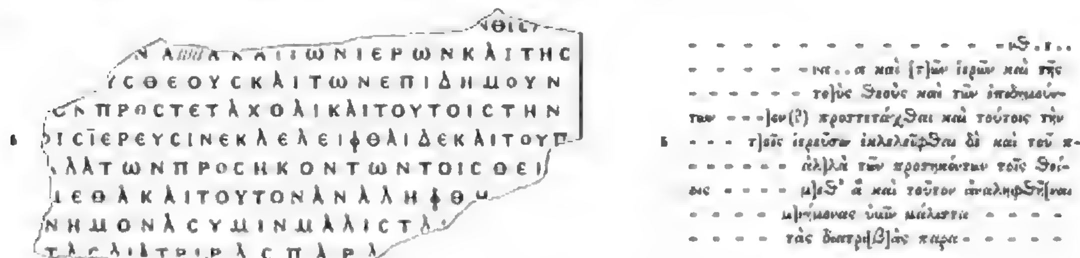

- - - - - - - - - - - - - - ιθ . ι . .
- - - - - ιι . . α καὶ [τ]ῶν ἱερῶν καὶ τῆς
- - - - - - το]ὺς θεοὺς καὶ τῶν ἐπιδημούν-
των - - -]εν(?) προστετάχθαι καὶ τούτοις τὴν
- - - - τ]οῖς ἱερεῦσιν ἐκλελεῖφθαι δὲ καὶ τοῦ π-
- - - - - - ἀλ]λὰ τῶν προσηκόντων τοῖς θεί-
οις - - - - μ]εθ' ἃ καὶ τοῦτον ἀναληφθῆ[ναι
- - - - μ]νήμονας ὑμῶν μάλιστα - - - -
- - - - τὰς διατρι[β]ὰς παρα - - - - -

Varia lectio Baunackii. Et versuum primi et ultimi reliquiae et alia omissa, e quibus satis habeo referre: Vs. 6 extr. omisso ι scriptum est θεοῖς, unco ut videtur per errorem non posito || vs. 7 in. οι, omisso θ.

Vs. 4 in. incertum est Ny. — Vs. 5 de lineola supra ἱερ- indicante diaeresim, non aspirationem v. adnotata ad n. 995. Ac certe in ὑμῶν vs. 8 Asper non scriptus.

948 N. 162. Tabula marginata e lapide calcario, ad dextram tantum incolumis. A. 0,31. l. 0,27. cr. 0,05. — *Exscripsi.*

ΤΜΗ
ΗΦΟΝΤΕ
ΦΑΝΙΣΑΙΠΕΙ
ΩΣΙΗΤΑΣΤΟΥΘΕ
ΙΣΗΙΗΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
ΗΣΑΣΘΑΙΕΙΣΗΝΤΙΝ
ΤΩΝΒΑΣΙΛΕΩΝΤΩΔΙΠΛΑ
ΙΣΤΕΔΕΜΕΚΑΙΑΣΚΛΗΠΙΟΝ
ΓΙΩΠΟΔΙΑΙΟΝΣΤΗΡΙΖΟΜΕΝΟΝ
ΚΤΡΩΔΡΑΚΩΝΠΕΡΙΚΕΙΤΑΙΑΡΓΥ
ΡΑΕΠΙΓΡΑΦΗΝΕΧΟΝΤΟΟΝΟ
ΤΗΝΤΩΝΒΑΣΙΛΕΩΝΤΥΧΗΝ
ΛΗΣ ΠΟΙΗΣΑΙΑΝΤΙΓΡΑ
ΙΣΤΟΓΡΑΜΜΑΤΟΦΥ
ΣΕΤΑΙΣΦΡΑΓΕΙ
ΕΝΤΕΤΗΠΑ
ΣΚΕΣΘΑΙ
ΑΓΙΖΕ
Σ

- - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -α μὴ
- - - - - - - - - - - - - - - ψ]ήφιον τι-
θῆναι(?) - - - - - - - -, ἐὰν - - - ἀ]φανίσαι πει-
ράσῃ - - - -, ἢ - - - - - -]ωσι ἢ τὰς τοῦ θε-
οῦ - - - - - -, ἢ ἐάν τις - - - ἀφαν]ίσηι ἢ ἐπιχειρήσῃ
- - - - - - - - - - - - - - -ήσασθαι εἰς ἥντιν-
οῦν - - - - - - - - - - ὑπὸ(?) τ]ῶν Βασιλέων τῷ διπλα-
σίῳ - - - - - - - - - - -]. ἔστι δ' ἐμὲ καὶ Ἀσκληπιὸν
ἀνατεθέντα χαλκοῦν(?) ἐν ἱματ]ίῳ ποδιαῖον, στηριζόμενον
βάκτρῳ χρυσῷ· τῷ δὲ βά]κτρῳ δράκων περίκειται ἀργυ-
ροῦς μέν, χρυσοῦν δὲ τὸ κά]ρα, ἐπιγραφὴν ἔχον τὸ ὄνο-
μα τὸ ἐμὸν - - - - - - - -] τὴν τῶν Βασιλέων Τύχην.
κελεύω δὲ τῆς ἐπιστο]λῆς ποιῆσαι ἀντίγρα-
φον ἕτερον, ὃ ἀνατεθήσετα]ι ἐς τὸ γραμματοφυ-
λάκιον ...... καὶ σφραγισθή]σεται σφραγεῖ-
δι δημοσίᾳ - - - - - - - -] ἔν τε τῇ πα-
- - - - - - - - - - - γιγνώ(?)]σκεσθαι
- - - - - - - - - - - - - σφρ]αγίζε-
[σθαι - - - - - - -

Vs. 4—9 denuntiatae fuerant multae ei qui in sacro Epidaurio rem quandam violavisset: vs. 8. 9 τῷ διπλασίῳ sc. ἀργυρίου. — Vs. 10 sq. argumentum certe restituisse mihi videor. — Vs. 13 memorata fuit Fortuna imperatorum in inscriptione dedicatoria. Fuerint Marcus Aurelius et Lucius Verus. — Vs. 15 in. moneo certum esse ι.

949 N. 174. Fragmentum tabulae marmoreae, cuius margo sinister servatus, repertum prope templum Aesculapii. A. 0,28. l. 0,24. cr. 0,15.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 92 n. 36. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 236. Cf. Baunack, *Aus Epidauros* 5. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 263. — *Exscripsi.*

ΟΙΠΡΕΣΒ
ΟΥΛΗΙΔΗΜΩΙ
ΧΗΣΑΝΑΚΕΙΜΕΝΟΥΣ
ΚΑΤΑΤΟΥΤΟΔΗΤΗΝΕ
ΚΑΙΤΟΥΣΙΕΡΩΜΕΝΟ
ΕΝΑΓΧΟΣΕΝΤΩΤΕ
ΖΟΝΤΕΣΕΓΝΩΜΕΝ
ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣΤΟ
ΥΣΜΕΝΕ ΗΔΕΙΣ
ΑΙΡΕΙΣΘΑΙΚΑΙΤΟΥΣΑΔ
ΗΤΟΓΟΥΝΕΥΦΗΜΟΤΑΤΟΝΕΙ
ΤΩΝΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΩΝΠΑΡΥΜ
ΤΩΝΚΟΙΝΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝΥΦΙ
ΠΟΝΤΑΣΔΕΤΑΣΪΕΡΩΣΥΝΑΣΗΤ
ΠΟΛΙΤΕΙΑΠΑΡΥΜΙΝΙΝΑΜΗΚΑΙΓ
ΝΟΙΤΟΔΙΑΤΟΥΤΟΕΓΝΩΜΕΝΥΜ
ΕΣΤΩΔΗΠΡΟΣΤΑΜΕΛΛΟΝΤΑΙ
ΧΕΙΡΟΤΟ ΕΙΝ ΙΕΡΕ

.... οἱ [π]ρεσβ[ευταὶ - - - -, Ἐπιδαυρίων ἄρχου-
σι, β]ουλῇ, δήμῳ· [- - - - - - - - τοὺς ἀπ' ἀρ-
χ]ῆ]ς ἀνακειμένους [νόμους(?) - - - - - - - - - -
κατὰ τοῦτο δή, τὴν ε - - - - - - - - - - - -
καὶ τοὺς ἱερωμένο[υς - - - - - - - - - - -
ἔναγχος ἐν τῷ τεμ[ένει - - - - - - - - - δικά-
ζοντες ἔγνωμεν [- - - - - - - - - αἱρεῖσθαι διὰ
χειροτονίας τ[οὺ]ς [ἱερέας - - - - - - - - -
το]ὺς [μ]ὲν [ἐ]π[ιτ]ηδεί[ους - - - - - - - - - -
αἱρεῖσθαι, καὶ τοὺς ἀδ[ικ- - - - - - - - - - -
ητο γοῦν εὐφημότατον εἰπ[εῖν - - - - - - - - -
τῶν πολιτευομένων παρ' ὑμ[ῖν - - - - - - - -
τῶν κοινῶν πραγμάτων ὑφ' [- - - - - - - ἐπιτρέ-
ποντας δὲ τὰς ἱερωσύνας ἢ τ[- - - - - - οἷς ἔστι(?)
πολιτεία παρ' ὑμῖν, ἵνα μὴ καὶ [- - - - - - - γί-
νοιτο· διὰ τοῦτο ἔγνωμεν ὑμ[- - - - - - - - - ἐξ-
έστω δὴ πρὸς τὰ μέλλοντα - - - - - - - - - -
χειροτο[ν]εῖν ἱερέ[ας - - - - - - - - - - -

Var. lect. Praetermitto editionis primae vitia ea, quae notata a Baunackio correxit Cavv. in editione altera. Vs. 9 ΤΟΥΣΜΕΝ ΔΕΙ Cavv., το]ὺς μὲν .. (nil amplius) Baun., το]ὺς μὲν ἐπιτηδεί[ους Blinkenb. || vs. 11 extr. ΕΙΠ Cavv., ut fortasse pleniorem viderit lapidem || vs. 14 omissa puncta diaereseos supra Iota || vs. 15 ΤΕΙΑΙ Cavv. Baun.

Imperatoris de petitione per legatos tradita responsum, quo decernitur de modo constituendi sacerdotes. Vs. 2 post δήμῳ spatium vacuum. — Vs. 7. 8 ad supplementa cf. vs. 18. — Vs. 14 in ἱερ- punctis indicatur diaeresis; cf. adnotata ad n. 995.

3. DEDICATIONES.

A. CARMINA ISYLLI.

950 N. 4. Stela lapidis calcarii, in duas partes fracta, reperta secundum Cavv.[1] ibidem, ubi n. 951 sq., secundum Cavv.[2] a templo Aesculapii ad orientem versus. Post versus 9. 26. 31. 36 addita est in margine *παραγραφή* (post versum 56 margo laesus). Litterae a. ca. 0,010; versus duo primi litteris maioribus (ca. 0,012), ultimi inde a versu 57 minoribus (ca. 0,007) scripti. A. 1,26. l. 0,53. cr. 0,10.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 65 n. 84. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 7. Idem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 213 cum imagine phototypica. Lapidem contulit Baunack, *Aus Epidauros* 18. (Wilamowitz, *Isyllos von Epidauros*, Berol. 1886. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3342. Hoffmann, Sylloge epigr. 420.) Cf. Blass, *Jahrbücher für Philologie* 1885, p. 822. Ludwich, *Berliner philol. Wochenschrift* 1890, p. 419. 450. Diels, *Sibyllinische Blätter* 61. Radermacher, Philologus 58, 1899, p. 314. Ericus Preuner, *Ein delphisches Weihgeschenk* p. 74. — *Contuli lapidem et exscripsi ex ectypo.*

ΙΣΥΛΛΟΣΣΩΚΡΑΤΕΥΣΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣΑΝΕΘΗΚΕ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΜΑΛΕΑΤΑΙΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ
ΔΑΜΟΣΕΙΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑΝΑΝΔΡΑΣΑΙΠΡΟΑΓΟΙΚΑΛΩΣ
ΑΥΤΟΣΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΣΟΡΘΟΥΤΑΙΓΑΡΕΞΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑΣ
ΑΙΔΕΤΙΣΚΑΛΩΣΠΡΟΑΧΘΕΙΣΟΙΓΓΑΝΟΙΠΟΝΗΡΙΑΣ
ΠΑΛΙΝΕΠΑΓΚΡΟΥΩΝΚΟΛΑΞΩΝΔΑΜΟΣΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟΣ
ΤΑΝΔΕΤΑΝΓΝΩΜΑΝΤΟΚΗΧΟΝΚΑΙΕΛΕΓΟΝΚΑΙΝΥΝΛΕΓΩ
ΕΥΞΑΜΑΝΑΝΓΡΑΨΕΝΑΙΚΕΙΣΤΑΝΔΕΤΑΝΓΝΩΜΑΝΠΕΤΗ
ΟΝΟΜΟΣΑΜΙΝΟΝΕΠΕΔΕΙΞΑΕΓΕΝΤΟΔΟΥΚΑΝΕΥΘΕΟΝ
ΤΟΝΔΙΑΡΟΝΟΕΙΑΙΜΟΙΡΑΙΝΟΜΟΝΗΥΡΕΝΙΣΥΛΛΟΣ
ΑΦΘΙΤΟΝΑΕΝΑΟΝΓΕΡΑΣΑΘΑΝΑΤΟΙΣΙΘΕΟΙΣΙΝ
ΚΑΙΝΙΝΑΡΑΣΔΑΜΟΣΘΕΦΜΟΝΘΕΤΟΠΑΤΡΙΔΟΣΑΜΑΣ
ΧΕΙΡΑΣΑΝΑΣΧΟΝΤΕΣΜΑΚΑΡΕΣΣΙΝΕΣΟΥΡΑΝΟΝΕΥΡΥ
ΟΙΚΕΝΑΡΙΣΤΕΥΩΣΙΠΟΛΗΟΣΤΑΣΔΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
ΛΕΞΑΣΘΑΙΤΕΑΝΔΡΑΣΚΑΙΕΠΑΓΓΕΙΛΑΙΚΑΤΑΦΥΛΑΣ
ΟΙΣΠΟΛΙΟΥΧΟΣΥΠΟΣΤΕΡΝΟΙΣΑΡΕΤΑΤΕΚΑΙΑΙΔΩΣ
ΤΟΙΣΙΝΕΠΑΓΓΕΛΛΕΝΚΑΙΠΟΜΠΕΥΕΝΣΦΕΚΟΜΩΝΤΑΣ
ΦΟΙΒΩΙΑΝΑΚΤΙΥΙΩΙΤΕΑΣΚΛΑΠΙΩΙΙΑΤΗΡΙ
ΕΙΜΑΣΙΝΕΝΛΕΥΚΟΙΣΙΔΑΦΝΑΣΣΤΕΦΑΝΟΙΣΠΟΤΑΠΟΛΛΩ
ΠΟΙΔΑΣΚΛΑΠΙΟΝΕΡΝΕΣΙΕΛΑΙΑΣΗΜΕΡΟΦΥΛΛΟΥ
ΑΓΝΩΣΠΟΜΠΕΥΕΙΝΚΑΙΕΠΕΥΧΕΣΘΑΙΠΟΛΙΑΤΑΙΣ
ΠΑΣΙΝΑΕΙΔΙΔΟΜΕΝΤΕΚΝΟΙΣΤΕΡΑΤΑΝΥΓΙΕΙΑΝ
ΤΑΝΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΝΤΕΠΙΔΑΥΡΟΙΑΕΙΡΕΠΕΝΑΝΔΡΩΝ
ΕΥΝΟΜΙΑΝΤΕΚΑΙΕΙΡΑΝΑΝΚΑΙΠΛΟΥΤΟΝΑΜΕΜΦΗ
ΩΡΑΙΣΕΞΩΡΑΝΝΟΜΟΝΑΕΙΤΟΝΔΕΣΣΕΒΟΝΤΑΣ
ΟΥΤΩΤΟΙΚΑΜΩΝΠΕΡΙΦΕΙΔΟΙΤΕΥΡΥΟΠΑΙΖΕΥΣ

ΠΡΩΤΟΣΜΑΛΟΣΕΤΕΥΞΕΝΑΠΟΛΛΩΝΟΣΜΑΛΕΑΤΑ
ΒΩΜΟΝΚΑΙΘΥΣΙΑΙΣΗΓΛΑΙΣΕΝΤΕΜΕΝΟΣ
ΟΥΔΕΚΕΘΕΣΣΑΛΙΑΣΕΝΤΡΙΚΚΗΙΠΕΙΡΑΘΕΙΗΣ
ΕΙΣΑΔΥΤΟΝΚΑΤΑΒΑΣΑΣΚΛΗΠΙΟΥΕΙΜΗΕΦΑΓΝΟ
ΠΡΩΤΟΝΑΠΟΛΛΩΝΟΣΒΩΜΟΥΘΥΣΑΙΣΜΑΛΕΑΤΑ
ΙΣΥΛΛΟΣΑΣΤΥΛΑΙΔΑΙΕΠΕΘΗΚΕΜΑΝΤΕΥΣΑΣΘΑ///ΟΙ
ΠΕΡΙΤΟΥΠΑΙΑΝΟΣΕΝΔΕΛΦΟΙΣΟΝΕΠΟΗΣΕΕΙΣΤΟΝΑΠΟΛ
ΛΩΝΑΚΑΙΤΟΝΑΣΚΛΑΠΙΟΝΗΛΩΙΟΝΟΙΚΛΕΙΗΑΓΓΡΑ
ΦΟΝΤΙΤΟΝΠΑΙΑΝΑΕΜΑΝΤΕΥΣΕΛΩΙΟΝΟΙΚΛΕΙΜΕΝΑΓ
ΓΡΑΦΟΝΤΙΚΑΙΑΥΤΙΚΑΚΑΙΕΙΣΤΟΝΥΣΤΕΡΟΝΧΡΟΝΟΝ

ΙΕΠΑΙΑΝΑΘΕΟΝΑΕΙΣΑΤΕΛΑΟΙΖΑΘΕΑΣΕΝΝΑΕΤΑ//
ΤΑΣΔΕΠΙΔΑΥΡΟΥΩΔΕΓΑΡΦΑΤΙΣΕΝΕΠΟΥΣΗΛΥ

ΘΕΣΛΚΟΛΣΠΡΟΓΟΝΩΝΑΜΕΤΕΡΩΝΩΦΟΙΒΕΑΠΟ//
ΛΩΝΕΡΑΤΩΜΟΥΣΛΝΠΑΤΗΡΖΕΥΣΛΒΓΕΤΑΙΜΑ//
ΔΟΜΕΝΠΑΡΑΚΟΙΤΙΝΟΣΙΟΙΣΙΓΑΜΟΙΣΦΛΕΓΥΑΣΔ\
ΠΛΤΡΙΔΕΠΙΔΑΥΡΟΝΕΝΑΙΕΝΟΥΓΑΤΕΡΑΜΛΛΟΥΓΛΙ|
ΕΙΤΑΝΕΡΑΤΩΓΕΙΝΑΤΟΜΑΤΗΡΚΛΕΟΦΗΜΑΔΟΝΟΜΑΣΘΗΕΓ
ΔΕΦΛΕΓΥΑΓΕΝΕΤΟΑΙΓΛΑΔΟΝΟΜΑΣΟΗΤΟΔΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΤΟΚΑΛΛΟΣΔΕΚΟΡΩΝΙΣΕΠΕΚΛΗΘΗΚΑΤΙΔΩΝΔΕΟΧΡΥ
ΣΟΤΟΞΟΣΦΟΙΒΟΣΕΜΜΑΛΟΥΔΟΜΟΙΣΠΑΡΟΕΝΙΑΝΩΡΑΝ
ΕΛΥΣΕΛΕΧΕΩΝΔΙΜΕΡΟΕΝΤΩΝΕΠΕΒΑΣΛΑΤΩΙΕΚΟΡΕ
ΧΡΥΣΟΚΟΜΑΣΕΒΟΜΑΙΣΕΕΝΔΕΘΥΩΔΕΙΤΕΜΕΝΕΙΤΕ
ΚΕΤΟΝΙΝΑΙΓΛΑΓΟΝΙΜΑΝΔΕΛΥΣΕΝΩΔΙΝΑΔΙΟΣ
ΠΑΙΣΜΕΤΑΜΟΙΡΑΝΛΑΛΕΣΙΣΤΕΜΑΙΛΑΓΑΥΛΕΠΙΚΛΗ
ΣΙΝΔΕΝΙΝΑΙΓΛΑΣΜΑΤΡΟΣΑΣΚΛΑΠΙΟΝΩΝΟΜΑΞΕ
ΑΠΟΛΛΩΝΤΟΝΝΟΣΩΝΠΑΥ.ΤΟΡΑΔΩΤΗΡΑΥΓΙΕΙΑΣ
ΜΕΓΑΔΩΡΗΜΑΒΡΟΤΟΙΣΙΕΠΑΙΑΝΙΕΠΑΙΑΝΧΑΙΡΕΝ
ΑΣΚΛΑΠΙΕΤΑΝΣΑΝΕΠΙΔΑΥΡΟΝΜΑΤΡΟΠΟΛΙΝΑΥ
ΞΩΝΕΝΑΡΓΗΔΥΓΙΕΙΑΝΕΠΙΠΕΜΠΟΙΣΦΡΕΣΙΚΑΙΣΩ
ΜΑΣΙΝΑΜΟΙΣΙΕΠΑΙΑΝΙΕΠΑΙ\Ν
ΚΑΙΤΟΔΕΣΗΣΑΡΕΤΗΣΑΣΚΛΗΠΙΕ¯ΟΥΡΓΟΝΕΔΕΙΞΑΣ
ΕΓΚΕΙΝΟΙΞΙΧΡΟΝΟ,ΣΟΚΑΔΗΣΤΡΑΤΟΝΑΓΕΦΙΛ//ΠΠΟΣ
ΕΙΣΣΠΑΡΤΗΝΕΘΕΛΩΝΑΝΕΛΕΙΝΒΑΣΙΛΗΙΔΑΤΙΜΗΝ
ΤΟΙΣΔΑΣΚΛΗΠΙΟ<ΙΛΟΕΒΟΑΘΟΟΣΕΞΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
ΤΙΜΩΝΗΡΑΚΛΕΟΣΓΕΝΕΑΝΑΣΦΕΙΔΕΤΟΑΡΑΙΕΥΣ
ΤΟΥΤΑΚΙΔΗΛΘΕΟΧΟΠΑΙΣΕΚΒΟΥΣΠΟΡΟΥΗΛΘΕΝΚΑΜΝΩΙ
ΤΩΙΤΥΓΑΡΟΣΤΕΙΧΟΝΤΙΣΥΝΑΝΤΗΣΑΣΣΥΝΟΠΛΟΙΣΙΝ
ΛΑΜΠΟΜΕΝΟΣΧΡΥΣΕΟΙΣΑΣΚΛΑΠΙΕΠΑΙΣΔΕΣΙΔΩΝΣΕ
ΛΙΣΣΕΤΟΧΕΙΡΟΡΕΓΩΝΙΚΕΤΗΙΜΥΘΩΙΣΕΠΡΟΣΑΝΤΩΝ
ΑΜΜΟΡΟΣΕΙΜΙΤΕΩΝΔΩΡΩΝΑΣΚΛΗΠΙΕΠΑΙΑΝ
ΑΛΛΑΜΕΠΟΙΚΤΕΙΡΟΝΤΥΔΕΜΟΙΤΑΔΕΕΛΕΞΑΣΕΝΑΡΓΗ
ΟΑΡΣΕΙΚΑΙΡΩΙΓΑΡΣΟΙΑΦΙΞΟΜΑΙΑΛΛΑΜΕΝΑΥΤΕΙ
ΤΟΙΣΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙΣΧΑΛΕΠΑΣΑΠΟΚΗΡΑΣΕΡΥΞΑΣ
ΟΥΝΕΚΑΤΟΥΣΦΟΙΒΟΥΧΡΗΣΜΟΥΣΣΩΙΖΟΝΤΙΔΙΚΑΙΩΣ
ΟΥΣΜΑΝΤΕΥΣΑΜΕΝΟΣΠΑΡΕΤΑΞΕΠΟΛΗΙΛΥ ΙΟΥΡΓΟΣ
ΩΣΟΜΕΝΩΙΧΕΤΟΕΕΠΙΣΠΑΡΤΗΝΕΜΕΔΩΡΣΕΝΟΗΜΑ
Α¯ΓΕΙΛΑΙ\ΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙΣΕΛΘΟΝΤΑΤΟΘΕΙΟΝ
ΠΑΝΤΑΜΑΛΞΞΕΙΑΣΟΙΔΑ\ΔΗΣΑΝΤΟΣΑΚΟΥΣΑΝ
ΣΩΤΕΙΡΑΝΦΗΜΑΝΑΣΚΛΑΠΙΕΚΑΙΣΦΕΣΑΩΣΑΣ
ΟΙΔΕΕΚΑΡΥΞΑΝΠΑΝΤΑΣΞΕΝΙΑΙ<ΣΕΔΕΚΕΣΘΑΙ
ΣΩΤΗΡΑΕΥΡΥΧΟΡΟΥΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣΑΓΚΑΛΕΟΝΤΕΣ
ΤΑΥΤΑΤΟΙΩΜΕΓΑΡΙΣΤΕΘΕΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝΙΣΥΛΛΟΣ
ΤΙ/ΩΝΣΗΝΑΡΕΤΗΝΩΝΑΞΩΣΠΕΡΤΟΔΙΚΑΙΟΝ

Varia lectio editionis primae. Vs. 37 extr. omissum Ι || vs. 42 extr. ΜΑ. ΟΥΓ (nihil amplius) || vs. 43 extr. ΕΚ || vs. 50 in. omissum Π || vs. 58 ΗΓΕ || vs. 60 ΠΙΟ..ΛΟΕ || vs. 63 ΤΩΤ || vs. 66 in. ΑΜΠΟΡΟΣ (verum coniectura assecuti erant Ludwich et Diels) || vs. 70 ΣΩΞ || vs. 72 ΤΟ ΕΠΙ (bis per errorem in lapide scriptum erat Ε). Extr. ΝΘΗΜΑ || vs. 75 ΑΣΚΛΗΠΙΕ.

Pro Α persaepe exaratum est Λ, pro Θ compluries Ο: quas pusillas lapicidae omissiones in transscribendo non respicio.

Ἴσυλλος Σωκράτευς Ἐπιδαύριος ἀνέθηκε
Ἀπόλλωνι Μαλεάται καὶ Ἀσκλαπιῶι.

A

Δᾶμος εἰς ἀριστοκρατίαν ἄνδρας αἰ προάγοι καλῶς,
αὐτὸς ἰσχυρότερος· ὀρθοῦται γὰρ ἐξ ἀνδραγαθίας.
αἰ δέ τις καλῶς προαχθεὶς θιγγάνοι πονηρίας
πάλιν ἐπαγηροῦν, κολάζων δᾶμος ἀσφαλέστερος.
τάνδε τὰν γνώμαν τόκ' ἦχον καὶ ἔλεγον καὶ νῦν λέγω.
εὐξάμαν ἀνγράψειν, αἴ κ' εἰς τάνδε τὰν γνώμαν πέτῃ
ὁ νόμος ἁμῖν ὃν ἐπέδειξα· ἔγεντο δ' οὐκ ἄνευ θε(ῶ)ν.

B

Τόνδ' ἱερὸν θείαι μοίραι νόμον ηὗρεν Ἴσυλλος
ἄφθιτον ἀέναον γέρας ἀθανάτοισι θεοῖσιν
καί σιν ἅπας δᾶμος θεθμὸν θέτο πατρίδος ἁμᾶς,
χεῖρας ἀνασχόντες μακάρεσσιν ἐς οὐρανὸν εὐρύν·
οἵ κεν ἀριστεύωντι πόληος τᾶσδ' Ἐπιδαύρου,
λέξασ[θ]αί τε ἄνδρας καὶ ἐπαγγεῖλαι κατὰ φυλάς,
οἷς πολιοῦχος ἔπι στέρνοις ἀρετά τε καὶ αἰδώς·
τοῖσιν ἐπαγγέλλειν καὶ πομπεύειν σφε κομῶντας
Φοίβωι ἄνακτι υἱῶι τε Ἀσκλαπιῶι ἰατῆρι
εἵμασιν ἐν λευκοῖσι, δάφνας στεφάνους ποτ' Ἀπόλλω,
ποὶ δ' Ἀσκλαπιὸν ἔρνεσι ἐλαίας ἡμεροφύλλου
ἁγνῶς πομπεύειν καὶ ἐπεύχεσθαι κελάδοντας
πᾶσιν ἀεὶ διδόμεν τέκνοις τ' ἐρατὰν ὑγίειαν,
τάν καλοκἀγαθίαν τ' Ἐπιδαυροῖ αἰὲ ῥέπειν ἀνδρῶν
εὐνομίαν τε καὶ εἰράναν καὶ πλοῦτον ἀμεμφῆ,

3. DEDICATIONES.

A. CARMINA ISYLLI.

950 N. 4. Stela lapidis calcarii, in duas partes fracta, reperta secundum Cavv.[1] ibidem, ubi n. 951 sq., secundum Cavv.[2] a templo Aesculapii ad orientem versus. Post versus 9. 26. 31. 36 addita est in margine παραγραφή (post versum 56 margo laesus). Litterae a. ca. 0,010; versus duo primi litteris maioribus (ca. 0,012), ultimi inde a versu 57 minoribus (ca. 0,007) scripti. A. 1,26. l. 0,53. cr. 0,10.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 65 n. 84. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 7. Idem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 213 cum imagine phototypica. Lapidem contulit Baunack, *Aus Epidauros* 18. (Wilamowitz, *Isyllos von Epidauros*, Berol. 1886. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3342. Hoffmann, Sylloge epigr. 420.) Cf. Blass, *Jahrbücher für Philologie* 1885, p. 822. Ludwich, *Berliner philol. Wochenschrift* 1890, p. 419. 450. Diels, *Sibyllinische Blätter* 61. Radermacher, Philologus 58, 1899, p. 314. Ericus Preuner, *Ein delphisches Weihgeschenk* p. 74. — *Contuli lapidem et exscripsi ex ectypo.*

ΙΣΥΛΛΟΣΣΩΚΡΑΤΕΥΣΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣΑΝΕΘΗΚΕ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΜΑΛΕΑΤΑΙΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ
ΔΑΜΟΣΕΙΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑΝΑΝΔΡΑΣΑΙΠΡΟΑΓΟΙΚΑΛΩΣ
ΑΥΤΟΣΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΣΟΡΘΟΥΤΑΙΓΑΡΕΞΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑΣ
ΑΙΔΕΤΙΣΚΑΛΩΣΠΡΟΑΧΘΕΙΣΘΙΓΓΑΝΟΙΠΟΝΗΡΙΑΣ
ΠΑΛΙΝΕΠΑΓΚΡΟΥΩΝΚΟΛΑΞΩΝΔΑΜΟΣΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟΣ
ΤΑΝΔΕΤΑΝΓΝΩΜΑΝΤΟΚΗΧΟΝΚΑΙΕΛΕΓΟΝΚΑΙΝΥΝΛΕΓΩ
ΕΥΞΑΜΑΝΑΝΓΡΑΨΕΝΑΙΚΕΙΣΤΑΝΔΕΤΑΝΓΝΩΜΑΝΠΕΤΗ
ΟΝΟΜΟΣΑΜΙΝΟΝΕΠΕΔΕΙΞΑΕΓΕΝΤΟΔΟΥΚΑΝΕΥΘΕΟΝ
ΤΟΝΔΙΑΡΟΝΘΕΙΑΙΜΟΙΡΑΙΝΟΜΟΝΗΥΡΕΝΙΣΥΛΛΟΣ
ΑΦΘΙΤΟΝΑΕΝΑΟΝΓΕΡΑΣΑΘΑΝΑΤΟΙΣΙΘΕΟΙΣΙΝ
ΚΑΙΝΙΝΑΡΑΣΔΑΜΟΣΘΕΘΜΟΝΘΕΤΟΠΑΤΡΙΔΟΣΑΜΑΣ
ΧΕΙΡΑΣΑΝΑΣΧΟΝΤΕΣΜΑΚΑΡΕΣΣΙΝΕΣΟΥΡΑΝΟΝΕΥΡΥ/
ΟΙΚΕΝΑΡΙΣΤΕΥΩΣΙΠΟΛΗΟΣΤΑΣΔΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
ΛΕΞΑΣΘΑΙΤΕΑΝΔΡΑΣΚΑΙΕΠΑΓΓΕΙΛΑΙΚΑΤΑΦΥΛΑΣ
ΟΙΣΠΟΛΙΟΥΧΟΣΥΠΟΣΤΕΡΝΟΙΣΑΡΕΤΑΤΕΚΑΙΑΙΔΩΣ
ΤΟΙΣΙΝΕΠΑΓΓΕΛΛΕΝΚΑΙΠΟΜΠΕΥΕΝΣΦΕΚΟΜΩΝΤΑΣ
ΦΟΙΒΩΙΑΝΑΚΤΙΥΙΩΙΤΕΑΣΚΛΑΠΙΩΙΙΑΤΗΡΙ
ΕΙΜΑΣΙΝΕΝΛΕΥΚΟΙΣΙΔΑΦΝΑΣΣΤΕΦΑΝΟΙΣΠΟΤΑΠΟΛΛΩ
ΠΟΙΔΑΣΚΑΛΠΙΟΝΕΡΝΕΣΙΕΛΛΙΑΣΗΜΕΡΟΦΥΛΛΟΥ
ΑΓΝΩΣΠΟΜΠΕΥΕΙΝΚΑΙΕΠΕΥΧΕΣΘΑΙΠΟΛΙΑΤΑΙΣ
ΠΑΣΙΝΑΕΙΔΙΔΟΜΕΝΤΕΚΝΟΙΣΤΕΡΑΤΑΝΥΓΙΕΙΑΝ
ΤΑΝΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΝΤΕΠΙΔΑΥΡΟΙΑΕΙΡΕΠΕΝΑΝΔΡΩΝ
ΕΥΝΟΜΙΑΝΤΕΚΑΙΕΙΡΑΝΑΝΚΑΙΠΛΟΥΤΟΝΑΜΕΜΦΗ
ΩΡΑΙΣΕΞΩΡΑΝΝΟΜΟΝΑΕΙΤΟΝΔΕΣΕΒΟΝΤΑΣ
ΟΥΤΩΤΟΙΚΑΜΩΝΠΕΡΙΦΕΙΔΟΙΤΕΥΡΥΟΠΑΖΕΥΣ

ΠΡΩΤΟΣΜΑΛΟΣΕΤΕΥΞΕΝΑΠΟΛΛΩΝΟΣΜΑΛΕΑΤΑ
ΒΩΜΟΝΚΑΙΘΥΣΙΑΙΣΗΓΛΑΙΣΕΝΤΕΜΕΝΟΣ
ΟΥΔΕΚΕΘΕΣΣΑΛΙΑΣΕΝΤΡΙΚΚΗΙΠΕΙΡΑΘΕΙΗΣ
ΕΙΣΑΔΥΤΟΝΚΑΤΑΒΑΣΑΣΚΛΗΠΙΟΥΕΙΜΗΕΦΑΓΝΟ/
ΠΡΩΤΟΝΑΠΟΛΛΩΝΟΣΒΩΜΟΥΘΥΣΑΙΣΜΑΛΕΑΤΑ
ΙΣΥΛΛΟΣΑΣΤΥΛΑΙΔΑΙΕΠΕΘΗΚΕΜΑΝΤΕΥΣΑΣΘΑ///Ο
ΠΕΡΙΤΟΥΠΑΙΑΝΟΣΕΝΔΕΛΦΟΙΣΟΝΕΠΟΗΣΕΕΙΣΤΟΝΑΠΟΛ
ΛΩΝΑΚΑΙΤΟΝΑΣΚΛΑΠΙΟΝΗΛΩΙΟΝΟΙΚΛΕΙΗΑΓΓΡΑ
ΦΟΝΤΙΤΟΝΠΑΙΑΝΑΕΜΑΝΤΕΥΣΕΛΩΙΟΝΟΙΚΑΕΙΜΕΝΑΓ
ΓΡΑΦΟΝΤΙΚΑΙΑΥΤΙΚΑΚΑΙΕΙΣΤΟΝΥΣΤΕΡΟΝΧΡΟΝΟΝ

ΙΕΠΑΙΑΝΑΘΕΟΝΑΕΙΣΑΤΕΛΑΟΙΖΑΘΕΛΑΣΕΝΝΑΕΤΑ//
ΤΑΣΔΕΠΙΔΑΥΡΟΥΩΔΕΓΑΡΦΑΤΙΣΕΝΕΠΟΥΣΗΑΥ

ΘΕΣΛΚΟΛΣΠΡΟΓΟΝΩΝΑΜΕΤΕΡΩΝΩΦΟΙΒΕΑΠΟ//
ΛΩΝΕΡΑΤΩΜΟΥΣΑΝΠΑΤΗΡΖΕΥΣΛΕΓΕΤΑΙΜΑ/
ΔΟΜΕΝΠΑΡΑΚΟΙΤΙΝΟΣΙΟΙΣΙΓΑΜΟΙΣΦΛΕΓΥΑΣΔ
ΠΑΤΡΙΔΕΠΙΔΑΥΡΟΝΕΝΑΙΕΝΟΥΓΑΤΕΡΑΜΛΛΟΥΓΑ
ΕΙΤΑΝΕΡΑΤΩΓΕΙΝΑΤΟΜΑΤΗΡΚΛΕΟΦΗΜΑΔΟΝΟΜΑΣΘΗΕΓ
ΔΕΦΛΕΓΥΑΓΕΝΕΤΟΑΙΓΛΑΔΟΝΟΜΑΣΟΗΤΟΔΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΤΟΚΑΛΛΟΣΔΕΚΟΡΩΝΙΣΕΠΕΚΛΗΘΗΚΑΤΙΔΩΝΔΕΟΧΡΥ
ΣΟΤΟΞΟΣΦΟΙΒΟΣΕΜΜΛΛΟΥΔΟΜΟΙΣΠΑΡΟΕΝΙΑΝΩΡΑΝ
ΕΛΥΣΕΛΕΧΕΩΝΔΙΜΕΡΟΕΝΤΩΝΕΠΕΒΑΣΛΑΤΩΙΕΚΟΡΕ
ΧΡΥΣΟΚΟΜΑΣΕΒΟΜΑΙΣΕΕΝΔΕΘΥΩΔΕΙΤΕΜΕΝΕΙΤΕ
ΚΕΤΟΝΙΝΑΙΓΛΑΓΟΝΙΜΑΝΔΕΛΥΣΕΝΩΔΙΝΛΔΙΟΣ
ΠΑΙΣΜΕΤΑΜΟΙΡΑΝΛΑΛΕΣΙΣΤΕΜΑΙΛΑΓΑΥΑΕΠΙΚΛΗ
ΣΙΝΔΕΝΙΝΑΙΓΛΑΣΜΑΤΡΟΣΑΣΚΛΑΠΙΟΝΩΝΟΜΑΞΕ
ΛΠΟΛΛΩΝΤΟΝΝΟΣΩΝΠΑΥ-ΤΟΡΑΔΩΤΗΡΑΥΓΙΕΙΑΣ
ΜΕΓΛΔΩΡΗΜΑΒΡΟΤΟΙΣΙΕΠΛΙΑΝΙΕΠΑΙΑΝΧΑΙΡΕΝ
ΑΣΚΛΑΠΙΕΤΑΝΣΑΝΕΠΙΔΑΥΡΟΝΜΑΤΡΟΠΟΛΙΝΑΥ
ΞΩΝΕΝΑΡΓΗΔΥΓΙΕΙΑΝΕΠΙΠΕΜΠΟΙΣΦΡΕΣΙΚΑΙΣΩ
ΜΑΣΙΝΑΜΟΙΣΙΕΠΑΙΑΝΙΕΠΑΙΛΝ
ΚΑΙΤΟΔΕΣΗΣΑΡΕΤΗΣΑΣΚΛΗΠΙΕ-ΟΥΡΓΟΝΕΔΕΙΞΑΣ
ΕΓΚΕΙΝΟΙΣΙΧΡΟΝΟΙΣΟΚΑΔΗΣΤΡΑΤΟΝΑΓΕΦΙΛ//ΠΠΟΣ
ΕΙΣΣΠΑΡΤΗΝΕΘΕΛΩΝΑΝΕΛΕΙΝΒΑΣΙΛΗΙΔΑΤΙΜΗΝ
ΤΟΙΣΔΑΣΚΛΗΠΙΟ-ΙΑΘΕΒΟΑΘΟΟΣΕΞΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
ΤΙΜΩΝΗΡΑΚΛΕΟΣΓΕΝΕΑΝΑΣΦΕΙΔΕΤΟΑΡΑΖΕΥΣ
ΤΟΥΤΑΚΙΔΗΛΘΕΟΧΟΠΑΙΣΕΚΘΟΥΣΠΟΡΟΥΗΛΟΕΝΚΑΜΝΩΙ
ΤΩΙΤΥΓΑΠΟΣΤΕΙΧΟΝΤΙΣΥΝΑΝΤΗΣΑΣΣΥΝΟΠΛΟΙΣΙΝ
ΛΑΜΠΟΜΕΝΟΣΧΡΥΣΕΟΙΣΑΣΚΛΑΠΙΕΠΑΙΣΔΕΣΙΔΩΝΣΕ
ΛΙΣΣΕΤΟΧΕΙΡΟΡΕΓΩΝΙΚΕΤΗΙΜΥΘΩΙΣΕΠΡΟΣΑΝΤΩΝ
ΑΜΜΟΡΟΣΕΙΜΙΤΕΩΝΔΩΡΩΝΑΣΚΛΗΠΙΕΠΑΙΑΝ
ΑΛΛΑΜΕΠΟΙΚΤΕΙΡΟΝΤΥΔΕΜΟΙΤΑΔΕΕΛΕΞΑΣΕΝΑΡΓΗ
ΟΑΡΣΕΙΚΑΙΡΩΙΓΑΡΣΟΙΑΦΙΞΟΜΑΙΑΛΛΑΜΕΝΑΥΤΕΙ
ΤΟΙΣΛΛΚΕΔΛΙΜΟΝΙΟΙΣΧΑΛΕΠΑΣΑΠΟΚΗΡΑΣΕΡΥΞΑΣ
ΟΥΝΕΚΑΤΟΥΣΦΟΙΒΟΥΧΡΗΣΜΟΥΣΣΩΙΖΟΝΤΙΔΙΚΑΙΩΣ
ΟΥΣΜΑΝΤΕΥΣΑΜΕΝΟΣΠΑΡΕΤΑΞΕΠΟΛΗΙΑΥΙΟΥΡΓΟΣ
ΩΣΟΜΕΝΩΙΧΕΤΟΕΕΠΙΣΠΑΡΤΗΝΕΜΕΔΩΡΣΕΝΟΗΜΑ
Α-ΓΕΙΛΑΙΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙΣΕΛΘΟΝΤΑΤΟΘΕΙΟΝ
ΠΑΝΤΑΜΑΛΞΞΕΙΑΣΟΙΔΑΥΔΗΣΑΝΤΟΣΑΚΟΥΣΑΝ
ΣΩΤΕΙΡΑΝΦΗΜΑΝΑΣΚΛΑΠΙΕΚΑΙΣΦΕΣΑΩΣΑΣ
ΟΙΔΕΕΚΑΡΥΞΑΝΠΑΝΤΑΣΞΕΝΙΑΙΣΕΔΕΚΕΣΟΑΙ
ΣΩΤΗΡΑΕΥΡΥΧΟΡΟΥΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣΑΓΚΑΛΕΟΝΤΕΣ
ΤΑΥΤΑΤΟΙΩΜΕΓΑΡΙΣΤΕΘΕΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝΙΣΥΛΛΟΣ
ΤΙ/ΩΝΣΗΝΑΡΕΤΗΝΩΝΑΞΩΣΠΕΡΤΟΔΙΚΑΙΟΝ

Varia lectio editionis primae. Vs. 37 extr. omissum Ι || vs. 42 extr. ΜΑ. ΟΥΓ (nihil amplius) || vs. 43 extr. ΕΚ || vs. 50 in. omissum Π || vs. 58 ΗΓΕ || vs. 60 ΠΙΟ..ΛΘΕ || vs. 63 ΤΩΤ || vs. 66 in. ΑΜΠΟΡΟΣ (verum coniectura assecuti erant Ludwich et Diels) || vs. 70 ΣΩΣ || vs. 72 ΤΟ ΕΠΙ (bis per errorem in lapide scriptum erat Ε). Extr. ΝΟΗΜΑ || vs. 75 ΑΣΚΛΗΠΙΕ.

Pro Α persaepe exaratum est Λ, pro Θ compluries Ο: quas pusillas lapicidae omissiones in transscribendo non respicio.

Ἴσυλλος Σωκράτευς Ἐπιδαύριος ἀνέθηκε
Ἀπόλλωνι Μαλεάται καὶ Ἀσκλαπιῶι.

A

Δᾶμος εἰς ἀριστοκρατίαν ἄνδρας αἰ προάγοι καλῶς,
αὐτὸς ἰσχυρότερος· ἐρθοῦται γὰρ ἐξ ἀνδραγαθίας.
αἰ δέ τις κακῶς προσαχθεὶς θιγγάνοι πονηρίας
πόλιν ἐπαγκρούων, κολάζων δᾶμος ἀσφαλέστερος.
τοῖσδε τὰν γνώμαν τόκ' ἦχον καὶ ἔλεγον καὶ νῦν λέγω.
εὔξαμαν ἀνγράψειν, αἴ κ' ἐν τᾶνδε τᾶν γνώμαν τύχῃ
ὁ νόμος ὅμὰν ὃν ἐπέδειξα· ἔγεντο δ' οὐκ ἄνευ θε(ῶ)ν.

B

Τόνδ' ἱαρὸν θείαι μοίραι νόμον ηὗρεν Ἴσυλλος
ἄφθιτον ἄμμεναι γέρας ἀθανάτοισι θεοῖσιν
καί εν ἅπας δᾶμος θεθμὸν θέτο πατρίδος ἁμᾶς,
χεῖρας ἀνασχόντες μακάρεσσιν ἐς οὐρανὸν εὐρύν·
οἵ κεν ἀριστεύωντι πόληος τᾶσδ' Ἐπιδαύρου,
λέξασ[θ]αί τε ἄνδρας καὶ ἐπαγγεῖλαι κατὰ φυλάς,
οἷς πολιοῦχος ὑπὸ στέρνοις ἀρετά τε καὶ αἰδώς·
τοῖσιν ἐπαγγέλλειν καὶ πομπεύειν τρὶς κομῶντας
Φοίβωι ἄνακτι υἱῶι τε Ἀσκλαπιῶι ἰατῆρι
εἵμασιν ἐν λευκοῖσι, δάφνας στεφάνοις κατ' Ἀπόλλω,
καὶ δ' Ἀσκλαπιὸν ἔρνεσι ἐλαίας ἡμεροφύλλου
ἀγνῶς πομπεύειν καὶ ἐπεύχεσθαι πολιάταις
πᾶσιν ἀεὶ διδόμειν παίδεσσι τ' ἐρατὰν ὑγίειαν,
τὰν καλοκἀγαθίαν τ' Ἐπιδαυροῖ ἀεὶ ῥέπειν ἀνδρῶν
εὐνομίαν τε καὶ εἰράναν καὶ πλοῦτον ἀμεμφῆ,

ὥραις ἐξ ὡρᾶν νόμον αἰεὶ τόνδε σέβοντες·
οὕτω τοί κ' ἀμῶν περιφείδοιτ' εὐρύοπα Ζεύς.

C

Πρᾶτος Μᾶλος ἔτευξεν Ἀπόλλωνος Μαλεάτα
βωμὸν καὶ θυσίαις ἠγλάϊσεν τέμενος·
οὐδέ κε Θεσσαλίας ἐν Τρίκκαι πειραθείης
εἰς ἄδυτον καταβὰς Ἀσκληπιοῦ, εἰ μὴ ἐφ' ἁγνοῦ
πρᾶτον Ἀπόλλωνος βωμοῦ θύσαις Μαλεάτα.

D

Ἴσυλλος Ἀστυλαΐδα ἀνέθηκε μαντευσαμένω[ι] οἱ περὶ τοῦ παιᾶνος ἐν Δελφοῖς, ὃν ἐπόησε εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Ἀσκλαπιόν, ἦ λῷόν οἱ κα εἴη ἀγγράφοντι τὸν παιᾶνα. ἐμάντευσε λῷόν οἱ κα εἶμεν ἀγγράφοντι, καὶ αὐτίκα καὶ εἰς τὸν ὕστερον χρόνον.

E

Ἰηπαιᾶνα θεὸν ἀείσατε λαοί, ζαθέας ἐναέται τᾶσδ' Ἐπιδαύρου. | ὧδε γὰρ φάτις ἐνέπουσ' ἤλυθ' ἐς ἀκοὰς | προγόνων ἁμετέρων, ὦ Φοῖβε Ἄπολλον. | Ἐρατὼ Μουσᾶν πατὴρ Ζεὺς λέγεται Μάλ[ωι] δόμεν παράκοιτιν ὁσίοις γάμοις. | Φλεγύας δ', [ὃς] πατρίδ' Ἐπίδαυρον ἔναιεν, | θυγατέρα Μάλου γάμεν, τὰν Ἐρατὼ γείνατο μάτηρ, Κλεοφήμα δ' ὀνομάσθη. | ἐκ δὲ Φλεγύα γένετο, Αἴγλα δ' ὀνομάσθη· | τόδ' ἐπώνυμον, τὸ κάλλος δὲ Κορωνὶς ἐπεκλήθη. | κατιδὼν δὲ ὁ χρυσότοξος Φοῖβος ἐν Μάλου δόμοις παρθενίαν ὥραν ἔλυσε· λεχέων δ' ἱμεροέντων ἐπιβάς, Λατῷος κόρε χρυσοκόμα. | σέβομαί σε· ἐν δὲ θυώδει τεμένει τέκετό νιν Αἴγλα, γονίμαν δ' ἔλυσεν ὠδῖνα Διὸς παῖς μετὰ Μοιρᾶν Λά[χ]εσίς τε μαῖα ἀγαυά. | ἐπίκλησιν δέ νιν Αἴγλας ματρὸς Ἀσκλαπιὸν ὠνόμαξε Ἀπόλλων, τὸν νόσων παύ[σ]τορα, δωτῆρα ὑγιείας, μέγα δώρημα βροτοῖς. | ἰεπαιάν, ἰεπαιάν, χαῖρε Ἀσκλαπιέ, τὰν σὰν Ἐπίδαυρον ματρόπολιν αὔξων, ἐναργῆ δ' ὑγίειαν ἐπιπέμποις | φρεσὶ καὶ σώμασιν ἁμοῖς· ἰεπαιάν, ἰεπαι[ά]ν.

F

Καὶ τόδε σᾶς ἀρετᾶς, Ἀσκλαπιέ, [τ]οὔργον ἔδειξας
ἐν κείνοι[ς] χρόνοις, ἅκα δὴ στρατὸν ἆγε Φίλ[ι]ππος
εἰς Σπάρτην, ἐθέλων ἀνελεῖν βασιληίδα τιμάν.
τοῖς δ' Ἀσκλαπιὸς [ἦ]λθε βοαθόος ἐξ Ἐπιδαύρου,
τιμῶν Ἡρακλέος γενεάν, ἇς φείδετο ἄρα Ζεύς.
τουτάκι δ' ἦλθε, ὅκ' ὁ παῖς ἐκ Βουσπόρου ἦλθ' ἐνάμω[ν].
τῶι τύγα ποττεύχοντι ξυνάντησας σὺν ὅπλοισιν
λαμπόμενος χρυσέοις, Ἀσκλαπιέ· παῖς δ' ἐσιδών σε
λίσσετο χεῖρ' ὀρέγων, ἱκέτης μύθωι σε προσαυδῶν·
«ἄμμορός εἰμι τεῶν δώρων, Ἀσκλαπιὲ Παιάν,
ἀλλά μ' ἐποίκτειρον.» σὺ δέ μοι τάδε λέξας ἐναργῆ·
«θάρσει· καιρῶι γάρ τοι ἀφίξομαι — ἀλλὰ μέν' αὐτεῖ —,
τοῖς Λακεδαιμονίοις χαλεπὰς ἀπὸ κῆρας ἐρύξας,
οὕνεκα τοὺς Φοίβου χρησμοὺς σώζοντι δικαίως,
οὓς μαντευσάμενος παρέτα[ξ]ε πόλει Λυκοῦργος.»
ὣς ὁ μὲν ᾤχετο (ε) ἐπὶ Σπάρτην. ἐμὲ δ' ὦρσε νόημα
ἀ[γ]γεῖλαι Λακεδαιμονίοις ἐλθόντα τὸ θεῖον
πάντα μάλ' ἑξείας· οἱ δ' αὐδήσαντος ἄκουσαν
σώτειραν φάμαν, Ἀσκλαπιέ, καί σφε σάωσας.
οἱ δ(ὴ) ἐκάρυξαν πάντας ξενίαις σε δέκεσθαι,
σωτῆρα εὐρυχόρου Λακεδαίμονος ἀγκαλέοντες.
ταῦτά τοι, ὦ μέγ' ἄριστε θεῶν, ἀνέθηκεν Ἴσυλλος
τι[μ]ῶν σὰν ἀρετάν, ἄναξ, ὥσπερ τὸ δίκαιον.

De tituli indole praeter ea, quae in libro suo uberrime exposuit Wilamowitz, conferatur quoque Diels l. l., qui divino Epidauriorum cultui Isyllum praefuisse coniecit. Quod si verum est, erat Isyllus sacerdos Aesculapii eponymus.

Dedicationis notam (vs. 1. 2) sequuntur partes quinque parva linea (παραγραφῇ) disiunctae (nisi quod hanc fuisse ante *F*, quae quidem pars litteris minoribus iam distincta est, propter marginem laesum non constat), quarum partium *A* concepta est tetrametris trochaicis, *B* et *F* versibus heroicis, *C* iisdem, sed pentametro uno interiecto, *D* sermone pedestri, *E* ionicis a minore (quos quomodo in versus diviserit Wilamowitz, indicavi in transscriptione positis lineolis).

Aetatis definitio inest versui 58, sed disceptatur, uter memoretur Philippus eorum qui Lacedaemona invaserint: Alexandri enim Magni pater irrupit post pugnam Chaeroneensem, quintus qui audit anno a. Chr. n. 218. Priorem significatum esse certum est Wilamowitzio (p. 24: »*als Philippos, der sohn des Demetrios, mit Sparta kämpfte, gab es dort keine lykurgischen gesetze und in Isyllos' sinn auch keine könige* [cf. vs. 59. 70 sq.]«, in alteram partem disputavit Blass. Vera sententia est Wilamowitzii, quamvis argumentis nitatur non rectis, nam testis disertus est Polybius 4, 35, 8 tum et valuisse Lycurgi leges (πολιτευόμενοι κατὰ τὰ πάτρια σχεδὸν ἤδη τρεῖς ἐνιαυτοὺς μετὰ τὴν Κλεομένους ἔκπτωσιν) et reges, alterum certe legitime, a. 219 esse constitutos (cf. Niese, *Hermes* 35 p. 60). Sed postquam tot exscripsi titulos Epidaurios, affirmare possum secundum certissima litteraturae indicia non cogitari posse de Philippo iuniore, in qua sententia gaudeo socium me habere Cavvadiam (Τὸ ἱερόν p. 213). Lapidis simulacrum praebet ultima Cavvadiae editio; equidem iam antea, ut suis oculis cuique conferre liceat scripturam tituli nostri cum ea quae incipiente saeculo altero Epidauri (vel certe Argis) in usu erat, accuratis imaginibus repraesentanda curavi et nostri initium et titulum n. 1117, ad tertiam verae magnitudinis partem utrumque redactum. Nec non titulus n. 1372, quem proxime post a. 218 ipsi Philippo quinto positum esse recte censere mihi videor, litteraturam perhibet manifesto recentiorem quam Isylli lapis. Indoles litterarum universa, quod idem testatur Cavvadias, eadem fere est atque stelarum sanationes mirabiles exhibentium, immixtis formis quibusdam quae nostrum probant paulo recentiorem esse, praesertim litterae Pi; hic illic partes litterarum extremae paulo crassiores sunt factae, quod incipit quarto saeculo vergente. Immo Wilamowitz vel nimis recentem crediderit titulum, anno fere 280 eum adsignans; equidem potius aliquanto ante quam post annum 300 scriptum eum esse credo. Ad hanc quoque sententiam optime quadrat, quod puer de quo agitur vs. 62 sq., uti rectissime proposuit Cavvadias, ipse est Isyllus (cf. vs. 72 *lui*), ut necessario inde ab anno 338 haud ita breve tempus interiectum sit, antequam titulus insculperetur.

Argumenta ad tempus recentius probandum orthographica, quae prolata sunt, falsis lectionibus nituntur omnia praeter duo, sed quod iota mutum deest in πέτῃ vs. 8 — suppleri, cum lapis sit integer, cum Baunackio nequit —, id in titulo Dorico nihil habet offensionis (vide Ahrens, De dial. II 293 sq.), et quod scriptum est ἐποικτείρω (cf. Blass, *Aussprache des Griechischen*[3] 62 adnot. 210), e titulo potius corrigenda est sententia de huius formae aetate.

Ad singula pauca adnoto. — Vs. 9 emendavit Cavvadias. Vs. 8. 9 interpretor: »vovi haec inscribere, ut diiudicari possit, num cum sententia modo prolata conciNat lex quam tuli, et id certo non sine deorum auxilio«. — Vs. 15 exaratum est ο. — Vs. 20 littera paenultima Ο correcta est ex Ε. — Vs. 21 κουρεύεν solus in titulo est infinitivus in -εν desinens, ipsum κουρεύειν habes vs. 17. — Vs. 23 omissus erat et litteris parvis postea est insertus. (ὁ)ρίσσιν emendare vult Wilamowitz, ἀκερί(ω)ν Ludwich; traditum recte defendunt Baunack et Diels. — Vs. 25 littera paenultima Α correcta ex Ε. ὥραις ἐξ ὡρᾶν »*stammt aus der s. g. lykurgischen rhetra* (*Plut. Lyc.* 6), *oder wenigstens aus derselben altdorischen formelsprache*« (Wilamowitz p. 11). — Vs. 37 ἐνναέτα[ι] Cavv., ἐναέται Wilam., laudans titulum n. 1475. Addi potest Ἐπίδαυρος ἡ ἱερά n. 937 vs. 9. 938 vs. 12. 16. 1156 vs. 3; nummus cum imagine Caracallae inscriptus ἱερᾶς Ἐπιδαύρου *Greek coins in the Brit. Mus., Peloponnesus* p. 159, 13 (tab. 29, 24); Paus. 2, 1, 4 ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ ἱερᾷ. — Vs. 40. 41 supplevit Cavv. — Vs. 45 τὸ κάλλος δέ »*ein vorangestelltes Lemma im Nominativ*« crediderit Radermacher. Sed mira haec foret dictio atque vix iure offendendum est in accusativo: »*respectu pulchritudinis*«. — Vs. 49 pro νιν dubitanter emendat (ἰ)νιν Semitelos apud Cavv., quem sequitur Wilam. Traditum tuetur Blass. — Vs. 49 sq. Διὸς παῖς: Apollo; laudat Wilam. Pindarum Ol. 6, 41, qui deum Euadnae in puerperio auxilium tulisse refert. — Vs. 53 χαῖρε, vs. 54/55 αὔξων Wilam. contra lapidem. — Vs. 54 ματρόπολιν perspexit Wilam. esse »*matris urbem*«. — Vs. 62

Βουτπορον designare vicum Epidaurium coniecit Wilamowitz. Apte Preuner e titulo Delphico Wescher-Foucart 3 (= *Dialektinschr.* 2563) vs. 41 laudat Ἠπύλος Χαριτολάου Βοττωρίτης, qui ut διδάσκαλος perhibetur in feriis Soteriorum Delphicorum anni a. Chr. n. 272; certe erat ex eadem familia atque noster. — Tum ἦλθ' ἰωκέωμαι Ludw., ἦλθεν κώμαν Cavv. Baun. Prellw., ἦλθεν (ἐ) κώμαν Wilam. — Vs. 63 τύγα κατατείχοντι Wilamowitz, quod accepit Cavv.², qui antea τύγ' ἀποστείχοντι. — Vs. 76 δή emendavit Wilam.

B. RELATIONES DE SANATIONIBVS.

951 N. 1. Stela magna lapidis calcarii, reperta in aedificio signato in forma Cavvadiae (*Fouilles d'Épidaure* tab. I) littera *D* (in forma libri Τὸ ἱερὸν inscripti: Δ), quod a templo Aesculapii septem fere metros ad septentrionem versus distans, ut probavit Cavvadias (Πρακτικά 1883, p. 60 sq., Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 124 sq.), id erat quod in titulis dicitur ἄβατον s. ἐγκοιμητήριον. Composita est stela e fragmentis novem. Singuli versus scripti sunt inter lineas; litterae exceptis paucis (cf. adnotationem ad vs. 28) in versibus 1—119 στοιχηδόν collocatae, non tamen ita, ut semper unaquaeque littera accurate sub litteram versus praecedentis posita sit. Magis ab ordine recedit tituli finis inde a versu 120, litteris minoribus scriptus. Inter versus 71. 72 et 78. 79 in margine linea (παραγραφή). A. 1,71. l. 0,76. cr. 0,18. Eodem loco reperta est cum aliis aequalibus tabula rudis, a. 0,45, in cuius summo latere sulcus est eiusdem latitudinis atque lapis titulo nostro instructus, qui igitur alteri inmissus fuisse credendus est: patet hic coniunctas fuisse omnes eiusdem argumenti tabulas.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 199 n. 69. Idem, *Fouilles d'Épidaure* n. 1. Idem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 256 cum imagine phototypica. De collatione sua rettulerunt Baunack, *Aus Epidauros* p. 8; Philologus 54, 1895, p. 21. Blinkenberg, *Nordisk Tidskr. f. filol.* n. s. 10, p. 263. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3339. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1069. Dittenberger, Sylloge² 802.) Cf. S. Reinach, *Revue archéol.* 1884, 2, p. 78. Bücheler, Mus. Rhen. 39, p. 620. Wilamowitz, *Hermes* 19, p. 449 sq. Zacher, ibid. 21, p. 467. Diels, ibid. 23, p. 286. Blinkenberg l. l. III 3, p. 154. Idem, *Asklepios* 42 sq. — *Exscripsi ex ectypo*, postquam ipsum lapidem contuli; sed inde a versu 81 in dimidio dextro minore destitutus casu quodam eram ope ectypi.

Frustulum editum a Baunackio, *Aus Epidauros* p. 20 et iteratum a Cavvadia, *Fouilles d'Épidaure* I n. 3*a*, ille dubitanter, hic (etiam Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 267 adn. 1) pro certo dixit residuum esse stelae aequalis, uterque praetervidens, initia id continere versuum nostrorum 13—32. Quae cum iam in prima tituli editione recto loco exhibuerit Cavvadias, sed Baunack id fragmentum segregatum referat se vidisse, facile induci possis, ut credas id superesse de altero stelae nostrae exemplo. Quod tamen nullo modo verum esse potest, nam litterae a Baunackio exhibitae quam accuratissime continentur singularis frustuli finibus, quod equidem cum reliquo lapide repperi coniunctum, atque quidem tam exacte conveniunt margines, ut in versu vicesimo primo litterae quartae Τ, in sequente litterae tertiae Κ pars sit in hoc fragmento, pars in adiacente.

Θ Ε Ο Σ Τ Υ Χ Α   Α Θ Α

ΜΑΤΑΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΙΤΟΥΑΣΚΛΑΠΙΟΥ *vacat*
ΕΩΠΕΝΘΕΤΗΕΚΥΗΣΕ ΑΥΤΑΠΕΝΤ ΕΝΙΑΥΤΟΥΣΗΔΗΚΥΟΥΣΑΠΟΙΤΟΝ
ΟΝΙΚΕΤΙΣΑΦΙΚΕΤΟΚΑΙΕΝΕΚΑϽΕΥΔΕΕΝΤΩΙΑΒΑΤΩΙΩΣΔΕΤΑΧΙΣ
ΕΞΗΛΘΕΕΞΑΥΤΟΥΚΑΙΕΚΤΟΥΙΑΡΟΥΕΓΕΝΕΤΟΚΟΡΟΝΕΤΕΚΕΟΣΕΥ
ΥΣΓΕΝΟΜΕΝΟΣΑΥΤΟΣΑΠΟΤΑΣΚΡΑΝΑΣΕΛΟΥΤΟΚΑΙΑΜΑΤΑΙΜΑΤΡΙ
ΕΡΙΗΡΠΕΤΥΧΟΥΣΑΔΕΤΟΥΤΩΝΕΠΙΤΟΑΝΘΕΜΑΕΠΕΓΡΑΨΑΤΟΟΥΜΕΓΕ
ΣΠΙΝΑΚΟΣΘΑΥΜΑΣΤΕΟΝΑΛΛΑΤΟΘΕΙΟΝΠΕΝΘΕΤΗΩΣΕΚΥΗΣΕΕΓΓΑΣ
ΙΚΛΕΩΒΑΡΟΣΕΣΤΕΕΓΚΑΤΕΚΟΙΜΑΘΗΚΑΙΜΙΝΕΘΗΚΕΥΓΙΗΤΡΙΕΤΗΣ
ΡΑ ΙΘΜΟΝΙΚΑΠΕΛΛΑΝΙΣΑΦΙΚΕΤΟΕΙΣΤΟΙΑΡΟΝΥΠΕΡΓΕΝΕΑΣΕΓ
ΜΑΘΕΙ ΑΔΕΟΨΙΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΑΙΤΕΙΣΘΑΙΤΟΝΘΕΟΝΚΤΗΣΑΙΚΟ
ΤΟΝΔΑ ΚΛΑΠΙΟΝΦΑΜΕΝΕΓΚΥΟΝΕΣΣΕΙΣΘΑΙΝΙΝΚΑΙΕΙΤΙΑΛΛΟ
Α ϽΙΤΟΚΑΙΤΟΥΤΟΟΙΕΠΙΤΕΛΕΙΝΑΥΤΑΔΟΥΘΕΝΟΣΦΑΜΕΝΕΤΙΠΟΙ
ΔΕ [Σ]ΘΑΙΕΓΚΥ ϽΣΛΕΓΕΝΟΜΕΝΑΕΓΓΑΣΤΡΙΕΦΟΡΕΙΤΡΙΑΕΤΗΕΣΤΕΠΑ
ΡΕ[ΒΑ]ΛΕΠΟΙΤΟΝΘΕΟΝΙΚΕΤΙΣΥΠΕΡΤΟΥΤΟΚΟΥΕΓΚΑΤΑΚΟΙΜΑΘΕΙΣΑ
ΔΕ [Ψ] ΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΕΠΕΡΩΤΗΝΝΙΝΤΟΝΘΕϽΝΕΙΟΥΓΕΝΟΙΤΟΑΥΤΑΙ
ΠΑΝΤ[Α]ΟΣΣΑΑΙΤΗΣΑΙΤΟΚΑΙΕΓΚΥΟΣΕΙΗΥΠΕΡΔΕΤΟΚΟΥΠΟΙΘΕΜΕΝ
ΝΙΝ[Ο]ΥΘΕΝΚΑΙΤΑΥΤΑΠΥΝΘΑΝΟΜΕΝΟΥΑΥΤΟΥΕΙΤΙΝΟΣΚΑΙΑΛΛΟΥΔΕ
ΟΙΤ ΛΕΓΕΙΝΩΣΠΟΗΣΟΥΝΤΟΣΚΑΙΤΟΥΤΟΕΠΕΙΔΕΝΥΝΥΠΕΡΤΟΥΤΟΥ
ΠΑΡΕΙΗΠΟΤΑΥΤΟΝΙΚΕΤΙΣΚΑΙΤΟΥΤΟΟΙΦΑΜΕΝΕΠΙΤΕΛΕΙΝΜΕΤΑΔΕ
ΤΟΥΤΟΣΠΟΥΔΑΙΕΚΤΟΥΑΒΑΤΟΥΕΞΕΛΘΟΥΣΑΩΣΕΞΩΤΟΥΙΑΡΟΥ ΗΣΕΤΕ
ΚΕΚΟΡΑΝ ΑΝΗΡΤΟΥΣΤΑΣΧΗΡΟΣΔΑΚΤΥΛΟΥΣΑΚΡΑΤΕΙΣΕΧΩΝΠΛΑΝ
ΕΝΟΣΑ ΙΚΕΤΟΠΟΙΤΟΝΘΕΟΝΙΚΕΤΑΣΘΕΩΡΩΝΔΕΤΟΥΣΕΝΤΩΙΙΑΡΩΙ
ΙΝΑΚΑ[Σ]ΑΠΙΣΤΕΙΤΟΙΣΙΑΜΑΣΙΝΚΑΙΥΠΟΔΙΕΣΥΡΕΤΑΕΠΙΓΡΑΜΜΑ
ΑΕΓΚΑ ΕΥΔΩΝΔΕΟΨΙΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΥΠΟΤΩΙΝΑΩΙΑΣΤΡΑΓΑΛΙΖΟΝ
ΟΣΑΥΤ ΥΚΑΙΜΕΛΛΟΝΤΟΣΒΑΛΛΕΙΝΤΩΙΑΣΤΡΑΓΑΛΩΙΕΠΙΦΑΝΕΝΤΑ
ΟΝΘΕΟΙ ΕΦΑΛΕΣΘΑΙΕΠΙΤΑΝΧΗΡΑΚΑΙΕΚΤΕΙΝΑΙΟΥΤΟΥΣΔΑΚΤΥΛ
/ΟΥΣΩΣΔΑΠΟΒΑΙΗΔΟΚΕΙΝΣΥΓΚΑΜΨΑΣΤΑΝΧΗΡΑΚΑΘΕΝΑΕΚΤΕΙΝΕΙΝ
ΤΩΝΔΑΚΤΥΛΩΝΕΠΕΙΔΕΠΑΝΤΑΣΕΞΕΥΘΥΝΑΙΕΠΕΡΩΤΗΝΝΙΝΤΟΝΘΕΟΝ
ΕΙΕΤΙΑΠΙΣΤΗΣΟΙΤΟΙΣΕΠΙΓΡΑΜΜΑΣΙΤΟΙΣΕΠΙΤΩΜΠΙΝΑΚΩΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΤΟΙΓΡΟΝΑΥΤΟΣΔΟΥΦΑΜΕΝΟΤΙΤΟΙΝΥΝΕΜΠΡΟΣΘΕΝΑΠΙΣΤΕΙΣ

ΑΥΤΣ ΣΣΓΚΕΟΥΣΙΝΑΠΙΣΤΟΙΣΤΟΛΟΙΠΟΝΕΣΤΩΤΟΙΦΑΜΕΝΑΠΙΣΤΟΣ
ΟΙ ΑΜΕΡΑΣΔΕΓΕΝΟΜΕΝΑΣΥΓΙΗΣΕΞΗΛΘΕΑΜΒΡΟΣΙΑΕΞΑΘΑΝΑΝ
ΠΤ ΛΑΟΣΑΥΤΑΙΚΕΤΙΣΗΛΘΕΠΟΙΤΟΝΘΕΟΝΠΕΡΙΕΡΠΟΥΣΑΔΕ
ΟΙΡΟΝΤΩΝΙΑΜΑΤΩΝΤΙΝΑΔΙΕΓΕΛΑΩΣΑΠΙΘΑΝΑΚΑΙΑΔΥΝΑ
ΤΑΧΩΛΟΥΣΚΑΙΤΥΦΛΟΥ ΓΙΕΙΣΓΙΝΕΣΘΑΙΕΝΥΠΝΙΟΝ ΙΔΟΝ
ΝΟΝΕΓΚΑΘΕΥΔΟΥΣΑΔΕΟ ΙΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΟΙΟΘΕΟΣΕΠΙ ΣΤΑΣ
ΟΤΙΥΓΙΗΜΕΝΝΙΝΠΟΙ ΣΟΙΜΙΣΘΟΜΜΑΝΤΟΙΝΙΝ ΔΕΗΣΟΙΑΝ
ΙΣΤΟΙΑΡΟΝΥΝΑΡΓΥΡΕΟΝΥΠΟΜΝΑΜΑΤΑΣΑΜΑΘΙΑΣΕΙΠΑΝ
ΑΝΣΧΙΣΣΑΙΟΥΤΟΝΟΠΤΙΛΛΟΝΤΟΝΝΟΣΟΥΝΤΑΚΑΙΦΑΡΜ
ΑΙΑΜΕΡΑΣΔΕΓΕΝΟΜΕΝΑΣΥΓΙΗΣΕΞΗΛΘΕΠΑΙΣΑΦΩΝΟΣ
ΕΤΘΕΙΣΤΟΙΑΡΟΝΥΠΕΡΦΩΝΑΣΩΣΔΕΠΡΟΕΘΥΣΑΤΟΚΑΙ
ΝΟΜΙΖΟΜΕΝΑΜΕΤΑΤΟΥΤΟΟΠΑΙΣΟΤΩΙΘΕΩΙΠΥΡΦΟΡΩΝ
ΙΤΟΜΠΑΤΕΡΑΤΟΝΤΟΥΠΑΙΔΟΣΠΟΤΙΒΛΕΨΑΣΥΠΟΔΕΚΕΣ
ΝΙΑΥΤΟΥΤΥΧΟΝΤΑΕΦΑΠΑΡΕΣΤΙΑΠΟΘΥΣΕΙΝΤΑΙΑΤΡΑ
ΑΠΙΝΑΣΥΠΟΔΕΚΟΜΑΙΕΦΑΘΔΕΠΑΤΗΡΕΚΠΛΑΓΕΙΣΠΑΛΙΝ
ΤΟΝΕΙΠΕΙΝΟΔΕΛΕΓΕΠΑΛΙΝΚΑΙΕΚΤΟΥΤΟΥΥΓΙΗΣΕΓΕ
ΟΣΘΕΣΣΑΛΟΣΣΤΙΓΜΑΤΑΕΧΩΝΕΝΤΩΙΜΕΤΩΠΩΙΟΥΤΟΣ
ΙΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΑΥΤΟΥ ΝΙΑΙΚΑΤΑΔΗΣΑΙΤΑΣΤΙ
ΙΚΕΛΕΣΘΑΙΝΙΝΕΠΕΙ ΓΕΝΗΤΑΙΤΟΥΑΒΑΤΟΥ
ΝΤΑΙΝΙΑΝΑΝΘΕΜ ΟΝ ΝΑΜΕΡΑΣΔΕΓΕΝΟ
ΚΑΙΑΦΗΛΕΤΟΤ Ν[Ι]ΑΝΚΑΙ ΟΜΕΝΠΡΟΣΩΠΟΝ
ΝΣΤΙΓΜΑΤ [ΑΝ]Δ ΑΙΝΙΑΝΑΝΕΘΗΚΕΕΙΣΤΟΝΝΑ
ΑΜΜΑΤ ΑΕΚΤΟΥΜΕΤ ΠΟΥΕΧΕΔΩΡΟΣΤΑΙ[Α]ΝΔΑ
ΑΒΕ[Ο]ΙΤΟΙΣΥΠΑΡΧΟΥΣΙΝΟΥΤΟΣΛΑΒΩΝΠΑ[Ρ
ΣΤΑΝΘΕΜΕΝΤΩΙΘΕΩΙΕΙΣΕΠΙΔΑΥΡΟΝΥΠΕΡΑΥ
[ΑΙ] ΑΙ Ο[Υ]ΤΑΥΤΑΕΓΚΑΘΕΥΔΩΝΔΕΟΨΙΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΟΙΟΘΕ
ΕΠΙΣΤΑΣΕΠΕΡΩΤΗΝΝΙΝΕΙΕΧΟΙΤΙΝΑΧΡΗΜΑΤΑΠΑΡΠΑΝΔΑΡΟΥΕ
ΘΗΝΑΝΑΝΘΕΜΑΕΙΣΤΟΙΑΡΟΝΑΥΤΟΣΔΟΥΦΑΜΕΝΛΕΛΑΒΗΚΕΙΝΟΥΘΕ
ΤΟΙΟΥΤΟΝΠΑΡΑΥΤΟΥΑΛΛΑΙΚΑΥΓΙΗΝΙΝΠΟΗΣΑΙΑΝΘΗΣΕΙΝΟΙΕΙΚΟ
ΝΑΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣΜΕΤΑΔΕΤΟΥΤΟΤΟΝΘΕΟΝΤΑΝΤΟΥΠΑΝΔΑΡΟΥΤΑΙΝΙ
ΑΝΠΕΡΕΔΗΣΑΙΠΕΡΙΤΑΣΤΙΓΜΑ[Τ]ΑΟΥΚΑΙΚΕΛΕΣΘΑΙΝΙΝΕΠΕΙΚΑΕΞ
ΕΛΘΗΙΕΚΤΟΥΑΒΑΤΟΥΑΦΕΛΟΜΕΝΟΝΤΑΝΤΑΙΝΙΑΝΑΠΟΝΙΨΑΣΘΑΙΤΟ
ΠΡΟΣΩΠΟΝΑΠΟΤΑΣΚΡΑΝΑΣΚΑ[Ι] ΕΓΚΑΤΟΠΤΡΙΞΑΣΘΑΙΕΙΣΤΟΥΔΩΡΑ
ΜΕΡΑΣΔΕΓΕΝΟΜΕΝΑΣΕΞΕΛΘΩ[Ν]ΕΚΤΟΥΑΒΑΤΟΥΤΑΝΤΑΙΝΙΑΝΑΦΗΛΕΤΟ
ΤΑΓΡΑΜΑΤΑΟΥΚΕΧΟΥΣΑΝΕΓΚ[Α]ΘΙΔΩΝΔΕΕΙΣΤΟΥΔΩΡΕΩΡΗΤΟΑΥΤΟΥ
ΠΡΟΣΩΠΟΝΠΟΙΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΣ[Τ]ΙΓΜΑΣΙΝΚΑΙΤΑΤΟΥΠΑΝΔΑΡΟΥΓΡΑ
ΜΑΤΑΛΕΛΑΒΗΚΟΣΕΥΦΑΝΗΣΕ ΙΔΑΥΡΙΟΣΠΑΙΣΟΥΤΟΣΛΙΘΙΩΝΕΝΕ
ΘΕΥΔΕΕΔΟΞΕΔΗΑΥΤΩΙΟΘΕΟ[Σ]ΕΠΙΣΤΑΣΕΙΠΕΙΝΤΙΜΟΙΔΩΣΕΙΣΑΙΤ
ΚΑΥΓΙΗΠΟΙΗΣΩΑΥΤΟΣΔΕΦΑ[Μ]ΕΝΔΕΚΑΣΤΡΑΓΑΛΟΥΣΤΟΝΔΕΘΕΟΝΓΕΛΑ
ΣΑΝΤΑΦΑΜΕΝΝΙΝΠΑΥΣΕΙΝΑΜΕΡΑΣΔΕΓΕΝΟΜΕΝΑΣΥΓΙΗΣΕΞΗΛΘΕ
ΑΝΗΡΑΦΙΚΕΤΟΠΟΙΤΟΝΘΕΟΝΙΚΕΤΑΣΑΤΕΡΟΠΤΙΛΛΟΣΟΥΤΩΣΩΣΤΕΤΑ
ΒΛΕΦΑΡΑΜΟΝΟΝΕΧΕΙΝΕΝΕΙΜΕΝΔΕΝΑΥΤΟΙΣΜΗΘΕΝΑΛΛΑΚΕΝΕΑΕΙ
ΜΕΝΟΛΩΣΕΛΕΓΟΝΔΗΤΙΝΕΣΤΩΝΕΝΤΩΙΙΑΡΩΙΤΑΝΕΥΗΘΙΑΝΑΥΤΟΥΤΟ
ΝΟΜΙΞΕΙΝΒΛΕΨΕΙΣΘΑΙΟΛΩΣΜΗΔΕΜΙΑΝΥΠΑΡΧΑΝΕΧΟΝΤΟΣΟΠΤΙΑ
ΛΟΥΑΛΛΗΧΩΡΑΜΜΟΝΟΝΕΓΚΑ ΤΙΟΥΝΑΥΤΩΙΟΨΙΣΕΦΑΝΗΕΔΟ
ΚΕΙΤΟΝΘΕΟΝΕΨΗΣΑΙΤΙΦΑ ΤΑΔΙΑΓΑΓΟΝΤΑΤΑΒΛΕΦΑ
ΡΑΕΓΧΕΑΙΕΙΣΑΥΤΑΑΜΕΡ ΣΒΛΕΠΩΝΑΜΦΟΙΝΕΞΗΛΘΕ
ΚΩΘΩΝ ΣΚΕΥΟΦΟΡΟΣΕ ΙΑΡ ΕΠΕΙΕΓΕΝΕΤΟΠΕΡΙΤΟΔΕ
ΚΑΣΤΑΔΙΟΝΚΑΤΕΠΕΣΕ ΝΕΣΤΑΑΝΩΙΞΕΤΟΓΓΥΛΙΟΝΚΑ ΠΕΣΚΕ
ΙΕΙΤΑΣΥΝΤΕΤΡΙΜΜΕΝΑ ΥΗΩΣΔΕΙΔΕΤΟΓΚΩΘΩΝΑΚΑΤΕ ΟΤΑ
ΕΞΟΥΘΔΕΣΠΟΤΑΣΕΙΘΙΣΤ ΙΝΕΙΝΕΔ ΠΕΙΤΟΚΑΙΣΥΝΕΤΙΘΕΙ
ΣΤΡΑΚΑΚΑΘΙΞΟΜΕΝΟΣΟΔ ΟΡΟΣΟΥΝΤΙΣΙΔΩΝΑΥΤΟΝΤΙΩΑΘΛΙΕ
ΦΑΣΥΝΤΙΘΗΣΙΤΟΓΚΩΘΩΝΑ ΤΑΝΤΟ ΤΟΝΓΑΡΟΥΔΕΚΑΘΕΝΕΠΙΔΑΥ
ΡΩΙΑΣΚΛΑΠΙΟΣΥΓΙΗΠΟΗΣΑ[Ι]ΔΥΝΑΙΤΟΑΚΟΥΣΑΣΤΑΥΤΑΟΠΑΙΣΣΥΝ
ΘΕΙΣΤΑΟΣΤΡΑΚΑΕΙΣΤΟΓΓΥ[Λ]ΙΟΝΗΡΠΕΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΕΠΕΙΔΑΦΙΚΕ
ΤΟΑΝΩΙΞΕΤΟΓΓΥΛΙΟΝΚΑΙΕΞΑΙΡΕΙΥΓΙΗΤΟΓΚΩΘΩΝΑΓΕΓΕΝΗΜΕ
ΝΟΝΚΑΙΤΩΙΔΕΣΠΟΤΑΙΗΡΜΑΝ[Ε]ΥΣΕΤΑΠΡΑΧΘΕΝΤΑΚΑΙΛΕΧΘΕΕΝΤΑΩ
ΣΔΕΑΚΟΥΣΑΝΕΘΗΚΕΤΩΙΘΕΩΙΤΟΓΚΩΘΩΝΑ *vacat*

ΑΙΣΧΙΝΑΣΕΓΚΕΚΟΙΜΙΣΜΕΝΩΝ⊣ΔΗΤΩΝΙΚΕΤΑΝΕΠΙΔΕΝΔΡΕΟΝΤΙΑΜ
ΒΑΣΥΠΕΡΕΚΥΠΤΕΕΙΣΤΟΑΒΑΤΟΝΚΑΤΑΠΕΤΩΝΟΥΝΑΠΟΤΟΥΔΕΝΔΡΕΟΣ
ΠΕΡΙΣΚΟΛΟΠΑΣΤΙΝΑΣΤΟΥΣΟΠΤΙΛΛΟΥΣΑΜΦΕΠΑΙΣΕΚΑΚΩΣΔΕΔΙΑ
ΚΕΙΜΕΝΟΣΚΑΙΤΥΦΛΟΣΓΕΓΕΝΗΜΕΝΟΣΚΑΘΙΚΕΤΕΥΣΑΣΤΟΝΘΕΟΝΕΝΕ
ΚΑΘΕΥΔΕΚΑΙΥΓΙΗΣΕΓΕΝΕΤΟ *vacat*
ΕΥΙΠΠΟΣΛΟΓΧΑΝΕΤΗΕΦΟΡΗΣΕΕΞΕΝΤΑΙΓΝΑΘΩΙΕΓΚΟΙΤΑΣΘΕΝΤΟΣ
ΔΛΥΤΟΥΕΞΕΛΩΝΤΑΝΛΟΓΧΑΝΟΘΕΟΣΕΙΣΤΑΣΧΗΡΑΣΟΙΕΔΩΚΕΑΜΕΡΑΣ
ΔΕΓΕΝΟΜΕΝΑΣΥΓΙΗΣΕΞΗΡΠΕΤΑΝΛΟΓΧΑΝΕΝΤΑΙΣΧΕΡΣΙΝΕΧΩΝ
ΑΝΗΡΤΟΡΩΝΑΙΟΣΔΕΜΕΛΕΑΣΟΥΤΟΣΕΓΚΑΘΕΥΔΩΝΕΝΥΠΝΙΟΝΕΙΔΕ
ΕΔΟΞΕΟΙΤΟΝΘΕΟΝΤΑΣΤΕΡΝΑΜΑΧΑΙ·ΑΙΑΝΣΧΙΣΣΑΝΤΑΤΑΣΔΕΜΕ
ΛΕΑΣΕΞΕΛΕΙΝΚΑΙΔΟΜΕΝΟΙΕΣΤΑΣΧΕΙΡΑΣΚΑΙΣΥΝΡΑΨΑΙΤΑΣΤΗ
ΘΗΑΜΕΡΑΣΔΕΓΕΝΟΜΕΝΑΣΕΞΗΛΘΕΤΑΘΗΡΙΑΕΝΤΑΙΣΧΕΡΣΙΝΕΧΩΝ
ΚΑΙΥΓΙΗΣΕΓΕΝΕΤΟΚΑΤΕΠΙΕΔΑΥΤΑΔ[Ο]ΛΩΘΕΙΣΥΠΟΜΑΤΡΥΙΑΣΕΓΚΥ
ΚΑΝΙΕΜΒΕΒΛΗΜΕΝΑΣΕΚΠΙΩΝ *vacat*
ΑΝΗΡΕΝΑΙΔΟΙΩΙΛΙΘΟΝΟΥΤΟΣΕΝΥΠΝΙ[Ο]ΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΠΑΙΔΙΚΑΛΩΙ
ΣΥΓΓΙΝΕΣΘΑΙΕΞΟΝΕΙΡΩΣΣΩΝΔΕΤΟΛΛΙ[Θ]ΟΝΕΓΒΑΛΛΕΙΚΑΙΑΝΕΛΟΜΕ
ΝΟΣΕΞΗΛΘΕΕΝΤΑΙΣΧΕΡΣΙΝΕΧΩΝ *vacat*
ΕΡΜΟΔΙΚΟΣΛΑΜΨΑΚΗΝΟΣΑΚΡΑΤΗΣΤΟΥΣ:ΛΑΤΟΣΤΟΥΤΟΝΕΓΚΑΘΕΥ
ΔΟΝΤΑΙΑΣΑΤΟΚΑΙΕΚΕΛΗΣΑΤΟΕΞΕΛΘΟΝΤ\ΛΙΘΟΝΕΝΕΓΚΕΙΝΕΙΣΤΟ
ΙΑΡΟΝΟΠΟΣΣΟΝΔΥΝΑΙΤΟΜΕΓΙΣΤΟΝΟΔΕΤ[Ο]ΜΠΡΟΤΟΥΑΒΑΤΟΥΚΕΙΜΕ
ΝΟΝΗΝΙΚΕ *vacat*
ΝΙΚΑΝΩΡΧΩΛΟΣΤΟΥΤΟΥΚΑΘΗΜΕΝΟΥΠΑΙΣ ΙΣΥΠΑΡΤΟΝΣΚΙΠΩΝΑΑΡ
ΠΑΞΑΣΕΦΕΥΓΕΟΔΕΑΣΤΑΣΕΔΙΩΚΕΚΑΙΕΚΤΟΥΤΟΥΥΓΙΗΣΕΓΕΝΕΤΟ
ΑΝΗΡΔΑΚΤΥΛΟΝΙΑΘΗΥΠΟΟΦΙΟΣΟΥΤΟΣΤΟΝΤΟΥΠΟΔΟΣΔΑΚΤΥΛΟΝΥ
ΠΟΤΟΥΑΓΡΙΟΥΕΛΚΕΟΣΔΕΙΝΩΣΔΙΑΚΕΙΜΕ[Ν]ΟΣΜΕΘΑΜΕΡΑΥΠΟΤΩΝΘΕ
ΡΑΠΟΝΤΩΝΕΞΕΝΕΙΧΘΕΙΣΕΠΙΕΔΡΑΜΑΤΟΣΤ[Ι]ΝΟΣΚΑΘΙΕΕΥΠΝΟΥΔΕΝΙΝ
ΛΑΒΟΝΤΟΣΕΝΤΟΥΤΩΙΔΡΑΚΩΝΕΚΤΟΥΑΒΑΤΟΥ[Ε]ΞΕΛΘΩΝΤΟΝΔΑΚΤΥΛΟΝ
ΙΑΣΑΤΟΤΑΙΓΛΩΣΣΑΙΚΑΙΤΟΥΤΟΠΟΙΗΣΑΣΕΙΣΤΟΑΒΑΤΟΝΑΝΕΧΩΡΗΣΕ
ΠΑΛΙΝΕΞΕΓΕΡΘΕΙΣΔΕΩΣΗΣΥΓΙΗΣΕΦΑΟΥΙΝΙΔΕΙΝΔΟΚΕΙΝΝΕΑΝΙΣ
ΚΟΝΕΥΠΡΕΠΗΤΑΜΜΟΡΦΑΝΕΠΙΤΟΝΔΑΚΤΥΛΟΝΕΠΙΠΗΝΦΑΡΜΑΚΟΝ
ΑΛΚΕΤΑΣΑΛΙΚΟΣΟΥΤΟΣΤΥΦΛΟΣΕΩΝΕΝΥΠΝΙΟΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΟΘΕΟΣΠΟΤΕΛΘΩΝΤΟΙΣΔΑ
ΚΤΥΛΟΙΣΔΙΑΓΕΙΝΤΑΟΜΜΑΤΑΚΑΙΙΔΕΙΝΤΑΔΕΝΔΡΗΠΡΑΤΟΝΤ/ΕΝΤΩΙΙΑΡΩΙΑΜΕΡΑΣΔΕΓΕ
ΝΟΜΕΝΑΣΥΓΙΗΣΕΞΗΛΘΕ ΗΡΑΙΕΥΣΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣΟΥΤΟΣΟΥΚΕΙΧΕΕΝΤΑΙΚΕΦΑΛΑΙ
ΤΡΙΧΑΣΕΝΔΕΤΩΙΓΕ'ΕΙΩΙΠΑΜΠΟΛΛΑΣΑΙΣΧΥΝΟΜΕΝΟΣΔ. ΚΑΤΑΓΕΛΑΜΕΝΟΣΥΠ
ΤΩΝΑΛΛΩΝΕΝΕΚ/[ΘΕ]ΥΔΕΤΟΝΔΕΟΘΕΟΣΧΡΙΣΑΣΦΑΡΜΑΚ[ΩΙΤ]ΑΝΚΕΦΑΛΑΝΕΠΟΗΣΕ
ΤΡΙΧΑΣΕΧΕΙΝ ΛΥΣΩΝΕΡΜΙΟΝΕΥΣΠΑΙΣΑΙΔΗΣΟΥ ΥΠΑΡΚΥΝΟΣΤΩΝ
ΚΑΤΑΤΟΙΑΡΟΝΘΕ CΥΟΜΕΝΟΣΤΟΥΣΟΠΤΙΛΛΟΥΣΥ ΣΑΠΗΛΘΕ

Var. lect. Satis habeo referre parvos errores eos, quos irrepere in editionem primam consentaneum erat. Longe plurima iam correxerant cum Blinkenberg tum Baunack, cuius errores hic illic immixtos mitto. Lapis tituli est mollis, ut iuxta partes iam laesas facile aliquid desiliat; litteras, quae a Cavvadia datae non iam conspicuae erant vere a. 1896, uncis inclusi. — Vs. 14 in. post Δ omissum L || vs. 15 in. ΡΕΒΑΛ, sed per errorem in lapide est ΑΑ || vs. 17 litteram quintam Λ, quam non habet Cavv., clare se agnovisse refert Blinkenb. || vs. 22 omissa littera quinta Ρ || vs. 27 extr. omissum Λ || vs. 28 in. omissum \ || vs. 35 in. post ΟΙ omissum / (Baun. totum dat Alpha) || vs. 38 in. post ΟΤ omissum I; item vs. 40 in. \, vs. 44 in. Ͻ, vs. 47 in. Τ, vs. 51 in. Ν, tum Γ post ΕΜ || vs. 55 extr. particulam litterae Ρ vel ego vidi, idem valet de Υ vs. 57 || vs. 58 extr. omissum I || vs. 61 ΜΕΤΑ, sed in lapide scriptum Λ || vs. 62 in. ΑΝΠΕΡΙΔ, sed pro I in lapide est Ε || vs. 64 ΚΑΤΟΠΤΡΙΞΑΣΑΙ || vs. 72 ΟΠΤΙΛΟΣ || vs. 79 verbi ἔργων (quod agnovit Blinkenb.) omissae certae reliquiae || vs. 80 post ΕΠΕΤ omissum Ε || vs. 82 post ΘΙΣΤ omissum C. Tum ΕΛΥΠ, sed in lapide est Δ || vs. 87 ΕΞΑΙΡΕΝ || vs. 96 in. ΔΑ, sed in lapide est ΔΛ || vs. 104 ΛΙΟΝ || vs. 106 ΘΕΝΤ || vs. 107 ΑΚΡΗΤΗΣ || vs. 108 ΕΛΘΟ; in lapide est ΟΟ || vs. 115 ΚΑΘΙΞΕ, sed est ΙΕΕ || vs. 118 ΙΝΕΙΔΕΙΝ || vs. 121 ΔΕΝΔΡ (in lapide est ΔΡ)ΗΟΡΑΤΟΝ (πρᾶτον, quod est in lapide, coniectando assecutus erat Wilam.) || vs. 125 ΛΥΣ primam litteram omittit Cavv., scribens [Θ]ύσων.

Θεός· Τύχα [ἀγ]αθά.

Ἰά]ματα τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ.

Κλ]εὼ πένθ' ἔτη ἐκύησε. αὕτα πέντ' ἐνιαυτοὺς ἤδη κυοῦσα ποὶ τὸν θε]ὸν ἱκέτις ἀφίκετο καὶ ἐνεκά[θ]ευδε ἐν τῶι ἀβάτωι. ὡς δὲ τάχιστα] ἐξῆλθε ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἱαροῦ ἐγένετο, κόρον ἔτεκε, ὃς εὐθ]ὺς γενόμενος αὐτὸς ἀπὸ τᾶς κράνας ἐλοῦτο καὶ ἅμα τᾶι ματρὶ π]εριῆρπε. τυχοῦσα δὲ τούτων ἐπὶ τὸ ἄνθεμα ἐπεγράψατο· «Οὐ μέγεθο]ς πίνακος θαυμαστέον, ἀλλὰ τὸ θεῖον, πένθ' ἔτη ὡς ἐκύησε ἐγ γαστρ]ὶ Κλεὼ βάρος, ἔστε ἐγκατεκοιμάθη καί μιν ἔθηκε ὑγιῆ». Τριετὴς

κό]ρα. Ἰθμονίκα Πελλανὶς ἀφίκετο εἰς τὸ ἱαρὸν ὑπὲρ γενεᾶς ἐγκοι]μαθεῖ[σ]α δὲ ὄψιν εἶδε· ἐδόκει αἰτεῖσθαι τὸν θεὸν κυῆσαι κό[ραν], τὸν δ' Ἀσκλαπιὸν φάμεν ἔγκυον ἐσσεῖσθαί νιν, καὶ εἴ τι ἄλλο α[ἰτ]οῖτο, καὶ τοῦτό οἱ ἐπιτελεῖν, αὐτὰ δ' οὐθενὸς φάμεν ἔτι ποιδε[ῖ]σθαι· ἔγκυος δὲ γενομένα ἐγ γαστρὶ ἐφόρει τρία ἔτη, ἔστε πα[ρ]έβα(λ)ε ποὶ τὸν θεὸν ἱκέτις ὑπὲρ τοῦ τόκου. ἐγκατακοιμαθεῖσα δὲ ὄψ[ι]ν εἶδε· ἐδόκει ἐπερωτῆν νιν τὸν θεόν, εἰ οὐ γένοιτο αὐτᾶι πάν[τα] ὅσσα αἰτήσαιτο καὶ ἔγκυος εἴη, ὑπὲρ δὲ τόκου ποθθέμεν νιν οὐθέν, καὶ ταῦτα πυνθανομένου αὐτοῦ εἴ τινος καὶ ἄλλου δέοιτ[ο], λέγειν, ὡς ποιησοῦντος καὶ τοῦτο· ἐπεὶ δὲ νῦν ὑπὲρ τούτου παρείη ποτ' αὐτὸν ἱκέτις, καὶ τοῦτό οἱ φάμεν ἐπιτελεῖν. μετὰ δὲ τοῦτο σπουδᾶι ἐκ τοῦ ἀβάτου ἐξελθοῦσα ὡς ἔξω τοῦ ἱαροῦ ἦς, ἔτεκε κόραν.

Ἀνὴρ τοὺς τᾶς χηρὸς δακτύλους ἀκρατεῖς ἔχων πλὰν ἑνὸς ἀ[φ]ίκετο ποὶ τὸν θεὸν ἱκέτας. θεωρῶν δὲ τοὺς ἐν τῶι ἱαρῶι π]ίνακας ἀπίστει τοῖς ἰάμασιν καὶ ὑποδιέσυρε τὰ ἐπιγράμμα[τ]α. ἐγκαθεύδων δὲ ὄψιν εἶδε· ἐδόκει ὑπὸ τῶι ναῶι ἀστραγαλίζον[τ]ος αὐτοῦ καὶ μέλλοντος βάλλειν τῶι ἀστραγάλωι ἐπιφανέντα [τ]ὸν θεὸ[ν] ἐφαλέσθαι ἐπὶ τὰν χῆρα καὶ ἐκτεῖναί οὑ τοὺς δακτύ(λ)λους· ὡς δ' ἀποβαίη, δοκεῖν συγκάμψας τὰν χῆρα καθ' ἕνα ἐκτείνειν τῶν δακ[τ]ύλων· ἐπεὶ δὲ πάντας ἐξευθύναι, ἐπερωτῆν νιν τὸν θεόν, εἰ ἔτι ἀ[π]ιστησοῖ τοῖς ἐπιγράμμασι τοῖς ἐπὶ τῶν πινάκων τῶν κατὰ τὸ ἱ[α]ρόν, αὐτὸς δ' οὐ φάμεν· «ὅτι τοίνυν ἔμπροσθεν ἀπίστεις αὐτο[ῖ]ς, οὐκ ἐοῦσιν ἀπίστοις, τὸ λοιπὸν ἔστω τοι», φάμεν, «Ἄπιστος ὄ[νομα]». ἁμέρας δὲ γενομένας ὑγιὴς ἐξῆλθε.

Ἀμβροσία ἐξ Ἀθανᾶν ἀτερό]πτ[ι]λλος. αὕτα ἱκέτις ἦλθε ποὶ τὸν θεόν, περιέρπουσα δὲ κατὰ τ]ὸ ἱ[α]ρὸν τῶν ἰαμάτων τινὰ διεγέλα, ὡς ἀπίθανα καὶ ἀδύνατα ἐόν]τα χωλοὺς καὶ τυφλοὺ[ς] ὑγιεῖς γίνεσθαι ἐνύπνιον ἰδόντας μό]νον. ἐγκαθεύδουσα δὲ ὄ[ψ]ιν εἶδε· ἐδόκει οἱ ὁ θεὸς ἐπιστὰς εἰπεῖν] ὅτι ὑγιῆ μέν νιν ποιη[σ]οῖ, μισθὸν μάντοι νιν δεησοῖ ἀνθέμεν ε]ἰς τὸ ἱαρὸν ὗν ἀργύρεον, ὑπόμναμα τᾶς ἀμαθίας. εἴπαντα δὲ ταῦτα] ἀνσχίσσαι οὑ τὸν ὄπτιλλον τὸν νοσοῦντα καὶ φάρμα[κ]όν τι ἐγχέ]αι. ἁμέρας δὲ γενομένας ὑγιὴς ἐξῆλθε.

Παῖς ἄφωνος. οὗτος ἀφίκ]ετο εἰς τὸ ἱαρὸν ὑπὲρ φωνᾶς. ὡς δὲ προεθύσατο καὶ ἐπόησε τὰ] νομιζόμενα, μετὰ τοῦτο ὁ παῖς ὁ τῶι θεῶι πυρφορῶν ἐκέλετο, πο]ὶ τὸν πατέρα τὸν τοῦ παιδὸς ποτιβλέψας, «ὑποδέκεσθαι τοῦτον ἐ]νιαυτοῦ, τυχόντα ἐφ' ἃ πάρεστι, ἀποθυσεῖν τὰ ἴατρα»· ὁ δὲ παῖς ἐξ]απίνας «ὑποδέκομαι» ἔφα. ὁ δὲ πατὴρ ἐκπλαγεὶς πάλιν ἐκέλετο αὐτ]ὸν εἰπεῖν· ὁ δ' ἔλεγε πάλιν καὶ ἐκ τούτου ὑγιὴς ἐγέ[νετο].

Πάνδαρ]ος Θεσσαλὸς στίγματα ἔχων ἐν τῶι μετώπωι. οὗτος ἐγκαθεύδων ὄψ]ιν εἶδε· ἐδόκει αὐτοῦ τ[αι]νίαι καταδῆσαι τὰ στίγματα ὁ θεὸς κα]ὶ κέλεσθαί νιν, ἐπεί [κα ἔξω] γένηται τοῦ ἀβάτου, ἀφελόμενον τὰ]ν ταινίαν ἀνθέμ[εν] εἰς τ]ὸν [ν]αόν. ἁμέρας δὲ γενομένας ἐξανίστα]το καὶ ἀφῄρει τὰ[ν ταιν]ίαν καὶ [τ]ὸ μὲν πρόσωπον ἐκεκάθαρτο τῶ]ν στιγμάτ[ων], τ]ὰν δ[ὲ τ]αινίαν ἀνέθηκε εἰς τὸν ναόν, ἔχουσαν τὰ γρ]άμματ[α τ]ὰ ἐκ τοῦ μετ[ώ]που.

Ἐχέδωρος τὰ [Π]ανδάρου στίγματα ἔλ]αβε ποὶ τοῖς ὑπάρχουσιν. οὗτος λαβὼν παρ [Πανδάρου χρήματα] ὥστ' ἀνθέμεν τῶι θεῶι εἰς Ἐπίδαυρον ὑπὲρ αὐ[τοῦ οὐκ] ἀ[π]εδίδου ταῦτα. ἐγκαθεύδων δὲ ὄψιν εἶδε· ἐδόκει οἱ ὁ θε[ὸς] ἐπιστὰς ἐπερωτῆν νιν, εἰ ἔχοι τινὰ χρήματα παρ Πανδάρου ε...θηνα ἄνθεμα εἰς τὸ ἱαρόν, αὐτὸς δ' οὐ φάμεν λελαβήκειν οὐθὲ[ν] τοιοῦτον παρ αὐτοῦ· ἀλλ' αἴ κα ὑγιῆ νιν ποιήσ(η)ι, ἀνθησεῖν οἱ εἰκόνα γραψάμενος. μετ(ὰ) δὲ τοῦτο τὸν θεὸν τὰν τοῦ Πανδάρου ταινίαν περ(ι)δῆσαι περὶ τὰ στίγματά οὑ καὶ κέλεσθαί νιν, ἐπεί κα ἐξέλθηι ἐκ τοῦ ἀβάτου, ἀφελόμενον τὰν ταινίαν ἀπονίψασθαι τὸ πρόσωπον ἀπὸ τᾶς κράνας καὶ ἐγκατοπτρίξασθαι εἰς τὸ ὕδωρ. ἁμέρας δὲ γενομένας ἐξελθὼν ἐκ τοῦ ἀβάτου τὰν ταινίαν ἀφῄρει, τὰ γράμματα οὐκ ἔχουσαν. ἐγκαθιδὼν δὲ εἰς τὸ ὕδωρ ἑώρη τὸ αὑτοῦ πρόσωπον ποὶ τοῖς ἰδίοις στίγμασιν καὶ τὰ τοῦ Πανδάρου γρά[μ]ματα λελαβηκός.

Εὐφάνης Ἐ[π]ιδαύριος παῖς. οὗτος λιθιῶν ἐνε[κά]θευδε. ἔδοξε δὴ αὐτῶι ὁ θεὸς ἐπιστὰς εἰπεῖν· «τί μοι δωσεῖς, αἴ τύ κα ὑγιῆ ποιήσω»; αὐτὸς δὲ φάμεν «δέκ' ἀστραγάλους», τὸν δὲ θεὸν γελάσαντα φάμεν νιν παυσεῖν. ἁ[μ]έρας δὲ γενομένας ὑγιὴς ἐξῆλθε.

Ἀνὴρ ἀφίκετο ποὶ τὸν θεὸν ἱκέτας ἀτερόπτιλλος οὕτως ὥστε τὰ βλέφαρα μόνον ἔχειν, ἐνεῖμεν δ' ἐν αὐτοῖς μηθέν, ἀλλὰ κενεὰ εἶμεν ὅλως. ἐ[ψ]έγον δή τινες [τ]ῶν ἐν τῶι ἱαρῶι τὰν εὐήθειαν αὐτοῦ τὸ νομίζειν βλεψεῖσθαι ὅλως μηδεμίαν ὑπαρχὰν ἔχοντος ὀπτίλλου, ἀλλ' ἢ χώραν μόνον. ἐγκαθ[εύδον]τι οὖν αὐτῶι ὄψις ἐφάνη· ἐδόκει τὸν θεὸν ἑψῆσαί τι φά[ρμακον, ἔπε]ιτα διάγοντα τὰ βλέφαρα ἐγχέαι εἰς αὐτά. ἁμέρ[ας δὲ γενομέν]ας βλέπων ἀμφοῖν ἐξῆλθε.

Κώθων. Σκευοφόρος εἰ[ς τὸ] ἱαρ[ὸν] ἕ[ρπ]ων ἐπεὶ ἐγένετο περὶ τὸ δεκαστάδιον, κατέπε[τ]ε. [ὡς δ'] ἀ[νέ]στα, ἀνῷξε τὸγ γυλιὸ[ν] κα[ὶ ἐ]πεσκόπει τὰ συντετριμμένα σ[κε]ύη· ὡς δ' εἶδε τὸγ κώθωνα κατε[αγ]ότα, ἐξ οὗ ὁ δεσπότας εἴθιστο [π]ίνειν, ἐ(λ)υπεῖτο καὶ συνετίθει [τὰ] ὄστρακα καθιζόμενος. ὁδο[ι]πόρος οὖν τις ἰδὼν αὐτόν· «τί, ὦ ἄθλιε,» [ἔ]φα «συντίθησι τὸγ κώθωνα [μά]ταν; τοῦτον γὰρ οὐδέ κα ὁ ἐν Ἐπιδαύρωι Ἀσκλαπιὸς ὑγιῆ ποῆσαι δύναιτο.» ἀκούσας ταῦτα ὁ παῖς, συνθεὶς τὰ ὄστρακα εἰς τὸγ γυλιὸν ἕρπε εἰς τὸ ἱαρόν· ἐπεὶ δ' ἀφίκετο, ἀνῷξε [τ]ὸγ γυλιὸν καὶ ἐξαιρεῖ ὑγιῆ τὸγ κώθωνα γεγενημένον. καὶ τῶι δεσπόται ἡρμάνευσε τὰ πραχθέντα καὶ λεχθέντα· ὡς δὲ ἄκουσ', ἀνέθηκε τῶι θεῶι τὸγ κώθωνα.

Αἰσχίνας ἐγκεκοιμισμένων ἤδη τῶν ἱκετᾶν ἐπὶ δένδρεόν τι ἀμβὰς ὑπερέκυπτε εἰς τὸ ἄβατον. καταπετὼν οὖν ἀπὸ τοῦ δένδρεος περὶ σκόλοπάς τινας τοὺς ὀπτίλλους ἀμφέκοψε. κακῶς δὲ διακείμενος καὶ τυφλὸς γεγενημένος καθικετεύσας τὸν θεὸν ἐνεκάθευδε καὶ ὑγιὴς ἐγένετο.

Εὔιππος λόγχαν ἔτη ἐφόρησε ἓξ ἐν τᾶι γνάθωι· ἐγκοιτασθέντος δ' (α)ὐτοῦ ἐξελὼν τὰν λόγχαν ὁ θεὸς εἰς τὰς χῆράς οἱ ἔδωκε. ἁμέρας δὲ γενομένας ὑγιὴς ἐξῆρπε, τὰν λόγχαν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων.

Ἀνὴρ Τορωναῖος δεμελέας. οὗτος ἐγκαθεύδων ἐνύπνιον εἶδε· ἔδοξέ οἱ τὸν θεὸν τὰ στέρνα μαχαί[ρ]αι ἀνσχίσσαντα τὰς δεμελέας ἐξελεῖν καὶ δόμεν οἱ ἐς τὰς χεῖρας καὶ συρράψαι τὰ στήθη. ἁμέρας δὲ γενομένας ἐξῆλθε τὰ θηρία ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων, καὶ ὑγιὴς ἐγένετο. κατέπιε δ' αὐτὰ δολωθεὶς ὑπὸ ματρυιᾶς, ἐγ κυκᾶνι ἐμβεβλημένα(ς) ἐκπιών.

Ἀνὴρ ἐν αἰδοίωι λίθον. οὗτος ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει παιδὶ καλῶι συγγίνεσθαι. ἐξονειρώσσων δὲ τὸλ λίθον ἐγβάλλει καὶ ἀνελόμενος ἐξῆλθεν ταῖς χερσὶν ἔχων.

Ἑρμόδικος Λαμψακηνὸς ἀκρατὴς τοῦ σώματος. τοῦτον ἐγκαθεύδοντα ἰάσατο καὶ ἐκελέσατο ἐξελ(θ)όντ[α] λίθον ἐνεγκεῖν εἰς τὸ ἱαρὸν ὁπόσσον δύναιτο μέγιστον. ὁ δὲ τὸμ πρὸ τοῦ ἀβάτου κείμενον ἤνικε.

Νικάνωρ χωλός. τούτου καθημένου παῖς [τ]ις ὕπαρ τὸν σκίπωνα ἁρπάξας ἔφευγε, ὁ δὲ ἀστὰς ἐδίωκε καὶ ἐκ τούτου ὑγιὴς ἐγένετο.

Ἀνὴρ δάκτυλον ἰάθη ὑπὸ ὄφιος. οὗτος τὸ[ν] τοῦ ποδὸς δάκτυλον ὑπό του ἀγρίου ἕλκεος δεινῶς διακείμ[ε]νος μεθάμερα ὑπὸ τῶν θεραπόντων ἐξενεχθεὶς ἐπὶ ἑδράματός τινος καθῖ(ζ)ε. ὕπνου δέ νιν λαβόντος, ἐν τούτωι δράκων ἐκ τοῦ ἀβάτου ἐξελθὼν τὸν δάκτυλον ἰάσατο τᾶι γλώσσαι καὶ τοῦτο ποιήσας εἰς τὸ ἄβατον ἀνεχώρησε πάλιν. ἐξεγερθεὶς δέ, ὡς ἦς ὑγιής, ἔφα ὄψιν ἰδεῖν· δοκεῖν νεανίσκον εὐπρεπῆ τὰμ μορφὰν ἐπὶ τὸν δάκτυλον ἐπιπῆν φάρμακον.

Ἀλκέτας Ἁλικός. οὗτος τυφλὸς ἐὼν ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει ὁ θεὸς ποτελθὼν τοῖς δακτύλοις διάγειν τὰ ὄμματα καὶ ἰδεῖν τὰ δένδρη πρᾶτον τ[ὰ] ἐν τῶι ἱαρῶι. ἁμέρας δὲ γενομένας ὑγιὴς ἐξῆλθε. Ἡραιεὺς Μυτιληναῖος. οὗτος οὐκ εἶχεν ἐν τᾶι κεφαλᾶι τρίχας, ἐν δὲ τῶι γε[ν]είωι παμπόλλας. αἰσχυνόμενος δ[ὲ ὡς] καταγελάμενος ὑπ[ὸ] τῶν ἄλλων ἐνεκ[ά]θευδε· τὸν δὲ ὁ θεὸς χρίσας φαρμάκωι τὰν κεφαλὰν ἐπόησε τρίχας ἔχειν. Λύσων Ἑρμιονεὺς παῖς ἀϊδής. οὗ[τος] ὕπαρ ὑπὸ κυνὸς τῶν κατὰ τὸ ἱαρὸν θε[ραπ]ευόμενος τοὺς ὀπτίλλους ὑ[γι]ὴς ἀπῆλθε.

Exempla tenemus nostrum et n. 952. 953 (cf. etiam ad n. 953*a*) lapidum eorum, quos Epidauri fuisse testatur Pausanias 2, 27, 3: *στῆλαι δὲ εἱστήκεσαν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τὸ μὲν ἀρχαῖον καὶ πλέονες, ἐπ' ἐμοῦ δὲ ἓξ λοιπαί. ταύταις ἐγγεγραμμένα καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐστιν ὀνόματα ἀκεσθέντων ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, προσέτι δὲ καὶ νόσημα ὅ τι ἕκαστος ἐνόσησε καὶ ὅπως ἰάθη. γέγραπται δὲ φωνῇ τῇ Δωρίδι.* Strabo p. 374*C* dicens *καὶ τὸ ἱερὸν πλῆρες ἔχοντος* (sc. Ἀσκληπιοῦ) *ἀεὶ τῶν τε καμνόντων καὶ τῶν ἀνακειμένων πινάκων, ἐν οἷς ἀναγεγραμμέναι τυγχάνουσιν αἱ θεραπεῖαι*, quae verba in solas dedicationes ab aegrotis oblatas refert Dittenberger, cum his comprehendere voluerit etiam tabulas nostras. Pausanias 2, 36, 1 quod refert *ἡ δὲ Ἁλίκη τὰ μὲν ἐφ' ἡμῶν ἔστιν ἔρημος, ᾠκεῖτο δὲ καὶ αὕτη ποτέ, καὶ Ἁλιέων λόγος ἐν στήλαις ἐστὶ ταῖς Ἐπιδαυρίων, αἳ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὰ ἰάματα ἐγγεγραμμένα ἔχουσιν, ἄλλο δὲ σύγγραμμα οὐδὲν οἶδα ἀξιόχρεων, ἔνθα ἢ πόλεως Ἁλίκης ἢ ἀνδρῶν ἐστιν Ἁλιέων μνήμη*, et nostri lapidis potest respicere versum 120 et n. 952 vs. 19 et 69. (Auctorem Pausaniae perperam Ἁλίκην credidisse nomen urbis, quod teste Stephano Byzantio erat Ἁλιεῖς, animadvertit Wilamowitz.)

Lapidem nostrum, cum superscriptum exhibeat argumentum (Ἰάματα τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ), seriei fuisse primum intellexit Cavvadias. Una aetate exarati sunt servati omnes, idque quidem, ut perpensa universa litteratura Epidauria certum duco, saeculi quarti dimidio altero, crediderim circa annum fere 420. Cavvadiam, qui in libro inscripto *Fouilles d'Épidaure* p. 23 stelarum modo universam aetatem satius duxit circumscribere, neque recentiores eas dicens saeculo tertio neque antiquiores medio saeculo quarto, gaudeo in sententiam certiorem nunc deductum mecum fere congruere; habes enim in novissimo eius libro Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 125: »*αἱ εὑρεθεῖσαι ἐπιγραφαὶ τῶν ἰαμάτων ἐκ τῆς Δ' ἑκατονταετηρίδος προέρχονται*«, quod p. 267 accuratius definit »*κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τῆς Δ' ἑκατονταετηρίδος*«. Quibus rationibus motus Dittenberger stelas »sine dubio« tertio adscribat saeculo nescio.

Supplementa, quorum non alium referam auctorem, cuncta sunt Cavvadiae, qui longe plurima statim recte expedivit.

Vs. 2 quod priore loco ut sanationum auctor perhibetur Apollo, quamquam deinde singulae effectae esse narrantur a solo Aesculapio, id certissime probat, Apollinem initio tenuisse sacrum Epidaurium atque postea immigravisse Aesculapium; sic enim consentaneum est, patrem submotum a munere sanandi tamen retinuisse honorem principalem. Cf. etiam ad n. 932 vs. 51 sq. — Vs. 3 ἔτη. De aspiratione vocis vide supra n. 51. Nunc conferendus Wilhelm, Ἔτος *und* ἐνιαυτός. — Vs. 4. 5 ὡς δὲ κτλ. Apte laudat Cavv. Pausaniam 2, 27, 1 de sacro luco Epidaurio disserentem: οὐδὲ ἀποθνήσκουσιν οὐδὲ τίκτουσιν αἱ γυναῖκές σφισιν ἐντὸς τοῦ περιβόλου. — Vs. 7 sq. de Chius carmine cf. adnotata ad n. 953. — Vs. 14 in ΕΓΓΑΣ prius Γ correctum ex Ε. — Vs. 28 in vocis ἐντείνων Iota priore inserendo laesus est ordo litterarum, item vs. 3 in ΙΑ, vs. 40 in Ρ de φάρμακον, vs. 60 in ΙΗ, vs. 105 in ΑΙ, vs. 115 in altero ΕΙ; vs. 36 Σ in τυφλεύς tenet spatium litterarum duarum. — Vs. 31 nota ἱερόν scriptum pro consueto ἱαρόν. — Vs. 33 supplevit Cavv.[2] Apte Blinkenberg affert titulum Spartanum C. I. G. 1273, qui probat revera fuisse Ἄπιστος nomen. — Vs. 35 in. [κατά Cavv., [περί Blinkenb. — Littera α in διεγέλα (vs. 66 est ὁρῆ) Prellwitz confirmari adnotat quod coniecit Mekler (*Beiträge zur Bildung der griech. Verba* 34), in usu fuisse praesens γελάω cum Alpha producto. — Vs. 42 in. [οὗτος Baun., [ἵ]κέτας Cavv. — Vs. 44 ἐπήρετο supplevit Dittenb. Notandum κατεβλέψας, cum vs. 13. 14 item in composito sit καθεῦδεν θαι (Cavv.). — Vs. 44/45 ὑποδίκεσ[[αι, ὅφα, τοῦ ἐ]μαυτοῦ Baun., quem sequitur Cavv.[2], qui ὅφα iam dederat in procedosi. τοῦτον debetur Dittenbergero. Divisio ὑποδίκεσ[[αι est legitima, vide vs. 14/15 πε|ρίβαλε, vs. 68/69 ἐνεκά|θευδε; vs. 88/89 est ἀ|ς. Cf. etiam ad n. 952 vs. 23/24. — Vs. 45 ad ἴατρα affert Cavvadias Hesychium: ἴατρα· μισθοὶ θεραπείας. — Vs. 52 ad supplementum suum ἐξηγέρθη Cavvadias laudat versum 118. Sed melius cum praecepto dei vs. 50 sq. concinit ἐξανίστα Wilamowitzii. — Vs. 54 ἔχοντιν τὰ suppleverunt Reinach et Wilam. — Vs. 55 στίγματα, vs. 57 οὐκ ἀπεδίδου debentur Wilamowitzio. — Vs. 58/59 ἐ[πι]θῶ' ἄν ἀνθῆναι Cavv., ἐ[πι]θῆν ἀν(αι)θῆναι Baun., ἐπιθῆν legitimum infinitivum dicens, veluti φῶν· λέγειν Hesychii; sed ἀνθῆμεν est vs. 51. 56 neque aptum ἐπιθῆναι. ἐ[ξ Ἀ]|θηνᾶν Dittenberger, quod probari non posset etiamsi non repugnaret lapidi, post Ε enim est hasta recta ad Ξ non apta. Fortasse inest gravior lapicidae error. — Vs. 60 ποιήτ(η)ι emendavit Wilam. Ad tuendum traditum Baunack laudat decretum Aetolorum *Dialektinschr.* 1413 = Dittenberger, Sylloge[2] 295, vs. 20 εἰ δὲ τίς κα ἄγη ἢ ῥυσιάξη ἢ ἀποβιάξαιτο ἢ διεγγυάτη; sed manifesto optativus unus insertus est mero lapicidae errore. — Vs. 66 ἐγκαθιδών: κατιδών est n. 950 vs. 45; erratum fortasse in nostro, cum in animo fuerit lapicidae frequens ἐγκαθεύδειν (Prellw.). — Vs. 74 futilis quidem est coniectura, quam pro ἔλεγεν δή protulit Zacher: ἐγέλων δέ, sed concedendum ei est inesse vitium, ergo scripsi ἔ(ψ)εγεν. — Vs. 79 sqq. Ut monet Perdrizet (*Revue des études anciennes* II 73), Mediolani S. Laurentius in basilica sua resarsit calicem crystallinum elapsum diacono eum ad mensam sacram offerenti: Gregorius Tur. Gloria mart. 45 (Monum. German., scr. Merov. I 518). — Vs. 79 ἐ[ρε]ῖον Blinkenb. — Vs. 80 ὡς δ' ἀ]ρέστα Wilam. (καὶ ἀ]νέστα Cavv.). — Vs. 98 ad δεμελέας Cavvadias laudat glossam Hesychii δεμβλεῖς· βδέλλαι, quam intellexit emendandam esse e titulo; addidit Bücheler, δεμβλεῖς, cum collocatum sit inter δέμας et δέμνια, turbare ordinem alphabeticum. — In argumento praescripto et hic et vs. 104 intellegendum ἔχων; cf. ad tituli proxime insequentis vs. 45. — Vs. 100 notandum χεῖρες, cum vs. 22. 27. 28. 96 sit χήρ. — Vs. 103 ἐμβεβλημένα(ς). Sigma seclusit Blinkenberg; facile praecedente ματρυιᾶς ad errorem induci poterat lapidarius. — Vs. 114 ὑπό του Dittenb., ὑπὸ τοῦ priores. — Vs. 118/119 τοιν|ίσκων: alter Aesculapii filiorum, Machaon s. Podalirius (Blinkenberg, *Asklepios* 45 sq. *Athen. Mitth.* 24, 1895, p. 307 sq.). — Vs. 119 ἐπεσῶν. »Confirmatur unicum Hesychii testimonium: σῶν· σῇ καὶ τῇν ἐπὶ τοῦ κατάσαττε καὶ κατασάττειν, vide Lobeckii rhematicum p. 104« (Bücheler). — Vs. 120 Ἀλκαιός: v. praemonita p. 125. — Vs. 225 αἰδῶς. Notandus sensus activus (Cavvadias).

952 N. 2. Stela aequalis praecedenti, composita Cavvadia teste e fragmentis viginti duobus repertis annis 1883 et 1884 eodem loco quo n. 951. Nunc viginti modo numeravi fragmenta gypso copulata, ut fragmenta duo perierint; item constat nuper periisse litteras singulas. Scriptura στοιχηδόν ordinata, sed initio versus decimi septimi, sub fine quadragesimi secundi, in medio versu centesimo undevigesimo locus unus vacuus relictus est et tum in versibus sequentibus eodem modo continuatum; in versibus sexto, vicesimo quarto extr. et septuagesimo septimo Iota, versus octogesimi primi initio Delta extra ordinem inserta. A. 1,69. l. 0,74. cr. 0,15.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 1 n. 80. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 2. Idem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 261 cum imagine phototypica. Lapidem contulerunt Baunack, *Aus Epidauros* 15. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 265. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3340. Dittenberger, Sylloge[2] 803.) Cf. S. Reinach, *Revue archéol.* 1, 1885, p. 265. Wilamowitz, *Hermes* 19, p. 442 et *Isyllos von Epidauros* 3. 4. Diels, *Hermes* 23, p. 286. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 22. Benson, *Classical Review* 1893, p. 185. Wilhelm, *Jahreshefte des österr. archäolog. Institutes* 1900, p. 40. — Lapidem contulimus partim Fredrich, partim ego; tum exscripsi ex ectypo.

ΑΡΑΤΑ ΚΑΙΝΑΥΔΡΩΠ ΕΡΤΑΥΤΑΣΑΜΑΤΗΡΕΝΕΚΑΘΕΥΔΕΝΕΛΛΑΚΕΔΑΙΜΟ
ΝΙΕΣΣΛ ΚΑΙΕΝΥΠΝΙΟΝ ΡΗΙΕΔΟΚΕΙΤΑΣΘΥΓΑΤΡΟΣΟΥΤΟΝΘΕΟΝΑΠΟΤΑΜΟΝ
ΤΑΤΑΝΚ ΦΑΛΑΝΤΟΣΩΜΑΙΡΑΜΑΣΑΙΚΑΤΩΤΟΝΤΡΑΧΑΛΟΝΕΧΟΝΩΣΔΕΞΕΡΡΥΑΣ
ΧΝΟΝΥΓ ΝΚΑΤΑΛΥΣΑΝΤΑΤΟΣΩΜΑΤΑΝΚΕΦΑΛΑΝΠΑΛΙΝΕΠΙΘΕΜΕΝΕΠΙΤΟΝΑ
ΧΕΝΑΙΔΟ ΛΑΕΤΟΕΝΥΠΝΙΟΝΤΟΥΤΟΑΓΧΩΡΗΣΑΣΑΕΙΣΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΑΚΑΤΑ
ΛΑΜΒΑΝΙ ΑΝΘΥΓΑΤΕ[Ρ]ΑΥΓΙΑΙΝΟΥΣΑΝΚΑΙΤΟΑΥΤΟΕΝΥΠΝΙΟΝΩΡΑΚΥΙΑΝ
ΕΡΜΩΝΟ ΝΤΥΦΛΟΝΕΟΝΤΑΙΑΣΑΤΟΜΕΤΑΔΕΤΟΥΤΟΤΑΙΑΤΡΑΟΥΚΑ
ΠΑΓΟΝ ΕΠΟΙΣΕΤΥΦΛΟΝΑΥΘΙΣΑΦΙΚΟΜΕΝΟΝΔΑΥΤΟΝΚΑΙΠΑΛΙΝ
ΕΓΚΑΘ ΗΚΑΤΕΣΤΑΣΕ
ΑΡΙΣΤ ΝΙΑΑΥΤΑΕΑΜΙΘΑΕΧΟΥΣΑΕΝΤΑΙΚΟΙΛΙΑΙΕΝΕΚΑΘΕΥΔΕ
ΕΝΤΡΩΙ ΤΟΥΑΣΚΛΑΠΙΟΥΤΕΜΕΝΕΙΚΑΙΕΝΥΠΝΙΟΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΟΥ
ΤΟΥΣΥΙ ΞΟΥΟΥΚΕΠΙΔΑΜΟΥΝΤΟΣΑΥΤΟΥΑΛΛΕΝΕΠΙΔΑΥΡΩΙΕΟΝΤΟΣ
ΤΑΓΚΕΦ ΓΑΜΕΙΝΟΥΔΥΝΑΜΕΝΟΥΣΔΕΠΙΘΕΜΕΝΠΑΛΙΝΠΕΜΨΑΙΤΙΝΑΠΟ
ΤΟΝΑΣΚΛ ΠΩΣΜΩΛΗΙΜΕΤΑΞΥΔΕΑΜΕΡΑΕΠΙΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΙΚΑΙΟΙΑΡ
ΡΕΥΣΟΡΗΙ ΑΝΚΕΦΑΛΑΝΑΦΑΙΡΗΜΕΝΑΝΑΠΟΤΟΥΣΩΜΑΤΟΣΤΑΣΕΦΕΡΠΟΥ
ΣΑΣΔΕΝΥΚ ΣΤΑΓΟΡΑΙΥΙΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΟΙΟΘΕΟΣΙΚΩΝΕΞΕΠΙΔΑΥΡΟ
ΠΙΘΕΙΣΤ ΦΑΛΑΝΕΠΙ ΝΤΡΑΧΑΛΟΝΜΕΤΑΤΑΥΤΑΑΝΣΧΙΣΣΑΣΤΑΓΚΟΙΛ
ΙΤΑΝΑΥΤ ΕΛΕ ΝΤΑΝΕ ΙΘΑΚΑΙΣΥΡΡΑΨΑΙΠΑΛΙΝΚΑΙΕΚΤΟΥΤΟΥΥΓ
ΕΓΕΝΕΤ [Π] ΤΡΑΙΠΑΙΣΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΟΣΑΔΙΚΟΣΟΥΤΟΣ
ΠΟΚΟΛΥΜ ΑΣΕΙΣΤΑΝΘ ΑΝΕΠΕΙΤΑΔΕΝΔΡΥΩΝΕΙΣΤΟΠΟΝΑΦΙΚΕΤΟ

ΞΗΡΟΝ ΚΥΚ ΠΕΤΡΑΙΣ ΠΕΡ ΜΕΝΟΝΚΑΙΟΥΚΕΔΥΝΑΤΟΕΞΟΔΟΝΟΥΔΕΜΙ
ΑΝΕΥΡΕΙΝ ΤΑΔΕΤΟΥΤΟΟΠΑ[Τ] ΥΤΟΥΩΣΟΥΘΑΜΕΙΠΕΡΙΕΤΥΓΧΑΝΕΜΑΣ
ΤΕΥΩΝΠΑΡ ΣΚΛΑΠΙΩΙΕΝΤΩΙΑ ΩΙΕΝΕΚΑΘΕΥΔΕΠΕΡΙΤΟΥΠΑΙΔΟΣΚΑΙΕ
ΝΥΠΝΙΟΝΙ ΔΕΕΔΟΚΕΙΑΥΤΟΝΟΘ ΑΓΕΙΝΕΙΣΤΙΝΑΧΩΡΑΝΚΑΙΔΕΙΞΑΙΟΙΔ
ΟΤΙΤΟΥΤ ΙΕΣΤΙΟΥΟΣΑΥΤΟΥΕΞ ΝΔΕΚΤΟΥΑΒΑΤΟΥΚΑΙΔΑΤΟΜΗΣΑΣΤΑ
ΠΕΤΡΑΝΑ ΗΥΡΕΤΟΜΠΑΤΔΑΕΒΔΕΜ ΣΩΣΤΡΑΤΑΦΕΡΑΙ
ΕΚΥΗΣΕΑ ΤΑΕΜΠΑΝΤΙΕΟΥΣΑΦΟΡΑΣ[Α]ΝΕΙΣΤΟΙΑΡΟΝΑΦΙΚΟΜΕΝΑΕΝΕ
ΘΕΥΔΕΩΣΔΕΟΥΘΕΝΕΝΥΠΝΙΟΝΕΝΑΡΓ ΣΕΩΡΗΠΑΛΙΝΟΙΚΑΔΕΑΠΕΚΟΜΙ
ΤΩΜΕΤΑΔΕΤΟΥΤΟΣΥΜΒΟΛΗΣΑΙΤΙΣΠΕ[Ρ]ΙΚΟΡΝΟΥΣΑΥΤΑΙΚΑΙΤΟΙΣΕ
ΝΩΙΣΕΔΟΞΕΤΑΝΟΥΙΝΕΥΠΡΕΠΗΣΑΝΗΡΟΣΠΥΘΟ ΕΝΟΣΠΑΡΑΥΤΩΝΤ
ΞΙΑΣΤΑΣ[ΑΥΤΩ]ΝΕ ΕΛΗΣΑΤΟΘΕΜΕΝΤΑΝΙΛΙΝΑΝΕΦΑΣΤΑΝΣΩΣΤΡ
ΡΟΝΕΠΕ [ΤΑΤ]ΑΓΚΟ[Ι]ΛΙΑΝΑΥΤΑΣΑΝΣΧΙΣΑΣΕΞΑΙΡΕΙΠΛΗΘΟΣΤ
Π[Ο Λ]Υ [Π]ΟΔΑΝΙΠΤΙ ΡΑΣΣΥΝΡΑΨΑΣΔΕΤΑ ΑΣΤΕΡΑΚΑΙΠΟΗΣΑΣΥ
ΤΑΝΓΙ Ν[Α]ΙΚΑΤΑΝΤΕΠ[Α]ΡΟΥΣΙΑΝΤΑΝΑΥΤΟ ΑΡΕΜΕΦΑΝΙΞΕΘΑΣΚΛΑ Ι Ο[Σ]
ΚΑΙΙΑΤΡΑΕΚΕ ΤΟΑ[Π] ΠΕΜΠΕΙΝΕΙΣΕΠΙ ΥΡ ΚΥΩΝΙΑ
ΣΑΤΟΠΑΙΔΑΛ Α[ΤΑΝ]ΟΥΤΟΣΦΥΜΑΕΝΤΟ ΑΛΩΙΕΙΧΕΑΦΙΚΟΜΕΝΟ
ΔΑΥΤΟΝΠΟΙΤ [Θ Ε ΝΚΥ] ΝΤΩΝΙΑΡΩΝΥ ΙΓΛΩΣΣΑΙΕΘΕΡΑΠΕΥΣΕ
ΚΑΙΥΓΙΗΕΠΟΙ [Ε] ΑΝΗΡΕ ΤΑΣΚΟΙΛΙΑΙΑΣΕΛΚΟΣΕΧΩΝΟΥ
ΤΟΣΕΓΚΑΘΕΥΔ ΝΕΝ ΝΕΙΔΕΓΑΥΚ ΑΥΤΩΙΟΘΕΟΣΠΟΙΤΑΞΑΙΤΟΙ
ΕΠΟΜΕΝΟΙΣΥΠΗΡΕΤΑ ΛΑΑΒΟΝΤΑΣΑΥΤΟΝΙΣΧΕΙΝΟΠΩΣΤΑΜΗΙΟΥΤΑΝ
ΚΟΙΛΙΑΝΑΥΤΟΣΔΕΦΕΥ ΝΤΟΥ ΔΕΣΥΛΛΑΒΟΝΤΑΣΝΙΝΠΟΙΔΗΣΑΙΠΟΙΡΟ
ΠΤΟΝΜΕΤΑΔΕΤΟΥΤΟΤΟΝ ΚΛΑΠΙΟΝΑΝΣΧΙΣΣΑΝΤΑΤΑΓΚΟΙΛΙΑΝ ΕΚΤΑ
ΜΕΙΝΤΟΕΛΚΟΣΚΑΙΣΥΡΡΑ ΠΑΛΙΝΚΑΙΛΥΘΗΜΕΝΕΚΤΩΝΔΕΣΜΩΝ ΚΑΙΓ
ΚΤΟΥΤΟΥΥΓΙΗΣΕΞ ΕΤΟΔΕΛΑΠΕΔΟΝΞΝΤΩΙΑΒΑΤΩΙΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΤΑ
ΠΛΕΟΝΗΣ ΚΛΕΙΝΑΤΑΣΘΗΒΑΙΟΣΟΤΟΥΣΦΘΕΙΡΑΣΟΥΤΟΣΓ
ΘΟΣΤΙΠΑΜΠΟΛΥΦΘΕ ΩΝΕΝΤΩΙΣΩΜΑΤΙ ΧΩΝΑΦΙΚΟΜΕΝΟΣΕΝΕΚΑΘΕ
ΔΕΚΑΙΟΡΗΙΟΨΙΝΕΔ[ΟΚ]ΕΙΑΥΤΟΝΝΙΝΟΘΕΟΣΕΓΔΥΣΑΣΚΑΙΓΥΜΝΟΝ ΚΑ
ΤΑΣΤΑΣΑΣΟΡΘΟΝΣΑΙ ΙΤΙΝΙΤΟΥΣΦΘΕΙΡΑΣΑΠΟΤΟΥΣΩΜΑΤΟΣΑΠΟΚ[Α]
ΘΑΙΡΕΙΝΑΜΕΡΑΣΔΕΓ ΝΟΜΕΝΑΣΕΚΤΟΥΑ[Β]ΑΤΟΥΥΓΙΗΣΕΞΗΛΘΕ
ΑΓΕΣΤΡΑΤΟΣΚΕΦΑΛΑ[Σ] ΑΓΟΣΟΥΤΟΣΑΓΡ[Υ]ΠΝΙΑΙΣΣΥΝΕΧΟΜΕΝΟΣΔΙΑ
ΤΟΜΠΟΝΟΝΤΑΣΚΕΦΑΛΑ [Ω]ΣΕΝΤΩΙΑΒΑΤΩΙΕΓΕΝΕΤΟΚΑΘΥΠΝΩΣΕΚΑΙΕΝ
ΠΝΙΟΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΑΥΤ[Ν] ΘΕ[ΣΙ]ΑΣΑΜΕΝΟΣΤΟΤΑΣΚΕΦΑΛΑΣΑΛΓΟΣΟΡ
ΘΟΝΑΣΤΑΣΑΣΓΥΜΝΟΝΠΑΓΚ ΤΙΟΥΠΡΟΒΟΛΑΝΔΙΔΑΞΑΙΑΜΕΡΑΣΔΕΓΕΝΗ
ΘΕΙΣΑΣΥΓΙΗΣΕΞΗΛΘΕΚΑΙΟΥΜΕΤΑΠΟΛΥΓΧΡΟΝΟΝΤΑΝΕΜΕΑΕΝΙΚΑΣΕ *vacat*
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ ΓΟΡΓΙΑΣΗΡΑΚΛΕΙΩΤΑΣΠΥΟΣΟΥΤΟΣΕΜΜΑΧΑΙ
ΤΙΝΙΤΡΩΘΕΙΣΕΙΣΤΟΜΠΛΕΥΜΟΝΑΤΟΞΕ Μ ΤΙΕΝΙΑΥΤΟΓΚΑΙΕΞΑΜΗΝΟΝ
ΕΜΠΥΟΣΗΣΟΥΤΩΣΦΟΔΡΩΣΩΣΤΕΕΠΤΑΚΑΙΕΞ[Η]ΚΟΝΤΑΛΕΚΑΝΑΣΕΝΕΠΛΗΣΕ
ΠΥΟΥΣΩΣΔΕΝΕΚΑΘΕΥΔΕΟΨΙΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙ ΙΟΘΕΟΣΤΑΝΑΚΙΔΑΕΞΕ
ΛΕΙΝΕΚΤΟΥΠΛΕΥΜΟΝΟΣΑΜΕΡΑΣΔΕΓΕΝΟΜΕΝΑΣΥΓΙΗΣΕΞΗΛΘΕΤΑΝΛΚ
ΔΑΕΝΤΑΙΣ[ΧΕ]ΡΣΙΦΕΡΩΝ ΑΝΔΡΟΜΑΧΑΕΞΑΠΕΙΡΟ [Υ]
ΔΩΝΑΥΤΑΕΝΚΑΘΕΥΔΟΥΣΑΕΝΥΠΝΙΟΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΑΥΤΑΙΤ
ΟΣΑΓΚΑΛΥΨΑΙΜΕΤΑΔΕΤΟΥΤΟΤΟΝΘΕΟΝΑΨΑΣΑΙΟΥΤΑΙ
ΤΟΥΤΑΙΑΝΔΡΟΜΑΧΑΙΥ ΟΣΕΞΑΡΥΒΒΑΕΓΕΝΕΤΟ *vacat* Α
ΟΣΟΦΘΑΛΜΟΥΣΟΥΤΟΣΕΝΤΙΝΙΜΑΧΑΙΥΠΟΔΟ ΤΟΣΠΑ
ΡΩΝΤΩΝΟΦΘΑΛΜΩΝΤΥΦΛΟΣΕΓΕΝΕΤΟΚΑΙΤΑΝΛΟΓΧΑΝ
ΠΡΟΣΩΠΩΙΠΕΡΙΕΦΕΡΕΕΓΚΑΘΕΥΔ [Ν] ΟΨΙΝΕΙΔΕΕΔ
ΕΞΕΛΚΥΣΑΝΤΑΤΟΒΕΛΟΣΕΙΣΤΑΡ ΡΑΤΑΣΚΑΛΟΥΜ
ΛΙΝΕΝΑΡΜΟΞΑΙΑΜΕΡΑΣΔΕΓΕ ΥΓΙΗΣΕΞΗΛΘ
ΕΡΣΑΝΔΡΟΣΑΛΙΚΟΣΦΘΙΣ ΕΓΚΑΘΕΥΔΩΝ
ΡΗΕΦΑΜΑΞΑΣ Ν ΕΙΣΑΛΙΕΙΣ
ΝΙΑΡΩΝΕΠΙ ΟΣΗΣΤΟΠΟ
ΓΜΕΝΟΣΠΕΡ ΟΝΑ ΑΟΝΤΩΝΔ
ΙΤΟΥΘΕΡΣΑΝΔΡΟΥ ΟΙΟΔΡ
ΣΚΑΤΑΒΑ ΟΝΘΕΡΣ [ΕΠΟΛ]
Λ ΟΥΣΑΣΤΟΓΕΓΕ [ΟΥΜ]
ΙΕΡΟΝΕΙΣΕΠΙΔΑ
ΔΟΞΕΤΑΙΠΟΛΙΕΙΣΔ
ΙΩΝΤΙΟΔΕΘΕΟΣΕΧΡΗ

ΑΣΚΛΑΠΙΟΥΤΕΜΕΝΟΣΚ
ΤΟΙΑΡΟΝΑΝΑΓΓΕΛΘΕΝ
ΙΔΡΥΣΑΤΟΤΕΜΕΝΟΣΑΣΚΛ
ΣΘΕΝΤΑΕΠΕΤΕΛΕΣΣΕ
ΚΝΩΝΑΥΤΑΕΓΚΑΘΕΥΔΟ[Υ]
ΕΣΣΕΙΣΘΑΙΓΕΝΕΑΓΚ[ΑΙΕ]
ΤΕΡΑΝΑΥΤΑΔΕΦΑΜΕΝ[ΕΠΙ]
ΑΥΤΟΥΕΓΕΝΕΤΟΑΥΤΑ[ΙΥΙ]
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣΧΩΛΟΣΟΥ[ΤΟΣ]
ΕΓΚΑΘΕΥΔΩΝΔΕΟΨΙΝΕΙΔΕ
ΠΟΙΤΑΣΣΕΙΝΑΥΤΩΙΚΑΙΜΑ
ΠΙΤΟΝΝΑΟΝΑΥΤΟΣΔΕΤΟΜΕ
ΛΛΕΝΚΑΙ ΑΝΩΕΠΙΤΟΥΘ
ΑΙΤΑΓΚΑΙΜΑΚΑΜΙΚ[Ρ]ΟΝΚΑ
ΠΡΑΤΟΝΑΓΙΝΑΚΤΩΝΤ ΙΠΡΑ
ΛΩΙΕΟΝΤΙΑΠΟΤΟΑΜ ΔΕΑΝ
ΞΗΛΘΕ ΚΑΦΙΣΙ
ΚΛΑΠΙΟΥΘΕΡΑΠΕΥΜΑΣΙΝΕΠ
ΔΕΤΑΙΛΕΓΩΝΩΣΕΙΔΥΝΑΜΙΝΙ
ΤΑΣΥΒΡΙΟΣΠΟΙΝΑΣΛΑΜΒΑΝΙ
ΤΟΥΒΟΥΚΕΦΑΛΑΕΝΤΑΙΕΔΡΑΙ
Ν]ΑΕΝΤΩΜΠΟΔΑΠΑΡΑΧΡΗΜΑΚΑΙ
Υ] ΤΕΡΟΝΑΕΠΟΛΛΑΚΑΦΙΚΕΤΕΥ
Κ]ΕΙΜΕΝΗΣΑΡΓΕΙΟΣΑΚΡΑΤΗΣ
ΤΟΝΕΝΕΚΑΘΕΥΔΕΚΑΙΟΨΙΝΕΙΔ
ΡΙΕΛΙΞΑΙΠΕΡΙΤΟΣΩΜΑΚΑΙΜΙΚ
ΝΙΝΕΠΙΤΙΝΑΛΙΜΝΑΝΑΣΤΟΥΔΩΡ
ΔΑΥΤΟΥΕΘΕΝΔΙΑΚΕΙΜΕΝΟΥΤΟΝΑ
ΛΟΥΣΤΩΝΑΝΘΡΩΠΩΝΕΙΣΤΑΥΤΑΦΑ
ΦΙΚΝΩΝΤΑΙΕΙΣΤΟΤΕΜΕΝΟΣΕΟΝΤ
ΤΟΙΟΥΤΟΝΠΟΙΗΣΟΙΑΛΛΥΓΙΗΑΠΟΠ
ΚΗΘΗΣΕΞΗΛΘΕ ΑΙΑΙΤΟΣΚΥΡΙ
ΝΕΤΩΓΓΟΝΑΤΩΝΕΓΚΑΘΕΥΔΩΝΔΕΕΝ
ΤΟΥΣΥΠΗΡΕΤΑΣΚΕΛΕΣΘΑΙΑΕΙΡΑΜΕΙ
ΑΥΤΟΥΚΑΙΚ Α ΤΑΘΕΜΕΝΠΡΟΤΟΥΝΑΟΥΕ
ΚΑΝΑΡΜΑΙΕΥΞΑΝΤΑΤΟΝΘΕΟΝΙΠΠΩΝΠΕ
ΚΛΩΙΚΑΙΚΑΤΑΠΑΤΕΙΝΙΝΤΟΙΣΙΠΠΟΙΣ
ΝΕΣΘΑΙΕΥΘΥΣΑΜΕΡΑΣΔΕΓΕΝΟΜΕΝΑΣΥΓ
ΔΑΕΚΚΕΟΥΑΥΤΑΠΕΡΙΠΑΙΔΩΝΕΓΚΑΘΕΥΔ
ΚΕΙΟΙΕΝΤΩΙΥΠΝΩΙΔΡΑΚΩΝΕΠΙΤΑΣΓΑΣΤ
ΠΑΙΔΕΣΟΙΕΓΕΝΟΝΤ ΟΠΕΝΤΕ ΤΙΜΩ
ΘΕΙΣΥΠΟΤΟΝΟΦΘΑΛ ΜΟΝΟΥΤΟΣΕΓΚΑΘΕΥΔ
ΚΕΙΟΙΟΘΕΟΣΠΟΙΑΝ ΤΡΙΨΑΣΕΓΧΕΙΝΕΙΣΤ
ΗΣΕΓΕΝΕΤΟ ΕΡΑΣΙΠΠΑΕΚΚΑΦΥΙΑΝΙ
ΕΙΧΕΤΑΓΓΑΣΤΕΡΑΚ ΑΙΕΠΕΠΡΗΤΟΟΛΑΚΑΙΟ
ΘΕΥΔΟΥΣΑΔΕΕΝΥΠΝ ΙΟΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΟΙΟΘΕΟ
ΒΩΝΦΙΛΗΣΑΙΝΙΝΜΕΤΑΔΕΤΟΥΤΟΦΙΑΛΑΝΟΙΔΟ
ΚΑΙΚΕΛΕΣΘΑΙΕΚΠΙΕΙΝΕΠΕΙΤΑΕΜΕΙΝΚΕΛΕΣ
ΔΕΕΜΠΛΗΣΑΙΤΟΛΩΠΙΟΝΤΟΑΥΤΑΣΑΜΕΡΑΣΔΕΓ
ΤΟΛΩΠΙΟΝΜΕΣΤΟΝΩΝΕΞΗΜΕΣΕΚΑΚΩΝΚΑΙΕΚΤΟ
ΤΟ ΝΙΚΑΣΙΒΟΥΛΑΜΕΣΣΑΝΙΑΠΕΡΙΠΑΙΔΩ
ΕΝΥΠΝΙΟΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΟΙΟΘΕΟΣΔΡΑΚΟΝΤΑΜΕΘ
ΦΕΡΩΝΠΑΡΑΥΤΑΝΤΟΥΤΩΙΔΕΣΥΓΓΕΝΕΣΘΑΙΑΥΤΑ
ΠΑΙΔΕΣΟΙΕΓΕΝΟΝΤΟΕ ΙΣΕΝΙΑΥΤΟΝΕΡΣΕΝΕΣΔΥ
ΚΙΑΝΟΣΠΟΔΑΓΡΑΝΤΟΥΤ ΟΥΥΠΑΡΧΑΝΠΟΤΙΠΟΡΕΥΟ
ΑΥΤΟΥΤΟΥΣΠΟΔΑΣΚΑΙΕΞΑΙΜΑΣΣΩΝΥΓΙΗΕΠΟΗ

Varia lectio editionis primae. Uncis includendas curavi litteras, quae nunc desiderantur. Omissionum quas deprehendi non enotabo residua litterarum ea, quae parvi sunt momenti. Vs. 20 post Ο omissum / et (lacuna interiecta) ʼ ‖ vs. 25 post Ξ omissum L ‖ vs. 28 ΓΑΙΔ (erravit lapicida) ‖ vs. 32 extr. omissum Τ ‖ vs. 33 post ΔΕ omissum ΤΑ; in fine omissum ΣΥ ‖ vs. 35 pro ΥΡ editum est CΡ ‖ vs. 39 in medio versu omissum ΟΚ ‖ omissa vs. 42 ΤΟΤΟΝ, vs. 43 ΣΥΡΡ ‖ vs. 48 post ΣΑ omissum Ι ‖ vs. 52 ΚΕΦΑΛΑΣ ‖ vs. 53 post ΓΑΓ omissum ΚΙ ‖ vs. 59 extr. omissae reliquiae post ΤΑΝ ‖ vs. 62 extr. omissum ˈ (quod nil nisi Iota aut Kappa potest fuisse) ‖ vs. 64 post ΔΟ omissum ⟩ et extr. / ‖ omissa vs. 69 Ι, vs. 70 ˈ et quod sequitur Ι ‖ vs. 71 post ΕΓΙ omissum ¯ ‖ vs. 72 pro ΟΝΙ datum ΟΙ ‖ vs. 78 in. omissum ΟΙ. Quod extremo loco dedi Η non habet Cavv. neque loco suo est in lapide, sed cum ΣΕΧΡ correctum sit e ΕΧΡΗ — manifesto quia lapicida statim animadverterat se omisisse Σ —, Eta legitime est traditum ‖ vs. 94 extr. ΤΟΛΜ....ΑΜ ‖ omissa vs. 97 extr. L, vs. 110 extr. Ι ‖ vs. 113 in. omissum Υ spatio vacuo non indicato, ut reliquus versus falso sit collocatus ‖ vs. 114 pro ΘΕΟΝ datum ΟΕΟΝ ‖ vs. 129 ΜΕΘΑΝΙΑ. Extr. ΔΟ pro ΔΩ, quod certum ‖ omissa vs. 130 extr. C, vs. 132 extr. Υ.

Ἀράτα [Λά]καινα ὑδρωπ[ικά. ὑπ]ὲρ ταύτας ἁ μάτηρ ἐνεκάθευδεν ἐλ Λακεδαίμονι ἔοσα[ς] καὶ ἐνύπνιον [ὁ]ρῆι· ἐδόκει τᾶς θυγατρός οὑ τὸν θεὸν ἀποταμόντα τὰν κ[ε]φαλὰν τὸ σῶμα κρεμάσαι κάτω τὸν τράχαλον ἔχον, ὡς δ' ἐξερρύα σ[υ]χνὸν ὑγ[ρό]ν, καταλύσαντα τὸ σῶμα τὰν κεφαλὰν πάλιν ἐπιθέμεν ἐπὶ τὸν α[ὐ]χένα. ἰδο[ῦσ]α δὲ τὸ ἐνύπνιον τοῦτο ἀγχωρήσασα εἰς Λακεδαίμονα καταλαμβάν[ει τ]ὰν θυγατέρα ὑγιαίνουσαν καὶ τὸ αὐτὸ ἐνύπνιον ὡρακυῖαν.

Ἕρμων Θ[άσιος. τοῦτο]ν τυφλὸν ἐόντα ἰάσατο, μετὰ δὲ τοῦτο τὰ ἴατρα οὐκ ἀπάγον[τα ὁ θεός νιν] ἐπό[η]σε τυφλὸν αὖθις, ἀφικόμενον δ' αὐτὸν καὶ πάλιν ἐγκαθ[εύδοντα ὑγι]ῆ κατέστασε.

Ἀριστ[αγόρα Τροζα]νία. αὕτα ἕλμιθα ἔχουσα ἐν τᾶι κοιλίαι ἐνεκάθευδε ἐν Τροζ[ᾶνι ἐν τῶι] τοῦ Ἀσκλαπιοῦ τεμένει καὶ ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει ε(ἰ) τοὺς υἱ[οὺς τοῦ θ]εοῦ, οὐκ ἐπιδαμοῦντος αὐτοῦ ἀλλ' ἐν Ἐπιδαύρωι ἐόντος, τὰγ κεφ[αλὰν ἀποτ]αμεῖν, οὐ δυναμένους δ' ἐπιθέμεν πάλιν πέμψαι τινὰ πο[ὶ] τὸν Ἀσκλ[απιόν, ὅ]πως μόλῃ. μεταξὺ δὲ ἁμέρα ἐπικαταλαμβάνει καὶ ὁ ἱα(ρ)εὺς ὁρῆι [σάφα τ]ὰν κεφαλὰν ἀφαιρημέναν ἀπὸ τοῦ σώματος. τᾶς ἐφερπούσας δὲ νυκτ[ὸς Ἀρ]ισταγόρα ὄψιν εἶδε· ἐδόκει οἱ ὁ θεὸς ἥκων ἐξ Ἐπιδαύρου ἐ[πιθεὶς τ[ὰν κε]φαλὰν ἐπὶ [τὸ]ν τράχαλον, μετὰ ταῦτα ἀνσχίσσας τὰγ κοιλ[ίαν] τὰν αὑτ[ᾶς ἐξε]λεῖν τὰν ἕ[λμ]ιθα καὶ συρράψαι πάλιν καὶ ἐκ τούτου ὑγ[ιὴ]ς] ἐγένετ[ο].

Ὑπ[ὲρ πέ]τρας παῖς Ἀριστόκριτος Ἁ(λ)ικός. οὗτος ἀποκολυμ[βάσα]ς εἰς τὰν θ[άλασσ]αν ἔπειτα δενδρύων εἰς τόπον ἀφίκετο ξηρόν, κύκ[λωι] πέτραις περ[ιεχό]μενον, καὶ οὐκ ἐδύνατο ἔξοδον οὐδεμίαν εὑρεῖν. [με]τὰ δὲ τοῦτο ὁ πατ[ὴρ α]ὐτοῦ, ὡς οὐθαμεῖ περιετύγχανε ματεύων, παρ [Ἀ]σκλαπιῶι ἐν τῶι ἀ[βάτ]ωι ἐνεκάθευδε περὶ τοῦ παιδὸς καὶ ἐνύπνιον [ε]ἶδε· ἐδόκει αὐτὸν ὁ θ[εὸς] ἄγειν εἰς τινα χώραν καὶ δεῖξαί οἱ, δ[ι]ότι τουτ[εῖ] ἐστι ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ἐξε[λθὼ]ν δ' ἐκ τοῦ ἀβάτου καὶ (λ)ατομήσας τὰ[ν] πέτραν ἀ[ν]ηῦρε τὸμ πα(ῖ)δα ἑβδεμ[αῖο]ν.

Σωστράτα Φεραί[α] παρεκύησε. Α[ὕ]τα ἐμ παντὶ ἐοῦσα φοράδαν εἰς τὸ ἱαρὸν ἀφικομένα ἐνε[κά]θευδε· ὡς δὲ οὐθὲν ἐνύπνιον ἐναργ[ὲ]ς ἑώρη, πάλιν οἴκαδε ἀπεκομί[ζε]το. μετὰ δὲ τοῦτο συμβολῆσαί τις περὶ Κόρνους αὐτᾶι καὶ τοῖς ἑ[πομέ]νοις ἔδοξε τὰν ὄψιν εὐπρεπὴς ἀνήρ, ὃς πυθό[μ]ενος παρ' αὐτῶν τ[ὰς δυσπρα]ξίας τὰς αὐτῶν ἐκελήσατο θέμεν τὰν [κ]λίναν, ἐφ' ἇς τὰν Σωστρ[άταν] ἔφερον, ἔπε[ι]τα τὰγ κοιλίαν αὐτᾶς ἀνσχίσας ἐξαιρεῖ πλῆθος ζ[ώ]ιων πάμπολυ, [δύο] ποδανιπτ[ῆ]ρας· συρράψας δὲ τὰ[ν γ]αστέρα καὶ ποιήσας ὑγιῆ τὰν γ[υ]ναῖκα τάν τε παρουσίαν τὰν αὑτο[ῦ π]αρεφάνιξε ὁ Ἀσκλα[π]ιὸς καὶ ἴατρα ἐπέλ[ε]γε ἀπο[π]έμπειν εἰς Ἐπί[δα]υρ[ον].

Κύων ἰάσατο παῖδα Α[ἰγιν]άταν. Οὗτος φῦμα ἐν τῶ[ι] τραχ[ά]λωι εἶχε, ἀφικόμενο[ν] δ' αὐτὸν ποὶ τ[ὸν] θε[ὸ]ν κύ[ω]ν τῶν ἱαρῶν ὑ[παρ τ]ᾶι γλώσσαι ἐθεράπευσε καὶ ὑγιῆ ἐπό[ησ]ε.

Ἀνὴρ ἐ[ντὸ]ς τᾶς κοιλίας ἕλκος ἔχων. Οὗτος ἐγκαθεύδων ἐ[νύπνιο]ν εἶδε· ἐ[δ]όκ[ει] αὐτῶι ὁ θεὸς ποτιτάξαι το[ῖς] ἑπομένοις ὑπηρέτα[ις συ]λ(λ)αβόντας αὐτὸν ἴσχειν, ὅπως τάμηι οὑ τὰν κοιλίαν, αὐτὸς δὲ φεύ[γει]ν, τού[ς] δὲ συλλαβόντας νιν προσδῆσαι ποὶ ῥόπτον, μετὰ δὲ τοῦτο τὸν [Ἀσ]κλαπιὸν ἀνσχίσσαντα τὰγ κοιλίαν ἐκταμεῖν τὸ ἕλκος καὶ συρρά[ψαι] πάλιν καὶ λυθῆμεν ἐκ τῶν δεσμῶν. καὶ [ἐ]κ τούτου ὑγιὴς ἐξ[ῆ]λθ[ε], τὸ δὲ δάπεδον ἐν τῶι ἀβάτωι αἵματος κατάπλεον ἦς.

Κλεινάτας Θηβ[α]ῖος ὁ τοὺς φθεῖρας. Οὗτος [πλ]ῆθός τι πάμπολυ φθε[ιρ]ῶν ἐν τῶι σώματι [ἔ]χων ἀφικόμενος ἐνεκάθε[υ]δε καὶ ὁρῆι ὄψιν· ἐδόκει αὐτὸν νιν ὁ θεὸς ἐγδύσας καὶ γυμνὸν καταστάσας ὀρθὸν σά[ρωι] τινὶ τοὺς φθεῖρας ἀπὸ τοῦ σώματος ἀποκαθαίρειν. ἁμέρας δὲ γ[ε]νομένας ἐκ τοῦ ἀβάτου ὑγιὴς ἐξῆλθε.

Ἀγέστρατος κεφαλᾶς [ἄ]λγος. Οὗτος ἀγρυπνίαις συνεχόμενος διὰ τὸμ πόνον τᾶς κεφαλᾶ[ς], ὡς ἐν τῶι ἀβάτωι ἐγένετο, καθύπνωσε καὶ ἐν[ύ]πνιον εἶδε· ἐδόκει αὐτὸν ὁ θεὸς ἰασάμ[ε]νος τὸ τᾶς κεφαλᾶς ἄλγος ὀρθὸν ἀστάσας γυμνὸν παγκ[ρ]ατίου [π]ροβολὰν διδάξαι. ἁμέρας δὲ γενηθείσας ὑγιὴς ἐξῆλθε καὶ οὐ μετὰ πολὺν χρόνον τὰ Νέμεα ἐνίκασε παγκράτιον.

Γοργίας Ἡρακλ[ε]ιώτας πύος. Οὗτος ἐμ μάχαι τινὶ τρωθεὶς τὸμ πλ[ε]ύμονα τοξε[ύμ]α[τ]ι ἐνιαυτὸγ καὶ ἑξάμηνον ἔμπυος ἦς οὕτω σφοδρῶς ὥστε ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα λεκάνας ἐνέπλησε πύους. ὡς δ' ἐνεκάθευδε, ὄψιν εἶδε· ἐδόκει οἱ ὁ θεὸς τὰν ἀκίδα ἐξ-

λεῖν ἐκ τοῦ πλείονος. ἁμέρας δὲ γενομένας ὑγιὴς ἐξῆλθε, τὰν [ἀ]κί-
δα ἐν ταῖς χερσὶ φέρων. Ἀνδρομάχα ἐξ Ἀπείρο[υ] π[ερὶ παί-
δων. Αὕτα ἐνκαθεύδουσα ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει αὐτᾶι [τὰν ποδὸν? ὁ θε-
ὸς ἐγκαλύψαι, μετὰ δὲ τοῦτο τὸν θεὸν ἅψα[σθ]αί οὑ τᾶι [χηρί, καὶ ἐκ τού-
του τᾶι Ἀνδρομάχαι υ[ἱ]ὸς ἐξ Ἀρύββα ἐγένετο. Α...............
ος ὀφθαλμούς. Οὗτος, ἐν τινι μάχαι ὑπὸ δό[ρα]τος πλ[αγεὶς ἐς ἀμφοτέ-
ρους τῶν ὀφθαλμῶν, τυφλὸς ἐγένετο καὶ τὰν λόγχαν [ἐνιαυτὸν ἐν τῶι
προσώπωι περιέφερε. ἐγκαθεύδ[ω]ν [δ]ὲ ὄψιν εἶδε· ἐδ[όκει οἱ τὸν θεὸν
ἐξελκύσαντα τὸ βέλος εἰς τὰ β[λέφα]ρα τὰς καλουμ[ένας κόρας οἱ πά-
λιν ἐναρμόξαι. ἁμέρας δὲ γε[νομένα]ς ὑγιὴς ἐξῆλθ[ε.
Θ]έρσανδρος Ἁλιεὺς φθισ[ικός. Οὗτος] ἐγκαθεύδων ὄ[ψιν εἶδε· ......
ἐ]δόκει ἐφ' ἁμάξας [ἐλκυ]σ[άμενον τὸν θεὸν] εἰς Ἁλιεῖς, [δράκοντας δὲ καὶ
τ]ῶν ἱαρῶν ἐπὶ τ[ᾶς ἁμάξας ἦχε· τῶν δ' ἄλλ]ος ἐς τὸ πολ[υπλοκώτατον ἐλη-
λιγ]μένος περ[ὶ τ]ὸν α[ὐ]χένα αὐτοῦ καὶ ἄλ[λων τινῶ[ν ....
...ι τοῦ Θερσάνδρου .... οἱ ὁ δρ[άκων ....
...ς καταλ[ύσ]ας τ]ὸν Θέρσ[ανδρον ....]ε πολ..................
ἀγγε]λ[λ]ούσας τὸ γεγε[νημένον ....]ου κ.................
.. τὸ] ἱερὸν εἰς Ἐπίδα[υρον - - - - - - - - - - - - - -
.. ἔ]δοξε τᾶι πόλι εἰς Δ[ε]λφοὺς πέμψαι - - - - - - - - -
π]υθέσθαι. ὁ δὲ θεὸς ἔχρη[σε - - - - - - - - - - ἱδρύσασθαι
Ἀσκλαπιοῦ τέμενος κ[- - - - - - - - - - - - - - εἰς
τὸ ἱαρὸν ἀγγελθέν[τ- - - - - - - - - - - - - - - -
ἱδρύσατο τέμενος Ἀσκλ[απιοῦ - - - - - - - - - καὶ τὰ κελευ-
σθέντα ἐπετέλεσε. [- - περὶ τέ-
κνων. Αὕτα ἐγκαθεύδου[σα ὄψιν εἶδε· ἐδόκει αὐτᾶι τὸν θεὸν φάμεν οἱ
ἐσεῖσθαι γενεὰν καὶ [ἐ]περωτῆν νιν, εἰ τινα κόραν ἀγεῖτα πόρεν-
τέρων, αὐτὰ δὲ φάμεν ἐπ[ιθυμεῖν πολὺ μᾶλλον ἔρσενος, καὶ ἐντὸς ἐνι-
αυτοῦ ἐγένετο αὐτᾶι υἱ[ός. Ὁ δεῖνα
Ἐπιδαύριος χωλός. Οὗτος - - - - - - - - - - - -
ἐγκαθεύδων δὲ ὄψιν εἶδε· [ἐδόκει οἱ ὁ θεὸς - - - - - -
κελεύσσειν αὐτὸν κλίμα[κα κομίζειν - - - - καὶ ἀναβᾶναι ἐ-
πὶ τὸν ναόν, αὐτὸς δὲ τὸ με- - - - - - - - - - - -
ἐπέ[σ]αλεν, καὶ ἄνω ἐπὶ τοῦ θ[ριγκοῦ - - - - - - - - - -
κ]αὶ τὰγ κλίμακα μικρὸν κα[τ- - - - - - - - - - - -
πρᾶτον ἀγ[α]νακτῶν τ[ᾶ]ι πρά[ξι - - - - - - - - - χω-
λῶι ἐόντι. ἀποτολμ[ᾶι] δὲ ἁμ[έρας γενομένας .... καὶ ὑγιὴς ἐ-
ξῆλθε. Καφισι[- - - - - - - - - - τοὺς Ἀσ-
κλαπιοῦ θεραπεύματα ἐπ[εγελῶν - - - - - - - - - οὐ φεί-
δεται, λέγων ὡς εἰ δύναμιν ἔ[χοι - - - - - - - - - -
τὰς ὕβριος ποινὰς λαμβάνω[ν - - - - - - - - - - -
του Βουκεφάλα ἐν τᾶι ἕδραι - - - - - - - - - - -
μὲν τὼ πόδε παραχρῆμα καὶ - - - - - - - - - - -
ὕ[σ]τερον δὲ πολλὰ καθικετεύ[σαντα ὁ θεὸς αὖθις ὑγιῆ αὐτὸν ἐποίησε.
Κ[λ]εινμένης Ἀργεῖος ἀκρατὴς [τοῦ σώματος. Οὗτος ἐλθὼν εἰς τὸ ἄβα-
τον ἐνεκάθευδε καὶ ὄψιν εἶδε[ε· ἐδόκει οἱ ὁ θεὸς μέγαν δράκοντα πε-
ριελίξαι περὶ τὸ σῶμα καὶ μακ[ρὸν - - - - - - - - - ἄγειν
νιν ἐπί τινα λίμναν, ἃς τὸ ὕδωρ [ἐκελήσατό νιν πιεῖν ....
δ' αὐτοῦ ἔθεν ἀκκειμένου τὸν α[- - - - - - - - - - πολ-
λοὺς τῶν ἀνθρώπων εἰς ταύτα φα[- - - - - - - - - - ἀ-
φικνοῦνται εἰς τὸ τέμενος, ἰόντ[ες - - - - - - - - - - -
τοιοῦτοι ποιητοί, ἀλλ' ὑγιῆ ἀποπ[έμπει. ἁμέρας δὲ γενομένας ἀσ-
κηθὴς ἐξῆλθε. Δίαιτος Κυρ[ινος. Οὗτος ἀκρατὴς ἐὼν ἐτύγχα-
νε τῶν γονάτων. ἐγκαθεύδων δὲ ἐνύ[πνιον εἶδε· ἐδόκει οἱ ὁ θεὸς
τοὺς ὑπηρέτας κέλεσθαι ἀειραμέ[νους νιν ἐξενεγκεῖν ἐκ τοῦ ἀ-
δύτου καὶ κατιθεῖμεν πρὸ τοῦ ναοῦ· ἐ[πεὶ δὲ αὐτὸν οὗτοι ἔξω ἤνεγ-
καν, ἅρμα ζεύξαντα τὸν θεὸν ἵπποις πε[ριελαύνειν περὶ αὐτὸν κύ-
κλωι καὶ καταπατεῖν (ν)ιν τοῖς ἵπποις [καὶ οὑ τὰ γόνατα ἰσχυρὰ γε-
νέσθαι εὐθύς. ἁμέρας δὲ γενομένας ὑγ[ιὴς ἐξῆλθε. Ἀριστο]μά-
χα ἐκ Κε(ο)ῦ. Αὕτα περὶ παίδων ἐγκαθεύδ[ουσα ἐνύπνιον εἶδε· ἐδό-
κει οἱ ἐν τῶι ὕπνωι δράκων ἐπὶ τᾶς γαστ[ρὸς ἕρπειν, καὶ ἐκ τούτου
παῖδές οἱ ἐγένοντο πέντε. Τιμω[νίδας .... τρω-
θεὶς ὑπὸ τὸν ὀφθαλμόν. Οὗτος ἐγκαθεύδ[ων ἐνύπνιον εἶδε· ἐδό-
κει οἱ ὁ θεὸς ποίαν τρίψας ἐγχεῖν εἰς τ[ὸν ὀφθαλμόν τι, καὶ ὑγι-
ὴς ἐγένετο. Ἐρασίππα ἐκ Καφυιᾶ[ν - -. Αὕτα - -
εἶχε τὰγ γαστέρα καὶ ἐπίμπρατο ὅλα καὶ ο[............ ἐγκα-
θεύδουσα δὲ ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει οἱ ὁ θεὸ[ς ....
βᾶν φλέξαι νιν, μετὰ δὲ τοῦτο φιάλαν οἱ δό[μεν, ἐν ἇι φάρμακον,
καὶ κέλεσθαι ἐκπιεῖν, ἔπειτα ἐμεῖν κέλεσ[θαί νιν, ἐκστάσας
δὲ ἐμπλῆσαι τὸ λώπιον τὸ αὐτᾶς. ἁμέρας δὲ γ[ενομένας ἰδεῖν πᾶν

τὸ λώπιον μεστὸν ὧν ἐξῆμετε κακῶν, καὶ ἐκ το[ύτου ὑγιὴς ἐγένε-
το. Νικασιβούλα Μεσσανία περὶ παίδω[ν ἐγκαθεύδουσα
ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει οἱ ὁ θεὸς δράκοντα μεθ[έρποντα αὐτοῦ
φέρων πὰρ αὐτάν, τούτωι δὲ συγγενέσθαι αὐτά, [καὶ ἐκ τούτου
παῖδές οἱ ἐγένοντο εἰς ἐνιαυτὸν ἔρσενες δύ[ο. - -
Κιανὸς ποδάγραν. Τούτου ὕπαρ χὰν ποτιπορευο[μένου δάκνων
αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ ἐξαιμάττων ὑγιῆ ἐπόη[σε.

Et in hoc titulo supplementa omnia, quorum auctores non refero, uni debentur Cavvadiae. Vs. 3 κρεμάται, de quo iam cogitavit Baunack, scripsi cum Dittenbergero; κρεμᾶται priores. — Vs. 4 Γ correctum e K. — Vs. 5 in ΛΑΚ Kappa correctum ex E. — Vs. 8 recepi supplementum Blinkenbergii; ἀ[νάγοι[τα τῶι ἱερῶι] Baunack, sed expectes εἰς τὸ ἱερόν. — Vs. 10—19. Haec narratiuncula, ut non fugit Cavvadiam, redit fere apud Aelianum h. a. 9, 33, qui eam ex Hippye Rhegino scriptore saeculi quinti fluxisse refert (Müller, Fragm. hist. II p. 15 n. 8). Aelianus quidem historiam evenisse dicit Epidauri, non Troezene: id manifesto mutaverant sacerdotes Epidaurii, ut obtrectationem oriendam medicorum imperitia de suo sacro verterent in aemulum. Wilamowitz quidem principalem putat relationem lapidis, Aelianum autem hausisse ex Hippyis libro adulterato. — De Aesculapii cultu Troezenio v. ad n. 771. — Vs. 11 extr. ε(ἰ) emendavit Cavvadias. — Vs. 15 supplevi σάφα; Cavvadiae ὕπαρ retinere non debebat Dittenberger, intellegens id apte quidem dici de aegrotis, quibus moris fuerit per somnium curari, sed non de sacerdote. Vituperat idem vir doctus, quod sacerdos id quod somniaverat Aristagora oculis mane vidisse dicitur, sed non semel quae noctu somniavisse modo sibi visi sunt aegroti sub luce re vera evenisse e certis indiciis apparet; cf. vs. 44 sq. 127 sq. Ineptius est quod sequente nocte capite seiuncto somniat aegrota. — Vs. 20 θ[άλασσ]αν Blinkenbergii et Wilamowitzii confirmatum est lectione pleniore. — δινδρύων: Etymol. M. et Suidas δινδρυάζειν· σημαίνει καὶ τὸ καθ' ὕδατος δύεσθαι καὶ κρύπτειν ἑαυτόν (Wilam.). — Vs. 23 in ΠΙΩΙ prius Iota correctum e N. — Vs. 23/24 nota divisionem ἐ|νύπνιον; item vs. 26/27 ἐνεκά|θευδε, vs. 43/44 ἐ|κ, vs. 93/94 ἐ|ξῆλθε, vs. 123/124 ἐγκα|θεύδουσα. Cf. ad n. 951 vs. 44/45. — Vs. 26 ΔΕ correctum e ΓΜ sive e ΓΑ (Baunack: e ΓΔ). — Vs. 26/27 Φεραί[α ἔτος] | ἐκύησε Cavv., sed sic non recte indicatur narratiunculae argumentum, quod, cum in fine non dicatur peperisse mulierem, versari modo potest in graviditate falso credita. Ergo ausus sum fingere παρ]εκύησε. — Vs. 27 ἐν παντὶ ἐοῦσα »omnibus affecta incommodis«, cf. e. g. Platon. Conviv. 194 A. — Vs. 29 ad Κόρυος cf. n. 926 vs. 13 sqq. κορυφά, ῥάχις τοῦ Κορυνάτα (Prellw.). — Vs. 29/30 ad Cavvadiae supplementum τοῖς ἐπαοί]|οις cf. vs. 40. — Vs. 30/31 τ[ᾶς δυσπρα]|ξίας τᾶς αὐτῶν Cavvadiae emendavit Dittenb. — Vs. 32 πλῆθος [ἐλμίνθων dubitanter Cavvadias, sed post Σ vidi T, quod vix aliud fuisse potest atque I, cum linea transversa minor sit quam solet esse in T. Cum ζ[ῴων nimis foret generale, supplevi ζύμας: fermento nescio quo modo recepto mulier crassa facta gravida est credita. — Vs. 33 pro Cavvadiae δύο Baunack coniecit δύε sive εἰς, conspicuum enim esse ait parvum residuum, quod non sit de O, sed de E; fortasse etiam de Σ. Sed difficile est intellectu, quomodo residuum tam exiguum, ut disceptari nequeat, utrum de linea recta supersit an de obliqua, iure dici possit non fuisse de O. Nunc hoc loco foramen est satis profundum. — Vs. 41/42 ad ῥόπτον cf. Hesychium ῥοπτίον· κλεῖδιον; idem est atque ῥέπτρον (Cavv.), sicut Σύρωτον (n. 1484 vs. 304) est iuxta Σύρωτρον (Prellw.). — Vs. 43 in. in ΜΕΙ Iota correctum e N. — Vs. 45 in argumento intellegendum ἔχων etiam vs. 50. 55. 133; cf. ad n. 951 vs. 98. Ex articulo addito ad nomen viri Cavvadias, Τὸ ἱερόν 268 conclusit agi de certo homine tum noto; cf. ad vs. 63. — Vs. 47 ad αὐτόν νιν Prellw. laudat vs. 106 αὐτοῦ ἴσθι. — Vs. 61 τὰν νηδύν meum est; posnis etiam τὰ αἰδοῖα. τὸ στῆθος Baun., quod in pedestri oratione adhiberi non videtur. — Vs. 62 supplevi τᾶ[ι χηρί; quod scribunt τᾶ[ς --, repugnat lapidi. — Vs. 63 quod contra horum lapidum morem indicatur nomen patris, id manifesto factum est ad fidem historiae firmandam, ut appareat revera talia circumlata esse de Arybbae Epirotae cuiusdam, viri noti, coniuge. Neque vix eum diversum credas ab Epiri rege, qui circa annum 342 a Philippo altero e regno eiectus quando mortuus sit nescitur. Utique igitur satis recens, cum lapidi inscribebatur, erat historia. [Agi de regia Molossorum stirpe nunc censent etiam Dittenberger et Wilhelm, monentes ad eam aptum esse nomen quoque Andromacham, quippe cum Hectoris Troiani coniux mater fuerit Molossi auctoris gentis. Tituli Arybbam fortasse diversum esse a rege nobis noto putat Wilhelm, quia eius coniux una nobis tradita sit Troas, quod argumentum infirmum.] — Vs. 64 sub fine inserui δ' necessarium ad spatium et ad grammaticam, nam recte quidem n. 951 vs. 107, 952 vs. 110 sq. genetivus pendet a ἀκρατής, sed non a τυφλός. — Vs. 67 κόρας εἰ egregie Blinkenberg (λογάδας Diels). Additum est τὰς καλουμένας (cf. Aristot. h. a. 4, 8 p. 532 a ἔχουσι γὰρ τό τε μέλαν καὶ τὸ ἐντὸς τοῦ μέλανος, τὴν καλουμένην κόρην) propter vocis sensum ambiguum, in quo solebat ludi (Diog. L. 6, 68, alia). — Vs. 70 ἐ[μέρη Cavv., reliqua mea. — Vs. 71. 72 ἐλη]|λεγμένος Benson, reliqua mea. Post ἐπί certum est Tau. — Vs. 73 supplevit Benson. — Vs. 75 supplevi initium. — Vs. 77 addidi πέμψαι, vs. 78 π]οιοῦντι (»interrogaverunt quid faciendum sibi esset«) et ἱδρύσασθαι, vs. 79 τὰ εἰς. — Vs. 81/82 τὰ ναοι]|σθέντα Cavv. — Vs. 83 ἐνύπνιον εἶδε, ἐδόκει οἱ τὸν θεὸν εἰπεῖν Cavv. — Vs. 84. 85 Cavvadiae sunt ἐπερωτῆν νιν et ἐνι]|αυτοῦ; reliqua addidi, ut argumentum certe agnosci posset. [In quo gaudeo me convenisse cum Adolfo Wilhelmo. Verbis quae proponit vir sagacissimus καὶ ἐ[περωτῆν, πότερον ἄρσενα ἐπιθυμίοι ἢ θηλυ]τέραν· αὐτὰ δὲ φάμεν ἐπι[θυμεῖν ἄρσενα καὶ ἐκ τούτου (vel κυησάσαι) ἐντὸς ἐνι]αυτοῦ κτλ. praefero mea. Nam non verisimile ἐπιθυμεῖν positum cum accusativo neque, ut ipsum non fugit Wilhelmum, positivus ἄρσενα iuxta θηλυτέραν, quales insuper comparativi nusquam inveniuntur in stelarum nostrarum narratiunculis argumenti aequalis.] — Vs. 89 addidi ποτιφέρειν -- καὶ ἀναβῆναι. — Vs. 91 supplevi (τοῦ θ[ρόνου Cavv.). — Vs. 92 κα[τέβα Cavv. — Vs. 94 supplevi ἀποτολμ[ᾶι, item Dittenb.: postero die aegrotus ausus est facere, quod in somnio fecisse sibi visus est, nimirum scalas ferre et ascendere. — Vs. 96. 97 supplevi. — Vs. 98 Π correctum e N. — Vs. 99 cf. Pausan. 2, 34, 8 ἀπὸ δὲ Σκυλλαίου πλέοντι ὡς ἐπὶ τὴν πόλιν (Ἑρμιόνα) ἄκρα τέ ἐστιν ἑτέρα Βουκέφαλα. — Vs. 101 spatii causa inserui ὁ θεὸς αὖθις. — Vs. 102 pro ἱκέτας Cavvadiae scripsi ἐλθών. — Vs. 103 μέγαν δράκοντα addidi [item nunc Cavvadias, Τὸ ἱερόν 266 adn. 1: δράκοντα μέγαν]. — Vs. 104 ἄγων Benson. — Vs. 105 supplevi. ἐς τὸ ὕδωρ [ἰάσαιεν Benson. — Vs. 106 αὐτοῦ ἴσθι cf. ad vs. 47. — Vs. 107 φα[μεν Cavv. — Vs. 109 scripsi γενομένας pro Cavvadiae γενηθείσας. — Vs. 110 Κυρ[ναῖος Cavv., Κυρ[ηναῖος Dittenb., utrumque contra lapidem; constat enim etiam E non fuisse post P. Vix dubium Κύρ[νιος, incola credo Cyrni urbis sive insulae Euboicae (Herodot. 9, 105; cf. Bursian, *Geographie von Griechenland* 2, 435). Tum ἐών inseruit Baunack. — Vs. 111 extr. οἱ τὸν θεόν Cavv. — Vs. 114. 115 supplevi. (πε]ρέρχεσθαι — pro quo πε[ριβαλεῖν dubitanter Baun. — πρὸ τοῦ ναοῦ κύ]κλωι et [καὶ ἐκ τούτου νιν ὀρθὸν γε]|νέσθαι Cavv.). — Vs. 116/117 scripsi Ἀριστομή]|δα (cf. n. 746); vix recte Ἀνδρομή]|δα Deubner, De incubatione 32 et Dittenb. — Vs. 117 contra Baunackium moneo, in ΚΕΟΥ, quod dedit Cavv.[1] et sustinet in editione altera, laesione quidem paulo amplificatum esse litterae tertiae punctum, sed certum. Est pro O, neque vix id vitium potest appellari, cum in Argolide haud raro sic exaretur Omicron. Κεός vicus Boeoticus (Lysimachus in schol. Soph. Oedip. Col. 91 = Fragm. hist. III 336) sive insula prope Salaminem (Herodot. 8, 76). — Vs. 118 scripsi ἔρπων pro ἐλθών Cavvadiae; κεῖσθαι Dittenb., non recte dicens: »EI haud raro unius litterae sedem occupant«. — Vs. 121 sq. ad aestimanda supplementa moneo, de longitudine scripturae in hac lapidis parte constare e versibus 117. 120. 128, quorum restitutio certa videtur. Singuli versus erant litterarum 47—49. — Vs. 123 καὶ ο[ὐκ ἐδύνατο ἔρπειν dubitanter Cavv., sed nimis id longum neque vix rectum ad argumentum. — Vs. 124 τὰν γαστέρα ἀνατρί]|βων dubitanter Cavv., aptum quidem ad spatium, sed nimis incertum. — Vs. 125 δό[μεν φάρμακον ἔχουσαν Cavv., quod spatii causa mutavi. — Vs. 126 supplevi. Nimis longa proposuit Dittenberger, item Cavvadias, Τὸ ἱερόν 266 adn. 2 (ἐκεῖν κέλε[σθαι, ἐκεῖν δέ νιν, κακῶν δὲ κτλ., quod alio quoque displicet nomine). — Vs. 127 extr. scripsi ὁρῆν πᾶν pro Cavvadiae ὁρῆ αὐτα, quod displicet, atque sicut Dittenbergeri ὁρῆ ὅλον non bonum ad spatium. — Vs. 129 περὶ παιδ[ὸς Cavv., v. variam lectionem. Tum αὐτα, quod dat ante ἐγκαθεύδουσα spatii causa omisi. — Vs. 130 supplevi. Cavv. αἶ[γα

(post quod παρακλῖναι Dittenb.) contra lapidem. — Vs. 133 in. κιανός (ut ab initio truncatum) priores, Κιανός Dittenberger [et Wilhelm]: »nomina propria in κιανός cadentia ... ad unum omnia Latina sunt, ... Κιανός ... ethnicum a Cio urbe Bithyniae«. — Tum ὑπαρχάν Cavv., quod postquam verum agnoverunt S. Reinach et Diels, mire defendit Baunack, qui δάπαναν (est Dielesii) falso nimis breve dicit esse.

953 N. 33. Fragmentum stelae e lapide calcario repertum ibidem ubi n. 951. 952. A. 0,30. l. 0,32. cr. 0,10. Litterae στοιχηδόν ordinatae.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 85 n. 67. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 3. Lapidem contulit Baunack, *Aus Epidauros* p. 19. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3341.) — *Contuli.*

```
                               \ I
                           E K O I
                   I A Σ E K E Λ E T
                   Ω Σ K A I T O N
                 Γ I H Σ Γ E N O M
             Δ P O Σ K P H Σ O Y T
         T A N O M I Ξ O M E N E
       Y Γ I H Σ E Γ E N E T O K
   \ P Γ Y P I O Y M N A N E I Σ
 O Y A Σ K A A Π I O Y   A Λ K
E Ω N T O N A T E P O N O Φ Θ A
O N A T Ω I Θ E Ω I Θ Y Σ E I
T O N Θ H Σ A Y P O N E N T
T O   Ω Φ E Λ I Ω N E Ξ \
T A I K A I N A I E K Γ
O Δ E Θ E O Σ E N T
K E Σ Θ A I Π O T
Y Γ I H Σ Γ E I
Θ E I Σ '
E Γ
Γ
```

\- - - - - - - - - - - - - - - - - -
.... ἐγκατ]εκοι[μάθη - - - - - - - -
..........ιας ἐπιλετ[ο - - - - - - - - - -
..........ως καὶ τὸν - - - - - - - - - -
.... ὑ]γιὴς γενόμ[ενος - - - - - - - - -
....αν]δρος Κρής. Οὗτ[ος - - - - - - - - -
..... τὰ νομιζόμεν(α) ἐ]πένσε - - - - - - - -
.... ὑγιὴς ἐγένετο κ- - - - - - - - - - - - -
.. ἀ]ργυρίου μνᾶν εἰσ[φέρειν ὑπέσχετο εἰς τὸν θησαυρὸν τὸν
τ]οῦ Ἀσκλαπιοῦ. Ἀλκ[- - - - - - -. Οὗτος τυφλὸς
ἐὼν τὸν ἅτερον ὀφθαλ[μὸν - - - - -, ὑπέσχετο δὲ πλεί-
ονα τῶι θεῶι θυσεῖ[ν - - - - - - - - - - εἰς
τὸν θησαυρὸν ἐντ[ὸς ἐνιαυτοῦ - - - - - - - - - ἀπέδω-
κε. Ὠφελίων ἐξ Ὑ[- -. Οὗτος - - - - - - - ἐν
τᾶι κλίναι ἔκει[το - - - - - - - - - - - - -
ὁ δὲ θεὸς ἐντ[- - - - - - - - - - - - - ἀφε-
νίσθαι ποτ[ὶ - - - - - - - - - - - - -
ὑγιὴς γε[νόμενος - - - - - - - - - - - -
θεὶς - - - - - - - - - - - - - - - -
ἐγ- - - - - - - - - - - - - - - - -
ν- - - - - - - - - - - - - - - - -

Var. lect. Vs. 7 extr. NA Cavv.[1] || vs. 14 extr. addidi \ || vs. 15 in. TAK Cavv.[1] In fine addidi Γ, item vs. 16 et 17 T.

Supplementa quae non notabo sunt Cavvadiae. Vs. 7 τα νομίζομεν ε scribunt Baun. et Cavv.[2]; potius crediderim lapicidam omisisse Alpha. — Supplevi vs. 9 et 11—15, nisi quod ὀφθαλ[μόν (v. 11) et θύσει[ν (vs. 12) sunt Cavvadiae, qui vs. 13/14 scripsit ὑγιὴς ἐγένε]το. — Vs. 16/17 ἀφε]|νίσθαι Prellwitz.

953a Frustulum ubique fractum; scriptura στοιχηδόν ordinata; singuli versus inter lineas.

Baunack, Philologus 54, 1895, p. 63*f*.

```
    υ
    λ
ε   ι   η
τ   ο   σ
    ?   α
```

Editori visum est esse de aliqua e stelis continentibus sanationes mirabiles. Quod si verum est, esse potest de n. 952. 953, de tabula ceteroquin deleta.

954 N. 6. Stela lapidis calcarii supra fracta, reperta proxime a templi Aesculapii latere orientali. A. 1,24. l. 0,37. cr. 0,28.

Baunack, *Aus Epidauros* p. 13 inde a versus quinti πρίν. Blinkenberg, *Nordisk Tidskr. f. filol.*, n. s. 10, p. 270 n. 9 (ex ectypo). Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 4. — *Exscripsi* et ectypum confeci. Imago ad quartam partem verae magnitudinis est redacta.

```
ΕΡΜΟΔΙΚ ... ΗΝΟΣ
ΣΗΣΑΡΕΤΗ ... ΑΣΚΛΗΠΙΕ
ΤΟΝΔΕΑΝΕ ... ΕΤΡΟΝΑΕΙΡΑ
ΜΕΝΟΣΠΑΣ ... ΦΑΝΕΡΟΝ
ΟΨΙΝΣΗΣΤΕΧΝΗΣΠΡΙΝΓΑΡ
ΣΑΣΕΙΣΧΕΡΑΣΕΛΘΕΙΝ
ΣΩΝΤΕΤΕΚΝΩΝΚΕΙΜΑΙ
ΝΟΥΣΟΥΥΠΟΣΤΥΓΕΡΑΣ
ΕΝΠΥΟΣΩΝΣΤΗΘΟΣΧΕΙ
ΡΩΝΤΕΑΚΡΑΤΗΣΣΥΔΕ
ΠΑΙΑΝΠΕΙΣΑΣΜΕΑΡΑΣΘΑΙ
ΤΟΝΔΕΑΝΟΣΟΝΔΙΑΓΕΙΝ
```

Var. lect. Ante ea quae notavi versum unum fuisse significat Blinkenberg — is quidem (qui non lapidem exscripsit sed ectypum), ut per litteras mihi indicavit, mera coniectura —, duos Cavv., in quorum prioris fine sibi visus est agnovisse μ. Mihi persuasum est nihil hic scriptum fuisse neque quidquam apparere in lapide pessime habito nisi laesiones fortuitas. — Vs. 1 .ερμος - - - - νος Cavv., .ε..ο- - - - -νος Blinkenb. — Versus etiam 2—4 dant minus plenos.

Ἑρμόδικ[ος Λαμψακ]ηνός.
Σῆς ἀρετῆς [παράδειγ]μ', Ἀσκληπιέ, | τόνδε ἀνέ[θηκα
πέ]τρον ἀειράμενος, πᾶσι[ν ὁρᾶν φ]ανερόν, ||
ὄψιν σῆς τ[έ]χν[η]ς· πρὶν γὰρ | σὰς εἰς χέρας ἐλθεῖν |
σῶν τε τέκνων, κεῖμαι | νούσου ὑ[π]ὸ στυγερᾶς, |
ἐνπυος ὢν στῆθος, χειρῶν τε ἀκρατής· σὺ δέ | Παιάν,
πείσας με ἀρασθαι | τόνδε, ἄνοσον διάγειν.

En dedicatio oblata a Hermodico Lampsaceno propter sanationem mirabilem, quae relata est in stela n. 951 vs. 107 sq., ut titulus noster haec revera evenisse sit testimonio, nisi forte sacerdotes eum ad fidem historiae confirmandam ipsi fabricaverint, atque vereor ne in malam partem rem accipias. Neque iam Cleus epigrammati (ibidem vs. 7 sq.), quamquam id quoque fortasse erat in lapide, interpretationis artibus obtrudere pergamus, quae facta esse possint. Si consideraveris miram in formis litterarum fluctuationem: antiqua Ͷ et Ƹ iuxta Σ (vs. 8), recens My, A, Π — haec quidem alternant cum Α Α, Γ Π —, non dubitabis, quin speciem antiquitatis remotioris lapidarius voluerit efficere, quod quidem non satis diligenter perfecerit. Aetas esse tituli existimanda est ea, qua formarum adhibitarum recentissimae in usum venerunt, vergens tertium scilicet a. Chr. n. saeculum sive incipiens alterum, ut lapis noster recentior sit quam stela magna. Sed tum demum commissa esse fraus vix credi potest, multoque est verisimilius scriptum esse titulum in renovationem antiquioris, cuius litteraturam obiter imitari esset in animo. Stela non ipsa putanda est sublata esse ab aegroto, sed saxum aliquod rude, iuxta quod fuerit posita. Notandum in magna stela dictum esse *πρὸ τοῦ ἀβάτου κείμενον (λίθον)* et nostrum revera ante templum esse inventum; vox in illa adhibita *ἀκρατής* redit in nostro vs. 10.

Sermo carminis sine arte est conflatus; vs. 8 dictioni Ionicae irrepsit *στυγερᾶς* forma Dorica, quae ut sacerdotibus consueta fraudis est indicium.

Vs. 2 *σῆς ἀρετῆς* de deo dictum sicut in carminis Isylli (n. 950) versibus 57. 79; cf. C. I. G. 2715 *a* vs. 6 (recta explicatio debetur S. Reinachio, *Bull. de corr. Hell.* 9, 262 sq.), C. I. A. IV 2, 1426 *b*, titulum Cretensem, in quo verum agnovit Zingerle, *Athen. Mitth.* 21, 75. — Vs. 7 *κεῦμαι*: praesens historicum. — Vs. 9 *ἄμφως στῆθος* contra magnam stelam inculcatum ad versum replendum, quamquam Aesculapii praeceptum ad solam spectat manuum debilitatem. — Vs. 10 sq. sensus, sane non eleganter expressus, fuerit: »sed tu, qui mihi persuasisti, ut hunc lapidem tollerem, adiutor (*παιάν*) mihi (es) ad vitam sine morbo degendam«. — Vs. 11 quod priores cuncti scripserunt *ἀρεῖσθαι* non intellego. — Vs. 12 ad *ἄνοσον διάγειν* cf. Hippocrat. Epid. I 1 extr. *τὰ δὲ ἄλλα ἔτη κατ' ἰητρεῖον ἀνόσως διῆγον.*

955 N. 3. Stela marmorea, ornata in summa parte acroterio et utrimque acroteriis dimidiatis opere anaglypho effectis. Inserta erat pavimento domus medio aevo proxime a templo Aesculapii exstructae. A. 1,0. l. 0,50. cr. 0,09. In fine versuum multorum scriptura est compressa.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 227 n. 60. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 5. Idem imaginem tituli phototypicam proponit *Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ* 279. Lapidem contulit Baunack, *Aus Epidauros* 11. (Wilamowitz, *Isyllos von Epidauros* 116. Dittenberger, Sylloge[2] 804.) Cf. Pantarides, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1886, p. 141. Zacher, *Hermes* 21, 1886, p. 473. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 154. — *Contuli lapidem et exscripsi ex ectypo.*

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣ Π ΑΙΛ ΑΝΤΙΟΧΟΥ

ΜΙΟΥΛΙΟΣΑΠΕΛΛΑΣΙΔΡΙΕΥΣΜΥΛΑΣΕΥΣΜΕΤΕΠΕΜΦΘΗΝ
ΥΠΟΤΟΥΘΕΟΥΠΟΛΛΑΚΙΣΕΙΣΝΟΣΟΥΣΕΝΠΙΠΤΩΝΚΑΙΑΠΕΨΙ
ΑΙΣΧΡΩΜΕΝΟΣΚΑΤΑΔΗΤΟΝΠΛΟΥΝΕΝΑΙΓΕΙΝΗΕΚΕΛΕΥΣΕΝ
ΜΕΜΗΠΟΛΛΑΟΡΓΙΖΕΣΘΑΙΕΠΕΙΔΕΕΓΕΝΟΜΗΝΕΝΤΩΙΕΡΩΕ
ΚΕΛΕΥΣΕΝΕΠΙΔΥΟΗΜΕΡΑΣΣΥΝΚΑΛΥΨΑΣΘΑΙΤΗΝΚΕΦΑΛΗΝ
ΕΝΑΙΣΟΜΒΡΟΙΕΓΕΝΟΝΤΟΤΥΡΟΝΚΑΙΑΡΤΟΝΠΡΟΛΑΒΕΙΝΣΕΛΕΙ
ΝΑΜΕΤΑΘΡΙΔΑΚΟΣΑΥΤΟΝΔΙΑΥΤΟΥΛΟΥΣΘΑΙΔΡΟΜΩΓΥΜΝΑΖΕ
ΣΘΑΙΚΙΤΡΙΟΥΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙΝΤΑΑΚΡΑΕΙΣΥΔΩΡΑΠΟΒΡΕΞΑΙΠΡΟΣ
ΤΑΙΣΑΚΟΑΙΣΕΝΒΑ^{ΛΑ}ΝΕΙΩΠΡΟΣΤΡΙΒΕΣΘΑΙΤΩΤΟΙΧΩΙΠΕΡΙΠΑΤΩΧΡΗ
ΣΘΑΙΥΠΕΡΩΩΑΙΡΑΙΣΑΦΗΠΗΛΩΣΑΣΘΑΙΑΝΥΠΟΔΗΤΟΝΠΕΡΙ
ΠΑΤΕΙΝΠΡΙΝΕΝΒΗΝΑΙΕΝΤΩΙΒΑΛΑΝΕΙΩΕΙΣΤΟΘΕΡΜΟΝΥΔΩΡ
ΟΙΝΟΝΠΕΡΙΧΕΑΣΘΑΙΜΟΝΟΝΛΟΥΣΑΣΘΑΙΚΑΙΑΤΤΙΚΗΝΔΟΥΝΑΙ
ΤΩΙΒΑΛΑΝΕΙΚΟΙΝΗΘΥΣΑΙΑΣΚΛΗΠΙΩΗΠΙΟΝΗΕΛΕΥΣΕΙΝΙΑΙΣ
ΓΑΛΑΜΕΤΑΜΕΛΙΤΟΣΠΡΟΛΑΒΕΙΝΜΙΑΔΕΗΜΕΡΑΠΙΟΝΤΟΣΜΟΥΓΑ
ΛΑΜΟΝΟΝΕΙΠΕΝΜΕΛΙΕΜΒΑΛΛΕΕΙΣΤΟΓΑΛΑΙΝΑΔΥΝΗΤΑΙΔΙΑΚΟ
ΠΤΕΙΝΕΠΕΙΔΕΕΔΕΗΘΗΝΤΟΥΘΕΟΥΘΑΤΤΟΝΜΕΑΠΟΛΥΣΑΙΩΜΗΝΑ
ΠΥΙΚΑΙΑΛΣΙΝΚΕΧΡΕΙΜΕΝΟΣΟΛΟΣΕΞΙΕΝΑΙΚΑΤΑΤΑΣΑΚΟΑΣΕΚΤΟΥ
ΑΒΑΤΟΥΠΑΙΔΑΡΙΟΝΔΕΗΓΕΙΣΘΑΙΘΥΜΙΑΤΗΡΙΟΝΕΧΟΝΑΤΜΙΖΟΝ
ΚΑΙΤΟΝΙΕΡΕΑΛΕΓΕΙΝΤΕΘΕΡΑΠΕΥΣΑΙΧΡΗΔΕΑΠΟΔΙΔΟΝΑΙΤΑΪΑΤΡΑ
ΚΑΙΕΠΟΙΗΣΑΑΕΙΔΟΝΚΑΙΧΡΕΙΜΕΝΟΣΜΕΝΤΟΙΣΑΛΣΙΚΑΙΤΩΙΝΑΠΥ
ΙΥΓΡΩΙΗΛΓΗΣΑΛΟΥΜΕΝΟΣΔΕΟΥΚΗΛΓΗΣΑΤΑΥΤΑΕΝΕΝΝΕΑΗΜΕ
ΡΑΙΣΑΦΟΥΗΛΘΟΝΗΨΑΤΟΔΕΜΟΥΚΑΙΤΗΣΔΕΞΙΑΣΧΙΡΟΣΚΑΙΤΟΥ
ΜΑΣΤΟΥΤΗΔΕΕΞΗΣΗΜΕΡΑΕΠΙΘΥΟΝΤΟΣΜΟΥΦΛΟΞΑΝΑΔΡΑΜΟΥ
ΣΑΕΠΕΦΛΕΥΣΕΤΗΝΧΕΙΡΑΩΣΚΑΙΦΛΥΚΤΑΙΝΑΣΕΞΑΝΘΗΣΑΙΜΕΤΟ
ΛΙΓΟΝΔΕΥΓΙΗΣΗΧΕΙΡΕΓΕΝΕΤΟΕΠΙΜΕΙΝΑΝΤΙΜΟΙΑΝΗΘΟΝΜΕ
ΤΕΛΑΙΟΥΧΡΗΣΑΣΘΑΙΠΡΟΣΤΗΝΚΕΦΑΛΑΛΓΙΑΝΕΙΠΕΝΟΥΜΗΝΗΛ
ΓΟΥΝΤΗΝΚΕΦΑΛΗΝΣΥΝΕΒΗΟΥΝΦΙΛΟΛΟΓΗΣΑΝΤΙΜΟΙΣΥΝΠΛΗ
ΡΩΘΗΝΑΙΧΡΗΣΑΜΕΝΟΣΤΩΕΛΑΙΩΑΠΗΛΑΓΗΝΤΗΣΚΕΦΑΛΑΛΓΙ
ΑΣΑΝΑΓΑΡΓΑΡΙΖΕΣΘΑΙΨΥΧΡΩΠΡΟΣΤΗΝΣΤΑΦΥΛΗΝΚΑΙΓΑΡΠΕΡΙ
ΤΟΥΤΟΥΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑΤΟΝΘΕΟΝΤΟΑΥΤΟΚΑΙΠΡΟΣΠΑΡΙΣΘΜΙΑΕΚΕ
ΛΕΥΣΕΝΔΕΚΑΙΑΝΑΓΡΑΨΑΙΤΑΥΤΑΧΑΡΙΝΕΙΔΩΣΚΑΙΥΓΙΗΣΓΕ
ΝΟΜΕΝΟΣΑΠΗΛΛΑΓΗΝ

Ἐπὶ ἱερέως Πο(πλίου) Αἰλ(ίου) Ἀντιόχου.

Μ(ᾶρκος) Ἰούλιος Ἀπελλᾶς Ἰδριεὺς Μυλασεὺς μετεπέμφθην ὑπὸ τοῦ θεοῦ, πολλάκις εἰς νόσους ἐνπίπτων καὶ ἀπεψίαις χρώμενος. κατὰ δὴ τὸν πλοῦν ἐν Αἰγείνῃ ἐκέλευσέν με μὴ πολλὰ ὀργίζεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἐγενόμην ἐν τῷ ἱερῷ, ἐκέλευσεν ἐπὶ δύο ἡμέρας συνκαλύψασθαι τὴν κεφαλήν, ἐν αἷς ὄμβροι ἐγένοντο· τυρὸν καὶ ἄρτον προλαβεῖν, σέλεινα μετὰ θρίδακος· αὐτὸν δι' αὑτοῦ λοῦσθαι· δρόμῳ γυμνάζεσθαι· κιτρίου προλαμβάνειν τὰ ἄκρα, εἰς ὕδωρ ἀποβρέξαι· πρὸς ταῖς ἀκοαῖς ἐν βαλανείῳ προστρίβεσθαι τῷ τοίχῳ· περιπάτῳ χρῆ-

σθαι ὑπερῴῳ, αἰώρᾳ· ἁφῇ πηλώσασθαι· ἀνυπόδητον περιπατεῖν· πρὶν ἐμβῆναι ἐν τῷ βαλανείῳ εἰς τὸ θερμὸν ὕδωρ, οἴνῳ περιχεῖσθαι· μόνον λούσασθαι καὶ Ἀττικὴν δοῦναι τῷ βαλανεῖ· κοινῇ θῦσαι Ἀσκληπιῷ, Ἠπιόνῃ, Ἐλευσινίαις· γάλα μετὰ μέλιτος προλαβεῖν. μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ πιόντος μου γάλα μόνον εἶπεν· μέλι ἔμβαλλε εἰς τὸ γάλα, ἵνα δύνηται διακόπτειν. ἐπεὶ δὲ ἐδεήθην τοῦ θεοῦ θᾶττόν με ἀπολῦσαι, ᾤμην (ν)άπυϊ καὶ ἁλσὶν κεχρειμένος ὅλος ἐξιέναι κατὰ τὰς Ἀκοὰς ἐκ τοῦ ἀβάτου, παιδάριον δὲ ἡγεῖσθαι θυμιατήριον ἔχον ἀτμίζον καὶ τὸν ἱερέα λέγειν· τεθεράπευσαι· χρὴ δὲ ἀποδιδόναι τὰ ἴατρα. καὶ ἐποίησα ἃ εἶδον, καὶ (κε)χρειμένος μὲν τοῖς ἁλσὶ καὶ τῷ νάπυϊ ὑγρῷ ἤλγησα, λούμενος δὲ οὐκ ἤλγησα. ταῦτα ἐν ἐννέα ἡμέ[ρ]αις, ἀφ' οὗ ἦλθον. ἥψατο δέ μου καὶ τῆς δεξιᾶς χιρὸς καὶ τοῦ μαστοῦ· τῇ δὲ ἑξῆς ἡμέρᾳ ἐπιθύοντός μου φλὸξ ἀναδραμοῦσα ἐπέφλευσε τὴν χεῖρα, ὡς καὶ φλυκταινίδας ἐξανθῆσαι, μετ' ὀλίγον δὲ ὑγιὴς ἡ χεὶρ ἐγένετο. ἐπιμείναντί μοι ἄνηθον μετ' ἐλαίου χρῆσθαι πρὸς τὴν κεφαλαλγίαν εἶπεν· οὐ μὴν ἤλγουν τὴν κεφαλήν. συνέβη οὖν φιλολογήσαντί μοι συνπληρωθῆναι· χρησάμενος τῷ ἐλαίῳ ἀπηλ(λ)άγην τῆς κεφαλαλγίας. ἀναγαργαρίζεσθαι ψυχρῷ πρὸς τὴν σταφυλήν — καὶ γὰρ περὶ τούτου παρεκάλεσα τὸν θεόν —, τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς παρίσθμια. ἐκέλευσεν δὲ καὶ ἀναγράψαι ταῦτα. χάριν εἰδὼς καὶ ὑγιὴς γενόμενος ἀπηλλάγην.

Recte ex ethnico duplici Ἰδριεὺς Μυλασεύς coniecisse videtur Wilamowitz, vicum Idrianta tum partem fuisse Mylasorum, de qua re vix gravem dubitationem movit Dittenberger, quia praemissum sit corpus minus. Apellam postea non solum civitatem Atticam adeptum, sed nobilissimae Eumolpidarum genti adscriptum, immo eius praesidem creatum esse, perspexit Wilamowitz e titulo Eleusinio C. I. A. III 731 (cf. Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 185 n. 131): Εὐμολπίδαι τὸν ἄρχοντα Μᾶρκον Ἰούλιον Ἀπελλᾶν Μαραθώνιον, υἱὸν Μ. Ἰουλίου Δαμιανοῦ Μυλασέως καὶ Φλ. Πάλλης κτλ. Titulus noster e certo litteraturae indicio adscribendus est alteri p. Chr. n. saeculo.

Etiam in singulis explicandis praeclare meruit Wilamowitz, e quo quae adnotabo fere omnia sunt deprompta.

Vs. 1 pater sacerdotis eponymi dedicavit n. 1028. — Vs. 7. 9. 15 προλαβεῖν: evanuit fere praepositionis vis (Wilam.). — Vs. 9 ad μετρίου laudat Wilamowitz Galenum VI, 618 *K.* — Vs. 10 ΛΑ postquam se omisisse animadvertit lapicida superscripsit. ἀκόαι (vs. 10. 18) coniecit Wilamowitz reddere Latinum *aquas*, indicatas quidem esse ratus aquas in sacrum ductas ab Antonino, quem non recte putat esse imperatorem Antoninum Pium. Sed cum iam antiquitus in sacrum lucum aquae ductae esse sint credendae — reliquias earum tenemus Antonini aetate multo vetustiores, vide Cavvadias, Τὸ ἱερόν 166 —, vocabulum Latinum ibi in usum venisse minime est verisimile atque in ipsa dedicatione sua n. 1311 Antoninus vocem adhibet ὑδροφόρον (in urbe Epidauro n. 875 est ὑδραγώγιον). Recte igitur videtur coniecisse Dittenb., loco alicui delubri nomen fuisse Ἀκόαι, fortasse propter voces divinas ibi auditas. — προστρίβεσθαι »*mich an der Wand zu reiben*« vertit Wilamowitz. — De περιπάτῳ ὑπερῴῳ Wilamowitz laudat *pensilem ambulationem* Plinii n. h. 36, 83 et Antyllum apud Oribasium I 508 Daremb.; de αἰώραις (*lectulis suspensis*) Antyllum I 513 sq. Plinium 26, 14. Ambulationes cum oscillationibus coniunctas ut aptas senibus refert Plutarchus, An seni resp. ger. 18 (p. 793 *B*): οὐδὲ γὰρ τὰ σώματα παντελῶς ἀκίνητα καὶ ἀγύμναστα περιορῶμεν, ὅτι μὴ δυνάμεθα σκαφείοις μηδὲ ἁλτῆρσι χρῆσθαι ..., ὡς καὶ πρότερον, ἀλλ' αἰώραις καὶ περιπάτοις. — Vs. 12 interpunctionem priorum correxit Dittenberger, intellegens se ipsum vino perfundere iuberi Apellam. — Vs. 13 Ἀττικήν sc. δραχμήν. — Vs. 20 super vocis ἴατρα iota est linea transversa ad designandam diaeresim; cf. ad n. 995. — Vs. 21 χρει(ό)μενος emendare vult Wilam.; χρείμενος scribit Dittenb., coniciens id prave sibi finxisse Apellam ad exemplum formae λούμενος vs. 22 a se adhibitae. Equidem sumpsi, post καί lapicidam omisisse κε, quod aequaliter appellabatur. — Vs. 25 ἐπέφλευσε: *adussit*, verbum nobis novum. τειχέων περιπεφλευσμένων πυρί est apud Herodotum 5, 77 (Wilam.). — Vs. 26 nota post χρῆσθαι accusativum. — Vs. 28 συνπληρωθῆναι »*Blutandrang nach dem Kopfe bekommen*« interpretatur Wilamowitz, laudans Galen. VIII 205 διαφορὰ δέ τίς ἐστι καὶ αὐτῶν τῶν κεφαλαλγιῶν, ἐνίων μὲν τὴν κεφαλὴν εὐπλήρωτον ἐχόντων, ἐπιτήδειον δὲ τὴν ὅλην τοῦ σώματος ἕξιν εἰς τὸ πληροῦν αὐτήν, ἐνίων δὲ κτλ.

956 N. 101. Lapis rectangulus marmoreus, supra et infra cymatiis instructus, qui eidem domui inaedificatus erat atque n. 955. A. 0,85. l. 0,26. cr. 0,26.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 237 n. 61. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I, 6. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 264. Lapidem contulit Baunack, *Aus Epidauros* 13. (Idem, Philologus 54, 1895, p. 24). — *Exscripsi.*

ΑΓΑΘΗ ΧΗ Γ

ΤΙΒ·ΚΛΣΕΥΗΡΟΣ
ΣΙΝΩΠΕΥΣΑΠΟΛ
ΛΩΝΙΜΑΛΕΑΤΑΚΑΙ
ΣΩΤΗΡΙΑΣΚΛΗΠΙΩ
ΚΑΤΟΝΑΡΟΝΟΘΕΟΣ
ΕΙΑΣΑΤΟΕΝΤΩΕΝ
ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΩΧΟΙ
ΡΑΔΑΣΕΧΟΝΤΑΕΠ
ΤΟΥΤΡΑΧ ΚΑΙ
ΚΑΡΚΙΝΟΝ Ο ΤΟΣ
ΕΠΙΣΤΑΣΣ ΑΡΓΩΣ
ΟΙΟΣΕΣΤΙ
ΕΠΙΙΕΡΕ ΜΑΡ
ΑΥΡΠΥ ΟΥ
ΕΤΟΥΣΕ ΟΣ
ΣΤΟΥΠΡΩΟΥ

Circulus n. 10 (p. 187) Circulus n. 16 (p. 188)

Ἀγαθῇ [τύ]χῃ. γ'.

Τιβ(έριος) Κλ(αύδιος) Σεουῆρος
Σινωπεὺς Ἀπόλ-
λωνι Μαλεάτᾳ καὶ
σωτῆρι Ἀσκληπιῷ
κατ' ὄναρ, ὃν ὁ θεὸς
εἰάσατο ἐν τῷ ἐν-
κοιμητηρίῳ, χοι-
ράδας ἔχοντα ἐπ[ὶ
τοῦ τραχ[ήλου] καὶ
καρκινον [τ]ο[ῦ ὠ]τός,
ἐπιστὰς [ἐν]αργῶς
οἷός ἐστι [ἐν τῷ ναῷ].
Ἐπὶ ἱερέως Μάρ(κου)
Αὐρ(ηλίου) Πυ[θοδώρ]ου
ἔτους ἑ[κατ]οσ-
τοῦ πρώ[τ]ου.

Varia lectio potissima. Priorum plenissime legit Blinkenberg. Vs. 12 post ΕΤΑ dant nil nisi ΤΗ Cavv.[1], τας Cavv.[2], ας Blinkenb., ΤΗΣ Baun. || vs. 16 in. ΕΤΟΥ Cavv.[1].

Anni p. Chr. n. 224. — Superscriptus est numerus inventarii γ′, qui iuxta circulos poni solet. — Vs. 10 supplevit Cavv.; vs. 11 Blinkenb. — Vs. 12 supplevi, litteram quae videtur Tau sumens pro Γ cum linea transversa, ut haud raro, ad sinistram producta. Aptissimum est vocabulum, cf. ἐναργής n. 952 vs. 28 et quae congessit Ericus Preuner, *Ein delphisches Weihgeschenk* p. 94. — Vs. 13 non tam dubitanter proposuisset Blinkenb. bonum supplementum, si meminisset Ovidii Metam. 15, 653 sq., quo loco Aesculapius Epidauri dicitur »*in somnis opifer consistere* (cf. ἐπιστάς) *visus ante .. torum, sed qualis in aede esse solet*«. — Vs. 15 supplevi nomen ad spatium aptum. — Vs. 16. 17 restituit Blinkenberg.

C. PELVES LAPIDEAE.

Pelves cum columna fulciente ex uno lapide fabricatas, quae repertae sunt in fano, Blinkenberg (*Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 14 sq., unde deprompsi imaginem adiectam) non serviisse censet ad usum sacrum, sed ut lavando puros se redderent homines, contra quod Cavvadias (Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1899, p. 17 sq.) iure suo opponit, aquam in his pelvibus non facile potuisse redintegrari atque aptiora fuisse ad lavandum aquarum multarum, quae in sacrum ductae fuissent, ostia. Accedit quod pelves, e quibus laventur homines, credi quidem possunt dedicatae esse diis medicis, sed non Cereri vel Dianae (n. 976. 977). Rectius igitur Cavvadias pelves nostras censuerit fuisse περιρραντήρια.

Longe maxima pelvium pars (n. 957—973) oblata est a viris duobus, quos verisimillime coniecit Blinkenberg l. l. p. 20 sq. fuisse collegas in magistratu gerendo, eosque quidem, ut n. 971. 972 diserte indicatur, hieromnemones; morem fuisse eorum binos aliquid dedicare.

Pelves omnes eiusdem fere sunt aetatis, saeculi a. Chr. n. quarti et exeuntis quinti.

957 N. 318. A. 0,68. diametros pelvis 0,57.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 17 n. 2. — *Exscripsi.*

ΕΠΙΣΤΡΑΤΟΣ	Ἐπίστρατος,
ΔΑΙΚΡ ΑΤΙΔΑΣ	Δαϊκρατίδας
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ	Ἀσκλαπιῶι.

Scriptura στοιχηδόν exarata videtur saeculi exeuntis quinti. Idem viri dedicaverunt pelves n. 958 et 959, in hac quidem inverso ordine indicati, de qua re confer praemonita ad caput proximum *D.*

958 N. 356. A. 0,74. diametros pelvis ca. 0,70. Versus duo priores valde detriti.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 17 n. 4. — *Exscripsi.*

ΕΠ ΟΣ	Ἐπί[στρατ]ος,
ΔΑΙ ΔΑΣ	Δαϊ[κρατί]δας
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ	Ἀσκλαπιῶι.

Restituit Blinkenberg e n. 957. 959.

959 N. 315. A. 0,78. diametros pelvis ca. 0,60.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 17 n. 3. — *Exscripsi.*

ΔΑΙΚΡ ΤΙΔ Σ	Δ[αϊκ[ρα]τίδ[α]ς,
ΕΠΙΣΤΡΑΤΟΣ	Ἐπίστρατος
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ	Ἀσκλαπιῶι.

Vs. 1 partim pleniorem dat Blinkenb.: ΔΑΙΚΡΑ ΙΔΑΣ.
Cf. ad n. 957.

960 N. 186. A. 0,69. diametros pelvis 0,58.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 163 n. 1. Idem, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 18 n. 8. — *Exscripsi.*

ΔΑΛΟΠΕΙΘΗΣ	Δα[μ]οπείθης,
ΚΑΛΛΙΚΩΝ	Καλλικῶν.

Nomina eadem recurrunt n. 961 et, inverso quidem ordine, n. 962, de qua re vide praemonita ad caput proximum *D.*

961 N. 297. Fragmentum. A. 0,23. — *Exscripsi.*

ΔΑΜΟΠΕΙΘΗΣ	Δαμοπείθης,
ΛΑΙ Ν	Κα]λλι[κῶ]ν.

Cf. n. 960.

962 N. 111. A. 0,78. — *Exscripsi.*

ΚΑΛΛΙΚΩΝ	Καλλικῶν,
ΔΑΜ ΟΠΕΙΘΗΣ	Δαμοπείθης.

Cf. n. 960.

963 N. 472. A. 0,70. diametros pelvis 0,68.
Blinkenberg, *Asklepios* p. 121 n. 3. Idem, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 18 n. 5. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 19 n. 2.) — *Exscripsi.*

ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Σωκράτης,
ΛΑΧΑΡΗΣ	Λαχάρης.

Eadem nomina n. 964. — Cf. ad n. 1106.

964 N. 622. A. 0,74. diametros pelvis 0,78.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 18 n. 7. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 18 n. 6. — *Exscripsi.*

ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Σωκράτης,
ΛΑΧΑΡΗΣ	Λαχάρης.

Cf. n. 963.

965 N. 623. Stat antiquo loco suo in conclavi aedificii cuiusdam siti in sacri parte orientali, quod Cavvadias in forma libri sui Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ signatum littera X habet pro gymnasio (p. 143 sq.). A. 0,70. diametros pelvis ca. 0,74; litterae a. ca. 0,035.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 15 et 17 n. 1. — *Exscripsi.*

ΑΡΧΙΛΟΣ	Ἀρχίλος,
ΤΕΛΕΣΑΣ	Τελέσας.

Στοιχηδόν scriptum.

966 N. 624. Stat antiquo loco suo in area eiusdem aedificii, in quo n. 965. Pelvis fracta est, titulus valde adesus. A. 0,81. diametros pelvis 0,78.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 18 n. 9. — *Exscripsi.*

Ι Λ Λ Ο Κ Λ Η Σ	Μεγα]λοκλῆς,
Λ Α Μ Α Χ Ο Σ	Λάμαχος.

Vs. 1. 2 binas primas litteras omittit Blinkenb., vs. 1 scribens Δαμ(?)[ο-κλῆς, vs. 2 recte supplens nomen, quod legi.

967 N. 621. A. 0,69. diametros pelvis ca. 0,52.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 18 n. 7. — *Exscripsi.*

Δ Ο Ρ Κ Ι Σ	Δόρκις,
Τ Ρ Α Τ Ω Ν Ι Δ Α Σ	Σ]τρατωνίδας
Ε Θ Ε Ν	ἀν]έθεν.

Vs. 1 in. Δ omittit Blinkenb., sed supplet.

968 N. 471. A. 0,76. diametros pelvis 0,61.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 18 n. 6. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 18 n. 10. — *Exscripsi.*

Τ Ε Λ Ω Ν	Τέλων,
Π Ε Ι Θ Ι Λ Α Σ	Πειθίλας
Α Ν Ε Θ Η Κ Α Τ Α Ν	ἀνεθηκάταν.

969 Repertum prope stadium. A. 0,68. diametros pelvis 0,59.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 18 n. 11. — *Exscripsi.*

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Χ Ο Σ	Ἀρίστοχος,
Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ	Ἐπικράτης.

970 N. 631. Fragmentum (ad sinistram incolume) pelvis magnae e lapide subnigro, cuius etiam pedem avulsum vidit Blinkenberg, quem confer l. l. p. 16 adn. 3 de forma a monumentis aequalibus paulum diversa. Titulus in pelvis margine elato. Diametros pelvis ca. 1,6; crassitudo marginis 0,08.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 19 n. 13. — *Exscripsi.*

Λ Υ Κ Α Ι Θ Ο Σ Α Ρ Ι|

Λύκαιθος, Ἀρι - -

971 N. 357. A. 0,69. diametros pelvis 0,76.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 103. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 21 n. 14. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1068.) — *Exscripsi.*

Ι Α Ρ Ο Μ Ν Α Μ Ο Ν Ε	Ἱαρομνάμονε
Λ Α Χ Α Ρ Η Σ	Λαχάρης
Κ Λ Ε Ι Σ Θ Ε Ν Ε Υ Σ	Κλεισθένευς,
Λ Α Κ Ρ Ι Σ Λ Α Φ Ε Ι Δ Ε Υ Σ	Λάκρις Λαφείδευς
Α Ν Ε Θ Η Κ Α Τ Α Ν	ἀνεθηκάταν.

Var. lect. Vs. 5 extr. των Cavv.

Iidem hiaromnamones, inverso quidem ordine indicati n. 972; cf. praemonita ante caput proximum *D.* Lacris cum collega alio n. 979.

972 N. 317. A. 0,62. diametros pelvis ca. 0,62.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 21 n. 15. — *Exscripsi.*

Ι Α Ρ Ο Μ Ν Α Μ Ο Ν Ε	Ἱαρομνάμονε
Λ Α Κ Ρ Ι Σ	Λάκρις
Λ Α Φ Ε Ι Δ Ε Υ Σ	Λαφείδευς,
Λ Α Χ Α Ρ Η ///	Λαχάρη[ς
Κ Λ Ε Ι Σ Θ Ε Ν Ε Υ Σ	Κλεισθένευς
Α Ν Ε Θ Η Κ Α Τ Α Ν	ἀνεθηκάταν.

Vs. 4 extr. Σ addit Blinkenberg. — Cf. n. 971.

973 N. 419. A. 0,69. diametros pelvis 0,60.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 23 n. 19. — *Exscripsi.*

Σ Ω Ξ Ε Ν Ο Σ	Σώξενος,
Ο Ι Α Ρ Η Σ	Θ]ιάρης
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι	Ἀπόλλωνι.

Var. lect. Vs. 3 in. ΘΙΑΡ Blinkenb.
Στοιχηδὸν scriptum. Θιάρες v. n. 906.

974 N. 534. A. 0,73. Pelvis ipsa (diametros ca. 0,66) laesa. — *Exscripsi.*

Ι Ο Ο Α Ν Η Σ	Κλε]ο[φ]άνης
Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ω Ι	Ἀσκλαπιῶι.

975 N. 620. Stat antiquo loco suo in aedificio eodem, in quo n. 965. 966, idque quidem in conclavi, quod id in quo n. 965 ad septentriones versus proxime attingit. Pelvis (diametros 0,74) mutila. A. 0,80; litterae a. 0,03—0,04.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 22 n. 16. — *Exscripsi.*

Π Ρ Α Τ Ι Α Σ	Πρατίας
Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ο Ι	Ἀσκλαπιοῖ
Ι Α Ρ Ε Υ Σ Ε Ω Ν	ἱαρεὺς ἐὼν
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε	ἀνέθηκε.

Pulchra scriptura στοιχηδὸν ordinata est quarti saeculi ineuntis sive exeuntis quinti; ΟΙ in versu altero more antiquo pro ωι exaratum. ἱαρεύων scribit Blinkenberg.

976 N. 627. Fragmentum a. 0,52.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 23 n. 18. — *Exscripsi.*

Δ Α Μ Ο Λ Α Σ	Δαμόλας
Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι	Δάματρι.

Vs. 1 extr. Σ omittit Blinkenberg.

977 N. 533. A. 0,78. Pelvis margo laesus; cum incolumis erat, diametros ca. 0,59.
Chandler, Inscr. II, p. 182 n. 145. (Boeckh, C. I. G. 1172. Cauer, Delectus [2] n. 64. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3335.) Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 22 n. 17. Cf. Ahrens, De dial. 2, 123. 240. — *Exscripsi.*

Τ Ι Μ Α Ρ Ι Σ Τ Α	Τιμαρίστα
Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι	Ἀρτάμιτι
Δ Ε Κ Α Τ Α Ν	δεκάταν.

Var. lect. Vs. 1 in. ΠΜΑ Chandl., quod, quamquam proclivis erat recta emendatio, mireris Boeckhium correxisse in Πασι-, probantibus Cauero, Prellw. || vs. 2 extr. ΜΥΤΙ Chandl., quod corruptum esse perspexit Ahrens, retinet Prellwitz.

D. HIAROMNEMONVM DEDICATIONES

praeter pelves n. 957—977 (cf. praemonita ante caput *C*).

Nisus Blinkenbergii de duoviris una dedicantibus coniectura hiaromnemonum donariis adieci titulos n. 984—988 a viris duobus, non quidem professis munus, oblatos. Duo indicati sunt sive erant hiaromnemones n. 971. 972. 978—982, quattuor in titulis recentioribus n. 990—992; titulus mutilus n. 983 e litteraturae iudicio addendus est prioribus. Recte censuit Cavvadias (*Fouilles d'Épidaure* I n. 259), relegans ad analogiam hieropoeorum Deliorum (vide Homolle, *Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 417), semper fuisse hiaromnemones quattuor, sed binos ad negotia gerenda fuisse coniunctos. Quae divisio derelicta esse videtur tertio a. Chr. n. saeculo, in duovirorum autem collegio uterque alternis vicibus per menses sex tenuisse locum priorem, cum in dedicationibus n. 957/58: 959. 960/61: 962. 971: 972 variet ordo nominum.

Singuli hiaromnemones non dubitabimus quin sicut Argis (v. n. 517) constituti fuerint e phylis singulis.

Praefuisse hieromnemones templi aerario (οἱ ἱερομνημονικοὶ πόροι) testatur titulus n. 1157.

978 N. 489. Stela lapidis calcarii reperta antiquo loco suo pone aedificii *K* latus, quod spectat ad orientem. A. 1,03. l. 0,36. cr. 0,27. In eodem lapide aetate posteriore scriptus titulus n. 996.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 102. — *Exscripsi.*

ΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΕ	Ἱαρομνάμονε
Σ Ι Μ Υ Λ Ο Σ	Σιμύλος,
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ	Ἡρακλείδας
Α Ν Ε Θ Ε Ν	ἀνέθεν.

Scriptura pulcherrima, quam Cavvadias iuste putat esse saeculi quarti vel tertii ineuntis.

979 N. 351. Stela quadrangula lapidis calcarii, a. 1,00. l. 0,32. cr. 0,25. In latere eiusdem lapidis angustiore sinistro postea scriptus est n. 1072.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 18 n. 8. — *Exscripsi.*

//ΑΡΟΜΝΑΜΟΝΕ	Ἱαρομνάμονε
Λ Α Κ Ρ Ι Σ	Λάκρις,
Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ι Δ Α Σ	Σωκρατίδας
Α Ν Ε Θ Ε Ν	ἀνέθεν.

Λάκρις: cf. n. 971. 972.

980 N. 85. Stela; in cymatio superiore scriptus est titulus ultimae aetatis n. 1335, ad quem pertinet circulus n. 52 (p. 190) cum numero, qui sunt sub titulo antiquiore in ipsa stela scripto. A. 0,17. l. 0,39. cr. 0,26.

Baunack, *Aus Epidauros* 8. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 273 n. 20. — *Exscripsi.*

ΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΕ	Ἱαρομνάμονε
ΑΛΕΞΙΚΛΗΣ	Ἀλεξικλῆς,
ΛΥΚΕΑΣ	Λυκέας
ΑΝΕΘΕΝ	ἀνέθεν.

Var. lect. Vs. 1 ἱαρομνάμονες Baun.; »*mit den darauf folgenden fast unleserlichen Namen* [vs. 2—4] *habe ich mich nicht abgemüht*« (omnia clara). Cf. n. 1103.

981 N. 375. Fragmentum mensae e lapide calcario, fractum infra et ad dextram. A. 0,31. l. 0,465. cr. 0,31. — *Exscripsi.*

ΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΕ

Ἱαρομνάμονε
\- - - - -

Duorum My differunt formae.

982 N. 470. Stela lapidis calcarii, supra vestigia cymatii. A. 0,60. l. 0,41. cr. 0,20. Posteriore aetate sub titulo nostro, spatio centimetrorum 7,5 vacuo relicto, scriptus est titulus n. 1161. — *Exscripsi.*

ΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΕ	Ἱαρομνάμονε
ΙΙ ΑΜΟ-	- - - δ]αμο[ς
\- Α //////////////////////	[τοῦ δεῖνος,
////////////////////// Α /////	ὁ δεῖνα
5 //////////////////////////////	5 τοῦ δεῖνος]
ΑΝ //////////////	ἀν[έ]θεν.

983 N. 257. Fragmentum de parte superiore stelae superne desinentis in formam semirotundam. A. 0,10. l. 0,27. cr. 0,13. — *Exscripsi.*

ΟΜΝΑΜ	Ἱαρ]ομνάμ[ονε
˙ΡΟΣ ΜΕ	- ικ]ρος Με - -
˙ΙΟΣ ΝΙΚ	- - ριος Νικ - -

Videtur fere saeculi a. Chr. n. tertii.

984 N. 513. Mensa lusoria e lapide calcario, in cuius latere altero angustiore (inter pedes duos) est titulus *a*; in summo latere inter sulcos utrimque insculptos titulus *b*, in intervallis sulcorum, qui sunt ad dextram, *c*. Perdifficiles lectu sunt *b* et *c*. A. 0,50. l. 1,15. cr. 0,60.

a: Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 27 n. 3. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 109. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3326. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1070.) *a b c*: Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 2 cum imagine monumenti. — *Exscripsi b c*; *contuli a*.

a	ΑΡΚΕΣΙΛΛΟΣ	Ἀρκέσιλλος,
	ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ	Λύσανδρος
	ΑΝΕΘΕΤΑΝ	ἀνεθέταν.
b	Α.ΚΕΣΙΛ	Ἀ[ρ]κέσιλ[λος,
	ΛΥΣ Α.Ι	Λύσα[νδρος
	ΝΕ ΕΝ	ἀ]νέ[θ]εν.
c	Μ Χ Η - Ο Ι	

Var. lect. *a* vs. 1 extr. ΛΑΟΣ Cavv. — In *b* plane mecum congruit Blinkenberg, nisi quod de prima alterius versus littera modo dat \; in *c*, ubi signum alterum non X legi sed O, cum multum tempus in lapidem impenderit vir sollertissimus, eius accepi lectionem.

Tituli tres videntur eodem tempore, quarto scilicet saeculo, exarati; memorandum in *a* et *b* alternare dualem et pluralem. Ad nomen Ἀρκέσιλλος Blinkenberg confert e. g. Τελεσίλλα. Mensam nos tenere lusoriam

probavit Blinkenberg; signorum tituli *c* sumit designare M drachmarum decem milia, X drachmas mille, H centum, - (sicut in rationibus aedificiorum) decem, O drachmam unam (quae in rationibus · designatur), I obulum. Fugere quidem eum non poterat vix lusum esse de summis tantis, itaque coniecit fictas eas esse vel ludo finito reductas in minores. Quod quam veri sit dissimile patet, ut adhuc desiderari videatur tituli *c* explicatio.

---

985 N. 358. Basis rotunda lapidis calcarii. A. 0,75. diametros 0,45. In summo latere sunt foramina ad inserendum aliquid, ut Blinkenberg non recte pelvem fuisse putarit.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 117. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 19 n. 12. — *Exscripsi.*

ΔΑΜΟΧΑΡΗΣ	Δαμοχάρης,
ΤΕ̣ΙΣΑΜΕΝΟΣ	Τεισαμενός.

Videtur quarti saeculi.

---

986 N. 543. Tabula lapidis calcarii reperta prope stadium. In media tabula est excavatio rotunda, utrimque excavatio oblonga cum angulis rotundatis. Titulus eo loco, ubi *A* adscriptum imagini, in latere dextro angustiore. A. 0,87. l. 1,78. cr. 0,21.

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 20 (unde petivi imaginem). — *Exscripsi.*

ΤΙΜΑΝΘΗΣ	Τιμάνθης,
ΑΜΦΙΛΥΤΟΣ	Ἀμφίλυτος
ΑΝΕΘΕΤΑΝ	ἀνέθεταν.

---

987 N. 397. Stela lapidis calcarii supra fracta. Titulus in campo edito. A. 0,82. l. 0,28. cr. 0,21.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 122 n. 5. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 19 n. 3.) — *Exscripsi.*

ΚΟΥΙΔΑΣ	Κουΐδας,
ΑΡΙΣΤΙΩΝ	Ἀριστίων
ΑΡΤΑΜΙΤΙ	Ἀρτάμιτι
ΛΥΣΑΙΑΙ	Λυσαίαι.

Vs. 2 in. A Blinkenberg, deceptus fissura.

---

988 N. 518. Fragmentum mensae lusoriae e lapide calcario. Titulus in latere angustiore. A. 0,50. l. 0,45. cr. 0,78.

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 4 n. 3 (cum imagine monumenti). — *Exscripsi.*

ΕΡΓΙΛΟΣ	Ἐργίλος,
ΑΘΑΥΜΑΝΤΟΣ	Ἀθαύμαντος
ΑΝΕΘΕΝ	ἀνέθεν.

Vs. 2 extr. Σ omittit Blinkenberg.

---

989 N. 148. Angulus sinister superior baseos tripodis e lapide calcario. Supra est cymatium. A. 0,18. l. 0,19. cr. 0,16.

Baunack, Philologus 54, 1895, p. 37. — *Exscripsi.*

ΙΑΡΟΜ	Ἱαρομ[νάμονε]ς ν. -[νάμονες
ΕΥΑ	Εὐα - -
ΤΙΜ	Τιμ - -
ΝΙ	Νι - -
	- - - -

Var. lect. Baunackii. Omittit vs. 1 extr. ^, vs. 3 extr. M, reliquias versus quarti.

Scriptum στοιχηδόν. Relati erant aut hiaromnamones quattuor aut duo cum patribus. Vs. 2 fuerit Εὐά[νθης, nomen adhibitum in gente Epidauria nobilissima, v. stemma ad n. 1124—1130 adiectum.

---

990 N. 540. Stela e lapide calcario a. 0,93. l. 0,33. cr. 0,26. Titulus admodum difficilis lectu. — *Exscripsi.*

	ΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΕΣ		Ἱαρομνάμονες
	ΕΑΧΜΟΣ		- - εαχμος,
	ΙΑΣ		- - - - - ίας,
	ΣΘΕΝΗΣ		- - σθένης,
5	ΡΙ //////////	5	- - ρι - -
	ΑΙΕΡΓΑΝΑΙ		Ἀθάν]αι Ἐργάναι.

---

991 N. 314. Scamnum (ante quod est mensa); titulus in latere sinistro. A. 0,79. l. 2,08. cr. 0,59.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 259. — *Exscripsi.*

	ΙΑΡΟΜΝΑ Ε		Ἱαρομνάμ[ον]ε[ς
	ΤΥΡΒΙΣΤΗΛΑΙΘΟ		Τύρβις Τηλαίθο[υ,
	ΠΕΙΘΑΓΟΡΑΣ		Πειθαγόρας,
	ΓΟΡΓΙΠΠΟΣ		Γόργιππος,
5	ΕΥΚΛΙΠΠΟΣ	5	Εὔκλιππος.

Exaratum fuerit circa annum a. Chr. n. 200.

Vs. 2 Τηλαιθο scribit Cavvadias, sed periisse putandum Υ. — Euclippum (vs. 5) per coniecturam inserui stemmati titulis n. 1124—1130 adiecto.

---

992 N. 10. Basis quadrata, supra et infra cymatio ornata. In summo latere foramina ad infigendum donarium. Lapis postea ad aram est adhibitus, nam infra et inter versus alterius litteras sera aetate incisus est titulus n. 1318, ad quem pertinet circulus signatus (n. 46, p. 190) cum numero supra titulum nostrum positus; infra titulum circulus est iteratus.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 154 n. 51. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 104. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3328.) — *Exscripsi.*

	ΔΙΟΔΩΡΟΣ		Διόδωρος,
	ΝΙΚΟΜΕΝΗΣ		Νικομένης,
	ΛΑΚΡΙΤΟΣ		Λάκριτος,
	ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ		Ἀρίσταρχος,
5	ΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΕΣ	5	ἱαρομνάμονες,
	ΑΝΕΘΗΚΑΝ		ἀνέθηκαν.

993 N. 507. Ara quadrata marmorea, cui ad dextram adnexa est pila ex eodem lapide fabricata; in summo pilae latere foramina tria. Pila a. 0,86. l. 0,38. cr. 0,24.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 105. — *Exscripsi.*

ΚΛΕΑΙΧΜΙΔΑΣΔΑ
ΜΟΦΑΝΕΟΣΙΑΡΟ
ΜΝΑΜΟΝΗΣΑΣ
ΑΝΕΘΗΚΕ

Κλεαιχμίδας Δα-
μοφάνεος ἱαρο-
μναμονήσας
ἀνέθηκε.

Cleaechmidas huius nominis alter in stemmate gentis, quod proposui ad titulos n. 1124—1130. — Cf. n. 1017.

---

994 N. 312. Basis tripodis, repraesentata *Expédition de Morée* II tab. 80. A. 0,89. l. 0,53. cr. 0,44.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 127 n. 18. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 19 n. 10.) — *Exscripsi.*

ΟΙΕΡΕΥϹΚΑΙΙΕΡΟΜΝΗ
ΜΩΝΤΟΥϹΩΤΗΡΟϹ
ΑϹΚΛΗΠΙΟΥΗΑ . . ϹΝϹΟϹ
ΘΕΛΟΜΟΝΟΙΑΚΑΤΑΚΕΛΕΥ
ϹΙΝ ΕΤΟΥϹΡΛΕ

Circulus n. 33 (p. 189)

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἱερομνή-
μων τοῦ σωτῆρος
Ἀσκληπιοῦ . α . . . σ(?) . σος
Θεᾷ Ὁμονοίᾳ κατὰ κέλευ-
σιν, ἔτους ρλε΄.

Anni p. Chr. n. 258, qua sera aetate discimus sacerdotis et hieromnemonis munus aut semper aut interdum unius fuisse viri. — Vs. 3 initium nominis dedicantis — nam id latere atque perperam supplevisse Baunackium epiclesim Aesculapii quam sibi finxit Μαλεάτα apparet — Blinkenberg dat Μα (nil amplius) atque revera species est litterae M, sed in lapidis admodum detriti versibus etiam altero et quinto Ny, nisi de eo constaret e vocabulis, diceres sine dubio esse My, ut in incerto relinquenda sit lectio.

E. SACERDOTVM DEDICATIONES.

(Cf. etiam n. 994.)

995 N. 406. Lapis quadrangulus rubescens, a. 0,63. l. 0,50. cr. 0,41.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 25 n. 66. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 39. Lapidem contulit Baunack, *Aus Epidauros* 14. — *Exscripsi.*

ΠΑϹΙΚΑΪ ΠΑϹΑΙϹ
ΕΥΠΟΡΟϹΪΕΡΑΠΟΛΗϹΑϹ
ΤΟΓΚΑΪ Μ ΕΤΟϹ

ΙΓ Circulus n. 43 (p. 190)

Πᾶσι καὶ Πάσαις
Εὔπορος (Εὐπόρου) ἱεραπολήσας
τὸ γ΄ καὶ μ΄ ἔτος.
ιγ΄.

Anni p. Chr. n. 166. — Ad versum primum intellegendum est θεοῖς, scriptum non erat. Lineola supra Kappa et Iota vs. 1, item supra Iota vs. 3, meri ornamenti causa fuerit addita. In versu altero puncta quae sunt supra ἱερ- Baunack, vituperans Cavvadiam, sumpsit pro spiritu aspero, non recte. Asper n. 1001 vs. 7 bis scriptus est ⊢, ut in versu eodem idem non designari possit punctis, quibus igitur indicari dixeris diaeresim, item vs. 11. 12. Elucet e n. 1003 vs. 4. n. 1016. 1034. 1042. 1047 Epidauri ἱερ- non instrui aspirationis signo sed diaereseos, praecedit enim in omnibus ὁ cum aspirationis nota diversa. Non quidem sibi constant haec signa: non punctis designatur diaeresis, sed lineola directa n. 947 vs. 5. 955 vs. 20. 1001 vs. 9 (hic quidem per errorem posito signo in media syllaba). 1003 vs. 4. 1016. 1039 vs. 5. 1055. 1065 vs. 7. 1321; lineola transversa n. 1042; angulo ⊢ n. 1047. Neque minus variant notae asperi. — N. 1049 vs. 1 asper in ε significatus est lineola, ut in eodem titulo puncta duo, quo instructum est ἱδρύσατο vs. 3, asperum significare nequeant (quo modo revera nusquam notatur); patet igitur supra ἱερεὺς vs. 1 lapicidam mero errore iteravisse lineolam antecedentem.

996 N. 489. In eodem lapide quo n. 978.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 40. — *Exscripsi.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΕΤΕΙ ΜΖ
ΙΕΡΕΥΣΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣΔΗΜΟΣΘΕ
ΝΟΥΣΒΩΜΟΝΕΙΔΡΥ
ΣΑΤΟΚΟΥΡΗΤΩΝ

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Ἔτει μζ΄
ἱερεὺς Ἀσκληπιοῦ
Εὔπορος Δημοσθέ-
νους βωμὸν ἱδρύ-
σατο Κουρήτων.

Anni p. Chr. n. 170.

---

997 N. 398. Lapis calcarius, a. 0,91. l. 0,39. cr. 0,31. In latere latiore est titulus *a*, in angustiore *b*.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 41 et 41 *a*. — *Exscripsi.*

a
ΑΓΑΘΩ ΘΕΩ
ΤΙΒ·ΚΛΑΥΔΙΟΣΠΩΛΛΙΩΝ
ΙΕΡΑΠΟΛΗϹΑϹΤΟ ΞΓ
ΕΤΟϹ

b
ΑΓΑΘΗΣ

Circulus n. 1 (p. 186) ΞΖ

a
Ἀγαθῷ θεῷ
Τιβ(έριος) Κλαύδιος Πωλλίων
ἱεραπολήσας τὸ ξγ΄
ἔτος.

b
Ἀγαθῆς.
ξζ΄.

Var. lect. *a* vs. 3 in. supra Ι Cavvadias indicat puncta diaereseos; fortasse igitur ea praetervidi.

Annus indicatur in *a* p. Chr. n. 187. Titulus *b*, cuius litterae discrepant, manifesto postea additus est.

De Ἀγαθῷ Θεῷ v. ad n. 1059; quod eius symbolum (n. 2 p. 186) in lapide nostro deest, id vix tribui nequit mero errori. Ad Ἀγαθῷ intellegendum Θεῷ; eadem videtur atque Ἀγαθὴ Τύχη.

a vs. 2 dedicans recurrit n. 1155. Progenies erat aut Tiberii Claudii Pollionis, de quo agit epistula Plinii 31 (cf. Prosopogr. Imp. Rom. I p. 392 n. 703), aut hominis ab eo liberti. — Vs. 4 Omicron scriptum est Θ, item n. 1058 vs. 1 et 3, sicut antiquiore aetate haud raro scribitur O.

998 N. 392. Stela lapidis calcarii, a. 0,80. l. 0,36. cr. 0,22.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 42. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3 p. 155. Cf. Usener, *Götternamen* 222. — *Exscripsi.*

Π Ο Ι Ν Α Ι	Δε]σποίναι
Ψ Α Ν Τ Ο Σ	Διο]φαντος
Δ Ι Ο Φ Α Ν Τ Ο Υ	Διοφάντου,
Ι Ε Ρ Α Π Ο Λ Η Σ Α Σ	ἱεραπολήσας
Ε Τ Ο Σ Ξ Ζ Κ Α	ἔτος ξζ', κα-
Τ Ο Ν Α Ρ	τ' ὄναρ

Var. lect. Vs. 3 Διοφάντους Cavv., Διοφ[ι]λήτου Blinkenb., deceptus spatio vacuo propter vitium lapidis interiecto inter Φ et A. Ny plane certum.

Anni p. Chr. n. 190. — Supplevit Cavvadias, qui Δέσποιναν esse sumit Neptuni et Cereris filiam in Arcadia cultam, Usener aut Cererem aut Proserpinam.

999 N. 102. Stela lapidis calcarii, a. 0,94. l. 0,29. cr. 0,20.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 151 n. 47. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 43. — *Exscripsi.*

Ι Ε Ρ Ε Υ C	Ἱερεὺς
C Τ Α Τ Ε Ι Λ Ι Ο C	Στατείλιος
C Ε Κ Ο Υ Ν	Σεκοῦν-
Δ Ο C	δος
Α C Κ Λ Η Π Ι Ο Υ	Ἀσκληπιοῦ
Π Α Ι C Ι Ν	παισὶν
Ε Τ Ε Ι Ο Α	ἔτει οα'.

Circulus n. 17 (p. 188)

Ε ε'.

Anni p. Chr. n. 194.

1000 N. 447. Tabula lapidis calcarii; summa pars ad sinistram mutila. Versus superiores admodum difficiles lectu. A. 0,82. l. 0,52. cr. 0,30.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 24 n. 65 et *Fouilles d'Épidaure* I 136 solum dat versum quintum, Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 265 versus alterius litteras quattuor ultimas et versus 3—5. — *Exscripsi.*

C Ι Ο Λ Ι Ο C Α /	Γά(?)ιος Ἰο[υ]λιος Ἀ[σια-
Γ Ι Κ Ο C Ι Ε Ρ Α Π Ο Λ Η	τικός, ἱεραπολή-
C Α C Ε Τ Ο Υ C Π Α	σας ἔτους πα',
Κ Ε Λ Ε Υ C Α Ν Τ Ι	κελεύσα[ν]τι
Δ Ι Ι Α C Κ Λ Η Π Ι Ω	Διὶ Ἀσκληπιῷ
C Ω Τ Η Ρ Ι	Σωτῆρι.

Circulus n. 15 (p. 187) Ι Θ ιθ'.

Anni p. Chr. n. 204. Cui dedicatur, unus est Ζεὺς Ἀσκληπιός, isque quidem Aesculapius creditus non Iuppiter: id monstrat singularis participii et circulus unus instructus dei medici signo. Cf. n. 1022. 1086.

1001 N. 143. Ara marmorea quadrangula, supra et infra cymatiis ornata. In latere summo foramina ad aliquid inserendum. In latere, quod inscripto ad dextram est contiguum, circuli signati tres cum numero, quorum imago est apud Cavvadiam, *Fouilles d'Épidaure* I p. 112. A. 0,70. l. 0,27. cr. 0,23.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 25 n. 1. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 47. De lectione sua rettulit Baunack, *Aus Epidauros* 1. Cf. Dittenberger, *Aufsätze Ernst Curtius gewidmet* p. 290. — *Exscripsi.*

// Η Ν Ι Κ Α Ι Η Ε Λ Ι Ω
Α Ι Π Α C Ι Ν Α Ε Ι Γ Ε
Ν Ε Ε C C Ι Ν
// Λ Β Ο Δ Ο Τ Α Ι C Κ Α Ι
Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Ο Ι C Κ Α Ι
Λ Υ C Ι Π Ο Ν Ο Ι C Ι Ν
Ϊ Ε Ρ Ο Φ Α Ν Τ Η C Ε Ι C' Ο
C Ι Η Θ Ε Ο Π Ε Ι Θ Ε Ι Γ Α Ι Ω Ν
Δ Ϊ Ο Γ Ε Ν Η C Δ Η Ο Υ C
Π Ρ Ο Π Ο Λ Ο C Π Α Ι Η
Ο Ν Ο C Ϊ Ρ Ε Υ C
Ρ Ο Δ   Ε Τ Ε Ι Ϊ Ε Ρ Α Π Ο
Λ Η C Α C

Circuli n. 25 et 28 (p. 188), n. 43 (p. 190)

Λ Δ

Ζ]ηνὶ καὶ Ἡελίῳ | [κ]αὶ πᾶσιν ἀειγ[ε]νέεσσιν |
ὀ]λβοδόταις καὶ || ἐλευθερίοις καὶ | λυσιπόνοισιν |
ἱεροφάντης εἰς' ὁσίῃ θεοπειθεῖ γαίων |
Διογένης Δηοῦς || πρόπολος, Παιῆονος ἱρεύς. |
ροδ' ἔτει ἱεραπο-
λήσας.
λδ'.

Anni p. Chr. n. 297. Idem vir posuit n. 1002. 1014. 1015. 1016. 1025. 1034. 1044. De tituli signis aspirationis et diaereseos dictum est ad n. 995; in versu septimo habes etiam apostrophum scriptam. — Vs. 7 sq. ὁσίῃ θεοπειθεῖ γαίων est imitatio formulae Homericae κύδεϊ γαίων (Cavvadias).

1002 N. 260. Ara quadrangula marmorea, supra et infra cymatiis ornata. In latere, quod inscripto ad sinistram est contiguum, circuli tres cum signis et numerus. A. 0,72. l. 0,22. cr. 0,21.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 258. Cf. eundem, Δελτίον ἀρχαιολ. 1892, p. 49. — *Exscripsi.*

Η Ν Ι Κ Α Ι Η Ε Λ Ι
Ω Κ Α Ι Π Α C Ι Ν Α
Ε Ι Γ Ε Ν Ε Ε C C Ι Ν
Ο Λ Β Ο Δ Ο Τ Α
Ε Λ Ε Υ Θ Ε
Κ Α Ι Λ Υ C Ι
Ι Ε Ρ Ο Φ
Ο C Ι Η Θ C
vac. Ι Γ Α Ι Ο
Δ Ι Ο Γ Ε Ν
Ο Υ C Π Ρ Ο Π Ο
Π Α Ι Η Ο Ν Ο C Ι Ρ Ε Υ C
Ρ Ο Δ   Ε Τ Ε Ι Ι Ε Ρ Α
Π Ο Λ Η C Α C

Circulus n. 43 (p. 190). Circuli n. 28 et 25 (p. 188)

Ν Η

Ζ]ηνὶ καὶ Ἡελί[ῳ] καὶ πᾶσιν ἀ[ειγ[ενέ]εσσιν |
ὀλβοδόται[ς καὶ] || ἐλευθε[ρίοις] καὶ | λυσι[πόνοισιν] |
ἱεροφά[ντης εἰς'] | ὁσίῃ θε[οπειθ[ε]ῖ γαί[ων] ||
Διογέ[νης Δη]οῦς πρό[πολος] | Παιῆονος ἱρεύς. |
ροδ' ἔτει ἱερα-
πολήσας.
νη'.

Monumenti n. 1001 accurata iteratio, quae tamen, ut probat discrepantia numerorum circulis signatis adscriptorum, remota ab illo collocata erat. Conieceris, lapidum alterum in Iovis sacro positum fuisse, alterum in Apollinis-Solis.

1003 N. 139. Ara parva marmorea quadrangula, in cuius summa parte, quae rotunda, est excavatio. A. 0.30. l. 0,16. cr. 0,13.

Baunack, *Aus Epidauros* 21 *d*. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 268 n. 3. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 48. — *Contuli.*

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΠΥ
ΘΙΩΙΠΑΤΡΩ
ΩΟΙΕΡΕΥCΤΟΥ
CΩΤΗΡΟCΑCΚΛΗ
ΠΙΟΥΤΟΡΠΑΜΑΡ
ΙΟΥΝΔΑΔΟΥΧΟC
ΤΩΝΕΛΕΥCΕΙΝΙ
ΜΥCΤΗΡΙΩΝ

Ἀγαθῆι Τύχηι.
Ἀπόλλωνι Πυ-
θίωι Πατρώ-
ωι ὁ ἱερεὺς τοῦ
Σωτῆρος Ἀσκλη-
πιοῦ τὸ ρπα' Μᾶρ(κος)
Ἰού(λιος) ν(εώτερος), δᾳδοῦχος
τῶν Ἐλευσεῖνι
μυστηρίων.

Anni p. Chr. n. 304. — Vs. 4. De signis aspirationis et diaereseos dictum est ad n. 995. — Vs. 6 omissum ἔτος etiam n. 1004. 1005. 1008. — Vs. 7 intellexit Cavvadias legi non posse cum Baunackio et Blinkenbergio Ἰου-ν(ίου), cum supra Ny exarata sit lineola separata. — De dedicante cf. titulum proxime insequentem, n. 1013, n. 1049.

1004 Athenis in museo statua marmorea Minervae armatae ad dextram prorumpentis (v. imaginem apud Staim et Peterxenium), reperta in aedificio aetatis Romanae, quod a templo Aesculapii situm versus septentriones (*K* in forma) summa probabilitate a Stae (adstipulante Cavvadia, Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου n. 262 et Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 157) creditur continuisse balneas ab Antonino viro senatorio aedificatas (Ἀσκληπιοῦ λουτρόν Paus. 2, 27, 6). In basi ovata titulus. A. statua 0,60; basis 0,09.

Petersen, *Athen. Mitth.* 11, 1886, p. 309. Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, p. 251 et tab. 12. Cavvadias, Γλυπτά n. 274. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 49. — *Exscripsi.*

ΑΘΗΝΑΙΥΓΙΕΙΑΙΟΙΕΡΕΥΣΤΟΥΣΩΤΗΡΟΣΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΜΑΡΙΟΥΝ ΔΑΔΟΥΧΟΣ ΤΟ
ΡΠΑ

Ἀθηνᾶι Ὑγιείαι ὁ ἱερεὺς τοῦ Σωτῆρος Ἀσκληπιοῦ Μᾶρ(κος) Ἰού(λιος) ν(εώτερος) δᾳδοῦχος, τὸ ρπα'.

Var. lect. Vs. 1 Iota mutum alterum omittunt omnes.

Anni eiusdem atque titulus praecedens, e quo patet Iulium daduchum fuisse Eleusine, unde igitur domicilio Epidaurum translato ut vir nobilissimae Κηρύκων gentis nactus est summum Aesculapii sacerdotium. Atheniensem se probat et Minervam dicens Hygieam (cf. Preller-Robert, *Griech. Mythologie* I 218 adnot. 5) et in n. 1003 Apollinem simul Pythium et Patroum (vide Demosth. 18, 141).

1005 N. 464. Lapis calcarius quadrangulus, a. 0,75. l. 0,40. cr. 0,44.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 26 n. 67. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 50. De lectione sua rettulit Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 155. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΚΑΙ
ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ
ΣΥΓΓΝΩΜΟΣΙΝ
ΟΙΕΡΕΥΣ
ΕΛΙΚΩΝ
ΤΟ
ΡΠΓ
Circulus n. 9 (p. 187) ΠΕ Circulus n. 14 (p. 187)

Ἀπόλλωνι
καὶ
Ἀσκληπιῶι
συγγνώμοσιν
ὁ ἱερεὺς
Ἑλικὼν
τὸ
ρπγ'.
πε'.

Vs. 2 omisit Cavv.[2], vs. 5 super Iota indicat puncta diaereseos (fortasse ea praetervidi).

Anni p. Chr. n. 306. — Cf. n. 1024.

1006 In basi parvae statuae Aesculapii, a. 0,04. l. 0,175. cr. 0,12, reperta ibidem ubi n. 1004. Videtur esse in museo Atheniensi, ubi tamen a. 1896 inveniri non poterat.

Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, p. 249. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 53.

ΟΑΡΧΙΕΡΕΥCΠΛΟΥΤΑΡΧΟC
ΙΕΡΑΠΟΛΗCΑCΤΩCΩΤΗΡΙ
ΑCΚΛΗΠΙΩΕΤΟΥCΡΠΕ

Ὁ ἀρχιερεὺς Πλούταρχος
ἱεραπολήσας τῷ Σωτῆρι
Ἀσκληπιῷ ἔτους ρπε'.

Anni p. Chr. n. 308. — Ut constat e titulo n. 1007, ἀρχιερεὺς Athenis fuerat Plutarchus.

1007 In museo Atheniensi statua Aesculapii, inventa in eodem aedificio, in quo n. 1004. 1006. Titulus in basi ovata. A. (cum basi) 0,71.

Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, p. 247 (statuam repraesentat tab. 11). Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου n. 264. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 52. — *Exscripsit Fredrich.*

CΕΙΟΜΑΚΑΡΒΟΥΛΑΙCΙΝΥΠΑΡΡΗΤΟΙCΙΝΟΝΙΡΟΙC
ΑΡΗΤΗΡΓΕΓΑΩC *vacat* ΙΚΟΝΑCΗΝΕΘΕΤΟ
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟCΚΛΕΙΝΗCΘΕΟΔΕΓΜΟΝΟCΑΤΘΙΔΟCΑΙΗC
ΑΡΧΙΕΡΕΥCΚΕΔΝΟΥΤ' *vacat* ΙΡΟΠΟΛΟCΒΡΟΜΙΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΛΗCΑCΕΤΟΥCΡΠΕ

Σεῖο, μάκαρ, βουλαῖσιν ὑπ' ἀρρήτοισιν ὀνίροις,
ἀρητὴρ γεγαώς, ἰκόνα σὴν ἔθετο
Πλούταρχος, κλεινῆς θεοδέγμονος Ἀτθίδος αἴης
ἀρχιερεὺς κεδνοῦ τ' ἱροπόλος Βρομίου.
ἱεραπολήσας ἔτους ρπε'.

Vs. 4 T' omittunt Stais et Cavvadias.

Anni p. Chr. n. 308. Cf. n. 1006. Vs. 3 Stais θεοδέγμονα dici putat Atticam, quia adoptaverit cultum Aesculapii; melius intellexeris de Baccho recepto ab Icaro. — Vs. 4 nota apostrophum scriptam post T.

1008 N. 89. Ara lapidis calcarii, a. 0,75. l. 0,45. cr. 0,30.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 21 n. 62. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 54. Cf. Robert in Prelleri *Griech. Mythologie* I 518 adn. 4. — *Exscripsi.*

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ
ΑΙΓΕΩ ΤΗΙ
ΟΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ
ΚΑΙΙΕΡΕΥΣΤΟΥΣΩΤΗ
ΡΟΣΜΝΑΣΕΑΣ)
ΕΡΜΙΟΝΕΥΣ
ΚΑΤΟΝΑΡ
ΤΟ ΣΛΒ

Ἀσκληπιῷ
Αἰγιώτῃ
ὁ ἱεροφάν[τη]ς
καὶ ἱερεὺς τοῦ Σωτῆ-
ρος Μνασέας (Μνασέου)
Ἑρμιονεύς,
κατ' ὄναρ,
τὸ σλβ'.

Anni p. Chr. n. 355.

Vs. 2 Αἰγιώτῃ Cavv., in altera editione non quidem negans et legi posse Αἰγ.; re vera Alpha est certum. Robert veram quidem suspicatus erat epiclesim, vix tamen recta motus ratione: derivare enim vocem vult de αἴξ, cum capra Aesculapium infantem nutriverit; sed fuerit urbis ignotae ethnicum, qualia saepe Epidauri deorum nominibus adduntur.

1009 N. 488. Lapis quadrangulus tufineus, supra fractus, repertus antiquo loco suo ante aedificii *K* (de quo v. lemma n. 1004) latus, quod ad orientem spectat. A. 1,03. l. 0,42. cr. 0,26.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 55. — *Exscripsi.*

ΑΓΑ
ΕΤΕ
ΙΕΡΕΥ Η
ΠΙΟΥ Ε
ΝΗΣΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥ
ΒΩΜΟΝΙΔΡΥΣΑ
ΤΟΠΟΣΕΙΔΩΝΙ
ΙΠΠΙΩΙ

Circulus n. 45 (p. 190) ΟΖ

Ἀγ[αθῇ Τύχῃ.
Ἐπὶ [- - - -
ἱερέω[ς Ἀσκλη-
πιοῦ [Δημοσθ]έ-
νης Δημοσθένου
βω[μ]ὸν ἱδρύσα-
το Ποσειδῶνι
Ἱππίῳ.

οζ'.

Varia lectio Cavvadiae. Versus primus omissus ‖ vs. 2 ἔτ[ο]υς.

Sub fine versuum scriptura fit latior, quia respicit laesiones lapidis. Vs. 3. 4. 6 restituit Cavvadias.

1010 N. 393. Lapis calcarius, a. 0,83. l. 0,49. cr. 0,39.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 167 n. 19. — *Exscripsi*

ΕΤΟΥΣ Ι ΣΤΑΤ
ΛΕΥΚΙΟΣΙΕΡΕΥΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΜΝΕΙΙΚΑΙΑΥΞΗΣΙΑΙ

Circuli duo n. 37 (p. 189)

Ἔτους ... [Τί(τος)] Στατ(ίλιος)
Λεύκιος, ἱερεὺς
Ἀσκληπιοῦ,
Μνεί[α]ι καὶ Αὐξησίαι.

Nomen deae Αὐσησίαι legit Blinkenberg, sed forma est litterae Xi persimilis litterae Sigma, cf. ad n. 191. Epidauri cultas esse Damiam et Auxesiam testis est Herodotus 5, 82 sq.; nomen Μνία ortum esse censet Danielsson (*Eranos* I, Upsalae 1896, p. 78 sq.) e Δαΐα, laudans Hesychium s. v., idque variatum esse e Δαμία. N. 1062 est Μνία καὶ Ἀξεσία; Mnia culta etiam est Ephesi secundum Hicksii restitutionem verisimillimam tituli *Gr. Inscr. in the Brit. Mus.* III n. 600 vs. 28 Μν]ία(ς), ubi sequitur Αὐ[ξησ]ίας. — Titulus exaratus est saeculo altero exeunte sive ineunte tertio, dedicans enim hieromnemon erat anno p. Chr. n. 198: vide n. 1156 (ubi cognomen scriptum est Λεύκιος) et 1157. In versu primo lineam, quam a Blinkenbergio non indicatam deprehendisse mihi videor ante ΣΤ, superesse sumpsi de praenomine.

1011 *A* N. 246. Fragmentum de summa parte tabulae marmoreae marginatae, a. 0,12. l. 0,25. — *B* N. 97. Fragmentum eiusdem tabulae repertum in aedificio *K* (de quo v. lemma n. 1004), a. 0,34. l. 0,44. cr. 0,09. Litterae versus quarti minores.

A Baunack, Philologus 54, 1895, p. 43. — *B* Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 131. De lectione sua rettulit Baunack, Philologus 54, 1895, p. 38. — *Exscripsi A et B et confeci ectypa.*

A

ΟΥΦΟΣΓΞ

B

ΠΝΟΥΠΟΛΥ
ΝΙΜΑΛΕΑΤΑΚ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ
ΑΝΕΘΗΚΕΝΙΕΙ
ΚΑΙΑΓΩ

Var. lect. *A* extr. ΓΕ Baun. Certissimum est Xi.

B vs. 4 extr. ΕΙ omittit Cavv., ΕΠ Baun., quem non credo pleniorem vidisse lapidem sed neglegenter pro tota enotasse litteram quam supplevisset, deceptus apice permagno transverso, quo et hoc Iota et reliqua superne sunt instructa ‖ vs. 5 residuum ultimae litterae omittit Cavv. Baunack: »καὶ ἀγ[ῶνας (quod proposuit Cavv.) .. *unmöglich, denn nach* ΑΓ *ist mir ein Omikron wahrscheinlich*«. Constat fuisse Ω, cum circuli residuum discrepet ab O et forma et positione supra lineam elata.

- - - Ῥοῦφος Γ(αΐου) Σ....-
τιου Πολ[υκράτους(?) υἱὸς Ἀπόλλω-
νι Μαλεάτᾳ κ[αὶ Ἀσκληπιῷ Σωτῆρι τὴν
βιβλιοθήκην [καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ βιβλί-
α ἀνέθηκεν ἱ[εραπολήσας τὸ -- ἔτος
καὶ ἀγω[νοθετήσας.

Fragmenta quae composui quin eiusdem sint tabulae non est dubium. Latitudo scripturae collocatione versus ultimi est indicata, ergo tentari potuit restitutio. — Recte censet Cavvadias, bibliothecam verisimiliter fuisse in aedificio *K*.

1012 N. 354' Ara quadrata lapidis calcarii, a. 0,75. l. 0,37. cr. 0,33. Titulus detritissimus.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 165 n. 10. — *Exscripsi.*

Ego:

Ω
ΟΣΕΙ
ΕΡ
ΠΟΛ ΣΑΣ ΤΟ
ΣΤΟΣ
vacat

Circulus n. 14 (p. 187)

Blinkenberg:

Ἀσκλη]πιῷ
ἐπηκόῳ
Ἐ.....ος Ἐ..-
ρη....ου ἱερα-
πολ[ήσ]ας τὸ
... ἔτος.

Eundem lapidem me descripsisse et adhuc paulo clariorem Blinkenbergium, apparet ex aequalitate mensurarum, atque convenit circulus, quem notavi: ex hoc enim elucet dedicatum fuisse Aesculapio. Compositis apographis duobus lucramur haec:

Ἀσκλη]πιῷ
ἐπηκόῳ
Ε[ἰρηναῖ]ος Εἰ-
ρ[ηναί]ου, ἱερα-
πολ[ή]σας τὸ
- - - ἔτος.

1013 N. 104. Basis lapidis calcarii, a. 0,60. l. 0,38. cr. 0,26.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 197 n. 97. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 76. — *Exscripsi.*

ΑΓΑΘΗ ❧ ΤΥΧΗ
ΑΘΗΝΑΙΠΟΛΙΑΔΙ
ΟΙΕΡΕΥCΤΟΥ
CΩ Τ ΗΡΟC
ΑCΚΛΗΠΙΟΥ
ΔΑΔΟΥΧΟC
ΚΑΤΟΝΑΡ ❧

Ἀγαθῇ Τύχῃ.
Ἀθηνᾷ Πολιάδι
ὁ ἱερεὺς τοῦ
σωτῆρος
Ἀσκληπιοῦ,
δᾳδοῦχος,
κατ' ὄναρ.

Deae urbis suae patriae sine dubio dedicavit M. Iulius, cuius alia donaria sunt n. 1003. 1004. 1049. Nomina sua in aliis per compendia modo indicavit, in nostro plane omisit: vir enim manifesto elatus dignitate sua Attica cum summo sacerdotio Epidaurio coniuncta unicum se credebat et omnibus per se notum.

1014 N. 530. Lapis calcarius, repertus ad templi Aesculapii latus, quod ad septentrionem spectat. Pars ima rudis ad inmittendum solo. A. 0,57. l. 0,38. cr. 0,25.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 147 n. 37. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 67. Lapidem contulit Baunack, *Aus Epidauros* 5. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΕΚΑΤΗΒΕΛΕΤΗΙ
ΟΙΕΡΟΦΑΝΤΗC
ΔΙΟΓΕΝΗC
ΚΑΤΟΝΑΡ

ΚΑ (Residuum circuli, cuius symbolum deletum (cf. n. 10 p. 187))

Ἀπόλλωνι
Ἑκατηβελέτηι
ὁ ἱεροφάντης
Διογένης,
κατ' ὄναρ.

κα'.

Titulum plane congruentem idem posuit vir n. 1015. Cf. ad n. 1001.

1015 N. 69. Lapis calcarius, a. 0,65. l. 0,38. cr. 0,26. Olim »in ecclesia ruinosa in convalle angusta montis ut putatur Cynortii« i. e. in aedicula Sanctae Annae, in qua per errorem Sancto Ioanni eam tribuens (cf. Foucart ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 146 *b*) Conze (*Annali d. Inst.* 1861, p. 12) adhuc vidit lapidem.
Chandler, Inscr. II p. 82 n. 143. Clarke, Itinerar. P. II S. II p. 625. (Boeckh, C. I. G. 1176.) — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΕΚΑΤΗΒΕΛΕΤΗΙ
ΟΙΕΡΟΦΑΝΤΗC
ΔΙΟΓΕΝΗC
ΚΑΤΟΝΑΡ

ς (Circulus n. 10 (p. 187))

Ἀπόλλωνι
Ἑκατηβελέτηι
ὁ ἱεροφάντης
Διογένης,
κατ' ὄναρ.

ς'.

Cf. n. 1014.

1016 N. 137. Parva ara marmorea quadrangula; in summo latere excavatio. Reperta eodem loco ubi n. 1014. A. 0,29. l. 0,15. cr. 0,14.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 149 n. 41. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 70. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΜΑΛΕΑΤΑ
CΩΤΗΡΙ
ὉΙΕΡΕΥC
ΔΙΟΓΕΝΗC

Ἀπόλλωνι
Μαλεάτᾳ
Σωτῆρι
ὁ ἱερεὺς
Διογένης.

De aspera et diaereseos indicatione dixi ad n. 995. — Titulus est anni p. Chr. n. 297, quo Aesculapii sacerdotem fuisse Diogenem testantur tituli n. 1001. 1002.

1017 N. 49. Fragmentum tabulae marmoreae; margo dexter tantum servatus. A. 0,39. l. 0,33. cr. 0,18.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 154 n. 53. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 60. Lapidem contulit Baunack, *Aus Epidauros* 7. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3345 *y*.) — *Exscripsi.*

— ΑΙΧΜΙΔΑΣ
ΔΑΜΟΦΑΝΕΟΣ
ΙΕΡΕΥΣΓΕΝΟΜΕ
ΝΟΣΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Κλε]αιχμίδας
Δαμοφάνεος,
ἱερεὺς γενόμε-
νος, Ἀσκλαπιῷ.

Vs. 4 ΚΛΗΠ Cavv.[1].
Supplevit Cavvadias e n. 993, ubi secundum litteraturae indicia occurrere videtur vir non homonymus solum, sed idem. Cf. stemma gentis ad n. 1124—1130 adiectum.

1018 Athenis in museo fragmentum statuae marmoreae Veneris, repertum in balneis *K*, de quibus confer lemma n. 1001. Statua, de qua nil superest nisi crus sinistrum, pes dexter, manus sinistra cum vestimento, speciem fere exhibebat Cnidiae. Titulus in basi. Altum cum basi 0,42; basis a. 0,05. l. 0,17.
Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου 285. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 80. — *Exscripsi.*

ΑΦΡΙΚΑΝΟCΟΙΕΡΕΥCΤΟΓ
ΑCΚΛΗΠΕΙΩΤΗΝΑΦΡΟΔΕΙ
ΤΗΝ

Ἀφρικανὸς ὁ ἱερεὺς τὸ γ'
Ἀσκληπιῷ τὴν Ἀφροδεί-
την.

Idem antea dedicaverat n. 1023. 1029.

1019 N. 80. Lapis quadrangulus calcarius, infra fractus. In latere, quod a titulo est ad dextram, vestigium statuae; lapis igitur iam antea adhibitus erat. A. 0,35. l. 0,28. cr. 0,32.
Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 554 n. 6. Baunack, *Aus Epidauros* 5. Idem, Philologus 54, 1895, p. 35 sq. — *Exscripsi.*

ΑCΚΛΗΠΙΩ
ΕΠΗΚΟΩ
ΚΕΛCΟC
ΟΙΕΡΕΥC

Ἀσκληπιῷ
Ἐπηκόῳ
Κέλσος
ὁ ἱερεύς.

1020 N. 107. Lapis calcarius quadrangulus, a. 0,69. l. 0,40. cr. 0,30. Tres in eodem latere habet titulos: noster primum tenet locum, tum sequitur n. 1336, denique inversa litterarum directione n. 1090.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 270 n. VIII. — *Exscripsi.*

ΝΕΙΚΕΡΩCΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΛΗCΑCΑCΚΛΗ
ΠΙΩ ΕΠΗΚΟΩΙ

Νεικέρως Καλλιμάχου
ἱεραπολήσας Ἀσκλη-
πιῷ Ἐπηκόῳ.

Idem videtur, qui dedicavit n. 1048 et ut eponymus perhibetur n. 1159.

1021 Ex apographo Trézelii Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 256 n. 77 et *Expédition de Morée* II p. 169 n. 8. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 153.

Η Π Ο
Ο Φ Ω
Ω Ν Ι Ο Σ
Ι Δ Ρ Ε Υ

Var. lect. Vs. 1 ΗΓ (nil amplius) Tréz. || vs. 3 in. ΟΝ Le Bas.

Versum primum Ἡ πό[λις τῶν Ἐπιδαυρίων supplet Foucart, negans expediri posse reliqua, atque re vera cum titulo honorario non possunt conciliari. Equidem coniecerim fere tale quid:

Ἀσκλ]ηπ[ι]ο[ῦ Ἐπηκόου (s. epiclesis alia).
Ἀριστ]οφά[ν]ο (s. Ἀγλα]οφῶ[ν) τοῦ δεῖνος,
Ἀπολλ]ώνιος [τοῦ δεῖνος
ἱ[α]ρεύς.

1022 N. 328. Lapis calcarius, in parte postica fractus. A. 0,86. l. 0,66. cr. 0,33.
Blinkenberg, *Asklepios* p. 126 n. 17. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 19 n. 9.) — *Exscripsi.*

Ν
Ο Δ Ο Ι Ι Ι Ι Ι Ο Υ Ι Ε Ρ Ε Υ C
Λ C Η Π Ι Ω Δ Ι Ι Τ Λ Ο Ν Λ Ι

Circulus n. 15 (p. 187) ϟ S

- - - - - - - - ρ - - - - -
- - - - - ος Διογνήτου ἱερεὺς
Ἀσκληπιῷ Διὶ κατὰ ὄναρ.

ϟε'.

Pleniores versus 2. 3 vidit Blinkenberg, sicut eos transcripsi; sed omittit versus primi residuum. Ἀσκληπιὸς Ζεύς, sicut Ζεὺς Ἀσκληπιός (n. 1000) e circuli signati testimonio Aesculapius credebatur, non Iuppiter.

1023 In lapide eodem, in quo antiquior n. 1154.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 88 n. 24. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 79. Cf. Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 247 adnot. — *Exscripsi.*

Α C Κ Λ Η Π Ι Ω
Κ Λ Υ Τ Ο Μ Η Τ Ι Δ
Α Φ Ρ Ι Κ Α Ν Ο C
Ο Ι Ε Ρ Ε Υ C
Τ Ο Β

Ἀσκληπιῷ
Κλυτομήτιδ[ι]
Ἀφρικανὸς
ὁ ἱερεὺς
τὸ β'.

Circulus n. 16 (p. 188) ΞS

ξε'.

Vs. 5 τὸ β' non recte Stais intellegit de anno aerae; est: »sacerdos iterum«. Idem vir eodem anno dedicavit n. 1029, postea ἱερεὺς τὸ γ' n. 1016.

1024 N. 82. Ara parva marmorea, infra fracta, olim inaedificata domui cuidam prope templum Aesculapii. A. 0,38. l. 0,15. cr. 0,15.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 157 n. 58. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 84. Baunack, *Aus Epidauros* 8. — *Contuli.*

Α C Κ Λ Η Π Ι Ω
C Ω Τ Η Ρ Ι
Ε Λ Ι Κ Τ Ο Β
Ι Ε C

Ἀσκληπιῷ
Σωτῆρι
Ἑλικ[ών], τὸ β'
ἱε[ρεύ]ς.

Reliquiae circuli, cuius symbolum deletum ΞЄ

ξε'.

Vs. 3 Τ omittunt Cavv. Baun.
Supplevit Baunack. — Titulus recentior est anno p. Chr. n. 306, quo primum sacerdos erat Helico; v. n. 1005.

1025 N. 142. Parva ara marmorea, reperta ibidem ubi n. 1014. A. 0,29. l. 0,15. cr. 0,10.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 150 n. 42. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 66. — *Exscripsi.*

Α C Κ Λ Η Π Ι Ω
C Ω Τ Η Ρ Ι
Ὁ Ι Є Ρ Є Υ C
Δ Ι Ο Γ Є Ν Η C

Ἀσκληπιῷ
Σωτῆρι
ὁ ἱερεὺς
Διογένης.

Titulus eiusdem anni atque n. 1001. 1002, i. e. p. Chr. n. 297. De aspero scripto v. ad n. 995.

1026 N. 43. Parva ara cincta sertis, in unoquoque latere rosa. Tituli versus prior scriptus in margine prominente, alter, qui erasus est sed legi potest, in ipso arae corpore. A. 0,41. l. 0,26. cr. 0,23.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 84 n. 83. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 164. — *Exscripsi.*

Α C Κ Λ Η Π Ι Ω C Ω Τ Η Ρ Ι
Η Ρ Α Κ Λ Ι Α Ν Ο Γ Τ Ι Ε Ρ Ε Υ C

Ἀσκληπιῷ Σωτῆρι
Ἡρακλιανὸ[ς ὁ] ἱερεύς.

Vs. 2 omittit Cavvadias.
Idem dedicavit n. 1030. — Id quod litterae Omikron in versu altero superscriptum erat (manifesto enim erat Ὁ), significare videtur spiritum, de quo scripto v. ad n. 995.

1027 N. 452. Basis lapidis rubescentis, a. 0,62. l. 0,40. cr. 0,44.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 22 adnot. 2. — *Exscripsi.*

Α Ρ Ι Σ Τ Α Ρ Χ Ο Σ Ε Ρ Γ Ι Λ Ο Υ
Ι Α Ρ Ε Υ Σ Λ Α Χ Ω Ν Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ω Ι
Κ Α Ι Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Α Ν Ε Θ Η Κ Ε

Ἀρίσταρχος Ἐργίλου,
ἱαρεὺς λαχών, Ἀσκλαπιῷ
καὶ Ἀπόλλωνι ἀνέθηκε.

Aristarchus cum indicare necessarium non duxisset, cuius numinis esset sacerdos, eorundem certo deorum erat minister, quibus dedicavit; docemur igitur tum (circa quarti saeculi finem) Apollini et Aesculapio, ut par est deis sacrum una possidentibus (cf. quae adnotata sunt ad n. 932 vs. 51 sq.) constitutum esse sacerdotem unum, idque quidem sorte. Sine dubio is erat summus sacerdos, qui eponymi honore fruebatur. Secundum testimonium tituli n. 949 aetate imperatorum institutum est ut suffragio sacerdotes crearentur. — Eiusdem viri donaria tenemus non minus quattuor, e quibus amplissima erant aedicula n. 1212 et monumentum in magna basi n. 1213 collocatum, minora nostrum et n. 1284.

1028 N. 423. Ara quadrangula lapidis calcarii, supra et infra cymatiis instructa. A. 1,34. l. 0,70. cr. 0,45.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 155 n. 56. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 57. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10. p. 263. — *Contuli.*

ΠΑΙΛΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ͻΑΝΤΙΟΧΟΥΙΕΡΑΠΟ
ΛΗΣΑΣΑΣΚΛΗΠΙΩΚΑΙ
ΤΟΙΣΕΝΤΩΑΝΑΚΕΙΩ
ΘΕΟΙΣ

Π(όπλιος) Αἴλιος Διονύσιος
(Ποπλίου Αἰλίου) Ἀντιόχου, ἱεραπο-
λήσας, Ἀσκληπιῷ καὶ
τοῖς ἐν τῷ Ἀνακείῳ
θεοῖς.

Circulus n. 7 (p. 187).
(Numeri non conspicui.)

Var. lect. (Recta est editio Blinkenbergii.) Vs. 1 extr. ΙΟΥ Cavv.; ergo in altera editione e coniectura Baunackii (*Studien* I 56) et Wilamowitzii (*Isyll.* p. 124 adnot. 15) scribit in versu altero Ἀντιόχο(υ) || vs. 2 in. ͻ omittit Cavv.

Pater dedicantis ut eponymus perhibetur n. 955 (ubi in commentario ad vs. 1 lege: »*filius* sacerdotis« cet.); titulus noster exaratus fuerit circa medium saeculum alterum. Οἱ ἐν τῷ Ἀνακείῳ θεοί sunt Dioscuri cum uxoribus et filiis, quos Argis cultos esse testis est Pausanias 2, 22, 5, quosque in dedicationem comprehensos esse significatum videtur circuli symbolo, quippe quod praeter stellas duas, insigne dioscurorum legitimum (cf. n. 1279), exhibeat tertiam. Certe haec tertia stella non apta est ad designandum Aesculapium, cuius causa additam eam esse censet Blinkenberg (*Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 392), atque symbolum sic amplificatum repugnat mori; solet enim in lapide dedicato compluribus deis diversis uniuscuiusque insculpi symbolum, ut mera neglegentia praetermissus videatur dei medici circulus.

1029 In lapide eodem, in quo tituli antiquiores n. 1123 (ubi vide lemma) et 1405.
Staïs, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, p. 249. Baunack, *Aus Epidauros* 21*b*. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 78. Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 155. — *Exscripsi.*

ΑϹΚΛΗΠΙΩΚ
ΥΓΕΙΑΚ
ΤΕΛΕϹΦΟΡΩ
ΑΛΕΞΙΠΟΝΟΙϹ
ΑΦΡΙΚΑΝΟϹ
ΟΙΕΡΕΥϹΤΟΒ

Ἀσκληπιῷ κ(αὶ)
Ὑγιείᾳ κ(αὶ)
Τελεσφόρῳ
Ἀλεξιπόνοις
Ἀφρικανὸς
ὁ ἱερεὺς τὸ β΄.

In latere ad sinistram contiguo circuli tres: n. 49 (p. 190), n. 15 (p. 187), n. 51 (p. 190) et numerus
ς ς΄.

Vs. 1 et 2 extr. καί compendio scriptum esse intellexit Blinkenberg.

Lapis antiquior titulo nostro signatus est, ut dedicaretur in balneas Aesculapii (vide lemma n. 1004), in quibus est inventus. In eodem aedificio idem sacerdos collocavit n. 1018.

1030 N. 449. Lapis quadrangulus calcarius, supra ad dextram mutilus. A. 0,66. l. 0,61. cr. 0,56.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 23 n. 63. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 82. Cf. Usener, *Götternamen* p. 312 adnot. 31. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

ΑϹΚΑ
ΥΓΙΕΙΑΙ
ΤΕΛΕϹΦΟΡΩ
ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΑΙϹ
ΗΡΑΚΛΙΑΝΟϹ
ΟΙΕΡΕΥϹ

Ἀσκλ[ηπιῶι],
Ὑγιείαι,
Τελεσφόρω[ι]
Παυταλιώταις
Ἡρακλιανὸς
ὁ ἱερεύς.

Circuli n. 15 (p. 187), n. 51. 49 (p. 190)

Cf. n. 1026. Παυταλιώτης (vs. 4) a παύω et ταλία »aerumna« derivat Usener; sed quod designari deos Pautaliae in urbe Thracia (cf. Steph. Byz. s. v.) cultos censuit Cavvadias, confirmatur libello a Scaptoparenis imperatori Gordiano oblato (*Athen. Mitth.* 16, 1891, p. 267. Dittenberger, Sylloge [2] 418); testantur enim et vs. 18. 44 hic extitisse fontes salutares et haec habes in testimonio subscripto magistratus (vs. 115 sq.): ἡ κώμ[η] - - ἐστὶν ἐν τῷ καλλίστῳ τῆς παλαιτέας τῆς ἡμετέρων τῶν Παυταλιωτῶν πόλεως (hoc vocabulum a Dittenbergero omissum) κειμένη, καλῶς μὲν τῶν ὀρῶν καὶ τῶν πεδίων ἔχουσα, πρὸς δὲ τούτοις καὶ θερμῶν ὑδάτων λουτρὰ οὐ μόνον πρὸς τρυφήν, ἀλλὰ καὶ ὑγείαν καὶ θεραπείαν σωμάτων ἐπιτηδειότατα.

1031 »Inter rudera Asclepiei; ex schedis Villoisoni« Boeckh, C. I. G. I 1177. (Kaibel, Epigr. Graeca 819.) Ediderat iam Pouqueville, *Voyage de la Grèce*, 2. *éd.* T. 5 p. 243 n. 4.

ΕΙΡΕ
ΛΙΜΑΧΟΣΒΡΟ
ΜΙΩ ΙΔΡΥΣΑΤΟ
ΒΩΜΟΝΔΙΟΝΥΣΟΥ

Εἰρε[ὺς | Καλ]λίμαχος Βρο[μί]ῳ ἱδρύσατο | βωμὸν Διονύσου.

Supplevit Boeckh.

1032 Athenis in museo herma marmoreus, repertus in aedificio Κ (cf. lemma n. 1004). Repraesentatur inde a ventre Mercurius amictus. Titulus in scapo. A. 0,75.
Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου n. 295. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 186. — *Contuli.*

ΟΥΧΟΥΤΩϹΑΓΟΡΗϹΙΝΕΝΙϹΤΑ
ΔΙΟΙϹΙΤΕΧΑΙΡΩ
ΟϹϹΟΝΕΦΙΜΕΡΤ...Η
ΔΕΓΕΓΗΘΑΒΑϹΕΙ
ΔΗΓΑΡΑ...ΝΑΙΟϹΜΕϹΟ
ΦΟΝΘΕΟΝΕΝΠΡΟΠΥ
ΛΑΙΟΙϹ
ΑΡΗΤΗΡΓΕΡΑΙϹΕΙϹΑ
ΤΟΠΡΑΞΑΓΟΡΑϹ

Οὐχ, οὕτως ἀγορῆσιν ὅτι στα[δί]οισί τε χαίρω,
ὅσσον ἐφ' ἱμερ[τ]ῆς [τ]ῇδε γέγηθα βάσει·
δὴ γάρ Ἀ[θ]ηναῖός με σο[φὸ]ν θεὸν ἐν προπυ[λ]αίοις
ἀρητὴρ γεραὸς εἵσατο Πραξαγόρας.

De προπυλαίοις, in quibus collocatus erat herma noster, vide Cavvadiam, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 140 sq. Monuit idem, etiam in arcis Atheniensis introitu collocatum fuisse Mercurium προπύλαιον: Pausanias 1. 22, 8. C. I. A. I 208.

1033 N. 467. Lapis calcarius superne fractus, repertus teste Cavvadia (Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 164) prope latus meridionale aedificii in forma eius littera Π signati, de quo conferas ad n. 1164. In latere inscripto foramen quadrangulum consulto effectum. A. 0,77. l. 0,57. cr. 0,35.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 17 n. 3. — *Exscripsi.*

ΙΣΙΔΙ
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣ
ΙΕΡΕΥΣ

Ἴσιδι
Ἐπαφρόδιτος
ἱερεύς.

Circulus n. 34 (p. 189) Μ̄ μ'.

Sarapidi idem dedicavit n. 1041, ubi litterarum formae plane eaedem. Tertia eiusdem viri dedicatio est n. 1035.

1034 N. 191. Parva ara marmorea, supra et infra instructa cymatiis. Tituli versus quintus in cymatio. In tribus lateribus non scriptis rosa. A. 0,18. l. 0,11. cr. 0,01.

Baunack, *Aus Epidauros* 2 a. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 272 n. 15. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 64. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

ΜΕΓΑΛΗ
serta et taeniae
ΜΗΤΡΙ
ΘΕΩΝ
ΟΪΕΡΕΥϹ
ΔΙΟΓΕΝΗϹ

Μεγάλῃ
Μητρὶ
θεῶν
ὁ ἱερεὺς
Διογένης.

Anni p. Chr. n. 297; cf. n. 1001. 1002. 1025. — De diaeresi et aspiratione vs. 4 indicatis dixi ad n. 995.

1035 N. 401. Lapis calcarius quadrangulus, fractus supra et ad sinistram. In latere summo foramen. A. 0,68. l. 0,75. cr. 0,35.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 58. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 155. — *Exscripsi.*

Μ ΑΙΣ
ΕΠ ΦΡΟΔΙΤΟΣ
ΙΕΡΕΥΣ

Με[ίρ]αις
Ἐπ[α]φρόδιτος
ἱερεύς.

Melius servatum lapidem vidit Blinkenberg, cuius sunt quae extra marginem posui; idem versum primum supplevit sicut nescius lectionis plenioris ipse ante lapidem suppleveram. Cavvadias de versu primo nil habet nisi αις; quod dicit praecessisse Μ vel Λ, deceptus est lineola de Ilikho paulum inclinata, sicut reliquae quoque lineae non plane directae sunt in titulo male scripto. — De dedicante cf. ad n. 1033.

1036 N. 159. Parva basis marmorea, in summo latere foramen. A. 0,18. l. 0,21. cr. 0,17.

Baunack, *Aus Epidauros* 14. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 272 n. 16. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 56. — *Exscripsi.*

ΙΑΡΕΥΣΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ
ΠΥΡΦΟΡΟΣΔΑΜΟΚΛΗΣ
ΠΑΝΙΑΝΕΘΗΚΑΝ

Ἰαρεὺς Ἀρίσταρχος,
πυρφόρος Δαμοκλῆς
Πανὶ ἀνέθηκαν.

Quod Blinkenberg Aristarchum esse conicit filium Ergili, de quo v. ad n. 1027, incertum est, sed quadrat aetas.

1037 N. 415. Lapis calcarius supra fractus. A. 0,90. l. 0,44. cr. 0,38.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 26 n. 68. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 63 a. (Usener, *Götternamen* 347.) — *Exscripsi.*

ΒΩΜΟΝΠΑΝ
ΘΕΙΩΙΙΕΡΕΥϹ
ΙΔΡΥϹΑΤΟΔΑΟϹ

Βωμὸν Πανθείωι ἱερεὺς | ἱδρύσατο Δᾶος.

Circulus n. 43 (p. 190) ΠΖ πζ'.

Versus hexameter. De deo (Πάνθειος) vide quae egregie disputavit Usener, praeter alia laudans Corp. gloss. latin. V p. 230, 28: »*Panteus deus qui in se omnes significationes habet quasi omnium deus*«. Imaginem eius habes in nummo Romano (Sallet, *Zeitschr. f. Numismatik* 4 p. 136), ut viri cum insignibus Solis, Mercurii, Martis, Victoriae, Fortunae, Iovis. — Frustra Usenero oblocutus est Blinkenberg (*Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 388): in titulo nostro et n. 1038 intellegendum esse τὸ Πάνθειον = τὸ κοινὸν τῶν θεῶν; id confirmari symbolo quippe quod sit Πάντων καὶ Πανῶν (v. supra p. 190, n. 43). Sed in tituli n. 1038 prosa oratione, si Πάνθειος non esset certa persona, opus foret articulo, neque mirum est ut eodem symbolo significata sit et universitas numinum et haec eadem universitas conficta in certam personam.

1038 N. 110. Ara marmorea supra et infra cymatiis instructa. A. 0,89. l. 0,30. cr. 0,27.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 156 n. 57. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 63. (Dittenberger, Sylloge[2] 781.) — *Exscripsi.*

ΙΕΡΟΚΛΗΣ ΑΦΡΟ
ΔΕΙΣΙΟΥ ΙΕΡΕΥΣ
ΤΟΥΣΩΤΗΡΟΣΑΣΚΛΗ
ΠΙΟΥΠΑΝΘΕΙΩΚΑ
ΤΟΝΑΡ

Ἱεροκλῆς Ἀφρο-
δεισίου, ἱερεὺς
τοῦ σωτῆρος Ἀσκλη-
πιοῦ, Πανθείῳ κα-
τ' ὄναρ.

Circulus n. 43 (p. 190) ΙΘ̄ ιθ'.

De numine cf. n. 1037; de dedicante n. 1282.

1039 N. 138. Parva ara marmorea, a. 0,37. l. 0,13. cr. 0,10.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 271 n. 10. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 71. De lectione sua rettulit Baunack, *Aus Epidauros* 2c; cf. eundem, Philologus 54, 1895, p. 34. Dragumis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893, p. 102. — *Exscripsi.*

ΠΑΝΤΕΛΙΗ
ΒΑΧΧΩΤΕ
ΚΑΙΑΥΤΗ
ΦΕΡCΕΦΟΝΕΙΗ
ΪΕΡΟΦΑΝΤΗC
ΕΙCΟCΙΗΘΕΟ
ΠCΙΙΜ///ΓΑΙΩΝ
Τ/////////////ΤΟC
ΓC////////////Ν
//////////

Παντελίῃ | Βάκχῳ τε | καὶ αὐτῇ | Φερσεφονείῃ ||
ἱεροφάντης | εἴτ' ὀτὴ Θεο|π(ειθεῖ) γνώμῃ |
Τ[ιμόκρα]τος (s. Τ[ιμαίνε]τος) | - - - - - - - - -

Post versus septimi litteram Pi incipit rasura, qualis item cernitur in versibus insequentibus tribus. In versu septimo pro certo habebimus lapidarium scribere eadem voluisse, quae sunt in titulis n. 1001. 1002 a Diogene dedicatis et in n. 1040, atque erasisse litteras, quas, ut conspicuum in rasura, diversas per errorem exaravisset. Coniecerunt Baunack et Cavvadias, Diogenem etiam dedicavisse nostrum, sed nomen erat indicandum, cuius reliquiae manifesto sunt in versu octavo, atque quidni hierophanta alter ab altero mutuatus sit verba, quoad essent apta?

Παντελίην perbene docuit Dragumis esse Cererem e Plutarchi Conviv. disput. 4, 6, 1 (p. 671 *D*) et Heraclida ap. Athen. 14, 647 *A*. — In versu quinto est nota diaereseos; cf. ad n. 995.

1040 N. 50. Ara parva quadrangula, a. 0,33. l. 0,16. cr. 0,16.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 271 n. 11. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 72. De lectione sua rettulit Baunack, *Aus Epidauros* 2c. — *Exscripsi.*

ΤΑΝΤΕΛΙΗ
ΒΑΧΧΩΤΕ
ΚΑΙΑΥΤΗΦΕΡ
CΕΦΟΝΕΙΗ
ΙΕΡ ΤΗ
CΙC ΘΕ

Π[αντελί]ῃ | Βάκχῳ τε | καὶ αὐτῇ Φερ|σεφο[ν]είῃ ||
ἱερ[οφάν]τη[ς] | εἴτ' [ὀτὴ] Θε[ο]πειθεῖ γνώμῃ
- - - - - - - - - - - -

Verba eadem in n. 1001. 1002. 1039.

1041 N. 466. Lapis calcarius superne laesus, repertus ibidem ubi n. 1033. A. 0,73. l. 0,30. cr. 0,70.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 16 n. 2. — *Delineavi.*

ΣΑΡΑΠΙ
ΔΙ
ΕΠΑΦΡΟΔΙ
ΤΟΣ ΙΕΡΕΥC
ΛΘ

Σαράπι|δι | Ἐπαφρόδι|τος ἱερεύς.

(De circulo v. p. 190, n. 47.)
λθ'.

In versu primo litteris permagnis, de quarum primis supersunt partes inferiores, scriptum erat Σαραπι-, quod cum postea laesum esset, litteris minoribus est iteratum. — Isidi idem dedicavit n. 1033, praeterea n. 1035.

1042 N. 141. Ara parva marmorea, fracta in partes duas, reperta ibidem ubi n. 1014. Latus summum excavatum. A. 0,21. l. 0,13. cr. 0,12.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 148 n. 38. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 65. Cf. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 34. — *Exscripsi.*

CΕΛΗΝΗ	Σελήνῃ
ΠΟΛΥΩ	Πολυω-
ΝΥΜΩ	νύμῳ
Ō Ï ΕΡΕΥC	ὁ ἱερεὺς
ΔΙΟΙΕΝΗC	Διο[γ]ένης.

De notis asperi et diaereseos vs. 4 v. ad n. 995.

1043 N. 149. Parva ara rotunda marmorea; in latere summo excavatio rotunda. Scripturae pars inferior consulto videtur deleta. A. 0,29. l. 0,13. cr. 0,10.

Baunack, *Aus Epidauros* 2*b* (cf. eundem, Philologus 54, 1895, p. 39). Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 273 n. 17. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 153. — *Exscripsi.*

ΤΕΛΕCΦΟ	Τελεσφό-
ΡΩCΓΗΚΟ	ρῳ Ἐ[π]ηκό-
Ω ΙΛΙ	ῳ - - - -
ΦΙ Ͻ	- - - - -
Ι	- - - - -
-	- - - - -
Ι	- - - - - -
ΤΑ ΘΑΡΙCὉ	Πά[ν]θαρις ὁ
	[ἱερεύς.

Var. lect. Nil nisi verba duo prima Baun.[1] Blinkenb.; praeter eadem vs. 4 φ - - ο Cavv. — »*Z. 7 beginnt mit* τ«, »*Z. 8 mit* π« Baunack[2].

Nota spiritum scriptum in versu octavo.

In Ephemeride 1883, p. 157 n. 57 (et *Fouilles d'Épidaure* I 113) haec edidit Cavvadias:

»Βωμίσκος ἔχων ὅλως ἐφθαρμένην ἐπιγραφήν, ἐξ ἧς ἀναγιγνώσκεται μόνον·

ΤΕΛΕCΦΟ
ΡΩ Ὕψ. 0,29. πλ. 0,13«.

Non dubitari potest, quin idem titulus editus sit *Fouilles d'Épidaure* n. 143 et paulo plenius lectus n. 153: quadrant vel mensurae.

1044 N. 175. Parva ara marmorea quadrangula, cuius summa pars, quae rotunda, est excavata. Reperta ibidem, ubi n. 1014. A. 0,25. l. 0,15. cr. 0,14.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 149 n. 39. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 68. De lectione sua rettulit Baunack, *Aus Epidauros* 1. — *Exscripsi.*

ΤΕΛ ΡΩ	Τελ[εσφό]ρῳ
CΩ ΡΙ	Σω[τῆ]ρι
ΟΙΕΡΕΥC	ὁ ἱερεὺς
ΔΙΟΓΕΝΗC	Διογένης.

Anni p. Chr. n. 297, cf. n. 1001. 1002.

1045 N. 144. Parva columna marmorea, supra laesa, infra fracta. A. 0,32.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 146. Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 157. — *Exscripsi.*

Ο Ι
Α Μ . . . Ο C
Κ Α Τ Α Κ Ε Λ Ε Υ
C Ι Ν · Τ Υ Χ Η C

Ὁ ἱ[ερεὺς]
Ἀμ[ωμ]ος
κατὰ κέλευ-
σιν. Τύχης.

Versum primum supplevit Cavvadias, alterum ego. Ante servata nulla erat scriptura. — Interpunctione impedire voluit lapicida, ne legeretur κατὰ κέλευσιν Τύχης; genetivum igitur, ut monet Blinkenberg, constat designare arae possessorem (cf. ad n. 1052). κατὰ κέλευσιν idem esse atque κατὰ ὄναρ intellexit Blinkenberg.

1046 N. 395. Lapis calcarius quadrangulus, a. 0,46. l. 0,46. cr. 0,36.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 83. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 156. Cf. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 35. — *Exscripsi.*

Τ Υ Χ Η Α Φ Θ Ι
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο C
Ι Ε Ρ Ε Υ C
Α C Κ Λ Η Π Ι Ο Υ
Circulus n. 50 (p. 190) Π Ζ

Τύχῃ ἀφθίτωι
Ἀπολλώνιος Δωρᾶ,
ἱερεὺς
Ἀσκληπιοῦ.
πζ'.

Repraesentavi quae vidi a. 1896, neque plura dant Cavvadias et Baunack, immo is negat vs. 1 in fine esse Iota, quod tamen clarissimum. Sed multo plura a. 1890 agnoverat Blinkenberg, qui apographum suum comiter mihi transmisit: Vs. 1 extr. ΘΙΤΩΙ; vs. 2 in fine additum ΔΩΡΑ.

Idem vir anno p. Chr. n. 230 dedicavit n. 1064, in quo titulo post patris nomen est linea, quae per errorem in exemplo Blinkenbergii edito nostro etiam titulo est inculcata.

1047 N. 140. Parva ara marmorea quadrangula, cuius summa pars, quae rotunda, est excavata. Reperta ibidem ubi n. 1014.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 119 n. 40. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 69. — *Exscripsi.*

Υ Γ Ι Ε Ι Α
C Ω Τ Ε Ι Ρ Α
Ο Ι Ε Ρ Ε Υ C
Δ Ι Ο Γ Ε Ν Η C

Ὑγιείᾳ
σωτείρᾳ
ὁ ἱερεὺς
Διογένης.

Spiritus asper diverse scriptus vs. 1. 3, vs. 3 supra Iota est diaereseos nota (cf. ad n. 995).

1048 N. 210 + 146. Fragmenta contigua duo baseos e lapide calcario instructae cymatio prominente, in quo titulus, ad dextram tantum mutilus. A. 0,18. l. 0,26. cr. 0,10.

a Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 28 n. 73. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 74. *a* et *b* composuit Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 265. — *Exscripsi.*

a *b*

Μ Υ Ρ Ι Ο C Α Ν Θ Ρ Ω Π Ο
Ν Υ Κ Τ Ο C Π Ρ Ε C Β Υ Τ Α Τ
Ι Ε Ρ Ε Υ C Ν Ε Ι . . Ε Ρ Ω C

Μυρίος ἀνθρώπο[ισιν ἔφυς ὄλβος πολυμόχθοις,
Νυκτὸς πρεσβυτάτ[ης, Ὕπνε, γόνος χαρίεις.
Ἱερεὺς Νεικ[ηφ]έρως [ἀνέθηκε.

Constare videtur dedicatum esse Hypno sicut n. 1335. 1336, neque vix dubius est sensus universus; verba igitur exempli gratia restitui poterant. — De dedicante cf. n. 1020.

1049 N. 194 + 195. Fragmenta duo contigua tabulae lapidis calcarii, supra et infra integra, *a* incolume etiam ad sinistram. A. 0,09. l. 0,43. cr. 0,10.

a Baunack, *Aus Epidauros* I adnot. 2. *b* Idem, ibidem 3. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 156. *a* et *b* coniuncta Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 273 n. 21. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 75. — *Exscripsi.*

a

Ο Ι Ε Ρ Ε Υ C
Ω Υ Δ Α Δ Ο Υ
Ν Ο Υ Α Θ Η

b

C Ω Τ Η Ρ Ο C Α C
Τ Ο Ι Ν Θ Ε Ο Ι Ν Ν
C Τ Ο Α Γ Α Λ Μ Α Ι Δ

Ὁ ἱερεὺς [τοῦ] σωτῆρος Ἀσ[κληπι-
οῦ, δᾳδοῦ[χος] τοῖν θεοῖν Μ(ᾶρκος) [Ἰού(λιος) ....
νου Ἀθη[ναῖο]ς τὸ ἄγαλμα ἱδ[ρύσατο.

Var. lect. Vs. 2 extr. Ν Blinkenb. Baun., Μ Cavv.

Nomen, quod erat sub fine versus alterius, restitui e n. 1003. 1004, nemo enim credet, duos daduchos Atticos, quorum nomen a My inciperet, eadem fere e litteraturae testimonio aetate Epidaurum migravisse ibique Aesculapii sacerdotium nactos esse. Titulus igitur noster, in quo additum erat nomen patris, est anni p. Chr. n. 304. — τοῖν θεοῖν: »dearum Eleusiniarum«, cf. φαιδυντὴς τοῖν θεοῖν C. I. A. III 5 vs. 13. 6 vs. 12; plura apud Meisterhans, *Grammatik der attischen Inschriften*³ p. 123, 1113. — De signis aspirationis et diaereseos (vs. 1. 3) dictum est ad n. 995.

F. PYRPHORORVM DEDICATIONES.

Notandum est muneris designationem substantivam esse πυρφόρος (n. 1053. 1091), sed mira differentia appellationem participialem aliam Epidauri non occurrere nisi inserta littera Omikron: πυροφορήσας, idque quidem etiam in titulo optimae aetatis n. 1083. In titulis oriundis a fano Apollinis Hyperteleatae Laconico etiam substantivum audit πυροφόρος. — De muneris indole exposui ad n. 1052.

1050 In lapide eodem, in quo titulus antiquior n. 1317.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 38. De lectione sua rettulit Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 155. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 28.) — *Exscripsi.*

ΑΡΤΕ
ΟΡΘΩ
ΟΝΗΣΙΦΟΡΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ
ΠΥΡΟΦΟΡΗΣ
ΑΣΜΗΝΟΓΕ
ΝΕΙΣΤΩΝ
ΤΟΕΕΤΟΣ
ΕΙΕΡΑΠΟΛΗ
ΣΑΝΤΩΝ

Ἀρτέ[μιδος
Ὀρθω[σίας.
Ὀνησίφορος
Ἀφροδισίου,
πυροφορήσας Μηνογένει (Μηνογένους) τῶν τὸ ε΄ ἔτος ἱεραπολησάντων.

Var. lect. Vs. 2 ὀρθε[ίας Cavv.

Anni p. Chr. n. 128. — Vs. 2 deae cognomen restituit Blinkenberg. — Vs. 7 Μηνογέ[ν(ην) scribunt Cavvadias et Baunack; sed stela angusta sustinuisse statuam viri credi non potest atque recte se habet dativus: vide n. 951 vs. 43 ὁ παῖς ὁ τῶ Θεῶι πυρφορῶν; n. 1067. 1083 πυροφορήσας Ἀσκληπιῷ. Docet titulus pyrophorum adiutorem fuisse Aesculapii sacerdotis, nam τῶν ἱεραπολησάντων, quod se non intellegere fatetur Baunack, patet significare »*qui* (Menogenes) *erat in numero sacerdotum*«; cf. κόων τῶν ἱαρῶν n. 952 vs. 37.

1051 N. 394. Lapis quadrangulus, supra in latere antico mutila; in latere summo vestigium. A. 0,61. l. 0,46. cr. 0,46.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 36. — *Exscripsi.*

Α
ΣΙΣΤΗΝΕΛΛΑΔΙ
ΗΜΙΑΣΕΠΙΙΕΡΕΟΣΤΟ
ΛΗΠΙΟΥΛΕΩΝΙΔΟΥΤΟΥ
ΠΕΡΙΓΕΝΟΥΣΙΕΡΟΚΛΗΣ
ΕΥΤΥΧΟΥΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ

In latere ad sinistram contiguo circulus n. 50 (p. 190)

ΠΒ

[Τύχης.
Ἔτους Ϛ΄ τῆς] Ἀ[δρ]ι[ανοῦ Καίσα-
ρο]ς ἐς τὴν Ἑλλάδ[α ἐπι-
δ]ημίας, ἐπὶ ἱερέος το[ῦ Ἀσ-
κ]ληπιοῦ Λεωνίδου τοῦ
Περιγένους, Ἱεροκλῆς
Εὐτύχου πυροφορήσας.

πβ΄.

Supplevi numen superscriptum, cui hoc dedicatum esse monstrat circulus. Leonidam munere functum esse anno post Hadriani praesentiam nono — i. e. 132 p. Chr. n. —, nisus quidem interpretatione vocis ὑπὲρ in n. 1052 vs. 6 (ubi videas) non recte coniecit Cavvadias, sed id accepi, cum verisimillimum sit ut vicarium eponymi anno decimo constitutum esse decessorem.

1052 N. 27. Ara lapidis calcarii redacta in formam graduum duorum, quorum inferior a. 0,28. l. 0,58. cr. 0,43, superior a. 0,22. l. 0,52. cr. 0,38. Reperta est ab aedificio Ε ad orientem versus. In latere summo (quod me praesente tectum erat) Cavvadia teste rei agglutinatae vestigia.

Cavvadias, Δελτίον ἀρχαιολ. 1892, p. 114 n. 2. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 35. Blinkenberg, *Asklepios* p. 124 n. 14. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 29. Dittenberger, Sylloge[2] 391.) — *Exscripsi* et confeci ectypum. Imaginem repraesento ad quintam partem verae magnitudinis redactam.

ΕΤΟΥΣ Γ ΤΗΣΚΑΘΙΕΡΩΣΕΟΣΤΟΥΔΙΟ
ΤΟΥΟΛΥΜΠΙΟΥΚΑΙΤΗΣΚΤΙΣΕΟΣ
ΤΟΥΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥΕΤΟΥΣΔΕΤ ΤΗΣ
ΤΡΑΙΑΝΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΕΠΙ
ΔΗΜΙΑΣ ΕΠΙΙΕΡΕΟΣΤΟΥΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΕΥΤΥΧΟΥ Ͻ ΤΟΥ Ͻ ΥΠΕΡΑΥΤΟΝΛΕ
ΩΝΙΔΟΥΤΟΥΠΕΡΙΓΕΝΟΥΣΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΕΥΤΥΧΟΥΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥΚΑΙ
ΗΠΙΟΝΗΣ

Π

Ἔτους γ΄ τῆς καθιερώσεος τοῦ Διὸ[ς
τοῦ Ὀλυμπίου καὶ τῆς κτίσεος
τοῦ Πανελληνίου, ἔτους δὲ ι΄ τῆς
Τραιανοῦ Ἀδριανοῦ Καίσαρος ἐπι-
δημίας, ἐπὶ ἱερέος τοῦ Ἀσκληπιοῦ
Εὐτύχου (Εὐτύχου) τοῦ (Εὐτύχου) — ὑπὲρ αὐτὸν Λε-
ωνίδου τοῦ Περιγένους —, Στέφανος
Εὐτύχου πυροφορήσας. Ἀσκληπιοῦ καὶ
Ἠπιόνης.

Var. lect. Vs. 1 καθιερώσεως; extr. τοῦδε (pro ΤΟΥΔΙΟ) Cavv. (Lectio utroque loco certa, atque consentit cum meis Blinkenberg.)

Titulus ad chronologiam Hadriani gravissimus. Cum e n. 1406 constet imperatorem Epidauri adfuisse anno p. Chr. n. 124, inscriptio nostra exarata est a. 133. Vs. 1. 2 dubitari nequit quin significatum sit Iovis Olympii templum Atheniense: id igitur ab Hadriano consecratum est a. 131 eodemque anno conditum Iovis Panhellenii templum Atheniense. Nam etiam ad τοῦ Πανελληνίου certum duco pertinere τοῦ Διός; quin quidem una cum templo conditum etiam sit foedus Panhellenium vix dubium. — Vs. 6 ὑπὲρ αὐτοῦ non recte Cavvadias interpretatur *»ante eum«*; est *»vice eius functus est«* (cf. ἀντ' αὐτοῦ n. 1062 vs. 3); indicandus enim erat eponymus anni, licet explere munus casu aliquo, morte vel morbo, esset prohibitus. — Lectio versus certissima, atque quod pro τοῦ Ɔ fuisse putat τοῦ Ϛ' falsa est coniectura Dittenbergeri, quem mireris offendisse in avi mentione addita, cum id Cavvadias recte explicavisset: distinguendus erat sacerdos ab homonymis. — Vs. 8 recte post πυροφορήσας interpunctionem posuit Blinkenberg, quam omittunt Cavvadias, Baunack, Dittenberger. Nam nullum certum habemus testimonium, quo a πυροφορεῖν pendere probetur genetivum; dativus est in n. 1050 et in exemplis ibi allatis. Neque magis monstrari potest pyrophorum alii ministrasse numini praeter Aesculapium, cuius sacerdotis adiutorem eum fuisse item dictum est ad n. 1050. Genetivo in pyrphororum dedicationibus, ut semper fere in aris Epidauriis reliquis, indicantur dii, sicut n. 1067 ara, quam posuit πυροφορήσας Ἀσκληπιῷ, est Ἡφαίστου et manifestum est genetivum designare possessorem arae in n. 1045 (ubi vide). Atque sane nostram aram fuisse Aesculapii et Epionae monstrant circuli signati.

Si in his dedicationibus genetivi nominum divinorum penderent a πυροφορήσας, multi multorum deorum fuissent pyrphori, sed n. 1060. 1061 idem vir unam divisam aram ponit, in cuius utraque parte post πυροφορήσας proxime sequitur Δαμοσύνας et Ἀσκληπιοῦ. Certum duco unum tantum fuisse pyrphorum. — Quod e testimonio tituli n. 1298 ad eponymiam pyrphorus arcessi poterat, prohibere nos potest, quominus humilem putemus eius conditionem, immo in summo honore habitum esse munus monstrant et tot dedicationes propter id peractum oblatae (quarum quidem antiquissima est n. 1083) et imagines positae a parentibus, n. 1135. 1144, sive a re publica, n. 1442, quo titulo munus non spretum esse docemur vel a nobilissima Statiliorum familia.

1053 N. 385. Stela lapidis calcarii, supra fracta. A. 1,0. l. 0,38. cr. 0,29.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 166 n. 17. — *Exscripsi.*

Λ I I I Ο I	Α[ττ]οί
ΠΟΠΛΙΟΣ	Πόπλιος
ΠΥΡΦΟΡΟΣ	πυρφόρος
ΕΤΕΙΚΓ	ἔτει κγ'.

Anni p. Chr. n. 146. — Supplevit Blinkenberg, qui incolume vidit H.

1054 N. 407. Lapis calcarius, ad sinistram fractus. A. 0,59. l. 0,42. cr. 0,32.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 167 n. 20. — *Exscripsi.*

ͺ ΞΗΣΙ	Μνάσ, Αὐ]ξητί[ας.
Ŀ ΔΟΣΔΙΟΠΕΙ	. . . ᾶ . δας Διοπεί[θευ]ς, πυροφορήσας
ͺ ΣΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ	τὸ] κε' ἔτος, κατ' ὄναρ.
ΚΕΕΤΟΣΚΑΤΟΝΑΡ	

Varia lectio Blinkenbergii. Vs. 1 . . . . . . ξητι — — ‖ vs. 2 in. omissum Ŀ; extr. Iota dat ut servatum, item vs. 3 in. Υ.

Anni p. Chr. n. 148. — Vs. 1 Blinkenberg dubitanter dat Θεαὶς Ἀ]ξητί[ας. Ad supplementum Μνάς cf. adnotata ad n. 1010.

1055 N. 412. Stela lapidis calcarii. A. 0,84. l. 0,32. cr. 0,49.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 165 n. 12. — *Exscripsi.*

ΙΙΕΡΕΟΣΤΟΥ	Ἐπ]ὶ ἱερέος τοῦ
ΣΚΛ|ΗΠΙ|ΟΥΕΠ|Ι|	Ἀ]σκληπιοῦ Ἐπι-
ΤΥΝΧΑΝ|ΟΝΤΟΣ	τυγχάνοντος
Ο Λ Σ Τ ΩΝΟΣ	τ]ο[ῦ] Ἀ[ρί]σ[τ]ωνος
ΩΝΠΥΡΟΦΟ	. . ων, πυροφο-
Ρ]ΗΣΑΣΤΟΚΞ Ε	ρήσας τὸ κξ' ἔ-
ΤΟΣ ΠΑΝΑΚΕΙ	τος, Πανακεί-
Α	α.

Circulus n. 33 (p. 189)

ΛΓ — λγ'.

Quae uncis inclusa sunt, plura legit Blinkenberg. Annus est p. Chr. n. 150. Vs. 1 supra Iota indicata diaeresis; cf. ad n. 995. — Vs. 5 quod scripsit Blinkenberg Πόμπ(?)]ων — voluit fortasse Πομπ]ώ(νιος) —, excedit spatium; apta sunt Δί-, Νί-, Θέ]ων.

1056 N. 92. Tabula lapidis calcarii, a. 0,58. l. 0,40. cr. 0,29. Titulus perdifficilis lectu.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 167 n. 23. — *Exscripsi.*

ΕΤ ΟΥΣΚΗΤΗΣ ΘΕ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΤΟΠΡΩΤΟΝ
ΤΗΝΕΛΛΑΔΑΕΠΙΔΗΜΙΑΣΠΟ
ΠΩΝΕΠΑΦΡΟΔ ΑΠΥΡΦΟΡΙ
ΣΑΣΕΠΙΙΕΡ//ΟΣΚΛΑΥΔΙΟΥ//
ΑΣΚΛΗΠΙΩΑΠΟΛΛΩ

Varia lectio Blinkenbergii. Vs. 3. 4 Πό[μ]|πων Ἐπαφροδ[ίτ]ο[υ (non recte) ‖ vs. 4. 5 omittit πυροφορ[ή]σας, item totum versum sextum.

Ἔτους κη' τῆς Θ]εοῦ
Ἁδριανοῦ τὸ πρῶτον [εἰς
τὴν Ἑλλάδα ἐπιδημίας Πο[μ-
πών(ιος) Ἐπαφρόδ[ιτ]ο, πυρφορ[ή-
σας ἐπὶ ἱερ[έ]ος Κλαυδίου,
Ἀσκληπιῷ, Ἀπόλλω[νι.

Anni p. Chr. n. 151.

1057 N. 94. Tabula lapidis calcarii, a. 0,50. l. 0,37. cr. 0,24.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 166 n. 15. — *Exscripsi.*

ΔΙΙΣΑΒΑΖΙΩ
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΟ
ΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ
ΤΟ ΞΓ ΕΤΟΣ

Διὶ Σαβαζίῳ
Μηνόφιλος (Μηνοφίλου),
πυροφορήσας
τὸ ξγ' ἔτος.

Anni p. Chr. n. 166.

1058 N. 108. Lapis calcarius. a. 0,73. l. 0,60. cr. 0,30.

Baunack, *Aus Epidauros* 14. Idem, Philologus 54, 1895, p. 28 et 31. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 268. (Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 37.) — *Exscripsi.*

ΑΠΘΛΛΩΝΟΣ
ΔΗΛΙΟΥ
ΕΥΤΥΧΟΣϽΠΥΡΘ
ΦΟΡΗϹΑϹ
ΤΟ·Η·ΚΑΙΠΕ

Ἀπόλλωνος
Δηλίου.
Εὔτυχος (Εὐτύχου) πυρο-
φορήσας
τὸ η' καὶ π' ἔ(τος).

Var. lect. Vs. 2 Ἡλίου Baun.[1], quod sustinet Phil. 54, 31. Δ est clarissimum ‖ vs. 5 τὸ ψι'(?) καὶ πε' Baun.[1] — Cavvadias cum vitia iteret Baunackii[1], vix ipse vidit lapidem.

Vs. 1. 3 Omicron Θ scriptum; vide ad n. 997. — Vs. 5 recte ἔ(τος) Blinkenberg, scriptum τος non erat. Annus est p. Chr. n. 211.

1059 N. 26. Ara quadrangula lapidis calcarii ornata anaglyphis: in latere antico vir barbatus, dextra tenens sceptrum laeva cornu copiae, inde a coxa eminet e solo, in quo anguis. Supra anaglyphum circulus signatus cum litteris. In latere angustiore ad dextram contiguo arcula ansata, suspensa de catena, quae ipsa alligata est ad radium praeacutum; pone arculam forceps. In latere angustiore altero corona. A. 0,92. l. 0,40. cr. 0,30.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 44. — *Exscripsi.*

Circulus n. 2 (p. 186) ΠΘ — πθ'.

ΑΓΑΘΟΥΘΕΟΥ
ΤΙ·ΚΛ·ΞΕΝΟΚΛΗΣ
ΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ
Τ Ο Α ΚΑΙΡΕΤΟΣ

Ἀγαθοῦ Θεοῦ.
Τι(βέριος) Κλ(αύδιος) Ξενοκλῆς
πυροφορήσας
τὸ α' καὶ ρ' ἔτος.

Cf. n. 981. — Annus est p. Chr. n. 224.

Ἀγαθὸς Θεός colebatur a Megalopolitanis, ut tradit Pausanias 8, 36, 5, sic denominatum esse Iovem non quidem ut verum contendens, sed conici posse dicens. Quod in possessorem certe arae nostrae non quadrare et anaglyphum monstrat et circulus a Iovis insigni valde diversum.

1060. 1061 N. 68. Lapis basi fultus, utrimque fractus, supra margo servatus. Tituli duo linea lata dirempti. A. 0,83. l. 0,60. cr. 0,29.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 28 n. 61 (cf. eundem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 137). Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 261. — *Exscripsi.*

1060

ΙΙΕΡΕΟΣ
ΑΡΚΟΥΤΟΥ
ΕΡΜΑΙΣΚΟΥ
ΕΤΟΥΣΓΚΑΙΡ
ΕΠΑΦΡΑΣ
ΜΑΡΚΟΥ
ΠΥ·ΟΦΟΡΗϹΑϹ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Circulus n. 23 (p. 188) ΜΑ

1061

ΕΙ
ΜΑΡΚΟΥ
ΕΡΜΑΙΣΚ
ΕΤΟΥΣΔΕ
ΕΠΑΦΡΑΣΜΑΡ
ΚΟΥΠΥΡΟΦΟ
ΡΗΣΑΣΑΣΚΛΗ
ΠΙΟΥ

1060

Ἐ]πὶ ἱερέος
Μ]άρκου τοῦ
Ἑρμαΐσκου,
ἔτους γ' καὶ ρ',
Ἐπαφρᾶς
Μάρκου
πυ[ρ]οφορήσας.
Δικαιοσύνης.

μα'.

1061

Ἐ[πὶ ἱερέος
Μάρκου [τοῦ
Ἑρμαΐσκο[υ,
ἔτους δὲ [γρ',
Ἐπαφρᾶς Μάρ-
κου πυροφο-
ρήσας. Ἀσκλη-
πιοῦ.

Var. lect. 1060 vs. 1—3 et versus quarti partem posteriorem, 1061 vs. 1—3 omittit Cavvadias. — 1060 vs. 1 Ἐπ]ὶ ἱερέως, vs. 3 Ἑρμαΐσκου (item 1061 vs. 3) Blinkenberg.

Anni p. Chr. n. 226.

Δικαιοσύνη (n. 1060) non diversa fuerit a Themide, cuius delubrum memoratum a Pausania 2, 27, 5 Cavvadias censet fuisse parvum aedificium in forma eius signatum Υ.

1062 N. 63. Tabula, quae tegebat basim, denuo adhibita est ad recipiendum titulum nostrum. A. 0,82. l. 0,29. cr. 0,50.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 166 n. 18. — *Exscripsi.*

ΙΜΑΙΣΚΟΥ
ΤΟΥΜΑΡΚΟΥ
ΑΝΤΑΥΤΟΥΔΕ
ΟΠΑΤΗΡ·ΜΑΡ
ΚΟΣ·ΕΡΜΑΙΣ
ΚΟΥ·ΕΤΟΥΣΙ
ΚΑΙΡ·ΔΙΟΔΟ
ΤΟΣ·ΑΦΡΟΔΕΙ
ΣΙΟΥ·ΠΥΡΟ
ΦΟΡΗΣΑΣ
ΜΝΙΑΣΚΑΙ
ΑΖΟΣΙΑΣ

Circulus n. 38 (p. 189) Μ

[Ἐπὶ ἱερέος
Ἑρ]μαΐσκου
τοῦ Μάρκου —
ἀντ' αὐτοῦ δὲ
ὁ πατὴρ Μᾶρ-
κος Ἑρμαΐσ-
κου —, ἔτους [η'
καὶ ρ', Διόδο-
τος Ἀφροδει-
σίου πυρο-
φορήσας.
Μνίας καὶ
Ἀζοσίας.

μ'.

Varia lectio Blinkenbergii. Vs. 5/6 Ἑρμαΐσ|κου vs. 6 extr. ἔτους η'.

Anni p. Chr. n. 231.

Vs. 4 sq. ὁ πατὴρ Μᾶρκος Ἑρμαΐσκος eponymus erat anni 226; v. n. 1060. 1061. Ad nominativum est intellegendum »munere functus est«; cf. n. 1052 vs. 6 sq. — Vs. 11 sq. Αὐξησία, cum n. 1010 (ubi conferas adnotata) cum Μνίᾳ coniuncta sit, quin eadem fuerit dea atque Ἀζοσία vix dubitabis.

1063 N. 73. Lapis calcarius superne fractus. A. 0,84. l. 0,46. cr. 0,56.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 126 n. 16. — *Exscripsi.*

ΚΑ
ΙΣΚΟΣΜΑΡΚ
ΦΟΡΗΣΑΣ
Π·ΙΔΩΝΟΣΑΣ
ΦΑΛΕΙΟΥ

Circulus n. 44 (p. 190) ΜΒ

[Ἐπὶ ἱερέος
- - - - -,
ἔτους -] καὶ ρ',
Ἑρμα]ΐσκος Μάρκ[ου
πυρο]φορήσας.
Πε[τ]ρώνιος Ἀσ-
φαλείου.

μβ'.

Supra nunc servata ΚΑ dat Blinkenberg, qui versus 2. 3 recte supplevit; vs. 4 dat Πετ]ρώνιος. Is qui dedicavit ut sacerdos perhibetur n. 1062.

1064 N. 44. Basis calcaria, a. 0,53. l. 0,44. cr. 0,46. In latere summo excavatio ad inserendum donarium.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 28 n. 72. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 45. — *Exscripsi.*

ΑΘΗΝΑΣ
ΑΛΛΙΕΡΓΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΟΣΔΩΡΑΙΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ .
ΤΟΙΡ ΕΤΟΣ

Var. lect. Vs. 2 in. omittit Α Cavv., quod tamen supplevit.

Ἀθηνᾶς
Κ]αλλιέργου. Ἀπολλώνι-
ος Δωρᾶ, πυροφορήσας
τὸ ζρʹ ἔτος.

Anni p. Chr. n. 230. Idem dedicans n. 1046. Post nomen patris linea addita est aut interpunctionis causa aut per errorem.

1065 Nr. 450. Basis lapidis calcarii, quam iam antea adhibitam fuisse monstrant foramina in latere inscripto et vestigia statuae in latere opposito. A. 0,67. l. 0,48. cr. 0,27. — *Exscripsi.*

ΑΠΙΟΙ
ΙΙ ΛΣΑΠΟΛΛΩΝΟ
ΟΥ
)
ΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ
ΙΓ ΚΑΙ Ρ ΕΤΟΣ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣ ΠΕΙΡΙΑ
ΤΟΥΠΕΙΡΙΑ

- - - -, Ἀσκλ]ηπιοῦ,
Ὑγιεί]ας, Ἀπόλλω[ν]ο[ς.
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -
πυροφορήσας
τὸ] ιγʹ καὶ ρʹ ἔτος
ἐπὶ ἱερέως Πειρία
τοῦ Πειρία.

Anni p. Chr. n. 236.
In versu 7 supra Iota diaeresis indicata; cf. ad n. 995.

1066 N. 352. Stela lapidis calcarii, a. 0,67. l. 0,34. cr. 0,23.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 21 n. 14. — *Exscripsit Fredrich.*

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ
ΣΩΤΗΡΙΩΝ
ΣΩΤΗΡΙΩ
ΝΟΣΠΥΡΟΦΟ
ΡΗΣΑΣ·ΤΟ·Ε
Κ·Ρ·ΕΤΟΣ

ΠΓ Circulus n. 15 (p. 187)

Ἀσκληπιῶι
Σωτηρίων
Σωτηρίω-
νος, πυροφο-
ρήσας τὸ ε-
κρʹ ἔτος.

πγʹ.

Anni p. Chr. n. 248.

1067 N. 76. Tabula lapidis calcarii, a. 0,48. l. 0,34. cr. 0,19.
Baunack, *Aus Epidauros* 8. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 272 n. XIV. — *Exscripsi.*

ΗΦΑΙΣΤΟΥ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ·ΠΥ
ΡΟΦΟΡΗΣΑΣ·ΤΟϚ
ΛΡΕΤΟΣΑΣΚΛΗΠΙΩ
ΜϚ

Circulus n. 19 (p. 188)

Ἡφαίστου.
Ἐπαφρόδειτος
Ἐπαφροδείτου, πυ-
ροφορήσας τὸ ϛ-
λρʹ ἔτος Ἀσκληπιῷ.

μϛʹ.

Vs. 4 extr. τὸ ϛʹ scribit Blinkenberg; sed incolumis est lapis, ut in Ϛ linea media nequeat periisse. Ϛ est Stigma: annus igitur est p. Chr. n. 259. — Vs. 5 omittit Baunack.

1068 N. 262. Fragmentum lapidis calcarii; ad sinistram margo servatus. A. 0,21. l. 0,19. — *Exscripsi.*

ΠΙΙΕΡΕ
ΕΤΟΥΣ
Ϛ
Ϛ

Ἐ]π[ὶ] ἱε[ρ]έ[ως - -,
ἔτους - - - -
- - - - - - -
- - - - - - -

Huc posui, quia a pyrphoris aeque duplici modo indicatur annus, idque sacerdote, ut in titulo nostro, praeposito n. 1055. 1060—1063.

1069 N. 59. 60. Fragmenta duo contigua lapidis calcarii, a. 0,24. l. 0,33 et 0,21. cr. 0,24. Latus anticum circumdatum cymatio excavato (idque quidem non profunde), in quo scripti sunt versus duo primi.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 152 n. 50 (lapidis dextri inscriptio per errorem iterata ibidem p. 155 n. 55). Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 89. Baunack, *Aus Epidauros* 6. — *Exscripsi.*

ΔΗΜΗΤΡΟΣΚΑΡΠΟΦΟ
ΡΟΥ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣΑΓΑ
ΠΥΡΟ
ΤΟ

Δάματρος Καρποφό-
ρου.
Μηνόδωρος Ἀγα-
- - - - - - - -, πυρο-
φορήσας] τὸ
[- - - ἔτος.

Var. lect. Vs. 3 extr. recte ΑΓΑ Cavv.[1] ΑΤΑ Cavv.[2] Ἀπα Baun., quod fretus eius verbis »*das π ist mir sicher, wenn es auch verletzt vorliegt*« recepit Cavv.[2]

Vs. 4 quadrant ad spatium Ἀγα]θοκλέος, Ἀγα[θοδώρου, Ἀγα[θοβούλου.

1070 N. 382. Lapis calcarius superne fractus. A. 0,79. l. 0,67. cr. 0,64. — *Exscripsi.*

ΟΣ
ΣΑΣ Ι
Τ Ε ΗΡΟΣ
ΤΙΒΚΟΙΝΤΟΥΑΡΧΙΛΟΧΟΣ

Circulus n. 44 (p. 190)

Ποσειδᾶν]ος.
Πυροφορή]σας [τὸ - -
- - - ἔτος(?)] Τ[ι(βέριος) Σ]ε[ου]ῆρος
Τιβ(ερίου) Κοΐντου Ἀρχίλοχος.

Symbolum circuli maxime quidem detritum, sed agnovisse mihi videor insigne Neptuni, ad cuius nomen etiam aptum est spatium, item spatium in versu altero quadrat ad supplementum πυροφορή]σας. Non notavi, num in versu primo post ΟΣ spatium relictum sit vacuum; si non, cognomen dei erat additum.

1071 N. 99. Stela lapidis calcarii supra cymatio instructa. In summo latere foramina duo. Circulus signatus et numerus in latere, quod scripto ad dextram contiguum. A. 0,94. l. 0,18. cr. 0,15.

Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, p. 254. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3333.) Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 62. — *Exscripsi.*

ΑΘΑΝΑΣΑΡΧΑ
ΓΕΤΙΔΟΣ
ΙΕΡΟΚΛΗΣΧΑΡΙ
ΚΛΕΟΥΣΠΥΡΟ
ΦΟΡΗΣΑΣΕΠΙ
ΙΕΡΕΩΣΧΑΡΙΚΛΕ
.ΥΣΤΟΥΜΕΝΑΝ
—ΔΡΟΥ

Ἀθάνας Ἀρχαγέτιδος.
Ἱεροκλῆς Χαρικλέους πυροφορήσας ἐπὶ ἱερέως Χαρικλέ[ο]υς τοῦ Μενάνδρου.

Circulus n. 4
(p. 187)

ΞΓ ξγ'.

1072 In eodem lapide, in quo n. 979.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 19 n. 3. — *Exscripsi.*

ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΛΛΙΕΡ
ΓΟΥΕΛΙΚΩΝΕΛΙ
ΚΩΝΟΣΠΥΡΟΦΟ
ΡΗΣΑΣ

Ἀθηνᾶς Καλλιέργου. Ἑλικὼν Ἑλικῶνος πυροφορήσας.

Circulus n. 6
(p. 187)

ΛΗ λη'.

1073 N. 125. Lapis marmoreus quadrangulus, olim inaedificatus muro a thymela ad septentrionem. A. 0,52. l. 0,56. cr. 0,51.

Baunack, *Aus Epidauros* 14. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 268 n. 1. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 90. — *Exscripsi.*

ΑΘΑΝΑΣΣΤΟΙΧΕΙΑΣ
ΖΜΑΡΑΓΔΟΣ⁊·ΣΜΑΡΑ
ΓΔΟΥ⁊·ΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ

Var. lect. Vs. 2 Σμάραγδος Cavv.

Ἀθάνας Στοιχείας.
Ζμάραγδος Σμαράγδου πυροφορήσας.

Cognomen deae recte Cavvadias videtur interpretari »*pugnatrix*« neque vix aliquid tribuendum etymologiae grammaticorum a Baunackio laudatae (vide Stephani thesaurum s. Στοιχεύς), secundum quos Sicyoniis Iuppiter audiebat Στοιχεύς vel Στοιχαδεύς vel Στοιχεῖος de civitate in phylarum ordines divisa.

1074 N. 95. Mensa marmorea; in parte antica titulus. A. 0,55. l. 0,39. cr. 0,50. — *Exscripsi.*

ΟΞΥΔΕΡ
ΚΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙ
ΟΣΔ
ΠΥΡΟΦΟΡΗ
ΣΑΣ

Ὀξυδέρκας.
Διονύσιος (Διονυσίου) πυροφορήσας.

Circulus n. 40
(p. 189)

ΛΓ λγ'.

Valde recens. Ὀξυδέρκας putanda est Minerva, teste Pausania 2, 24, 2: ἀνιόντων δὲ ἐς τὴν ἀκρόπολιν (sc. Ἄργους) ἔστι … ἱερὸν Ἀθηνᾶς Ὀξυδερκοῦς καλουμένης, Διομήδους ἀνάθημα κτλ. Differt quidem a nostro symbolum lapidum nomine Ἀθηνᾶς signatorum, sed eadem diversitas recurrit apud Iovem Salvatorem (cf. ad n. 27 p. 188) et Telesphorum (cf. ad n. 49 p. 190). In vicinia lapidis nostri collocatus erat n. 1072 (signatus ΛΗ), qui Minervae Καλλιέργῳ est dedicatus. — De forma litterae Xi in versu primo v. ad n. 191; in versu tertio alterum Iota speciem habet inversi Tau.

1075 In eodem lapide, in quo n. 1216.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 164 n. 5. — *Exscripsi.*

Α ΑΝΑΙ·ΠΑΤΑΙ
ΠΑΝΤΙΣΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ
ΠΥ ΟΡΗΣΑΣ

Ἀ[θ]άναι [Ὑ]πάται
Πάντις Καλλιστράτου
πυ[ροφ]ορήσας.

Versum primum plenum dat Blinkenberg.

1076 N. 376. Lapis calcarius quadrangulus, supra fractus. A. 0,53. l. 0,65. cr. 0,44.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 94. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΙ
ΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑ

Ἀπόλλωνι Αι…
πυροφορήσας.

Circulus n. 10
(p. 187).
numerus non
conspicuus

Ἀπολλωνιδ[ας s. -ίδ]α Cavvadias, sed certa sunt et Lambda et Iota et dedicatum esse Apollini probat signum circuli. Αι- est de nomine dedicantis.

1077 In lapide eodem, in quo titulus antiquior n. 1152.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 97. De lectione sua rettulit Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 156. Cf. Wolters, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 383 adnot. — *Exscripsi.*

ΑΠΟ ΝΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ

Ἀ[π]ό[λλων]ος.
(Ἀπόλλωνος)
Καλλίστρατος
πυροφορήσας.

Circulus n. 10
(p. 187)

Ο ο'.

De versu primo nil nisi A dat Cavvadias. Versus alter valde leviter est incisus, eumque alia exaratum esse manu indicant Γ et C a reliquo titulo diversa: nomen dei iteratum est sive quia iam laesum erat sive ab otioso quodam, cui spatium vacuum replere in mentem venit. Aeque fere gaudeo iudicasse Woltersium. Vs. 3 Καλλιστράτης Cavvadias, sed littera paenultima est Omicron spatio deficiente non rotundatum.

1078 N. 93. Basis quadrangula marmorea, ad sinistram fracta. In latere summo foramen ad aliquid inserendum. A. 0,22. l. 0,33. cr. 0,19.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 98. — *Exscripsi.*

ΩΛΛΩΝΙΑΜΥ
ΛΑΙΩΙΑΝΤΙΟ
ΣΦΙΛΩΝΟΣ
ΡΟΦΟΡΗΣΑΣ

Ἀπ]όλλωνι Ἀμυ-
κ]λαίωι Ἀντίο-
χο]ς Φίλωνος
πυ]ροφορήσας.

Supplevit Cavvadias.

1079 In lapide eodem, in quo titulus antiquior n. 1356.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 93. Cf. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 388. — *Exscripsi.*

Λ ΑΠΟΛΛ
ΜΑ ΛΑ
ΚΕΛΑΔΟΣ ΚΕΛΑ
ΔΟΥΠΥΡΟΦΟ
ΡΗΣΑΣ
ΚΑΙΟΥΡΑΝΙΑΣ

Circulus n. 10 (p. 187) Circulus n. 41 (p. 189) ΟΔ

Ἀπόλλ[ωνος
Μα[λε]ά[τ]α.
Κέλαδος Κελά-
δου πυροφο-
ρήσας
καὶ Οὐρανίας.

οδ'.

Lapis, postquam Apollini usurpatus est, aetate etiam seriore sociam possessionis iussus est accipere Uraniam, cuius nomen, cum recto loco (post versum alterum) deficeret spatium, subscriptum est, idque litteris maioribus.

Recte videtur Blinkenberg intellegere τὴν Οὐρανίαν τὴν τῶν Καρχηδονίων (Cassius Dio 79, 12; cf. Herodian. 5, 6, 4 sq.), cuius imaginem Heliogabalus transportaverat Romam. Certe eam non fuisse Venerem Uraniam probat symbolorum diversitas.

1080 N. 426. Lapis calcarius supra fractus, a. 0,53. l. 0,46. cr. 0,41.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 27 n. 69. — *Exscripsi.*

ΝΟΜΙΟΥ
ΝΙΚΩΝΔΙΟΚΛΕΟΥΣ
ΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ

Ἀπόλλωνος] Νομίου.
Νίκων Διοκλέους
πυροφορήσας.

Supplevit Cavvadias.

1081 N. 112. Lapis calcarius, supra ad sinistram fractus. A. 0,47. l. 0,44. cr. 0,38.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 92. — *Exscripsi.*

ΕΝΗΣ
ΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΣΩΤΗΡΟΣ

Διογ]ένης
Ἀρτ]εμιδώρου
π]υροφορήσας.
Ἀπόλλωνος
Σωτῆρος.

Vs. 1 nil nisi εν Cavvadias.
Vs. 1 supplevi nomen tritum ad spatium aptum, vs. 2. 3 supplevit Cavv.

1082 In lapide eodem, in quo titulus antiquior n. 1146.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 28 n. 5. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 86. De lectione sua rettulit Baunack, *Aus Epidauros* 3. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3334.) — *Exscripsi.*

ΑΡΤΕΜΙΤΟ ΑΜΦΥΛΑΙ
ΑΣΕΥΚΡΑΤΗΣΕΥΚΡΑΤΕ
ΟΣΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ

ΞΔ Circulus n. 11 (p. 187)

Ἀρτέμ[ι]τ[ος Π]αμφυλαί-
ας. Εὐκράτης Εὐκράτε-
ος πυροφορήσας.

ξδ'.

Παμφυλαίας: dea phylae Pamphylorum (Baunack).

1083 N. 103. Stela lapidis rubescentis, in latere summo foramen magnum ad inserendum aliquid. A. 0,87. l. 0,12. cr. 0,21.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 85. — *Exscripsi.*

ΑΡΙΣΤΕΙ
ΔΑΣ ΡΙΣ
ΤΟΚΡΑ
ΤΕΥΣ
ΔΙΣΠΥΡΟ
ΦΟΡΗΣΑΣ
ΤΟΙΑΣ
ΚΛΑΠΙΩΙ
ΑΡΤΕΜΙ
ΤΙΣ ΡΩ
ΝΙΑΙ
ΑΝΕΘΗΚΕ

Ἀριστεί-
δας [Ἀ]ριστο-
κρά-
τευς,
δὶς πυρο-
φορήσας
τοῖ Ἀσ-
κλαπιῶι,
Ἀρτέμι-
τι Σ[α]ρω-
νίαι
ἀνέθηκε.

Vs. 9 Ἀρτεμι Cavvadias.

Tertio a. Chr. n. saeculo recte adsignat Cavvadias. — Vs. 9 sq. Ἄρτεμις Σαρωνία Troezene culta, vide Paus. 2, 32, 10 (Cavvadias).

1084 N. 479. Lapis quadrangulus calcarius, repertus antiquo loco suo ante aedificium *K*. A. 0,69. l. 0,44. cr. 0,37.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 91. De lectione sua rettulit Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 156. — *Exscripsi.*

ΑΡΤΕΜΙΤΟΣΣ[Κ]Ο
ΠΕΛΙΑΣΔΑΜΟ
ΣΘΕΝΗΣΠΥ
ΡΟΦΟΡΗΣΑΣ

Circulus n. 11 (p. 187) ΞΗ

Ἀρτέμιτος Σκο-
πελίας. Δαμο-
σθένης πυ-
ροφορήσας.

ξη'.

Vs. 1 Kappa a. 1890 servatum vidit Blinkenberg.

1085 N. 349. Lapis quadrangulus calcarius, a. 0,66. l. 0,48. cr. 0,26.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 20 n. 13. — *Exscripsi.*

Δ Η Μ Η Τ Ρ Ο C	Δάματρος.
Α C Κ Λ Η Π Α C	Ἀσκλαπιᾶς
Α Β Α C Κ Α Ν Τ Ο Υ	Ἀβασκάντου
Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Η C Α C	πυροφορήσας.
Circulus n. 21 (p. 188) ΚΑ	κα'.

Circulus, qui cum numero κα' titulo insculptus circumdat litteras versus tertii CK (ut repraesentatum est p. 188 n. 21), Aesculapii signo instructus est per errorem, cuius causa manifesto erat nomen dedicantis.

1086 N. 354. Stela lapidis calcarii, a. 0,73. l. 0,41. cr. 0,29.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 23 n. 19. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 385 adnot. — *Exscripsi.*

Π Α Τ Α Ι Ο Ϲ //////////////////	Παταῖος ---
Π Υ Ρ Ο ////////////// Ϲ Α Ϲ	πυρο[φορή]σας
Α Ϲ Κ Λ Η Π Ι Ω Ι	Ἀσκλαπιῶι
Δ Ι Ι Τ Ε Λ Ε Ι Ω Ι	Διὶ Τελείωι.
Circulus n. 25 (p. 188) ϘΖ	ϙζ'.

Var. lect. Vs. 1 ΠΑΙΛΙΟϹ (Πό. Αἴλιος) Blinkenberg (fortasse re vera Cavvadias et ego decepti fissuris fortuitis pro ΙΛ exscripsimus ΤΑ) || vs. 2 ΠΥΡΟΦ Blinkenb., ϹΑϹ omittunt Cavv. Blinkenb. — Numerum circulo adscriptum ΙΖ dat Cavvadias.

Ἀσκλαπιὸς Ζεὺς Τέλειος, ut monstrat circulus signatus unus, unus est deus, isque quidem Iuppiter, quippe cuius symbolum sit insculptum. Pro Aesculapio quidem habebant Iovem Aesculapium n. 1000 et Aesculapium Iovem n. 1022, quae tamen discrepantia non tam mira est, ut cum Blinkenbergio per errorem deesse sumentes symbolum alterum scribamus Ἀσκλαπιῶι, Διὶ Τελείωι. Cur praeterea Blinkenberg putet vix unum deum sic posse designari, non video: Τέλειος epiclesis non minus imputari potest deo, quem Ἀσκλαπιὸς Ζεὺς dixerunt quam quem simpliciter Ζεύς.

1087 N. 364. Lapis calcarius quadrangulus, fractus ad dextram. Supra conspicua vestigia cymatii. A. 0,65. l. 0,40. cr. 0,39.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 99. — *Exscripsi.*

Φ Ι Λ Ω Ν Ι Δ Α Σ	Φιλωνίδας
Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Υ	Ἱερωνύμου
Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Η Σ Α Σ	πυροφορήσας.
Δ Ι Ο Σ Ξ Ε Ν Ι Ο Υ	Διὸς Ξενίου.
Circulus n. 25 (p. 188) ϘΗ	ϙη'.

1088 N. 484. Stela lapidis calcarii, reperta antiquo loco suo ante aedificii *K* latus, quod ad orientem spectat. A. 0,87. l. 0,40. cr. 0,20.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 101. — *Exscripsi.*

Δ Ι Ο Ϲ Ϲ / Ο Υ	Διὸς Σ[αώτ]ου.
Ε Υ Π Ο Ρ Ο Ε	Εὔπορο[ς Μ]ε-
Ν Ε Κ Λ Ε Ο Υ Σ Π Υ	νεκλέους πυ-
Ρ Ο Φ Ο Ρ Η Σ Α Σ	ροφορήσας.
ΟΓ Circulus n. 25 (p. 188)	ογ'.

Vs. 1 litteras post ΟϹ omisit Cavvadias, qui versum alterum supplevit. Cognomen dei restitui e Pausania 9, 26, 7.

1089 N. 424. Lapis calcarius, a. 0,80. l. 0,52. cr. 0,34. — *Exscripsi.*

Μ Η	Διὸς] Με[λωσίου(?).
Φ Ι Λ Ο Ν Ι Ρ Ο Σ Δ Ε Ρ Κ Ι Ο	Φιλόνιρος Δερκίο[υ
Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Η Σ Α Σ	πυροφορήσας.
Circulus n. 27 (p. 188)	

Titulus perdifficilis lectu ultimae est aetatis. Circuli symbolum idem fere erat atque lapidis n. 1291 Iovi Salvatori dicati, ut summa veri similitudine etiam nostrum fuisse Iovis possis conici. Epiclesim proposui, quae est in terminis Naxio (C. I. G. II 2418) et Corcyraeo (C. I. G. II 1870 = C. I. G. Sept. III 702). Quadrat etiam Διὸς Γα]μη[λίου, quod Iovis epitheton refertur Preller-Robert, *Griech. Mythologie* I 147, nullo quidem allato exemplo.

1090 In eodem lapide, in quo n. 1020.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 166 n. 16. — *Exscripsi.*

Η Β Η Ξ	Ἥβης.
Ξ Ω Ξ Ι Β Ι Ο Ξ Ξ Ω Ξ Ι	Σωσίβιος Σωσι-
Β Ι Ο Υ	βίου
Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Η Σ Α Ξ	πυροφορήσας.

1091 N. 367. Lapis quadrangulus calcarius, a. 0,42. l. 0,32. cr. 0,32.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 19 n. 10. — *Exscripsi.*

Χ Α Ρ Ε Ι Σ Ͻ	Χαρεί[νο]ς (Χαρείνου)
Π Υ Ρ Φ Ο Ρ Ο Σ	πυρφόρος
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι	Ἡρακλεῖ.
Circulus n. 31 (p. 189) ΜΗ	μη'.

Vs. 1 supplevi; ΧΑΡΕΚ..ΣͽCavvadias.

1092 N. 273. Lapis porus, fractus supra et ad dextram. A. 0,47. l. 0,29. cr. 0,20.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 20 n. 11. Cf. Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 195. — *Exscripsi.*

Φ Ο Ρ Η Σ Α Σ	[---- πυρο-]φορήσας, [Ἡρα-
Κ Λ Ε Ι Α Λ Ε	κλεῖ Ἀλε[ξικά-
Κ Ω Ι	κωι.

Supplevit Cavvadias. Herculis epiclesin q. e. Ἀλεξίκακος testatur Aristides I p. 60 Dindorf (II 328 Keil), addens apud Coos eum audire Ἄλεξιν. Non fugit Cavvadiam[1], epitheton tributum esse Herculi ut deo medico, ad quod laudat paeana Aristidis (I 62 et 514 Dind. II 330 et 436 Keil): ἐν Παιᾶνι Ἡρακλῆς Ἀσκλαπιῷ et Pausaniam 9, 24, 3: ἐν Ὑήττῳ (Boeotiae) δὲ ναός ἐστιν Ἡρακλέους καὶ ἰάματα εὑρέσθαι παρὰ τούτου τοῖς κάμνουσιν ἔστιν.

1093 N. 480. Stela cymatio instructa. In summo latere foramen oblongum. A. 0,86. l. 0,29. cr. 0,31.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 100. De lectione sua rettulit Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 386 n. 2. — *Exscripsi.*

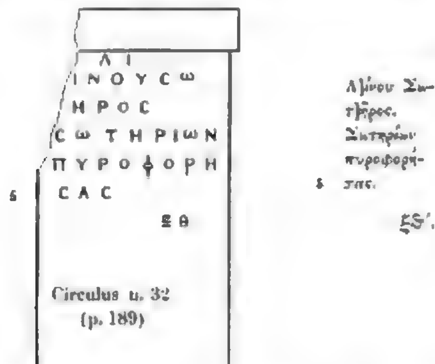

Superscripta AI Cavvadias censet restare de titulo vetustiore; mihi dubium non videbatur, quin AI, quae lectio certa, postea esset additum: pertinet enim in parvam cymatii curvaturam, quo loco nemo scribit, nisi iam occupatum est commodum quod sequitur spatium. Ante N erat linea directa (quam agnovit etiam Blinkenberg), cuius tractum, ut persaepe evenit, sequitur fractura lapidis. Sacratum eum fuisse heroi alicui constat e circuli symbolo neque dubitandum videtur, quin AI superscriptum sit ad renovandum tituli initium mox laesum, ut similiter factum est in lapide n. 1077. Lino Apollinis filio Argivi dies festos agebant anniversarios; vide Preller-Robert, *Griech. Mythologie* I 463.

1094 N. 62. Stela lapidis calcarii. De titulo antiquiore versuum quattuor, super quem scriptus est noster, nonnulla adhuc conspicua. Circulus est in versu altero. A. 0,93. l. 0,34. cr. 0,31. — *Exscripsi.*

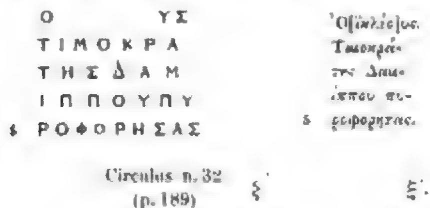

Dedicatum esse heroi constat e circulo; restitui nomen herois Argivi, patris Amphiarai (Odyss. 14, 244), optime aptum ad spatium.

1095 N. 396. Lapis calcarius supra fractus. In latere postico foramen ad inserendum aliquid, ut bis videatur lapis adhibitus. A. 0,50. l. 0,44. cr. 0,30.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 96. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 156. — *Exscripsi.*

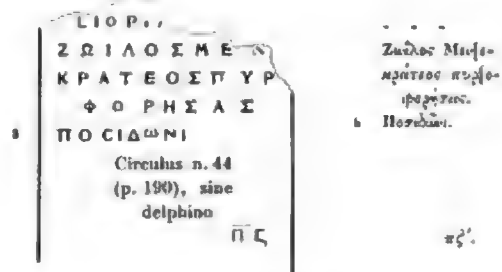

Var. lect. Vs. 1 - - ον - - Cavv., ΙΙΟΙΙ/ Blinkenb.

Versum quartum postea additum esse, quod dicit Blinkenberg, et ego ante lapidem notavi ut certum. Antea dedicatum fuisse credit Μ]οί[ραις, quod tamen non convenit cum mea versus primi, qui detritissimus, lectione.

1096 In lapide eodem, in quo titulus antiquior n. 1182.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 29 n. 8. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 95. (Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* 208.) Cf. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 36. — *Exscripsi.*

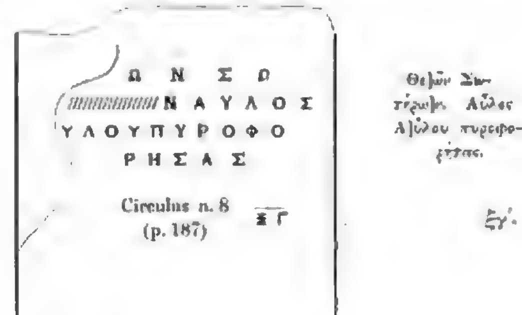

Supplevi. Futilis est Baunackii coniectura Ἀπόλλ]ων(ι) Σω[τῆρι; Dioscuris adscriptum fuisse lapidem monstrat signum circuli.

1097 N. 70. Fragmentum baseos rotundae n. 0,32. — *Exscripsi.*

1098 In eodem lapide, in quo n. 1138, ubi conferas lemma.

Memorat Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 391. — *Exscripsi.*

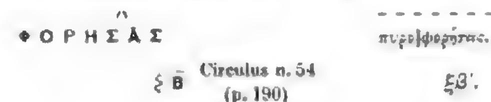

G. HOMINVM IMAGINES DIIS DEDICATAE.

1099 N. 502. Lapis marmoreus, qui cum in parte antica sit curvatus, superest de exedra sive basi rotunda; superne laesus. Ad sinistram excepisse lapidem alterum patet e conformatione nostri. In latere summo vestigia statuae et foramina. A. 0,40. l. 0,77. cr. 0,61. — *Exscripsi.*

Ε Τ Ι Ι Δ Ι

ΑΝΤΑΓΑΘΩΝΕΡΓΩ Λ ΣΚΛΑΠΙΕΤΟΣΔΑΝΕΘΗΚΙ

ΑΥΤΟΚΑΙΠΑΙΔΩΝΔΩΡΑΤΑ ΑΝΤΙΦΙΛΟΣ

— — — —
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - -

Ε[ὐρύ]δα[μος (s. Ε[ὐρυ]δά[μας). — —
ἀντ' ἀγαθῶν ἔργω[ν], Ἀ[σκλ]απιέ, τούσδ' ἀνέθηκ[ε,
αὐτοῦ καὶ παίδων δῶρα τά[δ'] Ἀντίφιλος.

Στοιχηδόν exaratum circa annum a. Chr. n. 400. Carminis initio scripto in lapide ad sinistram contiguo sermo erat de conditione hominum imaginibus dedicatis repraesentatorum (ad quos refertur τούσδ') — ut videtur quattuor —, quorum nomina singulis imaginibus erant subscripta: dictum fuerit, eos cognatos esse Antiphili et sanatos ab Aesculapio.

1100 N. 153. Lapis subniger quadrangulus, a. 0,63. l. 0,64. cr. 0,79. Aetate multo posteriore in latere opposito scripti sunt n. 936. 937, in latere ad sinistram contiguo n. 938.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 22. Nota sculptoris apud Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* p. 388 n. 141*a*. — *Exscripsi.*

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΕΟΣΑΡΓΕΙΟΣΕΠΟΙΕΙ

Ἀρίσταρχος Ἀριστάρχου
Ἐπιδαύριος Ἀσκλαπιῶι.

Καλλικράτης Ἀριστέος Ἀργεῖος ἐποίει.

Recte attribuit Cavvadias alteri dimidio saeculi quarti sive primis annis tertii. De sculptore cf. n. 1478. — Demonstrant titulus noster et proxime sequens, Callicrati duas mandatas esse statuas, alteram a fratre alteram a sorore, easque quidem, cum congruant bases, aequales. Pueros nondum adultos repraesentatos fuisse dixeris e n. 1101; nomen eius, cuius imago imposita erat basi nostrae, inscriptum erat statuae plinthidi. Bases cum denuo ad honorandum puerum Statilium Lampriam sint adhibitae, tum non solae superfuisse credendae sunt, sed adhuc sustinuisse Callicratis opera, quae igitur aenea fuisse constat e tituli n. 940 versu vigesimo sexto.

1101 N. 136. Lapis praecedenti aequalis, in quo postea scripti sunt n. 939. 940.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 23. — *Exscripsi.*

ΚΛΕΑΡΙΣΤΑΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΑ
ΟΣΥΜΕΝΗΤΟΝΥΙΟΝΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΕΟΣΑΡΓΕΙΟΣΕΠΟΙΕΙ

Κλεαρίστα Ἀριστάρχου Ἐπιδαυρία
Ὀσυμένη τὸν υἱὸν Ἀσκλαπιῶι.

Καλλικράτης Ἀριστέος Ἀργεῖος ἐποίει.

Cf. quae adnotata sunt ad titulum proxime praecedentem.

1102 N. 118. Basis quadrangula lapidis nigri. In summo latere foramina. A. 0,20. l. 0,46. cr. 0,33.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 262. — *Exscripsi.*

ΑΡΧΕΛΟΧΟΣ
ΕΠΙΣΤΡΑΤΟΥ
ΑΝΕΘΗΚΕ
ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΑΝ

Ἀρχέλοχος
Ἐπιστράτου
ἀνέθηκε
Ἀρχεστράταν.

Pulchra scriptura στοιχηδόν disposita.

1103 N. 304. Lapis magnus calcarius, fractus in partes duas. In latere summo vestigia statuarum, ad sinistram infantis, ad dextram adulti. A. 0,29. l. 1,57. cr. 0,59. — *Exscripsi.*

ΛΑΡΙΣ
ΑΛΕΞΙΚΛΕΟΣ

ΑΛΕΞΙΚΛΗΣ
ΑΛΕΞΙΔΑ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ
ΑΝΕΘΗΚΕ

Θ]εαρίς
Ἀλεξικλέος.

Ἀλεξικλῆς
Ἀλεξίδα
Ἐπιδαύριος
ἀνέθηκε.

Alexicles idem esse potest, qui ut hiaromnamon perhibetur n. 980. Dedicavit imaginem suam et parvae filiae, cui Thearis erat nomen.
Vs. 4 Eta correctum ex E.

1104 N. 347. Basis quadrangula e lapide calcario rubescente fabricata. In summo latere vestigia statuae infantis. In latere inscriptionis foramen rotundum, quod probat posteriorem lapidis usum. A. 0,37. l. 0,59. cr. 0,28.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 22 n. 16. — *Exscripsi.*

Ε Υ Ξ Α Μ Ε Ν Ω Κ Α Λ Λ Ι Μ Ε Ν Η Σ
Κ Α Ι Π Ε Ι Σ Α Γ Ο Ρ Α Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ο Ι
Λ Α Ι Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ω

Εὐξαμένω Καλλιμένης
καὶ Πεισαγόρα Ἐπιδαύριοι
Λα.... Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῷ[ι.

Videtur fere saeculi incipientis tertii. Voverant parentes deis medicis imaginem filii, si sanum eum fecissent. Vs. 3 in. proposuit Cavvadias Λα[φάντω], quod tamen nimis longum; aptum est Λα[χάρη] nomen Epidauri usitatum.

1105 N. 321. Tabula tegens exedrae arcum. In latere summo magna foramina rotunda duo. A. 0,28. l. 0,75. cr. 0,72; litterae versus prioris a. 0,015, alterius 0,03. — *Exscripsi.*

vacat Π Ρ Α Ξ Ι Ω Ε Ρ Γ Ι Ι
Σ Α Τ Ω Ν Φ Λ Ε Ι Α Σ

Πραξι[ὼ] Ἐργί[νου.

Ἁ πόλι]ς ἁ τῶν Φλειασ[ίων ἀνέθηκε Ἀσκλαπιῷ.

Saeculi a. Chr. n. quarti vel tertii. Versus prior subscriptus erat statuae mulieris honoratae; ad dextram respondebat subscriptio statuae alterius, coniugis scilicet sive patris.

1106 N. 306. Tabula lapidis calcarii. In summo latere ad dextram vestigia statuae hominis adulti, ad sinistram pueri. A. 0,30. l. 1,06. cr. 0,75. — *Exscripsi.*

Τ Η Λ Ε Φ Α Ν Η Σ Τ Η Λ Ε Μ Α Χ Ο Υ Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ε Ι Α Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ε Ι Α Σ Ω Ρ Α Τ Ε Υ Σ Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Α Ω Ι Α Ν Ε

Τηλεφ[ά]νης Τηλεμάχου. Σωκράτεια Σωκράτευς.

Σωκράτεια Σω[κ]ρ[ά]τευς Ἐπιδαυ[ρ]ία [Ἀσκλαπι]ῷ ἀνέ[θηκε.

Socratia, fortasse vidua, dedicavit imaginem suam et parvi filii. Eius pater Socrates idem esse potest, qui occurrit n. 963. 964. Per coniecturam homines in titulo memoratos inserui stemmati ad n. 1124—1130 proposito. Titulus noster tribuendus tertio a. Chr. n. saeculo, ut si Telephanes circa huius saeculi finem adultus fuerit, quadrare videatur aetas ad locum, quem occupat in stemmate.

1107 N. 462. Basis fracta in partes duas. In latere summo utrimque vestigium statuae infantis et foramina tria. A. 0.36. l. 0.84. cr. 0,51.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 23 n. 20. — *Exscripsi.*

Ε Υ Κ Ρ Α Τ Ε Ι Α Ε Υ Φ Ρ Ω Ι
Κ Λ Ε Υ Δ Α Μ Ο Σ Σ Ω Δ Α Μ Ο Υ
Α Ρ Γ Ε Ι Ο Σ Α Ν Ε Θ Η Κ Ε

Εὐκράτεια. Εὐφρῶι.
Κλεύδαμος Σωδάμου
Ἀργεῖος ἀνέθηκε.

Εὐφρὼ transscribit Cavvadias, censens, nisi fortuita sit linea directa in fine versus, legendum esse Εὐφρώ[ν]. Sed consulto exaratum est I atque vix post hanc lineam mihi quidquam fuisse videbatur in lapide. Nisi igitur casu aliquo non perfectum erat Ny — quod vix credas —, nomen desinebat in ωι, sicut in titulis antiquioribus Roehlii n. 415. 508. Noster adscribendus saeculo tertio.

1108 N. 506. Tabula lapidis calcarii. In summo latere foramina sex. A. 0,195. l. 0,84. cr. 0,515. — *Exscripsi.*

Μ Ω Φ Α Ν Τ Ο Σ Α Γ Η Σ Ι Α Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Η Δ Η Σ
Α Γ Η Σ Ι Α Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Η Δ Ε Ο Σ Τ Ρ Ι Τ Α Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Α
Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ω Ι Α Ν Ε Θ Ε Ν

..μόφαντος. Ἀγησίας. Ἀριστομήδης.
Ἀγησίας Ἀριστομήδεος, Τρίτα Ἐπιδαυρία
Ἀ]πόλλωνι, Ἀσκλαπιῷ ἀνέθεν.

Moneo certum esse initio versus primi μω.

1109 N. 444. Tabula quae tegebat basim, in parte antica fracta ad sinistram. In latere summo foramina sex. A. 0,21. l. 0,76. cr. 0,57.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 161 n. 8. — *Exscripsi.*

Ω Ν Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Φ Ι Λ Ι
Λ Ι Σ Θ Ε Ν Η Σ Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ
Ρ Ι Ο Σ Α Σ Κ Λ Π Ι Ω Ι Α Ν Ε Θ Η Κ Ε

--ων. Καλλικράτης. Φιλί[α.
Καλ]λισθένης Καλλικράτευς
Ἐπιδαύ]ριος Ἀσκλ[α]πιῷ ἀνέθηκε.

Fuerit saeculi tertii. — Vs. 1 in. ων litteras nunc amissas dat Blinkenberg, qui supplevit vs. 2. 3. Post Φιλι- deest littera una aut summum duae: cum imaginem patris appareat dedicatam esse a Callisthene — ipsius imago collocata erat n. 1380 —, Φιλί[α audierit mater; -ων avus.

1110 N. 277. Tabula marmorea paulisper curvata, quae tegebat exedram, utrimque fracta. A. 0,10. l. 0,42. cr. 0,17. — *Exscripsi.*

////Ι'ΙΑΣΙΚΛΕΟΣ
Υ'ΙΠΙΔΑΥΡΙΟΙ
ΑΤΕΙ ΑΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ

Ὁ δεῖνα Π]ασικλέος,
ὁ δεῖνα -ο]υ [Ἐ]πιδαύριοι
τὰν αὐτῶν θυγ]ατέ[ρ]α Καλλικράτειαν.

1111 Tabulae duae lapidis nigri, a. 0,32: *A* (n. 45) l. 0,91. *B* fracta in partes tres, mutila superne ad dextram et infra ad sinistram prope marginem, l. 0,81.

A Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 193 n. 95. Notam sculptorum idem dat Δελτίον ἀρχαιολ. 1891, p. 96 et ex eius apographo Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* p. 387 n. 131*a*. *A* et *B* Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 31. De lectione sua rettulit Baunack, Philologus 54. 1895, p. 27. — *Exscripsi.*

A

ΑΠΙΑ ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ
ΤΟΚΟΙ
ΝΙΚΟΜΕΝΗΣ
ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΙΕΠΟΗΣΑΝ

B

ΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ ΑΡΙΣΤΟ
Α Ρ Γ Ε Ι Ο Ι
ΙΟΝΤΩΝΑΣ' ΙΩΝΑΝΕΘ
ΠΟΙΣΕΑΡΓΕΙΟΣ

Ἀπία Ἀριστίππου, [Ἀ]ριστόμαχος Ἀριστο[μάχου, ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος
Ἀργεῖοι.
Τὸ κοι[ν]ὸν τῶν Ασ.....ων ἀνέθ[ηκε.
Νικομένης, -- ἐπό[η]σε Ἀργεῖος. [-- ἐπόησ-
Τιμόστρατος
Ἀθηναῖοι ἐπόησαν.

Intellexit Cavvadias ad dextram excepisse lapidem tertium, qui contineret nomina et tertii hominis repraesentati et sculptoris notam tertiam. Vs. 3 Τὸ κοινὸν τῶν Ἀσ[ιναί]ων supplet Cavvadias; quod si rectum est, intellegendus videtur thiasus hominum Asina ex urbe — Messenia potius, in quam olim transmigraverant incolae ex Argolide (cf. ad n. 679), quam eiusdem nominis alia — oriundorum, qui consistebant Argis. In priore editione quarto saeculo adsignavit Cavvadias, in posteriore alteri; mihi persuasum est titulum esse saeculi tertii. Non recte in procedosi lapidis *A* versum primum dicit postea additum esse; in altera editione sculptoris notam dat ἐπο[ίη]σε, ut recte monet Baunack, contra spatium.

1112 N. 131. Basis lapidis calcarii, a. 0,67. l. 0,90. cr. 0,41.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 154 n. 52. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 24. Idem repraesentavit notam sculptorum Δελτίον ἀρχαιολ. 1891, p. 92. 93 n. 2. (Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* 269. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3301.) — *Exscripsi et confeci ectypa.*

ΣΤΡΑΤΩΝ ΘΙΩΝΙΣ ΑΡΓΕΙΟΙ
ΤΟΝΣΥΙΟΝΣ ΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ
ΕΥΧΑΝ

ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣΑΡΙΣΤΟΜΕΝΣ ΛΑΒΡΕΑΣΔΑΜΟΠΕΙΘΟΥΣΑΡΓΕΙΟΙΕΠΟΙΗΣΑΝ

Στράτων, Θιωνὶς Ἀργεῖοι
τοὺς υἱοὺς [Ἀ]πόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι
εὐχάν.

Ἀθηνογένης Ἀριστομένε[υς], Λαβρέας Δαμοπείθους Ἀργεῖοι ἐποίησαν.

De Labreae sculptoris aetate constat e titulo n. 1117; antea eum Athenogenis fuisse socium arguit litteratura titulorum n. 1112—1114. 1479. 1480, qui igitur saeculo vergenti tertio sunt adsignandi. Quo tempore Argis iam irrepsisse sermonem vulgarem probant et Ἀθηνογένης dictum pro Ἀθαν. et genetivi in ευς; n. 1117 et 1480 quidem est Δαμοπείθεος.

1113 N. 305. Lapis magnus calcarius quadrangulus. In summo latere ad sinistram vestigia statuae duo; ad dextram ut videtur vestigia sellae cum foramine, quod inserviebat ad firmandam sellam, et foramina duo, quibus firmati fuisse videntur pedes figurae sedentis. Nota artificum litteris admodum parvis exarata. A. 0,29. l. 1,56. cr. 0,59.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 251. — *Exscripsi.*

ΙΑΡΩΝΥΜΟΣ ΑΚΡ...ΙΔΑ   ΑΡΙΣΤΑΓοΡΑ ΔΩΡΙΕΟΣ
ΑΚΡΥΠΤΙΔΑ   ΑΔΕΙΣΤΙΔΑΣ   ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙ
ΤοΝΠΑΤΕΡΑ   ΚΑΙΤΑΝΜΑΤΕΡΑ   ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣΛΑΒΡΕΑΣΔΑΜΟΠΕΙΘΟΥΣΑΡΓΕΙΟΙΕΠΟΙΗΣΑΝ

Ἰαρώνυμος Ἀκρ[υπτ]ίδα.   Ἀριστογόρα Δωριέος.
Ἀκρυπτίδα[ς], Ἀδειστίδας Ἐπιδαύριοι
τὸν πατέρα καὶ τὰν ματέρα Ἀσκλαπιῶι.

Ἀθηνογένης Ἀριστομένευς, Λαβρέας Δαμοπείθους Ἀργεῖοι ἐποίησαν.

Stans repraesentatus erat pater Hieronymus, sedens mater Aristagora. De sculptoribus cf. ad n. 1112.

1114 N. 303. Basis quadrangula; in summo latere foramina. A. 0,29. l. 1,54. cr. 0,60.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 250. — *Exscripsi.*

ΚΑΛΛΙΜΑΧ‿ ΛΕ ΕΙΙΕΥΣ   ΝΙΚΟΤΕΛΗΣΚΛΕ. ‗ΝΕΥΣ
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣΚΛΕΙΤΑΡΩ   ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ   ΥΓΙΕΙΑΙ

ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ ΛΑΒΡΕΑΣΔΑΜΟΠΕΙΘΟΥΣ ΑΡΓΕΙΟΙΕΠΟΙΗΣΑΝ

Καλλίμαχο[ς] Κλε[ισθ]έ[ν]ευς.   Νικοτέλης Κλε[ισθ]ένευς.
Κλεισθένης, Κλειταρὼ Ἐπιδαύριοι
Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι, Ὑγιείαι.

Ἀθηνογένης Ἀριστομένευς, Λαβρέας Δαμοπείθους Ἀργεῖοι ἐποίησαν.

Basis sustinebat statuas Callimachi et Nicotelis fratrum, dedicatas a Clisthene, prioris ut videtur filio, et a Clitaro, quam credideris eius uxorem sive sororem, fortasse etiam Nicotelis filiam. De aetate vide ad n. 1112.

1115 N. 302. Lapis magnus calcarius, in media parte fractus. In summo latere ad dextram vestigia duo statuae, ad sinistram foramina sex. Versus prioris litterae paulo maiores. A. 0,30. l. 1,58. cr. 0,59. — *Exscripsi.*

Κ Λ Η Ρ Ε Τ Α   Σ Χ Ε Μ Α Χ Ο Σ   . Α Μ Ο Κ Λ Η Σ
ΔΑΜΟΚΛΗΣ ΣΧΕΜΑΧΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙΑΝΕΘΗΚΕ

Κληρέτα.   Σχέμαχος.   [Δ]αμοκλῆς.

Δαμοκλῆς Σχεμάχου Ἐπιδαύριος Ἀ[π]όλλωνι, Ἀσκλαπιῶι ἀνέθηκε.

Imagines dedicavit Damocles parentium et suam.

1116 N. 184. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim, fracta ad sinistram. A. 0,24. l. 0,46. cr. 0,35. — *Exscripsi.*

.ΜΑΕΠΙΔΑΥΡΙΑ
...ΝΟΔΟΚΟΥ
.ΙΜΟΝ‗ΕΝΟΔΟΚΟΥ
.ΠΙΩΙ

- - - τ]ίμα Ἐπιδαυρία
- - - - - Ξε]νοδόκου,
Ξενό(?)τ]ιμον [Ξ]ενοδόκου
Ἀσκλα]πιῶι.

Mulier manifesto dedicavit fratres duos, verisimiliter mater filios.

1117 N. 17. Basis lapidis subnigri, a. 0,32. l. 0,58. cr. 0,51.

Baunack, *Aus Epidauros* p. 6. 102. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 275 n. 26. Cavvadias, Δελτίον ἀρχαιολ. 1891, p. 94 n. 5. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 27. Cf. Meister, *Berichte der sächs. Gesellsch. der Wissensch.* 1891 p. 22. — *Exscripsi* et confeci ectypum. Imago ad tertiam partem verae magnitudinis redacta.

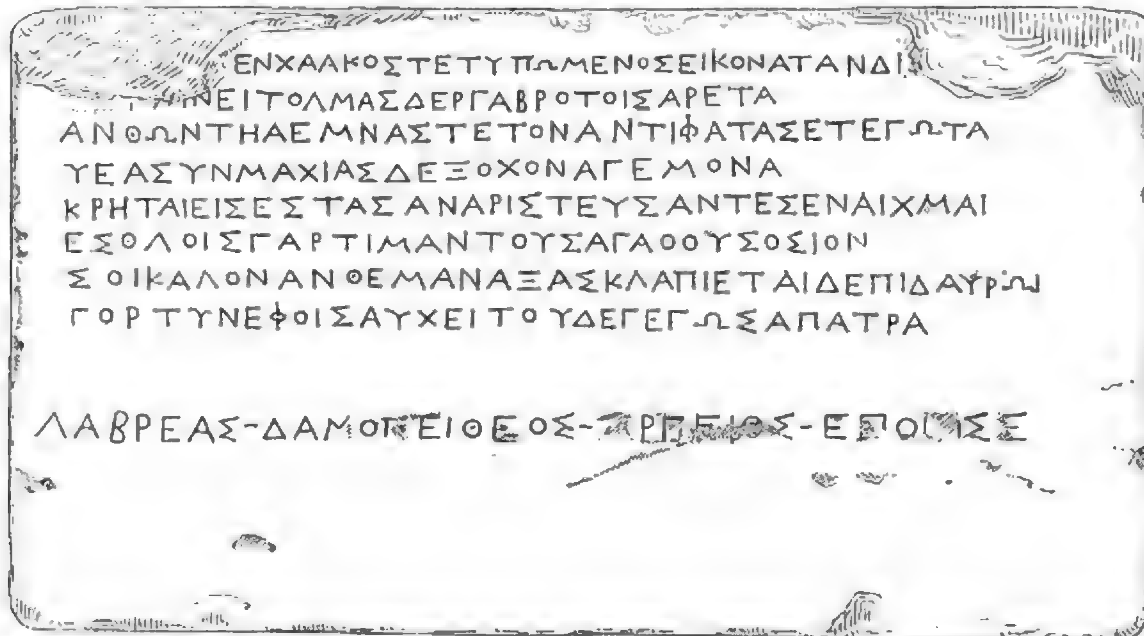

Var. lect. Vs. 4 υἱέα Baun. Cavv.

Δῆλον μ[ὲν] χα(λ)κὸς τετυπωμένος εἰκόνα τάνδ[ε
ἀμφαί]νει· τόλμας δ' ἔργα βροτοῖς ἀρετά,
ἀνθ' ὧν, Τηλέμναστε, τὸν Ἀντιφάτα τε (γ)εγῶτα
υἱέα, συμμαχίας δ' ἔξοχον ἁγεμόνα,
Κρηταιεῖς ἔστασαν ἀριστεύσαντες ἐν αἰχμᾶι
— ἐσθλοὺς γὰρ τιμᾶν τοὺς ἀγαθοὺς ὅσιον —
σοὶ καλὸν ἄνθεμ', ἄναξ Ἀσκλαπιέ, τῶιδ' Ἐπιδαύρωι·
Γόρτυν ἐφ' οἷς αὐχεῖ, τοῦδε γεγῶτα πάτρα.

Λαβρέας Δα[μ]ο[π]είθεος [Ἀ]ργεῖος ἐποί[η]σε.

Telemnastum Antiphatae f. anno a. Chr. n. 192 ducem fuisse auxiliorum Achaeis a Cretensibus contra Nabim missorum tradit Polybius 33, 13, 6, ut de aetate tituli plane constet.

Vs. 1 supplementum proposui; μορφᾶς μ]ὲν, quod coniecit Meister, nimis longum. In χαλκὸς pro ΑΛ est ΑΑ. — Vs. 2 supplevit Meister, qui ἀρετά idem censet esse atque ἀρεστά, vix recte. Certe id non probatur titulo C. I. A. IV 2 n. 1426*b* (p. 259), in quo ἀνέθηκεν ὄψιν ἰδοῦσα ἀρετὴν τῆς θεοῦ (Ἀθηνᾶς) interpretandum — maximam partem praeeunte Foucarto — »*dedicavit, cum ut somnium vidisset specimen potestatis deae*«, Minervae credo Hygiae; cf. supra ad n. 954. In nostro vertendum: »*audaciae opera mortalibus sunt virtuti*«. — Vs. 3 τεγωτα clare per errorem scriptum. — Vs. 8 ἐφ' οἷς Baunack perperam refert ad ἀγαθοὺς vs. 6, sive ad ἔργα vs. 2; non pertinet ad certam vocem, sed ad cuncta de Telemnasto relata: ducem egregium eum fuisse et affectum esse statuae honore. — Vs. 9 de Labrea sculptore cf. ad n. 1112.

1118 N. 377. Basis parvae statuae e lapide calcario facta; in summo latere foramina duo. A. 0,98. l. 0,34. cr. 0,35.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 252. — *Exscripsit Fredrich*; *contuli*.

Ἀρχέπολις Τεγεάτας
Λυσίξενον τὸν υἱόν.

Λαβρ[έ]ας Δαμοπείθευς Ἀργεῖος ἐποίησε.

De artificis aetate vide ad n. 1112.

1119 N. 282. Frustulum lapidis calcarii; marginum partes servatae ad sinistram et superne. A. 0,16. l. 0,27. cr. 0,14. — *Exscripsi*.

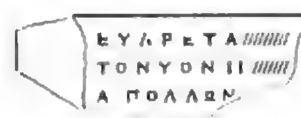

Εὐαρέτα - - - - -
τὸν υἱὸν - - - - - -
Ἀπόλλων[ι], Ἀσκλαπιῶι.

1120 N. 497. 498. Fragmenta duo tabulae tegentis magnam basim e lapide rubescente fabricata. In summo latere fragmenti *a* vestigia statuae, fragmenti *b* foramen quadratum. In *a* servatus margo sinister, in *b* dexter. Inter duo fragmenta, cum ipsa basis sit servata, constat interiisse centimetros fere 44. A. 0,25. cr. 0,76; latum *a* 0,90. *b* 0,56. — *Exscripsi.*

a

Κ Δ Α Ι ΕΙΝΟΚΡΑΤΕΟΣ *vacat* ΙΠ
vacat Τ Ο Ν Λ
vacat Κ Α Λ Λ ΕΠΙ Δ ΑΥΡΙΟΙ
vacat Λ Α Χ / ΔΑΥΡΙΟΝ ΑΠ

b

Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ο Λ
Τ Ε

Κ[υ]δα[ώττεν(?) Δ]εινοκράτεος, Ἰπ[π– τοῦ δεῖνος Ἐπ]ιδαύριο[ι] ἀ[νέθηκαν
τὸν – – – – – – – – – – – – – – – – –
Καλλ – – – Ἐπιδαύριο[ν, – – – – – – – – – – –, – – – –
Λαχά[ρεος Ἐπι]δαύριον Ἀπ[όλλωνι, Ἀσκλαπιῶι, Ὑγιείαι.

Dedicaverunt homines duo, ut videtur coniuges, imagines complures propinquorum. Vs. 2 in. erat τὸ[ν πατέρα sive tale quid.

1121 N. 13. Basis quadrangula, a. 0,72. l. 0,51. cr. 0,50. In alio eiusdem lapidis latere est titulus recentior n. 1393.

Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 528 n. 3. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 176. Baunack, *Aus Epidauros* 4. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3345 *i.*) — *Contuli.*

ΔΑΜΩΝΔΑΜΟΦ ΝΕΟΣ
ΔΑΜΑΡΕΤΑΛΥΣΙΚΛΕΙΔΑ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙΤΟΝΑΥΤΩΝ
ΥΙΟΝΔΑΜΟΦΑΝΗΑΠΟΛΛΩ
ΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Δάμων Δαμοφ[ά]νεος,
Δαμαρέτα Λυσικλείδα
Ἐπιδαύριοι τὸν αὑτῶν
υἱὸν Δαμοφάνη Ἀπόλλω-
νι, Ἀσκλαπιῶι.

Exaratum fuerit altero s. primo a. Chr. n. saeculo. Basi cum postea imposita sit statua Liviae, eius aetate Damophanis imaginem iam constat raptam fuisse, quod igitur factum esse videtur aut a Sulla (Paus. 9, 7, 5. Plut. Sulla 12) aut a piratis (Plut. Pompei. 24). — Cf. n. 1424.

1122 N. 437. Tabula quae est de arcu exedrae, a. 0,63. l. 0,85. cr. 0,62.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 29 n. 83. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 175. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3345 *f.*) — *Exscripsi.*

ΑΡΧΩΑΣΤΥΛΑΙΔΑΕΠΙΔΑΥΡΙΑ
ΕΧΕΚΡΑΤΕΙΑΝΔΑΜΟΚΛΕΟΣ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΑΝΤΑΝΑΥΤΑΣΜΑΤΕΡΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Ἀρχὼ Ἀστυλαΐδα Ἐπιδαυρία
Ἐχεκράτειαν Δαμοκλέος
Ἐπιδαυρίαν τὰν αὑτᾶς ματέρα
Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

1123 N. 465. Basis lapidis calcarii, reperta ibidem ubi n. 1004. In latere summo foramina duo. A. 0,65. l. 0,595. cr. 0,36. Lapis ter est inscriptus: antiquissimus videtur titulus noster; in latere eodem, sed inversa litterarum directione ultima aetate additus est n. 1029; in latere opposito est n. 1405.

Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, p. 250. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3344.) Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 173. Cf. Baunack, *Aus Epidauros* 21 et Philologus 54, 1895, p. 40. — *Exscripsi.*

ΕΥΔΑΜΟΣ ΤΕΛΕΑ
ΤΙΜΟΚΡΑΤΙΣ ΤΙΜΩΝΟΣΕΠΙΔΑΥΡΙΟ
ΤΟΝΑΥΤΩΝΥΙΟΝ ΤΕΛΕΑΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Εὔδαμος Τελέα,
Τιμοκρατὶς Τίμωνος Ἐπιδαύριο[ι]
τὸν αὑτῶν υἱὸν Τελέαν
Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

Var. lect. Vs. 1 extr. A omisit Stais. — Baunack, Philol.: »*Zu Z. 1 sagt Cavv. 'Τελέα: lecture certaine'. Das kann nicht sein, sonst würde ich nicht* Τελεε[...] *abschreiben.*« Quae fiducia ne quem alium decipiat, confirmo certissimam esse Cavvadiae lectionem || vs. 2 Νικοκρατὶς certo e mero calami lapsu Cavvadias

1124—1130

1124—1128 tabulae lapidis calcarii, quae manifesto olim tegebant arcum exedrae. Inaedificatae erant muro serae aetatis, qui circumvallabat sacrum. — 1124 (n. 266) ad dextram fracta, erat angulus laevus; l. 0,56. — 1125—1127 tabulae duae, posterior incolumis (n. 264: l. 0,67), prior ita fracta in partes duas (n. 268: l. 0,47; n. 265: l. 0,63), ut inter eas desint pauca. — 1128 tabula fracta in partes duas (n. 269. 267), l. 1,38.

1129. 1130 lapides duo calcarii in arcu exedrae, ut Cavvadias sine dubio recte censet, eiusdem de qua n. 1124—1128. Collocatus est 1129 (n. 330: l. 0,785) ad sinistram, 1130 (l. 0,735) ad dextram.

1124—1128 Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 189 n. 88—91. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 177—180. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3345 *a*—*d*.) — 1129. 1130 Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 270. 271. — *Exscripsi cuncta.*

1124

ΛΑΦΑΝΤΑΤΗΛΕΜΑΧΟΥΕΠΙΔ
ΣΩΔΑΜΟΝΕΥΚΛΙΠΠΟΥΕΠΙΔΑ

1125 | 1126 | 1127

ΣΑΜ ΣΩΔΑΜΟΣΕΥΚΛΙΠΠ | ΑΦΑΝΤΑΤΗΛΕΜΑΧΟΥΕΠΙΔΑΥ ΣΩΔΑΜΟΣΕΥΚΛΙΠ | ΠΟΥΛΑΦΑΝΤΑΤΗΛΕΜΑΧΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙ
ΑΝΝ ΡΙΟΙΤΑΝΤΑΣΘΥΓΑΤ | ΘΥΓΑΤΕΡΑΛΑΦΑΝΤΑΝ
ΑΝ ΕΥΑΝΘΕ | ΠΙΔΑΥΡΙΑΝΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ ΤΑΝΑΥΤΩΝΘΥΓΑΤΕΡ | ΑΧΑΡΙΚΩΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

1128

ΤΗΛΕΜΑΧΟΥΕΠΙΔΑ | ΥΡΙΑ ΤΟΝΑΥΤΑΣΠΑΤΕΡΑΤΗΛΕΜΑΧΟΝΤΗΛΕΦΑΝΕΟΣ
ΑΤΕΡΑΧΑΡΙΚΩΝΙΚΑ | ΡΕΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

1129

ΣΩΔΑΜΟΣΕΥΚΛΙΠΠΟΥ
ΛΑΦΑΝΤΑΤΗΛΕΜΑΧΟΥ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙΤΟΝΑΥΤΩΝΥΙΟΝ
ΕΥΚΛΙΠΠΟΝΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

1130

ΧΑΡΙΚΩΚΛΕΑΙΧΜΙΔΑ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΑΤΑΝΑΥΤΑΣ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΛΑΦΑΝΤΑΝ
ΔΑΜΟΦΑΝΕΟΣΕΠΙΔΑΥ
ΡΙΑΝΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

1124

Λαφάντα Τηλεμάχου Ἐπιδ[αυρία τὸν αὐτᾶς ἄνδρα
Σώδαμον Εὐκλίππου Ἐπιδα[ύριον Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

1125

- - - - -ἄνδρα
- - - - -ταν
- - - - -ων.

1126

Σώδαμος Εὐκλίππ[ου, Λαφ]άντα Τηλεμάχου Ἐπιδαύ-
ριοι τὰν τᾶς θυγατ[ρὸς] θυγατέρα Λαφάντα[ν]
Εὐάνθε[ος Ἐ]πιδαυρίαν Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

1127

Σώδαμος Εὐκλί[π]που, Λαφάντα Τηλεμάχου Ἐπιδαύριοι
τὰν αὐτῶν θυγατέρα Χαρικὼ Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

1128

Λαφάντα Τ[η]λεμάχου Ἐπιδαυρία τὸν αὐτᾶς πατέρα Τηλέμαχον Τηλεφάνεος
καὶ τὰν μ[α]τέρα Χαρικὼ Νικα[ρ]έτου Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

1129

Σώδαμος Εὐκλίππου,
Λαφάντα Τηλεμάχου
Ἐπιδαύριοι τὸν αὐτῶν υἱὸν
Εὔκλιππον Ἀπόλλωνι,
Ἀσκλαπιῶι.

1130

Χαρικὼ Κλεαιχμίδα
Ἐπιδαυρία τὰν αὐτᾶς
θυγατέρα Λαφάνταν
Δαμοφάνεος Ἐπιδαυ-
ρίαν Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

Supplementa debentur Cavvadiae. Titulus n. 1125 discrepabat a reliquis, cum dii non sub fine essent indicati. Stemma gentis propono hoc:

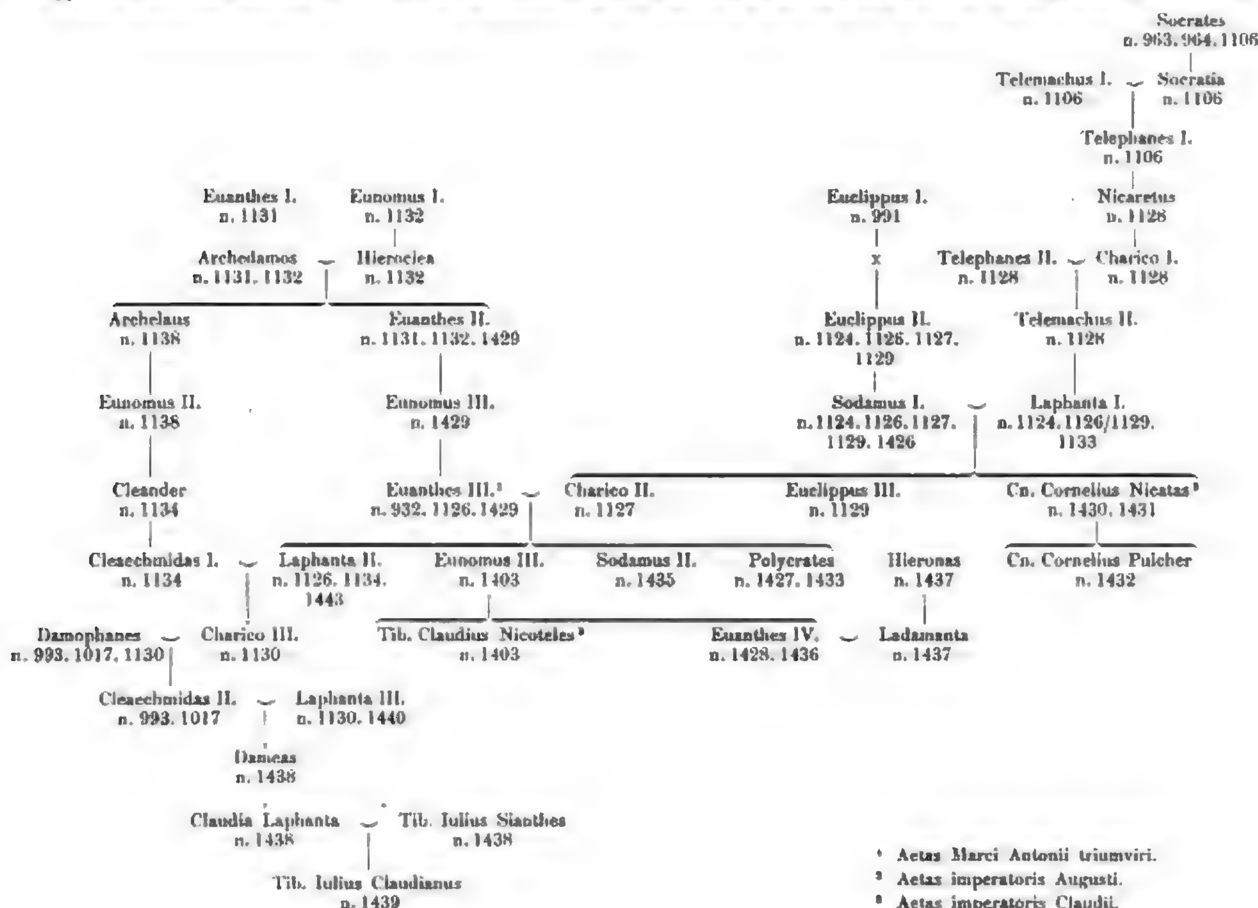

1131 N. 510. Tabula, quae tegebat basim; in latere summo vestigia statuae. A. 0,24. l. 0,91. cr. 0,74.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 269. — *Exscripsi.*

ΕΥΑΝΘΗΣΑΡΧΕΔΑΜΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ
ΤΟΝ ΠΑΤΕΡ ΑΑΡΧΕΔΑΜΟΝΕΥΑΝΘΕΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Εὐάνθης Ἀρχεδάμου Ἐπιδαύριος
τὸν πατέρα Ἀρχέδαμον Εὐάνθεος
Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

Idem collocaverat statuam matris; cf. titulum sequentem. Litteratura videtur antiquior, quam ut Euanthes noster Sodami gener esse potuerit, qui memoratur n. 1126. Itaque in stemmate adiecto titulis n. 1124—1130 sumpsi huius avum fuisse nostrum: Euanthem II.

1132 N. 432. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim. In summo latere foramen. A. 0,24. l. 1,12. cr. 0,74. — *Exscripsi.*

ΕΥΑΝΘΗΣΑΡΧΕΔΑΜΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ
ΤΑΝ ΜΑΤΕΡΑΙΕΡΟΚΛΕΙΑΝΕΥΝΟΜΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Εὐάνθης Ἀρχεδάμου Ἐπιδαύριος
τὰν ματέρα Ἱερόκλειαν Εὐνόμου
Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

Cf. titulum proxime praecedentem.

1133 N. 508. Basis quadrangula, a. 0,70. l. 0,65. cr. 0,77. Iacet iuxta lapidem, qui proxime sequitur, ut videtur antiquo loco suo.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 32 n. 15. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 181. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3145 *f.*) — *Contuli.*

ΛΑΦΑΝΤΑΤΗΛΕΜΑΧΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΑ
ΔΑΜΟΚΛΗΔΑΜ ΚΛΕΟΣΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Λαφάντα Τηλεμάχου Ἐπιδαυρία
Δαμοκλῆ Δαμο[κ]λέος Ἐπιδαύριον
Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

Laphanta I. in stemmate ad n. 1124—1130 dato. Damocles Damoclis f. occurrit etiam n. 1138, idem ut videtur.

1134 N. 509. Basis lapidis calcarii, a. 0,68. l. 0,66. cr. 1,0.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 31 n. 14. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 182. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3345 *e.*) — *Contuli.*

ΛΑΦΑΝΤΑ ΕΥΑΝΘΕΟΣ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΑΤΟΝΑΥΤΑΣ
ΑΝΔΡΑΚΛΕΑΙΧΜΙΔΑΝΚΛΕΑΝ
ΔΡΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Λαφάντα Εὐάνθεος
Ἐπιδαυρία τὸν αὑτᾶς
ἄνδρα Κλεαιχμίδαν Κλεάν-
δρου Ἐπιδαύριον Ἀπόλλωνι
καὶ Ἀσκλαπιῶι.

Posuit Laphanta II. stemmatis ad n. 1124—1130 dati.

1135 N. 56. Fragmentum marmoreum; supra servatus margo. A. 0,34. l. 0,27.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 168 n. 26. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 62 n. 7 (sine transscriptione). — *Exscripsi.*

?ΜΗΔΗΒΑΣΙΛ
?ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ
ΣΑΡΧΕΣΤΡΑ
ΣΤΟΝΑΥΤΟ?
ΟΝΑΠΟΛ
ΙΕΙΑΙ
vacat

Νικο]μήδη βασιλ[έως Νικομή-
δο]υ Ἐπιφανοῦς ....
.....ς Ἀρχεστρά[του Ἐπιδαύ-
ριο]ς τὸν αὑτοῦ [σωτῆρα γενό-
μενο]ν Ἀπό[λλωνι, Ἀσκλαπιῶι,
Ὑγ]ιείαι.

Var. lect. Vs. 1 ΗΡΑ Baun. || vs. 2 ΠΙΙΑ id. || vs. 3 extr. ΡΑ omittit id. || vs. 6 ΤΕΚΑΙ id., ...ιειαι Blinkenberg (lectio mea certa).

Honoratum esse Nicomedem tertium, ultimum Bithyniae regem, intellexit Blinkenberg, sed corrigendum erat eius supplementum versuum 1. 2: Νικο]μήδη βασιλ[έα υἱὸν | το]ῦ Ἐπιφανεῦς, nam neque bonum est τοῦ Ἐπιφ. neque postponi potest regius titulus nomini. Qui cum manifesto non magis fuisset ante nomen, lapis positus est ante annum a. Chr. n. 90, quo regnum adeptus est Nicomedes, nam etiam tempore eo, quo eiectus erat a Mithridate (a. 88 — ca. 85; cf. Th. Reinach, *Mithradates* ed. German. 199 adn. 2), regio nomine non destitutus foret in titulo honorario. — Vs. 4. 5 εὐεργέταν μέ]γιστον scripsit Blinkenberg.

1136 N. 309. Tabula lapidis calcarii, in latere summo foramen. A. 0,76. l. 0,69. cr. 0,25.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 140. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΑΝΕΘΗΚΕΣΩΚΡΑΤΗ
ΣΩΚΡΑΤΕΟΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝ
ΝΙΚΑΣΑΝΤΑΠΑΙΔΑΣΜΕΝΑΣΚΛΑΠΙΕΙΑΙΠΠΙΟΝ
ΝΕΜΕ...ΙΟΝΑΝΔΡΑΣΔΕΛΥΚΑΙΑΔΙΑΥΛΟΝΚΑΙ
ΟΠΛΙΤΑΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΤΑΕΜΠΛΑΤΑΙΑΙΣΙΠΠΙΟΝ
ΛΛΕΑΙΑΔΙΑΥΛΟΝΠΥΘΑΕΙΑΚΑΙΡΩΜΑΙΑΤΑΕΜΜΕΓΑ
ΡΟΙΣΙΠΠΙΟΝΚΑΙΟΠΛΙΤΑΝΔΙΑΚΑΙΑΙΑΝΤΕΙ· ΙΡΩ
ΜΑΙΑΤΑΕΝΟΠΟΥΝΤΙΔΙΑΥΛΟΝΠΟΣΕΙΔΑΙΑ ΡΩ
ΜΑΙΑΤΑΕΝΑΝΤΙΓΟΝΕΙΑΙΔΙΑΥΛΟΝ

Var. lect. Vs. 6 sub fine τὰ ἐν Cavv., tum non recte divisis versibus: Μεγάροις.

Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων ἀ[ν]έθηκε Σωκράτη
Σωκράτεος τοῦ Ἀπολλωνίου Ἐπιδαύριον,
νικάσαντα παῖδας μὲν Ἀσκλαπιεῖα ἵππιον,
Νέμε[α ἵππ]ιον, ἄνδρας δὲ Λύκαια δίαυλον καὶ
ὁπλίταν, Ἐλευθέρια τὰ ἐμ Πλαταιαῖς ἵππιον,
Ἀλεαῖα δίαυλον, Πύθαια καὶ Ῥωμαῖα τὰ ἐμ Μεγά-
ροις ἵππιον καὶ ὁπλίταν, Δῖα καὶ Αἰάντει[α κα]ὶ Ῥω-
μαῖα τὰ ἐν Ὀποῦντι δίαυλον, Ποσίδαια [καὶ] Ῥω-
μαῖα τὰ ἐν Ἀντιγονείαι δίαυλον.

Vs. 3 Ἀσκλαπιεῖα intellege Epidauria. — Vs. 4 Λύκαια Lycosurae: Paus. 8, 2, 1. 8, 38, 5. — Vs. 6 Ἀλεαῖα: Tegeae. — Vs. 9 ἐν Ἀντιγονείαι = Mantineae.

1137 N. 199. In arcus exedrae angulo dextro (in latere angustiore) titulus difficilis lectu. A. 0,68. l. 0,81. cr. 0,41. — *Exscripsi.*

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΔΑΜΥΛΟΥ
ΚΑΙΕΧΑΡΕΤΑΞΕΝΟΔΟΚΟΥ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙΤΑΣΑΥΤΩΝ
ΠΕΝΘΑΣΔΑΜΥΛΟΝΙΑΝ
ΔΑΜΩΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑ
ΠΙΩΙΥΓΙΕΙΑΙ

Ἀριστοκράτης Δαμύ[λ]ου
καὶ Ἐχαρέτα Ξενοδόκου
Ἐπιδαύριοι τὰς αὑτῶν
πενθ(ερ)ὰς Δαμυλωνία[ν],
Δαμὼ Ἀπόλλωνι, Ἀσκλα-
πιῶι, Ὑγιείαι.

Α ΤΙΜ ΑΟ.. ΟΣ
ΕΠΟ ΣΕΝ

Ἀ[μφί]τιμ[ος](?) Ἀξ[ι]ο[λ]α[ΐ]ος
ἐπο[ίη]σεν.

Vs. 4 in ΠΕΝΘΑΣ, cuius lectio certa, omissionis accusandus erit lapidarius. Manifesto coniuges sunt Aristocrates et Echareta, quorum matres et alterius coniugem Damylum cognatos inter se fuisse arguunt nomina.

1138 N. 72. Lapis calcarius fractus ad sinistram. Versus tres primi scripti sunt in rasura tituli antiquioris eidem deo dedicati, nam manifesto de eo relictus est versus quartus Ἀσκλαπιῶι. Postea inversa litterarum directione in eodem lapide scriptus est titulus alius, de quo infra ad dextram conspicua quae data sunt n. 1098; ad hunc pertinebat circulus signatus, qui secat notam sculptoris, cum numero adscripto, in cuius Ξ inversa directione scriptum cernitur A, ut quater lapis videatur esse adhibitus. A. 0,44. l. 0,56. cr. 0,48.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 28 n. 7. Idem, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 93 et 95 n. 7. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 29. (Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* 267.) — *Exscripsi.*

[Δ] ͻ Κ Λ Η Σ Δ Α Μ Ο	Δ[αμ]οκλῆς Δαμο[κλέ]ος
[Ε Υ] Μ Ο Ν Α Ρ Χ Ε Λ Α	Εὔ[νο]μον Ἀρχελά[ου
[Τ] Α Υ Τ Ο Υ Ε Υ Ε	τὸν] αὑτοῦ εὐε[ργέταν
[Α Σ Κ] Λ Α Π Ι Ω Ι	Ἀσκλαπιῶι.
5 ΕΥΝΟΥΣΕΥΝΟΜΟΥΕΠΟΙΗΣΕ	5 Εὔνους Εὐνόμου ἐποίησε.

Var. lect. Lapis cum inventus est ad sinistram erat plenior. Litteras a Cavvadia exhibitas, quas non iam vidi, inclusi uncis. — De versu tertio nil nisi prius T dat Cavvadias.

Vs. 1. 2 supplevit Cavvadias. De dedicante cf. n. 1133; Eunomo et Archelao incerta coniectura locos assignavi in stemmate ad n. 1124—1130 adiecto. Notam sculptoris Cavvadias, non plane accurate eam repraesentans, exaratam esse censet ante alterius a. Chr. n. saeculi dimidium posterius, sed e titulis n. 1139 et 1432 constat Eunoum Eunomi f. artem adhuc exercuisse prima imperatorum aetate. Coniecerit aliquis fuisse sculptorem homonymum antiquiorem, sed non differt in nota nostra scripturae universa indoles, de qua conferas adnotata ad n. 1432, a reliquis.

1139 N. 344. 345. Lapides quattuor, qui sunt in arcu exedrae, a. 0,72. l. 0,69:0,77:0,70:0,74. Aequalem scripturae indolem exhibent lapis I et versus tres primi lapidis III, eamque diversam a lapidis II litteratura. Litterae in versibus duobus primi lapidis II et in lapide I a. 0,030, in III a. 0,035, in titulo Statiliorum (in lapidibus II. III. IV) a. 0,025, in nota artificis (III) a. 0,01. Inter I et II, quamquam nunc sunt compositi, patet interiisse lapidem unum. — *Exscripsi.*

[*Exemplum vide pag. 267.*]

A (lapis I et lapis amissus) Οἱ Ἀχα[ιοὶ Πόπλιον Μέμμιον Ποπλίου υἱὸν [Ῥῆγλον.

B (lapis amissus et II) Οἱ Ἀχαιοὶ Π[όπλιον Μέμμιον Ποπλίου υἱὸν] Ῥῆγλον.

C (lapis III) Οἱ Ἀχαιοὶ Πόπλιον Μέμμιον Ποπλίου υἱὸν Ῥῆγλον, τὸν ἑαυτῶν εὐεργέταν.

D (lapis III) Εὔνους Εὐνόμου [ἐπ]οίησε.

E (lapides II—IV) Τίτος Στατείλιος Λαμπρίου υἱὸς Λαμπρίας καὶ Τίτος Στατείλιος Λαμπρίου υἱὸς Τιμοκράτης ὑπὲρ τοὺς Ἀχαιοὺς ἀνέθηκαν.

De titulis, qui sunt anni p. Chr. n. 35 sive 36, expositum est ad n. 934. 935. Tres positae erant Memmio statuae, diversi certo habitus, quae notis unicuique subscriptis dictae erant dedicationes Achaeorum i. e. civitatium Peloponnesi foederatarum (cf. ad titulos modo laudatos), cuius nomine se erexisse statuas, i. e. in se recepisse magnum sumptum profitentur scriba Achaeorum eiusque frater, quibus artam intercessisse cum Memmio consuetudinem apparet vel e cognomine Memmiano, quod sibi vindicavit eorum familia, de qua v. stemma p. 209.

1140—1143 Lapides eiusdem exedrae quinque.

1140. 1141 (N. 342. 343.) In arcus tabulis contiguis, a. 0,72: n. 1140 in lapide uno l. 0,89; n. 1141 in lapidibus duobus, quorum prior ad sinistram mutilus l. 0,87, alter l. 1,32.

1142. 1143 (N. 340. 341.) Tabulae duae contiguae tegentes arcum, quarum prior bis fracta l. 1,5; altera l. 0,81.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 254—257. — *Exscripsi.*

[*Exemplum vide pag. 267.*]

1140 Ἱέρων Δεξικράτεος Ἐπιδαύριος τὸν τοῦ υἱοῦ υἱὸν Ἱέρωνα Διονυσίου Ἐπιδαύριον Ἀσκλαπιῶι.

1141 Ἱέρων Δεξικράτεο[ς], Νικαγόρα Καλλιδάμου Ἐπιδαύριοι τοὺς υἱοὺς Ἀσκλαπιῶι.
Εὔνους ἐποίησε.

1142 Ἱέρων Δεξ[ικ]ράτεος Ἐπιδαύριο[ς] τὰ[ν γ]υναῖκα Νικαγόραν Κα]λλιδάμου Ἐπιδαυρί[α]ν Ἀσ[κλ]απιῶι.

1143 Νικαγόρα Καλλιδάμου Ἐπιδαυρία τὸν ἄνδρα Ἱέρωνα Δεξικράτεος Ἐπιδαύριον Ἀσκλαπιῶι.

Restitutio est Cavvadiae, qui hoc familiae stemma delineavit:

Δεξικράτης   Καλλίδαμος
| |
Ἱέρων I. — Νικαγόρα
|
Διονύσιος
|
Ἱέρων II.

Titulus n. 1141, de cuius aetate fere constat e nota sculptoris (v. ad n. 1138), e litteraturae indicio haud mediocriter reliquis videtur antiquior.

1139

I		II	III	IV
ΟΙΑΧΑ ΥΙΟΝ	*periit lapis unus*	ΟΠΛΙΟΝΜΕΜΜΙΟΝΠΟΠΛΙΟΥ ΡΗΓΛΟΝ *vacat*	ΟΙΑΧΑΙΟΙ ΠΟΠΛΙΟΝΜΕΜΜΙΟΝ ΠΟΠΛΙΟΥΥΙΟΝΡΗΓΛΟΝΤΟΝ ΕΑΥΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΛΥΚΟΥΣΕΥΝΟΜΟΥΣ..ΟΙΗΣΕ	
		Τ Ι ΤΟΣΣΤΑΤΕΙΛΙΟΣΛΑΜΠΡΙΟΥΥΙΟΣΛΑ	ΜΠΡΙΑΣ ΚΑΙΤΙΤΟΣΣΤΑΤΕΙΛΙΟΣΛΑΜΠΡΙΟΥ ΥΠΕΡΤΟΥΣΑΧΑΙΟΥΣΑΝΕΘΗΚΑΝ	ΥΙΟΣΤΕΙΜΟΚΡΑΤΗΣ

1140

ΙΕΡΩΝΔΕΞΙΚΡΑΤΕΟΣΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ
ΤΟΝΤΟΥΥΙΟΥΥΙΟΝΙΕΡΩΝΑΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

1141

ΞΝΙΚΑΓΟΡΑΚΑΛΛΙΔΑΜΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙΤΟΥΣΥΙΟΥΣΑΣΚΛΑΠΙΩΙ
spatium centimetrorum 11 vacuum
ΕΥΝΟΥΣΕΠΟΙΗΣΕ

1142

ΡΑΤΕΟΣΕΠΙΔΑΥΡΙΟ/// ΤΑΝ ΥΝΑΙΚΑ
ΛΛΙΔΑΜΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙ/// ΝΑΣ . ΑΠΙΩΙ

1143

ΝΙΚΑΓΟΡ ΑΚΑΛΛΙΔΑΜΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΑΤΟΝΑΝΔΡΑ
ΙΕΡΩΝΑΔ ΕΞΙΚΡΑΤΕΟΣΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

1144 N. 438. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim. In latere summo vestigia statuae et foramina sex. A. 0,26. l. 1,29. cr. 0,75. Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 152 n. 49. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 88. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3346.) — *Exscripsi.*

ΛΟΣ.. ΣΟΝΟΣΚΑ ΙΣΚΛΑΠΙΑΣΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙΤΟΝΑΥΤΩΝΥΙΟΝΜΕΝΑΝΔΡΟΝ
ΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΝΤΑΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Κάλ]λος (vel Φίλ]λος) [Ἰά]σονος κα[ὶ] Ἀσκλαπιὰς Ἀπολλωνίδα
Ἐπιδαύριοι τὸν αὐτῶν υἱὸν Μένανδρον,
πυροφορήσαντα, Ἀπόλλωνι καὶ Ἀσκλαπιῶι.

Nomen dedicantis scribit Cavvadias Παῦλος, quod non rectum esse vel arguit spatium.

1145 N. 617. Lapis calcarius infra fractus. In latere summo foramina duo. A. 0,48. l. 0,45. cr. 0,33. — *Exscripsi.*

ΤΟΡΩΝΑΠΕ Λ ΛΙΩΝΟΣ
ΑΡΓΕΙΟΣΕ Π ΟΙΗΣΕ

Τόρων Ἀπελλίωνος
Ἀργεῖος ἐποί(η)σε.

ΦΟΙΒΩΙΚΑΙΜΕΓΑΛΩΙΜΑΣΚΛΑΠΙΩΙΙΣΑΤΟΜΑΤΗΡ
ΑΡΚΕΣΑΩΣ ΔΑΥΤΩΣΣΥΓΓΟΝΟΣΑΡΧΕΜΑΧΟΣ·
ΧΑΛΚΟΝΟΜΟΙΣΑΝΤΕΣΟΠΩΣΜΝΑΜΕΙΟΝΥΠΑΡΧΗ
ΑΘΑΝΑΤΟΝΛΕΥΣΣΕΙΝΩΞΕΝ_ΝΙΚΑΡΕΤΑΣ
ΑΝΕΠΙΔΑΥΡΟΣΕΘΡΕΨΕΦΙΛΑΠΑΤΡΙΣΕΣΘΛΟΝΕΧΟΥ
ΠΙΟΣΠΑΡΘΕΝΙΗΝΤΑΙΔΩΕΠΙΣΤΑΜΕΝΑΝ ΣΑΝ

Φοίβωι καὶ μεγάλωι μ' Ἀσκλαπιῶι ἵστατο μάτηρ
Ἀρκέσα, ὡς δ' αὔτως σύγγονος Ἀρχέμαχος,
χαλκὸν ἀνεθ[έ]ντες ὅπως μναμεῖον ὑπάρχη
ἀθάνατον λεύσσειν, ὦ ξέν[ε], Νικαρέτας,
ἂν Ἐπίδαυρος ἔθρεψε φίλα πατρίς, ἐσθλὸν ἔχουσαν
εἶδος παρθενίην τ' αἰδῶ ἐπισταμέναν.

Hic illic admodum difficile lectu. Prava scriptura incipiente primo p. Chr. n. saeculo vetustior credi nequit, ut Toron sculptor noster non idem sit atque auctor lapidum n. 772. 1481, sed eius progenies. — Vs. 2 Ν scriptum pro Η. — In versu septimo cum deficeret spatium, ultima syllaba est subscripta, ad quod ut spatium compararetur in versus sequentis fine, eius initium valde confertius est scriptum.

1146 N. 41. Basis quadrangula lapidis calcarii, a. 0,50. l. 0,48. cr. 0,80. In lapidis latere angustiore postea scriptus est n. 1082.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 27 n. 4. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 194. De lectione sua rettulit Baunack, *Aus Epidauros* 3. — Contuli lapidem et *exscripsi* ex ectypo.

ⲒΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΔΙΟΜΗΔΗΝΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΝΠΟΙΗ Τ Α Ν
ΩΜΩΔΙΩΝΑΝΕΘΗ Κ Ε

Ἁ] πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Διομήδην Ἀθηνοδώρου
Ἀθηναῖον, ποητὰν
κ]ωμῳδιῶν, ἀνέ[θ]ηκε.

1147 N. 504. Lapis calcarius, in parte posteriore fractus, in latere summo foramina duo ad aliquid inserendum. A. 0,72. l. 0,61. cr. 0,59.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 194 n. 96. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 174. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3393.) — *Exscripsi*.

ΟΛΥΜΠΙΑΣΚΑΙ
ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣΚΑΙΝΙΚΙΣ
ΤΟΜΠΑΤΕΡΑ ΝΙΚΑΤΑΝ
ΝΙΚΑΤΑ ΕΡΜΙΟΝΗ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Ὀλυμπιὰς καὶ
Ὀλυμπιόδωρος καὶ Νίκις
τὸμ πατέρα Νικάταν
Νικάτα Ἑρμιονῆ
Ἀπόλλωνι καὶ Ἀσκλαπιῶι.

Cf. titulum Hermionicum n. 721.

1148 N. 505. Basis marmorea quadrangula, a. 0,61. l. 0,85. cr. 0,62. Litterae a. 0,025; nota sculptoris 0,015. — *Exscripsi*.

ΔΑΜΟΚΛΗΣΚΑΙΑΣΤΥΛΑΙΔΑΣ
ΟΙΘΙΟΚΛΕΙΑΑΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙΤΟΝΤΑΣ
ΑΥΤ ΩΜΜΑΤΡΟΣΑΔΕΛΦΟΝ
ΠΑΤΡΟΚΛΕΙΔΑΝΑΣΤΥΛΑΙΔΑ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝΤΟΝΑΥΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΑΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

ΞΕΝΟΦΙΛΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΑΡΓΗΟΣΕΠΟΙΣΕ (H superscriptum)

Δαμοκλῆς καὶ Ἀστυλαΐδας
οἱ Θιοκλεί(δ)α Ἐπιδαύριοι τὸν τᾶς
αὐτῶν ματρὸς ἀδελφὸν
Πατροκλείδαν Ἀστυλαΐδα
Ἐπιδαύριον, τὸν αὐτῶν εὐεργέταν,
Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

Ξενόφιλος Στράτωνος Ἀργεῖος ἐποίησε.

De sculptore cf. n. 489. In eius nota littera H superscripta.

1149 N. 355. Tabula lapidis calcarii, fracta ad dextram. In latere summo vestigium cuius longitudo 0,29, ut statuam magnam impositam fuisse pateat. Titulus valde deletus verisimiliter erat versuum quinque. A. 0,27. l. 0,84. cr. 0,72. — *Exscripsi*.

ΝΙ
ΑΥΙ Ε
Σ ΣΤΗΣΕΙ Σ
ΤΗ Κ ΑΗΠΙΩΙΑΝΕΘΗ

Ἡ πόλις τῶ]ν [Ἐπιδαυρίων
- - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - Ἐπιδ[αυ]ρ[ιον ἕνεκ]ε[ν
τῆς εὐεργε]σ[ία]ς τῆς εἰς [αὐτὴν καὶ ἀρε-
τῆ[ς Ἀσ]κλαπιῶι ἀνέθη[κεν.

1150 N. 145. Fragmentum tabulae lapidis calcarii. Ad sinistram, ubi servatus est margo, excipiebat tabula altera. A. 0,16. l. 0,16. cr. 0,11. — *Exscripsit Fredrich*.

ΙΝΑΝΕΘ
ΔΗΜΗΤΡ
ΝΟΙΑΣ

Ἡ πόλις τῶν - -]ων ἀνέθ[ηκε
- - - - - - Δημητρ[ίου
- - - - - εὐ]νοίας [ἕνεκα
[τῆς εἰς αὐτήν.

1151 N. 127. Basis e lapide calcario fabricata, fracta ad dextram. A. 0,70. l. 0,55. cr. 0,35.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 165 n. 11. — *Exscripsi*.

ΑΣΚΛΗΠΙ
ΕΠΑΙΝΟΣΕΛΙΚΩΝΟΣΕ
ΡΙΟΣΑΡΙΣΤΙΝΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΑΝΤΗΝΕΑΥ ΟΥΓΥ
ΚΑΕΥΞΑΜΕΝΟΣΥΠΕΡΑΥ

Ἀσκληπι[ῷ] [Παιῶνι
Ἔπαινος Ἑλικῶνος Ἐ[πιδαύ-
ριος Ἀριστὼ Ἀριστοκράτο[υς
Ἐπιδαυρίαν, τὴν ἑαυ[τ]οῦ γ[υναῖ-
κα, εὐξάμενος ὑπὲρ αὐ[τῆς.

Supplevi dei epiclesim, ad quam apta sunt vestigia. Ἀσκληπιὸς Παιών celebratur Athenis: C. I. A. III 636. Aristoph. Plut. 636.

1152 N. 482. Lapis calcarius, a. 0,73. l. 0,50. cr. 0,42. In eodem lapide posteriore aetate scriptus est n. 1077.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 34. — *Exscripsi.*

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΝ	Διονύσιος Διονυσίου τὸν
ΥΙΟΝΠΥΘΟΚΛΗΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΝΤΑ	υἱὸν Πυθοκλῆ πυροφορήσαντα
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ	Ἀσκλαπιῶι.
ΘΕΟΦΙΛΟΣΕΠΟΙΗΣΕ	Θεόφιλος ἐποίησε.

Primi vel alterius p. Chr. n. saeculi.

Statua a Theophilo facta, cum lapis usurpatus est ut ara Apollinis (n. 1077), manifesto amota erat, verisimiliter rapta a Romanis, ut videatur non sine praestantia fuisse.

1153 N. 16. Lapis quadrangulus una cum statua viri, cui deerat caput, clam effossus m. Iunio a. 1874 inter Polycleti thymelam et Aesculapii templum. A. 0,50. l. 0,63. cr. 0,49. Ante initium versus undecimi exarata παραγραφή.
Cumanudis ex apographo Petridis, Παλιγγενεσία 1874 (d. 18 m. Iulii), n. 2965 et Ἀθήναιον 3, 1874, p. 273. Martha, *Bull. de corr. Hell.* 2, 1878, p. 273. Cavvadias, Δελτίον ἀρχαιολ. 1891, p. 129. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 170. Idem litteris minusculis Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 176. (Kaibel, Epigr. Graeca p. XIX n. 877 *b*. Cougny, Anthol. Palat. III p. 33 n. 215.) Cf. Foucart, *Revue de philologie* 1878, p. 217. — Contuli lapidem et *exscripsi* ex ectypo.

ΑΝΘΕΤΟΜΕΝΜΕΠΙΔΑΥΡΟΣΑΡΙΣΤΕΙΔΑΟΦΙΛΙΠΠΟΝ
ΠΕΡΓΑΜΟΘΕΝΘΕΙΑΣΚΟΙΡΑΝΟΝΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΑΓΛΑΙΣΑΝΔΕΛΛΑΝΕΣΕΠΕΙΠΟΛΕΜΟΓΡΑΦΟΝΑΥΔΑΝ
ΕΚΛΑΓΟΝΑΜΕΡΙΩΝΚΟΣΜΟΝΕΠΕΡΧΟΜΕΝΟΣ
❋
ΕΓΩΠΑΝΤΟΙΩΝΠΑΘΕΩΝΚΑΙΞΥΝΕΧΕΟΣΑΛΛΗ
ΛΟΦΟΝΙΗΣΚΑΤΑΤΕΤΗΝΑΣΙΗΝΚΑΙΤΗΝΕΥΡΩ
ΠΗΝΚΑΙΤΑΛΙΒΥΩΝΕΘΝΕΑΚΑΙΝΗΣΙΩΤΕΩΝ
ΠΟΛΙΑΣΚΑΘΗΜΕΑΣΓΕΓΕΝΗΜΕΝΩΝ ΟΣΙΗ
ΧΕΙΡΙΤΗΝΠΕΡΙΤΩΝΚΑΙΝΩΝΠΡΗΞΕΩΝΙΣ
ΤΟΡΙΗΝΕΞΗΝΕΓΚΑΕΣΤΟΥΣΕΛΛΗΝΑΣ
—ΟΚΩΣΚΑΙΔΙΗΜΕΩΝΜΑΝΘΑΝΟΝΤΕΣΟΚ
ΣΑΔΗΜΟΚΟΠΙΗΚΑΙΚΕΡΔΕΩΝΑ//////////
ΚΑΙΣΤΑΣΙΕΣΕΜΦΥΛΙΟΙΚΑΙΠΙΣΤΙΩΝ
ΚΑΤΑΛΥΣΙΕΣΓΕΝΝΩΣΙΝΚΑΚΑ ΠΑΡΑ
ΡΗΣΕΙΠΑΘΕΩΝΑΛΛΟΤΡΙΩΝΑΠΕΝΘΗ
ΠΟΙΕΩΝΤΑΙΤΑΣΤΟΥΒΙΟΥΔΙΟΡΘΩΣΙΑΣ

Pleniores dat Petridis versus 12: ἀμετρίη, 14: παρατηρήσει, 15: ἀπενθήτους (ΘΗΤ Martha).

Ἄνθετο μέν μ' Ἐπίδαυρος Ἀριστείδαο Φίλιππον
Περγαμόθεν, θείας κοίρανον ἱστορίας,
ἀγλάισαν δ' Ἕλλανες, ἐπεὶ πολεμόγραφον αὐδὰν
ἔκλαγεν, ἁμερίων κόσμον ἐπερχόμενος.

Ἐγὼ παντοίων παθέων καὶ ξυνεχέος ἀλλη-
λοφονίης κατά τε τὴν Ἀσίην καὶ τὴν Εὐρώ-
πην καὶ τὰ Λιβύων ἔθνεα καὶ νησιωτέων
πόλιας καθ' ἡμέας γεγενημένων ὁσίῃ
χειρὶ τὴν περὶ τῶν καινῶν πρήξεων ἱσ-
τορίην ἐξήνεγκα ἐς τοὺς Ἕλληνας,
ὅκως καὶ δι' ἡμέων μανθάνοντες, ὁκό-
σα δημοκοπίη καὶ κερδέων ἀ[μετρ]ίη
καὶ στάσιες ἐμφύλιοι καὶ πιστίων
καταλύσιες γεννῶσιν κακά, παρα[τη-
ρήσει παθέων ἀλλοτρίων ἀπενθή[τους
ποιέωνται τὰς τοῦ βίου διορθώσιας.

Scriptura in Cavvadiae exemplis parum accurate est repraesentata, praesertim littera Omega in lapide formas exhibet recentissimas, neque dubium videtur, quin exaratus sit titulus non ante alterum p. Chr. n. saeculum. Recte igitur iudicavit Kaibel fuisse Philippum e numero scriptorum, quales eluderet Lucianus, Πῶς δεῖ ἱστορ. συγγρ. 16: ἀρξάμενος ἐν τῇ Ἰάδι γράφειν ...., ἰατρικὴν μὲν λέγων καὶ πῆραν καὶ ὁπόσα καὶ τοιαῦτα. Intellexit Martha subscriptum esse laudibus Philippi fragmentum ex ipso eius opere decerptum, immo certo dici potest libri exordium.

Vs. 8 in loco H prioris inceperat lapidarius exarare M, quod correxit. — Vs. 8 et 14 spatium vacuum relictum in vicem interpunctionis. — Vs. 10 ἐξήνεγκα, ut unicus quem deprehendimus hiatus submoveatur, cum elisione appellandum, nisi forte mero errore incisum est pro ἐξήνεγκον. — Vs. 14 sq. »*ut Graeci vitae institutiones corrigant sine dolore edocti malis alienis*« (non cum dolore edocti malis suis).

1154 N. 55. Tabula lapidis calcarii, a. 0,66. l. 0,43. cr. 0,40. Singuli versus inter lineas. In latere ad sinistram contiguo posteriore aetate scriptus est n. 1023 inversa directione.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 88 n. 23. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 195. De lectione sua rettulit Baunack, *Aus Epidauros* 4. — *Contuli.*

Λ Α Υ Δ Ι Α Ν · ΤΙΒ · Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Υ
Π Ο Λ Υ Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Θ Υ Γ Α Τ Ε
Ρ Α Δ Α Μ Α Ρ Ω · Τ//Β · Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Ι
Φ Α Ι Δ Ρ Ι Α Σ Κ Α Ι Π Α Υ Λ Ο Σ Ο Ι
Υ Ι Ο Ι Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι
Σ Ω Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Η Σ Ε Ξ Ε Ν Τ Ο
Λ Η Σ Τ Ο Υ Π Α Τ Ρ Ο Σ · ΤΙΒ · Κ Λ Α Υ
Δ Ι Ο Υ Ξ Ε Ν Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ Α Ν Ε Θ Η
Κ Α Ν · Κ Α Τ Α Τ Η Ν Τ Η Σ Β Ο Υ Λ Η Σ
Κ Α Ι Τ Ο Υ Δ Η Μ Ο Υ Γ Ν Ω Μ Η Ν

Κ]λαυδίαν Τιβ(ερίου) Κλαυδίου
Πολυκράτους θυγατέ-
ρα Δαμαρὼ Τ[ι]β(έριοι) Κλαύδιοι
Φαιδρίας καὶ Παῦλος οἱ
υἱοί, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ
σωφροσύνης, ἐξ ἐντο-
λῆς τοῦ πατρὸς Τιβ(ερίου) Κλαυ-
δίου Ξενοκλέους, ἀνέθη-
καν κατὰ τὴν τῆς βουλῆς
καὶ τοῦ δήμου γνώμην.

Vergentis fere alterius p. Chr. n. saeculi. Memorabile fratres, qui posuerunt lapidem (quorum alter recurrere videtur n. 1471), idem gessisse praenomen: distinguebantur cognominibus. Eorum pater Tib. Claudius Xenocles fuerit idem, qui posuit n. 1431, ut hoc delineari possit stemma:

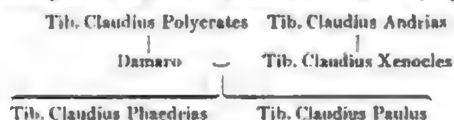

1155 N. 367. Basis marmorea ad sinistram fracta; in summo latere foramen. Tituli, qui quattuor erat versuum, erasi sunt versus primi tres. A. 0,70. l. 0,99. cr. 0,75. — *Exscripsi.*

//
//
//
ΟΥ ΚΑΙΤΙΒ ΚΛΑΥΔΙΟΥΠωλλΙωΝΟC

- - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - -
Ἐπὶ ἱερομναμόνων - - - ο]ου καὶ Τιβ(ερίου) Κλαυδίου Πωλλίωνος.

Supplementum, quod posui, certum videbitur e titulis n. 1156. 1157. De nostri universa aetate constat e n. 997, quo Pollionem sacerdotem fuisse docemur anno p. Chr. n. 187. Erasum sine dubio est nomen imperatoris, cuius memoria damnata erat, ac certe apta est ad donarium in honorem imperatoris positum basis permagna. Quam summa cum probabilitate censebimus sustinuisse statuam Commodi, post cuius mortem decrevit senatus *»statuas, quae undique sunt, abolendas nomenque ex omnibus privatis et publicis monumentis eradendas«* (Vita Commodi c. 20). Titulus igitur positus fuerit aut anno 186 aut inter annos 188 et 192.

1156 N. 402. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim. In summo latere foramina tria. A. 0,34. l. 1,06. cr. 0,78. Titulus difficilis lectu.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 260. Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 157. — *Exscripsi.*

Τ Ο Ν Ο C Ι Ω Τ Α Τ Ο Ν Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Μ Α //
ΙΟΝΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝCΕΒΑCΤΟΝΕΥCΕΒΗΕΥΤΥΧΗ
ΕΓΙCΤΟΝ ΗΙΕΡΑCΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΠΟΛΙCΑΝΕΘΗΚΕΤΟΝCΩΤΗΡΑΤΗC
ΟΙΚΟΥΜΕΝΗC ΕΠΙΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΩΝΑΥΡ ΠΛΗCΜΟΝΟCΚΑΙ
CΤΑΤΕΙΛΙΟΥΛΟΥΚΙΟΥ

Var. lect. Vs. 4 Αὐ[ρ]η. Cavvadias, non recte, nam nec est nec erat Eta, sed spatium vacuum.

Τὸν ὁσιώτατον αὐτοκράτορα Μᾶ[ρ-
κον Αὐρή]λιον Ἀντωνεῖνον εὐσεβῆ εὐτυχῆ
μ]έγιστον ἡ ἱερὰ Ἐπιδαυρίων πόλις ἀνέθηκε τὸν σωτῆρα τῆς
οἰκουμένης· ἐπὶ ἱερομναμόνων Αὐρ(ηλίου) Πλήσμονος καὶ
Στατειλίου Λουκίου.

Non recte honorari Cavvadias putat Marcum Aurelium; Caracallae eodem anno posita est et statua nostra ex aerario ordinario et cum parentibus e fisco sacro n. 1157. — Vs. 1. 2 Cavvadias scribit Μᾶ[ρ.] Αὐρή]λιον, vs. 3 in. ἀρχιερέα μ]έγιστον, pro quo Blinkenberg proponit Παρθικὸν μ]εγ., contra spatium omnia.

1157 Magna basis a. 0,30, composita e lapidibus duobus: *A* (n. 389) l. 0,28. cr. 0,71. fractus in partes tres; *B* (n. 90) + *B′* (n. 301) l. 0,44.
A Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 106. 107. — *A*, *B* et *B′* a se composita Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 156. — *Exscripsi.*

A

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΜΑΥ
ΡΗΛΙΟΝΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΟΣΛΣΕΠΤΙΜΙΟΥΣΕΟ
ΗΡΟΥΣΕΒ·ΑΡΑΒΙΚΟΥΑΔΙΑΒΗΝΙΚ
ΥΙΟΝ ►
ΗΠΟΛΙΣΕΚΤΩΝΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΙΚΩΝΠΟΡΩΝΕΠΙΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΩΝ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ ►
ΛΣΕΠΤΙΜΙΟΝΣΕΟΥΗΡΟΝ
ΠΕΡΤΙΝΑΚΑΑΡΑΒΙΚΟΝ ►
ΑΔΙΑΒΗΝΙΚΟΝ · ΣΕΒ ►

B

ΙΟΥΛΙΑΝΔΟΜΝΑΝΣΕΒ
ΓΥΝΑΙΚΑΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΛΣΕΠΤΙΜΙΟΥΣΕΟΥΗΡΟΥ
ΠΕΡΤΙΝΑΚΟΣΣΕΒ
B′
ΤΣΤΑΤΕΙΛΙΟ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ(ᾶρκον) Αὐ|ρήλιον Ἀντωνεῖνον αὐτο|κράτορος Λ(ουκίου) Σεπτιμίου Σεο[υ]|ήρου Σεβ(αστοῦ) Ἀραβικοῦ Ἀδιαβηνικ[οῦ] | υἱόν,

Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Λ(ούκιον) Σεπτίμιον Σεουῆρον | Περτίνακα Ἀραβικὸν | Ἀδιαβηνικὸν Σεβ(αστόν),

Ἰουλίαν Δόμναν Σεβ(αστήν), | γυναῖκα αὐτοκράτορος | Λ(ουκίου) Σεπτιμίου Σεουήρου | Π[ερτίνακος Σεβ(αστοῦ)

ἡ πόλις ἐκ τῶν ἱερομναμονικῶν πόρων ἐπὶ ἱερομναμόνων [Αὐρ(ηλίου) Πλάτωνος καὶ] Τ(ίτου) Στατειλίου [Λαμίου.

Cf. n. 1156, e quo hieromnemonum nomina restituit Blinkenberg. — Monumentum, ut intellexit Cavvadias, non erectum est ante a. 198, quo in societatem imperii receptus est Caracalla. Huic ipsi anno fuerit adsignandum, cum desit Septimii Severi cognomen Parthici, quod accepit a. 199. Memorabile est rempublicam sumptum imposuisse hieromnemonum aerario (cf. praemonita ad caput *D*, p. 237), ut tum certe constet eam in potestate sua habuisse sacri reditus.

1158 N. 441. Tabula lapidis rubescentis, fracta ad dextram, a. 0,30. l. 0,60. cr. 0,30.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 30 n. 11. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 227. Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 261. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 43. — *Exscripsi.*

ΦΡΟΥΡΙΑΝΤΡΑΝΚΥ
ΓΥΝΑΙΚΑΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟ
ΟΥΓΟΡΔΙΑΝΟΥΣΕΒΕΚΤΩ
ΟΥ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

Var. lect. Vs. 3 extr. ΕΚΤΑ Cavvadias (corr. Blinkenberg).

Φρουρίαν Τρανκυ[λλῖναν], | γυναῖκα αὐτοκράτορο[ς θε]|οῦ Γορδιανοῦ Σεβ(αστοῦ) ἐκ τῶ[ν θε]|οῦ χρημάτων.

Vs. 1 pro nomine coniugis imperatoris Gordiani Furiae Sabinae Tranquillinae in nummis etiam Φρουρία scribunt Graeci (v. Prosopogr. Imp. Rom. II p. 102 n. 412); videntur voluisse vitare Furiarum recordationem. — Vs. 2. 3 Μάρ]κου supplet Cavvadias, quae tamen divisio cum a more abhorreat, scribendum potius erit θε]οῦ, ut titulus exaratus videatur post mortem Gordiani a. 244. — Vs. 3 extr. ἐκ τῶ[ν τοῦ θε]οῦ Blinkenberg, perbene, sed e spatii ratione non credendus est fuisse articulus; idem est fiscus, qui n. 1157 audit ἱερομναμονικοὶ πόροι. (Baunackii ἐκ τ[ῶν τοῦ δάμ]ου repudiandum et propter spatium et propter divisionem.)

1159 Athenis in museo statua marmorea Minervae stantis (imaginem v. Ἐφημ.), reperta ibidem ubi n. 1004. Plinthus semirotundus inmissus est basi lapidis caerulei, in qua titulus. Statua a. 0,49; basis a. 0,05. l. 0,23.
Petersen, *Athen. Mitth.* 11, 1886, p. 320. Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, p. 256 et tab. 12. Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου n. 276. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 81. — *Exscripsi.*

ΠΑΤΡΟΚΛΕ..Ν..ΗΝΑΣΚΛΗΠΙΩΕΙΣΑΤ'
ΑΘΗΝΗΝ
ΑΣΚΑΛΟΥΕΚΓΑΙΗΣΣΩΣΤΡΑΦΕΡΩΝΓΕ
ΝΕΘΛΙΣ
ΩΣ ΑΥΡ·ΝΙΚΕΡΩΤΟΣ

Πατροκλ[έης] Ε[ὐ]ίπ[π]ου Ἀσκληπιῷ εἷσατ' | Ἀθήνην, | Ἀσκάλου ἐκ γαίης σῶστρα φέρων Γ[εν]έθλις. | Ἐπὶ ἱερέ[ως Αὐρ(ηλίου) Νικέρωτος.

Supplevit Petersen, scribens quidem γενέθλις, quod correxit Cumanudis apud Stais. Neque cum Petersenio interpretandum (vs. 2) »oriundus ex Ascalo«, sed »praemium obtulit reditus ex itinere Ascalum suscepto«. Vs. 1 extr. scripta est apostrophus. De eponymo cf. n. 1020.

II. DEDICATIONES VARIAE.

1160 N. 522. Lapis calcarius, a. 0,47. l. 0,45. cr. 0,38. — *Exscripsi.*

ΑΓΑΘΟΔΑΙΜΟΝΟΣ
ΑΓΑΘΑΙΣ ΤΥΧΑΙΣ

Ἀγαθοδαίμονος, | Ἀγαθαῖς Τύχαις.

Tertii, fortasse vel quarti a. Chr. n. saeculi. Vs. 1 Sigma spatio deficiente est superscriptum.

1161 N. 470*a*. In eodem lapide, in quo n. 982. — *Exscripsi.*

ΑΓΓΕΛΩΝ
Circulus n. 3
(p. 186)
ΝΑ

Ἀγγέλων. | να'.

Ara dedicata angelis Christianis.

1162 N. 546. Ara e lapide calcario rubescente fabricata, reperta antiquo loco suo ab aedificio *E* (de quo vide lemma n. 1169) inter septentriones et orientem. A. 0,72. l. 0,93. cr. 0,63. — *Exscripsi.*

ΑΘΑΙ/ΑΙΑΣΕΡΓΑΝΑΣ	Ἀθαν[α]ίας Ἐργάνας.
Circulus n. 5 (p. 187) ΙΒ	ιβʹ.

Saeculo a. Chr. n. quarto non recentior.

1163 In eodem lapide, in quo n. 1286. In versibus quarto et quinto locus in exemplo meo circulo notatus ab operariis paulo altior relictus est, quem respicit scriptura. Valde detritus; lectio non certa. — *Exscripsi.*

Λ Ο	- - - - - -
Ε ΟΙ	- - - - - -
ΑΙΙ ////// ΑΕΙΙΑ	- - - - - Ἀ-
ΘΑ ○ ΝΑ Α	θανα[ί]α
ΤΡ ΑΙ	- - - -

1164 N. 469. Lapis calcarius, repertus teste Cavvadia (Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 161) prope latus meridionale aedificii in forma eius signati littera Ω. A. 0,48. l. 0,67. cr. 0,54.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 24 n. 21. — *Exscripsi* et ectypum confeci.

ΑΜΜΩΝΟΣ	Ἄμμωνος.
Circulus n. 26 (p. 188) ΛΗ	ληʹ.

Conicit Cavvadias (Τὸ ἱερὸν l. l.) aedificium Ω fuisse aedem dedicatam ab Antonino senatore Ἀσκληπιῷ καὶ Ἀπόλλωνι ἐπίκλησιν Αἰγυπτίοις (Paus. 2, 27, 6). Quod si verum est, ara nostra ab initio alio collocata esse loco est credenda, ineunte enim quarto a. Chr. n. saeculo non est recentior.

1165 N. 42. Lapis calcarius, ad sinistram fractus. A. 0,54. l. 0,26. cr. 0,41. Litterae altae vs. 1 0,04; vs. 2 0,03.

Baunack, Philologus 54, 1895, p. 43. — *Exscripsi.*

ΙΝΟΩΙ	Ἀντ]ινόωι
////ΙΑϹ	- - - ιας.
Pars dextra circuli n. 32 (p. 189) ΛΕ	λεʹ.

Restitutio versus prioris, quam dubitanter protulit Baunack, certa est propter residuum litterae Tau ab eo omissum.

1166 N. 299. Angulus superior sinister stelae aetomate ornatae. A. 0,32. l. 0,28. cr. 0,17. Litterae a. 0,037. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛ/	Ἀπόλ[λωνι - - -

1167 »Inter rudera Asclepiei permagnam Villoisonus inscriptionem vidit, cuius haec tantum verba in schedis posuit, quod cetera legere non potuit« Boeckh, C. I. G. 1174. Eadem ediderat Pouqueville, *Voyage de la Grèce*, 2. *éd.*, T. 5 p. 212 n. 2.

ΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ	Ἁ πόλις] τῶν Ἐπιδαυρίων
ΑΠΟΛΛΩΝΙ	Ἀπόλλωνι.

1168 Athenis in museo (n. 10794) folium lauri aeneum. l. 0,063. — *Exscripsi.*

Ρ	ρʹ.
ΑΠΟΛΛΩΝ	Ἀπόλλων.

Rho superscriptum quid significet incertum. Cogitari potest de numero inventarii.

1169 Athenis in museo n. 10869. Fragmentum de margine vasis aenei, repertum prope latus meridionale aedificii, quod in formis Cavvadiae signatum littera E ab eodem viro doctissimo habetur »τὸ παλαιὸν ἱερόν« (cf. Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 128 sq.). L. 0,20.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 9. — *Delineavit Gilliéron*; repraesento ad duas ex tribus partes verae magnitudinis redactum.

ΤΟ[... ΠΟΛΛΟΝΟΣΕΜΙ ΤΟ ΠΥΘΙΟ

Τοῦ [Ἀ]πόλλωνός εἰμι τοῦ Πυθίου.

1170 N. 123. Lapis quadrangulus, a. 0,61. l. 0,51. cr. 0,42.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 24 n. 64. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 163. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3338.) Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 265. — *Exscripsit Fredrich*; *contuli.*

ΑΠΟΛΛΩ	Ἀπόλλω[νι Ὑ-
ΠΑΤΑΙΩ	παταίῳ
ΠΑΥϹΑΝΙΑϹ	Παυσανίας
ΚΑΙΚΩΜΑϹΙ	καὶ Κωμάστ-
ΟϹ	ας.
Circulus n. 10 (p. 187) ΟΖ	οζʹ.

Vs. 3 extr. ΑΝΤΑϹ Cavvadias (corr. Blinkenberg).

Supplevit Cavvadias, neque fugit eum cognomen dei derivatum esse ab Hypata, Thessaliae urbe.

1171 Stela marmorea, cuius pars inferior ad minorem latitudinem est contracta, pars summa conformata in speciem capitelli prominentis. Reperta antiquo loco suo ante aedificium *K*. A. 0,86. l. 0,26. cr. 0,24. — *Exscripsi.*

ΠΟΛΛ
ΡΗCΤΗΡΕΙΟΥ
ΙΔΙΟC
C
ΤΙ ΝΟ//C
ΜΕ

Ἀ]πόλλ[ωνος
Χρ]ηστηρίου.
Αὐφ(?)]ίδιος - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -

1172 N. 571. Basis rotunda e lapide calcario sine ullo ornamento facta, reperta antiquo loco suo in stadio. A. 1,05; diametros 0,655.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1895, p. 182 adn. 3 (cf. Πρακτικὰ τῆς ἀρχαιολ. ἑταιρίας 1894, p. 13). Idem, Ἀθηνᾶ VI, p. 4. Idem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 107. — *Exscripsi* et confeci ectypum. Imago ad quintam partem verae magnitudinis est redacta.

ΧΑΡΜΑΝΤΙΔΑΣ ΛΑΔΑ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ:ΑΠ ΛΛΩΝΙ
ΑΣΣΚΛΑΠΙΩΙ:ΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΘΡΑΣΥΜΗΔΗΣ:ΕΠΟΙΗΣΕΝ

Χαρμαντίδας [Ἀγα]λάδα
Ἐ]πιδαύριος Ἀ[πό]λλωνι,
Ἀσσκλαπιῶι ἀνέθηκεν.
Θρασυμήδης ἐποίησεν.

Vs. 1—3 στοιχηδὸν scripti. Thrasymedes sculptor, ut non fugit Cavvadiam (qui etiam supplevit), sine dubio non diversus ab auctore statuae Epidauriae Aesculapii ex auro et ebore factae (Paus. 2, 27, 2), qui idem fecerat templi portam et tectum (n. 1484 vs. 45 sq., cf. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I p. 17 adnot.).

1173 Basis quadrangula, fracta ad sinistram. A. 0,30. l. 0,73. cr. 0,63.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 264. — (Non vidi.)

Δ]αμοκλῆς
Ἀπ]όλλωνι, Ἀσκλαπιῶι ἀνέθηκε.

Secundum Cavvadiae de litterarum formis relationem fuerit quarti vel tertii a. Chr. n. saeculi.

1174 N. 365. Tabula lapidis calcarii utrimque fracta. A. 0,295. l. 0,56. cr. 0,47.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 17 n. 5. — *Exscripsi.*

ΟΡΑΑΠ ΛΛΩΝΙ ΣΚΛΑ Ι

Var. lect. Initium sic dat Cavvadias: ΟΑΡΑΠΟΛΩ, extr. ΑΠΙΟ.

- - γ]όρα Ἀπ[ό]λλωνι, [Ἀ]σκλα[π]ιῶι.

Saeculi quarti vel tertii.

1175 N. 19. Lapis niger rectangulus, olim in aedicula Sancti Ioannis, a. 0,30. l. 1,50. cr. 0,45. Cum in summo latere desint foramina, Foucart epistylium aediculae censet fuisse.

Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 145*b*. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 112. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3343.) — *Exscripsi.*

ΝΙΚΟΚΡΑΤΙΣΔΑΜΟΝΙΚΑ ΔΑΜΟΣ ΡΑΤΟΣ
ΔΑΜΟΤΕΛΗΣΔΑΜΟΚΛΕΥΣΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ
ΚΑΙΚΑΛΛΩΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙΑΝΕΘΗΚΑΝ

Var. lect. Vs. 1 extr. Σ omittit Foucart (supplens genetivum).

Νικοκρατίς, Δαμονίκα, Δαμόσ[τ]ρατος,
Δαμοτέλης Δαμοκλεῦς Ἐπιδαύριος
καὶ Καλλὼ Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι ἀνέθηκαν.

Damoteles pater, Callo mater fuerit hominum versu primo indicatorum. Titulus videtur quarti a. Chr. n. saeculi, ut vel ex aetate pateat stare non posse quod coniecit Foucart, Callonem nostram eam esse, cuius historiam mirabilem Diodorus 32, 11 evenisse refert triginta annis post Alexandri Balae mortem, non »*à l'époque de Philippe*«, ut ait Foucart.

1176 N. 417. Lapis quadrangulus calcarius, a. 0,67. l. 0,47. cr. 0,30.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 31 n. 13. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 132. — *Contuli.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΑΣΚΛΑΠΙΩ
ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣ

Circulus n. 10 (p. 187) Circulus n. 13 (p. 187)
(Numerus non conspicuus)

Ἀπόλλωνι,
Ἀσκλαπιῷ
Κλαυδιανός.

1177 Chandler, Inscr. II 141 p. 82. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* IV p. 143 = 2. *éd.* T. 5 p. 242 n. 3. Ex his et e schedis Villoisoni Boeckh, C. I. G. 1175. Ex apographo Virleti *Expédition de Morée* II p. 197 n. 4 et Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 146.

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΑΣΚΛΗΠΙΩ
ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣ

Ἀπόλλωνι,
Ἀσκληπιῷ
Κλαυδιανός.

Var. lect. Vs. 3 extr. ΝΟΙ Vill., ΝΩΙ Pouq., ΟΣ omittit Virl.

1178 N. 503. Fragmentum tabulae e lapide calcario factae, quae tegebat basim. A. 0,33. l. 0,53. cr. 0,57. — *Exscripsi.*

ΛΑΔΗΣΤ ΓΑ
ΔΩΡΟΥΚΑΛΛΙΚΩΛΛΚ
ΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠ

Ἀστυ]λα[ί]δας Τ[ιλίπ]πα, - - -
..δώρου, Καλλικῶ Ἀλκα[μένους (s. Ἀλεξ[άνδρου, alia)
Ἀ]πόλλωνι, Ἀσκλαπ[ιῶι.

1179 *A* N. 57. Fragmina duo contigua tabulae marmoreae marginatae, a. 0,63. l. 0,54. cr. 0,12. Versum 7. 8 litterae reliquis multo minores. — *B* N. 251. Frustulum cum litteris plane aequalibus atque *A*; margo dexter servatus. A. 0,16. l. 0,19.

A Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 554 n. 7. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 130. *A* et *B* a se composita Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 267. De lectione sua rettulit Baunack, Philologus 54, 1895, p. 38. — *Exscripsi.*

A

ΑΠΟΛΛΩΝΙΜΑ
ΕΚΘΗΛΕΑ
ΙΑΚΑΙΠΥΡΙΑ
ΜΕΝΟΙΣΠΑΣ
ΥΠΑΤΟΥΡ
ΙΑΣΤ
ΛΓ
Μ

B

ΜΥ
Σ

Ἀπόλλωνι Μα[λεάτᾳ καὶ Ἀσκλαπιῷ
ἐκ θεμελ[ίων τὸ ..... καὶ ......
ια (vel τα) καὶ πυρασ[τήρια σὺν τοῖς κατεσχισ-(?)
μένοις πάτ[ιν ἀνεσκεύασεν ἐπ' ἀνθ-
υπάτου Ῥ[......., ἐπιστάθεὶς ἐκ] Μυ-
τιλήνας Τι[βέριος (s. Τί[τος) - - - - - -]ς
στρ - - -
μ - - -

Non video, quis alius locus assignari possit frustulo *B* nisi quo collocatum est a Blinkenbergio; primum versus sexti signum aut Σ erat aut Γ. Supplementa Μα[λεάτᾳ (vs. 1) et θεμελ[ίων (vs. 2) dedit Cavvadias, πυρ[αστήριον (vs. 3) et πάτ[ιν (vs. 4) Blinkenberg, reliqua sunt mea.

1180—1183 N. 481. Basis statuae, sine dubio Victoriae, reperta antiquo loco suo ab aedificio *E* ad orientem versus, redacta est in formam prorae (v. imaginem apud Blinkenberg, *Asklepios*) et fulta plintho, in quo ectypae repraesentantur undae. In summa parte vestigium pedis sinistri Victoriae et magna foramina tria. A. 0,52. cr. 1,15. longitudo lateris alterius 0,31, alterius 0,72. Titulus n. 1180 est in latere antico tabulae prominentis, quae tegens basim repraesentat navis marginem; n. 1181—1183 in altero laterum longiorum, n. 1182 quidem in tabula tegente, n. 1181 et 1883 in ipsa basi: n. 1181 scriptus est inter remos exsculptos; n. 1183 in navis alvei campo cavato. Titulus n. 1180 difficilis, n. 1182 perdifficilis lectu.

Cavvadias, Ἀθηνᾶ 3, p. 650. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 18—20. N. 1180. 1182 Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3 p. 154. N. 1183 Idem, *Asklepios* p. 124 n. 13. — *Exscripsi* n. 1180. 1182; *contuli* n. 1181. 1183.

1180

ΓΙ
ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΕΥΑΝΔΡΟΣΚΑΙΤΟΣΤΡΑΤΕΥ
ΑΠΟΤΩΝΠΟΛΕΜΙΩΝ
ΤΟΙΣΘΕΟΙΣ

1181

ΝΙΚΩΝΙΑΡΟΚ ΛΕΟΣΕΠΟΗΣΕ

1182

L Ι
ΟΙΑΡΕΥΣ ΙΣΤΑΡΧΟΣ ΤΑΙΙΤ
ΛΑΚΡΙΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΓΥ ΑΜΟΚ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

1183

ΛΕΥΚΙΟΣΜΟΜΜΙΟΣΛΕΥΚΙΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣΥΠΑΤΟΣΡΩΜΑΙΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΗΠΙΩΙΥΓΙΕΙΑΙ

Var. lect. N. 1180 vs. 1 omittunt Cavv. Blinkenb. || vs. 2 Τιμοκ[ράτης(?)] γραμμα[τεύς] Cavv., Τιμοκ[ρί(?)]της γραμματεύς Blinkenb. || vs. 3 Εὔανδρος αποστρα - - Cavv., Εὔαν[δρ]ος [κ]αὶ τοὶ στρατ[ᾶται(?) Blinkenberg (de huius versus lectione sum certus).

N. 1182 vs. 1 omittunt Cavv. Blinkenb. || vs. 2 Ὁ ἱαρεύς Ὄφιλος(?) Cavv. (nil amplius), Ὁ ἱαρεύ[ς - - Ἀρι]στοφυλε[.] τ' Ἀριστοκράτευ[ς] Blinkenb. || vs. 3 Λάκριτος(?) Ἀριστοκράτευς(?) Cavv. (nil amplius), Λακρίτου - - γραμμ[α]τεύς. [Δ]αμο - - Blinkenb. || vs. 4 Καλλικράτης(?) Cavv. (nil amplius), Καλλικρά[της] Ἀθηναῖος Blinkenb. || vs. 5 ἐποίησε Blinkenb., supplementi signis errore, ut per litteras mihi indicavit, omissis.

1180

- - -
Τιμοκράτης γραμματεύς.
Εὔανδρος καὶ τὸ στράτευ[μα
ἀπὸ τῶν πολεμίων
τοῖς θεοῖς.

1181

Νίκων Ἱαροκλέος ἐπόησε.

1182

- - - - - - - - - - -,
ὁ ἱαρεὺς [Ἀρ]ίσταρχος, - - - -
Λακρίτου γραμματ[ε]ύ[ς, Δαμοκ - -.
Καλλικράτ[ης] Ἀθηναῖος
[ἐπόησε.

1183

Λεύκιος Μόμμιος Λευκίου
στραταγὸς ὕπατος Ῥωμαίων
Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι, Ὑγιείαι.

Sculptoris notam n. 1181 Cavvadias censet litteras exhibere quarti a. Chr. n. saeculi et pertinere ad titulum n. 1180; diiudicari non posse, utrum n. 1182 eodem an posteriore tempore sit exaratus. Equidem crediderim n. 1180 esse dedicationem statuae, n. 1182 dedicationem baseos eodem tempore, tertio fere saeculo, oblatarum; Niconem fecisse statuam, Callicratem basim. Apparet opus, quod suo nomine signavit Mummius, antiquitus dedicatum fuisse ob victoriam navalem duce Euandro quodam reportatam, neque quidem dubium videtur quin reportata sit ab Epidauriis, cum et patriam suam non indicent dedicantes et nomina tituli n. 1182: Aristarchus et Lacritus recurrant in uno et eodem titulo n. 992. Crediderim pugnam eam evenisse, cum urbes Argivas tenuit Nabis tyrannus et cives etiam Troezenii pro eo trans mare dimicaverunt; cf. titulos n. 497 et 756.

1184 N. 161. Parva ara marmorea quadrangula, fracta in duas partes. In latere summo excavatio rotunda. A. 0,33. l. 0,12. cr. 0,10. — Quae desunt scripturae, consulto videntur deleta.

Baunack, *Aus Epidauros* 2. *d.* Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 138. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 269 n. IV. — *Exscripsi.*

ΤΟΝΔΥΜΙΝΒΡΑCΙ
ΔΑCΞΥΝΗΙΟΝΙCΑ
ΤΟΒΩΜΟΝ
ΦΟΙΒΕΠΑΤΕΡΚΑΙ
ΠΑΙΔΙΤΕΩΚΑΙΤΕ//
ΟΓΕΝCΘΛΗ
ΟΥΝΕΚ ΝΟC
ΑΚΕCΑ ΙΓΕΩ
Γ Ι ////////////////////
//////////////////// Α
//////////////////// Γ
Κ ////////////////////
Τ ////////////////////
Ξ ////////////////////
Ρ Ι ////////////////////
Ι ////////////////////

Var. lect. Vs. 6. 7 τ[ῆ] | γενεθ[λ]ῃ Baun. || vs. 7 οὕνεκ . . . νος Baun., οὕνεκ - - - ς Cavv., οὕνεκα . . . . κς Blinkenb. || vs. 8 ἀκεσ . . . ντεω Baun., ἀκεσ - - τω Blinkenb. Nil nisi ἀκεσ - Cavv.

Τόνδ' ὑμὶν Βρασί|δας [ξ]υ[ν]ήϊον ἔστα|σε βωμόν, |
5 Φοῖβε πάτερ καὶ || παιδὶ τεῷ καὶ τε[ῇ]ι γενέθλῃ, |
οὕνεκ' [ὄ]νυξ(?) | ἀκέστα[ι - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - -

1185 N. 218. 204. Fragmina duo eiusdem tabulae e lapide rubescente; utriusque fragmenti margo inferior servatus. *a* a. 0,07. l. 0,22. cr. 0,05. *b* a. 0,105. l. 0,20. cr. 0,05.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 126 n. 15. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 19 n. 7.) — *Exscripsi.*

a

ΙΗΤ
ΙΗΝΗΥΚΟΙ
ΙΔΙΑCΩ ΑΚΕCΩ ΤΕΙ
ΑΥΘΙCΔΑΥΘΥΓΕΙΑΝΕΙCΙ
ΑΛΛΑCΥΜΕΝΤΟΥΤΟΙCΦΡΕΝΑ
ΗΜΕΤΕΡΗΙΔΗΜ ΙΕ ΥΛ

b

ΙΑΕΛ
ΗCΔΕC
ΙΘΕΑΙΪΕΡΟ
ΕΥΧΗCΙΑΛ
CΕΥΜΕΝΟΥCΙΙ
ΑΩΝΙΓΟΙΚΟΥΜΕΝΗC
ΤΟΙC

Varia lectio Blinkenbergii. *a* vs. 1 ΙΗΙ || vs. 2 in. ΝΝΗ || vs. 5 extr. omissum Ι || vs. 6 extr. omissa ΥΛ. — *b* vs. 4 in. omissum Θ, tum ΑΙΙΕ || vs. 7 in. omissum Α; extr. omissum C || vs. 8 ΤΟΙCΓΙ.

a

. . . . . . ἰὴ Π[αιάν
καλ]ὸν ὕμνο[ιμεν
ἠ]δ' Ἰασὼ Ἀκεσώ τε
αὖθις δ' αὖθ' Ὑγίειαν εἰς
5 ἀλλὰ σὺ μὲν τούτοις φρέν[α
ἡμετέρῃ δὴ μ - - - -

b

- - - -
Μα]λεᾶτ[α -
- ης δὲ σ - (s. δεσ[ποτ -)
Θεᾷ ἱερο -
5 εὐχῇς ἰλα -
- ς εὐμενοῦς (sed vide infra)
Ἀπόλ]λωνι γ' οἰκουμένης

Titulus tenuiter altero vel tertio p. Chr. n. saeculo insculptus continebat in *a* hymnum versibus dactylicis conscriptum, sed *b* vs. 6. 7 non quadrant ad metrum neque quod in versu septimo est Γ, credi potest aut lineola indicata esse apostrophus (γ') aut compendium numeri locum habuisse in carmine. Crediderim igitur scripturam divisam fuisse in columnas, quas vocant, et subscriptum aliquid pedestri sermone conceptum: haud inepte conieceris Ἐπὶ ἱερέω]ς Εὐμένευς [ὁ δεῖνα Ἀσκληπιῷ, Ὑγιείᾳ, Ἀπόλ]λωνι, γ' οἰκουμένης [εὐεργέταις μεγίσ]τοις.

Ad *a* conferas hymnum Ptolemaide repertum *Revue archéol.* 1879, I, p. 70 (cuius alterum exemplum esse C. I. A. III add. 171 *c* intellexit Ericus Preuner, Mus. Rhen. 49, 1894, p. 315) vs. 5 sq.: ἰὴ Παιάν, Ἀσκληπιόν - -, τοῦδε καὶ ἐξεγένοντο Μαχάων καὶ Ποδαλείριος ἠδ' Ἰασὼ Ἀκεσώ τε - - σὺν - - Ὑγιείαι et C. I. A. III add. 171 *b* vs. 15 sq. ἰὴ Παιάν, ἠδ' Ἰασὼ Ἀκεσώ τε - - σὺν ἀμωμήτῳ Ὑγιείᾳ. — ἠ]δ' (vs. 3) est Blinkenbergii, reliqua supplementa mea. — Vs. 4 notandum vitium metricum. Ad sensum conferas hymnum Pergamenum n. 324 vs. 13 sq. ἀντῆσι Θεοῖο παιῶνι κλυτῷ, Θεσπεσίην Ὑγίειαν ἐς ἀγλαὰ δώματ' ἄγοντι.

b vs. 4. 5 indicata est diaeresis; cf. ad n. 995.

1186 N. 156. Pars superior columnae rotundae sine striis e lapide calcario factae, supra simplici cymatio instructae. In summo latere est foramen ad inserendum donarium. Titulus est ipsi columnae inscriptus. A. 0,19. diametros 0,20.

Baunack, *Aus Epidauros* 4. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 269 n. 5. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 111. — *Exscripsi.*

ΕΥΘΥΜΑΧΟΣ	Εὐθύμαχος
ΑΝΕΘΗΚΕ	ἀνέθηκε
ΑΡΤΕΜΙΔΙ	Ἀρτέμιδι.

Dianae templum in sacro Epidaurio testatur Pausanias 2, 27, 5; cf. lemma n. 1187.

1187 N. 313. Ara e lapide calcario, quae est antiquo loco suo ante latus ad orientem spectans aedificii, quod Cavvadias in forma sua signatum littera Γ sine dubio recte indicat fuisse templum Dianae. A. 0,74. l. 1,40. cr. 0,51.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 165 n. 13. Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 134. — *Exscripsi.*

ΑΡΤΑΜΙΤΙ	Ἀρτάμιτι.
Circulus n. 11 (p. 187) ΜϘ	μϙ'.

1188 N. 77. Stela lapidis calcarii, superne ad sinistram fracta. A. 0,86. l. 0,35. cr. 0,28. — *Exscripsi.*

Ε Μ Ι Τ Ο C
Λ Ο Λ
Φ Ε
Circulus n. 11
(p. 187)
N Z

Ἀρτ]άμιτος.
- - - - -
- - - - -
ϛ'.

1189 Athenis in museo parva statua marmorea Minervae armatae invadentis, reperta in aedificio *K*, de quo vide lemma n. 1004. In basi elliptica ad sinistram fracta titulus. Statua cum basi a. 0,64; basis l. 0,43.

Petersen, *Athen. Mitth.* 11, 1886, p. 316. Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, tab. 12; p. 251. 255. Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου n. 275. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 148. — *Exscripsit Fredrich.*

ΡΟCΤΑΓΗΑΛΕΞΑΝΔΡΟCΤΗΝΑΘΗΝΑΙΑΝΤΗΑΡΤΕΜΙΔΙ

Π]ροσταγῇ Ἀλέξανδρος τὴν Ἀθηναίαν τῇ Ἀρτέμιδι.

Θεοῦ π]ροσταγῇ scripsit Petersen, quem sequuntur reliqui, non recte, necesse enim foret Τῆς s. Τοῦ Θεοῦ (ὁ Θεός = Aesculapius v. n. 956 vs. 6. 1258). Ad quod cum spatium non sufficiat — iudice Peterseuio deesse possunt litterae quattuor vel quinque, sed ex imagine, cum etiam ad sinistram aliquid spatii vacuum relictum esse credendum sit, ne tantum quidem scripturae periisse dixeris —, scripsi tantum Π]ροσταγῇ, quod idem fere fuerit atque κατ' ὄναρ. — Cf. n. 1256.

1190 Athenis in museo Hecatae triformis statua marmorea, a. 0,77, reperta metros fere quinque a templo Aesculapii versus septentriones prope templum Dianae, de quo vide lemma n. 1167. In basi elliptica titulus.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 152 n. 48. Idem, ibidem 1885, tab. 2 n. 12. Idem, Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου n. 303. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 141 et tab. 9 n. 27. Idem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 134. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

ΑΡΤΕΜΙΔΙ ΕΚΑ.. Η Ι
ΕΠΗΚΟΩΙ ΦΑΒΟΥΛΛΟΣ

Ἀρτέμιδι Ἑκά[τ]ῃ
Ἐπηκόῳ Φάβουλλος.

1191 N. 384. Lapis rectangulus calcarius, a. 0,53. l. 0,59. cr. 0,53.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 123 n. 12. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 126. — *Exscripsi.*

ΑΡΤΑΜΙΤΟΣΕΝΟΔΙΑΣ — Ἀρτάμιτος Ἐνοδίας.

ΝΓ — νγ' s. νε'.

In latere dextro angustiore circulus
(cf. p. 187 n. 11)

Videtur tertii a. Chr. n. saeculi.

1192 N. 283. Fragmentum lapidis calcarii. Margo inferior servatus. A. 0,10. l. 0,22. cr. 0,24. — *Exscripsi.*

ΝΟΔ
ΑΝΘ

[Ἀρτέμιδι
Ἐ]νοδ[ίαι
Ἀνθ[ος.

1193 N. 368. Lapis calcarius quadrangulus, a. 0,38. l. 0,32. cr. 0,27.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 20 n. 12. — *Exscripsi.*

ΠΟΠΛΙΟΣ
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ
ΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΕΦΕΣΙΑΙ
Circulus n. 11 (p. 187) ΚΔ

Πόπλιος
Ἐπαφροδίτου
Ἀρτέμιδι
Ἐφεσίᾳ.
κδ'.

Circulus barbare mediis versibus l. 2 est insculptus, numerus κδ' inscriptus litteris versus alterius ultimis ΟΥ.

1194 N. 478. Lapis calcarius rectangulus, qui demo adhibitus ad sustinendum donarium novicium repertus est antiquo loco suo ante aedificium *K*, de quo vide lemma n. 1004.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 122 n. 4. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 127. — *Exscripsi.*

ΑΡΤΑΜΙΤΟΣ
ΛΥΣΑΙΑΣ

Ἀρτάμιτος
Λυσαίας.

Saeculi a. Chr. n. quarti. Cognomen crediderim designare adiutricem partus.

1195 N. 400. Lapis marmoreus quadrangulus, a. 0,82. l. 0,76. cr. 0,61.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 195 n. 98. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 147. — *Exscripsi.*

ΑΡΤΕΜΙ
ΟΡΘΙΑ
ΔΙΟΝΥCΙΟC
ΚΑΤΟΝΑΡ
Circulus n. 11 (p. 187) ΠΠ

Ἀρτέμι[δι
Ὀρθίᾳ
Διονύσιος
κατ' ὄναρ.
πβ'.

Idem vir, ut non fugit Cavvadiam, dedicavit Ἀσκληπιῷ Ὀρθίῳ n. 1261, cuius tituli litteratura plane aequalis.

1196 N. 119. Frustulum lapidis calcarii. Superne et ad dextram pars marginis servata. A. 0,29. l. 0,23. cr. 0,22. — *Exscripsi.*

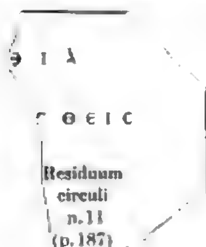

Ἀρτέμιδι Ὀρ]θίᾳ
ὁ δεῖνα ἱερεὺς αἱρε]θείς.

1197 N. 427. Lapis calcarius quadrangulus, repertus antiquo loco suo prope latus meridionale aedificii *K* (de quo v. lemma n. 1004). In latere summo foramina ad aliquid inserendum. A. 0,74. l. 0,60. cr. 0,59.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 27 n. 71. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 162. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3336. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 757.) — *Exscripsi.*

ΑΡΤΑΜΙΤΟΣ ΠΡΟΘΥΡΑΙΑΣ — Ἀρτάμιτος Προθυραίας.
Circulus n. 11 (p. 187) — Β — Β'.

Προθυραία ut Dianae cognomen laudat Stephani Thesaurus ex hymno Orphico II vs. 4. 12 et e Sexto Empirico p. 430 Bkk. vs. 1 (hic quidem e coniectura Fabricii pro προθυρίδια).

1198 N. 386. Lapis calcarius rectangulus, infra fractus. A. 0,43. l. 0,46. cr. 0,37.
Baunack, *Aus Epidauros* 4. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 269 n. 6. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 128. — *Exscripsi.*

ΑΡΤΕ (Circulus n. 11 (p. 187)) ΜΙΤΟΣ — Ἀρτέμιτος
ΧΑΡΩΝΙΑΣ — Χαρωνίας.
ΞΒ — ξβ'.

Tituli lapicida manifesto respexit symbolum, quod in versu priore inter E et M est exaratum, ut quarto p. Chr. n. saeculo lapis antiquior non sit censendus (cf. supra p. 186), et sane ad ultimam aetatem quadrat litteratura, quamquam litterae Sigma species affectat antiquitatem. De dea cf. ad n. 1083.

1199 N. 420. Pars ima lapidis calcarii. a. 0,35. l. 0,43. cr. 0,32. — *Exscripsi.*

Ἀρτέμ]ιδ[ος
Σωτείρας.

1200 N. 124. In eodem lapide, in quo titulus antiquior n. 1461.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 268 *a.* — *Exscripsi.*

ΑΙ·Ρ ΜΙΤΟΣ — Ἀ[ρτ]έμιτος
ΣΩΤΕΙΡΑΣ — Σωτείρας.
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ɔ (Circulus n. 11 (p. 187)) — Διονύσιος (Διονυσίου).

Var. lect. Vs. 1 Ἀρτέμιδος Cavv.

1201 N. 78. Frustulum lapidis calcarii; ad sinistram servatus margo. A. 0,24. l. 0,20. cr. 0,15. — *Exscripsi.*

Ἀρτέμ[ιδος, Ἀπόλ-
λωνος. [Ὁ δεῖνα Τε-
λεσ[ία (s. λίστα) - -
- - - - - - - -

Restitutio minime certa. Fuisse etiam potest e. g. Ἀρτεμί[δωρος Καλ]-λωνος sive Ἀρτέμ[ιδι ὁ δεῖνα Καλ]λωνος, ὁ δεῖνα Τελεσ[ία.

1202 Athenis in museo n. 10870. Cymbalum aeneum inventum in aedificio *E*, de quo conferas lemma, n. 1169. (Pateram dicit Cavvadias, cymbalum esse verisimile ducit Prott.) Diametros 0,083.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 8. — *Delineavit Prott*

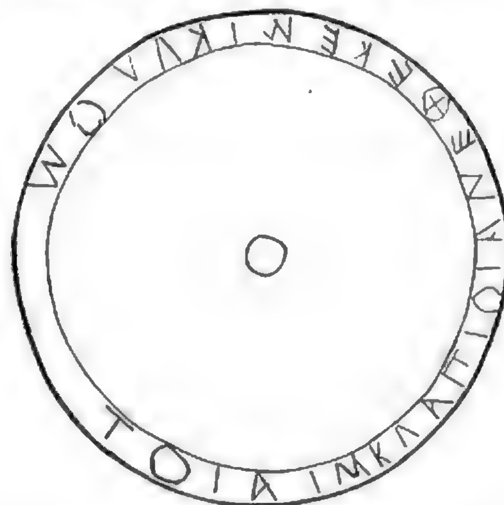

Τῶι Αἰσκλαπιῶι ἀνέθηκε Μικῖλος.

De ϻ in nomine dei cf. n. 356 (addendus titulus Troezenius n. 771).

1203 Athenis in museo n. 10868. Fragmentum de margine vasis aenei, repertum ibidem ubi n. 1169. A. 0,01. l. 0,11.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 10. — *Vidi. Delineavit Prott.*

[Ὁ δεῖνα
Αἰσκλαπιῶι μ' [ἀνέθηκε.

Var. lect. Residuum versus prioris omittit Cavv., qui in alterius fine dat ΜΙΘ; plenior igitur erat titulus, cum effossus est.

Τ' Αἰσκλαπιῶι scribit Cavvadias, sed nullo modo signum primum designare potest Tau; spiritus asper, qui haud raro illegitime in titulis additur (cf. G. Meyer, *Griechische Grammatik* p. 325), sic exaratus non solum est in tabulis aeneis Heracleae inventis (Inscr. Ital. 645. 646) et in vasibus pictis (Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* 214 sq.), sed occurrit etiam in Peloponneso: in titulo Olympico (*Jahreshefte des österr. Inst.* I tab. 6. 7, vs. 12) et in nummis Sicyonis (*Brit. Mus., Catalogue of Greek coins Pelop.* p. 36; cf. p. XX). Atque eodem modo supra litteram indicatus est in papyro Alcmanis et in titulis nostris n. 1016 vs. 4. 1047 vs. 1.

1204 Athenis in museo n. 8166 lamina aenea, reperta in aedificio *E*, de quo conferas lemma n. 1169. A. 0,07. l. 0,011.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 198 n. 101. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 12. (Kirchhoff, *Alphabet*⁴ 161. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3324. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* n. 289*a*. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1067.) Cf. Ridder, *Catalogue des bronzes d'Athènes* 701. — *Vidit* *Delmeavit Prott.*

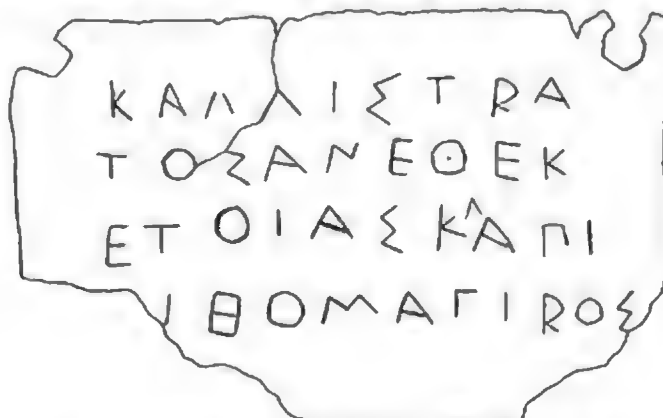

Καλλίστρα-
τος ἀνέθηκ-
ε τῶι Ἀσκλαπι-
ῶι ὁ μάγειρος.

Recte indicat Cavvadias vocem μάγειρος designare officium sacerdotale; titulus igitur cum Kirchhoffio sumendus est exaratus esse Epidauri.

Vs. 3 Lambda, quod recto loco omissum postea tenuiter superscriptum est, praetervidit Cavvadias.

1205 N. 7. Stela lapidis calcarii, in parte postica fracta, a. 1,1. l. 0,55. cr. 0,21. In summo latere excavatio magna quadrangula.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 249. — *Exscripsi* et confeci ectypum. Imaginem repraesento ad quintam verae magnitudinis partem redactam.

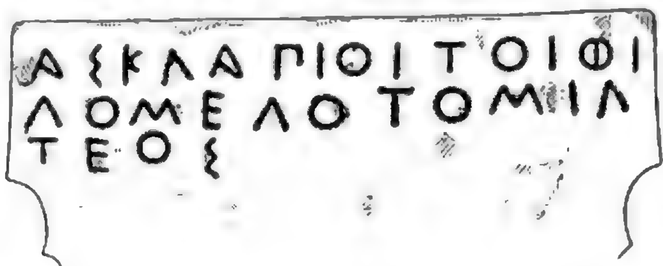

Ἀσκλαπιῶι τοὶ Φι-
λομήλου τοῦ Μιλ-
τέος.

Cf. adnotata ad n. 192.

1206 N. 258. Fragmentum lapidis calcarii, supra margo servatus. A. 0,18. l. 0,29. cr. 0,07. *Exscripsi* et confeci ectypum. Repraesento imaginem ad quartam verae magnitudinis partem redactam.

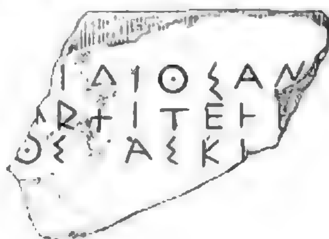

Θα]ιαῖος ἀν[έθηκ-
ε Ἀ]ρχιτέλα[ος hυ-
ι]ὸς Ἀσκ[λαπιῶι.

Scriptura Argiva στοιχηδὸν exarata; in versu tertio aut interpunctio erat aut vice interpunctionis locus unus vacuus relictus. Versus primi litteram alteram certum duco fuisse Alpha, non Delta; proposui nomen, de quo conferas n. 789. Reliqua certe restitutio non videbitur dubia.

1207 N. 128. Basis marmorea, in summo latere foramina duo. A. 0,36. l. 0,51. cr. 0,43.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3. p. 164 n. 3. — *Exscripsi.*

ΛΙΑΤΟΡΙΑΣΑΣΚΛΑΡΙΟΙΑΙΓΙΝΑΤΑ
ΗΥΙΟΣΜΕΗΑΓΙΑΛΛΟΜΝΑΜΕΘΕΤΟΑΝΔΡΟΚΡΙΤΟΣ

Τῶιδ'] ἱστορίας Ἀσκλαπιῶι Αἰγινά[τας
υἱός με Ἁγιάλλου μνᾶμ' ἔθετο Ἀνδρόκριτος.

Circulum symbolo non instructum, cui additum est A, repraesentatum habes p. 187 n. 12.
Var. lect. Negotium describendi titulum partim difficillimum lectu non satis successit Blinkenbergio, qui exhibet: ....ερίας Ἀσκλαπιῶι Αἰγι-νά[τας]. | –⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑ μνᾶμ' ἔθετο ἀνδρὸς ἕνος.
Saeculi quinti.

1208 N. 433. Tabula, quae tegebat basim, ad sinistram fracta. In summo latere foramina. A. 0,30. l. 0,62. cr. 0,53. In fine versus primi locus erasus.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 28 n. 74. Idem, Δελτίον ἀρχαιολ. 1891, p. 92. 93 n. 1. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 21. De lectione sua rettulit Baunack, *Aus Epidauros* 14. (Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* p. 388 n. 135 *d.*) — *Exscripsi.*

ΑΤΟΣΑΡΙΣΤΕΡΙΝΟΥ /////////////
ΘΙΟΣΑΣΚΛΑΑΠΙΩΙ

ΥΔΙΑΣΕΠΟΗΣΕΑΘΗΝΑΙΟΣ

Vs. 3 Cavv.[1. 2] ἐποίησε (corr. Baunack).

Δαμάρ]ατος Ἀριστερινοῦ
Κορίν]θιος Ἀσκλαπιῶι.
Σπο]υδίας ἐπόησε Ἀθηναῖος.

Quarti saeculi. Supplementa sunt Cavvadiae, nisi quod vs. 1 scripsit Δαμάρ]ατος.

1209 N. 54. Basis lapidis calcarii fusci supra instructa cymatio; tituli versus duo primi in regula, quae est sub cymatio. A. 0,63. l. 0,29. cr. 0,21.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 164 n. 6. — *Exscripsi.*

ΔΑΜΟΣΘΕΝΗΣ	Δαμοσθένης
ΕΠΙΚΡΑΤΕΥΣ	Ἐπικράτευς
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ	Ἀσκλαπιῶι.

Scriptum στοιχηδόν. Tertii saeculi videbatur Blinkenbergio, mihi quidem quarti.

1210 N. 88. Basis quadrangula; in summo latere foramina. A. 0,21. l. 1,14. cr. 0,72.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 263. — *Exscripsi.*

ΡΙΣΑΜΙΔΑΣ ΛΑΔΑΜΑΝΤΟΣ
ΑΙΓΙΝΑΤΑΣ ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Var. lect. Vs. 1 Ἀδάμαντος Cavv.

Ἀ]ρισαμίδας Λαδάμαντος
Αἰγινάτας Ἀσκλαπιῶι.

Supplevi nomen dedicantis; cf. C. I. A. IV, 1 p. 125 n. 558: Ἀρίσμος. — Contra morem male disposita est scriptura.

1211 N. 15. Basis lapidis calcarii. a. 1,17. l. 0,38. cr. 0,29.

Baunack, *Aus Epidauros* 4. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 269 n. VII. — *Exscripsi.*

ΕΥΚΡΑΤΗΣ	Εὐκράτης
ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ	Ἀσκληπιῶι
ΑΝΕΘΗΚΕ	ἀνέθηκε.

1212 N. 351. Epistylium Ionicum, fractum in partes tres, incolume ad dextram, a. 0,33. l. 2,79. cr. 0,39. Post titulum, qui est in fasciarum trium media, spatium vacuum centimetrorum 91; latitudo epistylii totius erat fere 3,23.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 197 n. 100. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 110. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3347.) Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 266. — *Exscripsi.*

ΡΙΣΤΑ|ΡΧΟΣΕΡΓΙΛΟΥΑΣΚ|ΛΑΠΙΩΙ

Var. lect. ΕΡΓΙΝΟΥ Cavvadias (corr. Blinkenberg).

Ἀ]ρίσταρχος Ἐργίλου Ἀσκλαπιῶι.

Cf. ad n. 1027.

1213 N. 408. Tabula, quae tegebat basim. In latere summo vestigia statuae et foramina. Utrimque excipiebat lapis alter. A. 0,17. l. 1,53. cr. 0,67. — *Exscripsi.*

|ΑΡΧΟΣ ΡΙΙΛΟΥ ΑΣΚΛΑΠΙ|

Ἀρίστ]αρχος [Ἐ]ρ[γ]ί[λ]ο[υ] Ἀσ[κ]λαπι[ῶι].

Cf. ad n. 1027.

1214 N. 205. Tabula marmorea, fracta infra et ad sinistram. A. 0,07. l. 0,205. cr. 0,04.

Baunack, Philologus 54, 1895, p. 61 n. 5. — *Exscripsi.*

ΗΤΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ
/ΝΕΘΗΚΕΝ

ΜΕΤΟΘΕΙΟΝ

Varia lectio Baunackii. Vs. 1 in. ΗΤΟΥ. — De versu tertio haec est relatio: »*nach drei oberen Zeichenresten* ΕΙ(?)Ν. *Unklar, welcher Göttername*«.

.... Διογν]ήτου Ἀθηναῖος
Ἀσκληπιῶι ἀ]νέθηκεν.
—◡◡ —◡◡ —◡◡ —◡◡ —] με τὸ θεῖον
. . . .

Dedicationi sanati subscriptum erat carmen; hexametro eo, cuius clausula servata, dictum erat »me aegrotum servavit vis divina«. τὸ θεῖον item n. 951 vs. 8.

1215 N. 272. Parva tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim. In latere summo excavatio rotunda. A. 0,07. l. 0,23. cr. 0,19. — *Exscripsi.*

ΛΕΟΦΡΩΝΜΕΤΑΠΟ///	Λεόφρων Μεταπο[ν]-
ΤΙΝΟΣΑΣΚΛΗΠΙΩ///	τῖνος Ἀσκλ(α)πιῶ[ι].

Saeculi videtur quarti s. incipientis tertii. Vereor ne in nomine dei lapsu calami H scripserim pro A.

1216 N. 190. Basis a. 0,40. l. 0,50. cr. 0,30. Aetate Romana titulo subscriptus est n. 1075.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 164 n. 4. — *Exscripsi.*

. . . .	[Ὁ δεῖνα
ΑΓΑΜΗΣΤΟΡΟΣ	Ἀγαμήστορος
Α ΑΙΟΣ	Ἀ[χ]αιὸς
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ	Ἀσκλαπιῶι.

Vs. 2 Ἀχα[ιό]ς Blinkenb. — Tertii fere a. Chr. n. saeculi.

1217 N. 245. Parva stela marmorea, infra fracta, in lateribus angustioribus instructa cymatiis. A. 0,18. l. 0,21. cr. 0,09.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 164 n. 7. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 39. — *Exscripsi.*

ΑΡΙΣΤΟΠΟΛΙΣ	Ἀριστόπολις
//////// ΤΕΓΕΑΤΙΣ	Τεγεᾶτις
//// ΣΚΛΑΠΙ //////	Ἀ]σκλαπι[ῶι].

Var. lect. Vs. 1 extr. Sigma omittunt Blinkenb. Baun. || vs. 2 extr. post alterum T nil dat Blinkenberg, Ϝ Baunack (= Τεγεάτι[ς, quod non rectum esse vel arguit aetas tituli) || vs. 3 in. Ἀσ]κλαπιῶ[ι Blinkenberg (quod verbum certum), ΚΛΑΠΙΑ (legens κάλπια; necesse foret τὰ κ.) Baunack.

Initio versus alterius conspicua est rasura; fortasse iam inceperat lapidarius versum tertium. — Tertio a. Chr. n. saeculo vix recentior.

1218 N. 190. Basis rotunda e lapide rubro fabricata, infra fracta. In latere summo foramina duo. A. 0,24; diametros 0,23. — *Exscripsi.*

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ	Ἀσκληπιάδης
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ	Ἀπολλωνίου
ΓΕΦΥΡΙ Τ ΗΣ	Γεφυρ[ώ]της
ΑΣΚΛΗΠΙΩ Ι	Ἀσκληπιῶι.

Γέφυρα urbs ut videtur ignota, quae lingua utebatur Ionica.

1219—1245 In stadio sedilium ordines septentrionales infimi tres, meridionales infimi duo instructi sunt titulis, qui magnis litteris scripti partim occupant duos vel tres lapides.
Exscripsi cuncta excepto n. 1232.

I. SEDILIA SEPTENTRIONALIA.

1. ORDO INFIMVS.

1219 (N. 552.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 102, β' n. 1.

ΕΥΝΟΥΣΕΥΤΥΧΙΔΑΑΠ | ΕΛΕ ΘΕΡΟΣ

Εὔνους Εὐτυχίδα ἀπελ[εύ]θερος.

1220 (N. 553.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 102, β' n. 2.

ΑΤΑ//// | ΔΑΜΟΞΕΝΑΣΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Var. lect. Initium in priore lapide scriptum omittit Cavv. Tum ΞΕΝΟΣ.

Ἀτ(τ)α[λος(?)] Δαμοξένας ἀπελεύθερος.

1221 (N. 554.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 103 n. 3.

ΜΕΝΑΝ | ΔΡΟΣΠΡΑ | ΥΛΟΥ

Μένανδρος Πραΰλου.

Valde late scriptum.

1222 (N. 555.)

ΔΑΙΚΛ Σ ΑΡΙ ΤΟΒΟΥΛΟΥ ΑΠΕΛΕ | ////////

Δ[α]ικλ[ῆ]ς Ἀρι[σ]τοβούλου ἀπελε[ύ]θερος.

Scriptura respicit laesiones lapidis.

1223 (N. 556.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 103 n. 4.

ΙΑΣΩΝΚΑΛΛΙΚΩΝΟΣ ΑΠ Ε | ΥΘΕΡΟΣ

Ἰάσων Καλλικῶνος ἀπ[ελ]εύθερος.

Valde late scriptum.

1224 (N. 557.)

ΣΙΝΔΗΣ ΕΥΑΝΟΡΟΣΑΠΕΛΕΥΘ | Σ

Σίνδης Εὐάνορος ἀπελεύθ[ερο]ς.

(*De titulo n. 558 exilia tantum supersunt vestigia.*)

2. ORDO AB INFIMO PROXIMVS.

1225 (N. 559.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 103 n. 5.

ΣΩΤΗΡΙΣΑΡΧΙ/ΛΟΧΟΥΚΑΙΑΙΤΟΥΑ | ΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Var. lect. ΑΡΧΕ Cavv. Post ΤΟΥ omnia omissa.

Σωτηρὶς Ἀρχ[ι]λόχου καὶ Αἴτου ἀπελεύθερος.

1226 (N. 560.)

| ΙΑ ΙΣΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΣΙΟΣ

Πάρ]ις ἀπελεύθερος [Λύ]σιος.

1227 (N. 561.)

ΘΥΤΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Θυτὸς Ἀρίστωνος.

(*De titulis n. 562—565, qui sunt in sedilium margine laterali prominente, certi nihil potest legi.*)

1228 (N. 566. 567.)

ΑΠΟΛ ΛΩΝΙΟΣ | ΑΠΕ ΠΕ Ε ΘΕ ////

Ἀπολλώνιος Ἀπε[λλᾶ ἀ]πε[λ]ε[ύ]θε[ρος.

In scribendo nomine priore respecta est laesio lapidis.

1229 (N. 568.)

ΧΟ ΡΑΣ //////////

Χε[ι]ρᾶς – – –

1230 (N. 569.)

| ΚΩΝΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣΕ Ρ Σ |

– κων ἀπελεύθερος Ἐ[πε]ρ[ά]σ[του.

3. ORDO AB INFIMO TERTIVS.

1231 (N. 570.)

| ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣΟΛΞ ////////////

– – ἀπελεύθερος – –

1232 Nescio cuius ordinis. Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 103 n. 6.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΘΕΟΔΩ ///

Διονυσία Θεοδώ[ρου ἀπελεύθερος.

II. SEDILIA MERIDIONALIA.

1. ORDO INFIMVS.

1233 (N. 572. 573.)

ΟΝ | ΥΘΕΡΟΣ ΜΟΣΘΕΝΕΟΣΤΟΥΕΙ |
Π

Ὀν[– – ἀπελε]ύθερος [Δα]μοσθένεος τοῦ Ει–
– –

Vs. 1 ultimo loco certum est Iota.

1234 (N. 574.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 102, α' n. 1.

ΣΚΥΘΑΣΣΩΣΙΑΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Σκύθας Σωσία Ἀσκλαπιῶι.

1235 (N. 575.)

ΣΟΥΘΑΔΑΜΟΚΛΕΟΣ

Σούθα Δαμοκλέος.

1236 (N. 576.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 102, α' n. 2.

ΔΑΜΑΤΡΙΑΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ

Δαματρία Ἀριστοκράτεος.

1237 (N. 577.)

///ΘΕ | ΑΣ.ΣΤΗΡΙΧΟΥΤΟΥ | ΣΩΣΙΚΡΑ | ΤΕΟΣ

Ἐλευ]θέ[ρ]α(?) Σωτηρίχου τοῦ Σωσικράτεος.

Inter Ε et Α deest littera una. Incertum, num ante Θ fuerit scriptura.

1238 (N. 578.)

//////////////// Ε ···· Υ//ΞΕ | ΟΣ

-- ί[ας Ε]ὐ[ά]ξεος.

1239 (N. 579.) Cavvadias, Τὸ ἱερόν p. 102 n. 3.

ΚΙΟ/ΙΡΩΝΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣΕΥ ΛΧΡΩΝΟΣΤΕ | -////////

Var. lect. Extrema post ΡΟΣ sic dat Cavv.: ΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣΤΟΥ///.

Κιθ[α]ιρὼν ἀπελεύθερος Εὐ..χρωνος Τε--

1240 (N. 580.) Cavvadias, Τὸ ἱερόν p. 102 n. 4.

//////ΙΣΣ ΖΙΑΤΡΟΚΛΕΙΔΑΑΣΚΛΑΠΙΟΙ

Var. lect. Init. ΚΙΣΣΟΣΠΑΤ, extr. ΩΙ Cavv.

Κ]ίσσ[ο]ς Ἰατροκλείδα Ἀσκλαπιοῖ.

(N. 581 legi nequit.)

1241 (N. 582.)

ΘΕΥΔΟΣΙΟΣ ΘΕΟΥΑΣΚΛΑ

Θευδόσιος [Δωσι]θέου Ἀσκλα[πιῷ].

1242 (N. 583.)

Σ\ΠΟΛΛ ΙΙ Υ\ /ΑΠΙΩΙ

-- ς [Ἀ]πολλ[ων]ί[ο]υ [Ἀσκλ]απιῷ.

1243 (N. 584.)

Ε Ν ΑΟΣ Ε ΙΟΧ | ΙΔΑ

Ε..ν.....αος Ε[ὐτυ]χίδα.

1244 (N. 585.) Cavvadias, Τὸ ἱερόν p. 102 n. 5.

Ε ΠΠΟΣ ΕΥΑΡ | ΧΙΔΑ

Var. lect. Init. ΜΕΝΙΠ Cavv.

Μ]έ[νι]ππος Εὐαρχίδα.

2. ORDO AB INFIMO PROXIMVS.

1245 (N. 586.)

ΔΙΟΝΥΣΙΑΝΙΣΙΔΟΥΣ

Διονυσία Νισιδεῦς.

Titulis his signari sedilia ut donaria Aesculapio oblata patet e n. 1234. 1240. 1241, idque quidem a manumissis, nam quod constat de dimidia fere parte (n. 1219. 1220. 1222—1226. 1228. 1230. 1231. 1233. 1239), manifesto etiam valet de reliquis, in quibus aut ab initio deerat ἀπελεύθερος aut nunc non est conspicuum; sunt vel nomina quae prodant conditionem dedicantium, ut n. 1224 Σύρος, n. 1234 Σκύθας. Ubi non scriptum est ἀπελεύθερος, id ad genetivum, qui sequitur dedicantis nomen, est intellegendum, non υἱός. Manumissoris pater e dedicationibus omnibus, quae habent ἀπελεύθερος, indicatur modo in hisce: n. 1233. 1239, ad quas e reliquis accedit n. 1237, ut pateat eum in universum taceri; n. 1245 habes genetivum nominis muliebris Νισιδεῦς, quem multo verisimilius interpretaberis de patrona quam de matre. Docuisse Mommsenum Graecos antiquiore aetate reddere non solere Romanum *libertus* iam memoravi ad n. 76, cuius moris affero manifesta exempla nova e titulo Delio *Bull. de corr. Hell.* 23 p. 57, ubi e. g. latine scriptum est *D. Gessius D. l.*, graece Δέκμος Γέσσιος, Δέκμου; in titulo Delio edito ibidem p. 78 sq. neque *l(ibertus)* neque *s(ervus)* redditur graece. Qui usus cogitari non potest, nisi iam antea consueti erant non scribere, sed intellegere suam vocem ἀπελεύθερος, ad quam rem optime quadrat titulorum aetas: censet quidem Cavvadias (Τὸ ἱερόν p. 103) nonnullos adscribi posse primae aetati Romanae, recentiorem nullum esse primis imperatoribus; mihi e litteratura persuasum est titulos coeptos esse exarari vergente fere tertio a. Chr. n. saeculo neque multum singulorum aetatem inter se differre. Id est tempus, quo Cavvadia auctore (ibid. p. 100) refecta sunt stadii sedilia: tum igitur convenit inter cives Epidaurios, ut ea conditione manumitterent servos, ut liberti singuli sumptum certae sedilium partis in se reciperent.

1246 Fertur fuisse in columna (diametros 0,46), quae stabat a theatro inter septentrionem et orientem.

Ex apographo Virleti Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 248 n. 72 et *Expédition de Morée* II 167 n. 4.

ΖΗΝ	- - - -,
ΑΣΤΥΛΑΙΔΑΣ	Ἀστυλαΐδας,
ΝΙΚΟΦΑΝΗΣ	Νικοφάνης
ΑΣΚΑΠΩΙ	Ἀσκ[λ]απ[ι]ῷ.

Conieceris haec fuisse in scapo pelvis (quales n. 957 sq.); quadrare certe potest mensura.

1247 N. 14. Lapis calcarius, a. 0,46. l. 0,66. cr. 0,40. — *Exscripsi.*

ΔΑΜΑΓΗΤΟΣΔΑΜΟΚΛΕΥΣ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Δαμάγητος Δαμοκλεῦς
Ἐπιδαύριος Ἀσκλαπιῶι.

1248 N. 501. Lapides arcus exedrae quattuor, a. 0,73. l. 0,84; 0,92; 0,68; 0,80. Versus prioris litterae valde diductae a. 0,06, nota sculptorum a. 0,02.

Cavvadias, *Δελτίον ἀρχαιολ.* I 72 solam dedit notam sculptorum, inscriptionem totam *Fouilles d'Épidaure* I 253. — *Exscripsi.*

ΑΡΙΣ	ΤΟΚΛΗΣΣΩΣΙ	*deest lapis unus*	ΕΠΙΔΑΥΡΙ	*deest lapis unus*	ΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ
			ΣΚΑΙΣΤΡΑΤΩΝΕΠΟΗΣΑΝ		

Var. lect. Designationem dei prioris, de qua superest iota, omittit Cavvadias.

Ἀριστοκλῆς Σωσι-- Ἐπιδαύρ[ιος Ἀπόλλων]ι, Ἀσκλαπιῶι.

Ξενόφιλο]ς καὶ Στράτων ἐπόησαν.

Nomina artificum, de quibus conferas adnotata ad n. 430. 489, supplevit Cavvadias.

1249 Tabula lapidis calcarii rubescentis, fracta ad sinistram et in parte postica. In latere summo magna vestigia statuae. A. 0,20. l. 0,74. cr. 0,63. — *Exscripsi.*

Λ Ρ Η /	Ὁ δεῖνα καὶ Χ]άρη[ς(?)
Σ Κ Λ Α	τοῦ δεῖνος Ἀσ]κλα-
Ο Ν	πιῶι χαριστήριον.

1250 N. 289. Fragmentum stelae marmoreae cymatio instructae; margo superior servatus. In latere summo foramina duo. A. 0,18. l. 0,24. cr. 0,12. — *Exscripsi.*

Λ Π Ι Ο	Ἀσκλ]απιο[ῦ.

1251 N. 221. Frustulum tabulae marmoreae; margo superior servatus. Latus anticum paulisper curvatum. Titulus duos modo continebat versus; fines litterarum instructi punctis. A. 0,03. l. 0,045. cr. 0,01. — *Exscripsi.*

Κ Λ C Ε Υ Η	.. Κλ(αύδιος) Σευῆρος
Λ Η Π Ι	Ἀσκ]ληπιῷ.

Ante Κλ. erat praenomen per compendium scriptum.

1252 Lapis quadratus marmoreus, inventus prope theatrum.

Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 2365. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 115. (Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 123.)

Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ω Ι	Ἀσκληπιῶι
Κ Α Τ Ο Ν Α Ρ	κατ' ὄναρ
Α Ρ	ὁ δεῖνα ἱαρ[εύς(?).

Recte ait Foucart verisimiliter unum et eundem lapidem exhiberi a Rangabeio et Le Basio, quamquam ille omittit residuum versus tertii. Ne quis credat ΑΡ posse fuisse numeros circulo signato adscriptos (itaque, quod negavimus p. 186, superatum esse numerum centum), moneo semper in his numeris antepositum esse maiorem.

1253 N. 373. Lapis calcarius ruber, a. 0,41. l. 0,40. cr. 0,28. Scriptura obiter incisa partim plane evanuit. — *Exscripsi.*

Ι Α Σ	- λ]ας
Ν Τ Ο Υ	- φά]ντου s. Ἀμύ]ντου (?)
Ι Α Ι	- - - α - -
Λ C Κ Λ Η Π Ι Ο Υ	Ἀσκληπιοῦ.
Circulus n. 15 (p. 187) Η	η'.

1254 Fragmentum baseos, quod iacebat ab Aesculapii templo ad orientem versus. A. 0,80. l. 0,75.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3 p. 165 n. 9 (qui comiter mihi transmisit exemplum suum litteris maiusculis scriptum).

Α C Κ Λ Η Π Ι Ω	Ἀσκληπιῷ
Ο Ι Θ Η Θ	οἱ Θ - -
	- - - -

De litteris post Θ indicatis non spondere vult Blinkenberg. Fortasse erat οἱ Θεο]ξένου παῖδες, ut Θεόξενος esset hominis nomen.

1255 N. 459. Basis lapidis calcarii rubescentis superne laesa. A. 0,54. l. 0,41. cr. 0,30.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 21 n. 15. — *Exscripsi.*

Ι Ο	- - - - - -
Κ Λ Η Π Ι Ω	Ἀσ]κληπιῶ[ι
Κ Ρ Α Τ Ω Ν	Κράτων.

Reliquias versus primi (Ἀπ]ό[λλωνι?) omittit Cavvadias.

Aetatis admodum recentis. Vir idem dedicaverit n. 1288. — Vs. 2 propter spatium deficiens Omega parvum est exaratum.

1256 N. 247. Basis ovata statuae marmoreae Aesculapii, de qua restant pedes duo crepidati, iuxta quos ad sinistram anguis, ad dextram reliquiae rei ovatae. Reperta in aedificio *K*, de quo vide lemma n. 1004. L. 0,23.

Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, p. 255. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 149. — *Contuli.*

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο C Α C Κ Λ Η Π Ι Ω

Ἀλέξανδρος Ἀσκληπιῷ.

Recte sumpsit Stais, eundem virum dedicavisse titulum n. 1189 eodem loco repertum.

1257 Marmor a. 0,60. l. 0,40; «*au centre*» foramen rotundum, quod altum 0,045.

Ex apographo Virleti *Expédition de Morée* II p. 167 n. 3. (Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 145 a.)

Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ω Ι	Ἀσκληπιῶι.

Fortasse in lapide erat Ἀσκλαπιῶι.

1258 Athenis in museo parva statua marmorea Panis dei, reperta ibidem ubi n. 1004. In basi in speciem saxi redacta titulus inter duas arbores incisus.

Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου n. 282. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 167. — *Exscripsi.*

Τ Ω Θ Ε Ω Ι	Τῷ θεῷ
Δ Α Ρ Δ Α Ν Ι Ο C	Δαρδάνιος.

Aesculapio (cf. ad n. 1169) dedicata erat Panis imago.

1259 N. 219. Fragmentum tabulae marmoreae, repertum in ruinis templi Aesculapii; margo servatus infra et ad dextram. A. 0,06. l. 0,11. cr. 0,015.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 155 n. 54. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 140. De lectione sua rettulit Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 263. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

ΤΗΚΟΩΕΙΗΤΗΡΙ
ΑΜΦΙΛΟΣΕΥΞΑΜΕΝ ΟΣ
ΑΠΕΛΥΣΑΤΟΝΟΥΣΟΥ
ΦΙΛΗ ΠΑΤΡΙΔΙ

Var. lect. Vs. 2 ΕΥΣΑ Cavvadias (corr. Blinkenberg).

Κλεινῷ τῷδ' ἀνέθηκεν ἐπ]ηκόῳ εἰητῆρι,
ἐν λοιμῷ στυγερῷ Πάμφιλος εὐξάμενος,
οὕνεκα τῆς δεινῆς αὐτοὺς] ἀπελύσατο νούσου,
αὖθις πάντα πορὼν ἐσθλὰ] φίλῃ πατρίδι.

ἐπηκόῳ et Πάμφιλος supplevit Cavvadias; reliqua restitui, ut argumentum certe agnosceretur.

1260 N. 109. Ara quadrangula, supra mutila, supra et infra cymatiis ornata. A. 0,89. l. 0,34. cr. 0,32.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 150 n. 44. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 133. — *Exscripsi.*

Α Σ Κ Λ Η Π Ι	Ἀσκληπι-
Ω	ῷ
Ε Υ Κ Ο Λ Ω	Εὐκόλῳ
Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Σ	Φίλιππος.
Circulus n. 15 (p. 187) ΙΛ	ια'.

1261 N. 463. Tabula marmorea, a. 0,85. l. 0,80. cr. 0,35. Litterae pravae a. 0,04—0,05.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 89 n. 28. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 155. — *Exscripsi.*

Λ C Κ Λ Η Π Ι Ω̃	Ἀσκληπιῷ
Ο Ρ Θ Ι Ω	Ὀρθίῳ
Δ Ι Ο Ν Υ C Ι Ο C	Διονύσιος
Κ Α Τ Ο Ν Α	κατ' ὄνα[ρ.

Vs. 4 omittit Cavvadias. — Cf. n. 1195.

1262 N. 422. Lapis quadrangulus rubescens, supra fractus. A. 0,45. l. 0,45. cr. 0,47. Scriptura pravissima.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 27 n. 70. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 137. Baunack, *Aus Epidauros* 14. — *Exscripsi.*

Α Ρ Ν Α Σ Μ Ι	Ἀρνᾶς Μ[ιτ-.
Λ C Κ Λ Η Π Ι Ο Υ	Ἀσκληπιοῦ
Π Ε Ρ Γ Λ Μ Η Ν Ο Υ	Περγαμηνοῦ.
Circulus n. 15 (p. 187)	

Var. lect. Vs. 1 omittit Cavv.[1], ΡΝΑΣΜ tantum dat Baun. — Cavvadias[2] titulum scriptum esse ait supra antiquiorem, de cuius versu primo conspicua esset -μηνος. Manifesto confudit cum nostri versu primo, cuius scriptura non differt a reliqua, vestigia tituli antiquioris, quae revera apparent inter versum primum et alterum; mihi quidem conspicua erant Η et Κ.

Μιτ- erat nomen aut patris aut patriae.

1263 N. 248. Basis marmorea statuae parvae Aesculapii, de qua restant pedes dei crepidati, iuxta quos ad sinistram anguis. A. 0,035. l. 0,17. cr. 0,11.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 151. — *Exscripsi.*

Τ Ι Β	Ω Τ Η Ρ Ι	Τιβ(έριος) [---- σ]ωτῆρι
Λ C Κ	Ν Λ Ρ	Ἀσκ[ληπιῷ κατ' ὄ]ναρ.

Fines litterarum punctis sunt instructi. Supplevit Cavvadias.

1264 Athenis in museo parva statua Aesculapii marmorea a. 0,40, reperta ubi n. 1004. In basi (l. 0,17) titulus.

Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου n. 270. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 150. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

Κ Τ Η C Ι Λ C Τ Ω C Ω Τ Η Ρ Ι

Κτησίας τῷ σωτῆρι.

1265 N. 231. Frustulum marmoreum, infra incolume. A. 0,17. l. 0,19. cr. 0,05. — *Exscripsi.*

Η Ρ Ι Λ C Κ	Σωτ]ῆρι Ἀσκ[ληπιῷ
Ω Ν Τ Ο Ω	..σ]ων τὸ ὠ[τίον σὺν
Β Ω Μ Ω	τῷ] βωμῷ.

Nescio quid aliud esse possit τὸ ω- nisi auris sanata, quae anaglypho expressa imposita fuerit parvae arae. Confer tabulam Epidauriam imagine repraesentatam Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 199, in qua sunt aures duae ectypae, quibus subscriptum:

Cutius has auris Gallus tibi voverat olim,
Phoebigena, et posuit sanus ab auriculis.

(Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 168. C. I. L. III Suppl. 7266.) — Vs. 2 in. erat nomen dedicantis, e. g. Αὔτ]ων, Θύτ]ων.

1266 N. 255. Frustulum tabulae marmoreae, supra margo servatus. A. 0,17. l. 0,17. cr. 0,004; litterae a. 0,035. — *Exscripsi.*

Α Σ Κ Λ Α Ι	Ἀ]σκλα[πιοῦ
Υ Α Τ Ο Υ	Ὑ]πάτου. ...
	- - - - -

Ad cognomen cf. n. 1075 Ἀθάνα Ὑπάτα. Patet titulum Pergamenum, quem edidit Conze, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 165, supplendum esse Ἀσκλη]πιοῦ Ὑπ[άτου.

1267. 1268

1267 Fragmentum lapidis calcarii cymatio instructi, l. 0,205. cr. 0,28.

1268 Pars superior stelae e lapide calcario rubescente. A. 0,31. l. 0,21. cr. 0,21.

Aras fuisse Aesculapii monstrant circulorum signa (cf. p. 187 n. 15). De scriptura nihil restat praeter numeros adscriptos circulis: n. 1267 ΙΕ (ιε'); n. 1268 ΝΓ.

1269 N. 346. Lapis niger quadrangulus. A. 0,515. l. 0,615. cr. 0,54.

Chandler, Inscr. II, 144 p. 82 (»in ecclesia ruinosa in convalle angusta montis ut putatur Cynortii«, i. e. in ecclesia Sanctae Annae). Pouqueville, *Voyage de la Grèce* T. 4 p. 143 = 2. *éd.* T. 5 p. 242 n. 1. Ex his et e schedis Villoisoni (qui non recte basim statuae esse putabat) Boeckh, C. I. G. 1179. E schedis Welckeri C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 519. Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 25 n. 22. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3331.) — *Exscripsi.*

Α Φ Α Ι Σ Τ Ο Υ	Ἀφαίστου.
Circulus n. 18 (p. 188) Λ Ϛ	λϛ'.

Saeculi a. Chr. n. tertii.

Chandler subscriptum esse refert ΤΧ, pro litteris sumens signa circuli ea, quae Welcker intellexit malleum esse et forcipem; cf. quae adnotavi supra p. 188, n. 18.

1270 N. 545. Ara e lapide calcario rubescente, reperta antiquo loco suo ab aedificio *E* inter septentriones et orientem. Corpus arae, a. 0,60. l. 0,93, fultum est basi, quae est a. 0,09. l. 1,02. cr. 0,70, et tectum tabula prominente, a. 0,12. l. 0,98. cr. 0,67.

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 384. — *Exscripsi.*

ΑΦΡ... ΑΣ ΩΡΑΝΙΑΣ — Ἀφρο[δίτ]ας Ὠρανίας.

Circulus n. 20 (p. 188) ΙΑ — ια'.

Saeculi quarti. Qui dedicavit, ut arguit forma epitheti, originis erat Boeoticae aut Aeolicae.

1271 N. 372. Ara quadrangula lapidis calcarii. A. 0,55. l. 0,58. cr. 0,43.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 165 n. 14. — *Exscripsi.*

ΣΩΣΙΚΛΗΣΑΡΙΣ — Σωσικλῆς Ἀρισ[τι-(?)
ΟΣΑΦΡΟΔΙΤΑΙ — ος Ἀφροδίται.

Vs. 1 extr. ΙΣ, quod hodie non extat, dat Blinkenberg; idem et ante et post repraesentata unum versum indicat deficientem, vix recte.

1272 N. 476. Lapis rectangulus calcarius rubescens, fractus ad dextram. A. 0,58. l. 1,24. cr. 0,63. Post litteras ΙΑΣ insculptus est sulcus 0,06 latus.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 123 n. 7. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 125. — *Exscripsi.*

ΑΦΡΟΔΙΤΑΣΜΙΛΙΧΙΑΣ | | Δ...

Var. lect. In fine omittunt Cavv. Δι, Blinkenb. ι.

Ἀφροδίτας Μιλιχίας. Δι[ὸς Μιλιχίου.

Tertii a. Chr. n. saeculi. Supplevit Blinkenberg; duos indicatos et repraesentatos fuisse deos, arguit sulcus. Templum Veneris in sacro Epidaurio memorat Pausanias 2, 27, 5.

1273 Lapis calcarius, a. 0,30. l. 0,60. cr. circa 0,60.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 123 n. 8.

ΓΑΣ — Γᾶς.

Tertio a. Chr. n. saeculo adsignat Blinkenberg.

1274 N. 74. Fragmentum parvae baseos rotundae. Versus primus in cymatio, vs. 2. 3 in ipsa basi. A. 0,36.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 261. — *Exscripsi.*

ΜΙ   ΚΙ... — Μικί[ων
Γ   Η   Ι — Γῆι
ΑΝΕ   ΘΗ   ΚΗΝ — ἀνέθηκ(ε)ν.

Var. lect. Vs. 1 omittit Cavv.

1275 N. 419. Lapis calcarius, fractus superne ad sinistram. A. 0,67. l. 0,42. cr. 0,40. — *Exscripsi.*

ΟΙΣΥ
ΓΣΝΙΟΣΣΕΟΥΗΡΟΣ
ΑΣΤΟΣΑΣ Ι ΟΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Circulus n. 22 (p. 186) ΛΒ

Καρποφ]ό[ρ]ου.
Praenomen Πομπ]ώνιος Σεουῆρος
nomen patris Βλ]άστος Ἀπ[αῖ]ος
ἀνέθηκεν.

λβ'.

Titulus admodum difficilis lectu, in quem permultum impendi tempus; de symbolo referens Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 391 id esse ait: »*unter einer sehr undeutlichen Inschrift*«. In versu primo cum neque -σίου neque -όνου aptum sit ad spatium, paene certum duco fuisse nomen desinens in -όρου. Cereri Καρποφόρωι dedicatum est n. 1069, fuisse non minus potest Θεσμοφ]όρου; symbolum utique verisimillime attribui potest Cereri. Ac certe lapis n. 1085 dedicatus Cereri, cum numerum exhibeat κα', in vicinia nostri erat collocatus. — Vs. 3 Ἀπαῖος si recte enucleavi, indicatur ethnicum aut vici Corinthii aut Thracii (v. Steph. Byz. s. Ἀπαί).

1276 N. 480. Lapis calcarius ruber. Ad sinistram excipiebat lapis alter. In latere summo ad sinistram foramina. A. 0,49. l. 0,35. cr. 0,32. — *Exscripsi.*

ΚΑΣ — Δί]κας s. Νί]κας.

Tertii fere a. Chr. n. saeculi. De cultu Δίκης s. Δικαιοσύνης cf. ad n. 1060.

1277 N. 300. Fragmenta duo contigua lapidis calcarii. Margines ad sinistram et superne servati. Titulus duorum modo erat versuum. A. 0,35. l. 0,34. cr. 0,10. — *Exscripsi.*

ΔΙΟΝ — Διονύ[σου
ΣΑΩ — Σαώ[τα.

Pausanias 2, 31, 5 testatur Troezene fuisse aram Διονύσου κατὰ δή τι μάντευμα ἐπίκλησιν Σαώτου.

1278 N. 539. Ara e lapide rubro, supra et infra cymatiis instructa. In latere summo foramen. A. 0,96. l. 0,29. cr. 0,16. — *Exscripsi.*

ΔΙΟCΚΟΡΟΙΝ — Διοσκόροιν.

Scriptura, quamvis Sigma sit lunatum, satis antiquam prodit aetatem.

1279 N. 81. Lapis quadrangulus marmoreus; in latere postico cymatium, quo lapidem iam antea adhibitum fuisse monstratur. A. 0,98. l. 0,56. cr. 0,27. Litterae a. 0,035.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 196 n. 99. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 145. De lectione sua rettulerunt Baunack, *Aus Epidauros* 20 et Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 266. — *Delineavi.*

ΙΛΩ ΟΙΝ
ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙΝ
ΣΕΞ ΠΟΜΙ ΛΑΡΙΑΝΟΣ
ΑΛ ΚΑΣΤΟΥΛΑΚΕΔΑΙΜΟ
ΝΙΟΣΚΑΤΟΝΑΡ

Πλω[τῆρ]σιν
Διοσκούροιν.
Σέξ(τος) Πομ(πώνιος) Ἱλαριανὸς
Ἀλκάστου Λακεδαιμό-
5 νιος κατ' ὄναρ.

Vs. 1 supplevi. «*J'écris* Πλ(ί)ω *faute d'une autre lecture satisfaisante*» Cavv.; Πλω[τῆρ]σιν dubitanter Blinkenberg.

Vs. 3 Γα. Πομπ. Ἆγις Ἀλκάστου et fratris eius filius Γα. Πομπ. Ἀλκάστου occurrunt in titulo Spartano C. I. G. 1151.

1280 N. 310. Lapis calcarius rubescens, a. 0,51: l. 1,4. cr. 0,52. Litterae a. circa 0,04. — *Exscripsi* et confeci ectypum.

Δ Ι Ω Δ Ε Ι ... Ε Ω Ν

Circulus n. 43
(p. 190),
paulum variatus

Δ[υ]ώ[δ]ε[κα] θεῶν.

Titulus, quamvis perdifficilis sit lectio, auxilio circuli signati tamen certa ratione poterat enucleari. Saeculo a. Chr. n. quarto vix est recentior.

1281 N. 590. Fragmentum arae rotundae cavae, supra incolume. A. 0,42. l. 0,44. — *Exscripsi.*

ΤΑΣ *vacat*
ΔΡΟΠΕΙΘΗΣ
vacat

Ἑκ]άτας.
Ἀν]δροπείθης.

Saeculi a. Chr. n. tertii.

1282 N. 91. Parva ara marmorea, reperta metros 3—5 a templi Aesculapii latere septentrionali. A. 0,61. l. in ima parte (paulatim fit angustior) 0,32. cr. 0,20.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 150 n. 43. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 135. (Dittenberger, Sylloge [2] 782.) — *Exscripsi.*

ΕΛΕΟΥ
ΒΩΜΟΝ
ΙΕΡΟΚΛΗΣ
ΚΑΤΟΝΑΡ

Circulus n. 24
(p. 188)

Θ

Ἐλέου
βωμὸν
Ἱεροκλῆς
κατ' ὄναρ.

θ'.

Clarissimam Misericordiae aram, quae erat Athenis (Paus. 1, 17, 1), adfert Baunack. — Non dubitandum quin dedicaverit Hierocles Aphrodisii f., cuius donarium n. 1038 aeque κατ' ὄναρ oblatum e testimonio numerorum circulis adscriptorum prope nostrum erat collocatum.

1283 N. 483. Magnus lapis calcarius cymatiis instructus, repertus antiquo loco suo prope aedificium *K* ad orientem versus. A. 0,63. l. 1,70. cr. 0,78.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 105 et 123 n. 11. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 120. — *Contuli.*

ΟΒ — Circulus n. 55 (p. 190) — Circulus n. 32 (p. 189) supra mutilus, sed deest unum modo punctum — ΟΑ
ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

οβ'. οα'.
Ἐπιδαύρου.

Tertii a. Chr. n. saeculi. — Epidauro heroi (Paus. 2, 26, 2. Apollodorus II 3, p. 51 Wagner), quem Epidaurii credebant filium esse Apollinis, sacratum fuisse intellexit Blinkenberg, idque confirmatur heroum circulo adiecto. Cur additus sit et circulus et numerus alter, obscurum; nullo modo probari potest quod Wolters coniecit (*Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 390 sq.), pertinere eos ad lapidem n. 1306, qui iuxta nostrum collocatus erat.

1284 N. 79. Fragmentum stelae angustae marmoreae. A. 0,24. l. 0,15. cr. 0,23.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 167 n. 21. — *Exscripsi.*

ΡΙΣΤΑΡΧΟ
ΡΓΙΛΟΥ
ΤΙΑΙ
ΘΗΚΕ

Ἀ]ρισ[ταρ]χ[ο]ς
Ἐ]ργίλου
Ἐπ(?)]τίαι
ἀνέ]θηκε.

Vs. 3 «*il faut lire* [Θί]τιδι *plutôt que* [Ἐπ]τίαι» Blinkenberg, manifesto quia recte iudicavit lineam ante T directam (ante quam non plus una deest littera) hac aetate — circa quarti saeculi exitum — male quadrare ad Sigma. Sed diserte adnotavi plane certum esse litteram paenultimam non fuisse Δ, posse fuisse Λ, sed multo verisimilius esse Α. Si igitur restituendum est nomen deae notum, sumendum est summam litterae Sigma lineam non bene successisse lapidario. — Cf. ad n. 1027.

1285 N. 477. Lapis calcarius rectangulus, a. 0,39. l. 0,45. cr. 0,45.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 123 n. 9. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 119. — *Exscripsi.*

ΔΙΟΣΑΠΟΤΡΟΠΑΙΟΥ — Διὸς Ἀποτροπαίου.

Tertio a. Chr. n. saeculo certe non recentior.

1286 N. 404. Lapis calcarius. In latere inscripto de anteriore lapidis usu foramina duo quadrata, quorum alterum in dispositione scripturae est respectum. In latere nunc postico vestigium statuae; in latere angustiore dextro titulus erasus et circuli tres ad nostrum pertinentes cum numero, in latere sinistro titulus n. 1163, ut lapidem quater adhibitum esse pateat. Titulus perdifficilis lectu. A. 0,65. l. 0,55. cr. 0,36. Initium tituli litteris minusculis edidit Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 384. — *Exscripsi.*

ΔΙΙΒΟΥΔΙΑΙΗΙ ΑΡΤΕΜΙΔΙ
ϹѠΤΕΙΡΗΚΑϹΚΛΗΠΙѠ
ϹѠΤΗΡΙ ΠΑΤΙΛΙΑΝΟϹΙΕ
ΤΗϹΚΑΤΟΝΑΡ
ΕΠΙΕΡΕ
ѠϹ

ΓΕΝΝΑ
ΔΙΟΥ

Circulus n. 25 (p. 188)

Circulus n. 11 (p. 186)

Circulus n. 15 (p. 186)

Ν Ζ

Διὶ Βουδιά[τη] [κ(αὶ)] Ἀρτέμιδι
Σωτείρῃ κ(αὶ) Ἀσκληπιῷ
Σωτῆρι Π(όπλιος) Ἀτιλιανὸς ἱ[ε]ί-
της, κατ' ὄναρ,
ἐπὶ [ἱ]ερέ-
ως
Γεννα-
δίου.

νζ'.

Vs. 1 Διὶ Βουδ . . . η κ' Ἀρτέμιδι Blinkenberg. Tau propter magnum spatium est certum. Fuerit Βουδιάτης ethnicum urbis Thessalicae s. Epiroticae Βούδειον s. Βούδιον dictae.

1287 N. 106. Basis rectangula e lapide calcario, a. 0,67. l. 0,48. cr. 0,25. Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 87 n. 22. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 122. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3330.) — *Exscripsi.*

ΔΙΙ ΚΑΣΙΩΙ	Διὶ Κασίωι
ΕΛΛΑΝΟΚΡΑΤΗΣ	Ἑλλανοκράτης
ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ	Ἡρακλείδου.
Circulus n. 25 (p. 188) ΛΑ	λα'.

Iuppiter Casius notus erat in Graecia, postquam Traianus spolia e victoria contra Getas reportata in eius templum in Casio monte ad Euphratem situm dedicavit (Suidas s. Κάσιον ὄρος), cui donario epigramma addidit Hadrianus (Anthol. Pal. 6, 332). Hadriani fere aetate collocatus fuerit lapis noster.

1288 N. 391. Tabula lapidis calcarii, a. 0,82. l. 0,70. cr. 0,30. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 121. — *Exscripsi.*

ΔΙΙ	Διὶ
ΚΤΗΣΙΩΙ	Κτησίωι
ΚΡΑΤΩΝ	Κράτων.
ΜΗ	μη'.

Cf. n. 1255. — Circulus non est conspicuus.

1289 »Epidauri repertus titulus primum editus est in Diar. Erudit. Florent. T. V. P. II p. 254. et hinc a Corsino Nott. Gr. Append. Diss. IV p. LXXIII« Boeckh, C. I. G. 1171.

Δ - - - ΚΗΔΙΣΤΩΜΕΓΙΣΤΩ
ΞΕΝΟΦΑΝΗΣΔΕΞΗ .
ΕΝΑΓΩΣΙΝΑΣΚΛΗ .
ΝΙΚΗΤΗΣ
ΘΩΜΟΝ ΑΦΙΕΡΩΣΕ

Δ[ιὶ] Κ[υ]δίστῳ Μεγίστῳ
Ξενοφάνης Δεξ[ικράτους,
ἐν ἀγῶσιν Ἀσκλη[πιείων
νικητής,
τὸν] βωμὸν ἀφιέρωσε.

Seltae Boeckhii restitutioni, quae quamquam dubitanter a viro egregio proposita certa est, addidi nomen patris in versu altero, emendans Δεξη-, quod nihili est, in nomen Epidauri usitatum; fuisse quidem etiam potest Δεξ[ίππου, alia.

1290 N. 263. Lapis calcarius, supra servatus margo. A. 0,21. l. 0,28. cr. 0,15. — *Exscripsi.*

Π // Α Ι Λ Ι Θ Ο	Π(όπλιος) Αἴλ(ιος) Θε - - - - -
ΔΙΙΟΛ	Διὶ Ὀλ[υμπίῳ.
vacat	

1291 N. 544. Ara quadrata e lapide calcario facta, inventa antiquo loco suo ab aedificio *E* inter septentriones et orientem. A. 0,69. l. 0,91. cr. 0,57. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 386. — *Exscripsi.*

ΔΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟ	Διὸς Σωτῆρο[ς.
Circulus n. 27 (p. 188) ς	ς'.

1292 N. 120. Angulus sinister inferior lapidis marmorei; margo inferior laesus. A. 0,26. l. 0,21. cr. 0,25. Litterae a. 0,045. — *Exscripsi.*

ΔΙΙΣΩ	Διὶ Σω[τῆρι.

1293 N. 421. Lapis calcarius. In summo latere foramina. A. 0,56. l. 0,53. cr. 0,39. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 385. — *Exscripsi.*

ΔΙΙΣ Ρ Ι	Διὶ Σ[ωτῆ]ρι.
Circulus n. 25 (p. 188) Ζ	ζ'.

1294 N. 380. Lapis calcarius, cui deest angulus superior sinister. A. 0,13. l. 0,49. cr. 0,36. — *Exscripsi.*

ΙΣΩΤΗΡΙ	Δι]ὶ Σωτῆρι
Μ Ο //// Ο	Μο - - - -
Circulus, cuius signum non conspicuum	

1295 N. 517. Lapis de basi quadrangula fulta plintho prominente. Ad dextram nostrum excipiebat lapis alter, quem, cum plinthus incolumis sit, constat continuisse non plus quattuor litteras. A. 0,68. l. 1,06. cr. 0,58.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 17 n. 4. — *Exscripsi.*

Δ Ι Ο Σ Τ Ρ Ο Π Α Ι Ο Τ Ν Ι

Διὸς Τροπαίου. Νι[κίας (s. Νί[κων, Νι[κος).

Tertii fere a. Chr. n. saeculi.

1296 N. 448. Lapis quadrangulus calcarius, supra fractus. A. 0,82. l. 0,57. cr. 0,38. Litterae a. 0,08.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 31 n. 12. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 161. — *Exscripsi.*

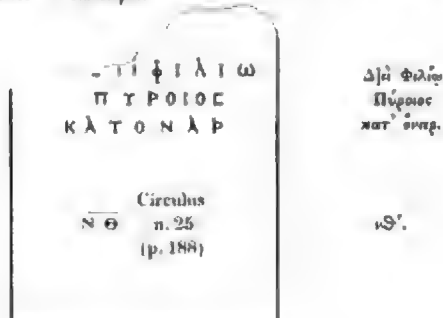

Supplevit Cavvadias.

1297 In eodem lapide, in quo titulus antiquior n. 1481. Litterae magnae: 0,027.

Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 555 n. 9. Idem, Δελτίον ἀρχαιολ. 1891, p. 95 n. 8. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 152. Baunack, *Aus Epidauros* 20. — *Exscripsi.*

Η Λ Ι Ω Ι   C Ε Λ Ε Υ Κ Ο C

Η Ρ Α Κ Λ Ι Δ Η C Π Α Ν Γ Ο Ν Ω Ι

Circulus n. 28
(p. 188)
Ξ Ϛ

Ἡλίωι Σέλευκος | Ἡρακλίδης Πανγόνωι. ξϛ'.

Non animadverterunt priores metricum esse titulum. Metiendum fuerit ‒ ⏑ ‒ ⏑ ⏑ ⏑ | ‒ ⏑ ‒ ‒ ‒ ‒ ‒; scriptoris animo observabatur tetrametrus trochaicus, sed in parte priore tres modo finxit trochaeos. Gentis Heracleae esse se praedicat dedicans. Vox πανγόνος nova.

1298 N. 185. Lapis calcarius, superne et infra fractus. A. 0,60. l. 0,28. cr. 0,26.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 61. — *Exscripsi.*

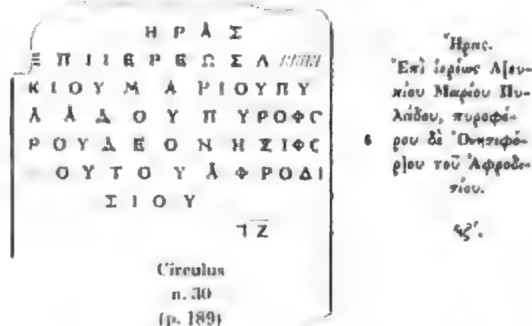

Var. lect. Vs. 2 ἱερέος Cavv.

De eponymia pyrphori dictum est ad n. 1052. Cum non indicatus sit arae conditor, videtur donarium publicum. Pyrphorus noster idem esse potest, alio quidem anno fungens, atque is qui occurrit n. 1050, quamquam tituli nostri scriptura ornatior; sed potest quoque noster fuisse alterius progenies.

1299 N. 158. Parva ara marmorea, supra et ad sinistram fracta, a. 0,17. l. 0,15. cr. 0,12.

Baunack, *Aus Epidauros* 3. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 271 n. 12. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 46. — *Exscripsi.*

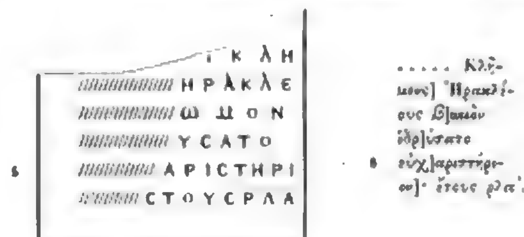

Anni p. Chr. n. 254. — Vs. 3 sq. β]ωμὸν [ἱδρ]υσ. supplevit Baun., vs. 2 sq. Ἡρακλί[ους et vs. 5. 6 Blinkenb., nomen Κλη[μεντ vs. 1. 2 ego.

1300 N. 445. Lapis quadrangulus calcarius, a. 0,53. l. 1,21. cr. 0,37. Litterae a. 0,05.

Baunack, *Aus Epidauros* 11. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 272 n. XIII (cf. eundem *Asklepios* p. 105). Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 245. — *Exscripsi.*

Η Ρ Ω Ο Σ Κ Λ Α Ι Κ Ο Φ Ο Ρ Ο Υ   Ἥρωος Κλαικοφόρου.

Circulus
n. 32   Ι Λ   ια'.
(p. 189)

Videtur esse tertii a. Chr. n. saeculi. — Cf. titulum Troezenium n. 768.

1301 N. 416. Ara e lapide calcario rubro, fracta in partes duas. A. 0,54. l. 0,73. cr. 0,54.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 122 n. 6. — *Exscripsi.*

Η Ρ Ω Σ Σ Α Ν   Ἡρωσσᾶν.

Circulus
Ε   n. 33   ε'.
(p. 189)

Saeculi quarti s. incipientis tertii.

1302 N. 405. Basis marmorea, fracta supra et ad sinistram. A. 0,59. l. 0,67. cr. 0,44. — *Exscripsi.*

Τ Ρ Α Τ Ο Ν Ι Κ Η

Ι Υ Ν Τ Α Σ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ

Υ Ρ Ι Ο Σ

Circulus
n. 43
(p. 190)
Ϙ Α

[Θεοῖς πᾶσι (s. Πανθείωι)
Σ]τρατονίκη τοῦ δεῖνος,
Ἀμ]ύντας Δημητρίου [Ἐπι-
δα]ύριος.
ϙα'.

De numine constat e signo circuli.

1303 N. 291. Lapis calcarius, ad dextram fractus. A. 0,32. l. 0,59. cr. 0,34. — *Exscripsi.*

Ἰατ[ροῦ.

Ἥρως ὁ ἰατρός colebatur Athenis (Demosth. 19, 249. C. I. A. II 403. 404) et Eleusine (C. I. A. IV 1 n. 288 *a*, p. 145) eiusque cultum latius propagatum fuisse ex hominum nominibus verissime conclusit Usener, *Götternamen* 151, quod nunc confirmatum est devotione Cretica; vide Wünsch, Mus. Rhen. 55 p. 76. Multo igitur verisimilius sola vox scripta erat in titulo quam insolite cognomen praepositum dei medici nomini e. g. Ἰατ]ροῦ Ἀσκλαπιοῦ.

1304 N. 259. Fragmentum tabulae, quae tegebat basim sive aram, ad sinistram mutilum; ad dextram excipiebat lapis alter. A. 0,14. l. 0,35. cr. 0,28. — *Exscripsi.*

Ἱ]ππ[ο]λύτ[ου (s. Ἱ]ππ[ο]λύτ[ωι).

Non plane negandum est hominem gerere potuisse nomen heroicum, sed multo verisimilius tenemus dedicationem oblatam Thesei filio, qui a Troezeniis Epidauriorum vicinis cultus (Paus. 2, 32, 1) in ipso sacro Epidaurio, ut nuntiavit stela antiqua, ab Aesculapio a morte revocatus immolaverat (Paus. 2, 27, 4).

1305 Ara e lapide calcario rubescente, in summa parte mutila; in angulo superiore sinistro, qui avulsus est, initium tituli. Reperta est antiquo loco suo, ab aedificio *E* inter septentriones et orientem, ubi collocata erat iuxta lapidem n. 1270 ια' signatum, quem excipiebat n. 1162 ιβ', ut nostri numerum fuisse constet ι'. — *Exscripsi.*

Κρό[νου.

1306 N. 485. Lapis calcarius, a. 0,26. l. 0,56. cr. 0,56. Stat antiquo loco suo iuxta n. 1283.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 123 n. 10. — *Exscripsi.*

Λ . Γ Ο Υ Σ Λ[ατ]οῦς.

Tertii fere a. Chr. n. saeculi.

1307 N. 532. Tabula lapidis calcarii, fracta ad sinistram et in parte postica, in summo latere foramen ad aliquid inserendum. A. 0,23. l. 0,63. cr. 0,36.

E schedis Villoisonii (»in ecclesia ruinosa in convalle angusta montis ut putatur Cynortii« i. e. in aedicula S. Annae) Boeckh, C. I. G. 1182. — *Exscripsi.*

Circulus n. 36 (p. 181)

Μ Α Τ Ρ Ο Σ
Κ Θ

Ματρός. κθ'.

Plenius dea eodem symbolo signata appellata est n. 1308.

1308 N. 493. Lapis calcarius quadrangulus, basi fultus. In utroque latere foramina, ut utrimque alios lapides pateat nostrum excepisse. A. 0,63. l. 0,66. cr. 0,64.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 151 n. 46. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 157. — *Exscripsi.*

Μ Η Τ Ρ Ι Θ Ε Ω Ν
Ι Κ Ε Τ Η Σ Κ Α Τ Ο Ν Α Ρ
Μ Ε Λ Α Ν Ω Π Ο Σ Ε Τ Ε Υ Ξ Ε Ν

Circulus
Ι n. 36
(p. 189)

Ματρὶ θεῶν | ἱκέτης κατ' ὄναρ | Μελάνωπος ἔτευξεν. ι'.

Versus hexameter. — Cf. n. 1367.

1309 N. 361. Lapis calcarius, e cuius media parte posteriore aetate, ut in alium usum conformaretur, decisum est aliquid rectis angulis effectis. A. 0,25. l. 0,76. cr. 0,29.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 21 n. 16. — *Exscripsi et confeci ectypum.* Imaginem repraesento ad decimam verae magnitudinis partem redactam.

Μαχάονος.
κα'.

Recte iudicat Cavvadias titulum quinti saeculi priore dimidio esse exaratum. Circulum (n. 35, p. 189) pertinere censet ad inscriptionem posteriorem diverse a nostra directam, sed supra eum, ubi tituli posterioris reliquias sit conspicuas esse, mihi certum visum est nihil esse nisi fissuras fortuitas. Atque sane non est causa, cur a titulo nostro avellamus circulum, quod eius numeri aliam sequuntur directionem idemque igitur credendum etiam est de symbolo, quod clare agnosci nequit.

1310 Lapis calcarius supra fractus, repertus antiquo loco suo ab aedificio *E* inter septentriones et orientem. A. 0,55. l. 0,69. cr. 0,68. — *Exscripsi.*

Μου[σῶν.

Litterae Omega alterum dimidium petere placuit a specie rotunda ω, alterum ab angulata Ш. In circulo cum iteratum sit Μουσῶν, manifesto tam raro dedicabatur Musis, ut symbolum eis non esset tributum. Cf. supra p. 183, n. 39.

1311 N. 369. Lapis calcarius superne fractus. Infra titulum ut ornamentum insculpta erat series circulorum contiguorum. A. 0,49. l. 0,42. cr. 0,34. — *Exscripsi.*

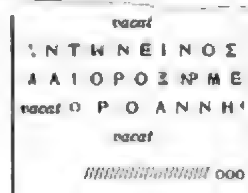

Ἰούλιος Ἀ[ντωνεῖνος [υἱὸς Ἰουλίου Ἀντωνείνου] Μαίορος ν(εώτε)ρ(ος) με[.......... ὑδραγῶν Νε[ρηίτων.

Tenemus dedicationem ductus aquarum, cuius rudera et in valle Epidauria et in Cynortio monte vel hodie admiramur; eum enim ab Antonino quodam cum aedificiis permultis donatum Epidauriis esse testis est Pausanias 2, 27, 6 sq.: Ὁπόσα δὲ Ἀντωνῖνος ἀνὴρ τῆς συγκλήτου βουλῆς ἐφ' ἡμῶν ἐποίησεν, ἔστι μὲν Ἀσκληπιοῦ λουτρὸν κτλ. ὄρη δέ ἐστιν ὑπὲρ τὸ ἄλσος τό τε Τίτθιον καὶ ἕτερον ὀνομαζόμενον Κυνόρτιον, Μαλεάτου δὲ Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐν αὐτῷ. τοῦτο μὲν δὴ τῶν ἀρχαίων· τὰ δὲ ἄλλα ὅσα περὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Μαλεάτου καὶ ἔλυτρον κρήνης, ἐς ὃ τὸ ὕδωρ συλλέγεταί σφισιν τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, Ἀντωνῖνος καὶ ταῦτα Ἐπιδαυρίοις ἐποίησεν. Manifestum reddit titulus noster, haec beneficia per errorem a viris doctis tribui solita esse imperatori Antonino Pio.

Lectio partim non facilis, sed ubique certa. Ad dextram excepisse lapidem alterum cognosci potest e conformatione nostri; verisimillime ad sinistram erat lapis tertius, cum vix defuisse posset ante Ἀντωνῖνος nomen gentilicium Ἰούλιος (melius quidem dixeris id fuisse pro praenomine), quod supplevi e n. 1416. Pater, quamquam differt ordo nominum, fortasse est Iulius Maior Antoninus is, qui dedicavit lapides urbanos Inscr. Gr. Ital. 980. 1013 (cf. Prosopogr. Imp. Rom. II p. 199 n. 267). Ad supplementum Νηρεΐσι confer acroteria aedis Aesculapii in speciem Nereidum ficta, de quibus Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 33 tab. VIII, 2. 3. Idem, Γλυπτά I p. 136. Winter, *Athen. Mitth.* 1894, p. 158 sq. tab. 6.

1312 Ara e lapide calcario rubescente, a. 1,01. l. 0,61. cr. 0,39. Titulus obiter incisus. — *Exscripsit Fredrich.*

Π Α Ν Ι	Πανί.
vacant centimetri 26	
Circulus n. 42 (p. 189)	
Π Θ s. Π Ε (prius verisimilius)	πθ' (?).

Nescio an per errorem bis exaratum fuerit Alpha.

1313 N. 538. Lapis calcarius ad dextram fractus, inventus antiquo loco suo ab aedificio *E* inter septentriones et orientem. A. 0,43. l. 0,30. cr. 0,45. — *Exscripsi.*

Π Α Ν	Παν[ός (s. Παν[ί).
Circulus n. 42 (p. 189) mutilus	
Θ	

1314 N. 261. Frustulum lapidis calcarii. A. 0,26. l. 0,17. cr. 0,10. — *Exscripsi.*

Λ Δ	λδ'.
Σ Ο Τ	Σο[τ - - -
Π Α (	Πα[νακείαι.

λδ' est numerus adscriptus circulo, qui erat ad dextram. Dedicatio erat versuum tantum duorum; nomen vix incertum, lapis enim n. 1055, qui cum signatus sit λγ', iuxta nostrum collocatus erat, dedicatus est Panaceae. Verisimile est ΣΟΤ fuisse versus igiturque nominis eius qui dedicavit initium.

1315 N. 514. Lapis calcarius ab omnibus partibus fractus. A. 0,57. l. 0,36. cr. 0,25. — *Exscripsi.*

vacat	
Ο Σ Τ Ο Ι Π	- - ος τοῖ Π[οτειδᾶνι
) Δ Ρ Ο Μ	ὁπλιτ]οδρόμ[ος.
vacat	

Victoria agonistica, de quo dedicatum erat, fuerit in Isthmiis reportata.

1316 N. 521. Lapis calcarius, a. 0,46. l. 0,61. cr. 0,45. — *Exscripsi.*

////Ο Σ Ε Ι Δ Α Ν Ο Σ	Π]οσειδᾶνος
////Γ Ο Α Λ Λ	- - - - -
vacat	

In versu altero latere potius videtur epiclesis dei: το[ῦ] Ἀλλ - - quam nomen dedicantis.

1317 N. 100. Stela lapidis calcarii cymatiis instructa. In summo latere foramen. A. 0,71. l. 0,16. cr. 0,18. Postea in eodem lapide scriptus est n. 1050.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 116. — *Exscripsi.*

Α Ρ Ε Τ Α	Ἀρέτα
) Σ Ε Ι Δ Α Ν Ι	Π]οσειδᾶνι.

1318 In lapide eodem, in quo n. 992.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 127 n. 19. — *Exscripsi.*

Δ	δ'.
Π Ρ Ο Ν Ο Ι Α Ι	Προνοίαι.

(*De circulis duobus titulo appositis cf. lemma n. 992 et p. 190 n. 46.*)

Providentia inter deos alios refertur Hymn. Orph. prooem. 30; cf. C. I. G. 3957a II vs. 5 ἡ πάντα διατάξασα τὸν βίον ἡμῶν Πρόνοια. De Minerva Προνοίᾳ Delphica vide Preller-Robert, *Griech. Mythologie* I 195.

1319 Lapis calcarius, inventus antiquo loco suo ab aedificio *E* inter septentriones et orientem. A. 0,45. l. 0,45. cr. 0,38. — *Exscripsi.*

Σ Ω Τ Η Ρ Ι Α Ι	Σωτηρίαι.
Circulus n. 49 (p. 190) Ι Θ	ιθ'.

Σωτηρίας deae mysteria celebrabantur Aegii (Paus. 7, 24, 3). Patris quoque habebat templum (id. 7, 21, 7).

1320 N. 58. Lapis calcarius, supra fractus, a. 0,79. l. 0,60. cr. 0,30. Litterae a. 0,02; sed Phi est centimetrorum non minus 11.

Baunack, *Aus Epidauros* 5. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 273 n. XVIII. — *Exscripsi.*

Τ Ε Λ Ε Σ Φ Ο Ρ Ω	Τελεσφόρωι.
Circulus n. 32 (p. 189)	
Ν Β	νβ'.

1321 Athenis in museo parva statua marmorea Telesphori, qui repraesentatur ut infans pallio talari amictus, a. 0,44. Reperta est ibidem ubi n. 1004. Titulus in basi rotunda.

Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου n. 281. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 160. (Dittenberger, Sylloge [2] 778.) — *Exscripsi.*

ΤΩΤΕΛΕϹΦΟΡΩ	Τῷ Τελεσφόρῳ
ΓΑΙΟϹΤΛΤΡΛ	Γάϊος ἰατρά.

Cf. n. 1334. — Vs. 2 alteri Iota linea transversa magna est superscripta, ut species effecta sit litterae Tau: est diaereseos signum; cf. ad n. 995. Idem dedicavit Hygiae n. 1334.

1322 N. 64. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat aram. Infra est cymatium, in quo titulus; circulus signatus in ipsa tabula. A. 0,26. l. 0,55. cr. 0,31.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 91 n. 33. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 165. — *Exscripsi.*

Circulus n. 49 (p. 190) ΞΑ	ξα'.
ΤΕΛΕϹΦΟΡΩΙ	Τελεσφόρωι.

1323 A. 0,23. l. superne 0,30, infra 0,21. cr. 0,245.

Baunack, Philologus 54, 1895, p. 61 n. 3.

ΤΕΛΕΓ	Τελεσ[φόρου.

1324 In lapide rubro.

Ex apographo Trézelii Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 249 n. 73 et *Expédition de Morée* II p. 168 n. 5; tab. 81, 10.

ΕϹΘΙ Ο	Τελ]εσ[φ]ό[ρ]ο[υ.
ΟΝΥϹΙΟϹ	Δι]ονύσιος
Κ Θ ΔΝ	[τοῦ δεῖνος]
ΚΑΤΟΝΑΡ	κατ' ὄναρ,
5 ΕΡΙΙΕΗΘΔϹ	5 ἐπὶ ἱε[ρέο]ς
ΡΟ	- - - -

Certa ratione restituisse mihi videor: in versu primo, in quo constat indicatum fuisse numen, parva lacuna, quae in loco litterae Phi erat ante prius O, errore sane cum Trézelii solita indiligentia consentaneo designata est ante posterius.

1325 In lapide, cuius inscriptio deleta, conspicuus est circulus Telesphori (n. 49, p. 190), cui adscriptus numerus ΛΑ.

1326 N. 551. Lapis calcarius, a. 0,74. l. 0,73. cr. 0,22.

Versum priorem edidit Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 389. — *Exscripsi.*

ΤΥΧΑΣ	Τύχας
////////// Ι Circulus n. 51 (p. 190) ΣΕΟΣ	Νεμέ]σεος.
vacat	

Quarto a. Chr. n. saeculo non recentior; fortasse vel est quinti. Quae dedi de versu altero, cui insculptus rudi modo est circulus signatus, quamquam admodum difficilia sunt cognitu, tamen certa duco. Neque dubium videbitur supplementum; Τύχα Νέμεσις similiter est dictum atque Ζεὺς Ἀσκλαπιός, cf. Dio Chrysost. 64, 8 (II p. 330 Reiske): ὀνόμασται δὲ ἡ Τύχη καὶ πολλοῖς τισιν ἐν ἀνθρώποις ὀνόμασι· τὸ μὲν ἴσον αὐτῆς Νέμεσις κτλ.

1327 N. 311. Tabula lapidis calcarii, fracta ad dextram. A. 0,25. l. 0,34. cr. 0,46. — *Exscripsi.*

ΤΥΧΗΣ	Τύχης - - -

Verisimiliter sequebatur epiclesis.

1328 Lapis calcarius supra fractus. A. 0,55. l. 0,49. cr. 0,42. — *Exscripsi.*

ΑΠΙΩΝ	Ἀπίων
ΜΑΙΟΡΟϹ	Μαίορος
ΤΥΧΗΙ	Τύχηι.

1329 *A* N. 458. Lapis calcarius, fractus superne et ad dextram, a. 0,57. l. 0,65. cr. 0,56. *B* N. 457. Lapis calcarius, fractus ad sinistram, a. 0,58. l. 0,36. cr. 0,45.

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 390. — *Exscripsi.*

A *B*	
ΥΓΙΕΙ ΑΣ	Ὑγιεί[ας.
Circulus n. 52 (p. 190) ΓΓ	γγ'.

Fragmenta duo composuit Blinkenberg. Bonae aetatis, ut videtur saeculi a. Chr. n. quarti.

1330 N. 353. Stela parva e lapide nigro. In summo latere excavatio. A. 0,69. l. 0,21. cr. 0,16.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 22 n. 17. — *Exscripsi.*

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	Διονύσιος
ΥΓΕΙΑΙ	Ὑγείαι.
ΓΓ	γγ'.

De circulo parvum vestigium superesse videtur ad numerorum sinistram.

Vs. 2 ΥΓΙΕΙ Cavvadias.

1331 In lapide eodem, in quo titulus antiquior n. 1480, reperto antiquo loco suo ante aedem, in quam posteriore aetate mutata erant propylaea gymnasii. In forma edita a Cavvadia in libri inscripti *Fouilles d'Épidaure* I tabula prima sedes lapidis signata est littera *f*, in libri *Τὸ ἱερόν* dicti forma littera χ. Conspicuus est lapis in propylaeorum imagine phototypica *Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας τοῦ ἔτους* 1899, *πιν.* 5; cf. Cavvadias, ibid. p. 105.

Baunack, *Aus Epidauros* 6. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 273 n. 19. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 134. — *Exscripsi.*

	Υ Γ Ι Ε Ι Α Ι	Ὑγιείαι.
Circulus n. 51 (p. 190)	Π Η	πη'.

Sine dubio recte e lapide nostro conclusit Cavvadias (cf. *Τὸ ἱερόν* 149), aedem ante quam repertus est fuisse Hygiae, fortasse quidem eam quam construxit Antoninus senator (cf. ad n. 1311), de qua Paus. 2, 27, 6: *ἐποίησε δὲ καὶ Ὑγιείᾳ ναόν.*

1332 N. 379. Basis lapidis calcarii, a. 0,57. l. 0,82. cr. 0,37.

Chandler, Inscr. II 142, p. 82. (Boeckh, C. I. G. 1180.) *Expédition de Morée* II p. 166 n. 1 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 241 n. 69 ex apographis Virleti et Quineti. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 147.) C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 519 e schedis Welckeri. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 142. — *Contuli.*

Υ Γ Ε Ι Α	Ὑγιείᾳ
Π Α Ι Λ Ι Ο Σ Ε Υ Τ Υ Χ Ο Σ	Π(όπλιος) Αἴλιος Εὔτυχος
Υ Π Ε Ρ Τ Η Σ Θ Υ Γ Α Τ Ρ Ο Σ	ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς
Α Ι Λ Ι Α Σ Α Κ Υ Λ Ε Ι Ν Η Σ	Αἰλίας Ἀκυλείνης.

Var. lect. Vs. 1 omittit Chandl., Ὑγιείᾳ Welcker Cavv. || vs. 4 Ἀκυλίνης Cavv.

1333 In museo Atheniensi parva statua marmorea Hygiae, reperta in aedificio *K*, de quo cf. lemma n. 1004. A. 0,47 cum basi, in qua est titulus. Basis a. 0,05. l. 0,48.

Statuam et basim repraesentat Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, tab. 11; cf. p. 250. Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου n. 272. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 139. — *Exscripsi.*

Λ Υ Σ Ι Μ Α Χ Ο Σ Τ Η Ε Μ Α Υ
Τ Ο Υ Σ Ω Τ Ε Ι Ρ Η Κ Α Ι Τ Ε Λ Ε Σ
Φ Ο Ρ Ω

Λυσίμαχος τῇ ἑαυτοῦ σωτείρῃ καὶ Τελεσφόρῳ.

Ἡ σώτειρα = Hygia.

1334 Athenis in museo statua marmorea Hygiae, reperta in aedificio *K*, de quo vide lemma n. 1004. In basi rotunda titulus. A. 0,56.

Statuam et basim repraesentat Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, tab. 11; cf. p. 249 n. 1. Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου n. 271. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 159. (Dittenberger, Sylloge[2] 777.) — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

Τ Η Υ Γ Ε Ι Α	Τῇ Ὑγιείᾳ
) Γ Α Ι Ο Σ (	Γάιος
Ι Α Τ Ρ Α	ἰατρεῖ.

Cf. n. 1321.

1335 In eodem lapide, in quo n. 980.

	Υ Π Ν Ω Ι	Ὕπνωι.
Circulus n. 52 (p. 190)	Π Ε	πε'.

Intellexit Cavvadias (*Τὸ ἱερόν* 138), Ὕπνον Epidauri fuisse inter deos Ἐπιδώτας (cf. Paus. 2, 27, 6); in delubro enim Aesculapii Sicyonio, cuius cultum ex Epidauro deductum esse testis est Pausanias 2, 10, 3, epiclesim Ἐπιδώτας gerebat Hypnus (Paus. 2, 10, 2).

1336 In eodem lapide, in quo n. 1020.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 270 n. 8. Baunack, *Aus Epidauros* 8. — *Exscripsi.*

	Υ Π Ν Ω Ι	Ὕπνωι.
Circulus n. 52 (p. 190)	Ν Α	να'.

1337 Fragmentum lapidis calcarii, incolume superne et ad dextram, repertum antiquo loco suo ab aedificio *E* inter septentriones et orientem. A. 0,57. l. 0,31. cr. 0,35. — *Exscripsi.*

Τ Η Ρ Ι Ο Υ

Τοῦ δεῖνος θεοῦ σω]τηρίου.

1338 N. 383. Fragmentum lapidis marmorei; ad dextram servatus margo. A. 0,41. l. 0,86. cr. 0,35. — *Exscripsi.*

Ο Υ *vacat*	– ου.
Α Ι Ω Ν	– – αίων.

Duo tantum erant versus, in quorum priore casu genetivo indicatum erat numen, in altero dedicans, e. g. Ἑρμ]αίων.

1339 Lapis calcarius, a. 0,85. l. 0,38. cr. 0,29, instructus est insigni heroum (n. 32, p. 189), cui adscriptus numerus ΝΗ. Titulus detritus. Notavit etiam Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 387.

1340 In lapide collocato ut videtur antiquo loco suo in parte sacri orientali nunc nihil est conspicuum praeter circulum heroum (n. 32, p. 189) et numerum ei adscriptum ΚΒ.

1341 Athenis in museo fragmentum magni vasis fictilis figuris nigris ornati, repertum ibidem ubi n. 1169. A. 0,18. l. 0,37.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 11. — Vidi. *E delineatione Prottii* repraesento ad quartam partem verae magnitudinis redactum.

Ἀρχ[ε]ίδας Ἀ-
ργεῖος.

Titulus sollerter sicut lapidi incisus. Scriptura Argiva. In versu priore Kappa ex E correctum.

1342 Monumentum aeneum, l. 0,12, cuius imago hic apposita ad dimidium verae magnitudinis est redacta. Constat e fistula cava (l. 0,07) et e parte solida sursum flexa, cuius extrema utrimque perhibent foraminis reliquias: quae foramina credo effecta esse, ut affigeretur trulla, radiumque ligneum ut manubrium fistulae fuisse inmissum. Repertum e certa relatione Epidauri vel in eius vicinia nunc asservatur Parisiis apud virum quendam privatum. Mihi intercedente insigni cum benignitate Haussoulliero v. d. monumentum licuit et ad libidinem examinare et designandum curare. Imagines partis monumenti extremae et tituli subiecto verae magnitudini pares.

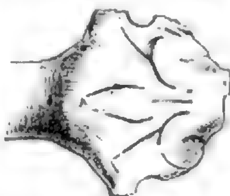

ΠΑΡΕΔΟΚΕ
ΒΟΡΜΙΑΔΑΣ
ΦΙΛΙΣΚΟΣ

Παρέδωκε
Ὁρμιάδας.
Φίλισκος.

Ad dextram versus alterius vides lineas consulto incisas, quarum explicationem sine dubio rectam debeo Haussoulliero: est Pi inversum; ei enim, qui titulum incidit, in animo erat scribere sinistrorsum, a quo consilio destitit, postquam exaravit litteram primam. Sententia mea Φίλισκος — uti merum nomen persaepe Epidauri — designat dedicantem, qui cum casu quodam, morte credo, impeditus esset, quominus consilium donandi perficeret, eius heres tradidit monumentum.

1343 N. 96. Stela lapidis calcarii; supra et infra cymatia, in latere summo foramen ad inserendum donarium. Reperta prope aedificii *E*, de quo conferas lemma n. 1169, latus orientale. A. 1,40. l. 0,29. cr. 0,25.
Blinkenberg, *Asklepios* p. 120 n. 1. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 13. — *Contuli*. Itero exemplum *Blinkenbergii*.

ΝΙΚΑΒΑΡΙΣΤΑ
ΔΑΙΚΡΑΤΕΙΑ
ΑΝΕΘΕΤΑΝ

Νικαβαρίστα,
Δαικράτεια
ἀνέθεταν.

1344 N. 36. Fragmentum lapidis calcarii ab omnibus partibus mutilum; sed cum supra titulum sit residuum regulae prominentis, infra titulum spatium vacuum, omnium versuum constat servatas esse reliquias. A. 0,50. l. 0,25. cr. 0,235. — *Exscripsi* et confeci ectypum.

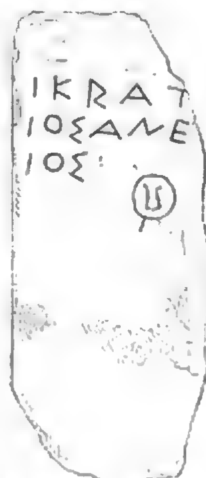

ΙΚΡΑΤ
ΙΟΣΑΝΕ
ΙΟΣ:

. . . . κράτ[ης . . . . .
. . Λυ]σις ἀνέ[θηκε Ἐπι-
δαύρ]ιος.

E circuli signo (cf. n. 53, p. 190), quod videtur lyra, conieceris lapidem dicatum fuisse aut Apollini (ut ei sicut Iovi duo diversa fuissent symbola, cf. circulos n. 25/26 et 27, p. 188) aut certae Musae, universitas enim Musarum omnino carebat symbolo (vide circulum n. 39, p. 189).

1345 N. 83. Basis lapidis subnigri, infra fracta. In latere summo foramen. A. 0,45. l. 0,30. cr. 0,23.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 15. — *Exscripsi* et confeci ectypum. Imaginem repraesento ad quintam verae magnitudinis partem redactam.

Ἄναξις
Ἀναξιδώρου
ἀνέ[θ]ηκε.

Licet iam adhibitae sint litterae Ionicae Ω et H, tribuendus est titulus saeculo quinto. Notanda littera Xi bis scripta ⵊ, sicut e contrario Ξ scribebatur pro Zeta; vide quae adnotavi ad n. 263.

1346 N. 114. Basis tofina; superne est cymatium, in summa parte foramen ad inserendam statuam. Reperta ibidem ubi n. 1343. A. 1,53. l. 0,52. cr. 0,37.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 14. — *Exscripsi.*

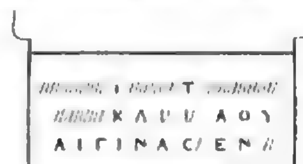

\- - - - - -
\- - - - -ιου
Αἰγίναθεν.

Vs. 2 . κα . . . υ . . Cavv.

Scriptura στοιχηδὸν ordinata ineunti quarto saeculo est tribuenda.

1347 N. 414. Lapis calcarius, redactus in formam mensae (vide imaginem apud Blinkenberg, *Tidsskr.*). Titulus in latere longiore paulum prominente. A. 0,34. l. 0,73. cr. 0,32.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 163 n. 2. Idem, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 2 n. 2. — *Exscripsi.*

ΔΑΜΑΡΕΤΑΑΝΕΘΗΚΕ

Δαμαρέτα ἀνέθηκε.

Saeculi quarti.

1348 N. 81. Stela lapidis calcarii, a. 1,37. l. 0,30. cr. 0,22.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 121 n. 2. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 19 n. 1.) — *Contuli.*

ΤΑΙΣΑΝΤΑΛΛ
ΙΔΑΑΝΕΘΗΚΕ

Ταῖς Ἀνταλλ-
ίδα ἀνέθηκε.

Ad Ταῖς Blinkenberg confert Λαΐς, Θαΐς; ad nomen dedicantis laudat Ἀνταλλὶς in titulo Megarico edito a Baunackio, Philologus 48, 1889, p. 386 (deest in Corpore Inscr. Graec. Sept.) et Ἄνταλλος in titulis duobus Delphicis: Curtius, Anecdota Delphica n. 10 (*Dialektinschr.* 2268) vs. 11. Wescher-Foucart n. 18 (*Dialektinschr.* 2581) vs. 128.

1349 N. 319. Basis lapidis calcarii, reperta antiquo loco suo a templi Aesculapii angulo, qui est inter orientem solem et meridiem, circa metros 11. Foramen oblongum et angustum, quod est in latere summo, ut observat Cavvadias, probat dedicatum fuisse anaglyphum, non statuam. A. 0,30. l. 1,20. cr. 0,60.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 193 n. 94. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 108. — *Contuli lapidem et exscripsi ex ectypo.*

ΔΡΥΜΟΣΠΑΙΣΘΕΟΔΩΡΟΥΟΛΥΙΠΙΚΟΝΕΝΘΑΔΑΓΩΝΑ
ΗΝΓΕΙΛΑΥΘΗΜΑΡΔΡΟΜΕΩΝΘΕΟΥΕΙΣΚΛΥΤΟΝΑΛΣΟΣ
ΑΝΔΡΕΙΑΣΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΠΑΤΡΙΣΔΕΜΟΙΙΠΠΙΟΝΑΡΓΟΣ

Δρῦμος παῖς Θεοδώρου Ὀλ[υ]μπικὸν ἐνθάδ' ἀγῶνα
ἤνγειλ' αὐθῆμαρ, [δ]ρομέων θεοῦ εἰς κλυτὸν ἄλσος,
ἀνδρείας παράδειγμα· πατρὶς δέ μοι ἵππιον Ἄργος.

Saeculi quarti. Non censendus est Drymus Argivus fuisse inter fetiales ad nuntiandum tempus ludorum Olympicorum in civitates Graecas missos ab Eleis; hi enim id munus mandavisse peregrino credi non possunt. Drymus igitur cum forte eo die quo feriae indictae sunt Elide adesset, ut anteveniret praecones publicos, suo Marte nuntium in fanum Epidaurium afferre suscepit, quod tanta celeritate se confecisse praedicat, ut itineris longitudine vel superaret cursorem Argivum eum, qui victoriam suam reportatam Olympiae in δολίχῳ Ol. 113 teste Iulio Africano eodem die nuntiavit in urbem suam patriam. Intervallum sacri Epidaurii ab Elide etiamsi metiris ut lineam directam cum videatur kilometrorum non minus centum et quadraginta, transscendendi autem fuerint Arcadiae montes, vix si quis Muenchhauseniorum generi adnumeret Drymum, calumniae erit accusandus. Equidem frustra quaesivi verborum interpretationem credibilem, qua eius fidei consuleretur.

1350 N. 213. Tabula marmorea utrimque fracta, a. 0,07. l. 0,20. cr. 0,14. — *Exscripsit Fredrich.*

ΡΩΝΠΑ
ΔΡΙΟΣΑ

Ἱ[έρων Πα . . . . . .
Ἀν]δριος ἀ[νέθηκε.

1351 N. 271. Basis lapidis calcarii; in summo latere et titulus et foramen rotundum ad inserendum donarium. A. 0,27. l. 0,28. cr. 0,13.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 118. — *Exscripsi.*

ΓΟΡΓΙΠΠΟΣ
ΑΝΕΘΗΚΕ

Γόργιππος
ἀνέθηκε.

Est saeculi quarti.

1352 N. 629. Tabula lapidis calcarii, fracta infra ad dextram, anaglypho ornata: Pan instructus membro erecto et pedibus capri sinistra demissa nescio quid tenet, dextra supra humerum sustinet rem in superiore parte latiorem, fortasse arborem. Supra anaglyphum titulus. A. 0,87. l. 0,51. cr. 0,29. — *Exscripsi.*

ΓΟΡΓΙΑΣΚΡΗΘΕΥΣ
ΤΟΙΦΡΟΥΡΟΙΑΝΕΘΕΝ

Γοργίας, Κρηθεύς,
τοὶ φρουροί, ἀνέθεν.

Saeculi quarti vel tertii. De huius aetatis praesidiis Macedonicis in Peloponneso collocatis vide adnotata n. 769.

1353 N. 178. Stela lapidis calcarii, in duas fracta partes, infra mutila; in summo latere foramina duo. A. 0,29. l. 0,39. cr. 0,17.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 113. — *Exscripsi.*

Π Ο Λ Υ Κ Ρ Α ‾ Η Σ
Π Ο Λ Υ Κ Ρ Ι Γ Ο Υ
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε

Πολυκρά[τ]ης
Πολυκρί[τ]ου
ἀνέθηκε.

Var. lect. Vs. 2 Πολυκράτους Carv.

Στοιχηδὸν scriptum, ut videtur saeculo quarto.

1354 Angulus superior dexter stelae marginatae e lapide calcario, supra cymatio ornatae. A. 0,28. l. 0,30. cr. 0,09. — *Exscripsi.*

Ν Π Ο Ι Ε // Π Α
Τ Α Ι Τ Ο Υ
Ν Φ Θ
Α

- - - - ν ποιε[ῖ] πα-
- - - - - - τις τοῦ
- - - - - - - ν φθ-
- - - - - - - - κα

Στοιχηδὸν scriptum. Erat carmen.

1355 N. 446. Lapis utrimque fractus; in latere summo lata excavatio. Titulus videtur fuisse versuum quattuor. A. 0,44. l. 0,92. cr. 0,44. — *Exscripsi.*

//
Π Ο Λ   Ο Υ
Γ   Κ Η Π Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι
////////////////////////////// Ο //////////

- - - - - - - - - - -
- - - - - - - - Ἀ]πολ[λοδώρ]ου
- - - Ἀσ]κ[λ]ηπιοδώρου Ἀπολλωνί-
ου (s. Ἀπολλώνι[ος]) - - - - - - -].

Videtur dedicatio hominum complurium. Vs. 3 extr. non verisimiliter legas Ἀπόλλωνι, cum secutus sit versus alius.

1356 N. 466. Lapis calcarius rectangulus, repertus antiquo loco suo apud latus orientale aedificii *K* inter lapides n. 1009 et 1089. A. 0,74. l. 0,51. cr. 0,42. Titulus a margine superiore distabat centimetros circa 15; aetate multo posteriore, manifesto cum raptum erat donarium, ita inversus est lapis ut titulus noster curreret a summo ad imum et ad eius sinistram parvis litteris scriptus est titulus n. 1079 *A*, cui aetate etiam posteriore denique litteris maioribus additi sunt n. 1079 *B* et circuli duo, ita quidem ut et litteris eius et circulo altero secetur titulus noster.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 114. Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 157. — *Exscripsi.*

Ι Μ Α Χ Ο Σ   Φ Α Υ Λ Λ Ο   Α Ρ Γ Ε Ι Ο Σ   Α Ν Ε Θ Η Κ Ε

Var. lect. Φαύλου Cavvadias (corr. Blinkenberg).

- - σ]ίμαχος Φαύλλου Ἀργεῖος ἀνέθηκε.

Est tertii fere saeculi. Initio est umbra apta ad Σ.

1357 N. 515. Lapis calcarius rubescens, ad sinistram fractus. In latere summo foramina. A. 0,30. l. 0,34. cr. 0,44. — *Exscripsi.*

Ν Ε Θ Η Κ Ε ‾ Γ /// Δ Α /////
Ε Υ Α Ι Ι Ε ‾ Ο Σ Ξ Υ Α

- - - - ἀ]νέθ[η]κε [Ἐπι]δα[ύριος.
Εὐπί[ν]ι[τ]ος [Ε]ὐα[ινέτου ἐποίησεν.

Manifesto ad dextram excipiebat lapis alter. Quid fuisse possit in versu altero nisi nota sculptoris nescio.

1358 In pariete postico scamni e lapide calcario facti. A. 0,49. l. 0,65. cr. 0,12. — *Exscripsi.*

Κ Λ Α Π Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ

Ἀσ]κλαπιοδώρου.

1359 N. 232. Fragmentum marmoreum de margine phialae, a. 0,11. l. 0,13. cr. 0,03. — *Exscripsi.*

Υ Φ Α

- υφα[ν - - de nomine dedicantis s. patris eius.

1360 N. 411. Fragmentum marmoreum; supra servatus margo. In latere summo foramen. A. 0,50. l. 0,38. cr. 0,38. — *Exscripsi.*

Ε Α Ν Ι Κ
Η Δ Ο
Ι ///Α Τ
Ρ Ι
5

- - Κλ]εανικ-
Κλεο(?)]μήδε[υς.
- - - - - -
- - Ἐπιδ]α[υ]ριο-
5 - - - - -

1361 N. 619. Lapis magnus calcarius, fractus in partes duas. In summo latere foramina. Utrimque olim excipiebat lapis alius. A. 0,53. l. 2,43. cr. 0,35. — *Exscripsi.*

Δ Α   Ν Ι Κ Ο Λ Ο Χ Ο Σ Π Α Τ Ρ Ο Κ Λ Ε Ι Δ Α
Υ Σ   Μ Ε   Υ Λ Α Δ Ο Σ Δ Α Μ Ο Υ
Π Α Τ Ρ Ο Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ Ν Ι Κ Ο Λ Ο Χ Ο Υ
Σ Ω Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Π Α Τ Ρ Ο Κ Λ Ε Ι Δ Α

- - Πατροκλεί]δα, Νικόλοχος Πατροκλείδα,
- - - - - -]υς. Μεύλαδος Δάμου,
Π[α]τροκλείδας Νικολόχου,
Σώστρατος Πατροκλείδα.

Vergente altero a. Chr. n. saeculo vix recentior. Dedicatio videtur hominum eiusdem familiae complurium. — Vs. 2 inter Ε et Υ nihil erat scriptum. — Vs. 4 idem esse potest Sostratos Patroclidae f. tituli n. 1508. *C* vs. 1, si in nostro perhibetur ut puer (quod in totius familiae donario non ineptum), ut senex in altero.

1362 N. 180. Fragmentum lapidis calcarii. A. 0,18. l. 0,23. cr. 0,30. — *Exscripsi.*

Χόροιθ[ις (s. Ὁ δεῖνα] Χοροιθ[ίδος) ἀνέθηκε.

Aram dedicatam fuisse constat e circuli residuo, quod est supra titulum (de circuli signo nihil superest). Unus tantum erat versus; litteram servatam primam certum est non fuisse K, sed X. Nomen Χόροιθις (s. Χοροιθίς) occurrit in titulo Delio *Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 407 n. 64.

1363 N. 160. Basis parva marmorea, a. 0,08. l. 0,27. cr. 0,15. Servata sunt vestigia figurarum duarum, pone quarum alteram iacet bestia, fortasse canis.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 84 n. 86. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 154. — *Contulit Fredrich.*

Λ Γ Ρ Ι Π Π Λ Ϲ Τ Ω Θ Є Ω — Ἀγρίππας τῷ θεῷ
Τ Ο Ν Λ Ϲ Κ Λ Η Π Ι Ο Ν Є Υ — τὸν Ἀσκληπιὸν εὐ-
Χ Λ Ρ Ι Ϲ Τ Ω Ν — χαριστῶν.

Cuinam deo Agrippa dedicavisset imaginem Aesculapii, patebat e loco quo collocata erat.

1364 Basis rectangula, a. 0,51. l. 0,60. cr. 0,35.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 86 n. 18. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 231.

Π Λ Ι Λ Ι Ο — Πο]πλίλιο[ς - - -
Δ Η Ϲ Λ Ν Ε — - - δης ἀνέ[θηκε.

Πο]πλίλιο[ν scribit Cavvadias, sed cum sub titulo referat insculptum esse circulum, constat dedicatam esse non hominis imaginem, sed aram. Fortasse legendum erat Π(όπλιος) Αἴλιο[ς - -.

1365 Le Bas, *Voyage archéol.* II 144.

Ν Ε Α Ι — - - - νέαι - -

Dedicatio fuerit imperatoris alicuius uxori vel filiae ut novae deae oblata.

1366 N. 217. Fragmentum, in quo supra servatus margo, infra cymatium. A. 0,10. l. 0,07. cr. 0,06.

Baunack, *Aus Epidauros* 5. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 274 n. XXII. — *Exscripsi.*

Ὁ δεῖνα - -]ιδος
τῷ δεῖνι θεῷ Ἐπη]κόῳ.

1367 N. 192. Parva ara marmorea; in latere summo excavationes duae circulares. A. 0,15. l. 0,14. cr. 0,08.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 151 n. 45. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 158. — *Exscripsi.*

Ι Κ Є Τ Η Ϲ — Ἱκέτης
Μ Є Λ Λ Ν Ω Π Ο Ϲ — Μελάνωπος.

Idem dedicavit n. 1308.

1368 N. 524. Tabula lapidis calcarii, circumdata margine edito, qui altus est centimetros 11. Titulus in margine sinistro et inferiore. Cum lapidis finis sinister secet versuum duorum priorum litteras priores, constat marginem sinistrum continuatum esse lapide altero itaque satis latum fuisse. A. 0,74. l. 0,75. cr. 0,15. — *Exscripsi.*

- - - - - - Ζω-
- - - - - πι
- - - - - πο-
- - κ]αὶ Ἡλιοδώρου.

Videtur fuisse dedicatio hominum complurium.

1369 N. 410. Stela e lapide calcario caeruleo, a. 0,195. l. 0,37. cr. 0,58, ad novum usum conformata. In latere altero latiore, olim imo, foramina. In lateris alterius angustioris margine superiore

ξα΄.

Vide supra p. 187 ad circulum n. 12.

4. STATVARVM SVBSCRIPTIONES.

De parte titulorum, qui hoc capite componuntur, vel integrorum dubium est, nonne indicent donaria, quippe quae Epidauri haud raro signentur mero dedicantis nomine.

1370 N. 34. Lapis marmoreus infra et ad dextram fractus, a. 0,21, l. 0,64, cr. 0,45. Titulus admodum difficilis lectu erat versuum sex, quorum exordia servata. In latere opposito paulum curvato postea scriptus est n. 1465. — *Exscripsi.*

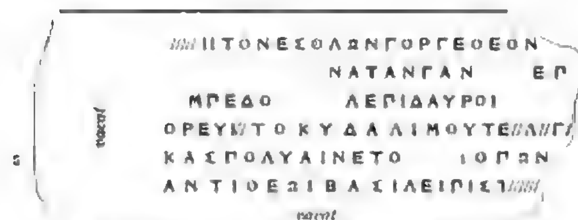

–⏑ τον ἐσθλὸν, Γόργε, θεὸν ⏑⏑ –⏑⏑ –⏑
- - - -να τὰν γᾶν ....ια - - - -
ἔ]μπεδο[ν ἀ]εὶ Ἐπιδαυροῖ –⏑⏑ –⏑⏑ –⏑
θρεῖ[ψ]ατο κυδαλίμου τε –⏑⏑ –⏑⏑ –
καὶ πολυαίνετο[ν –⏑ τ]όπων ⏑⏑ –⏑⏑ –⏑,
ἀντιθέει βασιλεῖ πιστ[ὸς ἀεὶ θεράπων(?).

Honoratus est Gorgus, Alexandri Magni ὁπλοφύλαξ (Ephippus apud Athenaeum 528*b*), quem multum apud regem valuisse testantur tituli editus a C. Curtio, *Inschriften von Samos* p. 22 n. 7 et C. I. G. 2672 (in quo Gorgi nomen restituit Curtius); cf. Droysen, *Hellenismus* I 2, 313. II 2, 361 sq. — Vs. 5 inter ο[ν et τ]όπων vix desunt plus duae litterae.

1371 N. 163. Fragmentum lapidis calcarii. A. 0,21. l. 0,22. cr. 0,11. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

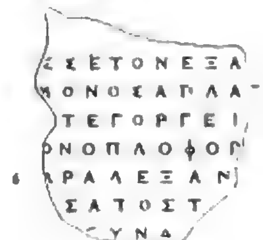

- -λεύ]σσει τὸν ἐξ α-
- - μένος ἄπλατ[ος
- - - τε, Γόργε, ι-
- - -ων ὁπλοφορ-
- - γῆ]ρ (s. πα]ρ') Ἀλεξάν[δρ-
- -ς ἀπὸ στ- (s. ἀποστ-)
- - - τὸν δ-

Versum primum servatum non praecedebat alius. Vix dubium, quin honoratus sit idem qui titulo n. 1370; nostrum quidem lapidem e litteratura dixeris antiquiorem non esse saeculo tertio, sed consentaneum est magnum regem (vs. 5) etiam mortuum memorari in laudibus ministri sui. Vs. 3 ultimo loco certum est Iota, ut cum elisione legendum sit Γόργ' ι-; etiamsi autem fuerit adiectivum γόργειος, e versibus quarto (cf. ὁπλοφύλαξ in loco Ephippi ad titulum praecedentem laudato) et quinto carmen verisimillime referendum est in Gorgum, quo nomine ut luderetur adhiberi poterat vocabulum a Γοργώ derivatum.

1372 N. 518. Basis effecta lapidibus duobus, plintho fulta. In latere summo foramina duo. Lapis uterque a. 1,6. l. 0,34. cr. 1,72. — *Exscripsi.*

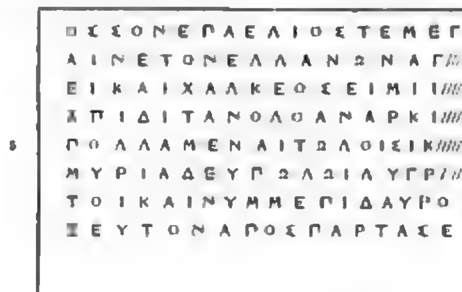

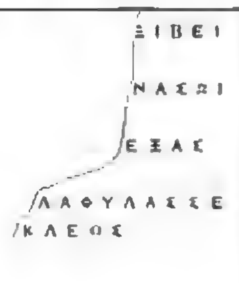

Ὅστεν ἐπ' Αἰολίς τε μεγ[– ⏑⏑ –⏑⏑ λ]είβει,
αἰνετὸν Ἑλλάνων ἄγ]εμόν'(?) –⏑⏑ –,
εἰ καὶ χάλκεός εἰμι ⏑ –⏑⏑ –⏑⏑, νάπαι
Ἀπίδι τὰν ἐλαὰν ἀρχ[έτω ἀβροτόναν,
πολλὰ μὲν Αἰτωλοῖσι κ[ακὰ(?) ⏑⏑ –⏑⏑ ῥ]έξας,
μυρία δ' εὐπάλαι λογχᾷ [Λακωνίδι γᾶι.
τὸ καὶ νῦν μ' Ἐπιδαύριο[ς ἀνέστασ'· ἀλ]λὰ φύλαττε,
Ζεῦ, τὸν ἀπὸ Σπάρτας κ[ῦδο λαβόντα] κλέος.

Elegans scriptura optimas retinere studet formas, sed litterae quaedam: B (vs. 1), A (vs. 2. 3. 4. 7), Π (vs. 3), P (vs. 7) probant titulum antiquiorem non esse saeculi tertii dimidio altero. Qui honoratur, necessario steterat in partibus iisdem atque Epidaurus viceratque et Aetolos et Spartanos. Quae omnia nescio in quem alium quadrent nisi in Philippum quintum, Macedoniae regem, qui cum foedere Achaico — adscripta ei erat Epidaurus — contra Aetolos et Spartanos sociatus Lacedaemoniam invaserat anno 218 (cf. supra p. 220, etiam ad scripturae indolem).

Vs. 1 cogitaveram de τεμέ[νει, sed in altero itinere demum examinanti lapidem laesio mihi visa est sequi ductum lineae transversae. — Vs. 2 ἀγ- sive ἀπ-. — Vs. 4 supplemento universum certe patefecisse argumentum mihi videor. — Vs. 6 victoria de Spartanis reportata cum vs. 8 extollatur, omitti non poterat in loco priore, quo regis facinora erant relata. — Vs. 7 τοὶ κτλ. statua adloquitur honoratum. — Ante φύλαττε primo quidem obtutu videntur esse Alpha duo, sed certus denique eram lineam transversam, quae est in priore A, fortuitam esse iudicandam.

1373 N. 390. Tabula lapidis rubri. In summo latere vestigia statuae. A. 0,27. l. 0,64. cr. 0,63. — *Exscripsi.*

Ε ΤΑΙΝΕΤΟΝΕΝΝΕΠΕΙΕΙΚΩΝ
Ε ΡΑΤΡΩΙ ΟΣΑ ΓΑΘΕΑΣ

– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ἐπαίνετον ἐννέπει εἰκών·
– ⏑⏑ – ⏑⏑ πατρῴοις ἀγαθίας.

1374 N. 278. Angulus sinister superior tabulae lapidis calcarii. — *Exscripsi.*

Littera prima aut Α erat aut Λ. Superest de dedicatione aut de subscriptione statuae; fortasse ad sinistram excipiebat lapis alter, ut legendum sit – – α Ἡρ – – sive Κ]ληρ[ιτ – (cf. n. 1115 Κληρίτα).

1375 N. 324. 325. Tabulae contiguae duae, quae tegebant arcum exedrae. In summo latere foramina. A. 0,29. l. 0,78 et 0,76. cr. 0,71. — *Exscripsi.*

ΚΛΕΟΝΙΚΑΚΛΕΩΝΥΜΟΥ ΕΥΡΥΔ|ΙΚΑΚΛΕΩΝΥΜΟΥ

Κλεονίκα Κλεωνύμου. Ε[ὐ]ρυδ[ί]κα Κλεωνύμου.

1376 N. 399. Basis quadrangula lapidis rubescentis, in media parte fracta. In latere summo utrimque vestigia statuae. A. 0,37. l. 1,35. cr. 0,44.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 265. — *Exscripsi.*

ΦΙΛΟ .... ΕΥΡΥΚΛΕΙΑ
ΔΑΜΟ//ΥΔΕΟΣ ΣΩΤΕΛΕΟΣ

Φιλο – Εὐ[ρ]ύκλεια
Δαμο[κ]ύδεος Σωτέλεος.

Supplevit Cavvadias.

1377 N. 66. Tabula, quae tegebat basim, fracta ad sinistram. A. 0,22. l. 0,34. cr. 0,24.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 91 n. 34. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 115. — *Exscripsi.*

ΙΓΙ ΙΣΑΡΧΙΛΕΟΝΤΟΣ

Var. lect. De nomine priore nil nisi Σ Cavv.

Τε[λ]έ[σ]ις Ἀρχιλέοντος.

Supplevi.

1378 N. 456. Tabula, quae tegit basim, in duas partes fracta. In latere summo foramina ad inmittendas duas infantium statuas. A. 0,28. l. 0,92. cr. 0,53. — *Exscripsi.*

ΤΙΜΩΔΑΜΟΦ ΛΕΩΝΔΑΜΟΦΙΛΟΥ

Τ]ιμὼ Δαμοφ[ίλου]. Λέων Δαμοφίλου.

1379 N. 117. Basis lapidis nigri, fracta ad sinistram. A. 0,20. l. 0,37. cr. 0,18.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 266. — *Exscripsi.*

ΑΚΙΩΝΚΑΛΛΙΛΑΙΔΑ
ΛΕΥΚΑΔΙΟΣ

Ἡρ]ακίων Καλλιλαΐδα
Λευκάδιος.

Supplevi.

1380 N. 371. Tabula, quae tegebat basim; in summo latere foramina. A. 0,22. l. 0,69. cr. 0,63.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 129. — *Exscripsi.*

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΥΣ

Καλλισθένης Καλλικράτευς.

Cf. n. 1109.

1381 N. 442. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim. A. 0,22. l. 0,65. cr. 0,68.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 168 n. 24. — *Exscripsi.*

ΘΕΥΔΩΡΟΣ ΜΕΝΕΚΛΕΟΣ

Θεύδωρος Μενεκλέος.

1382 N. 418. Tabula, quae tegebat basim rotundam. In latere summo vestigia statuae et foramina. A. 0,22. l. 0,94. cr. 0,65. — *Exscripsi.*

ΕΥΑΙΝΟΣ ...... ΑΙΧ ......

Εὔαινος [Μεν(?)]αίχ[μου].

1383 N. 169. Fragmentum lapidis tofini, a. 0,15. l. 0,53. cr. 0,18.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 246. — *Exscripsit Fredrich*; contuli.

Περικλ –

1384 N. 179. Fragmentum lapidis calcarii; supra et ad sinistram servatus margo. In latere summo foramina. A. 0,09. l. 0,28. cr. 0,14. — *Exscripsi.*

Νέων.

Erat subscriptio statuae; in eadem basi ad dextram collocata erat statua altera.

1385 Tabula lapidis calcarii, quae tegit basim. In latere summo foramina et ad sinistram vestigia statuae viri, ad dextram pueri. Titulus *b* paene pertinet usque ad marginem dextrum; de *a* in lapide maxime adeso paucae modo litterae conspicuae. A. 0,31. l. 0,98. cr. 0,83. — *Exscripsi.*

a — ΕΙΝ *b* ΚΑ ΛΙΚΛ Σ ΕΙΜΟΚΡΑΤΕΟ

a Τ[ιμο]κράτης τοῦ δεῖνος. *b* Κα[λ]λικλ[ῆ]ς [Τ]ιμοκράτεο[ς.

Positae erant statuae patris et parvi filii.

1386 N. 626. Lapis calcarius rubescens, in duas partes fractus; supra margo servatus. A. 0,44. l. 0,52. cr. 0,47. — *Exscripsi.*

- - χις Νικομ[άχ]ου.

Erat unus tantum versus.

1387 N. 164. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim, fracta ad dextram. A. 0,24. l. 0,20. cr. 0,09—0,012.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 168 n. 25. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 41 adnot. 12. — *Exscripsi.*

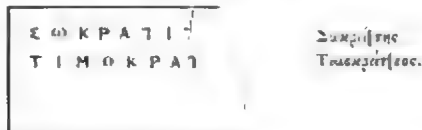

Σωκρά[της
Τιμοκράτ[εος.

Var. lect. In versu priore Baunack indicat scriptum fuisse nil nisi ΚΑΙ, ante quem versum, quamquam prope accedit ad marginem, credit praecessisse alium: »*darin vermuthe ich die vielfach genannten Eltern* [Τιμοσθένης] | καὶ | Τιμοκράτ[ης *des* Τ. Στατίλιος Λαμπρίας [cf. stemma p. 209]«. Facile quis suspicetur haec referri non potuisse de eodem lapide quem Blinkenberg et ego vidissemus; moneo igitur quam accuratissime congruere mensuras.

Aetati imperatorum titulum adsignat Blinkenberg, forma litterae Omega, credo, motus. Mihi haud mediocriter videbatur antiquior.

1388 N. 171. Dimidium sinistrum tabulae, quae tegebat stelam. A. 0,125. l. 0,26.

Baunack, *Aus Epidauros* 20. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 274 n. XXIII. — *Exscripsit Fredrich.*

Εὔκλιππ[ος - - -

Videtur Euclippus II. stemmatis ad titulos n. 1124—1130 adiecti.

1389 N. 170. Fragmentum marmoreum, ab omnibus partibus mutilum. A. 0,05. l. 0,28. cr. 0,16. — *Exscripsi.*

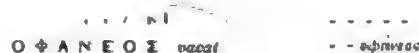

- - - - - -
- - οφανεος

1390 N. 105. Lapis rectangulus de basi. A. 0,70. l. 0,40. cr. 0,32. In eodem lapide est n. 1477.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 216. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 42. — *Exscripsi.*

ΛΟΥΚΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ Λούκιος Καῖσαρ.

Lucius Caesar vixit inde ab anno 17 a. Chr. n. usque ad annum 2 p. Chr. n.

1391 N. 260. Lapis marmoreus, infra fractus, ad sinistram et superne laesus. A. 0,18. l. 0,45. cr. 0,15. — *Exscripsi.*

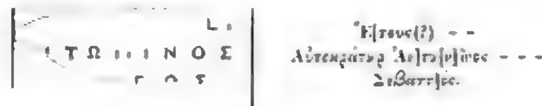

Ἔ[τους(?) - -
Αὐτοκράτορα Ἀν]τω[ν]ῖνον - - -
Σεβαστ]όν.

In versu primo videtur superesse dimidium inferius litterae Ε, quae quidem maior fuerit quam litterae versuum reliquorum; praecessit aut littera nulla aut una. Patet et ad sinistram et ad dextram excepisse lapides alios. In versu tertio post Σ spatium est vacuum, ut certe in eodem versu ἀνέθηκε (vel sim.) vix sit secutum; multo igitur veri est similius, titulum subscriptum fuisse imperatoris Antonini — incertum cuius — statuae quam dedicationi.

1392 N. 274. Angulus dexter superior tabulae marmoreae. A. 0,24. l. 0,27. cr. 0,16. — *Exscripsi.*

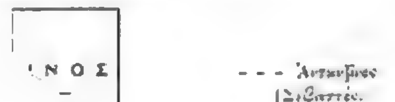

- - - Ἀντων]ῖνος
[Σεβαστός.

5. TITVLI HONORARII.

A. ROMANI NOBILES.

1393 In eodem lapide, in quo titulus antiquior n. 1121.
Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 538. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 215. Baunack, *Aus Epidauros* 4. — *Exscripsi.*

Α Π Ο Λ Ι Σ Τ Ω Ν
Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Λ Ι Β Ι Α Ν Κ Α Ι Σ Α
Ρ Ο Σ Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ
Γ Υ Ν Α Ι Κ Α

Ἁ πόλις τῶν
Ἐπιδαυρίων
Λιβίαν, Καίσα-
ρος Σεβαστοῦ
γυναῖκα.

1394 N. 270. Tabula lapidis calcarii tegens basim repertam antiquo loco suo ante scenam theatri. In latere summo magna excavatio quadrangula. A. 0,16. l. 0,92. cr. 0,90. Litterae a. ca. 0,03.
Baunack, *Aus Epidauros* 4. Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 68. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 214. — *Exscripsi.*

Ο Δ Α ... Δ Π Ι Ι Ω Ν
Λ Ε Ι Β Ι Α Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ
Γ Υ Ν Α Ι Κ Α

Var. lect. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 42: »*Die erste Zeile, die Cavvadias giebt, notierte ich nicht. Sie muſs auf einer andern Seite der Basis stehen*« — quae conclusio falsa est. Ut incolumem versum primum dat Cavvadias; nescio utrum postea laesus sit an per errorem omissi sint unci.

Ὁ δᾶ]μος ὁ Ἐπι]δ[αυρ]ίω[ν
Λειβία[ν, Κ]αίσαρος Σεβαστοῦ
γυναῖκα.

1395 In lapide eodem, in quo titulus antiquior n. 1422 (ubi vide lemma) et n. 1402.
Baunack, *Aus Epidauros* 17 sq. Ex eiusdem apographo Gardthausen, Mus. Rhen. 45, 1890, p. 617 n. 4. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 224. — *Exscripsi.*

Α Γ Ρ Ι Π Π Ι Ν Α Ν Γ Υ Ν Α Ι Κ Α
Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ
////////////////////////////

Ἀγριππῖναν γυναῖκα
Καίσαρος Σε[β]αστοῦ
. . . .

Erasi sunt versus alter, qui legi tamen potest, et tertius, qui reliquis duobus utrimque erat brevior. Cogitatum est de imperatoris Claudii uxore, sed cum erasum sit nomen mariti, honorata potius est Vipsania Agrippina, quam Tib. Caesar Augustus in matrimonium duxit a. u. 739 (a. Chr. n. 15), dimittere coactus est a. u. 742 = a. Chr. n. 12 (Prosopogr. Imp. Rom. II p. 182 n. 150. III p. 443 n. 462).

1396 N. 126. Basis quadrangula, infra fracta. A. 0,55. l. 0,72. cr. 0,38.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 28 n. 82. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 219. (Gardthausen, Mus. Rhen. 45, 1890, p. 614.) — *Contuli.*

Α Π Ο Λ Ι Σ Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Ν Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Ν Ν Ε Ρ Ω Ν Α
Υ Π Α Τ Ο Ν Τ Ο Ν Α Υ Τ Α Σ Π Α Τ Ρ Ω Ν Α

Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Τιβέριον Κλαύδιον Νέρωνα,
ὕπατον, τὸν αὑτᾶς πάτρωνα.

Honoratur Tiberius, postea imperator, in primo eius consulatu i. e. intra annos u. 741 et 747 (a. Chr. n. 13 et 7).

1397 N. 38. Basis quadrangula, a. 0,66. l. 0,30. cr. 0,23.
Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 554. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 217. Gardthausen, Mus. Rhen. 45, 1890, p. 612 ex apographo Baunackii. — *Exscripsi.*

Α Π Ο Λ Ι Σ Α Τ Ω Ν
Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Ν Ε Ρ Ω Ν Α Κ Α Α Υ
Δ Ι Ο Ν Τ Ι Β Ε Ρ·
Τ Ι Ο Ν
Δ Ρ Ο Υ Σ Ο Ν

Ἁ πόλις ἁ τῶν
Ἐπιδαυρίων
Νέρωνα Κ(λ)αύ-
διον Τιβερί[ου
υἱὸν
Δροῦσον.

Nero Claudius Drusus, imperatoris Tiberii frater, qui vixit inde ab anno u. 716 usque ad a. 745 (a. Chr. n. 38—9).
Vs. 1 pro littera paenultima scriptum videtur fuisse Omicron et obiter correctum.

1398 N. 12. Basis quadrangula lapidis calcarii, a. 0,67. l. 0,53. cr. 0,44.
Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 555 n. 8. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 218. Baunack, *Aus Epidauros* 18. — *Exscripsi.*

Α Π Ο Λ Ι Σ Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ
Ρ Ι Ω Ν Δ Ρ Ο Υ Σ Ο Ν Κ Λ Α Υ
Δ Ι Ο Ν Ν Ε Ρ Ω Ν Α Τ Ο Ν Α Υ
Τ Α Σ Π Α Τ Ρ Ω Ν Α

Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυ-
ρίων Δροῦσον Κλαύ-
διον Νέρωνα, τὸν αὐ-
τᾶς πάτρωνα.

Statua altera collocata Druso (v. n. 1397), iusto nominum ordine inverso.

1399 N. 51. Fragmentum basis, cuius margo superior servatus, a. 0,23. l. 0,36. cr. 0,26.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 31 n. 78. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 220. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 42. — *Exscripsi.*

· Ι Β Ε Ρ Ι Ο Ν
· Σ Τ Ο ·

Τ]ιβέριον
Σεβ]αστόν.

Imperator Tiberius. De prima littera Tau servatus est lineae transversae apex dexter.

1400 N. 35. Basis quadrangula, supra et infra cymatiis instructa, a. 0,69. l. 0,97. cr. 0,34. In fine versus primi aliquid consulto erasum.

Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 528 n. 2. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 221. Gardthausen, Mus. Rhen. 45, 1895, p. 614 ex apographo Baunackii. — *Exscripsi.*

ΘΕΑΝΔΡΟΥΣΙΛΛΑΝ //////////
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΑΥΤΟΝΟΗΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΑΗΙΕΡΕΙΑΑΥΤΗΣ

Θεὰν Δρουσίλλαν [Σεβαστάν],
Γερμανικοῦ Καίσαρος
θυγατέρα,
Αὐτονόη Ἀριστοτέλους
Ἐπιδαυρία, ἁ ἱέρεια αὐτᾶς.

Drusilla mortua a. p. Chr. n. 38 a fratre Caligula consecrata est (Dio 59, 11), sed iam anno 39 ἀπηγόρευσε μηδενὶ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ μηδεμίαν τιμὴν δίδοσθαι (Dio 59, 22, 9), ut tituli aetas inter angustos fines videatur contineri.

1401 N. 11. Basis quadrangula lapidis calcarii, a. 0,72. l. 0,48. cr. 0,35.

Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 553 n. 3. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 222. Gardthausen, Mus. Rhen. 45, 1890, p. 616 ex apographo Baunackii. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙ
ΔΑΥΡΙΩΝΤΙΒΕΡΙΟΝ
ΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΓΕΡΜΑ
ΝΙΚΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Ἁ πόλις τῶν Ἐπι-
δαυρίων Τιβέριον
Κλαύδιον Καίσαρα
Σεβαστὸν Γερμα-
νικὸν αὐτοκράτορα.

Ad postpositum αὐτοκράτορα cf. Suetou., Claudius 12: »*praenomine Imperatoris abstinuit*«. — Vs. 5 in fine cum deficeret spatium, litterae duae ultimae erant angustissime scriptae, itemque Alpha vs. 4 extr.

1402 In lapide eodem, in quo n. 1422 (ubi vide lemma) et n. 1395.

Baunack, *Aus Epidauros* 18. Blinkenberg, *Nordisk Tidskr. f. filol.* n. s. 10, p. 276 n. 27. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 223. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 43. — *Exscripsi.*

ΜΕΣΣΑΛΕΙΝΑΝΝΕΡΩΝΟΣ
ΚΛΑΥΔΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕ
.ΑΣΤΟΥΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
ΥΝΑΙΚΑ
ΛΙΑΤΕΙΜΟΣΘΕΝΙΣ

Μεσσαλεῖναν Νέρωνος
Κλαυδίου Καίσαρος Σε-
βα[στοῦ Γερμανικοῦ
γ]υναῖκα
.....λία Τιμοσθενίς.

Var. lect. Versum quintum omittunt Baun.[1] Blinkenb. Cavv.; sic exhibet Baun.[2]: λια τιμοσθενις.

Vs. 5 quod Baunack transscribit ἁ ἱέρε[ια] (α) Τιμ. sive — quod nescio quomodo intellegi velit — ἁ Τιμ., ne quadrat quidem ad ipsius lectionem. Sed alterum Alpha non est in lapide et residuum in initio servatum certum est superesse de Lambda. Indicata erat gens Romana, cuius nomen gerere licebat Timosthenidi, e. g. Ποπλι]λία, Καικι]λία.

1403 N. 46. Lapis calcarius fractus in partes duas, ad dextram mutilus, a. 0,40. l. 1,20. cr. 0,57.

Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 529 n. 4. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 225. — *Exscripsi.*

ΤΙ·ΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙ
ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΤΙ·ΚΛΑΥΔΙΟΣΕΥΝΟΜΟΥΥΙΟΣΝΙΚΟΤΕ

Var. lect. Vs. 2 extr. αὐτοκράτορα, Κλα[υδίαν Cavv.

Τι(βέριον) Κλαύδιον Καίσαρα Σεβαστὸ[ν]
Γερμανικὸν αὐτοκράτορα καὶ
Ἀγριππῖναν Καίσαρος (γυναῖκα)
Τι(βέριος) Κλαύδιος Εὐνόμου υἱὸς Νικοτέ[λης].

Vir ab imperatore Claudio civitate donatus ei et eius coniugi statuas erexit. — Vs. 3 Cavvadias scribit Καίσαρος [Σεβαστοῦ γυναῖκα]; sed post servata spatium erat vacuum, ut lapidarius credendus sit incepisse versum quartum antequam confecisset tertium, eumque tum oblitus esse absolvere. Nomen ultimum supplevit Cavvadias. — Titulus exaratus est inter annum 49, quo Agrippinam in matrimonium duxit Claudius, et 54, quo mortuus est. De auctore lapidis v. stemma ad n. 1124—1130 adiectum.

1404 N. 67. Angulus dexter superior tabulae lapidis calcarii, a. 0,49. l. 0,55. cr. 0,33. Versus quartus erasus.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 32 n. 79. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 228. De lectione sua rettulit Baunack, Philologus 54, 1895, p. 43. — *Contuli.*

ΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΝΓΥΝΑΙΚΑΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΙΚΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ
//////////////////////

Var. lect. Vs. 3 in. neque Cavv. indicat Iota, e quo patet eum non recte supplevisse Μάρκ]ου, neque Baunack.

[Ἁ πόλις ἁ τῶν] Ἐπιδαυρίων
[Ἰουλίαν Ἀγριππῖνα]ν, γυναῖκα Καίσαρος
[Τι(βερίου) Κλαυδίου Γερμαν]ικοῦ Σεβαστοῦ.

Ratione habita et spatii et aetatis, quam Baunack recte ait esse imperatorum primorum, vix inveneris supplementum aliud atque id quod posui.

1405 In eodem lapide, in quo n. 1123 (ubi vide lemma) et n. 1029. Titulus erasus septem fere erat versuum, e quibus primus vel nunc potest agnosci. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝΕ Ν

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐ[πιδαυρίω]ν
. . . .

Huc posui, quia rasura indicare videtur honorem imperatoris, cuius memoria postea damnata sit. Titulus aetatis est satis antiquae.

1406 In eodem lapide, in quo n. 1419. Litterae in versibus prioribus duobus altae ca. 0,05, in reliquis ca. 0,035.

Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 552. Idem, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1892, p. 14 n. 1. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 226. Gardthausen, Mus. Rhen. 45, 1890, p. 617 ex apographo Baunackii. (Dittenberger, Sylloge² in commentario ad n. 391.) Cf. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 30. — *Exscripsi.*

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΚΑΙΣΑΡΑΘΕΟΥ
ΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥΥΙ
ΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΑΡΧΙΕΡΕΑΜΕΓΙΣΤΟΝΔΗΜΑΡ
ΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΗΥΠΑ
ΤΟΝΤΟΓΗΠΟΛΙΣΤΟΝΕΑΥ
ΤΗΣΣΩΤΗΡΑΚΑΙΟΙΚΙΣΤΗΝ

Αὐτοκράτορα
Καίσαρα, θεοῦ [Τρα-
ιανοῦ Παρθικοῦ υἱ[όν,
θεοῦ Νέρουα υἱωνὸν
Ἁδριανὸν Σεβαστόν,
ἀρχιερέα μέγιστον, δημα[ρ-
χικῆς ἐξουσίας τὸ η', ὕπα-
τον τὸ γ', ἁ πόλις τὸν ἑαυ-
τᾶς σωτῆρα καὶ οἰκιστάν.

Positus est lapis intra d. X dec. a. 123 et IX dec. a. 124, neque fugit Cavvadiam honoratum esse praesentem imperatorem, ut de tempore, quo primum in Graeciam susceperit iter, omnis dubitatio nunc sit adempta. Quibus beneficiis meruerit, ut ab Epidauriis servator et conditor appelletur, ignoramus; in nummis quoque urbis legitur Αὐτ. Ἁδριανὸς κτίστης (Mionnet, Suppl. 4, p. 240 n. 26 sq.).

1407 N. 359. Fragmentum tabulae, quae tegebat basim vel exedram, e lapide calcario; latus inscriptum paulisper curvatum. A. 0,24. l. 0,355. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝΕΠΙ
ΤΟΝΕΑΥ

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐπι[δαυρίων - - -
- - - - - - τὸν ἑαυ[τᾶς εὐεργέταν.

Nomen honorati erasum, verisimiliter imperatoris.

1408 N. 32. Fragmentum lapidis calcarii; ad sinistram superest pars marginis. Supra servata nihil erat scriptum. A. 0,67. l. 0,35. cr. 0,20. — *Exscripsi.*

ΙΟΝ
ΙΣΤΟΝ
ΑΣΕΝΕΚΑ

- - - - - - - - ιον
- - - - - - Σεβ]αστὸν
- - - - - εὐνοί[ας ἕνεκα.

Ad sinistram manifesto excipiebat lapis alter.

1409 N. 173. Frustulum marmoreum; supra margo servatus. A. 0,12. l. 0,19. — *Exscripsi.*

ΡΑΤΟ
ΟΝΘ

Αὐτοκ]ράτο[ρα - - - -
- - - - ον θ[εοῦ - - -
- - - - - - - - - -

1410 N. 323. Lapis arcus exedrae, a. 0,68. l. 0,78. cr. 0,50. In lapide ad sinistram contiguo sunt reliquiae, e quibus certum est Δ.

a

Δ | ΑΥΡΙΩΝ
ΠΑΤΕΡΑ
Α
Ε

b

ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕ
ΓΑΛΛΟΝΚΑΝΙ

a: Ἁ πόλις τῶν Ἐπι]δαυρίων
- - - - - - - πατέρα
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -

b: Ἁ πόλις τῶν Ἐ[πιδαυρίων
Γάλλον Κανί[νιον.

Titulo *b* honoratus fuerit L. Caninius Gallus, quem in Graecia fuisse anno u. c. 703 (a. Chr. n. 51) testis est Cicero ad famil. II 8, ad quam aetatem optime quadrat litteratura. Ordo nominum in titulo per errorem mutatus.

1411 Fragmenta composui duo eiusdem baseos e lapide calcario. *A* (n. 39) angulus sinister superior, a. 0,12. l. 0,31. cr. 0,30. In summo latere foramen. *B* (n. 177) margo summus servatus. A. 0,18. l. 0,20. — *Exscripsi.*

A Π · ΜΕ
B ΜΙΟΝ / ΝΥΠΑΤ

Π(όπλιον) Μέ[μ]μιο[ν Π(οπλίου) υἱὸν
Ῥῆγλο]ν, ὕπατ[ον.

Non dubitandum, quin ὕπατον non accurate dictum et positus sit titulus, cum provinciae Achaiae praeerat Memmius; cf. adnotata ad n. 935.

1412 N. 453. Lapis calcarius quadrangulus, superne fractus. A. 0,67. l. 0,40. cr. 0,34.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 86 n. 17. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 230. — *Exscripsi.*

ΙΝΙ
ΛΙΛΙΟΝ
ΟΝΡΗΓΛΟΝ

Cavv.[1] sic titulum exhibens:

ΠΟΠΛΙΛΙΟΝ
ΓΗΓΛΟΝ

non addidit transscriptionem. Cavv.[2]: - - - Ποπλίλιον | [Μέμμι]ο[ν] Ῥῆγλον, quod supplementum vel spatio repugnat.

Titulus, qui est pravae scripturae, certa ratione expediri vix potest. Si ad dextram excepit lapis alter, legi potest:

[- - - - - - - - - - - Γναῖον
Π]ο[π]λίλιον [- - - - καὶ Π. Μέμμι-
ον Ῥῆγλον - - - - - - - -

ut cum viro altero honoratus sit P. Memmius Regulus proconsul; cf. titulum praecedentem. Sin uno modo lapide continebatur inscriptio, erat:

[- - - - Γναῖον
Π]ο[π]λίλιον [Γ(?) υἱ-
ὸν Ῥῆγλον.

Femina gentis Publiliae honoratur titulo, qui proxime insequitur, e quo deprompsi praenomen Γναῖον.

1413 N. 61. Fragmentum tabulae marmoreae, quae tegebat basim; supra et ad sinistram pars marginis servata. In summo latere vestigia statuae et foramina. A. 0,25. l. 0,80. cr. 0,46.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 32 n. 16. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 232. — *Exscripsit Fredrich*; contuli.

ΛΙΣΤΩΝΕ
–ΙΙ Ο ΠΛΙΛΙΑΝΣΕΚΟΥΝΔΑ
ΓΝΑΙΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑΑΡΕ.Τ
ΕΝΕΚΕΝ

Ἁ πό]λις τῶν Ἐ[πιδαυρίων
Π]ο[π]λλίαν Σεκοῦνδαν
Γναίου θυγατέρα ἀρ[ε]τ[ᾶς
ἕνεκεν.

Cf. titulum proxime praecedentem.

1414 N. 252. Frustulum a. 0,11. l. 0,24. — *Exscripsit Fredrich.*

ΙΙ Ρ Ε Σ Β Ε
Ν Ι Σ Τ Γ

π]ρεσβ[ευτὴν
ἀ]ν[τ]ιστ[ράτηγον.

1415 N. 320. Basis a. 0,91. l. 1,07. cr. 0,91.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 89 n. 27. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 229. — *Contuli.*

ΟΥΕΤΟΥΡΙΟΝΠΑΚΚΙΑΝΟΝ
ΤΟΝΣΥΝΚΛΗΤΙΚΟΝ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΗΠΟΛΙΣ
Ψ ΗΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ Β

Οὐετούριον Πακκιανόν,
τὸν συνκλητικὸν
καὶ εὐεργέτην, ἡ πόλις
ἡ τῶν Ἐπιδαυρίων.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

1416 N. 381. Basis lapidis calcarii, a. 0,81. l. 0,51. cr. 0,55. — *Exscripsi.*

ΙΟΥΛΙΟΝΑΝΤΩΝΙΝΟΝ
ΜΑΙΟΡΟϹ ΓΟΝΑΠΟΛΙϹ
ΛΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΤΟΝ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Ἰούλιον Ἀντωνῖνον
Μαίορος [υ]ἱὸν ἁ πόλις
ἁ Ἐπιδαυρίων, τὸν
εὐεργέτην.

Nomen benefactoris Epidauriorum revera Antoninum meruisse dictum est ad n. 1311.

1417 N. 322. Lapis semirotundus, qui est in arcu exedrae. Titulus pravissime scriptus in rasura antiquioris, de quo litterae nonnullae multo maiores conspicuae. A. 0,68. l. 0,82. cr. 0,48.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 30 n. 76. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 213. — *Exscripsi.*

ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝΥΠΑ
ΤΙΚΟΝΚΑΙΕΠΑΝΟΡΘΩ
ΤΗΝΤΗϹΑΧΑΙΙΑϹΓΝ
ΚΛΑΥΔΙΟΝΛΕΟΝΤΙΚΟΝ
5 ΛΑ ΙΙΟϹΓΕΛΛΙΟϹ
ΒΑϹϹΟϹ ΤΟΝΕΥ
ΕΡΓΕΤΗΝ ϵ

Τὸν λαμπρότατον ὑπατικὸν καὶ ἐπανορθωτὴν τῆς Ἀχαΐας Γν(αῖον)
Κλαύδιον Λεοντικὸν
5 Μᾶρκ]ος Γέλλιος
Βάσσος, τὸν εὐεργέτην.

Var. lect. Vs. 5 residua ante prius ΟϹ et totum versum sextum omittit Cavvadias.

Eidem viro positi sunt titulus Megaricus C. I. G. Sept. I 91 et Delphicus *Bull. de corr. Hell.* 6, 1882, p. 449 n. 79. Floruit imperatoribus fere Severo et Antonino: Klebs, Prosopogr. Imp. Rom. I 383 n. 732. — Vs. 5 Μᾶρκος legi posse in loco detritissimo adnotavi ante lapidem. Sine dubio idem est Gellius Bassus, cuius rogatione foedus Achaeorum i. e. civitatium Peloponnesiarum decrevit titulum Lycosurae collocatum Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1896, p. 126 n. 14. Neque minus idem esse potest »epistrategus septem nomorum sub Hadriano, paullo ante a. 135 ut videtur«: Dessau, Prosopogr. Imp. Rom. II p. 114 n. 76. — Vs. 7 sub fine videtur esse ornamentum.

B. HOMINES GRAECI.

1418 N. 378. Tabula lapidis rubescentis, a. 0,30. l. 0,91. cr. 0,72.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 267. — *Exscripsi.*

ΕΣΤΕΦΑΝΩΣΕΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΜΦΕΡΗΤΟΣΑΣΤΥΠΑΛΑΙΗΤΑΙΕΙΚΟΝΙ
ΚΑΙΠΟΛΙΤΕΙΑΙΑΥΤΟΝ ΚΑΙΕΓΓΟΝΟΣΕΥΠΡΕΠΕΙΑΣ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑΤΑ ΣΕΣΤΑΝΠΟΛΙΝΤΑΝ
5 ΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ

Ἐστεφάνωσε ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Κλεόμβροτον Φέρητος Ἀστυπαλαιῆ τᾶι εἰκόνι
καὶ πολιτείαι, αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, εὐπρεπείας
καὶ εὐνοίας ἕνεκα τᾶς ἐς τὰν πόλιν τὰν
5 Ἐπιδαυρίων.

Scriptura στοιχηδόν disposita quarti videtur saeculi, ut vs. 3 Ypsilon omissum in ἐγγόνους non pro errore fuerit sumendum, sed pro priscae orthographiae residuo. E titulo nostro supplendus est Astypalaeensis C. I. Ins. 3, 212 vs. 2 Κλεόμβρο]τον, nisi forte metri causa scriptum fuerit Κλεύμβρο]τον; in hoc si PI revera exaratum est Π, non vir idem honorari putandus est, cui positus est titulus noster, sed eius nepos.

1419 N. 511 + 526. Lapidum calcariorum duorum, quos composui, alter ad dextram est mutilus, alterius pars antica superne et ad sinistram fracta. In latere summo foramina quadrangula. A. 0,735. l. 0,62 et 0,645. cr. 0,98. In lapidis prioris latere opposito scriptus titulus Hadriani n. 1406.

Solum lapidem sinistrum edidit Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 552: is deest in libro inscripto *Fouilles d'Épidaure* I, in quo de lapide dextro refertur ad n. 226. — *Exscripsi.*

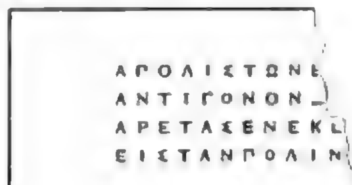

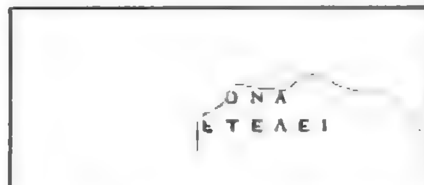

Ἁ πόλις τῶν Ἐ[πιδαυρίων ἐτίμασεν
Ἀντίγονον [Δαμητρίου Μακεδ]όνα
ἀρετᾶς ἕνεκε[ν, ἃς ἔχων δι]ατέλει
εἰς τὰν πόλιν.

Non dubium est, quin duo lapides unius fuerint baseos. Ambigi potest, utrum honoretur Antigonus Gonatas — idque quidem circa annum a. Chr. n. 272, quo in Argolide bellum gessit contra Pyrrhum —, an Antigonus Doson, qui post victoriam ad Sellasiam a. 222 reportatam moratus est in Argolide τυχὼν πάντων τῶν πρὸς ἀθάνατον δόξαν καὶ τιμὴν ἀνηκόντων ὑπό τε τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν καὶ κατ' ἰδίαν ἑκάστης τῶν πόλεων (Polyb. 2, 70, 5. cf. etiam 5, 9. 9, 36, 5). Mihi quidem e litteraturae indole paene videtur constare, titulum pertinere ad posteriorem.

1420 N. 253. Frustulum lapidis calcarii; supra et infra margo servatus. A. 0,12. l. 0,16. cr. 0,19. — *Exscripsi.*

Ὁ δεῖνα] (τοῦ δεῖνος) Ἀρη-

Certum est residuum primum neque de Κ esse neque de Χ, erat igitur sive homonymiae signum sive interpunctio. In fine e. g. Ἀρή[του.

1421 N. 436. Lapis calcarius quadrangulus, a. 0,86. l. 0,77. cr. 0,35.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 28 n. 81. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 172a. (Dittenberger, Sylloge[2] 290. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1268.) Cf. Wilamowitz, *Isyllos von Epidauros* p. 4 adnot. Scala, *Studien des Polybios* 1, 15 adnot. 1. — *Exscripsi* et ectypum confeci. Imago ad sextam partem verae magnitudinis est redacta.

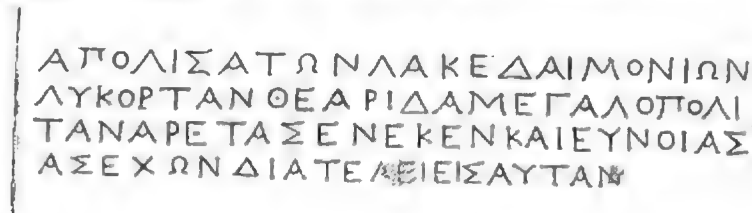

Ἁ πόλις ἁ τῶν Λακεδαιμονίων
Λυκόρταν Θεαρίδα Μεγαλοπολί-
ταν ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας,
ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν.

Lycortam, Polybii magni scriptoris patrem, honoraverunt Lacedaemonii, ut intellexit Wilamowitz, sine dubio Ol. 149, 3 (a. Chr. n. 182), cum effecisset, ut in foedus Achaicum denuo reciperentur (Polyb. 25, 1. 2).

1422 N. 134. Basis quadrangula, a. 0,36. l. 0,68. cr. 0,69. In eiusdem lapidis latere ad sinistram contiguo postea scriptus est n. 1395, in latere nostro titulo opposito n. 1402.

Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 528. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 172. (Dittenberger, Sylloge[2] 235. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1267.) De lectione sua rettulit Baunack, *Aus Epidauros* 17. Cf. Scala, *Studien des Polybios* 1, 15 adn. 1. — *Exscripsi.*

ΘΕΑΡΙΔΑΝΛΥΚΟΡΤΑΜΕΓΑΛΟ
ΠΟΛΙΤΑΝΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥ
ΡΙΩΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙ
ΑΣΑΣΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΑΥΤΑΝ

Θεαρίδαν Λυκόρτα Μεγαλο-
πολίταν ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυ-
ρίων ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοί-
ας, ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν.

Antiquiorem e litteratura ait Cavvadias nostrum videri quam n. 1421, itaque Scala probante Dittenbergero honoratum esse censet Polybii avum, qui memoratur apud Plutarch. Cleom. 24. Quae tamen sententia fundamento nititur admodum infirmo, nam non ita discrepat litteratura, ut aetatis arguat diversitatem, sed manuum, immo paulo maiore iure ex apicibus nostrum credas altero recentiorem. Mihi persuasum est, eadem aetate exaratos esse titulos nostroque honoratum esse Polybii fratrem maiorem natu, cuius iam — ut Dittenbergeri (Syll.[2] 290) utar verbis — »a. 182 [quo positam esse constat statuam patris n. 1421] in ordinandis Messeniorum subactorum rebus aliquae videntur partes fuisse (titulus Olympius 46 vs. 6), anno 158 a. Chr. n. Romam legatus missus est (Polyb. 30, 17, 1), item 146 a. Chr. (Polyb. 38, 8, 1. 11)«. Thearidae imago iam remota erat ultimis ante Christum natum annis, cum basi imponebatur Agrippinae statua n. 1395, quae denique agere iussa est partes Messalinae (n. 1402). Rapta fuerit a Sulla (Plut. Sulla 12. Paus. 9, 7, 5) sive a piratis (Plut. Pompeius 24).

1423 N. 468. Tabula lapidis calcarii; in latere summo foramina tria rotunda. A. 0,86. l. 0,76. cr. 0,29. — *Exscripsi.*

Α Π Ο Λ Ι Σ Τ Ω Ν Λ Α Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν Ι Ω Ν Α Ι Χ Ω Ν Α
//Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ο Σ Α Ι Γ Ι Ρ Α Τ Α Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν
Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Α Σ Ε Χ Ω Ν Δ Ι Α Τ Ε Λ Ε Ι Ε Ι Σ Α Υ
Τ Α Ν

Ἁ πόλις τῶν Λακεδαιμονίων Αἴχωνα
Φ]ιλοκλέος Αἰγιράταν ἀρετᾶς ἕνεκεν
καὶ εὐνοίας, ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐ-
τάν.

Scribitur *Αἴγειρα* et *Αἰγειράτας* apud Polybium 2, 41, 8. 4, 57; 58. Plutarch. Quaest. Graec. 59. Pausan. 7, 26. Stephan. Byz. s. *Αἴβουρα* et s. *Φενεός*, vix recte; nam praeter titulum nostrum, quem dixeris fere incipientis alterius a. Chr. n. saeculi, cum Iota, non cum diphthongo scribitur nomen urbis in eius nummis antiquioribus: *Greek coins in the Brit. Mus.* p. 17 n. 1—4; tab. IV n. 7—9.

1424 N. 71. Tabula marmorea paulisper curvata, quae tegit basim. Ubique fracta. Latus inscriptum a. 0,12. l. 0,23. cr. 0,52. — *Exscripsi.*

Ο Λ Ι Σ Α Τ Ω	*Ἁ π[όλις ἁ τῶ]ν Ἐπιδαυρίων*
Μ Ο Φ Α Ν Ε Ο Σ	*Δίωνα Δα]μοφάνεος [διά τε τὰν ἀρετὰν*
Σ Υ Ε Ρ Γ Ε Σ Ι Α Σ	*καὶ τὰς ε]ὐεργεσίας α[ὐτοῦ.*

Conieci honoratum esse eundem, qui posuit n. 1121; certe quadrare fere videntur tempora.

1425 N. 29. Tabula marmorea, quae tegebat basim. In latere summo foramen. A. 0,23. l. 0,60. cr. 0,79.

Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 554 n. 4. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 171. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3352). — *Exscripsi.*

Α Π Ο Λ Ι Σ Α Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν Α Β Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν
Θ Ε Ο Ξ Ι Ο Σ Α Ι Γ Ι Α Κ Α Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν
Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Α Ν Ε Χ Ο Υ Σ Α Δ Ι Α Τ Ε Λ Ε Ι
Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐπιδαυρίων Ἀβρόξενον
Θεόξιος Αἰγιακὸν ἀρετᾶς ἕνεκεν
καὶ εὐνοίας, ἂν ἔχουσα διατελεῖ
εἰς αὐτάν.

Αἰγιακός ethnicum aliunde non notum. Sine dubio est ab *Αἴγιον* Achaiae; huius enim urbis nummis haud semel inscriptum est ΘΕΟΞΙΟΣ ΚΛΗΤΑΙΟΣ (*Greek coins in the Brit. Mus.*, Peloponnesus p. 18 sq. n. 4—7; tab. IV n. 14—16), in quibus *Θεόξιος* non recte sumptum esse pro nominativo docet titulus noster: praepositum est nomini Cletaeo nomen patris. Idem esse potest Theoxis nummorum et tituli, quem exaratum esse credo posteriore saeculi a. Chr. n. dimidio. Litterae, quarum omnium partes extremae vehementer tumescunt, satis bene typis reddi non poterant.

1426 N. 531. Fragmentum lapidis calcarii, supra tantum incolume. A. 0,62.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 169 n. 29. — *Exscripsi.*

Ω Ν Ε Π	*Ἁ πόλις ἁ τ]ῶν Ἐπ[ιδαυρίων*
Ω Δ Α Μ	*ἐτίμασε Σ]ώδαμ[ον Καλλίππου*
Ο Ν Α Ρ Ε Τ	*Ἐπιδαύρι]ον ἀρετ[ᾶς ἕνεκα καὶ*
Γ Α Θ Ι Α Σ	*καλοκἀγ]αθίας*
Σ Α Υ Τ Α Ν	*τᾶς εἰ]ς αὐτάν.*

Vs. 2 sq. *τὸν δεῖνα Σ]ωδάμο[υ | Ἐπιδαύρι]ον* Blinkenberg, sed sic evaderet divisio versuum plane incredibilis. Post servata in versibus duobus ultimis spatium vacuum esse adnotat Blinkenberg. — Honoratus fuerit Sodamus I. stemmatis ad n. 1124—1130 adiecti.

1427—1429 N. 326. Magna basis, composita e lapidibus tribus calcariis. A. 0,98. l. 2,53. cr. 0,70.

Praeter tituli n. 1427 partem dextram: Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 90 n. 30. 31. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 185—187. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3354.) Omnia quae extant: Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 282. — *Exscripsi.*

1427
Ω Ν Ε Π | Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Α Τ Η Ε Υ | Α Ν Θ Ε Ο Σ
Δ Α Υ Ρ Ι Ο Ν Τ | Ο Ν Α Υ Τ Α Σ
Ε Υ Ε Ρ Γ Ε | Τ Α Ν

Ἁ πόλις ἁ τ]ῶν Ἐπιδαυρίων
Πολυκρ]άτην Εὐάνθεος
Ἐπι]δαύριον, τὸν αὑτᾶς
εὐεργέταν.

1428
Α Π Ο Λ Ι Σ Α Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ε Υ Α Ν Θ Η Ε Υ Ν Ο Μ Ο Υ
Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ο Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν
Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Α Σ Ε Χ Ω Ν Δ Ι Α Τ Ε Λ Ε Ι
Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐπιδαυρίων
ἀνέθηκε Εὐάνθη Εὐνόμου
Ἐπιδαύριον ἀρετᾶς ἕνεκεν
καὶ εὐνοίας, ἃς ἔχων διατελεῖ
εἰς αὐτάν.

1429
Ν Ε Π Ι Δ
Ε Υ Ν Ο Μ Ο Υ Ε Π Ι Δ Α Υ Ι | Υ Α
Υ Ι Ω Ν Ο Ν Σ Υ Μ Β Ο Υ Λ Ε | Ν Τ Α Τ Α Κ Ρ Α
Τ Ι Σ Τ Α Ε Ν Π Α Ν Τ Ι Κ Α Ι Ρ | Ω Ι Κ Α Ι Α Ν Δ Ρ Α
Α Γ Α Θ Ο Ν Ο Ν Τ Α Π Ε Ρ Ι Τ | Α Ν Π Ο Λ Ι Τ Ε Ι Α Ν
Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Κ Ο Τ Α Π | Ο Λ Λ Α Κ Α Ι Μ Ε Γ Α
Λ Α Τ Α Ν Π Ο Λ Ι Ν Α Ρ Ε Τ Α | Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι
Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Τ Α Σ Ε Ι Σ Α | Υ Τ Α Ν

Ἁ π[όλ]ις τῶ]ν Ἐπιδ[αυρίων Εὐάνθη
Εὐνόμου Ἐ[π]ιδαύ[ριον, Εὐάν[θεος
υἱωνόν, συμβουλε[ύο]ντα κρά-
τιστα ἐν παντὶ καιρῷ καὶ ἄνδρα
ἀγαθὸν ὄντα περὶ τὰν πολιτείαν
καὶ εὐεργετηκότα πολλὰ καὶ μεγά-
λα τὰν πόλιν, ἀρετᾶ[ς] ἕνεκεν καὶ
εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

Supplementa sunt Cavvadiae neque dubitari potest, quin n. 1429 vs. 1 recte ab eo restitutum sit nomen honorati; manifesto enim eius avus est additus, ut distingueretur ab homonymo tituli n. 1428, atque quadrant insolitae eius laudes ad virum, de quo decretum est n. 932. — Cf. stemma ad n. 1124—1130 propositum; honoratus titulo n. 1428 idem fuerit, qui n. 1436 (in stemmate Euanthes IV. dictus).

1430 N. 435. Magna tabula marmorea, quae tegebat basim. Titulus in parte dextra extrema; in parte sinistra, cuius superficies deleta, alterum fuisse titulum duosque honoratos esse homines monstratur et tituli servati collocatione et vestigiis statuarum utrimque conspicuis. A. 0,27. l. 1,67. cr. 0,60.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 29 n. 9. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 190. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3351.) — *Exscripsi.*

\I'ΟΛΙΣΑΙΩΝΕΠΙΔΑΤΡΙΩΝ
ΝΙΚΑΤΑΝ ΣΩΔΑΜΟΤ
Ϝ ΠΙΔΑΥΡΙΟΝΑΡΙΣΤΑ
ΠΟΛΕΙΤΕΥΟΜΕΝΟΝ

Ἁ π]όλις ἁ [τ]ῶν Ἐπιδαυρίων
Νικάταν Σωδάμου
Ἐπιδαύριον, ἄριστα
πολειτευόμενον.

Paulo antiquior fuerit titulus quam n. 1431, in quo idem occurrit vir donatus civitate Romana. Cf. stemma p. 264 datum. In versu primo prius Pi admodum late erat diductum.

1431. 1432 Lapides duo qui sunt in arcu eiusdem exedrae, uterque a. 0,75. l. 0,63. cr. 0,11. 1431 (n. 334) angulus sinister. 1432 (n. 333) ad dextram collocatus.

1431 Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 30 n. 10. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 189. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3350.) — *Contuli.*

1432 Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 168 n. 27. — *Exscripsi.*

1431
ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΓΝΑΙΟΝ
ΚΟΡΝΗΛΙΟΝΣΩΔΑΜΟΥΥΙΟΝΝΙΚΑ
ΤΑΝΙΕΡΕΑΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙΣΑ
ΡΟΣΔΙΣΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑΠΡΩ
ΤΟΝΤΑΑΠΟΛΛΩΝΙΕΙΑΚΑΙΑΣΚΛΑ
ΠΙΕΙΑΚΤΙΣΑΝΤΑΤΕΓ ΚΑΙΣΑ
ΡΕΙΩΝΠΑΝΑΓΥΡΙΝΚΑΙΑΓΩΝΑΣ
ΚΑΙΠΡΩΤΟΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΑΣΕΙΣΑΥΤΑΝ

1432
ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΓΝΑΙΟΝΚΟΡΝΗΛΙΟΝΓΝΑΙΟΥ
ΥΙΟΝΠΟΥΛΧΡΟΝΕΤΩΝΟΝΤΑ
ΙΕΣΣΑΡΩΝ ΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
ΧΗΣΑΝΤΑ ΚΑΙΑΓΟΡΑΝΟΜΗ
ΣΑΝΤΑΕΝΤΑΙΣΠΑΝ ΑΓΥΡΕ
ΣΙΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ
ΕΥ//////ΑΣΤΑΣΕΙΣΑΥΤΑΝ

spatium vacuum centimetrorum 13

ΕΥΝΟΥΣΕΠΟΙΗΣΕ

Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων Γναῖον
Κορνήλιον Σωδάμου υἱὸν Νικά-
ταν, ἱερέα τοῦ Σεβαστοῦ Καίσα-
ρος δίς, ἀγωνοθετήσαντα πρῶ-
τον τὰ Ἀπολλωνιεῖα καὶ Ἀσκλα-
πιεῖα κτίσαντά τε [τῶν] Καισα-
ρείων πανάγυριν καὶ ἀγῶνας
καὶ πρῶτον ἀγωνοθετήσαντα,
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας
τᾶς εἰς αὐτάν.

Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Γναῖον Κορνήλιον Γναίου
υἱὸν Πούλχρον, ἐτῶν ὄντα
τ]εσσάρων καὶ γυμνασιαρ-
χήσαντα καὶ ἀγορανομή-
σαντα ἐν ταῖς πανηγύρε-
σιν, ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ
εὐ[νοί]ας τᾶς εἰς αὐτάν.

Εὔνους ἐποίησε.

1431 De honorato cf. n. 1430. — Vs. 3 τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος: Augusti primi; eo igitur regnante condita sunt Caesarea, vide versum sextum. — Vs. 4 sq. ludos dictos Ἀπολλωνιεῖα καὶ Ἀσκλαπιεῖα, quos prima imperatorum aetate conditos esse credit Cavvadias (Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 221), celebratos iam esse Marci Antonii triumviri tempore probat titulus n. 932, ubi confer adnotata ad vs. 51 sq. — Vs. 6 τὰν dubitanter supplet Cavvadias; praetuli τῶν, quia etiam vs. 5 articulus additus est nomini ludi.

1432 Non est dubium quin Cn. Cornelius Pulcher filius fuerit viri honorati in eadem exedra titulo praecedente. Praeclarum est documentum de familiae dignitate, quod puer annorum quattuor creatus est magistratus et vel praefuit gymnasio. Caute ait Blinkenberg sculptoris notam antiquiorem videri posse quam titulum reliquum, et revera possis dubitare si hunc solum contempleris lapidem. Sed cum tituli nostri aetate, de qua plane constat e praecedente, optime congruit tempus non minus certum lapidis n. 1139 signati ab eodem artifice. Quem affectare speciem antiquitatis remotioris clare monstrat Ny litterae forma adhibita et in nostro et n. 1139, non igitur est mirum ut de sculptoris aetate erraverit Cavvadias (cf. adnotata ad n. 1138).

1433 N. 327. Tabula e lapide calcario, quae est in arcu exedrae. A. 0,72. l. 1,20. cr. 0,49.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893, p. 91 n. 32. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 191. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3356.) — *Contuli.*

ΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΠΟΛΥΚΡΑΤΗΕΥΑΝΘΕΟΣ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝΑΝΔΡΑΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ
ΦΙΛΑΓΑΘΩΣΑΠΟΛΛΩΝΕΙΑΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΕΙΑ
ΚΑΙΣΑΡΗΑΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ

Var. lect. Vs. 3 in. ΟΤΙΑΓ (ὅ τι ἀγαθῶς) Cavvadias || vs. 4 Ἀπολλων[ι]εῖα non recte Cavvadias[2].

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐπιδαυρίων Πολυκράτη Εὐάνθεος
Ἐπιδαύριον, ἄνδρα φιλόπατριν, ἀγωνοθετήσαντα
φιλαγάθως Ἀπολλώνεια καὶ Ἀσκλαπιεῖα [καὶ
Καισάρηα, ἀρετᾶς ἕνεκα.

Honoratus idem est atque n. 1427.

1434 N. 428. Basis lapidis calcarii, a. 0,71. l. 0,53. cr. 0,52.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 29 n. 75. Idem, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 93. 95 n. 6. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 28. (Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* 271a. Bechtel, *Dialektinschr.* 3017a.) — *Exscripsi* et ectypum confeci notae sculptoris.

Ο Δ Α Μ Ο Σ Ο Μ Ε Γ Α Ρ Ε Ω Ν
Λ Α Φ Α Ν Τ Α Ν Ε Υ Α Ν Θ Ε Ο Σ
Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Α Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ
Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ
Α Σ Ε Χ Ο Υ Σ Α Δ Ι Α Τ Ε Λ Ε Ι
Ε Ι Σ Α Υ Τ Ο Ν

///ΛΟΚΛΗΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΑΣ
ΕΠΟΙΗΣΕ

Var. lect. Vs. 7 omisit Cavv.[1] ΛΟ, Cavv.[2,3] λοκ.

Ὁ δᾶμος ὁ Μεγαρέων
Λαφάνταν Εὐάνθεος
Ἐπιδαυρίαν ἀρετᾶς
ἕνεκεν καὶ εὐνοίας,
ἃς ἔχουσα διατελεῖ
εἰς αὐτόν.

Φι]λοκλῆς Καλλικράτεος Μεγαλοπολίτας
ἐποίησε.

Laphanta II. stemmatis p. 264 propositi. — Titulum scriptum esse ait Cavvadias post medium saeculum alterum, quod ut videtur intellegi vult de tempore a. Chr. n.; mihi persuasum est eum antiquiorem non esse primo p. Chr. n. saeculo. Nota sculptoris (cuius nomen restitui) litterarum speciem exhibere videri potest vetustiorem, sed non ita ut, praesertim cum valde sit detrita, audeam contendere eam pertinere ad priorem lapidis usum. Id de hac nota moneo, certam esse utriusque Pi formam eam, quam posui (Π Cavv.), neque accurate editoris prioris imagine reddi litterae Sigma formas.

1435 N. 64. Fragmentum marmoreum. A. 0,10. l. 0,36.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 169 n. 28. — *Exscripsi.*

..ΟΛΙΣ
Σ Ω Δ Α Μ
ΞΠΙΔΑΥΡΙΟ
ΚΙΚΑ

Π]όλις [ἁ τῶν Ἐπιδαυρίων
Σώδαμ[ον Εὐάνθευς
Ἐπιδαύριο[ν ἀρετᾶς ἕνεκα
κ]αὶ κα[λοκἀγαθίας τᾶς εἰς
[αὐτάν.

Vs. 4 omittit Blinkenberg, qui vs. 1 scribit Ἁ π]όλις.

Vide stemma familiae p. 264 propositum. Honoratus cum e litterarum indicio manifesto recentior sit quam Sodamus I., conieci eius esse nepotem.

1436 N. 28. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim. In latere summo vestigia. A. 0,25. l. 0,76. cr. 0,53.

Baunack, *Aus Epidauros* 4. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 188. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 274 n. 24. — *Exscripsi.*

Α Π Ο Λ Ι Σ Α Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν Ε Υ Α Ν Θ Η Ν
Ε Υ Ν Ο Μ Ο Υ Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι
Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Τ Α Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν

Var. lect. Vs. 1 in. Ἁ πόλις τῶν Baun., quod cum iteret Cavv. lapidem non videtur inspexisse.

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐπιδαυρίων Εὐάνθην
Εὐνόμου ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ
εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

Recte ait Cavvadias honoratum videri eundem, cui positus est titulus n. 1423.

1437 N. 455. Stela marmorea, a. 0,73. l. 0,52. cr. 0,48. — *Exscripsi.*

Α Π Ο Λ Ι Σ Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Λ Α Δ Α Μ Α Ν Τ Α Ν Ι Ε Ρ Ω Ν Α
Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Α Ν Γ Υ Ν Α Ι Κ Α Ε Ι Ι
Θ Ε Ο Σ Τ Ο Υ Ε Υ Ν Ο Μ Ο Υ
Σ Υ Ν / Ι Τ Ε Κ Α Ι Ο Σ Ι Ο Τ Α Τ Ι
Ε Ρ Ο Υ Σ Α Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν
Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Τ Α Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν

Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Λαδαμάνταν Ἱερωνᾶ
Ἐπιδαυρίαν, γυναῖκα Εὐάν-
θεος τοῦ Εὐνόμου, [σωφρο-
σύν[α]ι τε καὶ ὁσιότατι [πασᾶν ὑ-
π]εροῦσαν, ἀρετᾶς ἕνεκεν
κ]αὶ εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

Honoratur uxor Euanthis IV. in stemmate p. 264. — Vs. 2 Ἱερωνᾶς: Ἱέρων = Θεωνᾶς: Θέων.

1438—1440 N. 491. 492. In arcu exedrae tituli tres: medius est n. 1439, scriptus in eodem lapide, in quo prior pars tituli n. 1440; ad sinistram collocatus est n. 1438. A. 0,72. cr. 0,50. latitudo n. 1438: 1,8; n. 1439: 1,7; n. 1440: 0,42.

1439 et 1440: Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 86 n. 19. 20. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 183. 184. (1440 solum Prellwitz, *Dialektinschr.* 3344 h.) Titulum n. 1438, qui valde detritus est, primus *exscripsi*, n. 1439 et 1440 *contuli*.

1438

//
ΚΛΑΥΔΙ ΙΔΑΜΕΑΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΛΑΦΑΝΤΑΝΓΥΝΑΙΚΑΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΙΟΥΛΙΟΥΞΙΑΝΘΟΥΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΑΣΕΙΣΑΥΤΑΝ

1439

ΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΤΙΒΕΡΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝΞΙΑΝΘΟΥ
ΥΙΟΝΚΛΑΥΔΙΑΝΟΝΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΑΣ
ΕΙΣΑΥΤΑΝ

1440

ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙ | ΔΑΥΡΙΩΝ
ΛΑΦΑΝΤΑΝΔΑΜΟ | ΦΑΝΕΟΣ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚ | ΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΑΣΕΙΣΑΥΤ | ΑΝ

Var. lect. 1439 vs. 1 Α ante ΤΩΝ omittit Cavvadias.

[Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Κλαυδί[αν] Δαμέα θυγατέρα
Λαφάνταν, γυναῖκα Τιβερίου
Ἰουλίου Ξάνθου, ἀρετᾶς ἕνεκεν
καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐπιδαυρίων
Τιβέριον Ἰούλιον Ξάνθου
υἱὸν Κλαυδιανὸν ἀρετᾶς
ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τᾶς
εἰς αὐτάν.

Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Λαφάνταν Δαμοφάνεος
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας
τᾶς εἰς αὐτάν.

Cf. stemma familiae p. 264; titulo n. 1440 honoratur Laphanta III.

1441. 1442 N. 335. 336. In exedrae arcu (a. 0,70. cr. 0,66) lapides duo, in quorum sinistro (l. 0,63) tituli n. 1441 pars prior, in dextro (l. 0,67) tituli n. 1441 pars posterior et n. 1442.

Welckeri exemplum edidit C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 519. Ex apographo Virleti *Expédition de Morée* II p. 169 n. 7 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 254 n. 75. Ex apographo alio peiore Le Bas, *Voyage archéol.* II 150. (Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 202.) Hi omnes nil dant nisi tituli n. 1441 partem priorem, cuius pars posterior et n. 1442 nunc primum eduntur. — *Exscripsi.*

1441

```
  Π Ο Λ Ι Σ Τ Ο Ν Ε Π Ι [Δ Α]  | Ι Ω Ν
Τ Ε Ι Μ Ο Σ Θ Ε Ν Ι Δ Α Δ      | Ρ Ε Ο Σ
Λ Α Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν Ι Ο Υ Θ [Υ]| Λ Τ Ε
Ρ Α Γ Υ Ν Α Ι Κ Α Τ Ι Μ Ο Κ Ρ  | Ε Ο Σ
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α   | Ε Υ
Ν Ο Ι Α Σ Τ Α Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Α | Ν
```

1442

```
Α Π Ο Λ Ι Σ Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν Λ Α Μ Π Ρ Ι
Α Ν Τ Ε Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ο Σ Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Η Σ ////
        Τ Α           Υ Ι Ο Σ Α Ρ Ι Σ ////
```

Var. lect. In n. 1441 litteras hodie non iam servatas uncis inclusas addidi in versu primo e Le Basii, in versu tertio e Virleti exemplo. In versu altero extr. dat Virl. ΙΔΑΔΙVΛ, unde Le Bas supplevit Δι̣ύλ[λου. Reliqua vitia et omissiones exemplorum priorum, quae valde prava omnia, omitto.

1441 Ἁ] πόλις τῶν Ἐπιδα[υρ]ίων
Τειμο[σ]θενίδα Δ[αμά]ρεος
Λακεδαιμονίου θυ[γ]ατέ-
ρα, γυναῖκα Τ[ει]μοκρ[άτ]εος,
5 ἀρετᾶς ἕνεκεν κα[ὶ] εὐ-
νοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

1442 Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων Λαμπρί-
αν Τειμοκράτεος πυροφορήσ[αν-
τα. υἱὸς Ἀρίσ[των.

Exedrae huius titulis honorati sunt socii familiae, cuius stemma conatus sum delineare p. 209.

1441 In versu altero restitui patris nomen Lacedaemone usitatum, in quo pusillum modo errorem commisit Virlet, pro Δ/VΛ (de ΔΑΜΑ) exscribens ΔΙVΛ. Honorata fuerit, ut statuit Cavvadias, T. Statilii Timocratis I. uxor.

1442 honorari sumpsi virum eundem, qui pleniore nomenclatione praeditus ut T. Statilius Lamprias (III. in stemmate) occurrat n. 1448—1450 cuiusque patrem filium fuisse conieci T. Statilii Lampriae I. Verba ultima υἱὸς Ἀριστ- (post quae plus litterae tres nequeunt deesse) clare aliam produnt manum, ut postea addita esse appareant. Nescio quid significare possint, nisi filium in se recepisse honoris sumptum, ut intellegendum sit προσεδέξατο τὸ ἀνάλωμα.

1443 N. 337. In lapidibus duobus, qui sunt in exedrae arcu, l. 0,71 et 0,64. Litterae a. 0,035. Valde detriti, praesertim lapis dexter.

Expédition de Morée II p. 169 n. 8 et 8*bis* et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 255 n. 76 ex apographo Virleti. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 151. 152. (Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 201.) — *Exscripsi.*

```
Α Π Ο Λ Ι Σ | Τ Ω Ν Ε Π [Ι Δ Α Υ Ρ
Κ Α Λ Λ Ι Κ | Ρ Α Τ Ε Ι [Α] Ν Λ Α   Π
Α Ρ Ε Τ [Α] | Σ [Ε Ν Ε Κ] Ε [Ν Κ Α Ι
Ν Ο Ι Α Σ Τ | [Α Σ     Λ Ι] Τ   [Ν
```

Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυ[ρίων
Καλλικράτειαν Λα[μ]π[ρία
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ [εὐ-
νοίας τᾶς [εἰς αὐ]τ[ά]ν.

Per errorem ait Foucart, exemplum quod exhibet Le Bas, *Voyage* fluxisse e Virleti apographo: exemplum enim Expeditionis haud mediocriter et distat et praestat. Quae pleniora vidit Virlet, uncis dedi inclusa.

Honorata esse cum Cavvadia credenda soror T. Statilii Timocratis I. stemmatis p. 209 dati.

1444 (N. 338.) In lapidibus duobus, qui sunt in exedrae arcu, l. 1,09.

Chandler, Inscr. II 140 p. 81. Hinc et e schedis Villoisoni Boeckh, C. I. G. 1169. (Osann, Sylloge inscr. p. 384 n. 12.) Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. *éd.* T. 5 p. 239. *Expédition de Morée* II p. 167 n. 3 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 244 n. 70 ex apographis Virleti et Lenormantii. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 148. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 200.) — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

```
  Α Π Ο | Ι Σ Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
  Τ Ε Ι | Ο Κ Ρ Α Τ Η Ν Λ Α Μ Π Ρ Ι Α
  Ι Ε Ρ | Π Ο Λ Η Σ Α Ν Τ Α Δ Ι Σ
  Α Γ Ο | Ν Ο Θ Ε Τ Η Σ Α Ν Τ Α
5 Α Ρ Ι Σ | Α Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Υ Ο Μ Ε
        |     Ν Ο Ν
```

Var. lect. Quae sunt in lapide priore, omittunt priores cuncti, etiam Cavvadias, qui, cum iteret quoque vs. 5 vitium exempli Le Basiani πολιτ., manifesto non inspexit titulum.

Ἁ πό[λ]ις τῶν Ἐπιδαυρίων
Τει[μ]οκράτην Λαμπρία,
ἱερ[α]πολήσαντα, δὶς
ἀγ[ω]νοθετήσαντα,
5 ἀρι̣σ[τ]α πολειτευόμε-
νον.

Non recte in stemmate p. 209 titulum rettuli ad T. Statilium Timocratem eum qui alter est dictus; huius enim nominis priorem arguit litterae Omega species quae est in versu primo (cf. adnotata ad n. 1469). Fuisse quidem homonymum multo recentiorem probat titulus n. 1451 vix ante vergentem alterum p. Chr. n. saeculum positus.

1445 N. 339. Cum media arcus exedrae parte connexa est basis, a. 1,10, quam tegit tabula a. 0,03. l. 0,87. Titulus in latere tabulae antico; in latere summo foramina duo. In parte posteriore fracta est tabula. — *Exscripsi.*

```
Κ Α Λ Λ Ι Κ Λ Η Α Ρ _ Τ Ι Δ Α Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ο Ν
```

Καλλικλῆ Ἀρ[ισ]τίδα Ἐπιδαύριον.

Cf. n. 1452.

1446 N. 360. Lapis calcarius quadrangulus de basi. A. 0,41. l. 0,71. cr. 0,68. In summo latere foramina. — *Exscripsi.*

Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α
Π Ρ Ι Α Ν Λ Α Μ Π Ρ Ι Α Ι Ε
Α Ν Τ Α Κ Α Ι Α Γ Ω Ν Ο Θ Ε
Τ Α Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ε Ι Α Κ Α Ι
Ε Ι Α Κ Α Ι Κ Α Ι Σ Α Ρ Η Α Φ Ι Λ Ο
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν

Πόλις] τῶν Ἐπιδα[υρίων
Λαμ]πρίαν Λαμπρία, ἱε[ραπο-
λήσ]αντα καὶ ἀγωνοθε[τή-
σαν]τα Ἀπολλώνεια καὶ [Ἀσ-
κλάπ]εια καὶ Καισάρηα φιλο[δό-
ξως], ἀρετᾶς ἕνεκεν.

Cf. stemma p. 209. Assignavi T. Statilio Lampriae primo.

1447 N. 343. Basis marmorea quadrangula, a. 0,71. l. 0,72. cr. 0,42.
Chandler, Inscr. II 139, p. 181. (Boeckh, C. I. G. 1170.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 149 cum emendatione Foucarti in supplementis addita. (Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 212.) Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 260. — *Exscripsi.*

Α Π Ο Λ Ι Σ Α Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Τ Ι Τ Ο Ν Σ Τ Α Τ Ε Ι Λ Ι Ο Ν Τ Ε Ι Μ Ο
Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Υ Ι Ο Ν Λ Μ Π Ρ Ι Α Ν Μ Ε Μ
Μ Ι Α Ν Ο Ν Α Γ Ω Ν Ο Θ Ε Τ Η Σ Α Ν Τ Α
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ε Ι Α Κ Α Ι Α Σ Κ Λ Α Π
////////////////////////// Κ Α Ι /// Ο ////// Σ
/// Γ
///
///
/////////////////////////////////////// Ο Ν
/////////////////////////////////////// Ε

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐπιδαυρίων
Τίτον Στατείλιον Τειμο-
κράτους υἱὸν Λ[α]μπρίαν Μεμ-
μιανόν, ἀγωνοθετήσαντα
Ἀπολλώνεια καὶ Ἀσκλάπ[εια
- - - - καὶ - - - - -
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -

Var. lect. Chandler solos edidit versus duos primos; versuum 3—5 litteras ultimas male lectas addidit Le Bas; paene totum versum tertium et quarti initium recte legit Foucart; versus 1—5 dedit Blinkenberg. — Vs. 1 alterum articulum omittunt Le Bas-Foucart ‖ vs. 5 Ἀπολλων[είων] καὶ Ἀ[σ]κλαπ[ιείων Blinkenberg.

Recte videtur sumpsisse Cavvadias honoratum esse patrem T. Statilii Timocratis, cui ab Argivis positus esset titulus n. 590, de cuius aetate secutus Spanhemium (cf. quae adnotavimus ad titulum laudatum) nostrum scriptum esse putat annis fere p. Chr. n. 130—140. Mihi quidem Lamprias noster filius videtur T. Statilii Timocratis I. (v. stemma p. 209), ut scriptus sit titulus circa annum p. Chr. n. 80, ad quam certe aetatem apta est litteratura. Consentaneum est familiam viri, qui cum fratre monumentum n. 1139 erexerat Publio Memmio Regulo, sibi usurpasse cognomen ab eo derivatum Memmianum.

1448 *A* (n. 616). Pars sinistra tabulae e lapide calcario factae, quae tegebat basim. A. 0,25. l. 0,29. cr. 0,41. *B* (n. 429). Pars dextra tabulae aequalis, superne laesa. In latere summo vestigia statuae. A. 0,25. l. 0,76. cr. 0,69.
Solus lapis *A* editus est a Cavvadia, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 15 n. 1. — *Exscripsi.*

A	*B*
Η Θ Ο Υ Λ Η Κ Α Ι Ο Δ Η Ι	Σ Ο Κ Ο
Ρ Ι Ν Θ Ι Ω Ν Τ Ι Τ Ο Ν Σ Τ Α Τ Ε Ι	Ο Ν Τ Ε Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
Υ Ι Ο Ν Λ Α Μ Π Ρ Ι Α Ν Α Ρ Ε Τ Η	Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆ[μο]ς ὁ Κο-
ρινθίων Τίτον Στατεί[λι]ον Τειμοκράτους
υἱὸν Λαμπρίαν ἀρετῆς ἕνεκεν.

Quin haec fragmenta eiusdem sint baseos dubium esse nequit, quamquam non lapides composui, sed apographa. Diversa quidem est crassitudo, sed decurtatum postea esse potest *A*, ut denuo adhiberetur. Mirum est spatium vacuum relictum post versum primum, sed facile intellegitur, lapide dextro non assumpto nullo modo aliter suppleri posse *A*, atque re vera sic supplevit Cavvadias. In *B* primum residuum videri esse de Σ diserte adnotavi.

Si, quod censet Cavvadias, honoratus esset T. Statilius Lamprias puer mortuus, additum esse exspectares in lapide nostro et in proxime insequente ἥρωα, quod factum est n. 917. 921; vix enim puero vivo statua est collocata a civitate extera. Attribui igitur titulos homonymo, eidem quidem, cuius est n. 1442. 1449. 1450.

1449 N. 425. Basis quadrangula, a. 0,74. l. 0,53. cr. 0,50.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 30 n. 77. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 210. De lectione sua rettulit Baunack, *Aus Epidauros* 15. — *Contuli.*

Α Π Ο Λ Ι Σ Α Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι
Ω Ν Τ Ι Τ Ο Ν Σ Τ Α Τ Ι Λ Ι Ο Ν Τ Ι Μ Ο
Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Υ Ι Ο Ν Λ Α Μ Π Ρ Ι Α Ν
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐπιδαυρί-
ων Τίτον Στατίλιον Τιμο-
κράτους υἱὸν Λαμπρίαν
ἀρετᾶς ἕνεκεν.

Var. lect. Vs. 2 Στατείλιον Baunack (falso). — De honorato vide ad n. 1448.

1450 N. 409. Basis quadrangula lapidis calcarii, a. 0,63. l. 0,63. cr. 0,64. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 211. — *Exscripsi.*

Α Σ Υ Ν Ο Δ Ο Σ Α Τ Ω Ν
Α Σ Κ Λ Α Π Ι Α Σ Τ Α Ν Τ Ω Ν Ε Ν
Π Α Ν Λ Κ Ε Ι Α Τ Ι Τ Ο Ν Σ Τ Α Τ Ε Ι
Λ Ι Ο Ν Τ Ε Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Υ Ι Ο Ν
Λ Α Μ Π Ρ Ι Α Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν

Ἁ σύνοδος ἁ τῶν
Ἀσκλαπιαστᾶν τῶν ἐν
Πανακείᾳ Τίτον Στατεί-
λιον Τειμοκράτους υἱὸν
Λαμπρίαν ἀρετᾶς ἕνεκεν.

Πανάκεια recte interpretatur Cavvadias aedificium, in quo congregabatur thiasus Asclepiastarum. Sed mira est designatio, neque vix Panaceae deae delubrum significari potuerit mero deae nomine. Est igitur suspicio, irrepsisse errorem et debuisse lapicidam *Πανακείῳ*.

De honorato v. ad n. 1449. Moneo tam seram esse speciem litterarum, imprimis Omega litterae, ut vel ex hoc titulo videatur elucere, fuisse pueri conclamati homonymum recentiorem.

1451 Lapidis in museum Nanianum a. 1705 transportati duobus lateribus inscripti sunt alteri titulus noster, alteri n. 1475. »Forma aeri incisa est apud Paciaud. Mon. Pelop. T. II p. 6 et in collect. Mus. Nan. n. 55. Commentatur Paciaud. l. c. p. 92—98.« Sic Boeckh, C. I. G. 1167. 1168; posteriore loco editus est titulus noster.

Τ Ι Τ Ο Ν Σ Τ Α
Λ Ι Ο Ν Λ Α Ι Ι
Ο Υ Υ Ι Ο Ν Τ Ε Ι Μ
Κ Ρ Α Τ Η Ν Τ Υ Β Ε Ρ
Ο Σ Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Σ Ο Α
Δ Ρ Ι Ο Υ Υ Ι Ο Σ Ξ Ε Ν Ο
Κ Λ Η Σ Τ Ο Ν Ι Δ Ι Ο Ν
Σ Υ Ν Γ Ε Ν Η Ψ Η Φ Ι
Σ Α Μ Ε Ν Η Σ Τ Η Σ Π Ο
Λ Ε Ω Σ Α Ρ Ε Τ Η Σ
Ε Ν Ε Κ Ε Ν

Τίτον Στα[τι-
λιον Λα[μπρί-
ου υἱὸν Τει[μο-
κράτην Τ(ι)βέρι-
ος Κλαύδιος ὁ Ἀ[ν-
δρίου υἱὸς (Ξ)ενο-
κλῆς τὸν ἴδιον
συνγενῆ, ψηφι-
σαμένης τῆς πό-
λεως, ἀρετῆς
ἕνεκεν.

Confer quae adnotata sunt ad n. 1154. 1444.

1452 N. 362. Basis quadrangula cymatiis ornata. A. 0,74. l. 0,49. cr. 0,39.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 199. — *Exscripsit Fredrich.*

/Ο Λ Ι Σ Μ Ε Γ Α Ρ Ε Ω Ν Α Ρ Ι Σ
/Γ Ι Δ Α Ν Κ Α Λ Λ Ι Κ Λ Ε Ο Σ Ε Π Ι
/ Δ Α Υ Ρ Ι Ο Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε//
Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Σ Ι Α Σ Α Σ Ε Χ Ω Ν
Δ Ι Α Τ Ε Λ Ε Ι Ε Ι Σ Τ Ο Ν Μ Ε Γ Α Ρ Ε
Ω Ν Δ Α Μ Ο Ν

Π]όλις Μεγαρέων Ἀρισ-
τ]ίδαν Καλλικλέος Ἐπι-
δαύριον ἀρετᾶς ἕνεκε[ν
καὶ εὐεργεσίας, ἃς ἔχων
διατελεῖ εἰς τὸν Μεγαρέ-
ων δᾶμον.

Honoratus fuerit filius Calliclis eius, cui positus est n. 1445.

1453 N. 495. Lapis de magna basi, cuius pars antica paulum curvata. A. 0,68. l. 0,66. cr. 1,36. — *Exscripsi.*

Π Ο Λ Ι Σ Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ι
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Α Ρ Ι Σ Τ Ο Β Ο Υ Ο Ν Ξ////
Δ Ο Κ Ο Υ Ε Π Ι Δ Α Υ Ν Α Ρ Ι Τ
Ι Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Α Σ Ε Χ
Ι Α Τ Ε Λ Ε Ι Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν

Ἁ] πόλις τῶν Ἐπιδαυ[ρίων
ἀνέθηκε Ἀριστόβου[λ]ον Ξ[ενο-
δόκου Ἐπιδαύ[ριο]ν ἀρ[ε]τ[ᾶς
ἕν]εκεν καὶ εὐνοίας, ἃς ἔχ[ων
δ]ιατελεῖ εἰς αὐτάν.

Tenemus titulum quem subscribendum esse statuae Aristobuli equestri decretum est n. 944 vs. 18 sq., contra quod praeceptum in nostro additum est *ἀνέθηκε*.

1454 N. 460. Lapis, qui efficiebat angulum dextrum in exedrae arcu. A. 0,71. l. 0,34. cr. 0,47. — *Exscripsi.*

Π Ι Δ Α Ι Ρ Ν
Τ Ο Υ Λ Γ Ι ////
Π Ο Λ Λ Λ Ω Ν Ι
Ι Κ Α Ι Σ Α Ρ Η

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐ]πιδα[υ]ρ[ίω]ν
. . . . τοῦ Ἀγα[ῖ]δα(?),
ἀγωνοθέταν Ἀ]πολλου[νίων
καὶ Ἀσκλαπιείων] καὶ Καισαρε[ίων.

1455 N. 181. Fragmentum lapidis calcarii; superne reliquiae cymatii. A. 0,24. l. 0,20. — *Exscripsi.*

Τ Ο Ν Ε Π
Ρ Α Τ Η Ν
Ο Φ

- - - τον Ἐπ - - - - - -
- - κ]ράτην (s. κ]ράτη Ν - -)
- - - οφ - - - - - - -

Versu tertio indicatus fuerit is, qui hominum ut videtur duorum posuit imagines: e. g. Ἀριστ]όφ[ιλος, Τιμ]οφ[άνης; fortasse etiam - - ὁ φ[ίλος sive ὁ τρ]οφ[ός.

1456 N. 37. Lapis calcarius de basi, ad dextram fractus; ad sinistram excipiebat lapis alter. In summo latere foramen. A. 0,56. l. 0,30. cr. 0,21. — *Exscripsi.*

Π Ο Λ Ι Σ /
//Ι Κ Ο Σ Τ
/Γ Α Τ Ε Ρ Α Σ

Ἁ] πόλις [ἁ τῶν - - - -
Ν]ικοστ[ράτου, - - - - -,
θ]υγατέρας - - - - - -

1457 N. 288. Fragmentum marmoreum; ad dextram margo servatus. A. 0,11. l. 0,20. cr. 0,06. — *Exscripsi.*

Ο Σ
Ε Ν
Α Υ Τ Α Ν

[Ἁ πόλις τὸν δεῖνα]
- - - ι]ος
ἀρετᾶς ἕνεκ]εν
τᾶς εἰς] αὐτάν.

1458 N. 434. Tabula marmorea, quae tegebat basim, ad sinistram tantum incolumis. L. 0,52. cr. 0,46. — *Exscripsit.*

ΛΩΝΙ
vacat Τ Α Σ Ε Ι

[- - - - - - Φι-
λοκλ[- - ἀρετᾶς ἕνεκεν
τᾶς εἰ[ς αὐτάν.

1459 N. 332. Lapis de arcu exedrae. A. 0,72. l. 0,85. cr. 0,47. — *Exscripsi.*

Α Π Ο Λ Ι Σ Α Τ Ω Ν Ε
Π Ο Λ Υ Κ Ρ Α Τ Η Κ Α Λ Λ Ι
Δ Α Υ Ρ Ι Ο Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν
Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ Α Σ Ε
Τ Ε Λ Ε Ι Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐ[πιδαυρίων Πολυκράτη Καλλι[..... Ἐπι]δαύριον ἀρετᾶς ἕ[νεκεν καὶ καλοκἀγαθίας, ἃς ἔ[χων δια]τελεῖ ε[ἰς] αὐτάν.

1460 N. 52. Fragmentum lapidis calcarii; margo superior servatus. A. 0,10. l. 0,24. cr. 0,17. — *Exscripsi.*

Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν Δ Α
Ν Ε Α Τ Ι Ν Τ Α Ν Κ Λ Ι Τ
Ν Ο Υ Σ Α Ρ Ε Τ Α

vacat

Ἁ πόλις τῶν Ἐπ]ιδαυρίων Δα[μασι]στράταν(?) Τι]νεᾶτιν τὰν Κλι.... ....ί]νους ἀρετᾶ[ς ἕνεκα.

Cum constet de latitudine scripturae e versu tertio, inserui honoratae nomen ad spatium accuratissime aptum. — Vs. 2. 3 indicati erant pater avusque, vix mater (Κλι-) paterque.

1461 N. 124a. Basis quadrangula lapidis calcarii, a. 0,75. l. 0,52. cr. 0,51. In eiusdem lapidis latere postico inversa directione postea scriptus est n. 1200.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 268. — *Exscripsi.*

Ο Δ Α Μ Ο Σ Ο Τ Ω Ν Ε Π Ι
Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν Φ Ι Λ Ο Κ Λ Η
Α Ρ Μ Ο Δ Ι Ο Υ Α Ρ Γ Ε Ι Ο Ν

Ὁ δᾶμος ὁ τῶ[ν] Ἐπιδαυρίων Φ[ι]λοκλῆ Ἁρμοδίου Ἀργεῖον.

1462 N. 370. Lapis curvatus de basi semirotunda sive potius de arcu exedrae. A. 0,535. l. 0,45. cr. 0,45. — *Exscripsi.*

Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Ε Υ Ρ Υ Κ Λ Ε Ο Υ Σ Γ Υ Ν Α Ι Κ Α
Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Τ Α Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐ]πιδαυρίων τὰν δεῖνα τοῦ δεῖνος,] Εὐρυκλέους γυναῖκα, ἀρετᾶς ἕνεκα κ]αὶ εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

1463 N. 147. Fragmentum stelae marmoreae; margo servatus ad sinistram (ubi excipiebat lapis alter) et supra. A. 0,21. l. 0,21. cr. 0,20. — *Exscripsi.*

: Π Ι Δ Α Υ
Δ Ε Ρ Κ Ε Τ
Τ Α Σ

Ἁ πόλις ἁ Ἐ]πιδαυ[ρίων τὰν δεῖνα] Δερκέτ[α εὐνοίας ἕνεκα] τᾶς [εἰς αὐτάν.

1464 Frustulum marmoreum, superne incolume. A. 0,15. l. 0,14. cr. 0,04. — *Exscripsi.*

Λ Λ Ι Ο Υ
Α Σ Λ

- - - - Κα]λλίο[υ - - - κ]λέτα[ς ἀρετᾶς ἕνεκα.

1465 In lapide eodem, in cuius latere opposito est n. 1370.

Ι Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Α Ν Τ Ι Μ Ο Σ Θ Ε
Γ Υ Ν Α Ι Κ Α

Ἁ πόλις τῶν Ἐπ]ιδαυρίων ....αν Τιμοσθέ]νεος θυγατέρα, γ]υναῖκα - - - - - - - - - -

1466 N. 40. Angulus dexter superior baseos e lapide calcario factae. In latere summo vestigia statuae. A. 0,29. l. 0,47. cr. 0,49.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 169 n. 30. — *Exscripsi.*

Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Φ Α Ν Η Ν Ι Κ Α Ν Ο Ρ Ο Σ
Τ Α Σ Ε Ν Ι Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α
Τ Α Σ Ν

Ἁ πόλις τ]ῶν Ἐπιδαυρίων Ναυσ(?)]φάνη Νικάνορος ἀρετ]ᾶς ἕ[νεκα κ]αὶ εὐνοί[ας τᾶς [εἰς αὐτά]ν.

1467. 1468 N. 461. Magna basis, a. 0,68. l. 1,12. cr. 0,40. Titulus n. 1467 ad sinistram, n. 1468 ad dextram est collocatus.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 89 n. 25. 26. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 192. 193. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3353.) — *Contuli.*

1467 Τ Α Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Τ Α Ε Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ω Ι
Α Ι Ο Ι Σ Υ Μ Π Ο Λ Ι Τ Ε Υ Ο Ν Τ Ε Σ
Ι Σ Ι Ω Ν Α Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι
Ο Ν Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Η Σ Α Ν Τ Α Ε Ν Λ Υ Κ Ε Ι Ω Ι
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Σ Ι Α Σ
Τ Α Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Ο Υ Σ

Τὰ γυμνάσια τὰ ἐν Ἐπιδαύρωι κ]αὶ οἱ συμπολιτεύοντες Ἰσίωνα Ἀπολλωνίου, Ἐπιδαύρι]ον γυμνασιαρχήσαντα ἐν Λυκείωι, ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας τὰς εἰς αὐτούς.

1468 Α Π Ο Λ Ι Σ Α Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Ι Σ Ι Ω Ν Α Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ
Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ο Ν
Τ Ο Ν Α Υ Τ Α Σ Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν

Ἁ πόλις ἁ Ἐπιδαυρίων Ἰσίωνα Ἀπολλωνίου Ἐπιδαύριον, τὸν αὐτᾶς εὐεργέταν.

Duae Isionis statuae collocatae erant: altera a sociis gymnasii, quibus cives ut privati (οἱ συμπολιτεύοντες) accesserant stipe collecta, altera decreto urbis.

1469 N. 440. Basis quadrangula, a. 0,70. l. 0,65. cr. 0,68. Litterae versuum 1—3 a. 2,8; versus 4 a. 2,1.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 87 n. 21. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 197. (Bücheler, Mus. Rhen. n. s. 53, 1898, p. 167. Dittenberger, Sylloge ² 363, adnot.) — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝΕΠΙΔΑΙ. Ι
ΓΑΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝΛΑΚΩΝΟΣ
ΥΙΟΝΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΟΝ

ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝ

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐπιδα[υρίων
Γάϊον Ἰούλιον Λάκωνος
υἱὸν Σπαρτιατικὸν
ἀρετᾶς ἕνεκεν.

Honoratum esse intellexit Bücheler C. Iulium Spartiaticum pontificem maximum Augustorum perpetuum a foedere Achaico constitutum (C. I. A. III 805); eum e testimonio Musonii (Stob. Floril. XL 9) in exilium esse missum, idque non post Neronis imperium. Quae sententia praeclare confirmari potest ratione epigraphica: titulum enim nostrum fortasse eadem manu, certe eadem aetate exaratum esse dixeris atque n. 1139 III, in cuius versu tertio eadem redit litterae Omega species singularis, quae est in nostri versu altero (occurrit quoque n. 1444). Titulum autem n. 1139 cum constet scriptum esse anno p. Chr. n. 35 aut 36, ad Buecheleri coniecturam optime quadrat aetas; lapis quidem noster cum non memoret viri munus sacerdotale, antiquior credendus est Attico.

1470 N. 122. Herma marmoreus, cuius deest caput. A. 077. l. 0,32.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 90 n. 29. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 198. Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 157. — *Contuli.*

ΕΠΙΚΤΗΤΟΝ
ΤΟΝΕΥΣΕΒΕ
ΣΤΑΤΟΝ
ΟΦΙΛΟΣ

Ἐπίκτητον,
τὸν εὐσεβέ-
στατον,
ὁ φίλος.

Valde sane verisimiliter coniecit Blinkenberg, repraesentatum fuisse philosophum nobilissimum, aptam enim esse ad eius honorem et tituli conceptionem singularem et imaginem hermae impositam. Quidni amicus contra morem anonymus esse potuerit imperator Hadrianus, qui et magnus erat Epidauri fautor (cf. n. 1046) et »*in summa familiaritate Epictetum ... habuit*« (Vita Hadriani 16)? — Vs. 4 quamquam recte transscripserat Cavvadias, Baunack (*Studien* I p. 90) mire praetulit Ὀφέλας, quod sustinet Philologus 54, 1895, p. 27.

1471 N. 439. Basis marmorea superne fracta. In latere angustiore sinistro scriptus est posteriore aetate titulus n. 946. A. 0,88. l. 0,69. cr. 0,59. — *Exscripsi.*

Κ ;
ΕΠΙΔΑ.
ΤΗΣΕΥΕΡΙ_
ΕΙΣΤΗΝΠΑΤΡΙ∟
ΚΛΑΥΔΙΟΣΠΟΛΥΚΙ
ΤΗΣ

Κ - - - - -
Ἐπιδα[ύριοι ἕνεκεν
τῆς εὐε[ργεσίας τῆς
εἰς τὴν πατρίδ]α Τιβ(έριος)
Κλαύδιος Πολυκ[ρά-
της.

Idem verisimillime posuit n. 1154 (ubi conferas); certe quadrat litteratura.

1472 N. 9. Basis lapidis calcarii. a. 0,79. l. 0,58. cr. 0,29. Titulus scriptus subter antiquiorem erasum, de quo conspicuae paucae litterae, quarum indoles aequat notam subscriptam artificum n. 1479, ut hanc constet pertinuisse ad titulum erasum.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 193 n. 93. Idem, Δελτίον ἀρχαιολ. 1891, p. 94 n. 3. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 136. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3349.) Cf. Baunack, *Aus Epidauros* 20. — *Exscripsi.*

ΠΟΛΙΣΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΘΙΑΣΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΑΣΕΙΣΑΥΤΑΝ

Πόλις Ἐπιδαυρίων Θίασον
Ἀριστοδάμου Ἐπιδαύριον ἀρετᾶς
ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

Notandae sunt singulares litterae Ypsilon formae.

1473 N. 494. Basis lapidis calcarii. In latere summo vestigia statuae et foramen. A. 0,41. l. 0,98. cr. 1,36.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 272. — *Exscripsi.*

ΟΝΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΟΝΤΑΙΛΒΛΑΣΤΟΝ
ΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣΕΠΙΜΕΛΗ
ΑΜΕΝΟΝΤΟΥΑΓΩΝΟΣΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝΑΣΚΛΗ
ΕΙΩΝΑΥΡΕΛΙΚΩΝΚΑΙΒΛΑΣΤΟΣΤΟΝΑΝΕΨΙΟΝ

Τ]ὸν ἀξιολογώτατον Τ(ίτον) Αἴλ(ιον) Βλάστο[ν,
σ]τρατηγήσαντα τῆς πατρίδος, ἐπιμελη-
τ]άμενον τοῦ ἀγῶνος τῶν μεγάλων Ἀσκλη-
π]ιείων, Αὐρ(ήλιοι) Ἑλικὼν καὶ Βλάστος τὸν ἀνεψιόν.

Vs. 4 in. π]ιείων e spatii ratione est verisimilius quam πι]είων, quod scribit Cavvadias.

1474 N. 331. Lapis detritissimus, qui est in arcu exedrae, fractus in partes duas. A. 0,72. l. 0,82. cr. 0,47. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

Nota praenominis Βά]σσον Ἀλλήϊον Ἐπιγυ[.... Ἐπιδαυρ]ίο[υ] υἱόν, ἱε[ρέ-
α] τε [σωτῆρ]ος Ἀσκληπιοῦ .... στρατηγόν, ἀγω-
νοθέ[τη]ν τῶν μεγάλων [Παναθηναί]ω]ν, ἐπώνυμον ἄρχον-
τα τῆς λαμπροτάτης Ἀθην[αί]ων πόλεως, ἐπὶ τὰ ὅπλα στρα-
τηγὸν καὶ ἐπιμελητὴν γυμνα[σίου τοῦ θ]εοῦ [Ἀδ]ρι[ανοῦ, κή-
ρυ[κ]α [τῆ]ς [ἐ]ξ Ἀρ]είου πάγου βουλῆ[ς, ἄρχ]οντα τοῦ ἀγῶνος τῶν
Πα[νελληνίων] καὶ ἀγωνοθέτην τῶν [Ἀδριανείων(?) καὶ ἱ-
ε[ρέα Διὸς Ὀ]λυμπίου, ἐπ[ιστάτην τῆ]ς λαμπρο[τάτης .....
... ἡ πόλ]ις [ἡ] τῶν Ἐπι[δ]αυ[ρ]ίων - - - - - - - - -
.... τὸν] εὐεργέτην [- - - - - - - ἐπιδόν-
τα τὸ ἀργύ]ριον τὸ λοιπὸν τῶν - - - - - - - - -

Ad versus quinti sq. supplementa confer C. I. A. III 10 vs. 12 sq.

1475 In lapide eodem, in quo n. 1451 (cuius conferas lemma). E Paciaudo et Museo Naniano Boeckh, C. I. G. 1167. (Welcker, Spec. epigr. I 17. Kaibel, Epigr. Graec. 892. Cougny, Anthol. Pal. III 1, p. 40 n. 259.)

ΑΛΚΙΔΟΥΒΑССΟΝ΄
ΓΕΝΕΗСΕΡΙΚΥΔΕ
ΑΦΩΠΑ΄ΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΔΗΜΟСΝΑΕΤΑΙ
ΖΑΘΕΗСΕΠΙΔΑΥ
ΡΟΥ ΑΝΤΕΥΡΕΡ
ΓΕСΙΗСΤΗΝΠΟΛ
ΛΑΚΙΔΩΚΕΠΟΛΗΙ
ΕΙΚΟΝΙΤΗΔΕΓΕΡΗΡΑΝ
ΘΕΩΝΒΟΥΛΑΙΟΝΑΝΑ
ΚΤΩΝ
Ψ Β

Ἀλκιδου Βάσσον | γενεῆς ἐρικυδέ|α φῶ[τ]α
βουλὴ | καὶ δῆμος, ναίται || ζαθέης Ἐπιδαύ|ρου,
ἀντ' εὐερ|γεσίης, τὴν πολ|λάκι δῶκε πόλῃ, |
εἰκόνι τῇδε γέρηραν, || θεῶν βουλαῖον ἀνά|κτων.

ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

Vs. 1. »Si γενεῆς, ut mihi videtur, ad Ἀλκιδου pertinet, vertendum erit: *Bassum ex Alcidae progenie*; nec tum Alciden commode possis pro patre Bassi habere, sed potius pro auctore gentis. Sic Bassus fuerit Heraclides; quod quum etiam Paciaudo in mentem venisset, probavit Müllerus Aeginet. p. 138. *Bassus* autem nomen vetustum Graecum, fortasse non diversum a vulgari nomine *Battus*: noti in Aegina *Bassidae*; Aeginetae vero Epidauriorum coloni: igitur ubi Epidauri Bassum honoratum videmus, verisimile est illum indigenam esse. Postremo quum Argivorum regia stirps ab Hercule descenderit, et Epidaurii Argivorum coloni sint, quidni Bassus Heraclides fuerit?« Haec Boeckh, laudans praeter alios titulum nostrum n. 590, in quo is qui honoratus est dicitur a Perseo et a Dioscuris prognatus. — Vs. 2 ζαθέης Ἐπιδαύρου: cf. ad n. 950 vs. 37. — Vs. 4 »poeta ni fallor voluerat γέρηρε« Kaibel. — θεῶν βουλαῖον ἀνάκτων: *imperatorum consiliarius* (Pac., Boeckh, Prosopogr. Imp. Rom. I p. 232 n. 71), incertum utrum simul imperantium (quod praetulit Boeckh), an imperatoris alius post alium.

6. NOTAE SCVLPTORVM.

1476 Statua aenea, alta 0,165, repraesentans virum imberbem praeposito pede sinistro procedentem, qui, ut verisimillime censet Wernicke, sublata dextra tenebat hastam, sinistra porrecta scutum. Olim erat Romae in collectione comitis de Tyskiewicz, cui venditor Atheniensis dixit oriundam esse ex Epidauro, iure suo diffidente Wernickio. Fröhner repertum esse dicit in Peloponneso, »à *Olympie sans doute*«, sed mera ut videtur coniectura. Furtwaengleri (*Sitzungsber. der Akad. zu München* 1899, vol. II, p. 579 adnot. 1) verba sunt haec: »*die mir als zuverlässig bekannte Angabe des ersten Besitzers und Verkäufers der Bronze bezeichnete als Fundort die Gegend von Epidauros*«. Ergo huc titulum posui, sed cum causam fiduciae suae non patefaciat Furtwängler, valde ut confiteor dubius; certe idem mercator mentitus est comiti de Tyskiewicz, ut hi homines solent, de origine Epidauria monumenti una cum nostro a se venditi (editum est a Wernickio eodem loco); nam quis credet in sacro dei medici dedicatum esse thoracem, idque quidem Διὶ Κρονίωνι? Qui deus cum ad Olympiam sit aptissimus, neque minus res donata, haud mediocrem dixeris inde nasci veritatis speciem coniecturae Froehneri etiam de monumenti simul venditi origine.

Memorat Helbig, *Atti dei Lincei* 1888, *Rendiconti* vol. IV p. 59. Ediderunt Wernicke, *Mitth. des röm. Inst.* 4, 1889, p. 167 sq.; cf. p. 339. Fröhner, *Collection Tyskiewicz* tab. 21. Idem in catalogo auctionis eiusdem collectionis, Parisiis 1898, p. 48 n. 135 (quod exemplum itero); tab. 14.

HVBRI STAS
EΠOIEFE

'Υβρί[σ]τας
ἐποίησε.

Var. lect. Vs. 2 ΕΠΟΙΕFΕ Wernicke.

In transscribendo sequendum erat Froehnerum. 'Υβρ[ιά]στας voluit Helbig (dicit enim »*lavoro d'un certo Hybriastas*«); Wernicke in repraesentando versu primo vix quidem a Froehnero differens lineam obliquam inter I et Σ fortuitam esse affirmat, ut fuerit 'Υβρίστας.

1477 N. 105. Lapis rectangulus de basi. A. 0,70. l. 0,40. cr. 0,22. In eodem lapide postea scriptus est n. 1390.

Cavvadias, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 96. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 17. De lectione sua rettulit Baunack, Philologus 54, 1895, p. 27. — *Contuli.*

ΕΚΤΟΡΙΔΑΣΕΠΟΗΣΕΝ

Var. lect. ἐπόησε Cavvadias (corr. Baunack).

'Εκτορίδας ἐπόησεν.

Cum saeculi quarti sint litterae, sculptor idem est habendus, qui occupatus erat in ornando templo Aesculapii, vide n. 1484 vs. 104.

1478 N. 308. Basis lapidis calcarii, superne fracta, ad sinistram laesa. A. 0,40. l. 0,75. cr. 0,38. — *Exscripsi.*

/ΙΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΕΟΣΑΡΓΕΙΟΣΕΠΟΗΣΕ

Καλλ]ικράτης Ἀριστέος Ἀργεῖος ἐπόησε.

Titulus certa ratione attribui potest tertio a. Chr. n. saeculo, neque quidem ante annum fere 220 fuerit exaratus. Sculptor igitur verisimiliter non idem est atque donariorum n. 1100. 1101, cuius potius fuerit nepos.

1479 In lapide eodem, in quo n. 1472.

Cavvadias, *'Εφημερὶς ἀρχαιολ.* 1885, p. 191 n. 92. Idem, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 94 n. 3. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 25. — *Exscripsi.*

ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣΛΑΒΡΕΑΣΔΑΜΟΠΕΙΘΟΥΣ
ΑΡΓΕΙΟΙ ΕΠΟΙΗΣΑΝ

Vs. 1 primum Ο correctum est ex Γ.

Ἀθηνογένης Ἀριστομένους, Λαβρέας Δαμοπείθους
Ἀργεῖοι ἐποίησαν.

De aetate cf. ad n. 1112.

1480 N. 301. Magna basis lapidis calcarii, quae est antiquo loco suo, de quo expositum est ad titulum n. 1331 postea eidem lapidi inscriptum. In summo latere ad sinistram foramen. A. 0,64. l. 1,60. cr. 0,49.

Baunack, *Aus Epidauros* 6. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 273 n. 19. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 26. — *Exscripsi.*

ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣΑΡΙΣΤΟΜΕΙ Σ ΛΑΒΡΕΑΣΔΑΜΟΓΕΙΘΕΟΣ ΟΙΕ ΟΙ

Var. lect. Δαμοπείθου[ς] Blinkenberg.

Ἀθηνογένης Ἀριστομέ[νεο]ς, Λαβρέας Δαμοπείθεος [Ἀργεῖ]οι ἐ[π]οί[ησαν].

De aetate conferas ad n. 1112. Dixeris quidem e litteraturae indicio titulum nostrum artificum horum sociatorum recentissimum.

1481 N. 512. Magna basis lapidis calcarii rubescentis, reperta a thymela Polycleti ad orientem versus. In summo latere vestigia statuae. A. 1,20. l. 0,91. cr. 0,82. Posteriore aetate in eodem lapide scriptus titulus n. 1297.

Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 555 n. 9. Idem, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 93 et 95 n. 8. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 30. Baunack, *Aus Epidauros* 20 adnot. 1. (Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* 265. Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 214.) Cf. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 27. — *Exscripsi.*

ΤΟΡΩΝΑΠΕΛΛΙΩΝΟΣΑΡΓΕΙΟΣΕΠΟΙΙΙ

Var. lect. Initio ΠΟ Cavvadias, ΠΟ Baunack.

Τόρων Ἀπελλίωνος Ἀργεῖος ἐποί[η]σ[ε].

Secundum litteraturam paulo recentior videtur titulus quam eiusdem artificis nota Troezenia n. 772. Fuerit fere incipientis saeculi a. Chr. n. alterius. — Cf. n. 1145.

1482 N. 7. Basis lapidis calcarii, supra ad sinistram fracta. A. 0,67. l. 0,33. cr. 0,48. In latere a titulo nostro ad sinistram sito posteriore aetate scriptus est n. 1096.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 29 n. 8. Idem, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 96. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 32. (Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* 268.) — *Exscripsi* et ectypum *confeci.*

Θ ΑΝ·ΡΟΣΠ — Θ[ύνα(?)νδ]ρος Π - -
ΕΠΟΙΙΣΕ — ἐποί[η]σε.

Titulus maxime adesus; quod artificis nomen ut integrum dedit Cavvadias, id non errori tribui nequit, sed ut coniecturam veri non dissimilem accepi. Videtur fere alterius sive ultimi a. Chr. n. saeculi.

1483 N. 500. In arcu exedrae, a. 0,72. l. 0,74. cr. 0,53.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 27 n. 2. Idem, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 93 et 96 n. 9. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 33. (S. Reinach, *Revue archéol.* 1883 p. 396. Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* 266). — *Exscripsi.*

ΔΙΩΝΔΑΜΟΦΙΛΟΥΑΡΓΕΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕ

Δίων Δαμοφίλου Ἀργεῖος ἐποίησε.

Antiquiorem non esse primo a. Chr. n. saeculo recte ait Cavvadias; fortasse est recentior.

7. RATIONES AEDIFICIORVM EXSTRVENDORVM.

1484 N. 30. Magna stela fabricata e lapide calcario valde fistuloso (*poros*), composita e partibus sedecim, quae repertae sunt a. 1885 metros circa viginti ab aede, quam Aesculapii esse statim intellexit Cavvadias (Πρακτικά 1882 p. 81 sq.), ad orientem versus. Fragmenta singula non sparsa erant, sed eodem fere iacebant ordine, quo aliud cum alio coniungi poterat, manifesto antiquo stelae loco. A. 1,82. l. 0,92. cr. 0,09. Stela humili fastigio erat instructa; in ima parte est mutila, sed servatum esse tituli finem probat spatium centimetrorum 41 vacuum, quod est infra versum ultimum 305. Inscriptum est et latus anticum *A* et posticum *B*; in utroque latere scriptura in binas columnas quas dicunt est divisa; lateris *A* columnam latiorem signavi *A* I, angustiorem *A* II; lateris *B* columna latior intervallo centimetrorum 27 dirempta est in partes duas *B* I et *B* III a me signatas; columnam angustiorem indicat sigla *B* II. Columnarum latitudo est *A* I: 0,60—0,70. *A* II 0,21. *B* I. III: 0,61. *B* II: 0,30.

Utriusque lateris columnae intervallo non sunt divisae; in exemplo tamen meo, ut commoditati lectoris consulerem, parvum spatium intericiendum curavi. Neque eandem lineam sequuntur in lapide columnae utriusque versus, quod item typis commode reddi non poterat.

Ab una manu scriptum est totum latus *A* (quamquam in parte inferiore spatia inter singulas litteras interiecta inaequaliora sunt, partim maiora), *B* I usque ad versum 88, *B* II usque ad versum 263; harum partium litterae altae sunt circa 0,012. Ab una et eadem altera manu exarata sunt *B* I inde a versu 89, *B* II inde a versu 264, *B* III; in his paulo indiligentior et paulo minor est scriptura; in mediis litteris Omicron et Phi punctum est incisum, manifesto quia ad earum circulos efficiendas adhibitus est circinus.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886 p. 145 n. 103. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3325.) Baunack, *Aus Epidauros* 22. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* 241. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 584.) Cf. Foucart, *Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 589. W. Gurlitt, *Archäol.-epigr. Mitth. aus Österreich* 14, 1891, p. 126. Br. Keil, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 75 et p. 96 adnot.

[*Exemplum vide pag. 316—320.*]

Var. lect. Uncis inclusa sunt quae plura vidit Cavvadias, ad quod moneo litteras multas, quas anno 1888 sibi conspicuas non fuisse fatetur Baunack, claras fuisse vel anno 1896. Errores haud paucos prioris Cavvadiae editionis correxit Baunack; sed cave ne credas in longe maxima eorum parte ullam difficultatem fuisse legendi: irrepserant vitia qualia nasci consentaneum erat viro praeclarum thesaurum a se inventum statim publici iuris facere laudabiliter festinanti eidemque distracto gravissimis negotiis, praesertim effossionum harum ipsarum progressu, quotidie fere novam studiorum materiam suppeditante. Baunackii editione respecta totum titulum iterum a se lectum esse refert Cavvadias, ut eum retractaret in libro *Fouilles d'Épidaure* dicto, ubi sicut Baunack eum dedit litteris minusculis. Ne incommoditas plane inutilis charta et labore perditis pararetur lectori, satis habui referre omnia, in quibus sive Baunack sive Cavvadias[3] sive uterque differunt a meis, sed e Cavvadiae procedosi eas tantum indicare lectiones, quarum cognitio vel nunc utilitatem visa est afferre, praesertim ad recte aestimandum testium duorum consensum; Cavvadias enim nimis alteri fisus rectas lectiones suas haud ita raro deseruit pro eius falsis. Vs. 6 ἱερόν Baun. Cavv. — Tum ΧΘΘΘ.., ω uterque || vs. 7 extr. τα.....φα Baun. τα....?φα Cavv. || vs. 9 μετ[ὰ]ν ΘΘΘ Baun. μετὰ[ὲν] ΘΘΘ Cavv. || vs. 10 Ο[Λ.]χος Baun. Ὀ[..]χος Cavv. || vs. 13 ἐργώ[ν]ασθαι Baun. Cavv. (erant Sigma duo) || vs. 18 in. ΟΣ////ΦΑΛΤΟΣ Cavv.[1] = ἔργω]ος [Ἀσ]φαλτος Cavv.[2] »Vor φαλτος sah ich nichts mehr« Baun. Conspicuum mihi de Phi erat I, ante quod spatio unius litterae interiecto residuum est litterae Sigma || vs. 24 sub fine Α///ΝΟΣ Cavv.[1] supplens Α[ὐτὶ]νος, Baun. dat Α[ὐ]ῶνος, quod iterat Cavv.[2] Certum duco post Α non fuisse Υ || vs. 26 κυκαρίτο Cavv. Verisimile ducit Baunack fuisse ττ, quod revera certum || vs. 28 pro primo Θ, cuius dimidium conspicuum, lacunam ponunt Baun. Cavv. — Tum ΞΞ.....ΟΣ Cavv.[1] ΞΙΙ [ἔργος] Baun. ΞΞ ἔργος Cavv.[2], in quo manifesto unci loco aliquo omissi mero errore. Plura certe supersunt, quam agnovit Baunack; ultima quam dant linea directa verisimilius est de Ε quam nota numeri || vs. 30 Θ[ΘΘΘ]ΘΞΞΞ- Cavv. Θ[ΘΘΘ]ΞΞΞ-

Baun.: »*möglich nur 470*«, sed removere debebat non Θ, sed Ξ. Baunackium fere sequitur Cavv.[2] scribens Θ[ΘΘ]Θ || vs. 31 τὸ σκε[ῦ ..] ΘΘΘ Baun. Conspicuum est residuum quarti Θ antecedentis: si terminatio genetivi scripta erat ΟΥ, quattuor omnino erant Θ; si Ο, erant quinque || vs. 41 sub finem pro certo ΕΥ decepti rima fortuita dant Πυ Cavv. Baun., legentes Πυθό[ξε]ν[ος], ille quidem in procedosi interrogans: »ὑπνος Εὐθύξενος;«. Neque minus de nomine dubitavit Baunack, sed quod initio versus 42 sic non satis repleri ait spatium, indicans ante Ἐχέ[τι]μος deesse litteras duas, fallitur || vs. 44 ΘΘ-:::-Ⅱ Cavv.[1] ΘΞΞΞ:::-Θ Baun., quod dicens »*lecture certaine et claire*« adoptavit Cavv.[2]. Sed non ab omni parte recta est Baunackii lectio; certissima enim tertio loco linea una transversa quam dederat Cavv.[1] || vs. 46 extr. ΚΑΙΤΑΝ Cavv.[1] καὶ | διὰ ταν... Baun.: »*Kann noch καὶ nichts erkennen*«. Baunackii lectionem iterat Cavv.[2]; sed et hic sana sua (nisi quod Α calami sive typothetae error) deseruit, ΓΑΝ enim in lapide || vs. 50 »*Vor κ könnte noch ein Zeichen gestanden haben*« Baunack; sed intervallum inter Ξ et Κ tam parvum, ut id credi nequeat || vs. 54 Ι, quae habet Cavvadias[1,2], omittit Baunack: »*Diese 3 Dr. konnte ich nicht wiederfinden*«; sunt clarissima || vs. 57 ΚΛΕΙΝΙΑΙ Cavv.[1], item Κλεινίαι Cavv.[2] »*Das Jota der Endung konnte ich nicht finden*« Baun. Constat non scriptum fuisse || vs. 60 in. post ΟΥΚΑ »*Raum für ein Zeichen; der Rest weist auf κ*« Baunack, erravisse putans lapicidam et transscribens κα(ὶ) κ(υ)ματίον. κα(ὶ) κ[υ]ματίου Cavv.: »*lecture certaine*«. Clarissimum est Iota in summa tantum parte mutilum, quod omittit uterque || vs. 62 ΑΡΙΣΤΟΜΙΔΑΣ Cavv.[1], itemque Ἀριστομίδας Baun. Cavv.[2] Etiamsi paulo pleniorem viderint lapidem, non credendum est re vera fuisse Μ; id enim minime aptum ad spatium, optime ΛΛ, cum quibus litteris bonum evadit nomen pro monstro, et re vera My quod sibi videbatur scribens lineolis interruptis non clare sibi conspicuum fuisse indicat Baunack || vs. 65 extr. ΧΧΧΞΞΞ- Cavv. Baun. Pro primo Ξ certissimum est Θ paene totum servatum || vs. 69 ΧΧ.ΘΘΘΘΘΘ Cavv. ΧΧ.ΘΘΘΘΘ Baun. adnotans: »*Ich erkannte nur 500*«. Primo loco post Χʌ est residuum notae Θ, post quod interiecta lacuna sequuntur sex Θ, quae omnia clarissima; erant igitur octo Θ || vs. 73 omittunt post ΟΥΡ residuum litterae Ο || vs. 78 omittunt notae Θ residuum || vs. 80 in. ΘΘ-::::- Cavv.[1] »*Nach dem ersten Θ ist mir's ganz unmöglich etwas zu erkennen*« Baun. ΘΘ:::-Cavv.[2], quae secundum ea quae vidi (: primum vix dubium, extr. :: clarissima) recte se habent || vs. 81 in. ΘΘ- Cavv. Θ[.]- Baun.: »*Kann an der zweiten Zeichenstelle nichts sehen*«. Erant tres Θ || vs. 82 Ἀριστοκ[λ]ῆς Baun. Cavv.; sed cernitur litterae Σ certum residuum || vs. 84 in. ΘΞΞΞ-::-Ι recte Cavv. Θ[ ]::-Ι Baun. || vs. 85 ἐχ[θ]ω Baun. Cavv., omittentes in fine Iota, quod plane clarum. Ante lapidem non adnotavi falsum esse Ω; ex ectypo verisimilius mihi videtur fuisse Ο, ut plane idem evadat atque est in versu 66 || vs. 89 in. [......]ας Cavv. Baun., qui dubitanter supplevit quod paene totum cernere poterat in lapide || vs. 90 ΦΙΛΟΚΑΛΑΣ Cavv.[1], quod transscribens Φιλοκάλας retinet Cavv.[2], Φιλοκά[ϑ]ας scribit Baun. Omittit igitur uterque alterum Iota, quod certum est et bonum nomen efficit || vs. 91 in. ΤΑιΙΑ Cavv.[1], τ[έ]ρ[μα] Baun.: »*Ich sah nur τ[..]ατ*«; sed cernere poterat certas reliquias litterae Η || vs. 92 ΘΙΟΣΟΤΟΣ Cavv.[1], quod recte sustinet Cavv.[2] Θεό[δ]οτος »*das 3. Zeichen habe ich bestimmt nicht gesehen*« Baun. — Tum χορὸν ut incolume Cavv., χο[ρ]ὸν Baun. — In fine omittunt residuum Γ || vs. 94 in. ἀπροάλ[ε]υ καὶ Baun., quem sequitur Cavv.[2], qui in procedosi nihil dederat ante καί. Tum omittunt Δ || vs. 96 extr. ΘΘΘ Baun. ΘΘΘΞ Cavv. Videtur fuisse ΘΘΘΘ || vs. 97 in. αν [......]κεμα[....] μα[..]ν ΛΛων Baun. αν [καὶ φ[α]τ]κωμα[τον.] μα[..]ν ΛΛων Cavv. || vs. 98 ΧΧΘΘ[Ξ]Ξ Cavv.[1], quod iterant Baun. Cavv.[2] Omiserunt tertii Θ residuum, post quod e spatii ratione vix secutum esse potest Ξ; id enim latius quam Θ exaratur || vs. 100 post supplementum suum ἀλ[ευρωτῆ]ρας recte quidem aliquid deesse indicat Cavv., sed nimis magnum notat spatium replendum; quod re vera est trium fere notarum. Dubitat Baun. dicens fortasse post ..ας deesse nihil, fortasse signum unum || vs. 101 in. ΘΘΘ omittunt Baun. Cavv. || vs. 102 in. pro ΟΝΕΠΙΤΑΚΡ, quae omnia clarissima, Θ...... ΤΑΚΡ Cavv.[1], transscribens Θ[ύραν(?)] τὰ ἀκρωτήρια. »*Ich schrieb ab:* Θ[.] ΛΕΙ[..]Α. *Das stimmt zu* Θ[ύραν] ... *sehr gut, und* ... *für* τὰ *wird wohl noch Platz sein*« Baun., legens ἐπ[ὶ] Θ[ύ]ραν [τὰ] ἀκρωτήρια. — ὄλατο] | Θ[ύ]ραν τὰ ἀκρωτ. Cavv.[2] || vs. 104 in. [...]φαντι Baun. Cavv. || vs. 105 extr. omittunt Λ Baun. Cavv. || vs. 111 sub fine ::: Baun. Cavv. || vs. 113 sqq. in parte lapidis male habita satis habeo referre varietates eas, quae maioris momenti videntur esse. De versibus 113—180 praemonet Baun.: »*Ich gebe im ganzen den Text von Cavvadias*«, de versibus 113—219 Cavv.[2]: »*J'ai admis quelques lectures faites par Baunack, quoiqu'elles ne soient pas certaines. Enfin tout est douteux dans ce texte*« || vs. 114 τ.... καὶ τὰ Cavv. Baun. || vs. 122 Θράσ[ων] Cavv. Baun. || vs. 127 addidi ΥΛ || vs. 132 addidi F || vs. 141 lectioni Cavvadiae addidi Ν; Baun. vel ΧΟΙ se non agnovisse fatetur || vs. 143 legunt Ἀσ[τυάνα]ξ || vs. 146 [.]κα Cavv. Αικα Baun. || vs. 155 in. addidi Λ || vs. 160 nil praeter δα Cavv. δα[ι]ΜΑΛ Baun. || vs. 161 δος :: Κα[λλ]ιδάμω Cavv. Baun. || vs. 162 nil praeter ΣΩΤΑ Cavv.[1], Σωτελ[ει] Baun. Cavv.[2] || vs. 168 : Γ. Λ Cavv.[1], Πα[τ]ρ[ο]θ[ίω] Baun., quod iterat Cavv.[2] || vs. 170 ΚΛΕΙ///Ρ Cavv.[1] »*Auf κλει folgt Ρ oder Κ*« Baun. Nihil post κλει dat Cavv.[2] || vs. 172 ΘⅡ Cavv.[1] ⅡⅡⅡ »*vielleicht die zwei letzten Ⅱ als Γ aufzufassen*« Baun. »*Sur la pierre est écrit* ⅡⅡⅡ; *il faut donc lire soit* ⅡⅡ(Ⅱ), *soit* ⅡⅡ(Γ)« Cavv.[2]; volebat ⅡⅡ(Γ). In lapide est ⅡⅡΓ. Tum Φίλωνι ΛΛ Baun., Φίλωνι Λ Cavv. || vs. 171 extr. omittunt ΓΕ, vs. 175 extr. ΕΣ, vs. 176 extr. ΩΙΚ || vs. 177 Ξ- Cavv. »*Von mir nicht wieder erkannt*« Baun.; est clarum. — In fine omittunt Ε || vs. 178 cernere sibi visus est Baun. ·Ι, quod iterat Cavv.[2] || vs. 179 in. ·Ⅱ Baun., indeque Cavv. Conspicuum est punctum in superiore versus margine positum; principio fuerit : || vs. 184 ΩΝΙ recte in fine versus positum dat Cavv.[1] In medio versu collocat diserte varietatem notans Baun., quem sanam lectionem suam derelinquens secutus est Cavv.[2] Praeter id nihil de versu habent || vs. 185 item ΣΥΝΘΕ recte in fine versus Cavv.[1], συνθε in medio versu Baun., quod adoptavit Cavv.[2] || vs. 186 Σ////ΚΗΔ///Ν item recte in fine versus collocat Cavv.[1], post quod cum indicet Baun. aliquid scriptum fuisse, obtemperat Cavv.[2] || vs. 187/188 omittunt ἐργάται, nisi quod litteram ultimam habet Cavv. Tum ΥΓ...Α. Cavv.[1], de quibus cum Baun. certo se agnovisse dicat modo Pi, omisit Cavv.[2] Υ, quod clarissimum || vs. 189 in. Σ ΙΘ Cavv.[1], quod rectum videtur. ε ΙΘ Baun., quem sequitur Cavv.[2] || vs. 192 nil nisi ΑΡ, idque quidem sub fine versus, Cavv.[1] .... Ἄργος (de quo dubito) ... ων Baun., quod iterat Cavv.[2] || vs. 194 in. ΛΛ[.]Λ[..]τ[...]υρ Baun., quod fere iterat Cavv. || vs. 195 τ[...]των σ[...]ΛΛων Baun. [ ]των καὶ [ἐ]κα[υ]των Cavv. || vs. 196 in. Θεστίωνι δο recte Cavv. [...]τω[.] δο Baun. Tum των[θ]ίωνι[ς] :: Cavv. || vs. 197 nihil dat Baun., γρμα Cavv. || vs. 198 ας [........]α :::, κάρ[υκι] Baun. obtemperante Cavvadia. ΣΙΜ certum || vs. 201 [:]ⅡⅡ Baun. :ⅡⅡ Cavv. || vs. 205 in. κεράμου recte Cavv.[1,2] »*ich sah nur* [ ]υ *und ergänze nach Z. 225* [κυπαρίττ]υ« Baun., quod vel spatio repugnat || vs. 213 in. υ[..]Λ[.]Ι[.]Ⅱ Baun. De his nil nisi ω Cavv. || vs. 214 των στέγα[ς καθαρ]ίσιος :: Baun., quod iterat Cavv., prudenter quidem addens interrogationis signum || vs. 217 extr. ι[.]ΛΛ[..]ς Baun., sed ipse suspicatus est in lapide fuisse εἰς Ἄργος. De his nil nisi ultima ος Cavv. || vs. 219 ια[..] ἰς Baun. (quod iterat Cavv.), adnotans satis certum sibi videri in lacuna ΑΙ, unde coniecit Ἐχ[έ]μαι || vs. 220 in. ι[α] ·ⅡⅡ[.] λ[θ]ου Baun. ι[α] ·Ⅱ λί[θ]ου Cavv. || vs. 221 in. omittunt ΚΓ, pro quo τῶν conicit Baun. addens »*Ich glaube noch die Umrisse von* τω *zu erkennen*« || vs. 222 in. [.]υ »*Zu Anfang der Zeile wohl Bruch des Steines. Oder Dittographie* το[ε]υ(?)« Baun. Nihil est fractum et υ est initio versus, ut recte Cavv. Tum Νίκωνι Ξ omittunt Baun. Cavv. || vs. 225 dant δωος, sed in lapide omissum est alterum Iota || vs. 240 ::ⅡⅡ Baun. Cavv. || vs. 261 ΑΡΙΣΓΟΝΟΣ Cavv.[1] Ἀριστόνο[.]ς Baun., quem sequitur Cavv.[2] Unius litterae spatium a lapicida vacuum est relictum (Ἀριστόνοι est vs. 254 || vs. 270 δεκάδιαι [.]:: Baun. δεκάδιαι ::: Cavv. (lectio mea certa) || vs. 272 in. omittunt Λ. — Extr. πρό : Baun. πρὸ ::: Cavv. || vs. 279 ante Υ omittunt certum litterae Α residuum. Adnotat Baunack: »*Cavv.* [ἐνιαυ]τίος, *doch sieht das kleine Restchen vom ersten Zeichen nicht wie der Anfang eines ε aus; es ist nahezu ein halbes* ο«, ad quod iure suo Cavv.[2]: »*la première lettre est sûrement un* Ε *conservée plus que de moitié*« || vs. 285 residuum quod sub fine est ante Ⅱ Baun. ait vix esse de alia littera atque Sigma, sed esse etiam potest de Ε || vs. 288 in. fuisse dicit Baun. drachmam unam obolos 1—5, quod non intellegendum, nam non a me differt eius lectio, secundum quam conspicua obolorum duorum, non unius nota, ante quos recte indicat non plus unius signi defectum; finis autem versus 287 incolumis. Propter spatium pusillum deest aut · aut Ι. Tum de Prellwitzii bono supplemento Ἀρχετεράτου ait »*ein Zeichen zu viel*«; sed ante Τ (quod omittit sicut Cavv.) desunt non minus quinque litterae || vs. 292 in. τρεχὸν Cavv. Baun., is quidem adnotans: »*Könnte τρεχέων gelesen werden*«, quod certum. Tum κάρυκι [.]Κ uterque || vs. 297 post ἀλίτος recte Cavv. »*Ich konnte nichts erkennen*« Baun. || vs. 302 Σίωνι -:[.] ΣΣ Baun. Cavv., omittentes Ι.

A

I

ΣΤΟΙΒΑΝΗΛΕΤΟΜΝΑΣΙΚΛΗΣΕΡΙΔΑΥΡΙΟΣ
ΤΑΜΕΝΚΑΙΑΓΑΓΕΝΚΑΙΣΥΝΘΕΜΕΝΧΧ
ΚΛΕΑΝΩΡΛΥΚΙΟΣΚΟΡΙΝΘΙΟΣΗΛΕΤΟΛΑΤΟΜΙΑ
ΕΣΣΤΟΙΑΡΟΝΤΑΙΠΕΡΙΣΙΑΣΙ//ΧΧ[Χ]ΧΘΘΘΘ ΕΝΓ[ΥΟΣΟΡΣΙΑΣ]
ΑΓΕΜΩΝΑΝΤΙΜΑΧΟΣΑΡΓΕΙΟΣΗΛΕΤΟΤΑΣΓ ΙΦ[Α]
ΠΙΔΟΣΚΑΙΣΤΥΛΟΒΑΤΑΕΡΓΑΣΙΑΝΘΘΘΘΘΘΘ::::ΕΝ..[ΟΣ]
ΘΕΟΔΟΤΟΣΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝΕΧΕΙΕΝΙΑΥΤΟΜΙΣ ΝΒΤΟ
ΜΟΣΜΗΣΙΑΡΕΥΣΝΙΚΑΣΙΛΑΣΔ ΜΟ ΡΟΡΣ ΧΟΣΣΩΦΑΝΗΣ
ΛΙΝΑΤΑΣΑΝΤΙΜΑΧΟΣΑΡΓΕΙΟΣΗΛΕΤΘΣΤΟΡΑΝΤΟΣΑΚΟΤΑΜ
[Ε]ΝΚΑΙΑΓΑΓΕΝΚΑΙΣΥΝΘΕΜΕΝΧΘΘΘ::::ΕΝΓΥΟΣ ΝΙΚΑΤΑΣ
ΣΩΤΑΔΑΣΑΡΙ[Ε]ΙΟΣΗΛΕΤΟΤΑΝΠΕΡΙΣΤΑΣΙΝΕΡΓΑ ΑΣΘΑΙΧΧΧ
:::: ΕΝΓΥΟΣΑΡΙΣΤΟΛΑΣΔΑΜΟΚΡΙΝΗΣΕΥΤΕΡ ΙΔ ΑΣΗΛΕΤΟ
ΟΡΙΝΘΙΟΣΛΑΤΟΜΙΑΝΚΑΙΑΓΩΓΑΝΕΣΤΟΙΑΡΟΝΤΟΣΑΚΟΤΟΗΜΙΣΣΟΝ
ΧΧΧΧΧΧΘ::::ΕΝΓΥΟΣΠΥΡΡΙΑΣΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣΑΡΧΙΚΛΗΣΚΟΡΙΝ
ΗΛΕΤΟ ΛΑΤΟΜΙΑΝΤΟΣΑΚΟΤΟΗΜΙΣΣΟΝ ΧΧΘΘΘΘ
[Ο]Σ ΙΑΛΤΟΣΟΡΣΙΑΣΛΥΚΙΟΣΚΡΙΝΘΙΟΣ ΛΕΤΟ
ΗΜΙΣΣΟΝΧΘΘΘΘΘΘ
Ο [Α]
ΑΤΕΙΘΘ:-ΚΑΛΛΙΔΙΚΩΙΘΘΕ
ΡΓΕΙΟΣΗΛΕΤΟ ΟΣΑΚΟΕΡΓΑ Nesc.ΧΧΧΘ
ΤΡΑΤΟΣΔΕΞΑΝΔΡΟΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ ΤΥΜΦΑ
ΥΣΙΝΤΑΣΠΕΡΙΣΤΑΣΙΟΣΧ::-ΕΝΓΥΟΣΑΙΙ ΝΟΣΛΥΚΙ
ΤΟΤΑΣΕΛΑΤΑΣΠΑΡΟΧΑΝΧΧΧΧΘΘΘ::::-ΕΝΓΥ
ΤΟΣΤΥΧΑΜΕΝΗΣΚΡΗΣΗΛΕΤΟΚΥΠΑΡΙΣΣΟΠΑΡΟΧΑΝ
ΕΥΤΕ ΔΑΣΚΟΡΙΝΘΙΟΣΗΛΕΤΟΤΟΝΣΚΥΡΟΝΙΣΤΟΕΡΓΑΣΤΗ
[.]ΝΚΑΙΑΓ ΕΝΚΑΙΣΥΝΘΕΜΕΝ-ΙΘΘΘΘΘΘ::::IIIΓ ΥΣΣΕΡΙΣΤ
ΚΛΕΑΝΔΡΙΔ ΟΡΙΝΘΙΟΣΗΛΕΤΟΤΟΥΣΑΚΟΤΑΝΚΑΤΑΞΟΑΝΤΑΕΝ
ΤΟΟΥΡΕΤΡΟΘ ::-ΕΝΓΥΟΣΚΛΕΙΔΙΚΟΣΔΟΡΚΩΝΚΟΡΙΝΘΙΟΣΗΛΕΤΟ
ΝΚΑΥΣΙΝΤΟΣΑΚ ΙΘΘΘ::ΕΝΓΥΟΣΚΛΕΑΝΩΡΑΛΛΟΥΕΝΙΑΥΤΟΥΘΕΟΔΟΤ
ΙΘΘΘ::-ΙΔΑΛ ΟΟΣΕΛΕΤΟΔΟΚΟΣΕΣΤΟΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝΘΘ::
:: -::::-IIIIΕ ΓΥΟΣΤΙΜΟΔΑΜΟΣΑΥΣΙΚΡΑΤΗΣΕΛΕΤΟΣΤΟΡΑΝ
ΤΑΜΕΝΚΑΙΑΓΑ ΝΚΑΙΣΥΝΘΕΜΕΝΤΩΙΣΤΡΩΜΑΤΙΘΘΘΘΘΘΘΘ:: ::ΙΙ

II

- - - - - - - - -
ΚΑΙΛΑ
ΡΥΚΙΝΕΜΕ
ΔΩ Ν[-]:III
:::-ΙΕΥ Ο
Ν Ο ΗΙ
ΟΣΚΑΙΟΙ
Κ ΙΟΙ
ΟΙ
ΤΑΓΟΡΑΣ
IIΜΝΑΣΙΚΑ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΧΑΣ
ΑΝΤ
ΥΑ
Χ
Λ
//////////////
ΡΟΙ
ΜΑΤΩΝΕ
ΥΠΟΙΙ
ΩΝ Κ
ΕΠΡΟ
ΕΝΑΙΙΝΑΙ
ΣΙΟΣΑΝΤΙΜΑΧ
ΛΑ
ΙΓ
ΣΑ
ΧΟΙΝ
//////////////////////
ΑΝΤΙΜΑΧΟ
ΤΑΝ
ΟΣ Ν
ΑΚΑ

ΕΝΓΥΟΣ ΕΥ ⸌ ΔΑΣ ΑΑΚΡΙΝΗΣ ΦΑΥΛΛΟΣΕΛΕΤΟΤΟΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΑΝ
ΕΡΓΑΣΙΑΝ Ρ ΞΞΞ::::ΕΝΓΥΟΣ Δ Ω ΡΙΕΥΣΤΙΜΟΘΕΟΣΕΛΕΤΟΤΥΡ
ΟΣΕΡΤΑΣΑ ΟΑΙΚΑΙΠΑΡΕΧΕΝ ΘΘΘΘΘΘΘΘΘΘΕΝΓΥΟΣΠΥΘΟΚΛΗΣΑΡΧΕΣΤ
ΡΑΤΟΣΕΛ ΤΟ ΘΥΡΩΣΙΝΤΟΥΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥΘΘ-::::·ΕΝΓΥΟΣΑΡΙΣΤΑΡΧΟ
Σ ΣΑΜΙΣ ΝΕΛΕΤΟΑΛΙΝΣΙΝΤΟΥΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥΚΑΙΚΟΝΙΑΣΙΝΞΞΞ::::ΕΝΓΥΟΣ
ΕΠΙΣΤ ΤΟ ΣΜΝΑΣΙΛΑΟΣΕΛΕΤΟΛΑΤΟΜΙΑΝΤΩΙΣΤΡΩΜΑΤΙΚΑΙΤΑΙ
Π ΣΕΙΤΑΜΕΝΚΑΙΑΓΑΓΕΝ Χ Χ ΧΧΘΘΘΞΕΝΓΥΟΣΑΑΚΡΙΝΗΣΕΥΑΝΘΗ
ΤΙΜΟΣ Ε ΛΕΤΟΤΑΣΥΠΩΡΥΦΙΑΣΤΑΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝΘΘΘΘΞ Ξ Ξ Ξ ·
ΥΟΣΑΡΙΣ ΤΟΚΡΑΤΗΣΣ Ω ΤΑΙΡΟΣΕΛΕΤΟΑΛΟΥΣΚΑΙΧΟΙΝΙΚΑΣΕΣΤΟ
ΓΑΣΤΗΡΙΟΝΘ Ξ Ξ -:::·ΙΙΣ ΩΤΑΙΡΟΣΕΛΕΤΟΠΕΛΕΑΝΚΑΙΑ ΩΤΟΝ
ΑΙΠΥΞΟΝΕΣΤΑΣ ΘΥΡΑΣΚΑΙΤΟΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΘΘΘΘΘΘΘΘΞ Ξ ΘΡΑΣΥ
ΜΗΔΗΣΕΛΕΤΟΤΑΝΟΡΟΦΑΝΤΑΝΥΠΕΝΕΡΘΕΚΑΙΤΟΘΥΡΩΜΑΤΟΕΝΔΟΙΚΑΙΓΑΝ
ΔΙΑΣΤΥΛΩΝΕΡΓΑΣΑΣ ΘΑΙ Χ ΧΧΧΧΧΧ Χ ΧΘΘΘΘΘΘΘΘΕΝΓΥΟΣΠΥΘΟΚΛΗΣ
ΘΕΟΦΕΙΔΗΣΑΓΕΜΩΝ ΕΥΚΛΕΩΝΕΛΕΤΟΚΕΡΑΜΩΣΑΙΤΟΝΝΑΟΝΘΘΞΞΞ:·ΙΙΙΙ
::·ΙΙΙΕΥΔΑΜΟΣΕΛΕΤΟΤ ΟΣΟΔΟΣΠΑΡΕΧΕΝΘΘΘΘΘΘΘΘΕΝΓΥΟΣΘΙΑΡΗ ΤΡΟ
ΧΙΛΕΙΩΝΑΡΧΕΔΑΜΩΙ ΘΘΞ Ξ Ξ ΚΟΛΛΑΣΕ ΤΑΣΘΥΡΑΣΚΑΙΤΑΝΥΛΑΝ
ΤΑΝΥΠΕΝΕΡΘΕΝΘΘΘΘΘΘΘΘ:ΙΙΕΝΚΑΥΣΙΟΣΑΚΑΝΘΩΝΔΟΡΚΩΝΙΑΝΑΞΙ
ΛΑΙΞΕΝΟΦΩΝΙΠΡΩΤΑΓΟΡΑΙΘΘΘ-:ΕΧΕΤΙΜΟΣΕΛΕΤ ΟΤΑΝΣΤΡΩ
ΣΙΝΤΟΥΝΑΟΥ ΘΘΘΘΘΘΘΞ Ξ:::·ΕΝΓΥΟΣΚΑΛΛΙΑΣΑΤΛΑΤΙΔΑΣ
ΘΕΟΔΟΤΩΙΑΛΛΟΥΕΝΙΑΥΤΟΘΘΘΞ Ξ !-ΜΝΑΣΙΚΛΕΙΔΑΣΕΙΛΕ
ΤΟΚΕΡΑΜΟΝ ΘΘΘΘΘΘΘΞΞΞΞ-::::·ΕΝΓΥΟΣΑΡΙΣΤΟΜΗΔΗΣΤΙΜΑ
ΣΙΘΕΟΣΕΙΛΕΤΟΚΑΤΑΞΟ ΝΤΟΥΠΡΟΔΟΜΟΥΘΘ Ξ Ξ Ξ ·::·ΑΞΙΟΧΟΙ
ΚΑΛΥΝΜΑΤΩΝΠΡΑΣΩΠΣ ΘΞ::::ΚΛΕΙΝΙΑΠΡΩΤΑ ΓΟΡΑΙΑΡΙΣΤΟΜΑ
/ΩΙΚΥΜΑΤΙΩΝΑΣΤΡΑΓ ΩΝΚΑΛΥΝΜΑ ΤΩΝΑΝΕΤΝΠΡΟΣΩ
ΠΩ ΘΞ Ξ Ξ ·:ΙΙΙΙΙΠΡΩΤΑ ΡΑΣΕΙΛΕ ΤΟΕ Ν ΚΑΥΣΙΝΤΟΥΥΠ Ο ΔΟΚΙ
ΟΥΚΑΙΚ ΜΑΤΙΟΥΘΘΘΘΘΘΘΞ Ξ:::·ΕΝΓΥΟΣΣ Ω ΤΙΜΟ ΣΦΡΙΚΩΝΕΙΛΕ
ΤΟΣΙΔΑΡΟΝΕΡΓΑΣΣΑΣΘΑΙ ΙΤΑΣΘΥΡΑΣΑΝ Φ Ο Τ ΕΡΑΣΘΘΘΘΘΘΘ::::
ΕΝΓΥΟΣΑΡΙΣΤ ΑΙΔΑ [Α]ΜΟΦΑΝΗΣΕΙΛΕΤΟ ΑΛΟΣΚΑΙΧΟΙΝΙ
ΚΑΣΚΑΙΔΑΚΤΥΛΙΟ [ΚΑΙΕ]ΠΙΟΥΡΟ Υ ΣΠΟΙΤΑΔΙΑΣ Τ ΥΛΩΝΘ Υ
ΡΩΜΑΤΑ ΧΘΘΘΘΕΝΓΥ[Ο]ΣΑΡ[ΙΣ]ΤΟ ΦΥΛΟΣ Σ Ω ΤΑΙΡΟΣΕΙΛΕΤΟ
ΕΛΕΦΑΝΤΑΠΑΡΕΧΕΝΟ [Σ ΥΚ]ΛΑΔΗ Π Ο ΤΟ ΘΥΡΩΜΑΧΧΥ Θ Ξ Ξ -
ΜΑΡΣΥΑΣΕΙΛΕΤΟΣΤΥΛΩΝ [Α]ΞΟ Α Ν ΤΑΝΕΧ Θ ΟΙΚΑΙΤ Α Ν Ε Ν
ΔΟΙΧΘΘΘΞ·:::ΕΝΓΥΟΣΑΝΤ[ΚΡΙΤΟ]ΣΑΡΙΣ ΤΟ Φ Υ Λ Ο Σ Δ Α Μ Ο Φ Ω
ΝΙΚΑΛΥΝΜΑΤΩΝΠ ΡΟΣΩ[Π Ξ]Ξ Ξ Ξ ΚΑΦΙΣΙΑΣΕΙΛΕΤ Ο
ΚΟΛΛΑΤΙΚΟΝΤΟΙΘΥ ΡΩΜΑΤΙΧ ΘΘΘΘΘΘΕΝΓΥΟΣ Λ Υ Σ Ι Ω Ν
ΝΙΚΑΙΟΣΚΑΛΛΙΣΕΙΛΕ ΤΟΕΠΙΞΟΑΝ ΥΣΤΡΩ Μ Α ΤΟΣ ΤΟ Υ Ε Ν
ΔΟΙΚΑΙΤΟΥΠΡΟΔΟΜΟΥΘΞ Ξ -ΕΝΓΥΟ Ε Υ Κ Λ Η Σ

Σ ΛΥΚ
Ρ
ΝΚ
//////////////////////
ΔΙ
Ι ΑΣΙΙΙΙΥ
ΚΑΡΥΚΙ
ΑΙ::
ΛΩΙ:::·ΙΕ
: ΑΝΣ
ΟΣ :·ΘΥΡΑΣ
ΓΙΟΣΙΤΑΝΚ
ΟΝ Θ
ΔΑΙΟΜΑΛΙΕΙ
ΔΟΣ :ΚΑΡΥΚΙΕ
ΣΩΤΑΛ ΙΘΙΚ
ΑΣ·::::·ΚΑΡΥΚΙ
ΟΙΟΙΣ:ΕΥΘΥΜΩ
ΩΣΙΟΣ::ΞΥΛΩΝΣ
ΙΟΣΚΑΙΔΙΑΙΡΕΣΙΟ
ΔΟΚΩΝΣΥΝΘΕΣ
ΟΤΙΜΩΙ:ΠΑΙΝΘ
ΣΤΥΛΟΥΚΑ
ΑΓΑΚΛΕΙΚ
ΣΚΑΙΠΑΡΟΧ Σ
::·ΙΙΙΙΙΠ ΦΙΛΩΝΙΔ/
ΘΕΥΣΙΟΣΞΞ
ΑΝΓΕΛΩΙΕΣ ΓΕ
ΕΣΤΕΓΕΛ ΕΣ
ΟΝΑ·Ι[ΜΑ] ΩΙΚ
ΜΟΥΞ· Ε
Σ Α ΡΓΟΣ ΙΔΕΣΜ
Ν ΙΙΔΟΡ Ω ΝΙ/
ΤΗΡΩΝΑΓΩΓΑΣ

B

I

ΔΑΜΟΦΑΝΗΣΕΙΛΕΤΟΤΩΙΜΕΓΑΛΩΙC
ΧΟΙΝΙΚΑΣΚΑΙΠΛΙΝΘΟΥΣΚΑΙΕΠΙΟΥΡC ΔΑΜΟΦΑ
ΝΗΣΕΙΛΕΤΟΔΑΚΤΥΛΙΟΣΤΟΙΣΓΙΓΛΥΜ ϽΜΕΓΑΘ
ΡΩΜΑΘΘ☰☰☰☰ ⁝⁝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΣΕΙΛΕΤΟΦΑΡΞΙΝΤΟΥ
ΝΑΟΥ ☰☰☰☰ ⁝⁝ ΕΝΓΥΟΣΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΟΣΣΩΚΛΗΣΕΙΛΕΤΟ
ΚΑΛΥΝΜΑΤΑΑΝΕ/ΠΡΟΣΩΠΩΝΓΡΑΨΑΙΚΑΙΚΥΜΑΤΙΑΚΑΙ
ΑΣ⁻ΡΑΓΑΛΟΥΣ Θ - ⁝⁝ ΙΙΙΙΙ ΕΝΓΥΟΣΠΟΛΕΑΣΕΥΚΡΑΤΗΣ
ΕΙ/ ΤCΑΣΠΙΔΑΚ ΑΝΠΑΙΣΤΗΡΑΤΩΙΜΕΓΑΛΩΙΘΥΡΩΜΑΤΙ
ΘL⁝⁝ ΕΝΓΥΟΣΑΙ⁝ΣΤΟΚΡΙΤΟΣΙΚΑΛΙΩΝΕΙΛΕΤΟΚΕΡΑΜΟΝ
ΘΘΕ⁝ΙΙΕΝΓΥΟΣ ΙΙΑΝΦΙΛΑΡΓΟΣΕΙΛΕΤΟΚΟΝΙΑΣΙΝΘΘΘΘΘΘ-⁝⁝
ΕΝ⁻ΥΟΣΑΡΙΣΤΡΑ<ΠΕΙΣΙΛΛΟΣΚΛΕΙΝΙΑΣΕΙΛΕΤΟΚΥΜΑΤΙΑ
ΚΑ⁝ΑΣΤΡΑΓΑΛΟΥΣΚΑΙΚΑΛΧΑΣΚΑΙΑΣΤΕΡΑΣΧΡΥΣΩΣΑΙ
Θ☰☰☰-⁝⁝ΙΕΝΓΥΟΣ ΥΘΟΚΛΗΣΓΟΡΓΙΑΣΕΙΛΕΤΟΕΠΙΞΟΑΝ
ΤΟΥΣΤ ΩΜΑΤ ΤΟΥΕΧ⁝ΟΙΚΑΙΤΟΥΣΑΚΟΥΚΑΤΑΞΟΑΝ
ΤΑΕΞΩΘΘΘΘΘΘΘΘ☰⁝ΙΙΕΝΓΥΟΣΟΛΙΠΙΔΑΣΑΛΕΞΟΣΧΡΥΣΙΟΥ
ΕΣΤΟΥΣΑΣΤΕΡΑΣ☰☰☰⁝⁝ΙΕΥΦΡΑΙΩΙΚΕΡΑΜΟΥΘ☰☰ΧΑΙΡΙΣΕΙ
ΛΕΤΟΚΡΗΠΙΔΟΣΚΑΤΑΞΟΑΝ☰☰☰⁝⁝ *vacat*
ΙΚΤΟΡΙΛΑΣΕΛΕΤΟΚΕΡΚΙΔΑΤΘΑΙΕΤΟΕΡΓΑΣΑΣΘΑΙΧΘΘΘΘΘΘ-
ΕΝΓΥΘΣΦΙΛΘΚΑΙ ΑΣΤΙΜΘΚΛΕΙΔΑΣΤΙΜΘΘΕΘΣΕΛ
Τ⁝⁝ΙΑΕΠΙΤΘΝΑΤΕ ΘΝΑΙΕΤΘΝ ΧΘΘ☰☰ΕΝΓΥΘΣΠΥΘ
ΝΘΙΘΣΘΤΘΣΣΛΕΤΘΧΡΥ⁝ΘΧΘΙΘΝΕΡΓΑΣΑΣΘΑΙΧ
Θ ΤΙΜΘΣΔΑΜΘΣΘΕΝΗΣΔΑΜΘΦΑΝΗΣΕΛΕΤΘΤΩΙΜ
Θ ΘΣΚΑΙΠΙΣΣΑΣΚ Δ ΙΘΝΘΘ☰-ΠΑΣΙΘ
ΑΣΘΑΙ ΓΥΘΣΛΑ
Ω Θ ΛΙΙ Ι ΠΘΓ
ΩΝ ΑΝΩΛΑ ΙΜΑ ΝΛΛΩΝΡΘΘΕΣ
ΤΘΝΑΤΕΡΘΝΑΙCΤΘΝΧΧΘΘΓ ☰ΕΝΓΥΘΣΘΕΘΞΕΝΙΔΑ
Ε ΙΩΝΕ ΤΘΝΑΤLΡΘΝΑΙΕΤΘΝ ΧΧ[-]ΕΝΓΥΘΣΘΕΘΞΕΝΙ
ΤΟΠΛΡΑΙΕΤΙΔΑΣΚΑΙΑΓΕΜΘΝΑΣΚΑΙΒΑΘΡΑΤΘΙΣΑΙ
ΘΘΘ☰ΕΝΓΥΘΣΑΤΛΑΤΙΔΑΣΑΙΝΕΑΣΠΥΡΙΑΣΕΥΚΑΙΙ
ΘΝΕΠΙΤΑΚΡΩΤΗΡΙΑΘΘ☰☰☰⁝⁝ΕΝΓΥΘΣΛΥΣΙΩ
ΑΓΑΘΙΝΩΙΧΧΘΘΘΘΘΘΘΘ☰⁝⁝ΙΛΥΣΙΩΝΙ☰☰-ΙΙΤΘΗΡ
ΕΛΕΦΑΝΤΙΘΘΘΘΘΘ☰☰-⁝ΙΙΕΚΤΘΡΙΔΑΙ☰☰-⁝ ΔΘ
ΝΙΕΝΙΑΥΤΘΘΘΘ☰☰-ΕΣΤΘΣΧΡΥΣΕΘΣΑΛΘΣΠΑ ΚΛΑΠΙΘ Λ

II

ΝΘΕΟΝ
Κ ΧΕΙΡΑΣ
Α Σ⁝⁝-ΔΑΙΠΡΩΙ
⁝ΙΙΠΛΩΝΙ
ΝΣΥΝΘΕ
Σ⁝⁝⁝⁝ ΙΙΙΣΛ ΙΗΛΝ
⁝⁝⁝ ΕΡΓΑ
ΣΙΑ ΥΠΑΣ Α
ΣΙΙΙΙΠΑΙ Κ ΕΚΟΡΙ
Θ Ν⁝ΙΙΙΙ Λ ΦΑΙ
Α
Δ ΑΡΙ
Π ΙΗΝ ΚΑΛΙ ⁝ΙΙΙ Ι
ΝΙΑ ΣΤΟΣ ΣΙΝΟΝ Λ Α
ΣΙΙΑ ΙΣΙΝΚΑΙ Λ⁝ΣΙΝ☰-⁝⁝⁝
ΘΕΟΤΙΜ⁝ΙΑ⁝Ι⁝Ν☰ΥΝ⁝ ΣΙ
Π Μ ΓΡΑΜΜ
ΑΣ Α ⁝⁝⁝ΣΙΜ
ΝΕΡΓΑΣΙΑ⁝⁝ΙΙΙΑΣΤ
⁝⁝ΑΡΙΣΤΩΝΙΔ Κ
ΥΝϿΕΣΙΟΣ⁝ΙΙΙΙ
ΝΙ⁝⁝⁝ΑΝΑΞΙΟΝ ΣΥ
-⁝ΚΑΡΥΚΙΕΙΣΑΡΓΟΣ ⁝⁝
ΕΣΕΡΜΙϽΝΑΚΑΙΤΡΟΙΑΝΑ⁝
ΚΕΡΑΜΟΥΔΙΑΙΡΕΣΙΟ
⁝⁝ΠΑΙΝΘΩΝΣΥΝ ΣΙΟΣ⁝
ΑΣ ΝΙ ⁝⁝Ι Α ΙΚΩΝΙ
Ε Ι
⁝⁝⁝ΛΝ
////////
⁝⁝
ΣΙΝ⁝ΡΙ
ΩΙΛΙΠΑΙΝΘ ⁝⁝ΔΑΙΠ
ΠΩΙΣΤΕΓΑΣΙΝ ⁝⁝

ΙΙΙΙ ΩΝ-:::
ΣΤΑΤ :::ΙΙ ΣΤΟ
ΝΝ Ξ-:ΙΙΙΙΙC Ι Λ ΓΟΣ
ΔΑΠΑΝΑ::·ΔΕΣΣΜΩΝΕΙΣΤΟΥ
Σ::·Λ ΙΜΛΙΕΣ ΤΡΟΞΑ
ΝΑΙΙΙΙ ΛΙ ΟΥΙΙΙΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΟΣΙΙ
ΚΠ ΚΑΛΙΚΩΝΕΣΤΑΣΘΥΡΑΣΤΟ
ΥΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥΝΙΚΩΝΙΞ::::·ΙΙΙC
ΚΑΡΥΚΙ·ΙΙΙCΔΕΣΜΩΝΚΑΙΛΛΩΝΤΟ
ΙΣΚΥΦΩΣΙΝΦΡΙΚΩΝΙΞΞ::::ΙΙΙΙΚΥΠ
ΑΡΙΣΣΟΥΔΙΑΡΕΣΙΟΣ·ΙΙΙΚΥΠΑΡΙΣ
ΣΟΥΑΓΩΓΑΣ::·ΚΑΡΥΚΙΙΙΑΠΟΛΛ
ΟΔΩΡΩΙ-ΛΑΙΠΡΩΙ·ΙΙΙΕΥΦΑΝΤΩΙ
ΞΥΛΟΥΑΝΘΕΣΙΟΣ::·ΚΑΡΥΚΙΕΝΕΡ
ΜΙΟΝΙΙΙΙΓΟΝΦΩΝΕΣΑΤΑΣΘΥΡΑΣ::::
ΙΙΙΙCΚΑΡΥΚΙΕΙΣΑΡΓΟΣ·ΙΙΙΙΛΙΘΩΝΕΥ
ΤΕΡΠΙΔΑΙΕΣΤΟΝΘΗΣΑΥΡΟΝΚΑΙ
ΟΔΟΥΣΚΑΙΥΠΟΤΟΥΣΚΥΦΩΝΑ
ΣΞ-:::::ΙΙΙΔΑΙΠΠΟΙΥΠΟΔΟΚΙΟΥΕ
ΡΓΑΣΙΑΣ-ΕΥΤΕΡΠΙΔΑΣΕΙΛΕ
ΤΟΣΤΡΩΤΗΡΩΝΕΠΙΚΟΠΑΝ Ξ Ξ ::::
ΦΡΙΚΩΝΙΟΦΙΩΝΕΣΤΟΝΘΗΣΑΥΡΟ
Ν-:::·ΙΙΙΙΚΑΡΥΚΙΕΝΡΜΙΟΝΙΙΙΙΞΕΝΩΝ
ΙΠΙΣΣΑΣΞΞ--ΙΙΤΙΜΑΣΙΘΕΟΙΠΙΣ
ΣΑΣΙΟΣΤΟΝΚΕΡΑΜΟΝ Ξ Ξ Ξ ΙΙΙΙΙC
ΠΙΣΣΑΣΑΓΩΓΑΣ::ΙΙΙΙΚΑΡΥΚΙΙΙΙΙΟΦΙ
ΩΝΑΚΑΝΘΟΙΣ:ΚΟΛΛΑΣΑΓΩΓΑΣΙΙΙ
ΧΑΛΚΙΩΝΠΟΙΤΟΥΣΑΚΑΝΘΟΥΣ·ΙΙΙΙ
ΛΑΚΡΙΝΕΙΛΙΘΩΝΠΟΙΤΟΝΘΗΣΑΥΡ
ΟΝ--ΚΥΑΝΘΥΟΙΝΙΛΩΙΞΞ Ξ ΔΟΚΩ
ΝΛΑΧΑΡΕΙΞΞ:·ΙΙΦΙΛΩΝΙΠΙΣΣΑΣ
ΙΟΣΤΟΥΓΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ::ΙΙΙΚΑΡΥΚΙΙ
ΑΛΩΝΕΣΤΟΥΣΑΚΑΝΘΟΥΣ-:·ΠΡ
ΟΜΝΑΜΟΝΙΙΙΙΙΑΣΦΑΛΤΩΙΛΙΘΩΝ
ΥΠΟΤΟΝΟΔΟΝ:::ΜΙΚΥΘΩΙ:·ΙΙΙΑΝ
ΓΕΛΩΙΙΙΙΠΡΟΜΝΑΜΟΝΙΙΙΙΑΝΤΙΦΙΛ
ΩΙΚΟΝΙΑΤΗΡΙΠΑΡΔΕΙΧΜΑΤΩΝ Ξ
Ξ Ξ ΑΡΙΣΤΩΝΙΕΦΟΔΙΑ-ΙΣΟΔΑΜ

ΑΡΓΥΡΙΟΠΑΡΑΣΚΛΑΠΙΘΑΘΙΚΑΙΔΡΑΧΜΑΙΘΘΘΘΞ- ΝΑΙΘΠΑΡΕΥΘΘΛ
ΠΑΡΑΓΕΜΘΝΘΣΞΞΞ-ΕΞΕΡΜΙΘΝΘΣΧΘΘΞΞ·ΙΙΙΝ ΕΛΛΩΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΙΘΕΜΙΘΘΘΞΞ::::·ΕΝΓΥΘΣΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣΛΑΜΕΔ ΝΛΕΘΝΤΘΚΕΦΑΛΑΝ
ΕΝΚΑΥΣΙΘΣΚΑΙΤΘΝΑΘΕΠΙΚΑΘΑΡΣΙΘΣΠΡΩΤΑΓΟΡ ΘΘΘΘΘΞΞΞ:·ΕΝΓΥΘΣ
ΠΥΘΘΚΛΗΣΚΛΑΙΚΘΣΕΣΤΟΜΕΓΑΘΥΡΩΜΑΔΑΛ ΩΑΝΕΙΘΘΞΞΑΛΛΩΝ
ΕΞΜΗΝΩΝΘΕΘΔΘΤΩΙΘΞΞΞ-::·ΑΣΤΙΑΣΕΧΕΙΜΙΣ ΘΘΞΞΞ·::ΕΚΤΟΡΙΔ
ΕΝΑΙΕΤΙΩΝΤΑΣΑΤΕΡΑΣΚΕΡΚΙΔΘΣΧΘΘΘΘΘΕΘ Ω'ΞΞΞ-

III

ΑΡΙΣΤΑΙΩΙΚΕΡΑΜΩΣΙΘΣΤΘΝΑΘΞΞΞ *vacat*
ΕΚΑΘΑΡΣΙΘΣΦΕΙΔΘΚΡΑΤΕΙ·ΙΙΑΝΓΕΛΩΙΜΕΛΙΤΙΙΙΙΑΝΤΙΜΑΧΩΙ·ΙΙCΔΑΙΠΠΩΙ
ΕΦΘΔΙΑ:::ΛΥΣΙΩΝΙΕΣΑΘΑΝΑΣ::::ΛΥΣΙΣ ΝΙCΣΚΘΡΙΝΘΘΝ:ΙΙΙΙΔΑΜΘΦΑΝΕΙ
ΤΡΘΧΙΩΝ:·ΙΙΙΙCΓΡΘΦΙΔΩΝ:::·ΙΙΙΙΠΚΑΡΥΚΙ·CΑΡΙΣΤΑΙΩΙΓΡΑΜΑΤΩΝΕΝΚΘΠΑΣ-

B

II

ΩΙΑΛΩΝΕΣΤΑΦΑΡΧΜΑΤΑ:::·IIII
ΑΡΙΣΤΟΝΟΙΠΑΙΝΘΩΝ·ΚΑΡΥΚΙΟΗΒ
ΑΙΣΙΙΠΙΣΣΑΣΙΟΣΑΡΙΣΤΑΙΩΙΘΥΡΑ
ΝΤΟΥΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ:IIIIIΣΩΤΑΙΡΩΙ
ΕΦΟΔΙΑ:::·IIIIΑΝΓΕΛΩIIIIΚΛΑΙΚΟΣ
ΙΣΟΔΑΜΡΙ:::·ΚΑΡΥΚΙΕΙΣΑΡΓΟΣ·IIIII
ΚΑΡΥΚΙΕΙΣΚΟΡΙΝΘΟΝ·IIΕΥΔΑΜΩΙ
ΣΤΑΛΑΣΕΡΓΑΣΙΑΣΞΣΩΤΑΙΡΩΙ
ΕΦΟΔΙΑ:::ΑΡΙΣΤΟΝΟvacΣΕΙΛΕΤΟ
ΚΛΙΜΑΚΑΠΟΙΤΑΔΙΑΣΤ ΥΛΩΝΘΥ
ΡΩΜΑΤΑΕΡΓΑΣ ΣΑΣΘΑΙΞΞ-::::
ΑΥΣΙΘΝΙΕΣΑΘΑΝΑΣ:::Ξ ΝΘΝΛΕΙ-ΑΝΓΕ
ΛΩIIIICΠΑΣΕΑΙΓΡΑΜΑΤΩΝΕΝΚΘΛ
ΑΥΙΘΣΚΕΝΚΑΤΣΙΘΣΞ-::::·ΙΑΡΙΣΤΑ
ΡΧΩΙΚΑΛΥΝΜΑΤΩΝΞΞ:::·ΕΦΘΔΙΑ
ΣΩΤΑΙΡΩΙ:::ΚΑΡΥΚΙΑΙΣΧΙΝΑΙ-:ΔΑΜΟ
ΑΝΕΙΚΛΑΙΚΘΣ-:ΣΩΤΑΙΡΩΙΕΦΘΔΙΑ-
ΑΙΓΙΝΑΝΔΑΠΑΝΑ-:: ΑΝΤΙΛΘΧΩΙ
ΥΜΑΤΩΝΓΡΘΦΑΣΞ-:::IIIIIΣΘΔΑΜΩΙ
ΛΝΣΙΔΑΡΘΞ:IIIΕΥΚΛΙΝΩΙΚΗΡΘ:Ι
ΩΤΑΙΡΩΙΞ:IIICΑΓΩΓΑΣ:ΑΝΓΕΛΩΙ
ΑΝΤΙΛ ΧΩΙ·ΙCΠΡΩΤΑΓΟΡΑΙΚΥΜΑΤΙΘ:::III
ΠΥΡΘΜΑΧΩΙΒΘΛΙΜΘ:::IIIΑΡΙΣΤΑΙΩΙΘΥΡΑ
ΑΚΒΣΙΘΣ IIΑΡΙΣΤΑΙΩΙΞΥΛΩΝΠΕΔΑΦΟΡ
Σ::ΦΕΙΔΘ ΙΚΘΛΛΑΣ·ΑΡΙΣΤΑΙΩΙΘΥ
ΑΣΠΙΣΑΣΙΘ ΚΑΙΠΙΣΑΝΠΑΡΘΧΑΣ-
::::·Θ ΦΙΘΙΝ ΛΥΣΙΘΣΕΠΙΤΘΓΘΡΓΘΝ,Θ
ΝIIΑΥ ΙΚΑΡΥΚΙ:::ΦΙΛΩΝIIΑΡΙΣΤΑΙΘ
ΕΛ ΘΤΘΠΙΛΘΙΓΘΝΤΘΚΕΡΑΜΙΘΚΕΡΑΜΘ
ΩΣΑΙΞΞ::·ΓΡΘΦΙΔΩΝ:CΞΥΛΩΝΓΦΘ
ΛΣ:IIIΠΑΣΙΘΕΜΙΘΥΡΑΝΕΚΑΘΑΡ ΘΣ::ΞΕ
ΜΙΒΘΛΙΜΘ-::::CΠΡΑΞΙΑ Σ:
ΙΣΘΔΑΜΩΙΔΕΣΜΩΝ ΞΙΣΙΞ-Α[ΠΟ]
ΤΘΜΑΣ:ΕΥΚΛΙΝΩΙΕΦ ΔΙΑ-ΑΝΓΕΛΩIIIIII
ΚΑΡΥΚΙΛΥΣΙΩΝΙ-:·ΑΡ ΑΙΩΙΣΤΕΓΑΣΙΘΣ
IIΑΝΓΕΛΩΙΕΥΛΙΝΩΙ: ΤΡΑΤΩ:II

III

ΠΡΘΜΝΑΜΘΝΙΘΡΑΣΩΝΙ·IIIΑΡΙΣΤΑΙΩΙΣΤΕΓΑΣΚΑΘΑΡΕΣΙΘΣ:·IIIΝΙΚΑΙΩΙΚΛΑΙ
ΚΘΣ·ΕΥΤΥΧΩΙΚΛΑΙΘΡΘIIIΕΥΚΡΑΤΕΙΓΘΝΦΩΝΕΣΤΑΣΛΕΘΝΤΘΚΕΦΑΛΑΣ
ΞΞ:·ΙΚΑΡΥΚΙΕΣΚΘΡΙΝΘΘΝΘΡΑΣΩΝΙ:::ΑΡΙΣΤΑΙΩΙΞΥΛΩΝΕΣΦΘΡΑΣ·IIΑΝΓΕ
ΛΩIIII ΠΑΡΔΕΙΧΛ ΑΤΘΣΜΑΚΕΛΛΘΑΠΘΛ ΔΩΡΩΙ-::·ΔΑΙΠΠΩΙΕΦΘΔΙΑ::ΑΡΙΣ
ΤΑΙΩΙΚΛΙΜΑΚΘΣΣΣΦΘΡΑΣ·ΑΡΙΣΤΑΙΩΙΘ ΝΑΚΕΣΙΘΣ:ΚΑΡΥΚΙΠΘΙΘΕΘΔΘΤΘΝΑΡΙ
ΣΤΑΙΩΙ:::·IIΑΡΙΣΤΑΙΩΙΚΛΙΜΑΚΘΣΕΡΓΑΣΙΑ :ΣΙΔΑΡΘΠΘΙΤΘΜΑΚΕΛΛΘΝΦΡΙΚΩΝΙΞ
ΚΑΛΛΙΔΙΚΩΙΛΑΤΘΜΙΑΣΞΞ:ΑΝΓΕΛΩ ΕΣΕΡΜΙΘΝΑ·IIIΤΑΝΓΕΛΩΙΕΣΡΜΙΘΝΑ·II
ΑΝΓΕΛΩΙΕΣΚΘΡΙΝΘΘΝ:ΔΑΙΠΩΙΕΦΘΔΙΑ: ΑΡΙΣΤΑΙΩΙΘΗΣΑΙΡΘΕΡΓΑΣΙΑΣΞΞΞ
ΔΑΚΤΥΛΙΩΝΚΑΙΕΠΙΘΥΡΩΝΕΣΤΘΜΑΚΕ/ΛΘΝΑΝΤΙΦΑΝΕΙΞΞΞ::::ΠΑΣΙΘΕΜΙΜΙΣΘΘ
ΠΘΙΤΑΕΝΑΙΕΤΙΑ-ΒΘΛΙΜΘΞΕΝΩΝΙ-:Ι ΣΣΑΓΩΓΑΣ·IIIIΣΣΚΑΡΥΚΙΕΣΚΘΡΙΝΘΘΝ
ΕΚΤΘΡΙΔΑΙΠΑΡΑΔΕΙΧΜΑΤΘΣΛΕΘΝΤΘ ΣΦΑΛΑΝΕΝΚΑΥΣΙΘΣ-:::ΞΥΛΩΝ
ΕΣΦΘΡΑΣΑΡΙΣΤΑΙΩΙ·IIIIΑΓΓΕΛΩIIΑ ΣΤΑΙΩΙΣΤΕΓΑΣΙΘΣ:ΚΛΕΙΝΙΑΙΘΥΡΘΤΘΙΝ
ΛΕΥΚΩΣΙΘΣ·ΘΥΡΩΤΘΙΝΦΘΡΑΣΑ,ΙΣΤΑΙΩIIIII

cetera

A I

- στυλοβάταν ἕλετο Μνασικλῆς Ἐπιδαύριος - - - - - - ταμὰν καὶ ἀγωγὰν καὶ συνθέμεν XX[- - - - - - -], ἔγγυος Κλεάνωρ   Λύκιος Κορίνθιος ἕλετο λατομία[ν] καὶ ἀγωγὰν ἐς τὸ ἱαρὸν τᾶι περισ[τ]άσι [XX]XXXXHHHH[ ], ἔγγυος Ὀρσίας, Ἀγήμων   Ἀντίμαχος Ἀργεῖος ἕλετο τᾶς [ἐπ]ιφα[ν]είας κρηπῖδος καὶ στυλοβάτα ἐργασίαν HHHHHHHHΔΔΔ::::, ἔ[γγυ]ος [ὁ δεῖνα]   Θεόδοτος ἀρχιτέκτων ἔχει ἐνιαυτοῦ μισθ[ὸ]ν HHH[ΔΔ..], ...μος, Μνασαρεύς, Νικασίλας, Δ[α]μο...ρ, Ὀρσ[ί]λ[ο]χος, Σωφάνης, Λυσίας   Ἀντίμαχος Ἀργεῖος ἕλετο στορίων τοῦ σακοῦ ταμὰν καὶ ἀγωγὰν καὶ συνθέμεν XHHHΔΔΔΔΔ::·, ἔγγυος Νικίστας   Σικάδας Ἀρ[γ]εῖος ἕλετο τὰν περίστασιν ἐργά[σσ]ασθαι XXX ΔΔΔ::::, ἔγγυος Ἀριστόλας, Δαμοκρίνης   Εὐτέρ[π]ίδας ἕλετο Κ[ο]ρ[ί]νθιος λατομίαν καὶ ἀγωγὰν ἐς τὸ ἱαρὸν τοῦ σακοῦ τὸ ἥμισσον XXXXXXHΔΔΔ:::·, ἔγγυος Πυρρίας, Ἀρίστανδρος   Ἀρχικλῆς Κορίνθιος] ἕλετο λατομίαν τοῦ σακοῦ τὸ ἥμισσον [XX]XXHHHH ......, ἔγγυ]ος [Ἐφ]ιάλτος, Ὀρσίας   Λύκιος Κ[ο]ρίν[θ]ιος [ἕλετο λίθων ἀγωγὰν τοῦ σακοῦ τὸ] ἥμισσον XHHHHHH -άτει HHΔ·   Καλλιδίκωι HHH - - - - - - - - - - - - - Ἀ]ργεῖος ἕλετο [τ]οῦ σακοῦ ἐργασ[ία]ν XXXHH ...., ἔγγυος Ἐπί[στρατος, Δέξανδρος   Πολέμαρχος Στυμφάλιος ἕλετο ἐπικ[λυσιν τᾶς περιστάσιος XΔΔ·, ἔγγυος [Δ]ι[κ](?)νός   Λύκιος Κορίνθιος ἕλε]το τᾶς ἐλάτας παροχὰν XXXXHHHΔΔΔΔΔ·, ἔγγυος ....]τος   Τυχαμένης Κρὴς ἕλετο κυπαρίσσου παροχὰν ....   Εὐτε[ρπί]δας Κορίνθιος ἕλετο τὸν πυρὸν [ἐ]ς τὸ ἐργαστήριον ταμὲ]ν καὶ ἀγ[αγ]ὲν καὶ συνθέμεν [H]HHHHHHHΔΔΔΔ:II, ἔ[γγ]υος Ἐπιστρατος]   Κλεανδρίδ[ας Κ]ορίνθιος ἕλετο τοῦ σακοῦ τὰν καταξοὰν τὰ ἔνδοι] τοῦ θυρέτρου H[HHH]HΔΔ·, ἔγγυος Κλεόδικος   Δέρκων Κορίνθιος ἕλετο ἐγκαύσιν τοῦ σακοῦ HHHH(s. H]HHHH; v. var. lect.)ΔΔ, ἔγγυος Κλεάνωρ   ἄλλου ἐνιαυτοῦ Θεοδότωι HHHΔΔ·!   Δα[μόχ]αρος ἕλετο (s. εἶλ.) δοκοὺς ἐς τὸ ἐργαστήριον HHΔΔ ΔΔ·::::·III, ἔ[γ]γυος Τιμόδαμος   Λυσικράτης ἕλετο (s. εἶλ.) στορίων ταμὰν καὶ ἀγ[αγ]ὲ]ν καὶ συνθέμεν τῶι στρώματι HHHHHHHHΔΔ:·II, ἔγγυος Εὐδ[αμί]δας, Λακρίνης   Φάυλλος ἕλετο (s. εἶλ.) τοῦ ἐργαστηρίου τὰν ἐργασίαν H[...]ΔΔΔ::::, ἔγγυος Δωριεύς   Τιμόθεος ἕλετο (s. εἶλ.) τύπους ἐργάσα[σ]θαι καὶ παρέχεν HHHHHHHHH, ἔγγυος Πυθοκλῆς   Ἀρχίστρατος ἕλ[ε]το (s. εἶλ.) θύρωσιν τοῦ ἐργαστηρίου HH·::::·, ἔγγυος Ἀρίσταρχος   Σαμίων ἕλετο (s. εἶλ.) ἅλωσιν τοῦ ἐργαστηρίου καὶ κονίασιν ΔΔΔ::::, ἔγγυος Ἐπίστ[ρα]τος   Μνασίλαος ἕλετο (s. εἶλ.) λατομίαν τῶι στρώματι καὶ τῶι πο[ιστά]σει ταμὰν καὶ ἀγαγὲν XXXXHHHΔ, ἔγγυος Λακρίνης, Εὐάνθης   Ἐχί(?)]τιμος ἕλετο (s. εἶλ.) τᾶς ὑπερῴας τὰν ἐργασίαν HHHHΔΔΔΔ·, ἔγγ]υος Ἀριστοκράτης   Σώταιρος ἕλετο (s. εἶλ.) ἅλους καὶ χελώνας ἐς τὸ ἐ[ρ]γαστήριον HΔΔ·:::·II   Σώταιρος ἕλετο (s. εἶλ.) πελέκεν καὶ λωτὸν κ]αὶ πύξον ἐς τὰς θύρας καὶ τὸ ἐργαστήριον HHHHHHHHΔΔ   Θρασυμήδης ἕλετο (s. εἶλ.) τὰν ὀροφὰν τὰν ὑπένερθε καὶ τὸ θύρωμα τὸ ἔνδοι καὶ [τ]ὰ(ν) διαστύλων ἐργάσασθαι XXXXXXXXHHHHHHHHH, ἔγγυος Πυθοκλῆς, Θεοφείδης, Ἀγήμων   Εὐκλέων ἕλετο κεραμῶσαι τὸν ναὸν HHΔΔΔ(:·III) ::·II   Εὔδαμος ἕλετο (s. εἶλ.) τοὺς ὀδοὺς παρέχεν HHHHHHH, ἔγγυος Θιάσ[ς]   τροχιλείων Ἀρχεδάμωι HHΔΔΔ   κόλλας ἐς τὰς θύρας καὶ τὰν ὕλαν τὰν ὑπένερθεν HHHHHHHH·II   ἰκκαύσιος ἀκάνθων Δέρκωνι, Ἀναξίλαι, Ξενοφῶντι, Πρωταγόραι HHH·:   Ἐχέτιμος ἕλετο (s. εἶλ.) τὰν στρῶσιν τοῦ ναοῦ HHHHHHHΔΔ::::·, ἔγγυος Καλλίας, Ἀτλα(ν)τίδας   Θεοδότωι ἄλλου ἐνιαυτοῦ HHHΔΔ!·   Μνασικλείδας εἵλετο κέραμον HHHHHHHΔΔΔΔ·::::·, ἔγγυος Ἀριστομήδης   Τιμόθεος εἵλετο καταξο[ὰ]ν τοῦ προδόμου HHΔΔΔ·::·   Ἀξιόχωι καλυμμάτων πρ(ο)σώπων HΔ::::   Κλεινία(ι), Πρωταγόραι, Ἀριστομά[χ]ωι κιμακτίων, ἀστραγ[άλ]ων, καλυμμάτων ἄνευ προσώπω[ν] H]HΔΔΔ·!III   Πρωτα[γ]όρας εἵλετο ἐγκαυσιν τοῦ ὑπεδαίου καὶ κ[υ]ματίου HHHHHHHΔΔ::::, ἔγγυος Σώτιμος   Φρίκων εἵλετο σίδαρον ἐργάσασθαι [κ]αὶ τὰς θύρας ἀμφοτέρας HHHHHHH::::, ἔγγυος Ἀριστο[λα]ΐδας   [Δ]αμοφάνης εἵλετο ἅλους καὶ χελώνας καὶ δακτυλί[ους] καὶ ἐπιούρους καὶ τὰ διαστύλων θυρώματα XHHHH, ἔγγυος Ἀριστόφυλος   Σώταιρος εἵλετο ἐλέφαντα παρέχεν ἀ[π]όσ[ο]ν κα δῇ πο(ὶ) τὸ θύρωμα XXXHΔΔ·   Μυρσύας εἵλετο στύλων [κατ]αξοὰν τὰν ἔχθοι καὶ τὰν ἔνδοι XHHHΔ·III, ἔγγυος Ἀντ[ί]κριτος, Ἀριστόφυλος   Δαμοφῶνι καλυμμάτων προσώπ[ων] ΔΔΔΔ   Κεφισίας εἵλετο

κολλατικὸν τῶι θυρώματι Χ[ΧΗΗ]ΗΗΗΗΗΗ, ἔγγυος Λυσίων, Νίκαιος. Καλλῆς εἵλετο ἐπιξοὰν [το]ῦ στρώματος τοῦ ἔνδοι καὶ τοῦ προδόμου Η☰☰-, ἔγγυο[ς] Εὐκλῆς.

B I

Δαμεφάνης εἵλετο τῶι μεγάλωι [θυρώματι χοινίκας καὶ πλίνθους καὶ ἐπιούρο[υς ...] Δαμεφάνης εἵλετο δακτυλίους τοὺς γογλίω[ος ἐς τ]ὸ μέγα θύρωμα ΗΗ☰☰☰☰☰::· Ἀπολλωνίδας εἵλετο φάρξιν τοῦ ναοῦ ☰☰☰☰::·:, ἔγγυος Ἀριστόκριτος Σωκλῆς εἵλετο καλύμματα ἀν[ὺ] προτύπων γράψαι καὶ κυμάτια καὶ ἀσ[τ]ραγάλους [.]Η-:::·ΙΙΙΙ, ἔγγυος Πολίας Εὐκράτης εἵ[λε]το ἀσπίδα κ[αὶ] ἀντιπαστῆρα τῶι μεγάλωι θυρώματι Η[Η]::::·, ἔγγυος Ἀ[ρ]ιστόκριτος Ἱππ[ό]λίων εἵλετο κέραμον ΗΗΗ-:·ΙΙ, ἔγγυος [Θερ]ίων Φίλαργος εἵλετο κονίαν ΗΗΗΗΗΗ-::·, ἔ[γγ]υος Ἀριστρᾶς, [Π]ειτίλαος Κλεινίας εἵλετο κυμάτια καὶ ἀστραγάλους καὶ κάλχας καὶ ἀστέρας χρυσῶσαι Η☰☰☰-::·Ι, ἔγγυος [Π]υθοκλῆς Γοργίας εἵλετο ἐπιξοὰν τοῦ στ[ρ]ώματ[ος] τοῦ ἔχθοι καὶ τοῦ σακοῦ καταξοὰν τὰ ἔξω ΗΗΗΗΗΗΗΗ☰·ΙΙ, ἔγγυος Ὀλυμπίδας, Ἄλεξος χρυσίου ἐς τοὺς ἀστέρας ☰☰☰::Ι Εὐφραίωι κεράμου Η☰☰ Χαῖρις εἵλετο κρηπῖδος καταξοὰν ☰☰☰:: [Ἐ]κτορί[δ]ας ἦλατο (s. εἵλ.) κεραμίδα τοῦ αἰετοῦ ἐργάσασθαι ΧΗΗΗΗΗΗ-, ἔγγυος Φιλοκλί[δ]ας, Τιμοκλείδας Τιμόθεος ἦλ[ετο] (s. εἵλ.) ἀκρωτή[ρ]ια ἐπὶ τὸν ἅτε[ρ]ον αἰετὸν [Χ]ΧΗΗ☰☰, ἔγγυος Πυθ[οκλῆς, Ἀγίμω]ν Θεόξενος ἦλατο (s. εἵλ.) χρυ[σ]οῦ χε[ρ]ὸν ἐργάσασθαι Χ[Η...., ἔγγυο[ς Ἐν]τιμος, Δαμοσθένης Δαμοφάνης ἦλατο (s. εἵλ.) τῶι με[γάλωι θυρ]ώ[ματι ..]ος καὶ πέτσας κ[αὶ .]δ......ιων ΗΗ☰- Πασίθ[εμις ἦλατο (s. εἵλ.) .... ἐργά]σασθαι [......, ἔ]γγυος Λα[κρίνης - - - - - - - ....ω ...Ο[............... ΗΗ|Η[Η]- - - - - - - - - - κε[ίας(?) γ]ραψάματος ἑκα[τέρω]ν ἄλων ΗΗ Θέω[ν ἦλατο ἀκρωτήρια ἐπὶ τὸν ἅτερον αἰετὸν ΧΧΗΗ|Η.]☰, ἔγγυος Θεοξενίδα[ς Τῶι δεῖνι ἐνατ[τ]ίων ἐ[ς] τὸν ἅτερον αἰετὸν [Χ]ΧΧ-, ἔγγυος Θεοξενί[δας Ὁ δεῖνα ἦλα(s. εἵλ.)το παραιετίδας καὶ ἀγεμόνας καὶ βάθρα τοῖς ἀ[κρωτηρίοις ... ΗΗΗ☰, ἔγγυος Ἀτλα(ν)τίδας, Αἰνίας, Πυρ(ρ)ίας, Εὐκλ[ῆς Τῶι δεῖνι - - ων ἐπὶ τὸ ἀκρωτήρια ΗΗ☰☰☰::·, ἔγγυος Λυσίω[ν .... Ἀγαθίνωι ΧΧΗΗΗΗΗΗΗΗ☰-::·: Λυσίωνι ☰☰-ΙΙΤ Θηρ............., Ἐλέφαντι ΗΗΗΗΗΗ☰☰-:·ΙΙ Ἑκτορίδαι ☰☰-[::] [Θεο]δό[τωι ἀρχιτέκτονι ἐνιαυτοῦ ΗΗΗ☰☰- ἐς τοὺς χρυσίους ἄλους πά[ρ Ἀσ]κλαπιοῦ [τ]Ἀ[θαναίου ἀργυρίου (πὰρ Ἀσκλαπιοῦ) Ἀ(τ)τικαὶ δραχμαὶ ΗΗΗΗ☰-, [Αἰγι]ναίου πὰρ Εὐβούλ[ου ., πὰρ Ἀγίμονος ☰☰☰-, ἐξ Ἑρμιόνος ΧΗΗ☰☰·ΙΙ μ[ακ]έλλ(ου) ἐργασίας [Πα]σιθέμι ΗΗΗ☰☰::::·, ἔγγυος Ἀντισθένης, Λαμπέδ[ω]ν λεοντοκεφαλᾶν ἐκκαύσιος καὶ τοῦ ναοῦ ἐπικαθάρσιος Πρωταγόρ[αι] ΗΗΗΗΗ☰☰☰:·, ἔγγυος Πυθοκλῆς κλαικὸς ἐς τὸ μέγα θύρωμα Δα[μοφ]άνει ΗΗ☰☰ ἄλλων ἐξ μνᾶν Θεοδότωι Η☰☰☰-::· Ἀστίας ἔχει μισ[θὸν] ΗΗ☰☰☰-:: Ἑκτορίδ[αι ἐνατίων τὰς στέγας κεραμίδας ΧΗΗΗΗ Θεο[δότω]ι ☰☰☰-

A II

- - - - - - - - - - -
- - - - καὶ [- - - - - - κά-
ρυκι Νεαί[αι - - - - - γραφί-
δων -:ΙΙ - - - - - - - -
:::·Ι Εὐ[β]ο[υλ- (s. Εὐ[ν]ο[μ-)
- - - - - - - - - - -
ος καὶ - - - - - - - -
κοι - - - - - - - - -
[- - - - - - - - - Πρω-
ταγόρας [εἵλετο - - - -
ΙΙΙ Μενεκλ[είδ- - - -
ἐργασίας [- - - - καὶ παρο-
χᾶς - - - - - - - - - - -
Ἀντ[ιμαχ- - - - - - - - -
ξ]υλ- - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -
.ραι [- - - - - - - - γραμ-
μάτων ἐ]νκοπᾶς - - - -
ὑπο- - - - - - - - -

ων.κ- - - - - - - - -
ακρο- - - - - - - - -
ειαι ΙΙ να- - - - - - -
σιος Ἀντιμαχ- - - - -
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
..... χοι[νίκας - - - -
- - - - - - - - - -
Ἀντίμαχο[ς εἵλετο - - -
....των - - - - - - - -
ατ...ν - - - - - - -
ἀκα[ι.θ- - - - - - - - -
σ. Λυκ[ίωι - - - - -
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
ε.ας ΙΙΙ υ- - - - - -
κάρυκι - - - - - - -
αι :: [- - - - ἐργ-

λαι ::·Ι   Ε- - - - - -
... ⁝ ..αν σ- - - - - -
ος [ ]:·   θύρας - - - -
.ιος Ι   τῶν κ[αλχῶν(?) - -
- - - - - - -   Σωτα(?)-
δαι ἐκπλί[ξ]ι[ος - - - -
δος ⁝   κάρυκι ἐ[ς - - -
Σωτά[δα]ι - - - - - - -
ας -::::·   κάρυκι [Κορι-
θίοις ⁝   Εὐθύμω[ι κεραμ-
ώτιος ::   ξύλων σ[υνθέτ-
ιος καὶ διαιρέσιο[ς ....
δοκῶν συνθέσ[ιος Θε-

στίωνι ⁝   πλίνθ[ου καὶ
στύλου κα[ταξοᾶς ..
Ἀγασικλεῖ κ[εραμώσιο-
ς καὶ παροχ[ᾶ]ς [πλίνθων(?)
::·ΞΞΓ   Φιλωνίδ[αι πλι-
θεύσιος ΞΞ ....
ἀγγέλωι ἐς [Τε]γέ[αν ..
ἐς Τεγέα[ν .]. ἐς [Ἑρμι-
όνα ·   Μα....ωι κ[εραί-
μου Ξ·   [κάρυκι] ἐ-
ς Ἄργος [..]Ι   δεσμ[ῶ-
ν [:]ΙΙΙ   Δόρκωνι ..
τέρων ἀγωγᾶς ..

B II

- - - - - - - - - τὸ]ν θεὸν
κ- - - - - - - - χεῖρας
α- - - - - ς ::·   Δαίππωι
- - - - - - - - ·Ι   Πάωνι
- - - - - - δοκῶ]ν συνθέ-
σιο]ς ::::· - - - - - - -
... ::: [- - - - - ἐργα-
σία[ς - - - - - - - - -
ς ΙΙΙΓ   Ἀ..κ[... ἀγγέλωι] ἐς Κόρ[ιν-
θ[ο]ν :ΙΙΙ - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - -
...... Ἀρί[στωνι(?) - - - - -
- - - - - - - κλει[κὸς] ·Ι ....
- - - - - - - - - - - - -
......των καὶ [ἐπι]σ[κευᾶν Ξ·:::· [....]
Θεοτίμ[ω]ι [δ]ο[κ]ῶν συν[θέ]σι[ος ..
, - - - - - - - γραμμ[άτων ἐνκοπ-
ᾶς - - - - - - :::·   Σίμ[ωνι(?) ...
......ν ἐργασία ::·Ι   Ἀττ.....
- - - - - - ::   Ἀρίστωνι δ[ο]κ[ῶν ...
σ]υνθέσιος ·ΙΙΙ [- - - - - - - -ω-
νι ::::   Ἀναξίων[ι] συ[ν]θέσιος ...
.... -:   κάρυκι ἐς Ἄργος [ ]:·[ ].
ἐς Ἑρμιόνα καὶ Τροζᾶνα ⁝ [   ]
κεραίμου διαιρέσιο[ς - - - - - -
....:·   πλίνθων συν[θέ]σιος ⁝ [   ]
- - - - - - - Φρ[ίκ[ωνι - - -
- - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - ::: - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - -
- - - - - :: - - - - - - - -
- - - - - - - - - -σω ⁝   Ῥι[π(?)]-
ώ[ν]αι πλαθ- - - - - - :·   Δαίπ-
πωι στέγασιν - - - - - - - - ::
- - - - - :ΙΙΙ - - - - - -ων -:::·
- - - - - :::·Ι - - - - - - - -
- - - - ο] Ξ·:ΙΙΙC - -   ἐς] Ἄ[ρ]γος
δαπάνα ::·   δεσμῶν εἰς τὸ υ-
.....ς ::·   Ἀ[ρτε]μᾶι ἐς Τροζᾶ-
να :ΙΙΙ[ ]   λί[θ]ου ΙΙ   οἰκοδομήσιος Ι
CΓ   κλαικῶν ἐς τὰς θύρας το-
ῦ ἐργαστηρίου Νίκωνι Ξ:::::·ΙΙC
κάρυκι ·ΙΙC   δεσμῶν καὶ ἄλων το-
ῖς κύφωσιν Φρίκωνι ΞΞ::::ΙΙΙ   κυπ-
αρίσσου δια(ι)ρέσιος ·ΙΙ   κυπαρίσ-
σου ἀγωγᾶς ::·   κάρυκι Ι   Ἀπολλ-
οδώρωι ·   [Δ]αίππωι ·ΙΙ   Εὐφάντωι
ξύλου ἀνθέσιος ::·   κάρυκι ἐν Ἑρ-
μιόνι ΙΙ   γόμφων ἐς τὰς θύρας ::::
ΙΙC   κάρυκι εἰς Ἄργος ·ΙΙΙ   λίθων Εὐ-
τερπίδαι ἐς τὸν θησαυρὸν καὶ
ὁδοὺς καὶ ὑπὸ τοὺς κύφωνα-
ς Ξ·::::ΙΙ   Δαίππωι ὑποδομᾶς ἐ-
ργασίας ·   Εὐτερπίδας εἷλα-

το στρωτήρων ἐπισκευὰν ΞΞ::::
Φρίκωνι ὀφίων ἐς τὸν θησαυρὸ-
ν -:::·ΙΙΙ   κάρυκι ἐν (Ἑ)ρμιόνι ΙΙ   Ξένων-
ι πίσσας ΞΞ··Ι   Τιμασιθέωι κεν-
τήσιος τῶν κεραίων ΞΞΞΙΙΙC
πίσσας ἀγωγᾶς ::ΙΙΙ   κάρυκι ΙΙΙ   ὀρύ-
κω ἀκάνθαις ⁝   κόλλας ἀγωγᾶς ΙΙ
χαλκέων ποὶ τοὺς ἀκάνθους ·ΙΙΙ
Λακρίνει λίθων ποὶ τὸν θησαυρ-
ὸν ··   κυάνου Οἰνίλωι ΞΞΞ   δοκῶ-
ν Λαχάρει ΞΞ:·Ι   Φίλωνι κιττώσ-
ιος τοῦ ἐργαστηρίου ::ΙΙ   κάρυκι Ι
ἄλων ἐς τοὺς ἀκάνθους -:·   πρ-
οσθήκαι ΙΙΙ   Ἀσφάλτωι λίθων
ὑπὸ τὰν ὁδὸν :::   Μικύθωι :·ΙΙΙ   ἀν-
γέλωι ΙΙ   πρασιᾶον ΙΙ   Ἀντιφίλ-
ωι κονιατῆρι παρδοχμάτων Ξ
ΞΞ   Ἀρίστωνι ἐφόδιον ·   Ἰσοδάμ-
ωι ἄλων ἐς τὰ φράγματα ::::·ΙΙΙ
Ἀριστόνικι πλίνθων·   κάρυκι Θεβ-
ας Ι   κιττώσιος Ἀρισταίωι θυρᾶ-
ν τοῦ ἐργαστηρίου :ΙΙΙ   Σωταίρωι
ἐφόδιον :::·ΙΙΙ   ἀγγέλωι ΙΙΙ   κλαικὸς
Ἰσοδάμωι ::·   κάρυκι εἰς Ἄργος ·ΙΙΙ
κάρυκι εἰς Κόρινθον ·Ι   Εὐδάμωι
στάλας ἐργασίας Ξ   Σωταίρωι
ἐφόδιον :::   Ἀρίστονες εἷλατο
κλίμακα ποὶ τὰ δακτύλων θυ-
ρώματα ἐργάσασθαι ΞΞ·::::
Λυσίωνι ἐς Ἀθάνας :::   Ξενοκλεῖ ·   ἀγγέ-
λ[ωι ΙΙC   Πασίαι γραμμάτων ἐνκολ-
άψιος κηνκαύσιος Ξ·::::·Ι   Ἀρισ[τ]ά-
ρχωι καλυμμάτων ΞΞ::·   ἐφόδιον
Σωταίρωι ::   κάρυκι Αἰσχίναι -:   Δαμο-
φ]άνει κλαικὸς -:   Σωταίρωι ἐφόδιον ·
ἐς] Αἴγιναν δαπάνα -::   Ἀντιλόχωι
καλ]υμ(μ)άτων γραφᾶς Ξ·:::ΙΙΙ   Ἰσοδάμωι
θυρ]ᾶν σιδάρου Ξ:ΙΙ   Εὐκλίνωι κηροῦ :Ι
β[ο[λ]ίμ[ου Σ]ωταίρωι Ξ:·ΙΙΙC   ἀγωγᾶς :·   ἀγγέλωι
[ ]   Ἀντιμ[ά]χωι ·ΙC   Πρωταγόραι κυαμίου :::ΙΙ
Πυρσωνάχωι βολίμου :::ΙΙ   Ἀρισταίωι θυρᾶ-
ν] ἀκέσιος [.]Ι   Ἀρισταίωι ξύλων ποδαφορ-
ᾶ]ς ::   Φειδέ[λα]ι κόλλας ·   Ἀρισταίωι θυ-
ρ]ᾶς κατ(τ)ώσιο[ς] καὶ κασ(τ)ᾶν παροχᾶς ·
::::·   ὀφίων [ἐνκα]ύσιος ἐπὶ τὸ γυργάνιο-
ν ΙΙ   Λυσ[ίων]ι κάρυκι :::   Φίλωνι Ι   Ἀρισταῖο-
ς] εἷλα[τ]ο τοὐπίλοιπον τοῦ κεραμ[κ]οῦ κε[ρ]αίμου
κερ]α[μ]ῶσαι ΞΞ::·   γ[ρ]οφίδων :C   ξύλων ἐ(τ)φο-
ρ]ᾶς :·ΙΙ   Πασιθέμι θυρᾶν ἐκ(κ)αθάρσ[ι]ος ::   Ξί-
[ν]ωνι βολίμου -::::·C   Πραξί[ωνι ἀγωγᾶ]ς ⁝
Ἰσοδάμωι δεσμῶν ....σι Ξ·   ἀ[πο-
τομᾶς ⁝   Εὐκλίνωι ἐφ[ό]δια ·   ἀγγέλωι ΙΙΙ
κάρυκι Λυσίωνι -:   Ἀρ[ιστ]αίωι στεγάσιος
[.]Ι   ἀγγέλωι Εὐαίνωι ⁝   [Ἀρχεσ]τράτωι Ι

B III

Ἀριστταίωι κεραμώσιος τοῦ ναοῦ ΞΞΞ
ἐκ(κ)αθάρσιος Φειδοκράτει ·ΙΙ ἀργίλωι Μίλετι ΙΙΙ Ἀντιμάχωι ·ΙΙ< Δαΐππωι
ἰφόδια ::: Αυτίωνι ἐς Ἀθάνας :::: Αυτίωνι ἐς Κόρινθον :ΙΙΙ Δαμοφάνει
τροχίων :·ΙΙΙ< γλυφίδων :::·ΙΙΙΓ κάρυκι Ι< Ἀριστταίωι γραμ(μ)άτων ἐνκοπᾶς –
πρεωνίμων Θράτωνι ·ΙΙ Ἀριστταίωι στέγας καθαρίσιος :·Ι Νικαίωι κλαϊ-
κός · Εὐτύχωι κλαίθρου ΙΙΙ Εὐκράτει γόμφων ἐς τὰς λεοντοκεφαλάς
ΞΞ:·Ι κάρυκι ἐς Κόρινθον Θράτωνι ::: Ἀριστταίωι ξύλων ἐσφορᾶς ·ΙΙ ἀργί-
λου ΙΙ< παρδείγ[μ]ατος μακέλλου Ἀπολ[λ]οδώρωι –::· Δαΐππωι ἰφόδια :: Ἀριστ-
ταίωι κλίμακος ἐσφορᾶς · Ἀριστταίωι θ[υρᾶ]ν ἀκέσιος : κάρυκι ποὶ Θεόδοτον Ἀρι-
σταίωι ::::·ΙΙ Ἀριστταίωι κλίμακος ἐργασία[ς]: σιδάρου ποὶ τὸ μάκελλον Φρίνωνι Ξ
Κα(λ)λιδίκωι λευκαίας ΞΞ: ἀργίλω[ι] ἐς Ἑρμιόνα ·ΙΤ ἀργίλωι ἐς (Ἑ)ρμιόνα ·Ι
ἀργίλωι ἐς Κόρινθον : Δαΐπ(π)ωι ἰφόδια : Ἀριστταίωι θυρα[υ]ροῦ ἐργασίας ΞΞΞ
δακτυλίων καὶ ἐπιούρων ἐς τὸ μάκε[λ]λον Ἀντιφάνει ΞΞΞ:::: Πασιθίωι μισθοῦ
ποὶ τὰ ἐνποίησις –: Βολίμου Ξένωνι –:Ι[ ]ΣΣ ἐργυγᾶς ·ΙΙΙ<ΣΣ κάρυκι ἐς Κόρινθον [ ]
Ἐκτορίδαι παρδείγματος λεοντο[κ]εφαλᾶν ἐνκαύσιος –::: ξύλων
ἐσφορᾶς Ἀριστταίωι ·ΙΙ ἐργίλωι Ι Ἀ[ρι]στταίωι στεγάσιος : Κλεινίαι θυρῶν
λευκάσιος · θυρῶν φορᾶς Ἀ[ρ]ιστταίωι ΙΙΙ

Dubitari nequit, quin recte censuerit Cavvadias stelam nostram continere rationes de construenda aede ea, ante quam sit reperta, Aesculapii scilicet. Neque minus cum e litteratura tum ex orthographia constat, scriptam eam esse ineunte saeculo quarto; recepta enim iam est scriptura Ionica, sed novum morem nondum inveterasse probant O et E persaepe ad significandas vocales longas sive diphthongos adhibita. Consumptos esse ad aedificandum annos quattuor et dimidium apparet e mercede Theodoto architecto soluta (vs. 9. 31. 54. 104. 110), qui recepisse quidem refertur in annum 353 drachmas i. e. unam drachmam in diem. Quod vs. 112 insuper Theodoto penduntur drachmae septuaginta, id Bruno Keil recte revocasse videtur ad supplementum mercedis ortum ex annis intercalaribus duobus, quos aedificationis tempus comprehendisset, et e pensione non plena in annum quartum soluta, in quem receperat drachmas tantum 350 (vs. 105). Si, quod statuit Cavvadias, drachmae hae septuaginta repraesentarent mercedem dierum totidem, qui accessissent ad tempus consumptum, id, ut credendum est, non minus esset indicatum quam in pensionibus reliquis omnibus temporis spatium, in quod valerent, est indicatum.

De aedificationis aetate non multum lucramur e narratiuncula allata a Gurlittio, quam tradit Cicero, De nat. deorum III 34, 83: »(Dionysius maior) *Aesculapii Epidaurii barbam auream demi iussit: neque enim convenire barbatum esse filium, cum in omnibus fanis pater imberbis esset.*« Quod si verum est, non serio id iussisse tyrannus est credendus, sed ut faceto dicto deos irrideret; iocus emanatus fuerit, cum anno 368 Dionysius Lacedaemoniis classem auxilio misit (Xenoph. Hellen. 7, 20), ut ante hunc annum, certe ante eius mortem a. 367, statua aedesque iam fuerint perfectae. Accuratissime aedificationis tempus annis 399 et 395 circumscribere posse sibi visus est B. Keil, sed vereor ne subtilioribus argumentis usus sit quam certioribus. Ex aetate Timothei sculptoris memorati in versibus 36 et 90 indicium temporis petere conatur Foucart: eundem esse, qui cum aliis in sepulcro Maussoli regis fuerit occupatus (Plinius n. h. 36, 31); Maussolus autem cum mortuus sit anno 353 statuariorumque opera anno 351 certe iam incepta, Timotheum Epidauri artem exercere potuisse vix ante annos 375—380; ergo his fere annis contineri aetatem tituli nostri. Sed fatendum est e nomine satis trito non constare eundem esse virum, contra huic sententiae probabilitatem parari modo posse, si aliunde concentus temporum monstretur, quod quidem revera fieri posse duco. Elucebit enim templum vel recentius esse quam credidit Foucart aetatemque anno 370 antiquiorem reconciliari vix posse cum aetate tholi, cum qua quaestio de nostri aedificii tempore arctissime sit connexa (vide quae praemonebimus commentario tituli n. 1485).

Constat, ut intellexit Cavvadias, initium scripturae contineri parte *A* I; incipit enim a fundamenti constructione. Neque minus recte observavit, *A* II et *B* II scripta esse post singulorum laterum columnas latiores, quippe quarum versuum fines hic illic respiciantur in collocandis illorum initiis. *B* III non continuare *B* I patet e spatio interiecto vacuo: cum ad ea, quae scribi coepta erant in parte *B* II, spatium non sufficeret, transiit lapicida ad columnae latioris partem inferiorem, quae vacua erat. Scripturae igitur ordinatione nulla relinquitur dubitatio quin rationum sicut initium etiam teneamus finem.

Versuum numerationem ita instituit sospitator Epidauri, ut sequeretur ordinem, quo singulos credidit exaratos esse: *A* I, *B* I, *A* II, *B* II, *B* III. Non quidem eum fugit pensiones singulas eo modo esse divisas, ut in *A* I et *B* I referantur maiores, in *A* II, *B* II, *B* III minores. Exempla affero pauca sed luculenta, e quibus cognoscatur, in columnis altera iuxta alteram positis agi de constructionis partibus iisdem: *A* I vs. 32 tigna comparantur drachmis fere 280, *A* II vs. 167 tigna componuntur drachmis duabus; *B* I vs. 73 lateres emuntur, *B* II vs. 206 componuntur lateres; *B* I vs. 75 φάρξις τοῦ ναοῦ constat drachmis 87, *B* II vs. 253 ἆλοι ἐς τὰ φάργματα emuntur drachmis 8 obolis 4; *B* I vs. 80 κέραμος dr. 313, *B* II vs. 205 κεράμου ἀκέσιος (deest pretium); *B* I vs. 108 extr. λεοντοκεφαλᾶν ἐνκαύσιος κτλ. dr. 563, *B* III vs. 303 παρδείγματος λεοντοκεφαλᾶν ἐνκαύσιος dr. 16. Manifesto in universum quidem pensiones in *A* I et *B* I relatae antecesserunt minores ad easdem constructiones pertinentes, sed id sequi e rerum natura, assignatas autem esse pensiones singulas singulis columnis non secundum temporis ordinem sed ad solam pecuniarum magnitudinem, probatur locis, quos ultimo composui loco: exemplo enim capitum leoninorum patet prius colorem esse inustum quam ipsis. Quae cum ita sint, nullo numerationis modo exprimi potest verus scribendi, nedum laborum ordo; ergo ne numerorum ab editoribus prioribus omnibus adhibitorum mutatione incommoditas haud mediocris lectoribus pararetur, retinere eos poteram, licet propius ad veritatem accedat ordo hic: *A* I, *A* II, *B* I, *B* II, *B* III.

Iam inquiramus in rationum nostrarum naturam. Non sibi constant in singulis redemptoribus significandis; cum verbis enim ὁ δεῖνα εἷλετο, quae sequitur designatio laboris sive mercis casu accusativo data, alternant mera virorum nomina posita casu dativo, ad quem res praestita aut casu genetivo additur aut omnino tacetur. Quam diversitatem ne quis dicat verba sola attingere non rem, moneo non aeque se habere in utroque modo adhibendo singulas stelae partes, quas institutas esse secundum rerum relatarum diversam naturam, pretium scilicet, iam monuimus. In partibus enim principalibus *A* I et *B* I dativus redemptoris non occurrit nisi vs. 21 (bis). 50. 51 sq. 56. 57. 87. 103. 104. 107 sq. 109. 110. 112; contra in *A* II, *B* II, *B* III rarissime reperitur εἷλετο: vs. 234. 261. 281. Omnis tamen eximitur dubitatio, si consideramus sponsorem unum vel plures semper fere indicatos esse ubi dictum sit ὁ δεῖνα εἷλετο, nusquam fere ubi habeamus dativum nominis: quod casui tribuere nemo volet. εἷλετο (sicut in rationum tholi latere *C* et in titulis n. 1487. 1488. 1492 ἐλωνίωι) significat »*is se recepit laborem*«, quem si non rato tempore sive non bene redemptor confecerat, multa ei erat solvenda igiturque sponsores ab eo postulabantur. Duplex igitur est stelae ratio: partim relatae sunt summae quae solutae erant, partim quae solvendae, quod iam a Cavvadia observatum confirmatur verbis, quae sunt vs. 9. 111: Θεόδοτος s. Ἀττίας ἔχει μισθόν; vix enim aliter intellegendum ἔχει nisi id opponi pensionibus futuris. Iam sequitur titulum non uno tempore tunc esse exaratum cum constructio perfecta esset, sed paulatim certis temporis intervallis constitutis, e. g. unoquoque mense, singula descripta esse

e tabulis, in quibus quotidie sine discrimine magistratus referrent summas, quas solvissent et ad quas futuro tempore solvendas se obligavissent.

Manifesto ut ad certa opera suscipienda nomina profiterentur publice per praecones, quorum mercedes persaepe memorantur, invitatabantur redemptores, e quorum numero cum iis, qui selecti erant, pactio facta est. E pretiis subtilissime computatis, sicut habemus vs. 32 sq. drachmas 299 obolos quinque, vs. 55 drachmas 799, verisimillime conclusit Cavvadias, labores adiudicatos esse iis, qui minimum inter competitores statuissent pretium. Opera alia mandata sive res emptae sunt sine publica indictione arbitrio praefectorum aedificationis: praeter ea, quorum redemptor sive venditor casu dativo sponsore non addito est indicatus, ea quae redemptore omnino non designato casu genetivo significantur, ut *πέλλας* vs. 50, *χηνίου* vs. 86. Quod consentaneum est maxime licuisse praefectis in parvis laboribus, qui relati sunt in partibus *A* II, *B* II, *B* III.

Ut ea quae protuli facilius examinari possint, affero unicum esse locum, in quo sponsor indicatus est redemptoris casu dativo positi, vs. 109 sq.; coniecerim eum pecuniam accepisse, antequam laborem perfecisset. Ubi *ὤλετο* dictum, sponsor praeter locos tres omnes huc pertinentes columnarum angustiorum: vs. 234 sq. 261 sq. 281 sq., in quibus non opus fuisse sponsoribus facile intellegitur propter exiguitatem pretiorum, deest tantum vs. 43. 44. 64; 72. 73. 93; 27 in. (vide commentarium). 48. 87, e quibus novem locis terni (quos anteposui) pertinent ad eosdem redemptores Sotaerum et Damophanem: dixeris igitur a sponsorum datione praeter morem exemptos esse viros fidei et diligentiae consensu universo spectatae.

Subicio conspectum notarum pecuniae:

X drachmae mille
Β » centum
- » decem
⊢ drachma una
I obolus unus.

Haec per se indubia; posteriores quoque respicio rationes in oboli partibus explicandis, in quibus nihil videtur mutatum esse, quod contra in drachmis designandis factum est (cf. praemonita titulo insequenti).

Quin C sive < sicut Athenis significet oboli dimidium, non est dubium, semper enim proxime sequitur post oboli notam; neque magis dubitabimus quin T, id quoque sicut Athenis, quarta sit oboli pars, *τεταρτημόριον* (vide Br. Keil, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 64). Quadrat certe, quod summa expensorum relatorum n. 1485 vs. 132 ⊢::::IIIIC et ⊢IIICT necessario aequat accepta (vs. 127) Ξ⊢IIT, sic enim efficitur 18 dr. 4½ ob. + 1 dr. 3¾ ob. = 20 dr. 2¼ ob. — Aeque constare videtur notam quoque ᵡ convenire cum usu Attico, ut significet chalcum unum (v. tabulam Marathoniam, quam tractavit Boeckh, *Kleine Schriften* 6, 652); occurrit in tituli n. 1488 versu undecimo (et in fine tituli n. 1487) dupliciter, in versu trigesimo nono ter positum. — Σ n. 1484 vs. 302 et n. 1485 vs. 50 dupliciter, hic quidem post C, est collocatum; significat igitur nummum dimidio obolo minorem. Idem valet de Γ (n. 1484 vs. 221: <Γ), quod Cavvadias sumpsit notare chalcos quinque, Keil quintam oboli partem. Quarum sententiarum rectam esse priorem probare videtur nummus argenteus Argivus grammorum 0,25, quem edidit Imhoof-Blumer, *Griechische Münzen* 9; signatus enim est Γ, quod patet nullo modo significare posse quintam oboli partem, sed unice, ut statuit editor, chalcos quinque, neque verisimile duxeris discrepavisse usum Epidaurium, cum quo convenire etiam vides notae X significationem. Obolum Argivum vir in scientia nummaria eminentissimus comparato nummorum servatorum pondere statuit fuisse obolorum minimum sedecim (quem minimum numerum verum esse vix duxeris), fortasse etiam viginti. Epidauriae pecuniae pretium quin aequarit Argivum (*ἀργύριον Ἀργολικόν* n. 1485 vs. 123. 126), vix quisquam dubitabit, atque convenienter cum Imhoofii de obolo Argivo doctrina obolum Epidaurium elucet e tituli n. 1485 versu 310, quem sine dubio recte supplevit Cavvadias, divisum fuisse in plus duodecim chalcos, plus quam novem testatur etiam n. 1488 vs. 45. Si fuissent viginti, notae T iuxta Γ non foret locus; omnia videntur quadrare, si sumimus fuisse chalcos duodeviginti, Σ autem notare nonam oboli partem sive chalcos duos.

Restat ut dicam totam summam pensionum servatarum, si pecuniarum partim deletarum neque certa ratione supplendarum computatur minimum quod scriptum fuisse potest, plane deletarum computatur nihil, esse drachmas 94408, quam igitur summam verus sumptus haud mediocriter superavit.

Iam ad singula explananda accessuro monendum mihi est Cavvadiam, qui praesertim in altera editione ruinis ipsis diligentissime comparatis admirabili acumine et industria fundamenta iecit sanae explicationis, etiam in verbis plurima recte expedivisse, ut omnia ei debeantur supplementa, quorum non indicabo auctorem.

Vs. 1 *στοιβά* »*fundamentum*« Cavv. — Vs. 5 restitui e versu quinto decimo. *λατομία[ν τομὰν καὶ ἀγωγὰν* nimis longum Cavv., quem sequuntur omnes. Redemptores Corinthii tres (ut adnotat Cavvadias) Lycius (vs. 5. 18), Euterpidas (vs. 14. 27), Archicles (vs. 16) ministraverunt et transportaverunt lapides poros e patriae suae metallis oriundos, *Κορινθίαν πέτραν* (n. 1485 vs. 11), e qua materia constructum erat totum templum excepto pavimento et tecto. — Vs. 6 *περίστασις* »*porticus quae circumvallabat aedem*« Cavv., quam explicationem rectam esse constat e tituli n. 1485 versibus 60. 163. Aliter interpretatus erat Fabricius, De architectura Graeca 48. — Vs. 7 supplevi *ἐ]πιφα[νίες*; Cavv. (et Baun.) *τὰ [....]φα]ς καὶ τὰς κρη]πῖδας*. — Vs. 9 post mercedem architecti annuam Cavvadias dubitanter in proecdosi proposuit *ἔγγυος Δᾶ]μος*, quae cum excedere spatium intellegeret, non quidem ausus est in transscriptionem recipere et recte repudiavit Prellwitz, minus prudenter inseruit Baunack, qui ut litteras deletas aestimet, hic et alias mire comparat litterarum totum numerum quem continent versus alii, cum re vera iudicium pendeat e litterarum servatarum collocatione et spatiorum inter eas interiectorum amplitudine. In altera editione non sibi constitit Cavvadias, sed Baunackium est secutus (item Michel). Desunt maxime litterae tres; erat igitur post numeros nihil praeter nomen perbreve, e. g. *Σῶ]μος*, ut viri omnino non fuerint definiti. Quod mirum foret, si essent *ἔγγυοι*, quorum nomina nusquam in titulo hac carent designatione, neque sane horum virorum ullus ut sponsor recurrit. Crediderim ad primam pensionem architecto solutam relatos esse aedificationis praefectos (»*Baucommission*«). — Vs. 10 post *Δαμο* deletae sunt litterae duae sive fortasse tres. Tum supplevi *Ὀρθ[ι]χος*. — Vs. 11 *στορὰν τοῦ σακοῦ*. *cellam* significat *σακός*; *στορὰν* censet Cavv. designare lapides suppositos tabulis pavimenti calcariis, in versu 33 agi de porticu. — Vs. 18 scripsi *[Ἐφ]αλκες*; cf. variam lectionem. — Vs. 19 Cavvadias perbonum supplementum suum sic probat: Euterpidas (vs. 14—16) accepit drachmas 6167 pro dimidia lapidum parte eorumque vectura; Archicles (vs. 16 sq.) pro altero lapidum dimidio plus quam drachmas 4400. Restat igitur vectura alterius lapidum dimidii. Cuius pretium servatum si addimus ad 4400, habemus drachmas 6000; nummi igitur addendi vs. 18 in. ad pretium lapidum, in fine versus 19 ad pretium vecturae effecerunt drachmas 167. — Vs. 24 proposui *Δαμέα*. — Vs. 27 in. cum manifesto desit spatium ad indicandum pretium et sponsorem, hic sine dubio omissus erat. — *σκυρὰς* bene interpretatur Cavvadias *lapides in partes parvas dissectos*, laudans Pindar. Pyth. 5, 93 *ἱππόκροτον σκυρωτὰν ὁδόν* cum scholio. — Tum ΙΣ, quod clare scriptum est, recte Cavvadias sumpsit mero errore exaratum esse pro *ἰς*. — Vs. 29/30 *τοῦ σακοῦ τὰν καταξοὰν τὰ ἐν[δοι] τοῦ Συρίσκου* oppositum est vs. 85/86 *τοῦ σακοῦ καταξοὰν | τὰ ἔξω* (Cavvadias). — Vs. 32 *Δα[μό]χ]ος*, quod scribit Cavvadias, est certum. Haesitat Baunack inter id et Prellwitzii *Δα[μον]θος*, sed constat fuisse ΟΟ, non ΘΟ. — Vs. 33 *στορὰν*, cf. adnotata ad vs. 11. — Vs. 36 in numerorum lacuna erat aut ΒΒΒ aut ΒΞ (latum exaratur Ξ, angustum Β). — De Timotheo sculptore confer praemonita; confecit quoque aetomatis alterius acroteria (vs. 90 sq.). *τύποι* secundum Foucartum sunt statuarum in aetomatis collocatarum et acroteriorum exempla. — Vs. 39. »*L'ἐργαστήριον était construit de petits fragments de pierre* (l. 27). *On devait donc revêtir les murs d'un enduit épais* (*ἄλοιπις*) *et puis le recouvrir d'un enduit mince de stuc ou de couleur quelconque* (*κονίασις*). *Le mot ἄλοιπις provient d'un verbe ἀλίνω* (= *ἀλείφω*); *cf. les mots περιαλείψει et ἀλοιφή et ἀλοιφάς dans l'inscription relative à la construction des murs d'Athènes*« (C. I. A. II 167 [vs. 81. 85]). Haec Cavvadias. — Vs. 41 in. *περιστάσει* dativus vulgaris, contra vs. 6 *περιστάσι*. — extr. *Εὐάνθη]ς*: cf. variam lectionem. — Vs. 42 in. desunt post indubium Σ litterae tres aut, si litterarum una erat Iota, quattuor. Verisimile est *Ἐχέ]τιμος*, quod ut redemptoris nomen mox rediit (vs. 52), sed fuisse non minus potest *Ἀντί]μος*, *Θεότ]ιμος*, *Φιλότ]ιμος*. — Monet Prellwitz *ὑπωροφία* eandem rationem habere ad *ὀροφά* atque *ἐπώνυμος* ad *ὄνομα*. Baunack laudat titulum Delium *Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 393, vs. 51: *τοῦ ναοῦ τοῦ πυρίνου τὰν ὑπωροφίαν ἐργάσασθαι καὶ ἐπιθῶναι παρέχοντας --- ἐπὶ ἂν δεῖ πλὰν ξύλων καὶ κεραμῶν*, qui locus docet »*que ὑπωροφία désigne la charpente comme une toiture inférieure qui*

supporte les voliges et les tuiles de la couverture. Par conséquent ὀροφὰ ἁ ὑπένερθε (l. 46) doit désigner la plate-forme de la toiture, le plafond, qui se compose des poutres et des caissons (Cavvadias). — Vs. 43 *χοινίκη* Baunack interpretatur loculamentum aeneum, in quo se torquebat cardo utrimque foribus immissus, nisus glossa Hesychii *χοινίκη· τοῦ τροχοῦ, ἐν ᾧ στρέφεται ὁ ἄξων*. — Vs. 44 de *πελέα*, forma antea ignota, iuxta *πτελέα* (sicut e. g. *πόλις, πόλεμος* iuxta *πτόλις, πτόλεμος*) cf. R. Meister, *Griech. Dialekte* 2, 260. — Vs. 45 Θρασυμήδης: cf. n. 1172. — Vs. 46 *τὰν ὀροφὰν τὰν ὑπένερθε*: vide adnotata ad vs. 42. — Vs. 46 extr., cum vs. 63 et 262 sit *τὰ διαπτύλων θυρώματα*, constat per errorem lapicidam addidisse N (de falsa lectione Baunackii vide variam lectionem). Cavvadias[1] in locis modo allatis (vs. 47 falso dederat *διαπτύλωτον*) scripserat *διαπτύλων*, quod deseruit pro Baunackii *διὰ πτύλων*, sed in *τὰ διὰ πτύλων θυρώματα* quomodo interpretemur praepositionem non video. *διάπτυλα* est in titulo aetatis Romanae Pergameno n. 295*a* (p. 505); secundum testes a Ducangio allatos vox *τὰ διάπτυλα* apud Byzantinos indicat cancellos, qui separant *τὸ ἄδυτον* a reliqua ecclesia: vertendum igitur etiam in titulo nostro erit »*cancellorum* (nescio quorum) *porta*«. Teste versu 262 opus erant scalae, ut ad hanc portam perveniretur. — Vs. 48/49 in exaranda pecuniae designatione vitium est commissum. Verisimillime censet Cavvadias drachmas et obolos, cum falso indicata essent in fine vs. 48, correcta esse versus sequentis initio. — Vs. 49/50 ad *τροχιλείων* ex inscriptione Attica (C. I. A. I 324 fragm. *a* vs. 22) et Delia (*Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 397) laudat Baunack *ἡ τροχιλεία*, cuius cum genetivus Doricus foret *τροχιλειᾶν*, fuisse formam quoque vocis generis neutrius recteque se habere in Platonis Republica 397 *A* et apud Athenaeum 5 p. 208 *E* accentum *τροχίλειον*. — Vs. 50 *κόλλας* et hic et *τοῦ κολλατικοῦ* memorati in versu 69 miramur ingens pretium. Cum utrumque adhibitum esse dicatur ad portam, non dubitabimus quin designata sit materia (»*Kitt*«) quae ligno agglutinaverit ebur, quo ample portam ornatam fuisse constat e versu 65, ut valde sit dolendum, quod quomodo parata sit ignoramus. Vile gluten vs. 277 constat drachma una. Cum secundum versum nostrum glutinis sumptuosi usus etiam fuerit *ἐς τὰν ὕλαν τὰν ὑπένερθεν*, confirmatur Cavvadiae explicatio, secundum quam significatur celli et prodomi tectum, quod cum nullum eius repertum sit fragmentum constructum fuerit e ligno. Nam et *τᾷ ὕλᾳ* nunc credenda sunt affixa fuisse ornamenta splendida. — Vs. 53 in exemplo corrige typothetae errorem ⁝⁝⁝ pro ⁞⁞⁞; tum Ἀτλατίδας (item vs. 101) orthographia vulgaris pro Ἀτλαντίδας: cf. Kretschmer, *Vaseninschriften* 164. — Vs. 54 per errorem I exaratum non post, sed ante ᐧ (Cavvadias). — Vs. 57 *προτώπων* pendet a *καλυμμάτων*: tecti laquearia ornata erant faciebus humanis e ligno ut videtur sculptis ab Axiocho et Damophone (vs. 67 sq.), laquearia ipsa facta ab aliis (vs. 57 sq.) picta esse dicuntur vs. 77. — Vs. 59/60 *τοῦ ὑποδοκί[ου* Cavvadias censet significare statumen tignorum, quae formabant tectum. Ad constructionem *τοῦ ὑποδοκίου* vs. 233 sq. pensae sunt drachmae non plus decem. — Vs. 61 *τὰς θύρας ἀμφοτέρας*: cf. adnotata ad n. 1488 vs. 25. — Vs. 62 Ἀριστο[κλε]ίδας meum est; v. variam lectionem. — Vs. 63 *τὰ διαπτύλων θυρώματα*: cf. adnotata ad vs. 46. — Vs. 65 *δῆ* scriptum sine iota, quod legitimum in titulo Dorico; cf. adnotata ad n. 950 p. 220. Tum in *πεί*, quamvis spatium sit amplissimum, omissum est iota per errorem; recte se habere *πέ* putat Baunack. — Vs. 68 *καλυμμάτων προτώπων*: cf. adnotata ad vs. 57. — Vs. 74 *γιγλύμοις*: traditum esse in libris scriptis et *γίγλυμος* et *γίγγλυμος* monet Prellwitz. — Vs. 75 ad *φάρξαι* laudat Cavvadias C. I. A. I 319 vs. 20 sq.: *φάρξαι τὸ βάθρον τοῦ ἀγάλματος καὶ τὰς θύρας*. — Vs. 77 *καλύμματα ἄνευ προτώπων γράψαι*: cf. adnotata ad vs. 57. *ἄ[νευ] πρ.* Cavv.[1], sed cum *ἄνε[υ]* dederit Baun., id accepit Cavv.[2] Certum est fuisse *ἄνευ*. — Vs. 78 primo numerorum loco aut X erat aut ⊞. — Vs. 79 *ἄσπιδα καὶ ἐπισπαστῆρας*: »*Thürriemen und Thürring*« putat Baunack, laudans ad prius Hesych. *ἀσπίδα· σκεπάστριον ἢ ὅπλον*. N. 1488 vs. 9 *ἀσπίδες* pertinent ad *δακτυλίους* quosdam. Ibidem vs. 22 sunt *ἀσπίδες ἐπιθύριοι*. — Ad *ἄνω*. Cavvadias affert e titulo Delio *Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 397 *κλειδα ποιήσαντι ἀνώπαιστον*. — Vs. 80 Ἰκα[δ]ίων Prellwitz, quod accepit Cavv.[2], qui in procedosi transscripserat Ἰκαδίων, recte dicens utrumque posse legi. — Vs. 81 Θηρ]ών supplevit Baunack. — *κονίασις*: cf. adnotata ad vs. 39. — Vs. 83 *κάλχας*. Laudat Cavvadias C. I. A. I 322 vs. 90: *τὰς κάλχας τὰς ἐπὶ τοῖς ἐπιστυλίοις ἐξεργάσασθαι*. *Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 395 e titulo Delio: *τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος τῆς ὀροφῆς τὰ κρίνα λευκώσαντι καὶ τὰς κάλχας χρυσώσαντι*. — Vs. 86 Ὀλπίδας. Fortasse recte Br. Keil (*Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 32) emendat Ὀλ(γ)ίδας. Baunack scribit Ὀλπίδας; Prellwitz (et Kretschmer, *Wochenschr. f. Philologie* 1891, p. 731) dubitanter Ὀλ(υμ)πίδας. — Vs. 89 »*κερκίς est, semble-t-il le τύμπανον avec les γεῖσα qui l'entourent. Αἰετός est la κερκίς surmontée des ἀκρωτήρια, ἀγκῶνες et παραιετίδες*« (Cavvadias). Tympanum *κερκίς* fuerit dictum de forma acuta. — Vs. 90 restitui Φιλοκλί[δ]ας. De terminatione *κλίδας* pro *κλείδας* cf. Blass, *Aussprache des Griechischen* 58. — In fine *τἀκρωτήρια* scribit Prellwitz, nisus versu 102, sed e spatii ratione id probari nequit. — Vs. 92 *χορόν coronam* interpretatur Cavvadias, laudans Hesych. *χορός· κύκλος, στέφανος*. — Extr. Ἀγία]|ων restituit Baunack, qui sponsor item cum Pythocle coniunctus occurrit etiam vs. 47. Fuisse quidem etiam potest quod Prellwitz coniecit e versu 108 Λαμίδ[ων. — Vs. 92/93 *ἔργωνες* | Θ[εό]τιμος Cavv.[1.2]; *ἔργωνες* totum in versu 92 collocat etiam Baunack, suo iure dicens, pro *ες* spatium vs. 93 inter Θ et T interiectum esse nimium. Scripsi *ἐργω]|ν[ες Εὐ]τιμος*. — In fine versus 93 collocant totum verbum *θυρώματι*, sed spatium non sufficit. — Vs. 97 constitutio eorum quae sunt ante ΘΘ mea est. »*γόμφωμα stamnatura* Hieracosoph. p. 147 *A*« (Hase in thesauro Parisino). — *ἱμάντων*: cf. E. Fabricius, *Hermes* 17, 1882, p. 581 (agit de sceuotheca Philonis Atheniensi): »*Über die Giebelbalken ... der beiden Langseiten werden zunächst die Dachsparren gelegt ... Die Sparren kreuzend, also in der Längerichtung des Daches, folgen die ἱμάντες, ... Latten ... Auf Dachsparren und Querlatten werden schliesslich mit eisernen Nägeln die καλύμματα festgeschlagen*«, et re vera nullo negotio transscribi poterat *ἅλων*. — Deinde Cavvadias scripsit Θεό[τιμος(?) *ἕλετο ἀκρωτήριον ἐπί*, quo supplemento rectam eum iniisse viam certum esse dixeris e versu 91, sed ut spatii rationi satisfiat, nomen longius quam Θεό[ν poni nequit, de quo igitur in catalogis artificum inserendo vix dubitari potest. In priscam orthographiam haud raro idem recidit lapicida. Quod Prellwitz scripsit et post eum Baunack: Θεο[τίμου *τῶν ἀκρωτηρίων ἐπί*, id non solum nimis longum, sed iure suo opponit Cavvadias, sicut adiudicatione sculptori addicta sint alterius aetomatis acroteria, et hic expectandum esse *ὁ δεῖνα εἵλετο*. — Vs. 98/99. »*τὰ ἐναιέτια* patet intellegenda esse statuas in fastigiis templi collocatas« Kirchhoff ad C. I. A. IV 297 *a b* (p. 37), quod consentaneum est accepisse Cavvadiam. Miram aliam interpretationem proponit Baunack. — Vs. 100 *παραιετίδες καὶ ἀγκῶνες*. C. I. A. II 807 *b* (p. 103 sq.) referuntur *κεραμίδες αἱ ἐπὶ τὴν σκευοθήκην*, primoque earum loco *παραιετίδες ἡγεμόνες λεοντοκέφαλοι*, de quibus vide Boeckh, *Urkunden über das Seewesen* p. 406 sq. Differt locus noster, in quo ut substantivum adhibetur *παραιετίδες*: secundum Cavvadiam sunt *simae* ornatae capitibus leoninis (vs. 108. 294. 303), *ἀγκῶνες antkemia* simas coronantia. — Vs. 101 Ἀτλατίδας: cf. vs. 53. — Deinde scribendum esse Πυρ(ρ)ίας docet vs. 16. Denique Εὐκλ[ῆς Cavvadias, quod nomen sponsoris cum sit vs. 71, Εὐκλε[ι- Baunackii multo minus verisimile. — Vs. 104 in. Ἐλάφαντι lectio non dubia; bestiarum nomina haud raro induuntur hominibus. Extremum versum supplevit Prellwitz; merces annua tribus drachmis consueta est minor; cf. praemonita p. 324. — Vs. 105—107 quod contra tituli morem perhibentur a c c e p t a, id manifesto factum est, quia non fluxerunt e fisco ordinario publico, e quo sumptus aedificationis suppeditabatur. Collatae enim erant stipes voluntariae, ut *ἄλλοι χρύσεοι* conficerentur, qui ut valde probabiliter coniecit Cavvadias ornabant cellae portam, quam splendidissimam fuisse probat ebur in eam consumptum drachmarum non minus trium milium centum et quinquaginta (vs. 65). In versu 106 Ἀ(τ)θηναί in altera editione feliciter agnovit et [Αἰγι]ναίου supplevit Cavvadias, sed restant difficultates non parvae. In eodem versu certum duco verba *πὰρ Ἀπόλλωνος* inculcata inter *ἀργυρίου* et Ἀ(τ)θηναὶ *δραχμαί*, quorum turbant connexum, mero errore iterata esse e versu 105. Tum pecuniae Atticae usum, cuius in toto titulo non reperimus alterum exemplum, explicari non posse dixeris, nisi sumamus eam venisse Athenis, ergo recte supplevisse mihi videor *πὰρ Ἀπόλλωνος* [τ]Ἀ[θ]ηναίου (quod aptissimum ad spatium): contulit templi Atheniensis aerarium ad exornandum sacrum, de quo ante quinquaginta circiter annos erat deductum. In crasi non est offensio, habes enim vs. 102 *τἀκρωτήρια*, vs. 266 *κἠγγυηταί*, vs. 281 *τοὐπίλοιπον*. Praeterea ad stipem contulerunt viri privati Eubulus et Agemo, quorum alter ut sponsor refertur vs. 7. 48. 91, itemque stipes collectae sunt Hermione, ubi cultum Aesculapii floruisse testantur tituli n. 692. 718, neque dubitabis quin non minus quam Atticus deductus sit ab Epidauro. — Vs. 107 *μακελλΩ*: credendum est Ω exaratum esse mero errore pro Ο (cf. vs. 296). *μάκελλον* »*cancelli*«; affert Prellwitz e titulo Delio apud Dittenbergerum, Sylloge[2] 588 vs. 237

θύρας κανελλωτάς. — Vs. 108 sq. *λεοντοκεφαλᾶν ἐκποίησις*: cum redemptores ut nomen profiterentur indicerentque pretium laboris sunt invitati, propositum est exemplum a Hectorida factum (vs. 303), quod imitandum erat. Cf. adnotata ad vs. 100. — Vs. 111 Astiam censet Prellwitz fuisse *ὑπαρχιτέκτονα*, quod cum pensio ei soluta proxime referatur post architecti mercedem multo probabilius quam quod coniecit Keil (l. l. p. 96 sq.) eum collegii, quod praeesset aedificationi, fuisse *ὑπογραμματέα*. E versu 297 constat ultimo aedificationis tempore interdum abesse licuisse Theodoto; consentaneum igitur est ei concessum esse adiutorem vicariumque. Quod si ita est, plane nos ignorare patet, in quot tempus valeat summa drachmarum 275 sive obolorum 1650, quam Keil pendi putat in totum aedificationis tempus, unum obolum in diem. At apparet veri quam sit dissimile mercedem in annos quattuor et dimidium uni viro esse pensam. — Vs. 112 *κεραμίδος*: v. adnotata ad vs. 89. — Vs. 115 *Νεμέαι* locativus; item *Θίσβαις* vs. 251. Tum *γραφί]δων* recte restituisse videtur Cavvadias e versibus 282. 292. Vox nescio an significet *libellum*; Baunack eam interpretatur ut instrumentum scribendi, quod alias dicatur *κέντρον, γραφεῖον*. — Vs. 123 scribunt *Μνασιλλεῖ*. *Μνασιλλῆς* est vs. 3, *Μνασικλείδας* vs. 54; id praetuli, quia vs. 121 sq. est Portagoras, qui item vs. 52 paulo ante Mnasiclidam refertur. — Vs. 131. 132 proposui supplementa (cf. vs. 292); item vs. 141 (cf. vs. 43. 62. 73); item vs. 146 (cf. vs. 51. 241 sq. 247); item vs. 147 (cf. vs. 5. 18. 24); item vs. 154. 158. 159. Item supplevi vs. 160; *ἐκπλοξις* est in titulo Delphico *Bull. de corr. Hell.* 23, 1899, p. 565 vs. 6. 8. 16. — Vs. 163 emendandum erat *ἐν Κορινθίοις* Baunackii. — Supplevi vs. 168. 170. 171 extr. — Vs. 172 *Φίλωνι [πλω(?)]θεύντος* dederat Cavvadias[1], quod ita correxi, ut optime quadrent et spatium et vestigia. — Vs. 174 restitui: bis (cf. vs. 175) nuntius Tegeam est missus. — Vs. 178 *δεπά[ν]||ν* supplevit Baunack (versus columnae ultimos non usque ad finem perduxit lapicida). — Vs. 184 *Πόνω* scripsi, nam si Γ sumimus ad indicationem pecuniae, ex *Ἀπω-*, sive *Λωπ-*, sive *Δωπ-* vix iustum eliciendum nomen. — Vs. 185 scripsi *δεκα[ν]*, cf. vs. 196. 201. — Vs. 189 scribunt *Πει..κ*, sed melius Γ sumpseris ad pecuniae designationem. Tum inserui *ἀκγίλαι* (sive *κάρυαι*). — Vs. 192 tentavi, nisus versu 200 (et 252). — Vs. 193 *πλαί-[κος* Baun. Cavv.[2] (*πλαί[κω* Cavv.[1]). — Vs. 212/213 scripsi *Ῥά[π]|ώ(ε)ια*. — Vs. 214 *στέγασις* (recurrit vs. 287. 304): cf. adnotata ad n. 1485 vs. 60. — Vs. 217/218 *ἐς Ἄργος | δαπάνα*: cf. vs. 270. — Vs. 229 in exemplo dele A ante T per typothetae errorem insertum. — Vs. 233 *ὑποδοκίου*: cf. adnotata ad vs. 59/60. — Vs. 236 cum thesaurus dicatur instructus esse serpentibus, vs. 279 serpentibus gorgonei color inuratur, manifesto thesaurus ornatus erat gorgoneo. Cuius serpentibus e versu 240 elucet addita fuisse acanthorum ornamenta. — Vs. 246 extr. incertum num integra sit pecuniae designatio. — Vs. 247/248. 250 scribendum esse *προμνάμονι* non *Προμνάμονι*, elucet e versu 293. — Vs. 253 *φάργμα*: cf. *φάρξις* vs. 75. — Vs. 254/255 *Θίσβαις*: cf. adnotata ad vs. 115. — Vs. 272 in. restitui *θυρ]ᾶν*; de porta *τοῦ ἐργαστηρίου* paulo ante agitur vs. 255 sq., de portae refectione vs. 275, item de porta sermo est vs. 277 sq. — Vs. 273 *Βολίμου*, quod certum, restituit Baunack, idem vs. 277 *Φειδόλαι*. — Vs. 279: cf. adnotata ad vs. 236. — Vs. 282. Recte in ΕΦΟ|ΡΑΣ Sigma mero lapicidae errore omissum esse censent Cavv.[2] Prellwitz, vide vs. 295. 304. — Vs. 283 scripsi *Ἐκ(κ)αθάρσιος*; nihil in titulis frequentior quam haplographia consonarum geminarum. Baunack: »*ἐκκάθαρσις* — *d. i. ἐκκάθ. = ἐκκαθ.*« — Vs. 284 extr. supplementum Cavvadiae, si non certum, valde est verisimile. — Vs. 287 (et 304) *στέγασις*: cf. vs. 214 (in exemplo corrige ⁝ pro ⁚). — Vs. 294 *ἐς τὰς λεοντοκεφαλάς*: cf. adnotata ad vs. 100. — Vs. 297 nuntius missus ad Theodotum architectum, v. adnotata ad vs. 111. — Vs. 303 *παραδείγματος λεοντοκεφαλᾶν*: cf. adnotata ad vs. 100 et 108 sq.

1485 N. 25. Magna stela lapidis calcarii basi fulta a. 2,12 (cum basi a. 2,40). l. 0,79. cr. 0,13, reperta a. 1887 in aedificio aetatis Romanae *K* (de quo conferas lemma n. 1004) adhibita ut limen. Inscriptum est latus anticum (*A*), posticum (*B*), latus angustius dextrum (*C*). Latus *A*, quippe quod fuisset liminis superficies, in media parte plane est detritum; ad dextram insculptus est canalis latus 0,18, altus circa 0,04, in quo effecta sunt foramina ad immittendos postes; margo sinister compositus est e fragminibus minimum sex lacunis maioribus interiectis. In superiore parte aetatem tulerunt versus tantum octo difficiles lectu, in parte infima versus undecim, omnes mutili ad dextram. — Lateris *B* scriptura cum tecta fuisset, maximam partem bene conservata, nisi quod versuum summorum pars dextra est decisa ut lapis ad portae latitudinem adaptaretur. Usque ad versum 138 lineis duplicibus in utramque directionem insculptis effecti sunt campi quadranguli, in quibus versuum 1—118 litterae *στοιχηδόν* positae, a. 0,008; in versibus 119—123 litterae, quae maiores (a. circa 0,01) et latiores, *στοιχηδόν* ordinatae camporum quadrangulorum latitudinem non respiciunt; versus 124—141 non *στοιχηδόν* positi minus diligenter et tam confertim sunt scripti, ut e. g. versus 137 litteras contineat non minus 85 (contra vs. 119: litteras 50; vs. 122: litteras 49); inde a versu 142 litterae valde diducte diligenterque scriptae et *στοιχηδόν* ordinatae. — In latere *C* admodum male habito litterae multo reliquis minores (a. circa 0,005); versus singuli, qui *στοιχηδόν* non ordinati, continuisse videntur litteras fere viginti.

Stais, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1892 p. 70. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 242. (Br. Keil uberrime de titulo egit *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 20—115. 405—456. cuius dissertationis exempla seorsum expressa amplificavit totius tituli transscriptione et additamentis.) De lectione sua rettulit Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 160. Cf. Foucart, *Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 592. Th. Reinach, ibid. 20, 1896, p. 386. Robert, *Hermes* 32, 1897, p. 442. Haussoullier, *Revue de philologie* 22, 1898, p. 357. 23, 1899, p. 28. Dörpfeld, *Das griechische Theater* 130. Cavvadias, *Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ* 50 sqq.

Latera *A* et *C exscripsi* e lapide, contuli *B*, adiutus a Fredrichio; tum exscripsi ex ectypis.

[*Exemplum vide pag. 328—334.*]

Numerationem eandem institui atque Cavvadias, sed in lateris *C* versibus 233—300 cum versus laceros non omnibus locis totidem indicaverimus (uter erraverit mihi non semper liquet), non plane consentiunt numeri nostri. Stais minus commode uniuscuiusque lateris versus separatim numeravit.

Var. lect. Eas Stais lectiones, quas recte emendavit Cavvadias, non enumero; e lateris *C* miseris reliquiis notare satis habeo perpauca ea, quae alicuius momenti videntur esse. Vs. 1 nil amplius quam ΟΥΕΡΓΟ Stais, *τ]οῦ ἔργου* Cavv. || vs. 4 residua, quae sunt post ΝΚ, non indicat Cavvadias, ΟΟ.ΚΑ;ΕΑ;Ρ Stais || vs. 6 in pecuniae designatione Ⅱ omittunt || vs. 7 .Ι;ΚΑ.ΕΝΗΣΤΑ (nil amplius) Stais, ..*κα..νης τα* Cavv. || vs. 19 *ἀρχῶναι* sine uncis dat Cavvadias, errore sine dubio || vs. 25 in. ⅢⅡ Stais Cavv. Correxit Blinkenb. || vs. 30 Stais et Cavvadias non indicant residua, quae sunt post *θαλασσ-* praeter *ω*, Blinkenb. dat *ος* || vs. 32 inter ΡΑΤΟΛ et ΕΝΙΚΟΣ recte litteras deesse septendecim indicat Stais, duodeviginti Cavvadias || vs. 34 extr. post Ξ dat ΟΝ Stais, Ολ..... Cavv. || vs. 36 extr. ΓΕΝΤΕΛΗΙΚ Stais, ita quidem ut ΗΙ unius litterae occupet locum; itemque *πεντελικῶν* Cavv. Correxit Blinkenberg || vs. 38 in. .ΣΔΑΜ Stais Cavv., sed per errorem est ΣΛΑ vs. 40 in. in pecunia designata ⁝ omittunt Stais Cavv. || vs. 54 extr. ΩΙ (in unius litterae spatio) vix recte Stais || vs. 67 *ἱερὸν* Stais Cavv. Correxit Blinkenberg || vs. 78 ΔΕΞΕΛΙΑΣ Stais Cavv., sed per errorem est Ι^Α vs. 85 *Ἀπελλαίου* Cavv., sed ut recte indicat Stais, scriptum est ΛΛΛΑΙ vs. 86 *ὑπερμαχίαν τῶν* contra Staem non recte Cavv. || vs. 97 extr. Ω recte in margine collocat Stais (deerat Iota), *Δαιμόνι* Cavv. || vs. 99 *ἀ(π)ὸ* »*la stèle présente* λ *au lieu de* π« Blinkenb. ex errore cuius causa non indaganda, nam clarissimum est Γ. Tum ΤΩΜ recte Stais, *τῶν* Cavv. || vs. 107 »*λ]ίθων*; *au lieu de* θ *le sculpteur avait d'abord taillé un* π« Blinkenb., quae nota vereor ne profecta magis sit e coniectura de lectione facta quam e lapidis observatione. Non credo aliquid correctum esse, speciem autem laesae litterae Ο casu esse effectam; sin aliter, Γ quippe quod paene incolume clarissimum sit, correctum est ex Ο || vs. 111 post

Ἀττικά Stais Cavv. dant ·, quod fuisse credendum est, sed cerni non potest || vs. 123 et 126 ΘΞ· recte Stais, ΗΞ· Cavv. || vs. 129 ΡΞ· Stais Cavv. pro ΞΞ (in errorem eos induxit, quod posterioris Ξ linea inferior supra versum est elata, ut alias solet nota drachmarum decem, lineae superioris debilia sunt vestigia). Congruit igitur, ut necessarium, summa in versu 133 scripta, ubi lapicidam erravisse putant Cavvadias Blinkenberg || vs. 130 extr. ΤΩΝΑΙΘΩΝ Stais Cavv., correxit Blinkenb. || vs. 131 in. ..ΤΟ recte Stais, sic] τό Cavv. || vs. 132 Κρητί ·ΗCΤ Stais Cavv. Correxit Blinkenb. || vs. 137 in. Σαννίων ΡΞΞ Cavv., uncis in nomine (sicut vs. 135 in. Ἀρταμιτίου), per errorem sine dubio, non indicatis. In pecuniis Θ pro Ρ recte Stais Blinkenb. || vs. 145/146 ἰα'| ιαρίος recte Stais Blinkenb., ἰα||ὶ ἱ]αρίος Cavv. || vs. 148 ΒΟΛΑΣ Stais, βουλᾶς Cavv. || vs. 157 Ἀλκιβίου Stais Cavv., sed in lapide est ΛΑΚ || vs. 158 ΒΙΩΡ recte Stais, Ἀλκιβίου Cavv. || vs. 162 ἐξιδάκτμας Stais Cavv. Doleo quod nihil adnotavi ante lapidem; in ectypo post Ξ videtur non Iota fuisse sed Epsilon, cuius quidem maior pars deleta || vs. 173 in. ΣΕΛΙΔΑΣ Stais Cavv., sed per errorem est ΔΙΔ || non recte dividunt vs. 173/174 δ[απ]άν[α]|ς, vs. 174/175 Κλ[εάρε]|ος, vs. 175/176 Κα[ρν]ε[ίου | Ἀπ]ολλ. || vs. 175 ΡΘΘΡ uterque; sed per errorem ter scriptum est Η. Correxit Blinkenb. || vs. 192 nil nisi χωρ uterque || vs. 193 nil nisi χω... ἰα uterque || de versu 206 indicant nihil || vs. 207 plenius ας ευπροτΘ Cavv. || vs. 208 ΞΞΞ::: uterque || vs. 224 nil dant praeter αρχι || vs. 227 :ΤΑΝΔΕ dubitanter Stais || vs. 236 ΚβλεκΘίου uterque, non recte || vs. 249 ε :·ΙC ὑφαιρε Cavv. || vs. 253 ΩΝ Stais, nihil Cavv. || vs. 268 ΞΚΑΙ Stais, Ξκα Cavv. || vs. 278 ΚΟ.ΤΑΣΛΕΥΚ Stais, mecum congruit Cavv. || vs. 280 ΔΕΥΤΕΡΑΣ Stais || vs. 289 ΜΝΟΝ (pro quo ερον Cavv.) ΕΚΑΣΤΟΝ Stais || vs. 307 ...ΠΑΡ...ΝΤΑΙ Stais, nihil Cavv.

A

desunt 17 fere versus

ΥΕΡΓΟ· ΙΔΛ ΑΝΛ
ΑΧΑΠΕΛΛΑΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟ
ΡΝΕΙΟΥΤΟΕΠΙΛΟΙΠΟΝΤΑΣΑ
ΓΔΟΤΗΡΣΙΕΙΣΚΟΡΙΝΘΟΝΚ/ ·/ ΙΛΛ
ΜΕΓΑΡΑΚΑΙΕΣΑΙΓΙΝΑΝΚΑΛΛΙ
ΟΣΞΞΞΞΞ::·ΙΙ Γ ΥΣΙΚΡΑΤΕΥΣΙ/ ·Γ
ΙΚΑ ΕΝΗΣΤΑΝΤΛΑ ΕΡΟ
ΛΑΙΘΩΝ ΡΞΞΞ :::·

detritum est spatium centimetrorum 157, in quo perierunt versus circa 128

ΠΑΝΑΜΟΥΙΑΤΑΛΟΓΟΣΤΙΜΑΡΕ
ΑΡ ΜΟΚΙ ΤΟΥΛ/Λ ΛΙΑΡΘΘΞ:: ΛΣΚΛΑΠΙΑΛΑΙΤΟΜΑ
ΥΝΘΕΣΙΟΣΚΟΡΙΝΘ ΠΕΤΡΑΣΡΘΞΞΞΞ·::::·ΚΑΡΥΚΙΕΝ
ΕΦΟΔΙΑΕΡΓΩΝΑΙΣΧΡΕΜΩΝΙ:ΠΟΛΥΞΕΝΩΙ:ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΩΙ:Δ
ΑΥΤΑΙ:ΑΤΘΙΚΩΙ: ΚΥΚΛΙΟΥΤΡΙΑΚΑΔΙΚΑΤΑΛΟΓΟΣΑΡΙΣΤ
ΠΑΡΔΑΜΟΚΡΙΤΟΥΛΑΜΜΑΤΑΧΧΧΧΡΞΞΞΞ::·ΛΥΣΙΑΔΑΙΠΟΛ
ΚΑΙΚΟΜΙΔΑΣΕΞΑΡΓΕΥΣΤΟΥΜΕΛΑΝΟΣΧΧΧΧΡΞΞΞΞ:: ΑΓ
ΠΕΡΑΜΕΡΙΑΝΑΠΗΝΙΚΕΠΟΛΥΚΛΗΣΔΑΜΟΚΡΙΤΩΙΙΑΡΕΙ
ΕΠΙΤΙΜΑΝΕΠΙΞΟΑΣΚΡΗΠΙΔΟΣΑΠΗΝΙΚΕΑΓΕΑΣΔΑΜΟΚΡ
ΜΑΚΟΣΠΑΡΑΘΑΝΑΔΑΑΠΗΝΙΚΕΥΠΕΡΑΜΕΡΙΑΝΑΓΕΑΣΔ
ΠΑΡΕΥΝΙΚΟΥΕΠΙΤΙΜΑΝΤΑΣΣΤΟΙΒΑΣΕΠΙΞΟΑΣΑΠΗΝ

A

desunt versus fere 17

...... το]ῦ ἔργο[υ ..] δα[π]άνα - - - - - - - - - - - - - - - - -
......ς Χ Ἀπελλαίου κατάλογος [ὁ δεῖνα *ordo civium* πὰρ τοῦ δεῖνος λάμματα *nota pecuniae* τοῦ δεῖνα
Κα]ρνείου τὸ ἐπίλοι[π]ον τᾶς [- - - - - - - - - - - - - - - - - - ἐφόδι-
α] ἐνδοτῆρσι εἰς Κόρινθον κ[αὶ] [Ἄργος Κ]αλλι- - - - - - - - - - ἐφόδια ἐνδοτῆρσι
ἐς] Μέγαρα καὶ ἐς Αἴγιναν Καλλι- - - - - - - - - - - - - - - - - -
.ος ΞΞΞΞΞ::·Η π[ὰρ Λ]υσικράτευς ἱ]αρεῖ τοῦ δεῖνα ὑπεραμερίαν (s. ἐπιτιμίαν) ἀπήνικε
Ν]ικα[γ]όνης τῶν τ....ερῶν -
ν] λίθων ΡΞΞΞΞ[ ]:::·

desunt versus fere 128

.... Πανάμου κατάλογος Τιμάρε[τος - - - - - - - - - -
π]ὰρ [Δα]μοκ[ρί]του λ[ά]μ[μ]α[τ]α ΡΘΘΞ:: Ἀσκλαπιάδαι τομᾶ]ς καὶ κομιδᾶς ἐκ λατομίας καὶ
σ]υνθέσιος Κορινθ[ίας] πέτρας ΡΘΞΞΞΞ·::::· κάρυκι ἐν - - - - - - - - - -
ἐφόδια ἐργώνας Χρέμωνι :, Πολυξένωι :, Νικοστράτωι :, Δ[άμωνι :, ... :, ...-
αύται :, Ἀτθικῶι : Κυκλίου τριακάδι· κατάλογος Ἀριστ- - - - - - - -
πὰρ Δαμοκρίτου λάμματα ΧΧΧΧΡΞΞΞΞ::· Λυσιάδαι Πολυ[ξένου λίθου ....
καὶ κομιδᾶς ἐξ Ἄργευς τοῦ μέλανος ΧΧΧΧΡΞΞΞΞ::· ἀγωγᾶς - - - - - - -
ὑ]περαμερίαν ἀπήνικε Πολυκλῆς Δαμοκρίτωι ἱαρεῖ [πὰρ - - - - - - - - - - -
ἐπιτιμίαν ἐπιξοᾶς κρηπῖδος ἀπήνικε Ἀγέας Δαμοκρ[ίτωι ἱαρεῖ *nota pecuniae* ὑπὲρ Μύρ-
μακος πὰρ Ἀθανάδα ἀπήνικε ὑπεραμερίαν Ἀγέας Δα[μοκρίτωι - - - - - - - -
πὰρ Εὐνίκου ἐπιτιμίαν τᾶς στοιβᾶς ἐπιξοᾶς ἀπήν[ικε Ἀγέας Δαμοκρίτωι - - - - -

B

ΑΞΟΣΙΟ
ΣΙΑΡΕΥΣΑ
ΕΣΤΟΙΑΡΟΝ
ΤΑΛΟΓΟΣΑ
ΦΥΛΙΟΥΘΘΕ
ΕΡΓΩΝΑΙΑΦ
ΔΑΙΟΣΑΓΡΙΑ
ΕΞΑΘΑΝΑΝΚΑ
ΚΟΡΙΝΘΟΝΠΟΛ
ΠΑΡΠΥΘΩΝΟΣΛΛ
ΣΚΑΤΑΘΑΛΛΑΣ ΙΚ ΜΞΙ
ΠΑΡΠΥΘΩΝΟΣΛΛ ΟΡΙΝΘΟΝΑΓΕΑ::ΠΥΡΡΙ
ΤΕΛΕΟΥΠΡΑΤΟΛ ΕΝΙΚΟΣΣΕΛΕΓΕΙ ΠΑΡΠ
ΔΙΑΕΣΚΟ ΚΛΕΙ:::ΤΙΜΟΚΛΕΙ:::ΑΡΙΣΤΟΜΗΔΕΙΑΛ Π
ΟΝΓ ΔΙΟ ΛΘ Λ ΔΙΑΔΙΧΩΟΛΧΑΡΙΚΛΕΙΔΑΙΞΔΑΜΟΦΑΝΕΙΞΟΛΥ
ΙΟΣΤΝΑΙΘΩΝΞΞ:::: ΠΟΣΙΔΑΙΟΥΠΡΑΤΟΜΗΝΙΑΙΚΑΤΑΛΟΓΟΣΕΥΣΘΕΝΗΣ
ΠΑΡΠΥΘΩΝΟΣΛΛΑΜΑ ΛΡΘΘΞ:::ΕΣΑΘΑΝΑΣΔΕΚΑΤΑΤΩΝΑΙΘΩΝΤΩΝΠΕΝΤΑΛΗΙΚ
ΙΝΑΙΟΝΘΘΘΘΞ ΕΣΑΡΓΟΣΕΦΟΔΓΑΛΓΕΑΙ:· Π *vac.* ΡΡΗΝΙ:· ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓ
ΣΑΑΜΟΚΡΙΝΗΣΠΑΙΤΑΛΔΟΣΠΑΡΠΥΘΩΝΟΣΛΑΜΜΑΞ-ΑΣΤΙΑΙΕΓΚΑΥΣΙΟΣΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΑΓΡΙΑΝΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΞΕΥΞΙΜΑΧΟΣΑΦΥΛΩΝΙΑΣΠΑΡΠΥΘΩΝΟΣΛΑΜΜΑΑΙΓΙΝΑΙ
ΝΞΞ::::·ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΘΘΠΞΞ:::·ΚΛΕΟΣΤΡΑΤΩΙΚΟΜΙΔΑΣΑΙΘΩΝΕΓΛΑΤΟΜΙΑΣΕΝΣΚΕΓΧ
ΕΑΚΟΡΙΝΘΙΟΥΘΘΓΞΞ:::· ΤΥΧΩΝΙΕΠΙΚΑΤΑΛΛΛΑΓΑΕΠΙΤΟΚΑΤΑΛΛΑΧΘΕΝΑΡΓΥΡΙΟ
ΝΕΣΑΘΑΝΑΣΞ::·ΕΦΟΔΙΑΕΣΑΘΑΝΑ ΠΟΛΥΚΛΕΙ::::ΔΑΜΑΓΗΤΩΙ::::ΑΡΙΣΤΑΙΧΜΩΙ:::: *vacat*
ΠΑΝΑΜΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΜΕΓΩΝΒΡΥΑΝΤΙΝΑΠΑΡΠΥΘΩΝΟΣΛΑΜΜΑΑΤΤΙΚΟΥΘΞΑΙΓΙΝΑΙ
ΟΥΞ·ΕΡΓΩΝΑΙΣΑΦΙΚΟΜΕΝΟΙΣΚΡΕΜΩΝ:: ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΩ::ΔΟΡΚΩΝΙ:ΑΡΓΕΙΟΙΣ *vacat*
ΑΝΤΙΓΕΝΕΙ::·ΤΕΓΕΑΓΑΙΕΦΟΔΙΑΕΣΑΛΕΑΝΕΓΔΟΤΕΡΣΙΔΑΜΟΦΑΝΕΙ::·ΧΑΡΙΚΛΕΙΔΑΙ::·
ΕΣΑΘΑΝΑΣΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΤΩΝΑΙΘΩΝΛΑΜΑΧΩΙΑΤΤΙΚΟΥΘΞΚΛΕΟΝΙΚΩΙΠΑΡΚΑΛΙΣΙΟΣ
ΤΩΝΑΙΘΩΝΕΠΙΑΙΜΕΝ::ΚΥΙΛΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟ ΑΙΝΕΑΣΠΟΛΙΤΑΔΟΣΤΡΙΑΚΑΔΙΥΠΕΡ
ΜΥΡΜΑΚΟΣΠΑΡΑΘΑΝΑΔΑΥΠΕΡΑΜΕΡΙΑΝΑΡΗΝΙΚΕΔΑΜΟΦΑΝΗΣΠΥΘΩΝΙΙΑΡΕΙΘΘΘ:::
ΠΑΡΑΡΙΣΤΟΦΑΝΕΟΣΥΠΕΡΑΜΕΡΙΑΝΤΑΣΠΕΡΙΣΤΑΣΙΟΣΑΠΗΝΙΚΕΔΑΜΟΦΑΝΗΣΠΥΘΩΝΙ
ΘΘΠ::·ΠΑΡΘΕΟΦΑΝΕΟΣΑΠΗΝΙΚΕΠΕΡΙΣΣΟΝΔΑΜΟΦΑΝΗΣΠΥΘΩΝΙ::·ΙΙΙΙΙΣΣΠΑΡΦΥΛΑΚΙΔΑ
ΕΠΙΤΙΜΑΓΚΡΗΠΙΔΟΣΤΥΛΩΣΙΟΣΑΠΗΝΙΚΕ[///]ΔΑΜΟΦΑΝΗΣΠΥΘΩΝΙ: ΑΞΕΣΙΟΥΚΑΤΑΛΟ
ΓΟΣΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣΔΩΡΙΜΑΧΙΔΟΣΠΑΡΤΕΛΕ ΙΑΙΑΡΕΟΣΛΑΜΑΧΘΘΞ·::ΕΡΓΩΝΑΙΣΑΦΙΚ
ΟΜΕΝΟΙΣΝΙΚΟΣΤΡΑΤΩ:ΓΝΑΘΙ:ΛΥΣΙΠΠΩΙ:ΤΙΜΑΡΧΩΙ:ΛΥΣΙΑΔΑΙ:ΔΟΡΚΩΝΙ:ΠΟΛΥΞΕΝΩ
ΧΡΕΜΩΝΙ:ΑΡΓΕΙΟΙΣΣΤΕΦΑΝΩΙ:ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΩΙ:ΤΕΓΕΑΤΑΙΝΑΡΙΣΤΙΑΙ::ΕΥΘΥΝΟΜΩ
::ΑΘΗΝΑΙΟΙΝΑΣΕΑΙ:ΣΑΝΝΙΩΝΙ::ΠΑΡΙΩΙΚΑΛΛΙΜΕΝΕΙ::ΤΡΟΙΞΑΝΙΩΙΧΓΗΜΩΝΙΤΩΝΜΕ
ΛΑΝΩΝΑΙΘΩΝΕΡΓΑΣΙΑΣΕΙΣΣΥΝΘΕΣΙΝΧΘΠΞ·::::·ΑΓΕΑΙΕΦΟΔΙΑΕΣΑΘΑΝΑΣ::· ΚΑΡΝΕΙ
ΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΜΕΝΕΚΛΕΙΔΑΣΕΝΕΡΘΕΝΟΙΣΕΙΑΘΕΝΠΑΡΓΕΛΕΣΙΑΛΑΜΜΑΤΑΡΧΠΘΘΘΕ
ΠΞ::::ΙΙΙΕΥΘΥΝΟΜΩΙΚΑΙΣΑΝΝΙΩΝΙΕΡΓΑΣΙΑΣΚΑΙΣΥΝΘΕΣΙΟΣΤΩΝΑΙΘΩΝΤΩΜΠΕΝΤΕΛΗ
ΚΩΝΤΟΥΣΔΕΜΕΛΑΝΑΣΑΙΘΟΥΣΛΑΒΟΝΤΕΣΕΡΓΑΣΜΕΝΟΥΣΕΙΣΣΥΝΘΕΣΙΝΣΥΝΘΕΙΝΑΙ

ΡΧ𐅃ΘΘΘΘΠ-:::ΣΩΣΘΕΝΕΙΣΤΕΓΛΣΣΙΟΣΤΑΣΠΕΡΙΣΤΑΣΙΟΣ:·IIIΕΡΓΩΝΑΙΣΑΦΙΚΟΜΕΝΟΙΣ
ΕΦΟΔΙΑΚΑ/ΛΛΙΣΤΡΑΤΩΙ'ΝΤΙΓΕΝΕΙ::ΕΡΜΑΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΑΜΦΙΚΡΑΤΗΣΔΕΞΕΛΙ
ΔΟΣΠΑΡΤΕ/ΕΣΙΑΛΛΑΜΜΑΤ ΠΞ::::IIΑΡΙΣΤΟΔΑΩΡΩΙΒΟΛ,ΜΟΥΠΟ,ΤΑΔΕΣΜΑΠ::::-IIIIIΟΛΚΑΤΑ
ΑΝΤΑΞΞΓΛΑΥΚΩΙΠΑΡΚΑ\ΙΣΙΟΣΤΩΝΛΙΘΩΝΕΠΙΛΙΜΕΝΙ-::::III ΤΕΛΕΟΥΚΑΤΑΛΟΙΟΣ
ΥΡΥΜΗΔΗΣΠΙΕΡΙΑΔΟΣΥ‾ΜΙΝΑΙΑΣΠΑΡΤΕΛΕΣΙΑΛΛΑΜΜΑΤΑΒΞ::ΓΡΑΜΜΑΤΩΝΕΓΚΑΥ
ΣΙΟΣΑΣΤΥΦΑΝΙΞΔΕΣΜΩΝ‾ιΔΑΡΕΩΝΔΑΜΙΝΩΙΤΑΛΛΑΝΤΩΝΕ ΞΠΞ-::::ΕΦΟΔΙΑΕΣΑΘΑΝΑΣ
ΧΑΡΙΚΛΕΙΔΑΙ::::ΔΑΜΟΦΑΝΕ'::::ΠΑΡΤΕΛΕΣΙΑΛΛΑΜΜΑΤΑΧ𐅃ΘΘΠΞ::·ΜΕΓΑΚΛΕΙΔΑΙΑΓΩΓΑ‿
ΑΠΟΛΙΜΕΝΟΣΕΣΤΟΙΑΡΟΝΤΩΜΠΕΝΤΕΛΗΙΚΩΝΛΙΘΩΝΧ𐅃ΘΘΠΞ::·ΑΡΙΘΜΟΣΛΙΘΩΝΠΞΙ *vacat*
\ΡΤΑΜΙΤΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΝΙΚ◡ΦΑΝΗΣΜΙΑΤΙΑΔΟΣΠΑΡΤΕΛΕΣΙΑΛΛΑΜΜΑΤΑ:::·ΕΦΟΔΙ
:ΣΚΛCΩΝΑΣΤΙΜΟΚΛΕΙ:·ΠΟΛΥΚ\ΕΙ:·ΑΡΙΣΤΑΙΧΜΩΙ:· ΑΓΡΙΑΝΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΚΕ
ΛΟΣΣΕΛΕΓΕΙΔΟΣΠΑΡΤΕΛΕΣΙΑΛΛΑΜΜΑΤΑ-::ΙΦΟΔΙΑΕΣΑΘΑΝΑΣΔΑΜΑΓΗΤΩΙ:::·ΠΥΡΡ
ΝΙ::::· ΚΥΚΛΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΑΡΧΕΛΟΧΟΣΠΟΛΙΙΛΔΟΣΠΑΡΤΕΛΕΣΙΑΛΛΑΜΜΑΤΑΒ-:ΠΕΝι
ΚυΣΤΑΝΤΩΝΠΕΝΤΕΛΗΙΚΩΝΛΙΘΩΝ,ΣΑΘΑΝΑΣΛΑΜΑΧΩΙΠΞΞΕΦΟΔΙΑΕΣΑΡΓ>ΣΑΡΙΣΤ(
ΜΗΔΕΙ::ΛΕΝΤΙΝΩΙ::ΕΦΟΔΙΑΕΣΑΘΑΝ ‾ιΡΙΣΤΟΜΗ-CΙ:::·ΛΕΝΤΙΝΩΙ:::ΠΑΡΑΛΥΣΙΑΔΑΠΟ/
˅ΞΕΝΟΥΤΟΜΑΣΤΩΝΟΡΘΟΣΤΑΤΑΝΥΠΕΡΑΜΕΡΙΑΝΤΩΝΜCΛΑΝΩΝΛΙΘΩΝΑΓΗΝΙΙΕΔΑΜΟΦ
ΑΝΗΣΤΕΛΕΣΙΑΣ𐅃ΞΞΠΑΡΜΟΛΟΣΣΟΥΥΠ∟ ΑΜCΡΙΑΝΤΟΜΑΣΚΑΙΚΟΜΙΔΑΣΕΝΣΠΙΡΑΙΕΑ
ΕΓΛΑΤΟΜΙΑΣΤΩΜΠΕΝΤΕΛΗΙΚΩΝΛΙΘΩΝ/ ΗΝΙΚΕΑΡΙΣΤΟΜΗΔΗΣΤΕΛΕΣΙΑΣΧΧΧΧΘΘΘΞ////
ΚΑΡΝΕΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΕΥΚΡΑΤΗΣΙΣΑΡΝΙΑΣΠΑΡΚΑΛΛΙΛΛΑΜΜΑΤΑ::::ΕΦΟΔΙΑΕΣΑΡΓ
ΟΣΔΑΜΑΓΗΤΩΙ::ΑΡΙΣΤΑΙΧΜΩΙ:: ΓΑΜΟΥΚΑΤ ΛΟΓΟΣΕΧ∟ΤΙΜΟΣΔΕΞΕΛΙ·ΣΠΑΡΚΑΛΛ///
ΑΛΛΑΜΜΑΤΑ-:::ΕΦΟΔΙΑΕΣΑΘΑΝΑΝΕΠΟΛΥΚΛΕ·:////ΤΙΜΟΚΛΕΙ:::: ΠΟΣΙΔΑΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣΝΑΥΦΕΙΔΟΣΠΑΡΚΑΛΛΙΑΛΛΑΜΜΑΤΑΠ:::ΔΑΜΙΝΩΙΔΕΙΜΩΝΙΙΛΡΕΩΝΞ-:
ΦΟΔΙΑΕΣΚΛΕΩΝΑΣΔΑΜΟΦΑΝ::ΧΑΡΙΚΛΕΙΔΑΙ::ΕΦΟΔΙΑΕΞΑΘΑΝΑΣΑΓΕΑ::::ΑΡΙΣΤΟΜ'
ΕΙ:::: ΑΓΡΙΑΝΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΑΦΥΛΩΝΙΑΣΠΑΡΚΑΛΛΙΑΛΛΑΜΜΑΤΑΞ-:////
ΔΑΜΙΝΩΙΔΕΙΜΩΝΙΔΑΡΕΩΝΞ::::·IIΟΛΚΑΤΑΛΛΑΝΤΩΔΥΩΑΓΕΑΙΕΦΟΔΙΑΕΙΣ‹ΛΕΩΝΑΣ:·
ΚΥΚΛΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΑΡΙΣΤ)' ΡΙΤΟΣΡΩΠΙΤΑΙΔΟΣΠΑΡΚΑΛΛΙΑΛΛΑΜΜΑ‾ΑΠΞΜΟΛΟΣ
‿ΩΙΕΣΚΑΛΙΣΙΟΣΕΜΠΙΡΑΙLΙΕΠΙΤΑΝΑΝΟC‹ΙΝΠΞ ΑΠΕΛΛΑΛΑΙΟΥΠΑΡΑΛΥΣΙΑΔΑΠΟΛ\
ΞΕΝΟΥΥΠΕΡΑΜΕΡΙΑΤΩΝΣΙΥΛΟΒΑΤΑΝΕΣΤ◡ΙΛΙ ΝΠΑΡΟΧΑΣΤΩΜΜΕΛΑΝΩΝΑΓΗΝΙΚΕ
ΠΟΛΥΚΛΗΣΚΑΛΛΙΑΣΘΘΘΠ-ΥΠΕΡΤΩΝΟΡΘΟΣΤΑΤΑΝΑΓΩΓΑΣΕΣΤΟΙΑΡΟΝΠΑΡΑΛΥΣΙΑΔΑ
ΟΛΥΞΕΝΟΥΥΠΕΡΑΜΕΡΙΑΝΑΓΗΝΙΚΕΠΟΛΥΚΛΗΣΚΑΛΛΙΑΙ𐅃ΞΞΠΑΡΧΡΕΜΩΝΟΣΕΠΙΤΙΜΑ
ΡΘΟΣΤΑΤΑΙΝΕΡΓΑΣΙΑΣΑΓΗΝΙΚΕΠΟΛΥΚΛΗΣΚΑΛΛΙΑΙ-:· ΑΙΞΕΣΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΑΡΙ
ΤΟΔΑΜΟΣΕΡΙΛΑΙΔΟΣΠΑΡΕΥΚΛΕΟΣΛΑΜΜΑΤΑΑΤΤΙΚΟΥΠΑΙΓΙΝΑΙΟΥΞ-:·IIΚΩΜΩΙΔΙΩ
ΝΙΤΟΥΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΟΣΤΩΝΕΓΓΛΥΜΜΑΤΩΝΑΣΤΡΑΓΑΛΙΩΓΚΑΙΚΥΜΑΤΙΩΝ/ΤΤΙΚΟΥΠ
ΣΦΟΔΙΑΕΣΑΡΓΟΣΧΑΡΙΚΛΕΙΔΑΙ:ΔΑΜΟΦΑΝΕΙ:ΔΑΜΙΝΩΙΔΕΣΜΩΝΣΙΔΑΡΕΩΝΞ::::·IIΟΛΚΑ
ΓΑΛΑΝΤΩΔΥΩ ΚΑΡΝΕΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΕΥΜΕΝΩΝΝΥΜΦΑΙΔΟΣΠΑΡΕΥΚΛΕ(‿ΛΑΜΜΑ *vacat*
ΤΤΙΚΟΥΧΒΚΩΙΜΩΙΔΙΩΝΙΤΩΓΚΑΤΑΓΛΥΜΜΑΤΩΝΕΝΤΟΙΝΣΤΑΟΜΟΙΝΚΑΙΚΑΤΑΛΟΒΕ\
ΕΡΓΑΣΙΑΣΑΤΤΙΚΟΥΧΒ ΕΡΜΑΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΠΙΕΡΙΑΔΟ‿ΠΑΡΕΥ
ΕΟΣΛΑΜΜΑΤΑΑΤΤΙΚΟΥΠΞ-ΑΙΓΙΝΑΙΟΥ‾::::III(ΣΑΝΝΙΩΝΙΤΩΝΕΓΓΛΥΜΜΑΤΩΝ_ΡΓΑΣΙΑ
ΙΤΟΙΣΚΑΤΑΛΟΒΕΥΣΙΚΑΙΥΠΕΡΘΥΡΩΙΤΩΝΔΕΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΩΝΑΤΤΙΚΟΥΠΞ-ΔΑΜΙΝΩ
ΜΩΝΓΑΛΛΑΝΤΟΥ-::IIIIΕΠΙΣΘΕΝΕΙΛΙΘΟΥΤΩΜΠΑΡΘΥΛΙΟΥ:CΠΑΡΜΕΓΑΚΛΕΙΔΑΑΓΩΓ
ΑΠΟΛΙΜΕΝΟΣΕΣΤΟΙΑΡΟΝΤΩΜΠΕΝΤΕΛΗΙΚΩΝΛΙΘΩΝΥΠΕΡΑΜΕΡΙΑΝΑΓΗΝΙΚΕΑΓΕΑΣ
(ΚΛΕΙΧΠΞ- ΓΑΜΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΣΙΝΙΑΔΟΣΠΑΡΕΥΚΛΕΟΣΛΑΜΜΑΤΑΑΤΤΙΚΟΥΞ-::::·

ΑΝΝΙΩΝΙΤΩΝΕΓΓΛΥΜΜΑΤΩΝΑΤΤΙΚΟΥΞ-:::· ΤΕΛΕΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΣΩΚΛΗΣΕΟΥΝΩΙΑΣ
ΑΡΕΥΚΛΕΟΣΛΑΜΜΑΤΑΑΤΤΙΚΟΥΡΓΚΩΜΩΙΔΙΩΝΙΚΑΤΑΓΛΥΦΑΣΑΤΤΙΚΟΥΡΓ *vacat*
ΓΡΙΑΝΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΣΤΡΑΤΙΤΙΟΣΠΑΡΕΥΚΛΕΟΣΛΑΜΜΑΤΑΑΤΤΙ
ΚΟΥΘΘΞ-:::: ΚΩΜΩΙΔΙΩΝΙΤΟΕΠΙΛΟΙΠΟΝΤΑΣΚΑΤΑΓΛΥΦΑΣΑΤΤΙΚΟΥΞΞΞ::ΙCΣΑΝΝΙΩΝΙ
ΤΩΝΕΝΤΩΙΥΠΕΡΘΥΡΩΙΚΑΙΚΑΤΑΛΟΘΕΙΕΓΓΛΥΜΜΑΤΩΝΑΙΤ'ΚΟΥΘΠΞ:ΙΙΙΙC ΠΑΝΑΜΟΥ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣΑΡΙ-ΤΑΝΟΣΠΟΛΙΤΑΔΟΣΠΑΡΕΥΚΛΕΟΣΛΑΜΜΑΤΑ::::·ΙΑΡΟΚΛΕΙΠΑΡΟΧΑΣ
ΙΠΩΝ::::·ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΝΙΚΑΤΑΣΕΡΙΑΑΙΔΟΣΠΑΡΟΙΑΙΟΥΛΑΜΜΑΤΑΞ::::·ΙΙΙΙ
ΓΣΜΩΝΕΥΤΥΧΩΙΣΙΑΑΡΕΩΝΞ::::·ΙΙΙΙ ΟΛΚΑΤΑΛΑΝΤΩΔΥΩ ΠΑΝΑΜΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΚΑΛΛΙ
ΑΝΗΣΒΟΥΝΩΙΑΣΠΑΡΘΙΑΙΟΥΛΑΜΜΑΞ:::::ΙΝΙΚΩΝΙΒΟΛΙΜΟΥΠΑΡΟΧΑΣΞ::::ΙΟΛΚΑ *vacat*
ΔΑΙΜΟΥΤΑΛΑΝΤΑ-:::ΛΑΜΜΑΑΤΤΙΚΟΥΠΞΞ:::·ΙΙΙΣΑΝΝΙΩΝΙΚΑΤΑΓΛΥΦΑΣΕΝΤΩΙΥΠΕΡΟΥ
ΙΙΑΤΤΙΚΟΥΠΞΞ::::·ΙΙΙΕΠΙΤΙΜΑΑΠΗΝΙΧΘΗΠΑΡΣΑΝΝΙΩΝΟΣΑΤΤΙΚΑ//ΚΥΚΛΙΟΥΚΑΤΑΛΟ
ΟΣΕΥΧΑΡΗΣΤΕΙΧΙΑΔΟΣΠΑΡΘΙΑΙΟΥΛΑΜΜΑΤΑ⁻::ΙΙΙΙ ΕΥΤΥΧΩΙΔΕΙΜΩΝΣΙΑΑΡΕΩΝ-::\\//
ΑΚΑΤΑΛΑΝΤΟΝ ΠΟΣΙΔΑΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟΣΚΑΛΛΙΑΣΝΑΥΦΕΙΔΟΣΠΑΡΤΙΜΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΑΜΜΑΤΑΞ::::·ΙΙΕΥΤΥΧΩΙΔΕΙΜΩΓΚΑΙΓΟΜΦΩΝΣΙΔΑΡΕΩΝΞ::::·ΙΙΟΛΚΑΤΑΛΑΝΤΩΔΥΩ ΑΙΠ
ΙΟΥΠΑΡΑΥΣΙΑΔΑΕΠΙΤΙΜΑΜΕΛΑΝΟΣΛΙΘΟΥΑΠΗΝΙΚΕΝΙΚΙΑΔΑΣΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙ::· *vacat*
ΑΡΧΡΕΜΩΝΟΣΕΠΙΤΙΜΑΤΩΜΜΕΛΑΝΩΝΑΙΘΩΝΑΠΗΝΙΚΕΠΟΛΥΚΛΗΣΣΤΙΑΚΙΠΞ::· *vacat*
ΑΡΣΑΝΝΙΩΝΟΣΕΠΙΤΙΜΑΝΤΑΣΚΑΤΑΓΛΥΦΑΣΤΩΝΑΙΘΩΝΑΠΗΝΙΚΕΔΑΜΟΦΑΝΗΣ *vacat*
ΣΤΙΑΚΙΑΤΤΙΚΟΥ-::· *vacat*

vacat

ΑΤΑΦΑΙΤΥΧΑΙΛΑΜΛ ΑΤΑΘΥΜΕΛΟΠΟΙΑΙΣΠΑΡΦΙΛΟΘΕΡΣΕΥΣΙΑΡΕΥΣ
ΓΑΜΟΥΠΡΑΤΟΜΗΝΙΑ·ΙΧΧΧΞΞ-:::ΙΙΙΙΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣΒΟΥΛΑΚΙΑΡΩΝΥΜΟΣ
ΠΑΓΑΣΙΝΑ ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥΠΡΑΤΟΜΗΝΙΑΙΞΞΞ-ΚΑΤΑΛΟΓΟΣΔΑΜΙΝΟΣ
ΑΛΑΜΑΙΣΠΑΝΑΜΟΥΠΡΑΤΟΜΗΝΙΑΙΑΙΓΙΝΑΙΟΥΧΧΘΘΘ-ΚΑΤΑΛΛΑΓΑ
ΤΟΥΤΩΙΘΞ-ΑΡΓΟΛΙΚΟΥΘΘΘΚΑΤΑΛΟΓΟΣΕΥΔΑΜΟΣΥΣΙΔΡΙΑΣΔΑΠΑΝΑΙ
ΕΛΑΒΕΛΑΑΡΧΙΔΑΣΤΟΥΣΑΚΟΥΓΑΝΟΥΠΡΑΤΟΜΗΝΙΑΙΧΧΡΘΘΘΞΞΞ-ΗΘΗΣΙΟΣΕΛΑΒΕΛΑΑΡΧΙΔΑ-ΤΩΝΑΙ
ΘΩΝΤΩΝΕΙΣΤΟΣΣΑΚΟΝΙΑΣΣΥΜΓΛΑΣΗΞΞΞΞ:::ΙΙΙΙΙΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥΕΕΥΤΥΧΩΙ ΞΞΞ-ΠΑΝΑΜΟΥΠΡΑΤ
ΜΗΝΙΑΙΛΑΑΡΧΙΔΑΙΑΙΓΙΝΑΙΟΥΧΧΘΘΘ-ΤΟΥΤΩΙΕΓΕΝΕΤΟΚΑΤΑΛΛΑΓΑΘΞ-ΑΡΓΟΛΙΚΟΥΘΘΘ *vacat*
ΛΑΜΜΑΤΑΠΑΡΝΙΚΟΚΡΑΤΙΣΙΑΡΕΥΣΛΩΣΙΟΥΡΘΠΞΙΙΚΑΤΑΛΟΓΟΣΧΑΡΤΟΣΜΙΑΚΙΔΩΝΕΡΜΑΙΟΥΞΙΙΤΚΑΤΑ
ΛΟΓΟΣΝΙΚΟΔΩΡΟΣΣΙΝΙΑΣΓΑΜΟΥΘΘΘΘΚΑΤΑΛΟΓΟΣΔΑΜΑΡΕΤΟΣΣΕΛΕΓΗΙΣΓΑΜΟΥΦΙΛΟΣΘΕΝΕΙΕΙΣΑΡΓΟΣΕΦ
ΙΟΝ:·ΠΟΣΙΔΑΙΟΥΘΘ-ΚΑΤΑΛΟΓΟΣΦΙΛΟΞΞΝC-ΣΡΙΛΑΙΣΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥΧΧΧΡΞΞ:::::·ΚΑΤΑΛΟΓΟΣΦΡΙΚΟΣΜΥ
ΙΑΣ ΔΑΠΑΝΑΙΕΠΙΝΙΚΟΚΡΑΤΕΥΣΔΕΙΝΩΝΙΚΑΤΑΞΥΛΩΣΙΟΣ ΗΞΞ-ΔΕΙΝΩΝΙΑΝΑΓΩΓΑΣΤΩΛΑΙΘΩΝ
ΤΟΙΑΡΟΝΘΘΞΞΙΙΔΕΣΜΩΝΚΑΙΓΟΜΦΩΝΕΥΤΥΧΩΙΘΘΞΞΞΞΒΟΛΙΜΟΥΠΑΡΕΥΡΗΜΟΝΟΣΤΑΛΑΝΤΑΕΞ
ΑΙΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΠΤΑΤΙΜΑ-:::ΙΙΙΙC ΑΝΑΓΩΓΑΣΚΡΗΤΙ·ΙΙΙCΥΒΟΛΙΜΟΥΛΑΡΧΙΔΑΙΤΑΛΑΝ ΤΩΝΒΤΙΜΑ
ΘΕΥΤΥΧΩΙΔΕΣΜΩΝΘΘ-ΛΑΡΧΙΔΑΙΤΟΥΣΑΚΟΥΧΧΧΡΞΞ::::·ΦΙΛΟΣΘΕΝΕΙΕΙΣΑΡΓΟΣΕΦΟΔΙΟΝ:·
ΜΑΤΑΘΥΜΕΛΟΠΟΙΑΙΣΓΑΡΑΙΣΙΝΟΣΙΑΡΕΥΣΠΡΑΡΑΤΙΟΥΠΡΑΤΟΜΗΝΙΑΙΘΘ-ΚΑΤΑΛΟΓΟΣΝΙΚΟΔΩΡΟΣΣΙΝΙΑΣ *vacat*
ΑΜΙΤΙΟΥΠΡΑΤΟΜΗΝΙΑΙ:::·ΙC ΚΑΤΑΛΟΓΟΣΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣΦΡΑΓΙΑΣΠΑΝΑΜΟΥΠΡΑΤΟΜΗΝΙΑΙΘΞΞΚΑΤΑΛΟΓΟΣΕΥΒΟΥ
ΣΙΝΙΑΣ ΔΑΠΑΝΑΙΠΡΑΤΙΟΥΕΥΤΥΧΩΙΔΕΣΜΩΝΗΗ-ΕΓΓΡΟΦΙΣΕΙΣΤΑΝΣΤΑΛΑΝΣΑΝΝΙΩΝΙ:::·ΙCΟΔΟΥΠΟΙΗΣΙΟΣ
ΙΩΝΙΗΞΞ ΛΑΜΜΑΤΑΘΥΜΕΛΟΠΟΙΑΙΣΠΑΡΚΛΕΥΣΘΕΝΕΥΣΙΑΡΕΥΣΓΑΜΟΥΠΡΑΤΟΜΗΝΙΑΙΘΘΘΚΑΤΑΛΟΓΟΣΕΥΛΙΝΟΣ
ΞΠΙΑΙΣΔΑΠΑΝΑΙΔΕΣΜΩΝΚΑΙΓΟΜΦΩΝΕΥΤΥΧΩΙΘΘΘ *vacat*
ΑΜΑ ΤΑΘΥΜΕΛΟΠΟΙΑΙΣΠΑΡΔΑΜΟΠΕΙΘΕΥΣΙΑΡΕΥΣΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥΑΝΑΞΙΛΑΙΦΙΛΟΣΘΕΝΕΙ-ΚΑΤΑ

ΛΟΓΟΣΒΟΥΛΑΣΑΡΧΙΑΣΚΩΛΕΙΣΠΑΝΑΜΟΥΠΡΑΤΟΜΗΝΙΑΙ:-ΙΙΙΙC ΔΑΠΑΝΑΙΣΑΝΝΙΩΝΙΑΓΓΡΟΦΑΣΕΙΣ

ΤΑΝΕΤ/ΛΑΝ:ΙΙΙΙCΔΑΜΟΠΕΙΘΕΙΙΑΡΕΙ- *vacat*

ΛΛΜΜΑΘΥ ΜΕΛΟΠΟΙΟΙΣΑΛΕΞΙΚΑΕΙΝΙΚΗΡΑΤΩΙΔΑΜΟΦΙΛΩΙΠΑΝΤ

ΙΚΛΕΙΓΡΟΦΕΙΑΛΚΙΒΙΩΙΠΑΡΙΕΡΕΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΥΣΑΓΡΙΑΝΙΟ

ΥΞ-ΚΑΤΑΛΟΓΟΣΡΟΥΛΑΣΚΛΕΙΔΙΚΘΣΟΙΣΕΙΑΣΥΠΕΡΘΕΝΚΥΚΛΙΟΥΞ /////

ΓΛΛΟΓΟΣΒΟΥΛΑΣΚΑΛΛΙΜΕΝΗΣΠΑΓΑΣΙΣΛΟΓΟΣΛΑΜΜΑΤΟΣΕΓ

ΙΡΕΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣΠΜΕΠΙΑΡΕΟΣΑΡΧΕΛΑΙΔΑΟΥΘΕΝΕ.ΙΑΡΕ

ΟΣΣΩΚΡΑΤΕΟΣΟΥΘΕΝΕΠΙΑΡΕΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥΟΥΘΕΝΠΑΡΙΑΡΕ

ΟΣ/ ΙΤΟΥΓΑΜΟΥΧΘΘΡ-ΚΑΤΑΛΟΓΟΣΒΟΥΔΑΣΦΙΛΟΞΕΝΟΣΕΡΙΑΑ

ΣΙ ΥΧΧΘΘΘΡ:ΚΑΤΑΛΟΓΟΣΒΟΥΛΑΣΜΥΡΩΝΙΔΑΣΝΑΥΦΗΙΣΚΥ

ΑΙ ΟΓΟΣΒΟΥΛΑΣΕΥΚΛΗΣΜΕ.ΟΓΑ' ΑΠΕΛΛΑΙΟΥΧΡΘ

ΘΘΘΚ ΟΥΛΑΣΕΙΑΡΧΟΣΛΛΣΙΗ ΙΣΛΟΓΟΣΛΑΜΜΑΤΟΣΠΑΡ

ΙΛΡΕ ΥΡΡΘΘΘΘΡΞ-Ρ:ΠΑΡΙΑΡΕΟ.ΚΛΕΛΡΕΟΣΑΙΣΟΣΙΟΥΡ

ΘΘΡΞ-Κ Α ΒΟΥΛΑΣΔΑΜΑΣΤΑΣΜΕΛΚΙΔΩΝΚΑΡΝΕΙΟΥΧΡΘΘΕ

ΞΞΚΑΤΑΛΑΓΓ ΙΛΑΣΞΩΚΡΑΤΗΣΜΥΣΙΑΣΛΟΓΟΣΛΑΜΜΑΤΟΣΠΑΡΙΑ

ΡΕΟΣΚΛΕΛΡ ΧΧΡΘΞΛΟΓΟΣΛΑΜΜΑΤΟΣΠΑΝΤΟΣΡΧΧΧΡΘΡ-: *vacat*

ΔΑΠΑΝΑΙΕΠΙΙΑΡΕΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣΑΓΡΙΑΝΙΟΥΕΦΟΔΙΟΝΕΙΣΑ

ΘΑΝΑΣΝΙΚΗΡΑΤΩΙ-ΑΛΕΞΙΚΛΕΙ-ΑΛΚΙΒΙΩΙ-ΚΥΚΛΙΟΥΕΦΟΔΙΟΝ

ΕΙΣΑΘΑΝ.ΣΠΑΝΤΑΚΛΕΙΡ:ΑΛΚΙΒΙΩΡ:ΦΙΛΩΝΙΚΑΡΥΞΑΝΤΙΕΝΑΘΑ

ΝΑΙΣΤΟ ΓΟΝΙΣΧΑΡΤΙΟΥΕΙΞΤΑ ΞΞΥΝΙΡΘΦΟΥΣΑΝΤΙΚΡΙΤΩΙΙΙΙC

ΕΦΟΔΙΟΝΕΡΓΩΝΑΙΣΝΑΥΣΙΣΤΡΑΤΩΙ/ΘΗΝΑΙΩΙ:ΣΤΡΑΤΩΝΙΑΘΗΝ

ΑΙΩΙ:ΛΟΓΟΣΔΑΠΑΝΑΣΕΠΙΙΑΡΕΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΥΣΡΡΔΑΠΑΝΑΙΙ

ΠΙΑΡΕΟΣΛΑΚΡΙΤΟΥΕΞΓΑΩ.ΑΜΕΣ ΙΑΣΘΥΜΕΛΑΣΤΟΣΤΡΩΜΑΠΟΙΗ.

ΛΙΤΟΕΝΤΑΙΠΕΡΙΣΤΑΣΙΣ-ΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΔΥΟΤΑΝΣΕΑΙΔΑΕ

ΚΑΣΤΑΡΘΘΡ-ΓΑΜΟΥΕΔΩΚΑΜΕΞ.Α.Ι ΜΗΛΩΙΚΑ.ΦΙ.ΩΝΙΔΕΙΣΕΛΙ/

ΩΝΠΕΝ ΕΧΘΘΡ-ΠΑΝΑΜΟΥΣΙΑΩΙΙΔΞΙΚΑΙΚ ΛΕ.ΛΗΛΩΙΔΕΥΤΕΡΟΥ

ΕΡΓΟΥ.ΕΛΙΔΩΝΠΕΝΤΕΧΘΘΡ-ΑΠ. ΛΛΩΝΙΔ ΕΑΙΔΩΝΤΕΤΟΡΩ

ΧΞΞΟΝΑΣΙΜΩΙΕΝΚΟΛΛΑΣΙΟΣΕΙΣ ΟΥ ΤΥ ΛΟΒΑΤΑΣ:-ΔΑΜΟΣΘΕΡ

ΕΙΤΙΜΑΓΓΕΛΩΙΕΡΓΩΝΑΙΣΑΡΓΕ ΙΟΙΣΣΙΤ Η.Ε.ΙΟΝ:ΚΥΡΛΙΟΥ/

ΠΟΛΛΩΝΙΔΑΙΣΕΑΙΔΟΙΝΔΥΟΙΝΡΞΑ ΕΛΛΑ ΙΟΥΟΙΛΩΝΙΔΑΙΚΛΕΟ

ΑΗΛΩ'ΤΡΙΤΟΥΕΡΓΟΥΣΕΑΙΔΩΝΠΕΝΤΕΧΘΘ ΘΑΛΛΟΦΙΛΩΝΙΔΑΙΚΑ

ΣΜ ΙΩΙΟΕΠΩΦΕΙΛΟΜΕΣΕΠΙΤΑΣΠΡΑΤΑΣΠΕΝΤΕΣΕΑΙΔΑΣΞΞΛΑ

ΕΟΜΗΛ ΙΦΙΛ ΝΙΔΑΙΟΕΠΩΦΕΙΛΟΜΕΣΕΠΙΤΑΣΔΕΥΤΕ Ρ Λ.

ΣΕΔΙΔΑΣΞΞΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΙΣΕΑΙΔ ΝΔΥΕΙΝΡΞ ΛΟΓΟΣΔΑΠΑΝ

ΙΑΡΕΟΣΛΑΚΡΙΤΟΥΡΡΘΘΘΘΡΞ-Ρ:ΔΑΠΑΝΑΙΕΠΙΑΡΕΟΣΚ

.ΤΟΣΙΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙ.ΛΙΣΕΑΙΔ ΝΤΡΙΩΝΡΘΘΘΡΞ-ΚΑ Ε

ΟΛΛ ΝΙΔΑΙΣΕΑΙΔΩΝΔΥΕΙΝΡΞΦΙΛΩΝΙΔ ΕΙ Η

ΓΟΥΕΡΓΟΥΣΕΑΙΔΩΝΠΕΝΤΕΧΘΘΘΦΙΛΩΝΙ

ΣΤΑΛΛΝΞΛΟΓΟΣΔΑΠΑΝΑΣΕΠΙΑΡΕΟΣΚΛΕΑ

ΔΑΠΑΝΑΣΠΑΣΑΣΡΧΧΧΡΘΡ-: *vacat*

C

versus 180—191 deleti

ΧΩΡΑ
ΝΧΩΡΑΝΕΚ
ΞΞΙΙΙ
ΤΟΥΕ
ΙΔΡΑ
Α ΒΡ
//////////
//////////
//////////
//////////
//////////
//////////
//////////
ΑΝ
ΣΤΙΜΕΓΙ
ΕΜΠΡΟΣΘ
ΕΛΙΙΣΕΣ
ΔΡΑΧΜΑΣ
ΜΝΟΝ
ΓΔΡΑΧΜ/
ΛΣ ΧΠ
ΕΝΥ ΛΟ
ΕΔΙΜΝΩΙΙ
ΙΕΔΙ Ι
ΥΦΑΙΡΙ
ΤΟΥΓΙΝΟΝΤΑ
ΤΥ ΕΙ ΛΑ
ΣΕΡ
ΙΔΟΣΑΡΙΣΤ
ΤΟ Μ
//////////
//////////
ΑΡΧΙΤΕΚ
ΑΦΝΙ
Γ ΓΙΙ
ΤΑΝ
ΛΕ
ΙΝΕΠΙΙΙ
ΜΕΔΙΜΝΟ
//////////
//////////
ΟΥ ΠΙΔΕ
ΑΙΔΡΑΧΜΑ
ΙΕΠΙΝΟΜΩΙ
ΛΙΣΘΕΝΕΙ

Α Μ
ΚΑΙΩΜΕΔΙΜ
Α
ΛΕΝΩΙΙ·ΑΝΑ
ΔΡΑΧΜΑΝΓ
ΤΟΥΕΠΙΔΕΚ
ΡΑΧΜΑΙ
ΟΚ
Ι Ν
ΕΝΤΩΙΙ ΡΩ
ΜΝΑΝΕ
ΑΝΕΚΑΣΤΑΝ
ΑΙΡΕΘΕΝΤΟΣ
ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΞΚΑΙΛΑ
//////////
ΘΕΝΤΩΝ
ΙΣΤΟΒ
ΩΝΤ
ΟΝ
ΝΕ Ε Μ
ΕΚΑΣΤΑΝ
ΞΠΙΔΕΚΑΤΟΥΓ
ΑΙΞΞΞΙΙΚ
ΟΝΙΑΣΛΕΥΚΩ
ΙΣΤΟΑΓΓΕΙΟΝ
ΙΔΕΥΤΕΡΑ
ΝΘΕΛΟΜ
ΜΝΟΝΕΚΑΣΤΟΙ
ΑΙΡΕΘΕΝΤΟΣ
ΤΟΥΓΙΝΟΝΤ
Χ
ΩΝΙΣΤΕΓΑΞΙΟ
ΙΟΥΤΟΥΕΝΤΩΙ
ΝΔΟΣΙΝΕΛΟΜ
ΙΟΝΕΚΑΣΤΟΝ
ΡΑΣΤΑΣΙΝΔΡΑ
ΤΟΥΠΑΝΤΟΣ
ΥΦΑΙΡΕΘΕΝ
ΕΚΑΤΟΥ
ΑΙΒΒΠΞΞΙΙ
ΛΙΑΚ
ΤΑΣΕΙΣΤΟ
ΘΕΝΤΩΝ
ΟΝΓΙΝΟΝΤ
ΕΠΙΙ
ΛΣ
Δ
ΥΠΑΡΓ
ΡΑΣΜΓ
ΝΩΝΙ Ο
ΟΝΑΣΕ
ΩΓΑΣΕΠΤΟΑΠΙ
ΙΙΑΙΩΙ ΙΤΑΙ
ΝΩΝ
ΜΕΔ ΜΝΟΝ
Κ ΩΝ ΝΔΕΚΑ
ΤΟΣΤΟΥΕΠΙΛΕΚ

ΟΧΑΣΕΡΙ
ΤΩΝΑΙΘ
ΔΕΚΑΤΩΝ
ΕΛΟΜΕΝΩΙ
ΤΑΝ
ΑΙ ΝΤΩΙ
-:ΚΑΙ
ΜΝΑΣΙΚΛΕ
ΟΧΑΙΕΡΙΤΟ
ΣΚ ΞΙΑΣ
ΝΜΝΑΝ-
Λ ΣΚ
:·ΙΙΥΦΑΙΡ
ΔΕΚΑΤΟΥ
ΑΙ_
Τ
ΩΝΑΙ

Δ ᾽ΑΧΜΑΙ
ΦΙΛ ΛΑΔΑ
ΕΙΣ Ο Ν
ΥΔΕ
ΩΙ
Α
Ξ::·ΔΡΑΧΜΑΙ
ΤΡ
ΙΑΤΟΣ
ΕΟΝ Ν
///////////////
ΕΛΟΜΕΝ
ΟΝΕΚΑΣΤΟΝ
ΥΦΑΙΡΕΘΕΝ
ΡΙΔΕΚΑΤΟΥΓΙΝ
ΑΧΜΑΙ ⁝
vacat
ΣΤΙΔΑ *vacat*
Β *vacat*

vacant centimetri fere 36

B

Ἀζοσίου [πρατομηνίαι· κατάλογος ὁ δεῖνα· *ordo civium*· πὰρ - - - -
ς ἱαρεῦς λ[ᾶμμα -
ἐς τὸ ἱαρὸν [- - - - - - - - - - - - - - - - - *mensis*· κα-
τάλογος Λ[- - - - - - - - - - - - - - - Ἐπισθένει λίθων τομᾶι πὰρ
Φιλίου ΘΘ|Θ -
IIII ἐργώναι ἀφ[ακωμένωι - - - - - - - - - - - - - - - Ἀρι- (s. Θρασυ-)
δαῖος Ἀγρια[νίου· κατάλογος ὁ δεῖνα· *ordo civium*· πὰρ - - λᾶμμα - -
ἐξ Ἀθανᾶν κα[- - - - - - - - - - - - - - - - - ἐφόδια ἐς
Κόρινθον Πολ[υκλεῖ - - - - - - *mensis*· κατάλογος ὁ δεῖνα· *ordo civium*·
πὰρ Πύθωνος λᾶ]μμα - - - - - - - - - - - - - - τᾶν λίθων ἀγωγ-
ᾶ]ς κατὰ θάλασσ[αν - - - - - - *mensis*· κατάλογος ὁ δεῖνα· *ordo civium*·
πὰρ Πύθωνος λά[μματα ... ἐφόδια ἐς Κ]όρινθον Ἁγίαι ⁝, Πυρρ[ίαι ⁝ - - -
Τελέου πρατομ[ηνίαι· κατάλογος Φερ]ένικος· Σελεγεύς· πὰρ Π[ύθωνος λᾶμμα]
ἐφό]δια ἐς Κό[ρινθον ...... Πολυ]κλεῖ ⁝⁝, Τιμοκλεῖ ⁝ Ἀριστομήδει Α(?)ιια.......
....ω ἐ[φό]δια[ν ἐς] Ἀθ[ά]νας ... ΔΙΑΔΙΧΩΟΛ Χαρικλεῖδ(α)ι Ξ, Δαμοφάνει Ξ Ὀλύμ[πωι
συνθέ]τεος τᾶν λίθων ΞΞ⁝⁝⁝ Ποτιδαίου πρατομηνίαι· κατάλογος Εὐσθένης· *ordo
civium*]· πὰρ Πύθωνος λάμματα Θ|ΘΘΘΞ⁝⁝ ἐς Ἀθάνας δεκάτα τᾶν λίθων τᾶν Πεντ(ε)λικῶ[ν
Αἰγ]ιναῖον ΘΘΘΘΞ ἐς Ἄργος ἐφόδ(ι)α Ἁγίαι ⁝·, Πυρρίαι ⁝· Ἀρταμιτίου· κατάλογ-
ος (Δ)αμοκράτης· Πολιτιάδος· πὰρ Πύθωνος λᾶμμα Ξ· Ἀντίαι ἐγκαύτιος γραμμάτων
Ξ]· Ἀγριανίου· κατάλογος Ζευξίμαχος· Ἀφιδαντιάς· πὰρ Πύθωνος λᾶμμα Αἰγιναί-
ο](ν) ΞΞ⁝⁝⁝·, Κορινθίου ΘΘΓΞΞ⁝⁝⁝· Κλεοστράτωι κομιδᾶς λίθων ἐγ λατομίας ἐνς Κεγχ-
ρ]έας Κορινθίου ΘΘ[Γ]ΞΞ⁝⁝· Τύχωνι ἐπικαταλλαγὰ ἐπὶ τὸ καταλλαχθὲν ἀργύριο-
ν ἐς Ἀθάνας Ξ⁝· ἐφόδια ἐς Ἀθάνα[ς] Πολυκλεῖ ⁝⁝, Δαμαγήτωι ⁝⁝, Ἀριστάρχωι ⁝⁝
Πανάμου· κατάλογος Μέγων· Βρυσωτίας· πὰρ Πύθωνος λᾶμμα Ἀττικοῦ ΘΞ, Αἰγιναί-
ου Ξ· ἐργώνιος ἀφακωμένοις Χρίμωνι ⁝, Νικοστράτωι ⁝, Δόρκωνι ⁝ Ἀργείοις,
Ἀντιγένει ⁝· Τεγεά[τ]αι ἐφόδια ἐς Ἆλιν ἐγδοτῆρσι Δαμοφάνει ⁝·, Χαρικλείδαι ⁝·
ἐς Ἀθάνας πεντηκοστὰ τᾶν λίθων Λαμάχωι Ἀττικοῦ ΘΞ, Κλεωνύμωι παρακλήτιος
τᾶν λίθων ἐπὶ λαίαν ⁝ Κυ[κ]λίου· κατάλογο[ς] Αἰνίας· Πολιτιάδος· τριακάδι· ὑπὲρ
Μύρμακος πὰρ Ἀθανίδα ὑπερημερίαν ἀπέχωκε Δαμοφάνης Πύθωνι ἱαροῦ ΘΘΘ⁝⁝
πὰρ Ἀριστοφάνιος ὑπερημερίαν τᾶς περιστάσιος ἀπέχωκε Δαμοφάνης Πύθωνι
ΘΘΓ⁝⁝· πὰρ Θεοφάνιος ἀπέχωκε περιστὶν Δαμοφάνης Πύθωνι ⁝·IIIICϹϹ πὰρ Φυλακίδα
ἐπιταμὰν κρηπῖδος τυλώτιος ἀπέχωκε Δαμοφάνης Πύθωνι ⁝
Ἀζοσίου· κατάλο-
γος Ἀριστοτέλης· Δαμακχίδος· πὰρ Τελεσία ἱαρέος λᾶμ(μ)α ΧΘΘΞ-⁝⁝ ἐργώναις ἀφα-
κωμένοις Νικοστράτω(ι) ⁝, Γνάθι ⁝, Αντίππωι ⁝, Τιμάρχωι ⁝, Αντιάδαι ⁝, Δέρκωνι ⁝, Πολυξένω(ι ⁝),
Χρίμωνι ⁝ Ἀργείοις Στεφάνωι ⁝, Καλλιστράτωι ⁝ Τεγεάταις Ἀριστίαι ⁝⁝, Εὐθυνόμω(ι)
⁝ Ἀθηναίοις Ἀτίαι ⁝ Σωτίωνι ⁝ Παρίοις Καλλαίσωι ⁝ Τροζανίοις Χ[ρί]μωνι τᾶν με-
λαινᾶν λίθων ἐργασίας εἰς σύνθεσιν ΧΘΓΞ-⁝⁝⁝· Ἁγίαι ἐφόδια ἐς Ἀθάνας ⁝⁝· Καρνεί-

ου· κατάλ(λ)ογος Μενεκλείδας· ἔνερθεν Οἰσιάδευ· πὰρ [Τ]ελεσία λάμματα ΡΧΡ·ΘΘΘΘ
ΡΞ::::ΙΙΙ Εὐθυνόμωι καὶ Σαννίωνι ἐργασίας καὶ συνθέσιος τῶν λίθων τῶμ Πεντελ[ηϊ]-
κῶν, τοὺς δὲ μέλανας λίθους λαβόντες ἐργασμένους εἰς σύνθεσιν συνθέμεν
ΡΧΡ·ΘΘΘΘΡ-:::· Σωσθένει στεγάστιος τᾶς περιστάσιος ::ΙΙΙ ἐργώνας ἀφανεώνας
ἐφόδια Κα[λ]λ(λ)ιστράτωι [:], [Ἀ]στηγένει :: Ἑρμαίου· κατάλογος Ἀμφικράτης· Δεξελα(ί)-
δας· πὰρ Τε[λ]εσία λάμματ[α] ΡΞ::::ΙΙ Ἀριστοδάμωι βολίμου ποὶ τὰ δεσμὰ Ρ::::·ΙΙΙΙ, ὁλκὰ τά-
λ[αντα ΞΞ Γλαύκωι παρκα[λ]ήσιος τῶν λίθων ἐπὶ λιμένι -:::ΙΙΙ Τελέου· κατάλο[γ]ος
Ε[ὐ]ρυμήδης· Πυρριάδος· Ἡ[ρ]ακλ[εί]δας· πὰρ Τελεσία λάμματα Θ::: γραμμάτων ἐγκαύ-
σιος Ἀντιφάνει(ς) Ξ δεσμῶν [σ]ιδαρίων Δαμίωνι ταλάντων ἓξ ΡΞ-:::: ἐφόδια ἐς Ἀθάνας
Χαρικλείδαι ::::, Δαμοφάνει :::: (Ποσιδαίου· κατάλογος --- *citium ordo*·) πὰρ Τελεσία λάμματα ΧΡ·ΘΘΡΞ::· Μεγακλείδαι ἀγωγᾶς
ἀπὸ λιμένος ἐς τὸ ἱερὸν τῶν Πεντελῃκῶν λίθων ΧΡ·ΘΘΡΞ::·, ἀριθμὸς λίθων ΡΞΙ
Ἀ]ρταμιτίου· κατάλογος Νικοφάνης· Μιλτιάδος· πὰρ Τελεσία λάμματα ::::· ἐφόδ[ια
ἐ]ς Κλεωνὰς Τιμοκλεῖ :·, Πολυκ[λ]εῖ :·, Ἀριστομάχωι :· Ἀγριανίου· κατάλογος Κ[έ]φα-
λος· Σελαγείδος· πὰρ Τελεσία λάμματα -:: [ἐ]φόδια ἐς Ἀθάνας Δαμαγήτωι :::·, Πυρρ[ή]-
ωι :::· Κυκλίου· κατάλογος Ἀρχίλοχος· Πολιτάδος· πὰρ Τελεσία λάμματα Θ-: πεντ[η]-
κοστὰν τῶν Πεντελῃκῶν λίθων [ἐ]ς Ἀθάνας Λαμάχωι ΡΞΞ ἐφόδια ἐς Ἄργος Ἀριστο-
μήδει ::, Λυτίωνι :: ἐφόδια ἐς Ἀθάνα[ς Ἀ]ριστομ[ή]δ]ει :::·, Λυτίωνι :::· πὰρ Λυσιάδα Πολ-
υξένου τομᾶς τῶν ὀρθοστατᾶν ὑπεραμερίαν τῶν μελάνων λίθων, ἀπέτεισε Δαμοφ-
άνης Τελεσία(ι) Ρ·ΞΞ πὰρ Μολοσσοῦ ὑπε[ρ]αμερίαν τομᾶς καὶ κομιδᾶς ἐνς Πειραιῆ
ἐγ λατομίας τῶμ Πεντελῃκῶν λίθων ἀπέτεισε Ἀριστομήδης Τελεσία(ι) ΧΧΧΧΘΘΘΞ

Καρνείου· κατάλογος Εὐκράτης· Ἰσαμιάς· πὰρ Καλλία λάμματα :::: ἐφόδια ἐς Ἄργ-
ος Δαμαγήτωι ::, Ἀρισταίχμωι :: Γάμου· κατ[ά]λογος Ἐχέτιμος· Δεξελα(ί)ς· πὰρ Καλλ[ί]-
α λάμματα -::: ἐφόδια ἐς Ἀθάνας Πολυκλεῖ :[:::], Τιμοκλεῖ :::: Ποσιδαίου· κατάλογος
Ἀ[ριστόδ]αμος· Ναυφείδος· πὰρ Καλλία λάμματα Ρ::: Δαμίωνι δεξιῶν σιδαρίων Ξ-:
ἐ]φόδια ἐς Κλεωνὰς Δαμοφάνε(ι)ς ::, Χαρικλείδαι :: ἐφόδια ἐς Ἀθάνας Ἀγίαι ::::, Ἀριστομ[ή]-
δ]ει :::: Ἀγριανίου· κατάλογος Ἀριστοκράτης· Ἀφυλαντάς· πὰρ Καλλία λάμματα Ξ-:[ΙΙ]
Δαμίωνι δεξιῶν σιδαρίων Ξ::::·ΙΙ, ὁλκὰ ταλάντω δύο Ἀγίαι ἐφόδια ἐς [Κ]λεωνὰς :·
Κυκλίου· κατάλογος Ἀριστό[κ]ριτος· Ῥωπιτάδος· πὰρ Καλλία λάμμα[τ]α ΡΞ Μολοσ-
σ]ῶι ἐγκαλέσιος ἐμ Πειραιεῖ ἐπὶ τὰν ἄνθεσιν ΡΞ Ἀπελλ(λ)αίου· πὰρ Λυσιάδα Πολυ-
ξένου ὑπεραμερία(ν) τῶν σ[τ]υλοβα[τ]ᾶν ἐς τὸ ἱα[ρὸ]ν παροχᾶς τῶν μελάνων ἀπέτεισε
Πολυκλῆς Καλλία(ι) ΘΘΘΡ- ὑπὲρ τῶν ὀρθοστατᾶν ἀγωγᾶς ἐς τὸ ἱαρὸν πὰρ Λυσιάδα
Π]ολυξένου ὑπεραμερίαν ἀπέτεισε Πολυκλῆς Καλλίαι ΡΞΞ πὰρ Χρίμωνος ἐπιτιμία(ν)
ὀ]ρθοστατᾶν ἐργασίας ἀπέτεισε Πολλυκλῆς Καλλίαι -Ι

Ἀζοσίου· κατάλογος Ἀρι-
σ]τόλαος· Ἐρελαΐδος· πὰρ Εὐκλέος λάμματα Ἀττικοῦ Ρ, Αἰγιναίου Ξ-:·ΙΙ Κομιοδίω-
ι τοῦ παρδέγματος τῶν ἐγγλυμμάτων ἀστραγαλίων καὶ κυματίου [Ἀ]τ[τ]ικοῦ Ρ
ἐφόδια ἐς Ἄργος Χαρικλείδαι :, Δαμοφάνει : Δαμίωνι δεσμῶν σιδαρίων Ξ::::·ΙΙ, ὁλκὰ
τ]αλάντω δύο Καρνείου· κατάλογος Ἐπαίνων· Νικοφείδος· πὰρ Εὐκλέο[ς] λάμμα
Ἀ]ττικοῦ ΧΘ Κο(ι)μοιδίωνι τῶν καταγλυμμάτων ἐν τοῖν σταθμοῖν καὶ καταλαβεῦ-
σι] ἐργασίας Ἀττικοῦ ΧΘ Ἑρμαίου· κατάλογος Νικόστρατος· Πυρριάδο[ς]· πὰρ Εὐ-
κλ]έος λάμματα Ἀττικοῦ ΡΞ-, Αἰγιναίου -:::ΙΙΙC Σιμίωνι τῶν ἐγγλυμμάτων [ἐ]ργασία-
ς ἐν] τοῖς καταλαβεῦσι καὶ ὑπερθύρωι τῶν δεδοκιμασμένων Ἀττικοῦ ΡΞ- Δαμίωνι(ι)
δεσ]μῶν [τ]αλάντων -::ΙΙΙ Ἐπιτεῖσαι λίθου τῶι πὰρ Φυλίου :C πὰρ Μεγακλείδα ἀγωγ-
ᾶς] ἀπὸ λιμένος ἐς τὸ ἱαρὸν τῶν Πεντελῃκῶν λίθων ὑπεραμερίαν ἀπέτεισε Ἀγίας
Ε]ὐκλεῖ ΧΡΞ- Γάμου· κατάλογος (ὁ δεῖνα)· Σιμάδος· πὰρ Εὐκλέος λάμμα[τ]α Ἀττικοῦ Ξ-::::·
Σ]ιμίωνι τῶν ἐγγλυμμάτων Ἀττικοῦ Ξ-::::· Τελέου· κατάλογος Σωκλῆς· Βουνίας·
π]ὰρ Εὐκλέος λάμματα Ἀττικοῦ ΡΡ Κομοιδί[ω]ι καταγλυφᾶς Ἀττικοῦ ΡΡ
Ἀ]γριανίου· κατάλογος Νικόστρατος· Στρατίτας· πὰρ Εὐκλέος λάμματα Ἀττι-
κ]οῦ ΘΘΞ-:::: Κομοιδίωνι τὸ ἐπίλοιπον τᾶς καταγλυφᾶς Ἀττικοῦ ΞΞΞ::·IC Σιμίωνι
τῶν ἐν τῶι ὑπερθύρωι καὶ καταλαβεῖ ἐγγλυμμάτων Ἀ[τ]τικοῦ ΘΡΞ:ΙΙΙC

Πανάμου·
κατάλογος Ἀρί[σ]τα(ι)νος· Πολιτάδος· πὰρ Εὐκλέος λάμματα ::::· Ἱεροκλεῖ παροχᾶς
ξ]υλῶν ::::·

Ἀρταμιτίου· κατάλογος Νικάτας· Ἐρελαΐδος· πὰρ Θιαίου λάμματα Ξ::::·ΙΙΙ
δε]σμῶν Εὐτύχωι σιδαρίων Ξ::::·ΙΙΙ, ὁλκὰ ταλάντω δύο Πανάμου· κατάλογος Καλλι-
φά[ν]ης· Βουνίας· πὰρ Θιαίου λάμμα Ξ::::Ι Νίκωνι βολίμου παροχᾶς Ξ::::Ι, ὁλκὰ
β]ολίμου τάλαντα -:::: λάμμα Ἀττικοῦ ΡΞΞ::::·ΙΙ Σαννίωνι καταγλυφᾶς ἐν τῶι ὑπερθύ-
ρ]ωι Ἀττικοῦ ΡΞΞ::::·ΙΙ ἐπιτιμὰ ἀπεφύχθη πὰρ Σαννίωνος Ἀττικὰ [·] Κυκλίου· κατάλο-
γ]ος Εὐχάρης· Ταυχιάδος· πὰρ Θιαίου λάμματα -::ΙΙΙ Εὐτύχωι δεξιῶν σιδαρίων -::Ι[ΙΙ],
ὁ]λκὰ τάλαντον.

Ποσιδαίου· κατάλογος Καλλίας· Ναυφείδος· πὰρ Τιμοκράτεος
λ]άμματα Ξ::::·ΙΙ Εὐτύχωι δεξιῶν καὶ γόμφων σιδαρίων Ξ::::·ΙΙ, ὁλκὰ ταλάντω δύο Ἀζο-
σ]ίου πὰρ Λυσιάδα ἐπιτιμία(ν) μέλανος λίθου ἀπέτεισε Νικιάδας Τιμοκράτει ::·

π]ὰρ Χρίμωνος ἐπιτιμία(ν) τῶν μελάνων λίθων ἀπέτεισε Πολυκλῆς Στίωνι ΡΞ::·
π]ὰρ Σαννίωνος ἐπιτιμίαν τᾶς καταγλυφᾶς τῶν λίθων ἀπέτεισε Δαμοφάνης
Στίωνι Ἀττικοῦ -:·

Ἀγαθᾶι τύχαι· Λάμ[μ]ατα Θυμελοποιίας πὰρ Φιλοσθένεος ἰαρεῦς· Γάμου πρατομηνίαι ΧΧΧΞΞ-:::ΙΙΙΙ, κατάλογος βουλᾶς Ἰαρώνυμος· Παγατίνα Ἀρταμιτίου πρατομηνίαι ΞΞΞ-, κατάλογος Δαμῶνος, Ἀλικαῖς Πανάμου πρατομηνίαι Αἰγιναίου ΧΧΘΘΘ-, καταλλαγὰ τούτωι ΘΞ-, Ἀργολικοῦ ΘΘΘ, κατάλογος Εὔδαμος, Ὑσιδριάς. Δαπάναι· ἔλαβε Λαμπχίδας τοῦ σακοῦ Γά[μ]ου πρατομηνίαι ΧΧΡΘΘΘΞΞΞ· ἐθίνου ἔλαβε Λαμπχίδα[ς] τῶν λίθων τῶν εἰς τὸς σακὸν [τ]ᾶς [Θυ]μ[έ]λας ΗΞΞΞΞ:::ΙΙΙΙ Ἀρταμιτίου (ε) Εὐτύχωι ΞΞΞ- Πανάμου πρατομηνίαι Λαμπχίδαι Αἰγιναίου ΧΧΘΘΘ-, τούτωι ἐγένετο καταλλαγὰ ΘΞ-, Ἀργολικοῦ ΘΘΘ

Λάμματα πὰρ Νικοκρά[τευ]ς ἰαρεῦς· Ἀζοσίου ΡΗΡΞΙΙ, κατάλογος Χάρτος Ι, Μ(ε)λιχιῶν Ἑρμαίου ΞΙΙΤ, κατάλογος Νικόδαμος· Σιωνίς Γάμου ΘΘΘ(Θ), κατάλογος Δαμάρετος· Σολυγείς Γάμου· Φιλοσθένει εἰς Ἄργος ἐφ[ό]δ]ιον :· Ποσιδαίου ΘΘ-, κατάλογος Φιλόξεν[ος]· Ἐριλαῖς Ἀρταμιτίου ΧΧΧΡΞΞ::::·, κατάλογος Φρίκος· Μυσ]ιεῖς. Δαπάναι ἐπὶ Νικοκράτευς· Δεί[ν]ω[ν] καταξυλώσιος ΗΞΞ- Δείνωνι ἀναγωγᾶς τῶν λίθων ἐς] τὸ ἱαρὸν ΘΘΞΞΙΙ δεσμῶν καὶ γόμφων Εὐτύχωι ΘΘΞΞΞΞ Βολίμου πὰρ Εὐφήμονος τάλαντα ἓξ μν]αῖ τριάκοντα ἑπτά· τιμὰ -::::ΙΙΙC, ἀναγωγᾶς Κρητὶ ·ΙΙCΤ Βολίμου Λαρχίδαι ταλάντων Θ· τιμὰ ΘΘ]Θ Εὐτύχωι δεσμῶν ΘΘ- Λαρχίδαι τοῦ σακοῦ ΧΧΧΡΞΞ::::· Φιλοσθένει εἰς Ἄργος ἐφόδιον :·

Λάμ]ματα Θυμελοποιίας [πὰ]ρ Αἴσωνος ἰαρεῦς· Πραρατίου πρατομηνίαι ΘΘ-, κατάλογος Νικόδαμος· Σιωνίς Ἀρτ[αμ]ιτίου πρατομηνίαι ::::·IC, κατάλογος Τιμοκράτης· Φρεγαίς. Πανάμου πρατομηνίαι ΘΞΞ, κατάλογος Εὔβουλος· Σ]ιωνίς. Δαπάναι· Πρα[ρατ]ίου· Εὐτ[ύχ]ωι δεσμῶν ΗΗ- ἐγγραφ[ᾶ]ς εἰς τὰν στάλαν Σαννίωνι ::::·IC ὁδοῦ ποιήσιος Σαννίωνι ΗΞΞ

Λάμματα Θυμελοποιίας πὰρ Κλευσθένευς ἰαρεῦς· Γάμου πρατομηνίαι ΘΘΘ, κατάλογος Εὔνικος· Ῥ]ωπι[τ]αίς. Δαπάναι· δεσμῶν καὶ γόμφων Εὐτύχωι ΘΘΘ

Λ[άμ[μα]τα Θυμελοποιίας πὰρ Δαμοπείθευς ἰαρεῦς· Ἀρταμιτίου Ἀναξίλαι, Φιλοσθένει -, κατ[άλογος βουλᾶς Ἀρχίας· Καλαεῖς Πανάμου πρατομηνίαι :·ΙΙΙC Δαπάναι· Σαννίωνι ἐγγραφᾶς εἰς τὰν στ[ά]λαν :·ΙΙΙC Δαμοπείθει ἱαρεῖ -

---

Λᾶμμα Θυμελοποιοῖς Ἀλεξικλεῖ, Νικοκράτει, Δαμοφίλωι, Παντα]κλεῖ, γραφεῖ Ἀλκιβίωι πὰρ ἰαρέος Καλλικράτευς· Ἀγριανίου] Ξ-, κατάλογος [β]ουλᾶς Κλείδικος· Οἰτείας ὑπερθεν Κυκλίου Ξ[Ρ, κατ]άλογος βουλᾶς Καλλιμένης· Παγατίς Λόγος λάμματος ἐ[π' ἰ]αρέος Καλλικράτεος ΡΡ

Ἐπ' ἰαρέος Ἀρχιλαΐδα· οὐθὲν

Ἐ[π]' ἰαρέος Σωκράτεος· οὐθέν

Ἐπ' ἰαρέος Διονυσοδώρου· οὐθέν

Πὰρ ἰαρέος [Λακρ]ίτου· Γάμου ΧΘΘΡ-, κατάλογος βου(λ)ᾶς Φιλόξενος· Ἐριλαεῖς [Πανάμο]υ ΧΧΘΘΘΡ:, κατάλογος βουλᾶς Μυρωνίδας· Ναυφηίς Κυκ]λί[ου ΘΘΘΘ(ΡΞΡ), κατάλ]ογος βουλᾶς Εὐκλῆς· Μετογα[ί]ς· Ἀπελλαίου ΧΡΗ ΘΘΘ, κ[ατάλογος β]ουλᾶς Εὔαρχος· Λασσαῖς. Λόγος λάμματος πὰρ ἰαρέ[ος Λακρίτο]υ ΡΡΘΘΘΘΡΞ-Ρ:

Πὰρ ἰαρέος Κλεάρεος· Ἀζοσίου Ρ ΘΘΡΞ-, κ[ατ]ά[λογος] βουλᾶς Δαμάττας· Μελικιῶν· Καρνείου ΧΡΘΘΘ ΞΞ, κατάλογο[ς βου]λᾶς Σωκράτης· Μυτικός. Λόγος λάμματος πὰρ ἰαρέος Κλεάρε[ος] ΧΧΡΘΞ

Λόγος λάμματος παντὸς ΡΧΧΧΡΘΡ-:

Δαπάναι ἐπὶ ἰαρέος Καλλικράτεος· Ἀ[γ]ριανίου· ἐφόδιον εἰς Ἀθάνας Ν[ικ]ηράτωι -, Ἀλεξικλεῖ -, (Ἀλ)κιβίωι - Κυκλίου· ἐφόδιον εἰς Ἀθάν[α]ς Παντακλεῖ Ρ:·, Ἀλκιβίω(ι) Ρ:·, Φίλωνι καρύξαντι ἐν Ἀθάναις τὸ [ἔρ]γον IC χαρτίου εἰς τὰς συ[γ]γράφους Ἀντικρίτωι ΙΙIC ἐφόδιον ἐργώνας Ναυσιστράτωι [Ἀ]θηναίωι ::, Στράτωνι Ἀθηναίωι :: Λόγος δαπάνας ἐπὶ ἰαρέος Καλλικράτευς ΡΡ

Δαπάναι [ἐπ' ἰαρέος Λακρίτου· ἐξ[ε]δώ[κα]μες [τ]ᾶς Θυμέλας τὸ στρῶμα ποιῆσαι τὸ ἐν τᾶι περιστάσι, σ[ε]λί[δα]ς πεντήκοντα δύο, τὰν σελίδα ἑκάστα[ν] ΘΘΡ- Γάμου· [Σ]ώσανδ[ρ]ος Κλε]ομήλωι κ[α]ὶ Φε[λ]λ[ων]ίδαι σελίδων πέν[τ]ε ΧΘΘΡ- Πανάμου· Φιλω[ν]ίδαι καὶ Κλεο[μ]ήλωι δευτέρου ἔργου [σ]ελίδων πέντε ΧΘΘΡ- Ἀπολλωνίδ[αι σ]ελίδων τετόρων ΧΞΞ Ὀνασίμου ἐνκολλάσιος εἰς τού[ς] στυλοβάτας :· Δαμοσθένει, Τιμαγγίλωι ἐργώνας Ἀργείοις σιτηρέσιον :: Κυκλίου· [Ἀ]πολλωνίδαι σελίδοιν δυοῖν ΡΞ Ἀπελλαίου· Φιλωνίδαι, Κλεομήλωι τρίτου ἔργου, σελίδων πέντε ΧΘΘΘ ἄλλο Φιλωνίδαι, Κλε]ομ[ή]λ]ωι ὃ ἐπωφείλομες ἐπὶ τὰς πράτας πέντε σελίδας ΞΞ ἄλλο Κλ]εομήλωι, Φιλωνίδαι ὃ ἐπωφείλομες ἐπὶ τὰς δευτέρας

πέντε] σε(λ)ίδας ΞΞ Ἀπολλωνίδαι σελίδων δυεῖν ΡΞ

Λόγος δ[α]πάν-

ας ἐπ'] ἰαρέος Λακρίτου ΡΡΒΒΒΒΓΞ-Ρ:

Δαπάναι ἐπ' ἰαρέος Κ[λεάρ-

εος· Ἀ]ξεσίου· Ἀπολλωνίδαι σελίδων τριῶν ΡΒΒ(Β)ΓΞ- Κα[ρ]ε[ίο-
ν· Ἀπ]ολλωνίδαι σελίδων δυεῖν ΡΞ Φιλωνίδ[αι, Κλ]εο[μ]ή[λωι τετ-
άρτ]ου ἔργου σελίδων πέντε ΧΒΒΒ Φιλωνίδ[αι συγγραφᾶς εἰς τ-
ὰν] στάλαν Ξ Λόγος δαπάνας ἐπ' ἰαρέος Κλεά[ρεος ΧΧΡΒΞ

Λόγος

δαπάνας πάσας ΡΧΧΧΡΒΓ-:

C

vs. 180—191 deleti

- - - - χώρα[ς ...
ἐλωμένας τὰν χώραν ἑκ[ά-
σταν δραχμᾶν]Ξ::Ι
ὑφαιρεθέντος] τοῦ ἐ[πιδε-
κάτου γίνοντα]ι δρα[χμαὶ

vs. 197—206 certi nihil legi potest

- - - - - ἄπροσθ[ε
- - - - - - - -
- - - - - δ]ραχμὰς [ἐλο-
μένωι τὸν μέδ]ιμνον ...
- - - - - δραχμ[α-
- - - -]ας - Χ[Β]Β
- - - - - - - -
- - - - μ]εδίμνο[ν
ἐλομένωι τὸν μ]έδ[ιμνον
δραχμᾶν *nota pecuniae*], ὑφαιρ[εθέν-
τος τοῦ ἐπιδεκά]του γίνοντα[ι
[δραχμαὶ - - - - -
- - - -α]ς ἐπ[ὶ - -
- - - -ίδας Ἀριστ-
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - - ἀρχιτέκ-
[τονι - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - -ταν - -
- - - - - - - -
- - - - - - ἐπι..
- - - - - μέδιμνο-
[ν - - - - - - -
- - - - - - - -
ὑφαιρεθέντος τ]οῦ [ἐ]πιδε-
κάτου γίνοντ]αι δραχμα[ὶ
- - - - - Ἐπιδάμωι
- - - - - Κ]λισθένει
- - - - παρ]οχᾶς ἐπὶ
- - - - - τῶν λίθ-
ων - - - -] δέκα τῶν
- - - - - ἐλομένωι
τὰν - - ἑκάσ]ταν ...
- - - - -αι [ἐ]ν τᾶι
- - - - - -: καὶ ..
- - - - Μνασικλε[ῖ (s. κλε[ί]δαι)
- - - παρ]οχᾶι ἐπὶ τὸ
- - - - - - -σίας
- - - - -ν μνᾶν -
- - - - - - - -
- - - - - :·ΙΙ ὑφαιρ-
εθέντος τοῦ ἐπι]δεκάτου
γίνονται δραχμ]αὶ - -
- - - - - - - -
- - - - ἐργ]ώναι -

- - - - - - - - -
- - - - - - μεδιμ[ν-
- - - - - - - -
- - -μένωι :· Ἀνα..
- - - δραχμᾶν [Γ (s. Β)
ὑφαιρεθέντος] τοῦ ἐπιδεκ[ά-
του γίνονται δ]ραχμαὶ -
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - ἐν τᾶι ἀ[α]ρᾶ[ι
- - - - μνᾶν ἑ[νέ-
α(?), ἐλομένωι μν]ᾶν ἑκάσταν
δραχμᾶν *nota pecuniae*, ὑφ]αιρεθέντος
τοῦ ἐπιδεκάτου] γίνονται
δραχμαὶ] Ξ, - - - -
- - - - - - - -
- - - -θέντων - -
- - - ε]ἰς τὸ Β- -
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - ἑκάσταν, [ὑφαι-
ρεθέντος τοῦ ἐ]πιδεκάτου γ[ί-
νονται δραχμ]αὶ ΞΞΞ::Ι Κ..
- - - -κ]ονίας λευκώ-
σιος - - -]ς τὸ ἀγγεῖον
- - - - -ι δευτέρα[ν
δόσιν μεδίμνω]ν Θ, ἐλομ[έ-
νωι τὸν μέδι]μνον ἕκαστο[ν
δραχμᾶν *nota pecuniae*, ὑφ]αιρεθέντος
τοῦ ἐπιδεκά]του γίνοντ[αι
[δραχμαὶ - - - - -
- - - -ωνι στεγάξιος
- - - -ίου τοῦ ἐν τᾶι
- - - τρίτα]ν δόσιν, ἐλομ[έ-
νωι τὸν μέδιμν]ον ἕκαστον
δραχμᾶν *nota pecuniae*, κα]θάρσιστιν δρα-
χμᾶν *nota pecuniae* ἔργου] τοῦ παντὸς
καταθέντι(?)], ὑφαιρεθέν-
τος τοῦ ἐπιδ]εκάτου [γί-
νονται δραχμ]αὶ ΒΒΓΞΞΙ
- - - - - - - -
- - - - τᾶς εἰς τὸ
- - - -θέντων ...
- - - -ον γίνοντα[ι
- - - - ἐπὶ - - -
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - ὑπαργ]υρ- -
- - -ρας μ[ε- - -
- - - -νων - - -
- - - - - - - -
- - ἀγ]ωγᾶς ἐπ[ὶ] τὸ ἀπ.
- - - - -σίαι [ἐπ]ὶ τᾶι
- - μεδίμ]νων - - -
ἐλομένωι τὸν μέδ[ι]μνον
ἕκαστον χαλ]κ[έ]ων [ἕ]νδεκα.

ὑφαιρεθέν]τος τοῦ ἐπιδ[εκ-
άτου, γίνονται] δραχμαί
\- - - - - - - - -
\- - εἰς [τ]ό[ν] κ[ιόν(?)
\- - - - - - - - -
\- - - - - - - - -
\- - - - - - - - -
\- - - Ξ::: δραχμαί
\- - - - - - - - -
\- - - - - - - - -

\- - - - - - - -
\- - - - - - - -
\- - - - ἀλειφόν[ω
τὸν κίθων]ον ἕκαστον
δραχμᾶν nota pecuniae], ὑφαιρεθέν-
τος τοῦ ἐ]πιδεκάτου γίν-
ονται δραχ]μαί [ ]:·

Ἐπὶ Φιλ]ιστίδα
τὸ] Β'.

Nobilissimas aedificii rotundi reliquias repertas anno 1882 a stadio ad septentriones versus Cavvadias (Πρακτικά 1882, p. 77 sq.) statim intellexit superesse de aedibus, quas sic memorat Pausanias (2, 27, 3. 5): *οἴκημα δὲ περιφερὲς λίθου λευκοῦ καλούμενον Θόλος ᾠκοδόμηται πλησίον* (prope templum Aesculapii) *θέας ἄξιον. - - - Ἐπιδαυρίοις δέ ἐστι θέατρον ἐν τῷ ἱερῷ - - - Πολύκλειτος καὶ τὸ θέατρον τοῦτο καὶ οἴκημα τὸ περιφερὲς ὁ ποιήσας ἦν.* Quod titulum nostrum collata ruinarum descriptione vidit pertinere ad tholum, magnae laudi dandum est Foucarto; omnem eximere dubitationem contigit Stai observatione infra ad versus 162 sq. relata.

Latus quod signavi *A*, cum in eo idque quidem demum in ima eius parte memorentur multae inflictae propter fundamentum et substructionem non iusto tempore confecta (vs. 17. 19), apparet fuisse omnium primum; latus *C* constat scriptum esse post *A* et *B* (cf. quae adnotabo ad vs. 195 sq.), atque non dubium est quin finem continuerit rationum (cf. adnotata ad vs. 328. 329).

Aedificationi praefectum erat collegium, quod in prioribus tituli partibus audit *ἐγδοτῆρες* (vs. 4. 45), tum *θυμελοποιοί* (vs. 119. 131. 137. 139) sive *θυμελοποιοί* (vs. 142). Praefectis unoquoque mense sacerdos Aesculapii eponymus solvit pecunias eodem mense expendendas, elucet igitur aedificii sumptum fluxisse e fisco sacro; sed videmus civitatem in pecuniis administrandis partes sibi vindicasse quas detulit ad senatus catalogorum (cf. adnotata ad n. 925) unum singulis mensibus alternantem, cumque sine dubio, cum semper indicetur civium ordo, praesidem ordinis eius, qui tunc gerebat senatus negotia. Praefectis additus est scriba (vs. 143); ab eis promulgatum esse titulum cognosci potest e versibus 162. 164 (*ἐξεδώκαμες, ἐδώκαμες*).

Quae servata sunt in *A* et *B*, pertinent ad annos non minus viginti tres; titulum non uno tempore confecta aedificatione esse scriptum constaret e scriptura in partibus primis et ultimis valde diversa, etiamsi non locis quattuor relatum esset de litteris insculptis sive colore inductis (vs. 38. 64. 140. 177).

Quin titulus scriptus sit saeculo quarto, e litteraturae indole dubium esse nequit, idque insuper monstratur observatione Haussoulliero debita: recurrunt enim redemptores Argivi Chremo et Nicostratus (vs. 12. 44. al.) ut *ἐργῶναι* operis Delphici exstructi anno 338/337, cui anno recte titulum *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897, p. 478 n. 35 a Bourgueto adscriptum esse, ut liberaliter mecum communicavit Pomtow, constat. Nihil igitur ad aedificium nostrum attinet Polycletus Phidiae aemulus, sed restat haesitatio, utrum attribuendum sit Polycleto alteri, qui florebat saeculo quinto exeunte et quarti priore parte (vide Brunn, *Geschichte der griech. Künstler* I 280), an eius nominis tertio, cui postquam dubitanter id iam suspicatus est Loewy (*Inschriften griech. Bildhauer* 75) Dittenberger adsignavit basim Thebanam C. I. Sept. I 2532 ultima quarti saeculi aetate factam.

Constat e litteraturae comparatione, initia quoque stelae nostrae recentiora esse quam stelam templi n. 1484; ut intervallum certius aestimari possit, subicio indicem nominum in utroque titulo occurentium, templi rationes signans I, nostras II:

Αἰνίας sponsor I 101; catalogus II 47
Ἀναξίλας redemptor *ἐγκαύσιος* I 51; viaticum recipit II 139
Ἀντίκριτος sponsor I 67; venditor papyri II 159
Ἀπολλωνίδας conficit *φάρξιν τοῦ ναοῦ* I 75; tredecim conficit *πλίνθους* II 166. 168. 173. 175. 176
Ἀρίστανδρος sponsor I 16; catalogus II 80
Ἀριστοκράτης sponsor I 43; catalogus II 82
Ἀριστόκριτος sponsor I 76. 80; catalogus II 84
Ἀριστομήδης sponsor I 55; *ἐγδοτήρ* II 33. 72. 73. 76. 81
Ἀστίας architectus(?) I 111; *ἔγκαυσιν γραμμάτων* praestat II 38
Δαμοκράτης sponsor I 14; catalogus II 38
Δαμοσθένης sponsor I 93; *ἐργώνας Ἀργεῖος* II 167
Δαμοφάνης redemptor I 62 et passim; *ἐγδοτήρ* II 34. 45 et passim
Δόρκων Κορίνθιος praestat *ἔγκαυσιν, ἀγωγάν* I 30. 51. 179; Ἀργεῖος *ἐργώνας* II 44. 53
Εὔαινος ἄγγελος I 288; catalogus II 137
Εὔβουλος confert stipem I 106; catalogus II 135
Εὔδαμος redemptor graduum, stelae I 49. 259; catalogus II 123
Εὐκλῆς sponsor I 71. 101; sacerdos II 90 sq., catalogus II 150
Εὐκράτης redemptor I 78. 294; catalogus II 77
Εὔτυχος redemptor claustri I 294; redemptor *δεπνῶν καὶ γίσφων* II 112 et passim usque ad versum 136
Ἐχέτιμος facit *στρῶσιν τοῦ ναοῦ* I 52; catalogus II 78
Καλλίας sponsor I 53; sacerdos II 77 sq.
Κλείδικος sponsor I 30; catalogus II 144
Λυσικράτης redemptor I 33; sacerdos II 6
Νικάτας sponsor I 12; catalogus II 107
Νίκων praestat claustra I 222; praestat plumbum II 109
Σωκλῆς pictor I 76; catalogus II 101
Φίλων praestat *πίσσαν* I 245, unum obolum praeco ut videtur accipit I 280; praeco accipit unum obolum et dimidium II 158
Φιλωνίδας redemptor laterum I 172; redemptor *πλίνθων* II 164 sq.

In quo indice sunt nomina, quae in utroque titulo eundem virum propter diversitatem conditionum vix credas designare, qualia sunt Astias, Damosthenes, Euaenus; incerta est res de Dorcone, quamquam post civitatem Corinthiam adeptus esse potest Argivam. Nominum non rarorum consensum deberi posse dixeris mero casui atque nomina maiorum recurrere in eiusdem familiae hominibus recentioribus. Sed Apollonidam Eutychum Niconem Philonidam, qui in utroque titulo opera praestant aequalia, Aeneam Aristandrum Aristocratem Damocrinem Euclem Clidicum Nicatam, qui sponsores, spectati igitur viri sunt in titulo altero, catalogi (Eucles sacerdotis quoque) honores tenent in altero, item Aristomedem sponsorem et *ἐγδοτῆρα*, Calliam sponsorem et sacerdotem: hos ad unum omnes alterum ab altero diversos fuisse vix erit qui sibi persuadeat.

Iam accuratius consideremus litteraturae indolem. In lateris *A* partibus superiore et inferiore discrimen non est animadvertendum neque multum differt summa pars lateris *B*. Sed paulatim recentiores formas exhibet scriptura; iam in versu 47 Sigma paenultimum clare habet imam lineam curvatam, ut accedat ad speciem singularem saeculi tertii, et in versu 45 paulum eminet litterae Λ linea altera. Inde a versu 119, unde manifesto incipit nova manus, ornatiores occurrunt litterae et instructae apicibus, qui quidem elegantiores sunt quam postera aetate neque typis satis subtiliter redduntur. E qua diversitate cave tamen concludendum esse credas versum 119 a prioribus temporis intervallo esse diremptum; sed ex universa scripturae indole scriptum esse finem lateris *B* ante annum fere 320 nullo modo credi potest.

Tertius igitur Polycletus cum Doerpfeldio censendus est fuisse architectus tholi i. e. eam absolvisse; nam ab uno viro eodem tempore confecta esse ornamenta aedificii certissime negat vir in hac scientia fere regnans. Pulcherrima columnarum in cella collocatarum capitella Corinthia et splendidissima serta capitaque leonina, quibus ornata sit sima — quorum contemplatio in aerumnis Epidauriis cotidianum praebebat solatium —, ob hanc modo causam tribui iam posse quarto saeculo, quia eorum auctor ducendus sit vir magni ingenii et aetatem suam praecur-

rens. Quod quam bene quadret ad litteraturae aestimationem elucet, e qua ornamenta laudata vergenti saeculo licet adscribere.

Relatum erat in latere *B* de annis undeviginti; cum primis annis multo intentius aedificatum esse ut certum sumere possimus, idque revera factum sit vel primis annis lateris *B* — anni enim quattuor Pythonis, Telesiae, Calliae, Euclis non minus 79 replent versus —, in latere *A* relati fuisse aestimandi sunt anni fere novem. Anni igitur cum circiter triginta elapsi esse credendi sint inter stelae initia et lateris *B* finem, aedificatio incepta fuerit anno fere 350. Sequitur, cum viderimus fuisse homines qui in vigore essent et tituli n. 1484 aetate et nostri, templi stelam confectam non esse ante annum fere 370 et certe eius scripturam e. g. litterae Sigma lineas exteriores interdum vix diductas priori aetati vix assignaveris, potius crediderim vel paulo recentiorem esse stelam.

Sed titulum nostrum recentiorem haberi posse anno fere 330 negavit Cavvadias, cum non memorarentur δραχμαὶ Ἀλεξάνδρειαι. At lubrica utique sunt argumenta e silentio ducta in titulo, de quo plane desideramus versus 140, misere lacerati sunt versus longiores 30, breviores 160. Ad quod accedit quod ignoramus, a quo tempore nummi Alexandri Magni magis in Peloponneso fuerint circumlati. At fuerint circumlati aetate tituli neque memorati, vel sic non valet argumentum. Quo enim iure eos pendi exspectemus Epidauri, ubi pecuniae patriae pretium aequare videmus Aegineticum (cf. ad vs. 90. 122 adnotata), nummos extraneos ut par est adhiberi, si solvendi sunt viris extraneis (v. adnotata ad vs. 40. 90)? Immo pendi poterant Alexandri nummi inter Atticos, qui idem valebant.

Rationum nostrarum institutio haud mediocriter differt a rationibus templi: enumerantur enim et accepta et expensa, idque non ea quae instant sed quae facta sunt. Variat quidem relationis modus: usque ad versum 118 primo post mensem loco indicatur acceptorum summa, sequuntur eiusdem mensis expensa singula; in versibus 119—141 accepta omnia, quae constructionis praefectis uno et eodem anno tradita erant, praemittuntur e mensium ordine enumerata, tum eodem modo referuntur expensa. Inde a versu 142 annorum sex enumerantur accepta secundum menses disposita, ita quidem ut indicatis uniuscuiusque anni acceptis tota computetur anni, in fine tota omnium sex annorum summa, tum aequo modo referantur expensa itemque indicatae sint totae et annorum singulorum et omnium summae. Semper fere unoquoque mense tot expenditur quot accipitur (exceptio notabitur ad vs. 148 sq.). Referuntur quoque multae, quae pendendae erant a redemptoribus propter officia non recto tempore (ὑπερημερία) sive non bene (ἐπιτιμά) praestita, quaeque intercedente uno e praefectorum collegio tradebantur sacerdoti, qui eas in futurum usum retinebat, nam sine eis accepta menstrua aequant expensa. ἐπιτιμά maxima est drachmarum 75 (vs. 116); contra ὑπερημερίαι enormes: vs. 100 drachmae 1080, vs. 76 drachmae 4320, ut summae servatae septem efficiant non minus drachmas 7401.

»*In dem langen Zeitraum … wurden nur die äusseren Säulen, die Cellawand, die Rampe und der Fussboden der äusseren Ringhalle erbaut*« ait Dörpfeld, deesse putans in titulo praeter columnas cellae et simam tecta marmorea et pavimentum cellae e lapidibus albis nigrisque compositum. In hoc quidem errat, nam ad versum 59, ubi componi referuntur lapides nigri, recte adnotat Cavvadias agi de cellae pavimento atque sane id necessario perfectum erat ante splendidam portam ei impositam, de qua vide quae adnotata sunt ad versum 91. Praeterea Cavvadias (Τὸ ἱερὸν p. 51 sq. adnot.) suo iure verisimile ducit, sic ut constet de constructione porticus exterae (cf. vs. 60) etiam de columnis in cella collocatis (i. e. de porticu interiore) relatum fuisse in stelae partibus amissis. Certe quae revera defuerunt in *A* et *B*, omnia relata erant in parte *C*, cuius scripturae ambitus aequabat laterum *A B* versus circiter quinquaginta; non enim video, quomodo refutari possint argumenta ad versus 193 sq. 328 sq. infra allata, secundum quae *C* non solum scriptum est post *A B* sed finem continet rationum. At partem erogationum Keil relatam fuisse putat in stela altera contemporanea, earum enim sumptum suppeditatum esse e rei publicae fisco, non ut expensa stelae nostrae e fisco sacro. Sed quomodo institui potuerit talis divisio, ut partium aedificii eodem tempore constructarum certae pertinuerint ad alterum fiscum, certae ad alterum, equidem non magis animo possum concipere quam Dörpfeld (contra Keilium etiam Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 55 sq.). Quod cum aliis miram aedificandi tarditatem Dörpfeld reducit ad exiguitatem opum, id stare non potest, cum eluceat e titulis a nobis propositis, quibus accedunt alii ambitus maximi (vide p. 185 III), ad quot aedificia eadem fere aetate, ut probant et hominum nomina reccurrentia et litteratura, atque tholus exstructa, suffecerint sacri reditus. Manifesto igitur ea de causa tholum neglegebant Epidaurii, quia non multum eis erat cordi; crediderim ea iam incepta consilium eos cepisse aedificationum multarum, quas nunc anteferrent.

In significandis drachmis rationes nostrae, sicut quoad agnosci potest reliquae omnes, differunt a stela templi n. 1484, cum inductae sint pentadum notae; singula apparent ex indice sequente. De obolo eiusque partibus exposuimus p. 325, de pentadibus paulo variatis cf. p. 349.

drachma una ⊢
drachmae quinque ⁝⁝⊢, inde a versu 144 Ͱ
» decem –
» quinquaginta ⵉⵉ– vs. 6—15. 120—125. 130. 131. 𐅄 vs. 40—116. 𐅄 vs. 129. 133. 𐅄 inde a versu 146
» centum Θ, raro (vs. 125. 127. 136) Η
» quingentae 𐅅 (raro 𐅅) vs. 8—15. 88—179. 𐅅 vs. 57. 66. 75
» mille Χ
drachmarum quinque milia 𐅆.

Subicio conspectum pecuniarum acceptarum (quae aeque expensae) quoad servatae sunt, addito ad mutilas minimo quod fuisse potest. Drachmae Atticae redactae sunt ad pretium Aegineticum, quod valuisse in nummis Epidauriis iam diximus; de drachmis Corinthiis adnotabo ad vs. 40.

versus	eponymus	mensis	drachmae	summa totius anni
	?			
2		?	1000 dr. — ob.	
6. 8		Ἀπελλαῖος	674 » 2 »	1674 dr. 2 ob.
	Δαμόκριτος			
10		Πάναμος	725 dr. — ob.	
14		Κύκλιος	4585 » — »	5310 dr. — ob.
	?			
24		?	300 dr. — ob.	
25		?	— » 5 »	300 dr. 5 ob.
	Πύθων			
31		?	4 dr. — ob.	
32 sqq.		Τέλεος	97 » — »	
36		Ποσιδαῖος	426 » — »	
38		Ἀρταμίτιος	30 » — »	
39		Ἀγριάνιος	49 » + Corinthiae 297	
43		Πάναμος	105 » — ob.	711 dr. + Corinthiae 297

versus	eponymus	mensis	drachmae	summa totius anni
	Τελεσίας			
52		Ἀζόσιος	1234 dr. — ob.	
57		Καρνεῖος	6978 » 3 »	
62		Ἑρμαῖος	76 » 2 »	
64		Τέλεος	124 » — »	
66		Ποσιδαῖος	1775 » — »	
68		Ἀρταμίτιος	9 » — »	
70		Ἀγριάνιος	14 » — »	
71		Κύκλιος	112 » — »	10322 dr. 5 ob.
	Καλλίας			
77		Καρνεῖος	8 dr. — ob.	
79		Γάμος	16 » — »	
80		Ποσιδαῖος	56 » — »	
82		Ἀγριάνιος	32 » 2 »	
84		Κύκλιος	70 » — »	182 dr. 2 ob.
	Εὐκλῆς			
90		Ἀζόσιος	68 dr. 2 ob.	
94		Καρνεῖος	770 » — »	
98		Ἑρμαῖος	72 » 4½ »	
100		Γάμος	27 » 1½ »	
102		Τέλεος	385 » — »	
104		Ἀγριάνιος	166 » 3½ »	
106		Πάναμος	9 » — »	1499 dr. — ob.
	Θίασος			
107		Ἀρταμίτιος	29 dr. 4 ob.	
109. 110		Πάναμος	96 » 2½ »	
112		Κύκλιος	14 » 4 »	140 dr. 4½ ob.
114	Τιμοκράτης	Ποσιδαῖος	29 dr. 2 ob.	29 dr. 2 ob.
116. 118	Στίαξ		nihil (cessavit aedificatio)	nihil
	Φιλοθέρσης			
120		Γάμος	3056 dr. 5 ob.	
121		Ἀρταμίτιος	70 » — »	
122		Πάναμος	2740 » — »	5866 dr. 5 ob.
	Νικοκράτης			
127		Ἀζόσιος	670 dr. 2 ob.	
127		Ἑρμαῖος	20 » 2¼ »	
128		Γάμος	303 » — »	
129		Ποσιδαῖος	210 » — »	
129		Ἀρταμίτιος	3099 » — »	4302 dr. 4¼ ob.
	Αἴσων			
134		Πραράτιος	210 dr. — ob.	
135		Ἀρταμίτιος	9 » 1½ »	
135		Πάναμος	140 » — »	359 dr. 1½ ob.
137	Κλεινόδικος	Γάμος	300 dr. — ob.	300 dr. — ob.
	Δαμοκλείδης			
139		Ἀρταμίτιος	10 dr. — ob.	
140		Πάναμος	3 » 4½ »	13 dr. 4½ ob.
	Καλλικράτης			
144		Ἀγριάνιος	30 dr. — ob.	
		Κύκλιος	25 » — »	55 dr. — ob.
146	Ἀρχιλαΐδας		nihil (cessavit aedificatio)	nihil
147	Σωκράτης		nihil » »	nihil
147	Διονυσόδωρος		nihil » »	nihil
	Λάκριτος			
148		Γάμος	1260 dr. — ob.	
149		Πάναμος	2352 » — »	
150		Κύκλιος	475 » — »	
150. 151		Ἀπελλαῖος	1900 » — »	5987 dr. — ob.
	Κλεάρης			
152. 153		Ἀζόσιος	780 dr. — ob.	
153. 154		Καρνεῖος	1840 » — »	2620 dr. — ob.
			In latere C certa ratione computari possunt	1566 dr. 2 ob.

Summa tota 41255 drachmae Aegineticae + 297 Corinthiae.

Mensium Epidauriorum hic est ordo:

1. Ἀζόσιος (sive Ἀζέσιος)	7. Ποσιδαῖος
2. Καρνεῖος	8. Ἀρταμίτιος
3. Πραράτιος	9. Ἀγριάνιος
4. Ἑρμαῖος	10. Πάναμος
5. Γάμος	11. Κύκλιος
6. Τέλεος	12. Ἀπελλαῖος.

Quomodo menses singuli se excipiant, ex uno elucet titulo nostro et cognosci vel potest ex acceptorum quem modo dedimus conspectu; solius Praratii locus definitur titulo n. 1492. (De Praratio erraverunt Keil p. 78, Stais, Cavvadias, Bischoff, *Griech. Studien H. Lipsius dargebracht* p. 1 sq.; non longe a veritate aberat Prott, *Jahresbericht für Alterthumswissenschaft* CII p. 100 quartum ei tribuens locum.)

Vs. 1 *δαπάνα*, quod restitui, paene certum; praecessisse credenda est nota pecuniae. — Vs. 3 vix dubitabis de Stais supplemento *Κα[ρνείου*. Sed non fuisse potest pensio mense Carneo facta; nam necessario post novi mensis nomen indicandus erat catalogus, ordo civium, pecunia a certo sacerdote accepta. Credo igitur pensum esse redemptori alicui quod reliquum esset de debito ceteroquin soluto mense Carneo. In fine supplevi *ἐφόδ[ια*, quae etiam in versu 45 *ἐνδοτέρω* praebita esse dicuntur. — Vs. 4 supplevi *καὶ Ἄργος*, quod cum Stais lectione bene convenit. Tum supplevi *ἐφόδια ἐνδοτέρω*, cum in versu quinto redeat *Καλλι-*. — Vs. 6 *ἱαρε-* vix dubium, sed *πὰρ Αντικράτευς ἀ[ρεῦς λᾶινα* fuisse nequit, cum desint praescripta. Indicavi argumentum, quod cogitari potest. — Vs. 7 restitui *Νικαγένης*, aeque formatum atque *Θεογένης*, *Μεγαγένης*. — Vs. 10 extr. *τομᾶ[ς καὶ ἐργασίας καί* Keil nimis breve. Ad supplementum meum cf. vs. 40. 75 sq. — Vs. 11 *Κορινθία πέτρα* cf. adnotata ad n. 1484 vs. 5. — Vs. 12 *Δ[όρκων* certa ratione supplevit Stais. Tum Cavvadias et Keil e prioris coniectura scribentes *Ἀριστον]|αύτας* explevisse sibi videntur versum, non recte. Interpositum erat nomen alterum; aptum e. g. est *Λυσίας :, Φιλον]|αύτας*. Ut igitur expensa sequuntur accepta, in fine versus 11 necessario indicatae erant drachmae duodecim, quae cum in solam praeconis mercedem cadere nequeant, omisso nomine eius (quod semper fere factum est in rationibus templi) indicata insuper credenda est erogatio altera. — Vs. 14 extr. *Πολυ[ξένου λατομίας* Cavv., *H. λίθου τομᾶς* Keil, nimis breve utrumque. — Vs. 16 *πάρ* recte inseruit Keil, item vs. 17 *ἱαρεῖ*, ubi finem supplevit Cavv. Qui pro (*ὑπέρ*) alio multas solvunt cum Keilio credendi sunt sponsores. — Vs. 20 spatii causa inserui *κρατευμένας*. Tum *πάρ* dedit Keil, vs. 21 *λ[ᾶινα* Cavv. — Vs. 23 supplevi e versu 98, ubi cf. adnotata. — Vs. 25 extr. proposui nomina. — Vs. 26 inserui *πὰρ -- λᾶινα*. — Vs. 28 supplevit Keil. — Vs. 29/30 de supplemento quod posui cf. adnotata ad vs. 36. — Vs. 32 restitui *Φερ]ένικος*. — Vs. 33 extr. erat aut *λειπ* aut *οιπ*, non *δειπ*. — Vs. 34 erravit lapicida exarans *Χαριλαιδλι*, neque minus credendus est erravisse ante hanc vocem, ubi dedit sensu cassa. Item vs. 36 est *ποταλγόν*, vs. 37 *ἐφοδΓα*, vs. 38 in. Α pro Δ, vs. 39/40 *Αἰγιναί[αν* iuxta *Κορινθίου*; alia adnotabo ad versum 53. In fine redintegravi *Ὀλύμ[πια*, ubi certum est My. — Vs. 36 sq. drachmae quae acceptae sunt 426 aequant drachmas expensas 420, quae Aegineticae dicuntur vs. 37, additis drachmis sex datis ut viaticis. In acceptis omitti poterat, quot drachmae patriae essent (*Ἀργολικὸν ἀργύριον* vs. 123. 126), quot Aegineticae, quia utrumque genus idem valebat (cf. adnotata ad vs. 90); sed consentaneum erat Aegineticas distinguere in expensis, quia de iis permutatis ratio redditur in versu 41. Facile intellegitur pecuniam Aegineticam utilius Athenis permutatam in Atticam esse quam domi. Ut *ἐπικαταλλαγά* i. e. permutandi merces soluta mensario (cf. Keil p. 66 adn. 3) penduntur drachmae 25 sive pro drachmis centenis paene accurate drachmae senae (cf. adnotata ad vs. 122). Cum decima pars pretii sint drachmae Aegineticae 420, marmor constitit drachmis 4200. De quibus cum praeterea pensa sit quinquagesima drachmarum Atticarum 120 (vs. 46), sequitur, ut perbene observavit Theodorus Reinach, 4200 drachmas Aegineticas aequavisse $120 \times 50 = 6000$ Atticas. Quinquagesimam Athenis solvendam fuisse de mercedibus omnibus exportatis constat (vide Boeckh, *Staatshaushaltung* I² 383); nunc discimus insuper rem publicam Atheniensem de marmoribus venditis imposuisse decumam. Sed cum post menses quindecim soluta quidem esse referatur marmoris Attici quinquagesima (vs. 72) sed sermo non sit de decuma, hanc interim abolitam esse apparet; vix per longum valuerat tempus. — Gratum me facturum esse spero lectori, si componam, quid de marmore Attico nobilissimo referatur variis tituli locis, ad quos quae singillatim conatus sum explicare sunt conferenda. Lapides septuaginta unus (vs. 67), quos emptos esse drachmis Aegineticis 4200, unumquemque igitur drachmis 59⅓, modo diximus, transportati sunt in portum Epidaurium, fortasse vecturis duabus (vs. 46 sq. 63). Unde in sacrum lucum traducti (vs. 67) tractantur et componuntur (vs. 58). Pretium lapidum e metallis caesorum, in quo inclusa fuisse credenda est merces transportandi in Piraeum (cf. vs. 75 *τομὰ καὶ κομιδὰ ἐς Πειραιᾶ*), relatum erat in perditis lapidis partibus; vecturam in portum Epidaurium factam conieci indicatam fuisse in versibus 29. 30. Drachmis 4500 comparata est nova marmoris copia (vs. 72), quae e metallis in Piraeum traducta (vs. 75) imponitur navi (vs. 84 sq.), qua vecta est Epidaurum in portum (quam vecturam non memoratam esse miramur), unde transportatur in sacrum lucum (vs. 99). Et huius marmoris emptio relata erat in deleta stelae parte. De magno vecturarum pretio adnotabimus ad versum 67. — Vs. 38 *Ἀττικᾶι ἐγκαύσιος κτλ.* Hunc locum et reliquos (v. p. 338 col. I), qui agunt de litteris insculptis, recte e Cavvadia relatos esse in stelam nostram negat Keil p. 98 sq.; sed falsum esse argumentum e pretiis ductum probant tituli n. 1492 versus 11. 31. 35, secundum quos litterae centum exarabantur obolis quinque. — Vs. 40. Drachmae traduntur a sacerdote Corinthiae, quia pendendae erant Corinthi; quod multo minoris erant pretii quam drachmae Aegineticae (grammorum tantum sunt 2,91; cf. Imhoof-Blumer, *Numismatic Chronicle* 1873 p. 6 sq.) sive, quod idem, Epidauriae, respiciendum est in consideranda vecturae mercede. *Κορινθία πέτρα* (v. vs. 11) vecta erat in portum, ut mari transportaretur Epidaurum in urbem indeque terra in sacrum, quod quanti insuper constiterit, aestimari potest e versu 67. Cuius ultimae vecturae pretium cum desideremus in titulo fortasse aurigae solverant magistratus urbani et repetere a fisco sacro neglexerunt. — Vs. 41: cf. adnotata ad vs. 36 sq. — Vs. 46 Lamachus (occurrit etiam in versu 72) aut erat intercessor Epidauriorum Athenis constitutus aut publicanus Atheniensis (Keil p. 38 adnot. 1). — *παρκάλυσις* (item vs. 63) Keil (p. 125) derivatum a radice eadem, e qua *κάλον*, interpretatur ut actionem demendi tegimenta lignea, in quibus lapides in portum Epidaurium erant transvecti, *ἐγκάλυσις* (vs. 85) ut horum lignorum impositionem in Piraeo factam; *διακάλυσις* est n. 742 vs. 12. — Vs. 49 *περιστάσιος*: cf. adnotata ad n. 1484 vs. 6. — Vs. 50 *περιστῶν*: verisimiliter reddit redemptor, quod nimium ei per errorem erat pensum (Keil p. 55 adn. 2). — Vs. 51 *τύλωσις*. Constructa erat *κρηπίς* e poro (Cavvadias, Τὸ ἱερόν p. 59), lapide molli, qui censendus est illitus esse aliqua re, ut durior fieret, nam *τύλωσις* est actio, qua aliquid callosum redditur. Ante *Δαμοφάνης* est rasura. — Vs. 53 in *Νικοστράτω* omissum Iota mutum, sed cum proxime sequantur dativi in *οι* vel *αι* desinentes, id merae socordiae fuerit tribuendum, quod non refutatur omissione eadem occurrente et in huius et in insequentis versus fine, nam in illo somniasse lapidarium arguit pecuniae nota non minus omissa, ut pateat eum, cum ad versus proximos transiisset, conficere oblitum esse quae incepta essent in prioribus (non recte transscribit vs. 53 *Πολυξένω[ι :*, vs. 54 *Εὐθυνόμω[ι* Cavvadias). Quam neglegenter rem egerit lapicida, iam adnotavimus ad versum 34; addo exempla e vicinia loci nostri petita: vs. 57 *κατάλλαγος*; vs. 61 *Καλλλίστρατος*; vs. 65 *Ἀττυφάν*; vs. 66 omissa Posidaei mensis praescripta; alia afferam ad versum 86. — Vs. 55 viri Athenienses designantur forma eis patria *Ἀθηναίοι*. — Vs. 59 conficitur lapidum nigrorum ex Argo oriundorum (vs. 15) compositio, ad quam praeparati erant (vs. 55 sq.) ut par est Argis ipsis, nam Chremo redemptor est Argivus (vs. 44). Adhibiti sunt ad pavimentum cellae; cf. praemonita p. 339 col. II. — Vs. 60 *στεγάστιος τᾶς περιστάσιος*. De porticus (v. adnotata ad n. 1484 vs. 6) tecto nullo modo agi posse intellexit Cavvadias, quippe quod exstrui non posset ante cellae muros confectos, ad quod accedit exiguitas pretii (item n. 1484 vs. 287. 304), de qua iam miratus est Stais. Keil igitur (p. 88) *στέγαστρον* bene rettulit in tegimenta temporaria, quibus partes aedificii ne laederentur instructi essent. Cui explicationi recte assentitur Cavvadias (Τὸ ἱερόν p. 60 adnot. 1), iure quidem negans credi cum Keilio posse tectas esse columnas, ipse ratus agi de *γείσω*. Cf. vs. 107. — Vs. 61 extr. vix statuendum *Δεξελίς* iuxta *Δεξελιάς* ex unico testimonio lapicidae, quem omissarum in fine versuum litterarum iam convicimus ad versum 53. Variant quidem *Πειρατίς* et *Πειρατία*. — Vs. 62 de plumbi pretio cf. adnotata ad vs. 133. — Vs. 63 *παρκαλύσιος*: vide adnotata ad vs. 46. — Vs. 64 *Πιερίδος Ὑσμινά[τ]ας*: e demo Pieriade, e phyla Hysminatarum.

Phylam Ὑσμινατᾶν testantur n. 894 vs. 10. 1492 vs. 25, iuxta quam fuisse ordinem minorem cuius nomen persimile esset Ὑσμινάτα, manifestum est ex eiusdem tituli n. 1492 versibus 27. 28. Ad Πειριάδες cum et in tituli nostri versu 95 et n. 1492 vs. 9 phyla non indicetur, patet additamentum non factum esse ut distingueretur ab ordine phylae alius homonymo, sed ad libidinem. — Vs. 65 in titulo sibi constat fere pretium δεσμῶν, talentum unum vs. 65. 83. 92. 98. 112: 14 dr. 4 ob., vs. 108: 14 dr. 5 ob. — Vs. 67 ΠΞΙ. Additus est numerus lapidum, quia secundum eum computata est vecturae merces, quae, si comparas ipsius materiae nobilis pretium (cf. vs. 36 sq.), permagna: unius lapidis vectura constat drachmis viginti quinque. Negotium male cessit redemptori: de drachmis acceptis 1775 reddendae ei erant nomine ὑπερημερίας non minus 1080 (vs. 98 sq.). — Vs. 69 extr. supplevi Κέ[φα]λος. — Vs. 71. 72. De quinquagesima adnotatum est ad vs. 36 sq., de Lamacho ad vs. 46. — Vs. 75 ιος residuum linguae priscae, sicut Ἀθάνιος vs. 79. — Vs. 81/82 Ἀριστομ[ή]δει recte Blinkenberg Keil (cf. vs. 72/73. al.), Ἀριστομ[έν]ει Stais Cavv. — Vs. 85 de ἐπιπολέτιος adnotatum ad vs. 46. — Vs. 86. ὑπερημερία, item vs. 89 ἐπιταιά quamquam teneri possunt interpunctione, tamen, cum repugnent tituli mori atque interpositus in versu 88 sit accusativus, tribuenda lapicidae neglegentiae, cuius documenta attuli ad vs. 53. Addenda sunt e versuum nostrorum vicinia: ΑΣ scriptum pro dativο αι vs. 75. 76. 87; vs. 78 Δεξίλαος; vs. 94 Κωμ-ς; vs. 100 omissum catalogi nomen; vs. 106 Ἀρέστωνος. Etiam vs. 115. 116 est ἐπιταιά iuxta accusativum vs. 117. Animo lapicidae observata est constructio passiva: ἀπηνέχθη, quae est vs. 111. — Vs. 90 pecuniae Aegineticae (33 dr. 2 ob.) et Atticae distinguuntur in acceptis, quia eorum pretium diversum erat; drachmae expensae vs. 91 indicantur quidem ut Atticae, sed Aegineticae vs. 92 (2 + 2 + 29 dr. 2 ob.) carent designatione originis, ut manifesto earum pretium convenerit cum patriis. Plane idem factum in acceptis vs. 96 et expensis vs. 97 sq. Cf. adnotata ad vs. 36 sq. — Comodioni semper penditur pecunia Attica (vs. 91. 95. 102. 104), Sannioni Pario ter (vs. 97. 105. 111), qui sic vs. 118 et solvit ὑπερημερίαν. Manifesto interdum redemptores paciscebantur ut sive pro omnibus sive pro certis operibus certum eis solveretur genus nummorum; Comodio credendus est fuisse Atheniensis, Sannio domicilium Athenis habuisse. — Vs. 91. Verisimillime censet Haussoullier exemplum fecisse Comodionem ornamentorum portae — erat unica —, in qua cum Sannione occupatus esset inde ab Azesio anni Euclis usque ad Panamum anni Thinei (vs. 110), i. e. per menses duodeviginti; fuisse Comodionem artificem, Sannionem operarium, quod vel monstrent pretia utrique soluta. Atque revera de condicione Sannionis non est dubitandum: vs. 58 lapides tractat; vs. 136. 140 litteras incidit stelae nostrae; vs. 136 sq. facit limen. — Vs. 94 σταθμοί *postes* (Pollux 1, 76). — καταλαβεύς: occurrit etiam in titulo Cretensi (Novosadsky, *Athen. Mitth.* 11, 1886, p. 181. Fabricius, *Museo italiano* 3, 617). Vocem nisus glossa Photii et Hesychii καταλαβεῖς· κάττυλαι feliciter interpretatus est Keil ut *fulturam* (»*Träger*«); in explananda re non recte adstipulatus Fabricio dissentit a Cavvadia, cuius explicationem confirmavit Haussoullier: καταλαβεῖς sunt lapides utrimque supra postes collocati, qui fulciunt cymatium, nostra lingua *consolen*. — Vs. 97 quod praeter morem additum est τῶν δεδοκιμασμένων, connectendum est cum ἐπιτιμιᾶν quas sibi contraxit Sannio vs. 111 et 117: diserte indicatur probata iam esse opera viri non semper diligentis. De Iota in fine versus omisso cf. adnotata ad vs. 53. — Vs. 98. Crediderim Phyliam vendidisse lapides, quorum pretium accepisset Episthenes, sive eius mandatum habebat sive haeres erat, sed postea animadversum esse errorem in lapidibus numerandis commissum, ut unius pensio restaret. — Vs. 98 sq. τὰς Μεγακλείδα - - ὑπερημερίαν: cf. adnotata ad vs. 67. — Vs. 99 PA unius litterae tenent locum. — Vs. 102. 104 κατεγλυφᾶς: intellege sculpturam portae; cf. adnotata ad vs. 91. — Vs. 105 per errorem in transscriptione Πανάμου diremptum est a praecedente de eodem anno relatione. — Vs. 107 in. supplevi ῥ]ιπῶν. Quod dubitanter proposuit Stais τ]ύπων, non recte sustinet Keil; vere enim ait Cavvadias id non fuisse in lapide, Iota est certum. Vimina duco adhibita esse ad tegimenta temporaria; cf. vs. 60. — Vs. 111 Ἀττικά referendum ad notam pecuniae sequentem: Ἀττικὰ δραχμὰ μία. — Vs. 119 cum referendi modo (de quo v. praemonita) mutatur quoque appellatio collegii antea ἐγδοτῆρες dicti, abhinc Θυμελοποιοί sive Θυμελοποιοί. Putat quidem Robert nova voce non significari totius aedificationis praefectos, sed inferiorum tantum partium, has enim indicare vocem q. e. Θυμέλα. At nullo modo credi potest tale collegium nominatum esse de certis aedificii partibus ad quas construendas coercitum esset; certe eius rei desunt exempla, neque id quadrat ad tituli n. 1492 versum 29. Non dubitari potest quin Θυμέλα notet totum aedificium, ad cuius solam figuram vocem duco esse revocandam. E dicto Vitruvii 5, 7, 2: »(*Artifices, qui*) *suas per orchestram praestant actiones, thymelici Graece separatim nominantur*« concluseris vocis q. e. Θυμέλα sensum amplificatum esse ad appellandam totam orchestram, a cuius specie rotunda Epidauri certe translata esse videtur ad designandum aedificium rotundum, ut plane congruat appellatio sive vulgaris sive recentior quam Pausanias tradit Θόλος. Quod in titulo Delio anni a. Chr. n. 279 *Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 397 est Θυμέλη τοῦ βωμοῦ, fuerit *rotunda arae substructio*. Causa, e qua variatam esse collegii appellationem censet Dörpfeld (apud Keilium p. 34), parva modo indiget mutatione: cum interea constituta essent multa aedificiorum simul construendorum collegia (cf. supra p. 339 col. II; putat Dörpfeld, cum alterum constitutum esset collegium), consentaneum erat unicuique quoad fieri posset petere nomen ad distinguendum idoneum: sic habemus n. 1492 vs. 25 ἐπιστάται τοῦ κατασκευάσματος τοῦ πὰρ Ἀπόλλων, ibidem vs. 1 ἐπιστάται τοῦ Ἐκδοτείου. Ad quem usum destinata fuerit tholus, nondum est investigatum, neque veritatem assecutum esse credideris Svoronum (Διεθνὴς Ἐφημερὶς τῆς νομισματικῆς ἀρχαιολογίας IV, 1, 1901, p. 5 sq.), putantem eam fuisse aedem Hygiae; repraesentari enim tholum in nummis aetatis imperatoriae Epidauriis, qui statuam exhibent muliebrem stantem in aedificio rotundo. Sed si tam splendido templo honorata erat Hygia, cur ei exstructum est alterum (v. lemma n. 1331), ut haberet duo, ipse Aesculapius unum? Atque cur Pausanias 2, 37, 3, scriptor in eligendis verbis quibus res sacras significet accuratissimus, non dixit ναός, immo Ὑγιείας ναὸς pro οἴκημα? Neque id valet argumentum, quod Epidauri non novimus aliud aedificium rotundum, perierunt enim multa atque quod cernitur in nummis magis aequat porticum, cum muri non sint indicati. Equidem cum a Pausia ornata esset tholus picturis Amoris et Ebrietatis, servisse eam credo ad habenda convivia, quae quidem connexa essent cum cultu divino; labyrinthum enim subterraneum, quod sepulcrum Aesculapii mire ducit Svoronus, recte crediderit Cavvadias (Τὸ ἱερόν p. 64) adhibitum esse ad perpetrandas actiones mysticas. — Vs. 122 sq. Pecunia Panamo accepta et Aeginetica et Argolica penditur uni Laarchidae (vs. 126), permutatur sola prior; ut merces permutationis pro drachmis centenis penduntur dr. 5 ob. $3^{1}/_{3}$, paulo minus quam antea pensum est Athenis (v. adnotata ad vs. 36). Idem erat pretium drachmarum Argolicarum et Aegineticarum, sed iure suo usus est Laarchidas postulans nummos in Argolide cusos, qui cum praesto non essent erant cum detrimento parandi. — Vs. 123 PIAΣ est in rasura. — Vs. 124 σηκός *cella*. — ἦθησις *actio cribrandi*. Monet Keil (p. 426) e titulo corrigendum esse Ps. Aristot. Probl. p. 870*b* 18, ubi traditur ἠθίζει et διηθίζει. — Vs. 125 τὸς σηκός: cum tot errata sint commissa, est suspicio etiam τός pro τόν deberi errori, certe unicum est talis assimilationis exemplum. ΕΕΥΤΥΧΩΙ in rasura, prius Ε denuo erasum. — Vs. 126 in καταλλαγά Gamma correctum e Lambda. — Vs. 127 M(ε)λισσῶν scripsi cum Cavvadia. — Vs. 128. Nicodorus ut catalogus recurrit in versu 134, ergo per annos minime duos contiguos eo munere fungi licebat; Philoxenus (vs. 129) post annos octo redit in versu 148. Quod contra morem summae duae acceptae mense Gamo non in unam sunt redactae alterique additum est, pro qua re pendenda esset, ut id bis referatur (vide vs. 133), neglegentiae non tribui nequit; de quattuor Θ pro tribus item per neglegentiam exaratis exponam ad vs. 133. — Vs. 129 post Ξ est rasura. — Vs. 132 in. indubium supplementum μν]ᾶ posuit Cavvadias. — Vs. 133 in. duos locos deficientes indicat Stais (..Θ), Cavvadias scripsit ΘΘΘ|Θ, manifesto ut adaequaret summam expensorum cum acceptis, quod cum fieri non posse intellexisse videatur Stais, omnino non posuit supplementum. Cavvadiae enim lectio, licet contrarium Keilio (p. 84 adnot.) scripserit Wolters, repugnat lapidi: vides ex exemplo meo, quod confirmatur ectypo, in versu proxime praecedente idem spatium occupavisse nil nisi MN, nostri autem versus initium vel exhibere scripturam haud mediocriter latius diductam, ut idem spatium in altero teneat litteras decem, in nostro septem, ac sane ante servatum Θ tantum spatii est incolume, ut notam praecedentem non nimis propinque constet accessisse. Mensura quam accuratissima instituta pro certo dici potest fuisse non plus duo Θ, ad duo autem spatium quam optime quadrare. Dixerit aliquis omissum per errorem esse unum Θ, sed sic talentum plumbi, quod vs. 132 mense praecedente

— tempus definiri potest, cum sibi respondeant accepta et expensa singulis mensibus, accepta autem sint mense Hermaeo (vs. 127) 20 dr. 2¼ ob., expensa (vs. 131 sq.) pro plumbo et eius portatione 18 dr. 4½ ob. + 1 dr. 3¾ ob. = 20 dr. 2¼ ob. — emptum est 2 drachmis 5 obolis (non recte Keil: paulo minus 2½ dr.), nunc constaret drachmis quattuor, quod plane incredibile. Error igitur necessario quaerendus est in acceptis: in versu 128 lapicida indiligens, qui exaravit eradenda cuique rursus eradendum erat quod modo in erasis correxerat (vide adnotata ad vs. 123. 125) et qui in eodem versu alteram commisit neglegentiam, oblitus est eradere Θ unum (idem accurate vitium ab alio lapicida commissum est in versu 175). Nunc pusilla est cum pretio mensis praecedentis differentia: in talentum obolus unus. Haud mediocriter quidem minoris plumbum constitit ante annos septem et vel tres: vs. 62 paulo minoris quam dr. 1 ob. 3, vs. 109 dr. 1 ob. 3⁷⁄₁₀ (i. e. ob. 3 chalc. 7). De pretiis Atheniensibus vide Boeckh, *Staatshaushaltung* I³ 41 cum adnotatione mea. — Vs. 135/136 Εὐβου[λεὺς Skias (Cavv. Keil), sed spatium non sufficit. — Vs. 139. Manifesto Damopeithes sacerdos Anaxilae et Philostheni pro negotio, quod ipse eis tempore verisimiliter urgente mandaverat (credo iter, quale alter eorum fecit vs. 128 et 133), de suo solverat mercedem, quae a thymelopoeis ei redditur vs. 141. Quod sine dubio clare in tabulis additamento aliquo indicatum in stela in obscurum est conversum, cum inter accepta simpliciter referatur quod expensum est. — Vs. 143 scribunt omnes Γραφεῖ, Ἀλκιβίαι; sed scriba carere collegium non poterat neque dubium est quin virorum fuerit quattuor e singulis phylis singulos creatorum, ut factum esse videmus in eiusmodi collegio n. 1492 vs. 25. — Vs. 150 in. Ad explendam totam summam anno Lacriti acceptam (vs. 152), quae congruenter expensa perhibetur versu 174, necessario mense Cyclio acceptae sunt drachmae 475. Quas recte supplevit Stais, intellegens quidem spatium nullo modo sufficere; cum signa inseri possint quattuor, conieci lapidarium exaratis omnibus Θ absolutas putavisse pecuniarum notas. Videmus novam manum, quae incipit a versu 142, non diligentius re sua functam esse quam priorem. — Vs. 148 sqq. Quae accepta sunt mense Gamo et Apellaeo accurate aequant eorundem mensium expensa (vs. 164 sqq.), sed e Panamo drachmae 45 translatae in mensem Cyclium. — Vs. 155 λόγος λήμματος παντός, item vs. 178 sq. λόγος δαπάνας πάσας comprehendit annos sex, quorum quidem tribus neque quidquam acceptum neque expensum. — Vs. 157 ΑΛΚΙΒΙΩΙ corrigendum erat e versibus 143 et 158. — Vs. 158 sq. καρύξαντι ἐν Ἀθάναις τὸ ἔργον invitavit ad suscipiendum pavimentum porticus; vide vs. 162 sq. (Cavvadias); aeque opera indicta sunt in construendo templo Aesculapii, vide p. 325 col. I. — Vs. 162—164 verba ἐξεδώκαμες κτλ. inscriptionis instar praemissa sunt singulis expensis. Quinquaginta duas partes (τελίδας), in quas divisum videmus servatum porticus pavimentum (τὸ στρῶμα τὸ ἐν τᾶι περιστάσει; cf. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* tab. IV fig. 2), congruere cum titulo intellexit Stais. Nullo modo vox στρῶμα, ut putant Defrasse-Lechat (*Épidaure* 117) et Cavvadias (Τὸ ἱερόν p. 50 sq.), designare potest tectum, quod in totidem partes divisum fuisse coniciunt. — Vs. 164. 165 Φιλωνίδαι Keil revocat ad irrepentem κοινᾶι, e qua tamen exspectes scribi -δαις; accedit quod mox sequitur idem nomen Φιλωνίδαι vs. 169. 170. 172 et Ἀπολλωνίδαι vs. 173. 175. Crediderim virum oriundum fuisse e regione ubi appellaretur Φιλωνίδης atque variare in titulo formam ei patriam et Doricam Epidauri adhibitam, sicut in versu 160 bis dicitur Ἀθηναίωι, in vicinia vs. 158 et locis aliis multis Ἀθάναι. — Vs. 165. 166 mense Gamo et Panamo pro drachmis debitis 1300 penduntur tantum 1260; drachmae residuae quadragenae solvuntur mense Apellaeo vs. 171. 173. — Vs. 169 E correctum e Θ. — Vs. 173 ΕΔ, ut scriptum est pro ΕΛ, unius litterae occupat spatium. — Vs. 176/177 τετ[άρτ]ου restituit Blinkenberg. — Vs. 177 erat aut συγγραφᾶς (vs. 140) aut ἐγγραφᾶς (vs. 136). — Vs. 180 sq. Monendum est transscriptionem lateris angustioris neque Staem dedisse neque Keilium, illum quidem aliquot supplementa uncis inclusa inseruisse exemplo suo. — Vs. 192—195 supplevi. — χώρα (vs. 192. 193): v. adnotata ad n. 1487 vs. 16. — Vs. 195 sq. verba ὑφαιρεθέντος τοῦ ἐπιδεκάτου, ἔρνισται δραχμαί recurrunt, quoad agnosci potest, in hoc latere de operibus conductis omnibus. Decumam (de cuius natura conferenda etiam sunt quae adnotabo ad n. 1491 vs. 20 sq.) e titulis n. 1491. 1492 clare cognosci potest deductam esse e pretiis quae redemptores pacti essent. Cum contra in stelae nostrae latere *B* opera conducantur pretiis eis quae revera postea penduntur, apparet decumam institutam esse post latus *B* confectum et tum demum scriptum esse *C*; aliter atque se habent latera angusta ad lata in stela templi, vide p. 324 col. II. Cum praeterea in *C* nullum appareat vestigium indicati anni, plane mutata videtur huius partis institutio. — Vs. 226 Ἀρχι... scribit Cavvadias. — Vs. 227/228 τὸν δε[υτέραν δόσιν Cavv.; vide var. lect. — Vs. 253 supplevi ἐργώνου, vs. 264/265 ξ[ενί]α. — Vs. 270 de supplemento cf. adnotata ad vs. 290 sq. — Vs. 280/281 ν δευτέραν |]δόσιν Cavvadias; μισθώσιο]ν (Stais dat ΩΝ) meum est. — Vs. 286 στίγαξις cf. adnotata ad vs. 60. — Vs. 289 supplevi τὸν μίσθωσ]ιν (cf. Stais lectionem). — Vs. 290—292 supplevi; παράστασιν, quod indubium, crediderim significare cautionem a redemptore datam, ut rem suam iuste et recto tempore conficeret; multarum certe in hoc lapidis latere nullum est vestigium. — Vs. 302 supplevi. — Vs. 310 certa supplementa posuit Cavvadias, nisi quod scribit χαλ]κῶν. — Vs. 328. 329 continebant sine dubio notam temporis; ad plura quam supplevi in versu priore non sufficit spatium, atque B, cum sequatur spatium vacuum, constat fuisse numerum. Qualis subscriptio vix non potest indicare absolutum et perfectum esse totum stelae argumentum, quod confirmatur spatio amplo post eam vacuo.

1486 N. 220 Parvum fragmentum marmoreum; margo dexter serratus. A. 0,025. l. 0,08. cr. 0,065. Versus singuli inter lineas positi. — *Exscripsi.*

```
      Ↄ  Ξ ⁝⁝·ıı
    ı Σ  Θ Κ Α Ρ Ν Ε
  ₄ Θ Θ Ε Π Ι Τ Ι Μ Α
  Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Ι ⁝ Κ Ο Ν Ι
    Σ Τ Α Ι Ω Ι - ⁝⁝⁝ Σ Τ
  Ο  Ω  Ν Ε Π Ι Τ Ι Μ Α
```

```
- - - - - - - - - - - - - - - Θ]Ξ⁝·ΙΙ
- - - - - - - - - - - - - -ς Θ     Καρνε-
ἱου - - - - - - - - - - -]ς ΘΘ     ἐπιτιμά
- - - - - - - - - - - - Ἀ]ρίστωνι ⁝    κονι-
άταις - - - - - - - - Ἀρι]σταίωι -⁝⁝⁝    στ-
- - - - - - - - - - - λί]θων ἐπιτιμά
```

Redeunt redemptores Aristo et Aristaeus in rationibus templi n. 1484, prior etiam n. 1487. — Vs. 4/5 ad supplementum κονι[άταις cf. adnotata ad n. 1484 vs. 39.

1487 N. 133. Magna stela lapidis calcarii, a. 1,88, l. 0,95, cr. 0,19. In ima parte spatium centimetrorum circa 25 vacuum. De titulo admodum detrito ultimos tantum versus *exscripsit Fredrich*; aliquot locos in altero itinere inspexi.

```
                                                                         Μ
                                                                         ΩΝ  ΟΥ
                                                                          Α
                                                                           ΣΙΟΥ
                                                                           ΛΑΜΙΑ
                                                                       ΕΡΓΑΣΙΑΣΔΑ
          ΔΡΑΧΜΑΙ                                                       Ε  ΛΟΙΣ
         ΟΝΔΡΑΧΜΑΙ  Χ   ΞΞΞΞΙ  ΤΑΕΠΙΙΙΑΝΑ                    Ξ          ΕΛΟΜΕΝ
  ΟΝ     ΟΝΔΡΑΧΜΑΙ    ΓΙΝΕΤΑΙ   ΧΧ    ΒΞ:                            ΤΟΙΣΓΡΑΜΜΑΣΙΝ
 ΔΡΑΧΜΑΙ Ν         ΓΙΝΕΤΑΙΠΞΞΔΙΟΧΑΡΕΙ  Α  Π    Ν                           ΠΕ
ΧΧ  ΞΞ-Ρ:Η  ΚΑΙ  ΕΛ    ΩΝΞΥΛΩΝΔΡΑΧΜΑΣΡΡ:     ΔΙΟΧΑΡΕΙ                      ΑΠ
      ΑΙΔΡΑΧΜΑΙ-::ΛΟΓΟΣΔΑΠΑΝΑΣΘΘΘΞ-ΡΤΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΟΝΒΟΥΛΑΣ  ΛΕΙΑΤΙ          Κ
 ΙΜ   ΟΥΔΑΠΑΝΑΙ   ΕΔΩΚΑΜΕΣΑΡΙΣΤΩΝΙ-Ι   Τ   ΝΑΟΥΤΑΣΟΡΟΦΑΣΤΑ   ΥΑ    ΝΑΟΥΠ     ΑΜ  Ν
     ΑΝΔΟΣΙΝΓΙΝΕΤΑΙΔΡΑΧΜΑΙΡΞ-:·ΗΚΑΙΕΡΓΩΝΑΙ       ΛΥΕ   ΑΣ      ΝΕΤΟΔΡ    ΟΡΟΦΑΣ
   Α  ΤΡΙΤΑΝΔΟΣΙΝΓΙΝΕΤΑΙΔΡΑΧΜΑΙΒΞ-::·ΗΚΑΙΕ    Ν         Τ/  Ο  ΣΤΟΥΠ      ΕΡΓΑΣΙ
ΤΑΝΧΩΡΑΝΕΠΕΔΟΜΕΝ  ΤΑΧΩΡΑΝΕΚΑΣΤΑΝΔΡΑΧΜΑΙΤΡΙΑΚΟΝΤΑ      Α  ΔΡΑΧΜΑΙΘΘΞ:ΚΑΙΑΡΙ
    ΕΙΣΤΟΝΠΡΟΛΟΜΟΝΟΡΟΦΑΣΕΓΚΑΥΣΙΟΣΕΛΟΜΕΝΩΙΔΡΑΧΜΑΝΤΡΙΑΚ    ΙΑΝΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΕΓΙΝΕΤΑΙ
ΘΘΘΘΘΞΡ  ΛΟΓΟΣΔΑΠΑΝΑΣΧΡ  ΗΗΗΧΧ
```

- -
- -
- -
- Ἀζο]σίου(?) . .
- λᾶμ[μ]α(?)
- ἐργασίας δα.
. . . . δραχμαὶ -λοις . . .
. . . . .ον δραχμαὶ .Χ. .ΞΞΞΞΙ. .   τὰ ἐπι- - - - - - - - - - - - - - ἐλαιί[ω]
. . . ον [ἑκάστ]ον δραχμᾶ[ν] . . . , γίνεται [.Χ]ΧΧ.[ΘΘ]ΘΞ: - - - - - - - - τοῖς γράμμασιν . .
. . δραχμᾶ[ν] ἑβ[δομήκοντα], γίνεται ΠΞΞ   Διοχάρει - - - - - - - - - - - - - - - -
ΧΧ. .ΞΞ-Ρ:Η   καὶ . . . . .ων ξύλων δραχμὰς ΡΡ: . . . .   Διοχάρει - - - - - - -
. . . . ., γίνετ]αι δραχμαὶ -:: λόγος δαπάνας ΘΘΘΞ-ΡΤ   ἐπὶ καταλόγ[ω]ν βουλᾶς .λειατι. . . . .
. . . . .ου δαπάναι· [ἀπ]εδώκαμες Ἀρίστωνι -Ι. .   τ[οῦ] ν[α]οῦ τᾶς ὀροφᾶς τᾶ[ς ξ]υλ[ίνας] ναοῦ π[ρωτ]αν[ο]ν[ς
δευτέρ]αν δόσιν, γίνεται δραχμαὶ ΡΞ-:·Η   καὶ ἐργώναι [- - - - - - - - - - - - - - - -] ὀροφᾶς [ξυ-
λίν]α[ς] τρίταν δόσιν, γίνεται δραχμαὶ ΒΞ-::·Η   καὶ ἐ[ργώ]ν[αι . . . .] τοῦ . . . . ἐργασί[ας
τὰν χωρᾶν ἐπίδομεν, [κα]τὰ χώραν ἑκάσταν δραχμαὶ τριάκοντα [ἕξ, γίνετ]α[ι] δραχμαὶ ΘΘΘ[Ρ-]   καὶ Ἀρί[σ-
τωνι] εἰς τὸν πρό[δ]ομον ὀροφᾶς ἐγκαύσιος ἐλαιίνα δραχμᾶν τριακ[οντ]άαν εἰκο[σ]ι πέντε, γίνεται
ΘΘΘ(ΘΘ)ΞΡ λόγος δαπάνας ΧΡ. . . .ΧΧ

Vs. 12 ΛΕΙΑ: lectio non videtur dubia. Audiebatne ordo civium [.]λεια-τί[ς sive erant genetivi catalogorum Κ]λεία, Τι--? Tum πρωνάοισι supplevi e n. 1484 vs. 248. 250. 293. Quod si ut videtur verum, magistratui huic ab aedificii praefectis tradita est pecunia, ut eam penderet redemptori, quod cur factum sit ignoramus. — Vs. 13. 16/17 Ἀρίστων: cf. adnotata ad n. 1486. — Vs. 16 χώρα vertendum fere »loculus«; similiter dictum videtur in Plutarchi Demetrio 21 de machina bellica: ἔνδοθεν στέγαις διαπέφρακτο καὶ χώραις πολλαῖς. Cum e spatii ratione non dubium sit supplementum τριάκοντα [ἕξ, drachmae restituendae erant 360, ut decem fuissent χῶραι. — Vs. 17 forma vulgaris εἴκοσι.

1488 N. 131. Tabula lapidis calcarii, supra fracta. A. 0,76. l. 0,91. cr. 0,18. Sub titulo detrito, cuius lectio perdifficilis, spatium centimetrorum septendecim vacuum. Inscriptum etiam est latus angustius dextrum.

Edidit Cavvadias versus 41 extr. 42. 43 in. *Fouilles d'Épidaure* I p. 84, partes versuum 27. 36. 37. 41 sq. 44 sq. Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 131. — *Exscripsi.*

[*Exemplum vide pag. 346.*]

- - - - - - - - - - - - - - - - - - δ - - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - ΒΡΞ-Ρ::Ι[x]
- - - - - - - - - - - - - - - λόγος] τᾶς δαπάνα[ς - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - ἐλαυ[ν]ομ[έν]ου δραχμᾶν Ρ - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - ἐργῶναι] τᾶς θύρας τᾶς ἐν τ[ῶι - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - Νικα[σ]ίππ[ωι] - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - ἱ(?)αρ . . . . . ΒΒΞΞΡΙC - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - κο]ντα τριῶν ἐλαυνόμενον τὸν [ἆ]λον ἕκαστον δύο [δραχμᾶν ἀπεδώκαμες τὸ λοιπὸν . . . . .
. . . . . ἀσπίδων [τ]ῶ[ν] δακ[τ]υλιῶν μνᾶν δέκα ἐννέα [ἐ]λ[αυ]νομέναν τὰν μνᾶν - δραχμᾶν -] ὀ-
β]ολῶ[ν, γί]νονται δ[ρ]αχμαὶ . . Μαλ]ακ[ω]ίων ἐργῶναι κ[εράμου(?) - - - - - - - - - - ἀ]π[ε-
δώκαμες τὸ λοιπὸν δραχμὰ(ς) Ξ::ΙCxx Ἀπ[ογ]όνω[ι(?) - - - - - - - - - - - - τεσσα-
ράκοντα [ἓ]ξ δραχμὰς ΡΞ-Ι[ ]xx [παρ τοῦ δεῖνος . . . . . . τὰν ἐπιτιμὰν παρεδώκαμες ἱαρομνά-
μοσιν . . . . ἱ[δ]ρῶν [τ]ῶν ἐπὶ - - - - - - - - - - - - - - - - - -
-::ΙCT πὰρ . . . . τοῦ κεράμου [τὰν ἐπιτιμὰν παρεδώκαμες ἱαρομνάμοσιν . . . .
- - - - - - - - - - - - - - τοῦ [- - - - - - - - - - - - - - - - - - - κη]νὸ[ς
Κ]υ[κ]λίου· Σωκλ[ε]ίδ[α]ι ἐργῶναι τοῦ [- - - - - - - - - - - - - - - - -] ἐπὶ τὰς θύρ[ας
καὶ [θ]υρίδ[α]ς ταλάντων δυο[ῖ]ν [- - - - - - - - - - - - ἐλαυνόμενον τὸ τάλαντο]ν ἕνδε[κ' ὀβο-
λῶν [ἡ]μιω[β]ελίου ἀπεδώκαμες τὸ λοιπὸν δραχμὰς [- Τῷ δεῖνι τῶν ἐπὶ] τοὺς οἴκους [καὶ ἐπὶ(?)
τὸ λιθόστρωτον [. . . .] ἑκ[α]τοστίων ἐλαυνόμενον - - - - - - - - - - - - - ὀ[β]ο[λῶν] ἡμιωβελί-
ου ἀπεδώκαμες τὸ λοιπὸν δραχμὰς ΡΞΞΡ [ἅ]λων ἐπὶ [- - - - - - - - - - - - Ξενο-
τ(έ)λει ἐλαυνόμενον [τ]ὸν ἆλον ἕκαστον δύο [δρ]α[χμᾶν . . . . ἀπεδώκαμες] τὸ λοιπὸν δραχμὰς [ ]
-:[ ] ἀσπίδων ἐπιθυρίων . . . . ων μνᾶν [. . . . . ἐλαυνομένας τᾶς μνᾶς] δύο δ[ραχμ-
ᾶν τετόρων ὀβολῶν ἀπεδώκαμες τὸ λοιπὸν δραχμὰς [ ]Ξ-ΡΙΙ [Τῷ δεῖνι ποτεσπαστήρων] τῶν πέν-
τε ἐλαυνόμενον τὸν πο[τ]ι[σ]παστῆρα ἕκαστον δραχμᾶ[ν . . . . ὀβολ]ῶ[ν] ἀπεδώκαμες τὸ
λοιπὸν δραχμὰς Ξ-ΡΙΙΙCT[ ] Ξενοτέλει ἐργῶναι τῶν θυ[ρᾶν τῶν ἐπὶ τ . . . . . .]ν ἐλαυ[ν]ο[μ]ένων τὸ ζεῦ-
γος ἕκαστον δραχμᾶν ἑκα[τ]ὸ τρ[ιω]βόλου ἡμι[ω]β[ε]λίου [- - - - - - - - ἀ]πεδώκαμες τὸ λοιπ-
ὸν δραχμὰς ΘΞΙΙΙC [Ξ]ενο[τ]έλει ἐργῶναι τοῦ αὐλ[ε]ίου θυρώματος [καὶ τῶ]ν ἐπὶ [τοὺς] ο[ἴκους] τ[ρι-
ῶν ἐλαυνόμενα τὸ θύρωμα τὸ [α]ὔλ[ε]ιον τριακατί[α]ν [ἑβ]δεμ[ήκ]οντα ἑπτὰ(?) δραχμᾶν, τῶν] δὲ [λοιπῶν
τὸ θύρωμα τριακατίαν [ἑκατὶ τ]ετόρων ἀπεδώκαμες τὸ λοιπὸν δραχμὰς ΘΘ . . . . .xx [Ξ]ε[νο]τέ-
λει ἐργῶναι τῶν θυ[ρωμάτων τῶν ἐπὶ] τοὺς οἴκους τετόρων ἐλαυνόμενα [τὸ θύρωμα δ]ρ[αχμᾶ]ν [τρι-
ακατίαν ὀγδ[ο]ήκοντα ἀ[πεδώκαμες] τὸ λοιπὸν δραχμὰς ΘΘΘΞ-ΡΙ [Ξ]ενοτέλει [ἐρ]γῶναι [τᾶ]ν θυ-
ρᾶν τῶν ἐπὶ τὰς στάσιας [καὶ το . . . .]ον καὶ τῶν μονοθύρ(ω)ν θυρωμάτων ὀκτ[ὼ] ἐλαυνόμενον [τὸ] θύ-
ρωμα ἕκαστον δραχμᾶ[ν τριακατίαν ἐννέ[α δ[ύ'] ὀβολῶν ἀπεδώκαμες τὸ λοιπὸν [ ]Ρ::Ι [Ξενοτέ-
λει ἐργῶναι τῶν θυρωμάτων [τῶν . . . . καὶ τῶν ἐπὶ] τὸν . . . νον κ[α]ὶ τὸν λει(?)]κὸν . . . . . .
ον ἐλαυνόμενα τὸ θύρωμα ἑ[κ]άτερο[ν τριακατίαν δέκα(?) τε]τόρων ὀβολ[ῶ]ν [ἡμιωβε[λ]ίου [ἀπεδ]ώκα-
μες τὸ λοιπὸν δραχμαὶ Ξ-Ρ::Ι [Ξ]εν[οτέλει θυρίδων(?) τᾶν ἐπὶ τ]οὺς οἴκους ὀ[γ]δ[ο]ή[κο]ντα δραχμ]ᾶ[ν
-[ ] Θεοδώρωι ἐργῶναι το[ῦ] σιδάρου ἅλων κα[ὶ . . . . . τῶν ἐν τῶι λ]ουτηρίωι ἐπὶ τὰς θυρίδας μν-
ᾶν ἑκατὸν τριάκοντα ὀ[κ]τ[ὼ δ]ε[κ]α [ὀβολῶν] ἐλαυνόμενον [τὰν μνᾶν δέ]κ' [ὀβ]ο[λ]ῶν ἐν[νέα χ]αλκ[έ]ω[ν] ἀπε-
δώκαμες τὸ λοιπὸν δραχ[μὰς] Θ[ΞΞ]Ξ[Ξ sive -]ΡΙΙΙxxx Ἐρα[στωι σ]ι[δ]άρου ἐπὶ τὰς κ . . . . . ίας τ[ῶ]ν ὀπᾶ[ν
κεκινημένων σφυρηλάτω[ν] ἀν[. . . . .]ων [. . . . . μνᾶν] πεντήκοντα ἑπτὰ [ἡμιωβελίο[υ] ἐλαυ[ό]-
μεν τὰν μ[νᾶ]ν δραχμᾶν [τετ]όρων [ἡ]μ[ι]ω[β]όλου ἀπεδώκαμες τὸ λοιπὸν δραχμὰς . . . . . . ΙC [Θ]ε[άσ-
ωνι ἐργῶναι τᾶς θύρας τᾶς ἐπὶ τὰν κλίμακα ἐλαυνόμενα δεκαπέντε πέντ' ὀβολῶν ἀπεδώκαμες
δραχμὰς -ΡΕΙC [Σ]ιμ(ω)νι ἐργῶναι τῶν θυρίδων φώτων [ἓ]ξ ἐλαυνόμενον τὸ φῶς [ἑκ]ασ[τ]ον ἑκα[τ]ὶ [τ]ε-
τόρων ἀπεδώκαμες τὸ λοιπὸν δραχμὰς ΡΞΞ::Ι [Κ]λειτέλει ἐργών[α]ι (ἐργῶναι) τ[ῶ]ν θυ[ρ]ί[δω]ν [φ]ώ-
των ἐννέα ἐλαυνόμενον τὸ φῶς ἕκαστον ἑκα[τὶ] [τ]ετόρων ὀ[β]ολοῦ ἐν[νέα χα]λ[κ]έων [κ]αὶ τῶν . . . . . .
νων τῶν ἐπὶ τῶν ὀπῶν φώτω[ν] δύο ἐλαυνόμενον τὸ φῶς ἑκάτερον ἑ[κ]α[τ]ὶ [τρ]ιῶν [ὀβο]λοῦ ἀπεδώκα-
μες τὸ λοιπὸν δραχμὰς ΒΒΡ-ΡΙΙΙCT

In locis a Cavvadia editis differunt haec: vs. 27 plenius αυλειου θ. κα[ι] τ[ω]ν επι τους οικ[ους - - -; vs. 36 extr. δρ[αχ]μας - - -; vs. 37 αλων και αν - - -; vs. 41/42 Θεοδωρωι in libro Τὸ ἱερὸν κτλ. dicto, Θεαρίωνι *Fouilles d'Épidaure* pro Θράσωνι; vs. 42/43 ἀπεδώκαμες [τὸ λοιπὸν] δραχμάς.

Vs. 8 supplementum δραχμᾶν certum e versu 21. E pretio constat non vilis materiae fuisse clavos. — Vs. 9. 22 ἀσπίδες: cf. adnotata ad n. 1484 vs. 79. — Vs. 12 et 14 ad supplementa cf. n. 1492 vs. 20 sq. — Vs. 12/13 ἱαρομνά]μοσιν: inest temporis definitio; vide quae adnotabo ad n. 1491 vs. 1 sq. — Vs. 13 ἱ[δ]ρῶν si recte legi, irrepsit terminatio vulgaris, in qua re non est offensio; habes enim n. 1489 vs. 3 κλινῶν, vs. 9 φατνᾶν. — Vs. 17 ἕνδε[κ' ὀβο]|λῶν: oboli non in drachmas redacti, item in versu 38 ὀ[κ]τ[ὼ δ]ε[κ]α et δέ]κ'. Elisio est vs. 33 δυ', vs. 42 πέντ'. — Vs. 19 τὸ λιθόστρωτον: »pavimentum lapidibus tectum« Fabricius, de architectura Graeca 63. Ad ἑκατοστίων quod proposui cf. G. Meyer, *Griech. Grammatik*[3] p. 503. — Vs. 21. Variat in titulo δύο indeclinabile (vs. 21. 22) cum declinato (vs. 17). — Vs. 22 vix pro ipsis ἀσπίσι penditur, sed pro materia ad eas fabricandas adhibita. — Vs. 24 ποτεσπαστῆρα recte mihi restituisse videor. Fortasse est claustri pars ea, quae alias ἱμάς appellatur; cf. Diels, Parmenides 134. — Vs. 25/26 θυρᾶν τὸ ζεῦγος constituebat totam portam. Patet enim e versu 32, θύρωμα significare portam, θύρα valvam; elucet quidem e versibus 31/32 et 42, vocem θύρα designare etiam ianuam simplicem. Suspicio est quin vs. 35 θύρωμα ἑκάτερον erratum sit pro θ. ἕκαστον, quod est vs. 32/33. — Vs. 29 ad τριακατίαν κτλ. intellegendum est δραχμᾶν, quae vox item non scripta est vs. 42 ad δεκαπέντε, vs. 45 ad ἑκατὶ τετόρων, vs. 46 ad ἑκατὶ τριῶν. — Vs. 32 στάσιας: στάσις »stabulum«. — Vs. 33 et 35 τριακατίαν supplendum erat e pretiis θυρωμάτων vs. 28. 29. 30 sq. relatis, tum in versu 33 ἐννέα certum videtur e spatio, in versu 35, in quo δραχμᾶν omissum erat (cf. adnotata ad vs. 29), sequebatur sive δέκα sive ὀκτώ sive ἑπτά. — Vs. 36. Quod pro rebus singulis in titulo semper fere penditur τὸ λοιπόν, id loco nostro sic videtur explicari ut generaliter arrabonem iam acceperint redemptores. — Vs. 37 λουτηρίωι: lectio non dubia. Verisimillime aedificium quod construitur fuerit

Δ
ΒΡΞ·Ρ::ΙΙΚ   Ι
ΤΑΣΔΑΠΑΝΑ   Α
Ι   ΝΩΙΔΡΑΧΜΑΝΠ   ΟΛ
Κ   ΤΑΣΘΥΡΑΣΤΑΣΕΝΤΟ   ΙΟ
Ι ΝΙΚΑ ΙΠΠ Λ   ΛΟΝΝ
ΥΓΙΝΟΙΙΣΙΑΡ   ΒΒΞΞΠΙC   Ι
ΝΤΑΤΡΙΩΝΕΛΟΜΕΝΩΙΤΟΝΑΛΛΟΝΕΚΑΣΤΟΝΔΥΟ
ΙΙΑΣΠΙΔΩΝΙΩΙΔΑΚΓΥΛΙΩΝΜΝΑΝΔΕΚΑΕΝΝΕΑ Λ   ■
ΟΛΩΙΙ ΝΟΝΤΑΙΑ   ΛΑΝΠΙΩΙΕΡΓΩΝΑΙΚ   Π
ΔΩΚΑΜΕΣΤΟΛΟΙΠΟΝΔΡΑΧΜΑΝΞ::ΙΙCΧΧ ΑΠΕ ΟΝΩ
ΡΑΚΟΝΤΑ ΞΔΡΑΧΜΑΣΠΞ·Ι ΧΧ
ΜΟΣΙΝΟΙ Ε ΟΛΙΝΕΑΡΩΜΙΑΝΕΠΙ   ΑΑΛ
·::ΙΙΙC ΤΠΑΡΙΙ   Τ■ΥΚΕΡΑΜΟΥ   ΛΝ
ΣΣ ΝΕ Ν Ι Λ   ΤΟΥΙ   ΝΟ
ΥΙΛΙΟΥΣΩΚΑΙΙΔ ΙΕΡΓΩΝΑΙΤΟΥ   Τ   ΥΡ
ΚΑΙ ΥΡΙΔΙΣΤΑΛΛΑΝΤΩΝΔΥΟ Ν Τ   ΝΕΝΔΕ
ΛΩΝΙΙΜΙΩΙΕΛΙΟΥΑΠΕΔΩΚΑΜΕΣΤΟΛΟΙΠΟΝΔΡΑΧΜΑΣ   ΤΟΥΣΟΙΚΟΥΣΙ
ΤΟΛΙΘΟΣΤΡΩΤΟΝ Ι ΝΙΚΑΤΙΟΝ ΕΛΟΜΕΝΩΙ   ΟΙΟ Η
ΥΑΠΕΔΩΚΑΜΕΣΤΟΛΟΙΠΟΝΔΡΑΧΜΑΣΠΞΞΠ ■ΩΝΕΠΙ   ΩΙ Ι
ΤΑΕΙΕΛΟΜΕΝΩΙ ΟΝΑΛΛΟΝΕΚΑΣΤΟΝΔΥΟΛΙΑ ΙΙ   ΤΟΛΟΙΠΟΝΔΡΑΧΜΑΣ
·ΙΙ///ΑΣΠΙΔΩΝΕΠΙΘΥΡΙΩΝ ΟΙΙ ΠΑ ΙΩΝΜΝΑΝΙ   ΔΥΟΔ
ΑΝΤΕΤΟΡΩΝΟΒΟΛΩΝΑΠΕΔΩΚΑΜΕΣΤΟΛΟΙΠΟΝΔΡΑΧΜΑΣ Ξ·ΡΙΙ   ΙΤΩΝΠΕΝ
ΤΕΕΛΟΜΕΝΩΙΤΟΝΠΟΙΙΕΡΑΣΤΗΡΑΕΚΑΣΤΟΝΔΡΑΧΜΑ   ΩΙΑΠΕΔΩΚΑΜΕΣΤΟ
ΛΟΙΠΟΝΔΡΑΧΜΑΣΞ·ΡΙΙΙΙΙCΤ///ΣΕΝΟΤΕΛΕΙΕΡΓΩΝΑΙΤ ΝΟΥ   ΝΕΛΟΜΕΝ ΣΕΥ
ΓΟΣΕΚΑΣΤΟΝΔΡΑΧΜΑΝΙΚΑΙΙΤΡΙΟΒΟΛΟΥΙΙΜΙΟΒ ΛΙΟΥ   ΑΝ ΤΟΝΙ ΙΑ ΠΕΔΩΚΑΜΕΣΤΟΛΟΙΠ
ΟΝΔΡΑΧΜΑΣΒΞΙΙΙΙC ΕΝΟΤΕΛΕΙΕΡΓΩΝΑΙΤΟΥΛΥΛΙΙΟΥΟΥΡΩΜΑΤΟΣ   ΟΝΕΠΙ   Ο   ΤΙ
ΩΝΕΛΟΜΕΝΩΙΤΟΘΥΡΩΜΑΤΟΛΥΛΙΙΟΝΤΡΙΑΚΑΤΙ Ν ΔΕΜΝΙΟΝ   ΛΕ
ΤΟΘΥΡΩΜΑΤΡΙΑΚΑΤΙΑΝ Ι   ΕΤΟΡΩΝΑΠΕΔΩΚΑΜΕΣΤΟΛΟΙΠΟΝΔΡΑΧΜΑΣΒΒ   ΧΧ Γ ΤΕ
ΛΕΙΕΡΓΩΝΑΙΤΩΝΘΥ   ΤΟΥΣΟΙΚΟΥΣΤΕΤΟΡΩΝΕΛΟΜΕΝΩΙ   Ν
ΑΚΑΤΙΑΝΟΓΔΩΗΚΟΝΤΑΑ   ΤΟΛΟΙΠΟΝΔΡΑΧΜΑΣΒΒΒΞ·ΡΙ ΕΝΟΤΕΛΕΙ ΓΩΝΑΙΙ ΝΟΥ
ΡΑΝΤΑΝΕΠΙΤΑΣΣΤΑΣΙΑΣΙ   ΟΝΚΑΙΤΩΝΜΟΝΟΘΥΡΟΝΘΥΡΩΜΑΤΩΝΟΚΤ ΕΛΟΜΕΝΩΙ ΘΟΥ
ΡΩΜΑΕΚΑΣΤΟΝΔΡΑΧΜΑΙΙΙ   ΛΛ ΟΒΟΛΟΝΑΠΕΔΩΚΑΜΕΣΤΟΛΟΙΠΟ   Ρ::ΙΙ
ΛΕΙΕΡΓΩΝΑΙΤΩΝΘΥΡΩΜΑΤΩΝ   ΤΟΝΣΙΑΝΟΝΚ ΙΤΟΝ   ΠΟΝΑΙΙΡΕ
ΟΝΕΛΟΜΕΝΩΙΤΟΘΥΡΩΜΑΕ ΑΤΕΡΟ   ΤΟΡΩΝ■ΒΟΛΩΝΙ   Ε ΙΟΥ   ΩΚΑ
ΜΕΣΤΟΛΟΙΠΟΝΔΡΑΧΜΑΣΞ· Ρ::Ι ΕΝ   ΟΥΣΟΙΚΟΥΣΑΡΙΑ Ω   ΑΙ
· ΘΕΟΔΩΡΩΙΕΡΓΩΝΑΙΤΟ ΣΙΔΑΡΟΥΛΛΩΝΚΑ ΑΙ   /ΩΤΗΡΙΩΙΕΠΙΤΑΣΘΥΡΙΔΑΣΜΝ
ΑΝΕΚΑΤΟΝΤΡΙΑΚΟΝΤΑΟΙΤ Ε Α Ι ΙΕΛΟΜΕΝΩΙ   Κ ΛΩΝΕΝΝ   ΑΛΚ ΩΙΑΠΕ
ΔΩΚΑΜΕΣΤΟΛΟΙΠΟΝΔΡΑΧ· Τ··Ξ///ΡΙΙΙΧΧΧΕΡΑ Ι   ΙΛΑΡΟΥΕΠΙΤΑΣΚΑ   ΙΑΣΙΟΝΑΠΟ/
ΚΑΙΝΟΜΕΝΩΝΣΦΥΡΟΒΟΛΩ ΑΝ   ΩΝΕΙΙΙ ΛΕΩΙ Λ   ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΙ   ΛΙΟ ΕΛΟΜ
ΝΩΙΤΑΝΜΙΑΝΔΡΑΧΜΑΝΤΕ ΟΡΩΝΙ ΙΟΒΟΛΟΥΑΠΕΔΩΚΑΜΕΣΤΟΛΟΙΠΟΝΔΡΑΧΜΑΣ   ΙΙCΟΡΑ
ΩΝΙΕΡΓΩΝΑΙΤΑΣΘΥΡΑΣΤΑΣΕΠΙΤΑΝΚΑΙΜΑΚΑΕΛΟΜΕΝΩΙΔΕΚΑΠΕΝΤΕΠΕΝΤΟΒΟΛΩΝΑΠΕΔΩΚΑΜΕΣ
ΔΡΑΧΜΑΣ·ΡΙΙΙΙC ΑΝΙΩΝΙΕΡΓΩΝΑΙΤΩΝΘΥΡΙΔΩΝΦΩΤΩΝ////ΕΛΟΜΕΝΩΙΤΟΦΩΣ   ΑΣΙΟΝΙΚΑΙΙ Ε
ΤΟΡΩΝΑΠΕΔΩΚΑΜΕΣΤΟΛΟΙΠΟΝΔΡΑΧΜΑΣΠΞΞ::ΛΕΙΤΕΛΕΙΕΡΓΩΝ ΙΕΡΓΩΝΑΙΤ ΝΘΥΙΙΑ ΝΙΩ
ΤΩΝΕΝΝΕΑΕΛΟΜΕΝΩΙΤΩΦΩΣΕΚΑΣΤΟΝΙΚΑΙ ΤΕΤΟΡΩΝ(ΟΛΟΥΕΝΝΙ   ΛΚΕΩΝΙΑΙΤΩΝΡΑΝ
ΝΩΝΤΩΝΕΠΙΤΩΝΔΙΟΡΩΝΦ■ΤΩ ΔΥΟΕΛΟΜΕΝ■ΙΤ■ΦΩΣΕΚΑΤΕΡΟΝΙΙΑΙΙΙΙΙΩΝ Ι ΛΟΥΑΠΕΔΩΚΑ
ΜΕΣΤΟΛΟΙΠΟΝΔΡΑΧΜΑΣΒΒΠ–ΡΙΙΙΙCΤ

vacat

aegrotorum deversorium, ad quod quadrant stabula (vs. 32) neque minus quod vs. 18. 30 singillatim memorantur οἱ οἶκοι; quadrant etiam ἕδραι vs. 13 et quod exponemus ad versus 39 sq. Cavvadias (qui censet agi de aedificio in forma sua *E* signato) credit construi sacerdotum domicilium. — Vs. 39 sq. ἀπόδων κατακείμενα. Ex aedificio priore in novum, quod in eius locum nunc exstruitur, traducenda est supellex, quae quidem mutatur: cum res aequales quinquaginta septem dicantur caruisse pedibus (nam de supplemento ἀπό[δων vix dubitabis), crediderim agi de lectis. — Vs. 41. Thraso vix idem, qui ut κηρυκεύων et praeco perhibetur n. 1484 vs. 293. 295. Vs. 10 in. et hoc uno quoad agnosci potest loco non penditur τὸ λοιπόν, sed debitum totum. Dixeris id iam recepisse Thrasonem cum opus ei mandaretur, eo igitur tempore quo arrabona tantum solvere mos esset (cf. quae adnotavi ad vs. 36), et hanc ob causam deductionem semioboli factam esse e pretio pacto. — Vs. 43 scripsi Σαν(ν)ίωνι? Idem enim putandus est redemptor Parius qui persaepe occurrit n. 1485: vs. 55. 58. 96 cet. — τῶν θυρίδων φώτων: aequat vocabula glossa Hesychii φῶτα· καὶ θυρίδες; manifesto in titulo ita sunt distinguenda ut θυρίς significet totam fenestram, φῶς partem solam eam qua lux immittitur. Dolendum est quod ignoramus materiam τῶν φώτων, quorum pretium magnum: 24 dr. 1½ ob.; paululo minoris constant vs. 46, ubi δίοπα φῶτα sunt fenestrae duplices (»zweiflügelige«).

1489 N. 295. Fragmentum tabulae lapidis calcarii ab omnibus partibus mutilae. A. 0,34. l. 0,26. cr. 0,16.

E
Π Ι Ι Α
\ Ι Ι Ω Ν Ο Σ Κ Α Ι Ω Ν
Ι Ι Ι Α Λ Ε Ξ Ι Κ Ω Ν Ι Θ Ξ Ξ
Ι Ε Ρ Γ Ω Ν Α Ι Τ Ο Υ Κ Ε Ρ Α
Ι Λ Α Ι Σ Ι Ι Ω Ν Ε Π Ι Τ
Υ Π Ε Ρ Α Μ Ε Ρ Ι Α Ν Τ Α
\ Ω Ν Ο Σ Λ Ο Γ Ο Σ Ε Π Ι Δ Α
Φ Λ Ν Α Ν Ε Ρ Λ Σ Ι Α Σ Γ
Ο Σ Ρ Ξ Ξ Ι Ι ⁞⁞ Λ Ε Ι Ν Ω Ν Ι Α ///
Ι Ι Υ Λ Λ Ι Ι Ω Ι Ρ Θ Θ Θ Ξ

vacat

- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
πὰρ Δείν]ωνος κλ(ε)ι[δῶν [ἐπιτιμίων - - - - -
- - - Ἀλεξικῶν ΘΞΞ - - - - - - - -
- - - ι ἐργῶναι τοῦ κεραμίου - - - - - - -
- - - - Κ]αλ(λ)ιστ[ρ]ίων ἐπιτ[ιμίων ἀπήνεις
- - - ὑπερημερίαν τὰ[ν - - - - - - - -
- - ωνος λόγος Ἐπιδα[υρίου - - - - - -
- - - φει[τ]ιῶν ἐξ[γ]ασίας - - - - - -
- - - - ες ΡΞΞΙΙ⁞⁞ [Δ]είνωνι - - - -
- - - - - - - - - - - ιν ΡΘΘΘΞ

Vs. 3 Δείν]ωνος: e versu decimo certa videtur restitutio, cum qua conspirant reliquiae. Redemptor idem n. 1485 vs. 130. — Vs. 4 Ἀλεξικῶν lectio certa. — Vs. 7 extr. fuisse videtur Ν, non Σ. — Vs. 8 intellege: »rationes debitorum -oni Epidaurio«. — Vs. 10 in pecuniis ⁞⁞Ι scribere debebat lapicida.

1490 N. 53. Fragmentum tabulae marmoreae, ad dextram magna pars marginis servata. Scriptura στοιχηδόν ordinata. In latere postico scriptus n. 1511. A. 0,45. l. 0,15. cr. 0,16. — *Exscripsi.*

[*Exemplum vide in columna q. d. altera.*]

Ι ,
Ι Ν Τ Ο Δ
Α Τ Ο Υ Τ Ω Ν
Χ Χ Χ Θ - · Ι Ι Ι
Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν Ι Ι Θ Ɫ
Π Ρ Ξ · Ρ Ϲ Λ Ε Υ Κ
Ο Σ Τ Α Σ Ε Ρ Γ Α Σ Ι
Ε Ρ Μ Α Ι Ο Υ Τ Γ
Γ Υ Ο Υ Σ Κ Α Τ Α Τ Α
Ω Ν Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν Ι
Μ Ι Ο Υ Σ Τ Ο Υ Σ Χ
Ν Α Ν Ε Κ Α Σ Τ Α Ν
Υ Σ Η Ν Ι Κ Α Ν Π Ο
Κ Α Μ Ε Σ Τ Α Γ Κ
Α Ν Τ Ω Ν Ε Κ Π Α Ρ
Ι Ο Δ Ο Σ Ι Ο Σ Ε Ρ
Γ Α Ρ Ε Ν Τ Η Κ Ο Ν
Τ Ο Δ Ε Λ Ω Ν Η Μ
Α Ρ Ε Ν Τ Η Κ Ο Ν
Α Μ Ο Υ Τ Ω Ν Λ Ι Θ
⁞ Τ Ω Ν Α Γ Γ Ρ Ο
Ρ Ω Ν Ε Ρ Γ Α Σ Ι Α
Σ Τ Α Σ Ε Τ Ι Μ Ω Ν Ι
Ι Ε Λ Α Β Ε Τ Ο Κ Α Τ
Ο Υ Κ Ο Σ Μ Ο Σ Ε Ξ
Ν Α Φ Ε Ι Λ Ε Τ Ο
Ι Α Γ Ρ Ι Α Ν Ι Ο Υ
Λ Ο Β Α Τ Α Σ Κ
Ο Γ Ο Ρ Γ Ι Ρ Π Ο Σ
Ε Κ Π Α Ρ Ο Υ Π Α Ρ
Ο Φ Ο Ι Σ Κ Λ Ε
Τ Ο Π Ε Ρ Ι Σ
Τ Α Σ Ε Ι
Σ Τ Α Σ
Ι Ε Ι
Ι

- - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - -ν τὸ δ......
- - - - - - - - - - - - - -α τούτων .....
- - - - - - - - - - - - - ΧΧΧΘ··Ι ....
- - - - - - - - - - - - - Στράτωνι(ι) Θ[Θ ..
- - - - - - - - - - - - Θ]ΡΞ·ΡϹ Λευκ..
- - - - - - - - - - - - -ος τὰς ἐργασ[ί-
ας - - - - - - - - - -] Ἑρμαίου τ[ο-
ὑς - - - - - - - - καθίσταντο ἐγγ]ύους κατὰ τὰ
- - - - - - - - - - - - - - λί]θων Στράτων
- - - - - - - - - - - - - κεραμίους τοὺς χ-
- - - - - - - - - - - - - - μ]νᾶν ἑκάσταν
- - - - - - - - - - - - - -ο]υς ἡμικαπο-
ι - - - - - - - - - - - ἀποδό]μεναι τὰν κ-
- - - - - - - - - - - - κομισ]θέντων ἐκ Πάρ-
ου Παρ (s. πὰρ?) - - - - - - - ἀ]ποδόσιος ἐκ-
- - - - - - - - - - - - ἔρ(?)]γα πεντήκον-
τα - - - - - - - - - - - - -] τοδ' ἐλᾶν ἡμι-
- - - - - - - - - - - - ἔργ(?)]α πεντήκον-
τα - - - - - - - - - - - - -δ]άμου τῶν λίθ-
ων - - - - - - - - - - - - -]⁞· τῶν ἀγγρο-
φῶν - - - - - - - - - - θυ]ρῶν ἐργασί-
ς - - - - - - - - - ἐγγύους κατέ]στασε Τιμωνί-
δαι - - - - - - - - - - -] ἔλαβε τὸ κατ-
α - - - - - - - - - - - -]ου κόσμος ἐξ- (s. ἐξ)
- - - - - - - - - - - - - - ἀφείλατο

\- - - - - - - - - - - - - - Ἀγριανίου
\- - - - - - - - - - - - - - στυ]λοβάτας κ..
\- - - - - - - - - - - - - ἀφείλε]το Γόργιππος ..
\- - - - - - - - - - κομιστάντων] ἐκ Πάρου Παρ (s. πὰρ) ..
\- - - - - - - - - - ταῖς συγγ]ράφοις Κλε...
\- - - - - - - - - - - - - τὸ περιστ[ύλι-
ον - - - - - - - - ἐγγύους κατέσ]τασε ......
\- - - - - - - - - ἐγγύους κατέ]στασ[ε .....
\- - - - - - - - - - - - - - - - - - -

Vs. 5. 10 Στράτων: ἐργώνας Ἀθηναῖος n. 1485 vs. 160. — Vs. 9 κατέστασε ἐγγύους: invicem supplere se videbantur locus noster et vs. 23 indeque restitui posse vs. 33. 34. — Vs. 14 ἀπεδώ]καμες: cf. n. 1491 vs. 19. 27. 33. — Vs. 15 sq. 30 e Paro apportatum erat nobilissimum marmor. — Vs. 17 ἔρ]γα: cf. n. 1485 vs. 166. 170. — Vs. 31 ταῖς συγγρά]φοις cf. n. 1485 vs. 159.

1491 N. 516. Tabula lapidis calcarii, infra et in parte postica fracta. A. 0,74. l. 0,45. cr. 0,16. Scripturae in latere antico positae nihil potest legi; praeterea inscriptum est latus angustius dextrum, cuius partem inferiorem, cum in lapide sub divo iacente fieri non potuerit, ex ectypo legere mihi contigit, summo quidem labore. Litterae enim non solum valde detritae sunt et admodum parvae (0,004) sed positae etiam non in campis quadratis qui lineis insculptis sunt effecti, sed ubi lineae directae et transversae se secant.

Ρ Ξ Γ Α   Ι   Ι Ν   Ν
Ι Ρ Θ Θ Ξ Ξ   Λ   Λ Ο
Λ   Υ Σ   / Ο Ο Ι Λ Ο Υ   Ι
Ο   Ε Ρ Μ Α Ι Ο Υ Ε Π Ι Κ Α Τ Α Λ
Γ Ο Υ Β Ο Υ Λ Α Σ Κ Ω Λ Ε   Σ Λ
Κ Ε Σ Ι Λ Λ Ο Υ Λ Α Μ Μ Α Τ Α Π
Α Ι Ι / Ι Ο / Ι Λ   Ο Ν
Ι Ι Λ   Λ Μ Ο   Ω Ν Θ Θ D
Ξ Ξ   Ι Ι C Α Λ Λ Ο Ε Π Ι Ι
Ε Υ Σ Δ Α Μ Ο Φ Ι Λ Ο Υ Μ Η Ν Ο
Γ Α Μ Ο Υ Ε Π Ι Κ Α Τ Α Λ Ο Γ Ω
Β Ο Υ Λ Α Σ Α Λ Λ Μ Α Ι Σ Λ
Α Ν Τ Ο Υ Ξ Ε Ν Ο Κ Λ Ε
Ο Υ Λ Α Κ Ι Λ Λ Λ Α Μ   / Ι /
Α Ι Ι Α Ρ Ο Μ Ν Α Μ Ο Ν Ω Ν
Α Μ Ο Ι Ω Ν Θ Θ   Ξ
Λ Ο Γ Ο Σ Λ Α Μ Μ Α Τ Ο Σ Π Α Ν
Τ Ο Σ Χ Χ Ρ Θ Ι Ι Θ Ρ Ρ - Ι Ι C
Δ Α Π Α Ν Α Ι Α Π Ε Δ Ω Κ Α Μ Ε Σ
Ε Ρ Γ Ω Ν Α Ι Α Φ Ε Λ Ι Ω Ν Ι Τ Α
Ν Κ Λ Ι Ν Α Ν Τ Α Ν Ε Ν Τ Α Ι Κ Λ
Ε Ι Σ Ι Α Ι Κ Λ Ι Ν Α Ν Π Ε Ν Τ Η
Κ Ο Ν Τ Α Ε Λ Ο Μ Ε Ν Ω Ι Ε Κ Α Σ
Τ Α Ν Δ Ρ Α Χ Μ Α Ν Δ Ε Κ Α Δ Υ Ο
Γ Ι Ν Ε Τ Α Ι Υ Φ Α Ι Ρ Ε Θ Ε Ν Τ
Ο Σ Τ Ο Υ Ε Π Ι Δ Ε Κ Α Τ Ο Υ Ρ Ξ
Ξ Α Λ Λ Ο Α Π Ε Δ Ω Κ Α Μ Ε Σ Ε
Γ Ω Ν Α Ι Α Φ Ε Λ Ι Ω Ν Ι Τ Ο Ε Π
Ι Δ Ε Κ Α Τ Ο Ν Τ Α Ν Κ Λ Ι   Α
Τ Α Ν Ε Ν Τ Α Ι Κ Λ Ε Ι Σ Ι Α Ι Ε
Π Ε   Α Π Ε Δ Ε Ι Ξ Ξ Ξ Ο Ε   C
Τ Α Ι Β Ο Υ Λ Α Ι Δ Ρ Α Χ Μ Α
Λ Λ Λ Ο Α Π Ε Δ Ω Κ Α Μ Ε Σ
Ν Τ Ω Ρ   Ν
Τ Λ

.ΡΞ [π]ὰ[ρ ἱαρομ]ν[αμό]ν-
ων Ρ (s. Θ)]ΘΘΞΞ[..] ἀ[λ]λο· [ἐπὶ ἱ-
α]ρε]ῦς [Δαμ]ο[φ]ίλου, [μην-
ὸ[ς] Ἑρμαίου, ἐπὶ καταλ-
όγου Βουλᾶς — Κωλε[ῖ]ς — Ἀ-
ρ]ιστίλλου· λάμματα· π-
ὰ[ρ] ἱ[αρ]ομ[ν]α[μ]όν[ων ., πὰ-
ρ] ἱα[ρομν]αμό[ν]ων ΘΘΘ.
.ΞΞ[ ]ΙΙC ἄλλο· ἐπὶ ἱ[αρ-
εῦς Δαμοφίλου, μηνὸ[ς
Γάμου, ἐπὶ καταλόγω[ν
Βουλᾶς — Ἀλκμαίς — [Ἀρισ-
τοφ]άντου, Ξενοκλέ[ος,
Β]ουλακί[δ]α· λά[μματα· π-
ὰ[ρ] ἱαρομναμόνω[ν ., πὰ-
ρ ἱαρομν]αμό[ν]ων ΘΘ[.]Ξ
. λό[γ]ος λάμματος παν-
τός· ΧΧ[Ρ]Θ[ΘΘ]Θ[Ρ]Ρ-ΙΙC
Δαπάναι· ἀπεδώκαμες
ἐργώναι Ἀφελίωνι τὰ-
ν κλινᾶν τᾶν ἐν τᾶι κλ-
εισίαι, κλινᾶν πεντή-
κοντα ἑλομένωι ἑκάσ-
ταν δραχμᾶν δεκάδυο,
γίνεται ὑφαιρεθέντ-
ος τοῦ ἐπιδεκάτου ΡΞ
Ξ ἄλλο· ἀπεδώκαμες ἐ[ρ-
γώναι Ἀφελίωνι τὸ ἐπ-
ιδέκατον τᾶν κλ[ι]ν[ᾶν
τᾶν ἐν τᾶι κλεισίαι, ἐ-
πε[ὶ] ἀπέδει ΞΞ, [ἔ]θε[μ]ε[ς
τᾶι Βουλᾶι δραχμὰ[ς Ξ
Ξ] ἄλλο· ἀπεδώκαμες [ἐρ-
γώναι ...]ν .ωρ.ν - - -
\- - - - - - - - - -

Vs. 1 sq. 6 sq. 14 sq. πὰρ ἱαρομναμόνων: patet non iam sacerdotem praeesse aerario sacro sicut in rationibus tholi, sed hiaromnamones. Recentior igitur habendus titulus quam n. 1485. Idem valet de titulo n. 1488; cf. vs. 12/13. — Vs. 3. 10 sacerdos Damophilus fortasse idem, qui Συμαλοποιός est n. 1485 vs. 142, scriba n. 1492 vs. 18. — Vs. 4 sq. catalogi perhibentur mensis Hermaei unus, Gami (vs. 11 sq.) tres. — Vs. 21. 30 κλεισία nihil attinet ad vocabulum κλισία, cuius Iota breve, sed congruere censenda est vox κλεισίον (de qua cf. Wachsmuth, *Abhandlungen der sächs. Gesellsch.* 18, 52), quae quidem apud Atticos significat *stabulum*, sed apud Hesychium est interpretatio κλεισίον· πανδοχεῖον. Cum aedificio igitur nostro coniunctum erat deversorium, ac certe optime quadrat quod lecti quinquaginta collocandi sunt ἐν τᾶι κλεισίαι. Neque mireris quod plus uno eiusmodi aedificio opus erat in Asclepieo (cf. adnotata ad n. 1488 vs. 37). — Vs. 20 sq. Magistratus cum solverunt pretium lectorum deduxerant ut consueti erant decumam, sed postea redemptor probavit se in pretio constituendo praeter morem diserte pactum esse, ut tota ei penderetur summa. Ergo ei redditur decuma, simul autem vs. 31 sq. aliquid, idque sine dubio aequum (ad quod aptum est spatium), ab aedificandi praefectis penditur senatui. Manifesto decuma redemptoribus Asclepiei de operibus conductis (vide adnotata ad n. 1485 vs. 195 sq.) irrogata erat a re publica, pro qua deducendo eam exigebat fiscus sacer; templi igitur aerarium civitati lucrum de suo restituit, quod pactione cum Aphelione facta ei detraxerat. A decuma lege exempta erat merces litterarum stelis insculptarum; cf. ad n. 1492 vs. 10 sq.

1492 N. 169. Stela marmorea a. 1,26. l. 0,93. cr. 0,20. Litterae parvae (a. fere 0,005) et valde detritae igiturque admodum difficiles lectu. Initio versuum trium conspicua est *παραγραφή*.

Stelam omnem expedire nequibam; erat enim inter eas quae quominus exscriberentur consulto impediverat ephorus antiquitatum Epidauriarum latera inscripta vertens ad solum, permissio autem Cavvadiae per epistolas petita sero ad me pervenit iam valde fessum et abire paratum. *Exscripsi* igitur partem tantum inferiorem et vel eam summa molestia, aliquot locos emendare poteram ex ectypo. In parte priore viro et otio et viribus satis instructo minime quidem omnia sed nonnulla sunt legenda. Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 138 sq. edidit versum tituli primum (quem non habeo) et eum quem signavi ut vigesimum quartum, addens: «*Τὰ μεταξὺ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς τοσοῦτον ὀλίγα σώζονται καὶ ἀσαφῆ εἶναι, ὥστε οὐδὲν δυνάμεθα νὰ μάθωμεν περὶ τοῦ σχήματος καὶ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς μορφῆς τοῦ Ἐπιδοτείου. Ἀναγράφονται … δαπάναι πρὸς ἐγγλυφὴν τῶν ἐν τῷ οἰκοδομήματι* [locus respectus a me non lectus est], *πρὸς ἀγορὰν ξύλων* [vs. 28] *καὶ ἐργασίαν ξυλίνων μερῶν αὐτοῦ*[?], *πρὸς ἀγορὰν κεραμίδων καὶ πρὸς χάραξιν γραμμάτων ἐπὶ στηλῶν* [vs. 10. 17. 23. 30. 34]».

[*Exemplum vide pag. 350.*]

Teste Cavvadia initio tituli scriptum: Ἐπιστάται τ[οῦ Ἐπιδο]τείου

intereunt versus plus centum

⁝-Ρ⁝⁝[⁝ - ἀπεδώκαμες τὸ
λοιπὸν [- - - - - - - - - - - - - - - - - -
Μηνὸς - - λάμματα πὰρ ἱαρομναμόνων, οἷς ἔγραφε Μη-
νόφιλο[ς· ἐπὶ] καταλόγ[ων Βου]λᾶ[ς -
- ἐπ]ὶ κα[τ]αλό[γων Βουλᾶς - - - - - - - - - - - - - -
[- λόγος λάμ-
ματ]ος δραχμὰς ΒΓ [Δαπάναι· - λόγος δα-
πάνας ΒΓ]
Μ[η]νὸς Π[ρ]α[ρ]ατίου λ[άμ]μ[α]τα πὰρ ἱαρο[μ]ναμόν[ω]ν, οἷς ἔγραφε Καλλικλῆς, ἐπὶ καταλόγων Βουλᾶς· Τεισὰς· Ἀντισθέ-
νευς, Ἀριστοφάντου· Ρ[⁝]ΙΙΙ[Ι]Ι Ἑρ[μ]αί[ο]υ [ἐπ]ὶ [κα]ταλό[γων Β]ουλᾶς Ἐπι[κρ]άτευς· Σαλογείς· ΒΞ Γάμου ἐπὶ καταλόγων [Βο]υλᾶς Κ[α]λλι-
κλεί[δ]α Β[Β]ΒΡΞΞ·ΙΙΙ [Τ]ελ[ί]ου ἐπὶ [κα]ταλό[γω]ν [Βο]υλᾶ[ς]· Πε[ι]ράς· Ἀ[γ]ησάρχου, Λ[αφ]ίλου -Ρ⁝⁝ΙΙΙC Λόγος λ[ά]μματ[ος], (τὸ) ἐλ[άβ]ο[μες
πὰρ ἱαρομνα[μό]ν[ων], οἷς [ἔ]γ[ρ]α[φ]ε [Κα]λλ[ικ]λ[ῆς, Ρ]Γ[Ξ-⁝⁝IC Δ]α[πάν]α[ι]· Πραρατίου Ζ[ωπύρ]ωι ἀγγραφᾶς εἰς τὰν σ[τ]άλαν [γρ]αμμά[των
πενταχ[ισ]χιλίων π[ε]ντα[κ]ο[σ]ί[ων [ἐ]λε[ω]ίο[ισ] τὰ [ἑκατ]ὸν π[ίντ'] ὀβο[λ]ῶν, γίνεται ΞΞΡΙΙΙΙ, [Ἐπα]ινί[τ]ωι ....ος ἐν τῶι
πυρδαίωι Ρ[⁝] Λόγος Ρ⁝[ΙΙ]ΙΙΙ] Ἑ[ρ]μαίου - - - - - - - - - - εἴκοσι μ]νᾶ[ν ἐ]λαω[ί]ν[ω]ι τ[ᾶν μνᾶ]ν δ[ρα]χ[μ]ᾶν [ἕξ], γίνεται
ΒΞ Λόγος ΒΞ Γάμ[ο]υ Τέχνωνι κεραμ[ιδ]ί[ων ζ]ευγ[έ]ω[ν χιλ]ί[ω]ν δεκάεπτα ἐλαιώνωι τὸ [ζ]εῦγος [δ]ρ[α]χ[μ]ᾶν τριῶν τᾶν τρίταν δέ-
τω, ὑφαιρεθέντος τοῦ ἐπιδεκάτου γίνεται ΒΒΒ-[⁝⁝I] Εὐμάχωι τᾶς ἐγ[κ]αύσιος τρίταν [δόσι]ν, ὑφαιρεθέντος τοῦ ἐπιδε-
κάτου γίνεται ΡΞΡ⁝ΙΙ Λόγος ΒΒΒΡΞΞ[·Ι]ΙΙ Τελίου Εὐμάχωι τᾶς [ἐγκα]ύσιος τὸ ἐπιδέκατον -Ρ⁝⁝ΙΙΙC, λόγος -Ρ⁝⁝ΙΙΙC Λό-
γος [δ]απάνας [ΡΓ]Ξ-[⁝⁝IC]
Μ[η]νὸς Ἀ[ρταμ]ι[τ]ίου λάμματα πὰ[ρ] ἱαρομναμόνων, οἷς ἔγ[ρ]α[φε Τ]ιμ[ό]θ[εος], ἐπὶ καταλόγ[ω]ν [Β]ουλᾶς·
Κ]αλ[ω]νιάς· Εὐχμλεῦς, Ἀλ[εξ]ι[κλε]ῦς· Ρ[⁝]ΙΙΙ [Δ]απάναι· ἀπεδώκαμες Στασιμένει [γρ]αμμά[τω]ν ἀγ[γρα]φᾶς εἰς τὰν στάλαν Ρ⁝ΙΙΙ[Ι
Λόγος δαπάνας Ρ⁝ΙΙΙ
Μ[η]νὸς Ἀρταμιτίου λάμματα πὰρ ἱαρομναμόνων, οἷς ἔγρα[φ]ε [Δ]αμόφ[ι]λο[ς], ἐπὶ καταλόγων Βουλᾶς·
Σαλογείδες· Ἰα[ροκ]λεῦς· δ[ρ]αχ[μ]ὰ[ς ΒΒ[ΞΞ⁝· [καὶ πὰρ ἐργώνα Τέχ]ωνος ἐπιτιμ]ὰ [τῶν σ]πανί[ων δ]ραχμὰς ΠΞΞ⁝· Λόγος λάμ-
ματος ΒΒ[Β]Ξ-Γ[·] Δαπάναι· ἐργώ[ν]αι [Τέ]χ[ν]ω[ν, ἀπεδώκ]α[μες σ]πανίων τὸ λοιπὸν τῶν τοῦ ἐπιδεκάτ[ω]ν ΒΒΞΞ⁝· καὶ πὰ[ρ Τ]έ-
χ]ωνος τὰν [ἐπιτιμ]ά[ν παρε]δ[ώκαμες] ἱαρομνάμοσιν, οἷς ἔγραφε Δαμόφιλος, ΓΞΞ⁝· Λόγος δαπάνας ΒΒΒΞ-Ρ[·]
Μηνὸς Γά-
μου λάμματα πὰρ ἱαρομναμόνων, οἷς ἔγραφε Ἀρχιτίλης, ἐπὶ καταλόγων Βουλᾶς· Ἀρπίν[α]ς· [Δ]αμοφίλου, Ζευξιύλου, Διονυσίου·
λόγος λάμματος Ρ[⁝]ΙΙΙ Δαπάναι· ἀπεδώκαμες Στασιμένει γραμμάτων ἀγγραφᾶς εἰς τὰν στάλαν Ρ⁝ΙΙΙ Λόγος δαπάνας Ρ[⁝ΙΙΙ
Λόγος δαπάνας πάσας εἰς τὸ Ἐπι[δ]ώ[τ]ειον ΜΡ

Ἐπιστάται τοῦ κα[τασκευ]άματος [τοῦ π]ὰ[ρ Ἀπόλ]λ[ω]ν[ι] Ὑσμινατᾶν Σακλεῖ, Ὑλλέων Σ[ω]τ[ηρ]ίωνι, Δυμάνων Νικάνδ[ρ]ωι, Ἀ[ζ]αν[τί]-
ων Δαμοπε[ίθε]ι, [γρ]α[φε]ῖ Ἀλε[ξικλε]ῖ [ἐ]πὶ ἱαρεῦς Ἀριστοκλεῦς, μηνὸς Γάμου λάμματα πὰρ ἱαρομναμόνων, οἷς ἔγραφε Ἀ[ρ-
χιτίλης, [ἐπ]ὶ καταλ[όγ]ων Βουλ[ᾶς]· Ὑσμ[ιν]αίας· Δαμοκλείδα, δραχμὰς Χ[Ρ]ΒΒΒΒ-⁝·ΙΙ Λόγος λάμματος ΧΡΒΒΒΒ-⁝·ΙΙ Δαπάναι·
μηνὸς Γά[μου ἐ]πὶ καταλό[γ]ω[ν Β]ουλᾶς· [Ὑ]σμιναία[ς]· Δαμοκλείδα, ἀπεδώκαμες ἐργώναι Διονυσοδώρωι ξύλων τετραγώνων
εἰς τὰν [θυμέ]λαν τᾶ[ν] πὰρ Ἀπόλλωνι ἁμ[αξ]ᾶν τε[σσα]ράκοντα τριῶν, πο[δ]ῶν [ε]ἴκοσι τριῶν, ἐλαιώνωι τὰν ἅμαξαν δραχμᾶν
τ]εσ[σ]α[ρ]άκον[τα ἑπτὰ ΙΙΙ], ὑ[φαιρ]εθέντος τοῦ ἐπιδεκάτου γίνεται δραχμαὶ ΧΡ[Β]ΒΒΡΞΞ καὶ Στασιμένει γραμμάτων δισ-
χιλίων ὀ[κ]τακ[ο]σ[ίω]ν ε[ἰς] τὰν στάλαν ἀγγραφᾶ[ς ἐλα]ώνωι τὰ ἑκατὸν πέντ' ὀβολ[ῶ]ν, γίνεται δραχμαὶ Ξ⁝·ΙΙ Λόγος δαπά-
ν]ας ΧΡ[ΒΒΒ]Β[-⁝·]ΙΙ Ἐπὶ ἱαρεῦς [Ἀ]ριστοκλεῦς, μ[ην]ὸς Τελίου, ἐπὶ καταλόγων Βουλᾶς(· Ἄγνας· Δαμοφίλου, Πολιτάρχου)
λά[μ]ματα πὰρ ἱαρομναμόνων, οἷς ἔγραφε Ἀρχιτίλης, δραχμὰς Ξ-Ρ⁝ΙΙ, λόγος λάμματος Ξ-Ρ⁝ΙΙ Δαπάναι μηνὸς Τε-
λίου, ἐπὶ καταλόγων Βουλᾶς· Ἄγνας· Δαμοφίλου, [Πολιτάρ]χου, ἀπε[δώ]καμες Στασιμένει γραμμάτων ἀγγραφᾶς εἰς τ[ὰν
στάλαν, γραμμάτων τε[τρ]ακισχιλίων πενταχ[ο]σίων, ἐλαιώνωι τὰ ἑκατὸν πέ[ν]τ' ὀβολ[ῶ]ν, γίνεται δραχμαὶ Ξ-Ρ[⁝ΙΙ
Λόγος δαπάνας Ξ-Ρ⁝ΙΙ.

Usque ad versum, quem notavi ut vigesimum quartum, e praescriptione et subscriptione patet stelam egisse de Epidotei constructione. Variant libri in scribendo Ἐπιδόται cum Ω et cum O: apud Pausaniam 2, 10, 2. 2, 27, 6. 3, 17, 9 sibi constant in ω, fluctuant 8, 9, 2; Ἐπιδῶται est apud Hesychium, Ἐπιδόται apud Plutarchum, ne suaviter quidem cet. 22, p. 1102 *E*. Longe vides praevalere ω, neque titulo rem diiudicatam esse pro o recte putat Cavvadias, nam Ω certum est in versu 24 et confirmatur titulo n. 526, in praescriptione autem uncis inclusam dat litteram. Inter deos Epidotas fuisse Hypnum dictum est ad n. 1335.

Recentiorem esse stelam nostram quam rationes tholi n. 1485 arguunt pecuniarum notae paulum mutatae. Non quidem omnibus locis plane certum est iudicium de rebus pusillis in lapide male habito, sed videntur drachmae quinque significatae esse Ρ et Γ, 50 Ρ et Ρ, 500 Ρ et Ρ. Ad scribenda drachmarum decem milia, quae in versu 24 notantur Μ, in titulis reliquis deerat occasio. Nomina hominum eadem in rationibus tholi recurrunt haec: Damophilus scriba in nostro vs. 18, θυμελοποιός n. 1485 vs. 142 (sacerdos n. 1496); Damopeithes inter praefectos aedificationis vs. 26, in altero vs. 139 est sacerdos; Dionysodorus redemptor in nostro vs. 28, sacerdos in altero vs. 147. Quos omnes inter se diversos esse vix credas, atque sane quod homonymiae cadunt in ultimam stelae alterius partem, id bene cum aetate convenit; quadrat non minus, quod in nostra quoque refertur τὸ ἐπιδέκατον (cf. adnotata ad n. 1485 vs. 195 sq.) et quod aerario sacro non iam praeest sacerdos, sed hieromnamonum collegium (cf. adnotata ad n. 1491 vs. 6 sq.).

praecedunt versus plus centum

Ξ-Ρ:: ΞΝΙ
ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΙ Ν
ΝΟΦΙΛΣ ΚΑΤΑΛΟ ΙΑ
ΤΙΑΙ ΑΙΠ ΥΙΑ ΙΥΑΙΛΟ
ΟΝΑ
ΟΣΔΡΑΧΜΑΣΒΡΑ
ΜΗΝΟΣΠΙΑΡΑΤΙΟΥΛΑΙΙΜ ΤΑΓΑΡΙΑΡΩΑΝ ΜΟΝ ΝΟΙΣΕΓΡΑΦΕΚΑΛΛΙΚΛΗΣΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΤΕΝΙΑΣΑΝΤΙΣΘΕ
ΝΕΥΣΑΡΙΣΤΟΦΑΝΤΟΥΡ·ΙΙΙΙΕΡΛΙ ΥΕΗΙΚΑΤΑΛΟΓ ΡΟΥΛΑΣΕΠΙ ΑΤΕΥΣΣΕΛΕΓΕΙΣΒΞΓΑΜΟΥΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΙ ΥΛΑΣΚΙΛΑ
ΚΛΕΙΑ ΒΠΒΡΞΞ :ΗΙΙΙ ΛΟΥΣΠΙ ΤΑΛΟ ΩΝ ΥΛΑΣΠΙ ΡΙΑΣΑΙΕΜΑΧΟΥΛΑΘΙΛΟΥΤΡ::ΗΗCΛΟΓΟΣΛ ΜΜΑΙ ΤΕΛΛΡΟ
ΠΑΡΙΑΡΟΜΝΑ Ν ΟΙΣΕΓ Λ Ξ ΑΛΙ Α Ρ Α ΙΑ ΠΡΑΡΑΤΙΟΥΣ Ι ΙΩΙΑΓΓΡΟΦΑΣΕΙΣΤΑΝΣΤΑΛΑΝΙΙΑΜΜΑΙ
ΠΕΝΤΑΚΙ ΧΙΛΙΩΝΠΙΝΤΑΙΑΙΙΩΝ ΓΛΟΜΕΝ ΤΑ ΟΝΠ ΟΒΟΛΩΝΓΙΝΕΤΑΙΞΞΡΗΗΙΙ/ΙΝΙΤΩΙ ΟΣΕΝΤΟ
ΠΥΡΣΑΙΣΙΠΛΟΓΟΣΡ: Ι C ΝΑ ΕΛΟΜΕΝΟΙΤ ΡΑ ΑΝΙ
ΘΞΛΟΓΟΣΒΞΓΑΜ ΥΤΕΧΝΙΝΙΚΕΡΑΜΙΝΙ ΕΥΓΕΩ ΙΟΝΔΕΚΑΕΠΤΑΕΛΟΜΕΝΩΙΤΟΤΕΥΓΟΣ ΑΝΑΝΤΡΙΩΝΤΑΝΤΡΙΤΑΝΔΟ
ΣΙΝΥΦΑΙΡΕΘΕΝΤΟΣΤΟΥΕΠΙΔΕΚΑΤΟΥΓΙΝΕΤΑΙΘΘΘ- ΣΥΜΑΧΟΙΤΑΣΕΓΙΑΥΣΙΟΣΤΡΙΤΑΝΔΟΣΙΝΥΦΑΙΡΕΘΕΝΤΟΣΤΟΥΕΠΙΔΕ
ΚΑΤΟΥΓΙΝΕΤΑΙΡΞΡ:ΙΙΙ ΛΟΓΟΣΗΘΘΡΞΞ ΙΙΤΕΛΕΟΥΕΥΜΑΧΩΙΤΑΣ ΥΣΙΟΣΤΟΕΠΙΔΕΚΑΤΟΝ-Ρ::ΗΗCΛΟΓΟΣ-Ρ::ΗΗCΛΟ
ΓΟΣΔΑΠΑΝΑΣΙΓΞ- Μ ΝΟΣ/ \/ΙΙΙΟΥΛΑΜΜΑΤΑΠΑΙΙΑ ΡΟΜΝΑΜΟΝΩΝΟΙΣΕΓΙΑ ΓΙΜ Θ ΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓ ΝΙΟΥΛΑΣ
ΙΟΛΟΝΑΙΑΣ ΣΥΧΙΚΛΕΥΣΑΛΓΞΙΙ ΞΥΣΡΙΙΙ/ΑΠΑΝΑΙΑΠΕΔΩΚΑΜΕΣΣΤΑΣΙΜΕΝΕΙ ΙΑΜΜΑΓΟΝΑΓ ΦΑΣΕΙΣΤΑΝΣΤΑΛΑΝΡ:ΙΙΙ
ΛΟΓΟΣΔΑΠΑΝΑΣΡ:ΗΗΜΙΝΟΣΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥΛΑΜΜΑΤΑΠΑΡΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΩΝΟΙΣΕΓΡΑΙΕΛΑΜΟΦ ΛΟΤΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣ
ΣΕΛΕΓΕΙΔΟΣΙΑ ΚΛΕΥΣΔΙΑΧΛΑΣΠ ΞΞ:· Α ΑΝΙΔ ΡΑΧΜΑΣΡΞΞ:·ΛΟΓΟΣΑΛΛ
ΜΑΤΟΣΘΘLΞ-Ρ ΔΑΠΑΝΑΙΕΡΓΩΙΑΙ Χ Ω Α ΑΝΙΑΩΝΤΟΛΟΙΠΟΝΣΥΝΤΩΙΕΠΙΔΕΚΑΤ ΙΘΘΞΞ:·ΚΑΙΡΑΙΤΕ
ΝΩΝΟΣΤΑΝΓΓΙ ΙΑΙΙΙΞΔ ΙΑΡΟΜΝΑΜΟΣΙΝΟΙΣΕΓΡΑΦΕΔΑΜΟΦΙΛΟΣΡΞΞ:·ΛΟΓΟΣΔΑΠΑΝΑΣΘΘΘΞ-Ρ ΜΗΝΟΣΓΑ
ΜΟΥΛΑΜΜΑΤΑΠΑΡΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΩΝΟΙΣΕΓΡΑΦΕΑΡΧΙΤΕΛΗΣΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΑΡΓΙΝ ΑΜΟΦΙΛΟΥΞΕΥΞΑΥΛΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΛΟΓΟΣΛΑΜΜΑΤΟΣΡ ΗΗΔΑΠΑΝΑΙΑΠΕΔΩΚΑΜΕΣΣΤΑΣΙΜΕΝΕΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝΑΓΓΡΟΦΑΣΕΙΣΤΑΝΣΤΑΛΑΝΡ:ΗΗ ΛΟΓΟΣΔΑΠΑΝΑΣΡ
ΛΟΓΟΣΔΑΠΑΝΑΣΠΑΣΑΣΕΙΣΙΟLΠΙΑΡΙΣΙΟΝΜΡ *vacat*
ΕΠΙΣΤΑΤΑΙΣΤΟΥΝΑ ΜΑΤΟΣ ΓΑΙ Α ΝΙΥΣΜΙΝΑΤΑΝΣΩΚΛΕΙΥΛΛΕΩΝΣΟΤΙΙ ΙΙΩΝΙΔΥΜΑΝΩΝΝΙΚΑΝΔΙΩΙΑΙΑΝΙΙ
ΩΝΔΑΜΟΠΕ Ο ΙΙ Ο ΙΑΛΕ Ι ΙΓΡΙΙΑΡΕΥΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΥΣΜΗΝΟΣΓΑΜΟΥΛΑΜΜΑΤ ΑΠΑΡΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΩΝΟΙΣΕΓΡΑΦΕΑΙ
ΧΙΤΕΛΗΣ ΙΚΑΤΑΛΟ ΩΝΒΟΥΛ ΥΣΗΙ ΑΙΑΣΔΑΜΟΚΛΕΙΔΑ ΔΡΑΧΜΑΣΧΓΘΘΘΘ-:·ΙΙΛΟΓΟΣΛΑΜΜΑΤΟΣΧΡΣΘΘΘ-:·ΙΙΔΑΠΑΝΑΙ
ΜΗΝΟΣΓΑ ΠΙΚΑΤΑΛ Ω ΙΟΥΛΑΣ ΣΜΙΝΑΙΑ ΔΑΜΟΚΛΕΙΔΑΑΠΕΔΩΚΑΜΕΣΕΡΓΩΝΑΙΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΩΙΞΥΛΩΝΤΕΤΡΑΓΩΝΩΝ
ΣΙΣΤΑΝ ΙΛΑΝΤΑ ΠΑΡΑΠΟΛΛΩΝΙΑΜ ΞΑΝΤΕ ΡΑΚΟΝΤΑΤΡΙΩΝΠΟ ΩΝΕΙΚΟΣΙΤΡΙΩΝΕΛΟΜΕΝΩΙΤΑΝΑΜΑΞΑΝΔΡΑΧΜΑΝ
ΕΣ ΑΡΑΚΟΝ ΥΟ ΣΘΕΝΤΟΣΤΟΥΕΠΙΔΕΚΑΤΟΥΓΙΝΕΤΑΙΔΡΑΧΜΑΙΧΡΣΘΘΠΞΞ ΚΑΙΣΤΑΣΙΜΕΝΕΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝΔΙΣ
ΧΙΛΙΩΝΟΚΤΑΚΑΤ ΝΕΙΣΤΑΝΣΤΑΛΑΝΑΓΓΡΑΦΑ ΜΕΝΩΙΤΑΕΚΑΤΟΝΠΕΝΤΟΒΟΛΟΝΓΙΝΕΤΑΙΔΡΑΧΜΑΙΞ:·ΙΙΛΟΓΟΣΔΑΠΑ
ΑΣΧΡΓLJΘ ΙΙΕΠΙΙΑΡΕΥΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΥΣΜ ΟΣΤΕΛΕΟΥΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣ *vacat*
ΛΑΜΜΑΤΑΠΑΡΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΩΝ ΟΙΣΕΓΡΑΦΕΑΡΧΙΤΕΛΗΣΔΡΑΧΜΑΣΞ-Ρ:ΙΙΙΛΟΓΟΣΛΑΜΜΑΤΟΣΞ-Ρ:ΙΙΙΔΑΠΑΝΑΙΜΗΝΟΣΤΕ
ΛΕΟΥΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΟΝΒΟΥΛΑΣΛΓΝΑΣΔΑΜΟΦΙΛΟΥΙ / ΙΧΟΥΑΠΕΛΩΚΑΜΕΣΣΤΑΣΙΜΕΝΕΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝΑΓΓΡΟΨΑΣΕΙΣΤ
ΣΤΑΛΑΝΓΡΑΜΜΑΤΩΝΤΣ ΑΚΙΣΧΙΛΙΩΝΠΕΝΤΑΚΙΣΤΙΩΝΕΛΟΜΕΝΩΙΤΑΕΚΑΤΟΝΠΕ ΤΟΒΟΛΟΝΓΙΝΕΤΑΙΔΡΑΧΜΑΙΞ-Ρ
ΛΟΓΟΣΔΑΠΑΝΑΣΞ-Ρ:ΙΙΙΙ

vacant centimetri viginti

Rationum Epidotei singuli anni diremptì erant παραγραφῇ. Quae legi, comprehendunt annos sex. Videmus anno toto, de quo refertur vs. 16 sq., non plus expensum esse drachmis $7^3/_6$, ut tum certe et hanc constructionem appareat tarde processisse.

Vs. 7. Antisthenes catalogus non idem credendus, qui ut sponsor occurrit n. 1484 vs. 108, sed eius progenies; neque idem Timotheus in nostro vs. 16, qui n. 1484 vs. 36. 90. — Vs. 8. Aristophantus idem verisimillime n. 1491 vs. 12. Scripsi καταλόγων, nam vs. 18. 27. 28 item est pluralis, quamquam refertur catalogus tantum unus. — Vs. 9. Laphili nepos fuisse potest Laphilus Epidaurius, qui Delphis hiaromnamonis munere functus est *Dialektinschr.* n. 2517 vs. 7. — λόγος λήμματος (τὸ) ἔλαβ. Non video quid scriptum fuisse possit nisi [O]T per errorem pro TO; de articulo adhibito apud Dorienses pro pronomine relativo vide Ahrens, De dial. 2, 275 sq. In annis reliquis toti summae acceptorum nil praemittitur praeter λόγος λήμματος; etiam si semel modo quid acceptum sive pensum id iteratur ut summa anni, in solo anno vs. 16—18 relato deest accepti solius iteratio, non quidem pensi solius. — Vs. 10 sq. De litterarum insculptarum mercede cf. quae adnotavi ad Boeckh, *Staatshaushaltung* II p. 34*, 204. Cum versus singuli litteras contineant 90—95, litterae 5500 replent versus fere $60^1/_2$. Manifestum reddit titulus, in hunc finem στοιχηδόν, quod dicimus, ordinatas esse stelarum litteras, ut nullo negotio numerari possent ad computandam mercedem. Videmus laborem inscribendarum litterarum semper, lego igitur, exemptum fuisse a decuma pendenda. — Vs. 12 in. πυρδαίου: lectio certa. Explicandum est e glossa Hesychii πυρσδαίτιον (δαιτιον cod.)· μαγειρεῖον: eiecta littera Sigma (cf. Ahrens, De dial. 2, 78 disserentem de Hesychii πούρδαιον· μαγειρεῖον Λάκωνες) duo iota coaluerunt in unum; Omicron post compositum πῦρ aeque omissum atque in πυρφόρος, de quo v. supra p. 249. Est igitur res, in qua πῦρ δαίουσι: *focus s. culina*, ubi fungitur ὁ μάγειρος; cf. n. 1204. — Vs. 13 κεραμί[δ]ω[ν ζ]ευγ[έ]ων: intellegenda sunt paria, quae singula componunt tegula, καλυπτήρ et imbrex. — Vs. 16 Εὐμάχωι κτλ. Pactus sibi erat Eumachus pretium sine deductione pendendum, ergo ei redditur decuma non solum mense antecedente contra fas detracta, sed de tota ἐγκαύσιος pretio, quod erat dr. $197^1/_2$. A drachmis centum et viginti vs. 13 in. relatis a principio non deducta est decuma. — Vs. 17. Drachmis $7^3/_6$ constant litterae 920 i. e. versus fere decem; totidem penditur vs. 23. — Vs. 19 πὰρ ἱεροῖς κτλ. De argumento certe supplementi vix dubitabis: multae pendendae erant in aerarium praefectorum, a quibus traditae hiaromnamonibus (vs. 20/21) computantur et in acceptis (vs. 20 in.) et in expensis (vs. 21 extr.), differenter atque factum esse vidimus in tholi rationibus (cf. p. 339 col. 1). — Vs. 20 σὺν τοῦ ἐπιδεκάτου i. q. »*non deduximus decumam*«: id enim pactum erat; cf. vs. 15. — Vs. 24. Cavvadias pecunias dat MMX, sed lectio mea confirmatur ectypo. — Vs. 25 sqq. Quae adduntur post rationes Epidotei finitas non pertinere nequeunt ad constructionem arcte cum illa aede connexam, idque confirmatur appellatione praefectorum ἐπιστάται τοῦ ναοποιήματος τοῦ πὰρ Ἀπόλλωνι. Quod enim templum exstruendum non eius numine definitur sed loco, sic modo explicari potest ut diis Epidotis ab aede in Asclepieo confecta deducenda fuerit altera idque in sacro Apollinis Maleatae in Cynortio monte supra Asclepieum sito, cuius inscriptiones infra exhibebimus n. 1534 sq. Sicut in nostro ναοπόημα, habes ναοποιία de functione magistratuum dictum in lapide Delphico *Bull. de corr. Hell.* 20, 1896, p. 198 vs. 5, in quo collegium audit ναοποιοί (item in titulo Delphico altero ibidem 21, 1897, p. 478 vs. 6), sodalis ναοποιῶν. Sed destitisse credendi sunt Epidaurii a consilio suo et non confecisse opus, nam licet spatium post versum 36 vacuum relictum probet nos habere rationum fines, nihil refertur de tignorum comparatorum compositione, nedum de constructione reliqua. Qua re explicari videtur, quod Pausanias 2, 27, 6 Antoninum senatorem (cf. n. 1311) Epidauriis dicit fecisse ἱερὸν θεῶν οὓς Ἐπιδώτας ὀνομάζουσιν, quod si referendum est ad templi antiqui refectionem, nimis inaccurate locutus est scriptor idem qui eodem loco narrare non praetermisit porticum quandam refectam esse, non exstructam ab Antonino (cf. adnotata ad n. 1523). Ergo crediderim Antoninum exstruxisse sacrum, quod multo ante in animo erat condere in Apollinis delubro; nam id quoque beneficiis eum replevisse testis est Pausaniae locus ad n. 1311 exscriptus. — Vs. 25 Ἀ[ζ]αντί[ων. De littera supplenda constat e tituli n. 926 versu 64 (cf. addenda nostra). Nomen derivatum fuerit a Lyncei et Hypermestrae filio, qui quidem alias audit Ἄβας. In phylarum nominibus miram deprehendimus Epidauri fluctuationem: a nominibus Doricis, quae tradit Stephanus Byzantius (cf. adnotata ad n. 488), differt noster, pro Πάμφυλοι et Ὑρνάθιοι exhibens Ἀζάντιοι et Ὑσμινᾶται, in hoc quidem congruens cum titulo n. 894, sed is pro Ἀζάντιοι habet Ἀκάντιοι. — Vs. 27. 28 Ὑσμινία ordo minor iuxta Ὑσμινάτας phyletae appellationem vs. 25 (phyla audierit Ὑσμίνα); cf. adnotata ad n. 1485 vs. 64. — Vs. 29 θυμέ[λα: vix invenias vocem aliam ad spatium et ad vestigia aptam. Rotundam igitur in animo erat construere aedem; cf. quae exposui ad n. 1485 vs. 119. — τεσσαράκοντα (item vs. 30), εἴκοσι formae linguae κοινῆς; item ἐγγραφᾶς vs. 31 (ἐγγραφά sicut n. 1485 vs. 140. 177 in nostro est vs. 10. 23. 34). — Vs. 30. Ut efficerentur drachmae 1890, necessario vecturae singulae constiterunt quadraginta octo drachmis quinque obolis, ad quae supplenda revera optime quadrat spatium. — Vs. 30. Abhinc nihil expensum praeter mercedem insculptarum litterarum, idque quidem septem milium et trecentarum sive versuum fere octaginta. Si addis versus pro quibus antea pensum esse refertur fere 80 (vs. 10 sq. 17. 23), in servata lapidis parte relatam esse apparet totius stelae mercedem atque mirum esse dixeris, ut pro annis prioribus non iam antea sit soluta. — Vs. 32 in fine lapicida vacuum reliquit spatium accurate aptum ad nomina ordinis et catalogorum, quae tamen exarare tum est oblitus.

1493 N. 196 + 209. Fragmenta duo marmorea contigua; scriptura non accurate στοιχηδόν exarata inter lineas indicantes altitudinem litterarum. A. 0,21. l. 0,15. cr. 0,10. — *Exscripsi.*

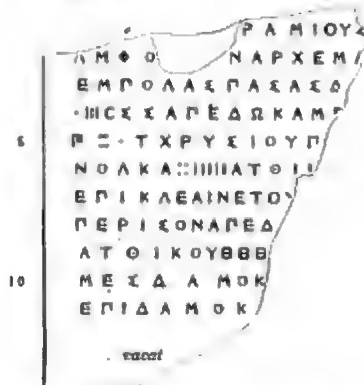

– – – – – – κα[ρπώσιος – – – – – – –
ἀμφο[ρέω]ν Ἀρχεμ[άχωι – – – – – – –
ἐμπολᾶς πάσας δ[ραχμαί – – – – – –
·ΗCΣΣ ἀπεδώκαμ[ες – – – – – – –
Ρ𐅁·Τ χρυσίου π[ετάλων(?) – – – –
ν ὁλκά ⁝ΙΙΙΙ Ἀτθ[ικοῦ – – – – – – – –
Ἐπὶ Κλεαινέτο[υ ἱαρεῦς – – – – – – τὸ
περισ(σ)ὸν ἀπεδ[ώκαμες – – – – – – –
Ἀτθικοῦ ΘΘΘ[– – – – – – ἀπεδώκα-
μες Δαμοκ– – – – – – – – – – – – –
Ἐπὶ Δαμοκ[ρίτου(?) ἱαρεῦς – – – – –

Vs. 8 περιττόν: cf. n. 1485 vs. 50. — Vs. 11 Δαμοκ[ρίτου(?). Sacerdos fortasse idem n. 1485 vs. 10 sq. Diversus necessario est vir memoratus versu praecedente, manifesto redemptor: Δαμοκ[λεῖ, Δαμοκ]ράτει alia.

1494 N. 287. Fragmentum tabulae lapidis calcarii; margo sinister servatus. A. 0,14. l. 0,17. cr. 0,05. — *Exscripsi.*

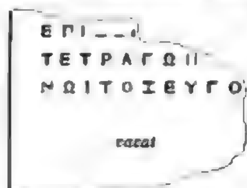

[- - - - - - - - - - - - - ὑφαιρεθέντος τοῦ
ἑκκαιδεκάτου γίνονται δραχμαὶ - - - ξύλων
τετραγώ[νων - - - - - - - - - - - ἐλομέ-
νοι τὸ ζεῦγο[ς δραχμῶν - - - - - - - -

Vs. 2 extr. ξύλων supplevi e n. 1492 vs. 28 et n. 1496 vs. 23, ubi opponuntur ξύλα τετράγωνα et στρογγύλα.

1495 N. 129. Tabula marmorea maxime adesa, fracta infra et ad sinistram, cuius latus anticum et posticum est inscriptum. A. 0,93. l. 0,39. cr. 0,08. In latere altero nihil fere agnoscitur, ex altero exscribere conatus sum locos eos, in quibus litterae contiguae paulo clariores, sed vel in his multa incerta. Accurate versus numerari non possunt, numeros igitur partis inferioris intellege ut aestimatos.

//////////////
ΙΑΛΑ
ΔΡΩ
ΙΝΩΝΗ
//////////////
//////////////
//////////////
ΘΕΟΦΙΛ
Ω Ι :::
ΜΜΑΤΩΝΕ
ΩΝΠΡΙΣΤΙΩ
ΚΗΣ ΥΛΩ
::: ΑΓΑΛΜΑ
ΙΙΡΥ
ΤΩΓΑΣΕΙΣΚ
//////////////
//////////////
ΩΙ
ΞΛΛΝΙ :: ΓΧΩΝΙΟΚΛΙ
ΙΙΓΡΙΛΩΝΗΡΑ ΠΙ· Ι ΛΟ ΙΙΙΙ
ΙΑΛΟ ΞΙC ΙΥΛΙΟΙΟΥ ΡΕΙΟΥΙ ΟΤΓΡΟΣ
ΣΑΤΥΡΟΣΙC ΑΤΥΡΟΣ ΥΑΣΤΡΙΩΝΑΛ
ΡΙΩΝΣΑΤΥΡΟΑΛΙ ΝΑ Ν ΙΑΛΙΝΣΑΠ
ΙΑΙΣΑΝΩΡΙ ΥΙΑΣΤΗ ΙΑΟΛΑΚΙΩΝ
ΓΡΙΟΥΦΙΛΩΝΙΚΑΙΙΙΟΚΩΝ ΩΝΙΑΓΓΡΟΦΕΩΝΔΑΜΟ
ΜΑΡΗ Α ΡΙ ΦΟΡΑ ΥΔΑΜΟΙ
ΥΒΑΙ ΟΤΑΣ ΙCΙΑΛΛΩΙΙΟΥΑΙΣΑΝΟ
ΙΗΚΟΣΤΑ ΙΝΔΟΝΙΩΝΣΩΤΕΝΗΣΙ ΣΑΡΩΝΔΑΙ
Μ ΔΗ ΟΝ ΑΣΤΡΟΥΔΑΜΟΙΤΑΝ
Ν ΥΤΑ ΡΟΥΔΑΜΟΤΕΛΗΣ ::
Κ ΝΑΟΝΟΣ ΑLΡ//- :: ΟΝ
Ο ΗΣ ΣΙΝΔΟΝΟΣΛΙΝΑ
ΣΙΝΔΟΝΟΣΤΟΛΗΣ
ΝΑΟΝ:Α ΜΟΝΟΘΡΑ Υ Α
ΟΥΗΙΝ

Vs. 12 sq. Θεοφιλ - - - | αι ::: [- - - χρη]|ματων ἰ[νκολάψ]ιος - - -]|ων πριστῶ[ν(?) - - - | .. ξ]ύλω[ν - - - | ::: ἄγαλμα - - - | ‖ ξεύ[- - - σ]υ[γ]ωγῆς εἰς Κ[εγχρεάς(?).

Vs. 58 sq. Ἐλ(λ)ανί[κου(?)] :: [Ἐ]χων [- - - | κα]ρύ[δ]ων Ἡρα[κλεί]δας - - ἄλ]λο . ΙΙΙΙ [. . . ‖ ἄ]λλο ΞΙC - - - | . . Σάτυρος ΙC [. . . . . . Σ]άτυρος . . . . . ἀστρίων ἄλ[λων | τ]ρεῖν Σάτυρο[ς - - - | . ια Ἰσά-ν[ο]ρι [Θ]ύ[ρ]ας [- - - Φ]ιλολακίων[ι . . | . . . .]ίου Φίλωνι καὶ . . . . ων ἐγγραφίων Δαμ[- - - πεδα]φορὰ [Ε]ὐδάμ[ω]ι [. . | . . Θ]υ[ρ]α[ν - - -] ΙC [Κ]αλ(λ)ι[ν]ι Θύ[ρ]α, Ἰσάνο[ρι | πεντ]ηκοστὰ [. . . . . σ]ινδονίων Σω[γ]ένης . . . . . ρων Δαϊ[κο(?) - - -] ἀστρ[ί]ου(?) Δαμοίτα[ς] . . . | - - - ἀ[στ]ρ[ί]ου(?) Δαμοτέλης :: [. . . . ‖ . . . . σι]ν[δ]όνος [στολ]ά [Θ]Ρ[Ξ]-:: - - - | - - - σινδόνος - - - | - - - σινδονοστολῆσ[αι - - -] - - - εἰς τὸν(?)] ναὸν : [δύο(?)] μονόθ[υ]ρα [θ]υ[ρώμ]α[τα - -

Construitur templum (vs. 73), idque ut videtur, cum σινδόνες complures memorentur (vs. 67 sq.), diis Aegyptiis (cf. quae exposui ad inscript. Pergamen. n. 336).

Vs. 18 εἰς Κ[εγχρεάς(?) cf. n. 1485 vs. 41. — Vs. 59 Ἡρακλ[ε]ίδας supplevi redemptoris nomen e titulo n. 1497. — Vs. 61 ἀστρία: stellulae ut ornamentum. — Vs. 65 πεδα]φορά: cf. n. 1484 vs. 276. — Vs. 73 μονόθυρα θυρώματα cf. n. 1488 vs. 32.

1496 N. 615. Stela lapidis calcarii, fracta supra et ad sinistram, ubi quidem in ima parte marginis aliquid servatum. A. 0,79. l. 0,84. cr. 0,135. Infra titulum spatium centimetrorum quindecim vacuum. Pars ima ad inmittendum in lapidem alterum accomodata. — *Exscripsi* ex ectypo; ante ea quae dedi conspicua vestigia versuum fere octo, qui legi nequeunt.

ΑΙ
ΤΟΕΠΙΑ Ι ΑΙ ΤΟΥ
ΛΟΥΤΟΕΠΙΛΟΙΠΟΝ
Α ΘΘΘΞ
ΑΛΩΝ Α Ι ΙΓΑΙ
ΙΑΓΩΓΑΣ ΟΙΚΣΓ ΡΙΝ ΚΩΙΙ
ΛΛΟΝΠ ΡΔΡ ΜΑΚΩΙ ΑΡΙΟΛ Λ Α ΠΙ
ΜΜΑ ΠΞΞ ΙΑΙΙΑΙΩΙΠΟ ΔΑΙΟΥΠΡΑ ΑΙΙΝΙ ΙΓ
ΑΝΔ ΟΣ ΓΓΥΟΣΤΑ ΠΑΙΝΟΠΒΟΛΙΑ ΚΑ ΑΤΟ ΙΛΛΛΟΝ
ΤΥΙ Ι Γ ΟΙΙ ΚΙΔΩΝΚΑΤΑΤΟΕΠΙΒΑΛΛΟΝΠΞ Ω ΩΝΙΑΛ ΔΕΣΜΟΥΓ
ΜΙΤΙΟΓΡ Η ΙΝΙΑΙΜΙΑΤΟΥΠ·ΙΙΙΙΣΩ ΣΙΒΙΩΙ ΑΝΘΥΡΑ ΝΚΑΤΑ ΕΠΙΒΑ Ξ-ΠΙ Τ
ΜΑΙ ΩΙΠΙ ΙΛΩΝΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝΚΑΤΑΤΟΕΠΙΒΑΛΛΟΝΠΘΡΞ ΟΣ ΤΟΙΑΤ
Ι Ν ΩΝΚΑΤΑΤΟΕΠΙΒΑ ΠΞΕΛΑΒΕΑΡΧΕΜΑΝΔΡΟΣΟΕΓΓΥΟΣΤΑ Π Λ Λ ΤΟΕΠΙΛΟΙ
ΘΑΙΩΙΤΩΝΔΙΑΙ Α ΙΩΝΤΩΝΥΠΟΤΑΣΦΑΤΝΑΣΞ-ΠΙ ΕΜΙ ΙΓΑΙ ΚΩΝΚΑΤΑΤΟΕΠΙΒΑΛ
Ι Ι Π ΛΕΟΝΤΙΚΥΚΛΙΟΥ ΑΤ ΜΙΙΝΙΑΙΤΩΝΤΕΤΡΑΓΩΝΩΝΞΥΛΩΝ ΙΠ Λ ΝΧΘΘΞ::ΘΕΟΠΡΟΠΙΔΑΙ
ΙΩΝΣΤΡΟΓΓΥΛΩΝΞΥΛΩΝΤΟΕΠΙΛΟΙΠΟΝΘΘΘΠΞΠΘΕΟΠΡΟΠΙΔΑΙΜΙΛΤΟΥ:·ΙΙΕ ΩΙΞΥΛΩΝΑΝΑΓΩΓΑΣΕΚΠΟ
ΟΣΤΟΕΠΙΛΟΙΠΟΝΘΠΞΠ ΔΡΙΜΑΚΩΙΛΙΘΩΝΤΟΜΑΣΚΑΙΑΝΑΓΩΓ ΣΤΟ ΙΑ ΚΑΤΑΤΟΕΠΙΒΑΛΛΟΝΘΘΠΞΞ:·
ΙΙΙΙCΤΕΡΜΙΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝΤΟΕΠΙΛΟΙΠΟΝΠ-Π·ΙΙΙΙ ΜΕΛΑΝΘΙΩΙ ////////////////// *vacat*

vacat

\- -
\- - - - - - - - - - - - - τὸ ἐπιλ[ο]ι[πον ....] τοῦ - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - - - - - -ον τὸ ἐπίλοιπον - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - - - - - - ΘΘΘΞ - - - - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - - - ἄλων [.......... π]υλί[δ- - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - Εὐ....αι] ἀ[ν]αγωγᾶς [ξύλων ἐκ π]ό[λ]ιος [Π(?)] Δ]αμ[ι]ώναι - - - - - - - -
.... κατὰ τὸ ἐπιβά]λλον [Θ...]Π Δρ[ι]μάκωι [................ τὸ ἐ]πί[λοιπον - - - - - -
\- - - - - - λᾶ]μμα .... ΠΞΞ [Π]α[ν]ταίαι(?) Πε[ττ]ιδαίου πρα[τ]εια[ι]νί[α]ς - - - - - - - -
.... ἔλαβε Ἀρχέμ]ανδ[ρ]ος [ὁ ἔ]γγυος τᾶ[ς] πλινθοβολία[ς] κα[τ]ὰ τὸ [ἐπιβ]άλλον - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - - ἀ]κίδων κατὰ τὸ ἐπιβάλλον ΠΞ Σ[ίμ]ωνι ἄλων [καὶ] δεσμου [Π..
Τῶι δεῖνι Ἀρτεμ[ιτίου [π]ρ[ατ]ε[ια]νίαι μίλτου Π·ΙΙΙΙ Σωσιβίωι [τ]ᾶν θυρᾶν κατὰ [τὸ] ἐπιβά[λλον] Ξ-ΠΙ.....
\- - - - - - - - Ἑρμαί[ρχ]ωι π[υλ]ίδων καὶ τῶν ἄλων κατὰ τὸ ἐπιβάλλον Θ[Θ]ΠΞ - - - - - - -
\- - - -ων κατὰ τὸ ἐπιβά[λλον ..]ΠΞ ἔλα[β]ε Ἀρχέμανδρος ὁ ἔγγυος τᾶ[ς] π[λινθοβο]λ[ί]α[ς] τὸ ἐπίλοιπον - - -]θαίωι τῶν δια.........ίων τῶν ὑπὸ τὰς φάτνας Ξ-ΠΙ [Θ]εμ[ιστί]αι .....κων κατὰ τὸ ἐπιβάλλον ... Τιμ]ολέοντι Κυκλίου [πρ]ατευ[ε]νίαι τῶν τετραγώνων ξύλων [τὸ] ἐπ[ί]λ[οιπο]ν ΧΘΘΞ:: Θεοπροπίδαι τῶν στρογγύλων ξύλων τὸ ἐπίλοιπον ΘΘΘΠΞΠ Θεοπροπίδαι μίλτου :·ΙΙ Εὐ....ωι ξύλων ἀναγωγᾶς ἐκ πόλιος τὸ ἐπίλοιπον ΘΠΞΠ Δριμάκωι λίθων τομᾶς καὶ ἀναγωγ[ᾶ]ς εἰ]ς τὸ[ν] λ[ιμέν]α κατὰ τὸ ἐπιβάλλον ΘΘΠΞΞ:·
ΙΙΙCΤ Ἑρμίαι τῶν ἄλων τὸ ἐπίλοιπον Π-Π·ΙΙΙΙ Μελανθίωι - - - - -

Differenter a titulis reliquis nomen redemptoris eius, qui singulis mensibus primo loco indicatur, semper praeponitur ipsi mensi.

Vs. 17. 21. Redemptor concesserat, ut debita non sibi solverentur sed sponsori suo Archemandro: is enim in manibus tenere voluit pecuniam redemptoris, de qua penderet multas, quae forte indicerentur. — Vs. 26 Melanthius idem fuerit n. 1488 vs. 10.

1497 Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 136 laudat e titulo quodam saeculi a. Chr. n. quarti

τῶν πώρων τῶν εἰς τὸ Ἀφροδίσιον ἀγομένων Ἡρακλείδαι ΒΓ

Veneris delubrum, memoratum a Pausania 2, 27, 5, censet esse aedificium ab aede Aesculapii ad septentriones situm, quod in forma sua signavit A, cum praeter templum Aesculapii et Dianae id unicum sit e poro fabricatum.

Cum item memoretur poros, de eadem stela videtur esse, quae Cavvadias publici iuris fecit *Fouilles d'Épidaure* I p. 84 et 85:

[τῶν] εἰς τὰν στοιβὰν πώρων ἀγωγᾶς τὰν πράταν δόσιν.
ἀπεδώκαμες ἐργώναι [Γ]νάμωνι (nonne Γνώμωνι?) τὰν δευτέραν δόσιν.
Δαμοχόωι τῶν εἰς τὰν κρηπῖδα λίθων τομᾶς τὰν πρώταν (nonne πράταν?) δόσιν λίθων δεκαπεντέρων ἐλασίνων τῶν λίθων ἐργάσιας (nonne τῶν λίθων ἑκάστου ἐργασίαν?) δραχμᾶν - - - ὑφαιρεθέντος τοῦ ἐπιδεκάτου γίνονται δραχμαὶ - - -

Cum τὸ ἐπιδέκατον titulum recentiorem esse probet quam stelae tholi latus *B* (cf. adnotata ad n. 1485 vs. 195 sq.), Damochoos non idem est putandus atque redemptor templi Aesculapii n. 1484 vs. 32; esse potest eius nepos.

1498 Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I p. 84 e stela quadam laudat

τρίταν δόσιν τὸ τέταρτον μέρος ἐλασίνων δραχμᾶν ἑπτακατίαν ἑξήκοντα ὑφαιρεθέντος τοῦ ἐπιδεκάτου γίνονται δραχμαὶ - - -

8. TITVLI SEPVLCRALES.

De sepulcris repertis, quae consentaneum est fuisse extra sacri luci fines, cf. Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 172 sq.

1499 N. 298. Stela aetomate instructa, fracta ad sinistram et infra. Titulus in regula sub aetomate. A. 0,58. l. 0,37. cr. 0,09. — *Exscripsi.*

Τ Μ Ι Α Ι Λ Χ Α Ι Ρ Ε — - τια[α]ία· χαῖρε.

1500 Stela cum vestigiis cymatii reperta inaedificata domui, quae ab aedificio *E* est inter septentrionem et orientem. A. 0,61. l. 0,36. cr. 0,18. — *Exscripsi.*

Λ Ι Ν Ε Α Σ — Α]ἰνέας·
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

1501 N. 113. Stela marmorea, fracta infra et ad dextram, olim inmissa aediculae aevi Byzantini, quae extra sacrum sita est. Singuli versus inter lineas; inter versum tertium et quartum insculptus est ramus olivae. A. 0,30. l. 0,19. cr. 0,08.

Baunack, *Aus Epidauros* 4 (cf. eundem Philologus 48, 423. 54, 50). Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 277 n. 29. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 248. — *Exscripsi.*

Καλλιφ[άνης
Τιμοσ[τράτου·
χαῖρε.
Νικαρὼ λα',
5 Καλλιφάν[ε]ς,
Τ]ιμόστ[ρατος·
[χαίρετε.

Var. lect. Vs. 3 »*hinter* Ε *ist unmittelbar Bruchstelle, also ist* χαίρε[τε *... wahrscheinlich ...; Z. 1 und 3 werden zwei Personen meinen*« Baun. falso; χαῖρε est integrum || vs. 4 extr. Μ Baun., Μ sive ΛΛ Cavv. Erat ΛΛ, ut recte indicat Blinkenberg.

Vs. 1—3 est epitaphium coniugis, vs. 4 uxoris; vs. 5. 6 liberorum. Si vs. 4 ad Νικαρώ additum fuisset nomen patris Λα-, versuum dispositio evaderet vix credibilis. Indicati igitur fuerint anni Nicarus, fortasse solius quia in aetatis flore erat mortua, fortasse tamen etiam mortuorum qui perhibentur versibus 6. 7 anni erant additi.

1502 E schedis Villoisoni memorat Boeckh, C. I. G. 1179.

Χ Α Ι Ρ Ε

Vox sola scripta fuisse fertur.

9. VARIA ET INCERTA.

1503 Lapis maxime laesus, repertus a. 1896 non accurate ubi antiquitus collocatus erat in loco Ἰτιάς dicto, qui a stadio dimidium fere horae (quartam horae partem: Πρακτ.) distans situs est inter meridiem et occasum solis. Latera omnia bene levigata, melius quidem quam reliqua id quod continet titulum. A. 0,55. l. 0,30. cr. 0,24.

Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 119. Memoraverat idem Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1896/1897, p. 32.

///// Ο Σ Τ Ο Ι Ρ /////
///// Ͻ Δ Ρ Ο Μ ////////

Ὅρ]ος τοῦ ἱπ-
π]οδρόμ[ου.

Restituit Cavvadias, quo iudice titulus est exeuntis saeculi a. Chr. n. quinti.

1504 N. 21. Stela marmorea, superne cymatiis instructa. A. 0,87. l. 0,38. cr. 0,09.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 243. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 51. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 862.) Cf. Haussoullier, *Revue de philologie* 1894, p. 155. B. Keil, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 101 adnot. — *Exscripsi et confeci ectypum.*

I — II

ΙΙΑΛΙΑ
ΘΕΑΡΟΔΟΚΟΙΕΓΑΚΑΡΝΑΝΙΑΝ
ΡΗΓΙΟΝΑΛΚΙΔΑΜΟΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΣΛΥΚΟΜΗΔΗΣ ΞΗΝΩΝΟΣ
ΜΕΤΑΠΟΝΤΙΟΝ
ΔΕΛΦΟΙΣΔΑΜΟΣΘΕΝΗΣΦΙΛΗΜΞΝΟΣ
//////////////////
ΑΜΦΙΣΣΑΙΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ
ΘΟΙΡΙΟΙΣ
ΟΙΑΝΘΕΑΙΘΕΑΡΙΝΟΣ ΔΑΜΩΝ
ΝΑΥΓΑΚΤΟΣΝΕΩΝΑΓΕΜΟΣΛΥΣΩΝΟΣ
ΚΑΛΥΔΩΝ///ΕΩΝΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ
ΤΟΛΛΟ
ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ ΕΗΛΙΜΝΑΙΑΙΘΩΡΙΝΑΣΑΡΙ
ΟΙΝΙΑΔΑΙΛΑΙΡΡΟΣΛΥΚΟΦΡΩΝ
ΣΤΡΑΤΟΣΘΕΟΡΡΟΡΙΔΑΣ ΦΙΛΛΟΣ
ΦΟΙΤΙΑΙΣΙΣΥΡΝΟΣ
ΚΟΡΟΝΤΑΙΑΞΙΟΧΟΣΠΙΜΦΙΣ
ΕΓΙΣΙΚΕΛΙΑΣ
ΜΕΔΙΩΝΑΡΙΣΤΙΩΝ ΣΥΡΑΚΟΥΣΑΙΣ
ΑΣΤΑΚΟΙΚΑΛΛΙΑΣ///ΙΚΩΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟ///
F ΡΙΡΟΣΚΟΙΡΟΜΑΧΟΣ ΚΛΕΑΡΧΟΣ
ΘΥΡΡΕΙΟΝΤΑΥΡΙΣΚΟΣ ΛΕΟΝΤΙΝΟΙΣ
ΙΚΕΤΑΣ
ΕΧΙΓΕΟΣΚΟΣΩΝ ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ
ΤΟΡΥΒΕΙΑΑΝΤΑΝΔΡΟΣΠΡΟΞΕΝΟΣ
//////////////////////
ΑΛΥΞΕΑ ΑΡΓΕΙΟΣΓΟΡΓΟΥ
ΚΑΤΑΝΑΙΑ
ΛΕΥΚΑΣΤΙΜΟΦΡΑΔΗΣ ΚΙΠΟΣΜΑΡΚΟ
ΑΠΕΙΡΟΣΚΑΣΩΠΑΣ
ΠΑΛΑΙΡΟΣΛΕΟΝΤΙΟΣ ΞΜΑΡΑΘΑΙΕΠΙΝΙΚΟΣΝΙΚ
ΑΝΑΚΤΟΡΙΟΝΑΡΙΣΤΙΩΝΠΕΡΙΑΝΔΡΟ
ΑΝΔΡΟΥ
ΑΠΕΙΡΟΣ ΙΕΡΩΝΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ

ΠΑΝΔΟΣΙΑΔΙΟΣΣΟΤΟΣ
ΚΑΣΣΩΠΑΣΚΕΠΑΣΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ
ΘΕΣΠΡΩΤΟΙΠΕΤΟΑΣΣΙΜΑΚΟΣ
ΠΟΙΩΝΟΣΑΔΜΑΤΟΣ
ΚΟΡΚΥΡΑΜΝΑΣΑΛΚΙΔΑΣΑΝΤΙΡΗΔΑ////
ΧΑΟΝΙΑΔΟΡΟΥΦΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΣΜΕΣΣΑΝΑ ////
ΑΡΤΙΧΙΑΣΧΙΔΑΣ Ο ΦΟΣΟΛΥΜΠΙΟΔΩ
ΜΟΛΟΣΣΟΙΘΑΡΥΨ ΡΟΥ
Κ ΟΡΡΑΔΑΣ ΓΕΛΑΙ
ΑΜΒΡΑΚΙΑ ΤΙΜΟΓΕΝΗΣ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣ
ΑΡΓΕΙΑΛΕΟΝΤΕΥΣ ΓΛΑΥΚΟΥΑΠΟΛ
ΑΚΡΙΠΩΙΜΥΣΤΡΩΝ ΛΑ ΙΣΛΥΣΩΡ
ΥΠΩΡΕΙΑΙΣΤΕΙΣΑΝΔΡΟΣ Λ/Ι
ΝΟΛΣ
ΘΕΡΜΙΝΕΑΙΕΧΕΜΕΝΗΣ ΣΙΛΛΑΞ
ΦΥΛΕΙΑΙΦΙΛΟΙΤΙΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΣΕΝΑΚΡ/
ΠΡΟΣΧΕΩΙΑΝΔΡΥΣΓΑΝΤΙΘΕΣΤΙΑΣΦΙΛΑ
ΣΥΡΑΚΟΥΣΣΑΙΣΔΙΩΝΙΠΠΑΡΙΝΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣΛΥΣΙΜΑΧΟΥ
ΙΤΑΛΙΑΣΛΟΚΡΟΙΣΒΥΤΙΟΣ
ΚΡΟΤΩΝΙΣΩΝΙΚΟΣΠΕΙΟΥΟΣ
ΘΟΥΡΙΟΙΣ ΠΑΣΙΛΑΣΦΑΥΛΛΟΥ
ΤΑΡΑΝΤΙΙΠΙΣΩΝΔΑΜΟΞΕΝΟΣ
ΤΕΡΙΝΑΜΕΓΩΝΑΓΗΣΙΔΑΜΟΥ

vacat

Varia lectio Cavvadiae. Col. I vs. 12 Κορέντα || vs. 14 Καλίας --ωνος || vs. 34 Ἀκρί[τ]ωι || vs. 39 Συρακοῦσαι· Δίων. — Col. II vs. 9 Τολ- || vs. 21 Σμαρῖθαι || vs. 22 omissum ἀνδρου || vs. 25 nomen prius Ο---ος || vs. 26 ρου omissum || vs. 29. 30 Ἀπολ||[λόδωρ]ος || vs. 31. 32. 33 omissi || vs. 35 omissum ιλα.

I

Θεαροδόκοι ἐπ' Ἀκαρνανίαν·
Κόρινθος· Λυκομήδης.
Δελφοῖς· Δαμοσθένης.
Ἀμφίσσαι· Σωσικράτης.
Οἰανθέαι· Θεαρῖνος.
Ναύπακτος· Νίων.
Καλυδών· [Ν]ίων (s. [Θ]ίων) Πολεμάρχου.
Ἀκαρνανία· ἐμ Λιμναίαι· Θωπίνας Ἀρι-
Οἰνιάδαι· Λάϊππος, Λυκόφρων.
Στράτος· Θεοπροπίδας.
Φοιτίαι· Σίσυφος.
Κορένται· Ἀξίοχος, Πίαφος.
Μεδίων· Ἀριστίων.
Ἀστακοί· Καλλίας [Ν]ίκωνος.
Ε[ὔ]ριπος· Κοιρόμαχος.
Θύρρειον· Ταυρίσκος.
Ἐχῖνος· Κότων.

II

Ἰταλία[ς·
Ῥήγιον· Ἀλκίδαμος
Ζήνωνος.
Μεταπόντιον·
Φιλόκα[ρ]πος,
rasura
Θο[υ]ρίοις·
Δάμων,
Ἄγημος Λύσωνος
Τελλο(φῶν)·
Φίλλος.
Ἐπὶ Σικελίας·
Συρακούσαις·
Ἀριστόμαχο[ς,
Κλέαρχος.
Λεοντίνοις·
Ἱκέτας

Τορύβεια· Ἄντανδρος πρόξενος.
Ἀλυζία· Ἀργεῖος Γόργου.
Λευκάς· Τιμοφράδης.
Πάλαιρος· Λεόντιος.
Ἀνακτόριον· Ἀρετίων Περιάνδρο(υ).
Ἄπειρος·
Πανδοσία· Διόσζοτος.
Κασσώπα· Σκίπας, Ἀριστόδαμος.
Θεσπρωτοί· Πετόας, Σίμακος.
Ποιωνός· Ἄδματος.
Κόρκυρα· Μνασαλκίδας, Ἀντιφρ[ύ]δα[ς.
Χαονία· Δόροψος.
Ἀρτιχία· Σχιδᾶς.
Μολοσσοί· Θάρυψ.
Ἀμβρακία· Κορράδας, Τιμογένης.
Ἄργει· Λεοντεύς.
Ἀκρίπαι· Μύστρων.
Ὑπωρείαις· Τείσανδρος.
Θερμιτέαι· Ἐχεμένης.
Φυλείαι· Φιλοίτιος.
Προσχίαι· Ἄνδρυς.
Συρακούσσαις· Δίων Ἱππαρίνου,
Ἡρακλείδας Λυσιμάχου.
Ἰταλίας· Λοκροῖς· Βύτιος.
Κρότωνι· Σίμακος Πιθῦνος.
Θουρίοις· Πασίλας Φαύλλου.
Τάραντι(ι)· Πίσων, Δαμόξενος.
Τέρινα· Μέγων Ἀγησιδάμου.

Νικάνορος,
rasura
Κατάναι· Ἀ[λ-
κιππος Μάρκο[υ.
Ἄπειρος· Κασ(σ)ώπας· 20
Ἱέρων Ἀριστοδάμου. 23
Ζακράθαι· Ἐπίνικος Νικ- 21
άνδρου. 22
Σικελίας· Μεσσάνα[ι· 24
Θ[εότρο]φος Ὀλυμπιοδώ- 25
ρου.
Γέλαι·
Ἡρακλείδας
Γλαύκου, Ἀπολ-
λοφ]ά[νη]ς(?) Αὔτων(ος) 30
- - σι·
- νο[δ]ο[ς,
Σίλλαξ.
Σικελίας ἐν Ἀκρ[ά-
γαντι· Θεστίας Φιλ.. 35

Catalogus thearodocorum (quorum functio, ut dicit Cavvadias, definitur titulo Hermionico n. 679 vs. 14 sq.), postquam inscriptus est, ad aetatis paulo posterioris usum ita est adaptatus, ut aut erasis hominum abhinc a munere remotorum nominibus eorum successores inscriberentur (I vs. 19. 44) aut ad dextram additamenta adicerentur, omnia si non eodem tempore eadem certe aetate. Primo loco (I vs. 2—7) relatae sunt urbes, per quas theori Epidaurii in Acarnaniam solebant proficisci, sed certe non solum eas viae faciendae causa adibant — praestitisset enim a Corintho totum iter conficere mari —, sed ut ibi quoque feriis adessent. Neque dubitabis quin Aesculapii fuerint thearodoci, quales constituuntur titulis n. 916. 918. 919. 922. 925, nisi quod Delphos apparet theoros propter Aesculapii patrem esse missos. Certe dei medici cultum floruisse constat e locis, qui relati sunt, in his (testimonia diligenter a Thraemero collecta habes in Wissowae encyclopaedia II 1665 sq.): Corinthi (I vs. 2), Amphissae (I vs. 4), Naupacti (I vs. 6), Alyzeae (I vs. 19), Anactorii (I vs. 22), Cassopae (I vs. 25. II vs. 20), Ambraciae (I vs. 32), Syracusis (I vs. 39. II vs. 12), Crotone (I vs. 42), Tarenti (I vs. 44), Metaponti (II vs. 4), Rhegii (II vs. 2), Messanae (II vs. 24), Gelae (II vs. 27), Acragante (II vs. 34). Cum Naupactios Aesculapii cultum deduxisse ab Epidauro testetur Pausanias 10, 38, 13, Tarentinos Iulianus (adv. Christianos p. 198), Syracusis Aesculapii Epidaurii statuam fuisse narret Cicero (de nat. deor. 3, 83), vix nimiae audaciae arguendus est si quis coniciat, oppida in titulo relata omnia dei medici cultum ab Epidauro recepisse, quod idem constat de Athenis, Coo, Pergamo, aliis. Inter hominum nomina occurrere clarissima, Dionem Hipparini f. et Heraclidam Syracusanos (I vs. 39 sq.), notavit Haussoullier, quibus B. Keil addidit Hicetam Leontinum (II vs. 16), simul monens Θάρυψ (I vs. 31) fuisse nomen apud Molossos nobilissimum (vide Thuc. 2, 80), doceri igitur titulo gravissimo tum viros in patriis suis primarios thearodocorum Epidauriorum munus non esse dedignatos. Accuratiorem etiam aetatis definitionem indagare contigit Keilio: exclusos esse annos fere 367—355, quibus exul fuisset Dio, neque minus tempus quod usque ad eius mortem (a. 353) secutum esset, cum tyrannus factus mox Heraclidam (I vs. 40) interfecisset; exaratum igitur esse lapidem ante a. 367 et, quod sequeretur ex aetate Dionis, post a. 390. Additamenta autem sive omnia sive certe quaedam scripta esse ante mortem Hicetae (II vs. 16) i. e. ante annum 339 (Diodor. 16, 82, 4) et, ut recte videtur censere Keil, post a. 353, cum manifesto Aristomachus et Clearchus (II vs. 13. 14) successissent in locum Dionis et Heraclidae.

Col. I vs. 2 Κόρινθος ut nomen viri sumit Cavvadias, sed thearodoci nisi certis locis, qui indicandi erant, constitui nequeunt. — Vs. 5 nova videtur forma Οἰανθεῖαι, item vs. 12 Κορέντας, vs. 14 Ἀσταιοί, vs. 17 Ἐχῖνος, vs. 19 Ἀλυζία, vs. 38 Πρόσχιον, II vs. 22 Ζακράθα. De Τορύβεια (I vs. 18) et Θεσπρωτοί (I vs. 26) v. infra. — Vs. 7 . ἐκ Πολυμάχου est additamentum, ut cum primum catalogus inscribebatur, Calydone munus videatur vacavisse. Aeque indicandum de versu 14, ubi Καλλίας [Ν]ίκωνος postea additum. — Vs. 8 verba ἐκ Ακαναίας cum nominibus humanis sunt additamenta: Ἀκαρνανία superscriptio est sicut vs. 23 Ἄπειρος. — Ad Θωνίους cf. Θωνίας in titulo Delphico Wescher-Foucart 284 (*Dialektinschr.* 1949) vs. 16. — Ἀρι-: deficiente spatio nomen non totum scriptum erat. — Vs. 15 Ε[ὔ]ρικος (Εὔρικος Cavv.) urbs ut videtur ignota. Item vs. 27 Ποιωνός (cf. τὸ Ποῖον ὄρος situm in Epiro πλησίον ἤδη τῆς τε Μακεδονίας καὶ τῆς Θετταλίας Strabo 327 C), vs. 30 Ἀρτιχία, vs. 34—37 Ἀκρίπαι, Ὑπώρεια, Θερμιτία, Φυλεία. — Vs. 17 in voce Ἐχῖνος Ny correctum e Pi. — Vs. 18 Τορύβεια: summa cum probabilitate coniecit Haussoullier eandem esse urbem quae memoretur in titulo Delphico apud Pomtow, *Jahrbuch für Philologie* 1894, p. 517: Ἀκαρνᾶν ἐκ Τορβείου. Censuit quidem Pomtow id errore esse incisum pro Θυρρείου, probante Dittenbergero (Sylloge² 237), sed titulo nostro docemur praeter Θύρρειον (vide I vs. 16) in Acarnania fuisse oppidum nominis similis, atque sane mirus is foret error. — Vs. 19 Ἀργεῖος Γόργου additum in loco nominis erasi. — Vs. 22 in nomine patris Υ deficiente spatio omissum. — Vs. 25 Κασσώπα (cf. II vs. 20). Titulo refutatur quod credidit Bursian (*Geographie von Griechenland* I 29), urbem conditam demum esse post Philippum alterum. — Vs. 26 Θεσπρωτοί: nova appellatio urbis, quae Θεσπρωτία audit apud Stephanum Byz.: πόλις καὶ χώρα ἔξω τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. τὸ ἐθνικὸν Θεσπρωτός. (Baunack.) — Vs. 28. Vocis q. e. Ἀντιφρύδας scriptura paulo angustior et magis tenuis, sed cum eodem fere modo iam differant nominis antecedentis litterae ultimae et id spatii causa factum esse appareat, primae attribuenda est manui. — Vs. 30 in fine Sigma scriptum loco eraso formam exhibet diversam a priore. — Vs. 33 Ἄργει i. e. τῷ Ἀμφιλοχικῷ. — Vs. 44 post TAPANT omnia in rasura; in corrigendo prius Iota per errorem iteratum.

Col. II vs. 8 Ἄγαμος Αὔτωνος Cavvadias sumit additum esse ad Naupactum (I vs. 6): vix certo dirimenda est res. — Vs. 9. Certum duco Τελλ(φῶν) designare urbem Locrorum Ozoliorum apud Thucydidem 3, 101 uno Lambda scriptam, additamentum igitur esse ad col. I vs. 4—6, iuxta

quos versus spatium iam fuerit occupatum. Φίλλες (vs. 10) thearodocus censendus huius urbis; sane antea ad addendum id nomen defecit spatium. Si, quod sumpsit Cavvadias, Τελλε- additum esset ut alterius thearodoci Calydonii nomen, Φίλλες additum ad Stratum, Τελλε- scriptum esset iuxta Πελευάρχου, ubi spatium idoneum est vacuum, non subscriptum. Atque per compendium scribi quidem potuit patris nomen (col. I vs. 8), sed vix ipsius thearodoci. — Vs. 20 recte Baunack; ad additamentum Ἄπειρος Κασσώπας, quod iusto loco suo iuxta col. I vs. 25 spatii causa scribi non poterat, pertinet vs. 23 Ἱέρων Ἀριστοδάμου, quem conicit in patris locum successisse. — Vs. 24 iteratum est Σικελίας, cum interposita essent vs. 20—23. — Vs. 31—33 interpositi esse sunt censendi relationi de Sicilia factae versibus 24—30 et 34. 35 igiturque agere de urbe alibi sita. Conicias vs. 31 scriptum fuisse Κύ]μαι. — Σίλλαξ (vs. 33) nomen pictoris Rhegini apud Athenaeum 210 *b*.

1505 Frustulum marmoreum; ad sinistram servatus margo. A. 0,16. l. 0,11. cr. 0,05. — *Exscripsi.*

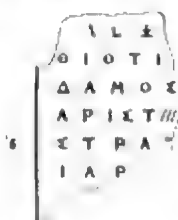

Ἀλ]εξ - -
Θιοτ[μο -
Δαμοσ -
Ἀριστ - -
Στρατ -
Ἰαρ - -

Catalogus hominum. Vix ultimam vocem recte legeris ἱαρ[ευσάμενοι — ut relati fuerint viri tres cum patribus —, nam haec magistratuum appellatio in titulis n. 978 sq. semper collocata est ante, non post nomina.

1506 N. 5. Tabula marmorea, infra fracta. A. 0,76. l. 0,43. cr. 0,11.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 244. — *Exscripsi exordium*, reliqua exscripta a Fredrichio contuli.

[*Exemplum vide pag. 359.*]

Varia lectio Cavvadiae. Lapis male habitus tam alte erat suspensus, ut ex sententia eum expedire non possem. — Vs. 1 in. Ἀρ[ε]τᾶι(?) οἵδ' εἰσήν. || vs. 15 sub fine ut servatum dat ὑπέρ, vs. 16 Ἀλεξανδρείας δραχμάς, in hoc quidem uncis ut videtur per errorem omissis || vs. 17 omissae litterae, quae sunt ante ὑπέρ. Tum ἀδελφῶν || vs. 18 κτημ[ά]των . . . ιαρευς || vs. 20 Τύρραιος (certa est lectio) || vs. 21 extr. ἀργολικοῦ δύο || vs. 22 - - - κλέος; antea nihil || vs. 26 εἰς τήν uncis non positis || vs. 30 in. omissum ων || vs. 31 omissum ΑΡΓ || vs. 36 in. ἀργο]λικοῦ || vs. 37 in. ς ante Πυρρίχου.

Ἰ]δι[ῶτ]αι οἵδε εἰσήνενκαν εἰς τὴν
ἐλ[ο]καύτησιν·
- - - - - - - - - - - - Ἀλε[ξανδρεί-
ας δραχμὰς - - - - - - - - -]ους . π .

versus fere octo detriti

. . κα[ί] ὑ[πὲρ - - - - - - - - - - - -
. . καὶ κτημάτων Ἀλεξανδρείας δραχμὰς . . . .
[- - - - - - - - - - ὑπὲρ αὐτ . . καὶ
γ]ονέων καὶ κτημάτων [Ἀλ]ε[ξανδρείας δραχμὰς
. . . . Ἀπολλ[ᾶς Κορί]ν[θιος] ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν καὶ γ[ο-
νέων καὶ κτημάτων [ἰὼν ἱαρ]εὺς δύο στατῆρας Κο-
ρ]ινθίους.
Ἑρ]μίας Νεοκλέους Πυρραῖος τῶι θεῶι ὑπὲρ αὑτοῦ καὶ τῶν
αὑτοῦ πάντων δραχμὰς Ἀργολικ(ὰ)ς δύο.
. . . . ου καὶ Νίκ[ων Σω]κλέος Θεσπιεῖς εἰς τὴν
ἐ]λοκαύτησιν τῶι θεῶι ὑπὲρ αὑτῶν καὶ οἰκήτιος καὶ χρ[η-
μ]άτων Ἀττικὰς ὀκτὼ δραχμάς.
Φ]ιλονίκα, Θεσπιεύς, Ἀρίστιππος Θηβαῖοι ὑπὲρ αὑτῶν καὶ τέκνων
- - - - - - - εἰς τὴν] ὁλοκαύτησιν τῶι θεῶι Ἀλεξανδρ-
εί]ας δραχμὰς τρεῖς καὶ δέκα.
Ἀ]θηνόδοτος Δαρείου τέσσαρας δραχμάς.
Ἀ(?)]νειος Φιλίσκου, Μακκέας ἐξ Ἀμφιπόλεως χρυσοῦν.
. . . . . ων, Ἀμύντωρ Νικίου Αἰγιναῖοι στατῆρα.
- - - - Ἡρ]ακλεῖ[ς - - δραχμὰς] Ἀργ[ολι-
κὰς -]

versus erasus

dimidium versus erasum

. . . ., Πο]σειδώνιος Βίωνος, Εὐάνθης, Μητρόδωρος, Διον-
ύσιος, Θε]σσαλός, Κλεαίνετος, Διονύσιος Τηλέου
Ἀργολ]ικοῦ δραχμὰς πέντε.
. . . . Πυρρίχου [Ἀ]μβρακιώτης - - - -
. . . . στ]ατῆρας τέσσαρας - - - - -
. . . . Ἀττικὰς τέσσαρας δραχμάς·
. . . . ιβούλη, Ἑλληνοκράτη-
ς . . . . δραχμὰς Ἀλε]ξανδρείας τέσσαρα-
ς. . . . . δραχμὰς] τέσσαρας Ἀττικάς.

Recte Cavvadias videtur adscripsisse tertio a. Chr. n. saeculo. Dialectus exhibet τὴν κοινήν praeter terminationem genetivi vs. 22 -κλέος (sed vs. 20 est -κλέους), ἰών vs. 18, vs. 23 οἰκήτιος, vs. 25 Φιλονίκα.

Vs. 1 Ἰ]δι[ῶτ]αι, quamvis difficile enucleatu, est certum. Praeter privatos contribuerunt civitates; stipes enim ad aedificandum templum Delphicum quarto saeculo sic distinguuntur: αἵδε τῶν πόλεων ἔδωκαν et τάδε πόλεις καὶ ἰδιῶται ἐπήρξαντο (*Bull. de corr. Hell.* 20, 1896, p. 695). — Vs. 2 ἐλοκαύτησις forma ut videtur nova pro ὁλοκαύτωσις, sed dicitur et ὁλοκαυτέω et ὁλοκαυτόω. — Vs. 17 Ἀπολλ[ᾶς Κορί]ν[θιος supplementum meum aptum ad spatium et ad pecuniae solutae genus. — Vs. 18 supplevi e Cavvadiae lectione; ἰών, non ὤν scribendum erat propter lineam initio vocis servatam. — Vs. 20 supplevi nomen. Πυρραῖος, quamquam Pyrrha audiunt urbes haud paucae, vix dubitabis quin intellegendum sit de Thessalica. — Vs. 21 masculinum Ἀργολικούς per errorem scriptum, nisi forte recte legerit Cavvadias Ἀργολικοῦ (vide vs. 36). — Vs. 22 supplevi nomina, alterum e Cavvadiae lectione. — Vs. 29 tentavi nomen primum. — Vs. 31 supplevi. — Vs. 34 in. restitui nomen. Vix erat . . . . . . ς Βίωνος. — Vs. 36 supplevit Cavvadias.

ΔΙΟΓΑΙΟΙΔΕΕΙΣΗΝΕΝΚΑΝΕΙΣΤΗΝ
ΟΛ ΚΑΥΤΗΣΙΝ
ΑΛΕ
ΟΥΣ Π
ΚΑ Υ
ΚΑΙΚΤΗΜΑΤΩΝΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣΔΡΑΧΜΑΣ
ΘΝΕΩΝΚΑΙΚΤΗΜΑΤΩΝ Ε
ΑΠΟΛΛ Ν ΥΠΕΡΤΩΝΑΔΕΛΦΩΝΚΑΙΓ
ΝΕΩΝΚΑΙΚΤΗΜΑΤΩΝΙ ΕΥΣΔΥΟΣΤΑΤΗΡΑΣΚΟ
ΙΙΝΘΙΟΥΣ
vacat
ΜΙΑΣΝΕΟΚΛΕΟΥΣΠΥΡΡΑΙΟΣΤΩΙΘΕΩΙΥΠΕΡΑΥΤΟΥΚΑΙΤΩΝ
ΑΥΤΟΥΠΑΝΤΩΝΔΡΑΧΜΑΣΑΡΓΟΛΙΚΟΥΣΔΥΟ
vacat
ΘΥΚΑΙΝΙΚ ΚΛΕΟΣΘΕΣΠΙΕΙΣΕΙΣΤΗΝ
ΛΟΚΑΥΤΗΣΙΝΤΩΙΘΕΩΙΥΠΕΡΑΥΤΩΝΚΑΙΟΙΚΗΣΙΟΣΚΑΙΧΡΙ
ΑΤΩΝΑΤΤΙΚΑΣΟΚΤΩΔΡΑΧΜΑΣ *vacat*
ΙΛΟΝΙΚΑΘΕΣΠΙΑΣΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣΘΗΒΑΙΟΙΥΠΕΡΑΥΤΩΓΚΑΙΤΕΚΝΩΝ
ΚΟΣΙ ΙΝΚΙΗΑΙ ΟΛΟΚΑΥΤΗΣΙΝΤΩΙΘΕΩΙΑΛΕΞΑΝΔΡ
ΑΣΔΡΑΧΜΑΣΤΡΕΙΣΚΑΙΔΕΚΑ *vacat*
ΘΗΝΟΔΟΤΟΣΔΑΡΕΙΟΥΤΕΣΣΑΡΑΣΔΡΑΧΜΑΣ *vacat*
ΚΕΘΣΦΙΛΙΣΚΟΥΜΑΚΚΑΩΝΕΞΑΜΦΙΠΟΛΕΩΣΧΡΥΣΟΥΝ
ΕΩΝΑΜΥΝΤΩΡΝΙΚΕΟΥΑΙΓΙΝΑΙΟΝΣΤΑΤΗΡΑ
Γ ΑΚΛΑ ΑΡΓ
ΣΕΙΔΑΙΟΣΒΙΩΝΟΣΕΥΑΝΘΗΣΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΔΙΟΝ
ΞΣΑΛΟΣΚΛΕΑΙΝΕΤΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΤΗΛΕΟΥ
ΙΚΟΥΔΡΑΧΜΑΣΠΕΝΤΕ *vacat*
ΠΥΡΡΙΧΟΥ ΜΒΡΑΚΙΩΤΗΣ
ΑΤΗΡΑΣΤΕΣΣΑΡΑΣ
ΑΤΤΙΚΑΣΤΕΣΣΑΡΑΣΔΡΑΧΜΑΣ
ΙΒΟΥΛΗΕΛΛΗΝΟΚΡΑΤΗ
ΞΑΝΔΡΕΙΑΣΤΕΣΣ ΑΡΑ
ΤΕΣΣΑΡΑΣΑΤΤΙΚΑΣ

1507 N. 214. Frustulum tabulae marmoreae; margo superior servatus. A. 0,08. L. 0,11. cr. 0,03. — *Exscripsi.*

ΠΙΑΙ
ΓΙΠΥ
ΑΙ··ΘΕ
Ο Α

In versu tertio certa sunt puncta duo, quae, cum sic collocata non occurrant in notis pecuniarum, significaverint interpunctionem. Non igitur credendum est fragmen superesse de constructionis rationibus.

1508 N. 22. Stela lapidis calcarii continens titulos tres diversis temporibus exaratos. *A* valde sollerter scriptus, *B* indiligenter litteris inaequalibus. In *C* supra versum primum litteras a se omissas postea addidit lapidarius. A. 0,77. l. 0,40. cr. 0,11.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 237—239. (Dareste, Haussoullier, Reinach: *Recueil des inscr. juridiques Grecques* I p. 494. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1336—1338. Dittenberger, Sylloge² 688. 689.) Cf. B. Keil, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 46. 414 adn. 1. — *Exscripsi.*

A
ΕΥΣΟ·ΟΚΥΔΕΥΣΜΗΝΟΣΑΠΕΛΛΑΙΟΥ
ΟΦΕΙΛΕΙΤΩΙΘΕΩΙΟΕΡΓΩΝΑΣΤΑΣΥΣΠΛΑ
ΚΟΣΦΙΛΩΝΚΟΡΙΝΘΙΟΣΤΑΣΣΑΜΙΑΣΑΣΕ
ΣΑΜΙΩΣΕΑΥΤΟΝΟΑΓΩΝΟΘΕΤΑΣΤΟΥΓΥ
ΜΝΙΚΟΥΤΡΙΤΥΛΛΟΣΚΑΙΟΙΕΛΛΑΝΟΔΙΚΑΙΚΑΙ
ΕΠΕΚΡΙΝΕΑΥΤΟΝΠΑΡΕΟΝΤΑΑΒΟΥΛΑΔΙ
ΚΑΙΩΣΕΣΑΜΙΩΣΘΑΙΔΡΑΧΜΑΙΣΑΛΕΞΑΝ
ΔΡΕΑΙΣΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΙΣΤΟΥΤΟΥΑΝΘΥΦΑΙ
ΡΕΘΕΝΤΟΣΤΟΥΜΙΣΘΟΥΔΡΑΧΜΑΝΔΙΑΚΟΣΙ
ΑΝΤΟΛΟΙΠΟΝΣΥΝΗΜΙΟΛΙΩΙΟΦΕΙΛΕΙΕ
ΠΕΙΟΥΚΑΠΕΛΥΣΑΤΟΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΑΛΕ
ΞΑΝΔΡΕΙΑΣΘΘΘΘΓΚΑΙΟΕΓΓΥΟΣΝΙΚΩΝ
ΤΡΑΠΕΣΙΤΑΣΚΟΡΙΝΘΙΟΣ

B
ΕΠΙΑΓΩΝΟΘΕΤΑΤΩΝΑΣΚΛΑΠΙΕΙΩΝΚΛΕΑΙΧΜΙΔΑΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣΚΑΤΑΔΙΚΟΙΟΙΓΕΝΟΜΕΝΟΙΤΩΝΑΟΛΗ
ΤΑΝΔΙΑΤΟΦΟΕΙΡΕΙΝΤΟΝΑΓΩΝΑΕΚΑΣΤΟΝΣΤΑΤΗΡ
ΣΙΧΙΛΙΟΙΣΤΑΥΡΙΔΗΣΤΕΛΕΣΙΟΥΣΟΛΕΥΣΑΝΗΡΣΤΑ
ΔΙΑΔΡΟΜΟΣΦΙΛΙΣΤΟΣΚΑΛΛΙΣΟΕΝΟΥΣΑΡΓΕΙΟΣΑΠΑ
ΧΑΙΑΣΑΝΗΡΠΕΝΤΑΟΛΟΣΣΙΜΑΚΟΣΦΙΛΑΚΡΙΩΝΟΣΗΠΕΙ
ΡΩΤΗΣΑΠΟΟΕΣΠΡΩΤΩΝΑΝΗΡΠΑΝΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ

C
ΚΑΙΑΠΟΛΛΩΝΙΩΝ
ΕΠΙΑΓΩΝΟΘΕΤΑΤΩΝΑΣΚΛΑΠΙΕΙΩΝΣΩΣΤΡΑΤΟΥΤΟΥΠΑΤΡΟ
ΚΛΕΙΔΑΚΑΤΑΔΙΚΟΙΟΙΓΕΝΟΜΕΝΟΙΤΩΝΤΕΧΝΙΤΑΝ
ΔΙΑΤΟΜΗΑΓΩΝΙΞΑΣΘΑΙΚΕΚΟΜΙΣΜΕΝΟΙΤΟΝΜΙΣΘΟΝ
ΚΩΜΟΙΔΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΡΟΔΙΟΣΜΝΑΝ

Varia lectio Cavvadiae. *A* vs. 1 in. Ἐπὶ ἰαρεῦς, omissa supplementi designatione, sed mero credo typothetae errore ‖ vs. 3 ζημίας. — *B* vs. 4. 5 στα|διοδρόμος (Alpha est clarissimum) ‖ vs. 7 παγκρατιαστής.

A Ἐπ' ἰαρ[ῆο]ς Θεοκύδευς, μηνὸς Ἀπελλαίου· ὀφείλει τῶι θεῶι ὁ ἐργώνας τᾶς ὕσπλαγγος Φίλων Κορίνθιος τὰς ζαμίας, ἅς ἐζαμίωσε αὐτὸν ὁ ἀγωνοθέτας τοῦ γυμνικοῦ Τρίτυλλος καὶ οἱ ἑλλανοδίκαι, καὶ ἐπέκρινε αὐτὸν παρεόντα ἁ βουλὰ δικαίως ἐζαμιῶσθαι δραχμαῖς Ἀλεξανδρείαις πεντακοσίαις· τούτου, ἀνθυφαιρεθέντος τοῦ μισθοῦ δραχμᾶν διακοσίαν, τὸ λοιπὸν σὺν ἡμιολίωι ὀφείλει, ἐπεὶ οὐκ ἀπελύσατο κατὰ τὸν νόμον, Ἀλεξανδρείας ΘΘΘΘΓ καὶ ὁ ἔγγυος Νίκων τραπεζίτας Κορίνθιος.

B Ἐπὶ ἀγωνοθέτα τῶν Ἀσκλαπιείων Κλεαιχμίδα τοῦ Ἀριστοκλέος· κατάδικοι οἱ γενόμενοι τῶν ἀ(θ)λητᾶν διὰ τὸ φ(θ)είρειν τὸν ἀγῶνα, ἕκαστο(ς) στατῆρσι χιλίοις· Ταυρίδης Τελεσίου Σολεύς, ἀνὴρ σταδι(ο)δρόμος. Φίλιστος Καλλισ(θ)ένους Ἀργεῖος ἀπ' Ἀχαΐας, ἀνὴρ πένταθ(λ)ος. Σίμακος Φιλακρίωνος Ἠπειρώτης ἀπὸ (Θ)εσπρωτῶν, ἀνὴρ παγκρατιαστής.

C Ἐπὶ ἀγωνοθέτα τῶν Ἀσκλαπιείων καὶ Ἀπολλωνίων Σωστράτου τοῦ Πατροκλείδα· κατάδικοι οἱ γενόμενοι τῶν τεχνιτᾶν διὰ τὸ μὴ ἀγωνίξασθαι κεκομισμένοι τὸν μισθόν·
\- - - - - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - - - - -
\- - κωμ(ω)ιδὸς Διονύσιος Διονυσίου Ῥόδιος μνᾶν.

A Secundum litteraturam vix antiquior esse potest exeunte saeculo a. Chr. n. tertio: fuerint igitur simul refecta et stadii cancelli (vs. 2) et sedilia (n. 1219 sq.). Philo conductor, qui cum non stetisset stipulatis damnatus erat ad multas complures implentes drachmas quingentas, frustra provocaverat ad senatum; immo die pensionis praetermisso ei aut sponsori insuper dimidium erat solvendum, deducta mercede drachmarum ducentarum. — Vs. 1 ἐπ' ἰαρεῦς sive ἐφ' ἰαρεῦς scribendum e spatii ratione. — Vs. 5 de ἑλλανοδίκαις cf. adnotata ad n. 946. — Vs. 8 πεντακοσίαις forma vulgaris; item vs. 9/10 διακοσί|αν, cuius quidem terminatio Dorica.

B In titulo, qui praecedente non multo recentior habendus est, iam praevalet ἡ κοινή (vs. 4 Ταυρίδης, vs. 5 Καλλισθένους, vs. 6. 7 Ἠπειρώτης, Θεσπρωτῶν, παγκρατιάστης). — Vs. 3 ἕκαστον retinet Cavv. adstipulante Dittenbergero, qui »anacoluthia satis leni, tamquam si antea verbum aliquod puniendi scriptum esset« id usurpatum esse putat. Sed multo verisimilius est vitium lapicidae, cuius neglegentiam prodit scriptura et qui pro Θ semper scripsit O, pro Λ in versu sexto A. — Vs. 4 διὰ τὸ φθείρειν τ. ἀ. »propter leges certaminis violatas« (Cavv.). — Vs. 4/5. στα|διαδρόμος occurrit quidem in libris Pausaniae (6, 20, 9. al.), C. I. G. Sept. I 1772, compluries in lapidibus Aphrodisiensibus compositis C. I. G. II 2758 (*A* col. II vs. 8. *E* col. II vs. 2. 12. al.); sed cum exempla omnia recentissimae sint aetatis, in titulo nostro id vix non tribuendum est lapicidae errori. — Vs. 5/6 Ἀργεῖος ἀπ' Ἀ|χαΐας »*Argivus ex Peloponneso*«; de Peloponneso Achaia dicta vide Curtius, *Peloponnesos* I 111 adnot. 21. Distinguitur Argos urbs ab homonymis, sicut apud Appian. Syr. 63 est Ἄργος τὸ Πελοποννήσιον. Locum ceteroquin ignotum agri Argivi indicari non recte credunt B. Keil et Dittenberger.

C Titulus praecedente recentior. Vs. 4. 5. 6 in. erasa sunt nomina eorum, qui multas pependerunt (quod putant editores Gallici) aut qui ex provocatione sunt absoluti. — Vs. 6 κωμωιδὸς *histrio*: certamina musica habita esse in Asclepieo notum iam erat ex Ionis Platonici exordio.

1509 N. 86. Fragmentum lapidis calcarii, ad dextram servatus margo. Versus 1—4, cum multo peius et litteris minoribus quam reliqui sint scripti, difficiles sunt lectu. A. 0,22. l. 0,24. cr. 0,55. — *Exscripsi.*

Λ Ε Ν
ΕΙΟΣ ΤΙΑΓΩΙΔΟΣ
ΛΑ Λ ΣΒΙΩΝΟΣΤΕΝ ΣΑΤΑ
Ρ ΒΗΣΑΣΕΛΑΙΠΕ
vacat
Ν ΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΕΙΩΙ
ΜΙΩΘΕΝΤΕΣ ΚΑΙΠΕ
ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΛΑΒΗΣΑΣΕΛΑΙΠΕ
Α ΡΙΣΤΑΣ ΑΥΛΗ
ΒΗΣ ΑΣ ΛΑΙΠ
vacat

- - - - - - - - - - α [Τ]ε[γ]εάτας,
- - - - - - - - Ἀργ]εῖος τ[ε]κτονικός.
- - - - - - - - Π]ελλᾶς (s. Ἀπ]ελλᾶς) Βίωνος [Τ]εγεάτας
- - - - - - - - ἐ]ξ[εγδα]βήσας ἔλιπε.

Ἐπὶ ἀγωνοθέτα τῶν Ἀπολλωνιείω]ν καὶ Ἀσκλαπιείω[ν
τοῦ δεῖνος· ὀφείλουσι τῷ θεῷ ζα]μιωθέντες καὶ πε-
- - - - - - - - - Ἀντιφίλου Ἀθηναῖος
- - - - - - - - - ἐργο]λαβήσας [ἔ]λιπ[ε.
- - - - - - - - - - Ἀρίστας αὐλη[τὰς
- - - - - - - - ἐργολα]βήσας [ἔ]λιπ[ε.

Titulus praecedenti aequalis.

1510 N. 260. Fragmentum tabulae marmoreae ab omnibus partibus mutilum. a. 0,25. l. 0,29. cr. 0,11. Litterae versuum duorum, qui infra ad dextram subscripti sunt, a. 0,015; reliquae 0,035—0,01. — *Exscripsi.*

ΩΝΙΝ
ΝΤΟΣΤΗ
ΥΡΙΑΣΑΝ
ΧΑΙΡ
ΤΟΥ

Ἀν]τωνίν[ο -
- α]ντος τη -
Σ]υρίας ἀν -
- - - ς. Χαιρ -
τοῦ

De ratione tituli non certus sum.

1511 In parte postica lapidis n. 1490. Ad dextram pars marginis servata. — *Exscripsi.*

Τ
ΑΠΕΚ
ΙΣ ΛΙΒΑ
vacat
ΞΙΟΙ ΟΙΝ
ΕΝΤΗΚΟΝΤ
Ο ΧΟΙΡΟΙΤΕ
ΛΣΔΕΚΑ Μ Ε
ΚΑΡΥΩΝ Μ
ΒΔ ΕΛΛΙΟΥ
ΟΣ ΚΡΙΟΣ
ΝΟΥΞΕΣΤΑΙΧΕΣ
ΥΘΗΛΙΑ ΜΙΑ
ΙΩΝΤΡΙΑΚΟΣΙΩΝ
ΟΥΞΕΣΤΑΙΠΕΝ
ΕΙΣΧΟΙΡΟΙΤΕ
ΟΡΝΕΑΔ
vacat
ΥΞΕΣ

- - - - τ[α - - -
πρόβατα] ἄπεκ[τα - -
- - - ις λιβα[νωτο -

- - τίλ]ειαι αὐ[ά]δες
- - - - π]εντήκοντ[α
- - - - δύ]ο χοῖροι τε-
λεῖοι - -]ας δέκα μ-
- - - καρύων μ(όδιος)
- - - βδελλίου (λείτρα)
- - - - - ος κρειός
- - - - - του ξεσταὶ χε-
- - ευ θήλεια(?) μία
- - - - - ων τριακοσίων
- - - - - ου ξεσταὶ πεν-
- - - - τρ]εῖς χοῖροι τέλ-
ειοι - -] ὄρνεα δ[ύο.

- - - - ου ξε]στ-
- - - - - - - -

Cum litteratura plane congruit fragmentum edicti Diocletiani n. 836, incluso compendio vocis λείτρα vs. 9, ergo titulus adsignandus est vergenti tertio vel quarto p. Chr. n. saeculo. Rectam sine dubio definitionem comiter mihi suppeditavit Mommsen: est index rerum in magnum epulum consumptarum.

Vs. 2 πρόβατα] ἄπεκ[τα. Cf. Athen. 1, p. 9C: Φιλόχορος (fragm. 63 Müller) ἱστορεῖ καὶ κεκωλῦσθαι Ἀθήνησιν ἄπεκτον ἀρνὸς μηδένα γεύεσθαι. Eandem legem ex Androtione (fragm. 41 Müller) affert Athenaeus 9 p. 375 *B.* — Vs. 4 τίλ]ειαι αὐ[άδες. Supplementum substantivi (*columbae*) petivi ex edicto Diocletiano 4, 28. Multo verisimilius fuerit quam -ειαι οἴν[οι. — Vs. 9 βδέλλιον, cf. Blümner, *Maximaltarif des Diocletian* p. 180. — Vs. 10 incertum utrum referatur aries an cicer: ἐρέβινθ]ος κρειός. — Vs. 14. 17 vix erravi transscribens ξεσταί propter versum undecimum, in quo quidem differt litterae XI species.

1512 N. 350. Sedes triangularis e lapide calcario; in angulo unoquoque sculptus est pes leonis. Titulus et ad eius sinistram ramus obiter incisi. A. 0,52. l. 0,60. — *Exscripsi.*

ΚΥΡΟΣ Κῦρος.

1513 Magna tabula lapidis calcarii; titulus in ima parte lateris superioris ad dextram obiter incisus. A. 0,30. l. 1,10. cr. 1,1. — *Exscripsi.*

ΚΥΕΙ ΖΑΚΟΡΟΣ Κύει ζάκορος.

Qui ioci causa haec insculpsit fortasse inludere voluit miracula medica.

1514 Anthemia fictilia quae erant in tecto templi Aesculapii vidi sex plus minusve servata, a. 0,31. l. 0,20. Titulus in margine inferiore. Repraesento exemplum integerrimum.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 92 n. 35. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 144.

ΑϹΚΛΗΠΙΟ ///// Ἀσκληπιο[ῦ].

Υ servatum dat Cavvadias.

1515—1522 Tegulae marmoreae, inscriptae in margine inferiore prominente.

1515: n. 239. 1516: n. 237. 1517: n. 229. 1518: Exempla tria, n. 228. 231. 242. 1519: Exempla novem, n. 225—227. 234—236. 240. 241. 244. 1520: n. 238. 1521: n. 243. 1522: n. 233. — *Exscripsi.*

1515 Γ

1516 Δ

1517 Η

1518 Α Ρ

1519 Θ Ρ

1520 Ι Ν

1521 Μ Η

1522 Ν Ι

In harum tegularum nulla scriptum aliquid erat praeter litteras indicatas. Numeros eas non significare patet e n. 1520. 1522; fortasse tegulas a se factas nominum suorum exordiis notabant singuli fabricatores. Cogitari potest n. 1519 de Θρ(ασυ - -), n. 1520 Ἱν(αχος), n. 1522 Νι(κ - -); reliqua nimis ambigua.

1523—1533 *Tegulae fictiles.* Si tituli ex eadem forma expressi exstant complures, aut repraesento integerrimum, aut quoad fieri potest completum e singulis fragmentis. Tegulae omnes sunt planae excepta tantum una earum, quae numero 1524 signatae sunt. Mensuras indicabo camporum signatorum. — *Exscripsi omnes.*

1523 Exempla variae conditionis duodecim, quorum pars reperta est in aedificio signato in libri Cavvadiae Τὸ ἱερὸν κτλ. dicti forma littera K, pars in aedificio Φ. Quae aedificia tegularum inscriptione probantur constructa esse ab Antonino senatore (cf. adnotata ad n. 1311), atque consendum quidem est (cf. lemma n. 1004) *K* fuisse balneum Aesculapii; Φ Cavvadias (Τὸ ἱερὸν p. 156) iudicat fuisse porticum a Cotye quodam aedificatam, ab Antonino refectam: Pausan. 2, 27, 6 ὁπόσα δὲ Ἀντωνῖνος ἀνὴρ τῆς συγκλήτου βουλῆς ἐφ' ἡμῶν ἐποίησεν --- ἦν γὰρ στοὰ καλουμένη Κότυος, καταρρυέντος δέ οἱ τοῦ ὀρόφου διέφθαρτο ἤδη πᾶσα ἅτε ὠμῆς τῆς πλίνθου κτισθεῖσα, ἀνῳκοδόμησε καὶ ταύτην. — A. 0,025. l. 0,10.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 247. Idem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 156 et 157.

| ΑΝΤΩΝΕΙΝΟ | Ἀντωνείνου. |

1524 Exempla tria. A. 0,035. l. 0,22.

| ΑΡΙΣΤΑΙΟΥ | Ἀρισταίου. |

Aristaeo Epidauri fuisse aedem, ex hoc solo discimus testimonio. Artis medicae eum peritum fuisse tradunt Apollon. Rhod. 2, 512. Nonnus 17, 357 sq., Paeonis divi medici filium eum dicit Pherecydes ap. Schol. Apollon. Rhod. 3, 467.

1525 Exempla duo. A. 0,03. l. 0,13.

| ΔΑΜΟΙΟΣ | Δαμοῖος. |

Intelligendum fere καλυπτήρ. Cf. Δαμόσιος in tegulis Spartanis ap. Ross, Inscr. Graec. ined. I 60 et Δαμόσιοι supra n. 542. 543.

1526 Exempla sex. Ad dextram tituli expressus est anguis. A. 0,025. l. 0,22.

| ΑϹΚΛΗΠΙΟΥ | Ἀσκληπιοῦ. |

1527 Exempla duo. A. 0,02.

|]ΗΠΙΟΥ | Ἀσκλ]ηπιοῦ. |

1528 Exemplum unum. A. 0,02.

| ΑϹΚΛΗ[| Ἀσκλη[πιοῦ. |

1529 Exempla tria. A. 0,037. l. 0,14. Unum repertum esse refert Cavvadias in aedificio O, quod censet fuisse balneum Romanum. Num eodem loco reperta sint reliqua, nescio.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3 p. 169 n. 31. Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 160.

| ΗΛΚϽΑ | Ἀσκλη(πιοῦ). |

1530 Exempla duo. A. 0,065.

|]ΙΟΙΠΗΛΚ[| Ἀσ]κλ[η]πιο[ῦ. |

1531 Sicut n. 1532—1533 exemplum unum. A. 0,08.

| Α[| Ἀ[σκληπιοῦ. |

1532 A. 0,03.

|]ΡΟΥ | Τελεσφό]ρου. |

1533 A. 0,02.

NICOEII

Non expedio, sive latinum est *Nico - -*, sive graecum *Νικο - -*.

IV. APOLLINIS MALEATAE SACRVM.

Situm erat in monte Cynortio (cf. Pausaniae locum exscriptum ad n. 1311), ab Asclepieo ad orientem versus. Locus bodie audit Χαρανί; de effossionibus hic a Graecis anno 1896 factis vide Πρακτικὰ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας 1896 p. 31 et Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 178. Infra sacri rudera in eiusdem montis ascensu est Sanctae Annae aedicula ruinosa, cuius muris qui inserti erant lapides antiqui delati esse possunt et ex Apollinis sacro et ex Asclepieo; verisimilius quidem in universum est eos oriundos esse e priore. Sed inter Asclepiei titulos referendi videbantur ei, qui symbolis et numeris inventarii (cf. supra p. 186 sq.) sunt instructi, n. 1015. 1269. 1307; non enim adhuc repertae sunt huiusmodi designationes in ullo lapide, quem constat fuisse in Apollinis delubro montano. Cui adsignandum esse n. 1549 constare duxeris e similitudine titulorum n. 1547. 1548; plane dubia est res de n. 1546; minus dubia de n. 1538, qui dedicatus est Apollini adiuncto quidem Aesculapio; minime dubia de n. 1539 posito ab Apollinis Maleatae sacerdote et de n. 1542, qui donatus est Apollinis sorori.

1534 N. 293. Tabula marmorea reperta secundum certum testimonium prope locum Χαρανί dictum. Integra ad dextram et infra; ad dextram (olim igitur etiam ad sinistram) lineae duae insculptae. A. 0,33. l. 0,44. cr. 0,05. — *Exscripsi.*

ΟΜΩΟΚΑΤΑΔ ...
.Α ΤΙΑΥΤΟΥΤΗΝΕΠΙΣΤΟΛΗ
.ΡΟΓΛΩΣΣΟΚΟΜΟΝ ΚΑΙΑΝΑΓΕΙ...
ΗΣΕΒΑΣΤΗ ΚΑΙΟΥΤΩΠΑΛΙΝΚΑΤΑΣΦ
ΕΙΜΕΤΑΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙΑΡΧΟΥΣΙ
ΟΥΣΤΩΝ ΥΠΑΤΟΙΣ ΜΑΡΚΩ Π Ο Ν Τ Ι Ω Λ Α Ι
ΠΑΣΤΟΡΙ ΚΑΤΑ ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΥΣ
ΤΗΣΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΤΟΠΡΩΤΟΝΕΙΣΤΗΝ
ΔΕΚΑΤΟΥΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΗ
ΗΝΔΙΑΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥΤΟΥΝΕ ΚΕΡΩΤΟΣ
ΜΑΣΕΥΧΟΜΑΙ

- - - - - - - - - ν]όμῳ ὁ κατα[δώσει(?)] δέ[τω(?)] - -
- - - - - - - - - δι]ά τι αὐτοῦ τὴν ἐπιστολ[ὴ]ν - - -
- - - - - - - - - δεῦ]ρο γλωττόκομον καὶ ἀνάγει[ν - -
- - - - - - - - - - - - η Σεβαστῇ κ(α)ὶ οὕτω πάλιν κατὰ σφ..
- - - - - - - - - - - - - - ει μεταπαραλαμβάνουσι ἄρχουσι
- - - - - - - - τοῦ Αὐ[γούστου. Ὑπάτοις Μάρκῳ Ποντίῳ Λαι-
λιανῷ, Αὔλῳ Ἰουνίῳ] Πάστορι κατὰ Ἐπιδαυρίους,
ἔτους τεσσαρακοστοῦ] τῆς θεοῦ Ἀδριανοῦ τὸ πρῶτον εἰς τὴν
Ἑλλάδα ἐπιδημίας, μηνὸς] δεκάτου τρισκαιδεκάτῃ.
Ἀπέσταλκα τὴν ἐπιστολ]ὴν διὰ Καλλιμάχου τοῦ Νε[ι]κέρωτος.
Ὑγιαίνειν ὑμᾶς εὔχομαι.

Epistola imperatoris Marci Aurelii data ad consules anni 163. De anno, quo divus Hadrianus primum in Graecia aderat, cf. n. 1406.

1535 Lapis, quem ex editoris relatione elucet fuisse in templi nostri ruinis.

E. D. Clarke, *Travels in various countries of Europe* pars II sect. II (1814) p. 624. (Boeckh, C. I. G. 1173.)

Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ο C Α Π	Ἀρτέμιδος, Ἀπ[όλλωνος.
Ο Τ Α Τ Ε Ι Λ Ι Ο C C Ω Ν	Σ]τατείλιος Σων-
Ε Ρ Α Π Ο Λ Η Α C Τ Ο C	ἱ]εραπολή[σ]ας τὸ [ε' ἔτος.

Restituit Boeckh, nisi quod emendavi et supplevi vs. 3 extr., quod si recte feci titulus exaratus est anno p. Chr. n. 128. Vs. 2 extr. conicias Σω[ίκου s. Συν[αύτα.

1536 «Basis» (potius ara) lapidis calcarii, a. 0,47. l. 0,47. cr. 0,38. Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1899, p. 19 n. 6.

Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Τ Ο C Λ Ε	Ἐπαφρόδειτος Λε-
Ω Ν Ι Δ Ο Υ Ι Ε Ρ Α Π Ο Λ Η	ωνίδου, ἱεραπολή-
C Α C Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Μ Α	σας Ἀπόλλωνι Μα-
Λ Ε Α Τ Α Τ Ο Μ Ε Ε Τ Ο C	λεάτᾳ τὸ με' ἔτος,
Τ Υ Χ Α Ι C	Τύχαις.

Anni p. Chr. n. 168. — Ad pluralem Τύχαι cf. τρισσαὶ Τύχαι Crinagorae, Anthol. Plan. 4, 40; *tria Fata* Vitruv. 3, 2, 2 (vide Zangemeister, *Hermes* 2, 469).

1537 »Basis« (potius ara), cuius quattuor latera non levigata. A. 0,46. l. 0,60. cr. 0,40. Littera Phi in versu quarto a. 0,075.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1899, p. 20 n. 8. Idem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 192 adnot. 3. — *Exscripsi ex ectypo*, quod debeo Cavvadiae.

ΑΡΤΕΜΙΔΙΜΟΥ
ΝΥΧΙΑ ΜΑΥΡ
ΤΡΥΦΩΝΟΔΙΟ
ΦΑΝΤΟΥ
ΟΤΟϘΒ
ΕΤΟϹ

Vs. 5 extr. IB Cavv.

Ἀρτέμιδι Μου-
νυχίᾳ Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος)
Τρύφων ὁ Διο-
φάντου,
ὁ τὸ ϘΒ'
ἔτος.

Anni p. Chr. n. 215. — Ad ὁ intellegendum ἱεραπολήσας, cf. n. 1535. 1536.

1538 N. 526. Stela lapidis calcarii, olim in Sanctae Annae aedicula. A. 0,65. l. 0,39. cr. 0,27.

Lyons, *Transactions of the Royal Society of Literature* 1847, p. 231. Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 146 *a*. (Kaibel, Epigr. Graeca 800. Cougny, Anthol. Palat. III 1 p. 33 n. 212. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 73.) Ex apographo suo iterum edidit Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1899, p. 22 n. 11. — *Exscripsi*.

ΦΟΙΒΩΑΚΕΙ
ΡΕΚΟΜΗΚΑΙ
ΥΙΕΙΒΩΜΟΝΕ
ΕΘΗΚΕΝΑΡΗ
ΤΗΡΜΑΙΩΡΑ
ΤΡΕΚΕΕϹϹΙΘΕΟΙϹ
ΕΤΟΥϹ ΡΠΓ

Var. lect. Vs. 6. 7 omittunt priores praeter Cavvadiam[2].

Φοίβῳ ἀκει|ρεκόμῃ καὶ | υἱεῖ βωμὸν (ἐ)|έθηκεν
ἀρη||τὴρ Μαῖωρ ἀ|τρεκέεσσι θεοῖς. |
ἔτους ρπγ'.

Anni p. Chr. n. 306.

1539 N. 529. Stela lapidis calcarii, infra ubi solo erat inmissa rudis, olim in Sanctae Annae aedicula. A. 0,63. l. 0,46. cr. 0,19.

Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 146 *b*. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3337.) Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 51. Iterum edidit Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1899, p. 23 n. 12. — *Exscripsi* et confeci ectypum.

ΟΙΕΡΕΥϹΤΟΥ
ΜΑΛΕΑΤΑΑΠΟΛ
ΛΩΝΟϹΚΑΙΘΕΩΝ
ΑΖΟϹΙΩΝΔΙΑΒΙΟΥ
ΑΥΞΗϹΙΑ ΠΟϹΙ
ΔΩΝΙΟϹΕΤΟΥϹ
ΡΠΔ

Ὁ ἱερεὺς τοῦ
Μαλεάτα Ἀπόλ-
λωνος καὶ θεῶν
Ἀζοσίων διὰ βίου,
Αὐξησίᾳ, Ποσι-
δώνιος, ἔτους
ρπδ'.

Var. lect. Vs. 4 ΑΖΕϹΙΩΝΔΑΜ.ΑϹ Fouc. Cavv.[1] || vs. 5 ΑΥΞΗϹΙΑϹΠ Fouc. Cavv.[1] || vs. 6 ΕΤΟϹ Fouc. Cavv.[1]

Anni p. Chr. n. 307. — Vs. 5 mire interpositum nomen deae, cui dedicatur.

1540 Περιρραντήριον, qualia supra n. 957 sq.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1899, p. 17.

ΕΥΑΡΧΙΔΑΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ

Εὐαρχίδας,
Ἀριστόδαμος.

»Τὸ σχῆμα τοῦ Χ δὲν εἶναι ἐντελῶς σταυροειδὲς ἀλλ' ἔχει τὰς κεραίας μικρὸν παραλληλούσας, κεῖται δηλ. μεταξὺ τοῦ + καὶ Χ« Cavvadias.

1541 »Basis« (potius ara) lapidis calcarii, iacens in area eadem, in qua reperti sunt n. 1547. 1548. A. 0,40. l. 0,35. cr. 0,40.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1899, p. 19 n. 7. Idem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 187 adnot. 10. — *Exscripsi ex ectypo*, quod debeo Cavvadiae benignitati.

ΙΙ Ε
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΧΡΗΣΤΗΡΙΟΥ

- - - - -
Ἀρτεμιδώρου
πυροφορήσας
Ἀπόλλωνος
Χρηστηρίου.

Pyrphororum dedicationes alias habes n. 1050 sq. 1542. 1544—1546.

1542 N. 528. Tabula lapidis calcarii, olim in Sanctae Annae aedicula. A. 0,57. l. 0,29. cr. 0,20.

Lyons, *Transactions of the Royal Society of Literature* 1847, p. 231. Conze, *Annali d'Instituto* 1861, p. 12. Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 147 *a*. (Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 87.) — *Exscripsi*.

///////////////////////
Τ Ι /////////////////// Υ
Π Ι Ο Ι ΟΙΗ
ΣΑΣΑΡΤΕ
ΜΙΔΙΕΝΟ
ΔΙΑ

[Ὁ δεῖνα
Τ[ιμοκ(?)ο]υ
π[υρ]ο[φ]ο[ρ]ή-
σας Ἀρτέ-
μιδι Ἐνο-
δίᾳ.

Var. lect. Priores dant versus modo ultimos duos, Foucart tres.
Vs. 3 vocem cuius residua in lapide sunt recte suppleverat Cavvadias.

1543 Basis rectangula.

Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 144 *a*. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3329. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 124. Idem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 178.)

ΛΑΤΟΥΣ

Λατοῦς.

1544 Basis lapidis calcarii reperta in area eadem, in qua n. 1547. 1548. A. 0,54. l. 0,56. cr. 0,32.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1899, p. 16 n. 4.

ΜΟ
ΘΕΟΣΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣΔΙΣ
ΚΑΤΑΤΟΕΞΗΣΑΝΕ
ΘΗΚΕΕΠΙΙΕΡΕΩΣΕΥ
ΤΥΧΟΥΤΟΥΕΥΤΥΧΟΥ

Μα[ύσαις Τειμό-
θεος Τειμοθέου,
πυροφορήσας δὶς
κατὰ τὸ ἑξῆς, ἀνέ-
θηκε ἐπὶ ἱερέως Εὐ-
τύχου τοῦ Εὐτύχου.

Vs. 1 supplevi nomen dearum, quas cultas esse consentaneum est in sacro Apollinis.

1545 Repertum in eodem aedificio in quo n. 1547. 1548.
Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 179 et 193 adnot. 9.

Ποτειδᾶνι
Σαλμωνίῳ Εὔ-
τυχος Διοδώ-
ρου πυροφορήσας.

1546 N. 527. Lapis calcarius, supra fractus, ad dextram laesus. Olim in Sanctae Annae aedicula. A. 0,94. l. 0,32. cr. 0,22.
Clarke, *Travels* pars II sect. II p. 626. (Boeckh, C. I. G. 1178.) Lyons, *Transactions of the Royal Society of Literature* 1847, p. 130. Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 144 *b*. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3327.) Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 59. — *Exscripsi.*

I
ΙΑΡΕ
ΦΑΩΝ
ΠΥΡΦΟΡΟ
ΑΝΕΘΗΚΑΙ

[Ὁ δεῖνα
ἱαρε[ύς,
Φάων
πυρφόρο[ς
ἀνέθηκα[ν.

Tertio a. Chr. n. saeculo certe non recentior. — Rationem tituli perspexit Foucart, qui recte dicit versum tertium integrum esse; sequitur enim spatium vacuum.

1547. 1548 In area domus Romanae servatae sunt pilae portae, in quarum ea quae spectatori est ad sinistram est titulus n. 1547, n. 1548 in pila dextra. A. 0,77. l. 0,36. cr. 0,46.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1899, p. 11 sq. n. 2 et 3. Idem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 179. — *Exscripsi ex ectypis*, quae debeo Cavvadiae insigni liberalitati.

1547
ΘΕΟΣ ΑΓΑΘΑ ΤΥΧΑ
ΣΚΑΝΑΙΕΡΕΩΣΑΡΧΙΜΗ
ΔΟΥΣ ΤΟΥΙΛΑΡΟΥΝΑ
ΚΟΡΟΥΠΑΡΑΜΟΝΗΣΤΗΣ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥΠΥΡΟΦΟ
ΡΟΥΙΛΑΡΟΥΤΟΥΑΡΧΙΜΗ
ΔΟΥΣ ΖΑΚΟΡΟΥΛΑΝΠΡΟ
ΤΥ ΧΗΣΝΑΥΦΥΛΑΚΩΝ
ΕΥΤΥΧΟΥϛΚΑΙΔΑΦΝΟΥ
ΙΕΡΕΩΣΑ ΜΕΝΟΙ ΞΕΤΕΙ
ΤΟΙΣΘΕΟΙΣΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ
ΜΕΝ

Θεός· Ἀγαθᾷ τύχᾳ.
Σκανὰ ἱερέως Ἀρχιμή-
δευς τοῦ Ἱλάρου, να-
κόρου Παραμόνης τῆς
Ἀβασκάντου, πυροφό-
ρου Ἱλάρου τοῦ Ἀρχιμή-
δευς, ζακόρου Λαμπρο-
τύχης, ναυφυλάκων
Εὐτύχου (τοῦ Εὐτύχου) καὶ Δάφνου·
ἱερεωσάμενοι ξʹ ἔτει
τοῖς θεοῖς εὐχαριστοῦ-
μεν.

1548
ΘΕΟΣ ΑΓΑΘΑ ΤΥΧΑ
ΧΑΙΡΕΣΚΑΝΑΙΕ
ΡΕΩΣΙΛΑΡΟΥΤΟΥ
ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣΝΑ
ΚΟΡΟΥΚΕΡΔΩΝΙ
ΔΟΣΔΙΟΙΙΥΣΙΟΥ
ΠΥΡΟΦΟΡΟΥΙΛΑ
ΡΟΥ . Υ .
ΕΤΟΥΣ Π Γ
ΕΥΤΥΧΩΣ

Θεός· Ἀγαθᾷ τύχᾳ·
χαῖρε. Σκανὰ ἱε-
ρέως Ἱλάρου τοῦ
Ἀρχιμήδευς, να-
κόρου Κερδωνί-
δος Διο[ν]υσίου,
πυροφόρου Ἱλά-
ρου [Ε]ὐ[τύχου].
Ἔτους πγʹ.
Εὐτυχῶς.

N. 1547 anni est p. Chr. n. 183, n. 1548 anni 206.
Docemur aedificium, ad quod pertinebant pilae nostrae, σκανά dictum et domicilium fuisse ministrorum sacrorum.
N. 1547. Diversa sunt munera νακόρου (vs. 3 sq.) et ζακόρου (vs. 7), ut recte statuit Thomas Magister p. 404: ζάκορος καὶ νεωκόρος διαφέρει. Quod pergit: ὁ γὰρ ζάκορος τιμιώτερόν τι ἦν νεωκόρου, difficile quidem est fidem derogare testimonio ceteroquin probato; tamen e titulis n. 1547—1549, in quibus omnibus νακόρος est primo post sacerdotem loco, ζάκορος tacetur excepto uno n. 1547, illum dixeris fuisse nobiliorem. In n. 1547 et νακόρου et ζακόρου, in n. 1548 νακόρου munere funguntur mulieres, incerta res in n. 1549. — Vs. 10 ἱερωσάμενοι praeter sacerdotem proprie dictum videmus comprehendere etiam magistratus sacros reliquos.
N. 1548 vs. 1 tertium Alpha correctum ex H. — Vs. 8 verisimillime supplevit nomen patris Cavvadias. Inter hunc et proximum versum intercidisse versum significat Cavvadias in transscriptione; mihi certum videtur vacuum fuisse spatium.

1549 N. 520. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim, fracta ad dextram et in parte postica. Olim inserta muro septentrionali aediculae Sanctae Annae. A. 0,18. l. 0,64. cr. 0,60.
Conze, *Annali d'Instituto* 1861, p. 12. Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 147 *b*. (Dittenberger, Sylloge² 561. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3359. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 77. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* p. 758.) Ex apographo suo Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1899, p. 21 n. 10 et Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 180. — *Exscripsi* et confeci ectypum.

ΘΕΟΣ ΑΓΑΘΑ ΤΥΧΑ
ΣΚΑΝΑΙΕΡΕΩΝΣΩΦΡ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΝΑΚΟΡΟΥΕΥ.
ΚΥΠΡΙΔΟΣΠΥΡΟΦΟΡΟΥ
. . . ΑΚΩΝ . ΑΡ . . ΟΝ .

Var. lect. Conscio, ut ipse cum in crepusculo lapidem exscripsisset erat suspicatus, parum bene successit res, itaque eius non enumero diversitates. — Vs. 2 extr. ΕΩΝΚ.. Fouc. || vs. 3 extr. ЄΥΚ Cavv., nihil post *νακόρου* Fouc. || vs. 4 in. ...ΧΑΡΙΔΟϹ Fouc. Mecum congruit Cavvadias. — In fine ΥЄ Cavv., nihil post ΟΥ Fouc. || vs. 5 Foucarto nihil certi erat conspicuum. ......ΑΚΩΝ////// (nihil amplius) Cavv., quod esse vult *ναυφυλ]άκων*.

Θεός· Ἀγαθᾶ τύχα.
Σκανὰ ἱερέων· Σώφρ-
Διονυσίου νακόρου, Εὐθα[λλ- s. Εὐθά[ρτευς
Κύπριδος πυροφόρου, [Ε-
5 ..... Λ]άκωνο[ς] ἀρ[τοκ]όπο[υ.

Non dubium est quin lapis oriundus sit ex aedificio eodem, e quo n. 1535. 1536.

Interpungit Cavvadias: *Σκανὰ ἱερέων Σωφρ-- | Διονυσίου, νακόρου Εὐκ-- | Κύπριδος, πυροφόρου Ε--*, sed id teneri non potest post meam versus ultimi lectionem, e qua patet postpositas fuisse munerum appellationes. Manifesto igitur voci *ἱερέων* (vs. 2) idem est sensus atque vocabulo *ἱερατευόμενοι* in n. 1547 vs. 10, ut complectatur etiam ministros minores.

Negotium *ἀρτοκόπου*, quam vocem recte restituisse mihi videor vs. 5, datum erat ut conficeret panes sacros, de quibus conferendus est Pollux 6, 75.

PARS VNDECIMA.

TITVLI SPVRII VEL SVSPECTI.

AEGINA.

1550 Figura fictilis repraesentans mulierem sedentem (Cererem?), quae in capite gerit modium. Olim possidebat F. Lenormant, nunc museum Britannicum.

De Witte, *Gazette des beaux arts* 1866 II p. 114. (Gerhard, *Archäol. Zeitg.* 24, 1866, p. 293*.) F. Lenormant, Mus. Rhen. 22, 1867, p. 290 n. 278. Idem, *Archäol. Zeitg.* 25, 1867, tab. 228 n. 3, p. 122. (Röhl, Inscr. antiq. 3.) F. Lenormant, *Revue archéol.* 1882 I p. 306. Newton, *Guide to the 2d. vase room* (1878) II p. 19 n. 152. Cf. eundem apud Röhl, *Hermes* 17, 1882, p. 464.

In arcu sellae iuxta deae caput de Witte satis clare cernere sibi visus erat:

I A
K E

et praeterea umbras litterarum aliarum; conici posse »*avec quelque probabilité*« haec superesse de Μελία (s. Λαμία, Δαμία, cet.) ἀνέθηκε. In commentatione sua seorsum expressa, quam paulo post amicis distribuisse credendus est de Witte (cf. Röhl, *Hermes* 18, 1883, p. 98), ita mutavit sententiam, ut satis clare se agnovisse diceret litteras septem vel octo: EΛIA - ΘEKE, conici posse »*avec toute vraisemblance*« Μελια (s. Δελια, Πελια) ἀνέθηκε. In qua coniecturae prioris confirmatione partes habuisse ducendus est Lenormant, quocum de Witte tantam familiaritatem inire non aspernatus est, ut multos post annos aetate quidem valde provecta adduci posset, ut eum dicens »*my learned collegue and friend*« honestum nomen suum subscriberet commentariolo inserto diario *Academy* d. 9 m. Sept. a. 1882, quo repetitis verbis libelli seorsum expressi tamquam si in ipso diario *Gazette archéol.* data fuissent Röhl (quem conferas loco modo laudato) falso ea laudavisse argueretur. Certe Lenormant a. 1867 ipse in ephemeride archaeologica Germanica edens imaginem figurae titulum sic designandum curavit:

Ɛ Ⱶ I A
Θ E K E

Newton extare quidem sine dubio censuit residua litterarum ectyparum, sed nullam posse legi; Murrayio, ut anno 1897 comiter mihi scripsit, constat falsam esse scripturae speciem, defluxisse enim album sellae colorem et effecisse lineas fortuitas. Quae cum exhibeant colorem plane eundem atque sella, si fuissent litterae, has non discerni potuisse; necessario adhibendum fuisse colorem diversum, sic ut vicinum sellae anthemium colore rubro sit distinctum. Quibus argumentis rem expedivisse dixeris virum clarissimum; accedit quod mira est prisca aetate scriptura opere anaglypho effecta.

1551 In fragmine cymatii oriundi e cella templi.

F. Lenormant, *Annali d. Inst.* 1829, p. 342. *Expédition de Morée* III tab. 62, p. 61 n. 10. Ross, *Kunstblatt* 1837, p. 321 = *Archäol. Aufsätze* I 241. (Boeckh, C. I. G. II 2138*b* et Addenda p. 1011. Leake, Peloponnesiaca 273.)

Δ I I Π A N Ɛ Λ Λ H N I Ω I
Γ A

Ross se cum Gerhardio vidisse refert lapidem neque ullum temporis punctum dubitavisse, quin inscriptio adulterata esset, idque quidem ineptissime. Esse cur credat Gropium aliosque effossionum socios eam ioci causa exaravisse, ut Guilelmum Gellium in errorem inducerent, postea cum titulus multas in Europa movisset disputationes veritos eos esse rem patefacere. Repererunt lapidem Bavarii in effossionibus a. 1901 a se institutis (vide Furtwängler, Acta acad. Monac. 1901 p. 367).

1552 In fragmentis duobus repertis in ruinis templi.

Expédition de Morée III p. 61 n. 11.

Λ A N I O

Id restare de Ζεὺς Πανελ]λάνιο[ς neque minus fictum esse quam titulum praecedentem statim conicias, et revera Welcker, *Tagebuch einer griechischen Reise* I, 104, narrat Broendstedium cum aliis fabricavisse titulum quendam, quo Stackelbergium fallerent; versum ultimum fuisse:

T H Σ H I Ξ Ɛ Y Σ Π A N Ɛ Λ Λ A N I O Σ

CORINTHIA.

1553 Speculum aeneum rotundum repertum *Corinthi* in sepulcro. Ornatum est circulis duplicibus quattuor; in intervallo inter circulum secundum et tertium interiecto est titulus; fines linearum rectarum instructi sunt punctis. Asservatur in museo Atheniensi n. 7699.

Pervanoglu, *Archäol. Zeitg.* 24, 1866, p. 174*. (Foucart in additamentis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 87*b*.) Dumont, *Monuments Grecs publiés par l'association des études Grecques* I, 2 p. 26. Mylonas, *Ἑλληνικὰ κάτοπτρα* (1876) n. 36. Ridder, *Catalogue des bronzes de la société archéologique d'Athènes* p. 104 n. 527. — *Exscripsi.*

Σ Ι Μ Ο Ν Θ Ε Ο Ι Σ Σ Ω Τ Η Ρ Ι Ο Ι Σ

Quam minime e forma litterarum et e modo insculpendi dubium est, quin inscriptio adulterata sit in speculo genuino.

1554 »Tabula marmorea pollices III alta, semipedem et semunciam lata, in Museo Kempiano. Ed. Ainsworth. Monum. vetustat. Kemp. p. 39, et ex schedis praesidis Mazaugues Murat. T. IV. p. MCMXC. 6. Nos damus ex Ainsworthe« Boeckh, C. I. G. 1105*b*.

Ο C Τ Ι Λ Ι Ο C . Μ Α Ρ Κ Ε
Λ Λ Ο C . Ο Ι Ε Ρ Ε Υ C
Τ Ο Υ . Α Ν Τ Ι Ν Ο Θ

»Ὀττίλιος Μάρκελλος ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀντινόου. Eadem inscriptio est in nummis Corinthiis in adversa parte, et continuatur in aversa verbis ἀνέθηκε τοῖς Ἀχαιοῖς, vel ἀνέθηκε. Καρωθίων. Vide Eckhel. D. N. T. VI. p. 582. Igitur titulus, si genuinus, est Corinthius. Sed quum ex Kempiannis lapidibus haud pauci ficti sint et aliunde quidem transscripti, non dubito hunc quoque titulum ex nummi inscriptione in lapidem coniectum esse« Boeckh.

1555 »Fragmentum *Corinthi* repertum. Descripsi anno 1863 Novae Corinthi.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 394 n. 242. (Le Bas-Foucart II 89*b*.)

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Κ Α Ι Σ Α Ρ Α Τ Ρ Α Ι Α Ν Ο Ν
Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Ν Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Ν Ο Λ Υ Μ Π Ι Ο Ν

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραϊανὸν
Ἀδριανὸν Σεβαστὸν Ὀλύμπιον.

Suspectum sicut pars titulorum sequentium propter solum editorem. Certe lapidum omnium, quos in huius voluminis provincia se vidisse contendit, neque ego neque alius ullum reperit, excepto uno n. 854 et vel hunc non legit sed interpolavit editionem priorem.

1556 »In basi marmorea *Corinthi* reperta. Descripsi anno 1863 intra domum privatam Novae Corinthi.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 394 n. 241.

Τ Ι Τ Ο Ν Φ Λ Α Β Ι Ο Ν
Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ο Ν Ο Ι Γ Ο
Ν Ε Ι Σ

Τίτον Φλάβιον
Νίκανδρον οἱ γονεῖς.

Indicare solent qui titulos tales ponunt nomina sua.

1557 »*Corinthi*, in ruderibus domus veteris urbis.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 515 n. 320.

Γ Β Ι Β Ο Υ Λ
Π Α Τ Ρ Ι Α Ν

Suppleri haec vult editor: Γ. Βιβούλ[λιος - -] πατρὶ ἀν[έθηκεν. Mira est dedicatio oblata patri. Nomen Βιβούλλιος plus semel in Corpore Inscriptionum inveniri potuit.

1558 »In stela marmorea penes demarchum vici Σοφικὸ dicti. Descripsi anno 1859.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 394 n. 243. (Le Bas-Foucart II 156*b*.)

Δ Α Μ Ο Κ Λ Η Σ — Δαμοκλῆς.

1559 »*Sophici*, in ecclesia Beatae Virginis. Descripsi anno 1859.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 394 n. 244. (Le Bas-Foucart II 156*a*.)

Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ο Σ
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι
Ε Υ Χ Η Ν

Ἀρτεμίδωρος
Ἀπόλλωνι
εὐχήν.

1560 »*Sophici*, in stela marmorea. Descripsi anno 1859.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 394 n. 245. (Le Bas-Foucart II 150*c*.)

Ε Ν Υ Ω Ξ Α Ν Θ Ι Α

Vix est qui Lenormantio credat Ἐνυὼ nomen gessisse mulierem humanam.

1561 »*Oenoe*, in stela marmorea. Descripsi anno 1860.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 393 n. 240. (Le Bas-Foucart II 84*a*.)

Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ο Τ Ο Σ — Ἀπολλόδοτος.

NEMEA.

1562 »Nemeae, in altari exiguo.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 516 n. 328. (Le Bas-Foucart II 143*b*.)

Δ Ι Ι Σ Ω Τ Η Ρ Ι
Ε Ρ Ε Ν Ν Ι Ο Σ
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν

Διὶ Σωτῆρι
Ἐρέννιος
ἀνέθηκεν.

Ἐρέννιος nomen peti potuit e Corpore Inscriptionum, ubi non rarum.

1563 »Nemeae, in parva ecclesia prope templum Iovis.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 516 n. 329.

Ρ Α Τ Ι Ο Ν	Ι Σ Θ Μ	παγκ]ράτιον	Ἰσθμ[ια
Η Ν	Α Σ Π Ι	πάλ]ην	Ἀσπί[δα τὰν ἐξ Ἄργευς.

Revera prope templum Nemeaeum est parva ecclesia, ad quam construendam adhibiti sunt lapides antiqui iique inscriptionibus instructi (cf. n. 484—488). Tamen de titulo non spoponderim. Certe emendare volui quod scripsit Lenormant: Ἀσπί[ς ἐν Ἄργει.

ARGI.

1564 »Argis, in lapide quadrato.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 515 n. 323. (Le Bas-Foucart II 128*a*. Röhl, Inscr. antiq. 43. Roberts, *Introd. to Greek epigraphy* 82.)

Μ Ε Ͱ Α Ν Θ Ι Ο Σ — Μελάνθιος.

1565 »Argis, in fragmento basis marmoreae quadratae.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 515 n. 324. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3289.)

Ε Υ Σ Ε Β Ε Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Α
Κ Α Ι Σ Ω Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Α Σ Κ Α
Ι Τ Α Σ Ε Ι Σ Τ Α Ν Π Ο Λ Ι Ν
Α Ρ Ε Τ Α Σ

εὐσεβείας ἕνεκα
καὶ σωφροσύνας κα-
ὶ τᾶς εἰς τὰν πόλιν
ἀρετᾶς.

Divisiones diphthongorum qualis κα/ί vs. 2. 3 revera occurrunt in regionum vicinarum inscriptionibus (cf. adnotata ad n. 823, p. 165 col. II). Sed nihil refert, utrum genuinus an falsus sit titulus.

1566 »Argis, in parva stela marmorea.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 516 n. 325. (Le Bas-Foucart II 139*b*.)

Κ Λ Υ Τ Ε — Κλύτε,
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

1567 »Argis, in stela marmorea.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 516 n. 326. (Le Bas-Foucart II 139*a*. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3308.)

Α Γ Α Σ Τ Ι Π Π Ε
Χ Ρ Η Σ Τ Ε Χ Α Ι Ρ Ε

Recte Foucart »*ce nom est peut-être une erreur pour* Ἀγάσιππε«: fefellit falsarium memoria.

1568 »Argis, in parva tabula marmorea.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 516 n. 327. (Le Bas-Foucart II 139*c*.)

Ξ Α Ν Θ Η — Ξάνθη
Χ Ρ Η Σ Τ Η — χρηστή.

NAVPLIA.

1569 »Naupliae, in marmore ex templo quodam antiquo, quod temporibus christianis inserviit usui sepulcri.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 515 n. 322.

Θ Є Ο Δ Ο Υ Λ Ο Υ
Μ Є Μ Ο Ρ Ι Ο Ν

Unica fuerit memoria de templo antiquo Naupliae in usum sepulcralem transformato.

»Barbarum μεμόριον ... invenitur iam in titulo Corinthio apud Rossium, Inscr. graec. I 62 [huius operis n. 405].« Lenormant, ipse exemplum indicans quo in titulo fingendo usus est.

1570 »Naupliae, in columella e lapide calcario.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 515 n. 321. (Le Bas-Foucart II 143*a*.)

Α Θ Η Ν Ι Ω Ν
Ἀθηνίων

TROEZEN.

1571 »Troezene in basi marmorea. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 396 n. 251. (Le Bas-Foucart II 157*b*.)

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Κ Α Ι C Α Ρ Α
Λ C Є Π Τ Ι Μ Ι Ο Ν C Є Β Η Ρ Ο Ν C Є
Β Α C Τ Ο Ν Π Є Ρ Τ Ι Ν Α Κ Α Α Ρ Α
Β Ι Κ Ο Ν Π Α Ρ Θ Ι Κ Ο Ν Α Δ Ι Α Β Η
Ν Ι Κ Ο Ν Є Υ Τ Υ Χ Η Η Π Ο Λ Ι C
Є Π Ι C Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Υ Μ Α Υ Ρ Η
Λ Ι Ο Υ Τ Ο Υ C Ω Λ Ω Ν Ο C

Exemplum praebuit titulus Troezenius n. 793. Non bene cessit orthographia vocis ultimae Σόλωνος.

CALAVRIA.

1572 »In monasterio beatae virginis insulae Calauriae. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 395 n. 248.

Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω Ν Ι Ε	Ποσειδώνιε
Χ Ρ Η Σ Τ Ε	χρηστὲ
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

1573 »In insulae Calauriae oppido Poro. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 395 n. 249.

Μ Α Ρ Κ Ε
Ο Υ Ω Λ Ο Υ Σ Ι Ε
Ρ Ω Μ Α Ι Ε
Χ Ρ Η Σ Τ Ε
Χ Α Ι Ρ Ε

Arguit falsarium Ω in nomine gentili pro Ο scriptum.

1574 »Ibidem [ubi n. 1573]. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 396 n. 250.

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ε	Διονύσιε
Κ Α Ι Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ε	καὶ Πλούταρχε
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ	Διονυσίου
Χ Ρ Η Σ Τ Ο Ι	χρηστοὶ
Χ Α Ι Ρ Ε Τ Ε	χαίρετε.

METHANA.

1575 »*J'ai copié cette inscription en 1859, à Methana dans l'Argolide, sur un grand autel carré en marbre blanc, renversé au milieu des vignes auprès du rivage de la mer. La forme des lettres dénote l'époque impériale romaine.*«
F. Lenormant, *Revue archéol.* 1864 I p. 66. (Le Bas-Foucart II 159*g*.)

Δ Ι Ο Σ	Διὸς
Α Π Ο Β Α Τ Η	Ἀποβατη-
Ρ Ι Ο Υ	ρίου.

Laudans Arrian. anab. 1, 11, 7 Lenormant verisimillime prodit exemplum suum.

1576 »Methanae in stela marmorea. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 395 n. 247. (Le Bas-Foucart II 159*b*. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3376.)

Ε Υ Δ Α Μ Ο Σ Κ Υ Λ Λ Ι Α

Procreavit verba versus secundus tituli Argivi n. 618 (C. I. G. 1120) Εὔκριτος Κυλλία, immo parva nominis prioris mutatio labore quam minimo est facta; Εὔδαμος enim hauriri poterat ex eiusdem tituli versu septimo.

EPIDAVRVS.

1577 »Epidauri, prope acropolin. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 396 n. 252.

Α Σ Κ Λ Η
Κ Λ Α Υ Δ Ι
Υ Π Ε Ρ Τ

Supplementum addit Lenormant: Ἀσκλη[πιῷ καὶ Ὑγιείᾳ] Κλαύδ[ιος --] ὑπὲρ τ---. Sed in urbe Epidauro, e qua necessario oriundus est titulus »prope acropolin« repertus, vix collocatae erant diis medicis dedicationes; melius igitur scripsisset vir honestus e. g. Ἀσκλη[πιάδης], | Κλαυδί[α εὐχὴν] | ὑπὲρ τ[ῶν τέκνων]. Sed verisimillime nusquam repertus est titulus.

1578 »Epidauri, in fragmento basis marmoreae. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 397 n. 154*a*. (Le Bas-Foucart II 154*a*.)

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Κ Α Ι Σ Α Ρ Α Μ
Ο Υ Λ Π Ι Ο Ν Ν Ε Ρ Ο Υ Α Ν Τ Ρ Α Ι Α Ν

Infausto die imperatori Traiano nomen Ulpio indidit tituli auctor.

1579 »Epidauri, in basi marmorea. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 396 n. 253. (Le Bas-Foucart II 152*a*.)

Α Π Ο Λ Ι Σ Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Ν Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Ν Φ Ι Λ Ο Ξ Ε
Ν Ο Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Υ Σ Α Ν
Τ Α Κ Α Ι Τ Ρ Ι Σ Ν Ο Μ Ο Θ Ε Τ Η Σ Α Ν Τ Α

Pro miro ἀριστοπολειτεύσαντα debebat ἄριστα πολιτευσάμενον, parum diligenter contemplatus exemplum suum, quod praebebat titulus Epidaurius n. 1444 olim a patre suo de lapide exscriptus. Quod ibidem est δὶς ἀγωνοθετήσαντα infeliciter mutavit in τρὶς νομοθετήσαντα, munus enim νομοθέτου in tanta inscriptionum Epidauriarum multitudine frustra quaeras.

PARS DVODECIMA.

TITVLORVM INCREMENTVM.

I. AEGINA.

1580 Fragmenta contigua quattuor tabulae e lapide calcario factae reperta a. 1901, primum ante templi servati medium latus meridionale, reliqua in muro interiore fulciente aggerem a templo ad orientem constructum. A. 0,25. l. 1,60. cr. 0,09. Litterae altae 0,06.

Furtwängler, *Berl. philol. Wochenschr.* 1901 p. 1001. Idem, Acta acad. Monac. 1901 p. 371 sq. M. Fränkel, Mus. Rhen. 57, 152. Imago ad octavam partem redacta delineata est ex ectypo chartaceo, quod insigni benignitate mihi transmisit Furtwängler.

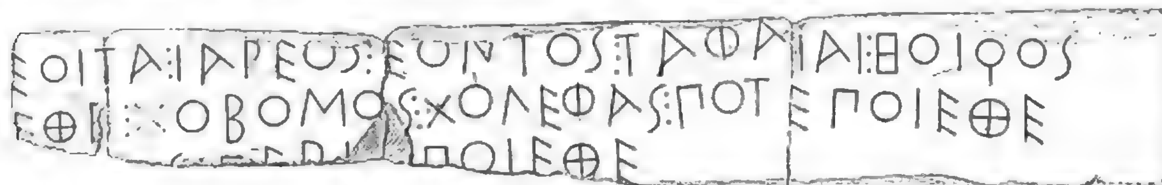

Var. lect. Vs. 2 X, quod deest in Furtwaengleri imagine, ipse addidit *Berl. philol. Wochenschr.* 1901 p. 1088. — Vs. 3 in. residuum litterae Sigma addidi ex ectypo.

Τοῦ δεῖνος Κλ]εοίτα ἰαρέος ἐόντος τἀφαίαι ὁ οἶϙος
ἐποιέθε χὠ βωμὸς χὠλέφας ποτεποιέθε
χὠ περίβολο]ς περ[ι]εποιέθε.

Dissertatione laudata probavisse mihi videor verbum οἶϙος non, ut credidit Furtwängler, designare templum, sed aediculam iuxta templum collocatam atque cultam quidem esse Aphaeam in Dianae sacro (cf. Antonin. Liberalis 40), ad quod totum titulum esse referendum: Dianae constructam esse novam aram (vs. 2) itemque ebore ornatum esse eius templum, idque fortasse portam, sic ut factum esset in templo Aesculapii Epidaurio (vide n. 1461 vs. 65).

Exordia versuum constitui; in versu primo nomen viri, quod quidem ipsius sacerdotis credidit esse, supplevit Furtwängler.

1581 Fragmentum repertum a templo ad meridiem, a. 0,15. l. 0,17. Materia itemque fere crassitudo convenit cum n. 1580, sed litterae paulo maiores et paulo magis remotae a margine servato superiore. — *Exscripsi* ex ectypo comiter suppeditato a Furtwaenglero.

1582 Fragmenta contigua duo tabulae mensae e lapide calcario molli et diverso a n. 1580, 1581 fabricatae, quae ad immolandum instructa est cavatione non profunda. Reperta sunt a templo inter meridiem et orientem. L. 0,50. cr. 0,075. Titulus in margine tabulae exteriore.

Furtwängler, *Berl. philol. Wochenschr.* 1901 p. 1002. Idem, Acta acad. Monac. 1901 p. 370 (utroque loco litteris minusculis). Cf. Meister, *Berl. philol. Wochenschr.* 1901 p. 1088. Imago reddens quintam magnitudinis partem delineata est ex ectypo transmisso a Furtwaenglero.

Ὁ δεῖνα ἀ[νέ]θηκε τἀφαί(αι) Ὀχ[ίαυ](?).

Facile inducimur, ut multo antiquiorem credamus titulum quam n. 1580, sed non nimis antiquum esse nostrum arguit Theta instructum puncto: falsa diversae aetatis species orta est diversa lapicidarum diligentia; alterius enim scriptura pulcherrima et sollertissima, nostri valde neglegenter exarata. Suo igitur iure censet Furtwängler proclivi errore αι semel modo scriptum esse; Wilamowitz (apud Furtw.) breviorem fuisse putat nominis divini formam. Meister contractam Ἀφᾶ. — Verba conatus sum restituere; minus verisimile fuerit Ἀ[νέ]θηκε τἀφαί(αι) Ὀχ[εας].

1583 Fragmentum tabulae plane aequalis atque n. 1582 et eiusdem crassitudinis, repertum in ruinis inter meridiem et orientem sitis. Servatus est tabulae angulus dexter. Imago delineata e Furtwaengleri ectypo reddit quartam magnitudinis partem.

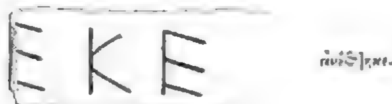

ἀνέθ]εκε.

1584 Fragmenta duo marginis pelvis e marmore Pario factae, reperta in ruinis a templo inter meridiem et orientem sitis. *a* a. 0,06. l. 0,10. Littera Alpha a. 0,06; altera 0,02. Memorat Furtwängler, Acta acad. Monac. 1901 p. 370. — *b* tam detritum ut vix discernantur umbrae litterarum. — Debeo Furtwaenglero fragmenti *a* ectypum, fragmenti *b* apographum.

Ἀφ[αίαι.

1585 Fragmentum e lapide calcario factum, ut videtur pilae rectangulae fulcientis donarium. Repertum a templo inter meridiem et orientem. Imago ad quartam partem est redacta ex ectypo debito benignitati Furtwaengleri, qui memorat titulum in Actis acad. Monac. 1901 p. 370.

Ἀφ[αία[ι
Δ]ιομήδη[ς.

1586 Fragmentum marmoris Parii, ut videtur de basi. Apographum comiter misit Furtwängler.

-σος.

1587 Fragmentum baseos factae e marmore Pario, repertum a templo inter meridiem et orientem, a. 0,16. l. 0,21. In summo latere residuum foraminis, ut videtur ad inmittendum pedem statuae. Litterae pulchrae et aequales a. 0,015. *Exscripsi* ex ectypo, quod debeo Furtwaenglero.

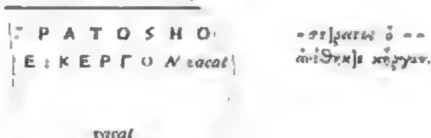

-στ]ρατος ὁ --
ἀνέθηκ]ε Ἔργων.

In fine versus prioris indicatum fuerit -strati munus. Alter dedicantium audiebat Ἔργων, quod nomen sicut οἶδος in titulo n. 1580, Διομήδης n. 1585 docet, iam prisca aetate Aeginae evanuisse litteram Vau.

1588 Stela fabricata e marmore Pentelico, fracta in partes duas, quae antiquo tempore inaedificatae ductui aquarum sito ab urbe inter septentriones et orientem repertae sunt aestate a. 1901. A. 0,65. l. 0,25. Scriptura inaequalis et partim conferta, a. ca. 0,01.

Furtwängler, *Berl. philol. Wochenschr.* 1901 p. 1597 litteris minusculis. — *Exscripsi* ex ectypo, quod debeo insigni Furtwaengleri humanitati.

Θ Ε Ο Ι
Ε Ν Τ Ο Ι Τ Ε Σ Μ Ν Ι Α Σ Ο Υ Μ Ι Α Τ Ε Ρ
//Λ Χ Α Λ Κ Α Λ Υ Χ Ν Ε Ι Ο Ν Χ Λ Λ Κ Ο Ν Η Ε Ν
Κ Ρ Α Τ Ρ Ε Ρ Χ Α Λ Κ Ο Σ Η Ε Ι Β Α Ι Σ
Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ρ Ο Σ Σ Ι Δ Ε Ρ Λ Κ Α Ν Ο Ν
Χ Α Λ Κ Ο Ν Η Ε Ν Α Γ Λ Λ Μ Α Ε Π Ι Τ Ε Σ
Τ Ρ Α Π Ε Ζ Ε Σ Κ Υ Φ Α Ρ Ι Σ Ι Ν Ο Ν Η Ε Ν
Μ Ι Κ Ρ Ο Ν Α Γ Λ Λ Μ Α Τ Ε Σ Μ Ν Ι Α Σ
Ε Ν Γ Ο Ι Η Υ Π Ι Σ Θ Ο Λ Ο Μ Ο Ι Α Γ Α
Μ Α Τ Ο Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Η Ε Ν Π Ε Ρ Ο Ν
Λ Ι Σ Ι Δ Ε Ρ Α Ι Ε Ι Κ Ο Σ Ι Κ Α Ι Β Κ Α Τ
Ο Ν Π Α Ρ Α Τ Ο Σ Π Ε Γ Λ Ο Σ Π Ε Ρ///
Ν Α Ι Σ Ι Δ Ε Ρ Α Ι Π Ε Ν Τ Ε Λ Λ Μ///
Τ Α Π Ε Ρ Ο Ν Ο Ν Σ Ι Δ Ε Ρ Ο Ν Η Ε Ν
Β Α Θ Ρ Ο Ξ Υ/Ι Ν Ο Δ Υ Ο Μ Α Ι Ρ Ο
Κ Α Ν Α Σ Ο Ι Κ Ι Ν Α Η Ε Ν Ν Ε Λ Λ Ο
Ε Τ Ι Ο Ν Χ Λ Λ Κ Ο Ν Τ Ε Τ Ρ Ε Μ Ε Ν Ε
///Ο Γ Ν Π Α Ι Α Γ Ρ Ι Σ Χ Α Λ Κ Ε Τ Ε Τ Ρ Ε
Μ Ε Ν Ε Μ Ι Λ Λ Σ Π Ι Σ Ε Ρ Ι Χ Λ Λ Κ Ο
Σ Μ Ι Λ Λ Σ Π Ι Σ Α Γ Υ Λ Γ Μ Ι Α Ο Ο
Ρ Α Ξ Χ Λ Λ Ι Ο Σ Ι Ι Λ Ι Α Σ Π Ι Δ Ι Κ Ε
Χ Λ Λ Κ Ε Μ Ι Α Φ Ι Α Λ Λ Ι Σ Α Κ Α Ι
Τ Ρ Ι Σ Π Ι Ν Α Ι Χ Λ Λ Κ Ο Σ Ι Ι Λ Ι Ρ Ο Λ
Λ Λ Ι Α - Υ Ο Κ Ε Ρ Υ Κ Ε Ο Ν Σ Ι Δ Ε Ρ Ο
Ν Η Ε Ν Π Ε Λ Ε Κ Υ Ι Ν Ο Σ Λ Λ Ι Ο Σ Η Ε Ι
Ι Σ Ι Ο Ν Τ Ι Η Υ Π Ε Ρ Τ Ε Σ Ε Ι Ο Δ Ο
Π Ε Ρ Ο Ν Α Ι Π Ι Κ Ο Σ Ι Δ Υ Ο Σ Ι Δ Ι Ρ Α
Ν Τ Ο Π Τ Ε Σ Α Υ Ξ Ε Σ Ι Α Σ Α Υ
Ι Ο Ν Χ Α Λ Κ Ο Ν Η Ε Ν Θ Υ Μ Ι Α Τ
Ο Χ Λ Λ Κ Ο Λ Υ Ο Τ Ο Υ Τ Ο Ι Ο Υ Ι
Ε Σ Τ Ι Ν Τ Λ Λ Ν Ο Θ Ρ Ο Ν Ο Ι Λ
Ξ Υ Λ Ι Ν Ο Ι Β Λ Θ Ρ Ο Ν Ο Ρ Ο Ν Ο Ι Ι Ι
Κ Λ Ν Ο Ν Χ Λ Λ Κ Ο Ν Μ Ι Κ Ρ Ο Ν Α Γ Α
Μ Λ Λ Υ Ξ Ε Σ Ι Α Σ Η Ε Ν Α Γ Λ Λ Μ
Α Τ Ι Ο Ν Μ Ι Κ Ρ Ο Ν Π Ε Ρ Ο Ν Λ Ι
Σ Ι Δ Ε Ρ Α Ι Η Ε Κ Α Τ Ο Ν Ο Γ Δ Ο
Ε Κ Ο Ν Τ Α Γ Α Ρ Ξ Ε Σ Ι Ο Ν Χ Λ Λ Κ Ο
Ν Μ Ι Κ Ρ Ο Ν Η Ε Ν Θ Ο Ρ Ν Ξ Χ Λ Λ Ο Σ
Ι Ι Ε Ι Λ Σ Π Ι Σ Λ Ε Υ Κ Ε Μ Ι Α Φ Ι Α Λ Λ Ι
Χ Λ Λ Κ Α Ι Τ Ρ Ι Σ Κ Α Ι Δ Ε Κ Α Π Ε Ρ Ο
Ν Α Ι Π Ρ Ο Τ Ε Ι Π Ε Γ Λ Ο Ι Σ Ι Δ Ε Ρ Α Ι
Η Ο Κ Τ Ο Κ Λ Λ Μ Λ Ι Α Π Ε Ρ Ο Ν Ο Ν
Π Ε Ν Τ Ε Σ Ι Δ Ε Ρ Α Κ Ι Β Ο Τ Ο Σ Ξ Υ Λ Ι
Ν Ε Μ Ι Λ Β Α Θ Ρ Ο Ν Α Λ Κ Ρ Ο Ν
Η Ε Ν Ξ Υ Λ Ι Ν Ο Ν

Θεοί.
Ἐν τῶι τῆς Μνίας· Συμματήρ-
ι]α χαλκᾶ. λυχνεῖον χαλκοῦν [·]έν.
κρατ(ῆ)ρ χαλκοῦς εἷ(ς). Βά[τ]ρα
5 τοῦ κρατῆρος σιδηρᾶ. κανοῦν

χαλκοῦν ἕν. ἄγαλμα ἐπὶ τῆς
τραπέζης κυφαρίσ(τ)ινον ἕν.
μικρὸν ἄγ(αλ)μα τῆς Μνίας.
Ἐν [τ]ῶι ὑπαιτ[θ]έ[δ]ωμωι· ἄγα[λ]-
μα τοῦ Διονύσου ἕν. περόν-
αι σιδηραῖ [ε]ἴκοσι καὶ (ἑ)κατ-
όν. Παρὰ τοὺς πέπλους· περ[ό]-
ναι σιδηραῖ πέντε. [κ]λάμ[α]-
τα περονῶν σιδηρῶν ἕ[ξ].
Θᾶτρω ξυ[λ]ίνω δύο κα[κ]ρύ-
κωτὼ σ[χ]οίνινα ἐνιά. λου-
τήριον χαλκοῦν τετρωμένο-
ν] [ἕ]ν. πα[ν]ηγυρὶς χαλκῆ τετρω-
μένη μία. ἀσπὶς ἐπίχαλκο-
ς μία. ἀσπὶς λ[ε]υκ[ή] μία. θώ-
ραξ χαλ[κ]οῦς [ε]ἷ(ς). ἀσπιδί(σ)κη
χαλκ[ῆ] μία. φιάλαι [χα]λκαῖ
τρεῖς. σίκυ[ξ] χαλκοῦς [ε]ἷ(ς). ῥόα
χ[αλ]κ[ῆ] δύο. κηρίνεον σιδηροῦ-
ν [ἕ]ν. πελεκῖνος [χ]αλ[κ]οῦς εἷ(ς).
ε[ἴ]κοσι ὑπὲρ [τ]ῆς ε[ὐ]τ[ό]δου
περόναι (ε)ἴκοσι δύο σιδ[η]ρα[ῖ].
Ἐ[ν] τῶι [τ]ῆς Αὐξησίας· λυ[χν]-
ίον χαλκοῦν ἕν. θυμιατ[ήρι]-
ον χαλκοῦ [δ]ύο· τούτο(ν) ἐθυ[κυφ]ῆ
ἔστω τὸ ἀ[ν]. θρόνοι δ[ύ]ω
ξύλινοι. Θᾶτρον θρόνου [ἕν].
κανοῦν χαλκοῦν μικρόν. ἄγα[λ]-
μα Αὐξησίας ἕν. ἀγαλμ-
άτιον μικρόν. περόναι
σιδηρα[ῖ] ἑκατὸν ὀγδο-
ήκοντα. κηρύκειον χαλκοῦ-
ν μικρὸν ἕν. θώραξ χαλ[κ]οῦς
εἷ(ς). ἀσπὶς λευκὴ μία. φιάλαι
χαλκαῖ τρισκαίδεκα. περό-
ναι πρῶται πέπλων σιδηραῖ
ἑπτά. κλάμα[τ]α περονῶν
πέντε σιδηρᾶ. κιβωτὸς ξυλί-
νη μία. Θᾶτρον μικρὸν
ἓν ξύλινον.

Vs. 27 extr. σιδῆρα Furtw.

Titulus cum conceptus sit sermone Attico ad eandem pertinet sacrorum curam quam cleruchos Atticos in se recepisse testes nobis iam erant n. 29—39. In nostro derelictae sunt designationes consonantium Gamma et Lambda Atticae, sed more Attico adhuc redduntur vocales; fuerit igitur antiquior quam index aequalis n. 39. In scriptura conformanda Athenienses Aeginae consistentes non secutos esse Athenienses urbanos, probant etiam B et Θ simul posita: B enim certum vs. 11. 18. 27; aliis locis diiudicari nequit, utrum B fuerit an H.

Non dubitandum quin Mnia et Auxesia cultae fuerint in eiusdem templi partibus separatis. De τῆς τε Δαμίης καὶ τῆς Αὐξησίης cultu Aeginetico tenemus testimonium Herodoti 5, 83 sq.: dearum simulacra Epidauria rapuerunt Aeginetae καὶ ἱδρύσαντο τῆς σφετέρης χώρης ἐς τὴν μεσόγαιαν, τῇ Οἴη μέν ἐστι οὔνομα, στάδια δὲ μάλιστά κῃ ἀπὸ τῆς πόλιος ὡς εἴκοσι ἀπέχει. Nomen Μνία idem esse atque Δαμία dictum est ad n. 1010, in quo titulo (item in n. 1054) dea altera scripta est sicut apud Herodotum cum Xi pro Zeta; n. 1062 audit Ἀζοσία; n. 1539 iuxta Αὐξέσιαν sunt θεοὶ Ἀζόσιοι, qui Auxesiam et Mniam videntur comprehendere.

Vs. 4. 21. 23. 25. 39 quinquies εἷ scriptum pro εἷς errori tribui nequit, sed non magis Sigma evanuisse credi potest, idque quidem ante vocales et consonantes. Censendus igitur est lapicida vocabulum noluisse perscribere, quod compendium in designando numero non incredibile. — Vs. 7 κυφαρίσ(τ)ινον pro κυπαρ.: lapidarius fuerit vir incultus, qui haud semel reddebat appellationem vulgarem, quod fecisse etiam videtur in ὑπαιτθεδόμωι vs. 9, ad quod cf. ὕπαιθα Aeolice dictum pro ὕπαιθεν (Ahrens, De dial. I 82). — Verba ἐν τῶι ὑπαιτθεδόμωι, item quae diductis litteris data sunt vs. 12. 28 recte sumpsisse mihi videor pro indicibus sequentium. — Vs. 10. 12. 14. 27. 35. 40. 42 περόναι: confirmari non fugit Furtwaenglerum, quod nuntiat Herodotus 5, 88: καὶ ἐς τὸ ἱρὸν τῶν θεῶν τουτέων περόνας μάλιστα ἀνατιθέναι τὰς γυναῖκας. — Vs. 11 in HKATON, item vs. 27 in BIKOΣI Furtw. B significare credit EI in unum contractum, qui scribendi modus hac aetate inauditus. Utroque loco erravit lapidarius. — Vs. 13. 42 κλάματα est pro κλάσματα (Furtw.), quod iterum attribuendum fuerit appellationi vulgari; κλάσμα scriptum est C. I. A. II 678 *B* vs. 33. — Vs. 16 ἐνιά: notandus spiritus. — Vs. 18 πανηγυρίς intellexit Furtw., apud Pollucem 10, 165 legendum esse τὰ λεβητήρια καλοῦσι πανηγυρίδας pro ταναγρίδας; utrumque tradi in libris scriptis ei nuntiavit Bethe. — Vs. 21 ἀσπιδίκη ex appellatione vulgari aut ex errore; ἀσπιδίσκη est C. I. A. II 676. — Vs. 23 extr. in ectypo cernere tibi videri potes ΛΛ: ῥόαι, sed cum umbrae sint debilissimae bonumque sensum praebeat dualis ῥόα, id fuerit verisimilius. — Vs. 30 τούτο (= τούτω) quod scripsit Furtw. refutatur singulari ἔστω. Manifesto Ny per errorem omissum. — Vs. 31 ΘΟ scriptum pro ΟΘ. — Vs. 41 περόναι πρῶται πέπλων: fibulae destinatae vestimento sollemnissimo. πρὸ τοῖ πέπλοι Furtw., quod ut comiter mihi scripsit esse vult πρὸ(ς) τῶι πέπλωι; sed Sigma omissum in numero εἷς consentaneum, non in praepositione; praeterea vix aptum πρός, pro quo vs. 32 est παρά, neque dicas quid sibi velit articulus.

1589 Βάσις πωρίνη Aeginae in museo.
Pelekanos, Ἀττυ d. 10 Sept. a. 1900 (notitiam titulorum n. 1589—1593 debeo Prottio).

H P Ω N	Ἥρων.

Aut dedicavit Hero aut subscriptum erat nomen eius statuae.

1590 Repertum in vico Ἀγία Βαρβάρα dicto, nunc Aeginae in museo.
Pelekanos, Ἀττυ d. 14 Dec. a. 1900.

A I Σ X V Λ O	Αἰσχύλου
T O	τοῦ
Π E P I Λ O	Περίλου.

Sepulcrale.

1591 Repertum in vico Χλόη dicto, nunc Aeginae in museo.
Pelekanos, Ἀττυ d. 14 Dec. a. 1900 typis vulgaribus.

M H N O Φ I Λ A	Μηνοφίλα
M E N E K P A T O Y	Μενεκράτου·
X A I P E	χαῖρε.

1592 In saxo sito a monte Ὄρος dicto ad septentriones prope vicum Περντούζι.
Pelekanos, Ἀττυ d. 14 Dec. a. 1900. — Imaginem photographicam debeo Hermanni Thierschii humanitati.

O P O Σ

Titulus, si genuinus, legendus Ὅρος; sed facile suspicamur auctorem significare eum voluisse Ὄρος igiturque eum non esse antiquum, sive loci causa insculptus est a viris iisdem, quos talia admovisse novimus e titulis n. 1551. 1552, sive ab aliis alio consilio motis. Quae suspicio tantopere confirmatur specie litterarum conspicua in imagine photographica, ut nisi eam accepissem parte comprehendente inscriptiones falsas et suspectas iam absoluta inter eas relegassem titulum.

1593 Saxum in vertice collis, qui a monasterio (ἱερὰ Μονή) est ad orientem. A. 0,84. l. 1,20; litterae a. 0,15.
Pelekanos, Ἀττυ d. 14 Dec. a. 1900.

H P I A	Ἠρία.

Designatur locus sepulcrorum.

1594 Fragmentum acroterii orientalis templi Dianae. Litterae a. 0,003. — *Exscripsi* ex ectypo, quod debeo Furtwaengleri humanitati.

A
W
C
O
V
M U

Bis scriptum *ωυ* interposito o, quod non crediderim Omicron, sed divisionis signum. Conici potest fabricatorem anthemii insculpsisse nominis sui exordium, fortasse Ἀμπ[ελίων.

1595 Scarabaeus Cantabrigae in museo Fitzwilliamiano asservatus. Middleton, *Catalogue of the Fitzwilliam Museum* n. 4. Furtwängler, *Die antiken Gemmen* II p. 36, tab. VII n. 64.

Ι Μ Ε Α Δ Ι Τ Ν Ο Ε Ρ Κ

Κρεοντίδα ἐμί.

II. CORINTHVS.

1596 Aryballus fictilis in museo *Louvre* dicto. Kretschmer, *Jahreshefte des österr. Inst.* III, 1900, p. 134.

ΑΕΜΧΥΛΙΝΟΜΠΒΤΑΛΑ

Ἀεσχυλῖνος Παταλᾶ.

Nomen idem esse atque Αἰσχυλῖνος (αε = αι, cf. n. 268. 329) intellexit Kretschmer.

1597 Fragmentum pilae fabricatae e lapide poro fusco, Corinthi repertum m. Aprili a. 1898 ab angulo areae templi Apollinis inter septentriones et orientem sito viginti quinque fere metros. A. 0,25. l. 0,19. cr. 0,10. Inscripta sunt latera duo contigua litteris profundis et pulchris collocatis inter lineas sculptas; O altum 0,033, M 0,063. In lateris *A* versus primi litteris ΦΟΣ residua coloris rubri splendidi; in faciendis O et Φ adhibitus est circinus.

Benigne Owen Dickerman auctoribus Rufo Richardsonio et Ioanne Williams-Whiteio misit imagines photographicas, quas repraesento ad quintam partem redactas.

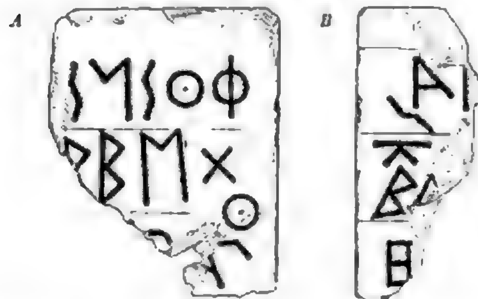

A Φαιν[ετ -- | --τ]ᾶς χ[οί[ρ]ου[ς (s. τίνο]ται χ[οῖ[ρ]οι) --.

B τ]αὶ κελ[αιναὶ (s. τ]ᾶς κελ[αινᾶς) --] | '

In versu lateris *A* tertio post O constat fuisse Iota, post quod secutum esse potest Rho et Alpha, sed illud multo verisimilius. Primum residuum servatum in *B* aut est de T aut de M; deinde legi potest et κελ et κεὸ: illud accepi quia suppleri potest ad designationem coloris, qualem habemus initio lateris *A*.

Continuisse credendus est titulus praecepta de sacrificiis.

1598 Magna basis marmorea rotunda, reperta a. 1900 Corinthi in foro antiquo, a. 0,83. diametros 1,35. Principio inversa erat, apparent enim vestigia litterarum contrarie directarum.

Auctore Richardsonio (quo intercedente accepi etiam n. 1600—1605) delineationem suam comiter misit *Beniaminus Powell.*

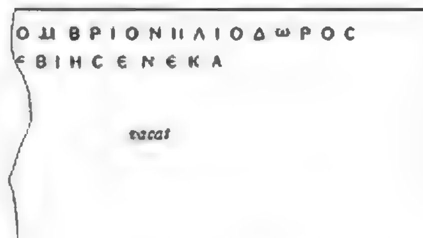

– ◡◡ – ◡◡ – ◡ Δὶ] Ὀμβρίων [Ἡ]λιόδωρος,
– ◡◡ – ◡◡ – εὐσ]εβίης ἕνεκα.

Δία scribit Powell; sed erat carmen.

1599 Basis marmorea utrimque cymatiis ornata, reperta apud ostium fontis Pirenae, quod prope forum situm (Pausanias 2, 3, 2) ut praeclarum magnarum contentionum praemium detegere contigit Americanis. A. 0,35. l. 0,67. cr. 0,66.

Richardson, *American Journal of Archaeology* ser. II vol. 4 (1900) p. 235 sq. cum imagine zincotypica, e qua *exscripsi.* Habeo etiam Powellii apographum.

Ε·ΜΑΤΙΣΙΣΥΦΙΗΣΒΟΥΛΗΣΠΑΡΑΧΕΥΜΑΤΙΠΗΓΩΝ
ΡΗΓΙΛΛΑΝΜΕΣΟΡΑΣΕΙΚΟΝΑ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ

Ψ Β

Νεύματι Σισυφίης βουλῆς παρὰ χεύματι πηγῶν
Ῥήγιλλάν μ' ἐσορᾷς, εἰκόνα σωφροσύνης.

Ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

Restituit Richardson, quem non fugit basim sustinuisse imaginem uxoris Herodis Attici. — Σισύφιος haud semel in utriusque linguae sermone poetico aequat Κορίνθιος, cf. e.g. epigramma Olympium apud Pausaniam 5,2,5. Anthol. Pal. 745 vs. 7. 9, 151 vs. 4. Statius Theb. 2, 380.

1600 Basis e marmore albo facta, fracta in partes duas, quarum utraque (annis 1899 et 1900) reperta est a Propylaeorum scalis ad occasum solis. A. 0,335. cr. 1,32. l. pars maior 0,75, minor 0,19.

Delineationem comiter misit *Beniaminus Powell.*

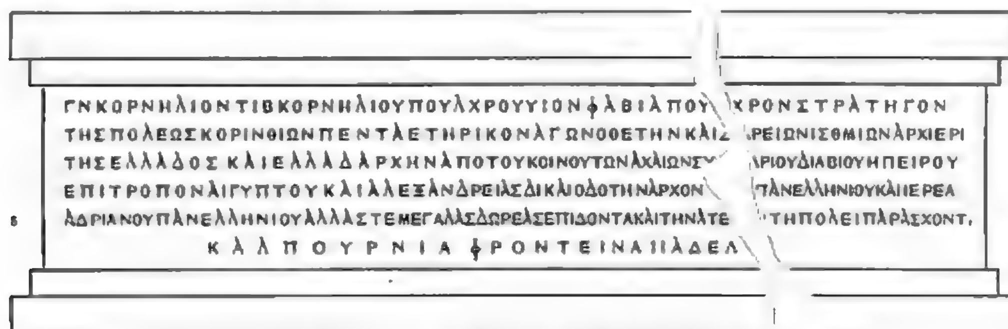

Γν(αῖον) Κορνήλιον Τιβ(ερίου) Κορνηλίου Πούλχρου υἱὸν Φαβίᾳ Που[λ]χρον, στρατηγὸν
τῆς πόλεως Κορινθίων, πενταετηρικὸν ἀγωνοθέτην Καισ[α]ρείων, Ἰσθμίων, ἀρχιερ[έα
τῆς Ἑλλάδος καὶ ἑλλαδάρχην ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν συ[νεδ]ρίου διὰ βίου, Ἠπείρου
ἐπίτροπον, Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας δικαιοδότην, ἄρχον[τα τοῦ] Πανελληνίου καὶ ἱερέα
5 Ἀδριανοῦ Πανελληνίου, ἄλλας τε μεγάλας δωρεὰς ἐπιδόντα καὶ τὴν ἀτέ[λειαν] τῇ πόλει παρασχόντ[α.
Καλπουρνία Φροντεῖνα ἡ ἀδελ[φή.

Honoratus est regnante Hadriano idem vir, cui regnante Traiano positus est lapis Troezenius n. 795. Quod in nostro dicitur στρατηγὸς τῆς πόλεως, id confirmat recte Klebsium ἀντιστράτηγον in altero rettulisse ad magistratum municipalem: promotus est Pulcher a munere propraetoris municipalis ad praetoris municipalis dignitatem. — Vs. 2 interpungendum esse inter Καισαρείων et Ἰσθμίων probat n. 795 vs. 8 sq.: Ἰσθμίων καὶ Καισαρήων.

1601 Basis e marmore albo facta, reperta a. 1899 infra Propylaea. A. 0,30. l. 0,60. cr. 0,58.

Delineationem debeo *Beniamini Powellii* humanitati.

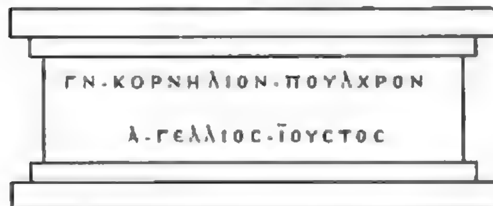

Γν(αῖον) Κορνήλιον Πούλχρον
Λ. Γέλλιος Ἰοῦστος.

Statua posita erat eidem viro atque n. 795. 1600. Iota nominis ultimi instructum punctis diaereseos, de quibus cf. adnotata ad n. 995.

1602 Basis e marmore caeruleo facta, reperta in Propylaeis a. 1890. A. 0,65. l. 0,72. cr. 0,75.

Delineationem debeo *Powellii* benignitati.

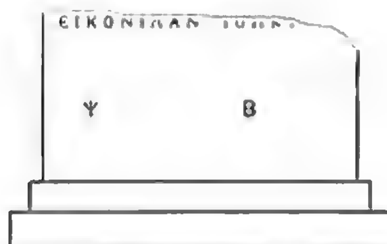

εἰκὼν λαμ[πρ]ο[υ(?)] π - -
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Fuerit carmen.

1603 Basis e marmore caeruleo facta, utrimque cymatiis instructa, reperta in Propylaeis a. 1900. A. 1,34. l. 0,73. cr. 0,70; pars inscripta a. 0,855. l. 0,52.

Designationem auctore Rufo Richardsonio misit *Beniaminus Powell.*

ΙCΤΥΠΟΝΕΙΜΕΡΟΕΝΤΑΙΘΥΝΟΡΟCΑΝΘΥΠΑΤΟΙΟ
ΗΡΠΑCΕΤΙCΜΟΡΦΗΝΤΙΙΔΕΝΕΓΛΥΨΕΛΙΘΩ
ΚΟΡΦΗΝΛΑΟΤΟΜΟCΜΕΝΕΜΕΙΜΗCΑΤΟΤΕΧΝΙ
ΛΛΑΔΙΚΟCΜΟΝΟΛΟΝΜΗΤΡΙΧΑΡΙΖΟΜΕΝΟC
5 ΤΗCΕΑΓΑCCΑΜΕΝΟCΜΙΝΑΜΥΜΩΝΕΥΤΥΧΙΑΝΟ
ΑΝΤΙΚΑCΙΓΝΗΤΟΥΕΥΔΙΕΠΩΝΕΦΥΡΗΝ

Ψ Β

Ε]ἰς τύπον ἱμερόεντα ἰθύν(τ)ορος ἀνθυπάτοιο
ἥρπασέ τις μορφήν, τῇ[ς] δ' ἐνέγλυψε λίθῳ·
μορφὴν λαοτόμος μὲν ἐμιμήσατο τέχν[ῃ,
Ἑ]λλάδι κόσμον ὅλον μητρὶ χαριζόμενος.
5 σ]τῆσε δ' ἀγασσάμενός μιν ὁμαίμων Εὐτυχιανό[ς,
ἀ]ντὶ κασιγνήτου εὖ διέπων Ἐφύρην.

Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Vs. 1 cum nihili sit nomen Ithynor, lapicidam crediderim omisisse T; ἰθυντήρ de proconsule dicitur in Kaibelii epigrammate 905. Nomen honorati inscriptum fuisse ducendum plinthidi, quae fulciens statuam basi imposita esset. — Vs. 5. 6 Eutychianus frater proconsulis videtur, cum statuam posuit, aut vicarius eius aut successor fuisse in Achaia administranda.

1604 Basis statuae e marmore caeruleo facta, reperta a. 1900 in Propylaeis. A. 0,95. l. 0,70. cr. 0,65.

Delineationem debeo *Pucellio*.

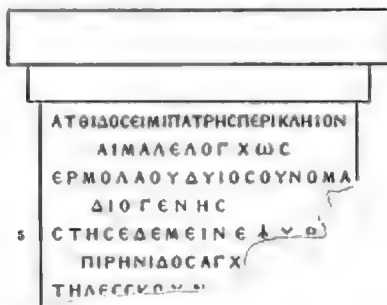

Ἀτθίδος εἰμὶ πάτρης Περικλήϊον | αἷμα λελογχώς, |
Ἑρμολάου δ' υἱὸς οὔνομα | Διογένης. |
Στῆσε δέ μ' ἐν Ἐφύρ[η] | Πειρηνίδος ἀγχ]ι ῥεέθρων
τῇδε Σεκουν[δ------

Supplevi hexametri alterius clausulam.

1605 Tabula marmorea marginata fracta supra et ad dextram, reperta a. 1899 a templo Apollinis ad orientem. A. 0,255 l. 0,24. cr. 0,04.

Delineationem benigne misit *Beniaminus Powell*.

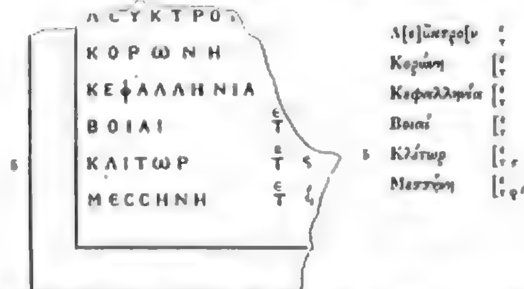

Manifesto aequalis est n. 619, in quo cum urbium nomina tria initio nostri servata redeant locis ultimis, titulus alter ex altero redintegrari posse videtur. Cum in nostro ad uniuscuiusque nominis dextram fuisse appareat ЄΤ cum nota numerali, in alterius versu tertio suppleri nunc potest κεν[τ–. Quid sibi velit ЄΤ nescio; cum in versu ultimo adscriptum sit magnus numerus ϙ, vix significavit ἔτη s. ἔτους. Patet urbes consilio aliquo consociatas fuisse; non inepte cogitaris de ἐν(ίλεντα), ut solverint pecunias notis sequentibus indicatas.

1606 In epistylii Ionici cymatiis ornati trabe, quae reperta est cum compluribus aliis apud ostium fontis Pirenae (cf. lemma n. 1599), colore rubro picta est inscriptio, cuius litterae angustae a. 0,013.

Richardson, *American Journal of Archaeology* ser. II vol. 4 (1900) p. 238.

ΤΟΝΟΡΩΜΕΝΟΝΟΝΤΑΚΟCΜΟΝΤΗΠΕΙΡΗΝΗΠΑ

– – τὸν ἐρώμενον, ὄντα κόσμον τῇ Πειρήνῃ πα[ρατεθέμενον(?).

Iudice Richardsonio litterae produnt aetatem Byzantinam. Extrema replere sum conatus.

III. CLEONAE.

1607 Lapis porus fuscus repertus in domo vici dicti Ἅγιος Βασίλειος, qui vicinus est loco Βολιμοτή appellato, sedi Cleonarum, unde Dickermanio narravit incola quidam oriundum esse lapidem. Olim cum inaedificatum fuisse monstrabant arenati reliquiae. Nunc asservatur in museo Atheniensi. A. 0,266. l. 0,385. cr. 0,124. Fractae sunt partes sinistra et posterior, scripta latera tria: *A* et *C* sunt in lateribus sibi oppositis latioribus, *A* in latere superiore, *C* in inferiore; *B* in latere angustiore antico. Margines igitur inferior lateris *A* et superior lateris *B* eidem sunt, non minus inferior lateris *B* et superior lateris *C*, quod figuris nostris parum lucide redditur. In lateris cuiusque parte dextra spatium l. 0,101 vacuum est a scriptura; in *C* scripturae finis notata est linea insculpta. Litterae inter lineas collocatae a. 0,032—0,035; ⊕ et O a. 0,02.

Auctoribus viris egregiis iisdem, quibus debeo n. 1597, *Owen Dickerman* inventor lapidis insigni humanitate misit imagines photographicas et delineationes, quibus addidit commentarium uberrimum. Imagines quas subicio quartam reddunt magnitudinis partem.

Vs. 1 - - - - - - - - - - -
2. 3 . τ vel ι]α [τ]ὠλατήριο̄ν ἀπίβαυ(μ)α ξ[ε - -
4. 5 ος τίμαι, αὐτ[τ]ὸ]ν ϝρέξοντα α - -
6. 7 μὴ μα[ρὸ]ν [ε]ἶμ[ε]ν, αἰ ἀ[ν]θ[ρ]ωπον ἀ - -
8. 9 αντα χρῆμα μηθὲν, μαρὸν εἶμεν - -
10. 11 ατον (s. ατων) μηθὲν . . .] . . ον τίμαι, αἰ - -
12. 13 ἀνθ]ρώπωι μαρῶι· καὶ θαρεν δὲ τίμαι - -
14. 15 ἀ]ποθάνοι, καθαρά]μενον κατὰ νόμον - -
16. 17 . . ἀπ'] ἱαρῶ [δ]αμο[τ]ελίος - -

Lucramur e titulo alphabeti genus novum, quod aequalitatem quidem non mediocrem exhibet cum Corinthio, sed Iota non Ϩ scribitur sed I et, quod gravius, B non significat ε et η sed solum η, E solum ε; spurium ει scribitur EI.

Lectionem paene totam recte expediverat Dickerman.

Vs. 2. 3 Πλατήριον ἀπίβαυ(μ)α: »aqua lustralis« Dickerman, laudans Aeschyl. Choeph. 926 Kirchh. καθαρμοῖσιν ἀπὸ ἐλατηρίοις. — Vs. 4 in. de O superest punctum. — Vs. 5 ad ϝρέξοντα affert Dickerman ἔϝρεξα e titulo Cyprio *Dialektinschr.* 71 et ϝέρξαι e lege Gortynia X 30. — Vs. 16. 17 supplere conatus sum: *»a publico sacrificio excluditur«.*

IV. ARGI.

1608 Tabula reperta Argis prope sedem fori antiqui.

Ephemeris dicta Καιροί d. 13 Dec. 1900 n. 4322. Ephemeris Ἀκρόπολις d. 8 Ian. 1901. (Theodorus Reinach, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 324.)

Εἰκόνα Φωσφορίου μεγαλήτορος ἀνθυπάτοιο
Ἀργείων Δαναοῖς στῆσε χαριζόμενος.

Ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

Var. lect. Vs. 1 μεγαλιδους dat Ἀκρόπολις.

Proconsuli eidem positum esse lapidem Megaricum C. I. G. Sept. I 96, quem non recte relatum esse ad patrem Symmachi scriptoris honoratum titulo C. I. Lat. VI 1698 (Wilmanns 611. Dessau 1257) intellexit Reinach. Coniecit lapidem nostrum et Megaricum pertinere ad Symmachum proconsulem Achaiae a. 319 (Hertzberg, *Geschichte Griechenlands* 3, 230) eumque avum fuisse scriptoris.

V. HERMIONE.

1609 Omisi C. I. G. 1200, e schedis Fourmonti.

ΤΟΝΥΙΟΝ
ΚΟΡΑΙ

- - - - - - τὸν υἱὸν
Δάματρι, Κλυμένωι,] Κόραι.

Dedicaverunt imaginem filii sive parentes sive solus pater sive mater; cf. n. 688. 691. 693. 694. 699.

VI. TROEZEN.

1610 In latere postico lapidis, in quo n. 894, Legrand (*Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 203 n. XII) animadvertit inscriptiones erasas duas; *»sur un estampage de la plus longue, pris en 1890, je crois distinguer«:*

ΤΟ ΝΕϹΤ Α
ΚΑ Α Α ΑΛΟΥΑΛ Ξ Ι ΕΙΝΟΝ
ΗΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝΠΟΛΙϹΤΟΝϹΩ ΗΡΑ

Τὸ[ν ἐπιφα]νέστ[ατ]ον [αὐτοκρ]ά[τ(ορα)]
Καί[σ]α[ρ]α [Γ]αλ(έριον) Οὐαλ(έριον) Μ[α]ξ[ιμ]ιανὸν
ἡ Τροιζηνίων πόλις τὸν σω[τ]ῆρα
- - - - - - - -

Restituit Legrand, nisi quod vs. 1 dedi ἐπιφανέστατον, quod reddit latinum »nobilissimum«. Quod in eiusdem versus fine scribit αὐτοκράτορ]α non quadrat ad exempli sui spatia.

VII. LIGVRIO.

1611 Basis aenea asservata in museo Berolinensi. Redacta est in speciem graduum trium, quorum imus altus est 0,004; medius 0,015; summus 0,021; latus est gradus imus 0,16; summus, in quo vestigia statuae progredientis, 0,128.

Furtwängler, *Jahrbuch des arch. Inst., Anz.* 4, 1889, p. 94. (Kretschmer, *Hermes* 36, 1891, p. 125. Meister, ibidem p. 319. Dittenberger, C. I. G. Sept. I 4249.) Kretschmer, *Jahreshefte des österr. Inst.* 3, 1900, p. 133. M. Fränkel, Museum Rhenanum 56, 1901, p. 423. — Imago baseos reddit dimidiam magnitudinem, imago tituli veram.

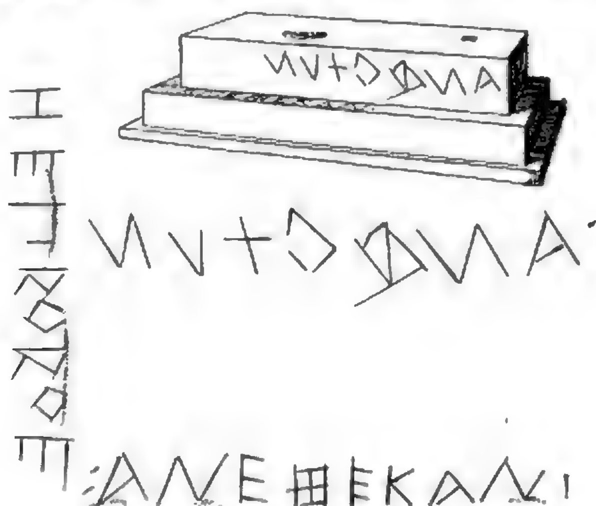

Ἀνφροξιω
Ἑπφόρος ἀνέθηκαν.

Dissertatione laudata probare conatus sum Ἀνφροξιω designare Minervam quae ut propugnatrix repraesentata esset; Ἑπφόρος, in quo quomodo transscribendae sint syllabarum priorum vocales est incertum, significare incolas vici Argivi nobis ignoti; neque esse cur diffidamus testimonio secundum quod ex Ligurio monumentum sit oriundum. Terminationem *αν* pro *εν* in sola Boeotia adhiberi non recte creditum esse docuit Kretschmer.

PARS TERTIA DECIMA.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

5 Sero animadverti versus primos tres exscriptos esse a Fourmonto (C. I. G. 1087), cuius testimonio constat lapidem fuisse Megaris in ecclesia Sancti Demetrii, ut non recte a me sit receptus. Exemplum Lebasianum fugit Dittenbergerum, C. I. G. Sept. I 119, et Wilhelmum, *Jahreshefte des österr. Inst.* III, 1900, p. 40, cuius confirmatur emendatio versus alterius *τρίκλινον*.

7 In transscriptionis versu altero desiluit accentus: τῶι.

9. 30. 31. 39 In lemmatis, item in commentarii tituli n. 39 versu primo, templum non recte dicitur Minervae; est Dianae, cf. n. 1580. — Editionibus tituli n. 39 addendum Le Bas, *Voyage archéol.* II 1684.

19 Recte me repudiavisse n. 19*a* a me rogatus testatur Hermannus Thiersch. Cuius apographum tituli n. 19, quod comiter addidit, cum meo congruit, nisi quod in versu primo dat ΘЄΙΟ; in versus tertii voce ultima haesitat, num post ЄΙ fuerit Ny an Eta, certe ad *Αἰγυπτίων* non sufficere spatium, ut litteram unam putet fuisse omissam. Ego adnotavi quidem parcum esse spatium — supra non plane accurate redditur —, sed aut NH aut HT in unum signum fuerint coniuncta.

51 In primo lemmatis versu lege »iuxta quem«.

62 In lemmate extra uncos collocandum erat: »Le Bas, *Voyage archéol.* II 1713«, quod exemplum repraesentavi.

115 In lemmate lege »C. I. G. II add. 2143*b*«.

133 Iteravit Le Bas, *Voyage archéol.* II 1737.

137 In lemmatis versu altero lege »factus«.

179 Repraesentavit Furtwängler, *Die antiken Gemmen* tab. VII n. 66.

190 Opus musivum a. 1901 repererunt magis quidem mutilatum Bavarii, postea pars denuo obruta est, ut imago photographica, quam auctore Adolfo Furtwaenglero benigne mihi misit Hermannus Thiersch, non plenas exhibeat inscriptionis reliquias. Apparuit spatia a Rossio male reddita in errores induxisse. Tum titulum priorem denuo detegendum curavit et accuratissime sic mihi exscripsit Thiersch:

ΩΡΟΥ ... ΤΙΖΟΝΤΙ ... ΤΡΟϹΟΛΟΥΤΗϹ
ΑΓΕΜ ... ΟΓΙΑΠΑϹΙΝΙΟ ... ΝΟΙϹ

Elucet versum extremum primum recte emendavisse Kirchoffium; in versu altero confirmari videtur ultima quam conieci vox, sed brevius scribendum *χάριν ἐπ[ηγγε]λμένοις*: Rossii Χ erat C; post Υ omisit indicare aut Ο aut parvam lacunam.

Tituli alterius versuum priorum subicio finem:

Ρ Α
Δ Є Υ Θ Ϛ

Nihil igitur scriptum erat post *τέσσαρα*. Vs. 4 tantum abest ut spatium sufficiat ad *ἀνοικοδόμησαν*, ut *συναγωγὴν* perscriptum fuisse nequeat: fuerit *συναγ. οἰκοδόμησαν*. Vs. 5 clarum pro ΡЄ est ΠЄ̄.

E litterarum specie titulos recentiores esse quarto p. Chr. n. saeculo non credo; fortasse vel sunt tertii.

202 Statua asservatur Madriti in museo teste Huebnero, *Antike Bildwerke in Madrid* p. 41 n. 13; cf. p. 345 (titulum iteraverunt Kaibel, Inscr. Sic. 2543, Cagnat, Inscr. Graec. ad res Romanas pertinentes 27). Addit Hübner versum quartum: ..ΙC///; in versu primo extr. dat ΙΝΝΙΟϹ; pro Є habet Ε.

203 In commentario versus octavi corrige: »qui ipse *περίβολος* -- designatus esse putandus est«. In commentario versus 15 lege »*τὸν περίβολον*«.

212 Titulus acu incisus est. In commentario pro »n. 610« lege »n. 614«.

217 Repraesentat Pernice, *Antike Denkmäler* II tab. 40 n. 7.

233 In lemmate lege »20, 51 Röhl«.

235 In primo adnotationis versu lege »videtur«.

257 Repraesentat Pernice, *Antike Denkmäler* II tab. 40 n. 6*b*, item 289 ibidem n. 4; 313 iteravit II tab. 39 n. 12.

356 *Ἀσκλαπιῷ* scriptum etiam est Troezene n. 771.

357 In transscriptione desiluerunt spiritus et accentus: Ἄναξ Σωτήρ.

409 In primo adnotationis versu lege »*defunctus*«.

431 In primo adnotationis versu lege »Xenophontem«.

438 In versibus 3. 4 transscriptis lege *οὐδ[εὶς τῶν ἄλ]λων, ὧν*.

479 In adnotationis versu tertio pro »neque« lege »atque«.

492 In adnotatione in alterius columnae versu quarto extr. lege »voci«.

497 Initio commentarii lege »in versibus 6. 7«.

506 Edidit Rogers, *American Journal of Archaeology* 1901 p. 159.

530 In commentarii versu ab ultimo tertio pone comma post »faciunt«; in versu proxime insequente lege »Vs. 10. 20 *Ναυπλία*«.

549 In versu transcripto tertio lege »..νους ελα (sive ..νου σελα)«.

554 Vs. 4: eis qui *γράσσμα* idem censent atque *γράμμα* accessit Solmsen, Mus. Rhen. 56, 1901, p. 497, ortum id ratus e **γραφ-σ-μα*.

556 Exemplum non plane accurate in Corpore Inscriptionum e Fourmonti schedis a se inspectis redditum esse nuntiat Wilhelm (Mus. Rhen. 56 p. 579): esse u. 9 in.: ..ʹN, vs. 10 ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΗΝ, vs. 11 Εξομεν, vs. 12 in. ʹIΛ (non IIΛ). — Restitutionem suam publicavit Wilhelm *Jahreshefte des österr. Inst.* III, 144, non tamen quam praedixerat, sed valde inaequalem, contra quam disputavi Mus. Rhen. 56 p. 233 sq.; respondit Wilhelm versuumque 3—17 exemplum emendatum proposuit ibidem p. 571 sq. Equidem cum eius restitutionem dudum promissam quam diu poteram exspectavissem, paulo festinantius rem egi, ut neglexerim e Pouquevillii testimonio a me reperto fructum percipere; licet enim, quidquid mire contra me loquitur Wilhelm, Pouquevillii apographa ad unum omnia sint pessima, fides ei non deneganda quod tradit post Fourmonti versum sextum decimum fuisse alium, in quo .....MEN; qui sequantur versus diremptos fuisse spatio vacuo. Elucet igitur nos tenere responsi satraparum legato dati finem, sicut initium nos tenere probare conatus sum in dissertatione laudata, ad quod optime quadrat, quod delineatio Fourmonti teste Wilhelmo (p. 584) lapidem utrimque cymatiis instructum ita repraesentat, ut versus nobis traditus primus videatur fuisse tituli secundus. Exordium secundis curis sic constitui (versum primum exempli causa):

[Θεοί· ἔδοξεν τῶι τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἄργει συνεδρίωι
διαταφῆναι τῶι δεῖνι -]νου Φ[ρ]υγ]ὶ
πρεσβευτῆι τοῖς μετ]έχουσιν τῆς κοινῆς [εἰρ-
ήνης παρὰ τ]ῶν σατραπῶν ἥκοντι κτλ.

Dativi a *ἥκειν* pendentis bonum exemplum suppeditat Wilhelm (p. 575): C. I. A. IV 2 n. 14*c*, vs. 23.

Praeterea haec nunc volo mutari:

vs. 7 sq. - - - - - *καὶ χρήσιμοι μένωσιν τοῖς φίλοις,*
Β]ασιλεῖ δὲ οὐδένα πόλεμον οἴδασιν ὄντα· [ἕως
ἂ]ν ἡσυχίαν ἔχηι κτλ.

μένωσιν recte dedit Wilhelm. Indubium *οἴδασιν* debetur amico cuidam, qui nomen suum profiteri me vetuit (idem Wilhelm testatur reperisse Leonardum); ΓΡ, quod vs. 8 extr. tradit Fourm., sumpsi pro ΕΩ, quae mutatio levissima si servatum erat Γ²; vs. 9 in. ᐠ Fourmonti supererat de A.

Vs. 15 sq. - - - - - *ἐκ τῆς ἐκε[ί]νου χώρ[ας, ἡμεῖς*
πάντε]ς ἀξίως τῆς τε νῦν γεγενημένης εἰρήνη-
ς ἀμυνοῦ]μεν [καὶ τῶν προγόνων.

Quae sequebantur spatio interiecto vacuo Wilhelm censet fortasse subscripta esse ab Argivis, quod probari nequit; deerant enim quibus opus esset praescripta. Decretum erat de arbitris constitutis ad diiudicandum inter civitates foederi adscriptas de controversiis finium. In versu Fourmonti octavo decimo lege *περὶ] χώρας ἂν ἀμφιλλέγον[τες - -*; vs. 19 extr. *δικ[ασταῖς*.

Iam subiciendi mihi sunt vs. 13—17, sicut in posteriore dissertatione eos proposuit Wilhelm:

ἀπο-
ῦσαι δὲ τῶι παρὰ τ]ῶν σατραπῶν ἥκοντι διότι οἱ [Ἕλληνες πρ-
εσβεύσ]αντες πρὸς ἀλλήλους διαλέλυνται τὰ [διάφορα πρὸ-
ς] κοινὴν εἰρήνην ὅπως ἀπαλλαγέντες τοῦ π[ρὸς αὐτοὺς πολ-
έ]μου τὰς πόλεις ἕκαστοι τὰς αὐτῶν ὡς μεγί[στας καὶ εὐδαίμον-
α]ς ποιῶσιν καὶ χρήσιμοι μένωσιν τοῖς φίλο[ις καὶ ἰσχυροί·
Β]ασιλεῖ δὲ οὐδένα πόλεμον οἴδασιν ὄντα πρ]ὸς αὐτούς· ἐὰν ο-
ὖ]ν ἡσυχίαν ἔχηι καὶ μὴ συμβάλληι τοὺς Ἕ[λληνας μηδὲ τὴν ν-
ῦν] γεγενημένην ἡμῖν εἰρήνην ἐπιχειρῆ[ι διαλύειν τέχνηι μ-
ηδ]εμιᾶι μηδὲ μηχανῆι, ἕξομεν καὶ ἡμεῖς [εἰρηνικῶς πρὸς Β-
ασ]ιλέα· ἐὰν δὲ πολεμῆι πρός τινας τῶν [συνσπόνδων ἡμῶν ἢ πρ-
άγμ]ατά τινι παρέχηι ἐπὶ διαλύσει τῆς εἰρή[νης τῆσδε(?) ἢ αὐ-
τὸς] ἐναντίον τοῖς Ἕλλησιν τοῖς τήνδε [τὴν εἰρήνην ποιησα-
σιν] ἢ ἄλλος τις τῶν ἐκ τῆς ἐκείνου χώρ[ας, ἀμυνοῦμεν κοινῆ-
πάντε]ς ἀξίως τῆς τε νῦν γεγενημένης ε[ἰρήνης καὶ ὧν πρὸ τ-
οῦ ἐπράξα]μεν.

Ait Wilhelm: »*nur ein trügerisches, allerdings merkwürdiges Spiel des Zufalls erlaubt in einer Reihe von Zeilen kurze unanstössige Ergänzungen*«, ac sane si casus est, mirum quod litterae servatae ultimae et versus proxime sequentis exordia coalescunt in unam idoneam vocem: vs. 5/6 *π[ολ|έ]μου*, vs. 6/7 *μεγί[στα]|ς*; quod vs. 7/8 *φίλο[ις*, | *Β[ασιλεῖ* et 13/14 *τῆς εἰρή[νη|ς]* supplementa brevissima sunt aptissima et quod sic efficiuntur versus aequales litterarum senarum tricenarum; quod contra Wilhelm in his versibus omnibus inculcare coactus est verba ad sensum supervacanea, praeterea vs. 8. 9 *ο|ὖ]ν*, vs. 12 *ἡμῶν*, quod plane ineptum, nam sic non significantur ipsi Graeci foederati, sed alii cum iis sociati (quod praemittit *τῶν συνσπόνδων*, falsum est; vox enim apud Aeschinem 2, 55 et 163, e quibus solis locis affertur in lexicis, indicat collegas coniunctim sacrificantes); vs. 14 *ἢ αὐτός* male collocatum. Summae insuper offensioni est *διότι* in versu tertio adhibitum pro *ὅτι*, quod in tanta titulorum Atticorum copia ante saeculum tertium (Meisterhans p. 253, 27) non occurrit.

Referre titulum Wilhelm vult in annum 362/361; mihi vel nunc sicut in dissertatione ad accuratam temporis definitionem fontes nostri non videntur sufficere, quamvis nesciendi artem exercitam vehementissime reprehendat Wilhelm.

561 In decimo commentarii versu lege »inflecteretur«.

564 In altero adnotationis versu lege »dedicato«.

581 In ultimo adnotationis versu dele: 581.

619 Vs. 3 supplendum *πα[τρ-*, cf. quae adnotavi ad n. 1605.

666 In verbis praecedentibus commentarium versus primi lege »trium primorum«.

670 In lemmatis versu altero lege »C. I. G. 1163«.

729 In transcripto versu octavo lege »*Ἀχαιῶν*«.

732 In transcriptione columnae secundae versus inde a vigesimo non recte sunt numerati, quod collato exemplo quaeso corrigas. — In adnotationis versu ultimo lege »alterius«.

748 Vs. 24 *Χηλιάδαι* nominativum esse et designare sodalem phylae recte videtur censere Szanto, *Sitzungsber. der Wiener Akad.* CXLIV p. 17, afferens *ἔλαχε φυλῆς Ἐφεσεὺς* sive *Καρηναῖος* e decretis Ephesiis.

750 In primo commentarii versu lege »missos«.

752 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 190, compluribus locis recedens a lectione mihi missa. Lapidem transportatum esse refert in museum Atheniense, ubi meo rogatu eum contulit partemque inferiorem exscripsit *Prott.*

Vs. 1 in. ΩΣΔΕΔΛ Legr.[2], ..ΩΣΔΕΛΟ Pr. || vs. 2 in. .ΕΡΙΤΑΣΕΙ ...ΡΙ Pr. (non igitur suppleri potest *σ]φάτας*) || vs. 3 in. ΝΕΙΩΝΤΑΓ Legr.[2] Pr. || vs. 5 interpunctionem omittit Legr.[2]; testimonium Prottii deest || vs. 9 bis O pro Θ Pr., item vs. 12, ubi ΠΘΘ Legr.[2] || vs. 14 extr. ΤΟΓ Pr. (transscribendum igitur *τὸγ | χρόνον*) || vs. 15 extr. ΒΕΙΑΣ Legr.[2], ΒΕΙΑΝ Pr. (recte igitur scripsi *πρεσβείαν*) || vs. 17 extr. ΑΝΑ ΘΗΣΟΥΝΤΙ Pr. (scribendum igitur *ἀναθησεῦντι*) || vs. 18 in. ΤΑ.ΑΙΣ Legr.[2], ΣΤΑΛΛΑΙΣ Pr. Tum ΚΑΙ ΑΥ.....ΟΥ Legr.[2], ΚΑΛΑΥ.ΡΙ Λ..ΟΥ Pr. Tum quae sunt post Ποτειδᾶνος omittit Legr.[2], de quibus .ΛΙΤΟΤ.ΓΡΙ Pr. || vs. 21—31 addidit Legr.[2]; equidem vs. 19 sq. subicio e Prottii lectione:

```
ΩΛΑΥΡΩΙΤΟΥΛΣΚΑΛΑΓΙΟΥΚΑΙΤΟΕΝΛΟΛΝ ΑΙΣΕΝΑΙΡΟΠΟΛΕΙΤΑΣΛΟΑΝΑΣΟΡΩΣ
ΤΟ   ΛΕΙ        ΟΙΝΕΝΝΟΜΩΣΕ///\//                    ΜΦΟΤΕΡΑΙΣ⁻ Τ)ΙΤΡ
ΤΑ                                                    ΡΧΟΝΤΕΣΚΑΙΑΙΑΙ
ΜΑ                                                      ΤΟΥΛΑΧΟΥ:ΙΥΑΣ
                                                      ΟΣΡΑ  ΣΙΟΙΙΟΥΣ
                                                          /    ΚΟΝΤΟΛΙΟ
                                                      ΤΟΥΣΤΡΟΣΑΝΙΟΙΚΑΙΑ
ΣΙ                                                      ΑΕΤΑΙ   ΛΙΑ
ΑΔΙ                                                   Α ΝΙΙΡ  ΦΙΑΗΙ
ΟΥΤ                                                        ΛΙΥ   ΙΑ
ΓΕΙ                                                     ΑΥΤΟΥΚΑΙΑΚ
ΤΑΛ                                                          ΛΙ
ΝΕΙ/                                                    ΑΝΤΩΝΚ
ΚΤΗ
```

Vs. 20 in editione quoque pro ΟΙΝ Legr. dat ΟΝ, ante quod cum nihil habeat, elucet eum coniecturam inseruisse exemplo mihi misso; etiam pro ΠΟΛΕΙΣ nunc dat lacunam. Enuntiatum incipiens a ὅπως vs. 19, cum δὲ non scriptum fuerit, connectendum cum prioribus: ἀναθησεῦντι ἐν στάλαις εἰς τὰ ἱερά· τό τε κτλ., ὅπως | τὸ [ἐς] ἀεὶ [ὑπ' ἀμφ]οῖν(?) ἐννόμως τ[................ ἀ]μφοτέραις [τε(?)] τοὶ Τροιζάνιοι --- ἄ]ρχοντες κα[ὶ] ἀ[δ]ι[κῆται. Initium versus vigesimi certa ratione restituere mihi non contigit atque e sequentibus perpauca elicere possum: vs. 25 »τους Τροζάνιοι καί sive κα[τ]ά, vs. 29 α]ὐτοῦ καί, vs. 31 π(?)]άντων, vs. 32 κτέ[ματα(?).

Titulum luculente tractavit R. Meister, *Berichte der sächs. Gesellsch. der Wissensch.* 1901, p. 21 sq.; de versibus 5—13 disseruit Haussoullier, *Revue de philologie* 25, 1901, p. 336 sq. Meister in versus tertii fine supplere vult μηδένα δικάζεσθαι, post quae cum expectares εἰ δέ τις δικάζοιτο, praetulerim δικάζεσθαι μέτα ἀργύρια μέτε ἰδιώταν. Novum vocabulum ἀντιβατία (vs. 6) interpretatur »occupatio alicuius rei quae pignus sit restitutionum« (*repressalie*); vs. 8 legit στάτι ἀν' ὅ κα φέρη (neque Br. Keil, Anonymus Argentinensis 277 adn. 1): »secundum aestimationem factam e tabellis Philoclis scribae Troezenii«. — Vs. 9 πεπαμένοις, quod probabiliter explicari non potest, Bechtel (*Hermes* 36, 1901, p. 610) coniecit per errorem scriptum esse pro πεπαμμένοις = πεπαμένοις, quod sensui quidem satisfaceret, sed emendatio nimis est incerta.

Urbem hostilem fuisse Epidaurum credit Haussoullier, rationes quibus ductus sit non patefaciens.

Denique moneo similitudines non mediocres cum nostro exhibere titulum n. 941, ubi conferas adnotata; addendum est in nostri vs. 11 ἀποπραχθεῖεν, in altero A vs. 5 -- πραχθεῖεν.

753 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 185, referens lapidem fastigio instructum transportatum esse in museo Atheniense. Petere igitur potui auxilium viri numquam promptum officium mihi denegantis *Prottii*, qui licet ipse profiteatur in lectione quam dicit perdifficilem tempore concesso sibi satisfacere non potuisse, tamen rem magnopere promovit. Latus est lapis cm. 40. Quae dubia erant Prottio, signavi subductis lineis.

```
ΝΙΑΤ)ΥΝΙΚΟΛΛΙΔΑΣΓΩΣΣΤΕΦ Ν///
Ν   ΓΟΛΥΧ  ΡΕΟ<ΚΑΙΟΥΡΟ⁻ΥΝΝ
Ο  ΓΔΟΙΕ ΙΑΙΣΣΥΝΑΡΧΙΑΙΣΚΑ.Τ/
ΓΥ ΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝΦΙΛΟΞΕΝΟΝΠΟΛ\//
ΣΙΑΡΧΟΙΡΑ     ΑΡΙΣΤΩΝΟΣΑΞΙΩΓ///
ΧΟΦΙΛΟΞΕΝΟΣΠΟΛ  ΑΡΕΟΣΤΑΝΠΑ
ΝΟΤΑΛΙΤΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝΑΥΤΟΣΤΕΣΥΤΑ//
ΚΑΙΤ\ΣΡ    Α.ΝΟ  ΤΑ<ΑΝΑΓΚΑΙ///
ΤΡΟ4Ν  .  ΣΑΙΑΞΙΩΣΤΟΥΤΕΓΥΜΝΑΣΙ//
ΙΤο    Φ\.Β  ΣΚΑΛΩΣΚΑΙΔΙΚ///
Ν
```

Πυθίδου πομπευίνου Δαι]νία τοῦ Νικολαΐδα, ὅπως στεφ[α]ν[ωθῆ ὁ γυμνασίαρχος Φιλόξε]ν[ος] Πολυχ]ά]ρεος καὶ ὁ ὑπο[γ]υμνασίαρχος Ἀρίστων Ἀρίστων]ο[ς· ἔ]δο[ξ]ε [τ]αῖς συναρχίαις καὶ [τᾶι βουλᾶι ἐπαινέσαι τὸν] γυμνασίαρχον Φιλόξενον Πολ[υχάρεος καὶ τὸν ὑπογυμνασ]ίαρχο[ν] Α[ρίστωνα] Ἀρίστωνος ἀξιο[πάτους ἐντας· ὁ γὰρ γυμνασίαρ]χο[ς] Φιλό[ξ]ενος Πολ[υχ]άρεος τὰν πᾶσαν ἔθηκε σπουδὰν ὅπως] τά τ[ε] τὸ γυμνάσιον αὐτός τε εὐτα[κτεῖ πάντ καὶ οἱ ὑπ' αὐτῶι(?)] καὶ τ[οὺ]ς ἀ[ναλ]λόυ[ν]τας ἀναγκάζ[ων --------------]ται ἀξίως τοῦ τε γυμνασί[ου καὶ τᾶς πόλιος ------] το[ὺς ἐ]φ[ή]β[ου]ς καλῶς καὶ δικαί[ως ----------------

Iudice Prottio lapis scriptus est quarto saeculo. — Vs. 3 hypogymnasiarchum homonymum fuisse patri verisimile; constat enim e versu quinto eius nomen incepisse a Α atque utroque loco aptum est spatium. — Vs. 7 ΝΟ, quorum prius dubium erat Prottio, sumpsi pro ΠΩ: ὅπως.

761 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 201 n. VII, litteraturam aestimans »*du IVe siècle ou même de la fin du Ve*«.

762 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 201 n. VIII, primo loco pro meo / dans I.

766 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 182 n. II.

768 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 201 n. IX.

771 In primo adnotationis versu lege »n. 952 vs. 10 sqq.«.

773 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 188. Post Θεάρεδος legere vult ἰα[ρ. Ἀθά]νας aut ἰα[ρου]νά[μων vel ἰα[ρου]ναμ[ονεύντος, concedens quidem lineam quam sumit pro Iota neque tam profundam esse quam vicinas neque plane rectam atque lacunam inter IA et NA interiectam litteris quattuor videri posse »*un peu courte*«. Accedit quod ἱαρεύς non totum scriptum fuisse aetate tituli credi non post, alteri autem quod proponit supplemento obstat Σ.

778 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 203 n. XI.

783 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 205 n. XVIII ex apographo a. 1890 facto, quod tantum abesse ait ut a. 1899 emendare potuerit, ut in lapide nunc multo magis detrito ne lectiones quidem suas agnoverit priores. Tamen exemplum eius cum meo a. 1896 facto multo praestet, mihi est subiciendum.

A ~ ΥΠΟΝΩ Ε Ν Ο ΣΕΡΜΑΣ
Γ ΙΙ ^ Ι Σ
~ Ε Χ Α ΙL
Ι Ε Κ Υ Δ Α Ι ΝΕ Ι Ν Α Ι
- Ε ΝΗΠ Ι Ο Φ Ρ ΩΝ Α Ι ΜΕ Ι Λ Ι Χ Ο Σ Ν
Ι Ν Ε ΝΕ Κ Φ Ε Τ Ε Ρ Η Ο ΚΕ Ν Α Ι Ι
Λ Λ Θ Ε Ο Σ ΝΕ Υ Σ Ι Ε ΝΕ Χ Ε Ι Ν Α Π Ε Ρ Ε Ι Σ Ι Α Δ Ω Ι
Ο Υ Π Ο Τ Ε Τ ΗΣ Ι Δ Ι ΗΣ Λ Ι Σ Α ΜΕ Ι Ι Ω Ρ Ι Τ Ρ Ι Δ Ο Σ

B Ε Ρ Μ Α Σ Ρ Υ Ι Ο Λ Ι Σ Τ Ο ΝΕ ΝΚ Ρ Σ Τ Υ Τ
Α Ν Δ Ρ Ο Σ Φ Ε Ι Ι Σ Τ Ο Υ Μ Ι Ν Υ Ω Ν Ο Λ Υ Μ Π Υ
Λ Δ Ω Δ Ε Τ Ο Υ Τ Ο Ν Κ Λ Ι Π Ρ Ο Π Λ Τ Ο Ρ Ω Ν Κ /
Ο Ι Ι Ρ Ι Ν Π Ο Τ Λ Σ Τ Υ Τ Ο Υ Δ Ε Τ Ρ Ο Ι Ζ Η Ν Ο Σ Κ
Ε Θ Η Κ Λ Ν Λ Ι Σ Θ Λ Ο Ν Κ Λ Ι Γ Ε Ρ Η Ρ Λ Ν Ε Υ Κ Λ Ε
Ε Σ Τ Η Κ Λ Δ' Λ Υ Τ Ο Σ Δ Ο Γ Μ Λ Δ Ε Ι Κ Ν Υ Ο Ν Τ
Λ Υ Π Ω Ν Μ Ε Ν Ε Κ Θ Ρ Ο Υ Σ Τ Ο Ι Σ Φ Ι Λ Ο Ι Σ Ι Δ' Ω Ν Φ
Ψ Δ

In *A* legi nunc potest vs. 5 ἠπιόφρων καὶ μείλιχος; vs. 7. 8:

ἀλ]λὰ θεὸς τοίσιν ἔχειν ἀπερείσια δῶ[ρα
οὔποτε τῆς ἰδίης λησαμέ[ν]ῳ π[α]τρίδος.

B Ἑρμᾶς [- - - - - - - -], τέ[κνον
ἀνδρὸς φερ[ρ]ίστου μ[η]νῶν Ὀλυμπί[ο]υ·
ᾄδω δὲ τοῦτον καὶ προπατόρων κ[λέος,
οἳ [π]ρίν ποτ' ἄστυ, τοῦ δὲ Τροιζῆνος κ[τίσιν,
ἔθηκαν αἰσθλὸν καὶ γέρηραν εὐκλε[ῶς.
ἔστηκα δ' αὐτὸς δόγμα δεικνύων τ[όδε·
λυπῶν μὲν ἐχθρούς, τοῖς φίλοισι δ' ὢν φ[ί]λος.

B vs. 1 extr. supplevi τέ[κνον; vs. 2 Legr. dubitanter contra exemplum suum dat Ὀλυμπί[χο]υ; vs. 4, ubi Troezen heros urbis eponymus, supplevi verbum ultimum; vs. 5 αἰσθλόν, cui interrogationis signum addit Legrand, prave scriptum est pro ἐσθλόν; in eiusdem versus fine scribit εὐκλέ[α.

784 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 207 n. XX. In versu altero habet ΕΡΓΗΣΕΝ.

785 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 207 n. XIX.

791 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 200 n. VI, versum primum dans ΞΟ/////ΠΙΙΟΝΞΧ/////Υ/////ΟΝΑ; vs. 6 extr. ΕΠΤΑ/////.

798 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 202 n. X.

800 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 179.

802 Apographum suum factum a. 1890 de lapide tum melius servato edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 205 n. XVII. Vs. 2 extr. dat ΟΥΤΕΓΑΡΑΕΛΙΟ; vs. 3 extr. ΚΑΘΟΡΩΡΩΞΕ; vs. 5 extr. ΜΟΙ (sic descripseram et ego, sed tum O, ut vox efficeretur cum sequente in versu proximo littera quam credidi Θ, sumpsi pro foramine fortuito); vs. 6 ΡΑΙΔΙΙΩΚΑΝΙΔΕΙΝΓΕΡΑΡΟΥΞ, quod transscribit Μοῖ(ρ)αι δῶ(κ)καν ἰδεῖν γεραρούς, sed intervallum interiectum inter Ω et Α recte a me indicatum esse probat ectypum, ut duabus litteris non repleatur spatium. Reliquis non obstat ectypum; multo igitur certiorem nunc licet proponere lectionem:

Ἐκταίνω Ἀίδας με συνάρπαξε | καὶ δύο μηνῶν·
οὔτε γάρ, Ἀΐδα[ς,
ἐς φθιμένων χώρους καθορῶ τε
Βατνατίνας ἕνεκα,
οὔτε γον(ε)ῆας
θρέψαντας Μοῖ[ραι δῶ[καν] (αν) ἰδεῖν γεραρούς.

Vs. 3 ἐς (*sic*) cum accusativo est pro ἐν cum dativo (cf. Blass, *Grammatik des neutestamentlichen Griechisch* 119); sed in carmine, a quo nostri petitum exemplum, post hexametri clausulam Ἀίδας με συνάρπαξε – ∪ secutus esse videtur pentameter ἐς φθιμένων χώρους Βατνατίνας ἕνεκα, quem excepisse dixeris duo enuntiata ab οὔτε incipientia.

803 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 204 n. XIII.

818 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 205 n. XVI.

819 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 204 n. XV.

820 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 204 n. XIV.

853 Ex ectypo edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 209. E versibus 1—9 non enoto haud pauca ea quae pleniora dare mihi contigit; in varietatibus reliquis, quarum enoto graviores, lectiones meae ectypo et imagine photographica denuo examinatis probantur omnes:

vs. 3 versus finem dat ΛΜΙΛ; vs. 4 in. --ΠΛΛΙΔ; vs. 6 ΝΕΟΣ pro ΛΕΘΣ; vs. 7 ΙΣΟΥΛΠΟΛΛ; vs. 8 extr. ΛΡΙΣ || vs. 12 extr. addidit T, cuius in subsidiis meis non umbra apparet, ac certe Τ|ΛΝ latitudinem versuum reliquorum transgrederetur || vs. 13 ΛΤΟΝ pro ΛΥΤΟΝ: recte || vs. 14 ΛΥΤΟΥΓΓΙΤΕΕΝ ΠΟΙΚΙ: probanda sunt vestigia vocabuli ἔτι, sed non εἶαι, pro quo sensus requirit praeteritum neque plus quam dedi cerni potest de prima vocis littera || vs. 16 ΠΟΙΩΝ: non recte || vs. 18 ΕΥΣΧΗΜΟΝΙΚΑΙ, quod certum duco non esse in lapide. Extr. ΕΦΟΙΣΤ////: locus pessime habitus, sed fuerit rectum || vs. 19 ΤΛΙΣΛΤΟΝ: revera quod dedi ' credendum est esse de Ο || vs. 23 ΠΟΛΙΣΗΤ: rectis locis et in photographia et in ectypo apparent umbrae, quae efficiunt Ε, sed fallaces esse possunt. Certe altera litterae Η linea recta non servata || vs. 24 in. ΛΥΤΛΝΛΞ...ΣΛΙ: revera quod sumpsi pro residuo litterae Iota censendum est fortuitum esse et eius loco parvum spatium vacuum || vs. 26 sub fine ΕΓΓΑΗΣΛΣ, transscribens ἐγγ Λήσας. Homolle (apud Legr.) corrigere vult ἐγγρ[ά]ψας, sed Rho non esse in lapide constat || vs. 27 ΚΛΙΠΡΕΠΟΥΣΛ.....ΞΙ.Ν. Quae mihi post καί apparent in loco tristissime habito sic licet interpretari: ΠΡΞ⁻ΟΥ_Α.ΙΑ./.Ι'.ΓΛΝ, ut accipienda sit Legrandii lectio || vs. 28 in. ΠΟΛΙ.ΛΝ, quod probandum. Deinde ΛΞΙΑΣ, sed ξιας certum duco. Tum ΤΡΙΑΣ vix recte, post quod (omittens ΓΓ, de quorum residuo certe priore non dubito) loco fere tertio habet Ο || vs. 29 in. non valde differt: \ΙΤ..ΚΟΡΙΝΘ....ΙΛΙ ΝΓΛΝ////// || vs. 30 in. ΕΧΙΝΛΕΤ retinendum duco ΕΝΙ. Sequitur post lacunam ΙΛΛ....ΙΠΩΝΛΕ, in quibus Ω ante Π procul dubio rectum. Extr. ΩΝΚΛΡΘΙΙ, sed pro littera Κ retineo Γ. || vs. 31 pro ΡΣΙΤ habet ΛΓΛΠ: locus vix certa ratione enucleandus. Tum post lacunam comprehendentem quinque fere litteras ΛΙΣΥΝΛΡΧΙΛΙΠΑΣΛΙΚΛΙΟΙΕΚ////, quae quin recte se habeant non dubitandum, quamquam subsidia mea auxilium recusant || vs. 33 in. ΠΡ: fortasse recte || vs. 34 nil praeter ΣΩ, neque quidquam in versibus sequentibus.

In transscriptione nunc lege: vs. 13 παρέσχηται αὐτῶν || vs. 14 αὐτοῦ, [ἔτ]ι τε, ἐν δὲ || vs. 18 ita emendaverim, ut Kappa putem lapicidam omisisse: τῷ εὐσχήμονι (κ)αὶ κοσμίῳ. Extr. ἐφ' οἷς τε || vs. 19 πολίταις αὐτῶν || vs. 23 fortasse πόλις ἡ ταύτα || vs. 24 in. αὐτῶν ἀξί[ου]ς. Αἱ συναρχίαι || vs. 27. 28 πεποίηνται εὐ[σχ]ήμονα καὶ πρ[έπ]ου[σ]αν [κ]α[ὶ] ἀ[ξί]αν τῶν Ἰταλικῶν, ὅπως τε τᾶ[ν] | πολ[ί]ων τοῖ[ς] συμπρα[ξ]άσαις σὺν ἀλλάλαις [ἐ]γ[έ]νετο, δι]ατηρῶν. Versum 28 constituere non contigit Legrandio; συμπραξάσας coniecit Homolle || vs. 30 initium non expedio, tum φ[ιλα]ν[θρ]ώπων dedit Homolle. In fine conicio ἐν [π]α[ρ]ό[ντι || vs. 31 in. ἀ] ἀμετέ[ρ]α πόλις recte sine dubio Legrand, itemque tum Αἱ συναρχίαι πᾶσαι καὶ οἱ ἐκ(κ)λ[η]σι]ασταὶ [εἶπαν.

In commentario versus 14 non offendere debebam in locativo, cuius in hoc volumine non desunt exempla; cf. adnotata ad n. 1484 vs. 115.

855 Ex ectypo edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 215 n. XXIII.

857 Ex ectypo edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 215 n. XXII. Recte in versu quarto dat ΑΙΚΙΝΙΟΥ: id descripseram et indicavi Legrandio, qui legerat ΝΝΙΟΥ, quod primo ut certum ab eo retentum inserui exemplo meo et cum postea per litteras revocavit casu infelici oblitus sum corrigere.

877. 881. 887 Cf. quae addam ad n. 893.

893 Revera fuisse in muro eodem e quo extracti sunt n. 876—892, de quo non constabat e Baunackii relatione parum lucida, certum est e testimonio Pauli Woltersii, cuius exemplum comiter mihi missum subicio:

Ρ Ο Δ	Ἀ]πὸ Δ - -
Μ Ο Σ Ο Ε Ν Η Σ	Δαμοσθένης
Η Λ Ε Φ Α Ν Η Σ Δ	Τηλεφάνης Δ -

Vides residua versus primi, e quibus nihil divinari posse rettulit Baunack, clara fuisse atque continuisse superscriptum, qualia habemus etiam n. 877 et 887, quae quidem iam supplenda esse videntur ad exemplum nostri: n. 877 Ἀπ]ὸ Ἰφι--, n. 887 Ἀπὸ Ἰφ]ι--; item fortasse n. 881 erat Ἀπὸ] Ἰφ[ι--. Dixeris indicatum fuisse civium ordinem, quibus adscripti essent manumissores singuli.

896 Melius apographum a. 1878 factum, cuius auctor ignotus, asservatum in bibliotheca instituti Germanici Atheniensis benigne misit Wolters. Lapis erat in domo, cuius possessor Ἀντώνιος Φουσάκις. Refertur rudissima arte repraesentatam esse mulierem et ad eius dextram et sinistram ut videatur e titulo virum.

Σ Ω Τ Η Ρ Ι Ω Ν Ε Π Λ Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Ο Σ
Χ Λ Ι Ρ Ε   Χ Λ Ι Ρ Ε

Σωτηρίων· Ἐπαφρόδιτος·
χαῖρε χαῖρε.

Prope marginem inferiorem ad dextram conspicua erant residua tituli erasi:

Γ Ν Ο Ν	ἀ]γνὸν(?)
"Λ Ι Δ Α Ν /Ξ Ο	Ἀίδαν(?)
Ε Ν //////////////	- - - -

899 Exscripsit anonymus idem qui n. 896. Versum primum nuntiat tum decisum fuisse, alterum dat ЄΙΙΜΕΡΩΝ, legendum igitur videtur non Ἑρμαῖον, sed Ἀγαθή]μερον.

Pag. 185 in ultimo columnae alterius versu pro »1533« lege »1534«.

925 Edidit Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική 1901, p. 58, tab. 1. 2, referens lapidem repertum esse in domo aetatis Romanae, quam sitam in sacri parte orientali in forma sua signavit littera P. »Διατηρεῖται« inquit »ἐν καλίστῃ καταστάσει«: qui lapidem examinaverit magis mirabitur de multitudine lectionum in quibus consentimus quam de discrepantiis, praesertim cum lapis inter eos fuerit, qui mihi denegabantur (cf. lemma n. 1492), ut mihi iam valde defesso et abire properanti fuerit describendus. Respici vult Cavvadias solam transscriptionem suam, quippe quae parum conveniat cum exemplo typis epigraphicis dato. Lectiones Cavvadiae contuli cum ectypo meo, quod ubi auxilium non recusat, iudicium de singulis addam. Non dubium quin haud raro litteras divinatas inseruerit tamquam si legi possent.

Ante ea quae dedi praecedere refert versus octo, in quibus legenda: vs. 1 Μ[η]ν[ὸς Ἀ[πολ]λωνί[ου τετάρ]τᾳ [τελείᾳ ἐπὶ καταλόγῳ βουλῆς; vs. 3. 4 καὶ πό]λ[ε]ι καὶ γ[ῆ]ι[ε]ς, [τοῦ] Ἀπόλλ[ωνος κ]αὶ τοῦ Ἀσκ[λη-π]ιοῦ. In sequentibus retineo numerationem exempli mei. Vs. 1 extr. post Σ[ι]λ[ευ]κίς addit [Ἀνδ]ρ[ομένευς: Rho mihi non conspicuum; utique plane incertum supplementum || vs. 4 supplet [Κ]ωνίου || vs. 5 in. γίνους, de quibus accipiendum Ν. Tum Φιλιστίωνος [........ Δημονίκου: fortasse, cum reconciliari possit cum meo ΛΛΟΙ, recte || vs. 6 extr. plenius Μεγα[κ]λίδα Ἀρ[γεῖ]ος: cum videam ΜL..\..\, vix apta ad spatia || vs. 7 extr. Ἀνδρομέ[ν]ευς: revera Μ videtur fuisse; Ε mihi non conspicuum || vs. 8 in. dat ....ος; sed adnotat posse fuisse .ΡΙΟΣ || vs. 9 extr. Ἀ[γάθιπ]πος: est umbra incerta, sed apta ad Α || vs 12 in. ιος, vix recte || vs. 13 extr. Ἀπολλωνί[ο]υ Α-, sed post nomen dei non minus fuisse possunt Λ et Δ || vs. 14 in. Ξενοφῶντος, Περιαῖον, Θίωνα: recte. Est igitur ethnicon, quod in libris nostris scribitur Περαιαῖος (Cavv.). Extrema post Τεγεάταν pleniora Ἀγ[άθιπ]πον Ἑρμ[ίπ]που Αἰγιῆ: nil certum nisi, ab Α quod habeo interiecto novem fere litterarum spatio, Ν || vs. 15 in. Ἐρμαΐδημον, sed certa videtur ante Ο linea recta, non apta ad Μ. Tum Ἀλεξάνδ[ρ]ου: retineo mea. Deinde ante Tau omissis quae interposita sunt addit ε]ως, quod accipiendum; supplendum igitur Ἀνδρ[ομέν]εος || vs. 16 post Ἀριστεύς habet Ἀριστεῦ[ς Ἀργ]εῖος, quae valde dubia. Pergit Νίκιππος Ἀριστωνύ[μο]υ Ἀργεῖος: quamquam vocabuli ultimi non omnes extant litterae recte sine dubio enucleata. Quod sequitur obscurum, Ἀρ[ι]στ[εύς(?) Cavv. || vs. 17 in. Λυ]σαγορίδα: retineo mea. Tum post Αἰγιεύς dat Ἐξακί[σ]τας Ἰσ[ί]ω [Κ]ράτιος, Ξενογόρας, quae admirabiliter sane ex umbris elicita videntur vera, nisi quod inter Ξεν. et Ξεν.

ex ectypo diiudicare non possum || vs. 20 extr. Ἐχεβαΐδος Κλ...... ....φάνος, adnotans ante Φ videri ΣΙ, unde proponit Πα]σιφάνεος: mea duco retinenda || vs. 21 in. .....ενος || vs. 22 post Ἀπελλανιοῦ recte Δ]αίμαχον Σωκλεῖδα Λακεδ. || vs. 25 pro Νικολᾶδος dat Νυφαΐδος, ad quod neque spatium aptum neque vestigia || vs. 28 extr. non ἐ[πὶ τᾶι sed τετάρται: re vera quod sumpsi pro Ε esse potest Τ; reliqua mihi non conspicua || vs. 30 extr. τε]τά[ρται: non certum, sed esse potest || vs. 31 extr. Νικόστρατον Εὐδάμου [Μεγαλο, quae omnia servata esse non possunt; utrum loco primo Ͱ sit an Ν, utrum Ο an Δ post Υ, dirimere nequeo || vs. 36 pro Μι[λτ]ιάδος habet Μυτιάδος: quae pleniora data sunt, coniectura potius nituntur quam lectione; ad spatium aptiora mea. Tum Ἀριστόλα (καὶ) (τοῦ) Δαμοκλεῦς καὶ Ἀριστόλα τοῦ Ἀριστο[κ]ρά[τεος: emendationes minime necessariae; extrema sic accipienda: ΤΟΛΑΤΟΥ/ Ἀριστόλα τοῦ –; patris nomen obscurum || vs. 38 secundo loco Αντίβιον: bene || vs. 39 Ἀξα[ντίων pro Ἀπ[ελλωνίου, sed vix dubium Pl. Extr. post Ξενοδόκου pleniora Ζευξία Ἀριστομήδευς Ἀρ[ιστάν]|δρου, de quibus certa apparent nominis primi elementa (Τ igitur meum est Ι, Δ meum Λ); sequenti nomini non quidem obloquuntur debiles quae extant umbrae, sed est incertum. Deinde videtur esse ΑΙ, sed in loco non apto ad Ἀρ[ιστ. Initio versus sequentis nil certum ante Ε nisi Ο || vs. 41 τελείας [....... Κλε]ινθένευς, [ἔδοξε]: recte. Extr. οἰκεν Ἵπ[π]αρχον – –: quae re vera apparent verisimilius credo legi et suppleri [Ἐ]π[ί]α[ρ]χον || vs. 42 Πελλα[ν]ῆ: pusilla differentia vix diiudicanda || vs. 49 in. α...τ.........τ....ασυλ– –. Mirum ut legere nolit ἀσυλίαν. Offensioni ei est quod in versu sequente est πρόξενον, sed cur non tribui potest alii solus proxeni honor, aliis in praecedentibus privilegia ampliora, sicut factum vs. 25 sq.? || vs. 50 πρ[ό]ξενον ε[ἶ]μ[ε]ν] τ[ᾶς πόλιος: non apta ad spatia neque dubium fuerit Ϡ meum || vs. 51 τελείας Πα[γκρίτας] Ἀριστοκράτεος τοῦ Ἀρ[ιστ]ον[ίμου] ἔδοξε: incertum utrum ΡΑ fuerit an ΝΑ (in transscriptione mea per errorem υ extra uncos collocatum) neque sequentia possum agnoscere || vs. 52 extr. Περγα]μηνὸν Φιλ[ωνα || vs. 53 nominis Ἀντιπάτρου certae reliquiae omissae praeter prius Alpha. Extr. Ἀρχίδαν Ἀλεξίλα [Δ]ερ[ιᾶ: de nomine priore certi dispicio nihil; sub fine quod credidit Ρ eius pars quidem apparet, sed ita ut fortuitum videatur (ante ξου per errorem in transscriptione omisi supplementi signum) || vs. 54 βουλ]ᾶς ἐπὶ τ[ᾶς τ]ε[λείας: incertum. Tum ατεος Ἀρ[ιστοκλε]ῦς, ἔδο[ξε: pro Ἀρ umbrae plane ambiguae; pro υς potius videtur ωΣ || vs. 55 versus finem omissum τόν Γ, quod certum || vs. 56 [Σω]τηρίχου: ΑΙΡ certissimum. Sequitur [Μι]στάν[ε]ον, Πανσανίαν [Ἀν]δρίωνος Πελλανε[ῖς: recte. Extr. Ἀρχίδαν Ἀλεξίλα: incertum || vs. 57 Δ]ερεῖ, ἀγγράψαι δὲ τοὺς ἀπ[ί]ρο[υ]ς ἐπὶ στάλαν ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀπόλλων[ος καὶ τοῦ Ἀπελλανιο]ῦ. Initio certissimum quod dedi Πε[ρ]ιπαῖ[ον; cadit igitur quod Cavv. ΑΙ sumpsit esse initium verbi ἀγγράψαι caditque omne quod adnectit enuntiatum. Et sane longe plurima indicata in locis tam detritis, ut aut appareat nihil aut umbrae ambiguae. Neque quae proponuntur non lectiones sed coniecturae ullo modo probari possunt; quales enim sunt οἱ ἄπειροι — cave credas lectionem et supplementum ut ait Cavv. certa esse —, quorum nomina in stela inscribi iubeantur, quod foret εἰς (non ἐπὶ) ἀπείρων στάλαν? || vs. 58 βουλ]ᾶς ἐπὶ τ[ᾶς τελείας: accipiendum. Tum omissis ΔΩΝΙΑΕ dat Αντιστράτου, ἔδοξε: certum duco Ε, retinendum igitur meum || vs. 59 in. δοθῆμεν Cavv.: e spatii maxime ratione accipiendum || vs. 60 Ἀριστονίκου Σέ[φ]ωνος Κυπαρισσιεῦσιν καὶ αὐτοῖς καὶ ἐ[κγόνο]ις, καθὼς καὶ τοῖς: indubium nomen primum, neque minus recte se habent proxime sequentia, de quibus cerno ΣΟ.Ν...ΥΓ/ΡΙΣ..ΣΥ<.Ι.ΑΙ..ΤΟΙ...ΙΕ.Γ. Sed καθώς, quod cum καί indicatum in loco detrito, sensu cassum; scribendum fere [καὶ εἶμεν ἃ καὶ τ]οῖς λοιποῖ[ς π]ροξένοις || vs. 61 βουλᾶς, ἐπὶ [τ]ᾶς [τε]λείας: recte; conspicua .ΡΙΤΑ || vs. 62 Ἀριστοκράτεος Λακεδαιμόνιον, Ἀριστῆ Φιλίππου: ad ethnicum aptae sunt umbrae, fortasse etiam Ἀριστῆ recte se habet. Deinde Κλεα[ί;]ου: ante Ny videtur Λ || vs. 64 τελ[εί]ας Ἀξαντίων: video ΑΞ.ΝΤΙΩΝ idque quidem certum duco, licet ipse adnotet Cavv. »δυσχερής καὶ ὄχι βεβαία εἶναι ἡ – – ἀνάγνωσις«. De phylae nomine cf. quae adnotavi ad n. 1492 vs. 25. Sequuntur Μιλτιάδ[ο]ς, Τελάρχου Τιμοκράτεος Ἀριστ., de quibus Τελάρχου, cum ante My probabilius sit Iota quam Rho meum, verum videtur, quamquam littera prima hanc praebet speciem: Ε; quod sequitur non accipiendum || vs. 65 litteras maiusculas transscriptioni inserens Τ////ΝΠΟΤΑΝ. Re vera quod dedi Ϡ non certum.

934/935 De corrigendo stemmate p. 209 dato adnotavi ad n. 1444.

936/938 In commentarii p. 211 versu quarto lege: C. I. A. III 1009.

941 *A* vs. 4 sq. legendum στάσι ἀν' [ὃ κα φέρηι ὁ λόγος ὁ ταμία – –; cf. p. 381 ad n. 752 vs. 8. Item *B* vs. 13: στάσι ἀν' ὃ κα κτλ.

955 In commentario versus primi lege »filius sacerdotis«.

1072 In lemmate lege »p. 19 n. 9«.

1124/1130 In stemmata p. 264 dato Laphantae II. adscriptum est »*n.* 1443«, pro quo lege »1434«.

1136 In lemmate lege »Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 240«.

1158 Quod adnotavi ad vs. 2. 3 eget correctione. Scripsit Cavv.[2] Μάρ[κ]ον, sed exordia versuum sunt integra.

1208 Vs. 1 non recte recepi vocis prioris supplementum, quod dedit Cavvadias. Fuerit ...στρ]ατος: Ἐπίστρ]ατος, Ἱππόστρ]ατος alia.

1217 In transscriptionis versu altero lege Τιγράνη.

1418 Refert Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 162 se vs. 3 extr. legisse εὐσεβείας. Fortasse parum attente examinavi lapidem.

1484 p. 315 col. I in versu ab ultimo sexto et quarto mali aliquid accidit post plagulas perlectas. Lege τὰνρωτήρια et »*Plata sein*«.

1485 Ad versum 119 (p. 342 II) nunc cf. Bethe, *Hermes* 36, p. 597 sq. disserentem de voce q. e. θυμέλα totam orchestram designante.

1492 Vs. 25. 26 usque ad Δαμοκλεῦς laudat Cavvadias Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1901 p. 73, legens Ἐπιστάτας τοῦ ἀναλώματος et Ὑρνηθίων.

1538 In transscriptionis versu primo lege υἱεῖ.

1542 Corrige: »*Var. lect.* dant versus modo ultimos Lyons et Foucart tres, Conze duos«.

1545 Edidit Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1899 p. 20 n. 9. Basis (potius ara) e lapide calcario facta, a. 0,47. l. 035. cr. 0,43.

ΠΟϹΕΙΔΩΝΙ
ϹΑΛΛΜΕΙΝΙΩΕΥ
ΤΥΧΟϹΔΙΟΔΩ
ΡΟΥΠΥΡΟΦΟΡΗϹΑϹ

1546 In lemmate l. »*Transactions* etc. p. 230«. Eodem loco editus n. 1015.

1551 Editionibus accedit Le Bas, *Voyage archéol.* II 1682.

1560 In lemmate lege »Le Bas-Foucart II 156c«.

INDICES.

I. Nomina hominum.

II. Nomina equorum.

III. Nomina geographica.

IV. Res sacrae.

1. Nomina divina, heroica, poetica.

2. Templa, res ad sacrum cultum pertinentes, donaria, sacrificia.[1]

3. Sacerdotes et magistratus sacri.

[1] Verba desiderata in lexicis abhinc asterisco designantur.

4. Feriae, certamina.

5. Thiasi, sodalicia.

6. Res sacrae variae.

V. Respublicae praeter Romanam.

1. Reges et reginae.

2. Senatus, comitia.

3. Incolarum conditio, civium ordines et gentes.

4. Magistratus.

5. Honores et privilegia.

6. Tributa et vectigalia.

7. Ius et commercium.

8. Res monetalis et metrologica.

9. Res militaris. Gymnasium.

VI. Respublica Romana.

1. Imperatores eorumque propinqui.

2. Tribus.

3. Magistratus.

4. Res militaris.

5. Varia.

VII. Chronologica.

VIII. Res technicae.

IX. Res et verba notabiliora varia.

X. Editiones potissimae priores.

1. Corpus Inscriptionum Graecarum.

C. I. G.	C. I. Pel.	C. I. G.	C. I. Pel.	C. I. G.	C. I. Pel.	C. I. G.	C. I. Pel.	C. I. G.	C. I. Pel.
2	614	1137	604	1183	790	1229	744	2322b 3	72
6	665	1138	603	1184	781	1230	738	2322b 4	116
14	615	1139	610	1185	793	1231	696	2322b 8	169
17	561	1140	585	1186	795	1232	712	2322b11	162
18	553	1141	621	1187	787	1233	695	2322b16	159
19	552	1142	580	1188	848	1234	711	2322b17	122
21	439a	1143	658	1189	859	1235	681	2322b19	164
37	439b	1144	578	1190	849	1236	744	2322b29	130
526	32	1145	616	1191	854	1554	699	2322b30	120
527	35	1146	654	1192	858	2138	6	2322b31	165
1102	363	1147	655	1193	679	2138b	1551	2322b32	136
1103	208	1148	504	1194	684	2138c	31	2322b37	141
1104	203	1149	538	1195	683	2138d	7	2322b43	75
1105	202	1150	636	1196	685	2139	39	2322b45	77
1105b	1554	1151	539	1197	687	2139b	1	2322b49	79
1106	365	1152	620. 640	1198	692	2140	2	2322b50	161
1107	375	1153	637	1199	686	2140a 1	46	2322b51	81
1108	429	1154	630	1200	1609	2140a 2	4	2325b52	84
1109	435	1155	505	1201	788	2140a 3	17	2322b53	85
1110	431	1156	622	1202	697	2140a 4	15	2322b55	87
1111	442	1157	627	1203	698	2140a 5	18. 19	2322b56	88
1112	474	1158	625	1204	722	2140a 6	48	2322b57	90
1113	463	1159	562	1205	721	2140a 7	62	2322b60	94
1114	477	1160	569	1206	737	2140a 8	134	2322b62	98
1115	456	1161	570	1207	730	2140a 9	13	2322b70	118
1116	478	1162	671	1208	733	2140a10	71	2322b72	154
1117	446	1163	670	1209	734	2140a12	187	2322b73	121
1118	556	1164	672	1210	735	2140b	156	2322b74	124
1119	557	1165	673	1211	732	2141	26	2322b76	128
1120	618	1166	674	1212	682	2142	114	2322b77	129
1121	589	1167	1475	1213	701	2143	133	2322b85	143
1122	597	1168	1451	1214	702	2143b	76	2322b86	145
1123	606	1169	1444	1215	707	2143c	78	2322b88	146
1124	590	1170	1447	1216	704	2143d	82	2322b89	147
1125	609	1171	1289	1217	705	2143e	99	2322b90	153
1126	587	1172	977	1218	708	2143f	28	2322b96	166
1127	592	1173	1535	1219	709	2143g	112	2322b99	167
1128	596	1174	1167	1220	715	2143h	184	2423b	4
1129	395	1175	1177	1221	717	2143i	115	6737	356
1130	601	1176	1015	1222	718	2143k	123	8530c	384
1131	600	1177	1031	1223	716	2143l	132	8640	205
1132	599	1178	1546	1224	719	2143m	142	9296	678
1133	588	1179	1269	1225	720	2143n	158	9300	653
1134	581	1180	1332	1226	714	2143o	168	9301	437
1135	608	1181	900	1227	723	2143p	155. 157	9302	54
1136	607	1182	1307	1228	726	2143q	70	9894	190

2. Inscriptiones Graecae antiquissimae, edidit Roehl.

R.	C. I. Pel.	R.	C. I. Pel.	R.	C. I. Pel.	R.	C. I. Pel.	R.	C. I. Pel.
3	1550	18	414	20, 2	294	20, 4	268	20, 6	301
15	358	19	417	20, 2a	246	20, 4a	268	20, 7	211
16	415	20, 1	245	20, 3	295	20, 5	329	20, 8	219

R.	C. I. Pel.	R.	C. I. Pel.	R.	C. I. Pel.	R.	C. I. Pel.	R.	C. I. Pel.
20, 9	236	20, 38	225	20, 65	302	20, 93	230	29	495
20, 10	235	20, 39	322	20, 66	263	20, 94	242	30	614
20, 11	234	20, 40	315	20, 67	313	20, 95	253	31	565
20, 12	217	20, 41	264	20, 68	222	20, 96	332	35	615
20, 13	333	20, 42	226	20, 69	313	20, 97	303	37	561
20, 14	327	20, 43	230	20, 70	240	20, 98	323	38	555
20, 15	326	20, 43*a*	231	20, 71	298	20, 99	317	39	553
20, 16	320	20, 44	229	20, 72	299	20, 100	335	40	552
20, 16*a*	261	20, 45	314	20, 73	300	20, 101	309	43	1564
20, 17	229	20, 46	322	20, 74	236	20, 102	237	43*a*	566
20, 18	216	20, 47	210	20, 75	220	20, 103	330	45	567
20, 19	328	20, 48	227	20, 76	291	20, 104	311	351	55. 56
20, 20	278	20, 49	232	20, 77	290	20, 105	332	352	6
20, 21	285	20, 50	331	20, 78	274	20, 106	328	353	64
20, 22	262	20, 51	233	20, 79	276	20, 107	296	354	7
20, 23	280	20, 52	312	20, 80	230	20, 108	340	356	48
20, 24	279	20, 53	248	20, 81	218	20, 108*a*	212	357	62
20, 25	284	20, 54	260	20, 82	255	20, 109	271	358	63
20, 26	287	20, 55	306	20, 83	337	20, 109*a*	270	360	177
20, 27	227	20, 56	265	20, 84	258	20, 110	237	361	71
20, 28	283	20, 57	266	20, 85	251	20, 111	272	362	49
20, 29	288	20, 58	267	20, 85*a*	254	20, 112	265	363	57. 58
20, 30	286	20, 59	319	20, 86	256	20, 113	216	364	70
20, 31	210	20, 59*a*	316	20, 87	243	20, 114	224	365	180
20, 32	289	20, 60	308	20, 87*a*	238	22	424	366	73
20, 33	334	20, 60*a*	318	20, 88	259	23	353	367	9
20, 34	339	20, 61	222	20, 89	241	25	418	368	50
20, 35	342	20, 62	213	20, 90	252	26	484	369	192
20, 36	324	20, 63	214	20, 91	250	27	419—423	549	356
20, 36*a*	241	20, 64	215	20, 92	247	28	439	555*a*	178
20, 37	305								

3. Le Bas-Foucart, Voyage archéologique, Inscriptions Tome II.

Le Bas	C. I. Pel.	Le Bas	C. I. Pel.	Le Bas	C. I. Pel.	Le Bas	C. I. Pel.	Le Bas	C. I. Pel.
77	414	117	586	145	1252	1677	32	1726	127
78	417	118	587	145*a*	1257	1678	31	1727	154
79	418	119	589	145*b*	1175	1679	37	1728	852
79*a*	415	120	597	146	1177	1680	34	1730	151
80—84	419—423	121	602	146*a*	1538	1681	36. 38	1731	114
84*a*	1661	122	583	146*b*	1539	1682	1551	1732	132
85	196	124	601	147	1332	1683	11	1733	112
86	195	124*a*	605	147*a*	1542	1684	39	1735	78
87	374	125	695	147*b*	1549	1687	28	1737	133
87*b*	1553	125*a*	594	148	1444	1688	1	1738	99
89*b*	1555	126	600	149	1447	1689	2	1739	162
90	209	126*a*	584	150	1441	1690	26	1740	113
91	398	127	569	151. 152	1443	1691	25	1741	187
94	366	128	570	152*a*	1579	1692	24	1742	180
95	396	128*a*	1564	153	1021	1693	19*a*	1743	73
95*a*	375—377	129	629	154	908	1694	4	1745	5
95*b*	206	130	630*a*	154*a*	1578	1695	18	1746	3
96	435	130*a*	638	155*a*	904	1696	46	1747	95
97	439*c*	131	621	155*b*	898	1697	45	1748	107
98	452	132	620	156	504	1698	20—22	1749	82
99	457	133	640	156*a*	1559	1700	16	1753	88
100	459	134	539	156*b*	1558	1700*a*	15	1754	840
101	469	135	641	156*c*	1560	1701	17	1755	844
102	472	136	651	156*d*	746	1702	19	1756	848
103	461	136*a*	648	157	790	1703	61	1757	849
104	175	136*b*	626	157*a*	823	1704	53	1758	850
105	455	137	649	157*b*	1571	1705	42	1927	116
106	473	137*a*	643	158	793	1706	43	1933	169
107	464	138	630*b*	158*a*	782	1707	44	1934	72
108	561	139	647	158*b*	811	1708	155—157	1944	155
109	567	139*a*	1567	159	837	1709	13	1945	122
109*a*	577	139*b*	1566	159*a*	683	1710	117	1947	74
110	573	139*c*	1568	159*b*	689	1711	76	1948	164
111	576	140	644	159*c*	690	1712	70	1957	130
111*a*	531	141	653	159*d*	699	1713	62	1959	120
112	657	142	664	159*e*	728	1714	48	1960	165
112*a*	611	142*a*	665	159*f*	736	1715	71	1961	136
112*b*	612	142*b*	666	159*g*	743	1716	183	1963	160
113	563	143	674	159*h*	742	1717	184	1964	168
114	593	143*a*	1570	159*i*	741	1718	142	1968	171
115	661	143*b*	1562	159*k*	854	1719	158	1969	141
115*a*	617	143*c*	491	159*l*	1576	1721	115	1977	78
116	560	144	1365	1664	125	1722	150	1978	90
116*a*	558	144*a*	1543	1675	6	1723	134	1980	98
116*b*	598	144*b*	1546	1676	7	1725	123	1983	118

Le Bas	C. I. Pel.	Le Bas	C. I. Pel.	Le Bas	C. I. Pel.	Le Bas	C. I. Pel.	Le Bas	C. I. Pel.
1984	143	1993	79	2011	129	2028	177	2040	128
1985	146	1995	81	2017	45	2030	85	2048	740
1988	166	1996	84	2018	147	2031	161	2128	124
1990	170	1999	88	2020	153	2033	94	Expl. p. 76	687
1991	75	2000	89	2024	167				

4. Mittheilungen des Athenischen Instituts.

Mitth.			C. I. Pel.
I	p. 40		356
	p. 229		484
	p. 313		495
IV	p. 152	n. 497	665
		n. 498	574
	p. 153	n. 499	575
		n. 500	571
	p. 154	n. 504	639
		n. 505	646
		n. 507	642
	p. 155	n. 508	577
		n. 514	613
		n. 515	593
	p. 156 *e*		634
	p. 156 *f*		650
	p. 157	n. 2	569
		n. 3	570
		n. 4	573

Mitth.			C. I. Pel.
IV	p. 158	n. 6	621
		n. 7	631
		n. 11	645
	p. 160		364
	p. 161		367
VI	p. 353	n. 48	364
	p. 356	n. 55	489
	p. 357	n. 56	569
		n. 57	570
VIII	p. 141		496
XI	p. 309		1004
	p. 316		1189
XIV	p. 115		30
XX	p. 211	n. 3	444
	p. 213	n. 3	772
	p. 287	n. 2	841
	p. 293	n. 3	844
	p. 294	n. 4	846

Mitth.			C. I. Pel.
XX	p. 295	n. 5	842
		n. 6	847
	p. 296	n. 7	845
		n. 8	843
XXIII	p. 2		1347
	p. 2	n. 1	984
	p. 4	n. 3	988
	p. 17	n. 1	965
		n. 2	957
		n. 3	959
		n. 4	958
	p. 18	n. 5	963
		n. 6	964
		n. 7	967
		n. 8	960
		n. 9	966
		n. 10	968

Mitth.			C. I. Pel.
XXIII	p. 18	n. 11	969
		n. 12	985
	p. 19	n. 13	970
	p. 20		986
	p. 21	n. 14	971
		n. 15	972
	p. 22	n. 16	975
		n. 17	977
	p. 22	adn. 2	1027
	p. 23	n. 18	976
		n. 19	973
XXIV	p. 384		1270
	p. 384		1286
	p. 385		1293
		adn. 2	1086
	p. 386		1291
	p. 389		1326

5. Bulletin de Correspondance Hellénique.

Bull.			C. I. Pel.
II	p. 319		628
	p. 320		747
III	p. 75	n. 1	729
	p. 76	n. 2	731
	p. 79	n. 3	732
	p. 192	n. 2	436
	p. 193	n. 3	574
	p. 197	n. 8	896
		n. 9	903
		n. 10	899
IV	p. 46		489
VI	p. 441	n. 1	440
		n. 2	441
	p. 444		152
IX	p. 349	n. 1	487
	p. 350	n. 2	488
	p. 351	n. 3	485
	p. 352	n. 4	479
		n. 5	482
	p. 353	n. 6	483
		n. 7	480
		n. 8	481
	p. 355	n. 9	465
		n. 10	462
		n. 11	453
		n. 12	449
	p. 356	n. 13	454
XIII	p. 186	n. 1	194

Bull.			C. I. Pel.
XIII	p. 187	n. 2	193
	p. 188	n. 3—14	859—870
	p. 189	n. 15	856
	p. 190	n. 16	854
	p. 192	n. 17	816
	p. 193	n. 18	788
	p. 194	n. 19. 20	727
	p. 197	n. 21	710
		n. 22	713
	p. 198	n. 23	724
		n. 24	688
		n. 25	675
	p. 367	n. 1	416
XVII	p. 84	n. 1	801
	p. 86	n. 2	760
	p. 90	n. 3	772
		n. 4	771
	p. 93	n. 5	763
		n. 6	770
		n. 7	775
		n. 8	777
		n. 9	765
	p. 94	n. 10	764
	p. 95	n. 11	749
	p. 96	n. 12	837
		n. 13	792
		n. 14	799
	p. 97	n. 15	759

Bull.			C. I. Pel.
XVII	p. 97	n. 16	789
	p. 98	n. 17	796
		n. 18	797
	p. 99	n. 19	786
		n. 20	794
		n. 21	779
		n. 23	769
	p. 102	n. 24	746
		n. 25	750
	p. 107	n. 26	756
	p. 109	n. 27	751
	p. 110	n. 28	755
		n. 29	754
		n. 30	758
	p. 112	n. 31	836
	p. 114	n. 32	823
	p. 119	n. 33	835
	p. 120	n. 34	774
		n. 35	824
	p. 626	n. 1	814
		n. 2	805
		n. 3	821
		n. 4	806
		n. 5	813
	p. 627	n. 6	807
		n. 7	817
		n. 8	809
		n. 9	815

Bull.			C. I. Pel.
XVII	p. 627	n. 10	812
		n. 11	780
XVIII	p. 137		823
XXI	p. 547		826. 827 830—833
	p. 548		773
	p. 549		776
XXII	p. 599		914
XXIV	p. 179	n. 1	800
	p. 182	n. 2	766
	p. 184	n. 3	753
	p. 188	n. 4	773
	p. 190	n. 5	752
	p. 200	n. 6	791
	p. 201	n. 7	761
		n. 8	762
		n. 9	768
	p. 202	n. 10	798
	p. 203	n. 11	778
		n. 12	1610
	p. 204	n. 13	803
		n. 14	820
		n. 15	819
		n. 16	818
	p. 205	n. 17	790
		n. 18	783
	p. 207	n. 19	785
		n. 20	781

6. Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος τρίτη.

Hoc loco omittuntur tituli a Cavvadia et in Ephemeride est in libro »*Fouilles d'Épidaure*« inscripto editi.

Ἐφ.	C. I. Pel.	Ἐφ.	C. I. Pel.	Ἐφ.	C. I. Pel.	Ἐφ.	C. I. Pel.
1883 p. 28 n. 6	1060/1061	1886 p. 249	1006	1886 p. 251	1004	1887 p. 155	494
1884 p. 67 n. 69	1080		1033		1189	p. 156	497
1885 p. 57	559		1034	p. 254	1071	p. 158	498
tab. 7 n. 1	347		1029	p. 255	1256	1892 p. 67	493
1886 p. 247	1007	p. 250	1123	1887 p. 9	926	p. 70	1485

Ἐφ.	C. I. Pel.	Ἐφ.	C. I. Pel.	Ἐφ.	C. I. Pel.	Ἐφ.	C. I. Pel.
1893 p. 118 n. 6α'	375	1893 p. 124 n. 14	406	1894 p. 17 n. 4	1235	1894 p. 23 n. 20	1107
n. 6β'	376	n. 15	412	n. 5	1174	p. 24 n. 21	1164
p. 119 n. 6γ'	377	p. 125 n. 16	408	p. 18 n. 6	968	p. 25 n. 22	1269
n. 6δ'	378	n. 17	404	n. 7	964	1899 p. 1 n. 1	914
n. 6ζ'	379	p. 126 n. 18	411	n. 8	979	p. 11 n. 2	1547
p. 120 n. 6ϰ'	380	n. 19	407	n. 9	1072	p. 12 n. 3	1548
n. 6ϛ'	381	n. 20	413	p. 19 n. 10	1091	p. 16 n. 4	1544
n. 6ι'	382	p. 127 n. 21	402	n. 11	1092	p. 17 n. 5	1540
n. 6ιβ'	383	n. 22	409	p. 20 n. 12	1193	p. 19 n. 6	1536
p. 121 n. 7	394	n. 23	392	n. 13	1085	n. 7	1541
n. 8	359	n. 24	391	p. 21 n. 14	1066	p. 20 n. 8	1537
n. 9	386	p. 128 n. 25	389	n. 15	1255	n. 9	1545
p. 122 n. 10	410	n. 26	390	n. 16	1309	p. 21 n. 10	1549
n. 11	395	1894 p. 15 n. 1	1448 *A*	p. 22 n. 17	1330	p. 22 n. 11	1538
p. 123 n. 12	368	p. 16 n. 2	1041	n. 18	1104	p. 23 n. 12	1539
n. 13	204	p. 17 n. 3	1033	p. 23 n. 19	1086	1901 p. 58	925

7. Nordisk Tidsskrift for Filologi.

Ny raekke X.	C. I. Pel.	Ny raekke X.	C. I. Pel.	Ny raekke X.	C. I. Pel.	3die raekke III.	C. I. Pel.
p. 261 n. 6	1060. 1061	p. 271 n. 12	1299	p. 277 n. 30	910	p. 166 n. 15	1057
p. 262 n. 30/31	1427—1429	n. 13	1300			n. 16	1090
p. 263 n. 56	1028	p. 272 n. 14	1067			n. 17	1053
p. 264 n. 61	956	n. 15	1034	3die raekke III.	C. I. Pel.	n. 18	1062
p. 265 n. 65	1000	n. 16	1036	p. 163 n. 1	960	p. 167 n. 19	1010
p. 265 n. 73	1048	p. 273 n. 17	1043	n. 2	1347	n. 20	1054
p. 267	1179	n. 18	1320	p. 164 n. 3	1207	n. 21	1284
p. 268 n. 1	1073	n. 19	1331. 1480	n. 4	1216	n. 22	906
n. 2	1058	n. 20	980	n. 5	1075	n. 23	1056
n. 3	1003	n. 21	1049	n. 6	1209	p. 168 n. 24	1381
p. 269 n. 4	1184	p. 274 n. 22	1366	n. 7	1217	n. 25	1387
n. 5	1186	n. 23	1388	n. 8	1109	n. 26	1135
n. 6	1198	n. 24	1436	p. 165 n. 9	1254	n. 27	1432
n. 7	1211	n. 25	934	n. 10	1012	n. 28	1435
p. 270 n. 8	1020. 1336	p. 275 n. 26	1117	n. 11	1151	n. 29	1426
n. 9	954	p. 276 n. 27	1402	n. 12	1055	n. 30	1466
p. 271 n. 10	1039	n. 28	917	n. 13	1187	n. 31	1529
n. 11	1040	p. 277 n. 29	1501	n. 14	1271	p. 169 n. 32	932

8. Blinkenberg, Asklepios, Kjobenhavn 1893.

Bl.	C. I. Pel.	Bl.	C. I. Pel.	Bl.	C. I. Pel.	Bl.	C. I. Pel.	Bl.	C. I. Pel.
p. 120 n. 1	1343	p. 122 n. 5	987	p. 123 n. 9	1285	p. 124 n. 13	1183	p. 126 n. 17	1022
p. 121 n. 2	1348	n. 6	1301	n. 10	1306	n. 14	1052	p. 127 n. 18	994
n. 3	963	p. 123 n. 7	1272	n. 11	1283	p. 126 n. 15	1185	n. 19	1318
p. 122 n. 4	1194	n. 8	1273	n. 12	1191	n. 16	1063		

9. Cavvadias, Fouilles d'Épidaure, vol. I.

Cavv.	C. I. Pel.	Cavv.	C. I. Pel.	Cavv.	C. I. Pel.	Cavv.	C. I. Pel.	Cavv.	C. I. Pel.
1	951	24	1112	46	1299	67	1014	89	1069
2	952	25	1479	47	1001	68	1044	90	1073
3	953	26	1480	48	1003	69	1047	91	1084
3 *a*	951	27	1117	49	1004	70	1016	92	1081
4	954	28	1131	50	1005	71	1039	93	1079
5	955	29	1138	51	1539	72	1040	94	1076
6	956	30	1481	52	1007	73	1538	95	1096
7	950	31	1111	53	1006	74	1048 *a*	96	1095
8	1202	32	1482	54	1008	75	1049	97	1077
9	1169	33	1483	55	1009	76	1013	98	1078
10	1203	34	1152	56	1036	77	1549	99	1087
11	1341	35	1052	57	1028	78	1029	100	1093
12	1204	36	1051	58	1035	79	1023	101	1088
13	1343	37	1058	59	1546	80	1018	102	978
14	1346	38	1050	60	1017	81	1159	103	971
15	1345	39	995	61	1298	82	1030	104	992
16	913	40	996	62	1071	83	1046	105	993
17	1477	41	997	63	1038	84	1024	106. 107	1157
18/20	1180/1183	42	998	63 *a*	1037	85	1083	108	1349
21	1208	43	999	64	1034	86	1082	109	984 *a*
22	1100	44	1059	65	1042	87	1542	110	1212
23	1101	45	1064	66	1025	88	1144	111	1186

Cavv.	C. I. Pel.	Cavv.	C. I. Pel.	Cavv.	C. I. Pel.	Cavv.	C. I. Pel.	Cavv.	C. I. Pel.
112	1173	143	1043	173	1123	214	1394	245	1300
113	1353	144	1514	174	1147	215	1393	246	1383
114	1356	145	1279	175	1122	216	1390	247	1523
115	1377	146	1045	176	1121	217	1397	248	1501
116	1317	147	1195	177/180	1124/1128	218	1398	249	1205
117	985	148	1189	181	1133	219	1396	250	1114
118	1351	149	1256	182	1134	220	1399	251	1113
119	1285	150	1264	183/184	1439/1440	221	1400	252	1118
120	1283	151	1263	185/187	1427/1429	222	1401	253	1248
121	1288	152	1297	188	1436	223	1402	254/257	1140/1143
122	1287	153	1043	189	1431	224	1395	258	1002
123	1252	154	1363	190	1430	225	1403	259	991
124	1543	155	1261	191	1433	226	1406	260	1156
125	1272	156	1049*b*	192/193	1467/1468	ad 226	1419	261	1274
126	1191	157	1308	194	1146	227	1158	262	1102
127	1194	158	1367	195	1154	228	1404	263	1210
128	1198	159	1334	196	1472	229	1415	264	1173
129	1380	160	1321	197	1469	230	1412	265	1376
130	1179*A*	161	1296	198	1470	231	1364	266	1379
131	1011	162	1197	199	1452	232	1413	267	1418
132	1176	163	1170	200	1444	233	917	268	1461
133	1260	164	1026	201	1443	234	926	268*a*	1200
134	1331	165	1322	202	1441	235	944	269	1131
135	1282	166	1032	203	934	236	949	270/271	1129/1130
136	1000	167	1258	204	935	237/239	1508	272	1473
137	1262	168	} desunt	205/207	936/938	240	1136	273	916
138	1184	169	} ut Latina	208/209	939/940	241	1484	274	918
139	1333	170	1153	210	1449	242	1485	275	919
140	1259	171	1425	211	1450	243	1504	276	920
141	1190	172	1422	212	1447	244	1506	277	930
142	1332	172*a*	1421	213	1417				

Ex typographia Imperii Germanici.

Digitized by Google